

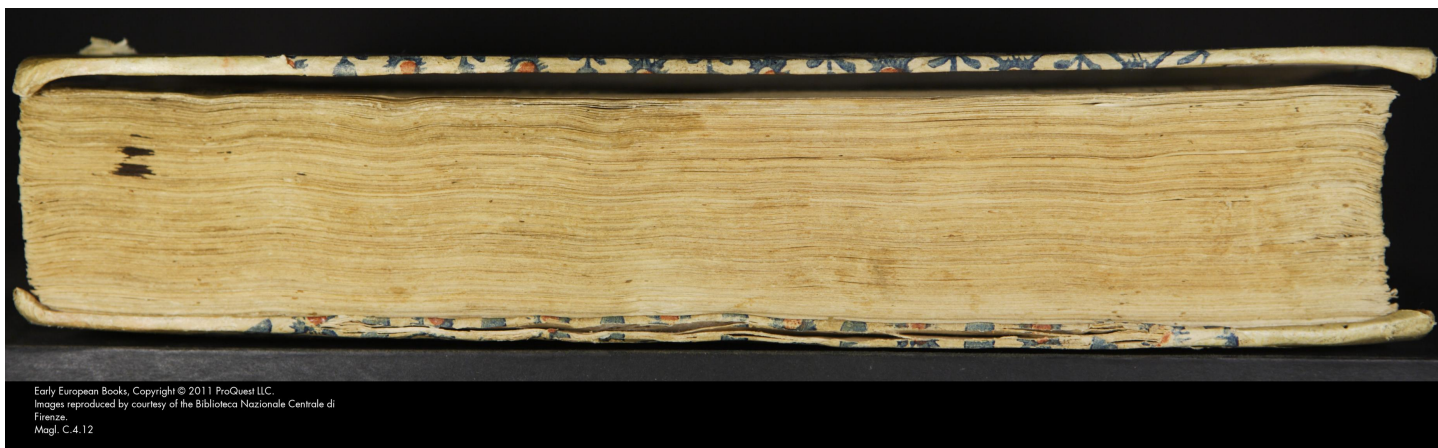
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.4.12

INCUNABULI

C

4

12

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Catalogo inscriptus.

G. 1.

28. 5.

Anno 10238.

177
17 —

ff

ff

I.
eundem christo ut deo: nihil apud eos reperiri. Præterea ad confoederandam disciplinam
uerari ab his homicidia: furta: adulterari: latrocinia: & his similia. Ad quæ commotus Tra-
ianus re scribit: hos quidem in quærendos non esse oblatos uero puniri oportere.

ITEM EX LIBRIS DE TEMPORIBVS EVSEBII CÆSARIENSIS.
p Lynius secundus Nouocamensis Orator & hystoricus insignis habetur. Cuius pluri-
ma ingenii opera extant. Perit dum inuicit uelutium.

C. PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER PRIMVS.
CAIVS PLINIVS SECVNDVS NOVOCOMENSIS. T. VESPASIANO SVO
SALVTEM.

PRAEFATIO.

IBROS naturalis historiae nouitiū camoenis gritū tuorū opus matū
apud me p̄ia fœtura licetiores epistola narraret cōstitui tibi iucūdis-
me ipator. Sit. n. hæc tui p̄fatio uerissima dū maxio cōsentit in patre.
Nāq; tu solebas meas eē aliqd putare nugas: Vt obicere moliar Catul-
lū: p̄teraneū meū. Agnoscis & hoc castrē, uerbū: Ille. n. (ut scis) p̄muta-
tis p̄oribus syllabis duriusculū se fecit: quā uolebat existimari a uerna-
culis tuis & famulis. Simul ut hac mea petulātia fiat: qd̄ p̄ime nō fieri
questus es i alia p̄eci epistola nostra ut in quædā acta exēa. Sciātq; oēs
quā ex æquo tecū uiuat ipium Triūphale & cēsorium ius exeatq; cōsul ac tribunitiæ pole-
statis particeps. Et qd̄ his nobilius fecisti: dū illud patri pariter & eq̄stri ordini p̄stas p̄fectus
p̄torii eius oīaq; hæc reipu. Et nobis qd̄e qualis i castrēi p̄ubernio? Nec qd̄ mutauit in te
fortunæ āplitudo in iis nisi ut p̄desse tūde posse: ut uelles. Itaq; cū cæteris i uenaratiōe tui
pateat oīa illa nobis ad colēdū te familiarius audatia sola sup̄e. Hæc igit̄ tibi i putabis: & in
nostra culpa tibi ignoscēs. Perficiui faciē: nec tū p̄feci. Q. n̄ alia uia occurris i gens. Et lōgi
uis ēt submoues i genii fasibus. Fulgurat i nullo unq; uerius dicta uis eloquētiæ tribunitiæ
potestatis faciūdia. Q. n̄ tu ore patris laudas tonas? Quāto fratris amas? Quāt̄ i poetica es
O magna fœcūditas animi. Quēadmodū quoq; fratrem imitaretis excogitasti. Sed hæc qd̄
posset itrepidus æstare: subiturus i genii tui iudiciū p̄ferti laceffitū? Neq; n. similis ē cōdi-
tio publicatiū & noiātū tibi dicatū. Tū possē dicere: qd̄ ista legis ipator? Humili uulgo scri-
pta sūt: agricolæ opificū turbæ: deniq; studio: ociosis. Quid te iudicē facis. Cū hæc operā
cōdicere nō eras i hoc albo. Maiorē te sciebā quā ut descesse huc putarē. Præterea est qd̄a
publica ēt eruditorū reiecto. Vt̄ illa & M. Tullius extra oēm i genii aleā positus. Et qd̄ mi
remur p̄aduocatū defēdit̄: hæc doctissimū oīum Persiū legere nolo. Leliū Decimū uole.
Quod si hoc Lucillius q̄ p̄m? p̄didit stili nasū dicēdū sibi putauit. Si Cicero mutuādū p̄fer-
tū cū de repu. scriberet: q̄to nos causat̄ ab aliquo iudicē defēdimur? Sed hæc ego mihi nūc
patrocinia ademi nūcupatiōe. Quāplurimū refert sortiat̄ aliq; iudicē an eligat. Multūq; ap-
paratus i terest ap̄ iuitatū hospitē & oblatū Cū apud Catonē illū ābitus hostē: & repulsi-
tāq; honoribus iēptis gaudēt: flagratibus comitiis pecunias deponerēt cādidati: hoc se face-
re p̄ inoeciā: qd̄ i rebus humāis sumū esset p̄fitabāt. Inde illa nobilis. M. Cicerōis suspi-
tio. O te fœlicē. M. Portū a quo rē i probā petere nemo audet. Cū tribunos appellaret. L. Si-
pio Asiatic̄ iter quos erat Gracch̄ hoc attestabat̄: uel inimico iudicē se p̄bari posse. Adeo
sumū qd̄q; cāx suæ iudicē facit quēcūq; elegit. Vnde puocatio appellat̄. Te qd̄ i excelsissi-
mo hūani generis fastigio positū sūma eloquētia sūma eruditiōe p̄ditū religiose adiri ēt a
salutātibz scio. Erideo imēsa p̄ter cæteras subit cura: ut q̄ tibi dicant̄ cōdigna sint. Veḡ &
diis. lacte rustici multeq; gētes supplicāt: & molla tū salsa litat̄: q nō hnt̄ thura. Nec ulli fuit
uitio deos colore quoquomō p̄fessit. Mex̄ qd̄e temeritari acceffit hoc quoq; q̄ leuioris ope-
re hos tibi dedicaui libellos. Nā nec i genii sūt capaces qd̄ aliogn nobis perq̄ mediocre erat.
Nec admittūt excessus aut oratiōes sermones ue aut casus mirabiles: uel enētus uarios nō
alia iucūda dictū ac legētibus blāda. Sterili materia reḡ nā: hoc ē uita narraē. Et hæc sordi-
dissima sui p̄te ut plurimarū reḡ: aut rusticis uoculis aut externis. imo barbaris cū hono-
ris p̄fatiōe ponēdis. Præterea i terest nō trita auctoribz uia: nec q̄ pegrinari animis expectat
Nemo apud nos qd̄e q̄ attētauerit. Nemo ap̄ græcos q̄ unus oīa ea tractauerit: iuenit. Ma-
gna ps studiōrū amoenitates q̄rimus. Quæ uero tractata ab aliis dicunt̄ imēse subtilitatis
obscuris rerū tenebris p̄mūtur. Iā oīa attingēda q̄ græci cicyclopedias uocāt: & tū ignota
aut icerta i geniiis facta. Alia uero ita multis p̄dita ut i fastidiū sint aduēta. Res ardua uetu

tis nouitate dare: nouis auctoritate: obsoletis nitore obsecris luce: fastiditis gratia: dubiis
 fide: oibus uero naturam: & naturae suae oia. Itaq; et non assecutis uoluisse: abude pulchrum ac
 que magnificum est. Quidem ita serio peculiariter in studiis cum eorum esse: quod difficultatibus uicti uici-
 litate iuuandi prouiderit gratia placendi. Idque & in aliis opibus ipse fecit: & profiteor me mirari Li-
 uium auctorem celeberrimum in hystoriarum suarum quas repetit ab origine urbis quodam uolumine sic
 ortum. Iam sibi satis gloriae questum & potuisse se desinere: ni atinque reges pascere ope. Profecto
 enim populi gentium uictoris & Romani nominis gloriae non sibi coposuisse illa docuit. Maius me-
 ritum est operis amore non animi causa persequeretur & hoc populo Romano perstitisse non sibi. Viginti
 milia regum dignarum cura. Quoniam ut ait Domitius Piso. Thesauros oportet esse non liberos le-
 gione uoluminum circiter duum milium: quorum pauca admodum studiosi attingunt propter secretum ma-
 teriae ex exscriptis auctoribus ceterum scilicet triginta sex uoluminibus adiectis rebus plurimis quae aut
 ignorauerat pores aut postea inuenerat uita. Nec dubitamus multa esse quae & nos preterit. Homines
 enim sumus & occupati officiis subcivis temporibus ista curamus. non nocturnis. Ne quod nostris putes
 cessatum horis. Dies uobis spectamus. Cum sono ualitudine peruramus. uel hoc solo primio quod
 dum ista (ut ait. M. Varro) multam pluribus horis uiuius. Profecto. non uita uigilia est. Quibus de
 causis atque difficultatibus nihil auso premittere. Hoc ipsum tu praestat quod ad te scribimus. Nec si
 dutia operis hac est: sed dicatur. Multa ualde preciosa ideo uidetur quia sunt rebus dicata. Nos quidem
 oes patre te: fratrem diximus ope iusto temporum nostrum hystoriae orsi sine Affidi Bassi. Vbi sit
 quae queres iapride per acta facit. Et alioquin statutum erit staeredi madare: ne quod ab initio dedisse ui-
 ta iudicaret. Perinde uero occupantibus locum faueo ego & posteris quos scio nobiscum decere
 raturos sicut ipsi fecimus cum doctoribus. Argueretur huius stoichi mei habebis: quod in his uoluminibus
 auctores nostra preterui. Est enim benignum (ut arbitror) & plenum ingenii pudoris fateri per quos persequeretur
 ris: non ut plerique ex his quos attingi fecerunt. Scipio enim conferentem me auctores deprehendisse ad-
 iuratisimam & proximis ueteres transcriptos ad uerbum: neque nominatos. Non illa uirgiliana uir-
 tute ut certarent. Non Ciceroniana simplicitate quae in libris de rebus. Platonis se Comitum persequeretur
 tetur. In consolatioe filiae Crantorae inquit sequor. Item Panecium de officiis. Quare uolumina:
 eius ediscenda non modo in manibus habenda quotidie nostri. Obnoxii profecto animi & in felicitas
 ingenii est deprehendendi in furto male quam mutui reddere. Cum praefertur fors fiat ex usura. In scri-
 ptionis apud graecos mira felicitas. Ceterum inscribere quod uolebat intelligi fauere. Alii caras
 amaltheas: quod copiae cornu: uelut lactis gallinae sperare possis in uolumine haustum. Iam iam
 mos pande etiam Enchiridion Pinachidion inscriptioes propter quas uadimonium deferri possit. At cum
 itra: ueris diu deaeque quod nihil in medio inuenies. Nosti crassiores: atque uadimonium explorum artium: quod
 faceris lucubratione dicunt. Ut qui ait Bibaculus eram & uocabat Patomimus asserit.
 Varro in satyris suis sustulit & flexibilia. Apud graecos desit nugari Diodorus: & biblio-
 thecis hystoriam suam inscripsit. Appion quidam grammaticus hic quod Tyberius Caesar cym-
 balum mundi uocabat: quoniam publicae famae tympanum potius uideri posset: immortalita-
 te donari a se scripsit: ad quos aliqua componebat. Me uero non poenitet nullum festiuum
 rem excogitasse titulum. Et ne in totum uidear graecos insectari: ex illos nos uelim intelli-
 pingi conditoribus: quos in libellis his inuenies absoluta opera: & illa quoque quae miran-
 dro non satiamur: pendenti titulo inscripsisse. Ut appelles faciebat: aut Policletus tanquam in
 choata semper arte & imperfecta ut contra iudicio: uarietates superesset artificis regressus
 adueniam uelut emendaturo quicquid desideraretur si non esset interceptus. Quare plenum
 uerecundiae illud est: quod oia opera tanquam nouissima inscribere: & tanquam aliquid singulis
 fato sit ademptum. Tria non amplius (ut opinor) absolute quae traduntur inscripta ille fecit quod
 suis locis reddam: quo apparuit summam artis securitatem auctori placuisse. Et ob id magna
 inuidia fuere omnia ea. Ergo plane meis adiici posse multa confiteor. Nec his solis: sed & ois
 bus quae edidi. Ut obiter caueam istos homeromasticas. Ita enim uerius dixerim quam ut audio
 stoicos & dialecticos & epicureos quoque. Nam de grammaticis semper expectaui parturiri ad-
 uersus libellos: quos de grammatica edidi. Et subinde abortus fecere iam decem annis: cum celerius
 et elephanti pariat. Cernimus et aduersus Theophrastum hominem in eloquentia tantum: ut nomen di-
 uinum inde inuenerit scripsisse et foeminam: & pro uerbu inde natum: suspendio arborum
 elegenda. Non quo mihi temerare quo minus ad hoc pertinacea ipsa censorii. Catonis uer-
 ba ponam. Ut inde appareat: etiam Catoni de militari disciplina commentati: qui suis Africa
 non imo uero sub Hannibale didicisset militare. Et ne africanum quidem ferre potuisset: qui

Imperator triumphū reportasset: paratos fuisse istos q̄ obtre&atiōe alienæ scientiæ famā sibi aucupant. Quid.n. ad te i meo volumine? Scio ego q̄ scripta sūt. Hæc si palā pferrant: multos fore q̄ iuri legēt. Sed si potissimū querat laudis exptes sūt. Eorū ego ore ones sine pterfluere. Nec Plancus ille p̄de q̄ cū diceret Asinius Pollio ore ones in eū parare: q̄ ab ipso aut liberis post mortē Planci ederēt ne respōdere possit. Cū mortuis si nisi laruas iudicari. Quo dicto sic reppellit illas: ut apud eruditos nihil ipudētius iudicet. Ergo securi et cōtra uulnigatores quos. Cato elegāter & uitiis & ligatorib⁹ cōposuit. Quid. n. illi aliud quā ligant: aut litē querūt? Exequemur reliqua ppositi. Quia uero occupatiōibus tuis publico bono parcendū erat: qd singulis cōtineat libris: huic epistolæ subiunxi. Sūmaq; cura ne plegēdos eos haberes opā dedi. Tu per hoc & aliis p̄stabilis ne plegant. Sed ut quisq; desiderauerit aliquid in tantum querat: & sciat quo loco inueniat. Hic ante me fecit in litteris nostris Valerius Soranus in libris quos epopteidon scripsit. Vale.

SYMATIM. HAEC INSINT LIBRIS SINGVLIS.

RIMO præfatio operis. T Vespasianum imperatorem.	Libros
Item auctorum nomina: ex quibus desumpsit ea quæ persequitur.	Mundum
libris sex & triginta capita rerum singularum attingens.	Hætenus
Secundo de mundo elementis & syderibus.	Tertius.
Tertio primus & secundus europæ sinus.	Africam.
Quarto tertius europæ sinus.	Asia.
Quinto describitur Africa.	Mundus.
Sexto asiæ descriptio continetur.	Ad reliqua
Septimo de homine & rebus ab homine inuentis.	Animaliū.
Octauo terrestrium animalium genera.	Sequitur
Nono aquatilia	Restant.
Decimo uolucrum genera.	Animaliū
Vndecimo insecta animalia.	Hætenus
Duodecimo plantæ odoratorum.	Externe.
Tertiodecimo plantæ arborum peregrinarum.	Oleam.
Quartodecimo plante uitium.	Pomiferas
Quintodecimo plantæ uitium.	Natura.
Sextodecimo plantæ arborum siluestrium.	Sequitur.
Septimodecimo plantæ satiuarum.	Syderum.
Octauodecimo natura frugum & cerealium: ac studia agriculoris	Maximū.
Nonodecimo linum spartum & hortensia.	In hortis.
Vigesimo quæ cibis & medicinæ in plantis satius conueniant.	Cōplesse.
Vigesimo primo flores & coronamenta.	Peracta.
Vigesimo secundo coronæ & medicinæ ex hærbis.	Ne silue.
Vigesimo tertio medicinæ ex uino & arboribus urbanis.	Ipsa.
Vigesimo quarto medicinæ ex arboribus siluestris.	Sensit.
Vigesimo quinto medicinæ herbarum sponte nascentium.	Crescit.
Vigesimo sexto noui morbi & medicinæ quarundam herbarum per morbos	Dicta erat
Vigesimo septimo herbæ aliæ quædam & medicinæ.	Natura
Vigesimo octauo medicinæ ex homine & animalibus magnis.	Magicas.
Vigesimo nono de medicinæ auctoribus & medicinæ ex reliquis animalibus.	Aquatiliū.
Trigesimo magia: & medicinæ quædam per membra.	Ventum.
Trigesimo primo medicinæ ex aquatilibus.	Metalla.
Trigesimo secundo reliqua ex aquatilibus.	Proxima.
Trigesimo tertio metalla auri & argenti.	Metalloꝝ
Trigesimo quarto metalla æris & plumbi: & artificis ærarii	Lapidum.
Trigesimo quintopictura coloresq; & pictores.	Vi nihil.
Trigesimo sexto marmora & lapides.	aa iiii
Trigesimo septimo gemmæ.	

libro secundo continent de modo & ce		De uentis	Ca. xlvii.
lestibus & terrestribus & cxiis an finit?		Naturæ & obseruationes uentoz	Ca. xlviii.
fit mundus & an unus	Ca. i.	Ventorum genera	Ca. xlviii.
De sonna eius	Ca. ii.	De repentinis statibus	Ca. l.
De motu eius	Ca. iii.	Alia prodigiosa genera tempesta	Ca. li.
Cur mundus dicatur	Ca. iii.	tum	Ca. li.
De quattuor elementis	Ca. v.	Quibus i terris flumina nō cadāt	Ca. lii.
De septem planetis	Ca. vi.	Fulgurum genera & miracula	Ca. liii.
De dec.	vii.	De obseruationibus	Ca. liiii.
De natura syderū errantium	Ca. viii.	De fluminibus euocandis	Ca. lv.
De natura lunæ	Ca. ix.	Catholica fulgurum	Ca. lvi.
Defectu solis & lune & de nocte	Ca. x.	Quæ non feriantur fulmine	Ca. lvii.
De syderum magnitudine	Ca. xi.	De prodigiis pluuiis lacte sanguine carne	
Quæ quis inuenit in obseruatione		ferro lana lateribus costi	Ca. lviii.
cælesti	Ca. xii.	De crepitu armorum & tubarum de caecol	
De defectibus	Ca. xiii.	audito	Ca. lix.
De lunæ motu	Ca. xiiii.	De lapidibus e cælo cadentibus	Ca. lx.
Erratiū motus & luminū cāonica	Ca. xv.	De arcu cælesti	Ca. lxi.
Quare eadem alias altiora alias inferiora uis		De grandine niue pruina nebu	
deantur	Ca. xvi.	la: rore	Ca. lxii.
Catholica sydeꝝ errantium	Ca. xvii.	De nubibus imaginibus	Ca. lxiii.
Quæ rō colores eorum mutet.	Ca. xviii.	De proprietatibus cæli in locis	Ca. lxiiii.
Solis motus & dierum inæqualitatis		De natura terræ	Ca. lxv.
ratio	Ca. xix.	De forma terræ	Ca. lxvi.
Quare ioui fulmina assignentur	Ca. xx.	De antipodibus an sint	Ca. lxvii.
Interualla syderum	Ca. xxi.	Quō aqua sit terræ innexa	lxviii.
De syderum musica	Ca. xxii.	De nauigatione maris & fluminū	Ca. lxix.
De mundi geometria	Ca. xxiii.	Quæ portio terræ habitetur	Ca. lxx.
De repentinis syderibus	Ca. xxiiii.	Mediam esse mundi terrarum	Ca. lxxi.
De cometis & cælestibus prodigiis natura &		De syderum inæqualitate & de eclipsi: & ubi	
situ & generibus eorum	Ca. xxv.	& quare	Ca. lxxii.
Hipparchus & syderib' per exempla hystori		Quæ rō diurne lucis in terris	Ca. lxxiii.
ca: faces: lampades: trabes: bolides: & chasma		Gnomica de eadem re & horologio	
cæli	Ca. xxvi.	primo	Ca. lxxiiii.
De cæli coloribus	Ca. xxvii.	Vbi & quando nullæ umbræ	Ca. lxxv.
De flamma cæli	Ca. xxviii.	Vbi bis anno umbræ: & ubi in con	
De coronis celestibus	Ca. xxix.	trarium	Ca. lxxvi.
De circulis repentinis	Ca. xxx.	Vbi longissimus dies: & ubi bre	
Plures lunæ	Ca. xxxi.	uissimus	Ca. lxxvii.
Dierum lux nocte	Ca. xxxii.	Item de horologio	Ca. lxxviii.
Clypei ardentes	Ca. xxxiii.	Quomodo dies obseruentur	Ca. lxxix.
Ostentum cæli	Ca. xxxiiii.	Differentiæ gentium & ratio	Ca. lxxx.
De discursu stellarum	Ca. xxxv.	De motu terræ	Ca. lxxxi.
De stellis castoribus	Ca. xxxvi.	De terræ hiatibus	Ca. lxxxii.
De ære	Ca. xxxvii.	Signa motus futuri	Ca. lxxxiii.
De estatis tempestatibus	Ca. xxxviii.	Auxilia contra motus futuros	Ca. lxxxiiii.
De caniculæ exortu	Ca. xxxix.	Portenta terrarum semel uisa	Ca. lxxxv.
Vis temporibus anni statuta	Ca. xli.	Miracula terremotus	Ca. lxxxvi.
De incertis temporibus	Ca. xli.	Quibus locis maria recesserint	Ca. lxxxvii.
De hymbribus	Ca. xlii.	Ratio insularum enascentium	Ca. lxxxviii.
Quare lapides pluant	Ca. xliii.	Quæ de qb' rēporib' enate sunt	Ca. lxxxix.
De tonitruis & fulguribus	Ca. xliiii.	Quas terras interruperint maria	Ca. xc.
Qua ratione eccho reddatur	Ca. xlv.	Quæ insule continentia aduocant	Ca. xci.
	Ca. xlii.	Quæ terremotu mari permus	

Quæ terræ ipse se forbuerunt Ca. xcii.
 Quæ urbes haustæ sint a maria Ca. xciii.
 De piaculis Ca. xciv.
 De terris semp termentibus Ca. xcvi.
 De insulis semp fluctuantibus Ca. xcvi.
 Quibz i terris nō pluuit: & au. reata terrarū
 miracula & cæterorū elemētōrū Ca. xcvi.
 Quia ratione æstus maris accedant
 & recedant Ca. xcix.
 Vbi æstus extra rationem Ca. c.
 Miracula maris Ca. ci.
 Quæ potestas lunæ & terreno &
 maria Ca. cii.
 Quæ solis & aquæ saltū mare Ca. ciii.
 Item de naturæ lunæ Ca. ci.
 Vbi altissimum mare Ca. cv.
 Miracula agrū funtiū & fluminū. Ca. cvi.
 Ignium & aquarum iuncta miracula: &
 de multha Ca. cvii.
 De napta Ca. cviii.
 De semp ardentibus locis Ca. cix.
 Ignium per se miracula Ca. cx.
 Terræ uniuerſæ mensura longitudo: &
 latitudo Ca. cx.
 Harmoniaca mundi ratio Ca. cxii.
 Sūma res & hystorie & obseruationes. cccc.
 xvii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varone Sulpitio Gallo Tiberio Cæsa-
 re impatore. Qu. Tuberone. Tu. Cicerone
 L. Pisone. T. Liuiio. Cor. Nepote Statio ses-
 boso Celio antipatro. Fabiāo Antiāte Mu-
 tiano Cæcia q de hetrusca discipula scripsit
 Targtio. L. Iulio: Aglaq. Item Sergio.

EXTERNIS.

Platōe: Hipparcho Timarcho Petosiri. Ne-
 oceplo Pythagoricis. Posidonio. Caliman-
 dro Epigene Gnomonico Euclide Cerano
 phon Eudolo Democrito Critodemo Tra-
 sillo Serapione Dicearcho archimede One-
 sicrito Eratosthene Pythea Herodoto Ari-
 storele Ctesia Arthemidoro Ephesio Isido-
 ro. Caraceno Theopompo.

I IBRO tertio cōtinentur situs gētes
 maria oppida portus mōtes flumia
 mensuræ populi q sunt aut fuerūt.

De europa Ca. i.
 Bethyce longitudo & latitudo Ca. ii.
 Hispania citerior Ca. iiii.
 Narbonensis prouintia Ca. iiii.
 Italia tyberis Roma cāpania. Ca. v.
 Corsica Ca. vi.
 Sardinia Ca. vii.

Sicilia Ca. viii.
 De lipara Ca. ix.
 De locris italiæ fonte Ca. x.
 Secundus europæ sinus Ca. xi.
 Regio italiæ quarta Ca. xii.
 Quinta regio Ca. xiii.
 Sexta regio Ca. xiiii.
 Octaua regio Ca. xv.
 De pado. flumine Ca. xvi.
 De italia transpadana regio
 nona Ca. xvii.
 Venetia decima regio Ca. xviii.
 De istria Ca. xix.
 De alpibus & gentis alpinis Ca. xx.
 Illiricum Ca. xxi.
 Liburnia Ca. xxii.
 Maceonia Ca. xxiii.
 Norci Ca. xxiiii.
 Pannonia Ca. xxv.
 Dalmatia Ca. xxvi.
 Mesia Ca. xxvii.
 Insularū ionii & adriatici sūma. Oppida gē-
 tes. xxvi. Sūma fluiā clara. Sūmi mōtes pre-
 clari. Sūmæ insulæ. Sūma ea quæ interci-
 dere oppida gentes. Summa res & hystorie
 & obseruationes. ccc. xxvi.

EX AVCTORIBVS.

Turraneo Graculo Cor. Ne. T. Li. Catone
 Ceforio. Magrippa. M. Varrone Druo Au-
 gusto: Varone: Atracinio: Antiare: Rginio:
 L. Vetere: Pomponio Mela: Curione patre:
 Celio Aruntio Seboſo Licio: Mutiano Fa-
 bricio Tusco. L. Ateio Capitone Verrio:
 Flacco. L. Pisone. Ca. Eliano: Valeriano.

EXTERNIS.

Artemidoro Alexandro Polyhistore Tuci-
 dide Theophrasto Isidoro Theopōpo Me-
 trodoro Neptio Calicrate Xenophonte La-
 pasceno Diodoro Siracusano Nimphodo-
 ro Caliphane Tigmagene.

I IBRO Quarto continentur situs gē-
 tes maria oppida portus montes fluiā
 mensuræ populi qui sunt aut fuerunt.

Epirus Ca. i.
 Aetholia Ca. ii.
 Locri Ca. iiii.
 Pleopomesus Ca. iiii.
 Achaia Ca. v.
 De archadia Ca. vi.
 Græcia & attica Ca. vii.
 Thessalia Ca. viii.
 Magnesia Ca. ix.
 Macedonia Ca. x.

Thracia Ca. xi.
 Insulæ inter eas terras inter quas creta cu-
 boia cyclades: Sporades Mæotis Hellespō-
 tus Ponti Mæotidis Daciæ Sarmaticæ
 Sythiæ Ca. xii.
 Insulæ ponti Ca. xiii.
 Germaniæ Ca. xiiii.
 Insulæ in gallico oceano Ca. xy.
 Britania hibernia Ca. xvi.
 Gallia Ca. xvii.
 Lugdunensis gallia Ca. xviii.
 Aquitania Ca. xix.
 Citerior hispania Ca. xx.
 Lusitania Ca. xxi.
 Insulæ in oceano Ca. xxii.
 Vniuersæ europæ mensura Ca. xxiii.
 Sūma oppida & gētes: Sūma flua clara: Sū-
 ma montiū clara: Sūma insulæ quæ interci-
 dere oppida & gentes: Summa res hystorie
 & obseruationes.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Catone Celsotio: M. Agrippa
 Diuo augusto: Varone: Atracino: Cor. Ne-
 pote: Hignio: L. Vetere: Pōponio: Mela: Li-
 cinio: Muriano: Fabritio: Tusco: Ateio: Ca-
 pitone: Atheophilologo.

EXTERNIS.

Polibio: Hecateo: Hellanico: Damasceno:
 Eudoxo: Dicearcho: Timosthene: Ephoro:
 Cratere grāmatico: Serapione: Antiochēse:
 Callimacho: sculo musico: Alexandro: Po-
 lyhistore: Tucydide: Dosiacle: Anaximan-
 dro: Philistide: Malore: Dionysio: Aristide:
 Callidemo: Menecchino: Eratosthene: Anti-
 clide: Heraclide: Philomene: Aienepōte: Py-
 thea: Isidoro: Phileuide: Xenagora: Asty-
 monio: Staphylo: Agorastocrito: Metrodo-
 ro: Cleobulo: Posidonio.

I. IBRO Quāto cōtinent: situs gentes:
 maria: oppida: portus: mōtes: flua: mē-
 suræ: populi qui sunt aut fuerunt.

De mauritania Ca. i.
 Tingitana prouincia Ca. ii.
 Numida Ca. iii.
 Afica Ca. iiii.
 Cyrene Ca. v.
 Libia: mareotis Ca. vi.
 Insulæ circa africanam & aduersarum
 africanæ Ca. vii.
 Aethiopes Ca. viii.
 De asia Ca. ix.
 Alexandria Ca. x.
 Arabia Ca. xi.
 Syria palæstina phoenicis Ca. xii.

Idumæa syria palæstina samaria ascalū azo-
 rus cæsaria Ca. xiii.
 ludæ: galilea: hierico: emmaus: Ca. xiiii.
 lydda: ioppe Ca. xv.
 Iordanis Ca. xvi.
 Asphaltides Ca. xvii.
 Gens hesfenorum Ca. xviii.
 De capolis Ca. xix.
 Tyrus & sidon Ca. xx.
 Mon libanus Ca. xxi.
 Syria antiochia Ca. xxii.
 Cassius mons Ca. xxiii.
 Coele syria Ca. xxiiii.
 Euphrates Ca. xxv.
 Palmira Ca. xxvi.
 Hierapolis Ca. xxvii.
 Cilicia: & adiunctæ: gentes: pāphilia: sauria:
 homanadū: pilidia: lycaonia: taurus mons
 lycia Ca. xxviii.
 Idus fluvius Ca. xxix.
 Laodicea apamea ionia Ca. xxx.
 Ephesus æolis troas pgarnus Ca. xxxi.
 Insulæ æte aliæ: pamphilium mare: rhodus:
 samus: chius: Ca. xxxii.
 Hellespōtus: misia: phrigia: galacea: nicea:
 bithynia: bosphorus Ca. xxxiii.
 Sūma oppida & gētes: Sūma flua clara: Sū-
 ma montiū clara: Sūma insulæ: cxviii. Sūma
 quæ interciderunt oppida: Sūma res hystorie
 & obseruationes.

EX AVCTORIBVS.

Agrippa: Suetonio: Paulino: Varrō: Atrac-
 cino: Cor. Nepote: Hignio: L. Vetere: Me-
 la: Domitio Corbulone: Licinio: Muriano:
 Claudio Cæsare: Arutio: Liuiio filio: Sebo-
 so i adis triūphorū. EXTERNIS.

Iuba rege: Hecateo: Hellanico: damasceno:
 Dicearcho: Bione: Timosthene: Philenide:
 Xenagora: Astymōio: Staphylo: Dionysio:
 Aristorele: Aristocrito: Ephoro: Eratosthes-
 ne: Hipparcho: Panetio: Serapione: Antio-
 cheuo: Callimacho: Agarocle: Polybio: Ti-
 meo: Machania: Herodoto: Myrsilo: Alexā-
 dro Polyhistore: Metrodoro: Posidonio: q
 peripluton: idē est de diuitiis: periegesios:
 id est de terrarū ambitu: Sorade: Periandro:
 Arctare: Sycionio: Eudoxo: Antigene: Cal-
 licrate: Xenophonte: Lāpsaceno: Diodoro:
 Siracusano: Hannone: Hamilame: Nyam-
 phodoro: Calliphone: Arpenidoro: Mega-
 stene: Isidoro: Eubolo: Aristocreonte.

I. IBRO sexto continentur: gentes: ma-
 ria: oppida: portus: flumina: mensuræ
 populi qui sunt aut fuerunt.

Ponti mariandinorum	Ca. i.	Iuba rege: Hecateo: Hellenico: damasceno:
Gens paphlagonum & cappa	Ca. ii.	Eudoxo: Dicearcho: Beroio: Timostene: Pa
docum	Ca. iii.	rocle: Demodemate: Clitarcho: Eratosthe
Cappadocia	Ca. iii.	ne: Alexandro magno: Ephodoro: Hippar
Chemistide regionis getes	Ca. v.	cho: Panetio: Cailiacho: Artemidoro: Apol
Regio colchica: anchei & ceteri eodem	Ca. vi.	odoro: Agatole: Polybio: Vinaco: Siculo:
tractatu	Ca. vii.	Alexandro: Polyhistore: Isidoro: Hianome
Bosphorus cicericus mazotis	Ca. viii.	ro: Metrodoro: Posidonio: Onesicrito: Ne
Gentes circa mazotiy	Ca. ix.	archo: Megasthene: Diogenete: Aristocre
Armeniae duae	Ca. xi.	onte: Bione: Daldone: Simonide minore:
Armenia maior	Ca. xii.	Basile: Xenophonte: Lampfaceno.
Albania hiberia	Ca. xiii.	I. IERO septimo continentur getium
Portae caucasiae	Ca. xiv.	mirabiles figurae.
Insulae in ponto	Ca. xv.	Gentium mirabiles figurae
Gentes in scythico oceano	Ca. xvi.	De scythiis & aliarum diuersitate
Media: caspia: porte caucasiae	Ca. xvii.	gentium
Gentes circa hircanum mare	Ca. xviii.	De prodigiis partibus
Item gentes	Ca. xix.	De mutatione sexus & geminis
Scitarum gentes	Ca. xx.	partibus
Fluuus ganges	Ca. xxi.	De hofe generado & piendi rpa p illustria
Ganges indiae	Ca. xxii.	exempla mēfib ⁷ . vii. ad. xi.
Indus fluuius	Ca. xxiii.	De coceptibus & signa sexus i grauidis pti
Arii & iundea gentes	Ca. xxiv.	mentia ante partu
Taprobane insula	Ca. xxv.	De conceptu hominum & genera
Capissene daritis carmania	Ca. xxvi.	tione
Sinus persicus & arabicus	Ca. xxvii.	De agrippis
Cassadus insula pthorū regna	Ca. xxviii.	Moftruosi ptus excisi utero
Media mesopotomia: babylon:	Ca. xxix.	Qui sint uopisci
seleucia	Ca. xxx.	Exempla numerosa sobolis
Flumen tigris	Ca. xxxi.	Exempla similitudinum
Arabia nomades: nabatei: omani: tilos: &	Ca. xxxii.	Quae sit generandi ratio
ogryis insulae	Ca. xxxiii.	Item de eodem multiplicius
Sinus maris rubri trogloditici:	Ca. xxxiv.	De menstruis mulierum
& ethiopici	Ca. xxxv.	Item de ratione partuum.
Multiformes & mirae hominum	Ca. xxxvi.	Insigna corporum.
effigies	Ca. xxxvii.	Exempla uariarum figurarum.
Insulae ethiopici maris	Ca. xxxviii.	Diuerforum morum exempla.
De forupatis insulis	Ca. xxxix.	De fortitudine & uelocitate
Terrae per mensuras computatae	Ca. xl.	De uisu.
digestio	Ca. xli.	De auditu.
Digestio terrarum in paralellos &	Ca. xlii.	Exempla patientia.
umbras pares	Ca. xliii.	Memoriae exempla.
Sūma oppida. c. lxxxv. Sūma getes. d. lxxv.	Ca. xliiii.	Laus. C. Iulii Caesaris.
Sūma fluuiū clara. c. lxxx. Sūma mōtes clari	Ca. xlv.	Laus pompeii magni
xxxviii. Sūma isule. c. viii. Sūma que itercede	Ca. xlvi.	Laus caroni primi
re oppida aut getes. lxxxv. Sūma res & hy	Ca. xlvii.	Item de fortitudine
storiae & obseruationes duo milia. cc. xliii.	Ca. xlviii.	Diuerse laudes plurimorum
EX AVCTORIBVS.	Ca. xlix.	De platone: Ennio: Virgilio. M. Varrone: &
M. Agrippa: Varrone: Atracino: Cor. Ne	Ca. l.	M. Cicerone
pute Higino: L. Verere: Mela: Pomponio:	Ca. li.	De morum honestate
Domitio: Crobulone: Licinio: Mutiano:	Ca. lii.	De auctoritate
Claudio: Cesare: Aruntio sebofo: Fabritio:	Ca. liii.	De diuinitate
Tusco. T. Liuius: Seneca: Hidigio.	Ca. liiii.	De nascica
EXTERNIS.	Ca. lvv.	De pudicitia

De pierate	Ca. xxxvi.	raclide pōtico: Asclepiade: qui tragodume
De artū plurimarū excelentia: astrologia:	Ca. xxxvii.	na phō: Stephano: Egesia: Archimacho: Tu
gramatica: geometria	Ca. xxxviii.	cydide: Mnestygitione: Xenagora: Metro
Item mira opera artificis:	Ca. xxxix.	doro: Scepio: Anticlido: Critodemo:
De seruitiis	Ca. xl.	I ABRO. Octauo conueniunt animalis
De prāstantia gentium	Ca. xli.	um terrestrium naturā peditantum.
De felicitate forminae	Ca. xlii.	De aialibus terrestibus elephantog: cōmen
Varia exempla fortunae	Ca. xliii.	datio: & de sensu eorum
De bis proscriptis. L. Silla: Quinto: Me	Ca. xliiii.	Quando primum iuncti
tello	Ca. xliiii.	Quae docilitate eorum
De altero Metello	Ca. xlv.	De clemētia eorū: & qd picula sua itelligat
De diuo Augusto	Ca. xlv.	& de tygridis truelētia
Quos beatissimos dii iudicaue	Ca. xlv.	De itellectu & memoria eorū
runt	Ca. xlv.	Quando primum in italia
Quem uiuentem ut deum coli ius	Ca. xlv.	Pugnā eorum
ferunt	Ca. xlv.	Quomodo capiantur
De spatiis uitae longissimis	Ca. xlv.	Quomodo domantur
De uarietate nascendi	Ca. xlv.	De partu eorū & reliq natura
In morbis uaria exempla	Ca. l.	Vbi nascantur & de discordia eorum & dra
De signis mortis	Ca. li.	conum
De his qui elati reuixerunt	Ca. lii.	De solertia animalium
De moribus repentinis	Ca. liii.	De draconibus
De sepultura	Ca. liiii.	De serpētib' maximis & bois
De aia: uel de manibus: uel de resurrectio	Ca. li.	De s' yticis animalibus & serpentis
ne uerba gentiliū inania	Ca. li.	onalibus
Quae quis inuenerit in uita	Ca. li.	De leonibus
In quo primus gētiū cōsensus	Ca. li.	De pantheris
De litteris antiquis	Ca. li.	De tigridis natura & camelis & camelopar
Quādo pmū tōlores romae	Ca. li.	di & qn primū Romae
Quādo primū horologia	Ca. li.	De chao & cepho
Sūma res & hystorie & obseruatiōes. d. cc.	Ca. li.	De rhinocerate
xlvi.		De lyncibus & spingibus & cocrutis cercor
EX AVCTORIBVS.		pithecis: i dicis bubus: leucrocutis: eale: rau
Verrior Flacco: Cn. Gelio: Licinio: Mutia		ris: arthiopix: maticora monocerate: careble
no: Mutio: Mafurio: Agrippino: Claudio		pa: basilisco.
Casare: M. Cicerone: Asinio Pollione: Mes		De lupis
sala: Ruffo: Nepote Cornelio: Virgilio: L.		De serpentibus
Cordo: Melisso: Sebofo: Cor. Celso: Maxi		De hieumone
mo Valerio: Trogo: Nigidio Figulo: Pōpo		De crocodillo & hippopotamo
nio attico: Pediano asconio: Sabino: Cato		Qui primus Romae hippopotamū & croco
ne Censorio: Fabio uestale.		dillos ostendit: & medicinae ab animalibus
EXTERNIS.		reperat
Herodoto: Aristea: Betone: Sigono: Crate		Quae animalia quas herbas ostēderunt cer
re: Agatharide: Calliphane: Aristotele:		ui lacerti: hirundines: testudines: mustella:
Nymphodoro: Apollodoro: Philarcho: Da		cicōia: ap: anguis: draco: panthera: elephas
monē: Megasthene: Cresia: Taurone: Eudo		ursi: cervi palūbes: grues coruus
xo: Onesicrito: Clitarcho: Duride: Artemi		Prognostica animalium
doro: Hippocrate: Medico: Asclepiade me		Ciuitates & gentes: & minutis animalibus
dico: Hesiodo: Anacreonte: Theopompo:		delectae
Hellanico: damasceno: Ephodaro: Epigene		De hyena & crocuta: & mauticora: & fibris
Beroso: Perofiri: Neocepso: Alexandro: po		& lutris
lyhistore: Xenophonte: Callimacho: Demo		De ranis & uiculis marinis & stelli
crito: Diulio: Polyhistore hystorico: Strato		onibus
ne: q cōtra Ephori theorematā scripsit: He		De ceruis

De tragelapho & cameleonte & reliquis colorem mutantibus	Ca. xxxiii.	lit: Diophane qui ex Dionysio epitoma fecit. Archelao rege: Nicandro.
De tarādo & lycāone & thoe	Ca. xxxiiii	
De hystrice	Ca. xxxv.	
De ursis & foetibus eorum	Ca. xxxvi.	
De muribus ponticis & alpinis & herinaciis	Ca. xxxvii.	
De leontophno: lynce: mellibus: & sciuris	Ca. xxxviii	
De uipera cocleis & lacertis	Ca. xxxix.	
De canibus	Ca. xl.	
Ad canis rabidi morsum	Ca. xli.	
De natura equorum	Ca. xlii.	
De asinis & mulis	Ca. xliii.	
De bubus	Ca. xliiii.	
De api boue.	Ca. xlv.	
De natura pecorū & pecudū	Ca. xlv.	
De generib' lanarū & vestiū	Ca. xlvii.	
De mulimono	Ca. xlviii.	
De capris & generatione earum	Ca. xlix.	
De suis & natura earum	Ca. l.	
De uiuariis bestiarum	Ca. li.	
De semiferis animalibus	Ca. lii.	
De simiis	Ca. liii.	
De leporibus	Ca. liiii.	
De damnis	Ca. lv.	
De muribus & gliribus	Ca. lvi.	
Quæ aīalia qbus locis nō sine Quæ aduenis noceant	Ca. lvii. Ca. lviii.	
Summa res & hystoria & obseruatōes. dec. lxxxviii.		
EX AVCTORIBVS.		
Mutiano: Icilio: Verrio: Flacco: L. Pisone: Cor. Valeriano: Catone: censorio: Fenestella: Trogo: Actio: Columella: Virgilio: Varro: L. Metello: Scipio: Cor. Celso: Nigidio: Trebio nigro: Pōponio: Mel. Manilio Sura.		
EXTERNIS.		
Iuba rege: Polybio: Onesicrito: Isidoro: Antipatro: Aristorelle: Demetrio physico: Democrito: Theophrasto: Euāte: Aποcha qui olympionica: Hierōe rege: Attalo rege: Philometere rege: Ctesia: Duride: Philisto: Archira: Philarcho Amphilochō: Ateneo: Anaxipoli: Thasio Apollodoro lenio: Aristophane milefio: Antigono cineo: Agatholechio: Apollinio pergamenio: Aristādro ateneo: Baciao milefio: Bione solense: Cherea ateneo: Diodoro prienneo: Dione colophanio: Epigene: Rhodio Euagone: Tasio: Euphronio: Ateneo: Hegesia: Maroneo: Meuādro: Parienio: Heracleote Menecrate poeta: Androtione qd de agricultura scripsit: Escriōe qui item Dionysio qui magonem transu-		
I IBRO nono cōtinentur animalium aquaticorum hystoria & naturæ.		
De aquatiliū natura	Ca. i.	
Quæ maxia in mari aīalia	Ca. ii.	
De indicis maris beluis	Ca. iii.	
Quæ ī oceāo quocq maīa	Ca. iiii.	
De tritorum uereidum & elephantorū marinorum figuris	Ca. v. Ca. vi.	
De balenis & orchis	Ca. vi.	
An spirent pisces: an dormiant	Ca. vii.	
De delphinis & eorum natura mirabili	Ca. viii. Ca. ix.	
De torsionibus	Ca. ix.	
De testudinib' quō capiātur	Ca. x.	
Quis primus testudines secare insti tuerit	Ca. xi.	
Tegmenta aquatiliū	Ca. xii.	
De uitulo marino	Ca. xiii.	
De piscibus pīlo carētibus: & quō pariantur & quot eorum genera	Ca. xiiii.	
De nominibus & naturis multorum piscium	Ca. xv.	
De auguriis & diuersitate pi scium	Ca. xvi.	
De mugili & aliis piscibus: & q non idem ubique placeant	Ca. xvii.	
De mulo: & coratino: salpa: falmone	Ca. xviii.	
De exoceto: muribus: polypis: murenis	Ca. xix.	
Digestio piscium in figura corporum	Ca. xx.	
De anguillis	Ca. xxi.	
De captura earū in lacu benaco	Ca. xxii.	
De murenæ natura	Ca. xxiii.	
De planis piscibus	Ca. xxiiii.	
De echino pisce eiusq natura mirabili	Ca. xxv.	
De uarietate naturæ piscium	Ca. xxvi.	
De miluo pisce & dracone marino	Ca. xxvii.	
De piscibus sanguine carētibus	Ca. xxviii.	
De loligine & sepiis: & polipiis: & naupliis	Ca. xxix.	
De onigena: locustis & cancris cocleis & conclis	Ca. xxx.	
De cancris	Ca. xxxi.	
De cocleis	Ca. xxxii.	
De pestinibus	Ca. xxxiii.	
De diuitiis marinis	Ca. xxxiiii.	
Quomodo nascantur & ubi & quomodo		

inueniuntur margaritæ	Ca. xxxv.	De phoenice	Ca. ii.
De natura purpuræ & muricis	Ca. xxxvi.	De aquilis	Ca. iii.
Quot sunt genera	Ca. xxxvii.	Quando legionum signa esse eo	
Quo capiuntur tempore	Ca. xxxviii.	perit	Ca. iiiii.
Romæ quâdo usus purpuræ	Ca. xxxix.	Mirum de aquila	Ca. v.
De precio earum	Ca. xl.	De uulturibus.	Ca. vi.
De tingendo amethystion & cocco		De sanguale	Ca. vii.
bissyno	Ca. xli.	De accipitribus	Ca. viii.
De pinna & pinnotere. & aquatiliu		De eo cyce quæ a suo genere interi	
sentu	Ca. xlii.	mitur	Ca. ix.
De scolopendris: uulpibus &		De miluis	Ca. x.
glanis	Ca. xliii.	Digesto auium per genera	Ca. xi.
De ariete pisce	Ca. xliiii.	De inauspicaris auibus: cornice cornis bu	
De his quæ terciâ naturâ hnt nō aliū neq		bone	Ca. xii.
fruticū & de urticis: & spōgiis	Ca. xlv.	De incendiaria.	Ca. xiii.
De caniculis marinis	Ca. xlii.	De cliuina	Ca. xiiii.
De animatibus q silicia testa: & q sine uillo		De auibus incognitis	Ca. xv.
cludūt & reliqs sordidis aialib	Ca. xlvii.	De auibus nocturnis	Ca. xvi.
De uenenatis marinis	Ca. xlviii.	De noctuis	Ca. xvii.
De morbis piscium	Ca. xlix.	De pico martio	Ca. xviii.
De generatione eorum mira	Ca. l.	De uncos unguis habentibus &	
Item de generatione: & qui pisces oua pa		digytos	Ca. xix.
riant.	Ca. li.	De pauonibus: & quis eos primus	
De uuluis piscium	Ca. lii.	comederit	Ca. xx.
De longissima uita piscium	Ca. liii.	De gallis & quando castrantur gallinaceo	
De uiuariis ostrearum: & qui primus		locuto	Ca. xxi.
inuenit	Ca. liiii.	De anserib & quis primus iecur anserinū	
Quis primus murenarum uiuaria		comederit: & de adipe anserino coma	
fecerit	Ca. lv.	geno	Ca. xxii.
De coclearum uiuariis: & qui primus insti		De gruib & cicōis: coloribus: & pegrinis au	
tuit	Ca. lvi.	bus & cornicibus de glote	Ca. xxiii.
De piscibus terrenis	Ca. lvii.	De hircundinibus: merulis: turdis: & stur	
De mircibus nili	Ca. xlviii.	nis: turturibus & palūhis	Ca. xxiiii.
De anchia pisce: & quō capiāt	Ca. lix.	Quæ auium perennes: quæ semestres: quæ	
De stellis marinis	Ca. lx.	trimestres	Ca. xxv.
De dactylis eorū miraculis	Ca. lxi.	De auibus mira	Ca. xxvi.
De inimiciis & amicitis inter se aquatili		De auibus seleucidibus	Ca. xxvii.
um	Ca. lxii.	De ibi	Ca. xxviii.
Sūma res & hystoria & obseruationes. dc. l.		Quæ aues i qb locis nō sūt & quæ mutant	
EX AVCTORIBVS.		colore & uoce & de lusciniis	Ca. xxix.
Turratio: Graculo: Trogo: Moecenat		De merulis	Ca. xxx.
Albo flauo: Corn: Nepote. Valerio mino		Tempus auium geniture.	Ca. xxxi.
grapho: Fabiano: Fenestella: Mutiano: He		De halcyonibus & de diebus earum nauiga	
lio Scilone: Sratio sebofo: Melisso: Seneca:		bilibus: & gaue & reliquo aquaticarum ge	
Cicerone: Macro: Aemilio: Messala: Corui		nere	Ca. xxxii.
no: Trebonio Nigro: Nigido.		De diuersitate nidificatiū auium agathilis	
EXTERNIS.		ciamulgis & pdicibus	Ca. xxxiii.
Aristotele: Archilao rege: Callimacho: De		De columbis	Ca. xxxiiii.
mocrico: Teophrasto: Trasillo: Hegesidey		De palumbis & differentia palum	
no: Cudnio: Alexandro polyhistore.		baum	Ca. xxxv.
I IBRO Decimo continet naturæ &		De passeribus	Ca. xxxvi.
hystoria animalium uolatilium.		De timungulo	Ca. xxxvii.
De natura anium	Ca. i.	De uolatu & incessu auium	Ca. xxxviii.
		De apodibus	Ca. xxxix.

De stellionibus Ca. xxvi.
 De cicadis Ca. xxvii.
 De penis insectorum & scarabeis & reliquis
 scarabeorum generibus Ca. xxviii.
 De locustis Ca. xxix.
 De formicis nostratibus Ca. xxx.
 De indicis Ca. xxxi.
 De diuersitate insectorum. Ca. xxxii.
 De animalibus in ligno & ex ligno nascentibus Ca. xxxiii.
 De aiali cui cibi exitus non est Ca. xxxiiii.
 De tineis & culicibus & de diuersitate earum Ca. xxxv.
 De pyrali siue pyrausta Ca. xxxvi.
 Historiae naturae animalium per singula membra. Ca. xxxvii.
 De sanguine & quorum celeritate siccetur & quorum non coeat: quorum grauissimis uel tenerissimis quorum nullus Ca. xxxviii.
 An in sanguine principatus & tergo: & pilis & manibus & uestitu Ca. xxxix.
 Notabilia aialia quae manibus. Ca. xl.
 De lacte: & unde caseus non fiat Ca. xli.
 De diuersitate caseorum Ca. xlii.
 Differentia membrorum hominis a ceteris animalibus Ca. xliiii.
 De simiarum multitudine Ca. xliiii.
 De unguibus Ca. xlv.
 De unguis Ca. xlv.
 De pedibus autem & unguibus Ca. xlvii.
 De pedibus insectorum a duobus ad centum Ca. xlviii.
 De pomilioidibus & genitalibus Ca. xlix.
 De caudis Ca. l.
 De uocibus Ca. li.
 De agnascantibus membris: & dicta aristotelis de uita hominis Ca. lii.
 De aia & de habitu animalium: & quae gustata iterant: & de tactu hominis: & quibus de causis non coquatur Ca. liii.
 De corpulentia augenda uel minuenda: & quae gustu fame ac siti sedet Ca. liiii.
 Summa res & historiae & observationes. ii. M. cc. lxx.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Higino: Scropha: Sarsena: Celsus: Cor. Aemilio: Marco: Virgilio: Columella: Iulio: Aquilio qui de hirsuta disci-
 plina scripsit: Tarquinio qui item: Vmbri-
 tio qui item Catone: Censorio: Domitio
 caluino: Trogo melisso: Fabiano: Mutiano
 Nigidio: Manilio: Opio.

EXTERNIS

Aristotele: Democrito: Neoptolemo: & mel

la scripsit. Aristomacho qui item: Phylisto
 qui item: Nicandro: Menecrate: Dionysio q
 magonem transtulit: Empedocle: Callima-
 cho: Attalo rege. Apollodoro qui de bestiis
 uenenatis: Hippocrate: Eriphilo: Erasistrato
 Asclepio: Themisone: Possidonio stoico: Me-
 nandro prienense: Heraclio: Euphrasio ate-
 neo: Theophrasto: Hesiodo: Philometre re-
 Rege.

libro duodecimo continentur de arbo-
 ribus. De arborum honore & quando
 Platanus primum in italia: & de natu-

ra earum. Ca. i.
 De cameplatono: & quis tonderit. Ca. ii.
 De peregrinis arboribus & malo. Ca. iii.
 assyrio. Ca. iii.
 De india arboribus uel quando romae
 hebenus primum. Ca. iii.
 De spina & ficu indicis. Ca. v.
 De arbore pala & arboribus indicis sine no-
 minibus & laniferis. Ca. vi.
 De piperis arboribus & gariophyllo & aliis
 pluribus. Ca. vii.
 De machis & arboribus gentis
 amanac. Ca. viii.
 De bdello & arboribus persici
 maris. Ca. ix.
 De arboribus persice insulae & lanigeris
 arboribus. Ca. x.
 De gossampino & arboribus ex quibus ues-
 tes fiunt & quibus modis consent arborum
 fructus. Ca. xi.
 De costo & nardo & differentiis
 nardi. Ca. xii.
 De assaro amomo: & amomi: & de car-
 damomo. Ca. xiii.
 De thurre & arboribus thuris. Ca. xiiii.
 De natura thuris & generibus. Ca. xv.
 De myrrha & arboribus
 myrrhae. Ca. xvi.
 De generibus myrrhae & natura &
 precio eius. Ca. xvii.
 De mastice ladano: & bruta henemo: &
 strobo & styrace. Ca. xviii.
 De foelicitate arabiae. Ca. xix.
 De cinnamomo & xilicinnamomo
 & cassia. Ca. xx.
 De isocinnamomo & cancamo
 aetharo. Ca. xxi.
 De serichato & gba alio: & de myroba-
 lano. Ca. xxii.
 De foenicobalano & calamo
 odorato. Ca. xxiii.

De hammonico & spagno Ca. xxiii.
 De cypero & spaltro Ca. xxv.
 De balsamo & opobalsamo & xilobalsamo
 & styrace & galbana Ca. xxvi.
 De panace & spodylo & maloba
 thro Ca. xxvii.
 De elomphacio xxviii.
 De yrio & oenathe: & de elate arbore & cin
 namo & comaco Ca. xxix.
 Summa res & hystoriae & obseruationes.
 cccc. lxxviii.

EX ACORIBVS.

M. Varrone: Mutiano: Virgilio: Fabiano:
 Sebofo: Pomponio Mela: Flauio Proculo:
 Trogo: Higino: Claudio Caesare: Cor: Ne
 pote: Sex: Nigro qui graece de medicina scrip
 sit. Cassio Hemina: L. Pisone: Tuditano:
 Antiate.

EXTERNIS

Theophrasto: Herodoto: Callistene: Isido
 ro: Clitarcho: Anaximene: Duride: Near
 cho: Onesicrito: Polyrito: Olympiodoro
 Diogeneto: Nigibulo: Anticlido: Carete Ci
 donio: Menecchino: Doroteo: Xeniae colia
 co: Anteo: Epipodo: Cherea: Democle: Ptole
 maeo: Lago: Masia: Macedone: Zoilo: Item
 Democrito: Amphilocho: Aristomacho: Ale
 xandro polyhistore: Iuba: Apollodoro qui
 de odoribus scripsit: Heraclide medico: Ar
 chidemio: Item Dionysio: Item Democle:
 Item Euphrone: Item Opfenide: Item Diagera
 Item Iolla: Item Heraclide tarentino: Xeno
 crate ephesio.

I LIBRO Terriodecimo continentur de
 ungentis & arboribus maritimis.
 De ungentis & quomodo primum sunt cogiti
 ta nobis & de compositione Ca. i.
 Quod unguentum regale uocetur: & quae
 diapasmata & qualiter seruentur Ca. ii.
 Quanta in ungentis luxuria: & quando pri
 mum Romanis in usu Ca. iii.
 De palmis & natura eae & gñib Ca. iiii.
 De syriae arboribus Ca. v.
 De terebintho Ca. vi.
 De ficu aegyptia & cypria Ca. vii.
 De teraunia & siliqua Ca. viii.
 De pisco egypti & spia egyptia Ca. ix.
 De pruno & arboribus circa
 metnphium Ca. x.
 De gummi generibus & papyro Ca. xi.
 De generibus chartarum: & quomodo char
 tae fiant: & de chartarum probatione & ui
 tii & glutino earum Ca. xii.

De libris Nummae Ca. xiii.
 De arboribus aethiopiae Ca. xiiii.
 De atlantis arboribus & citreis: & que in
 his laudetur: & quae uituperentur Ca. xv.
 De arbore trogere Ca. xvi.
 De arbore lotho Ca. xvii.
 De scapo ipso & radice lothi Ca. xviii.
 De paliuro & punico malo: & de flore
 punici mali Ca. xix.
 De asiae & graeciae fructibus Ca. xx.
 De timelea siue camelae & tragacantha &
 de trago siue scorpiione & myrice & bria &
 galla Ca. xxi.
 De enonymo & andrachna congrigia &
 thapfia Ca. xxii.
 De cappari siue cynosbato aut ephesio
 phyle: & de saripha Ca. xxiii.
 De spina babylonis regia: & de
 cytiso Ca. xxiiii.
 De fructibus & arboribus nostri maris
 atque rubei & indici Ca. xxv.
 Summa res & hystoriae & obseruationes.
 cccc. lxxviii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Mutiano: Virgilio: Fabiano:
 Sebofo: Pomponio: Mela: Fabio: Higino:
 Trogo: Proculo: Claudio: Caesare: Cor: Ne
 pote: Sex: Nigro qui graece de medicina
 scripsit: Cassio hemina: L. Pisone: Tudri
 tano: Antiate.

EXTERNIS.

Theophrasto: Herodoto: Callistene: Isido
 ro: Clitarcho: Anaximene: Duride: Near
 cho: Onesicrito: Olympiodoro: Diogene
 ro: Cleobolo: Anticlido: Crate Mitileneo:
 Menerimodoro Thebano: Doroteo Athe
 niense: Lyco: Anteo: Epippo: Dione: Adia
 mantho: Ptolemaeo: Lago: Masia: Macedo
 ne: Zoilo: Item Democrito: Amphilocho:
 Alexandro Polystore: Aristomacho: Iuba re
 ge: Apollodoro qui de odoribus scripsit:
 Heraclide medico: Boene medico: Archide
 mo: Item Dionysio: Item Democlide: Item
 Euphrone: Item Mneside: Item Diagera: Itē
 Iolla: Item Heraclide Tarentino: Xenocra
 te ephesio.

I LIBRO Quartodecimo continetur de
 uitibus & uineis
 De arboribus fructiferis Ca. i.
 De uitium natura & quibus modis
 ferrantur Ca. ii.
 De generibus auium Ca. iii.
 Item de uitium generibus Ca. iiii.
 b b

Insignia culturæ uinearum Ca.v.
 De natura uini Ca.vi.
 Vina generosa Ca.vii.
 Vina transmarina Ca.viii.
 De uno quod uocatur bion genera septem Ca.ix.
 De dulcium generibus.xiii. Ca.x.
 De deuteriis & secundariis uini generibus tria Ca.xi.
 Quæ nuper in italia generosa uina esse cõsperint Ca.xii.
 De uini obseruatione Romulo rege posita Ca.xiii.
 Qui uini usus antiquis & de uinis antiquorum Ca.xiiii.
 De apothecis & de uino opimiano Ca.xv.
 De liberalitate. Cæsaris i uino & quomodo primū genera uini fictiui Ca.xvi.
 De uinis fictitiis Ca.xvii.
 De hydromelle & oximelle Ca.xviii.
 Prodigiosa genera uini Ca.xix.
 Quibus uinis ad sacra uti fas nō sit & quibus griribus musta condiantur Ca.xx.
 De picis generibus & resinis & mustis cōdiendis & de aceto & fece Ca.xxi.
 De Cellis uinariis Ca.xxii.
 De euitanda ebrietate Ca.xxiii.
 Sūma res & hystoria & obseruationes .d.x.

EX AVCTORIBVS.

Cor.Valeriano: Virgilio: Celfo Catone Celsorio: Sarsenis patre & filio: Scrophia. M. Varrone. D. Syllano: Fabio pictore: Trogo: Higino: Flacco: Verrio: Grecino: Iulio Attio: Columella: Massurio: Sabino: Feneftella: Terigilla: Maftori Planco: Flauio Dorfino: Sceuola: Aelio: Atteio Capitone: Cotto Messalino: L. Piffo: Pompeio: Leneo: Fabiano: Sex: Nigro Bibio Ruffo.

EXTERNIS.

Esiado: Theophrasto: Aristotele Democrito: Attalo rege: Pylometere Rege: Archita: Xenophonte: Amphiloco: Ateneo: Anaxipoli Thafio: Appollodoro Lennio Aristophæ Milefio antigono Cyneo: Agatone: Apolloneo Pergameno: Aristandro ateneo: Botriete. Item Bacchio: Milefio bione: Solése: Cheratathenienfe: Cherifto. Item diodoro prieneo: Dione colophonio: Epigene Rhodio: Euagora: Thafio: Euphrone ateneo: Androtione qui de agricultura scripsit: Eschirione qui item Iysimacho qui item Dionifio qui magonē trāstulit diopstene q ex Diony. epitoma fecit: Asclepiade medico: Onesicrito:

Erasistrato qui item Iuba Rege.

IBRO quintodecimo continentur de natura frugiferarū arborum & cultog:
 Naturæ frugiferarum arborum Ca.i.
 De oleo Ca.ii.
 De natura oliuæ & oleæ inci-
 pientis Ca.iii.
 De natura olei Ca.iiii.
 De cultura oliuarum Ca.v.
 De seruandis oliuis: & quomodo faciendum oleum Ca.xi.
 De oleo fictitio Ca.xvi.
 De amurca Ca.viii.
 Pomog: oīum gñra & naturæ Ca.xi.
 Nucū pineæ gñra quattuor Ca.x.
 De malo cotoneo Ca.xi.
 De persico gñra quattuor Ca.xii.
 De pruno genera.xi Ca.xiii.
 De diuersis generibus malorum genera.xxix. Ca.xiiii.
 De pyris & insitog: uarietate Ca.xv.
 De pomis seruandis & uuis Ca.xvi.
 De cotoneis pyris & forbis Ca.xvii.
 De ficis genera.xxix. Ca.xviii.
 De capritico & caprificatione Ca.xix.
 De mēspilis & eog: gñribus iiii. Ca.xx.
 De forbis genera quattuor Ca.xxi.
 De nuce iuglande Ca.xxii.
 De castaneis genera octo Ca.xxiii.
 De siliquis & carnosis pomis & moris: & de acinis & baccis Ca.xxiiii.
 De cerasis genera octo Ca.xxv.
 De corno & lentisco Ca.xxvi.
 De gñribus succog: & de odore Ca.xxvii.
 De succis fructuū & arbog: & coloribus: & odoribus: & natura pomorum & de cōmendatione fructuum Ca.xxviii.
 De myrto genera eius Ca.xxix.
 De lauro genera.xiii. Ca.xxx.
 Sūma res & hystoria & obseruationes .d.xx.

EX AVCTORIBVS.

Feneftella Fabiano: Virgilio Cornelio Valeriano: Celfo. Catone Celsorio: Sarsenis patre & filio: Scrophia. M. Varrone: Dysimachio: Fabio pictore: Trogo Higino: Flacco Verrio: Gaecino attico: Iulio Sabino: Terigilla: Cotta: Messalino Columella. L. Pifor ne: Pompeio Lepeo: Maftio planco: Flauio Dorfene: Sceuola: Helio: Atteio: Capitone: Sex. Nigro: Mumio Ruffo.

EXTERNIS.

Esiado Aristotele: Democrito: Hierone Rege: Archita: philometere Rege: Attalo Rege

Xenophonte: Amphilocho: Ateneo: Anaxipoli Thasio: Apollodoro Lennio: Aristophane Milefio: Antigone Cymeio: Agatocle: Chio: Apollodoro pergameno: Aristandro Ateneo: Bacchio milefio: Bione solense Cherea ateneo: Cheristo: Item Diodoro prienneo: Dione colophonio: Epigene rhodio: Euagora Thasio: Euphrasio ateneo: Androtione qui de agricultura scripsit: Eschirione qui item: Dionysio qui magonem transtulit: Diophane q ex Dionysio epitoma fecit: Asclepiade medico: Erasistrato item: Comiade qui de conditura uini: Aristomacho qui item: Hlycesio qui item: Themisone medico: Onesicrito: Luba rege.

I LIBRO Sexto decimo continentur siluestrium arborum natura Ca. i.
Gentes sine arbore: & miracula in septentrionalis regionis arboribus Ca. ii.
De hyrcinæ silue magnitudine Ca. iii.
De glandiferis Ca. iiii.
De ciuica corona: & qui frondea corona donati Ca. v.
De glande genera xiii. Ca. vi.
De fagina glande & reliquis glandibus: & carbone & pastu porcorum Ca. vii.
De glande & quam multa præter glandem eadem ferant arbores Ca. viii.
De canchrye & cocco grano & agarico & subere Ca. ix.
Quarum sint in usu cortices Ca. x.
De scandulis & pinu: pinaistro: abiete: pice: & que larice: taceda: taxa Ca. xi.
Quibus modis fiant genera picis & quomodo fiat cedrum & de spissa pice quomodo fiat & quibus modis resina coquatur Ca. xii.
De zosippa & sapio & quarum arborum materia in precio Ca. xiii.
De fraxino genera eius. iiii. Ca. xiiii.
De tilia genera duo Ca. xv.
De aceris genera decem Ca. xvi.
De bruscho moluscho & staphilodendro & buxo genera tria Ca. xvii.
De ulmo genera quattuor Ca. xviii.
De arborum natura per situs Ca. xix.
Diuisio generum Ca. xx.
Quibus folia non decidunt: & de rhododendro Ca. xxi.
Item quibus folia non decidunt: & quibus non omnia folia candant: & quibus nullæ arborum Ca. xxii.
De natura foliorum cadentium & quibus foliorum uarii colores Ca. xxiii.

De populo tria genera: & quorum foliorum figura mutetur Ca. xxiiii.
Quæ folia uersentur omnibus annis: quæ foliorum eius palmis cura & usus & foliorum mirabilia Ca. xxv.
De ordine naturæ in satis: et de flore arborum et conceptu et germinatione et partu et quo ordine floreat Ca. xxvi.
De corno et quo tempore quæq ferant: et quæ fructum non ferant: et quæ infelices existimantur: & quæ facilius fructum perdunt: & quibus fructum antequam folium nascantur Ca. xxvii.
De biferis & triferis: & quæ celerrime fescant: & de ætatibus earum Ca. xxviii.
De moro Ca. xxix.
De siluestribus Ca. xxx.
De buxo & faba græca siue loto Ca. xxxi.
De ramis cortice & radicibus arborum Ca. xxxii.
De prodigiosis arboribus: & quibus modis sponte nascuntur: & quod non omnia ubique nascuntur & quæ non alibi nascantur arbores Ca. xxxiii.
De cypresso: & quod ex terra noua aliqua sæpe nascantur quæ in ea antea non fuerunt Ca. xxxiiii.
De hedera Ca. xxxv.
De hedera quæ uocatur similax Ca. xxxvi.
De aquaticis calamis & fructibus Ca. xxxvii.
De salice genera eius octo: & quæ præter salicem sint utilia ligaturis & de rubis Ca. xxxviii.
De succis arborum: & natura materiarum & de cedendis arboribus Ca. xxxix.
De teredinibus larice Ca. xl.
De materiis: & de magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinam non sentiunt: & de perpetuitate materiarum Ca. xli.
De teredinibus Ca. xlii.
De materiis architecti: & quæ materies ad quid utiles: & quæ firmior materia in ædificiis Ca. xliii.
De grutinanda materia & lignis scilicet Ca. xliiii.
De arborum ætate & qua genera arborum minime durant Ca. xlv.
Summa res et historie & obseruationes. c. xxxv.
EX AVCTORIBVS.
N: Varrone. Feciale Nigidio. Cor. Nepote Higinio. Massurio. Catone mutiano. L. Pisoni. Trogo. Calpurnio basso. Cremutio.
b bii

Sexto: Nigro. Cor. Boccho: Vitruuio: Graecino. EXTERNIS.

Alexandro polyhistoro. Hesiodo Theophrasto Democrito. Homero Timeo Mathe/matico

I. IBRO septimodecimo continentur sa/tuarum ac cultarum arborum natura.

Arborum precia mirabilia Ca. i.

De natura cæli ad arbares & quam partem cæli spectare debeant Ca. ii.

De societate cæli & terre ad arbores Ca. iii.

De qualitate regionum Ca. iiii.

Genera terrarum Ca. v.

De terra quam britannia & gallia amat Ca. vi.

De grecorum doctrina Ca. vii.

De terrarum generibus Ca. viii.

De cælis usu & de fumo & quæ sata uberio rem terræ faciunt et quæ urant Ca. ix.

De satione arborum et quæ auulsione nascuntur arbores Ca. x.

De transferendis seminariis et ulmis seren/dis et scrobibus Ca. xi.

De interualis plantandarum arborum et umbris et stillicidiis et ubi plantari debeant Ca. xii.

Quæ arbores tarde crescunt et quæ celeriter et de fabina Ca. xiii.

De satione arborum et insitione ea quomodo inuenta sit tenera inferendi implastratio Ca. xiiii.

De uitæ inferenda Ca. xv.

De emplastratione Ca. xvi.

Exemplum huius rei Ca. xvii.

De cultura talearum et quibus temporibus insitatio fiat Ca. xviii.

Quæ arbores societate gaudeant et de disciplina oblaqueadier aculeadi Ca. xix.

De salicto et harundinetis et cæteris caeduis ad pertical palos Ca. xx.

De culturis et disciplina excolendarum uinearum Ca. xxi.

De sulco et uinearum putatione Ca. xxii.

Ratio arborum Ca. xxiii.

De seruandis uuis et morbis arborum Ca. xxiiii.

De prodigiis ex mutatioe et de remediis ex arboribus et quæ irrigatioe pfiat et quæ riga dū et mirabilia de riguis Ca. xxv.

De remediis morborum arborum Ca. xxvi.

De captificatioe et stercoratioe Ca. xxvii.

De diuersis medicamentis arborum contra uenenata animalia et contra formicas et con

tra noxia animalia Ca. xxviii.

Sūma res et hystorie et obseruatōes d. lxxxi

EX AVCTORIBVS.

Cor. Nepote. Catone Censorio. M. Varro

Celso: Virgilio. Higino: Sarsenis patre et filio. Scropha: Calurnio: basso: Trogo: Aemilio Macro: Gracino Columella: Attico lulao: Fabiano: Sura: Mainlio: Decio: Mundo

C. Epidoco. Lu. Pisone.

EXTERNIS.

Isidoro: Theophrasto: Aristotele: Democrito: Theopōpo: Hieroneo Rege Attalo Rege: Archita: Xenophōte: Amphilocho: ateniense: Anaxipoli Thasio Apollodoro: Lennio: Aristophane Milefio: Antigono: Cymeō: Agatochle chio: Apollonio Perganiēo: Barchio Millefio Bione: Cherea atheniense. Chereſto. Item Diodoro priennio: Dione Colophonio: Epigene rhodio: Euagene. Thasio: Euphronio: Atteneo: Andronione q. de agricultura scripsit. Aschione qui itē: Lyſimachio qui item: Dionysio qui magonem tranſtulit: Diophane qui ex: Dionysio epitoma fecit Aristandro qui de portentis.

IBRO octauodecimo continetur de agricultura

Quod antiquis maximum studium agricultura fuit Ca. i.

Quæ corona primo romæ Ca. ii.

De iugere & actu & legibus circa pecora: & quotiens & quibus temporibus fuit summa utilitas annonæ: & qui agricultura illustres Ca. iii.

Ratio ad agricultura Ca. iiii.

Laus agricolarum & que obseruanda in agro parando Ca. v.

De uilarum positione: & precepta antiquorum Ca. vi.

De agro colendo Ca. vii.

De frugum generibus & natura Ca. viii.

Non oia frumenti genera ubique nasci. & de reliquis i. oriente generibus Ca. iiii.

De pistoriis & molitura & farina Ca. ix.

De similagine: siliginis: & de alijs generibus & de pistura Ca. x.

De fermentis & panis faciendi ratio genera & quando primum pistores Romæ & de cribris & alica Ca. xi.

De leguminibus Ca. xii.

De rapis & naps amiterinis Ca. xiii.

De lupino Ca. xiiii.

De uitia & erno Ca. xv.

De foeno & faragine: & de ocimo: & de di

ca & cytiso
De uitis frugum & remediis: & quid i quo
que terræ genere debeat feri
De prodigiis frugum: & arandi disciplina:
& uomerum generibus
De temporibus arandi & iunctio
ne boum
De occando & quodam arationis genere &
de iteratione & refectione
De cultura terræ
Exempla diuersarum terrarum: & de sum
ma fertilitate & biferâ uitæ: & quarum
differentia
De qualitate terræ & stercora
rione
De bonitate seminū & disciplina seminandi
& quantū ex quoque genere frumeti in iuge
ro serendū: & temporibus serendi
Digestio syderū i noctes & dies
Replicatio totius culturæ: & quid quoque
mense in agro fieri oporteat
Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tem
pora serendæ frugis: & ortus occasusque
syderis in quibusdam hærbis & pro stella
rum ortu & occasu
De pratis & reparatione prati & cotibus &
falciibus: & descriptio frugum
et syderum
De tempestate utriusque temporibus et reme
diis sterilitatum
De messe et tritico et palea et furmento
seruando
De uindemia et autumnii tem
poribus
De lunari ratione
De uentorum ratione
De limitatione agrorum
Prognostica tempestatum
Sūma res et hystorie et obseruatōes. iij. m. lx.
EX AVCTORIBVS.
Massurio: Sabino: Cassio Hemina: Varrio
Flacco: L. Pisone: Corn. Celso: Thuriano:
Graculo: D. Syllano: M. Varrone: Catone
Censorio: Scropha: Sarsenis patre et filio:
Domitio Caluino: Higino: Virgilio: Tro
go: Ouidio: Grecino: Columella: Tuberōe:
L. Aruntio qui græce de astris scripsit: Ca
fare dictatore qui item: Sergio: Paulo: Sabi
no: Fabiano: M. Cicerone: Calpurnio Basso:
Atteio Capitone.
EXTERNIS.
Hesiodo: Theophrasto: Aristotele: Demo
crito: Hierone rege: Philometere rege: Ae
talo rege: Archelao rege: Archita: Xenophō

te: Amphilacho Ateneo: Anaxipoli thasio:
Aristophane miletio: Apollodoro Lennio:
Antigene Miceneo: Agatocle chio: Apola
onio pergameno: Aristandro ateneo: Bac
chio millesio: bione solense: Cherea athe
niese: Cheresto: Item Diodoro prienneo:
Dione colophonio: Epigene rhodio: Euago
ra thasio: Euphronio ateneo: Androtione
qui de agricultura scripsit: Eschryone q
ite
Lysimacho qui item: Dionysio q magonem
transtulit: Diophane qui ex dionysio epito
ma fecit: Palete: Eudoxo: Philippo: Calip
po: Dositheo: Parmenisco: Melitone: Crito
ne: Oenopide Zenone: Eutemone: Harpa
lo: Hecateo: Anaximandro: Salsigene: Hip
parcho: Arato: Zoroastre Archibio.

I LIBRO Nonodecimo continentur lini
natura: & mirabilia
De lini satione & generibus eius: & quomō
pficiat: & de mappis: & lino non ardente: &
quī primū in theatris uela
De sparti natura: & quādo primū usus eius
& quomodo perficiatur: & quæ sine radice
nascantur & uiuant
De mysi & tuberibus & de fungis pezicis la
serpitio: & magyderis: & rubia &
radicula
De hortorū cura ex digestiōe terræ: nascen
tiū pter fruges & frutices
Natura & genera & hystoria nascentium in
in hortis rerum
De nortensium herbagū radicibus foliis flo
ribus coloribus
Quoto die queque herba nascunt sate & quo
nō queque formant & digerant & quorū lin
gula gūra sūt: & quoz plura
Natura & gūra & hystoria ad cōdimenta in
horto sarag: rerū. xxxvi.
De feniculo & canabi
De morbis hortorū & remedia circa formi
cas erucas & culices
Quæ magis sint fortia uel minus: & quibus
falsæ aquæ profint
Ratio rigandoz hortorum & quæ translata
meliora fiant & de succis hortensiorum: &
saporibus
Summa res & hystoriae & obseruationes.
M. c. xliiii.

EX AVCTORIBVS.
M. Actio: Planco: M. Varrone: D. Syllano:
Catone Censorio: Higino: Virgilio: Mutia
no: Celso: Columella: Calpurnio Basso: Ma
nilio: Sura: Sabino: Tyron: Licinio: Macro
bb iii

Q. Hirtio: Bibio Ruffino: Ceféneo: qui ce-
purica scripsit: Castritio: Item Firmio Item
Peritio. **EXTERNIS.**
Herodoro. Theophrasto: Democrito: Aristo-
macho: Mená: q diocrea scripsit Anaxilao.

I libro. xx. continentur medicinar ex his
quæ in hortis seruantur
De cucumere siluestri & elaterio Ca. i.
De angurio cucumere siue erratico & de
fatiuo & de pepone Ca. ii.
De cucurbita siluestri & rapo Ca. iii.
De naporu differentiis & raphao siluestri: &
De raphao fatiua & pastinaca Ca. iiii.
De porro sectiua & capitato &
De staphylis siue pastinaca & gigidio: et si-
fere & fefili & ifula & de cope siluestri. Ca. v.
De allio Ca. vi.
De lactuca saluatica siue caprina & esopo
& isati & lactuca siluestri Ca. vii.
De generibus bete et intybis et cychorio: et
leri genera duo Ca. viii.
De brassica et lapsana: de brassica maria: et
scylla et de bulbis et bulbine Ca. ix.
De sparagis et corrida et lybico et hor-
minio Ca. x.
De apio et de apiastro et helioselino et
oreoselino Ca. xi.
De petrosolino et ocimio Ca. xii.
De siluestri ocimo et erucas et nastur-
tio et ruta Ca. xiii.
De mentastro et menta et pulegio et nepes-
ta et de cumino Ca. xiiii.
De posca quæ urinam stringit et de cappari
et de ligustico siue panace et cunila
bubula Ca. xv.
Item de conilia gallinacea siue origano et
cunilagine et cunila fatiua et cunila
montana Ca. xvi.
De piperiti et origano et othimine prasso et
tragorigao et heraclio et lepido et cithsiue
melanthio et aniso Ca. xvii.
De aneto et sagapenio: et de papauere albo
et nigro: quomodo succus herbarum colligen-
dus est et de opio Ca. xviii.
De empractico et erratico et glaucio siue
paralio et heraclio siue aphro et de
diacodio Ca. xix.
De tichymalo et archalio et portulaca siue
peplio et coriandro et de atriplici Ca. xx.
De malua malope et althea et laphato oxy-
lapato hydrolapto et hyppolapato et bu-
lapato Ca. xxi.
De sinapis tribus generibus et marrubio et

serpillo et sylibrio siue thymbrio et de li-
ni semine et blito Ca. xxii.
De meu et feniculo et hippomarathro uel
myrseneo et canabi et de ferula et
carduis. Ca. xxiii.
Confectio tyriace compositio medicaminis
anthiochi. Ca. xxiiii.
Summa medicinar et historie obseruationes.
M. dc. vii.

EX AVCTORIBVS
Catonie: Censorio: M. Varrone: Pompeio: E-
leneo: Gallione: Vigino: Sex. Nigro: qui
græce scripsit: Iulio Basso qui item: Celfo:
Antonio Castore.

EXTERNIS.
Democrito: Theophrasto: Orpheo Menan-
dro biocria scripsit: Pythagora Nicandro.

MEDICIS.
Nicandro: Hippocrate: Crisippo: Diocle-
Ophio: Heraclide: Hiferi: Dionysio: Apol-
odoro Tarentino: Apolodoro Cetiense: Pra-
xagora: Phistonico medo: Diuce: Cleopari-
te: Philistione: Asclepiade: Cratecia: Petros-
nio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Diagora:
Andrea: Mnesicle: Epicarmo: Diamide: Da-
lione: Sofimene: Hylepolemo: Metrodoro:
Solente: Lycio: Olympiade thebana: Thili-
no: Petridio: Mitione: Claudio: Xenocrate

I libro Vigesimo primo continentur
florum & coronamentorum naturæ
De mira florum uarietate Ca. i.
De stophiolo & sereto: & qui primu flores n-
scere ceperint: & quando primu corolla in-
uenta uel appellata & quare Ca. ii.
Quis primum coronam foliis aureis & ar-
gentis dedit: & de odore coronaru apud
antiquos & de Scipionis honore: & de pa-
silibus coronis: & de Cleopatre
reginae facta Ca. iii.
De rosa in coronis: & de generibus eius: &
ubi seratur. Ca. iiii.
De lilio tria genera: & ratione ea inse-
rendi Ca. v.
De uiolis: & de calta & bacchare & com-
breto Ca. vi.
De floribus antiquis & de odoramentorum
diuersitate & salica & polino Ca. vii.
De uestiu emulatioe cu florib: & amaratho
& chrysocome siue chrysi Ca. viii.
De honore coronar: & cyclamino & mello-
tro & trifolia tria genera eius Ca. ix.
De origano & thymo & melle attico et con-
niza et iouis flore et helenio et ambrotone

et leucantemo Ca.x.
 De amaraco uel sanfugo et nyctegreto et
 meliloto et uiola alba et codiamino et de
 siluestribus bulbis et helichyrso et lychnis
 et de hærbis citra mare Ca.xi.
 De cura apum et pabulo et morbis earum
 et remediis Ca.xii.
 De uenenato melle et de remediis mellis
 uenenati et mellis infani Ca.xiii.
 De melle quod muscæ non attingunt et al/
 ueariis et cura eorum si famen sentiunt apes
 et quomodo caera fiat Ca.xiiii.
 De hærbis sponte nascentibus et
 aculeatis Ca.xv.
 De carduo et helxine et tribulo et
 anchusa Ca.xvi.
 De differentia hærbarum per folia et quæ
 hærba toto anno floreat et hastula regia
 et pistana et de gladiola Ca.xvii.
 De iunco genera sex et de cypero et de me/
 dicamentis earum et de cyprio et odorato
 iunco Ca.xviii.
 Ex rosa medicinæ et de lilio et de narciso
 et ex uiola et de bacchara et combreto
 et asaro Ca.xix.
 De nardo gallico et de croco medicinæ et
 croco mago et ex siri et saluina et holo/
 chryso et chrysosome et meliloto Ca.xx.
 De trifolio et thymo et homerocalle et de
 helinio et ambrotono Ca.xxi.
 Ex leucanthemo et sanfugo me/
 dicinæ Ca.xxii.
 Ex anemona medicinæ Ca.xxiii.
 Ex oenanthæ medicinæ Ca.xxiiii.
 Ex heleocryso medicinæ Ca.xxv.
 Ex hiacyntho medicinæ Ca.xxvi.
 Ex uincaperuina medicinæ Ca.xxvii.
 Ex colocasia medicinæ Ca.xxviii.
 Ex anthalio medicinæ Ca.xxix.
 De parthenio medicinæ Ca.xxx.
 De strychnæ medicinæ xxxi.
 De corcoro Ca.xxxii.
 De persoluta Ca.xxxiii.
 De mensuris et ponderibus Ca.xxxiiii.
 Summa medicinæ hystoriæ et obseruatiões
 dcc.xxx.

EX AVCTORIBVS.

Catone Ceforio M. Varrone Massurio: An/
 tiate. C. Helio Vestino: Vlpio Rufino: Hir/
 gino: Pompoio mela: Pôpeio lenate: Corn/
 Celfo Calpurnio Basso. P. Langio: Licinio
 macro: Sestio q. graece scripsit: Iulio basso:
 qui item: Antonio Castore.

EXTERNIS.

Theophrasto: Democrito: Orptheo: Pytha/
 gora: Magone: Menandro qui biocrea scrip/
 sit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Museo:
 Socophle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo q. de coronis: Callimacho qui in
 Phania physico: Simo Timatho: Hippocra/
 te: Cnrisippo: Diocle: Opione: Heraclide:
 Necessio: Dionysio: Apollodoro Citienese:
 Apollodoro Tarentino: Protagora: Phisto/
 nio medo: Euche. Chleophanto: Phylistine:
 Asclepiade: Cartecia: Petronio: Diodoro.
 Iolla: Erasistrato: Diagore: Andrea: Mnesi/
 cle: Epicharmo: Damione: Daliona: Sosime/
 ne: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Ly/
 cio: Olympiade Thebana: Phillino: Petre/
 io: Myctione: Claudia: Xenocrate.

I IBRO uigesimosecundo cōtinentur de auctoritate herbarum.

De gentibus herbis formæ gratia
 utentibus Ca.i.
 Quod herbis uestes inficiant Ca.ii.
 De corona graminea Ca.iii.
 De uarietate eius Ca.iiii.
 Qui soli corona ea donati Ca.v.
 Quis solus ceturio coronatus Ca.vi.
 Medicinæ ex reliquis ornamentis &
 crynge Ca.vii.
 De herba q. centū capita uocat Ca.viii.
 De achano & glycyrrhyza & sto/
 mathice Ca.ix.
 De tribulo & generibus eius & me/
 dicinis Ca.x.
 De stoebe & medicinis eius Ca.xi.
 De hypophye & medicinis ei⁹ Ca.xii.
 De urtica & medicinis eius Ca.xiii.
 De lamio & medicinis eius Ca.xiiii.
 De scorpione: generibusque ac medi/
 cinis eius Ca.xv.
 De leucachanta siue phinio siue iscada &
 medicinis eius Ca.xvi.
 De helxine perditio parthenio syderite &
 medicinis eius Ca.xvii.
 De cameleonte generibusque & medici/
 nis eius xviii.
 De coronopo & medicinis eius Ca.xix.
 De anchusa & pseudancusa & medicinis
 earum Ca.xx.
 De onychilo: aihæi: Ioto: & Iotometra helio/
 tropio: tricocco & callitricho Ca.xxi.
 De picride & thesio & aspodelo balimo &
 achato & buprestii elaphobosco sādice: & la/
 fina & de caualide: sio: sylibo: scolymo siue
 bb iiii

limonio & foncho condriilo siue condriili
& boletis Ca.xxii.
De fungis & silphio & de lafere
mede. Ca.xxiii.
De natura mellis & aqua mulsa & quare
genere ciborum mores immutent & de me
litide & caera Ca.xxiiii.
Contra oppositiones medicorum medicine
ex frugibus Ca.xxv.
Summa medicine & hystoria & obseruatiões.
deccc.vi. EX AVCTORIBVS.
Iisdē quibus priore libro: & preter eos Chry
sermo: Eratosthene, Alceo,

1 IBRO uigefimotertio continentur de
cultis arboribus.
De medicinis uuarum recētium: & sarmētis:
uuarum & uinaceis & de uua theriace & uua
passa & astaphide & astaphisagria pituaria
& labrusca: & de uite alba & nigra & de mu
stis & uini generibus Ca.i.
De aceto scyllino & oximelle et sapa & fece
uini aceti & sape Ca.ii.
De oleis & foliis olece: flore & ciere & de oli
ua alba & nigra & de murca Ca.iii.
De foliis oleastri & oenantino oleo & cocci
no & amygdalino & laurino & myrtheo cha
memirfino et cupressino citreo et
caryno Ca.iiii.
De myrobolano palma et palma
elata Ca.v.
Medicinæ ex singulorū generum flore fo
liis: fructu ramis cortice ligno: succo: radi
ce: cinere. Ca.vi.
De pyris et eoz: obseruatiōibus et de ficoz
obseruatiōe et caprifico et hermea et aliog:
generibus medicine Ca.vii.
De pineis et amigdalīs: et nuce auelana: et
nuce iuglande et pistaciis: et castaneis et si
liqs et cornu: uredine et lauro Ca.viii.
De mirto satiuā et mirtidano et de mirto
& luestri Ca.ix.
Summa hystoria medicine et obseuationes.
M.ccc.xix.

EX AVCTORIBVS.

C. Valgio: Pōpeio: Lénio: Sex. Nigro q̄ græ
ce scripsit. Tul. Basso qui item: Antonio Ca
store. M. Varrone. Cor. Celfo. Fabiano.

EXTERNIS.

Theophrasto: Democrito: Orpheo: Pytha
gora: Magone: Menādri q̄ biocrea scripsit:
Nicādri: Homero: Hesiodo: Musco: So
phocle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Phania phisico: Si
mo. Timaristo: Hippocrate. Cryssippo. Dio
cle. Opione: Heraclide: Hidesio. Dionysio.
Apollodoro citiense. Apollonio Tarentino
Praxagora: Phistonico medo Dieuche Cle
ophantho. Pilistione Asclepiade. Crateua.
Petronio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Dia
gora. Andrea: Onorca: Mnesicle: Epicarmo:
Demione: Datione. Sosimene: Milepolemo
Metrodoro: Solone Lycio: Olympiade The
bana: Phillino: Petrino: Myctione Galau
cia: Xenocrate,

IBRO Vigefimoquarto continentur medicæ ex arborib⁹ siluestrib⁹ Cai.

Lotos Ca.ii.
Olans Ca.iii.
De coco ilicis & galla & uisco pillulis glan
de: de cerri radice & subere Ca.iiii.
De fago & cupresso & caedro: magna: de
caedride galbano Ca.v.
De hammoniaco & styrace & spondyllio &
sphano & terebintho & chamepite & picio
& resinis & picea & lentisco Ca.vi.
De pice spissa & liquida & palimpissa & pis
sphaltos & zopissa & teda &
lentisco Ca.vii.
De platano & fraxino & acere & alba popu
lo & ulmo & tilia & sambu
co & iunipero Ca.viii.
De salice & amerina & uutilibus
& cristro Ca.ix.
De uirga sanguinea & silere & ligustro &
alno & hedera & cystho & cisso & erythra
no & chamecisso & milace & de
clematida Ca.x.
De arundine & papyro et hebeno et rhodo
dendro: de rhufen et hydro et ranchrye et
sabina et selagine et samulo et gummi
medicinæ Ca.xi.
De spina ægyptia et spina alba et achanto
et acacia Ca.xii.
De uulgari spia et siluestri: et de syriscetro
et de appēdice spina et pyrachato et paliuro
aqfolia et taxo et rubis medicæ Ca.xiii.
De cynobato et ideo rubro et rhano et lytio
sarcocola et oporice medicinæ Ca.xiiii.
De chamedrye et chamedaphne et chame
lea et chamefice et chamecisso et chameleu
ce et chameciparisso et empeloproso et sta
chie et chlinopodio et centuculo et clemati
de ægyptia medicine Ca.xv.
De aron et dracūculo dracūtio et eri et mil
le folio et hæba eriusdem nominis et pseu

donunio et mirrhi et onebryche
medicinæ

Ca. xv.

De coriacecia et callicia et menaicle et aliis
xxiii. et medicinis earū quas quidē magicas
eē dicunt: et de cosidia et de aproxi et reci
diuis morborū

Ca. xvi.

De eriphia et lamaria et stratioti
medicinæ

Ca. xvii.

De hærba quæ nascitur in capite statuar: et
de hærba de fluminibus et hærba ligua et
cribro et fimetis et rhodo et impia et uene
ris pictine et nodia et philauthropo et cana
ria lappa et tordyle: et de gramine et dacty
lo: et de foenogracæ medicinæ

Ca. xviii.

Summa medicinæ et hystoriæ et obseruati
ones. M. cccc. xix.

EX AVCTORIBVS.

C. Valgio: Pompeio: Leneo: Sex. Nigro: q
græce scripsit: Iulio Basso qui itē: Antonio
Castore. M. Varrōe: Corn. Celso: Fabiano.

EXTERNIS.

Thephrasto: Apollodoro: Democrito: Or
pheo: Pythagora: Magone: Menandro qui
biocrea scripsit. Nicandro: Homero: Mefio
do: Musco: Sophocle: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Phania physco: Si
mo: Timaristo: Hippocrate: Crisippo: Dio
cle: Opione: Heraclide: Nicesio: Dionysio:
Apollodoro Citiense: Apollodoro Taren
tino: Praxagora: Phistonico medo: Cleopa
tra Philistione: Asclepiade: Crateua: Petro
nio: Diodoro: Iolla: Erasistrato: Diagora
Andrea: Enorta: Marconeside: Epicarmo:
Demione: Sosimene: Thopolemo: Solone
Lycio: Metrodoro: Olympiade: Thebana
Phillino: Petreio: Misteo: Glaucia. Xeno
crate: Diocle.

IBRO Vigesimoquinto continentur
naturæ hærbarum spōte nascentium
auctoritas hærbarum et de origine usu ear
um.

Ca. i.

Qui latine usus hærbarum scripserint. et
quando ad Romanos noticia earum perue
nerit: et qui primi græcorum de his compo
suerint: & de hærbarum inuentione: & anti
qua medicina: & quare minus exerceantur
earum remedia: & de cynhorodo: & de dra
cunculo medicinæ

Ca. ii.

De quodam pestifero fonte germaniæ: &
de britannica: & maximis morborum do
loribus

Ca. iii.

De moly & dodochateo: & pæonia nel pen

torobo: nel glyciside & panace uel ascepio
& heracleo panace chironio & panace cetau
reo uel phanceo & heracleo syderio & hyo
sciamo uel apollinari siue elter
cangeno

Ca. iiii.

De linzoste: parthenio hermipora siue po
tius mercuriali & achillea & panace heraclea
sideriti mile folio: & de scopa regia: & her
mineo teucro splenio & de melapodio si
ue helleborolquotue eorum genera: & de
nigro helleboro & albo medicinæ: & quādo
detur: & quomodo sumendum: & quibus
non dandum: & q̄ mures necat

Ca. v.

De mithridatia: & scordoti siue scordio: &
polomonio uel phileteria uel chiliodynema
& eupatoria & centaurea siue chyrdia & de
lecto centaureo libadio felle terre & trior
che medicinæ

Ca. vi.

De climeno & gætiana & lysimachia: & par
thenide & arthemisia & ambrosia et nym
phea et heracleo siue rhopalo et euphor
bia medicinæ

Ca. vii.

De plantagine et buglosso et cynoglosso
et buphatalmo et scitica et d spartia et hip
pice et heschemone: et de betonica et cāra
brica et consilagine et herberida et chelido
nia et canaria et elephobosco et dictāno et
aristolochia: et q̄ eius delectatione inuol
uant pisces et statim capiantur: et medicina
contra serpenium ictus ex hærbis quas su
perius nominauit

Ca. viii.

De agremonia et agarico et chio et hyoscia
mo et iereboare et blattaria et lemōia et qn
quesolio et dauco psolata et arctio et cycla
mino et peucedano

Ca. ix.

De rhyssellio et cetaurea et chelidonia et pa
nace et hyosciao et euphorbio

Ca. x.

De anagalide siue acoro ei mād racora siue
circelo et cicuta et creno agrio et molibda
na et iride et capno et alicia et achoro cor
ledo aizzo et andrachne et erigero et de
ophéoro: et de labro ueneris et de ramūcu
lo medicinæ et de oris uitiis

Ca. xi.

Summa medicine et hystoriæ et obseruati
ones. M. cc. lxxxii.

EX AVTORIBVS.

Sex. Gallico: Pōpeio: Leneo: Sestio Nigro
qui græce scripsit: Iulio Basso qui itē: An
tonio Castore: Cor. Celso.

EXTERNIS.

Theophrasto: Apollodoro Democrito Iu
ba Orpheo: Pythagora: Magone: Menādro
q̄ biocrea scripsit: Nicādro: Homero: Nefo
do: Musco: Sophocle: Xantho: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimaco: Phāia physico: Timaristo: Simo: Hippocrate: Crisippo: Dioclei Opio: Heraclide: Hicefio: Dionisio. Apollodoro: Citienfe: Apollodoro: Tarentino Praxagora: Phistōico medo: Dieuche: Theophāto: Phyliftione: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Mnestele: Epicharmo: Demione: Solimene: Theopolemo: Metrodoro: Solone: Lycio: Olympiade thebana: Phillino: Petreio: Mictione Glaucia: Xenocrate.

IBRO uigesimosexto continentur relique per morborum genera medicine & de nouis morbis: & de lichne quid sit: & quando primū in italia coeperint & de carbunculo elephantiā & colo
Ca. i.
Laus Hippocratis
Ca. ii.
De noua medicina: & Asclepiade medico & qua ratione ueriorē medicinam
Ca. iii.
Irrisio magice artis & de lichene & rapsia
Ca. iiii.
Ad strumas & ad digitos & ad pectus & ad tussim medicinæ.
Ca. v.
De uerbasco & cameleuce uel tussilagine & bechio & aglea & saluia
Ca. vi.
Ad lateris dolores & pectoris & ad hortopnoeas ad iacinoris dolorem cordis dolori pulmoni urinx tussi pectori ulceribus pulmoni reibus epaticis: ad uomitionē ad singultus pleureticis lateri
Ca. vii.
De omnibus uiciis uentris & remediis eorū que circa uel intra sunt: & de aluo sistenda uel soluenda
Ca. viii.
De pulco & argemone
Ca. ix.
De nympha & abstinentia & appetētia ueneris: & de satyro erytrochoco & crategi et syderiti
Ca. x.
Medicine generales de pedibus talis artus culis neruis & remedia contra morbos q̄ totū corpus occupāt: & de myrtido & uigiliis & paralyti: & de febribus frigidis & febre iumentorū: & freneticis & chameactē: & aizo & igne sacro
Ca. xi.
Ad eluxata mēbra & contra morbū regium & contra furunculos & fistulas & inflatōes & ambuſionem & contra alios morbos ad neruos & sanguinem
Ca. xii.
De herba e quiseto & stephanomeli & eristale & contra uermes
Ca. xiii.
De ulceribus & ad plagas & de polichnemo
Ca. xiiii.

De plurimis experimentis ad inficiēdos capillos & partus, eiiciēdos & continēdos & aliorum remedia
Ca. xv.
Summa medicinæ & hystoriz & obseruationes. M. cc. lxxxiii.

EX AVCTORIBVS

M. Varrone: C. Valgio: Pompeio seneo: Sestio Nigro qui græce scripsit: Iulio basso q̄ item Antonio Castore. Cor. Celso.

EXTERNIS.

Theophrasto: Apollodoro: Democrito: Iuba: Orpheo: Pythagora: Magone: Menandro q̄ biochrea scripsit: Nicandro: Homero: Hesiodo: Museo: Sophocle: Xanto: Anaxilao.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Phania physico: Crimarcho: Simo: Hippocrate: Crisippo: Diocle: Opione: Heraclide: Hicefio: Dionysio Apollodoro: Citienfe: Apollodoro: Tarentino: Praxagora: Phistonico medo: Dieuche Chlephanto: Philiftione: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato: Diagora: Andrea: Mnestele: Epicharmo: Demione: Theopolemo: Metrodoro: Solōe: Lycio: Thebana: Olympiade: Plynino: Petreio: Mictione: Glaucia: Xenocrate.

IBRO Vigesimo septimo continetur reliqua herbarum genera.

De aconito & panthere quæ extinguitur
Ca. i.
Quod omnium creaturarum conditor sit deus
Ca. ii.
De æthiopide & amarantho & aloë & alcea & alipho & alſima & androsace et androseno et ambrosia et aconi et anagyro et anonymo
Ca. iii.
De aparine et arctio et aspleno et asclepiade: et ostere uel buboni et a scyro uel a scyroide et aphace et de alcibio et aleſtore
Ca. iiii.
De alo
Ca. v.
De alga et aclea et de ampelofagia et abſinthio
Ca. vi.
De abſinthio et balothe et botrye fruticosa et brauylla et brio et bupleuri et catanate et calli circea et circēſio et trategono et thelygono et crocodilio et cynosorchy et chrysolachano et cuculo et pserua
Ca. vii.
De cocco gnidio et diopteris et dryphono et elatie et epetro siue calcacifraga et epicaſti uel helleborſe et epimedio et eneaphylo et filicepteri et d femore bubulo
Ca. viii.
De glaucio & glycyſide & glaphalio siue

camezelo & galedrago & hosco & hyosiri
& holosteo & hypopesto Ca.ix.

De hypoglossa & tremulis hydropicis con-
tra imagines ortopnoeas paralisis incipien-
tes Ca.x.

De medio & myosora & myagro & natrice
& othone & onofina & onopodo et osiri et
oxye et batrachio et polygono et leucateo
et plythema et phyllo et pheladio et phalcri
et polyrrhizo et pserpinaca et de rhecoma
de refeda et stoechade Ca.xi.

De solano et smyrnio et thelephio et tri-
cho nane et thalietro et thlaspe et thrago-
nia et tragoni et trago et tragologo et spō
dile et quod quidā morbi in quibusdā non
sunt gentibus Ca.xii.

Summa medicinarum et hystoriae et obseruati-
ones. d. ii.

EX AVCTORIBVS.

Pompeio Lennio: Sestio Nigro: qui graece
scripsit: Iulio basso qui item: Antonio Ca-
store: Cor. Celso.

EXTERNIS.

Teophrasto: Apollodoro qui item: Democrito
Aristogitone: Orpheo: Pythagora: Mago-
ne: Menandro qui biocreo. scripsit: Nicadro.

MEDICIS.

Mnesteo: Callimacho: Timaristo: Simo:
Hippocrate: Crisippo: Diocle: Opione: He-
raclide: Hicestio: Dionisio Apollodoro citie-
se: Apollodoro tarentino: Praxagora: Plis-
tonide medo Diuche Cleophanto: Philisti-
one: Asclepiade: Crateua: Iolla: Erasistrato:
Diagora: Andrea: Mnescle: Epicarmo: De-
mione: Sofimene: Theopolemo: Metrodo-
ro: Soloe: Lycio: Olympiade: Thebana: Phy-
lino: Petreio: Myctioe: Glaucia: Xenocrate

IBRO uigesimo octauo continentur
medine ex animalibus

Ar si medendo aliqua uis uerborum: et sa-
nari et depelli Ca.i.

Remedia ex hofe ptra magos Ca.ii.

De quibusdam sortilegiis et salua hominis
ieiuni Ca.iii.

Ad lippitudines oculorum Ca.iiii.

De sternutamento et uenere et ceteris re-
mediis Ca.v.

De remediis mulieribus Ca.vi.

Medicinae ex animalibus peregrinis: de ele-
phanto et leone de camelo et hyena et cro-
codilo et chameleante et stinco & hippopo-
tamo et lycibus Ca.vii.

Medicine coes ex feris aialibus aut eiusde

generis placidis: lactis: usus: et obseruatoes
et caseis butyro et adipe Ca.viii.

Medicine de apro et capris et equis feris et
remedia de bestiis contra omnes

morbos Ca.xi.

Mira de animalibus Ca.x.

Summa medicinarum et hystoriae et obseruati-
ones. d. c.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: L. Pisone: Fabiano: Verre: Mutia-
te: Verrio Flacco: Catone: Ceforino: Sergio
Sulpicio: Lucinio: Marco: Celso: Massurio:
Sestio: Nigro qui graece scripsit: Bytho: Dina-
rcheno: Ophilio medico: Granio medicis.

EXTERNIS.

Democrito: Apollonio qui & minsin: Mile-
to: Artemoe: Sextilio: Homero: Theophra-
sto: Lysimacho: Atalo: Xenocrate: Orpheo
qui diophios: Archelao qui item: Demetrio
Sotyra: Laide Elephantide Salpe: Olympiae
de thebana: Diotio Iolla Midione Smir-
neo: Eline medico: Hippocrate: Aristotele
Metrodoro: Icacida medico: Hesiodo: Dia-
alcofie Cecilio Bione qui peridinameon: An-
xilao: Iuba rege.

IBRO uigesimo nono continetur me-
dicinae ex animalibus.

De origine medicinae & qui primū clinice &
qui primū iatralprice & de Crisippo & Era-
sistrato & Empirice & Erophilo & reliquis
illustribus medicis & quorū ratio medici-
nae mutata sit & qui primus romae medicus
& qui & quid de medicis antiqui romani iudi-
cauerint & uicia medicinae Ca.i.

De medicinis lanarū. Ca.ii.

De ouorum natura Ca.iii.

Remedia de cane & ex aialibus quae placi-
da nō sunt: sed fera: & ex uolucris & con-
tra morsus phalangiorum Ca.iiii.

De seuo camellino & cane rabido & lacerta
et anseribus et columbis et mustellis re-
media Ca.v.

Ad alopecias tollendas & ad palpebras & ad
glaucomata & ad oculos & ad parotidas re-
media Ca.vi.

Summa medicinae & obseruationes. d. xxi.

EX AVTORIBVS.

M. Varrone: L. Pisone: Verrio Flacco: Anti-
ate: Nigidio: Cassio: Hemina: Cicerone Plau-
to: Celso: Sestio Nigro qui graece scripsit:
Cecilio medico: Metello Scipione: Ouidio
poeta: Licinio Macro.

EXTERNIS.

Philopatore: Homero Aristotelo: Orpheo

Democrito: Anaxilao
MEDICIS.
Botriense: Apollodoro: Orchidemo: Anaxi-
lao: Aristone: Xenocrate: Democrate: Dio-
doro: Crisippo philosopho: Ori: Nicandro
Apollonio: Tyaneo.

IBRO trigesimo continentur medi-
cinæ ex aialibus reliquæ prioris libri.
De origine magice artis quâdo & a quibus
coeperint: & a quibus celebrata
fuerit. Ca. i.
Viruperatio Nerôis Caesaris Ca. ii.
De talpis & reliquæ medicinæ per morbos
digestæ in animalibus: quorum genera pla-
cida sunt aut fera Ca. iii.
Ad muliebra mala medenda: & conceptus
maturados Ca. iiiii.
Promiscuæ medicinæ Ca. v.
De miraculis quarundam bestiarum
arum Ca. vi.
Sûma medicinæ & obseruatões. dccc. liiii.

EX AVCTORIBVS.
M. Varone: Nigido: M. Cicerone: Sestio
Nigro qui græce scripsit. Licio macro.

EXTERNIS.
Herodoto: Aristotele: Hermippo: Home-
ro: Appione: Orpheo: Democrito: Anaxi-
lao: Botrio: Apollodoro: Menâdro: Archime-
de: Aristone: Xenocrate: Diodoro: Chry-
sippo: Ori: Nicandro: Apollonio: Tyaneo.

IBRO trigesimo primo continentur
medicinæ ex aqẽilib⁹ & qũ mirabilia
Aqũarum mirabilia Ca. i.
De differentia aquarum medicinis & obser-
uationibus. cc. lxxvi. Ca. ii.
De qualitate aquarũ in salubritate uel cõ-
moditate earum Ca. iii.
Aqũarum subito nascentium aut denisine-
tium ratio Ca. iiiii.
Obseruatio hystorica Ca. v.
Ratio aquæ ducendæ: & quomodo medica-
tis utendum: & quid profit navigatio & me-
dicinæ aquæ marinæ Ca. vi.
De generibus salis cõfecturis & medicinis
& obseruationibus Ca. vii.
De scombro pisce & muria &
alece Ca. viiii.
De natura salis et eius medicis Ca. ix.
De nitri generibus et cõfecturis et medi-
cinis et obseruationibus Ca. x.
De spongiarum natura Ca. xi.
Summa medicinæ hystoriæ et obseruatio-

nes. dccc. xxiii.
EX AVCTORIBVS.
M. Varrone: Cassio Parmense: Cicerone:
Mutio: Corn. Celfo: Trigo ouidio: Poly-
bio: Sorono.

EXTERNIS.
Callimacho: Cæcilio: Ctesia: Lyndo: Theo-
phrasto: Eudoxo: Teopompo: Polychito: lu-
ba: Pyco: Appione: Epigene: Pelope: Apel-
le: Democrito: Trasillo: Nicandro: Menâ-
dro comoedo: Attalo: Salustio: Dionysio:
Andrea: Nicerato: Hippocrate: Anaxilo.

IBRO trigesimo secundo continen-
tur reliquæ medicinæ ex aquatilibus.
De echeneide pisce et mirabili eius proprie-
tate: de torpedine et marino lepore: et mi-
rabilia rubri maris Ca. i.
De ingenis & mansuetudine quorũdam pi-
scium: & ubi ex manu edant: & ubi respo-
sa dantur ex piscibus ex aquatilibus. Ca. ii.
De his quibus interris & in aquis uisus est
& de castoreis medicinæ & obserua-
tiones Ca. iii.

De testudine & multorum piscium medici-
næ: & obseruationes Ca. iiiii.
Promiscuæ medicinæ Ca. v.

Ad febres omnium generum: & contra di-
uersas infirmitates Ca. vi.
Animalium omnium in mari uiuentium. c.
lxvi. genera esse Ca. vii.
Summa medicinæ & hystoriæ & obseruati-
ones. d. cccc. xxviii.

EX AVCTORIBVS.
Licino macro: Trebonio Nigro. Sestio Ni-
gro qui græce scripsit. Ouidio poeta: Cal-
sio: Hemina: Mecenate: L. Ateio.

EXTERNIS.
Iuba: Andrea: Salpe: Appione Pelope: Apel-
le Thastio: Trasillo Nicandro.

IBRO trigesimo tertio continetur na-
tura metallorum.

Quæ prima commendatio metallorum auri
& de origine annulorum aureorum & mō
auri apud antiquos & equestri ordine & de
iure annulorum aureorum Ca. i.
De decuriis iudicum & quotiens nomina
equestris ordinis immutata: & donis mili-
tantibus & quando primum coronea
aurea Ca. ii.
De reliquo usu auri i uiris & mulieribus &
de nũmo aureo: & qũ primum signatũ est
aes argentum et aurum: et anteqũ signatũ

qui mos i aere: et quæ maxima pecunia pri
mo censu et quotiens: et quibus temporibus
auctoritas auri

Ca.iii.

Ratio naturalis auri inueniendi et quâdo
primo aurea statua: et medicina ex
auro

Ca.iiii.

De cryfocolla et medicina et cryfocolla. vi.
et mirabilia naturæ de glutinandis inter se
perficiendisq metallis

Ca.v.

De argento et argento: uino ex stibia siue
alabaſtro: et scoria argenti et spuma
argenti

Ca.vi.

De minio quantæ auctoritatis fuerit apud
romanos et origine ac inuentione eius: et
cinnabaris ratione in picturis et medicina

De generibus minii et ratione eius in pictu
ris

Ca.vii.

De hydargyro de argêto inaurando de co
riculis et argenti generibus et expe
rimētis

Ca.viii.

De speculis et egyptio argêto

Ca.ix.

De immodica pecunia: et quorum maxi
me opes fuerint et quando primum po. ro.
ſtipem ſparſerit

Ca.x.

De luxuria et frugalitate in uasis: et lectis
argenteis quando lances immodice
faciæ

Ca.xi.

De ſtatutis argenteis et celatura argenti et
cæteris quibusdam

Ca.xii.

De ſile et ceruleo et cryfocolla et neſtoris
ano: et cilono et q non omni anno equalis
ter ſpecies uendantur

Ca.xiii.

Summa medicina et hystoria et obſerua
tiones. M. cc. xv.

EX AVCTORIBVS.

L. Piſone: Antiarte Verrio. M. Varrõe Cor.
Nepote: Meſſala ruſſo: Marſo poeta Burho
Iulio baſſo q de medicina græce ſcripſit: Se
ſtio nigro qui item: Fabio Veſtale.

EXTERNIS.

Democrito: Metrodoro Sceptio: Menechi
no qui de toreutice ſcripſit: Xenocrate qui
item Antigono qui item: Heliodoro q de
athenienſium anathematis: Praxitele q admi
rabilia opera ſcripſit: Nymphodoro: Iolla:

Apollodoro: Andrea: Heraclide: Diagora:
Botrienſe: Archimede: Dionyſio: Ariſtoge
ne: Democrito: Mneſicle: Atralo medico:

Xenocrate: Xenone: Tenneſto.

I. IBRO trigelimo quarto continentur
æri metalla: & ferri & plumbi &
ſtagni

Ca.i.

Genus æris quæ corinthia: & quæ deliayca

quæ ægeniticæ

Ca.ii.

De candelabris & templorum orna
mentis

Ca.iii.

Quando primū ſimnlachrū romæ factum
& de origine ſtatuarū & honore ſtatuarū &
generibus & ſigulis

Ca.iiii.

De ſtatuis togatis & quibusdam alii & qui
bus primum in columna: & quando roſtra
& quâdo primum publice & quæ primū ſta
tua romæ

Ca.v.

De ſtatis ſine tunicis & quibusdam aliis: &
quæ prima romæ ſtatua equeſtris & quâdo
omnes ſtatua priuatim & publice ſublata
& quibus romæ mulierib' & quæ primæ ab
exteris publice poſitæ

Ca.vi.

De antiqs ſtatuariis & p̄cis ſignorū imodi
eis & coloffis i urbe celeberrimis

Ca.vii.

Nobilitates ex ære operum & artifi cum
ccc. lxi.

Ca.viii.

Differentiæ æris & mixtura & de ſeruan
do ære

Ca.ix.

De cadmia medicina

Ca.x.

De ſcorea & ſcore & ſquama æris & ſtonia
ce & erugine & hyeratio

Ca.xi.

De ſcoletia & calcini & ſporo &
chalcano

Ca.xii.

De pompholige & ſpondio & antiſpondio
& diphryge & triete ſernilio

Ca.xiii.

De ferro & ferreis metallis & differentiæ
ferri

Ca.xiiii.

De temperatura ferri: & medicina ex ferro
& ex erugine & rubigie & ſquama ferri &
hygremplaſtro

Ca.xv.

De plumbi metallis & balbo plumbo
et nigro

Ca.xvi.

De ſtagno & plumbo argentario: & quibus
dam aliis

Ca.xvii.

Medicina de plumbo & ſcoria plumbi: de
molibdena ſiue galena: de pſymitio & ſan
daraca

Ca.xviii.

Sūma res & hystoria obſeruatōes. dccc. xv.

EX AVCTORIBVS.

L. Piſone: Antiarte Varrio: M. Varrõe. Meſ
ſala: Ruſſo: Marſo poeta: Betho: Iulio: baſ
ſo qui de medicina græce ſcripſit: Sex. Ni
gro item Furio Veſtale.

EXTERNIS.

Democrito: Metrodoro: Sceptio: Menechi
no qui de toreutice ſcripſit: Xenocrate qui
item Antigono qui item Duride qui item
Heliodoro qui de athenienſium anathema
te ſcripſit: Nymphodoro: Andrea: Heracli
de: Diagora: Butrienſe Iolla: Apollodoro
Archimede: Dionyſio: Ariſtogene: Diome

de: Mnesicle: Zenone.

IBRO Trigesimoquinto continetur
honoris picturæ

Honoris picturæ Ca.i.

Honoris imaginum Ca.ii.

Quando primum clypeum imaginum publi-
ce: quando in domibus positi: & de picturæ
initii & monochromaton & primis pictori-
bus: & antiquitate picturarum in
italia Ca.iii.

De pictoribus romanis: & quando primum
dignitas picturæ: & qui victorias suas pictu-
ra proposuerunt: & quando externis pictu-
ris dignitas Romæ. Ca.iiii.

Ratio pingendi de pigmentis Ca.v.

De coloribus nativis & factitiis Ca.vi.

Qui colores non inducantur: & quibus co-
loribus antiqui pinxerunt: & quando pri-
mum gladiatorum pugnae propositæ
sunt Ca.vii.

De ætate picturæ opum et artificum iudica-
tura nobilitates. ccc.v. Ca.viii.

Primum picturæ certamen: et qui primi pe-
nicillo pinxerunt Ca.ix.

De auiibus per picturam deceptis: et quid
difficillimum in pictura Ca.x.

De auium cantu comperendo: & qui encau-
sto & penicillo primus lacuaria & cameras
pinxerit: spersumque precia mirabilia pictu-
rarum Ca.xi.

Plastices primi iuētores de simulachris &
uasis fictilibus & precio eorū Ca.xii.

Terræ varietates: & de puluere puteolano
& aliis terræ generibus quæ in lapidem uer-
euntur Ca.xiii.

De parietibus fornaceis & latericinis & eo-
rum ratione Ca.xiiii.

De sulphure & alumine & generibus eorū
& medicinæ Ca.xv.

De terra fannia & cretaria & chia & sabanisia
& phinici & appellati medicinæ Ca.xvi.

Crete genera ad uestiū usus cimolia: sarda
umbrica: saxū argentaria Ca.xvii.

Qui & quorū liberti prepositi Ca.xviii.

Terra exalata & terra cuprea: terra balea-
rica: terra ebulsitana Ca.xix.

Summa medicinæ & hystoriæ & obseruati-
ones. d. cccc. lvi.

EX AVCTORIBVS.

Messalla oratore: Messalla sene: Feneſtella
attico: Verrio: M. Varrone: Corn. Nepote:
Decio Eculcone: Mutiano: Melisso: Vitru-
uio Cassio seuero: Longulano: Fabio uesti-
le qui de pictura scripsit.

EXTERNIS.

Prasitele: Apelle: Melantio: Asclepiodoro:
Euphranore: Parrasio: Heliodoro qui ana-
thematha scripsit athenis: Metrodoro qui
de architectura scripsit: Democrito: Theo-
phraſto: Appoione grammatico qui de me-
tallica medicina scripsit: Nymphodoro: An-
drea: Heraclide: Iolla: Apollodoro: Diago-
ra: Butriense: Archydemo: Dionysio: Aristo-
gene: Demade: Mnesicle: Xenocrate: Zeno-
nis: Theonnesto.

I IBRO trigesimosexto continetur na-
tura lapidum ac marmorum luxu

ria Ca.i.

Qui primus in publicis operibus osten-
derit Ca.ii.

Quis primus peregrino marmore columna
habuerit romæ Ca.iii.

Qui primum laudati in marmore scalpēdo
& quibus tēpibus Ca.iiii.

Nobilitates opum & artificum in marmore
c. xxvi. de marmore pario et mauso-
leo Ca.v.

Quando primum marmorum in ædifici-
is usus et quis primus romæ crustauerit pa-
rietes: et quibus etatibus queq; marmora
in usum uenerint romæ: et quis primus mar-
mora secuerit: et ratio secandi de ha-
rena Ca.vi.

De naxio et harmonio et de generibus
marmorum Ca.vii.

De alabaſtrite et tīgindo alaban-
dico Ca.viii.

De obelisco thebaico. alexandrino. et de il-
lo qui est in circa magno Ca.ix.

De illo qui est in campo uartio prognomo-
ne Ca.x.

De tertio obelisco romæ in uati-
cano Ca.xi.

De pyramidibus egyptiis et
sphyngæ Ca.xii.

De labyrinthi. ægyptio lemnio
italico Ca.xiii.

De pensili et horto et oppido et templo di-
anæ ephesiæ Ca.xiiii.

De delubro eyzici et lapide fugitiuo: et de
echo septies resonante et ædificio sine clauo
et mirabilia ædificiorū romæ Ca.xv.

De magnetis generibus et medi-
cinis Ca.xvi.

De lapidibus qui cito absumunt copera in
eis condita et de his qui diu seruant et de
thasio lapide et medicinis eius. Ca.xvii.

De ebore fossili & lapidibus ossis & palmaris & aliorum generibus Ca. xviii.

De corallio: uel pyrite & medicinis eius: & ostracite: de amanto lapide & medicinis eius: de militio lapide & uiribus eius de gagate lapide & medicinis eius: & de spongiis & phrygio lapide & natura eius Ca. xix.

De mathide & quinque generibus eius & schisto Ca. xx.

De quattuor generibus etidis & calamo & salamo & arabo & punicibus Ca. xxi.

De lapidibus marmorum medicinalium & mollibus lapidibus & speculati lapide & silicibus & phengite & coribus & reliquis ad structuram lapidibus igni & tempestatibus resistentibus Ca. xxii.

De cisternis & calce & harenæ: generibus & mixtura calcis & harenæ & uitiis structurae & testoribus columnis Ca. xxiii.

De medicinis calcis & malcha & gypso Ca. xxiiii.

De pauimentis & quando primum romæ & sub sidualibus pauimentis & græcanicis & quoniam primum cameræ Ca. xxv.

De origine uitri & ratione faciendi & de obliano uitro & de generibus multiformibus uitri Ca. xxvi.

Ignium miracula: & medicinae

prodigia Ca. xxvii.
Summa medicinae & hystoriae & observationes. d. xxiii.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Celio: Galba: C. Iulio: Mutiano Nepote: Cor. L. Pifone: Tuberone: Seneca Eabio: Vestale: Ammo Foeciale: Fabiano: Catone Censorio: Vitruuio

EXTERNIS.

Thephrasto: Praxitele: Iuba rege: Nicandro: Soraco: Sudine: Alexandro: Polyhistor: Apione: Philistonico: Duride: Herodoto: Eumero: Aristagora: Dionysio: Archemidoro: Bucorida: Antistene: Democrito: Demotele: Licea.

IBRO uigesimo septimo continentur origo gemmarum.

De gemma polycratis tyranni & pirehi re-

gis & qui sculprores optimi & nobilitates artificum & quis primus dactylotheam romana habuit. Ca. i.

De gemmis translatis in triumpho Pompeii & natura cristalli & medicinis: & luxuria circa eam: & quando primum inuenta myrrha & luxuria circa eam & natura myrrhinorum quæ mentiti sunt auctores de succino Ca. ii.

De ortu: & medicinis: & generibus & luxuria succinorum & licurio & medicine Ca. iii.

De adamantis generibus & medicinis & Margaritis Ca. iiii.

De smaragdi generibus: & gemmis uiridibus translucidis Ca. v.

De opali generibus & uitiis & experimentis & uariis gemmis Ca. vi.

De generibus carbunculorum & uitiis experimentis & gemmis ardentibus Ca. vii.

De generibus topatii & callaite: & de gemmis uiridibus non translucidis Ca. viii.

De iaspide generibus Ca. ix.

De quibusdam gemmis per alphabeti ordinem Ca. x.

De gemmis quæ a membris hominum cognominantur: & quæ ab animalibus: & de his quæ a cæteris rebus Ca. xi.

De gemmis nascentibus & factitiis: & figuris gemmarum Ca. xii.

De ratione probandarum gemmarum Ca. xiii.

Summa res & hystoriae & observationes. M. ccc.

EX AVCTORIBVS.

M. Varrone: Actis triumphis: Moecenatibus: Iaccho: Cor. Boccho.

EXTERNIS.

Iuba rege: Xenocrate: Zenonis. Sudine Eschylo: Philoxene: Erupide: Nicandro Sartyro: Theophrasto: Carate: Philomene: Democrate: Xenotino: Netrodoro: Soraco: Pythea: Timeo: Siculo: Nicea: Theocresto. Asaruba: Mnasia: Theomene: Ctesia: Mirridate: Sophode: Archelao rege: Callistato: Democrito: Ismenio: Olympico: Alexandro: Polyhistor: Appione: Ori: Zoroastre: Sactalia.

Kujan

II.
C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER SECVNDVS INCI.

AN FINITVS SIT MVNDVS

Ca. I.

Vndum & hoc quod nomine alio Cælum appellari libuit: cuius circunflexu reguntur cuncta: numen esse credi par est: æternum: immensum neque genitum: neque interitum unquam. Huius extera indagare: nec interest hominum: nec capit humanæ coniectura mentis. Sacer est: æternus immensus: totus in toto: immo uero ipse totum infinitus: ac finito similis. Omnium rerum certus & similis incerto. Extra intra cuncta complexus in se idemq; rerum naturæ opus & rerum ipsa natura: furor est mensuram eius animo quosdam agitare atq; prodere ausos. Alios rursus occasione hinc sumpta: aut his data innumerabiles tradidisse mundos: ut totidem rerum naturas credi oporteret. Aut si una omnes incubarent: totidem tamen soles: totidemq; lunas: & cætera etiam in uno & inmensa & innumerabilia sydera: quasi non eadem quæstio ne semper intermino cogitationis occursura desiderio finis alicuius. Aut si hæc infinitas naturæ: omnium artificii possit assignari. Non illud idem in uno facilius sit intelligi tanto præsertim opere: furor est: profecto furor egredi ex eo. Et tanquam interna eius cuncta plane iam sunt nota ita scrutari extera quasi uero mensuram illius rei possit agere: qui sui ne sciat: aut homines possint uidere quæ mundis ipse non capiat.

DE FORMÆIVS.

Ca.

II.

Ornam eius in speciem orbis absoluti globatam esse nomen imprimis & consensus in eo mortalium orbem appellantium. Sed & argumenta rerum docent non solum quia talis figura omnibus sui partibus uergit in se: ac sibi ipsa tollenda est seque includit & continet nullarum egens compagum: nec finem aut initium ullis sui partibus sentiens: nec quia ad motum quo subinde uertit mox apparebit: talis aptissima est. Sed oculorum quoq; probatione quod conuexus mediusque quacumq; cernatur: cum id accidere in alia non possit figura.

DE MOTV EIVS.

Ca.

III.

Anc ergo formam eius æterno & irrequieto ambitu inenarabili celleritate. xxiii. horarum spatio circūagi solis exortus & occasus haud dubium reliquere an sit immensus: & ideo sensum aurium facile excedens tantæ molis rotatæ uertigine assidue sonitus non equidem facile dixerim: non hercle magis quam circunactorum simul titulus syderum suosque uoluentium orbes. An dulcis quidam & incredibili suauitate contentus nobis qui intus agimur iuxta diebus noctibusque tacitus labitur mundus: esse innumeras ei effigies animalium rerumq; cunctarum impressas. Nec ut in uolucrum notamus ouis leuitatem continuam lubricum corpus: quod clarissimi quidem auctores dixerunt: rerum argumentis indicatur quoniam inde deciduis rerum omnium seminibus in numeræ in mari præcipue: ac plerunque confusis monstrificæ digenerantur effigies. Præterea uisus probatio: alibi plaustra: alibi ursi: tauri alibi: alibi litteræ: figura & candidiore medio super uerticem circulo.

CVR MVNDVS DICATVR.

Ca.

III.

Quidem & consensu gentium moueor. Namq; Cosmos græci nomine ornameti appellauerunt eum & nos a perfecta absolutaq; elegantia mundum Cælum quidem haud dubie cælati argumento diximus: ut interpretatur. M. Varro Adiuuat rerum ordo descripto circulo qui lignifer uocatur in. xii. animalium effigies: & per illas solis cursus congruens tot sæculis ratio.

DE QUATTVOR ELEMENTIS.

Ca.

V.

Ec de elementis uideo dubitari quattuor ea esse. Ignitum summo: inde tot stellarum collucentium illos oculos. Proximum spiritus. quem græci nostriq; eodem uocabulo æra appellant. Vitaletn hunc: & per cuncta rerum meabilem: totoq; confertum. Cuius ui suspensam cum quarto aquarum elemento librari medio spatii tellurem. Ita mutuo complexu diuersitatis effici nexum: & leuia ponderibus inhiere quo minus euolet. Contraq; grauiæ ne ruant suspendi leuib; in sublime tendentibus. Sic pari in diuer

Mundus fuit cælum qd ingens
numen & æternum.

incubant

ullius
mem hominis

compaginum
debet ut

leuitate continua

gigantur

n
interpretatur

ignitum summo

spatio

LIBER.

*in suo**epe*

sa nifu ui sua quæq; consistere. Irrequieto mundi ipsius constrieta circuicu: quo semper in se currente imâ atq; mediam in toto terram eadēq; uniuerso cardine stare pendente li-
brantem per quæ pendeat. ita solam immobilem circa eam uolubili uniuersitate eadēq; ex

uniuersi

omnibus necti: eidēq; omnia inniti.

De septem Planetis.

Ca.

VI.

Nter hanc cælūq; eodem spiritu pendent certis discreta spatiis. vii. sydera: quæ ab incessu uocamus errantia: cum errent nulla minus illis. Quorum medius sol fertur amplissima magnitudine ac potestate: nec temporum modo terrarūq; sed syderū etiam ipsoꝝ cælique rector. Hunc mundi esse totius animum: ac planius mentem. Hūc principale naturæ regimen ac numen credere decet opera eius existimantes. Hic lucem rebus ministrat. aufertq; tenebras: Hic reliqua sydera occultat. hic uices tēporū annūq; semper. renascentem ex usu naturæ temperat. hic cæli tristitiam discutit. atq; etiam nubila humani animi serenat. hic suū lumen cæteris quoq; syderibus fœnerat. præclarus: eximus omnia intuens oīa etiā exaudiens ut principi litterarum Homero placuisse in uno eo ui-
deo.

De deo.

Ca.

VII.

Va propter effigiem dei formāq; querere inbecillitatis humanæ reor: quisquis est deus (si modo est alius) & quacunq; in parte totus est sensus: totus est uisus totus auditus: totus animæ: totus animi: totus sui. Innumeros quidem credere atq; etiā ex uirtutibus uitiisq; hominum ut pudicitiam: concordiam: nem: spem: honorem: claritatem: fidem: aut (ut Democrito placuit) duos omnino pœnam & beneficium maiorem ad fœcordiam accedit. Fragilis & laboriosa mortalitas in partes ista digressit infirmitatis suæ memor: ut portionibus coleret quisq; quo maxime indigeret. Itaq; nomina alia aliis gentibus: & numina in iisdem innumerabilia reperimus. Inferis quoq; in genera descrip- tis morbiq; & multis etiam pestibus dum esse placat: trepido metu cupimus. Ideoq; etiā publice febri fanum in palatio dicatum est. Orbonæ ad ædenarium ara. Et malæ fortunæ æquiliis. Quāobrem maior cælum populus etiam quam hominum intelligi potest: cum singuli quoq; ex semetipsis toridem deos faciāt lunones geniosq; adaptando sibi. Gentes uero quædam animalia etiam aliqua & obscena pro diis habent: ac multa dictu magis pu- denda perfectos cibos & alia similia iurantes. Matrimonia quidem iter deos credi: rātoq; æuo ex his numinē nasci: & alios esse grandæuos: semperq; canos: alios iuuenes: atq; pue- ros atricoloris: aligeros: claudos: ouo editos: & alternis diebus uiuentes morientelq; pue- rilium prope deliramentorum est. Sed super omnem impudentiam adulteria inter ipsos fingi: mox iurgia: & odia: atq; etiam furtorum esse & scelerum nomina. Decus est mortali iuuare mortalem: & hæc ad æternam gloriam uia: hac procures iere romani: hac nunc cæle sti passu cum liberis suis uadit maximus omnis æui rector Vespasianus Augustus fessis rebus subueniens. Hic est uetustissimus referendi benemerētibus gratiam mos: ut tales nu- minibus ascribant. Quippe & omnium aliorum nomina deorum & quæ supra syderum re- tuli: ex hominum nata sunt meritis. Iouem quidem aut mercurium aliterue alios inter se uocari: & esse cælestis nomē: cælurū quis non interpretatione nature fateatur? Irridēdū uero agere curam rerum humanarum illud quicquid est summum. an ne tā tristi atq; mul- tiplici ministerio non pollui credamus dubitemus ue? Vix prope est iudicare utrum ma- gis conducat generi humano quando aliis nullus est deorum respectus: aliis pudendis ex ternis famulantur sacris: ac digyris deos gestant: & monstra quoque quæ colūdant: & excogitant cibos imperia dira in ipsos ne somno quidem quieto irrogant. Non matrimo- nia non liberos non denique quicquam aliud nisi iubentibus sacris diligunt. Alii i ipso ca- pitolio fallunt. ac fulminantem peierant Iouem: & hos iuuant scelera: illos sacra sua pœnis agunt. Inuenit tamen inter has utraq; scēntias mediū sibi ipsa mortalitas numē: quomi- nus etiam plana de deo coniectatio esset. Toto quippe mundo & locis oībus omnibusq; horis omnium uocibus fortūa sola inuocatur: & una nominatur: una accusatur: una agi- tur: una cogitatur: sola laudatur: sola arguitur: & cū conuictis colitur: uolubilēq; a plerisq; uero & ceca etiam existimata: uaga: inconstans: incerta: uaria: indignorūq; faultrix huic om- nia expensa huic omnia feruntur accepta: & in tota ratione mortalium sola utrāq; paginā facit. Adeoq; obnoxie. fumus sortis: ut fors ipsa pro deo sit: qua deus probatur incertus. Pars alia & hanc pellit: altroq; suo euentus assignat: & nascendi legibus semelq; in omnes

*existimantes**horum**que**febris**habent**reminom**Deus**lora**celestem nouenda
turam,**pudendus.**diligunt**rea**obnoxie sumus
sortis,**que*

futuros unquā deo decretū. In reliquū uero ocium datur. Sedere cepit sententia hæc: pari-
terq; & eruditū uulgus & rude in eā cursu uadit. Ecce fulgurum monitus: oraculorū pref-
cita: aruspiciū p̄dicta atq; etiā parua dictū in auguriis sternutamenta & offensiones pedū:
Diuus Augustus læuū p̄didit sibi calceū p̄postere indutū quo die seditione militari p̄pe
afflictus est. Quæ singula id quidam mortalitatē inuoluūt: solū ut inter ista uel certū sit
nihil esse certi: nec miserius quicq; homine aut superbius: Cæteris quippe animantium sola
uictus cura est. In quo sponte naturæ benignitas sufficit: uno quidē uel perferenda cūctis
bonis q; de gloria: de pecunia: ambitione: superq; de morte nō cogitant. Vex̄ i his deos age-
re curā rerū humanarū credi ex usu uitæ ē poenarq; maleficiis aliquādo feras occupato deo
in tanta mole: nunq; autē irritas esse. Nec ideo proximū illi genitum hominem: ut uilitate
iuxta beluas esset. Imperfecte uero in hominē naturæ precipua solatia ne deum quidē pos-
se omnia. Nāq; nec sibi potest mortē cōsiliare: si uelit: quod homini dedit: optimū in tā-
tis uitæ poenis: nec mortales æternitate donare: aut reuocare defunctos nec facere ut qui
uixit non uixerit: qui honores gessit: nō gesserit. Nullumq; habere i præterita ius præterq;
obliuionis. Atq; ut facietis quoq; argumētis societas hæc cum deo copuletur ut bis dena
uiginti non sint: ac multa similiter efficere non posse: per quæ declaratur haud dubie natu-
ræ potentia id quoq; esse quod deum uocamus. In hæc diuersisse nō fuerit alienū propter
uulgatam assidue questionem de deo.

De natura syderum errantium.

Ca.

VIII.

In redeamus ad reliq; naturæ sydera quæ affixa diximus mundo: non illa ut existi-
mat uulgus singulis attributa nobis: & clara diuitibus: minora pauperibus: ob-
scura defectis: & pro sorte cuiusq; lucetia ad munera mortalibus. Quia nec cū suo
queq; homine orta moriuntur: nec aliquem extingui decidua significant. Non tanta coe-
lo societas nobiscū est: ut nostro fato mortalis sit ille quoq; syderum fulgor. Illa nimio ali-
mento tracti humoris igneam uim habundantia reddunt: cū decidere creduntur: ut apud
nos quoq; id luminibus accēsis liquore olei notamus accidere. Ceterum æterna est cæle-
stibus natura intextentibus mundum intextuq; concretis. Potentia autem ad terrā magno
pere eorū pertinens: quæ propter effectus claritatēq; & magnitudinē in tanta subtilitate
nosci potuerunt: sicut suo demonstrabimus loco. Circularū quoq; cæli ratio in terræ mētio-
ne aptius dicitur: quando ad eā pertinet tota signiferi modulatio inuentionibus non dilatis
Obliquitatem eius intellexisse: hoc est rerū fores appuisse. Anaximader Milesius traditur
primus olimpiade. lyiii. Signa deinde in eo cleostratus: & primū arietis ac sagitari Sphaerā
ipsam ante multo atlas. Nūc relicto ipsius mundi corpore reliqua inter cælū terrasq; tractē-
tur. Sūmum esse qd uocant saturni sidus: ideoq; minimū uideri: & maximo ambire circu-
lo. ac. xxx. anno ad breuissima sedis suæ principia regredi certū est. Omnium autē errantium
syderum meatus interq; ea solis & lunæ cōtrariū mundo agere cursū. id est leuū: semper illo
in dexteram p̄cipiti & quis assidua conuersione in mēse celeritatis attolatur ab eo: rāpian-
turq; in occasū: aduerso tamē ire motu: per suos quæq; passus ita ferri: ne cōuolutus aer eā
de in prem æterna mūdi uertigine ignauo globo torpeat: sed fūdatur aduerso syderū uer-
bere discretus & digestus. Saturni autē sydus gelidæ ac rigentis esse naturæ: multoq; ex eo
inferiorem iouis circulum: & eundem motu celeriore duodenis circūagi annis. Tertiū Martis
quod quidā. Hercules uocant: ignea ardētis solis uicinitate binis fere annis cōuenti. Ideoq;
ardore nimio & rigore saturni interiectū ambobus ex utroq; temperari. Iouē. salutaremq;
fieri. deū. Inde solis meatū esse p̄tū qdē trecentarū. lx. Sed ut obseruatio umbrarū eius re-
deas ad notas qui nos annis dies adiici. sup̄ quartā partē diei. Quam ob cām quinto anno
unus intercalaris dies adiē: ut tēporū rō facilius solis itineri cōgruat. Infra solē ambit igēs
sydus appellatū. Veneris: alterno meatu uagū: ipsiq; cognominibus æmulū solis & lunæ
preueniens q̄ppe & ante matutinū exoriens luciferi nomē accepit: ut sol alter: diemq; ma-
turans. Contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper ut progās lucē: uicēq; lunæ reddes.
Quam naturam eius pithagoras Samius primus deprehendit olimpiade circiter. xlii. qui
fuit urbis Romæ annus. cxlii. Largiori magnitudine extra cuncta alia sydera: est claritatis
quidem tantæ ut unius huius stellæ radiis umbre reddantur. Itaq; & in magno nominum
ambitu ē. Alii enī Iunonis: alii Isidis. alii martis deū appellauere. Huius natura cuncta ge-
nerant in terris. Nāq; in alterutro exortu genitali rore conspergēs nō terræ mō cōceptus

LIBER.

implet: uerū animātū quoq; omniū stimulat. Signiferi autē ambitū peragit tricēis & duo de quiquagēis diebus: ab sole nūquā abſtēns p̄tibus sex atq; quadraginta lōgius: ut. T̄i mo placet. Simili rōe sed nequaquā magnitudine ſcilicet aut ui p̄ximū illi Mercurii ſy dus a quibſdam appellatū Appollinis inferiore circulo fertur. ix. diebus ocioſe ābitū mō ante ſolis exortū: modo poſt occaſū ſplendens: nūquā ab eo. xxii. partibus remotior: ut Cre ſias &. Soligenes docent. Ideo: & peculiaris horū ſyderū ſtatio ē: neq; cōmunis cū ſupradia ctis. Nāq; ea & q̄ta p̄te celi a ſole abeſſe & tertia: & aduerſa ſoli ſape cernuntur maioresq; aliis habent cuncta plane conuerſionis ambitus in magni anni ratione dicendos.

De Lunæ Natura.

Ca.

VIII.

Ed oīum admirationē uincit nouiſſimū ſy dus terrisq; familiariſſimū: & i tenebra rum remediū aq; natura repertū lunæ. Multiformi hęc ambage torſit ingenia cō templantiū: & p̄ximū iḡſſari ſy dus maxie indignantiū. creſcens ſemp aut ſeneſcēs Et modo curuata in cornua: modo æqua: p̄portioē diuiſa modo ſinuata in orbem maculo ſa. eodemq; ſubito p̄nitens. imenſa orbe pleno. ac repente nulla. alias p̄nox. alias ſera &. par te diei ſolis lucē adiūuans: deſiciens: & in defectu tamē cōſpicua. Quæ mēſis exitu latet cū laborare nō credi. lā uero hūilis & excelsa: & ne id quidē uno mō: ſed alias admota cælo: alias contigua mōtibus: nūc in aquilonē elata. nunc in auctros deiecta. Quæ ſingula in eam deprehēdit hominū primus Endimion. & ob id amore eius captus fama traditur. Non ſu mus p̄fecto ingrati erga eos qui labore curaq; lucē nobis aperuerē. In hac luce mira quoq; humani ingenii peſte languinem & cædes condere analibus iuuat: ut ſcelera hominū noſcā tur mundi ipſius ignaris. Proxima ergo cardini: ideoq; minimo ambitu uigenis diebus ſe tennitq; & tertia diei p̄te peragit ſpatia eademq; ſaturni ſy dus altiffimum. xxx: ut dictū eſt annis. de inremorata in coitu ſolis bi duo cum tardiſſime a trigēſima luce rufus ad ea dem uices exit. Haud ſcio an omnium quæ in cælo prenſci potuerunt magiſtra in. xii. ſpa tia menſum oportere diuidi annū: quādo ipſum tocienſ ſolē redeundo ad principia cōſe quitur. Solis ſulgore eā ut reliqua ſy dera regi: ſiquidē in totū mutuata ab eo luce fulgere qualē in re p̄curſu aquę uolitare cōſpicimus. Ideo molliore & ip̄fecta ui ſoluere tantum humorē atq; etiā augere. quē ſolis radii abſumant. Ideo & inequali lumiet aſpici. quia ex ad uerſo demū plena reliquis diebus tantū ex ſe terris oſtendat: quātum ex ſole ipſa cōcipiat In coitu qdē nō cerni: quoniā uſtum oēm lucis aduerſa illo regerat. Vnde accepit. Sy dera uero haud dubie hūorē terreno paſci quia orbe dimidio nōnunq; maculoſa cernantur ſci licet nondū ſuppente ad hauriendū ultra iuſta ui. Maculas enī nō aliud eſſe q; terre rapo ras cū hūore ſordes.

De defectu Solis & Lunæ Et de nocte.

Ca. X.

Eſectus autē ſuos & ſolis rē in tota cōtēplatiōe naturæ maxie mirā & oſtēto ſimilē d eorum magnitudinū umbræq; indices exiſtere. Quippe māiſtū e ſolem inter uē tu lunæ occultari: lunāq; terræ obiectu: ac uices reddi: eoſdē ſolis radios lūa i terpo ſitu ſuo auferēte terræ: terrāq; lunæ. Hac uero ſubeūte repētinas obduci tenebras ruſūq; illius umbra ſy dus hebetari. Neq; aliud eſſe noctē quā terræ umbrā. Figurā autē umbræ ſi milē metæ ac turbini inuerſo: quādo mucronē tātū ingruat: neq; lunæ excedat latitudinem: quoniā nullū aliud ſy dus eodē mō obſeruetur: & talis figura ſemp i mucronē deficiat. Spa tio qdē cōſumi umbras indicio ſunt uolucrū plati uolatus. Ergo cōſiniū illis eſt aeris termi nus initiūq; ætheris. Supra lunā pura omīa ac diuturnæ lucis plena. A nobis autē p̄noctem cernuntur ſy dera ut reliqua lumina e tenebris. & p̄pter has cās nocturno tēpore deficit lu na. Stati autē atq; mēſtrui nō ſunt utriq; defectus p̄p obliquitatē ſigniferi: lunæq; multiua gos: ut dictū eſt: flexus nō ſēper in ſcrupulis partium cōgruēte ſy derym moru.

De ſy derym magnitudine.

Ca.

XI.

Acc rō mortales aīos ſubducit i cælū ac uelut i de cōtēplātibus triū maximārū rerū h naturæ partiū magnitudinē detegit. Nō poſſet q̄ppe totus ſol admittēris iterceden te luna. ſi terra maior eēt quā luna. Tertio ex utraq; uarietas ſolis apitur ut non ſit neceſſe āplitudinē eius oculoꝝ argumētis atq; cōiectura animi ſcrutari. Immeſū eē cōſtat: ga arborū i limitibus porrectarū i quolibet paſſuū milia umbras paribus iaciat interuallis: tāquā toto ſpatio medius. Et quia p̄ æquinoctiū oībus i meridiana plaga habitātibus ſimul fiat a uertice. Itē quia circa ſolſtitiale circulū habitātū meridiē ad ſeptētrionē umbræ cadāt ortu uero ad occaſū: q; fieri nullo mō poſſēt: niſi multo eēt maior quā terra: & q; mōtē idā

II.

exoriēs latitudinē exapat dextra leuaq; large āplectēs p̄fertī discretus tāto īteruallo. De fe-
ctus lūnæ magnitudinē eius haud dubia rōe declarat sicut terræ puitatē ipsa deficiens. Nā
q; cū sint tres umbrarū figuræ: cōstetq; si par lumini sit materia: q; iactat umbrā: colūnā ef-
figie iaci: nec habere finē. Si uero maior materia quā lūmē: turbinis recti: ut sit mū eius an-
gustissimū: & simili mō infinita lōgitudo. Si mior materia quā lux: metā existere effigiem
i cacuminis fine desinētē: talēq; cerni umbrā deficiētē luna palā fit: ut nulla āplius reliqua
tur dubitatio supari magnitudine terrā. Id quidē & tacitis ipsius naturæ idiciis. Cur. n. pri-
tis uicibus āni brumalis abscedit: ut noctiū opacitate terras reficiat: exustus haud dubie
& sic quoq; exurens quadam in pre tāta magnitudo eius ē.

Quæ quis īuenerit in obseruatione cælesti.

Ca.

XII.

T rōem qdē defectus utriusq; primus romani generis i uulgus extulit Sulpitius
Gallus q cōf. cū. M. Marcello fuit. sed tū Tribunus militū sollicitudine exercitu li-
berato: pridie quā Persēs rex supatus a paulo ē: i cōcionē ab ipatore pductus a pri-
cinēdā eclipsim: mox & cōposito uolūmē. Apud græcos aut īuestigauit primus oīum Ta-
les Milesius olympiadis. xlviii. āno q̄rto p̄dicto solis defectu q sub. Haliat te rege factus ē
urbis cōditæ āno. clxx. Post eos utriusq; syderis cursū in sexcētos ānos p̄cinuit Hipparchus
mēsēs gētū dieq; & oras ac situs locorū: & uicos populorū cōplexus æuo teste haud alio
mō quā cōsiliorū naturā p̄iceps. Viri īgētes supracq; mortaliū naturā tātorū nūminū lege
deprehēsa: & misera hoīm mēte absoluta i defectibus stellæ: scelera: aut mortē aliquā syde-
rū pauētes. Quo i metu fuisse Sterilicori & Pindariatū sublimia ora palā ē deliq; solis: & i
luna ueneficia arguētē mortalitate: & ob id crepitu dissono auxiliante. Quo pauore igna-
rus causā Nicicæ atheniēsū impator ueritus classe portu educere: opes eorū afflixit. Ma-
cti īgenio & cæli īterprætes rerūq; naturæ capaces argumētī ipatores quo deos hoīesq; ui-
cistis. Quis. n. hęc cernēs & statos syderū: quoniā ita placuit appellare: labores nō suā: ne-
cessitati mortalis gemitus ignoscat. Nūc cōfessa de iisdē breuiter atq; capitulari atīgā: ra-
tione admodū necessariis locis stictiq; reddita. Nā neq; īsturi opis talis argumētatio ē: ne-
q; oīum rerū afferri posse causas minus mirum est: quā constare in aliquibus.

De defectibus.

Ca.

XIII.

Efectus. cc. xxiii. mēsibus redire i suos orbes certū ē. Solisq; defectū nō nisi nouissi-
ma prima ue fieri luna: quod uocat coitū. Lunæ aut nō nisi plena: sepeq; citra quā
p̄xime fuerit. Oībus aut annis fieri utriusq; syderis defectus statis diebus horisq;
sub terra. Nec tamē cū fiat supne ubiq; cerni: aliquādo p̄pter nubila: sepius globo terræ ob-
stante cōuexitatibus mūdi. Intra ducentos ānos Hipparchi sagacitate cōparū ē & lunæ de-
fectū aliquādo q̄rto mēse a priore fieri: solis uero septio. Eādē bis in trigita diebus supra
terrās occultari: sed ab aliis atq; aliis hoc cerni: quæq; sūt i hoc miraculo maxie mira: cū cō-
uēiat umbra terræ lunā hebetari: nūc ab occasus p̄te hoc ei accidere nūc ab exortus. Et qua-
nā rōne cū solis exortu umbra illa hebetatrix sub terra esse debeat semel iā acciderit: ut i
occasu luna deficeret utroq; sup terrā cōspicuo sydere. Nā ut i duodeci diebus utrūq; sy-
dus quæreretur: & nostro æuo accidit īperatoribus Vespasianis patre. iiii. filio iterum cōf.

De lunæ Motu.

Ca.

XIII.

Vnā sēp auersa a sole cornibus si crescat ortus spectare: si minuat occasus haud du-
biū ē. Lucere dodrātis semūrtias horarū ab secūda adiciētē usq; ad plenū orbē de-
traētēq; i diminutionē. Intra. xliii. aut p̄tes solis sc̄mp occultā esse. Quo argumēto
āplior erratiū stellarū quā lunæ magnitudo colligit: quādo illæ & a septenis īterdū p̄tibus
emergāt. Sed altitudo cogit minores uideri: sicut affixas cælo solis fulgore interdiū nō cer-
ni: cū æque die ac noctu luceant idq; manifestū fiat defectus solis: & p̄xaltis puteis.

Errantium Motus Et Luminum Canonica.

Ca.

XV.

Ratiū aut tres q̄s supra solē dicimus stas occultātur meantes cū eo. Exoriūtur ue-
ro matutino discedētes p̄tibus nunquā āplius undenis. Postea radiorū eius cōtra-
ctu regunt: & i triquetra a p̄tibus. c. xx. stationes matutinas faciūt: quæ & primæ
uocātur. mox i aduerso a p̄tibus. c. lxxx. exortus uesp̄rinos. Iterū i. c. xx. ab alio latere appro-
p̄quate stationes uesp̄rinas: quas & secūdas uocat: donec affecutus i p̄tibus duodenis oc-
cultet illas: q uesp̄rini occasus appellant. Martis stella ut proprior etiā exquadrato sērit ra-
dios ab. lxxx. partibus: unde & nomē accepit. Is motus primus & secūsus nō agnatis die-

LIBER.

Etus ab utroque exortu. Eadem stationalis senis mensibus comoratur in signis aliquin biuicinis
cū cetera utraque statione quaternos menses non impleant. Inferiores autem duae occultantur in con-
itu uespertino simili modo relictoque sole totidem in tribus faciunt exortus matutinos: atque a lon-
gissimis distantia suae mentis solē isti quātur: adeptaque occasu matutino conduntur ac parte
reūt. mox eodem intervallo uesperti exoritur usque ad quos diximus terminos. Ab his retro
gradiunt ad solē: & occasu uesperti delitescunt. Veneris stella & stationes duas matutinā
uespertināque ab utroque exortu facit a longissimis distantia suae finibus. Mercurii stationes
breuiore motu quo ut deprehendi possit. Haec ē luminū occultationūque rō pplexiore motu
multisq; uoluta miraculis. Si quidem magnitudines suas & colores mutant: & eadem ad septem
trionē accedunt: abeuntque ad austrū: terrisq; proprias aut caelo repete cernunt. In quibus aliter
multa quā priores tradituri fatemur: ea quoque illorum esse muneris. q. primi quā redi uias de
mostrauerūt. Mō ne quis desperet secula perficere sepe pluribus de cāis haec oīa accidunt
Pria circularū ē: quos graeci absidas ī stellis uocant etenim graecis utēdū erit uocabulis. Sūt
autē hi sui cuiusque earū: aliiq; q. mūdo. quoniā terra a uerticibus duobus quos appellauerūt po-
los cētrū celi ē nō signiferi obliqui iter eos siti. Oīa autē haec cōstat rōe circini sepe ī dubita-
ta. Ergo ab alio cuiusq; cētro absides suae exurgūt. Ideoque diuersos habet orbes motusq; dif-
smiles qm̄ iteriores absidas necesse ē breuiiores eē.

Quare eadem alias altiora: alias inferiora uideantur.

Ca. XVI.

Git a terrae cētro absides altissime sūt. Saturno ī scorpio: Ioui ī uirgine: Marti in
leone: Soli ī geminis. Veneris ī sagittario: Mercurio ī capricorno: medius oīum pri-
b. Et econtrario ad terrae cētrū humillia atq; pxiē. Sic fit ut radiū moueri uideat
cū altissimo abitu ferūt. Nō qā accelerēt tardēt ue naturales moti qui certi ac singuli sūt il-
lis: sed qā deductas ab sūma abside lineas coartari ad cētrū necesse ē sicut ī rotis radios. Itē
q. motus alias minor cētri ppiquitate scitur. Altera sublimitatū cā. qm̄ a suo cētro absi-
dias altissimas habet ī aliis signis. Saturnus ī librā pte uicesima. Iupiter cācri. xv. Mars cā-
pricorni. xxviii. Sol arietis. xxix. Venus pisciū. xvi. Mercurius uirginis. xv. Luna tauri. iiii.
Tertia altitudinē rō coeli mēsurā nō circuli itelligit subire eas aut descēdere p p fūdū aeris
oculis existimātū. Huic cōnexa latitudinū signiferis obliquitatibusq; cā ē. Per hūc stellae
q. dixi errātes ferūt. Nec aliud habitat ī terris q. qd illi subiacer. Reliqua a polis squalēt.
Veneris tātū stella excedit cū binis pib. Quae cā itelligit efficere ut qdā aīalia & idēferis
mūdi nascāt. Luna quoque p totā latitudinē eius uagat: sed oīo nō excedens cū ab iis. Mer-
curii stella laxissime: ut tñ ed uodenis pib. (tot. n. sūt latitudines) nō āplius octonas perer nē
q. has eq̄liter. Sed duas medio eius: & supra. iiii. īfra duas. Sol deīde medio fert iter duas p-
tes flexuoso draconū meatu ī aequalis. Martis stella. iiii. medias. Iouis mediā & sup cā duas.
Saturni duas ut sol. Haec erit latitudinū rō ad austrū descēdētū aut aqlonē subeūtio. Haec
q. stare & tertiā illā a terra subeūtiū ī celi. Et pariter scādi cā quoque existimauere pleriq; fal-
so. Qui ut coarguāt apiēda ē subtilitas imēsa. & oīs eas cōplexa cās. Cōuenit stellās ī occa-
su uespertino pxiās cē terrae & latitudinē & altitudinē: exortusq; matutinos ī initio cuiusq; fie-
ri. Stationes ī mediis latitudinū articulis: quae uocāt ecleptica: pinde cōfessū ē morū augeri
q. diu ī uicino sint terrae cū abscedāt ī altitudinē: minui. Quae rō lūae sublimitatib; maxime
approbatur. Aeq; non est dubium in exortibus matutinis etiam numerum augeri: atq; asti-
tionibus primis tres superiores diminui usque ad stationes secundas. Quae cum ita sint: mani-
festum erit ab exortu matutino latitudines scandi: quoniam in eo primū habitu inci-
piāt prius adiūti motus. In stationibus uero p. mis ac altitudinē subire. qm̄ tū p. mū īcipiāt detra-
hi nūeri: stellaeq; retroire. Cui rei rō pruatī redēda ē p. cussā ī qua dixi pte & triāgulo so-
lis radio īhibētur rectū agere cursū: & ignea ui leuāt ī sublie. Hoc nō p. tinus itelligi pōt
uisu nostro. ideoque existimātur stare: unde & nomē accepit statio. Progredit deīde eiūsdē
radii uiolētia: & retroire cogit uapor repercussas. Multo id magis ī uesperti eaq; exortu to-
to sole aduerso: cū ī sūmas absidas expellūt: minieq; cernūt: qm̄ altissime absūt: & minimo
ferūtur motu: tāto minores cū hoc ī altissimis absidū euent signis. Ab exortu uespertiō
latitudo descēditur partius iā se minuēte motu nō tñ an stationes secundas augere cū & alti-
tudo descēdit superueniente ab alio latere radio: eodēq; ui cursus ad terras deprimēte: quae
substulerit ī celi ex priore triquetra. Tātū īterest subeāt ne radii an superueiāt. Multoque
ade m magis in uespertino occasu accidunt. Haec ē superiorū stellae rō. Difficilior reliquae

& a nullo ante nos reddita.

Catholica syderū erratium.

Ca.

XVII.

Rimū igitur dicatur cū sint diuersæ stella: cur Veneris stella nūq̄ lōgius. xli. parti-
bus. Mercurij. xx. a sole abscedat. Sæpe citra eas ad solē reciprocet. Cōuersas habet
utraq̄ absidas: ut infra solē sita: rātūq̄ circulis earū sub terra ē: q̄tū superne p̄dicta
rū: & iō nō possunt abesse amplius: quoniā curuatura absidū ibi non habet longitudinem
maiorē. Ergo utraq̄ simili ratione admodū statuūt absidū suarū margines: ac spatia longi-
tudinis latitudinū euagatione p̄sant. At enī cur nō semper ad xli. & ad partes. xx. perueni-
unt? nō uero. Sed ratio canonica fallit. Nāq̄ apparet absidas quoq̄ eaz̄ moueri: q̄ nūq̄
transit solē. Itaq̄ cū in partē ipsā eius scidere margie alterutro latere: tū & stellæ ad lon-
gissima sua iterualla peruenire itelligitur: cū citra fuere magines totidē partibus: & ipse
ocius redire credūtur: cū illa sepep̄p̄ extremas sumas. Hinc & ratio motuū cōuersa it-
telligitur. Superiores. n. celerime ferūtur ī occasu uespertino: hæ tardissima. Illæ a terra al-
tissime absunt: cū tardissime mouētur: hæ cū ocissime. Quia sicut in illis p̄p̄nitas. cētri
accelerata ita ī iis extremas circuli. Ille ab exortu matutino minuere celeritatē incipit: hæ
uero augere. Illæ retro cursū agunt a statione matutina usq̄ ad uespertinā. Veneris a ue-
spertina usq̄ ab matutina. incipit aut ab exortu matutino latitudinē scandere. Altitudinē
uero ac solem īsequi a statione matutina ocissima ī occasu matutino & altissima. Digredi
autē latitudinē: motūq̄ minuere ab exortu matutino retro quidem ire: simulq̄ altitudine
digredi a statione uespertina. Mercurij rursus stella utroq̄ mō scandere ab exortu matutino
digredi uero latitudinē. a uespertino: p̄secutoq̄ sole ad. xv. partiū iteruallum cōsistit: quadri-
duo p̄pe immobilis. Mox ab altitudine descendit: retroq̄ graditur ab occasu uespertino usq̄
ad exortū matutinū. Tantūq̄ hæc & luna totidē diebus quod subire descendunt. Veneris
qundecies & plurib⁹ subit: rursus Saturni & Iouis duplicato digrediunt. Martis etiam qua-
druplicato. Tanta ē naturæ uarietas. Sed ratio euident. Nam quæ ī uaporē solis nituntur et
descendunt egere. Multa p̄mi amplius circa hæc possunt secreta naturæ legesq̄: q̄bus ipsa
seruiat: exēpli gratia. In martis sydere cuius est maxie inobseruabilis cursus nunquā id sta-
tionē facere. Iouis sydere triquetro raro ad modū. lx. partibus discreto. Qui numerus sexā
gualas mūdi efficit formas. Nec exortus nisi ī duobus signis tantū cācri & leōis simul ede-
re. Mercurij uero sydus ip̄scibus exortus uespertios raros facere: creberie ī uirgine. In li-
bra matutinos. Ite matutinos ī aquario: rarissimos ī leone. Retrogradum ī tauro & ingemi-
nis nō fieri. In cancro uero nō citra. xxv. partē Luna bis corcum cū sole ī nullo alio signo fa-
cere q̄ geminis. Nō coire aliq̄n ī sagittario tantū nouissimam uero p̄namq̄ eadē die uel
nocte nullo alio in signo quam ariete conspici. Id quoq̄ paucis mortaliū contingit. Et ide
fabula cernendi lynceo: nō comparere in coelo. Saturni sydus & martis cum plurimū die-
bus. clxx. Iouis. xxxvi. autē cum minimū denis pertractis diebus. Veneris. lxxix. autē cum mi-
nimū. lii. mercurij. xlii. autē cum plurimum. xlii.

Quæ ratio colores eorum mutet.

Ca.

XVIII.

Olores ratio altitudinum temperat: siquidem earum similitudinem trahunt: ī qua
rum aera uenere subeundo: tingitq̄ appropinquantes utralibet alieni meatus cir-
culus Frigidior in pallorē. Ardentior in ruborem. Ventosus in honorē. Sol atq̄ cō-
missuræ absidum extremæ quæ orbitæ a terra in obscuritatē. Suus quidem cuiq̄ color est
Saturno candidus. Ioui clarius. Marti igneus. Lucifero candēs. Vesp̄ri refulgens. Mercu-
rio radians. Lunæ blandus. Soli cū uritur ardens postea radians. His causis connexo uisu
& earum quæ coelo continentur. Nāq̄ modo multitudo conferra ī ē circa dimidios orbes
lunæ placida nocte leniter illustrante eas. Modo raritas ut fugisse miremur plenilunio ab-
scondent: aut cum solis supra ue dictarum radii uisus p̄stringente nostros. Et ipsa autē
luna ingruentium solis radiorum haud dubie differentias sentit hebetante cætera īflexos
mundi conuexitate eos: preterquā ubi recti angulorū cōpetunt iētus. Itaq̄ in quadrato so-
lis diuidua est: ī triquetro semi ambitur orbe: impletur autē in aduerso: rursusq̄ minuēs eas
dem effigies p̄bus edit interuallis simili ratione qua supra solē tria sydera.

Solis motus & dierum in æqualitatis ratio.

Ca.

XVIII.

Ol aut ipse quattuor differētiās habet bis æquata nocte dici uerno & autūno: icē
trū incidens terræ octauis in p̄bus arietis ac libræ. bis permutatis spatiis in autū-
dici bruma octaua ī p̄te capricorni. Noctis uero solstitio totidē ī p̄bus cancri in

a iiii

LIBER.

æqualitatis causa obliquitas est signiferi: cū pars æqua mundi super subterq; terras oībus fiat momētis. Sed quæ recta in exortu suo celsurgūt signa longiore tractu tenēt lucē: quæ uero obliqua ecīore transeūt spatio. Quare Ioui fulmīa assignent. Ca. XX.

Atet plerofq; magna cœli affectione cōpertū a p̄cipibus doctrīne uiris supernogē triū syderū ignes esse: qui decidui ad terras fulminū nomē habeāt. Sed maxime ex iis medio loco sitī: fortassis quoniā p̄agiū nimii humoris ex superiore circulo: atq; ardoris ex subiecto p̄ hunc modū egerat. Ideoq; dictum Iouē fulmīa iaculari. Ergo ut e flā grante ligno carbo: cū crepitu: sic a sydere cælestis ignis expuitur præcīa secū afferens: ne abdicata quidē sui parte indiuiuis cessante operibus. Idq; maxie turbato fit aere: quia col lectus humor abundantiam stimulat: aut quia turbat quodā ceu grauidi syderis partu.

Interualla syderum. Ca. XXI.
Nterualla quoq; syderū a terra multi idagare tentauerūt. Et solem abesse a lunā: unde uiginti p̄es: quātū lunā ipam a terra pdiderūt. Pythagoras uero uir sagacis animi a terra ad lunā. cxxv. milia stadiorum esse collegit. Ab ea usq; ab solē duplū. Inde ad duodeci signa triplicatū. ī qua sententia Gallus Sulpitius noster fuit.

De siderum musica. Ca. XXII.
Ed Pythagoras interbum ex musica ratione appellat totum quātū abstī a terra lu na. Ab ea ad Mercurium spatii eius dimidium & ab eo ad Venerem. A. qua ad so lem sescuplum. A sole ad martē tonū. i. quantum ad lunatā a terra. Ab eo ad Iouē dimidium: & ab eo ad Saturnū dimidium & inde sescuplum ad signiferum. Ita septem to nos effici: quam diapason harmoniam uocant: hoc est uniuersitatem concentus. In ea Sa turnum Dorio moueri. Mercurium p̄tongo. Iouem. Phrygio. & in reliquis familia iucun da magis quam necessaria subtilitate.

De mundi geometria. Ca. XXIII.
Tadiū. cxxv. nostros efficit passus hoc ē pedes sexcentos. xxv. Possidonius non mi nus. xl. stadiorū a terra altitudinē esse in qua nubila ac uenti nubefq; pueniant. In de purū liquidūq; & ī p̄urbatæ lucis aerē. Sed a turbido ad lunā uicies cētū stadios rum. Inde ad solē qnquies milies. Eo spatio fieri ut tā imēsa eius magnitudo nō exurat ter ras. Plures aut nō ingentis stadiis in altitudinē subire prodiderunt. In cōperata hac & in ex tricabilia: sed tā pdēda quā sūt prodita. In q̄s tamē una ratio geometrica collectiōis nūquā fallacis possit nō repudiari: si cui libeat altius ista psequi. Nec ut mensura. id. n. uelle pene dementis otii ē sed ut tantū cōiectatū aīo cōstet existimatio. Nam cū trecētis. lx. & fere sex partibus orbis solis ex circuitu eius patere appareat circulū per quem meat semperq; dime tiens tertiā partē ambitus: & tertiæ paulominus septimā colligat: apparet dempta eius di midia: quoniā terra centralis interueniat. Sextā uero partē huius imēsi spatii quod circa terrā circuli solaris animo cōprehenditur ī esse altitudinis spatio. Lunæ uero duodecimā: quoniā tanto breuiore quā sol ambitu currit. Ita ferri eā in medio solis ac terræ Mirū quo procedat improbitas cordis humani paruulo aliquo inuitata successu. Sicut in supradictis occasione impudentiæ ratio largitur: ausq; diuinare solis ad terram patia. Eadem ad cælū agunt: quoniā sit medius sol: ut protinus mundi quoq; ipsius mensura ueniat ad digytos. Quantas enim dimentientes habeat septimas: tātas habere. circulū duo & uigessimas: tanq; plane a perpendiculari mensura cæli constet. Aegyptia ratio quā Petosiris & Necepsos ostē dere. singulas partes in lunari circulo: ut dictum est. minimū. xxxiii. stadiis paulo amplius patere colligit. In Saturni amplissimo duplum. In solis quem mediū esse diximus utriusq; mensuræ dimidium. Quæ computatio plurimum habet pudoris quoniam ad Saturni cir culum addito signifieri ipsius interuallo nec numerabilis multiplicatio efficitur.

De repentinis syderibus. Ca. XXIII.
Estā pauca de mūdo. Nāq; & ī ipso cælo stellæ repente nascuntur plura eaq; genera. De cœteris & cælestibus pdigiis: natura & situ & generibus eorū. Ca. XXV.
Ometas græci uocant: nostri crinitas horrentes crimine sanguineo: & comarū mō ī uertice hispida. Iidē pogonias quibus īferiore ex parte ī specīe barbæ longæ pro mittit iuba. Ac cōtā iaculi mō uibrat ocillimo significatu. Iac fuit de q̄ quito p̄su latu suo Tyberius īpatori Cæsar p̄claro carnīe p̄scriptit ad hūc diē nouissime uisam. Eas dē breuiiores & in mucronem fastigiaras xiphias uocauere: quæ sunt oīum palidissimæ: &

quodā gladii nitore: ac sine ullis radiis: quos chriseus auro noīe similis: colore autē el. & rāros e margine emittit. Pithetes doliōrū cernit figura ī cōcauo fumide lucis. Ceratias: cor nus specie habet qualis fuit cū grācia apud salamina depugnaue. Lāpades ardētes imitan tur faces. Hippeus egnas iubas celerrimi motus: atq; in orbē circa se euntis. Fit & candidus cometes argenteo crine ita refulgēs ut uix cōtueri liceat: speciaq; humana dei effigie in ostēdens. Fuit & hirti uillorū specia & iuba aliqua circūdati. Semel adhuc iuba effigies mu tata in hasta est olympiade cētesima octaua: urbis anno. cclxxxviii. Breuissimū quo cerne rentur spatiū septe dierū annotatū est: longissimū octoginta. Mouent autē alii errantiū modo: alii imobiles hærēt. Oēs ferme sub ipso septētrione aliqua eius parte non certa: sed maxime in cādīdā: quā lactei circuli nomē accepit. Aristoteles tradit & simul plures cerni nemini cōpartū alteri quod equidē scia. Vētos autē ab iis graues æstusq; significari. Funt & hybernīs mēlibus & in austrino polo: sed ibi citra ullū iubat. Diraq; cōperta æthiopū & ægypti populis: cui nomē æui eius rex dedit Typō: ignea specia: ac spire mō in torta: uisu quoq; toruo: nec stella uerius q; quidā igneus nodus. Spatgūtur aliqñ & errātib? stellis cæ resisq; crines. Sed cometes nunq; in occasura parte cæli est. Terrificum magna ex parte sy dus ac nō leuiter piatū ut ciuili motu Octauio cōfuse. Iterūq; Pōpei & cæsarīs bello. In no stro uero æuo circa ueneficiū quo claudis Cæsar imperiū reliq; Domitio Neroni: ac dein de pncipatu eius assiduū ppe ac sēuū. Referre arbitrātur in quas pates se se iaculef autē cu ius stelle uires accipiat: quatq; similitudines reddat: & qbus in locis emicet. Tibiarū specie artis musicæ portēdere. Abscenis autē moribus in uerēdis partibus. Signorū ingenii & eru ditionis triquetra figurā quadratūe parib? angulis ad aliquos perēniū stellarū situs edūt Venena fundere in capite septētrionalis: austrinæ uē serpētis. Cometes in uno toti? orbis loco colitur in tēplo romæ ad modū faustus Diuo Augusto iudicatus ab ipso: qui incipiē te eo apparuit ludis: quos faciebat ueneris genitricis nō multo post obitū patris. Cæsarīs ī collegio ab eo instituto. nāq; his uerbis id gaudiū prodidit. Iis iplis ludorū meorū diebus syds crinitū per septe dies in regione cæli sub septētrionibus est cōspēdū. Id oriebat cir ca undecimā horā diei: clarūq; & oib? terris cōspiciū fuit. Eo signo significari uulgus cre didit Cæsarīs aīam iter deorū īmortaliū numina receptā: quo noīe id insignæ simulacro capitis eius quod mox in foro cōsecrauimus adiectū est. Hæc ille in publicū. Interiore gau diō sibi illū natū se seq; in eo nasci īterprætatus est & ut uerū fateamur: salutare id terris fuit. Sūt qui & hæc sydera ppetua esse credāt: suocq; ambitu ire: sed nō nisi relicta a sole cer ni. Aliū uero qui nasci humore fortuito & ignea ui: ideoq; solui. Hipparchus de syde ribus per exēpla hystorica: faces: lampades: trabes: bolides: & casina cæli. Ca. XXVI.

Dem? Hipparchus nunq; satis laudatus: ut quo nemo magis approbauerit cognatio nem cū hoīe syderū: aīasq; nostras partē esse cæli nouā stellā & aliā in æuo suo geni ta deprehēdit: eiusq; motu qua die fulsit ad dubitationē est adductus: an ne hoc se plus fieret: mouerēturq; & ex quas putam? affixas. Idēq; ausus rē etiā deo īprobā annume rare postea: stellas: ac sydera ad normā expāgere organis excogitatis: per quas singulorū loca atq; magnitudines signaret: ut facile discerni posset ex eo: nō mō an obirēt: nasceren turq; sed oīno aliqua trāsirent mouerēturue. Itē an crescerēt minuerēturq; cælo in hæc di tate cūctis relicto: si quisq; qui rōnē eā caperet īuētus esset. Emicāt & faces nō nisi causam decidūt uise. Qualis Germanico cæfare gladiatorē spectaculū edente pter ora populi meri diano transcurrit. Duo genera earū. Lāpades uocāt plane faces alterū bolidas: quale muti nentibus malis iussum est. Distant quod faces uestigia longa faciunt priore ardente parte. Bolis uero perpetua ardēs lōgiorē trahit limitē. Emicāt & trabes simili modo quas docos uocāt quales cū lacedemoniī classe uicti imperium græciæ amiserē. Fit & cæli iplius hiatus: quē uocāt chasma. De cæli coloribus. Ca. XXVII.

It & sanguinea spē: quo nihil terribilius mortaliū timori est. Incēdiū ad terras ca dens īde sicut olympiadis cētesimæ septimæ anno tertio cū rex Philippus grāciam quateret. Atqui hæc ego ratis tpibus naturæ ut cætera arbitror existere: nō ut ple riq; uariis de causis quas ingeniorū acūmē excogitat. Quippe ingentiū malorū fuere præ nuncia. Sed ea accidisse nō qā hæc facta sunt arbitror: uerum hæc ideo facta quia incursura erant illa raritate timorē. Occulta autē eorum esse rationē: ideoq; nō sicut exortus supra dictos defectusq; & multa aliā nosci. De flamina cæli. Ca. XXX.

LIBER.

Erunt & stelle cū sole totis ciebus: plerūq; & circa solis orbē ceu spē coronæ & uer
 si coloris circuli. Qualiter augusto Cæsare in prima iuuetra urbē intrāte post obitū
 patris ad nomē ingens capestendum. De coronis celestibus. Ca. XXIX.
 Xistūt eadē coronē circa lunā & circa nobilia astra cælo quoq; inhæretia. Circa so
 lem arcus apparuit. L. Opimio. iii. Qu. fabio. ii. conf. orbis. L. Portio. M. Acilio.
 De circulis repentinis. Ca. XXX.
 Irculus rubri coloris. L. Iulio. P. ruilo conf. sunt prodigiosi & longiores solis de
 festus qualis ociso dictatore. Cæsare & antoniano bello torius pene anni pallore
 continuo. Plures soles. Ca. XXXI.
 Trursus plures soles cernuntur: nec supra ipsum nec infra se: sed ex oblico nunq
 iuxta nec cōtra terrā: nec noctu sed aut oriente aut occidente. Semel in meridie cō
 specti in bosphoro pducuntur: qā matutino tpe durauerūt in occasum. Trinos soles antiqui
 sæpius uidere. Sicut Sp. Postumio. Q. Minutio. Q. Martio. M. Portio. M. Antonio. P. Do
 lobella & M. Lepido. L. Planco cōf. & nostra ætas uidit Diuo Claudio principe consulatu
 eius. Cornelio Orfito collega. Plures simul quā tres uisi ad hoc æui nunq produuntur.
 Plures lunæ. Ca. XXXII.
 Vnæ quoq; trinæ: ut Cn. Domitio. C. F. L. Annio conf. apparere: quos plerūq; ap
 pellauerunt soles nocturnos. Dierū lux nocte. Ca. XXXIII.
 Vni de cælo noctu uisum est. C. Cecilio. Cn. Papyrio cōf. & sæpe alias ut diei spe
 cies noctu luceret. Clypei ardentes. Ca. XXXIII.
 Lypeus ardens ab occasu ad ortum sintillas transcurrit solis occasum. L. Valerio.
 Cn. Mario con. Ostentum cæli. Ca. XXXV.
 Intillā e stella cadere: & augeri terræ appropinquantē: ac postq in lune magnitudi
 nem facta sit illuxisse ceu nubilo diæ. Ueni cū in cælū se reciperet: lampadem factā
 semel unq proditur. Cn. Octauio. C. Scribonio conf. Vidit hoc hincius Scillanus p
 consulcū comitatu suo. De discursu stellarum. Ca. XXXVI.
 Ieri uidetur & discursus stellarū nunq temere ut nō ex ea parte truces uenti coriā
 tur: & ex iis tūc peellæ in mari terrisq. De stellis castoribus. Ca. XXXVII.
 Idi in nocturnis militū uigiliis ihære pilis pro uallo fulgurū effigies: & ætēnis
 nauigatiū aliisq; nauīū partib; ceu uoca in quodā sono instūt ut uolucres sedem
 ex sede mutates. Graues cū solitaria ueneræ: mergētesq; nauigia: & si in carinæ ima decide
 rint exurētes. Geminæ aut salutarē & pspere cursus pñunciat quārū aduētū fugati dirā il
 lam ac minacē appellatq; Helenā ferūt. Et ob id Polluci & castori id nomē assignāt: eosq;
 in mari deos inuocant. Hoīm quoq; capita uespertinis horis magno præfagio circūfulgēt.
 Oīa incerta rōne & in naturæ maiestate abdita. De aere. Ca. XXXVIII.
 Astenus de mūdo ipso syderibusq; Nūc reliqua cæli memorabilia. Nāq; & hoc ce
 lum appellauere maiores: quod alio noīe aera: oē quod inani simile uitalē hūc spiri
 tū fundi. Infra lunā hæc sedes: multoq; inferior. Ut aiadueto pmodū cōstare in
 finitū ex superiore natura aeris & terrem halitus nūscēs utraq; sorte confundit. Hic nubi
 la conitrua & alia fulmina. Hinc grādines: & pruina: imbres: procellæ: turbines. Hinc pluri
 ma mortaliū mala: & rerū naturæ pugna secū. Terrena in cælū tēdentia deprimit syderum
 uis. Eadēq; quæ spē nō subeāt ad se trahūt. Decidūt ibres. Nebulæ subeūt. Sicantur am
 nes. Ruūt grādines. Torrēt radii: & terrā in mediū undiq; spellūt. Iidē in fracti resiliunt: &
 quæ potuere auferūt secū. Vapor ex alto cadit: rursusq; in altū redit. uenti ingruūt ianes
 lidēq; cū rapina remeāt. Tot aīaliū haustus spiritū trahit. At ille cōtra nitit. Tellusq; ut i
 ani cælo spiritū infundit. Sic ultro citro cōmeante natura ut tormēto aliquo mūdi celerita
 te discordia accendat: nec stare dūgnæ licet: sed assidue rapta cū uoluitur. Et circa terrā im
 mēso rerū causas globo tendit: subinde per nubes cælū aliud obtexent. uētorum hoc re
 gnū. Itaq; præcipua eorū natura ibi: & ferme reliquas cōplexa causas: quoniā & touitruum
 & fulminū iactus horū uolentia plerūq; assignant. Quin & ideo lapidibus pluerē interitū
 quod uento sint rapti & multa similiter. Quam ob rem plura simul dicenda sunt.
 De æstatis tempestatibus. Ca. XXXIX.
 Empestatū rerūq; quasdā stas esse causas: quasdā uero fortuitas: aut adhuc rōnis
 in cōparte manifestū est. Quis enī æstas & hymes quæq; in tēporib; annua uicē

intelligunt syderū motu fieri dubitet? Ergo ut solis natura tēperādo intelligitur anno. sic reliquorū quoq; syderū propria est quibusq; uis & ad suā cuiq; naturā fertilis alia sunt in liquorē soluti humoris fecunda alia concreti in prufas: aut coacti in niues: aut glaciati in grandines. Alia flatus tpis: alia uaporis: Alia roris: alia rigoris. Nec uero hac tāta debēt estimari quāta cernūtur: cū esse eorum nullū minus luna tam imēse altitudinis rō declarat Igitur in suo quāq; motu naturā suā exercēt quod manifestū Saturni maxime transitus hymbribus faciūt. Nec meātū mō syderū hęc uis est: sed multorū etiā adherētū cēlo quatiens errātū accessu spulsa aut cōiectu radiorum extimulata sunt qualiter in fuculis sentimus accidere: quas grāci ob id pluuiio noīe hyadas appellāt. Quin & sua sponte quādā statiscq; tēporibus ut hēdorum exortus arcturi uero sydus non ferme sine pcellosa grandine emergit. De caniculā exortu.

Ca.

XL.

Atm caniculā exortu accendi solis uapores q; ignorat? Cuius syderis effectus amplissimi in terra sentiūtur. Feruēt maria ex oriēte eolūctuat in cēlis uina. Mouētur stagna. Origē appellat ægyptus ferā: quā in exortu eius cōtrastare & contueri tradit: ac uelut adorare cū sternuerit. Canes quidem toto eo spatio maxime in rabiem agi non est dubium. Vis temporum anni statuta.

Ca.

XLI.

Vin in partibus quoq; signorū quorūdā suo uis inest ut autūnali ægnoctio bruma q; cū tēpestatib; cōfici sydus itelligimus. De icertis tēpestatib;. Ca. XLII. Ec hymbribus tñ tēpestatib;: sed multis & corpore & ruris expimētis. Afflant alii sydere. Alii cōmouētur statis tēporibus: aluo: neruis: capite: mēte. Olea & populus alba & salices folia solstitio circūagunt. Floret ipso brumali die suspēsa in tectis arcis herba pulegii. Rūpūtur intentæ spiritu mēbrana. Miret hoc qui nō obleruet quotidiana: no experimeto herba unā: quæ uocat heliotropiū abeuntē solē intueri semp oībusq; horis cū eo uerti: uel nubilo obubrāt. Iā quidē lunari potestate ostrearū cōchiliorūq; & cōchayrum oīum corpora augeri & rursus minui. Quin & foricū fibras respondere num ro lunæ exquisiuere diligentiores. Minimūq; aīal formicā sentire uires syderis interlunio semper cessantem. Quo turpior homini inscitia est fatēti pēcipuæ iumētōrū quorūdā in oculis morbos cū luna increscere ac minui. Patrocinauē uastitas cēli imēsa discreta altitudine in duo atq; septuaginta signa. Hæ sunt rerū aut animātū effigies in quas digessere cēlū periti. In his quidam mille sexcentas annotauere stellas insignes uidelicet effectū uisue. Exempli gratia in cauda tauri septē quas appellauere Vergilias. In fronte fuculas Boetem quæ sequitur septētriones. De hymbribus.

Ca.

XLIII.

Xtra has cās nō negauerim existere hymbres uētosq; qm̄ humidā a terra alias uero ppter uapores fumidā exalare caliginē certū est: nubesq; liquor egresso in sublimē aut ex aere coacto in liquorē egresso in sublimē: aut ex aere coacto in licorē gigni. Desitas earū corpusq; haud dubiæ cōiectatur argumētorum solem obumbret. Perspicuū alias etiam urinantibus in qualibet profundam aquarum altitudinem.

Quare lapides pluant.

Ca.

XLIII.

Gitur non eā inficias: posse in has & ignes superne stellarum decidere: quales fere nō sape cernimus: quorum istu concuti aērā uerū est quādo & tella uibrata stridit. Cum uero in nubem peruenerint: uaporem dissonum gigni ut candente ferro in aquam demerso: & fumidum uorticem uolui. Hinc nasci procellas.

De tonitruis & fulguribus.

Ca.

XLV.

T si nube ludetur flatus autē uapor tonitrua edis: si erumpat ardens flumina. Si lōgius re tractu nitatur ulgetra. His findi nubē: illis perrumpi. Et esse tonitrua impactorum igniū plagas: ideoq; protinus corruscare igneas nubiu rimas. Posse & repulsi syderum depressum quia terra meauerit spiritū nube cohibitu tonare natura stranguante sonitu dū rixet edito fragore cū erūpat: ut in mēbrana spiritu intēta posse & attritu dū in præceps feratur illū quisq; est spiritū accendi. Posse & afflictu nubiu edidi: ut duorū lapidū sintilantib; flugetris. Sed hæc omnia esse fortuita. Hinc bruta fulmīa & uana ut q nulla ueniāt rōne naturæ: lis pcuti mōtes: iis maria: oēsq; alios irritos iact. Illa uero fatidica ex alto statiscq; de cāis & ex suis uēire syderib; simili mō uētos uel poti' stat' posso & hādo siccoq; ābelitu terræ gigni nō negaueri posse & aq; acra expirātib; q neq; i nebulā dēfē nec crassescat in nubes. Posse & solis spulsa agi: qm̄ uētus nō aliud intelligatur q fluctus

LIBER.

aeris: pluribusq; etiā modis. Nāq; & fluminibus & niuib; & e mari uidemus etiā tranqui-
lo: & alios quos uocat altanos e terra cōfurgere. Qui quidē cū e mari redeunt tropei uocā-
tur si pergunt apogei. Qua ratione echo reddatur. Ca. XLVI.

Ontium uero flexus crebriq; uertices & cōflexa subito aut confrac̃ta in humeros
iuga cūcaui uallū sinu; scindunt inequaliter: inde resulcantē aera quā causa etiā
uoces multis in locis reciprocas facit. De uentis. Ca. XLVII.

In fine uētos generāt iā quidā etiā specus: qualis in dalmatiā ora uasto in præceps
hiatu in quē deiecto leui pōdere quis tranquillo die turbini similis emicat procella
nomen loco est sentaquin. Et in cyrenaica puintia rupes quādā austro tradit sacra
quā profanū sit attrectari hoīs manu: cōfestim austro inuoluēte harenas. In domib; etiā
multis manufacta iuculsa opacitate cōceptacula auras suas habet: adeo causa nō deest, sed
plurimū itereft status sit an uētus: illos statos atq; pspirātes: quos non tractus aliquis uerū
terrā sentiūt q̃ nō aura nō pcella maris: sed appellatione quoq; ipsa uenti sunt. Qui siue af-
siduo mūdi incitu & cōtrario syderū occurſu nascūtur siue hic est ille generabilis rerū na-
turā spiritus huc illucq; tanq̃ in utero aliquo uagus: siue disparili erratiū syderū itū: ra-
diorū p̃ multiformi iactu flagellatus aer: siue a suis syderib; exeūt his ppioribus: siue ab il-
lis cælo affixis cadūt: palā est illos quoq; legē hēre naturā nō ignotā etiā si nōdū pcognitā.

Naturā & obseruationes uentorum.

Ca. XLVIII.

Iginti & amplius auctores grāci ueteres p̃didere de hiis obseruationes: quo magis
minor orbe tā discordi & in regna hoc est in mēbra diuiso tot uiris curā fuisse tam
ardua uētū pquirere inter bella p̃sertim & in fida hospitā. Piratis etiā oīum morta-
liū hostibus trāstus fame tenētib; ut hodie quādā in suo q̃q; tractu ex eorū cōmētariis
qui nunq̃ eo accessere uerius noscāt q̃ indigenarū sciētia. Nūc uero pace tā festa: tā gaudē-
te pro uētū rerū artūq; principe oīno nihil adisci noua inquisitione: imo ne ueterū quidē
inuēta perdisci. Nō erāt maiora p̃mia in multos dispersa fortunā magnitudine: & ista plures
res sine prāmio alio qui posteros iuuādī eruerūt. Nāq; mores hominū senescere nō fructus
Et imēsa multitudo aptū quocūq; est mare hospitaliq; littorū oīum a pulſu nauigat: sed lu-
cri nō sciētiā grā. Nec reputat cæca mēs etiā tantū auitiā intēta id ipsum sciētia posse tu-
tis fieri. Quapropter scrupulosius q̃ instituto fortassis cōueniat operi tractabo uentos tot
milia nauigantium cernens. Ventorum genera. Ca. XLIX.

Eteres quottuor oīno seruire per totidē mūdi partes. Iō nec Homer; plures noīat
u Hiberi mox iudicatu secuta ætas octo addidit rōne nimis subtili & cōcissa: Proxi-
mis iter utraq; media placuit ad breue numerū additis. iiii. sūt ergo bini in. iiii. cæ-
li partib;. Ab oriēte æquinoctiali subſolanus. Ab oriēte brumali ulternus. Illū apeliortē. hunc
grāci eurū appellāt. A meridie auster. Et ab occasu brumali africanus noton & liba nomināt.
Ab occasu æquinoctiali fauonius. Ab occasu solstitiali corus: zephiron & argesten uocant.
A septētrionibus septemtrio. Interq; eū & exortū solstitialē aquilo. A parētias dicti & bore-
as. Numerosior ratio. iiii. iis interiecerat transcēā media regione inter septētrionem & oc-
casu solstitialē. Itēq; cætiā media inter aquilonē & exortū æquinoctialem. Ab ortu solsticia-
li phœnica media regione inter ortū brumalē & meridie. Itē inter liba & noton cōpositū ex
utroq; mediū. Inrer meridie & hybernū occidentē libauotō. Nec finis. Alii quippe mēsen
nomine etiānū addidere inter boreā & cætiā. Et inter eurū & noton euronoton. Sunt etiā
quidā peculiāres quibusq; gentibus uēti nō ultra certū procedētes tractū: ut Atheniensib;
syron: paulo ab argeste deflexus relique grāciā ignotus. Aliubi elatior idem olympius uo-
catur: Cōsuetudo his oībus nōibus argestē intelligit & cætiā. Aliqui uocāt hellespontion.
Et eosdē alibi aliter. Itē in narbonēsi prouintia clarissimus uētorū est circius. nec ulli uiolē-
tia inferior. Osti plerūq; recto ligustico mari pferēs. Idē nō mō in reliquis partib; cæli igno-
tus est. sed ne uienā quidē eiusdē puintiā urbē attingēs: paucis ante limitibus iugi modici
occurſu tantus ille uentorū est coertius. Et austros in ægyptū penetrare negat Fabianus.
Quo fit manifesta lex naturā uentis etiā & tēpore & fine dicto. Ver ergo aperit nauiganti-
bus maria. Cuius in principio fauonii hybernū molliūt cælum sole aquarii. xxv. optinente
partē. Is dies sextus est ante februarias idus. Cōpetit ferme & hoc oībus quo: deinde ponā
per singulas intercalationes: uno die anticipātib; rursumq; iustia sequēti ordine seruati-
bus Fauoniū quidā ad. viii. cha. martii chelidoniā uocant ab hirūdinis uisu. Nonnulli uero

orithiam uno & septuagesimo die post brumâ ab aduertu auiû flât per dies nouê. Fauonio cōtrarius est quē subfolanū appellauimus. Datus est aut huic exortus uergiliarū in totidē partibus tauri sex diebus ante maias idus. quod tēpus austrinū est huic uero septētrioe cōtrario. Ardētissimo autē æstatis tēpore exoritur caniculæ sydus sol e primâ partē leonis ingreditur. Qui dies. xv. ante augustichal est. Huic exortū diebus octo ferme aquilones ante cedūt: quos p̄dromos appellât. Post diduū aut exortus iudæ aglones cōstātius p̄flat diebus xl. quos ethelias uocât. Mollire eos credit solis uapor geminatus ardore syderis. Nec uentorū ulli magis statim sunt. Post hos rursus austrī frequētes usq̄ ad sydus arcturi: q̄ exoritur. xi. dieb⁹ ante ægnoctiū autūni. Cū hoc corus incipit: corus autūnat. Huic est cōtrarius uulturnus. post id ægnoctiū diebus fere. iiii. & xl. uergiliarū occasus hymē incohat. Quod tps̄ intertio idus nouēbris incidere cōsueuit: hoc est aquilonis hyberni: multūq̄ æstiuo illi dissimilis. cuius ex aduerso est africanus. Ante brumâ autē septē diebus totidēq̄ postea sternit mare halcyonū forturæ: & inde nomē ii dies traxere. Reliquū tēpus hyemat. Nec tamē steruitia tēpestatū cōcludit mare. Piratæ primū coegere mortis piculo in mortem ruere: & hyberna experiri maria. Nūc idē auaritia cogit. Ventorū etiā frigidissimi sunt quos a septētrione diximus spirare. Vicinus his chorus. li. & reliquos cōpescūt: & nubes abigunt. Humidi auster africanus: & p̄cipue auster italīæ narrât & in pōto caciā in se trahere nubes. Siaci corus & uulturnus p̄terq̄ desinētes. Niuales aqlo & septētrio: gradines septētrio iportat & corus æstiuus auster: tepidi uulturnus & fauonius. Idē subfolano sicciores: & in totū oēs a septētrione & occidēte sicciores: quā meridie & oriēte. Saluberrimus aut oīum aqlo. Noxius auster & magis siccus fortassis: quia humidus frigidior est: minus exuria eo spirare credūtur animates. Ethelīæ noctu desinūt flare: & a tertia diei hora oriūtur. in hispania & asiā ab oriēte flatus est eorū. in pōto ab aquilone: reliq̄ in partibus a meridie. Spirât autē & a bruma qui uocātur ornithiæ: sed leniores & paucis diebus. p̄mutant & duo naturā cū situ Auster africanus serenus. Aqlo nubilus. Oēs ueti uicib⁹ suis spirât maiore ex parte. aut ut cōtrarius desinenti scipiat cū p̄xime cadētibus. Surgūt a leuo latere in dextrū ut sol ambiūt. De rōne eorū mēstrua quarta maxime luna decernit. Iisdē aut uētis in cōtrariū nauigat platīs pedib⁹ ut noctu plerūq̄ aduersa uela cōcurrat. Austro maiores fluctus edūt q̄ aqlo: qm̄ illa i fernus ex imo maris spirat hic sumo. Iōq̄ post austros noxi p̄cipue terremotus. Noctū auster interdū aqlo uehemētior. Et ab ortu flates diuturniores sunt ab occasu flatibus septētriones ipari fere desinūt numero. Quæ obseruatio etiā in aliis multis rerū naturæ partib⁹ ualet: Mares ita p̄ existimātur ipares numeri. Sol & auget & cōprimit flatu. Auget exoriet occidēsq̄. Cōprimit meridianus æstiuus tpibus. Itaq̄ medio diei aut noctis plerūq̄ sopinnur: q̄a aut nimio frigore aut æstu soluunt. Et hymbribus ueti sopiūtur. Expetātur autem maxime unde nubes discusse adaperuere cælū. Oīum quidē si libeat obseruare minimos ambitus redire easdē uices quadriēnio exacto. Eudoxus putat nō uetorū modo uerū & reliquarū tēpestatū magna ex parte. Et est principiū lustrī eius semp̄ intercalari anno canicu / la ortu. De generibus uētis hæc.

De repentinis flatibus.

Ca.

L.

Vnde de repētinis flatib⁹ qui exhalât e terra ut dictū est coorti rursusq̄ deiecti interi / n obducta nubiū cute multiformes existūt: uagi q̄ppe & ruētes torrētū mō ut aliquibus placere ostēdimus tonitrua & fulgura edūt. maiore uero illati pōdere icursu q̄ si latefica ruperint nubē: pcellā gignūt quæ uocat a græcis ecnephias: si uero depresso sinu arctia rotati effregerit sine igne hoc est sine fulmine uorticē faciūt: qui thiphon uocatur. i. uibratus Ecnephas difert. Hic secū aliquid abreptū e nube gelida cōuolūc uersat q̄ & ruinā suā illo pōdere aggrauās: & locū ex loco murās rapida uertigine: p̄cipua nauigatiū pestis: nō antenas mō: uerū ipsa nauigia cōtorta frangēs: tenui remedio aceti in aduentē effusi: cui frigidissima est natura. Idē illi ipso repercussus correpta secū in cælum refert sorbetq̄ in excelsū. Quod si maiore depresso nubis eruperit specu: sed minus alto q̄ pcella: nec sine fragore turbinē uocât. p̄xima quæq̄ p̄sternentē. Idē ardētior accēfusq̄ dū fuerit præster uocatur amburens contacta pariter & proterens.

Alia prodigiosa genera tempestatum.

Ca.

LI.

On sit autē aqlonibus typhon nec niualis: aut niue iacente ecnephias. Quod simul rupie nubē: exarsitq̄: & ignē habuit: aut postea cōcepit fulmē est. Distat a præstete quo flamam ab igne. Hic late funditur flatu: illud conglobatur impetu. Vortex

LIBER.

autem hic meado distat a turbine quo stricior a fragore Procella latitudine ab utroque distat a nube uerius quam rupta. Fit & caligo belue similis nube dira nauigantibus. Vocatur & coluna cum spissatus humor rigensque ipse se sustinet. Ex eodem genere & in longa ueluti fistula nubes aqua trahit.

Quibus in terris fulmina non cadant.

Ca.

LII.

Yeme & aestate rara fulmina contrariis de causis: quoniam hyeme deflatus aer nubium huius crassiore corio spissatur: omnesque terrarum exalatio rigens hac gelida quicquid accipit ignei uaporis extinguit. Quare ratio immunis scythicam & circa rigentia a fulminum casu prestat: & e diuerso nimis ardor aegyptum. Siquidem calidi siccique halitus terre raras ad modum tenuescunt & infirmas defantur in nubes. Vere autem & autumnus crebriora fulmina corruptis in utroque tempore aestatis hyemisque causis. Qua ratione crebra in italia fulmina quia mobilior aer mitiore hyeme & aestate nimbosa: semper quodammodo uernat uel autumnat. Italiam quoque partibus iis quae a septentrione descendunt ad teporem: qualis est urbis campaniae tractus iuxta hyeme & aestati fulgurat: quod non in alio situ.

Fulgurum genera & miracula.

Ca.

LIII.

Vlminum ipsorum plura genera traduntur. Quae sicca ueniunt non adurunt: sed dissipantur. Quae humida non urunt: sed infuscant. Tercium est quod clarum uocent munificae maxime nature: quo dolia exauriuntur intactis operimentis: nulloque alio uestigio relicto. Aurum & aes & argentum liquatur intus sacculis ipsis nullo modo ambustis: ac ne confuso quidem signo carae. Martia princeps romanorum ista grauida partu exaiato ipsa citra ullum aliud incommodum uixit. In catilinianis prodigiis poppeiano ex municipio. M. Herenius decurio sereno die fulmine ictus est. De obseruationibus.

Ca.

LIIII.

Huiusmodi litterae nouae deos emittere fulmina existimant: eaque esse. xi. generum. Iouem enim trina iaculari. Romani duo trini ex iis seruauere: diurna attribuentes ioui: nocturna Summano. Ratione sane eadem de causa frigidioris caeli hetruria tempore a terra quoque arbitratur: quae infera appellat brumali tempore facta saeva maxime & execrabilia: cum sint omnia quae terrena existimant non illa generalia: nec a sideribus ueniunt: sed ex proxima atque turbidior natura. Argumentum euidentius est quod omnia a superiore caelo decedentia obliquos habeant ictus: haec autem quae uocatur terrena rectos. Sed quia ex proprio materia cadunt ictus crederentur e terra ea exire: quoniam ex repulso nulla uestigia edant: cum sit illa ratio non inferni ictus sed aduersi. Saturni ea a sidere phoeici subtiliter ista conspectari putant: sicut cernantia a Martis. Qualiter cum uulscini oppidum thuscorum opulentissimum totum conerematum est fulmine. Vocant & familiaria in tota uita fatidica: quae prima fiunt familia sua cuique indepro. Ceterum existimant non ultra decem annos portendere priuata: praeterquam haec quae matrimonio primo facta aut natali die. Publica non ultra. xxx. annis: praeterquam in deductione oppidorum.

De fulminibus euocandis.

Ca.

LV.

Xtat annalium memoria sacris quibusdam & precationibus uel cogi fulmina uel impetrari. Verus fama est hetruriae impetratum uulscinis & urbe & agris depopulatis: subeunte mostro quod uocauere. Ostia: euocatum & Porosena suo rege & ante eum a Numama saepius hoc factitatum in primo annalium suorum tradit. L. Piso grauius auctor. Quod imitatum parum rite. Tullius Hostilius ictum fulmine. Lucosque & aras & sacra habemus: itaque statores & tonantes & feretrios eliciunt quoque accepimus iouem. Varia in hoc uita sententia & pro cuiuslibet aetate. Imperari naturae audacis est credere: nec minus habetis beneficiis abrogare uires: quando in fulgurum quoque interpretatione eo profecit scientia: ut uentura alio finito die precinatur: & an perceptura sint fatum: aut apertura potius alia facta quae lateant: in numeralibus in utroque publicis priuatisque expetimentis. Quamobrem sint ista (ut rerum naturae libuit) aliis cetera aliis dubia aliis probata: aliis dananda. Nos cetera quae sunt in his memorabilia non omittemus.

Catholica fulgurum.

Ca.

LVI.

Vlgetrum prius cerni quam tonitruum audiri cum simul fiant certum est. Nec mirum quoniam lux sonitu uelocior. Ictum autem & sonitum congruere ita modulante natura. Sed sonitum profectum esse fulminis: non illati: etiamnum spiritum ociosem fulmine. Ideo quater prius omne & afflati quam percussu: nec quentiam tangi qui prior uiderit flumem: aut tonitrua audierit. Leuia prospera existimantur: quoniam leuia parte mundi ortus est. Nec tam aduersus spectatur quam redit: siue ab ictu resiliat ignis: siue opere confectio aut igne consumpto spiritus remeet. In. xvi. partes caelum in eo respectu diuisere tusci. Prima est a septentrionibus ad aequinoctialem

exortu. Secunda ad meridiem. Tertia ad ægnoctiale occasum. Quarta optinet quod reliquum est ab occasu ad septentriones. Has in quaternas iterum diuisere partes: ex quibus octo ab exortu sinistras: totidem e contrario appellauere dextras. Ex his maxime dira quæ per septentriões occasum attingunt. Itaque per plurimum refert unde uenerint fulmina & quo coefferit. Optimum est in exortiuas redire partes. Ideo cum a prima cæli parte uenerint & in eandem coefferit summa felicitas portendit. Quale sylle dictatori ostentum datum accipimus. Cætera ipsius mundi portio minus ipsa aut dira. Quædam fulgura enūciare non putat fas: nec audire: propter si hoc spiriti indicentur parati. Magna obseruationis huius uanitas tanta iunonis aede romæ dephæsa est. Scauro consule qui mox princeps fuit. Noctu magis quam inter diu sine tonitribus fulgurat. Unum autem hominem non semper extinguit: cætera illico: huc uidelicet natura tribuente honorem: cum tot beluæ uiribus præstet. Oia contrarias incubat partes. Homo nisi conuertat uel percussus non expirat. Supne isti concipiunt. Vigilas istius concubitus oculis dormiens patetibus reperit. Hominem ita examinatum cremari fas non est: cædi terra religio tradidit. Nullum animal nisi examinatum fulmine accenditur. Vulnera fulminatorum frigidiora reliquo corpore sunt.

Quæ non feriantur fulmine.

Ca.

LVII.

X his quæ terra gignuntur lauri fruticæ non icit. Nec unquam altius quinque pedibus descendit in terram. Ideo pauidi altiores specus tutissimos putant: aut tabernacula pelilibus beluarum quas uiculos marinos appellant: quoniam hoc solum animal ex marinis non percutiat: sicut nec euolucris aquilam: quæ ob hoc armiger huius cæli fingitur in italia inter terracinam & ædrem fortissimæ turres bellicis temporibus desistere fieri: quia non nullæ earum sunt fulmine dirutæ.

De prodigiis pluuiis lacte & sanguine carne ferro lana lateribus coctis.

Ca. LVIII.

Ræter hæc inferiore cælo relatæ in monumeta est lactæ & sanguine pluuisse. M. Atilio. C. Portio cons. Et sæpe alias carne. sicut. L. Voluntio Seruio Sulpicio cons. Ex quibus non potuit esse quod non diripiissent aues. Itæ fero in lucanis anno ante quam. M. Cra. a parthis interemptus est: omissis cum eo lucani milites: quorum magnus numerus in exercitu erat. Efficies quæ pluerat spogiarum fere similis fuit. Auruspices caueda præmunerunt supra uulnera. L. autem Paulo C. Mar. cons. lana pluuit circa castellum carilanum: iuxta quod post annum. T. Annii Milo occisus est. Eodæ causam dicente lateribus coctis pluuisse in eius anni acta relatæ est.

De crepitu armorum & tubarum de cælo audito.

Ca.

LIX.

Rmorum crepitus & tubæ sonitus auditus e cælo cimbricis bellis. accepimus. crebro quod & prius & postea. Tertio uero consulatu Martii a Mamertinis & rudertibus spectata arma cælestia ab ortu occasusque inter se concurrerunt pulsisque ab occasu erant. Ipsum ardere cælum minime mirum est. Et sæpius uisum maiore uel ignis nubibus correctis.

De lapidibus e cælo cadentibus.

Ca.

LX.

Elebrat greci Anaxagoræ clazomenium olimpiadis septuagesime octauæ secundo anno prædixisse cælestium litterarum scientia quibus diebus: saxum casurum esset e sole. idque factum interdum in thraciam parte ad ægos flumem: qui esset nunc lapis ostenditur magnitudine uehicularum colore adusto: comere quoque illis noctibus flagrate. Quod si quis prædictum credat: si simul fateatur necesse est maioris miraculi diuinitatem fuisse Anaxagore. soluere rerum naturam intellectum: & confundi oia si aut ipse sol lapis esse: aut unquam lapide in eo fuisse credatur. Decidere tamē crebro non erit dubium. In abidi gymnasium ex ea causa colitur hodieque modicus quidam: sed quæ in medio terrarum casurum. i. Anaxagoras: prædixisse narrat. Colit & Cassandria: quod potidea uocitata est ob id deducta. Ego ipse uidi in uocotionum agro pauloante delatum.

De arcu cælesti.

Ca.

LXI.

Reus uocamus extra miraculum frequētes: & extra ostentum. Nam nec pluuios quod aut serenios dies cum fide portendunt. Magnifestum est radii solis imissum cauæ nubi repulsa acie in sole refringi: colorumque uarietate mixtura nubium aeris igniumque fieri. Certe nisi sole aduerso non fuit: nec unquam nisi dimidia circuli forma nec noctu. Quauis aristoteles probat aliquando uisum: quod tamē fatetur idem non nisi trigesima luna posse. Fuit autem hyeme maxime ab ægnoctio autumali die decrescēte. Quo rursus crescēte ab ægnoctio uerno non existit: nec circa solstitium longissimis diebus: bruma uero hoc est breuissimis diebus: frequenter. Idem sublimis humiliter sole: humilemque sublimi. & minores occidente uel oriente: sed in latitudine diffusi: meridia exiles: uerum ambitus maioris. Aestate uero per meridiem non cernunt.

LIBER.

Post autumni æquinoctium quacumq; hora. Nec unq; plures simul q; duo. Cetera eiusdem naturæ non multis dubia esse uideo.

De grandine: niue pruina: nebula rore.

Ca. LXII.

Randinē cōglaciato hymbræ gigni: & niuem eodem humore mollius coacto prui-
nem autem ex rore gelido. Per hyemē niues cadere non grandines ipsasq; grandines inter diu sapius q; noctu: & multo celerius resolui q; niues. Nebulā nec æstate nec maximo frigore existerē. Rores neq; gelu: neq; ardoribus: neq; uentis: nec nisi serena nocte. Gelando liquorem minui solutaq; glacie non eundem inueniri modum.

De nubium ymaginibus.

Ca. LXIII.

Arietates colorū figurarumq; in nubibus cerni prout admixtus ignis superet aut uincatur. De proprietatibus cæli in locis.

Ca. LXIII.

Reterea quasda proprietates cæli quibuldam locis esse. Roscitās æstate africæ noctes in italia locris & lacu uelino nullo nō die apparere arquus. Rhodi & syracusis nunq; tanta nubila obduci. ut non aliqua hora sol cernatur. qualia aptus suis referente in locis. Hæc sint dicta de aere.

De natura terræ.

Ca. LXV.

Equitur terra cui uni rerū naturæ partiū eximia propter merita cognomē in di-
mus matere uenerationis. Sic hominum illa ut cælū dei: q; nos nascentes excipit: natos alit semelq; editos sustinet semper: nouissime cōplexe gremio iā a reliqua natura abdicatos: tu maxime ut mater operiēs: nullo magis sacramento q; quo nos quocq; sacros facit: etiā monumēta ac titulos gerēs: nomēq; progās nostū: & memoriā extēdēs contra breuitatē æui. Cuius numē ultimū iā nōnullis iprecamur ita q; graue: tanq; nesciamus hāc esse solā: quæ nunq; ita casū hōi. Aque subeūt in ibres: rigescūt in grādines: tumescūt in fluctus pēpīrātur in corrétes. Aer dēfāt nubibus: furit pcellis. At hæc benigna mitis, indulgens uisq; mortaliū semp ancilla: quæ coacta generet: que spōte fundit: quos odores saporesq; quos succos? quos actus? quos colores? q; bona fide creditū reddit: fœnus: q; nostri causa alit. Pestifera enī animātia uitali spiritu habēte culpā necesse est illi seminata excipere & genita sustinere. Sed in malis generatū noxa est. Illa serpētē homīe pēusso nō recipit. amplius. penasq; etiā inertū noīe exigit. Illa medicas fundit hærbas: & semp hōi parturit. Qui & uenena nostri miseria instituisse credi potest: ne in tedio uitæ diræ famis mors terræ meritis alienissima lenta nos cōsumeret tabe. ne lacerū corpus abrupta dispergerent ne laquei torqueret poena ppostera: in cluso spiritu cui quereretur exitus: ne in profundo quæta morte sepultura fabulo fieret. ne ferri cruciatus scinderet corpus. Ita est misera genus in id. cuius facillimo haustu illibato corpore & cū toto sanguine extingueremur nullo labore sitiētibus similes. Quo aliter defunctos nō uolucres nō feræ attingeret terræq; seruarietur qui sibi ipse perisset. Et ut uerū fateamur terra nobis malorū remediū genuit: nos illud uite fecimus uenenum. Nos enī & ferro quo carere nō possumus simili modo utimur. Nec tamen quereremur merito. etiā si malefici causa attulisset. Aduersus unā quippe naturæ partē ingrati sumus: quasi quæ nō ad delicias quasq; nō ad contumelias fruiat homini in maria iacitur ut freta amittamus: eruditer aq; ferro: ligno: igne: lapide fruge: oībus cruciat horis: multoq; plus ut deliciis q; ut alimētis nostris famuletur illa tamen quæ summa patiat: atq; extrema cute tollerabilia uideatur. Penetramus in uiscera aurī argentiq; uēas & aeris ac plūbi metalla fodiētes. Gēmas etiā & quosdā paruulos quærimus lapides scropi- bus in pfundū actis. Viscera eius extrahimus: ut digito gester gēma q; petimus. Quot manus atterūt ut unus niteat articulus. Si ulli essent inferi iā pfecto illos auaritiæ atq; luxuriæ cuniculi refodissent. Et miramur si eadē ad noxa genuit aliq. Feræ enī credo custodiunt illā: arcenq; sacrilegas manus. Nōne inter serpētes fodimus. Et uenas aurī traçamus cū ueneni radicibus. Placatiore tamē dea utimur ob hoc: q; oēs hī opulentie exitus ad sce- rā cedēsq; & bella tendunt quæq; sanguine nostro irrigamus in sepulchris ossibus tegimus. Quibus tamē uelut exprobatō furore tandē ipsa se obducit. & scelera quoq; mortaliū oc- cultat inter crimina ingrati animi & hoc dixerim q; naturam eius ignoramus.

De forma terræ.

Ca. LXVI.

Se aut figura pma de qua cōsensūs iudicat. Obrēcerte dicimus terræ globū: quem uerticibus includi fatemur. Neq; enī absoluti orbis est forma in tanta montium ex- cellitate tanta camporū planitie: sed cuius amplexus si cuncta linearū cōprehendatur am-

bitu. figura absoluti orbis efficiat id quod ipsa rerum naturæ cogit ratio: nō eisdem causis quas attulimus in celo. Nāq̃ in illo caua in se cōuexitas uergit: & cardini suo hoc est terre undiq̃ incūbit. Hec ut solida atq̃ conferta assurgit intumescēti similis. extraq̃ protendi tur. Mundus in centrum uergit. At terra exit a centro. inmensum eius globum in formā orbis assidua circa eam mundi uolubilitate cogente.

De Antipodibus an sint.

Ca.

LXVII.

i Ngens hic pugna litterarū: cōtraq̃ uulgi opinionem circumfundi terræ homines undiq̃ cōuersisq̃ inter se pedibus stare: & cunctis similem esse celi uerticē: ac simili modo ex q̃cūq̃ parte mediā calcari. illo querēte cur nō decidat cōtra siti: tanq̃ nō & ratio praestro sit ut nos nō decidere miremur illi. Interuenit sententia q̃uis idocili p̃ba bilis turbæ inequali globo: & si sit figura pinæ nucis nihilominus terram undiq̃ icoli. Sed quid hoc refert alio miraculo ex oriente. Pendere ipsos ac nō cadere nobiscum ceu spirti? uis mundo praefertim inclusi dubium sit: an possit cadere natura repugnante & quo cadat negantē. Nam sicut ignium sedes non est nisi in ignibus. aquarum nisi in aquis. spiritus nisi in spiritu: ita terræ arcētibz cunctis nisi in se locus non est Globum tamē effici mirum est in tanta planitie maris camporum. Cui sententiae adest Dicacarchus uir in primis eruditus. regum cura permenis montes. ex quibus altissimum prodidit Pelion. M. cc. l. passuū ratione ppendiculi nullam esse eam portionem uniuersæ rotunditatis colligēs Mihi icēta hęc cōiectatio uidetur. Haud ignoro quosdam alpiū uertices lōgo tractu nec breuiore quinquaaginta milibus passuū assurgere. Sed multo maxime hęc pugna est: si coacta in uerticem aquarū quoq̃ figurā credere cogatur. Atq̃ nō aliud in rerum natura aspectu māifestius. Nāq̃ dependentes ubiq̃ guttae paruis globantur orbibus. Et pulueri illatæ frondiū q̃ lanugini iposite absoluta rotunditate cernuntur. Et in poculis repletis media maxie tumēs. Quā p̃ subtilitate humoris mollitiq̃ in se residente rōe facilius q̃ uisu deprehēduntur. Idq̃ ē magis mirū i poculis repletis addito hūore minio circūfluere qd̃ sup̃sit. Contra euenire pōderibus additis ad uicēnos sēpe denarios. s. q̃a itus recepta liquore i uerticē at tolāt. ut cumulo eminēte i fusa dilabatur. Eadē est cā p̃pter quā e nauibus terra nō cernatur e nauium malis conspicua. At procul recedente nauigio si quid quod fulgeat religitur in mali cacumine: paulatī descēdere uidēat: & postremo occultetur. Deniq̃ oceanus quē fatemur ultimū quā nō alia figura cohereret: atq̃ non decideret: nullo ultra margine includēte: ipsum id ad miraculum redit: quo nā modo etiā si globetur extremū nō decidat mare. Contra q̃ ut sine plana maria: & quā uidetur figura nō posse id accidere magno sui gaudio magnaq̃ gloria inuentores grāci docent subtilita regeometrica. Namq̃ cum e sublimi in inferiora aquæ ferantur: & si hęc natura earū confessa: nec q̃quā dubitet i littore ullo accessisse eas. quā longissime de uexitas passa sit: proculdubio apparere quo quid humilīus sit proprius a centro esse terræ oēs q̃ lineas quæ emittantur ex eo ad proximas aq̃s breuiore fieri quā quæ ad extremū mare a primis aq̃s. Ergo totas omniq̃ ex parte aquas uergerē in centru: ideoq̃ non decidere: quoniam i interiora nitantur. Quod qdē & ita formalē artifex natura credi debet: ut cū terra arida & sicca constare per se: ac sine hūore non posset: nec rursus stare aqua nisi sustinente terra mutuo āplexu iungerentur: hac sinus padēte illa uero p̃ meante totā intra extra supra: uenis ut uinculis discurrentibus: atq̃ etiā i summis iugis erumpente. quo spiritu acta & terræ pondere expressa siphonum modo emicat: tātūmq̃ a periculo decidendi abest: ut in summa quæq̃ & altissima exiliat. Quā ratiōe manifestum est quare tot fluminum quotidiano accessu maria nō crescant.

Quomodo aqua sit terræ innexa.

Ca.

LXVIII.

i Si igitur intoto suo globo tellis medio ambitu præcīta circūfluu mari: nec argumentis hoc inuestigandum: sed iam experimentis cognitum.

De nauigatione maris & fluminum.

Ca.

LXVIII.

i Gadibus colūniisq̃ Herculis Hispaniæ & galliarum circuitu totus hodie nauigat occidens. Septentrionalis uero oceanus maiore ex parte nauigatus ē auspiciis. Diui Augu. germaniā classe circūuecta ad cibrorum promōtorū: & inde immenso mari prospecto aut fama cognito: ad sythicā plagam & hūore nimio rigentia. Propter q̃ minime uerisimile est illic maria deficere: ubi uis humoris sup̃et. Iuxta uero ab ortu ex idico mari sub eodem sydere pars tota uergens i caspium mare per nauigata ē macedonū armis. Seleucho

b

LIBER.

atq; Antiocho regnantibus. quæ seleuchida atq; antiochida ab ipsi appellari uoluere. Circa caspium quoq; multa oceanî litora explorata: paruq; breuius quâ totus hinc aut illinc septemtrio cremigatus. Vt tamē coniecturæ locum sit quoq; nō relinquā ingens argumentū paludis mæoticæ: siue ea illius oceanî sinus ē: ut multos aduerto credidisse: siue augusto sinu discreti resignatio. Alio latere Gadium ab eodē occidēte magna pars meridiani sinus ambitu mauritanix nauigatur hodie. Maiorē quidem eius partē & oriētis uictoria. Magni Alexandri lustrauere usq; in arabicum sinum. in quo res gerente. C. Cæsare Augu. filio si gna nauium ex Hispaniis naufragiis ferunt agnita. Et Hāno Carthaginis potentia flo rente circumuectis a gadibus ad finem arabix nauigationē eam prodidit scripto. Sicut ad extera europæ noscenda missus eodē tēpore Himilco. præterea Nepos Cornelius auctor ē. Eudoxū quēdam sua ætate cū Latherū regem fugeret arabico sinu egressū gades usq; p uectū. Multoq; ante cū Cælius Antipater uidisse se qui nauigasset ex Hispāia i Aethiopia cōmertii gratia. Idem Nepos de septemtrionali circuitu tradit. Qu. Metello Celeri. C. Afri tani in consulatu collegæ sed tum galliæ procōsul indos a rege sueuorum dono datos q; ex India cōmertii causa nauigantes tempestatibus essent in Germaniam abrepti. Sic maria circumfusa undiq; diuiduo globo partē orbis auferūt nobis: nec idē huc nec hic illo puio tractu. Quæ cōreplatio apta detegendæ mortaliū uanitati poscere uidetur: ut totū hoc q; quid est in quo singulis nihil satis est ceu subiectum oculis quātum sit ostendam.

Quæ portio terræ habitetur.

Ca.

LXX.

Ad primū in dimidio cōputari mihi uidetur tāquā nulla portio ipsi decedat oceano qui toto circumdatus medio & oēs cæteras fundens recipiensq; aquas: & quicquid exit in nubes aut sydera ipsa tot & tantæ magnitudinis pascens: quo tandem amplitudinis spatio terra creditur habitari improba & infinita debet esse tam uastæ mollis possessio. Adde quod ex relicto spatio plus abstulit cælum. Nam cum sint eius quinq; partes quas uocant Zonas infesto rigore & æterno præmitur gelu omne quicquid est subiectum duabus extremis utrinq; circa uertices hunc: qui trionum septem uocatur: eūq; qui aduersus illi austrinus appellatur: perpetua caligo utrobq; & alieno molliorum syderum aspectu maligno: ad pruina tantum albicans: lux uero media terrarumque solis orbita est exusta flammis: & cremata comminus uapore torretur. Circa quam quæ tantum inter exustam & rigentes temperantur. hæc ipsæ inter se non per uia: propter incendium syderum: ita tres terræ partes abstulit cælum: oceanî rapia incerto ē. Sed & relicta nobis una portio: haud scio. an etiam in maiore damno sit. Idem siquidem oceanus infusus: in multos ut dicemus sinus: adeo uicino accessu interna maria allatrat ut centum quindecim millibus passuum Arabicus sinus distet ab Aegyprio mari. Caspius uero. ccclxxv. millibus a pontico. Idem interfusus intrat per tot maria: quibus Affricam Europam Asiam dispartit quantum terrarum occupet. Computetur etiam hunc mensura tot fluminum & tantarum paludum. Addantur & lacus stagna iam elata in cælum & ardua aspectu quoq; iuga iam siluæ uallesq; præruptæ & solitudines: ac mille causis deserta detrahantur. Hæc tot portiones terræ: immo uero ut plures tradidere mundi pontus: neq; n. est aliud terra in uniuerso: hæc ē materia gloriæ nostræ hæc sedes: hic honores gerimus: hic exercemus imperia: hic opes cupimus: hic tumultuatur humanum genus: hic instauramus bella etiam ciuilia: mutiusq; cadibus laxiorem facimus terram: & ut publicos furores gentium transeam: hæc in qua conminos pellimus: furtoq; uicini cespitem nostro solo atrodimus: ut qui latissime rura mer catus fuerit: ultraq; famam exegerit accolas quora terrarum parte gaudeat: uel cū ad mēsurā auaritiæ suæ propagauerit: quā tandem portionem eius defunctus obtineat.

Mediam esse mundi terram.

Ca.

LXXI.

Edicari esse mundi totius haud dubiis constat terram argumentis: sed clarissime æquinoctii paribus horis. Nam nisi in medio esse: æquales dies noctesq; habere nō posse depræhenderetur: & dioptræ: quæ uel maxime ut confirmant eum æquinoctiali tempore ex eadem linea ortus: occasusq; cernatur & solstitialis exortus per suā lineā brumalis occasusq; quæ accidere nullo modo possent: nisi in centro sita esset.

De syderum inæqualitate & de Eclipsi.

Ca.

LXXII.

Res autem circuli supradictis Sonis implexi inæqualitates temporum distinguit Solstitialis a parte signiferi excelsissima nobis ad septemtrionalem plagam uersus

contra ad alium polum brumalis. Item medio ambitu Signifer orbis incedens æquinoctialis. Relinquo quæ miramur causa in ipsius terræ figura est: quam globo similem & cū ea aquam iisdem intelligitur argumentis. Sic enim fit haud dubie: ut nobis septemtrionalis plagæ sydera nunquam occidant: contra meridianæ nunquā oriantur. Rursusq; hæc ab illis non cernatur attollente se contra medios uisus terrarum globo septemtriones nō cernūt trogoditæ & confinis Aegyptus: nec canopum italia. & quam uocant heronices crimē. Itē quæ sub Diuo Augusto cognominauere Cæsaris thronon: insignis ibi stella adeoq; manifeste assurgens fastidio incuruatur: ut canopus quartam fere partem signi unius supra terram emineret. Alexandria intuitibus uideatur eadem a Rhodo terram quodāmodo ipsā stringere in ponto omnino non cernatur ubi maxime sublimis septentrio. Idem a Rhodo absconditur magisq; Alexandria in Arabia Nouembri mense prima uigilia occultus. Secunda se ostendit in merore solstitio uesperis paulisper apparet: paucisq; ante exortum æturi diebus pariter cum die cernitur. Nauigantium hæc maxime cursus depræhendunt: alia aduersos: alia paruo mari subitoq; conspicuis atq; ut e freto emergentibus quæ i anfractu pilæ latuere syderibus. Neq; enim (ut dixere aliqui) mundus hic polo excelsiore se attollit: ut undiq; nō cernantur hæc sydera. Verum hæc eadē quibusq; proximis sublimiora creduntur: eadēq; demersa longinquis. Vtq; nunc sublimis in deietu positus uidetur hic uertex: sic in illam terræ deuexitatem transgressis illa se attollunt residentibus quæ hic excelsa fuerant. quod nisi infigura pilæ accidere non posset. Ideoq; defectus solis ac lunæ uesperinos orientis incolæ nō sentiunt. nec matutinos ad occasum habitantes: meridianos uero sæpius. Nobili apud arabiam magni Alexandri uictoria luna defecisse noctis secunda hora prodita est. Eadēq; in sicilia exoritur. Solis defectum Vipfano & Fonteio cons. qui fuere ante paucos annos factum pridie chamaias campania hora diei inter septimam & octauam sentit. Corbulo dux in in armenia inter horam diei decimam & undecimam prodidit uisū circuitu globi alia aliis detegente & occultante. Quod si plana esset terra simul omnia apperent cunctis: noctesq; nō fierent inæquales neq; aliis quā in medio sitis paria duodeci horarum interualla cernerentur: quæ nūc nō in omni parte simili modo congruunt.

Quæ ratio diurnæ lucis in terris.

Ca. LXXXIII.

Deo nec nox diesq; quis eadem toto orbi simul est oppositu globi noctem aut ambitu diē afferente. Multis hoc cognitum experimentis. In africa hispaniaq; turium Hānibalis. In asia uero propter piraticos terrores simili specularum præsidio excita to: in quis prænunciatos ignes sexta hora diei accensos sæpe cōperrū est: tertia noctis a tergo ultimis uisus. Eiusdem Alexandri cursor Philonides ex sicione ad elin mille & ducenta stadia nouem diei cōfecit horis. Inde q; quāuis decliui itinere tertia noctis hora, remeſus est sæpius. Causa q; cūti cum sole iter erat: eundēq; remeans obuium contrario præuente bat occurſu. Qua de causa ad occasum nauigantes quāuis breuissimo die uincūt spatia nocturnæ nauigationis ut solem ipsum comitantes.

Gnomica de eadem re & horologio primo.

Ca. LXXXIII.

Aleq; horoscopa nō ubiq; eidem sunt usui trecentis stadiis aut longissime etiā gentis mutantibus semet umbris. Solis itaq; umbilici quem gnomonem appellant umbra in ægypto meridiano tempore æquinoctii die paulo plus quā dimidiā gnomonis mensuram efficit. In urbe roma nona pars gnomonis deest umbræ. In oppido ancona superest quinta. xxx. In parte italix quæ uenetia appellatur eisdem horis umbra gnomoni par sit. Vbi & quando nulla umbræ.

Ca. LXXXV.

Simili modo tradunt in syene oppido quod est supra alexandriam quinq; milibus stadiorum solstitii die medio nullam umbram iaci. Puteūq; eius experimenti gratia factum totum illuminari. Ex quo apparere solem illi loco supra uerticem esse: quod etiam in india supra flumē hyſpāsin fieri tempore eodem. Onesicritus scripsit. Cōstat q; in berenice urbe troglodytarū & inde stadiis. iiii. milibus octingentis. xx. eadem gente i prolema die oppido quod in margine rubri maris ad primos elephantorum uenatus cōditū est. Hoc idem ante solstitium quadrigenis quinis diebus totidēq; postea fieri: & post eos nonaginta dies in meridiem umbras iaci Rursus in meroe insula quæ est caput gētis arthi opum quinq; milibus stadiorum a syene in amne nilo habitat bis anno absumi umbras sole duodeuigesimam tauri partem & quartādecimā leonis obtinente. In india gente oreū

b ii

LIBER.

mons est maleus noie: iuxta quem umbræ æstate in austrum hyeme ad septentrionem faciunt. Quindecim tantum noctibus ibi apparet septentrio. In eadem india patalis celeberrimo portu sol dexter oritur. Vmbræ in meridiem cadunt. Septentrionem ibi Alexandro morante annotatum prima tantum noctis parte aspici Onesicritus dux eius scripsit. Quibus in locis indiae umbræ non sunt septentrionem non conspici: & ea loca appellari æscia: nec horas dinumerari ibi. Vbi bis anno umbræ & ubi in contrarium. Ca. LXXXVI.

In tota troglodyce umbras bis. xlii. diebus in anno Eratosthenes in contrarium cadere prodidit.

Vbi longissimus dies: & ubi breuissimus. Ca. LXXXVII.
 It fit ut vario lucis incremento in meroe longissimus dies. xii. horas æquinoctiales & octo partes unius horæ colligat. Alexandriæ uero. xlii. horas. In italia xv. In britania. xv. ubi æstate lucidæ noctes aut dubie repromittunt id: quod cogit ratio credit. Solstitialibus diebus accedente sole propius uerticem mundi angusto lucis ambitu subiecto terræ continuos dies haberi senis mensibus: noctesq; e diuerso ad brumam remoto. Quod fieri in insula tyle Pythias massiliensis scripsit: sex dierum nauigatione in septentrionem a britania distante. Quidam uero innoma quæ distat a Camalduno britaniæ oppido circiter ducentis milibus affirmant. Item de horologio. Ca. LXXXVIII.

Mbrarum hanc rationem & quam uocant gnomonicam inuenit Anaximenes milesius Anaximandri de quo diximus & Taleis discipulus: primusq; horologiū quod appellant sciotericon lacedemone ostendit.

Quomodo dies obseruentur. Ca. LXXXIX.
 Primum diem aliter obseruauere. Babylonii inter duos solis exortus. Athenienses inter duos occasus. Vmbri a meridie in meridiem. Vulgus omne a luce ad tenebras Sacerdotes romani & qui diem diffinire ciuile: item ægyptii & hipparchus a media nocte in mediā. Minora autē interualla esse lucis inter ortus solis iuxta solstitia quæ æquinoctia apparet. quia positio signiferi circa media sui obliquior est: iuxta solstitium uero rectior. Differentiæ gentium & ratio. Ca. LXXX.

Ontexeda sunt his celestibus nexa causis. Namq; athiopas uicini syderis. uapore torreri: adustisq; similes gigni: barba & capillo uibrato non est dubium. Et aduersa plaga mundi atq; glaciali candida cute esse gentes flauis pmissas crinibus. Truces uero ex cæli rigore has & illas mobilitates habentes. Ipsorumq; crinium argumento illis in superba succū reuocari natura uaporis. His in inferas partes depelli humore deciduo. Hic graues feras: illic varias effigies animalium puenire & maxime alitum & in multas figuras gigni uolucres. Corporum autem pccritatem utrobique: illic ignium nifu: hic humoris alimēto. Medio uero terræ salubris utrinque mixtura: fertilis ad omnes tractus: modicus corporum habitus. magna & in colore temperies: Ritus molles: sensus liquidos: ingenia fecunda totiusq; naturæ capacia. hisdem imperia quæ nunquā extimescētibus fuerint: sicut ne ille quidem his paruierint auulsæ ac pro unitate naturæ urgentis illas solitarie.

De motu terræ. Ca. LXXXI.
 Abiloniorum placita motus terræ hiatusq; & cætera oia uisyderum existimant fieri. Sed illorum triū quibus fulmina assignant. Fieri autē hæc meantiū cum sole aut cōgruētū: & maxie circa quadrata mōdi. Præclara quædā esse & i mortalibus i eo si credimus) diuinitas phibetur Anaximandro milesio physico: quæ ferūt lacedemoniis prædixisse: ut urbem ac tacta custodirent. Instare. n. motum terræ. Et cum urbs tota eorum corruiet. Et taygeti montis magna pars ad formam puppis emines abrupta cladem insup eam ruina pressit. Perhibetur & pherecydis pythagoræ doctoris alia cōiectatio: sed & illa diuina. Haustu aquæ e puteo præsensisse ac prædixisse ibi terræ motum. Quæ si uera sunt quātū a deo tādē uideri possunt tales distare dū iuuant? Et hæc quidē arbitrio cuiusq; existimanda relinquantur. Ventos in causa esse non dubium reor. Neq; enī unquā intremiscūt terræ nisi sopito mari: cæloq; adeo tranquillo ut uolatus auis non pendeant subtræcto omī spiritu quæ hit: nec unq; nisi post uentos cōditos. si uenas & cavernas eius occulto afflatu. Neq; aliud est in terra tremor q̄ in nube tonitruū. Ne hiatus aliud: quā cum fulmē erūpit in cluso spiritu lustante: & ad libertatem exire nitēte.

De terræ hiatus. Ca. LXXXII.

Arie itaq; quatitur: & mira eduntur opera: alibi pstratis mœnibus: alibi hiatu profundo haustis: alibi egestis molibus: alibi emissis ânibus: nōnunquā etiam ignibus calidis ue fōribus: alibi aduerso fluminū cursu. præcedit uero comitaturq; terribilis sonus: alias murmur similis mugitibus aut clamori humano armorum ue pulsationi fragori: p qualitate materiæ excipientis formaq; uel cauernarum uel cuniculi: per quē meat exilius grassate in angusto eodē rauco: in recuruis resulcante: in duris feruente: i humidis fluctuante & stagnantibus. Itē feruente contra solida. Itaq; & sine motu sæpe editur sonus nec simplici modo quatitur unq; sed tremir uibratq;. Hiatus uero alias remanet ostendens quæ sorbuit: alias occultat ore cōpresso. Rursusq; ita inducto solo ut nulla uestigia extent urbibus plerūq; deuoratis agrotūq; tractu hausto. Maritima autem maxime quatuntur. nec montosa tali modo carent. Exploratum est mihi alpes apenninas sæpius tremuisse. Et autūno ac uere terræ crebrius mouentur: sicut fiunt fulmina. Ideo galliæ & ægyptus mini me quatuntur: quoniam hic æstatis causa obstat: illic hyemis. Item noctu sæpius quā inter diu. Maximi autē futuri signa motus existunt hi matutini uespertiniq; sed propinqua luce crebri. Interdiu autem circa meridiē fiunt: & solis lunæq; defectu: quoniam tēpestates tunc sopiuntur. Præcipue uero cum sequitur hymbrem æstus hymbres ue æstum.

Signa motus futuri.

Ca.

LXXXIII.

Auigantes uero sentiunt nō dubia coniectura: siue statu intumescēte fluctu subitō: aut quatiente istū. Intremunt uero & in nauibus posita æque quā i aedificiis: crepitūq; prænunciant. Quin & uolucres non impauidæ sedent. Est & in cælo signum præceditq; motu futuro aut interdiu aut paulo post occasum sereno ceu tenuis lineæ nubis in longum porrectæ spatium. Est & in puteis turbidior aqua: nec sine odoris tedio.

Auxilia contra motus futuros.

Ca.

LXXXIII.

Icut & iisdē est remedium: quale cloacæ & crebri specus p̄bent. Præcōceptum enī spiritum exhalant. quod i certis notatur oppidis: quæ minus quatuntur crebris ad purgādā eluniē cuniculis cauata. Multoq; sūt tutiora i iisdē illis q; p̄dēt: sicut nea poli i italia itelligitur parte eius quæ solida ē ad tales casus obnoxia. Tutissimi sūt aedificiorū fornices: anguli quoq; parietū: potestq; alterno pulsu renitente. Et latere terrēo facti parietes minore noxa quatuntur. Magna differentia est & i ipso genere motus. Plurimū siquidē modis queritur. Tutissimum est cum uibrat crispante aedificiorum crepitu: & cū i tumescit assurgens: alternatq; motu residet innoxium: & cum cōcurrētia tecta cōtrario ictu arietant: quoniam alter motus alteri renititur. Vndantis inclinato & fluctus more quaddā uolutatio infesta est: aut cum in unam partem totus se motus impellit. Desinunt autē tremores cum uentus emerit. Sin uero durauere: nō ante quadraginta dies sistūtur. Plerūq; & tardius: utpote cum quidam annuo & bienni spatio durauerunt.

Portenta terrarum semel uisa.

Ca.

LXXXV.

Adum est & hoc semel: quod equidem i hetruscæ disciplinæ uoluminibus inueni-
f Ingens terrarū portentū. L. Martio. Sex. Iulio cons. in agro mutinensi. Nāq; montes duo inter se concurrerunt crepitu maximo assultatē recedentesq; iter eos flamma fumog; in cælum exeunte interdiu spectante e uia æmilia magna equitum romanorū familiarūq; & uiatorum multitudine. Eo cōcursu uillæ oēs elisæ. Animalia pinulta q; intra fuerant examinata sūt āno ante sociale bellū: quod haud scio an funestius ipi terræ italiæ fuerit quā ciuile. Nō minus mirū ostentū & nostra cognouit ætas anno Neronis principis supremo sicut in rebus eius exposuimus pratis oleisq; intercedēte uia publica in cōtrarias sedes transgressis in agro marucio prædiis Vētti Marcelli equitis ro. res Neronis pcuratis.

Miracula terræmotus.

Ca.

LXXXVI.

Iunt simul cum terræmotu & iundationes maris eodē uidelicet spiritu infusi: aut residentis sinu recepti. Maximus terræ memoria mortalium extit motus Tyberii Cæsaris præcipatu. xii. urbibus aliæ una nocte prostratis. Creberrimus punico bello intra eundē ānū septies atq; quinquagies nūtiatus romā. Quo quidē anno ad thrasimenū lacū dimicantes maximū motum neq; poeni sentire nec romani. Nec uero simplex malum aut in ipso tantū motu piculū est. Sed par aut maius ostentū nunq; urbes roma tremuit ut non futuri euentus alicuius id prænuntium esset.

Quibus locis maria recesserint.

Ca.

LXXXVII.

biii

ad Terræmotu
fate xpi.

LIBER.

Adē nascentiū causa terrarum ē cū idē ille spiritus attollendo potens solo nō ualet
 erumpo. Nascūtur enī: nec fluminū tantū īuectū sicut echinades īsulā ab achelco
 amne puectā: miroq; pars aegypti a nilo. In quā a pharo īsula noctis & diei cursū fu
 i sse Homero credimus. Nec recessu maris sicut idē circeus. Quod accidisse & in ambraciā
 portu decē milium pas. interuallo & atheniensīū quinq; miliū ad pyraeum memoratur. Et
 ephefi ubi quōdā adē Dianā alluebat. Herodoto quidē si credimus mare fuit supra men
 phi usq; ad aethiopū mōtes. Itēq; a planis arabiae mare circa ilium & tota theuthranie: q; q;
 campos intulerit meander. Ratio insularum enascentium. Ca. LXXXVIII.

Ascuntur & alio modo terrae: ac repente sin aliquo mari emergunt uelut paria se
 cum faciente natura: quaeq; hauserit hiatus alia loco reddente.

Quae & quibus temporibus enatae sunt. Ca. LXXXIX.
 Larae iam pridem īsulae delos & rhodos memoriae produntur enatae. Postea mino
 res ultra melo: anaphe. inter lennum & hellepontum nea: inter lebedum & theon
 alone: inter cycladas olympiadis. cxxxv. anno quarto thera & therasia. inter easdem
 post annos. cxxx. hiera eademq; au tomate. Et ab ea duobus stadiis post annos. cx. in nostro
 æuo. M. iunio Syllano & L. Balbo. conf. ad. viii. iudus iulii thia.

Quas terras interrumpere maria. Ca. LXXXX.
 Nre nos & iuxta italiam iter aolias īsulās: itē iuxta cretam emerit e mari mille qn
 getum passū una. Cū calidis fontibus altera olympiadis. cxliii. anno tertio i thul
 co sinu flagrans hae uiolēto cū flatu. Proditur quoq; memoriae magnā circa illam
 multitudinē piscium fluitantē cōfestim expirasse quibus ex iis cibus fuisset. Sic & pythecu
 sas ī cāpano sinu ferunt ortas. Mox in iis montē epopon cū repente flāma ex eo emicuisse
 campestri æquarum planitie. in eadem & oppidū haustū pfundo: aliq; motu terrae stagnū
 emeruisse. Et alio puolutis montibus īsulam extitisse prochitam. Naq; & hoc modo īsul
 las rerum natura fecit. Auellit siciliam italiae: cyprum syriae: euboeam boetiae: euboeae atlan
 tem & macriam: belbicum bithyniae: leucosiam syrenum promontorio.

Quae īsulae continenti adiunctae. Ca. XCI.
 Vrsus abstulit īsulās mari iunxitq; terras. Antissiam leibo: zephirium halicarnaso:
 ethusā mindo: domiston & pernem mileto: arthemisā partenio pmonitorio hyban
 da quondam īsula ioniae. cc. nunc a mari abest stadiis. Syritē ephefus ī meteranea
 habet. Derasidas & sophoniā uicinā ei magnesia. Epidaurus & oricō īsulae esse desierunt.

Quae terremotu mari permutatae. Ca. XCII.
 N totum abstulit terras primum oīm ubi atlanticum mare ē (si Platoni credimus)
 ī medio spatio. Mox interno: quae uidemus hodie mersam acarnaniam ambracio
 sinu achaia in corinthio: europam asiāq; propontide & ponto. Ad hoc prupit mā
 re leucada antirum: hellepontum: bosphoros duos.

Quae terrae ipsae se sorbuerunt. Ca. XCIII.
 Tq; ut sinus & stagna praeterea: ipsa se condens terra deuorauit. Cybotū altissimū
 montē cū oppido curite: syphilū in magnesia. Et prius in eodem loco clarissimam
 urbē quae tātalis uocabatur. Galanis & calanies urbiū in phoenice agros & cum ip
 sis phegium aetioptae iugum excelsissimum: tāquā non infida grassarentur & littora.

Quae urbes hauste sint a mari. Ca. XCIII.
 Yrrhā & antistā circa meotin pōtus abstulit. Elicen & burā sinus corinthius: quarū
 ī alto uestigia appent. Ex īsula aëa āplius. xxx. milia passuum abrupta subito cū
 plurimis mortalium rapuit. Et in sicilia dimidiā tyndarida urbem ac quicquid ab
 italia deest. Similiter in boetia & cleusina. De Piculis. Ca. XCV.

Otus enī uero terrae sileantur & q; quid ē: ubi saltē busta urbiū extāt. Simul ut ter
 rae miracula potius dicamus quā scelera naturae. Et hercule nō celestia enarratu dif
 ficiliora fuerint. Metallorum opulētia tam uaria: tā diues: tā foecunda: tot saeculis
 suboriens: cū tantū quotidie orbe toto populentur ignes: ruinae: naufragia: bella: fraudes:
 tantū uero luxuria & tot mortales cōterant. gēmarum pictura tam multiplex. Lapidū tam
 discolorēs maculae. Interq; eos candor alicuius praeter lucem omnia excludens. Medicato
 rum fontium uis. Igniū tot locis emicantiū ppetua tot saeculis icēdia. Spiritus letales alibi
 aut scrobibus emissi: aut ipso loci situ mortiferi. Alibi uolucibus tantum. ut soraete uici/

no urbi tractu. Alibi præter cæteris animantibus: nōnunq̃ & homini: ut in sinuessano agro & puteolano sunt: quæ spiracula alii uocant: alii charoneas scobres mortiferum spiritū exhalantes. Item in hirpinis aſancti ac methis eundem locum quem qui intrauere moriūtur. Simili modo hirapoli in asia matris magne tantum sacerdoti innoxium. Alibi fatidici specus quorum exhalatione temulenti futura precinunt: ut delphis nobilissimo oraculo. Quibus in rebus quid possit aliud causæ afferre mortalium quispiam quā diffusæ per omnē naturæ subinde aliter: atq̃ aliter numen erumpens.

De terris semper tremantibus.

Ca. XCVI.

q Vadam uero terræ ad ingressus tremunt sicut in Gabinensi agro non procul urbe Roma iugera ferme ducenta equitantium cursu.

Te insulis semper fluctuantibus.

Ca. XCVII.

f Imiliter in reatino quædā insulæ semper fluctuant: sicut in agro cecubo. & eodem reatino mutinensi stationensi: in uadimonis lacu: & ad cutilias aquas opaca silua quæ nunq̃ die ac noctu eodem loco uisitur. In lydia aquæ uocantur calamie nō uetis solium: sed etiam cōtis uel quolibet impulsu multorum ciuium mithridatico bello salus. Sūt & in nymphæo paruæ saltares dictæ. quoniā in symphonie cantu adiectus modulantium pedū mouentur. In tarquinenſi lacu magno italix duo nemora circumferuntur nunc triquetra figuram edentes: nūc rotundam complexu uentis impellentibus. quadratam nunquā.

Quibus in terris non pluat: & aceruata terrarum miracula & cæterorum elementorum.

Ca. XCVIII.

c Elebre sanum habet Veneri paphos: in cuius quandam aream non impluit. Itē in ea oppido troadis circa simulachrū Mineræ. In eodem reliq̃ta sacrificia nō putrefcunt. Iuxta marpasa oppidum Asiæ cautes stat horrenda: uno digyto mobilis. Ea dem si toto corpore ipellatur resistes. In taurorum peninsula i ciuitate parafino terra ē qua sanatur omnia uulnera. Ac circa ason troadis lapis nascitur: quo consumūtur omnia corpora: sarcophagus uocatur. Duo sunt montes iuxta flumē Indū: alteri natura ē ut ferrū omne teneat: alteri ut respuat. Itaq̃ si sint clauī i calciamento uestigia auelli in altero nō posse i altero sisti. Locris & crotone pestilentia nunquam fuisse nec ullo terremotu laboratum annotatum est. In lycia uero semper a terremoto. xl. dies serenos esse. In agro harpauo. frumētum satū nō nascitur. Ad aras mutias inueniente & apud tusculanum: & in silua ciminia loca sunt in quibus in terram depacta nō extrahuntur. In crustumino natū focnū ibi noxiū extra salubre est. Et de aquarum natura complura dicta sunt.

Qua ratione æstus maris accedant & recedant.

Ca. XCIX.

f Edæstus maris accedere & reciprocare maxime mirum est. Pluribus quidem modis accidit. Verum causa in sole: lunaque. Bis inter duos exortus lunæ affluunt bis que remeant uicenis quaternisque semper horis. Et primum attollentes se cū ea & mundo intumescences. mox a meridiano cæli a fastigio uergente in occasum residentes. Rursusque ab occasu subter a cæli ima & meridiano contraria accedente inuadentes. Hic donec iterum exoriantur se sorbentes. Nec unquam eodem tempore quo pridie refluit: ut ancilante sydere trahenteque secum auido haustu maria & assiduo aliūde quam pridie ex oriente paribus tamē interuallis reciprocis: senisq̃ semper horis non cuiusq̃ diei aut noctis aut loci: sed ab æquinoctialibus: ideoque inæquales uulgarium horarum spatio utrunque plures in eas aut diei aut noctis illarum: intersuræ cadunt. & æquinoctio tantum pares ubiq̃. Ingens argumentum plerumque flucis ac uicis etiam diurnæ hebetes esse qui negent subtermeare syderæ: ac rursus eadem resurgere: similemque tetris immo uero uniuersæ naturæ & inde faciem in iisdem ortus occasusq̃ operibus non aliter sub terra manifesto syderis cursu alio uefectu quā cum præter oculos nostros feratur. Multiplex etiā lunaris differentia: primumq̃ septenis diebus. Quippe modici noua ad diuiduam æstus pleniores ab ea exundant: plenaq̃ maxime ferunt. Inde mitescunt. Pares ad septimam primis. Iterumq̃ alio latere diuidua augentur. In coitu solis pares. Plane eadem aquilōia & a terris longius recedente mitiores quā cum in austros digressa propiore uisu uim suā exercet. p octonos quoq̃ annos ad principia motus & paria incrementa centesimo lunæ reuocantur ambitu: augente ea cuncta solis annuis casibus duobus æquinoctiis maxime timentes & autūnali amplius quam uerno. Inanes uero bruma & magis solstitio. Nec tamē in ipsis quod dixi tem

biiii

LIBER.

porum articulis sed paucis post diebus: sicuti neq; in plēa aut nouissima sed postea: nec statim ut lunam mundus ostendat: occultet ue: aut media plaga declinet: uerum ferre duabus horis æquinoctialibus serius: tardiore semper ad terras omnium quæ geruntur in cælo effectu cadente quā uisu: sicuti fulguris & tonitruī & fulminum. Omnes. n. æstus i oceano maiora integunt spatia inundatq; quā in reliquo mari siue quia totum in uniuersitate animosius est quā i parte: siue quia magnitudo aperta syderis uim laxæ crassantis efficacius sentit eadem angustis arcenibus. Quæ de causa nec lacus nec amnes similiter mouentur. Octogenis cubitis supra britaniā intumescere æstus Pytheas massiliensis auctor est Interiora autem maria clauduntur ut portu. Quibusdam tamen in locis: spaciosior laxitas ditioni patet. utpote cum plura exempla sunt in tranquillo mari: nulloq; uelorum impulsu tertio die ex italia peruestorum uticam æstu feruente. Circa littora autē mais quā in alto deprehenduntur himotus: quoniam & in corpore extremo pulsum uenarum. i. spiritus magis sentiunt.

Vbi æstus extra rationem.

Ca.

C.

N pleriq; tamē æstuarii propter dispares syderū in quoq; tractu exortus diuersi existunt æstus tempore nō ratione discordes: sicut in syrtibus. Et quorūdam tamē priuata natura est: uelut taurominitani erupi. Sæpius & in eubœa septies die ac nocte reciprocantes: Aestus idem triduo in mense consistit septima: octaua: nonaq; luna. Gædibus qui est delubro Herculis proximus fons inclusus ad puteinodum alias simul cum oceano augetur: minuiturq; alias uero utrunq; contrariis temporibus. Eodem i loco alter oceani montidus consentit. In ripa bethys oppidum est cuius putei crescente æstu minuntur: augescunt decedente mediis temporum immobiles. Eadē natura in hispalī oppido uni puteo: cætaris uulgaris. Et pontus semper extra meat in propontidem in trorsus in pontū nunquam refuo mari.

Miracula maris.

Ca.

Cl.

Mnia plenilunio maria ouergantur: quædam & stato tēpore. Circa messanā & masimo similia expuuntur in litus purgamenta: unde fabula solis boues ibi stabulari. His dede ut nihil quod equidem nouerim præteream. Aristoteles nullum animal nisi æstu recente expirare affirmat. Obseruatum id multum in gallico oceano & dunca xat in homine compertum.

Quæ potestas lunæ & terrena & maria.

Ca.

C. II.

Vo uera cōiectatio existit haud frustra spiritum sydus lunæ existimari. Et hoc esse quod terras saturat: accendensq; corpora implent: abscedensq; inanitat. Ideo cū icremeto eius augeri cōchylia: & maxime spiritum sentire quibus sanguis nō sit. Sed & sanguinem hominum. esset cum lumine eius augeri ac minui. Frondes quoq; ac pabulacut suo loco diceretur sentire in omnia eandem penetrante ui.

Quæ solis & quæ salsum mare.

Ca.

C. III.

Taq; solis ardore siccatur liquor: & hoc esse masculum sydus accepimus torres cū æta forbensq;. Sic mari lacte aptenti saporem incoqui salis aut quia exhausto inde dulci tenuiq; q; facillime trahat uis ignea: omne asperius crassiusq; linquatur. Ideo sumā equorum aquam dulciorem profunda. Hanc esse ueriores causā asperi saporis: quā quod mare terre sudor sit æternus: aut quia plurimum ex arido misceatur illi uapore: at quia terre natura medicatas aquas inficiat. Est in exemplis Dionysio siciliæ tyranno cū pulsus est ea potentia accidisse prodigium: ut uno die in portu dulcesceret mare.

Item de natura lunæ.

Ca.

C. IIII.

Contrario ferunt lunæ fœmineum ac mole sydus atq; nocturnum soluere humore & trahere nō auferre. Id manifestū est qd ferarū occisa corpora i tabē nisi suo resoluat: sōnoq; sopitis torpore tractū i caput reuocet. Glaciē resūdat: cūtaq; hūifico spiritu laxet. Ita pēsari naturæ uices: sempq; sufficere aliis sydeg: elemēta cogētib; aliis uero fūde tib;. Sed i dulceb; aq; lunæ alimētū eē sicut i marinis solis. Vbi altissimū mare. Ca. CV

Liissimū mare. xv. stadiorū Fabianus tradit. Alii in ponto ex aduerso coraxorū gētis uocat bathēa pōti: tricētis fere a cōtinenti stadiis i mensā altitudie maris tradūt uadis nūq; reptis. Miracula aquarum fontium & fluminū. Ca. CVI.

Irabilis id faciunt aquæ dulces iuxta mare ut fistulis emicantes. Nam nec aquarū natura a miraculis cessat. Dulces mari inuehūtur leuiore haud dubie. Ideo & marinæ quarū natura grauior magis iuecta sustinet. Quædam uero & dulces inter se

supermeant alias. Vt in fucino lactu inuectus annis: in latio addua in urbano ticus: in benaco mintius: in seuino olliis: in lemāno rhogamus. Hi transalpes superiores in italiam multorum miliū transitu hospitales suas tantū nec largiores q̄ intulere aquas euehentes. Proditū hoc & in oronte amne syriæ multisq̄ aliis. Quidam uero odio maris ipsa subeunt uada: sicut Aretusa fons syracusanus in quo reddūtur iacta in alpheū: qui per olympiā fluens pelopōnesiaco lictori infunditur. Subeūt terras rursusq̄ reddūtur. Lycus in asia. Erasinus in argolica. Tigris in mesopotamia. Et quæ in Aesculapii fonte athenis imersa sūt in phalerico reddūtur. Et in atinate cāpo fluuius merlus post. xx. milia passuū erit. Et in aquileiensi timanus. Nihil in asphaltite iudeæ lacu qui bitumē gignit mergi pōt. Nec in armenia maioris arithissio. is quidē introrsus pisces alit. In salentino iuxta oppidū māduriā lacus ad margines plenus: neq̄ exhaustis aquis minuitur: neq̄ infusus augetur. In ciconum flumine & in piceno: lacu uelino lignum deiectū lapideo cortice obducitur. Et in furio colchidis flumine adeo ut lapidē plerūq̄ durās adhuc integat cortex. Similiter in flumine file ro ultra furentū nō uirgulta modo imersa: uerū & folia lapidescūt. alias salubris potus: ei⁹ aquæ. In exitu paludis reatine saxū crescit. & in rubro mari oleq̄ uirentesq̄ frutices enascuntur. Sed & fontū plurimorū natura mira est feruore. Idq̄ etiā in iugis alpū ipsorū in mari: & iter italiā & enariā & ut in baiano sinu & in liri fluuiio multisq̄ aliis. Nā dulcis haustus in mari plurimis locis ut ad chelidonias insulas & arabū: & in gaditano oceano. Patavinorū aquis calidis herba uirētes innascūtur: pisanorū ranæ. Ad uetulonios in heturia nō procul a mari pisces. In calinate fluuius appellat scatebra frigidus abūdantior æstate. in eo ut in archadiæ symphali enascūtur aquatiles muscoli. In dodone louis fons cū sit gelidus & imersas faces extingat si extincte admoueātur accēdit. Idē meridiē semper deficit: q̄ de causa anapouomenon uocat. Mox increscens ad mediū noctis exuberat. Ab eo rursus senfim deficit. In illyriis supra fontē frigidū expāsa uestes accendūtur. louis ammonis fons iterdum frigidus noctibus feruet. In troglodytis fons solis appellatur dulcis: & circa meridiem maxime frigidus: mox paulatim tepescens ad noctis media feruore & amaritudine infestatur. Padi fons mediis diebus æstiuus uelut interquiescens semper aret. In tenedo insula fons semper tertia noctis hora in sexta ab æstiuo solstitio exūdāt. Et in delo insula inopis fons eodē quo nilus modo: ac pariter cū eo decrescit augeturq̄. Contra timauū amnē insula parua in mari est cum fontibus calidis: qui pariter cum æstu maris crescut minui turq̄. In agro pitinate transpēninū fluuius nouanus oib⁹ solstitiis toties bruma siccatur. In falisco ditūni amnis aqua potata candidos boues facit. In boetia amnis melas oues mīgras. Cephissus ex eodē lacu profluens albas rursus nigras penitus. Russasq̄ iuxta illum xantus: unde & nomen amni. In ponto fluuius astaces irrigat campos in quibus pastæ oues nigro lacte æque gentes alunt. in reatino fons neminia appellatus alio atq̄ alio loco exoritur annone mutationem significans. Brūdusii in portu fons incorruptas præstat aquas nauigantibus. Lyncestis aqua quæ uocatur acidula uini modo remulētos facit. ita in paphlagonia & in agro caleno. in andro insula templo Liberi patris. fontem nonis ianuarius semper uini sapore fluere Mutianus ter cons. credit diostedosa uocatur. iuxta nonacrinam archadiæ stix nec odore differens nec colore epota illico necat. item in beroso taurorū collectes fontes sine remedio sine dolore mortiferi. in carrinensi hispaniæ agro duo fontes iuxta fluit: alter oīa respuēs: alter absorbēs. in eadē gēte alius aurei coloris oēs ostēdit pisces nihil extra illā aquā cæteris differētes. in cōnēsi iuxta lariū lacū fons largus: horis singulis semp intumescit ac residet. in cynonia insula ante lesbum fons calidus latū fluit. Lacus san naus in asia circūnāscēte absynthio inficit. Colophone in Apolinis clariū specu lacuna est cuius potu mira reddunt oracula bibētū breuiore uita. Amnes retrofluere & nostra uidit ætas. Neronis principis annis supremis sicut in rebus eius retulimus. iam oēs fontes æstate q̄ hyeme gelidiores esse quē fallit. Sicut illa permira naturæ opera æs & plumbū in massa mergi: dilatare fluitare. Eiusdēq̄ ponderis alia sedere: alia inuehi. Onera in aqua facilius moueri. Thyre lapidem quīs grandem innare: eundēq̄ cōminutum mergi. Recentia caduera ad uadum labi: intumescētia attolli. Inania uasa haud facilius q̄ plena extrahi. Pluuia salinas aquas dulciores esse quam reliquas. Nec fieri salem nisi admistis dulcibus. Marinas tardius gelare: & celerius accendi. Hyeme mare calidius esse: autumno salcius: Omine oleo tranquillari. Et ob id urinantes ore spargere: quoniam mitiget naturam asperam:

LIBER.

lucemq; deportet. Niuēs in alto mari non cadere. Cum omnis aqua deorsum feratur exili
re fontes: atq; etiam in ætæ radicibus flagrantis in tantū ut quinquagena & centena mi
lia passuum harenas flammæ globus eructet.

Ignium & aquarum iuncta miracula & de maltha. Ca. CVII.
Anq; & ignium iq; est naturæ quartum elementum reddamus aliqua miracula. sed
i primum ex aquis. In comagene urbe famosa stagnum est emittens linum malthā
uocant flagrantem. cum quid attingit solidi adhæret. Præterea tactus sequitur fu
gientes. Sic defendere muros oppugnante Lucullo: flagrabatq; miles armis suis. Aquis et
accenditur. Terra tantum restingui docuere experimenta.

De naphtha. Ca. CVIII.
Imilis est naturæ naphthæ: ita appellatur circa babyloniam: & in austagenis parthiæ
f profluens bytuminis liquidi modo: huic magna cognatio ignium: transiliuntq; p
tinus in eam nūdecunq; uisam. Ita ferunt a Media pelicem crematam postq; sacrifi
catu ad aras accesserat corona igne raptā.

De semper ardentibus locis. Ca. CIX.
Erum in montiū miraculis ardet ætæ noctibus: semper tantoq; æuo igniū materia
u sufficit. Niuialis hybernis rēporibus: egestūq; cinerem pruinis operiens. Nec in illo
tantū natura seuit exustionem terris denūcians. Flagrat in gage lyciæ mons chime
ra & quidem imortalis diebus ac noctibus flāma. Ignem eius accendi aqua: extingui uero
terra aut fœno. Gnidius Cresias tradit. Eadem in lycia ephesti montes tæda flamante tacti
flagrant adeo: ut lapides quoq; riuorum & harenæ in ipsis aquis ardeat: alitūq; ignis ille
pluuīs: Baculo si quis ex iis accenso traxerit sulcos riuos ignium sequi narrant. Flagrat in
baetris cophanū noctibus uertex. flagrat in medis & celsia gente cōfinio perfidis. Sufis q;
dem ad turrin albam. xv. caminis maximo eorum. Et interdiu campus babylonæ flagrat
quædā ueluti piscina iugeri magnitudine. Item æthiopum iuxta hesperiū montem stellarū
modo campi nocte nitent. Similiter in megalipolitanorum agro tameris internus sit ille iu
cundus: frondēq; densi supra se nemoris non adurens: & iuxta gelidum fontem semper ar
dens. Nympei crater dira apolloniatis suis portendit ut Theopompus tradidit. Augetur
hymbribus: egeritq; bitumē temperandū fonte illo inguābili: alias omni bytumine dilu
tius. Sed quis hæc miretur? In medio mari hiera insula ardet. Aeolia insula iuxta italiā cū
ipso mari arsit per aliquos dies sociali bello: & donec legatio senatus piauīt. Maximo tamē
ardet in cendio theonochema dictum æthiopum iugum. Torrentesq; solis ardoribus flā
mas egerit. Tot locis tot incendiis rerum natura terras cremat.

Ignium per se miracula. Ca. CX.
p Ræterea cum sit huius unius elementi ratio fœcunda: seq; ipsa pariat: & minus cre
scar sintilis: quid fore putandū est in tot rogis terræ? Quæ est illa natura quæ uora
citatē auidissimā in toto mūdo sine dāno sui pascit? Addatur iis sydera imūnera ingenq;
sol. Addatur humani ignes: & lapidū quoq; insiti naturæ: attrita inter se ligna: iā nubium
& origines fulminum. Excedit profecto oīa miracula ullum diē fuisse: quo nō cuncta fla
grarent: cum specula quoq; cōcaua aduersa solis radiis facilius etiam accendantur: quā ul
lus alius ignis. Quid q; innumerabiles partu: sed naturales scætēt? In nymphæo exit e petra
flāma: quæ aqua accenditur. Exit & ad aquas scætias. Hæc quidē inualida cū trāsīt nec lōge
in alia durans materia. Viret & eterno hunc fontē ignē contextens fraxinus. Exit in muti
nensi agro statis uulcano diebus. Reperitur apud auctores subiectis aricæ aruis si carbō
deciderit ardere terram. In agro sabino & sidicino unctū flagrare lapidem. In selentino op
pido natiā imposito ligno in saxum quoddā ibi sacrum protinus flāma existere. In lacinia
lunonis ara sub diuo sita cinerem imobilē esse perflātibus undiq; procellis. Quin & repen
tinos ignes existere & in aquis. Et in corporibus etiā humanis emicuisse. Tralimenum lacū
arsisse totū. Seruio tullio dormienti in pueritia ex capite flammam emicuisse. L. Martium
in hispania interemptis Scipionibus concionantē & milites ad ulcionem exhortantem ar
sisse. simili modo Valerius Antias narrat. Plura mox & distinctius. Nunc enim quadā mix
tura rerum omnium exhibentur miracula. Verum egressa mens interpretationem naturæ
festinat legentium animos per totum orbem ueluti manu ducere.

Terre uniuersæ mensura longitudo & latitudo. Ca. CXI.

Ars nostra terrarum de qua memoro ambiēte ut dictum est oceano uelut innatās
 p longissime ab ortu & ab occasu patet: hoc est ab india ad herculis colūnas gadibus
 sacras octoginta quinque milia sexaginta octo milia passuum ut Artemidoro placet
 auctori. Vt uero isodora nonaginta octo milia decem & octo. Artemidorus adiecit ampli
 usa gadibus circuitu sacri promontorii ad promontorium artabrum: quo longissime fons p
 currit hispaniæ octingenta milia nonaginta unum: id mensuræ duplici currit uia. A gange
 anne hostio eius quo se in eorum oceanū effundit per indiam parthienēq; ad myriandrum
 urbem syriæ in issico sinu positam quinquaginta quinque milia passuum decē & nouē. Inde
 proxima navigatione cyprū insulā patarā lyciæ rhodū astypaleam in carpacio mari in insu
 las laconicæ tænarū. Lylibeū siciliæ. Caraliū sardinæ triginta quattuor. Deinde gades duo
 decim milia. I. Quæ mensura uniuersa ab eo mari efficit. lxxxviii. milia passuum. lxxx. Alia
 uia quæ certior itinere terreno maxime patet a gange ad euphratem amnē. l. m. passuum.
 xxi. Inde cappadociæ in mazaca. cc. milia. xliiii. Inde per phrygiā: cariā: ephesum: quadringē
 ta milia passuum. xciii. Ab epheso per ægeū pelagus delū ducenta milia. Isthmum ducent
 ta duodecim milia. Deinde terra & laconico mari & corinthiaco sinu patrans peloponem
 si ducenta duo milia quingenti: Leucadē octuaginta sex milia quingenti. Corcyram toti
 dem. Acroceraunia centū triginta duo milia quingenti. Brundisium octoginta sex milia qu
 genti. Romam. ccc. milia sexaginta. Ad alpes usq; calcincomacum uicū quingenta decem
 & octo milia. Per galliam ad pyreneos montes illibrium quingenta quinquaginta sex milia
 Ad oceanū & hispaniæ horam trecenta triginta duo milia. Traiectu gadis septem milia qu
 genti. Quæ mensura Artemidori ratione nonaginta efficit sexaginta nouem. Latitudo au
 tem terræ a meridiano situ ad septentrionem dimidio fere minor colligitur: quinquaginta
 quattuor milium sexaginta duo. Quo palam sit quātum & hinc uapor abstulerit: & illine
 rigor. Neq; enim deesse arbitror terris: aut non esse globi formam. Sed inhabitabilia utrin
 q; incōperta esse. Hæc mēsurā currit a lictore ætiopici. oceani: qua modo habitatur ad me
 roen quingenta quinquaginta milia. Inde alexandriā duodecim milia quinquaginta. Rho
 dum quingenta octogintaria. Gnidum octoginta quattuor milia quingenti cum. xxv. M.
 Samum. c. milia. Chium octoginta quattuor milia. Mitilenen. lxxv. milia. Tenedon. xxix. mi
 lia. Sigæum promontorium. xii. milia quingenti. Os ponti. cccxii. M. d. Carabin promot
 rium. ccc. Os meotidis. cccxii. d. M. Ostium tanais. cclxv. M. Qui cursus compendiis ma
 ris breuior fieri potest. lxxxix. M. Ab hostio tanais nihil modicum diligentissimi auctores
 fecere. Artemidorus u' teriora in compertam existimauit: cum circa tanain farmatarum gē
 tes. degere fateretur ad septentriones uersas. Isidorus adiecit. xii. M. l. usq; ad tilen: quæ
 coniectura diuinationis est. Ego non minore q̄ proxime dicto spatio farmatarum fines no
 sci intelligo. Et alioquin quātum esse debet quod innumerabiles gētes subinde sedem mu
 tantes capiatur. Vnde ulteriorem mensuram inhabitabilis plagæ multo esse maiorem arbi
 tror. Nam & a germania imensas insulas non pridem cōpertas cognitum habeo. De longi
 tudine & latitudine hæc sunt quæ digna memoratu putem. Vniuersum autem hunc cir
 cuitum Eratosthenes in omnium quidem litterarum subtilitate: & in hoc utiq; præter cæ
 teros solers: quem a cunctis probari uideo ducentorum quinquaginta duorum milium sta
 dium prodidit. Quæ mensura romana computatione efficit trecenties quindecies cente
 na milia passuum. Improbum ausum: uerum ita subtili argumentatione comprehensum ut
 pudeat nō credere. Hipparcus & in coarguendo eo & in reliqua omni diligētia mirus adu
 erit stadiorum paulominus. xxv. milia.

Harmonica mundi ratio.

Ca.

CXII.

Lia Dionysiodoro fides: neq; enim subtraham exemplum uanitatis græce maxi
 mum. Melius hic fuit geometrica scientia nobilis. Senecta diem obiit in patria. Fu
 nus duxere ei propinquæ: ad quas pertinebat hæreditas. Ex cum secutis diebus iu
 sta peragerent: inuenisse dicuntur in sepulchro epistolam Dionysiodori nomine ad supe
 ros scriptam. Peruenisse eum a sepulchro ad infimam terram: effeq; eo stadiorum quadria
 ginta duo milia. Nec defuere geometræ qui interpretaretur significare epistolā a medio ter
 rarū orbe missam quo deorsū ab sūmo lōgissimum esse spatiū: & id ē pilæ mediū. Ex quo
 cōsecuta cōputatio est: ut circuitu esse. cc. quinquaginta quinque milia stadia pronūciarent.
 Harmonica ratio quæ cogit rerū naturam sibi ipsam cōgruere: addit huic mensuræ stadia

Terre Circuit

LIBER.

septem milia: terrarum nonagesimam sextam millesimam totius mundi partem facit.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TERTIVS.

PROEMIVM.

ACTENVS de situ & miraculis terrarum aquarumque ac syderum & ratione
uniuersitatis atque mensura. Nunc de partibus quam infinitum id quod
existimatur nec temere sine aliqua reprehensione tractatum. Laud ullo
in genere uenia iustior est: si modo minime mirum est hominem genitum
non omnia humana nouisse. Quapropter auctorem neminem unum sequar.
Sed ut quicquid uerissimum in quacunque parte arbitror. Quoniam commune
ferme omnibus fuit: ut eos quisque diligentissime situs disceret: in quibus
ipse prodebat. Ideo nec culpabo aut coarguam quemque locorum nuda nomina & quanta
dabitur breuitate: ponentur claritate causisque dilatis in suas partes. Nunc enim sermo
de toto est. Quare sic accipi uelim: ut sicut uidua fama sua nomina qualia fuere primordio
ante ulla res gestas nuncupentur: & sic quaedam in iis nomen datura quidem: sed multum
di rerumque natura. Terrarum orbis in tres diuiditur partes: europam: asiam: africanam.
Origo ab occasu solis & gaditano freto: qua irrumpens oceanus atlanticus in maria interiora
diffunditur. Hinc intranti dextra africa est: leua europa: inter has asia est. Termini
amnes tanais & nilus. xii. milia passuum in longitudinem quas diximus fauces oceani patent:
quinque milium in latitudine a uico mellaria hispaniae ad promontorium africae alburni
auctore. Turamnio gracula iuxta genito. T. Liuius ac nepos Cornelius latitudinis tradiderunt
ubi minus. vii. M. passuum. Vbi uero plurimum. x. M. Tam modico ore tam inmensa
sa equorum vastitas proditur. Nec profunda altitudo miraculum minuit. Frequentes quippe
peninae candicantis uadi carinas teritant. Qua de causa limen interni maris multi eum locum
appellauere. Proxima autem faucibus utrinque impositi montes cohercent claustra: abila
africae: europeae calpe laborum Herculis metarum. Quae ob causam idigene columnas eius dei uocant:
creduntque perfossas exclusas antea admisisse maria: & rerum naturam mutasse faciem.

De europa.

Ca.

I.

Rimum ergo de europa altrice uictoris omnium gentium populi: longaeque terrarum
pulcherrima: quam plerique merito non tertiam portionem fecere: uerum aequam in
duas partes ab amne tanai ad gaditanum fretum uniuerso orbe diuiso. Oceanus hoc
quod dictum est spatio atlanticum mare infundens: & uido meatu terras quaecunque ueni-
entem expauere demergens: resistentes quoque flexuoso lictorum anfractu lambit europam:
uel maxime recessibus crebris excauans: sed in quattuor praecipue sinus. Quorum primus
a calpe hispaniae extremo (ut dictum est) monte locobrutinum usque promontorium immenso
ambitu flectitur. In eo prima hispania terrarum est ulterior appellata. Eadem bethyca. mox
a fine tirgitano citerior: eademque tarraconensis ad pyreneae iuga. Vltior in duas per lon-
gitudinem prouintias diuiditur. Siquidem bethyca latere septentrionali protenditur lu-
sitania amne ana discreta. Ortus hic in aminitano agro citerioris hispaniae: & modo se in sta-
gna fundens: modo in angustias resorbens: aut in totum cuniculis condens: & sepius nasci
gaudens in atlanticum oceanum effunditur. Tarraconensis autem hinc affixa pyreneo:
totoque eius a latere decurrens & simul ad gallicum oceanum hiberno mari transuersa se
pandens solorio monte: & oretanis iugis carpentanisque & asturum a bethyca atque lu-
sitania distinguitur. Bethyca a flumine eam mediam secante cognominata cunctas pro-
uintiarum diuiti cultu: & quod in fertili ac peculiari nitore praecedat. Iuridici conuen-
tus ei quattuor. Gaditanus: Cordubensis: Astisitanus: Hispalensis. Oppida omnia nume-
ro. clxxii. In iis coloniae septem. Municipia. xvi. latio antiquitus donata. xxix. Libertate. vi.
Foedere. iiii. Stipendiaria. cxx. Ex his digna memoratu aut latino sermone dictu facilia.
A flumine ana littora oceani Oppidum ossoba asturiae cognominatum. Interfluentes
luxia & uirium harenarum montes bethis fluius. Litus cursense inflexo sinu. Cuius ex ad-
uerso gadis inter insulas dicenda. Promontorium iunonis. Portus uesippo. Oppida be-
lon mellaria. Fretum ex atlantico mari, Cartheia carthefos a graecis dicta. Mons calpe. De-

inde littore interno oppidum berbesula cum fluuio. Item salduba oppidum uel malacha cum fluuio foederatorum. Dein menoba cum fluuio. Sexifirmum cognomine iulium. Sexabdera Murgis. Bethycæ finis. Ora eam uniuersam originis pœnorum existimauit. M. Agrippa. Ab ana autem atlantico oceano obuersa bastulorum turdulorumque est. In uniuersam hispaniam. M. Varro peruenisse hiberas & persas & pœnicas celtasque & pœnos tradit. Lusum enim. Liberi patris aclysam cum eo baccantem nomen dedisse lusitaniam & pana præfectum eius. Vniuersa autem quæ de herculæ ac pyrenæ uel Saturno traditur: fabulosa in primis ut arbitror. Bethys in tharraconensi provincia non ut aliqui dixerent metesæ oppido sed tygenfi exoriens saltu: iuxta quæ traderet fluuius qui carthaginensem agrum rigat ille ocior refugit Scipionis rogum uersus: quæ in occasum oceanum atlanticum provinciam adoptans petit modicus primo: sed multorum fluminum capax: quibus ipse fama aquasque aufert. Bethycæ primum ab offigetania infusus ameno blandus alueo: crebris dextra leuaque accollitur oppidis. Celeberrima inter hæc & oceani ora in mediterraneo segeda: quæ augurina cognominatur. Iulia quæ fidentia. Vrgao quæ alba. Ebura quæ cerialis. Siliberi quod liberini. Libida quæ clausa. Stici quod iulienfes. Vesci quod fauetia: fingilia: hegua: auia: hebdanum: agla minor: heburæ: castrauaria: episibrium: iphonoua: illirico: ofca: efca: succabon: uditanum: tauatice uetus: obuia bastetania uergentis ad mare. Conuētus uero cordubensis circa flumē ipsum offigi quod cognominatur laconium. Ilturgi quod forum iulium. Ipasturgi quod triumphale. Sitia &. xlii. mili. pass. remotum in mediterraneo Obulco: quod bontificense appellatur. Mox ripepora foederatorum. Sacimari talium onuba. Et dextra corduba colonia patricia cognominata. Inde primum nauigabili bethycæ. Oppida carbulo decimo. fluuius singulis eodem bethys latere incedens. Oppida hispalensis conuentus: celtica: uacamana: acria: ilipa cognomine illa italica. Et a leua hispali colonia cognomine romulensis. Ex aduerso oppidum offert: quod cognominatur iulia conslaria. Virgentium quod iuli genitor. Hippo caurastiarum fluuius menoba & ipse a dextro latere infusus. Ac inter æstuaria bethis oppidum nebrissa cognomine ueneria & colobona. Colonia ista quæ regia dicitur. Et in mediterraneo asida: quæ cæsariana. Singulis sigilis fluuius in bethyn quo dictum est ordine irrumpens astygitanam coloniam alluit cognomine augustam firmam. ab ea nauigabilis. Huius conuentus sunt reliquæ coloniarum immunes tucci quæ cognominatur augusta gemella. Iteuci quæ uirtus iulia. Atubi quæ claritas iulia. Vrgao quæ genua urbanorum. Inter quæ fuit nunda cum Pompeii filio capta. Oppida libera astygie uetus ostippo. Stipendiaria: callet: calucula: castragemma: ilipula minor: merucra: sucrana: obuacula: oningis. Ab ora prope monobam aninæ & ipsum nauigabilem haud procul accedunt alontigiceli: alostigi. Quæ autem regio a bethycæ ad fluuium anantendit: extra predicta beturia appellatur in duas diuisa partes totidemque gentes. Celticos qui lusitaniam attingunt. & hispalensis conuentus. Turdulos qui lusitaniam & tharraconensem accollunt: iura cordubam petunt. Celticos a celtiberis ex lusitania aduenisse manifestum est sacris lingua oppidorum uoculis sacrisque cognominibus in bethycæ distinguuntur. Serica quæ dicitur fama iulia. Vertobrige concordia iulia. Segede restituta iulia. contribute iulia. Vcultunia cum: quæ & turiga nunc est. Lacimurge constantia iulia. Terefibus fortunales: & callensis emanici. Præter hæc in celtica acimbro: arunda: arunci: turobrica: lastigi: alpefa: sepone serippo. Altera beturia quam diximus turdulorum & conuentus cordubensis habent oppida non ignobilia. Arsam: mellariam: mirobicam regiones osinthiadis lseponē. Gaditani conuentus ciuium romanorum. Regina latinorum regia. Carisa cognomine aurelia. Vrgaia cognominata castrum iulium. Itæ Cæsaris salutarientis. Stipendiaria basaro: bellipo: barbes: ulula: ciproballis: progallet: cappagum: oleatro: icocio brana: lisculasa: guttasa: andorise. porro longitudine uniuersa eius prodidit. M. Agrippa. cccclxv. M. p. latitudinem. cclvii. M. sed cum termini carthaginem usque procederent: quæ causa magnos errores computatione mensuræ sæpius parit. Et dum alibi mutato prouintiarum modo alibi itinerum auctis aut diminutis passibus incubere maria tam longo æuo alibi processere littora. Torfere se & fluminum aut corrigere flexus. Præterea aliunde aliis exordium mensure est: & alia meatus. Ita fit ut nulli duo concinant.

Bethycæ longitudo & latitudo.

Ca.

II.

Ethycæ longitudo nunc a castulonis oppidi fine gadis. ccl. M. & a murgi maritimæ ora. xxii. M. p. amplior. Latitudo a cartheiana ora. ccxxxvi. M. p. Agrippa quidem

LIBER.

in tanta uiri diligentia præterq; in hoc opere cura cum orbem terrarum urbi spectandum proponeret cæce errasse quis credatur. Et cum eo Diuū Augustū. Is namq; complexā ea porticum ex destinatione & cōmentariis. M. Agrippæ a sorore eius inchoatā peregit.

Hispania citerior.

Ca.

III.

Interioris hispaniæ sicut cum plurimum prouintiarum aliquantum uetus forma mutata est: utpote cum Pompeius magnus trophæis suis quæ statuebat in pyreneo. d. cccxlii. oppida ab alpihus ad fines hispaniæ ulterioris in ditionem a se reducta te status sit. Nunc uniuersa prouintia diuiditur in cōuentus septem Carthagenensem: Tarracensem. Cæsaragustanum. Cluniensem. Astrurum. Lucrensem. Bracatum. Accedunt insule quarum mensione sepositæ ciuitates: prouintia ipsa præter contridura aliis. cccxiii. continet oppida. In iis Colonias. xii. Oppida ciuium romanorum. xlii. Latinorum ueterum. xviii. Fœderatorum unum. Stipendiaria. cxxxii. Primi in ora bastuli post eos quo dicitur ordine intus recedente mentefani: oretani: & ad tagum carpentani: iuxta eos uaccei: uettones: & celtiberi atrebacti. Oppida ore proxima urci. Ascriptūq; bethycæ bareia regio mauritanea: mox detantania. Dein contestania. Carthago noua. Colonia cuius a promontario quod Saturni uocatur Cæsariam mauritanæ urbem. clxxxvii. M. pass. traiectus. Reliqua in ora flumen tader colonia imuni. Illi unde illicitanus sinus in eam contribuuntur icositania: Mox latinorum lucentium: dianium stipendiarium: fucro fluuius: & quondam oppidum. Cōtestantæ finis regio idetania amœno prætendente se stagno ad celtiberos recedens. Valentia colonia. iiii. M. pass. a mari remota. Flumen turrium: tantūdem a mari saguntū ciuium romanorum oppidum. Vridi nobile flumen idubeda regio ilergoanum ibacus annis nauigabili cōmercio diues ortus in cantabris haud procul oppido iuliobrica. ccccl. Mil. pass. fluens: nauium per cclx. M. a uaria oppido capax quem propter uniuersam hispaniam græci appellauere iberiani. Regio celsitania flumē subi: colonia: Tarraco Scipionum opus sicut carthago pænorū Regio ilergetum: oppidum subur: flumen rubricatum: a quo laletani & idigetes. Post eos quo dicitur ordine intus recedentes radice pyrenæi: ausetani: itani: lacetani. Perq; pyreneū ceretani. dein uascones. In ora autem colonia barcine cognomine fauentia. Oppida ciuium romanorum beturo illuro. Flumen larnum blande fluens alba. Emporia geminum hoc ueterum incolarum & græcorum qui phocentium fuere soboles. Flumen ticher. Ab eo pyreneia Venus in latere promontorii alitero. xl. M. Nunc per singulos cōuentus reddetur insignia præter supradicta terracone disceptat: populi. xliiii. quorū celeberrimi ciuium romanorum detufani: hisgargitani. Latinorum ausetani: ceretani: qui iuliani cognominantur: & qui augustini: sedetani: gerundenses: gestorientes: reari: qui iulienfes. Stipendiariorum aquicaldenses: onenses: betulonenses: Cæsaragustana colonia imunis amne iberio affusa: ubi oppidum antea uocabatur saldyba. regionis reditanæ recipit populos. lii. Ex iis ciuium romanorum bellitanos: celsenses. Ex colonia calaturiganos: qui nasci cognominantur. Ilerdenses: fudaonum gentis iuxta quos sicoris fluuius: oscenses regionis uestetanæ: turiassonenses: Latinorum ueterum calscantenenses: ergauicenses: gracchuritanos: leonicenses: osfigerdenfes. Fœderatos tarragenfes. Stipendiarios arcobrienses: andolgenfes: arocelitanos: burfaonenses: calaguritanos: qui fabularenfes cognominantur. Complutenfes: carenses: cincienfes: cortoeses: daminitanos: lamenses: lusenses: spalenfes: ilumberitanos: lacetanos: iubienfes: pompolonenses: segisenfes. Carthagenen conueniunt populi. lxii. exceptis insularum incolis. Ex colonia ac citania gemellesenses & libisofona cognomine feroaugustana: quibus duabus ius italiæ datum. Ex colonia faranienfe oppidani latii ueteris castulonenses: qui cæsariuenses appellantur. Setabitani qui auguliani ualerienfes. Stipendiariorū autē hi celeberrimi: albanenses: bastiani: cōfaburenfes: dianenses: egelestani: lorci tani: laminitani: mēfani: qui & oritani: mentefani qui & bastuli: oretani qui & germani cognominantur: caputq; celtiberiæ segobrigenses: carpētani: & toletani tago flumini impositi. Dein uicenses: uirgilienses. In cōuentū cluniensem uarduli ducūt populos. xliii. ex qbus labanenses tantū noiare libeat. Turmodigi quattuor: in qbus segisamonenses: segisamaiulienfes. In eundem conuentum carietes: & uennenses quinq; ciuitatibus uadunt: quarum sunt uelienfes: eodē pelleodeones celtiberorū quattuor populis: quorum numātini fuere clari sicut in uacceorū. xlviii. ciuitatibus inter catinienses palatini: locobrigenses: caucenses. Nam in cantabris quattuor populis iuliobrica sola memoratur. In autrigonum decem ciuitati/

III.

bus tritū & uirouesca: Areuacis nomen dedit fluius areua. Horum sex oppida raguntia & ibi xania: quæ nomina crebro aliis in locis usurpantur. Præterea segonia & noua augusta tertius ipsaq; diuina celtiberiæ finis. Ad oceanū reliqua uergunt uardulig; ex prædictis & cantabri. Iunguntur iis asturum. xii. populi diuisi in austanos asturica urbe magnifica. In his sunt giri: pelici: atieses zoela. Numerus omnis multitudinis ad. cclx. M. liberorū capitum Lucensis cōuentus populorum est. xvi. præter celticos & leuanios ignominiosæ ac barbare appellationis. Sed liberorū capitū ferme. clxvi. Simili modo bracarū. xxiii. ciuitates. cc. lxxv. capitum: ex quibus præter ipsos bracaros iuballi: celerni: gallegi: equestici: querqueri citra fastidiū nominentur. Longitudo citerioris hispaniæ est ad finem castulonis apyreneo. d. cvii. M. pass. & ora paulo amplius. Latitudo a terracone ad littus olarsonis. cccvii. Et radicibus pyrenæ ubi cuneatur angustius inter duo maria paulatim deinde se pandens: qua contingit ulteriorem hispaniam tantūdetū & amplius latitudinem adiciit. Metallis plumbiferis: aris: argenti: auri: tota ferme hispania scatet. Citerior & specularibus lapidibus Betyca & minio. Sunt & marmore lapidicinz uniuerse hispaniæ. Vespasianus impator Augustus iactatus procellis reipu. latius tribuit. Pyrenæi montes hispanias galliasq; disternant promontoris in duo diuersa maria proiectis.

Narbonensis prouincia.

Ca.

III.

Arbonensis prouincia appellat pars galliarū: quæ interno mari alluit: brachata ante dicta amne uaro ab italia discreta alpiūq; saluberrimis romano imperio iugis A reliqua uero gallia latere septentrionali montibus gebena & urbibus agrorū cultu uirorū morūq; dignatione amplitudine opū nulli prouintiarū postferenda breuiterq; italia uerius q; prouintia. In ora regio fardonū intusq; confuranorū. Flumina techun uernodubri. Oppida illeseberæ magnæ quondā urbis tenue uestigiū. Ruscino latinorū: flumen a tate pyreneo rubrēsem permeas lacū. Narbo Martius decumanorū colonia. xii. M. passuū a mari distas. Flumina araris litia. Oppida de cetero rara præiacetib; stagnis agatha quodā massiliensiu & regio uolcarū testosagū atq; ubi rhoda rhodiorū fuit. Vnde dictus multo galliarū fertilissimus rhodanus fluius ex alpius se sapiens per lemānū lacū: segnēq; descendens ararim: nec minus seipso torrentē isaram & truentiā. Lybica appellantur duo eius ora modica. Ex his alterū hispaniense: alterū merapinū: tertiu idēq; amplissimū massalioticum. Sunt audiores & heraclea oppidū in hostio rhodani fuisse ultra fossā ex rhodano. c. passibus. Martii opere & nomine insigne stagnum. Astromela oppidum maritima auaricorum: superq; campi lapidei Herculis prælorum memoria. Regio anataliorum & intus desuuiatium cauarūq; Rursus a mari tricolorū & intus tricolorum. Vocōtorum & segouellaunorū: mox allogobrum ac in ora massilia græcorum phocentiū fœderata promotoriū zoachitarista portus regio clamarulicorū. Dein suelteri suprag; uerucini. In ora autē hæc theopolis massiliensiu forū. Iulii stauiatorū colonia: quæ picēsis appellat: & classica annis siue argete. Regio oxibiorū: ligaunorū sup quos suebri quariates adunicates. At in ora opidum latinū antipolis Regio deciatium. Annis uarus ex alpiū monte cemenō profusus. In mediterraneo colonia arelate sex tanorū: betere septimanorum: arausio secundanorum. In agro cauarum ualentia: uienna allobrogū. Oppida latina aqua sextia salubiorū: auenio cauari: apta iulia uulgentiū alebeceriorū appolinarium: alba heluorum: augusta tricastinorū: abatilia areabormannico macina bellio carcasum uulgarum testosagum cesserō carbonthorathe: memoriorū: cenicenses: cabolestri: qui athlantici cognominantur. Forū Voconj. glaurum Liuii Leuteuani: qui & foronerionenses Nemaufum aremicorum. Piscenæ ruteni saganenses tholosani testosagii aquitaniæ cōtermini atascodinitarii cononienses umbranicj. Vocōtorum cluitari fœderata duo capita uasgo & lucus Augusti. Oppida uero ignobilia. xix. sicut. xxiii. nemaufensibus attributa. Adiecit formulæ Galba imperator ex inalpinis aganticos atq; bodionticos: quorū oppidū dina. Longitudinem prouintia narbonensis. cccclxx. M. passus. Agrippa tradit latitudinem. cclxviii.

Italia tyberis roma campania.

Ca.

V.

Talia dehinc primūq; eius ligures mox hec truria: umbria: latium: ubi tyberina ostia & roma terrarū caput. xvi. mille pass. intervallo a mari. Volcorū postea littus: & campania: picentiū inde ac lucanū brutiūq; quo lōgissime iu meridiem ab alpiū pene lunatis iugis in maria excurrit italia. Ab eo græciæ ora: mox salentini: peduculi:

LIBER.

apuli: peligini: ferentani: marrucini: uestiui: sabini: picentes: galli: umbri: hetrusci: ueneti: carni: iapides: istri: liburni. Nec ignoro ingrati ac legnis animi existimari posse merito: si breuit ratq; in transcurso in huc modū dicat terra omnium terrarū alūna eadē & parēs numi ne. deū electa quæ cælum ipsum clarius faceret: sparsa cōgregaret imperia: ritulq; moliret & tot populorum discordes ferasq; linguas sermonis cōmercio cōtraheret ac colloquia & humanitatē homini daret: breuiterq; una cōstātū gentiū in toto orbe patria fieret. Et qd agam tanta nobilitas oīum locorum quos quis attigerit: tanta rerum singularū: populorū q; claritas tenet. Vrbis Romana uel sola in ea & digna etiā festa ceruice facies quo tandem narrari debet opere? Et qualiter cāpaniæ ora per se fœlixq; illa ac beata amoenitas ut palam sit uno in loco gaudentis opus esse naturæ. Iam uero tota ea uitalis ac perennis salubritatis cæli tēperies efficit fertiles campi & rā aprici colles: tam innoxii saltus: tam opaca nemora. tam munifica siluarū genera: tot motū affatus: tanta frugū & uitū olearūq; fertilitas: tā nobilia pecori uellera: tot optima tauris colla: tot lacus: tot animū fontūq; ubertas totā cā perfundēs: tot maria portus: gremiūq; terrarū cōmercio patēs undiq; & tanq; adiuuandos mortales ipsa auida in mare pcurrēs. Neq; ingenia ritulq; ac uiros & lingua manuq; superatas cōmemoro gētes: Ipsi de ea iudicauere græci genus in gloriā suam effusissimū quorū partē ex ea appelladō graciā magnā. Nimirū id quod in mentione cæli fecimus hac quoq; in parte faciendū est: ut quasdā notas ac pauca sydera attingamus. Legentes tū quāso mē minerint ad singula toto orbe ediferenda festinari. Est ergo folio maxime querno assimila ta: multo proceritate amplior q̄ latitudine in leuo se flectēs cacuminē: & amazonicæ figura desinēs parmæ: ubi a medio excursu cynthios uocatur perlinus lunatos duo cornua emittens leucopetram dextra: laciniū sinistra. Patet longitudine alpino fine prætoris auguste p urbem capuā eq; cursu meāte rhegiū oppidum in humero eius situm: a quo ueluti ceruicis incipis flexus: decies cētena & uiginti milia passuū multoq; amplior mensura fieret laciniū usq; nitalis obliquitas in latus digredi uideret. Latitudo eius uaria est: cccx. milia inter duo maria inferū & superū: amnesq; uarū atq; arsiā: media ac ferme circa urbem ro mam ab hostio æterni annis in adriaticū mare influētis ad tyberina hostia. cxxvi. & paulo minus a castronouo adriatici maris alpiū ad tuscū æquor. Haud ullo in loco. cc. in latitudi nem excedēs. Vniuersæ autē ambitus a uaro ad arsiā. xxx. milia pass. lviij. efficit. Abest a circundatis terris histria ac liburnia quibusdā locis. c. M. passuū. Ab epiro & ilirico. l. Ab Afri ca minus. cc. ut auctor affirmat uarro. ab Sardinia. cxx. milia. a Sicilia. M. d. a corsica. min⁹ lxx. ab issa. l. Incedit per maria cæli regione ad meridiē quidē. Sed si quis diligenti subtilitate id exigat: inter sextā horam primāq; brumalē. Nunc ambitū eius urbesq; enumerabimus. Qua in re præfari necessariū est auctore nos Diuū Augustū secuturos: descriptionēq; ab eo factā italiæ totius in regiones. xi. Sed ordine eo qui in littorū tractu fiet urbū quidē uicinitates oratione utiq; præpropera seruari non possē. Itaq; interiori in parte digestio nem in litteras eiusdem nos secuturos coloniarum mensione signata: quas ille in eo pdis dit numero. Nec situs originesq; persequi facile est. In gaunis liguribus ut ceteri omittā tur agro tricies dato. Igitur ab anne uaro nicea oppidum a massiliensibus conditū. Fluui us pado. Alpes populiq; in alpinis multis noībns: sed maxime capillati oppido uedianciq; ciuitatis gemellio: Portus Herculi monoechi. Ligustica ora. Ligurū celeberrimi ultra al pes saluideceates: mox ubi: citra uenæ mestruri: sotibagieni: stat: elibi: uelli: aielli: euburiae: tes: calmonates: ueliatēs: & quorū oppida in ora pxiā dicem⁹. Flumē rutuba: oppidū albiū: intemelīū: flumen merula: oppidū albinga unū portus uadū sabatiū: flumē porcifera: oppi dum genua: fluminis feritor: portus delphini. Tigulia intus & segesta tiguliorū: flumē ma tra liguriæ finis. A tergo autē supradictorū omniū apenninus mons italiæ amplissimus. p petuis iugis ab alpiibus tendens ad siculū fretum. Ab altero eius latere ad padū amnē italiæ ditissimū omnia nobilibus oppidis nitēt. Libarna dartona colonia: tria: barderat. Induffria: polentia: carrea: quod potentia cognominatur. Forofului quod ualētinum. Augusta uaoi ennorum. Alba ponpeia: asta aquæ scatiellorum. Hæc regio ex discriptionē Augusti nona est. Patet ora liguriæ inter amnes uarum & magrā. cxxi. M. pas. adnecitur septimæ in qua hetruria est ab amne macra: & ipsa mutatis sæpe nominibus. Vmbros inde exegerē antiqui us pelasgi. Hos lydia quorum rege tyrrheni: mox a sacrificio ritu lingua græcorum tusci sunt cognominati. Primū hetruriæ oppidū luna portu nobile. Colonia luca a mari recedēs

propriorq; ipsa inter amnes auferem & arnum orta a Pelope pisces siue a tenucanis greca gente. Vada uolateranea: fluuius cecina populorum hetruscorum quondam hoc tantum litore. Hinc amnes prille: mox umbro nauigiorum capax & ab eo tractus umbriae portusq; telamon: cosa uolgentium a populo Ro. deducta grauisce castrum nouum: pyrgi: ca: retanus amnis & ipsum care. Intus mil. pass. quattuor agilla a pelasgi conditoribus dictum alium phregna: Tyberis amnis a macra. cclxxviii. M. pass. Intus coloniae falisca argis orta (ut auctor est Cato) quae cognominatur hetruscorum lucus Coloniae rusellana senensis: crito na: decetero aretini ueteres aretini fidentiores: aretini iulienfes: amitinenfes: aquasenses cognomine taurini: blerani certonienses capinates clusini noui clusini ueteres: fluētini prefluenti arno appositi: fesulae: ferentinum: sefscenia hortanum: herbanum nepe. Nouem pagi praefecturae claudae Foro Clodix pistorium: perusia: suanēs saturnini qui ate aurinini uocabantur: subertani: scatones: tarquinienfes: chuscanienfes: uertulonienfes: uerentini: escertini uolterrani cognomine hetrusci: uolsinienfes in eadem parte. Oppidorum ueterum nomina retinent agri crustinus calettranus. Tyberis antea tybris appellatus: & prius albulamedia fere longitudine appenini finibus aretinorum profluit tenuis primio nec nisi piscinis corruiatus: emissusq; nauigabilis: sicuti tinna & glanis influentes in eum nouenorum ita conceptu dieum si non adiuuent hymbres: sed tyberis propter aspera & confragosa. Ne sic quidem praeterquam trabibus uerius quam ratibus longe meabilis fertur. p. c. l. M. d. non procul tiferio perusia & orticulo: hetruriam ab umbris ac sabinis. mox citra. xlii. M. p. urbem uenientem agrum a crustumino: deinfidenate: latinumq; a uaticano dirimens. Sed intra tinnam & glanim duobus & xl. fluuiis auctus praecipuis autem nare & aniene: qui & ipse nauigabilis. Latium includit a tergo. Nec minus tam aquis ac tot fontibus in urbem perductis. Et ideo quamlibet magnarum nauium ex italo malo capax rerum in toto orbe nascentium mercator placidissimus. Pluribus prope solus qua ceteri in omnibus terris amnes accollitur aspiciuntur uillis. Nulliq; fluuiorum minus licet inclusis utrinq; lateribus: nec tamen ipsae pugnat quamquam creber ac subitis incrementis: & nusquam magis quam in ipsa urbe stagnantibus. Quinimo uates intelligitur potius ac monitor actu semper religiosus uerius quam saeuus. Latium antiquum a tyberi circeios seruat est. M. passum. l. longitudie. Tam teneues primordio imperii fuere radices. Colonis saepe mutatis tenuere alii aliis temporibus. Aborigines: pelasgi: archabes: siculi: arunci: rutyli. Et ultra circeios uolsci: osci: aufones unde nomen modo latii processit ad lirin amnem. In principio est ostia colonia a romao rege deducta. Oppidum laurentum locus solis indigetis. Amnis numicus. Ardea a Danae per sei matre condita. Dein quondam aphrodisium antium colonia. Astura flumen & insula. Fluuius nymphaeus: clostra Romana Circeii quondam insula immenso quidem mari circumdata (sic creditur Homero) & nunc plane. Mirum est quod hac de re tradere hominum notitiae possimus. Theophrastus qui primo externorum aliqua de Romanis diligentius scripsit. Nam Tehopompus ante quem nemo mentionem habuit urbem duntaxat a Gallis captam dixit. Clitarchus ab eo proximus legationem tantum ad Alexandrum missam. Hic iam plus quam & fama circeiorum insulae: & mensuram posuit stadia. lxxx. in eo uolumine quod scripsit Nicodoro atheniensium magistratui qui fuit urbis nostrae. cccclx. anno. Quicquid ergo terrarum preter. x. M. p. prope ambitus adnexum insulae. post eum annum accessit ita alia aliud miraculum. A circeis palus pontina est quem locum. xxiiii. urbium fuisse Mutianus ter consul prodidit. Dein flumen uisens supra quod tarracina opidum lingua uolscorum anxur dictum. Ibi fuere amylea serpentes deletae. De i lacus fadanus: caetera portus Oppidum formae antiqua lastrigonum sedes. Ultra fuit oppidum pyrae: colonia minturne lyri amne diuisa glanico appellata. Sinuessa extremum in adiecto lacio: quam quidem dixere sinopem uocitaram. Hinc foelix illa campania est. Ab hoc sinu incipiunt uiciferi coles: & tumulencia nobilis succo per omnis terras inclyto: atq; (ut ueteres dixerunt) sumum Liberi patris cum cerere certamen. Hinc setini & cecubi obtenduntur: gris. lis iunguntur falerini: caleni. Dein consurgunt massici: gaurani: furentiniq; montes. Ibi laborini campisternuntur: & in delicias alicae epulantur mensis. Haec littora fontibus calidis rigantur praeterquam cetera in toto mari conchylio pisce nobili annotantur. Nusquam generosior oleae liquor. Et hoc quoque certamen humanae uoluptatis tenuere osci: graeci: umbri: tusci: campani In ora fauo fluuius. Vulturum oppidum cum amne. licernum: cumae calcedisium: misenum: portus

LIBER.

rus baiarum: bauli: lacus lucrinus & auernus. Iuxta quem cimerium oppidum quondam de i puteoli colonia dicta archia dicti postq phlegrei campi. Acherusia palus cumis uicina. Litore autem hoc neapolis chalcidensis: & ipsa parthenope a tumulo syrenis appellata. Hierculanium Pompei haud procul expectante monte uesuuio. Alluete uero sarno amne ager nucerinus est: & uini. M. passibus a mari ipsa nuceria. Surrctum cum promontorio Mineruæ sirenum quondam sede nauigatione a circeis duo de. lxxx. M. p. patet. Regio ea a tyberi prima italix seruat ex descriptione Augusti. Intus colonix capua a campo dicta a quinquum: sueffa: uenafium: fora: theanum: fidicinum cognomine nola. Oppida abellinum: aricia alba longa: acerani: allifani: atinates: alterinates: anagnini: atellani: uerulani: arpinates: auxinates: auxellani: alfaterni. Et qui ex agro latino. Item hernico. Item labicano cognominati Bouille: calatia: calinum: calenum: capitulum: hernetum: cernetani qui mariani cognominantur. Corani a Dardano troiano orti. Cubulterini: castrimonienfes: cingulani: gabienfes In monte albano foro populienses. Ex falerno frusinates: ferentinates: freginates: frabater ni ueteres frabaturni noui: ficolenses: fregellani: foroappii forentani: gabini: iteranates: fuc calani & liriates uocantur. Ilionefes: lauini: norbani: nouentani prenestini urbe quodam stephane dicta. Priuernates: ferini: signini: suesulani: telini: trebulani cognomine balimenses. Trebani: thusculani: uerulani: ueluterni. ulubrenses: uluarnates. superq roma ipsa: cuius nomen alterum dicere arcanis ceremoniarum nefas habetur: optimaq & salutari fide abolitum annuntiauit Valerius solanus: luitq mox penas. Nō alienum uidetur inferere hoc loco exēplum religionis antiquæ ob hoc maxime silentium institutæ. Namq Diua Angerona cui sacrificatur ad diem. xii. chalēdas ianuarii ore obligato obfignatoq simulacrum habet. Vt be tris portas habentem Romulus reliquit: aut plurimis tradentibus credamus quattuor. Mœnia eius collegere ambitu imperatoribus censoribusq Vespasianis anno conditæ. d. cccxxviii. M. cc. xii. M. Cōplexa montes. vii. Ipsa diuiditur in regiones. xiiii. Compita singularū. cclxv. p. eiusdem spatii mensura corrente a miliario in capite romai fori statuto ad singulas portas: quæ sunt hodie numero. xxx. ita ut. xii. portæ semel numerentur: præteratq ex ueteribus. vii. quæ esse desierūt. Efficit passuum per directum. xxx. m. d. lxii. Ad extrema uero tectorum cum castris prætoris ab eodem miliario per uicos omnium uiarū mēfura colligit paulo amplius. lxx. m. passuum. Quod si quis altitudinem tectorum addat: dignam pfecto æstimationem concipiat fateaturq nullius urbis magnitudinem in toto orbe potuisse ei cōparari. Clauditur ab oriente aggere tarquini Superbi iter prima opere mirabili. Nāq eum muris æquauit: qua maxie patebat additu plano. Cætero munita erat præcellis muris: aut abruptis montibus: nisi q expatentia tecta multas addidere urbes in pria regione. Præterea fuere in latio clara oppida: satricum: pomeria: scaptia: piculum: politorium tellene: rufata: cecina: african: acrustumiani: meridia: medullum corniculum: saturnia ubi nūc Roma est. Antipolis quod nunc ianiculum i parte romæ: antena: camerium: collatia amiter num: norbe: fulmo: & cum his carnem in monte albano soliti accipere populi albenfes. Albanii: esolani: accienfes: abolani: nubetani: bolanicii: fuetani: coriolani: fidenates: coretii: hortenses: latinienfes: longani: manates: macrales: munienfes: olliculani: oclulani: pedani: polletaurini: querquetulā: sicai: sisolēfes: roleriēfes: rutienfes suimitali uelēfes: uenetulā: uicellenses. Ita ex antiquo latio. liii. populi interiēre sine uestigiis In campano autē agro stabiæ oppidum fuit usq ad. Cn. Pompeium & L. Caronem cons. ad pridie chalend. maii. quo die Sylla legatus bello sociali id deleuit: quod nunc in uillas abiit. Interceidit ibi & taurāia. Sūt & morientis scalini reliquæ. Præterea auctor est Antias oppidum lacinorum opiolas caput a. L. Tarquino rege: ex cuius præda capitolium is in fine incohauerit. A surretino ad filarum amnem. xxx. M. passus ager picentinus fuit: thuscorum templo iunonis argitæ ab iafone condito insignis: Intus oppidum salerni: picentia. A filaro regio tertia & ager lucanus brutiusq incipit. nec ibi rara incolarum mutatio. Tenuerunt eum pelafgi: cenorrii: itali: morgetes: ficuli græciæ maxime populi: nouissime lucani a sannitibus orti duce Lucio Opida pestum a græcis posidonia appellatum sinus pestatus: oppidum elea: quæ nūc uelia. Promontorium palinurum a quo sinu recedente traiectus ad coloniam regiam. c. M. passus proximum autē huic flumen melphes. Oppidum buxentum græciæ prius magna: nūc lucaniæ. Saus annis fuit & oppidum eodem nomine. Ab eo brutium littus: oppidum blanda: flumen baletum: portus parthenius: & phœcentium sinus uibonenfis locus clamperia.

Oppidum tempa: a græcis temese dictum. & crotoniensium terina: sinusq; ingens terinus
Oppidum consentia. Intus in peninsula fluuius acheron: a quo oppidani acherotini. Hippo
quod nunc uibonem ualentiam appellamus. Portus Herculis: Metaurus amnis: Tarentū
oppidum: portus Horelitis & meddua. Oppidum scyleum. Cratis fluuius pater (ut dixere)
scyllæ. Dein colonia regia. Siculum fretum: ac duo aduersa promontoria ex italia cenis. Ex
sicilia pelorum xii. stadiorum interuallo. Vnde rhegium. xliii. passuum. Inde apēnini silua
promontorium leucopetra. xii. M. passibus. Ab ea loci cognominati. li. a promontorio ze
phyro absunt a silaro. ccc. iiii. M. Et includitur europæ sinus primus in eo quem maria nun
cupant. Vnde irrumpit atlanticum ab aliis magnum: qua intrat porthmos a græcis a nobis
gaditanum frutum cum intrauit. Hispanum quatenus hispanias abluit. Ab aliis ibericum
aut balearicum. Mox gallicum: ante narbonensem prouintiam: hinc ligusticum. Ab eo ad
siciliam insulam thuscum quod ex græcis alii notium: alii tyrrhenum: e nostris plurimi in
ferum uocant. ultra siciliam quod est ad salentinos ausonium polybius appellat. Eratosthe
nes autem inter hostium oceani & sardiniam quicquid ē fardoum. Inde ad siciliam tyrrhe
num. Ab hac cretam usq; siculum. Ab ea creticum. Insulæ per hæc maria primæ omnium pi
tyusæ a græcis dictæ a frutice pieno: nunc ebusus uocatur: utraq; ciuitate foederata angu
sto freto interfuerunt. patent. xlii. M. passibus absunt a diano. lxx. stad. totidem dianiū per
continentem a carthagine noua. Tantundem a pityusis in altum baleares duæ: & suironē
uersus colubraria. Baleares funda bellicosas græci gymenefias dixerunt. Maior. c. m. p. est lon
gitudine: circuitu uero. cccclxxx. M. Oppida habet ciuium romanorum palinam & polen
nam latinorum ciuium: & tucini quod foederatum bochorū fuit: ab ea. xxx. m. p. distat me
nor: longitudine. lx. m. circuitu. cl. m. passuum. Ciuitates habet labonē saniferam: magnonē
a maiore. xii. passuum in altum abest capraria: insidiosa naufragiis: & e regione palinæ ur
bis meraria ac triquadra patria Hannibalis. Ebusi terra serpentes fugat: colubraria parit.
Ideo infesta omnibus nisi ebusitanam terram inferentibus: græci ophiufam dixerunt. Cuni
culos ebusus gignit populates balearium messes. Sunt autē. xx. ferme parue mari uado
so. Gallia autem hinc ora in rhodoani hostio metina: mox quæ blastōus uocatur: & stecha
des auicinis massiliensibus dictæ propter ordinem quo sitæ sunt: erunt nomia singulis pro
te: mese: quæ & pōponiana uocatur: tertia hype. Ab iis sturium: phœnice: philarero: & leria
aduersum antipolim: in quā uergoani oppidi memoria.

De corsica.

Ca.

VI.

N ligustico mari est corsica: quam græci cyrnon appellauere: sed thusco propior
a septentrione in meridiem proiecta: longa passuum. cl. M. lata maiore ex parte. l.
Circuitu. cccxxii. m. Abest a uadis uolateranis. lxii. m. p. Ciuitates habet. xxxiii. &
colonias: marinam a Mario deductam: aleriam a dictatore Sylla. Citra est oglasā. Ultra ue
ro. lx. m. passibus a corsica: planaria specie dicta æqualis freto: ideoq; nauigiis fallax: aptior
gorgona & capraria: quam græci ægilon dixerunt. Item igilium & dianium quam artenuisiā
ambe contra cosanum littus & contra littus uaponæ: meneria: colubraria: uenaria ilua: cū
ferri metallis circuitu. c. m. p. a populōia. x. M. a græcis ætalia dicta ab ea planasia. xxxix. m.
Ab iis ultra tyberina hostia in antiauo stura: mox palmaria sinonia: aduersum formias pon
tiæ. In puteolano autem sinu pandataria: prochita nō ab æneæ nutrice: sed quia profusa ab
ænarā erat. Aenaria ipsa a statione nauium Aenæ ab Homero inarimæ dicta a græcis. py
thecusa: non a symiarum multitudine (ut aliqui existimauere): sed a figulinis doliariorum.
Inter pausilipium & neapolim meagris: mox a surrento. viii. m. passibus distates Tyberii pri
cipis arce nobiles capræ circuitu. xl. m. p. ex in leucothea. Extra quem conspectum pelagus
africam attingens. Sardinia minus. ix. m. passibus a corsica extremis etiā angustias eas
arcentibus insulis paruis: quæ cuniculariæ appellantur. Itemq; pintonæ fossæ a quibus fre
tum ipsum taphros nominatur.

De Sardinia.

Ca.

VII.

Sardinia ab oriente patens. clxxviii. m. passuum ab occidente. clxx. milia a meridie
lxxiiii. milia a septentrione. cxxii. Circuitu. d. lxii. milia. abest æ africa calaritano pro
montorio ducenta milia. a gadibus. lxiii. habet & a gorditano promontorio duas
insulas quæ uocantur Hercules & sulcheri enosin: a calaritano ficariam: Quidam haud p
cul ab ea etiam beleridas ponunt: & collodem: & quam uocant hieracam. Celeberrimū i ea
c ii

LIBER.

populorum ilienfes: falari: corfi. Oppidorum. xliii. fulchitani: ualentini: neapolitani: bocen-
fes: calaritaniciuium romanorum: & norenfes. Colonia autē una: quæ uocatur ad turrim
libyfonis. Sardiniam ipsam Timeus sandalioti appellauit ab effigie soleæ. Myrsilius ichnu-
sam a similitudine uestigii. Contra pestanum sinum leu calia est a syrene ibi sepulta appella-
ta. Contra ueliam pontia & isacia: utraq; uno nomine ænotrides: argumētum posseffe: ab
ænotriis italia: & contra uibonem parua: quæ uocantur ithacesiæ ulixis specula.

De Sicilia.

Ca.

VIII.

Erum ante omnes claritate Sicilia Sicania a Thucydide dicta: Trinacria a pluribus
u. aut triquetra a triangula specie. Circuitu patens ut auctor est Agrippa. d. cxviii. m.
passibus: quondam brutio agro cohærens. mox interfuso mari auulsa. xii. m. in lon-
gitudinem freto. In latitudinem autem. cx. d. iuxta coloniam regia ab hoc debiscēdi argu-
mento thegium græci nomē dedere oppido in margine italiae sito. In eo freto est scopulus
scylla. Item carybdis. Mare uorticosum. Ambo clara scuitia. Ipsius triquetra: ut diximus
promontorium pelorus uocatur aduersus scyllam uergens in italiam. Pachynum in græ-
ciam. cxliiii. m. ab eo distante peloponneso. Lilybeū in african. clxxx. m. intervallo a mercu-
rii promontorio: & a calaritano sardina: centum uiginti. m. Inter se autem hæc promon-
toria: late distant. hispatiis. Terreno itinere. a peloro pachynum. clxvi. m. passuum. In-
de lilybeum. cc. m. Inde pelorum. clxx. m. coloniae ibi urbes ac ciuitates. lxxii. A peloro ma-
re ionium ora spectante oppidum messana ciuium romanorum: qui mamertini uocantur.
Promontorium drepanum: colonia taurominium. quæ antea naxos. Flumen afines. mons
ætina nocturnis miris incēdiis. Crater eius patet ambitu stadia. xx. Fauilla taurominium ca-
tanam usque peruenit feruens. Fragos uero ad maronem & gemellos colles. Scopuli tres
typocelum. Portus ulixis. Colonia catina flumina symethus terias. Intus lestrigoni campi.
Oppida leontini: megaris: amnis panthagies. Colonia syracusæ cum fonte arethusa. Quam
quæ & temenitis: & acchidemisa: & megea: & cyane militiæ fontes in syracusano potantur.
agro portus nauastachus: flumen florus promontorium pachynum: a qua fronte siciliæ
flumen hirminium. oppidum camarina: fluuius gelas: oppidum agregas: quod agrigentū
nostri dixerunt. Therma: colonia: amnes agathema therypia celinus. Oppidum lilybeum: ab
eo promontorium drepana: mox crux. Oppida pannormus: solinium: hymeta cum fluui-
o cephaledi: seleuntinum: agathyrnum: tyndaris colonia: oppidum myle. Et unde cœpinus
pelorus. Intus latinæ conditionis centuripini: nepini: segestani. Stipendiarii assorina ætēse
agerini: acestē: acenēses: bidini: citiariini: drepanitani: argestini: acestēses: ericini: entelle-
tini: nerini: edini: eguini: gelani: galateni: halefani: enneses: hybleēses: hebritenēses: herbēses:
hebulenēses: halicenēses: hadranitani: macarenēses: hypanenēses: ierenēses: mutrustani: magela-
lini: murgentini: muticēses: menanini: naxinonii: petini: paropini: teraphitienēses: semellita-
ni: sefcherini: selinuntii: simetii: hilarenēses: tiffinenēses: triocalini: triracienēses: zanclei messeni-
orum. Horum in siculo freto sunt insule in african uersæ gauros melita a cæcina. lxxxiii.
m. passibus a Lilybeo. cxiii. confirua erōnesos: cerenie: galatha: lepadusa: æthusa: quam alii
ægusam scripserunt. Bucion ætnæ: & aseleunte. lxxv. m. offeades: contraq; paropinos ufer-
ca. Citra uero siciliam ex aduerso metauri amnis. xxii. ferme passuum ab italia. vii. æoliæ ap-
pellata. Eadem lipareorum & ephestiades a græcis: a nostris uulcani. Aeoliæ q; Aeolus ilia
cis temporibus ibi regnabat.

De lipara.

Ca.

VIII.

Ipara cum ciuium romāorum oppido dicta a Liparo rege: qui successit Aeolo an-
tea longina uel meligonis uocitata abest. xii. m. p. ab italia ipsa circuitu paulo mi-
nori. Inter hanc & siciliam altera antea therasia appellata nunc hiera: quia sacra uul-
cano est. Colle in ea nocturnas cuomere flāmas. Tertia strongyle a lipara mille passus ad ex-
ortum solis uergens: in qua regnauit Aeolus: quæ a lipara liquidiore flāma tacum differt.
Cuius fumo quinquam flaturū sunt uentri trido prædiscere incolæ traduntur. Unde Aeolo
uento paruissē existimatum. Quarta didyme minor quam lipara. Quinta eriphusa: Sexta
phœnicusa pabulo proximarum relicta. Nouissima eadēq; minima euonymus. Haftenus
de primo europæ sinu.

De locris italiae fronte.

Ca.

IX.

a Locris italiae frons incipit: magna græcia appellata in tres sinus incēdens aufonii

maris quoniam aufones tenuere primi. pater. lxxxii. M. passuum ut auctor est. Varro. Pleri que. lxxii. M. fecere. In ea ora flumina innumera: sed memoratu digna loconus: sagra. & ue stigia oppidi caulonis: mystia consilinum castrum: carcinum: quod esse longissimum italiae promontorium aliqui existimant. Dein scyllaceus: & scolagium scyllaceum. & scyletū a the nensibus cum conderent dictum: quem locum occurrens thermeus sinus peninsulam ef ficit: & i ea portus qui uocatur castra Hāmbalis: nusquam angustiore italia. xl. M. passuum latitudo est. Itaque Dionysior maior intercisa eo loco adicere siciliae uoluit. Amnes ibi nauigabiles carinas: rotalus: semirus: arocha: targines. Oppidum incus: petilia: mons cliba nus: promontorium lacinium cuius ante oram insula. x. m. p. a terra dioscoron. altera caly psus quam ogygiam appellasse Homerus existimatur. Præterea tiniferanus amœlessa. lpsū a caulone ab. lxx m. passibus prodidit Agrippa.

Secundus europæ sinus.

Ca.

X.

Lacinio promontorio secundus europæ sinus incipit: magno abitu flexus: & acro ceraunio epyri finitur promontorio: a quo abest. lxxv. m. passibus. Oppidum cortro annis neethus: oppidum thurium inter duos annes cratin & sybarim: ubi fuit urbs eodem nomine. Similiter est inter siron & acrin heraclea aliquando syris uocitata. Flumina thalandrium: casuentum, oppidum metapontum: quo tertia italiae regio finitur: Mediter ranei bructorum aprustani tantum. Lucanor um autem hinc a tinates: buxetini: eburini: gru mentini: potentini: fontini: syrini: tergilani: urfentini: uolentani: quibus numestran i iugū tur. Præterea interisse thebas: lucanas Cato auctor est. Et mardoniam lucāorum urbē fuisse Theopompus in qua Alexander epirotes occubuit. Connectitur secunda regio ample xa hirpinos: calabriam: apuliam: salentinos. cel. M. sinu qui tarentinus appellatur ab oppido laconum in recessu hoc intimo sito contributa eo maritima colonia: quæ ibi fuerat. Abest. cxxxvi. m. p. a lacinio promontorio aduersam ei calabriam. l. peninsulā emittens. Græci mes sapiam a duce appellauere. Et ante peuceciam a Peucecio Oenotri fratre. In salentino agro inter promontoria. c. M. passuum interfunt. Latitudo peninsule a tarento brundisium terreno itinere. xxxii. M. passibus pater: multoque breuius a portu salina. Oppida per continentem a tarento uaria, cui cognomen apule: messapia: aletium. In orauero seno num gallipolis: quæ nunc est anxa. lxii. M. passibus a Tarrento. Inde. xxxiii. M. promō torium quod acran iapygiam uocant: quo longissime in maria excurrit italia. Ab eo hasta oppidu n & hydruntium. x. M. ac. ix. M. passuum: ad discrimen ionii & adriatici maris: quā in græciam breuissimus transitus. Ex aduerso apollonia oppido latitudie itercurrentis fre ti. l. non amplius passuum. Hoc intervallum pedestri continuare transitu pontibus iactis, primum Pyrrus epiro rex cogitauit. Post eum. M. Varro cum classibus Pompeii pyratice bello præfret. Vtrunq; alia impedire curæ. Ab hydrunte soletum desertum. Dein fratu ertium: portus tarrentinus: statio militum lispia: balesium. celium. Brundisium. l. M. pas suunt. Ab hydrunte: in primis italiae portu nobile ac uelut certiore transitu: sicuti longio re excipiente illyrica urbe dirrachio. cxxx. M. traicctu brundisio contemini pediculorū ager nouem adolescentes toridēq; uirgines ab illyriis xiii. populos genuere. Pediculorum oppida rhudia: stegnaia: barion ante iapyx a Dedali filio a quo & iapygia: amita pactius: aufidus ex hirpinis montibus canusium præfluens. Hinc apulia dauniorum cognomine a duce. Diomedis focero. In qua oppidum salapia Hāmbalis meretricio amore inclytum. Si pontum uria: annis cerbalus Dauniorum finis. Portus agasus. Promontorium montis gar gani: a salentino siue iapygio. cxxxiiii. Milibus passibus ambitur gargani porus garnæ: la cus pantanus: flumen portuosum frento teanum apulorum. Itemq; latinū: diternia: tircus. anis. Inde regio frentana. Ita apulorū genera tria. Tcā a duce Gares. Lucā q subacti a chal cante tenuere loca: quæ nunc tenent etinates. Dauniorum præter supradicta colōiæ. Luce ria: uenusia. Oppida canusium: harpi aliquando hargos hippium Diomede condente. mox hargirippa dictum. Diomedes ibi deleuit gentes monadorum dardorumq; & urbes duas: quæ in prouerbii ludricum uerttere apinani metaicram. Cætera intus. In secunda regione hirpinorum colonia una beneuentum auspicius mutato nomine: quæ quondam appella ta maleuentum aufeculani: aquiloni: abellinates cognomine protropi: compfani: caudini: li gures: qui cognominantur cornelani: & qui bebiani: uiscellani: de culani: aletini: abellina tes: cognominati marsi: atrani: ecani: alfeilani: artinates: arpani: uorcani: collatini: corienfes:

c iii

LIBER.

clade romana canenses: dirini: forentani: genufina: herdorienes: irini: larinaces cognomine frentani: etinates: ex gargano matcolai: nerecini: matini: tubustini: siluini: strapelini: turmā: rini: uibinates: uenufini: ulurtini. Calabrorum mediterranei egerini: butūtinenses: deciani: brūbestini: narbonenses: stulnini: rutini. Salentinorum aletini: basterbini: ncretini: uelen: tini: uereni.

Regio italīe quarta.

Ca.

XI.

Equitur regio quarta gentium uel fortissimarum italīe in ora frētanorum a tifer no flumē trinum portuosum. Oppida bistonium: buca: ortona: aterius amnis. In tus anaxini cognomine frentani: carentini: supernates: & infernates: lanuēses. Muricini: atinates: sucentes lucentes: marrui. Albentium alba ad fucinum lacum. Aequiculano rum eliterini: carseolani. Vestinorum angulani: penienses: peltuinates: quibus iunguntur aufinates: cismontani. Sānitium quos fabellos & grāci faunitas dixere. Colonia bouianū uetus: & alterum cognomine undecumanorum: aufidenates: esernini: fagi: fugali: ficolen ses: sepinales: treuentates. Sabinorum amitemini: curenses: forum Decii: forum nouū: fi denates interaminates: nursini: nouentani. reatini: trebulani qui cognominantur mutuesis: & qui fuffenates: tyburtes: parinates. In hoc situ ex aquiculis interiere comini: radiates: ace dici: alfaterni. Gelianus auctor est lacu fucino haustum marforum oppidum alchippe con ditum a Marſya duce lydorū. Item urticinorum in piceno deletum a Romanis Valeria nus Sabini (ut quidam existimauere) a religione & decorum cultu seuini appellati uelinos accolūt lacus roscidis collibus. Nar amnis exauit illos sulphureis aquis. Thyberim ex his petens replet e monte, fiscoello labens iuxta uacunā nemora & reate in eisdem conditus. At ex alia parte anio in monte trebanorum ortus lacus tris amoenitate nobiles qui nomē dedere sub laqueo defert in Tyberim. In agro reatino cutylia lacum in quo fluctuet insula italīe umbilicum esse. M. Varro tradit. Intra sabinos latum est: a latere picenum: a tergo umbria apenninis iugis sabinos utrinque uallantibus.

Quinta regio.

Ca.

XII.

Vinta regio piceni est quondam uberrimā multitudinis. ccc. lx. M. picentium in ſi dem Ro. populi uenere. Orti sunt a sabinis uoto uere sacro. Tenuere, ab aeterno q amne ubi nunc ager hadrianus: & adria colonia a mari. vii. M. passuum flumen uo manum: ager prætutianus palmenſisq. Item castrum nouum: flumen batunū: turentum cum amne: quod solum liburnorum in italīa relidum est. Flumina albulates: suinum: he luinum quo finitur prætuciana regio: & picentium incipit. Cupra oppidum: castellum fir manorum: & super id colonia asculum piceni nobilissima. Intus nobana. In ora cluana: po tentia: numana a siculis condita. Ab iisdem colonia ancon apposita promontorio cumero in ipso flectentis se ore cubito a gargano. clxxxiii. m. passibus. Intus aufinates: ueregrani: cīgulāi: cupreses cognomine mōti: salariēses: paululāi: pylienses: ricinenses: septempedani tollentimates triacenses cum urbe ſaluia: polentini.

Sexta regio.

Ca.

XIII.

Vngitur hic sexta regio umbriam complexa: agrumq. gallicum circa Arimanum i Anconae gallica ora incipit togata gallia cognomine ſiculi & liburni plurimi eius tractum tenuere in primis palmenſem: prætutianum adrianumq. agrum. Umbri eos expluere: hos heturria: hanc galli. Vmbriorum gens antiquissima italīe existimatur: ut quos umbrios a grācis putent dictos: quod inundatione terrarum hymbribus superſuiſ ſent. Trecenta eorum oppida tusci debellasse reperiuntur. Nunc in ora flumen elis: ſenega lia: metaurus fluuius: colonia ſanū fortūae: piſaurum cum amne. Et intus hispellum tuder Decetero amerini: artidates: asirinales: aruates. esinates: camertes: casuentini: carſulani: do iates cognomine ſalentini: fulginates: foroflaminenses. foroiulienſes cognomine concubiē ſes: firobremitiani: forofempronienſes: inginini: interānates cognomine nartes: meuanates muanienſes: mattilicates: narnienſes: quod oppidum nequinum antea uocitatum ex nu eerini: cognomine fauonienſes: & camellani: otriculani: ortani: pitulani cognomine piſuer tes: atali: mergentini: peſtini: ſetinales: ſarſcinates: ſpolentini: ſuareani: ſetinales: ſuillates: adinates: trebriates: tuſcicani: tibernates: cognomine tyburini: & alimentarenſes: ueſionica tes: urbinates cognomine metaurenſes & alihortenses: metionenses: uindinates: uiuentani

In hoc situ interiere feliginates: & qui clusolum tenuere. supra interranani & saranates cū oppidis acerris quæ uasfræ cognominabatur. Turocelo quod uetiolum. Item solinnates: sumates: fallienates. Apiennates interiere & arienates cum crinouolo: & uscicani: & plan genses: pisates: cælastini. Ameriam superscriptam Cato ante Persei bellum conditam annis. d. cccclxiii. prodidit.

Octaua regio.

Ca.

XIII.

Octaua regio determinantur Arimino: pado: apennino. In ora fluuius crustumium
o Ariminum Colonia cum amnibus Arimino & aprusa. Fluuius hinc rubico quondā finis italiæ. Ab eo sapis: & uitis: & æmo. Rauenna fabinorum oppidum cum amne besele ab Ancone. cū. M. p. nec procul a mari umbrorum brutium. Intra coloniam Bononia felsina uocitata eum princeps hetruriæ esset. Brixillum: Mutina: Parma. Placentia. Oppida Cesena: Claterna: foroclodii: liuii: Poduli treuentinorum: Corneli: licini. Fauentini: fidentini: otensini: padimates: regienses a Lepide: solonates: saltus qui galliani cognominantur: aquinates: canitani: ueliatenses cognomine ueteri: regiates: urbinates. In hoc tractu interierunt boii: quorum tribus. cxii. fuisse auctor ē Cato. Item senones qui cœperant Romam.

De pado flumine.

Ca.

XV.

Adus gremio uesuli montis cellissimum in cacumē elati finibus ligurum gabien-
p norum uisendo fōte profluens condēscit sese cuniculo: & in forouibensiu agro iterū exorietis: nulli amniū claritate inferior: a græcis dictus eridanus: ac pœna Phærontis illustratus. Augetur ad canis ortus liquatis niuib: agris quā nauigiis torretior: nil tamē ex rapto sibi uendicans. Atq; ubi liquit agros. ubertate largior. ccc. passibus a fōte ad dens meatu duodenonagita. Nec amnes tantum apenninos alpinosq; nauigabiles capiens: sed lacus quoq; imensos in eum sese exonerantes omni numero. xxx. flumina ī mare adriaticum defert. Celeberrima ex iis apennini latere iactum: tanarum: trebiam placentinum: tareniciam gabillū: sculternam: rhenum. Alpium uero sturam: morgum: durias duas: sessiten: ticinum: lambriū abduā: olium: mintium. Nec alius amniū tam breui spatio maioris incrementi est. Vrgetur quippe aquarum mole: & in pfundum agit. Grauis terræ quāq; deductus in flumina: & fossas inter rauennam altinūq; passuū. cxx. M. tamē quia largius uomit septem maria dictus facere. Angusta fossa rauennā trahitur: ubi padusa uocatur: quondā messanicus appellatus. Proximū inde hostium magnitudinē portus habet: qui uarenti dicitur. Quo Claudius Cæsar e britānia triūphans pgradi illa domo uerius quā naue itrauit hadriā. Hoc ante eridanū hostium dictū est: ab aliis spireticū ab urbe spira: quæ fuit iuxta: pualens & delphicis creditum ē thesauris cōdita a Diomede. Auger ibi padū uatrenus amnis ex forocorneliēsi agro. Proximū idē hostiū caprasia: deī sagis deī uolane: qd ante alane uocabatur. Omnia ea fossas fluminūq; primi asagi fecere tusci egesto amnis ipetu per trās uersum in hadrianorum paludes. quæ septem maria appellantur: nobili portu oppidi tuscorum hadriæ: a quo hadriacū mare ante appellatum. quod nunc hadriaticū. Inde hostia a pleua carbonaria ac fossiones philistinæ: quod alii tartarū uocant. Omnia ex philistinæ fosse abundatione nascentia accidentibus atq; ex tridētinis alpius & togifono ex patuinorū agris. Pars eorum & proximū portū facit brundulum sicut edronē mediacidua ac fossa clodia. His se padus misceat: ac per hæc efunditur plerūq; ut in ægypto nilus quod uocat delta: triquetraq; figuram in alpes atq; oram maris facere proditur stad. ii. M. circuitu. Pu det a græcis italiæ rationē mutari. Metrodorus tamē Sceptius dicit. Quoniam circa fontē arbor multa sic piceaq; pedes gallice uocetur padum: hoc nomē accepisse. Ligurum quidē ligua amnē ipsum bodincū uocari: quod significet fundo carētē. Cui argumēto adest oppidum iuxta industria uetusto nomine bondicomagū: ubi precipua altitudo incipit.

De italia transpadana regio. ix.

Ca.

XVI.

Ranspadana appellatur ab eo regio nona tota in mediterraneo: cui maria cūcta fluituoso alueo importat. Oppida uibi forum: segusio: Colonia ab alpiū radicibus augusta taurinorū antiqua ligurū stirpe: inde nauigabili pado. Dein salforū augusta p̄toria iuxta geminas alpiū fauces graias atq; pœnias. His pœnos: graiis Hercule trāsisse memorant. Oppidum eporedia sybillimis libris a po. ro. condi iussum. Epore dicas enī galli bonos equorū domitores uocant. Vercellæ libitiorum ex salis ortæ: nouaria ex uerta macoris uocōtiōrū: hodieq; pagus. Nō (ut Cato existimat) ligurum ex quibus leui & mari

c iiii

LIBER.

ci condidere ticinum nō procul a pado. Sicut boii transalpes profecti laudē ponpeiā. Insul-
bres mediolanum. Oroborum stirpis esse comū atq; bergomū & liciniforū: & aliquos cir-
ca populos auctor est Cato: sed originē gentis ignorare se faterur: quam docet Cornelius
Alexander ortum a grācia interpretatione etiā nominis uitā in moribus. In hoc situ iterit
oppidum orobiorū barra: unde bergomates Cato dixit ortos etiānum prodente se altius q̄
fortunatius situ. Interiere & caturi gens insubrum exules: & spira supradicta. Item melpū
opulentia praeipuum: quod ab insubribus & boiis & senonibus deletum est eo die quo ca-
millus ueros cepit: ut nepos Cornelius tradit.

Venetia decima regio.

Ca

XVII.

Equitur decima regio italīe hadriatico mari apostita: cuius uenetia. Fluvius Silif ex
montibus taurisanis. Oppidum altinum: flumē liquentia ex montibus opiterginis
& portus eodem nomine: colonia: cōcordia: flumē & portus romatinum tilianentū
maius minusq; anasū quo uaramus defluit: alfa: natifo cū turro pfluēte aquileā. xii. M. pas-
a mari sita. Carnorū hāc regio iūctaq; regioni lapidū: amnis timau? castellū nobile uno pu-
cinū. Tergestinus sinus: colonia tergeste. xxx. M. iii. M. ab aquileā: ultra quā sex milia pas-
suū formio amnis. Ab Rauēna. clxxxix. pas. antiquus auctē italīe terminus. Nūc uero istriae
q̄ cognominatā tradū a flumīe istro i hadriā ad effluēte e danubio amne eodēq; istro ex ad-
uerso padī fauces cōtrario eorū percussū mari interiecto dulcescēte pleriq; dixere. falso &
Nepos Cornelius ēt padī accola. Nullus. n. ex danubio amni i mare adriaticū efūdatur. De-
ceptos credo quoniā argo naui flumine in mare hadriaticū descēdit: nec pcul tergeste. nec
iam cōstat quo flumine. Humeris trauectam alpes diligētiore tradunt. Subiisse autē istro
deinseo: dein nauaporto: cui nomen ex ea causā ē inter hemoniam alpesq; exorienti.

De istria.

Ca.

XVIII.

Stria ut peninsula excurrit. Latitudinē eius. xl. M. pas. circuitum uero. cxxii. M. p.
didere quidam. Item adherentis liburniae & fanatici sinus. Alii liburniae. clxxx. M.
Nōnulli in fanaticū sinū iapidiam pmouere a tergo istriae. cxxx. M. pas. Deī libur-
niam. cl. M. fecere. Tuditanus qui domuit istros in statua sua ibi inscripsit ab aquileā ad ti-
cium flumen stad. cc. M. Oppida istriae ciuium Romanorum agida parentium. Colonia pos-
la: quā nunc iulapietas quondam a colchis condita. Abest a tergeste. c. M. n. p. mox opidū
nexantium: & nunc finis italīe fluvius arsia. Polam ab ancona traiectus. cxxx. M. pas. est. In
mediterraneo regionis decimae: colonia cremona: brixia cenomānorū agro. Venetorum
autem mari a cestā & oppida a caelum patavium: opitergium: beluium: Vicētia: Mātua tuf-
corum transpadum sola reliqua. Veneros Troiana stirpe ortos auctor ē Cato. Cōmanos
iuxta mastiliam habitasse. In uolsis fertini: & tridentini: & beruenses. rhetica oppida rho-
rum: & euganeorum Veronam iulienfes carnorum. Dein quos scrupulose dicere non atti-
neat: alutraēses: asseriates: stamonienfes: uanienfes: ruli cognomine culici foroiulienfes co-
gnomine transpadani: floretani: nedinales: quarqueni: taruisani: cogienfes: uaruai. In hoc si-
tu interiere per oram iramina: pellaon: passitium: ex uenetis atina & caelina carnos: segeste:
& oera. Tauriscis noreia. Et ab aquileā ad duodecimum lapidem deletum oppidum etiā in
iūto senatu. a. M. Claudio. L. Marcello. L. Pifo auctor est. In hac regione & xi. lacus inelyti
sunt: amnesq; eorum partus aut alumnī si modo acceptos reddunt: ut abdūam larius: tici-
num uerbanus: micium benacus: ollium sebinus: lambrum: eupilis: omnes in colas padī. Al-
pes in longitudinem. x. M. pas. patere a supero mari ad inferum. Caelius tradit. Timagene-
xxii. M. pas. deductis in latitudinem. Cornelius Nepos. c. M. T. Liuius tria. M. stadiorum
utēq; diuersis in locis: Nam centum milia excedunt aliquando ibi germaniā ab italia sub-
trouent. nec. lxx. m. explent: reliqua sui parte glacialis ueluti naturae prouidentiam. Latitu-
do italīe subter radices earum a Varro per uada sabatia taurinos: comum: Brixam Veronā
Vicentiam: opitergium: aquileiam: tergeste: polā: arsiā. d. cxxlii. m. p. colligit.

De alpihus & gentibus alpinis.

Ca.

XIX.

Ncolae alpium multi populi: sed illustres a pola ad tergestis regionem secusses: su-
boerini: atali menocaleni: iuxtaque carnos quondam taunisci appellati: nunc
norici. His contermini rheti & uindelici omnes in multas ciuitates diuisi. Rhetos
thufcorum prolem arbitrantur a gallis pulsos duce Rhero. Verso deinde italiam pectore al-
pium latini iuris euganeae gentes: quarum oppida. xxxiiii. enumerat Cato. Ex iis triūpilini

uenalis cum agris suis populis. Dein canuni: compluresque similes finitimis attributi: municipiis. Leponticos: & salafos tauriscæ gentis idem cato arbitratur. Cæteri fere Leponticos relictos ex comitatu Herculis interpretatione græci nominis credunt: præuultis intra sin⁹ alpium niue membris eiusdem & graios fuisse positos in transitu. Graiarum alpium incolas præstantesque genere euganeos inde tracto nomine. Caput eorum theonos: rhetorum uenonenses: farueneresque ortus rheni amnis accolunt. Lepontiorum qui uiberi uocatur fontem rhodani eodem alpium tractu. Sunt præterea latio donati incolæ: ut ostodurenses: & finitimi centrones: cortianæ ciuitates: eturi & liguribus orti: uagiæni: ligures: & qui montani uocantur. Capillatorumque plura genera ad confinium ligustici maris. Non alienum uideatur hoc loco subiungere inscriptionem & tropheo alpiū quæ ita est. Imperatori Cæsari Divi filio Augusto pontifici maximo imper. xiiii. tribunitiæ potestatis Senatus populisque ro. q. eius ductu auspiciisque gentes alpinae omnes quæ a mari supero ad inferum pertinebant sub imperiū po. ro. sunt redactæ. Gentes alpinae deuictæ: triupilini canuni uenotes: uenonenses: hi farci: breuni: naunes: focunates: uindelicorum gentes: quattuor consuanetes: uirucinates: licates: catenates: abisuntis: rugulsci: suanetes: collucones: brixentes: lepontii: iuberi: nauuatenses: seduni: uaragri: salassi: actaunones: medulli: ucenni: caturiges: brigiani: fontio: tii: brodiotti: nemaloni: edenates: esubiani: ueamini: gallicæ: triulatti: cæmini: uerguni: egui: eturi: nemeturi: oratelli: uerusi: uclauini: suetri. Non sunt adiectæ cortianæ ciuitates. xii. quæ non fuerant hostiles: sed item attributæ municipiis lege pompeia. Hæc est italia diis sacra hæ gentes eius: hæc oppida populorum. Super hæc italia quæ. L. Aemilio Paulo. C. Stati/lio Regulo conf. nunciato gallico tumultu sola sine externis ullis auxiliis: atque etiam tunc sine transpadanis equitum. lxxx. mil. peditum. d. cc. mil. armauit. Metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris. Sed interdictum id uetere consulo patrum italiæ parci iubentium.

Illyricum.

Ca.

XX.

Rætia gens liburnorum iungitur usque ad flumen titium. Pars eius fuere mentores: hymani: encheleæ: dudini: & quos Callimachus peucetias appellat: nunc totū uno nomine illyricum uocatur generatim populorum pauca: effatu digna aut scelicia nomina. Conuentum scardonitanum petunt iapides: & liburnorum ciuitates. xiiii. e quibus latinienses: sculcinis: brunistas: orbonenses nominare non pigeat. Ius italicum habent eo conuentu alutæ: fanates a quibus sinus nominat. Lopsi: uarubari: imunesque asseriates: & ex insulis iserinatæ: curitæ. Cæterum per ora oppida anefactio: aluona: flamona: tarsatica: semalospica: ortoplyma regium: argirutum: corini: enona ciuitas: paufinus: flumē telaulum: quo finitur iapidia. Insulae eius sinus cum oppidis præter supra significata: absyr: titi: arba: tragurium: issa: fortunata: paros ante: rursus in continente colonia iadera: quæ: apola. clx. mil. pass. adest inde. xxx. Meccolentum insula. xviii. hostium titii fluminis.

Liburnia.

Ca.

XXI.

Liburnia finis & initium dalmatiæ scardona in amne ea. lxii. mil. p. a mari. Dein rariora rum antiqua regio: & castellum rariosa. Promontorium Diomedis: uel ut alii pensula Hilis circuitu. c. mil. pass. tragurium ciuium romanorum marmore notū siculi. In quem locum Diuus claudius ueteranos misit. Salona colonia ab iadera. cc. xxii. mil. passuū. Petunt in ea iura iuribus descriptis indecurias. ecc. lxii. dalmatæ. uiginti duo. decuni. cc. xxix. ditiones. sexaginta nouē. mæzei: quinquaginta duo. sardiates. In hoc tractu sunt burnum mandertium: tribulium. Nobilitata præliis castella petunt ex insulis statii: colentini: separi: epetini. Ab his castella piguntia: raraneum: narona colonia. Terii conuentus a salona. lxx. ii. mil. pass. appositæ cognominis sui fluuio a mari. xx. mil. passuū. M. Varro. lxxxix ciuitates eo uenditasse auctor est. Nunc prope soli noscuntur cerauri decuriis. xxiiii. diuersi. xvii. de sititates ciii. doceleates. xxxiii. deretini. xiiii. de remistæ. xxx. didari. xxxiii. gliditiones. xliiii. melcomani. xxiiii. nares. cii. scirtari. lxxii. siculotæ. xxiiii. Populatoresque quodā ita uardei: nō amplius q. xx. decuriis. Præter hos tenere tractum cum cæuei: partheni: hamasi: marst/ hitæ: armisthæ A narone anne. c. mil. pass. adest epidaurū colonia. Oppida ciuium ro. rhiziniū. aseriniū: butuauiū: olchiniū: quod antea colchinū dictū est a colchis cōditū: annis dirimo. Superque eum oppidū ciuium romanorum scodra a mari. xix. mil. pass. Præterea multorum græciæ oppidorum deficiens memoria: necnon & ciuitatum palidarum. Eo namque tractu fuere la/ beates: enederudini: fassæ: grabei: pprieque dicti illyrii: & taulanti: & pyrei. Retinet nomen.

LIBER.

in ora nympheum promontorium. Lyssum oppidum ciuium ro. ab epidauro. c. M. pass.

Macedonia.

Ca.

XXII.

Lyso macedonia prouintia: gentes parthini: & a tergo eorum diffaretæ. Mōtes cā-
a dauiæ adyrachio. lxxix. mil. passuum. in ora uero ciuium ro. Epidamniū Colonia
propter in auspiciatum nomen a romanis dyrrachiū appellata. Flumen aous a qui-
busdam eas nominatum. Apollonia quondam corinthiorum Colonia. iiii. M. pass. a mari
recedens. Cuius in finibus celebre nympheū accolunt barbari amantes & belliones. At in
ora oppidū oricum a colchis conditum. inde initium epi. Montes acrocerauni: quib⁹ hūc
europæ determinauimus sinum. Oricum a salentino italiæ promontorio distat. lxxxv. M.
pass. a tergo carnorum & lapidum qua se offert magnus ister.

Norici.

Ca.

XXIII.

Hæc iunguntur norici: Oppida eorū: uirunū: cela: taurina: aguntū: uiuana: monia:
claudia: fluuium soluenſe. Moricis iunguntur lacus peiso: deferta boiorum. iam ta-
men Colonia Diui Claudii sabaria: & oppida carambaria iulia.

Pannonia.

Ca.

XXIII.

Abitantur inde glandifera pannonia qua mitescentia alpium iuga per medium illy-
h ricum a septentrione ad meridiem uersa molli in dextra ac leua deuoxitate con-
sident.

Dalmatia.

Ca.

XXV.

Væ pars ad mare hadriaticum spectat appellatur Dalmatia & illyricum supradictū
q Ad septentriones pannonia uergit: finitur inde danubio. In ea colonie: uiona: ſci-
ſcia. Amnes clari & nauigabiles in danubium fluunt dranus & noricis uiolentior.
Sauus ex alpiibus carnici placidior. cxv. mil. passuum interuallo. Drauus per ferretes: ſera
pillos: iafos: ſandrizetes. Sauus per colapia nos breucolq. Popularum hæc capit: Prætere
ariuaces: afali: amantes: belgites: carthari: cornacates: erauisci: hercuniates: latoiuci: oferia-
tes: uarciani: monſclaudius. cuius in fronte ſcordiſci. intergo tauriſci. inſula in ſauo metu
barris amicarum maxima. Prætere amnes memorandi colapis in ſauum inſluens iuxta
ſiſciam gemino alueo inſulam ibi efficiens quæ ſegeſtica appellatur. Alter amnis bæcunt-
us in ſauū ſirmio oppido inſluit: ubi ciuitas ſirmienſium & amantinorum. inde quadra-
gintaquinq. milia passuum taurunum ubi danubio miſcetur ſaus. Supra inſluunt ualda-
nus urpanus. & ipſi non ignobiles.

Mesia.

Ca.

XXVI.

Annonia iungitur prouintia quæ meſia appellatur ad pontum uſq. cum danubio
p decurrens. Incipit a conſtante ſupradicto. in ea dardani: celegeri: tribali: trimachi:
maſi: thraces: pontog. contemnin ſcythæ. Flumina clara dardanus margis pingi-
us: timachus ex rodope: oſcus ex hemo: utus eſcamus: ieterus: Illyrici latitudo qua maxi-
ma eſt. cccxxv. mil. passuum colligit. Longitudo a flumine aſia ad flumen prinium. d. ccc.
mil. a drinio ad promontorium acrocerauni. clxxii. mil. Agrippa prodidit uniuersum hūc
ſinum italiæ illyrici ambitus. xiiii. mil. In eo duo maria quo diſtinxiſimus ſiue inferum ſiue
ionium in prima parte. Interius hadriaticum: quod ſuperum uocant. Inſulæ in auſonio ma-
ri præter iam dictas memoratu dignæ nullæ. in ionio pauca calabro lictore ante brundusi-
um: quarum obiectu portus efficitur. Contra apulum littus diomedea conſpicua monumē-
to. Diomedis. Et altera eodem nomine a quibusdam theuthria appellata. Illyrici ora mille
amplius inſulis frequentatur natura uadoſi maris æſtuariſq. tenui alueo intercuſantibus.
Clare antea hoſtia timai calidorū fontiu cum æſtu maris creſcentiu iuxta iſtorū agrū.
Ciffa pullariæ & abſcytides graiſ dictæ a fratre medæ ibi interfecto: nunc abſcyrtiu iux-
ta eas electridas uocauere: in quibus proueniret ſucinum: q. illi electrum appellant uanita-
tis græcæ certiffimum documentum. Adeo ut Liſſa quas earum deſignent: haud unq. con-
ſtiterit. Contra iader eſt iſſa quæq. appellatæ cōtra liburnos cretæ aliquot. Nec pauciores
trucones liburnicæ. Celaduſſæ intraluriū bubus & capris laudata batriſa ciuium roma-
norum reliqua: & cum oppido pharia. Ab his corcyra melana cognominata cum gnidorū
oppido diſtat. xxii. mil. paſ. Inter quam & illyricum meſta. Vnde catulos meliteos appellari
Calimachus auctor eſt. xxii. mil. paſ. Ab ea. iij. mil. elaphites. In ionio autem mari ab arico.
mile mil. paſ. Saſonis piratica ſtatione nota.

III.
CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER QVARTVS.

Sinus claritatis litterarum & omnis fabulositatis.

ERTIVS europæ sinus acrocerauniis incipit montibus: finitur helle
sponto: amplectitur præter minores sinus. xix. xxii. M. passuum. In eo
epirus a carnania: ætholia: phocis: locris: achaia: messenia: laconia: argo-
lis: megaris: attica: boetia. Iterum ab alia mari eadem phocis & locris:
doris: phthiotis: thessalia: magnesia: macedonia: thracia. Omnis græcie
fabulositas: sicut & litterarum claritas ex hoc primum sinu effulsit.
Quapropter in eo paululum cōmorabimur. Epiros in uniuersum ap-
pellata acrocerauniis incipit montibus. In ea primi chaones a quibus chaonia. Dein thespro-
ti: antigonenses: locus aornos: & pestifera auius exalatio. Cestrini: perhebi: quorum mōs
pindus: cassopei: driopes: sella: pelopes: molossi: apud quos dodonei iouis templū oracu-
lo illustre. Tomarus mons centum fontibus circa radices Theopompo celebratus.

Epirus.

Ca.

I.

Pirus ipsa ad magnesiā macedoniāq; tendens a tergo suo deffarethas supradi-
ctos liberam gentem mox feram dardanos habet. Dardanis leuo tribali præendū
tur latere. Et mæsiæ gentes a fronte iunguntur: mediæ ac beneseletæ: quibus thra-
ces ad pontū usq; pertinentes. Ita succinta rhodopes: mox & hemi uallat excelsitas. in epi-
ri ora castellum in acrocerauniis chimera: sub eo aquæ regiæ fons. Oppida meandria. Ce-
stria: flumen thesprotia: uethimius colonia butrotū: maximeq; nobilitatus ambrius sin-
faucibus spaciolum æquor accipiens. Longitudinis. xxxix. M. pass. Latitudinis. xv. milia. In
eum defertur amnis acheron & acu thesprotiæ: acherusia profluens. xxxvi. mil. pass. inde &
mille pedum ponte mirabilis omnia sua mirantibus. in sinu oppidum ambracia. Molosso-
rum flumina alphas: arathus. Ciuitas anaetoria. Lacus pandosia. Acarnania quæ antea cu-
retis uocabatur. Oppida heraclea: chius. Et in ore ipso colonia Augusti actium cum tem-
plo Apollinis nobili: ac ciuitate libera nicopolitana. Egressos sinu ambracio in ionium ex-
cipit leucadium litus. promontorium leucates deū sinus: ac leucadia ipsa peninsula quō-
dam neritis appellata opere acolarum abscisa a continenti ac reddita uentorum statu con-
geriem harenæ accumulantiū: qui locus uocatur diorectus stadiorum longitudine triū
Oppidum in ea leucæ quondam neritum dictum. Deinde acarnanum urbes halyzia: asta-
cus: argos: amphiloichicum cognominatum. Amnis achelous e pindo fluens atq; acarnaniā
ab ætolia dirimens: & artemicam insulam assiduo terre inuicta continenti annexens.

Ætolia.

Ca.

II.

Etolorum populi athamanes: tymphi: epiromenses: prhebi: dolopes: marages: atre-
ces: a quibus atrax amnis iohio mari infunditur. Ætoliæ oppidum calidon est se-
ptem milium quingentorum passuum a mari iuxta euenum amnem. Dein marina
molycrea: cuius a tergo chalcis & mons est prasus. At in ora promontorium antiriū: ubi ho-
stium corinthiaci sinus minus mille passuum latitudine influentis: ætolosq; dirimentis a
peloponneso. Promontorium quod contra procedit appellatur rhion: sed in corinthiaco si-
nu. Oppida ætoliæ naupactum: eupalimna & in mediterranea pleuron: halisarna. Montes
clari in dodone tomarus: in ambracia acranos. in acarnania aracynthus: in ætolia achaton:
panetolium: madimum.

Locri.

Ca.

III.

Roximi ætolis locri qui cognominantur ozolæ imunes. Oppidū canthem. Portus
p apollinis pestis. Sinus chrisæus. Intus oppida argon: eupolea: pestum: calanissus. Vi-
tra cirrhe phocidis campi: oppidum cirrha: portus caleon: a quo septem milia pas-
suum introrsus liberum oppidum delphi sub monte pernafo clarissimi in terris oraculi Appoli-
nis. Fons castalius. Amnis cephalus profluens delphos: ortus in lileia quondam urbe. Præte-
rea oppidum chrysa & cum ulensibus antycira: naulocum: pyrtha: amphisa imunis: tricœ-
trycornibus: myrena: regio tanlis appellata. Dein in intimo sinu angulus boetiæ alluitur
cum oppidis gynnis: thebie quæ corsicæ cognominatæ sunt iuxta heliconē. Tertium ab
hoc mari boetiæ oppidum page: unde peloponnesi profilit ceruix.

Peloponnesus.

Ca.

III.

LIBER.

Elopōnesus apie ante appellata pelagia & península haud ulli terræ nobilitate post
 p. ferenda inter duo maria ægeū & ionū platanī filio similis ppter angulosos incē-
 sus circuitu quingērorū sexagintatū mil. pass. colligit auctore isidoro. Eadē per
 sinus pene tantūdem adiicit. Angustia unde pcedit isthmios appellatur. In eo loco irrumpē-
 tia e diuerso quæ dicta sunt maria a septentrione exortu eius omnē ibi latitudinē uorando:
 donec cōtrario in cursu æquorū tantorū in. v. mil. pass. interuallo excisis utrinq; laterib; an-
 gusta ceruice pelopōnesum cōtineat hellas. Corinthiacus hinc: illinc saronicus appellatus
 sin⁹. Leche: hic cēche: illuc angustiarū termini lōgo & ancipiti nauū ambitu: quas magni-
 tudo plaustris trāsuehi phibet. Quā ob causam pfouere nauigabili alueo angustias tenta-
 uere Demetrius rex dictator Cæsar. C. princeps. Domitius Nero infausto ut omniū patu-
 it exitu incepto. Medio hoc interuallo q; isthmi appellauius applicata colli dubitat. Co-
 lonia corinthia: aīa epyrrha dicta sexagenis ab utroq; litore stadiis e sūma sua arce quæ
 uocatur acrocorinthus. In qua fons pyrene diuersa duo maria prospectans. lxxxvii. mil. pa-
 ad corinthiacū sinū traiectus est patras a leucade. Patras colonia in longissimō promonto-
 rio pelopōnesi condita ex diuerso ætolia & fluminis eueni minus mille passuum ut dictū
 est interuallo. In ipsis faucibus sinum corinthiacum. lxxxv. mil. pass. in lōgitudinem usq; ad
 isthmum tramittunt.

Achaia.

Ca.

V.

Chaia nomen provincie ab isthmo incipit: antea egialos uocabat propter urbes
 a in litore per ordinem dispositas. Prime ibi quas diximus leche: corinthiorū por-
 tus. Mox olirus pellaneorū castellū. Oppida helice: bura: in quæ refugere haustis
 rioribus sytion: egira: egion: erincos: Intus cleone: hisie: palinormus portus. Demōstra-
 tuncq; iam rhiū: a quo promōtorū quinq; miliū passū ab sunt patre: quas supra memora-
 uimus. Locus fere in achaia nouē montiū scio esset. Notissimus fons cymothoe. Vltra pa-
 tras oppidū olenū. Colonia dyme: loca buprassum hormone: promontorium auraxus: cyla-
 la: sinus: promōtorū chelonates. inde cyllenem duorū miliū passū castellum phliū. Quæ
 regio ab Homero arethuse dicta postea a sophis: inde eliorum ages: qui aīa epiē uocabat.
 Ipsa elis in mediterraneo & apilo. xii. mil. passibus. Intus delubrum olympi louis ludorum
 claritate fastus græciæ cōplexum. Pisa eorum quodā oppidū præfluente alpheo amne. Ac
 in ora promontoriū ichthis. Amnis alpheus nauigabilis prope sex oppida. Aulon brepion:
 promontorium platanodes. Omnia hæc ad occasum uersa. Ad meridiē autē cyparissius si-
 nus cum urbe cyparissa. lxxii. mil. pass. circuitu. Oppida pilos: metone: lucus: elis: pmonitiū
 acritas: sinus asineus ab oppido alina: coroneus a corona. Finiuntur tenero promontorio.
 Ibi regio messenia duodeuiginti montium amnis pamifus. Intus autem ipsa messene: itho-
 me: æchalia: arena: præleon: thrion: dorian: zancleuariis temporibus clæa. Huius sinus cir-
 cuitus. lxxx. mil. pass. Traiectus uero. xxx. milia. Dehinc a tenaro ager laconicus libera: gē-
 tis: Et sinus circuitu ducenta sex milia: traiectu. xxxix. mil. Oppida tenarū: amiclæ: phera:
 leuttra: & intus sparta: teherane. Atq; ubi fuere cardamī: lepitame: antiane: locusticea: ege-
 rania. Mōs taygetus: amnis eurotas: sinus ægilodes. Oppidū psammathus. Sinus cytheates
 ab oppido. Ex quo ad cretā insulam certissimus cursus. Omnia autem maleo promōtorio
 includuntur. Qui sequitur sinus ad scylleū argolicus appellatur traiectu quinquaginta
 milia pass. Idem ambitu centū septuaginta duo milia. Oppida boea epidaureus liera cognō-
 mine. Sarax: ciphaniis portus: annes inachus: erasinus: inter quos argos hippū cognomina-
 tum. Supra lacū lerne a mari quadringētis milibus nouēq; additis milibus micenæ: & ubi
 fuisse tyrintha tradunt: & locus mātinea: montes artemius: apesanthus: asterion: parparus:
 aliq; undeciq; numero. Pontes niobe: amymde: psammate. A scylleo ad isthmū. clxxvii. M.
 passibus oppida harmione: troezene coriphassum appellatū: quæ alias inachiū alias diplū
 argos. Portus chenitas: sinus saronicus oīm querno nemore redimitus. Vnde ei nomē ita
 græcia antiqua appellatē quercū. In eo epidaurū oppidū Aesculapii delubro celebre. Pireæ
 um pmonitiū: portus antedus: & bucephalio: & quas supra dixeramus cencræ. Isthmi ps
 altera eam delubro Neptuni quinquēnalibus inclyto ludis. Tot sinus pelopōnesem orā
 lincinant: tot maria allatrunt. Siquidem a septentrione ionium irrumpit: ab occidente sicu-
 lo pulsatur. a meridie cretico urgetur: ab oriente brumali ægeo: ab oriente solstitiali myr-
 too quod a megarico incipiens sinu totam atticam alluit.

De Archadia.

Ca.

VI.

III.

Editerranea eius archadia maxime tenet undiq; a mari remota : initio drymodis :
 mox pelagis appellata : Oppida eius : prophis : mantinea . stymphalū : tegea : antigo-
 nea : orchomenū : phineū : pallantiū . unde palatiū romæ . Megalepolis : catina : bocali-
 um : crânō : parthasiæ : thelphusa : menala : here : phile : pallene : pincina : tehelegre : arcalie : par-
 themū : elec : methy driū : enisphæ : macistū : lampadia : clitoriū : cleōe . Inter quæ duo oppida re-
 gio ne mea est thembinamia uocitata . Montes in archadia pholoe cum oppido . Item cyllæ-
 ne : lyceus . In quo lycei iouis delubrum . menalus : arthemisius : perthemius : lāpheus nonacris .
 Præterq; ignobiles octo . Amnes ladon e paludibus : phineus & erimanthus e monte eius-
 dem nominis in alphe um defluens . Reliquæ ciuitates in achaia dicendæ : alithrei : ab ea te-
 purgentes : pereate : paregenite : tortuni : tiphani : triusi : tritenses . Vniuersæ achaia liberta-
 tem . Domitius Nero dedit . Peloponnesus in latitudine a promontorio maleæ ad oppidum
 rhegeum corinthiaci sinus . clx . milibus passibus patet . At ad in transuersum ab elide epi-
 daurū . cxxv . milibus . Ab olympia argos per archadiā . lxxviii . milibus . Ab eodē loco ad philis-
 unta dicta mensura est . cl . milium passuum . Vniuersa autē uelut pefante equorū incurfus natu-
 ra in mōtes sex atq; septuaginta attollitur . Græcia & Attica . Ca . VII .

Bisthmi angustius bellas incipit a nostris græcia appellata . In ea prima attica antiq-
 a tus atte uocata . Attingit isthmū parte sui quæ appellatur megaris a colonia megara
 e regione pagarū . Duo hæc oppida excurrēte peloponneso sita sunt utraq; ex parte
 uelut in numeris helladis pagi . cl . mil . passibus & amplius egosthenenses cōtributi mega-
 rensis . In ora autē hac portus schenos . Oppida duo crenion syronia saxa septē milia lon-
 gitudine : geranea : megara : elcufin . Fuere & enoa & probalinthos : quæ nunc non sunt . Ab
 isthmo quinquaginta duorū milium passuum pyreus & phæra portus duorū milium passuum
 muro recedētibus athenis iuncti . Libera hæc ciuitas : nec indaga ullius præconi ampli-
 ta claritas superfluit . In attica fontes cephisia : larine : calliroe : nemee : crunos . Montes brilef-
 sus : ægialus : icarius : hymetus : lycabettus : lacus selinos . A pireo quadraginta duobus milib;
 passibus funiū doriscū promōtorium . Polypostere : braurō : ion quōdā oppida . Rhānos pa-
 gus . Marathon campus . Triassus oppidū : miletū & oropus in confinio boetiæ . Cuius an-
 thedon onchestos : thespie liberū oppidū : lebedea . Nec cedentes athenis claritate : quæ co-
 gnominatur boetiæ thebæ duorū numinū . Liberi atq; herculis ut uolunt patria : & musis
 natale in nemore heliocone assignant . Datur & his thebis saltus citheron amnis ifimenius .
 Præterea fontes in boetia cædipodia : psammare : dirce : epigranea : aretusa : hipocrene : ag-
 ganippe : gargaphie . Mōtes extra prædictos micalesus : adilius : acontius . Reliqua oppida
 inter megara & thebas leuthra : haliartus : plateæ : phææ : aspledon : hile : tisbe : erithre : gliffa :
 cophe . Iuxta cephisum amnē larnie & anichie : medion : phligone : grephis . corone : acharo :
 In ora autē intra thebas ocale : etheon : iolcos : schenos : peteon : hyrie : mycalesius : hyreseon :
 pteleon : olyros . Tanagra liber populus . Et in ipsis faucibus euripi quæ facit obiectu insule
 euboæ aulis capaci nobilis portus : boetos hyantas antiquitus dixerunt locri deinde pygme-
 nidi cognominatur olim leges appellati : per quos amnis cephisus defertur in mare . Oppi-
 da opus : unde opontinus sinus : ginusæ phocidis . In littore unū daphnus . Introrsus autē
 larisæ : clatea : & in ripe cephisus ut diximus lileæ delphosq; uersenemis & hyampolis . Rur-
 sus in locorū ora : in qua larymna : tronū iuxta quod boagrius amnis defertur in mare . op-
 pida naricum : alope : scarpia . Postea maliacus sinus ab incolis dictus in quo oppida halcyōe
 econia : phalerna . Doris deinde in qua sparcos : erimeū : bolō : pindus : cythinū . Doridis a ter-
 go mons est oetha . Sequitur mutatis sæpe noibus hemonia . Eadē pelagicū argos . Hellas
 eadem thessalia : & dropis semper a regibus cognominata . Ibi genitus rex nomie græcus a
 quo græcia . Ibi Hellenes a quo hellenis . hos eosdē Homerus tribus nominibus appellauit
 myrmidonas & hellenas & acheos . Ex iis phthiotæ nominantur dorica accolent es . Eorum
 oppida echinus in faucibus sperchiū fluminis . Termopylarū mangustia . Quo argumento
 tui . mili . passuum in heraclea trechin dicta est . mons ibi calidromus . Oppida celebria hellas .
 halos : lamia phthia : arne .

Thessalia.

Ca.

VIII.

In thessalia autem amnis orcomenus minilus antea dictus . Et oppidum alimon ab
 aliis elmon : atrax palamna fons hiperia . Oppida thebæ aquarum a tergo pierus
 ad macedoniam protenditur : larisæ : gomphi : thebæ : thessaliæ : nemus pteleon : sit

LIBER.

nus pagasicus. Oppidū pagasa: idem postea demetrias dictum: tricea. Pharsalici campi cum ciuitate libera crānon iletia. Montes phthiotidis nympheus quodā topiario naturæ opere spectabilis. Buzigeus: donacefa: bromius dalphus: achimaron: athamas: stephæ. In tessalia sunt quattuor atq; triginta montes quorum nobilissimi cerceti: olimphus: pierus ossa: cuius ex aduerso pindus & othris laphytarum sedes ad occasum uergentes. Ad ortus pelios omnes theatri modo inflexi caueatis ante eos septuaginta quinque urbibus. Flumina thessalia: apidanus: phœnix: enipheus: onochonus: laminissus. Fons uexeis. Lacus bebeis: & ante cunctos claritate peneus ortus iuxta gomphos: interq; ossam & olympū nemorosa cōualle defluens quingentis stadiis dimidio eius spatio nauigabilis: in eo cursu tempe uocatur quinq; miliū passuum longitudine: & ferme sex latitudine ultra uisum hominis atq; tollentibus se dextera leuag; leniter couexis iugis. Intus sua luce uiridante allabitur: peneus uiridis calculo amœnus circa ripas gramine: caronus auiū concētū. Accipit amne orcon: nec recipit: sed olei modo supernatantē (ut dictū est ab Homero) breui spatio portatū abdicat. Pœnales aquas dirisq; genitas argenteis suis misceri recusat.

Magesia.

Ca.

IX.

Thessaliae annexa magnesias est: cuius fons libetra. Oppida ormenium: pyrrhametō: olizon: promontorium sepias. Oppida cassiana: spalatra. promontorium eantū. Oppida melibœa: rhibus: erimne hostium penei: oppidum omoliū: orthet: thesie: pelina: mathocum: achre: cricon: crānon: acarne: dorion: melite: phila: ceponio: Epiri: achaia: Attica: thessaliae in porrectum longitudo quadringentorum octaginta miliū passuū traditur. Latitudine. cclxxxvii. milium.

Macedonia.

Ca.

X.

Acedonia postea. cl. populorū duobus inclita regibus quodāq; terrarum imperio: emathia antea dicta. Hæc ad epiroticas gentes in solis occasum recedēs post terga magnesias atq; thessalia infestatur a dardanis. Partem eius septentrionalem pœnia ac pelagonia protegunt a tribalis. Oppida egle: in quo mos sepelire reges. Berœa & in regione quæ pieria appellatur a nemore egidiū. In ora heraclea. flumen apilas: oppida phina: olo ros. Annis haliat modo. Intus halorix: allei: philacei: cyrrhestæ: thyrisei. Pella colonia. Oppidum stobici ciuium ro. Mox antigone europus ad axium amnem eodēq; nomine atinis per quod rhedias fluit: scydra: phordea: emiona: gorgidone. Mox in ora ichne fluius axius. Ad hunc finem dardani: treres: pieres: madonia accolunt. Ab hoc amne pœnia gentes: parocci: heordenses: halmiopi: pelagones: mygdones. Montes rhodope: scopius: orobellus. Dein præiacente gremio terrarū areusi: antiochenes: idomenenses: doberienenses: trienses: allatenenses: accantenses: morili: garreti: lyncestæ: enoriœni: & mantini liberi: atq; orestæ conia: bullidenses: edienenses: xylopolite: cotisei: liberi: heraclea: scyntiga: tymphæi: coronei. In ora sinus macedoni Oppidum calastia: & intus phileros: lethe. Mediocr flexu littoris, thessalonice liberæ conditionis. Ad hanc dirrachio: cxliii. miliū passuū thermæ. In thermico sinu oppida dicea: padina: dera: scione: promontorium chanastreū. Oppida palene: phlegra. Qua in regione montes hypsizorus: epitus: althione: leuonine. Oppida nifos: phryx: cleon: meande: & hippalesis: histhmo quodam potidea: nunc cassandria colonia: athemus: olympixus sinus metiberna. Oppida ifcella: ampelos: torone: soggo: kedès: fretumq;. Mons athon quem Xerxes rex persarum continenti absidit in longitudine passuū mille quingentorū. Mons ipse a planicie excurrit in mare. lxxv. milia. passuum. Ambitus radices. cl. mili. colligit. Oppidum in cacumine fuit acrocom. Nunc sunt urnapolis: paleotry: tyrsus: oleon: apollonia: cuius incolæ macrobii cognominantur. Oppidū cassera: faucesq; a latera isthmi. Acanthus: istria: gyrassitonia: heraclea. Regio mygdonia: subiaccens. In qua recedentes a mari apollonia: arethusa. In ora rursus posidū: & sinus cū oppido cernoro amphipolis. Libera gens: bysalthe. Dein macedonia terminus. Aninis strimō ortus in etno. Memo: andū in septem lacus eum fundi priusq; dirigat cursum. Hæc est macedonia terrarū imperio potita quondam. Hæc alia: armenia: iberia: albania: cappadocia: syria: ægyptū: taurū: caucasiū transgressa hæc in bactris: medis: persis dominata toto oriente possessa. hæc etiā india uictrix per uerystigia. Liberi patris atq; herculis uagata. hæc eadem est macedonia: cuius uno die Paulus Aemilius imperator noster. lxxii. urbes directas uendidit tantam differentiam fortis præstiteret duo homines.

Thracia.

Ca.

XI.

Thracia sequitur inter ualidissimas europæ gentes in strathageas quinquaginta diuisa. Populorum eius quos nominare non pigeat. Annæ strimonē accolūt dextero latere deneselethæ & medi bysalthas usq; supradictos. Leuo digeri. Bessorūq; multa nomina ad nestrū aninem pangei montis ima ambientem: inter heletos: diobefos: carbilefos: inde brifas: sapheos: Adomates odrysarum gens infundit ebrū accolentibus: carbiletis: pyrogenis: drugētis: cenistis: bifalthis: benis: corpillis: boticis: edonis: Eodem sunt in tractu syleta: priate: dobanga: thynicæ: laleta: maiores emio: minores rhodope subditi. Inter quos hebrus annis: Oppidū sub rhodope peocropolis antea: mox a conditore philippopolis: nunc a situ tremontiū dicta. Emi excellitas sex. M. pas. subitur. Auerfa eius & in istrum deuexa mēsi: getæ: auti: gaugda: clariæq;. Sub iis carrei sarmatæ: quos areates uocant. Scythæq; & circa ponti littora morisenæ: scitonæ: quæ Orphei uatis genitores optinent. Ita finit isther a sepe tritione. Ab ortu pontus ac promōtis. A meridie ægeum mare: cuius in ora astrumone: apollonia: cesimna: neapolis: batos. Intus philippi colonia. Absunt a dyrrachio. cccxxv. scotusa: dypiros ciuitas. Nesti amnis hostiū. Mons pægeus: heraclea: olyntos. Abdera libera ciuitas. Stagnum bistonum & gens. Oppidū fuit tyrida Diomedis equorū stabulis dirum. Nunc sunt diceæ: ismaron: locus parthenion: phalesina: maronea prius ortagu rea dicta. Mons serium & zonetum. locus doficus centum uiginti milia hominū capax. ita Xerxes ibi dinumerauit exercitum. Os hebri. Portus tentoris. Oppidum enos liberum cū Polydori tumulo. Ciconum quondam regio. A dorisco incuruatur ora ad macrūticos centum uiginti uorū milia passū. Circa quem locum fluuius melas: quo sinus appellatur. Oppida cipselabis ante macrōticos dictū qui a propōtide ad melcā sinum inter duo maria porrectis muris procurentem excludit cherōnesum. Nāq; thraciæ altero latere a pontico littore incipiens ubi isther amnis imergitur: uel pulcherrimas in ea parte urbes habet istropolin: milesiurum tomos. Scalatinq; quæ ante eas aceruetis uocabatur. heraclea habuit & bizonem terræ hiatu raptam: Nūc habet dionysiopolin crunon antea dictam. Alluit ziras annis. Torum eum tractū scyte aroteles dicti tenuere. Eorū oppida aphrodisias: libistos: ziger: brocobe: eumeneda: parhenopolis: gerania. Vbi pygmeorū gens fuisse prodit, quos gatzios barbari uocant: creduntq; a gruibus fugatos: In ora a dionysiopoli est odesus milesiurum. flumen pamfus. Oppidum tretanarū locus. Mons emus uasto iugo procubens in pontū. Oppidū habuit in uertice aristeū. Nunc in ora mēsemidriam: anchialam ubi meniebra fuerat. Asticæ regio habuit oppidum anthium nunc est apollonia. Flumina panislaria: stearus: orosines: Oppida tinnias: halmidessos: deuelcon cum stagno quod nunc delutum uocant. Vltimanorum phynopolis iuxta q; bolforus. Ab istri ostio ad os ponti passuum quingentorum quinquagintaquinq; milia. alii fecere. Agrippa adiecit quadraginta. Inde ad murū supradictum centū quinquaginta: ab eo ceron est. cxxvi. mili. Sed a bolforo sinus caethenes. Portus senum: & alter qui mulierum cognominatur. Promontorium thrysoce ras in quo oppidum bizantium libere conditionis: antea lygos dictum. Abest a dyrrachio d. cxxi. milia passū. Tantū patet longitudo terrarū inter hadriaticum mare & propontidē. Annes bythinias: pidara siue tidas. Oppida selimbria perinthus latitudine ducentorū pedum continenti anexa. intus bizia arx regum traciæ a Terei nefasto crimine inuisa hironinibus regio: celica: colonia flauipolis: ubi antea zela oppidum uocabatur. Et binzie quinquaginta milia passuum. apros: colonia: quæ a phi ippis abest. centū octuaginta octo milia passū. ad in ora amnis eginus Oppidum ganos fuisse fertur & lysmachia. iam in cheronneso. Alius namq; ibi isthmios angustias similes eodem nomine & pari latitudine illustrant: duæ urbes utrinq; littora haud dissimili modo tenuere. Pictæ a propontide: cardia a melane sinu. Hæc ex facie loci nomine accepto utraq; comprehensæ. Post hæc elysmachia quinque mili. pas. a longis muris. Cheronnesos a propontide habuit tyristafin critonem. Scissam flumini ego appositam. Nunc habet a colonia a propontide. uigintiduo mili. seston: & ex aduerso coloinæ pharianæ. Et elespontos semtem ut diximus stadiis Europam ab Asia diuidens illic inter se contrarias urbes habet in Europa callipolin & seston: In asia lampasum & abydon. Dein promontorium cheronnesi mastusia aduersum sigeco: cuius in fronte obliqua cynosēma: ita appellatur Hecubæ tumulus: statio acherou. Turris de lubrum Protefilai. Et in extrema cherōnesi frōte quæ uocatur elū oppidū eleus. Dein pæntenti melanem sinum. portus coelos: & panhormus & supradicta cardia. Tertius europæ si

LIBER.

nus ad hunc modū clauditur. Montes extra prædictos thraciæ edonus: gygemoros meritus: melapillus. Flumina in hebrū cadentia bargus: suemus. Macedonie thraciæ helleſpōti longitudo ſupradicta. Quidam. d. ccxx. milia. faciunt. latitudo. cccxxxiii. M. eſt. Aegeo mari nomē dedit ſcopulus inter tenū & chiū uerius q̄ inſula ex eo nomine a ſpecie capræ: quæ ita a græcis appellatur repente in medio mari exiliens. Cernūt eum a dextra parte andrum nauigantes ab achaia dirū ac peſtiferū. Aegei pars myroodatus appellatur ab inſula parua quæ cernitur Macedoniā a gereſto perentibus haud procul euboæ caſiſto romani omnia hæc maria duobus nominibus appellant. Macedonicum quodcuq; macedoniam aut thraciam attingit. Græciensē qua græciam alluit. Nam græci & ionium diuidunt in ſiculum ac creticum ab inſulis. Item icariū quod eſt iter ſamū & myconem. Cætera nomina ſinus dedere quos diximus. Et maria quidem gēteſq; in tertio europe ſinu ad hūc modum ſe habent. Inſulæ inter eas teras quas creta: euboia: cyclades: ſporades: mæotis: helleſpontus: pontus: mæotidis: dacia: Salmatia: Scythia: Ca. XII.

Nſulæ autem ex aduerſo theſprotiæ a butoro. xii. M. paſſibus. Eadē ab acrocerauiis quinquaginta. M. cum urbe eiūſdē uominis corcyra liberæ ciuitatis & oppido caſſiope temploq; caſſii louis. paſ. lxxxvii. M. in longitudine patens. Homero dicta ſchera & pheacia. Callimacho etiam drepane. Circa eam aliquot. Sed ad italiam uergēs thoronos: ad leucadiā paxoe duæ quinq; M. diſcrete a corcyra: nec procul ab iis ante corcyram ericuſa marathe: elaphuſa: malthace: trachie: pytiona: pthichia: taracie. Et a phalacro corcyre promōtorio ſcopulus in quē mutatā Vlixis nauē a ſimili ſpem fabula eſt. ante leucadiam ſibo. inter leucadiam autē & achaia permulta: aquarū teleboides eadēq; thaphiæ i colis ante leucadiā appellatur. Saphioſis: arnoxia: primēſa. Et ante ætolia ſibora. ab inechiades: ægialia: cotonis: thietyra: geoaris. Dionyſia: cinus: calcis: pinara: miſtus. Ante eas in alto cephalenia: zacintus utreq; libere. Ithaca: dulichium: ſamos: crocilea: paxos. Cephalenia quondā melena dicta undecim mille paſſuū abeſt: circuitu patet. xliiii. mil. Sane diruta a romanis adhuc tamē oppida tria habet. Inter hanc & achaiam cum oppido magnifica & fertilitate præcipua zacinthiſ aliquādo appellata hyrie: cephaleniæ a meridiana parte. xxii. M. abeſt: mons elatus ibi nobilis. Ipſa circuitu colligit. xxxvi. mil. Ab ea ithaca. xii. mil. diſtat. in qua mons neritus. Tota uero circuitu patet. xxv. mil. paſſuū. Ab eo araxū pelopōne ſi promontriū. xii. mil. paſſ. Ante hanc in alto aſteris. Prothe ante zacinthū. xxxv. mil. poſſ. In eurū uentū ſtrophades duæ: ab aliis plotæ dictæ. Ante cephaleniā letoia. Ante pilū. iii. ſpageta: & totidē ante meſſeuen ænuſta. In ſinu aſineō theſtirides. In laconico reganiſa: corthon. Cythera cū oppido antea prophyris appellata. Hæc ſita eſt a maleæ promontorio v. mil. paſſuum ancipiti propter anguſtias ibi nauū ambitu. In argolica pythiuſa: irinæ: eſſe contra hermoniū agrum tiparenuſ epiropia colonis: aſtera contra troezenū caulauria quinquaginta mil. paſſ. diſtans a plateis: bellina: laſia: baucidias: Contra epidaurum cetiphalos: ſytioneſos. vi. mil. paſ. abeſt a continente. Ab hac egina liberæ cōditionis. xvii. mil. paſ. cuius. xx. mil. paſſuū nauigatio eſt. Eadē autem a pyreno athenienſium portu. xii. mil. paſ. abeſt ante enone uocitata. Spirio promōtorio obiacent cleuſa: dēdros: graugiar duæ: cetiar duæ: ſelacoſa: dacenchris: ſaſpis ſeptē: & in megario ſinu ethurides. iiii. Egila autē. xv. paſſ. a cythera. Eadēq; a crete phalaſarna oppido. xxv. mil. paſſuū. Ipſa creta altero latere ad ſepetrionem inter ortum & occaſum quæ porrigitur centū urbium clara fama. Doſiades eā a creta nimpha heſperidis filia. Anaximander a rege curetū. Philiftides: Malotes: Crates primū aeriā dictam: deinde poſteri curetin appellauere. Et macaron nonnulli a temperie cæli appellatam exiſtimauere. Latitudine nuſq; quinquaginta mil. paſſuum excedens: & circa mediā ſui partem maxime patens. Longitudine implet. cclxx. mil. paſſuū. Circuitu. d. lxxxix. ſteſcentq; ſe in creticū pelagus ab ea dictum: qua longiſſima eſt ad orientem ſāmonium promontoriū aduerſum rhodo. Ad occidentē criu metopon cyrenas uerſus expellit. Opypida eius inſignia palaſterne: clea: cyſamon: pergamon cidon: minoon: apteron: pantomatrium: amphiſala: rhitumna: parnomiū: cyteu: appolonia: mathium: herachia: miletos: ampela: hierapicna: lebana: hierapolis. Et in mediterraneo cortina: ephēſtum: gnoſum: poliſrenū: myrina: lycāſtus: rhamdus: liſtus: dium: aſium: phileras: rhition: clatos: ſphere: olypiſos: laſpha: eleuterne: therapne: manathuſa: gichifos: & aliorum circiter. lx. oppidorū memoria extat. Montes cadifcus: idæus: diſtinaus: crocus. Ipſa abeſt a promontorio ſuo quod uocat criu

in etopon: ut prodit Agrippa a cyrenarum promontorio phicunte. cxxv. m. p. Item cadisto a meleo peloponēsi. lxxx. A carpato insula promontorio samonia. lx. m. in fauonium uentū Hæc inter eam & rhodum interiaceret. Reliqua circa eā ante peloponēsum duæ colicæ: tori dem milæ & alatere septentrionali dextera cretam habent. Contra cydoniā leuce: & duæ bu dræ. Contra matium dria. Contra itanum promontorium onisa leuce. Contra hierapycnā crysa gaudos. Eodem tractu ophiu fabuto: aranus circūuectisq; criu metopon: tres acausa gores appellatæ. Hæc ante samonium promontorium phocæ: plachiæ: sirindes: naulocos: armedon: zephire. Ac in hellade etiānum in ageo lycades scarphia corela: phocasia: cōplu resq; aliæ ex aduerso atticæ sine oppidis & ideo ignobiles. Sed cōtra eleusina clara salamis ante eam psytalia. A funio uero helene. v. mil. pas. distans. Dein coos ab ea toridem: quā no stri quidem dixere ceam. Græci & dybrusam auulsam euboæ: quingentis lōga stadiis fuit quondam: mox quattuor fere partibus quæ ad boetiam uergebant eodem mari deuoratis. Oppida habet reliqua iulida: cartheia. Intercidere cereffa. phœcessa. Ex hac profectam dele stationi fœminis uestem auctor est Varro. Euboea & ipsa auulsa boetiæ & a modico inter fluente curipo ut ponte iungatur ad meridiem promontorii duobus geraffo ad atticam uergente & ad hellepontum caphareo insignis: a septentrione ceneo nusquā altitudine ul tra. xl. m. passuum extendit nusquā infra. xx. mil. contrahit. Sed in longitudinem uniuersæ boetiæ ab attica thessaliam usq; prætentam in. cl. mil. passuum. Circuitu uero. ccc. lxxv. abest ab helleponto partecaphareï. ccc. xlv. urbibus clara quondam pyrrha: portamo: nesso: cerin tho: oreo: dio: edepso: achalia: nunc calcide. Cuius ex aduerso in continenti aulis est gera fto: cretria: caristos: orostane: oritano: artemisia cum fonte arethusa flumine lelanto aq; calidis quæ elopix uocatur. Carystus nobilis notiorq; tamē marmore carystio ante uocita ta ē chalcodotis: aut macris ut Dionysius & Ephorus tradunt. Vt aristides macra. Vt Calli deus chalcis: ære ibi primū repto. Vt menechinus abantias. Vt poetæ uulgo alopis. Extra eā i mirthoo multæ: sed maxie illustres glaucōesfos: & begilia & a pmōtorio geresfo circa de lū i orbe sitæ. Vnde & nomen traxere cyclades. Prima earū andrus cum oppido abem a ge resto. x. mil. pas. a ceo. xxxix. mil. Ipsam Myrsilus cauron deinde antandron cognominatam tradit. Callimachus lassiam. Alii nonagiam: hydrusam epagrim. Patet circuitu. xciii. mil. p. ab eadem andro passus mille. Et a delo. xvii. mil. Tenos cum oppido. xv. mil. passuum por recta. Quā propter aquarum abundantiā Aristoteles hydrusam appellatā ait. aliqui ophiu fam. Ceteræ myconē cum monte dimasto a delo. xvii. mil. pas. Scyros siphnus ante eropia D acis appellata circuitu. xxviii. mil. pas. scriphus. xii. præpsinthus citanos. Ipsaq; longe cla rissima cycladum media a templo Apollinis & mercatu celebrata delos: quæ diu fluctuata ut prodicitur sola motum terræ nō sensit. ad. m. Varonis ætatem. Mutianus prodidit bis cō cussam. Hanc Aristotiles ita appellatam prodidit: quoniam repete apparuerit enata. Eglost henes cynthiam: alii ortygiam: asteriam: lagiā: cerhā: midiam. cynthum: pyrpilem igne ibi primū repto. Cingitur quinq; mil. passuum. asurgit cintho mōte. Proxima ei therene: quā Antichides celadusam uocat. Item arthemitem helladius. Scyros quam circuitu patere. xx. m. passuum prodidere ueteres. Mutianus. clx. Olearus: paros cum oppido ab delo. xxxviii. mil. marmore nobilis quam primo plateam postea minoïda uocant. Ab ea septies quingēta naxus a delo. xviii. mil. cum oppido quāstrogylē: deī dian mox dionysiada a uinearum fer tilitate: alii Sicilia minorem aut callipolin appellarunt. Patet circuitu. lxxv. m. pas. dimidio q; maior est quā paros. Et æstenus quidem cycladas seruant. Ceteras quæ sequuntur spo rades. Sunt autē hellena: phoscula: hecaria: scinusa: polegrados: & a naxodecem & septem m. pas. icaros: quæ nomē mari dedit: tantūdem ipsa in longitudinem patens cū oppidis duo bus tertio amisso ante uocata doliche: & maris: & icthifusa. Sita est ab exortu solstitiali de lo quinquaginta. mil. pas. Eadem a famo. xxxv. mil. Inter euboæm & andrum. x. mil. pas. fre to. Ab ea grestum. xii. mil. quinquaginta passuum. Nec deinde seruari potest ordo. Acer uat ergo ponentur reliquæ. Scyros a naxo. xiiii. m. pas. Homeri sepulchro ueneranda. Lon gitudinis. xxv. mil. antea phœnice appellata. Odua latandro gyaros cum oppido circuitu. xii. mil. p. prope. Abest ab andro sexaginta duorum. m. p. Ab ea syrnos. lxxx. mil. pas. Cync thus atelos ungueto nobilis a Callimacho agathusa appellata. Dionysa: pathmos circuitu. xxx. m. passuū. Carusa lebinchus: gyrus: cynara: lycinus q; atea ænos cheratia q; onus casos quæ astragale: cimolus quæ echinusa. Melos cū oppido q; Aristides mibrida appellat. Ari

LIBER.

Stotiles zephiriā. Callimachus mimallida. Heracles siphnum & acitlam. Hac isuiatū rō
rudissima est. Post machia: hipere quondam parage: & ut alii platage nunc amorgos polye
gas. Philetera cum primum meruit caliste dicta. Lx. ea auulsa postea theassa atq; iter duas
enata. Mox autonate. Eadem hiera enata. Distat ios a thera. xxv. M. p. Sequuntur lea: asca
nia: canaphe hippurus: hipurtusa: astipalea libera ciuitati circuitu. lxxxviii. M. p. Abest a ca
disio crete. cxxv. M. Ab ea platea. lx. M. Vnde caninia. xxxviii. M. azibinta: lanise: atragia:
parmacusa: techedia: chalcia: calimna. In qua oppidum co. Corefia olomnos. Aqua carpatū
quæ nomen carpatio mari dedit. xxv. mil. passuum. Inde rhodum africo uento. l. mil. passuum
A carpatio ad cason. vii. mil. A casso samonium cretæ promotorium. xxx. mil. In euripo aut
euboico primo fere introitu petaliæ. iiii. insulæ & in exitu atlante cyciades: & sporades.
ab oriente littoribus icariis asiæ. Ab occidente myrtos atticæ. A septentrione ægeo mari.
A meridie cretico & carpatio inclusæ. cc. mil. pass. in longitudinem: & per. cc. mil. in latitudi
nem iacent. Pagasicus sinus ante se habet eutyriam: syrum supradictam. Sed cycladum &
sporadum extrema gerontiam: sehadiram: thermeusim: irhesiam: syllymiam: eudemiam: nea:
quæ. Mineruæ sacra est: Athos ante se quattuor parethum cum oppido. quondam euonū
dictam nouem mil. pass. sciathum. xv. mil. imbrum cum oppido. lxxxviii. mil. p. Ea
dem abest a mastusia cheronnesi. lxxv. mil. passuum: ipsa circuitu. lxxii. mil. p. Perfunditur
amne illiso. Ab ea lemos. xxii. m. quæ ab atho. lxxxvii. m. Circuitu batet. xxii. m. d. pass. Oppi
da habet ephesiam & myrinam: in cuius forum solstitio athos eiacularum umbram: Ab ea
thalos libera. vi. mil. passuum: olim eria uel etria dicta. Inde abdera a contineti. xxii. mil. pas
suum ad orthos. lxii. mil. tantundem ad insulam famothracem: quæ libera ante hebrum ab
imbro. xxxii. mil. a lemno. xxii. mil. d. attolitur monte saoce. x. mil. pass. portuosissima omniū
Callimachus eam antiquo nomine dardaniam nominat: inter cheronnesum & famothracem
utrinq; fere quindecim mil. Halonesos ultra gethone: lamponia: alpeconnesus haud pro
cul a cælo. Ceronnesi portu & quædā ignobiles: desertis quoq; redduntur in hoc sinu qua
rum uix inueniri potuerunt nomina. Desticos iarnos: cyffiros carbrusa: calathusa: scylla: dia
leon dicta melantia: dracon: arronesus: diethusa: scapos: eapheris: mesate: eantirō: phaterū
neos: pateria: calete: neriphus: polendos. Quartus e magnis europæ sinus ab hellesponto i
cipiens mæotis hostio finitur. Sed totius ponti forma breuiter amplectenda est: ut facilius
partes noscantur. Vastum mare præcædens asiæ ab europa porrecto cheronnesi: littore ex
pulso augusto meatu irrumpit in terras septem stad. (ut dictum est) interuallo europā au
ferens asiæ. primas angustias hellespontum uocant. Hac Xerxes persarum rex constrato in
nauibz eonte duxit exercitum. Porrigitur inde tenuis euripus. lxxxvi. mil. pass. spatio ad
urbem priapum asiæ: qua magnus Alexander trascendit. Inde expatiatur æquor rursusq; i
arctum coit laxitas Propontis appellatur. Angustia thracius bosphorus latitudine. d. pas
suum qua Darius pater Xerxis copias ponte transuexit. Tota ab hellesponto lōgitudo. cc.
mil. xxxix. mil. passuum. Dein uastum mare. pontus æxeus qui quondam annexus longe
refugientes occupat terras: magnosq; littorum flexu retrocuruatus in cornua ab iis utriq;
porrigitur ut sit plane arcus scythici forma: Medio flexu iungitur hostio mæotici lacus ci
merus bosphoros: idos uocat. ii. mil. d. passuum latitudine. At iter duos bosphoros thraciū
& cimeriū directo cursu ut auctor est: Polibius. d. passus intersunt. Circuitu uero totius
ponti uitres scetel milia ut auctor est. Varro & fere ueteres. Nepos Cornelius. ccc. m. l. adi
icit. Artemidorus uitres nouies decem nouem milia facit. Agrippa. xxiii. lx. mil. Mutianus.
xxviii. lxy. mil. Simili modo europæ latere mensuram alii quattuordecies. lxxviii. m. pass.
determinauere. Alii undecies. lxx. mil. M. Varro ad hunc modum metitur. Ab ostio ponti
appolloniam. clxxxiii. mil. d. Calatin tantundem. Ad ostium istri. cxxv. ad borystene. ccl. v.
mil. Cheronnesum heraclidarum oppidum. cclxxv. mil. pass. Ad panticapeum quod aliqui
bosphorum uocant: extremum in europæ. ora. cc. mil. xxii. d. quæ summa efficit. xiii. mil.
xxxvi. mil. d. Agrippa a bizantio ad flumē istrum. d. lx. Inde panticapeum. d. cxxx. Inde la
cus ipse mæotis tanain amnē ex ripheis montibus defluente accipiens nouissimum inter eu
ropam asiamque finem. xiiii. mil. v. mil. circuitu patere traditur. Ab aliis undecim. mil. xxv.
Ab hostio eius tanais ortum directo cursu. ccc. lxxv. mil. passus esse constat. Accolæ sinus
eius in mentione thraciæ dicti sunt istropolin: inde ostia istri. Ortus hic in germaniæ iugis
montis arnobæ: ex aduerso thaurici galliæ oppidi: multis ulera alpes milibus: ac per innu

meras lapfus gentes danubii nomine itnmenſo aquarum auctu & unde primum illyricum
alluit iſter appellatur: ſexaginta annibus receptis: medio ferme numero eorum nauigabi-
li in pontum uafiſ ſex fluminibus euoluitur. Primum oſtium peuces: mox ipſa peuce inſu-
la: in qua proximus alueus appellatus. xix. mil. paſſ. magna palude ſorbetur. Ex eodē alueo
& ſuper iſtropolin lacus gignitur. lxxiii. mil. paſſ. ambitu: halmirim uocant. Secundum oſti-
um narcuſtoma appellatur. Tertium caloſtoma iuxta iſulam ſarmaticam. Quartum pſeu-
doſtoma & inſula conopondiaſis: poſtea boriſtoma & ſpireſtoma. Singula autē ora tāta
ſunt ut prodatur in. xl. mil. paſſ. longitudinis uinci mare: dulcemq; intelligi auſtū. Ab eo
in plenum quidem omnes ſcytarum ſunt gentes: uariæ tamē littori appoſitæ tenuere alias
gethæ daci a Romanis diſti: alias ſarmatæ a græcis ſauromatæ: eorūq; hamoxobii aut coſſi:
alias ſcythæ degeneres & a ſeruis orti: aut troglodytæ: mox alani & toxolani. Supiora autē
inter danubium & hycinum ſaltum uſq; ad pannonica hyberna carunt germanorumq; ibi
confinium. Campos & plana iagyges: ſarmatæ uero mōtes & ſaltus. Pulſi ab his daci ad pa-
thiſſum amnen amoros ſiue duria eſt a ſueuis: regnoq; uaniano ditimens eos. Ex aduer-
ſo baſternæ tenent: aliq; inde germani. Agrippa totum eum tractum ab iſtro ad oceanū bis
ad decies centum milia paſſus: in longitudine quattor milibus quadringentis. In latitudi-
ne ad flumē uſchiā a deſertis ſarmatæ prodidit. Scytarum nomen uſq; quaq; tranſit in
ſarmatas atq; germanos. Nec aliis priſca illa durauit appellatio: quā qui extremi gentium
harum ignoti prope cæteris mortalibus degunt. Verum ab iſtro oppida crēne ſcepolium.
Montes macrotennius clarus Annis tyrappido nomē imponens: ubi antea ophyuſa dice-
batur. In eodem inſulandem ſpatioſam incolunt tyragetæ. Ab eſt a ſpeudoſtomo iſtri oſtio
cxxx. mil. Mox aſtacæ cognomines flumini. ultra quos erobizi: flumem rhode ſynus ſagga-
ricus: portus ordeſus. Eta tyra cxx. mil. paſſuum flumē boriſtenes: lacuſq; & gens eodē no-
mine: & oppidum a mari recedens. xv. mil. paſſuum. Olbiopolis & mileropolis antiq; uis no-
minibus. Rurſus in littore portus achæorum. Inſula achillis tumullo eius uiri clara. Et ab
ea. cxxv. mil. paſſ. peninſula ad formam gladii in tranſuerſum porrecta exercitatione eiuf-
dem cognominata dromos achileos. Cuius longitudinem. lxxx. mil. paſſ. tradidit Agrippa
Totū enī tractū ſardiſcite: & ſcyraci tenēt. Inde ſilueſtris regio: hyleum mare quo alluitur
cognominant. Enā cādloæ uocantur incolæ. Ultra panticapes annis qui nomadas & geor-
gos diſterminant. mox aceſinus. Quidam panticapem conſuere intra olbiam cum boriſte-
ne tradunt. Diligentiores hypani tanto errore eorum qui illum i aſia parte prodidere. Ma-
re ſubit uafſo reſeſſu donec quinq; mil. paſſ. interuallo abſit a mæotide uafſa ambiens ſpa-
tia multaſq; gentes. Sinus garcinites appellatur: flumen placyris. Oppida nauarum gorci-
ne. A tergo lacus buges ſoſſa miſſus in mare. Ipſe buges a coreto mæotis lacu ſinu petro-
ſo diſcluditur dorſo. Recipit amnes bugem: gerthum: hypanin: ex diuerſo uenientes tra-
ctū. Nam gerthus baſilidas & nomadas ſeparat. Hypanis per nomadas & hyleos fluit manu-
facto alueo in bugem: naturali in coretum. Regio ſcythiæ ſendica nominatur. Sed a carci-
nite taurica incipit: quondam mari circūſuſa & ipſa: quaq; nunc iacent camei. Deinde ua-
ſtis attollitur iugis. Triginta ſunt eorum populi. Ex iis mediteraneis. xxvii. Sex oppida or-
gocyni: carafenī: aſtyrani: tractari: arcifſali: tecali: caliordi. Iugum ipſum ſcythorauti tenent.
Clauduntur ab occidente cheronneſo: ab ortu ſcytiſſa tauris. In ora a carcinite oppida ta-
græ in ipſis anguſtiis peninſulæ. Mox heraclea cheronnensis libertate a romanis donatū.
Megarice uocabatur antea præcipui nitoris in toto eo tractu cuſtoditis græciæ moribus:
quinq; mil. paſſ. ambiente muro. Inde parthenium promontorium taurorum ciuitas placia.
Symbolum portus. Promontorium criu metopon aduerſum carambico aſiæ promontorio
per medium euxinum percurres. clxx. mil. paſſuum interuallo. quæ maxime ratio ſchyti-
arcus formam efficit. Ab eo taurorum portus multi & lacus. oppidum theodofia a criu
metopo. cxxii. mil. paſſ. A cherōneſo. cxlv. mil. Ultra fuere oppida cyte: zephirium: acre: nym-
pheum: dia. Reſtat longe ualidiſſimum in ipſo boſphori introitu panticapeum mileſiorum
a theodofia mille. xxxv. paſſ. a cimero uero oppido trans fretum ſcito mil. d. ut diximus ſpa-
tium. Hæc ibi latitudo aſiam: ab europa ſeparat: eaſq; ipſa pedibus plerūq; peruiā glatiato
fretu boſphori cimerii. Latitudo. xii. d. paſſuum. Oppida habet hermifium: mimetium: &
intus inſulam alopecem. Per mæotin autem ab extremo iſthmo: qui locus taphræ uocatur
ab ore boſphori ducenta ſexaginta mil. paſſ. longitudo colligitur. A taphris per continentē

LIBER.

introrsus tenent aucheta. apud quos hypanis oritur. Neuri: apud quos borysthenes: gelosini: rugasete: budini: basilida: & ceruleo capillo agathyrsi. Super eos nomades. Deinde antrophophagi. A bute super meotin sauromata & hessedones. At per oram ad tanaim usque mare a quibus lacus nomis accepit. Vltimique a tergo eorum arismapi. Mox riphei montes & assiduo nivis casu pinnarum similitudine pterophoros appellata regio: pars mundi: da nata a natura rerum: & densa mersa caligine: neque in alio quam rigoris opere gelidique aquilonis conceptaculis. Pone eos montes ultraque aquilonem gens scythica (si credimus) quos hyperboreos appellauere anno degit æuo: fabulosis celebrata miraculis. Ibi creduntur esse cardines mundi: extremique siderum ambitus. semestri luce & una die solis aucti: non ut imperiti dixerunt ab æquinoctio uerno in autūnum. Semel in anno solstitio oriuntur iis soles: brumaque semel occidunt. Regio aprica: scythici temperie: omni assatu noxio carens. Dominus iis nemora lucique & deorum cultus. Virum gregatque discordia ignota: & ægritudo omnis. Mors non nisi facierate uitæ epulatis: delibutisque senibus luxu ex quadam rupe in mare salientium. Hoc genus sepulture beatissimum. Quidam eos in prima parte asiæ: litterarum posuere non in europa qui sunt ibi similitudine & situ attacori nomine. Alii medios fecere eos inter utrumque solem antipodum occasum exorientemque nostrum: quod fieri nullo modo potest constare tam vasto mari interueniente. Qui alibi quam in semestri luce constituere eos serere matutinis: meridie metere: occidente sole foetus arborum de cerpere: noctibus in specus condi tradiderunt. Nec libet dubitari de gente ea cum tot auctores prodant: frugum primitias solitos delon mittere. Apollini: quem precipue colunt. Virgines ferebant eas hospitibus gentium per annos aliquot uenerabiles: donec uiolata fide in proximis accolarum finibus deponere sacra ea institueret. Hic ad contemnos deferre atque ita delum usque. Nox & hoc ipsum exoleuit. Sarmatiae: scythiae: taurica: omnisque ab oriente: amne: tractus longitudo. d. cccclxxx. mil. Latitudo. d. ccxvii. M. Agrippa tradita est. Ego scertam in hac terrarum parte mensuram arbitror. Verum instituto ordine reliqua huius sinus dicantur: & maria quidem eius nuncuabimus.

Insulae ponti.

Ca.

XIII.

Ellespontus insulas non habet in europa dicendas. In ponto duæ. M. d. passibus ab europa. xliii. mil. ab ostio cyaneæ: ab aliis symplegades appellatæ: traditæ fabulis inter se concurrisse: quoniam paruo discreta intervallo ex aduerso intrantibus geminæ cernebantur: pauloque deflexa acie coeuntium speciem præbebant. Circa istrum apolloniæ aduexit. Inter ostia istricum essent diximus. Ante borysthenem achillea est supradicta: eadem leuce & macaron appellata. Hanc temporum horum demonstratio a borysthene. xli. mil. ponti a tyra. cxx. mil. a peuce insula. l. mil. Cingitur circiter. x. mil. passus. Reliquæ in cæcinitis sinu cephalones: rhosphodus: amacra. Non est omittenda multorum opinio priusquam digre diamur a ponto: qui maria omnia interiora illo capite nasi non gaditano freto existimauere: haud improbabili argumento: quoniam æstus semper e ponto profluens nunquam reciprocetur ad eundem. Deinde est ut externa europæ dicantur: transgressisque in ripheos montes littus oceani septentrionalis in leua donec perueniatur gades legendum. In insula complures sine nominibus eo situ traduntur. ex quibus ante scythiam quæ appellatur bānonia: unam abesse a scythia diei cursu: in quam ueris temperie fluctibus electrum efficitur Timæus prodidit. Reliqua littora incerta signata fama. Septentrionalis oceanus: amalchiū eum Vecatæus appellat a paropaniso amne qua scythiam alluit. quod nomen eius gentis lingua significat congelatum. Philemon morimarufam a cimbris uocari hoc est mortuum mare. Inde usque ad promontorium urbeas. Ultra deinde crenium. Xenophon laniplacenus a littore scytarum tridui navigatione insulam esse immentem magnitudinis balatiam tradit. Eandem pythias basiliana nominat. Feruntur oonæ: in quibus ouis auium & auenis incolæ uiuant. Aliæ in quibus equinis pedibus homines nascantur. hippopodes appellati. Fanestiorum aliarum in quibus nuda alioquin corpora prægrandes ipsorum aures tota integant. Incipit inde clarior aperiri fama ab gente ingeuonum: quæ est prima. Inde germaniæ seu mons ibi imensus: nec ripheis iugis minor imané ad cimbrorum usque promontorium efficit sinum: qui codanus uocatur refertus insulis: quarum clarissima scandiavia est incomperite magnitudinis. Portio tantum eius quod sit notum: hilleuonum gente

quingentis incolente pagis: quæ alterum orbem terrarum eam appellat. Nec est miror opinionem eningia. Quidam in hac habitari ad insulam usque fluuium: a Iarmatis benedis: scyris hytris tradunt. Sinum clyipenum uocari: & in ostio eius insulam latrin. Mox alterum sinum lagnum conterminum cimbris. Promontorium cimbrorum excurrans in maria longepe insulam efficit: quæ austus appellatur. xxiii. mil. passuum. Inde insula Romanis armis congnita. Earum nobilissime burcana fabaria a nostris dicta a frugis similitudine sponte prouenientis. Item glessaria a fucino in ilitiæ appellata a barbaris austerania: præterque actania. Toto autem hoc mari ad scaldin usque fluuium germaniæ accolunt gentes haud explicabili mensura: tam immodica prudentium discordia est. Græci & quidam nostri. xxv. mil. passuum. oram germaniæ tradiderunt. Agrippa cum rætia & norico longitudinem. d. c. mil. lxxxvi. mil. passuum. Latitudinem ducenta. xlviii. milia.

Germaniæ.

Ca.

XIII.

Hetiæ prope unius maiore latitudine: sane circa excessum eius subactis. Nam germania multis postea annis nec tota percognita est. Si coniectare permittitur haud multum ora deerit grecorum opinio: & longitudini ab Agrippa tradita: Genera germanorum quinque. Vindelici: quorum pars burgundiones: uarrinæ: charini: guttones. Alterum genus ingeuones: quorum pars cimbrici: teutoni a caucorum gente. Proximi autem rheno isteuones: quorum pars cimbrici mediterranei: hermiones quorum sueui hermuduri: chariti: cherusci. Quarta pars peucini: balternæ supradictis contermini daci. Amnes clari in oceanum defluunt: guttalus iustillus siue iustilia alius uisurgis amnis: rhenus: mofa. Introrsus uero nulla inferius nobilitate hercyniæ iugum prætenditur.

Infula in gallico oceano.

Ca.

XV.

N rheno autem ipso prope. c. mil. passuum. in longitudinem nobilissima batauorum insula & canenefacum: & aliæ frisiorum: caucorum: frislabonum: sturiorum: mofa: riorum: quæ sternuntur inter helinum ac fluuium. Ita appellantur hostia in quæ effusus rhenus ab septentrione in lacus ad occidentem in amnem mofam se spargit. medio inter hæc chore modicum nomini suo custodiens alueum.

Britannia hiberna.

Ca.

XVI.

X aduerso huius sitis britannia insula clara græcis nostrisque monumentis inter septentrionem & occidentem iacet: germaniæ: galliæ: hispaniæ: multo maximis europæ partibus magno interuallo aduersa. Albion ipsi nomen fuit cum britanniæ uocarentur omnes de quibus mox paulo dicemus. Hæc abest a gesoriaco morinorum gentis litore proxime traiecto quinquaginta milia milium. Circuitu uero patere triginta octo milia passuum. lxxv. mil. Pyrius & Isidorus tradunt. Triginta prope iam annis notitiam eius Romanis armis non ultra uicinitatem siluæ calidonæ propagantibus. Agrippa longitudinem octi gentorum milium passuum credit esse. Latitudinem trecentorum milium credit. Et eandem hiberniæ latitudinem. Sed longitudinem ducentorum mil. passuum. minorem. Super eam hæc sita abest breuissimo transitu a silurum gente. xx. mil. passuum. Reliquarum mella. cxxv. mil. circuitu amplior proditur. Sunt autem hinc. xl. mil. passuum. orades modicis inter se discretæ spatiis Septem acmodæ: & triginta hebudes: & inter hiberniam & britanniam mona: menapia: rice: nea uetris filinus andros. Infra uero siambis: & axantos. Et ab aduerso in germanicum mare sparsæ glessariæ quas electridas græci recentiores appellauere: quæ ibi electrum nasceretur. Ultima omnium quæ memorantur tylæ. In qua solstitio nullas esse noctes indicauimus cætri signum sole transeunte nullosque contra per brumam dies. Hæc quidam senis mensibus continuis fieri arbitrantur. Tineus hystoricus a britannia introrsus sex dierum nauigatione abesse dicit insulam mitteri in qua candidum plumbum proueniat. Ad eam britanos utilibus nauigiis corio circumfusus nauigare. Sunt & qui alias prodant scadiam: dumna: bergos: maximamque annuum herigon ex qua i tylem nauigetur. A tyle unius diei nauigatione mare concretum a nonnullis cronium appellatur.

Gallia.

Ca.

XVII.

Allia omnis comata uno nomine appellata in tria populorum genera diuiditur amnibus maxime distincta. A scalde ad sequanam belgica. Ab eo ad garunam celtica: Eademque ludugnensis. Inde ad pyreniæ montis excursus aquitania aremorica ante dicta. Agrippa uniuersarum galliarum inter rhenum & pyreneum atque oceanum ac mon-

diii

LIBER.

res gebennahi & iuram quibus narbonensem galliam excludit: longitudinem. ccccxx. mil. pas. Latitudinē. cccxiii. coputauit. Ascaldi icolunt: externi: texandri pluribus noibus. Dein de menapii: morini: oromalaci iuncti pago q cerfiacus uocatur. Britani: ambiani: bellouaci: bassi. Intraorsus catoslogi: atrebatas: ueruii: liberi uero madi: sueuicor: sueffiones: ueruni: liberi: ulmanetes liberi: tungri: rinuci: frisi: auones: betasi: leuci: liberi: treueri liberi antea: & lingones foederati: remi foederati: medio matrici: sequani: rauraci: heluetii. Colōia equa: stris & rauriaca. Rhenū aut ac colentes germania gentiū i eadē prouintia menetes: triboci: uagiones: cubi: colonia agrippinēsis guberni: butani: & quos i insulis diximus rheni.

Lugdunenlis gallia.

Ca.

XVIII.

Vgdunenlis gallia habet lexouios: uelocasses: gallos: ueneros: abricatuos: ossifi nos: flumē clarū ligeri. Sed peninsulā spectatiorem excurrētē in oceanū a fine ossi forū circuitu. d. c. xxv. mil. pas. lōgitudine. In latitudine. cxxv. mil. Ultra eā uānetes. Intrus aut hedui foederati: cauratani: foederati: boii: senones: Aulerci q cognominantur ebu rones: & q cenomani: meldi liberi: parisi: trecafles: andegau: inducasses: bodicasses: uenelli: cariofucelites: diablidi: rhedones: turones: itesui: secusii: albi liberi: i quorum agro colonia lugdunum.

Aquitania.

Ca.

XIX.

Quitanica sunt ambulatri: anagnutes: piñones: fantones liberi: bituriges liberi: se signani: cognomine ubisci: agtani unde nomē puintia: sediboniates. Mox in oppi dū cōtributi cōuenā: bergebi: tarbeli quattuor: signani: cocofates: sexagnani: uena mi: enobrifates: belendi: saltus: pyreneus. Intra q nemeosi: ofgdates montani: sybillates: ca poni: bercorcates: pipedimui: fassunini: uellates tornates: consorāni: ausci: elufates: sortia tes: ossidates: capestres: succasses: latufates: basabocates: uassei: senates: cabolestri: agesinat f piñonibus iuncti. Hinc bituriges liberi qui cubi appellantur. Dein lemouices: aruerni li beri: gabales. Rursus narbonensis prouintia cōtermini rutē: cadurci: antobroges. Tarnā q amne discreti a tolosanis petrogori. Maria circa oram ac rhenum septentrionalis oceanus: inter rhenum & sequanam britanicus: inter rhenum & pyreneum gallicus. Insule complu res uentorum. & quae ueneticae appellantur: & inter aquitanicum sinum.

Circiora hispania.

Ca.

XX.

Pyrenei promōtorio hispania incipit angustior nō gallia modo: uerum etiā semeti pla: ut diximus: imensum quantum hinc oceano: illic hiberico mari comprimenti bus. Ipsa pyrenei iuga ab exortu aequinoctiali in occasum brumalē breuiore latere septentrionali q meridiano hispanias faciunt. Proxima ora citioris est eiusdem tarraconēsis situs a pyreneo p oceanū bastonū saltus. Aolarso uasculorum oppida morosgi: menosta: uesperies: amanum portus: ubi nunc obrica flauī colonia ciuitatū nouem. Regio cantabro rum. flumen sangna: portus uictoriae iulio bricēsum. Ab eo loco fontes hiberi quadragin ta mil. pass. Portus biendium: origēi mixtis cantabris Portus eorum uesi: ueca. Regio astu rum: neoga oppidum in peninsula pisci. Et deinde conuentus lucensis a flumine nauia. Al biones: cibarci: egouarri cognomine namarini: iadoni: arroteba: promontorium celticum Amnes floriū. nelo: celtici cognomine neria: super q tamarci: quorum in peninsula tresa ra: seltianā Augusto dicata: & Toporio oppidum nolea. Celtici cognomine praestamarti: cileni. Ex insulis nominandae corricata: & aunios: acilenis: conuentus bracarum: heleni: gro ni: castellum tide: gracorū sobolis omnia. Insula cicā. Insigne oppidū abobrica. Minius amnis quattuor mil. pas. ore spatiosus: leuni: seurbi: bracarum oppidum augusta: quos su per galecia. Flumē limia. Durius amnis e maximis hispania ortus in pelondonibus: & iuxta numantiam. Lapsus dein per areuacos uaceosq determinatis ab asturia uestionibus: a lusi tania gallicis. Ibi quoq turdulos. a bracharis arcens: omīsq dicta regio a pyreneo metallis referta auri argenti: ferri plumbi nigri albiq.

Lusitania.

Ca.

XXI.

Durio lusitania incipit. Turduli: ueteres: pefuri. Flumē uagia. Oppidum talabrica. Oppidum & flumē eumenium. Oppida conimbrica: colippo: euburo: britium. Ex currit deinde in aliud uasto cornu promontorium: quod alii artabrū appellauere: aili magnum: multi ulyssipponense ab oppido: terras maria caelum determinās. Illo finitur alspania latus. Et a circuitu eius incipit frons septentrionis.

Insulae in oceano.

Ca.

XXII.

Inc oceanus qui & gallicus occasus: illinc oceanus atlanticus promontorii excur
 h sum. xl. mil. prodidere. Alti. xc. mil. pass. ad pyreneum. Inde non pauci duodequin
 quaginta milia. & ibi gentem artabrum quæ nunquā fuit manifesto errore: Arote
 bras enim quos ante celticum diximus promontorium hoc in loco posuere litteris permu
 tatis. Erratum & in annibus inclytis ab imino quem supra diximus. cc. mil. pass. ut auctor ē
 Varro abest eminius: quem alibi quidam intelligunt. & limeam uocant: obliuiois antiquis
 dictus: multumq; fabulosus. Ab durio tagus. cc. miliū. passuum interueniente munda. Ta
 gus auriferis harenis celebratur. Ab eo. clx. mil. passuum promontorium sacrum ē media
 prope hispaniæ fronte profilit. xliii. mil. passuum. Inde & pyreneum medium colligitur.
 Vatro tradit. Ab ana uero quo lusitaniam a betica discernimus. cxxvi. mil. passuum. Aga
 dibus. cii. mil. pass. additis gentes celticæ turduli: & circa tagum uetōes. Ab ana ad sacrum
 lusitani oppida memorabilia a tago in ora: olyssippo equarum ē fauonio uento conceptu
 nobile salatia cognominata. Vrs imperatoria merobrica: promontorium sacrum: & alterū
 ceneus. Oppida ossonobia bassa myrtili. Vniuersa prouincia diuiditur in conuentus tres:
 emeritensem: pacensem: scolabitanum. Tota populorum. xlyi. in quibus coloniæ sunt qui
 q; municipium ciuium Romanorum latii antiqui quattuor. Stipendiaria. xxxvi. Colōia au
 gusta emerita anæ fluuio apposta: mertalinensis: pacensis: norbensis: cæsariana cognomie.
 Contributa sunt in eam castra iulia: castra cecilia. Quinta est scalabis: quæ præsidium iuliū
 uocatur. Municipium ciuium romanorum olyssippo foelicitas iulia cognominatum. Oppi
 da ueteris latii ebora: quod idem liberalitas iulia & myrtilis & salatia quæ diximus stipen
 diariorum: quos nominare non pigeat. Præter iam dictos in betica cognominibus: augusto
 brigenfes: eminenfes: aranditani: taxabritenes: blaxenes: cæsarobricenes: caperenes: cau
 renfes: colarnici: bilitani: concordienfes: & bocori: interaufenes: latienfes: mirobrigenfes:
 qui celtici cognominantur: medubrigenfes qui plumbarii: cocelenfes: lancienfes: turduli
 qui barduli: & tapori. Lusitaniam cum asturia & galecia patere longitudine. xl. mil. pas. La
 titudine. d. xxxvi. mil. Agrippa prodidit omnes autem hispaniæ a duobus pyreni promon
 toriis per maria totius oræ circuitu. xxxix. mil. xii. colligere existimantur ab aliis. xxvi. mil.
 Ex aduerso celtiberiæ complures sunt insulæ cassiterides dictæ a græcis a fertilitate plum
 bi. & e regione arrotrebarum promontorio deorum sex: quas aliqui fortunatas appellaue
 re. In ipso uero capite mox beticæ ab ostio freti passus. lxxv. mil. gadis longa & (ut polib
 us scripsit) xii. mil. lata. iiii. mil. pas. abest a continente. Proxima parte minus pedes. d. cc. Reli
 qua plus. vii. mil. ipsius spatium. xv. mil. pas. est. Habet oppidum ciuium romanorum q; ap
 pellatur augustana urbs iulia: Gaditani ab eo latere quo hispaniam spectat passibus fere.
 c. Altera insula est in longum. cc. mil. pas. xl. mil. lata. In qua prius oppidum gadium fuit.
 Vocatur ab Ephoro & Phyllide erythrea a Timæo & Syleo ophrodilias: ab idigenis lunon
 nis. Maiorem Timæus potinufam a puteis uocitatam ait. Nostri tarteron appellat: quā pœ
 ni appellant gadiritam. Pæonica diruta punica lingua septem significante. Erythrea di
 cta est quoniam tyrii ab origine eorum orti ab erythreo mari ferebantur. In hac Geriones
 habitasse a quibusdam existimantur: quorum armenta Hercules abduxerit. Sunt qui aliā
 esse eam: & contra lusitaniam arbitrantur: eodēq; nomine quondam ibi appellant.

Vniuersæ europæ mensura.

Ca.

XXIII.

Eracto ambitu europæ reddenda consumatio est: ne quid in expedito non sit no
 scere uolentibus. Longitudinem eius Artemidorus atque Isidorus a tanai usq;
 gades. lxxxiii. mil. xliii. passuum prodiderunt. Polybius latitudinem europæ ab
 italia ad oceanum scribit xi. Mil. l. esse etiam tum incomperta magnitudine huius. Est
 autem ipsius italiæ (ut diximus). xii. mil. xx. ad alpes. Vnde lugdunum ad portum mo
 rinorum britannicum: qua uidetur mensuram agere Polybius. xiii. mil. xviii. Sed cer
 tior mensura ac longior ad occasum solis æstiu ostiumque rheni per castra legionū
 germaniæ ab iisdem dirigitur alpius. xii. mil. xliii. pass. Hinc deinde africa atque asia
 dicuntur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. V.

Africæ Descriptio.

d iiii

LIBER.

Frcia græci libyam appellauere qua mare ante eam libycū īcipiēs ægipto finitur. Nec alia pars terrarū pauciores recipit sinus longe ab occidente littorū obliquo spatio. Populorum eius oppidorūq; nomina uel maxime sunt ineffabilia: præterq; ipsorū linguis & alias castella ferme inhabitant.

Mauritania.

Ca.

I.

Rincipio terrarū mauritanie appellatur usq; ad C. Cæsare Germanici filiū regna. Seuitia eius in duas diuisa est puintias. Promontoriū occai exstimū ampelusia noīatur a græcis. Oppida fuere lissa: cotte: ultra colūnas Herculis nūc ē tingi quondā ab Anteo conditū: postea a Claudio Cæsare cū coloniā faceret appellatū traducta iulia. Abest a belone oppido beticæ pxiō traiectu. xxx. m. p. Ab eo xxv. m. i ora oceani colonia Augusti iulia cōstātia: zubil regū ditiōi exēpta: & iura ī beticā petere iussa: & ab eo. xxxii. m. p. colōia a Claudio Cæsare facta lixos: uel fabulosissime ab antiq; narrata. Ibi regia Antei: certamēq; cū Hercule: & espidū horri. Affūdīt autē huic æstuariū e mari flexuoso meatu: i quo dracōis custodiæ istar fuisse nūc interpretant. Amplectit ī tra se īsulā: quā solā e uicīo tractu aliqto excelsiores nō tamē æstus maris iundāt. Extat in ea & ara Herculis: nec præ oleastro aliud ex narrato illo aurifero nemore. Minus pfecto mirētur protērofa græciæ mēdacia de iis ade amne lixopdita: q; cogitēt nostros nup paulo minus mōstrifica qdā de iisdē tradidisse. Præualidā hāc urbē maioreq; carthagine magna. Præterea ex aduerso eius sitā & ppe imēso tractu. Abtigi quoq; aliā Cornelius Nepos audacissime credit ab lixo. xl. m. p. In mediteraneo altera Augusti colonia ē babba: iulia cāpestris appellata. Et tertia panasa. lxxv. m. ualētia cognōiata Ab ea. xxxv. m. p. uolubile oppidū: tādē a mari utroq; distās: & ī ora a lixo. l. m. amnis subub? pter banasā coloniā defluēs & magnificus & nauigabilis. Ab ea totidē milibus passiū o ppidū sala ciuīdē nominis fluuiō īpositū: iā solitudinibus uicinū: elephātorūq; gregibus īfestū. Multo tamē magis autololū gēte p q iter ē ad mōtē africæ uel fabulosissimū atlātē. E mediis hūc harenis ī cælū ac roli pdiderūt: asperū: squalētē qua uergat ad littora oceani: cui cognomē īposuit. Eundē opacū nemorosūq; & scatrebris fōtiū rigūq; q spectat africā fructib? oīum generū spōte ita subnascentibus ut nunq; fatietas uolupratibus desit. Incolæ: neminē īterdū cerni: silere oīa haud alio q solitudinū horrore: subire tacitā religionē animos ppius accedētū: pterq; horrorē elati sup nudila atq; ī uicinia lunaris circuli. Eūdeq; noctib? micare crebris ignib? ægypanū fatyrorūq; lasciuiā. Impleri tibiārū ac fistulæ cātū tympanorūq; & cymbalorū sonitu strepere. Hæc celebrati auctores pdidere pter Herculi & pleo laborata ibi: spatiū ad eū īmensum incertūq;. Fuere & Hannonis carthagenensium ducis cōmētarii punicis rebus florentissimis explorare ambitum africæ iussu: quē secuti pleriq; e græcis nostrisq;. Et alia quedam fabulosa: & urbes multas ab eo conditas ibi prodidere: quarum nec memoria ulla nec uestigium extat. Scipione Aemiliano res in africa gerente Polybius annalium conditor ab eo accepta classe scrutandi illius orbis gratia circumuectus prodidit a monte eo ad occasū uersus saltus plenos feris: quas generat africa: ad flumem anatin. cccclxxxv. mil. pass. ab eo lixum. ccv. mil. pass. Agripa lixum a gaditano freto. cxii. mil. pass. abesse. Inde sinum qui uocetur saguti. Oppidum in promontorio mulachia. Flumina sububam & salar. Portum rubis a lixo. cccxiii. mil. pass. Inde promōtorium solis: portum risardir. Gerulos: autoteles: flumē colenum: gentem selatitos & masatos: flumē masatar: flumē darac: i quo cocrotilis gigni Deinde sinū. d. cxvi. mil. p. Includi montes baree promontorio excurtē in occasum quod appellatur surrentiū. Postea flumē palsum. ultra quod ætiopas peroros: quorū a tergo porusios. Iis iungi mediteraneos hetilos daras: at in ora æthiopas daratitas. flumē bam: borū cocrotilis & hippopotamis refertū. Abo montes ppetuos usq; ad eum quē eonoche ma dicemus. Inde ad promōtorium hesperū nauigatiōe dierū ac noctium. x. In medio eo spatio atlantem locauit: a cæteris omnibus in extremis mauritanie proditum. Romana arma primum Claudio principe in mauritania bellauere Ptolamēū rege a C. Cæsare interemptum ulciscēte liberto Aedone: refugientibusq; barbaris uentū constat ad montē atlantē. Nec solū cōsulatu pfunctis atq; e senatu ducibus q tum res gessere: sed equitibus quoq; romanis qui ex eo præfuerunt: ibi atlantē penetrassē gloria fuit. Quinq; sūt (ut diximus) romanæ coloniæ in ea prouincia: puiūq; famæ uideri potest. Sed id plerūq; fallacissimo experimento deprehenditur: quia digmāte in dagare uera pigeat: ignorantiæ pudore menti

si nō piget. haud alio fidei proniore lapsu: q̄ ubi falsæ rei grāuis auctor existit. Et equidem minus miror incōperta quædā esse equestris ordinis uiris. lā uero & e senatu nō aliudē in trantibus q̄ causa luxumæ: cuius efficacissima ius sentit atq; maxima cū ebori citroq; silue exquiratur: oēs scopuli getuli muricibus ac purpuris. Indigenæ tñ tradūt in ora abfala cl. mil. passuū flumē asanā marino haustu: sed portu spectabile. mox amnē quē uocat fuit. Ab eo ad dirin (hoc enī atlatinōmē esse eorū lingua cōuenit) cc. mil. pas. interueniēte flumī ne cui nomē est uior. lbi fama existere circa uestigia habitati quōdā soli uinearū palmēto rūq; reliquias. Suetonius Paulinus quē cōsulē uidimus primus romanorū ducū trasgres- sus quoq; atlatā aliquot miliū spatio pdidit de excelitate qdē eius quæ cæteri. lmas radi- ces dēis altisq; repletas siluis incognito genere arborū: pceritate enodi nitore: frōdes cu- pressis similes præter grauitatē odoris tenui eas obduci lanugine: qbus addita arte posse quales bōbix uestes cōfici. Verticē altis etiā æstate opiri niuib. Decumis se eo puenisse castris: & ultra ad fluuiū q̄ niger uocat per solitudines nigri pulueris eminentib; interdū ue- lue exultis cautib; loca inhabitabilia feruore quanq̄ hyberno tpe expertus. Qui p̄ximos ī habitet ei saltus refferos elefatorū ferarūq; & serpētū oī genere canarios appellari. Quip- pe uictū eius aialis p̄miscuū iis esse: & diuidua ferarū uiscera. lūctā athiopū gentem quos perorros uocat satis cōstat. luba prolemei pater q̄ p̄mus utriq; maritanæ iperauit studiose claritate memorabilior etiā q̄ regno suo. similia prodidit de atlante: præterq; gigni ibi her- bā euphorbiā noīe ab inuēto medico appellatā. Cuius lactēū succū miris laudibus cele- brat in claritate uisus. contra serpentes & uenera oīa priuatim dictato uolumine. Et satis superq; de atlante. Tingitania prouincia. Ca. 11.

ligitania prouintia lōgītudo. clxx. mil. pas. est & gēs in ea quōdā p̄cipua mauro- rum: undē nomē puintia: quos pleriq; maurusios dixerūt. Attenuata bellis ad pau- cas redit familias. Proxima illi massessylorū fuerat: sed similimodo extincta est. Ge- tula nūc tenēt gētes: bamuræ: multoq; ualidissimi autololes. Et horū pars quōdā nelimi q̄ auulsi iis p̄pria fecere gentē uersi ad athiōpas. Ipsa prouincia ab oriēte mōtosa fert elephā- tos. In abila quoq; mōte & quos septē fratres a simili altitudine appellant freto iminenti iūctis abile: ab iis ora sterna mari. Flumē tamūdā nauigabile quōdā & oppidū. Flumē laud- & ipsū nauigiorū capax. Ruzardir oppidū & portus maluana flumī nauigabilis līga. oppi- dū ex aduerso maluana in hispania sitū Syphacis regia alterius iā mauritanæ. Nāq; diu re- gū noīa optinere: ut bogudiana appellaret extima. Itēq; Bochi quæ nūc cæsariēsis. Ab ea portus magnus harpatio appellat; ciuiū ro. oppidū. Annis mulucha Bothi massessylorūq; finis. Quizaceniāna pegrinorū oppidū. Arsennaria latinorū tria mil. passuum a mari. Car- cēna colonia Augusti: legio secunda. Itē co'lonia eiusdē deducta chorre p̄toria gunugii. p̄ montoriū Apollinis. Oppidūq; ei celeberrimū cæsarea antea uocitatū iol iube regia a Di- uo Claudio coloniz iure donata eiusdē iussu deductis ueteranis. Oppidū nouum & latio datū tipasa. Itēq; a Vespasiano impatore eodem munere donatū icolio. Colonia Augusti rusguniæ Rusguriū ciuitate honoratū a Claudio Ruzasus colonia Augusti. Salde colo- nia eiusdē: gigili oppidū. Tuca ipositū mari & flumini amfagg. Intus colonia augusta quæ itē succa: baritē: tubi: subtu. Ciuitates tirinici: tigauæ. Flumina ilfarges: gens nabades: fardana: lauerna: barginina: turebi: flumē ulfariēs nauigabile. flumē amfaga abest a cæsā- rea. ccxxxiii. mil. pas. utriusq; mauritanæ longitudo. d. ccc. mil. pas. xxxix. mil. Latitudo. cc. cxvii. mil. passuum.

Numidia.

Ca.

III.

B amfaga numida est Masinisse clara noīe metagonitis terra a græcis appellata. Nimide uero nomades a permutadis papilionibus mapalia sua hoc est domus palu- stris cicūferētes. Oppida cullurus: ichada: ab ea ad. xlviii. mil. pas. in mediterraneo colonia cirtha sitianorū cognomine & alia intus sicca: liberūq; oppidū bullaregia. Et i ora tacatua hippo regius flumē armua. Oppidū trabacha ciuiū ro. Tusca fluuius numidiæ fi- nis. nec præter marmoris numidici ferarūq; prouentum aliud insignæ.

Africa.

Ca.

IIII.

Tusca zeugitana regio & quæ p̄pria uocet africa est. Tria promōtoria: candidum mox Apollonis aduersum sardinia: Mercurii aduersum sicilia: in altū procurrētia duos efficiūt sinus hipponēsem p̄ximū ab oppido: quod hipponem dirutū uocant

LIBER.

diarrhidū a græcis dictū ppter aquarū irrigua. Cui finitimū theudalis immune oppidum longius a littore. Dein promontoriū Apollinis & in altero sinu utica ciuiū romanorū Ca thonis morte nobilis: flumem bagrada. Locus castra cornelia. colonia carthago: magnā in uestigiis carchaginis colonia maxilla: Oppida carpi: misua. Et liberū clupea in promonto rio Mercurii. Item libera curcubisne. Mox africa ipsius alia distinctio. Libyphenices uo cantur qui bizantiū incolunt. Ita appellatur regio. ccl. mil. pas. per circuitum fertilitatis exi miæ cum centesima fruge agricolis fœnus reddēte terra. Hic oppida libere leptis adrumē tum: ruspina: taphus. Inde thena: fabrata contingens syrtin minore. ad quā nutmidie & afri cæ ab amplaga lōgitudo. d. lxxx. mil. pas. Latitudo quā cognitū est. cc. mil. Ea pars quā afri cam appellauimus diuiditur in duas prouincias: ueterem & nouā discretas fossa. Inrer afri canum sequentem & reges thenas usq; producta. quod oppidū a carthagine abest. ccxvii. mil. pas. Tertius sinus diuiditur in geminos duarū syrtiū uadoso ac reciproco mari. Distr rhoos ad p̄ximā quæ minor est a carthagine. ccc. mil. pas. ut polybius tradit. Ip̄sam cētū mil. pas. additu. ccc. mil. ambitu. Et terra hæc autē syderū obseruatione nobilis. Ad eam per de sarta harenis perq; serpētes iter est: Excipiūt saltus repleti ferarū multitudine: & introrsus elephatorū solitudines: mox deserta uasta. Vtrinq; garamātes ab augylis dierū. xii. itinere distantes. Super illos fuere gens p̄yli: super quos lacus lycomedis desertis circūdatus. au gylæ ipsi medio fere spatio locantur ab ærphiopia quæ ad occidentē uergit & a regiōe quæ duas syrtis interiacer pari utrinq; intervallo. sed littore inter duas syrtis ducetorū qnqua ginta mil. pas. lbi ciuitas oensis. Cyniphis fluuius ac regio. Oppida neapolis taphra: abro gina: leptis altera quæ cognominatur uagna. Syrtis maior circuitu. cxxv. mil. passuū. adi tu autem. cccxiii. mil. Inde accolit gens cispadū. In intimo sinu fuit oralthophagon: quos quidam alachroas dixere ad philenorū aras: ex harena sunt ex. Ab iis non procul a conti nente palus uasta ad annem tritonem. nomēq; ab eo accepit: palanrias appellata a Callima cho: & citra minorē syrtim esse dicta: a multis uero inter duas syrtis. Promōtorium quod maiorē includit buriū appellatur: ultra cyrenaica prouincia. Ad hunc finē africa a fluuiū amplaga populos. xxvi. habet qui romano parent imperio. In iis colonias sex præter iam su pradictas pthinam tuburbin. Oppida ciuiū romanorū. xv. ex quibus in mediterraneo dicē da abfuritanū: abutufensē: ab oriente canophicū: chimanensē: rhimicū: tumidiēse. tur bubiensē: tybiburmensē: tibigensē. Vcitana duo maius & minus. uagensē: oppidū latinum. unum uzzalitanū. Oppidū stipendiarū unū. Castris corneliis oppida libera triginta: ex q; bus dicenda intus acolitanum: acharitanum: auinensē: abziritanū: canopicanum: melizita num: mararensē: salaphiranum: tufdriranum: diricēse: tiphicēse: tunisēse: scoedenēse: ta gasēse: figensē: ulufuburitanum: uagiensē: aliud figenge: zianiensē. Ex reliquo numero non ciuitates tm̄: sed plerūq; etiam nationes iure dici possunt: ut nartabudes: caspitani: in sulani: fabarbares: massilini: ciues uamacures: ethini: mussimi: marchubi: & tota getulia ad flumen nigritin: qui africanā ab æthiopia dirimit.

Cyrene. Ca. V.

Yrenaica eadē pentapolitana regio illustratur Nammonis oraculo: quod a cyrenis abest. cccc. mil. pas. fonte solis: pentapolis urbibus maxime quinq; berenie: arsinoe: ptolémaide apollonia: ip̄sacq; cyrene. Berenice in syrtis extimo cornu est quondam uocata hesperidum supradictarum uagantibus græciæ fabulis. Nec procul ante oppidum fluuius lethon: lucus sacer: ubi hesperidum horti memorantur. Abest a lepti. cclxxxv. mil. pass. Ab ea arsinoe theutyra uocitata. xliii. mil. pass. Et deinde ptolémaïs antiquo nomine barce. xxii. mil. pas. Mox. ccl. mil. promontorium phicus per creticum mare excurrit distēs ccel. mil. pass. a tænarō laconicæ promontorio. A creta uero ip̄s. cxxv. mil. Post id cyrene a mari. xi. mil. pas. A phicunte apolloniā. xxiiii. m. pass. ad cherōnesum. lxxxviii. mil. pas. Vn de cathabatinū. ccxvi. mil. passuū accolūt marmaridæ a pharedoni ferme regiōe ad syrtim usq; maiorem porrecti. Post eos a craucæ lesatiani. In ora syrtis nasammones quos mesam mones greci appellauere ab argumento loci medios inter harenas sitos. Cyrenaicus ager xv. mil. passuum latitudine a littore arboribus fertilis habetur. Intus eodem spatio frugi bus tantum mox uiginti mil. passuum latitudine: & ccl. mil. pass. longitudine laferi modo post nasammonas hasbitæ & macæ uiuunt. Ultra eos hamonienēs. xi. dierum itinere a syr tibus maioribus ad occidentē & ipsi quaquæ uersus harenis circundati: puteos tamē haud difficiles binum fere cubitorū inueniunt altitudine ibi restagiantibus mauritaniz: aquis

Domos sale e montibus suis exciso cœu lapide cōstruūt. Ab iis ad troglodytas hyberni occasus plaga dierū quattuor iter: cū quibus cōmerciū gēne tantū quā carbunculum uocamus ex æthiopia uestæ. Interuenit ad solitudines africæ sup̄ minore syrtim dictas uerphazania: ubi gentē phazaniōrū urbēq; alelen & cillabāsubegimus. Item cidamū e regione sabrate. Ab his mons longo spatio in occasum ab ortu tendit: ater a nostris dictus a natura adusto similis: aut solis percussu accenso. Ultra eū deserta. Marelgæ oppidū garamantū. Itemq; detris affuso fonte a medio die ad mediā noctem aquis feruentibus. totidem horis ad mediū diem rigentibus. Clarissimūq; oppidum garadamū caput garadamantū: omnia ermis romanis superata: & a Cornelio Balbo triūphata: unius omniū curru externo & quietum iure donato. Quippe gadibus nato ciuitas romana cū Balbo maiore patruo data est. Et hoc mirū supradicta oppida ab eo capta auctores nostros prodidisse. Ipsum in triūpho præter cydamū & garadamū oīum aliarū gentiū urbiūq; numina ac simulacra duxisse que fuere hoc ordine. Tabidiū oppidū: niteris nationis gligemela oppidum. Bubeiū natio uel oppidum. Enipi natio. Thuben oppidū. Mons nomine niger: nitibrū rapla oppida: discerna natio. detri oppidū: flumē nathabur: taspagū oppidū uauagi natio: boin oppidū: pege oppidū: flumē dafibari. Mox oppida cōtinua baracū: buluba: alafū: balsa: galla: maxalla: zizama. Mons gyri: in quo gēmas nasci titulus prodidit. Ad gramātas iter in explicabile adhuc fuit latronibus getis eius. Puteos qui sunt nō alte fodiedi si locorū noticia ad sit harenis ope rientibus. Proximo bello quod cum cœsibus romanis gessere auspiciis Vespasiani imperatoris cōpendiū uix quatrīduo dephesum est. Hoc iter uocatur pter caput saxi. finis cyrenai: cus cathabathmos appellatur oppidū & uallis repete cōuexa. Ad eum terminū cyrenaica africa a syrti minore decies sexaginta mil. pass. in lōgitudine patet. In latitudine qua cognitum est. d. ccc passuum. Lybia mareotis. Ca. VI.

A quæ sequitur regio mareotis libya appellat: ægypto cōtermina. Tenet martmari des: adirmachidæ: deinde mareotæ. Mensura a catabathmō ad paretonium. lxxxvi. mil. pass. In eo tractu intus apīs interest nobilis religione ægypti locus. ab eo paretoniū. lxi. mil. passuum. Inde alexandriā. c. mil. passuum. Latitudo. clxix. est. Eratosthenes a cyrenis alexandriā terrestrī itinere. d. xxv. mil. prodidit. Agrippa totius africæ a mari atlantico cum inferiore ægypto. lxxxv. mil. passuum. longitudine posuit. Polybius & Eratosthenes diligētissime existimati ab oceano ad carthaginē magnā. lxxvi. mil. pass. Abea canopum nili proximum ostiū. xvi. mil. passuum. xxix. fecerunt. Isidorus a tingi canopum. xxxv. xcix. mil. p. Artemidorus quadraginta minus q̄ Isidorus. Ca. VI.

Insulæ circa Africam & aduersarum africæ.

Insulas non ita multas complectuntur hæc maria. Clarissima est menix lōgitudine i xxxv. mil. pass. latitudine. xxv. ab Eratosthene lotophagites appellata. Oppida habet duo menigen ab africæ latere: & altero toiar. Ipsa a dextro syrtis minoris promontorio passibus. cc. sita ab ea. c. pass. contra leum cercina cum urbe eiusdē nominis libera longa. xxv. mil. pass. Lata dimidium eius ubi plurimum. ac in extremo non plus. v. mil. passus. Tunc per parua carthaginem uersus cercinitis ponte iungitur. Ab iis. l. mil. fere pass. lipa dusa longa. vi. mil. pass. Mox gaulegalata: cuius terra scorpionem dirum animal africæ necat. Dicuntur & in clupea emori: cuius ex aduerso cossyria cum oppido. At contra carthaginis sinum duæ e gremio areæ aræ. Re uera autem scopuli uerius q̄ insulæ: inter siciliam maxime & sardiniam Auctores sunt & has quōdam habitatas subsedisse. Interiori autem ambitu africæ ad meridiem uersus: superq; getulos interuenientibus desertis primū omnium liby: ægypti: deinde leucæ æthiopes habitant. Aethiopes. Ca. VIII.

Vper eos æthiopū gentes nigritæ a quo dictum est flumine. Gymnetes pharusi etiam oceanum attingentes: quos in mauritanæ fine diximus perorri. Ab iis omnibus uaste solitudines orientem uersus: usq; garamātes: augy lasq; & trogloditas: uerissima opinione eorū qui desertis africæ duas æthiopias superponunt: & ante omnes Homerī qui bipartitos tradit æthiopas ad orientē occasūq; uersos. Nigri fluuiio eadē natura q̄ nilo: calamū & papirū & easdē gignit animātes iisdēq; tēporibus auget. Oritur inter ta: teleos æthiopas: cæcalicas. Horū oppidū mauin quidā solitudinibus interposuerunt. Atlā: tas iuxta eos: ægipanas semiferos: & blemnias: & gāphasantas: & satyros: & himantopodas

LIBER.

Atlantes degeneres sunt humani ritus si credimus. Nā neq; nominū ullorū inter eos ap-
pellatio est: & solē orientē occidentēq; dira imprecatione cōtuectur: ut exitiale ipsis agnū
q; Neq; in fōnia uisunt qualia reliqui mortales. Trogloditæ specus excuant. hæ illis do-
mus uictus serpentiū carnes: stridorq; nō uox. adeo sermonis cōmercio carent. Garantes
matrimoniorū exortes passim cū formis degunt. Auglæ tantū inferos colunt. Gāphae
fantes nudi: præliorūq; expertes externo cōgregātur. Blēmiis tradūtur capata abesse: ore
& oculis pectore affixis. Satyris præter figuram nihil moris humani. Aegipanis qualis uul-
go pingitur forma. Pimnapodes loripedes quidam: quibus serpendo ingredi natura est.
Pharusi quondam perla comites fuisse dicuntur. Hercules ad hesperidas tendentis. Nec
de africa plurāq; memorentur occurrunt.

De Asia. Ca. IX.

Dhæret alia quā petere a canopico ostio ad pōri ostiū Timosthenes. xxvi. xxxviii.
a mil. pas. tradidit. Ab ore autē ponti ad os mæotis Eratosthenes. xv. xlv. mil. pas. Vni
uersam uero cū ægypto ad tanain. Artemidorus & Isidorus. lxxxviii. d. cc. l. mil. p.
Maria eius cōplura ab accolis traxere noīa quare simus indicabuntur. Proxima africa: sco-
liæ ægyptus introrsus ad meridiē recedēs donec a tergo prætedatur aethiopes. Inferiorem
eius partē nilus dextra leuaq; diuisus amplexu suo determinat. canopico ostio ab africa:
ab asia pelusiaco. clxx. mil. pass. intervallo. Quā ob causam inter insulas quidā ægyptum re-
tulere: ita se findente nilo ut triquetra terre figurā efficiat. Ideo multi græcæ litteræ uoca-
bulo delatā appellauere ægyptū. Mensura ab unitate aluei unde se primum findit in latera
ad canopicū ostiū. cxlvi. mil. ad pelusiacū. cclvi. mil. est. Sūma pars cōtermina aethiopiæ the-
bais uocatur. Diuiditur in præfecturas oppidorum: quas nomos uocāt: ombiten: phāturi-
ten: apollopoliten: hermotiten: tiniten. phanturiren: copriten: tentiriten: diopoliten: antipo-
liten: aphrodipoliten: lycopoliten. Quæ iuxta pelusiū est regio nomos habet barbetice: bu-
baritē: thyetrotiten: tanirē. Reliqua autē arabicū hāmoniacū tendētē ad Hāmonis iouis
oraculū ofirintitē: leontopolitē: atriabitē: synopolitē: hermotolitē: xoitē: mendeisū: sebenni-
ten. sabastiten: setapolitē: heliopolitē: psoptiten: cynopolitē: thermopolitē: brusophiten: om-
phiten: seiten: ptenethū: temphū: naucratitē: ueratitē: meletitē: gynopolitē: menelaitē. Ale-
xandriæ regione. Itē lybiæ mæotis: heracleopolites est in insulala nili longa passus. l. mil.
in qua & oppidū Hercules appellatū. Arfinoitæ duo sunt: hi & mēphites usq; ad summū
delta perueniūt. Cui sunt cōtermini ex africa duo cæsitræ. Quæ idam ex iis aliqua nomina p-
mutāt & substituit alios nomos: ut heropoliten: crocodilopolitē. Inter arfinoitē: autem
ac mēphitē lacus fuit circuitu. ccl. mil. pas. aut ut Mutianus tradit. cccl. mil. & altitudinis
l. pas. manufactu a rege qui fecerat mæridis appellatus. Inde. lxxii. mil. pas. prope abest mē-
phis quōdam arx ægypti regū. Inde ad Hāmonis oraculum. xii. dierum interest. Ad scissu-
ram autē nili quod appellauimus delta. xv. mil. pass. Nilus incertis ortus fontibus: ut p de-
serta & ordentia & imenso longitudinis spatio ambulans famaq; tantū inermi quæsitū co-
guitus sine bellis: quæ ceteras oēs terras inuenere originē (ut luba rex potuit exquirere) in
monte inferioris mauritanie nō procul oceano habet: lacu protinus stagnante: quē uocant
hilidem. Ibi pisces reperiuntur alabetræ: coracini: siluri: crocodilus quoq;. Inde ob argumen-
tum hoc cæsitræ ortus creditur: in iis quæ nili alueo spectantur: hocq; lacu educantur: in
heleo dicatus ab eo spectat: hodie præterea obseruatū est prout in mauritania niues hym-
brefue fatiauerint: ita nilum increfcere ex hoc lacu. Rursus indignatur fluere per arenosa
& squalentia. Conditq; se aliquot dierum itinere. Mox alio lacu maiore in cæsitræis mau-
ritaniæ gente masēsylū erumpit: & hominum cærus ueluti circūspicit iisdem animalū ar-
gumentis. Iterū harenis receptus cōditur rursus. xx. dierū difertis ad proximos aethiopas
atq; ubi iterū senserit hominē profilit fonte (ut uerisimile est) illo quem nigrin uocauere.
Inde africa ab æthiopia dispescens etiā si nō protinus populis: feris tamen & beluis frequēs:
siluarūq; opifex medios aethiopas secat cognominatus astapus: quod illarum gentium lin-
gua significat aqua e tenebris profluentem. Insulas ita innumeras spargit quasdamq; tam
uaste magnitudinis quanq; rapida celeritate ut tamen die rum quinq; cursu non breuiore
transuolet. circa clarissimam earum meroen astabores leuo alueo dictus: hoc est ramus
aquæ uenientis e tenebris. Dextera uero astufapes: quod latentis significationem adiicit.
Nec ante nilus q; se totum aquis concordibus rursus iunxit. Sic quoq; etiamnum gyrifan-
tes nominatus per aliquot milia & in totū Homero ægyptus: aliis p triton. Subinde insulis

impactus toridem incitatus irritamentis. Postremo inclusumōtibz nec alibi torrentior
uectus aquis pperatibus ad locū aethiopū: qui caradupī uocatur: nouissimo cataracte iter
occurantes scophlos nō fluere imenso fragore creditur: sed ruere. Postea lenis & confra
ctis aquis domitūq; uolentia: alioquin & spatio fessus multis quibz faucibus in aegyptū ma
re se euomit. Certis tamen diebus auctu magno per totam spatiatu aegyptum fecundus
innatat terrā. Causas huius in clementi uarias prodidere: sed maxime probabiles etesiarū
eo tempore ex aduerso flantium repercussu ultro in ora adō mari. aut ibres aethiopie aeti
uos iisdem etesius nubila illo ferentibus e reliquo orbe. Timeus mathematicus occultam
protulit rationē. Phialiam appellari fontem eius mergiq; in cuniculos ipsum animē uapore
anhelantem fumibus cautibus ubi conditur. Verū sole per eos dies cōtinus facto extrahi
ardoris ut: & suspensum abundare: ac ne deuoretur abscondi: idq; euenire a canis ortu per
introitum solis in leone contra perpēdiculum fūntis sydere stante: cum & in eo tractu ab
sumantur umbræ. Plurifq; ediuerso opinatis largiorem fluere ad septemtrionē sole disce
dente: quod in cancro & leone euenit. Ideoq; tunc minus siccari. Rursus in capricornū &
austrinum polū uerso forberi: & ob id partius fluere. Sed Timæo siquis extrahi posse cre
dat umbrarum defectus iis diebus & locis sine fine abest. Incipit crescere luna noua quæ
cūq; post solstitium est sensim modiceq; cancrū sole transiente: abundantissime autē le
onem. Et refidet iu uirgine iisdem quibus accreuit modis in totum autē reuocatur intra
ripas in libra: ut tradit Herodotus centesimo die. Cū crescit reges aut præfectos nauigare
eo nefas iudicatum est. Auctus eius per puteos mensuræ notis deprehenditur. iustū scra
mentum est cubitorū. xvi. Minores aquæ nō oīa rigant. Aplores detinent tardius recede
do. Hæ serendi tempora absunt solo mandante. Ille non dant faciente. Vtrūq; reputat
prouincia in .xii. cubitis famē sentit. In .xiii. etiānum exurit. Xiiii. cubita hilaritatem afferūt
xv. securitatem. xvi. delicias. Maximū incrementū ad hoc aui fuit cubitorum. xviii. Claudio.
principe. Minimūq; pharsa ico bello: ueluti necem Magni prodigio quodā flumine auer
sante. Cū sterere aquæ opertis molibus admittitur. Ut quæq; liberata est terra: feritur. Idē
annis unus omnū nullas expirat auras. Ditionis aegypti esse incipit a fine aethiopie sycne
ita uocat insula. c. mil. pas. ambitu. in qua cerasiæ sūt latere arabie & ex aduerso isule. iiii. pi
le. d. c. mil. pas. & a nili fixura. unde appellari dixim' deltā. Hoc spatiū edidit Artemidorus:
& in eo. ccl. oppida fuisse. luba. cccc. mil. pas. Aristocreon ab elephantide ad mare. ccl. milia
pas. Elephantis insula infra nouissimum cataractem. cccc. mil. pas. & supra syenem. xvi. milia
habatur. Navigationis aegyptie finis ab alexandria. d. lxxxv. mil. pass. in tantū errauere su
pra scripti. Ibi aethiopie cōueniunt naues. Namq; eas plicatiles humeris transferunt quoti
ens ad cataractas uentum est. Aegyptus super ceterā antiquitatis gloriam. xx. mil. urbium
ibi Amase regnante habitata præfert. Nunc quoq; multis etiam ignobilibus frequēs cele
bratur tamen Apollinis: mox leucothe: & dispolis magna. Eadem thebe: portarum. c. nobi
lis: fama copiosa indicarum arabicarūq; mercium nilo proximum emporium. Mox uene
ris oppidum: & iterum iouis ac tentyris: infra quod abydlus Mēonis regia: & Ofiris tem
plo inclytum. vii. dierum itinere in lybiam remotum a flumine Deinde prolemais & pano
polis ac Vereris iterum. Et in lybico lycon ubi montes finiunt thebaidē. Ab iis oppida mer
curii: alabastrū canū: & supradictū Herculis Deinde arfinoes & iam dicta memphis: inter
quā & arfinoitem nemeon. In lybico turres quæ piramides uocantur. labyrinthus in miri
dis lacu nullo addito ligno ex ædificatus: & oppidū erialon. Vnū præterea intus & arabie
conterminum claritatis magnæ solis oppidum.

Alexandria.

Ca.

X.

Ed iure laudetur in littore aegyptii maris alexandria a magno Alexandro condita
in africa parte ab ostio canopico. xii. mil. pas. iuxta mareotim lacū: qui lacus antea
arapotes noīabat. Metatus est eā Dinocrates architectus pluribus modis memora
bili ingenio. xv. mil. pas. laxitate inserta ad effigiē macedonicæ chlamydis orbe gyrato laci
niosam dextra leuag; anguloso pcursu: iā tū tamen quinta situs parte regi dicata. Mareo
tis lacus ad meridianā urbis partē euripo & canopico ostio mittitur. ex mediterraneo com
mercio. Insulas quoq; plures amplexus. xxx. mil. pass. traiectu. dc. ambitu ut tradit. Claudi
us Cæsar. Alii schoenos in latitudinem patere. xl. faciunt schoenunq; stadia. xxx. Ita fieri lō
gitudinis. cl. mil. passuum: tantundem & latitudinis. Sunt in honore & intra decursus nili

LIBER.

multa oppida præcipue quæ nomina dedere ostiis non omnibus. xi. enim reperiuntur: superq; quatuor quæ ipsi falsa ora appellant. Sed celeberrimis septē: proximo alexandriæ canopico: deinde bolbitino: sebenitico: phanitico: mendefico: ranico: ultimoq; pelusiaco. prætereabuthos: pharbetos: leotopolis: atribus: ifidis oppidū: busiris cynopolis: aphroditos: lais naucratis: unde ostium quidam naucraticum nominant: quod alii heracleoticum: canopico cui. vi. mil. pass. proximum est præferentes:

Arabia.

Ca.

XI.

Ltra pelusiacū arabia est ad rubrum mare pertingēs & odoriferam illam ac diuitem & beatæ cognomine inclitā. Hecabanū & elbonitarum & scenitarū arabū uocatur sterilis præterq; ubi scyrie confinia attingit. nec nisi cassio mote nobilis. His arabes iunguntur: ab oriente cæleis: a meridie cedreis quidam: dein ambo nabatheis. Hæcæpoliticus uocat alterq; lelaniticus sinus rubri maris in ægyptū uergentis. cl. mil. pass. interuallo. Interduo oppida lazana & in nostro mari gaza. Agrippa a pelusio arfinoe rubri maris oppidum per deserta. cxxv. mil. pass. tradit tam paruo distat ibi tanta rerum naturæ diuersitas.

Syria palestina phoenicis.

Ca.

XII.

Vxta syria litus occupat quōdam terrarum maxima & pluribus distincta nobus. Namq; palestina uocabetur qua contingit arabas & iudea: & cæle: dein phœnice: & qua recedit intus damascena: ac magis etiam nū meridiana babylonia. Et eadē mesopotamia inter euphraten & tigrin: quaq; transit taurum: rophœne. Circa uero etiam comagene. Et ultra armeniam adiabene: assyria ante dicta. Et ubi ciliciam attingit antiochia. Longitudo eius inter ciliciam & arabiam. cccclxx. mil. pass. est. Latitudo a seleucia pieria ante oppidum in euphrate zeumam. d. uiginti quinque mil. pass. Qui subtilius diuidunt circum euphraten syriam phœnicem uolunt: & esse oram maritimam syriæ: cuius pars sit idumæa & iudea: deinde phœnicem deinde syriam. Id quod præiacet mare totum phœnicum appellatur. Ipsa gēs phœnicum in gloria magna litterarū inuentionis: & syderū: naualiumq; ac bellicarū artū. A pelusio capriæ castra: cassius mons: delubrum louis Cassii tumulus magni Pompeii trachine. Arabia finitur a pelusio. lxx. mil. pass.

Idumæa syria: palestina: samaria: ascalum: azotus: cæsarea.

Ca.

XIII.

Ox idumæa incipit & palestina ab emerfu sirbonis lacus: quē quidā. cl. mil. pass. circuitu tradidere. Herodotus cassio mote applicuit. Nunc est palus modica. Oppida rhino: colura: & intus raphace: gaza: & intus athedō: mons angaris. Regio per orā samaria oppidum ascalo liberum: azotus: samnes duæ. Altera intus ioppe phœnicum antiquior terrarum inundatione ut ferunt: insidet colli præiacente saxo: in quo uinculorum Andromadæ uestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa ceto. inde apollonia stratonis turris: eadem cæsarea ab Herode rege condita. Nunc colonia prima flauia a Vespasiano imperatore: deducta. Finis palestines. clxxxix. mil. pass. a cōfinio arabie. Deinde phœnices. Intus autem samaria. Oppida neapolis quod antea marmortha dicebatur. Seabste in monte alto re gamala. Supra idumæam & samariam.

Iudæa: galilæa: hierico: hemmaus: lydda: ioppe.

Ca.

XIII.

Vdeæ longe lateq; funditur. Pars enim syriæ iunctā galilæa uocatur. Arabiæ uero & ægypto proxima pareæ asperis dispersa montibus: & a cæteris iudeis iordane amene discreta. Reliqua iudea diuiditur in toparchias decem quo dicemus ordie. Hiericōtē palmetis consistit: fontibus irriguā: emmau: lyddā. ioppicā: acrabathenā: & zophaniticā: thamiticam: bethole: & thephene: norine in qua fuere hierosolyma lōge clarissima urbium orientis: nomen iudeæ: modo herodium cum oppido illustri eiusdem nominis.

Iordanis.

Ca.

XV.

Ordanis annis oritur e fonte peneade: qui cognomen dedit cæsareæ de qua dicemus: amnis amœnus: & quatinus locorum situs patitur ambitiosus: accolisq; se præbens uelut inuitus: asphaltitē lacum dirum natura petiit: a quo postremo ebibitur aquasq; laudatas perdit pestilentibus mixtas. Ergo ubi prima cōualium fuit occasio: in lacum se fundit: quem plures genesaram uocant. xvi. mil. pass. longitudinis. vi. mil. latitudinis: amœnis circūseptus oppidis. ab oriente iuliadæ & hippo: a meridie: tharitie: quo & nomine aliqui etiam lacum appellant. ab occidente tiberiade aquis calidis salubri.

Asphaltites.

Ca.

XVI.

Sphalctites nihil præter bitumē gignit: unde & nomē. Nullū corpus animalū recipit. rauri camelique fluitat. Inde fama nihil in eo emergi. Longitudine excedit. c. mil. pass. Latitudine maxima. xxv. implet. Minima sex. Prospicit eū ab oriēte arabia nomadum a meridie acharon: secunda quondā arx iudeæ ab ierosolymis. Eodem latere est calidus fons medicæ salubritatis callirhoe aquarū ploriam ipso nomine præferens.

Gens hesfenorum.

Ca.

XVII.

B occidēti littore hesfeni: quos fugitāt usque quaque nocentes. Gens sole & in toto orbe præter cæteras mira: sine ulla femina: omni uenere abdicata: sine pecunia forcia palmarū. In diem ex æquo cōuenarū turba renascitur: lōge frequētibus quos uita fessos ad mores eorū fortune fluctibus agitat. Ita per seculorū milia (credibile dictū) gens æterna est: in qua nemo nascitur. Tā fecūda illis aliorū uitæ penitētia est. Infra hos egadda oppidū fuit secundū ab ierosolymis fertilitate palmetorūq; nemoribus. Nunc alterū bustū. Inde masada castellum in rupe & ipsum haud procul ab asphaltite. Et hætenus iudea est.

De capolis.

Ca.

XVIII.

Vngitur e latere syrie decapolitana regio numero oppidorū in qua nō omnes eadē obseruant. Plurimi tamē damascū & opotū riguas amne chrysozoa: fertilē philadelphiā raphanā: oīa in arabia recedētia. Scytopolin antea nisa a Libero patre sepulta nutriti ibi scyris deductis. Gaddara hieramiace præfluente & iā dictū hippodiū. Pellā ags diuitem. galasam eanātā. Intercurrent cinguntq; has urbes tetrarchiæ: regnorū instar singulæ: & in regna contribuantur: tracoitis paneas. In qua cæsarea cum supradictō fonte abila: arca: ampelesia: gabæ.

Tyrus & sydon.

Ca.

XIX.

Inc redeūdū est ad orā atq; phœnicē. Fuit oppidū crocodilo. Est flumē nēptoria urbi nudosum. Sigaminū promōtorii: carmelūq;. Et in monte oppidū eodē nomine quōdam egbatana dictū. Iuxta getta gebba. Riuus pagida siue belus: uetri fertiles harenas paruo littori miscens. Ipse & palude cendeuia a radicibus carmeli profluit. Iuxta colonia Glaudii Cæsaris ptolemais quæ quōdam ace. Oppidū ecdippa. Promontoriū albū Tyrus quōdam insula præalto mari septingētis passibus diuisa. Nūc uero Alexandri opugnātis operibus cōtinens: Olim partu clara urbibus genitis: lepri: utica: & il' a romani imperii emula terrarū orbis auida carthagine: etiā gadibus extra orbē conditis. Nūc oīs eius nobilitas cōcyllo atq; purpura cōstat. Circuitus. xix. mil. pass. est. Intra paletyro inclusa. oppidum ipsum. xxii. stadia optinet. Inde ide ac sarepta & ornithon oppida. Et sidon artifex uetri. thebarūq; boetiarū parens.

Mons libanus.

Ca.

XX.

Tergo eius mons libanus orsus centū quinquaginta stadiis zymirā usq; porrigitur quæ coelesyria cognominatur. Huic par interiacente ualle mons aduersus antelibanus obrenditur quōdam muro cōiunctus. Post eū introrsus decapolitana regio ē: prædictaq; cū ea tetrarchiæ & palestines tota laxitas. At in ora nūc subiecta libano fluius nāgoras beritus colonia quæ foelix iulia appellatur. Leontos oppidū: flumē lycos: palæmblos: flumen adonis. Oppida biblos: botris: lycada: trieris: calamos: tripolis quōdam. Tyri & sidonii & araradi optinet orthocleuteros flumē. Oppida zymira: marthos: cōtraq; arados septem stadiorū oppidū: & insula ducētis passibus ea continente distans. Regio i qua supradicti desinunt mōtes. Et interiacentibus capis bargilus mons incipit. Hic rursus syria desinente phœnice. Oppida carnebala: neapaltos: Gabala promontorium in quo lacedæa libera: diopolis: heraclea: caradus: posidium.

Siria Anthiochia.

Ca.

XXI.

Einde promontorium syrie antiochenæ. Intus ipsa anthiochia libera: epidaphneis cognominata oronte amne diuiditur. In promontorio autem seleucia libera pieria appellata.

Cassius mons.

Ca.

XXII.

Vper eam mons eodē quo alius nomine cassius. Cuius excelsa altitudo quarta uigilia orientē per tenebras solē aspicit breui circumactū corporis diē nocteq; pariter ostēdens. Ambitus ad cacumine. xix. mil. pass. est altitudo per directū. iiii. At in ora amnis orontes natus inter libanū & antelibanū iuxta heliopolim. Oppidū thoses. & a tergo portæ quæ syriæ appellantur interuallo rhostorum montium & tauri. In ora oppidum myriandros. Mons amanus. In quo oppidum bomite. ipse ab syris ciliciam separat.

Cæle syria.

Ca.

XXIII.

LIBER.

Vne interiora dicantur. Coele habet apameam marsia amne diuisam. Anazerinorū tetrachia bābīcem: quæ alio nomine hierapolis uocatur. Syris uero magogibi prodigioſe. Atargatis græcis hoc decreto dicta colitur chalciden cognominata a dira bellū: unde regio chalcidene fertilissima lyriæ. Et inde cyrestica: urneazates: gindare nos gabenos tetrachias duas quæ granii comaticæ uocantur. Hermisfenos: hylatas: itureorū gētem: & qui ex iis betemi uocātur. Mariaminitanos. Tetrarchiā quæ māmīſea appellat. Paradisum: pegnas: penelenitas: seleuciā: præter iam dictas duas: quæ ad euphraten: & quæ ad amellū uocantur. Tradicenses. Reliqua autē syria habet exceptis quæ cū euphrate dicent arbethusios: beremesos: epiphanenses: ad orientē laodiceos: qui ad libanū cognominantur: leucadios larisſeos: præter tetrarchias in regna descriptas barbaris nominib⁹ decem & septem.

Euphrates.

Ca.

XXIII.

T de euphrate hoc in loco dixisse aptissimū fuerit. Oritur in præfectura armenię maioris caranide. Vt prodidere ex iis qui proxime uiderunt Domitius Corbulo in monte aga. Licinius Mutianus sub radicibus montis quē capotē appellant: supra cymirā. xii. mil. pass. initio pyxirates nominatus. Fluit derzenen primū: mox anexiā armenię regiones a cappadocia excludēs. Dascusa abest a zimara. lxxv. mil. pass. inde nauigat pastonā quinquaginta mil. pass. Melitenen cappadociæ. xxvii. mil. pass. Elegeam armenie. x. mil. pass. acceptis fluminibus lyco: arſania: arſano: Apud eligeam occurrit ei taurus mons. Nec resistit q̄q. xii. mil. pass. latitudine perforata præualens ouinia uocant irrumpentem. Mox ubi cornu perfregit euphraten. Ultra quoq̄ saxolum ac uiolentum arabiam. Inde leua merorum dictam regionem tricena mensura dextraq̄ comagenem determinat. Pontis tamen etiam ubi tauri expugnat patiens. Apud claudiopolim cappadociæ cursum ad oceanum solis agit. Primo hunc illi impugnatus cursum taurus aufert: uictusq̄ & abscissus sibi met alio modo uincit: ac fractum expellit in meridiem. Ita naturæ dimicatio illa æquas hoc eunte quo uult: illo prohibete ire qua uelit. A cataraetis iterū nauigatur quadraginta mil. pass. inde comagenes apud samosata. Arabia præter supradicta habet oppida edesam: quæ quōdam antiochia dicebatur: callirhoen a fonte nominatā: caras clade Crassi nobiles Iungitur præfectura mesopotamiæ originem a syris tradēs in qua ante musia & incephorium oppida. Mox arabes qui rhetauī uocantur. Horum caput syngara. A samosatis autē latere syriæ martias amnis influit. Gingla comagenem finit. Merorum ciuitas incipit. Oppida alluuntur epiphania & antiochia: quæ ad euphraten uocantur. Item zeugma. lxxii. m. passuum a samosatis transitu euphrati: nobilis. Ex aduerso apameā Seleucus. Idem utriusq̄ condito ponte iunxerat. Qui cohærent mesopotamiæ rhoali uocatur. At in syria oppida europum taspacum quōdam nunc ahipolis. Arabes thœnitæ. ita feruntur usq̄ urā loeum: in quo conuersus ad orientem relinquit sirie palmirenas solitudines quæ usq̄ ad petram urbem & regionem arabie foelicis appellate pertinent.

Palmiras.

Ca.

XXV.

Almira urbs nobilis situ diuitiis soli & aquis amœnis: uasto undiq̄ ambitu harenis includit agros: ac uelut terris exempta a rerū natura priuata sorte inter duo impetia summa romanorū parthorūq̄. Et prima in discordia cuius semper utriusq̄ cura abest a celeutia parthorūq̄ uocatur ad triginta quingentis trigintaſeptē mil. pass. A proximo uero syriæ littore ducentis quiquaginta duobus mil. Et a damasco uigintiſeptē mil. pass.

Hierapolis.

Ca.

XXVI.

Ropius infra palmiræ solitudines stellendena regio est. dictaq̄ iam hierapolis ac berœa & chalcis. Ultra palmirā quoq̄ ex solitudinibus iis aliquit optinet emesa: remelanū dimidio propior petræ q̄ damascus. Arura huic proxima est: Philiscum oppidum parthorum ad euphratē: ab eo seleuciā dierum decē nauigatio: totidēq̄ fere babylonē. Scindit euphrates a zeumate. lxxxiii. mil. pass. circa uicū massicem. Et parte leua iu mesopotamiam uadit per ipsam seleuciam: circaq̄ eam præſtuenti infusus tigris. Dexteriore autem alueo babylonē quōdam caldæ caput petit: mediāq̄ permeans. Item qua ottrin uocant: distrahitur in paludes. Increſcit autē & ipse nili modo statim diebus paulum differens ac mesopotamiam inundat sole obtinente uicesimam partē cancri. Minui incipit in uirgine & leone transgresso. In totum uero remeat in. xxix. parte uirginis.

Cilicia & adiuncte gentes. panphilia: isauria: homanadum: pisidia: lycao

nia taurus mons. lycia.
 Ed redeamus ad oram syriae cui proxima est cilicia. Flumen diaphanes: mons cro-
 codilus parte amani montis. Flumina andracus: pynarus: lycus: sinus issicus. Op-
 pidum issos: idem alexandria. Flumen chlorus: oppidum aege liberum. amnis pyra-
 mus: portae ciliciae: oppida mallos: magiros: & intus tharios. Campi alei: oppida cassiponis:
 moplos liberum pyranio impositum: thynos: zephyrium: facile. Amnes saros: cygnus: thar-
 sum liberam urbem procul a mari secans. Religio celendiritis cum oppido. Locus nymphe-
 um: soloe ciliciae: nunc pompeopolis. Adara cybira: pynare: pedalie: hales: arsinoe: tabe: do-
 rion. Iuxtaq; mare coricos: eodem nomine oppidum & portus & specus. Mox flumen cali-
 cadnus. Promontorium sarpedon: horrida horre. Mili promontorium & oppidum Vene-
 ris a quo proxime cyprus insula. Sed & in continente oppida myanda: anemurium: corace-
 sum: sinisq; antiquus ciliciae: melas amnis. Intus autem dicendi anazerbini: qui nunc caesa
 ragustani: castabala: epiphania quae antea eniandos: eleusa: iconium. Seleucia supra amnen
 calicadnum tracheotis cognomine a mari relata: ubi uocabatur hormia. Praeterea intus flu-
 mina liparis: bombos: paradisus. Mons imbarus. Ciliciae pamphiliam omnes iunxere ne-
 glecta gente isauriua. Oppida eius intus isaurca: clybanus: lalasis fluius decurrit. Hic
 autem ad mare a nemuria regione supradicta. Simili modo omnibus qui eadem compo-
 suere ignorata est contermina illi gens homanadum: quorum intus oppidum homana.
 Caetera castella. xliiii. inter asperas conualles latent. Insident uerticem pisidia quondam
 solymi appellati: quorum colonia caesarea: eadem antiochia. Oppida oroda: a galafos. Hos
 includit lycaonia in asiaticam iurisdictionem uersa: cum qua conueniunt philomelisenses:
 tymbriani: leucolithi: peltheni: tyrienses. Datur & tetrarchia ex lycaonia qua partegala-
 tiae contermina est ciuitatum. xliii. urbe celeberrima iconio. Ipsius lycaoniae celebratur the-
 basa in tauro: idae in confinio galaciae atq; cappadociae. A latere autem eius super pamphi-
 liam ueniunt thracum soboles nyliae. Quorum aricanda oppidum: pamphilia aere miosopia
 appellata. Mare pamphilium cilicio iungitur. Oppida eius syda: & in monte aspendum:
 plantanistum: perga. Promontorium leucolla. Mons satdemisus: amnis eurimedon iuxta
 ascendum fluens caracetes: iuxta quem lynefus & olbia. Vltimaq; eius ora phaelis: iunctu
 ei mare lyciu e gentisq; lycia: unde uastus sinus. Taurus mos ab eo ueniens littoribus che-
 lidonio promontorio determinatur. Immensus ipse: & innumerarum gentium arbiter: de-
 xtro latere septentrionis: ubi primum ab indico mari exurgit: leuo meridianus: & occa-
 sum tendens: mediamq; distrahens asiam nisi opprimenti terras occurrerent maria. Resilit
 ergo ad septentriones: flexusq; immensum iter quaerit: uelut de industria rerum natura
 subide aequora opponente: hinc phoenicum: hinc ponticum: illinc caspium & hyrcanum: co-
 traq; maxotium lacum torquetur. Itaq; collisus inter haec claustra: & tamen uidet flexuosus
 euadit usque ad cognita ripheorum montium iuga numerosis nominibus: & nouis
 quocunq; incedit in signis. Imaus prima parte dictus: mox edigis: paropanissus: circius: cam-
 bades: pharphariades: choatras: oregetes: oroandes: nyphates: taurus. Atq; ubi se quoq; exu-
 perat caucalus: ubi brachia emittit subinde tentanti maria similis sarpedon: coracellus: gar-
 gus: iterumq; taurus etiam ubi dehiscit: seq; populis aperit: portarum tamen nomine uni-
 tate sibi uendicans: quae alibi armeniae: alibi caspiae: alibi ciliciae uocantur. Quinetia contra-
 ctus effugiens quoq; maria plurimis se gentium nominibus hinc & illinc implet: & a dex-
 tra hyrcanus caspius: a leua pariedrus moschius: amazonicus: coraxicus: scythicus appella-
 tus. In uniuersum uero graece ceraunius. In libya igitur a promontorio eius oppidum se-
 mena: mons chimera noctibus flagrans: ephesium ciuitas: & ipsa saepe flagrantibus iugis.
 Oppidum olympus ibi fuit: nunc sunt montana gage corydalla rhodiopolis: iuxta mare li-
 mira cum amne: in quem aricandus influit: & mons masicus: andria ciuitas mira: oppida
 aperie & antipellos: quae quondam habessus atq; in recessu pellus. Deinde phyrta. Itemq;
 xantus a mari. xv. mil. pas. flumen eodem nomine. Deinde patara: quae prius pataros: & in
 monte sydinia. Promontorium gragus. Ultra par sinus prioribus. Ibi pyrama: & in qua ly-
 ciam finit termefus. Lycia quondam septuaginta oppida habuit: nunc triginta sex. Ex his
 celeberrima praeter supradicta canas: candima: ubi laudatur oenium nemus. Pedalia coma
 praefluente. Edefa cyane: ascanthalis: amelas: noscopium: troa: telendus. Comprehendit & i

LIBER.

mediterraneis cabaliani: cuius tres urbes: oemanda: balbura: bubona Telmeso. Asiaticum mare siue carpatum: & quæ proprie uocatur asia in duas eam partes Agrippa diuisit. Vnâ inclusit ab oriente phrygia & lycaonia: ab occidente ægæo mari: a meridie ægyptio: a septentrione paphlagonia. Huius longitudinem. cccc. lxx. mil. pass. Latitudinem. ccc. mil. fecit. Alteram determinauit ab oriente armenia minore. Ab occidente phrygia lycaonia paphlagonia. A septentrione prouincia pontica. A meridie mari paphlagonia. Longa. d. lxxv. mil. pass. Lata. ccc. xlv. mi. In proxima ora caria est: mox ionia. Ultra eam æolis: media doride. Circumsunditur mari utroque latere ambiente. In ea promontorium pedalium. Amnis glaucus deferens temedum. Oppidum dedala cyria fugitiuorum. Flumen axon: oppidum calida.

Indus fluuius.

Ca.

XXVIII.

Mnis nidus cybatarum iugis ortus recipit. lx. perennes fluuios torrētes uero iam plus centum. Oppidum caunos liberum: dein pyrnos. Portus cressa a quo rhodus insula pass. xx. mil. Lacus lorima. Oppida thysanusa: paridion: larimna. Sinus tymnias. Promontorium aphrodisias. Oppidum lydas. Sinus schœnus. Regio bubalus. Oppidum fuit acanatus: alio nomine dulopolis. Est in promontorio gnidos libera: triopia. Deinde pegusa est stadia appellata. Ab ea doris incipit: sed prius tesga. Et mediterræas iurisdictiones indicasse conueniat. Vna appellatur cybiritica. Ipsum oppidum phrygiæ est. Conueniunt eo. xxv. ciuitates.

Laodicea: apamea: ionia

Ca.

XXIX.

Eleberrima urbs laodicea imposita est lyco flumini latera alluentibus asopo & ca pro: appellata primo diospolis: dein rhoas. Reliqui in eo conuentu quos nominare non pigeat. hydrelitz: timifiones: hieropolitæ. Alter conuentus a sinnade accipit nomē. Conueniunt lycaones: appiani: corpeni: dorilei: mudei: iulienfes: & reliqui ignobiles populi. xv. Tertijs apameam uadit ante appellatam celenas. dein ciboton. Sita est in radice montis signatæ circumfusa: marfia obrima obra fluminibus in mæandrum cadentibus Marfyas ibi creditur ortus: ac paulo mox conditus: ubi certauit tibiarum cantū cum Apolline: Auloctenes ita uocatur conuallis. x. mil. pass. phrygiam ab apamea petentibus. Ex hoc conuentu deceat nominare metropolitas: dionysopolitas: euphorbenos: ac monefos: peltenos: siluias. Reliqui ignobiles. ix. Doridis sinu leucopolis: amaxitos: eleufis: & eutene. De inde caria oppida piacium: eutane: halycarnafus. Sex oppida contributa ei sunt a magno Alexandro thagele: asideni: ednassa: euranium: pedasum: telmessum. Habitat iter quos sinus ceraunicum & iasium inde mindos: & ubi fuit palemidus: nariandus: neapolis: aranda termiera libera: bargila & a quo sinus iasius oppidum iasus. Caria interiorum nominum fama prænitet. Quippe ubi sunt oppida milasa libera: atiochia: ubi fuere seminetos & chra naos oppida: nunc eam circumfluunt meander & mollus. Fuit in eo tractu & mæandro polis. Est eumenia cludro flumini apposita. Glaucus amnis. lysias oppidum: & othrusa: be recitatus tractus: nisa: trallis: eadem euanthia & seleucia & antiochia dicta. Alluitur eudone amne. perfunditur thebaide. Quidam ibi pigmæos habitasse tradunt. Præterea sunt thydonos: pyrria: eurome: heraclea: myson: alabanda libera: quæ conuentum eum cognominauit. Stratonice: alibra libera. hynidos. ceramus: throcene: phorontis. Longinquiores eodem disceptant foro orthronienfes: halydienfes: seu hippini: xistrani: hydienfes: appillioia: trapezopolitæ: aphrodisienfes liberi. Præter hæc cosinus: harpasa apposita fluuiio harpaso: quo & trallico cum fuit alluebatur. Lydia autem perfusa flexuosi amnis mæandri recursibus super inoiam procedit: phrygiæ ab exortu solis uicinia: ad septentrionem mysiæ: merioiana parte eariam amplectens: meonia ante appellata. Celebratur maxime sardibus in latere timoli montis: qui ante temolus appellabatur uicibus confitus: ex quo profluente passoln eodemque chrysothoa ac fonte tarne a meonijs ciuitas ipsa lyde nide uocata est: clara stagno gygeo. Sardiana appellatur nunc ea iurisdictione. Conueniuntque in eam extra prædictos macedones: cadueni: loreni. philadelpheni: & ipsi in radice tioli cogamo flumini appositi. Meonii: tripolitani. Iidem & antoniopolitæ mæandro alluuntur. Apolloniberitæ: nyssopolitæ & alij ignobiles. Ionia ab iasio sinu incipiens numerofo ambitu littorum flexatur. In eam pri mus sinus basilicus. Rossidum promontorium & oppidum: oraculum bracidarum appellatum. Nunc didymei Apollinis a litore stadiis. xx. mil. Et inde. clxxx. mil. milerus ionia ca

put. Lelegeis antea & phitiufa: & anaetoria nolata: super. lxxx. urbium per cuncta maria ge-
nitrix: nec fraudanda ciue Cadmo qui primus profaicam oratione condere instituit. Amnis
meander ortus est lacu in mote aulocrene plurimisq; affusus oppidis: & repletus flumini-
bus: crebris ita sinuofus flexibus: ut saepe credatur reuerti. Apamenam primum peruaga-
tur regionem: mox eumeneticam: ac dein hiraleticos campos postremo cariam placidus:
omnesq; eos agros fertilissimo rigans limo. Ad decimum a mileto stadium lenis illabitur ma-
ri. Inde mons latinus. Oppida heraclea. Montis eius cognominis cariae minus: quod primo
condidisse iones narratur: athenis profecti naulocum prienne. In ora quae trogela appel-
latur gessus amnis. Regio omnibus ionibus sacra: & ideo panionia appellata. Iuxta fugiti-
uis conditum (uti nomen indicio est) phygela fuit & marathesium oppidum. Supra haec ma-
gnesia meandri cognomine insignis a thessalica magnesia orta. Abeat ab epheso. xv. m. p.
Trallibus eo amplius. ccc. mil. antea thessaloce & adolitia nominata & littori apposta. De
rasidas insulas secum abstulit mare. Intus & tyana alluitur: & lyco pelopea: aliquando & eu-
hippia cognominata. In ora autem mathium: ephesus amazonum opus multis ante expeti-
ta nominibus. Alopes cu pugnatum apud troia e: mox ortygia & morges uocata est & linyx
na cognomine thracia & hemonion & ptele. Attollitur monte pione. Aluitur castro in cyl-
bianis iugis orto: multosq; amnes deferente & stagnum pegaseum: quod phryites amnis
expellit. Ab iis multitudo lini est: qua terras propagat. mediusq; iam campis syrien insulas
adiexit. Fons in urbe callippia templum Dianae complexa. E diuersis regionibus duo seli-
nunt. Ab epheso mathium aliud colophoniorum. & intus ipsa colophon: haleso affluente
Inde Apollinis clari sanum lenedos fuit. & notium oppidum. Promontorium cyreneum:
mons minas. ccl. mil. paf. excurrrens: atq; in continentibus campis residens. Quo in loco ma-
gnus Alexander intercidi planiciem eam iusserat. vii. mil. d. paf. longitudie: ut duos sinus
iungeret: erythrae cum minante circumfunderet. Iuxta eos fuerunt oppida teleon: he-
los: doryon: nunc est aleo. Fluuius corineon. Minatis promontorium: elazomena: per the-
nia: & epiothophoria appellata: cum insulae essent. Alexander idem per duo stadia conti-
nenti adnexuit. Interiere intus daphnus & hermesia: & syphilum quod ante tenealis uoca-
batur caput mazoniae: ubi nunc est stagnum salcobite & tharceopolis substituta syphilo:
& inde illicolpe & hinc libade regredientibus. Inde abest. xii. mil. ab amozone condita: re-
stituta ab Alexandro. In ora smyrna amne melete gaudens non procul orto. Montes asiae
nobilissimi in hoc tractu fere explicant semastusia a tergo smyrnae & thermetis olympi ra-
dicibus iunctus. Is in dracone definit: draco in timolo: timolus in cadmo: ille in tauro. A
smyrna hermus amnis campos facit: & noi suo adoptat. Oritur iuxta adorilaum phrygiae
ciuitatem: multosq; colligit fluuios: inter quos phrigem: qui nomine genti dato a caria ea
distinguit: hyllum & cryo & ipsos phrygiae: mesia: lydiae: anibus repletos. Fuit in ora eius
oppidum temnos: nunc in extremo sinu smyrnae cesteopoli promontorium. Leuce dein op-
pidum quod insula fuit: finisq; ioniae. Smyrneum conuetum magna pars aetoliae quae mox
diceretur frequentat: praeterq; macedones hyrcani cognominati & magnetes. Asyphilo ue-
ro ephesum alterum lumē asiae remotiores conueniunt caesarienses: metropolitae: cilbiani:
inferiores & superiores mysii: macedones: metaureles: brulitae: hibepeni: diosieritae.

Ephesus: aetolis: troas: pergamus.

Ca.

XXX.

Eolis proxima est quondam mista appellata: & quae helleponto adiacet troas. Ab
ea phoea: astanius portus: dein fuerat latissa & cume mirina: quae sabastopolis se-
uocat. & intus aetoliae possidea: nenaticos: temnos. In ora autem tiranus amnis
& ciuitas ab eo cognominata. Fuit & grinia: nunc tantum portus solis insula apprehensa.
Oppidum elea: & ex mysia ueniens caicus amnis. Oppida pithane canaiusam. Intercidere ca-
clyti: maceae: atarnae: carene: cistene: cylla: cocylle: thebe: asyrie: chrisa: palapscepsis: gergetha
noendros: nunc est perperene ciuitas Heracleotes tractus. Coriphas oppidum. Amnis gry-
liosolius. Regio aphrodisias: quae ante politiceorgas. Regio scepsis. flumen euenum: cuius
in ripis intercidere lynesos & miletos. In hoc tractu ida mons. Et in ora quae sinum cogno-
minauit & conuentum adramiteos olim pedasus dicta. Flumina astron: cormalos: cryanos:
alabastros ex ida. Intus mons gargara eodemq; nomine oppidum. Rursus in littore antan-
dros edonis prius uocatum: deinde cymerissos: eadem apollonia. Fuit & oppidum. Promon-

LIBER.

torum letum determinans æolida & troada. Fuit & polymedia ciuitas & chrisa: & iarisia alia: smintium templum durat. Intus colonia interdicat de portans adramiteū negocia apolloniata: arhidaco: antine: ercti: milepolite: pmanetii: macedones: aschylacæ: polycnei: pionia: cilices: mandagandeni: misani: abreteni: & hellespontii appellati: & alii ignobiles. Troadis primus locus amaxicus: dein crebenia. Ipsaq; troas antigonis dicta nunc alexandria colonia romana. Oppidum nee. Scamander amnis nauigabilis: & in promontorio quondam sigæum oppidum. Dein portus acheorum: in quem influit xantus sinieonti iunctus stagnum: prius faciens. Palæscamader. Cateri Homero celebrati rhelus: heptaphorus: acree: fus rhodius uestigia non habent. Granicus diuerso tractu in propontida fluit. Est tamen & nunc scamandria ciuitas parua. Ac mille quingentis passibus remotum a portu ilium imune: unde omnis rerum claritas. Extra sinum sunt thetea littora: theteo & dardanio & arisbe oppidis habitata. Fuit & achilleon oppidum iuxta tumulum Achillis conditum a mytilenæis: & mox artheniensibus: ubi classis eius steterat. In sigæo fuit & æantion rhodis conditum: in altero cornu Aiace ibi sepulto. xxx. stadiorum intervallo a sigæo & ipso in statione classis fuit. Supra æolida & partem troadis in mediterraneo est quæ uocatur teutrania: quam mysi antiquitus tenuere. Ibi caicus annis iam dictus oritur. Gens ampla per se etiam: cū totum mysia appellaretur. In ea epionie: andera: dale: stabulum: consium: tegium: balcetiare: teutranie: sarnaca: halyferne: lycide: parthenium: cambre: oxyopum: lygdanum: appollonia: longeq; clarissimum asiæ pergamum: quod inter meat silæus: præfuit titius profusus pindaso monte. Abest haud procul: elea quam in litore diximus. Pergamea uocatur eius tractus iurisdicatio. Ad eam conueniunt thiatireni: migdones: mossini: bregmen: teni: hierocōta: ppereni: tyarē: hiropoliēses: hermacopolitæ: attalēses: pa: aēcs: sapollodonēses: aliaq; in honore ciuitates. A theteo dardanium oppidum paruum abest stadia. lxx. mil. inde. xviii. promontorium trapeze. Vnde primum concitat se hellespontus. Ex asia interitæ gentes tradit Eratosthenes solimorum: lelegum: bebricum: colycantiorum: trespedorū. Isidorus arienos: & capratas: ubi sit apamea condita a Seleuco rege inter cilitian cappadocia cataonia armenia. Et quonia ferocissimas gētes domuisset initio damea uocatam.

Insulæ ante asiam: pamphilium mare rhodus: samus chius. Ca. XXX. Insularum ante asiam prima est in canopico hostio nili a Canopo Menelai gubernatore (ut ferunt) dicta. Altera iuncta pote alexandriæ colonia: Casaris dictatoris pharus quondam diei nauigatione distans ab ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum nauium regens. Natq; fallacibus uadis alexandria tribus omnino adicitur alucis maris: tegamo: possidonio: tauro. In phoeniceo deinde mari est ante ioppe paria. Tota oppidum in qua obiectam beluæ Andromedam ferunt: & iam dicta arados. Inter quam & continentem. l. cubita alto mari (ut auctor est Mutianus) fonte dulcis aqua tuba coriis facta usq; ad uadum trahitur. Pamphilium mare ignobiles insulas habet. Cilicium ex quib; maximis cyprum ad ortum occasuq; ciliciæ ac syriæ obiectam: quondam noue regnorum sedē huius circuitum Timosthenes. ccccxxix. mil. d. prodidit Isidorus. cccxxv. mil. Longitudinem inter duo promontoria dinareta & acamata quod est ad occasum. Artemidorus. clxii. d. Timosthenes. cc. uocatam antea acamantida. Philonides cerastin. Xenagoras & aspelia & anathusa & macara Astymōus criptō & coliniā. Oppida i ea. xv. paphos: palepaphos: curias cithium: corinæum: salamina: amatus: lamphetos: saloe: amafos: epidarum: cytri arsinoc: carphasium: colee. Fuere & ibi cynidia: maleum: idaliū. Abest ab emurio ciliciæ. l. p. Mare qd prætenditur uocant aulona cilicium. In eodem situ eleusa insula est & quattuor ante promontoria. Ex aduerso syriæ clydes rursuq; ab altero capite stiria. Cōtra meaphaum hierie & cephia. Contrā salaminam salamina. In sigæo autē mari illyris: telendos: attæ: lebosia. Cypræ tres steriles: & dionisia prius caretha dicta. Deinde contra tauri promontorium pestiferæ nauigantibus chelidonæ totidem. Ab iis cum oppido leucolla: pactia: elisia: nympha lis: meris: megista cuius ciuitas interiit. Multæ deinde ignobiles. Sed contra chimeram dolichistæ: chirogylium: crambis: arogæ: enagora. viii. mil. pass. dædaleon duæ cypræ tres strogylæ: & contra sidima antiochia clauicū uersus amnē lacusa macris didyme: hellos: cope: aspis: & in qua oppidum interiit telandria: proximaq; caunardosa. Sed pulcherrima & liberæ rhodos circuitu. cxxv. mil. pass. Aut si potius Isidoro credimus. ciii. habitata urbibus lyn

do: canyro: ialyso: nūc rhodo. Distat ab alexadria ægypti. d. lxxviii. mil. ut Isidorus tradit. Vt Eratostenes. cccc. lxxix. mil. ut mutiāus. d. a cypro. clxvi. Vocitata ē ārea ophiusa: asteria: edria trinactia: combira: petoessa: artabiria ab rege. Deinde macria & oloesa. Rhodiorum insula carpatus quæ mari nomē dedit. Caros ac neelinia scyros distans ab gnido. xii. mil. d. porphyris antea dicta. Et eodem tractu media inter rhodum gnidūq; sine. Cingitur. xxxvii. mil. d. Portus begninem præter octo. Præter has citra rhodum cyclops tergamō: cordylus: adiabeta. iiii. Hymeos calche cum oppido seutlusa: dymastos: progne: & a gnido ciserusa: thcrio: arbia: galigne: cū trib' oppidis nououistiro: medetero & marcōneso. Oppidū ceranyus in caria oria quæ uocantur argiæ numero. xx. ethecusa: lepsia: hireos. Nobilissima uero in eo sinu eo ab halycarnafo. xv. pass. distans circuitu. c. mil. ut plures existimant merope uocata. Chea ut Staphylus: meropis ut Dionysius: dein nymphaea. Mons ibi prion & nylurion Abruptam illi putant quæ porphyri antea dicta est. Hinc cariādra cum oppido. Nec procul ab halycarnafo pidofus: In ceramico autem sinu priaponesos: hipponnelos. pferē: mya lampsa: emindus: passala: crusa: pyrrhe: sephiusa: melanum: paulūq; a continente distās: quæ uocata est cyneopolis probrosis ibi relictis a rege Alexandro. Ionix ora egeas & corseas habet & icaron: de qua dictum est. Ladē quæ prius late uocabatur atq; inter ignobiles aliquot. Dicum: elitas: mileros: lucinas: mycalem: trogylias: trespylion: argenō: scandalion: samō liberam circuitu. lxxxvii. mil. d. Aut ut Isidorus. c. partheniam primum appellatam. Vt Aristotiles tradit: postea adriāsam: dein antemusan. Aristocritus adiicit melanphylum: dei cyparissiam. Ab parthenio arufam: stephanem. Amnes in ea imbrasus: chesius: ibetthes. Pōtes eucarto: leucothea. Mons gergecius. Adiacent insulæ rhipara: nyphea. Achillea par claritate ab ea distat. xciii. milia passuum cum oppido. Chios libera quam etaliā Ephorus prius nomine appellat. Metrodorus & Cleobolus chiam a Chioe nympha: aliqui a niue. & macrin & pytiufam. Montem habet pillineum. Marmorchium circuitu. cxxv. mil. pass. colligit ut ueteres tradidere. Isidorus. ix. mil. adiicit. Posita est inter samum & lesbū. Ex aduerso maxime erythrarum. Finitimæ sunt thellusa. quam alii dapnufam scribunt. Oenus. elaphites: euriāssa: arginusa cum oppido. Iam hæ circa ephesum: & quæ pifistrati uocant: auias: myonnesos: clareusa. In utraq; oppida intercidere. Poroselene cum oppido. cercie: balene: comōe: illetia: lepra: & rhesperia: procuse: bolbule: pheate: priapos: syce: melane: enaresidus: apele: dremusa: ambydros: stopelos: sicusa: marathusa: phyle: perhirea: usa: multa: & ignobilis. Clara uero in alto theos cum oppido a chio. lxxi. mil. d. Tantundem ab erythris: iuxta sinyrneam sunt peristerides. Cateria alopece: eleusa: bachina: pystira: comionnesos: megale. Ante troada ascanix: plateæ tres. Dein lamia: plitanix duæ: platea: scopelos: getone: arteidō celæ: laguse: didyme. Clarissima autem lesbos a chio. lxxv. mil. pass. Hermete: & lasia: pelasgia egira: athiopix macaria appellata fuit nouem oppidis incluta. Ex iis pyrrha hausta est mari. Atisbe terrarum motu subersa. Antissam methymna traxit in se ipsam octo urbibus asia. xxxvii. mil. pass. uicina. Et agamede obiit & hiera. Restant erefon: pyrrha: & libera mytilenæ annibus. l. potens. Tota insula circuitur (ut Isidorus) clxvii. mil. pass. Vt ueteres. cxcv. mil. Montes habet lepethymnum: ordimum: macystum: creonem: olypum. A proxima continente abest. vii. mil. d. pass. Insulæ appositæ scandalion: leuca. v. Ex his cydonea cum fonte calido. Argemise. iiii. pass. d. dein phelusa pedna. Extra hellespontum aduersa figeo littori adiacet renendus: leucophris dicta: & phoenice & lynesos. Abest a lesbo. lvi. mil. pass. A siageo. xii. mil. d.

Hellespontus: mysia: phrygia: galatia: nicea: bythia: bosphorus. Ca. XXXII. Mpetum deinde sumit hellespontus: & mare incumbit uorticibus limitē fodiens donec asiam abruptat europæ. Promontorium id quod appellauimus trapezā ab eo. x. mil. pass. ad abyduum oppidum: ubi angustia septem stadiorum. Deinde per cote oppidum: lampfacum antea pyttiussa dictum. Parium colonia euam Homerus adriāstiam appellauit. Oppidum priapos: Amnis absepus: zelia propontis: ita appellatur ubi se dilatat mare. Flumē granicum: artage portus: ubi oppidum fuit ultra insulam quam continenti iūxit Alexander. In qua oppidum milefiorum cizicum antea uocitatum archōnesus & dolionis & didymis: cuius a uertice mons didymus. Mox oppida placia: ariacos: cylace: quorum a tergo mons olympus mysus dictus. Ciuitas olympena. Amnes horifus: & rhynd

LIBER.

dacus: ante lycus uocatus. Oritur in stagno artinia iuxta miletopolim. Recipit mageston & plerosq; alios. Asiam bithyniaq; determinans. Ea appellata est cironia: dein thessalis: dein de malianda: & strymionis. Hos Homerus halizonas dixit: quando praecingitur gens mari. Vrbs fuit imensa attusa nomine: nunc sunt. xv. ciuitates inter quas gordiocoe: quae iulio polis uocatur. & in ora dasylos. Deinde flumē gebes: & intus elgas: oppidum quae germa nicopolis: alio nomine booece. sicut apamea quae nunc myrina. Colophoniorum flumē ethencantius troadis finis. & mysiae initium. Postea finis in quo flumē ascanium: oppidum briation: aenes gylas: & chios cū oppido eiusdē nominis: quot fuit eporiū nō pcul accolētis phrygiae a milcisiis qdē pditū. In loco tñ q asciaē phrygiae uocabat. Quapp nō alibi apti de ea dicif. Phrygia troadi supiecta populis: apmōtorio lecto ad flumē celcū praedictis septē trionali sui pte galatiae cōternina. meridiana lycadia: pyfida: mygdōia: ab oriente cappado tiam attingit. Oppida ibi celeberrima praeter iam dicta mangyra: andria: celene: colosse: carina: cotton: cerane: iconium: mydium. Sunt auctores trāsisse ex europa Mysas & Phrygos & Thinos a quibus appellantur mysi phryges bityni. Dicendum simul uidetur & de gala tia quae superposita agros maiori ex parte phrygiae tenet. Caputq; quodā eius gordiū. Qui partem eam infedere galorum tolostobagi & uoturi & ambiani uocantur: qui meoniae & paphlagoniae regionem Troginā. praetenditur cappadocia a septentrione & solis ortu: cuius uberrimam partem occupauere teutosages & teutobodiaci. Et gentes quidem hae. Populi uero ac tetrarchiae omnes numero. cxcv. oppida teutosagum anquirat: troginorum ta uinum: tolostobagorum plimius. Praeter hos celebres attalenses: alafenses: comenses: didyē ses: hieronenses: lystrinae: neapolitani. ceandenses: seleucenses: sebasteni: timonienses: the biseni. Attingit galatiam & pamphiliam gabaliam & milyas: qui circa barin sunt: & cyllanti cum & oronticum pyfidiae tractum. Item lycaoniae partem obigenen. Flumina sunt in ea praeter iam dicta sangarium: & gallus: a quo nomen traxere matris deum sacerdotes. Nūc reliqua in ora ario intus & bithynia brusia ab Hannibale sub olympto condita. Inde nicea. xxv. mil. pass. interueniente ascanio lacu. Deinde nicea in ultimo ascanio sinu: qua prius oli uia & prusias. Item altera sub hippio monte. Fuere pythopolis: parthenopolis: gariphanta: Sunt in ora amnes eluis: bryazon: plateneus: areus: ifiros: gendos: qui & chryforboas. Pro montorium in quo megarice oppidum fuit. Inde crusedites sinus uocabatur: quoniam id oppidum uelut in lacinia erat. Fuit & astacum: unde & ex eo astacenus idem sinus. Fuit & libysia oppidum: ubi nunc Hannibalis tantum tumulus. & in initio sinu nicomedia bi thyniae praecleara. Leucadas promontorium quo includitur astacenus sinus a nicomedia. xlii. mil. quingentis passibus. Rursus coeuntibus terris angustiae pertinentes usq; ad bos phorum thracium. In iis galeadon libera a nicomedia. lxxii. quingentorum procerastis an te dicta. dein compusa. Postea cecorum oppidum quod locum eligere nescissent: septem stadiis distans a bizantio tanto feliciore omnibus modis sede. De cetero intus in bithynia colonia apamena: agrippenses: iulio politae: bithyniotae. Flumina syrium: lapsias: pharmicas: alees: crynis: lyleus: scopius: hieras qui bithyniam & galatiam determinat. Ultra calchedo na: deinde chrytopolis fuit. Deinde nicopolis: a qua nomē etiānum sinus retinet. In quo portus amyci. Deinde naulocum: promontorium estiae templum Neptuni. Bosphorus gn genteorum passuum intervallo asiam europaē iterum auferens abest a calchedone. xii. mil. d. pass. Inde fauces primae. viii. mil. ccl. pass. ubi spiropholis oppidum fuit. Tenent oram om nem thyni: interiora bithyni. Finis asiae est populorumq; cc. lxxxii. qui ad eum locum a fi ne lyciae numerantur. Spatium helleponti & propoditis ad bosphorū thracium. clxxxviii. mil. pass. diximus. A calchedone sigaeum Isidorus. ccc. xii. mil. d. pass. Insulae in propontide ante cizicum elaphonefus: unde cizicenum marmor. Eadem neuris & proconnesus dicta. Sequuntur ophiussa: cania: plebe: zeopelos: porphyriane: ha lone cum oppido dephace: po lydora: utarceon: cum oppido. Est & contra nicomediam demonnefos. Item ultra hera cleam aduersa bithyniae erhynias: quam barbari bithyniam uocent. Est & antiochia & contra fauces rhyndaci besbicos. xviii. mil. pass. circuitu. Est & elca: & duae rhodiae: asloe: cre binthos: magale: chalcitis: pythiodes.

CAPITULUM PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. VI.

VI.
PRAEFATIO.

ONTVS Euxinus antea ab inhospitali feritate axenos appellatus est peculiari iuidia naturae sine ullo fine indulgentis audacitati maris. Et ipse in europa asiâque funditur. Non fuerat satis oceanus ambisset terras: & pte eae aucta sanitate abstulisse. Nō irrupisse fractis motibus: calpeque africae auulsa multo maiora absorbuisset quam reliquerit spatia. Non per hellepontum propontida in fuisse iterū terris deuoratis. A bosphoro quoque in aliam uastitatē patitur nulla satietate: donec expatianti lacus a maiori rapina sibi iūgat. Inuitis hoc accidisse terris iditio tot sunt angustiae atque tam parua naturae repugnantis interualla: ad hellepontum octingentorum uiginti passuum. ad bosphoros duos. uel bubus meabili transitu. Vnde nomen ambobus: & tanquam in dissortitione germanitas concors. Alitum quippe cantus canūque latratus iuicem audiuntur. Vocis etiam humanae commertia inter duos orbes manente colloquio nisi cum id ipsum auferunt uenti. Mensuram ponti a bosphoro ad maiotium lacum quidā fecere. xliii. xxxviii. mil. d. pass. Eratosthenes. c. minorem. Agrippa a calchedone ad phasin. x. mil. Inde bosphorum cimerium. cclx. mil. Nos interualla generatim ponimus comperta in nostro aeuo: quando etiam in ipso ore cimmerio pugnatum est. Ergo a faucibus bosphori est amnis rhebas. quem aliqui rhesum dixerunt. Deinde syris. portus calpas. Sangaris fluuius ex elitis. Oritur in phrygia: accipit uastos amnes: inter quos tembrogium & gallum. Et idem sangarius a plerisque dictus coralius: a quo incipiunt mariandini sinus: oppidumque heraclea lyco flumini appositum. Abest a pontiore miliaris ducentis portus acone ueneno aconito dirus. Specus acherusia. Flumina pedopiles: callichorum sonantes. Oppidum titiū ab heraclea. xxxviii. mil. pass. Fluuius billis.

Gens paphlagonum & cappadocum.

Ca.

II.

Litra quem gens est paphlagonia: quam philemeniam aliqui dixerunt: inclusam a tergo galatia. Oppidum masty a milesiotum. deinde cromna. Quo loco henetos adicit. Nepos Cornelius a quibus in italia ortos cognomines eorum uenetos credi postulat. Sesamū oppidū quod nunc amastris. Mons cytorus a cio. lxiii. mil. pass. Oppida chimolus stebane. Amnis perthenius. Promontorium carambis uasto excursu abest a ponti hostio. eccxv. mil. pass. uel ut aliis placuit. ccl. mil. Tantundem a cimerio: aut ut aliqui maluerunt. cccxii. mil. d. Fuit & oppidum eodem nomine: & aliud inde armine: nunc est colonia sinope cytoros a cytoro. clxiii. flumē uaretum. Gens cappadocum. Oppidum caturia iaceolum. Amnis halys a radicibus tauri per cataoniam cappadotiamque decurrens. Oppida gange carusade. Amysum liberum a sinope. cxxx. mil. pass. Eiusdemque nominis sinus tanti recessus ut aliam pene insulam faciant ducentis milibus. pass. ut amplius per continentem ad insulam ciliciae sinum. Quo in omni tractu proditur tres tantum gentes graecas iure dici doriam: ionicam: aolicam: ceteras barbarorum esse. Amyso iunctum fuit oppidum eupatoria a Mithridate conditum. Victo eo pompeiopoli utiūque appellatum est.

Cappadocia.

Ca.

III.

Appadocia intus habet coloniam claudi caesaris archelaidem: quam praefluit hylas. Oppida camana: quod salus. neocaearem quod lycus: amasiam quod iris. In regione hac cazacena in colopena uero sabastiam & sabastopolin. Haec parua. sed paria supradictis. Reliqua sui parte habet melitam a semiramide conditam hauid procul euphrate. Diocaeariam: tiaram: castaliatn: magnopolin: zelam. Et sub monte atarga onyzacam: quae temiscyra nunc caesarea nominatur. Cappadociae pars praeterea armeniae maiori melitene uocatur: comagenae cataonia phrygiae ganphauritis: fargaurasane camanene: galatia morimeni ubi disternunt eos cappadox annis: a quo nomen traxere: antea leucosiri dicti. A neocaearea supradicta minorem armeniam lycus annis disternat. Est & ceratinus intus clarus. In ora autem ab amyso oppidum & flumē scaedisia lycastum a quo themiscyrena regio. Iris flumen deferens lycum. Ciuitas iela intus nobilis clade Triarii & uictoria C. Caesaris. In ora annis thermodoon ortus ad castellum: quod uocant phanoriam: praeterea

o iiii

LIBER.

que radices amazoni montis lapsus. Fuit oppidum eodem nomine: & alia quinque amazo-
nicus: themiscyra: fortira: amalia: comara.

Themistidae regionis gentes.

Ca.

III.

Vnc matium: gentes cenarum chalibum. Oppidum corylorum. Gentes tybareni: masini notis. signantes corpora. Gens macrocephali: oppidum casarus: portus cordulæ. Gentes bechyres buxeri. flumen melas. Gens macrones sydoni: flumenq; sydenum quo alluitur oppidum balemionum ab amyso. cxx. mil. pas. Inde flumina lasonium: melanthium & ab amyso. lxxx. mil. pas. Pharnace oppidum: tripolis castellum & fluuius. Itē philocalia: & sine fluuijo liuiopolis & a pharnace. c. mil. pass. Trapezus liberum vasto monte clausum. Ultra quod gens armenocalybes: & maior armenia. xxx. mil. pass. distās. In ora autem trapezunta flumen est pyrites. Ultra uero gens annorumenicorum. Flumen absarum cum castello cognomine in faucibus. a trapezunte. cxi. mil. pas. eius loci atergomontion: tium hiberia est. In ora uero eniochi: amprætelazi. Flumina a campseonyfis: nogrus bathia Gentes colchorum. Oppidum matium Flumen heracleum & promontorium eodem nomi- ne. Clarissimusq; porti phasis oritur i moschis. Nauigat quilibet magnis nauigiis. xxxviii. M. d. p. inde minoribus longospatio pontibus. cxx. paruius. Oppida in ripis habuit cōplu- ra. Celeberima tyrida: aceum: cygnus: & in faucibus phasin. Maxime autem inclauit ea. xv. mil. pas. amari: ubi hippos & cyanos uasti amnes e diuerso in eum confluunt. Nunc hēc syrium tantum: & ipsum ab amne influente ibi cognominatum: usq; quo magnarum na- uium capacem esse diximus. & alios accipit fluuios magnitudine numeroq; mirabiles. Inter quos glaucum. In ora eius insulæ sine nomine. Abest a farro. lxxv. mil. Inde aliud flumen gariens. Gens saltæ in antiquis phthirophagi dicti & alafani. Flumen cobum e caucaso per suanos fluens. Dein rhoan. Regio agritite: amnes sigania: terfos: atelpos: chrysorboas: gēs abstyle: castellum sebastopolis. A phaside. c. mil. pas. gens sanigarum: oppidū cygnus: Flu- mē oppidum penius. Deinde multis noibus eniochorum gentes.

Regio colchica anchæ & cæteri eodem tractu.

Ca.

V.

Vbiicitur ponti regio colchica: in qua iugacaucasi ad rhipheos montes torquen- tur: ut dictum est: altero latere in euxinum & mæotin deuexa: altero in caspium & hircanium mare. Reliqua littora fere nationes tenēt melaceni coraxi urbe col- chorum dioscoriade iuxta fluuium antemunta. Nunc deserta: quodam a deo clara ut Ti- mosthenes in eam. ccc. nationes quæ dissimilibus linguis uterentur descendere prodiderit Et postea a nostris. cxxx. interpretibus negocia ibi gesta. Sunt qui conditam eam ab Am- phito & Telchio Castoris ac Pollucis aurigis putant: a quibus ortam eniochorum getem feram constat. A dioscoriade oppidum herachleū distat a sebastopoli. lxxx. mil. pas. anchæ- ni mardi cercetæ: post eos ferri cæphalotomi. In intimo eo tractu phytis oppidum opulen- tissimum ab eniochis direptum est. A tergo eius epageritæ sarmatarum populus in caucasi iugis. Post quem sauromatæ. Ad hos confugerat Mythrydates Claudio p̄cipe: narrauit que thalos iis esse confines qui ab oriente caspii maris fauces attingerent sicari eas æstu recedente. In ora autem iuxta cercetas flumen icarusa cum oppido hiero: & flumine ab he- rachleo. cxxxvi. mil. inde promontorium cronea quo supercilium arduum tentorete. Ciui- tas sindica ab hiero. lxyii. mil. d. pas. flumen sceaceriges.

Bosphorus cimmericus: mæotis.

Ca.

VI.

Nde ad bosphori cimmerii introitum. lxxxviii. mil. d. pas. Sed ipsius peninsula: in- ter pontum & mæotium lacum exeurentis non amplior. lxxxvii. mil. d. pas. longitu- do est. Latitudo nusquā intra duo iugera eonem uocant. Ora ipsa bosphori utriq; ex asia atq; europa curuatur in mæotin. Oppida in aditu bosphori primo hermonasa. Dein cepe milesiorum: Mox stratoclia: & phanagoria: & pene desertum apatur os: ultimq; in ho- stio cimmericum: quod antea cerberion uocabatur.

Gentes circa mæotin.

Ca.

VII.

Nde mæotis lacus in europa dictus. A cimero accolunt mæotici: hali: sermi: serci: scizi: gypsi. Dein tanain amnem gemino ore influentem. incolunt sarmatæ medo- rû (ut ferūt) soboles. Et ipsi i multa genera diuisi. Priō sauromatæ: gynei: gratumæ- næ unde amazonū cōubia. Deī euazæ: cotta: cizimē: messeniā: chorobocci: choazæ: cyzæ

VI.

tindarite: ussageræ: turacæ: nscq; ad solitudines saxolis: conualibus asperas: ultra quas arym/ phei qui ad harrillios pertinent montes. Tanaim ipsum scythæ filium uocât: meotim teme/ rinda: quod significane matrem maris. Oppidum in tanais quocq; ostio fuit. Tenuere fini/ tima primi cares. Deinde clasomeni: & macones. Postea pantica penfes. Sunt qui circa mæ/ otin ad ceraunicos montes altiores has tradunt gentes: a litore napras: supraq; esse donas/ colchis iunctos: ac montium cacuminibus. Dein carmacas oranos. nautagas: mazacas: ascâ/ rios. acapeatas: agagâmatas: phyccers: rhimofolos:alconmarcos. Et ad iuga caucasi: icatalas/ inaduchos: rano: andacas: tydios carastascos: asutiandas. Lagoum amnem ex montibus/ catheas: in quem defluit opharus: ubi gentes caucadas: opharitas. Amnem menotharum/ imituenis ex montibus scissum. Inter agdeos: carnapas: gardeos: accifos: gabros: gregaros: Circaq; fontem imitissimi imituos: & a parthenos. Alii influxisse eos cuitas: anheetas: satar/ neos: asampatas: Ab his tanaitas: & nepheonitas uirrim deletos. Aliqui flumen ocharium/ labi per cantecos & sapcos tradunt. Tanaim uero transisse fatareos: herticeos: spondolicos/ synieras: amassos: islos: catacetos: tagoros: catonos: netipos: agandeos: mādareos: sarurche/ os: spaleos.

Armenia duæ.

Ca.

VIII.

Eracta est interior ora: omnesq; accolæ. Nunc reddantur gentes in mediterraneo/ sinu. In quo multo aliter ac ueteres proditurum me non eo inficias anxia perquisi/ ta cura rebus nuper in eo situ gestis a Domitio corbulone: regibusq; inde missis/ supplicibus: aut regum liberis obsidibus. Ordinemur autem a cappadocæ gente. Longissi/ me hæc ponticarum osium intorsus recedens minorem armeniam maioremq; & comagenē/ leuo suo latere transiit. Dextra uero omnes in asia dictas gentes plurimis superfusa popu/ lis: magnocq; impetu scandens ad ortum solis & tauri iuga transiit lycaoniam: pyrsidiam: cili/ ciam. Vadit super anthiochiæ tractum & usq; ad cyresticam eius regionē: parte sua quæ/ uocatur coronia. contendit itaq; ibi longitudo alia. xii. quinquaginta mil. pass. efficit. lati/ tudo. d. c. M. xl. mil.

Armenia maior.

Ca.

IX.

Rmenia autem maior incipit a pariedris montibus: euphrate amne ut dictum est: aufertur capadocæ: & qui discedit euphrates mesopotamiæ haud minus clara am/ ne tigris. Vtrunq; fundit ipsa: & initium mesopotamiæ facit inter duos amnes itu/ re. Quod interest ibi terent arabes orei: sic finem usq; in adiabene præfert. Ab ea transuer/ si iugis inclusa. Latitudinem in leua pandit ad cyrum amnem transuersa in araxem. Longi/ tudinem uero ad minorem usq; armeniam abfaro amne in pontum defluente & pariedris mō/ tibus qui fundunt abfaram discreta eb illacoriis. Oritur in eniochiis montibus: quos alii/ coraxicos uocauere. Araxes eodē monte quo euphrates. vi. mil. pass. intervallo actusq; am/ ne musi & ipsæ ut plures existimauere: a cyro defertur in caspium mare. Oppida celebran/ tur in minore cæsarea: zanicopolis. In maiore arsamnote euphrati proximum. Tigri arga/ thiocerta. In excelsis autem tigranocerta. Et in campis iuxta araxem artaxata. Vniuersæ ma/ gnitudine Aufidus quinquagies centena milia prodidit. Claudius Cæsar longitudinem/ a dacusa ad confinium caspii maris. xlii. mil. pass. Latitudinem dimidium eius. A tigris no/ certa adhiberiati diuiditur (quod certū est) in præfecturas: quas ii strategias uocant. Quas/ dam ex iis uel singula regna quondā barbaris nominibus. cxx. Claudunt eā ab oriente mō/ tes: sed non statim ceraunii: nec a diabene regione. Quod interst spatii cōpreheni tenent. Ab iis iuga ceraunia. Ultra diabene tenet. Per conualles autē proximi armenia sunt meno/ bardii: & moscheni. Adiabene tigris & montiū sinus muniū cingunt. Ab leua eius regio me/ dorum est: & prospectus caspii maris. ex oceano hoc ut suo loco dicemus funditur: totū/ q; caucasis montibus cingitur. Horum incolæ per confinium armenia nunc dicentur.

Albania hiberia.

Ca.

X.

Laniciem omnem a cyro usq; albanorum gens tenet. Mox hiberum discreta ab iis/ amne oezane in cyro e caucasis montibus defluente. Præualent oppida albania/ cabalaca. Hiberia pharnasus iuxta flumen neoris. Regio thasia: & triare usq; ad/ partedoros montes. Ultra sunt colchicæ solitudines: quarum a latere ad ceraunios uerso/ armenochalibes habitāt. Et moschorū tractus ad hiberū amnē in cyrū defluentem: & infra/ eos fucasani: & deinde macherones ad flumen abfaram. Sic plana ad deuexa optinentur.

LIBER.

Rurfus ab albania confinio tota montium fronte gentes filuorum fere & infra lupeniorum
mox diduri & fodii.

Porta caucasica.

Ca.

XI.

B his sunt porta caucasica magno errore a multis caspia dicta: inges natura opus
& montibus interruptis repente ubi fores obdita ferratis trabibus subter medias
amne dyriodori fluente. Citraque in rupe castello quod uocatur cumania comu-
to ad arcendas transitu gentes innumeras: ubi loci terrarum orbe portis discluso: ex aduerso ma-
xime armatis oppidi hiberum a portis caucasiis per montes gurdunos ualli. Suani indomi-
tae gentes auri tantum metalla fodiunt. Ab iis ad pontum usque eniochorum plurima gene-
ra: mox acheorum. Ita se habet terrarum sinus e clarissimis. Aliqui inter pontum & caspium
mare. ccc. lxxv. mil. pass. non amplius interesse tradiderunt. Cornelius Nepos. cl. mil. tantis
interim angustiis infestatur asia. Claudius Casara a cimerio bosphoro ad caspium mare. cl.
M. prodidit eaque perfodere excogitasse Nicanorem Seleucum quo tempore ab Ptolomco
Ceraunio sit interfectus. A portis caucasiis ad pontum. cc. mil. pass. esse constat fere.

Insulae in ponto.

Ca.

XII.

Insulae in ponto planitiae siue cyanae. siue symplegades. Deinde apollonia tynni-
mas dicta: ut distingueretur ab ea quae est in europa. Distat a continente passibus
mille. Cingitur. iii. mil. & contra pharnaceam calcheritis: quam graeci ariem dixerunt
sacramque Marti: & in ea uolucres cum aduenis pugnassee pennarum ictu.

Gentes in scythico oceano.

Ca.

XIII.

Vnc omnibus quae sunt interiora asiae dictis rhipheos montes transcendat animus
n dextraque littora oceani incedat. Tribus hic e partibus caeli al uens asiam scythicus a
septentrione: ab oriente eous: a meridie indicus uocatur. uarieque per sinus & inco-
las in coplura nomina diuiditur. Verum asiae haec quoque magna portio appositae septentrio-
ni iniuria syderis rigentis uastas solitudines habet. Ab extremo aquilone ad initium orientis
aestiu scythiae extra eos. Ultra aquilonis initia hyperboreos aliqui posuere: pluribus in euro-
pa dictos. Primum inde noscitur promotorium celtice lyrtamis. Fluvius carabucis: ubi laeta
cum syderum ui rhipheorum montium deficiunt iuga. Ibi que arimpheos quosdam accepi-
mus haud dissimilem hyperboreis gentem. Sedes illi nemora. Alimenta baccae. Capillus iu-
xta foeminas uirisque in probro existimatur. Ritus clementis: itaque sacros haberi narrant in
uiolatosque esse etiam feriis acolarum populis. Nec ipsos modo: sed illos etiam qui ad eos per-
fugerint. Ultra eos plane iam scythiae cimerii: cistanthi: georgi: & amazonum gens. Haec usque
ad caspium & hircanum mare. Namque id erumpit scythico oceano in aduersa asiae pluribus
nominibus accolarum appellatum celeberrimis duobus caspio & hircano. Non minus hoc esse
pontum euxinum Clytharcus putat. Eratosthenes ponit & mensuram ab exortu ad meridiem
per cadusia & albaniae oram quinquies quadringenta stadia. Inde per aratiaticos: amar-
bos hyrcanos: ad ostium zoni fluminis quater octingenta stadia. Ab eo & ostium laxatissimum
mille quadraginta. Quae summi efficit quindecies. lxxv. mil. pass. Artemidorus hinc detrabit
xxv. mil. passuum. Agrippa caspium mare gentesque quae circa sunt & cum iis armeniam di-
sternans ab oriente oceano serico: & ab occidente caucasi iugis a meridie tauri a septen-
trione oceano scythico patere qua cognitum est. ccc. xc. mil. passuum. in longitudinem. cccx.
mil. in latitudinem prodidit. Nou defunt uero qui eius maris uniuersum circuitum a fre-
to uiginti quinque mil. passuum tradunt. Irrumpit autem arctis faucibus in longit udinem spa-
tiosis. At ubi coepit in latitudinem pandi: lunatis obliquatur cornibus uelut ad maotium
lacum ab ore discedens sythici arcus ut auctor est. M. Varro similitudine. Primus sinus ap-
pellatur scythicus: utrunque enim accolunt scythiae: & per angustias inter se comitant. Hinc
nomades & sauromathae multis nominibus: illinc abzoae non paucioribus. Ab introitu dex-
trae muconem ipsum faucium tenent uдини: scytharum populus. Deinde per oram albaniae
ut ferunt ab lafone orti. Ante quos mare quod est albanum nominatur. Haec gens sua
perfusa montibus caucasis ad cyrum amnem armeniae confinium atque hyberiae descen-
dit ut dictum est. Super maritima eius udinorumque gente sarmatae: utidorfi: aroteres
praetenduntur. Quorum a tergo indicatae iam amazones: & sauromatides. Flumina
per albaniam decurrunt in mare casos & albaneos. Deinde cambyfes in caucasiis ortus

montibus: mox cyrus in coraxitis ut diximus. Oram omnem a caucaso præaltis rupibus in
 accesso patere. cccc. xxv. passuum auctor est Agrippa. a tiro caspium mare uocari incipit: ac
 coluit caspii. Corrigendus est error in hoc loco multorum: & eorum etiã qui in armenia res
 proxime cum corbulone gessere. Nãq; ii caspias appellauere portas hiberie: quas caucasias
 diximus uocari. Situfq; depicti & inde missi hoc nomẽ inscriptum habent. Et Neronis pñ-
 cipis cõminatio ad ipsas portas tendere dicebatur cum peteret illas: quã per hiberiã in sar-
 matas tendunt uix ullo propter appositos mōtes aditu. Ad caspium mare sunt alie caspiis
 gentibus iundæ: quod dignosci non potest nisi in comitatu rerum Alexandri magni. Nã
 q; persarum regna quã nunc parthorum intelligimus inter duo maria persicum & hyrcan-
 um caucasis iugis attolluntur utrinq; per deuexa laterum. Armenia maiori a frōtis par-
 te quã uergit in cõmagenem cephea ut diximus copulatur: eiq; ad diabene assiriõrũ initi-
 um. Cuius pars est arbelitis: ubi Darium Alexander debellauit proxima syriã. Totam eã
 macedones mygdoniam cognominauerunt a similitudine. Oppida alexandria: item antio-
 chia: q; nyssibini uocant. Abest ab artaxatis. d. ccl. mil. pas. Fuit & ninus imposita tigrĩ ad so-
 lis occasum spectans quondam clarissima. Reliqua uero fronte qua tendit ad caspiũ mare
 a traparene: ab armenia etene regione discreta araxã. Oppidũ eius gaze ab artaxatis qua-
 dringenta quinquaginta. mil. pas. Totidem ab ecbathanis medorũ quorum pars sunt arra-
 pateni.

Media caspiæ portæ caucasias.

Ca.

XIII.

Chatana caput mediæ est. Seleucus rex condidit. A seleucia magna. d. ccl. mil. pass.
 a a portis uero caspiis. xx. mil. Reliqua mediorum oppida phisaganzaga. apamea: ra-
 phane cognominata. Causa portarum nominis eadem quã supra: interruptis an-
 gusto transitu iugis ita ut uix singula meent plaustra: longitudine. viii. mil. pas. toto opere
 manu facto. Dextra leuãq; ambuistis similes ipendẽt scopuli sitientẽ tractu per. xxxviii. M.
 pas. angustias impedit corruatus salis e cautibus liquor atq; eadem emissus. Præterea ser-
 pentium multitudo nisi hyeme transitum non sinit.

Gentes circa hyrcanum mare.

Ca.

XV.

Diabenis connectuntur carduci quondam dicti: nunc cordueni præfluente tigrĩ. is
 pratæ pædoni appellati qui tenent caspias portas. In is a latere occurrunt alte-
 ro deferta parthiã & cythenis iuga. Mox eiusdem parthiã amoenissimus situs qui
 uocatur choara. Duæ urbes ibi parthorum appositæ quondam medis cauliope: & alia i ru-
 pe issatis quondam. Ipsi uero parthiã caput hecathophylos abẽ a portis. cxxxiii. M. pas.
 suum. Ita parthorum quoq; regna foribus discluduntur. Egressos portis excipit protin⁹
 gens caspica ad lictora usq; quã nomen portis & mari dedit. Leua mōtosa. Ab ea gente re-
 torfus ad cyrum amnẽ produntur. cccx. mil. pas. Ab eodem emne si subeatu r ad portas
 cc. mil. pas. Hunc enim deinde cardinem Alexandri magni itinera facere. Ab iis portis ad
 indiã principium stadia. xv. d. clxxx. mil. procedendo ad bactra oppidum: q; appellant za-
 riastra miles tria milia. d. cc. mil. Inde ad artaxatem amnem. v. mil.

Item gentes.

Ca.

XVI.

Caspiis ad orientẽ uersus regio est a pauortene dicta & in ea fertilitatis inclitã lo-
 cus clareĩũ mons: gẽtes papyri: nariaci: stauri: hyrcani: a quorũ littoribus idẽ mare
 hyrcaniũ uocari incipit a flumine syderi. Citra id amnes maziris: straor: oĩa ex cau-
 caso. Sequitur regio margiane apricitatis inclyte: sola in eo tractu uitifera. Vndiq; inclusa
 mōtibus amœnis: ambitu stadiorum quingentorũ: difficilis aditu propter harenosas solitu-
 dines per. cxx. mil. pas. Et ipsa cõtra parthiũ tractum sita. In qua alexander alexandriam cõ-
 diderat: qua diruta a barbaris Anthiocus Seleuci filius eodẽ loco restituit selẽciam. Nam
 interfluente: a nargo qui corruatur in zotaleis maluerat illam Antiochiam appellare. Vt
 bis amplitudo circuitum. lxx. stadiis. In hanc Orodes Romanos crassana clade captos dedu-
 xit. Ab huius excelis per iuga cauquasi protenditur ad bactros usq; gens mardorum fe-
 ra sui iuris. Ab eo tractu gẽtes oceani cõmori: berdrigei: harmartopi: cemari: cõmani: mir-
 shasi: aremandri: ianæi. Flumina mādriũ: cridinũ. Vtrãq; corasini: gaudari: arasini: parcani:
 arange: parrasini: maratiani: nasoriani: arilegi: quos græci cadusios appellauere: maticoni.
 Oppidum heraclea ab Alexandro conditum: quod deinde subuersum ac restitutum An-
 tiochus achaide appellauit. Dribrices: quorum medicos fines secat oaxus amnis ortus in la

LIBER.

cu oaxo. Syrmata: oxi tagenioci: batemi: sarapata: badri: quorum oppidum zariabastes q̄ postea badrū a flumine appellatum est. Gens hæc optinet aduersa paropyni & ad uersus fontes indi. includuntur flumine ocho. Ultra sogdiani oppidum panda & in ultimis eorum finibus alexandria ab Alexandro magno cōditum oppidum. Arz ibi sunt ab Hercule & libero patre constituta. Item Cyro & Semitamide atq; Alexandro. Finis omniū eorum dictus ab illa parte terrarum includente flumine laxere: quod scythe sylv. uo/ cant. Alexander militesq; eius tanain putauere esse. Transcendit eum annē Demōas Seleuci & Antiochi regū dux: quē maxime sequitur in is. arasq; Apollini dydineo statuit.

Scytarum gentes.

Ca.

XVII.

Ltra sunt scytarum populi. Per se illos sacas uniuersos appellauere a proxima gente. Antiqui arameos. Scythe ipsi perlas chorosaros: & caucatum montē graucatum hoc est niue candidū. Multitudo populorum innumera & quæ cum partis ex æquo degat. Celeberrimi eorum sacæ: massageta: dagæ: essedones: astacæ: rhumnici: perstithomoti: histi: hedones: camæ: camacæ: eucharæ: cotieri: antariani: piacæ: arimafpi: antea acidiris: assai: oetei: ibi napei interisse dicunt & appellati. Nobilia apud eos flumina midāgreū & caspium. Nec in alia parte maiorem auctorum inconstantiam crado propter innumeras uagasq; gentes. Haustum ipsius maris dulcem esse & alexander magnus prodidit: & M. Varro talem prælatum Pompeio iuxta res gerenti mithridatico bello: magnitudine haud dubie influentium amnium uictō sale. Adicit idem pompeii ductu exploratū in bactros. vii. diebus ex india perueniri ad icarum flumen: quod in oxum influat. Et ex eo per caspiū in cyrum subuectos. Et quinq; non amplius diebus terreno itinere ad phāsin in pontum indicas posse deuehi merces. Insulæ toto eo mari multæ. Vulgata una maxime tuza/ ga. A caspio mari scythicoq; oceano in eam cursus inflebitur ad orientē cōuersa littorum fronte. Inhabilis eius prima pars a scythico promōtorio ob uires. Proxima inculta læuitia gentiū antropophagi scythæ insident humanis corporibus uescentes. Ideoq; iuxta uaste solitudines ferarumq; multitudo haud dissimilem hominum imanitatem oblidens. Iterum deinde scythæ: iterūq; deserta cum beluis usq; ad iugum incumbens mari quod uocant tabin. Nec ante dimidiā ferme longitudinem eius ore quæ spectat æstiuū orientem inhabitatur ulla regio. Primi sunt hominum qui noscantur: serēs lanitio siluarum nobiles: perfusam aqua depeccens frōdium caniciem. Vnde geminus fœminis nostris labor redor diendi filarūq; ostendi tam multiplici opere: tam longinco orbe penitus ut in publico matrona transeat. Seres mites quidem sed & ipsis feris perfimiles. Cœtum reliquorum mortalium fugiunt: cum cōmertia expectant. Primum eorum noscitur flumen plitaras proximum carabi: tertium lanos: aquo promontorium: chryse sinus: cyrnaba flumen: attanes sinus. Et gens hominum attacorum apricis ab omni noxia afflatu seclusa collibus: eadem qua hyperborei degunt temperie De his priuatim condidit uolumē Amometus: sicut Eca teus de hyperboreis. Ab attacoris gentes thynni & phocari & iam indorū casiri interorsus ad scythas uersi humanis corporibus uescūtur. Nomades quoq; indiz uagantur. Sunt qui ab aquilone contingit ab ipsis & cyconas dixere: & brisanos Sed inde ut plene cōfentiūt omnes) modi montes assurgunt. Indorūq; gens incipit non eo tantum mari adiacens: uerum & a meridiano quod indicum appellauimus quæq; pars orienti aduersa recto preten ditur spatio ad flexum & initium incidi maris. xviii. lxxv. mil. pas. colligit. Deinde qua flebitur in meridiem. xxiii. lxxv. mil. pas. ut Eratosthenes tradit usq; ad indum qui est ab occidente finis indiz. Cōplures autem totam ipsius longitudinem. xl. dierum nocturnq; uelifico nauium cursu determinauere. Et a septētrione ad meridiem. xxviii. l. mil. pas. Agrippa longitudinis xxxii. mil. latitudinis. xxiii. mil. prodidit. Possidonius ab æstiuo solis ortu ad hibernum exortum metatus est. Eam aduersam galliæ statuens: quam ab occidēte æstiuo ad occidentem hibernū metabatur totam a fauonio. Itaq; obuersam eius uenti afflatu iuuari india: salubre fieri haud dubia rōne docuit. Alia illius cæli facies. Alii syderū ortus. Binæ messes in anno. Binæ æstates media inter illas hyeme etefiarū flatu. Nostra uero brumali. Lenes ibi auræ: mare nauigabile. Gentes & urbes innumerabiles: si quis omnes persequi uelit. Et enim patefacta est nō modo Alexandri magni armis regunq; qui ei successere: circunuectis etiam in hyrcanum mare & caspiū Seleuco & antiocho: præfectoq; classis

eorum Patrochle: Verum & aliis auctoribus græcis qui cum regibus indicis morati sunt sicut Megasthenes & Dionysius a Philadelpho missus ex ea causa vires quoque gentium perire. Non tamen deest diligentia locus: adeo diuersa & incredibilia traduntur. Alexandri magni comites in eo tractu indiae quem subegerant scripserunt. xv. mil. oppidorum fuisse nullum cominus gentium nouem. Indiæque tertiam partem esse terrarum omnium. Multitudinem gentium innumera probabili sane ratione. Indi enim prope gentium soli nunquam emigrare finibus suis. Colliguntur a libero patre ad alixadrum magnum reges eorum. ciii. annis. vi. mil. cccii. adiciunt & menses tres. Annium mira vastitas. Proditur alexandrum magni nullo die minus stadia sexcenta nauigasse in indo: nec potuisse ante menses quinque enauigare adiectis paucis diebus: & tamen minore gange esse constat. Seneca etiam apud nos Megasthenes tentata in die comentatione. lx. annes eius prodidit. Gentes duodeciginti centiumque. Par labor sit montes enumerare. lunguntur inter se hymaus: hemodus: paropanisus: caucalus. p. a. R. a. quibus tota decurrit. in planitiem imensam & aegypto similem. Verum ut terrena demonstratio intelligatur. Alexandri magni uestigiis insitamus. Diogenetus & Betoniterum eius mensores scripsere a portis caspius hecatophylus partorum quot diximus milia esse. Inde Alexandriam arion quam urbis rex condidit. d. lxxv. mil. Inde ad prophitassa drangarum. cxcix. mil. ad cricafiorum oppidum. d. lxxv. Inde orthospanum. clxxv. mil. Inde Alexandri oppidum. l. mil. in quibusdam exemplaribus diuersi numeri reperiuntur. Hanc urbem sub ipso caucaso esse positam. Ab ea ad flumen chepta & oppidum indorum peucodatin. cccxvii. mil. Inde ad flumen indum & oppidum taxilla. lx. mil. ad hydaspen. fluuium clarum. cxx. mil. ad hydaspen non ignobilior. lxx. cccxc. mil. qui fuit Alexandri itinerum terminus exuperato tamen ane aris in aduersa ripa dicatis. Epistole quoque regis ipsius comituntur. Reliqua inde Seleuco Nicomachi peragrata sunt: ad hesidrum. clxix. mil. iomanem amnem tantumdem. Exemplaria aliqua adiciunt. v. mil. passum. Inde ad gangem. cxii. mil. ad rodapha. clxix. mil. Alii. cccxxv. mil. In hoc spatio prodit ad calinipaxa oppidum. clxvii. d. alii cclxxv. mil. Inde ad confluentem iomanis amnis & gangis. d. cxxv. N. l. Plerique adiciunt. xiii. mil. ad oppidum polypodra. ccccxv. Ad ostium gangis. d. cccxviii. mil. d. gentes quas memorare non pigeat a montibus hemodis: quorum promontorium hymaus uocatur: incolarum lingua nuosum significante: isari: cosyri: izgi: & per iuga chisotofagi: multarumque gentium cognomen brachmanæ: quorum macco calingæ flumina pumas & canas: quod in cangæ influat ambo nauigabilia. Gentes calingæ proxime mari: & supra mandei: malli: quorum mons mallus: tractusque eius finis ganges.

Fluuius ganges.

Ca.

XVIII.

Vnc alii incertis fontibus ut nullum: rigantemque uicina eodem modo: alii in scythicis montibus nasci dixerunt. Influere in eum. xix. annes. Ex iis nauigabiles præter iam dictos crenacani: uamam: rhumuobæ: calphagum: sonum. Alii cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere deiectionem per scopulosa & abrupta ubi primum molles planities contingat in quodam lacu hospitari. Inde lenem fluere: ubi minimum. viii. mil. passuum latitudine. Vbi modicum stadiorum. c. Altitudine nusquam minore passuum. xx. mil.

Gentes indiae.

Ca.

XIX.

Quissime gentes gandaridum: calignarum. Regio pertalis uocatur. Regi. lxx. milia pedum: equites mille: elephanti. d. cc. in procinctu bellorum excubant. Nam uita mitioribus populis indorum multipertita degitur. Alii te lluræ exercent. militiam alii capeffunt. merces alii suas euehunt. Res externas inuehant respublicas optimi ditissimique teperrant. ludicia reddunt. Regibus assident. Quintum genus celebrare illic & prope in religionem uersæ sapientia deditur: uoluntaria semper morte uita accenso prius rogo finit. Vnum super hoc est semiferum ac plenum laboris imensum: a quo supradicta continentur uenadi elephantes domandique. Is arant. Is inueunt. Hæc maxime nouere pecuaria. His dimicant: militatque pro finibus. Delectum in belua vires & ætas atque magnitudo faciunt. Insula in gage est magna amplitudinis genere continens unam modo galicam noie. Ultra siti sunt modubæ molindæ. Vbere cum oppido eiusdem nominis magnifico modroesi: præti: califfæ: saluri: sassula: colubæ: orcusæ: abasli: taluæ: Rex horum pedum. l. mil. equitum iiii. mil. elephantorum. cccc. in armis habet. Validior deinde gens andare plurimis uiciis. xxx. oppidis: quæ muris turribusque muniuntur.

LIBER.

tur. Regi prabet peditum centum milia equitum duo milia: elephantos mille. Fertilissimi sunt auri dardæ: setæ uero argenti. Sed omnium in india prope nō modo in hoc tractu potentiam claritatemq; antecedunt prasi amplissima urbe ditissimaq; paliborra. Vnde quidā ipsam gentem palypotros uocant imo non tractum uniuersum a gange. Regieorum peditum sexcenta milia equitum. xxx. milia elephantorum. ix. milia per omnes dies stipendiantur. Vnde coniectatio ingens opum est. Ab iis in interiore situ monædes & suari: quorum mons malleus: in quo umbræ ad septentrionem cadunt hyeme: æstate in austrum per senos mēses: septentriones i eo tractu semel in anno apparere: nec nisi. xv. diebus Beton auctor est Hoc idem pluribus locis india fieri Megasthenes. Austrinum polum indi dramasa uocat Amnisiomanes per gangem & palybothros decurrit. Inter oppida methora & cyrisoboræ. A gange uersa ad meridiem plaga tinguntur sole populi iam quidem infecti: nondum tamen ethiopum modo exusti: quum ad indum accedunt: tantum colore præferunt sydus Indus statim a prasiurum gente quorum in montanis pygmi traduntur. Artemidorus inter duos amnes. xxi. passuum interesse tradit.

Indus fluuius.

Ca.

XX.

Ndus sanctus ab incolis appellatus in iugo caucasi montis quod uocatur paropa / nyfus aduersus solis ortum effusus: & ipse undeviginti recipit amnes. Sed clarissimos hydaspen quattuor alios afferente: cantabræ tres. Per se uero nauigabiles ac sinum & hypasin quadam tamen aquarum modestia nusq; latior quinquaginta stadis: aut altior. xv. pass. amplissimā insulam efficiens: quæ prasiæ nominatur: & aliam minorem quæ pacale. Ipse per. xii. xl. pass. paucissimis auctoribus nauigatus: & quodam solis comitatu in occasum uersus oceano infunditur. Mensurā in ora ad eum ponam ut inuenio generatim quanq; inter se nullæ congruant. Ab ostio gangis ad promotorium galigon & oppidū dagula. d. cc. xxv. mil. pass. Ad tropina. xii. mil. xxv. Ad perimulæ promotorium: ubi est celeberrimum india emporium. d. cccl. ad oppidum in insula quā diximus patalam. d. cxx. mil. passuum. Gentes montanæ inter eum & iomanem celsi: cetriboni siluestres: Deinde megallæ euorum regi quingenti elephanti. peditum & equitum numerus incertus. Chryseti: paræ: fange: asangi: tigri: fera scatentes. Armant peditum. xxx. mil. elephatos. ccc. equites. d. ccc. Hos includit indus montium corona circumdatos & solitudinibus. d. cxxv. mil. infra solitudines dari furæ. iterūq; solitudines per. clxxxvii. mil. pass. pleriq; harenis ambientibus haud alio modo quā insulas mari. Infra deserta hæc maltecoræ: singæ: marohæ: rarungæ: moruntes: & masuæ: pangungæ: ialii. Hi montium qui perpetuo tractu oceani oram tenent: incolæ liberi & regum expertes multis urbibus montanos optinēt colles. Nareæ deinde quos claudit mons altissimus indicorum capitalia. Huius incolæ alio latere late auri & argenti metalla fodiunt. Ab iis oraturæ. Quorum regi elephanti quidem. x. milia. Sed amplæ uires peditum. Varetatæ qui sub rege elephantos non alunt fiducia equitum peditumq;. Odomboeræ salabastæ orate urbe pulchra fossis palustribus munita: per quas crocodilli humani corporis auidissimi aditum nisi ponte non dant. Et aliud apud illos laudatur oppidum automela inpositum littori quinq; annium in unum conflente concursu emporio nobili regi eorum elephantos mille. dc. peditum. cl. equitum. v. Pauperior charmarum rex elephantos. lx. paruasq; reliquas uires. Ab iis gens pande sola indorum regnata feminis. Vnam Herculi sexus eius genitam ferunt: ob idq; gratiorem regno donatam præcipuo. Ab ea deducuntis originem imperitant. ccc. oppidis peditum. cl. mil. elephantis quingentis. Post hanc trecentarū urbium syrieni: deranzæ: polingæ: buze: gogiarei: umbræ: nereæ: brancosi: nobundæ: cocondæ: nesei: pedatritæ: salobrisæ: olostæ: patalā insulā attingentes a cuius extremo littore ac caspias portas. xviii. xxv. mil. produntur. Hic deinde accollunt indum aduersus eos euidenti demonstratione amata: boligæ: gallitalutæ: duri: megari: ordabæ: melse: abhisuri: syleni. Mox deserta in. ccl. M. passuum. Quibus exuperatis organagæ: abaortæ: sibaræ: suertæ: & ab iis solitudines prioribus pares. Dein sarophages: sorganæ: baragoniæ: umbricæ: quorum duodecim nationes singulisq; binæ urbes. Afeni triū urbium incolæ. Caput eorum bucephala Alexandri regis equo: cui fuerat hoc nomē ibi seiputo conditum. Mutauit super hos caucaso subiecti. Soleadæ fundre transgressiq; indum & cum eo decurrentibus samarabriz: sambraceni: brisabritæ: orsiandi: fenicaxilæ: cum urbe

celebri. Iam in plana demisso tractu cui uniuerso nomen amandraz. Populi quattuor peu-
colitaz: ar sagalitaz: geretaz afoi. Et enim pleriq; ab occidente non indo amne determinant:
sed adiiciunt quattuor satrapias: gedrosos archaotas. arios paroppaysidaz: lasdas:

Arii. & iuncte gentes.

Ca.

XXI.

Leito sine cophetaz fluuij: quæ omnia ariorum esse aliis placet. Necnon & nyfani
urbem pleriq; indiaz ascribunt: montemq; merum Libero patri sacrum. Vnde ori-
go fabulæ louis formine editum. Item aspagonas gentem uitis & lauri & buxi po-
morumq; omnium in græcia nascentium fertilem. Quæ memoranda & prope fabulosa de
fertilitate terræ ac genere frugum arborumq; aut ferarum aut uolucrum & aliorum ani-
malium traduntur: suis quæq; locis in reliqua parte operis commemorabuntur. Quattuor
uero satrapie mox paulo ad taprobanam insulam festinante animo. Sed ante sunt aliæ pe-
talæ quæ significauimus in ipsis faucibus indi triquetra figura. ccxx. mil. passuum latitudi-
ne. Extra ostium indi chryfæ & argyræ fertiles metallis ut credo. Nam quod aliqui tradi-
dere aureum argenteumq; iis solum esse haud facile crediderim. Ab iis. xx. mil. pas. crocale. ab
ea. xii. mil. pas. bibaga ostreis & cōchyliis referta. Deinde corallibz. ix. mil. passuum a supra-
dicta multæque ignobiles.

Taprobane insula.

Ca.

XXII.

Aprobanæ alterum orbem terrarum esse diu existimatum est antichthonum appel-
latione. Vt liqueret insulam esse Alexandri magni ætas resq; præstiteret. Onesicri-
tus classis eius præfectus. elephatos ibi maiores bellicosioresq; quæ in india gigni
scripsit. Megasthenes flumine diuidi incolatz paleogones appellari: auri margaritarumq;
grandium fertiliores q; indos. Eratosthenes & mensuram prodidit longitudinis. vii. mil. sta-
diorum. latitudinis quinque mil. nec urbes esse: sed uicos septingentos. Incipit ab eo mari.
inter ortum occasumq; solis indiaz prætentæ: & quondam credita. uiginti dierum nauiga-
tione a prasiana gente distare: mox quia papiraceis nauibus armamentisq; nili peteretur ad
nostrarum nauium cursus. vii. dierum intervallo taxato. Mare interest uadusum: senis nō
amplius altitudinis passibus: sed certis canalibus adeo profundum ut uallæ anchoræ sidat.
Ob id nauibus utriusq; proræ: ne per angustias aluei circūagi sit necesse. Syderum in nau-
gando nulla obseruatio. Septentrio non cernitur. Sed uolucres secum uehunt emittentes
sæpius meatumq; earum terras petentium comitantur. Nec plusq; ternis mensibus in an-
no nauigant. Cauent a solstitio maxime centum dies tunc illo mari hyberno. Hactenus a
prisicis memorata. Nobis diligentior noticia Cladii principatu contingit. Legatis etiam ex
insula aduectis. Id accidit hoc modo: Annii Plocamii qui maris rubri uctigal a fisco rede-
merat libertus circa arabiam nauigans aquilonibus raptus præter carmaniam quintodeci-
mo die hippucos portum eius inuectus hospitali regis clementia sex mensium tempore i-
butus alloquio percontanti postea enarrauit Romanoa & Cæsarem mirum in modum in-
auditos iusticia: ille suspexit quod pares pondere denarii essent in captiua pecunia: cum di-
uersæ imagines indicaret a pluribus factos. Et hoc maxime sollicitatus ad amicitiam lega-
tos quattuor misit principe eorum Rhachia. Ex iis cogniturum. d. esse oppida portum cōtra
meridiem appositum oppido palesumundo omnium ibi clarissimo ac regia ducentum pas.
Lebis stagnum intus megilba tricentum septuagintaquinque milia passuum ambitu: insulas
pabuli tantum fertiles complexum. Et ex eo duo amnes erumpere palesumum dum iuxta
oppidum eiusdem nominis influentem in portum tribus alueis quinque stadiorum arcissi-
mo quindecim amplissimo. Alterum ad septentrionem indiamq; uersus cydara nomine. Pro-
ximum esse indiaz promontorium quod uocatur colaicum quatridui nauigatione: medio
in cursu solis insula incurrente. Mare id colore petruiridi: præterea fruticosum arboribus
iubas earum gubernaculis deterrentibus. Septentriones uergiliazq; apud nos ueluti in
novo cælo mirabantur. Lunam quidem apud ipsos non nisi ab octaua ad. xv. supra terram
aspici fatentes. Canopum lucere noctibus sydus ingens & clarum. Sed maxime mirum iis
erat. umbras suas in nostrum cælum cadere non in suum: solēq; a leua oriri & in dextra oc-
cidere potiusq; e diuerso. Idem narrauerat latus insulæ quod prætenderetur indiaz decē mi-
lia stadiorum esse ab oriente hyberno ultra montes emodos. Sacras quoq; ab ipsis aspici-
mos etiam cōmercio patriæ mabaciaz comisse eo aduenis ibi feras occurrere. Ipsos uer-

LIBER.

ro excedere hominum magnitudinem: rutilis comis: ceruleis oculis: oris sono truci nulli
 commercio linguar. Cetera eadem quæ nostri negotiatores. Fluminis ulteriore ripa mæ-
 ces positæ iuxta uenalia tolli ab iis si placeat permutatio non aliter odio tristiore luxuriæ
 q̄ si perducta mens illuc usq̄ cogiter quid & quod petatur & quare. Sed ne taprobane qui
 dem quā s̄ extra orbem a natura relegata nostris uitis caret: aurum argentumq̄ & ibi in
 præcio. Marmor testudinis simile. Gemmæ margaritæq̄ in honore multo præstantiores.
 Et totus luxuriæ nostræ cumulus ipsorum opes maiores esse dicebant: sed apud nos opu-
 lentia maiorem usum. Seruum nemini. Ne in diem aut interdiu somnum. Aedificia mo-
 dice ab humo extentia. Annonam nunq̄ augeri. Non fora lites ue esse. Coli Herculem. Eli-
 gi regem a populo senectæ clementiaq̄ liberos non habentem: & si postea gignat abdica-
 ri: ne fiat hereditarium regnum. Rectores ei a populo. xxx. dari: nec nisi plurimum sententia
 quemq̄ capite dānari: sic quoq̄ appellationem esse ad populum. lxx. iudices dari: si liberet
 ii. reum amplius. xxx. iis nullam esse dignationem grauissimo probro. Regi cultum Liberi
 patris: ceteris arabum: Regem si quid delinquat morte mulctari nullo interueniente: sed
 uersantibus cunctis & commertia etiam sermonis negantibus. Festa uenatio ue absumi.
 Gratissimam eam tigribus elephantisq̄ constare. Agros diligenter colli. Pomis abundare.
 Esse in piscatu uoluntatem testudinum maxime: quarum superficie familias habitantium
 contegi tanta reperiri magnitudine. Vitæ hominū centū annis modicam. Hæc comperta
 de taprobane. Quatuor latrapiæ quas in hunc locum distulimus ita se habent.

Capissenæ: dariti: carmania.

Ca.

XXIII.

Proximis indo gentibus montana capissenæ habent capissam urbem: quam diruit
 a Cyrus: Aracosia cum oppido & flumine eiusdem nomine: quod quidam cutim di-
 xere a semiramidæ conditum. Amnis hermandus præfluens per abestem rhacosio-
 rum proximos iis meridie ad partem arochatarum faciunt dextrifluous: a septentrione pa-
 ropanysidæ. Cartana oppidum sub caucaso: quod postea cecogronis dictum. Hæc regio
 est ex aduerso bactrianorum. Deinde eius oppidum alexandria a conditore dictum. Sin-
 draci: daugala: parapiænæ: cantaces: magi. Ad caucasum cadrusi oppidum ab Alexandro
 conditum. Infra hæc omnia ora arabindo. Ariana regio abusta feruoribus: desertisq̄ circū
 data. Multa tamen interfusa opacitate cultores congregat circa duos maxime fluuios
 tonderon & arosapen. Oppidum artaco: anarius amnis: qui præfluit alexandriam ab Alexā-
 dro conditam. Paret oppidum stadia triginta. multoq̄ pulchrius (sicut Aëticinus tradit.)
 artacabane. Item ab Antiocho munitum stadia quinquaginta. Deinde dorisci gēs: Amnes
 pharnacotis: oppradus: prothasia. Oppidum zarasparum drangæ: argetæ: zarangæ: gedru-
 si. Oppida peucolis: lymphorta: methoricum: deserta: Amnis nanam. Augutiri gens. Flu-
 men boru. Gensurbi flumen nauigabile ponamus pandorum finibus. Item cairus suaro-
 rum ostio portuosus. Oppidum condigrāma. Flumen cophes. Insiunt in eum nauiga-
 bilia sadarus: parospus: sodinus: Ariænæ partem esse dararim aliqui uolunt: mensuramq̄
 produnt utriusq̄ longitudine. xix. quinquaginta milium passuum: latitudine dimidio mi-
 norem quā indiæ. Alii gedrusos & syros poluere per centū trigintaquattuor mil. passuum
 mox ichthiophagos. Oritas propria non indorum lingua loquentes per. cc. mil. passu. Inde
 posuere arborum gentem per. cc. mil. passuum. Ichthiophagos omnes Alexandæ uetuit pi-
 seibus uiuere. Ultra deserta deinde carmania: ac persis atq̄ arabia. Sed priusq̄ hæc genera-
 tim persequamur: indicare cōuenit quæ prodit Onesicritus classe Alexandri circūuectus
 in mediterranea persidis & indiæ narrata proxime a iuba: Deinde eam nauigationem quæ
 his annis comperta seruat hodie. Onesicriti & Narchi nauigatio nec nomina habet mā-
 fionum nec spatia. Primūq̄ xylenopolis ab Alexandro condita unde cœperunt exordium
 iuxta quod flumen aut ubi fuerit non satis explanatur: hæc tamen digna memoratu pro-
 duntur. Ab iis oppidum a Nearcho conditum in nauigatione ea. Flumen nabrum nauium
 capax contra insulam distans. lxx. stadiis. Alexandria condita a Leonato iussu Alexandri in
 finibus gentis. Argenuus portu salubris. Flumen tuberum nauigabile: circa quod paritæ
 Deinde ichthiophagi tam longo tractu ut. xx. dierum spacio præmigaauerint insulā: quæ
 solis appellatur: & eadem cubile nympharum rubens in qua nullum non animal absumit
 incertis causis. Ori gens. Flumen carmania: hytanis portuosum & auro fertile. Ab eo pri-

mum septentriones apparuisse adnotauere. Arcturum nec omnibus cerni nostribus: nec to-
 ris unquam. Achemenide usque illo tenuisse. Aeris & feri metalla & erisnici & mini exer-
 cere. Inde promontorium carmaniae est. Ex quo in aduerso ora ad gētem arabiae macas tra-
 iectus distat. l. mil. pass. Insulae tres quarū orada tantū habitatur agnā a cōtinenti. xxv. mil. p.
 Insulae quattuor intimo in sinu ante perida. Circa has hidri marini uicenum cubitorum ad-
 natantes tenuere classem. Insula acrotadus. Item gaurata: in quibus chiana gens. Flumen
 hyperis in medio sinu persico oneriarum nauium capax. Flumen sitiogagus: quo spasar-
 garas septimo die nauigatur. Flumen nauigabile phiristimus. Insula sine nomine. Flumen
 granus modicarum nauium capax per fusiāem fluit. Dextera eius accolunt desimonta-
 ni: qui bitumē perficiunt. Flumen zarotis ostio difficili nisi peritis. Insulae duae paruae. Inde
 uadosa nauigatio palustri similis. Per euripos tamen quosdam peragitur. Ostium euphra-
 tis. Lacus quem faciunt euleus & tigris iuxta cariacem. Inde tigisusa. Festos dies ibi agen-
 tem Alexandrum inuenerunt septimo mense postquam digressus ab iis fuerat patalis ter-
 tio nauigationis die. Sic. Alexandri classis nauigauit. Postea a sagyro arabiae promonto-
 rio patalen fauonio quem hypalum ibi uocant peti certissimum uidebatur. xiii. mil. xxxii
 pass. aestimatione. Secuta uero aetas propiore cursu tutiorēq; indicauit si ab eodem pro-
 montorio zizerum annē portum indiae peteret. Diuque ita nauigatum est donec cō-
 pendia inueniret mercator: luctoque india adnota est. Quippe omnibus annis nauigatur
 sagittariorum cohortibus impositis. Etenim pyratae maxime infestabant. Nec pigebit
 totum cursu ab aegypto exponere tunc primum certa notitia patefcente. Digna res.
 Nullo anno minus hic quingentis imperii nostra exhauriente india & merces remit-
 tente: quae apud nos centuplicato ueniant. Mille milibus pass. ab alexandria abest oppidū
 iulio polis. Inde nauigant nilo coptum. ccciii. mil. pass. qui cursus etesius flantibus peragitur
 xv. diebus. A copto camelis itur aquationum ratione mansionibus dispositis. Prima appel-
 latur hydreum. xxxii. Secunda in monte diei itinere. Tertia in altero hydremate a copto.
 xcv. Deinde in monte. Mox ad hydreum Apollonis a copto. clxxxiii. mil. pass. Rursus i mō-
 te. Mox ad nouum hydereum copto a. ccxxxiii. pass. Est & aliud hydereum uetus. Troglo-
 dyticum nominatur: ubi praesidium excubat diuerticulo diuini milium. Distat nouo hydre-
 mate quattuor mil. pass. Inde brenice oppidum ubi portus rubri maris a copto. cclviii. pass.
 sed quia maior pars itineris conficitur noctibus propter aestus: & statim die absumuntur to-
 tum a copto berenicem inter. xii. conficitur die. Nauigare incipiunt aestate media ante ca-
 nis ortum: aut ab exortu protinus. Veniuntq; circiter. xxx. die ocelin arabiae: aut canē thu-
 riferae regionis. Est & tertius portus qui uocatur muza: quem india nauigatio non petit
 nec nisi thuris odorūq; arabicorūq; mercatores. Intus oppida regia eius: unum appella-
 tur saphar: aliudq; fabe. Indos autem petentibus utilissimum est ab oceli egredi. Inde uen-
 to hipalo nauigant diebus. xl. ad primum emporium indiae. Muzirum non expetendum
 propter uicinos pyratas qui optinent locum nomine hydras: neq; est abundans mercibus.
 Praeterea longe a terra abest nauium statio: lintribusq; efferuntur onera quae geruntur.
 Regnabat ibi cum proderem haec Celebothras. Alius utilior portus gentis necaidon: qui
 uocatur becare. Ibi regnat paridion: longe ab emporio mediterraneo distate oppido quod
 uocatur modusa. Regio autem ex qua piper monoxilis lintribus becarem conuehant uoca-
 tur contionara: quae omnia gentium portuum ue aut oppidorum nomina apud neminem
 priorum inueniuntur. Quae apparet mutari locorum status. Ex india renaugāt mense aegy-
 ptio tybi incipiente nostro decembri: aut utiq; mechiris aegypti intra diem sextum quod
 fit intra idus ian. nostras. Ita euenit ut eodem anno remeant. Nauigant autem ex india uē-
 to uulturno & cum intrauere rubrum mare africo uel austro. Nunc reuertemur ad propo-
 situm. Carmaniae oram patere duodecies. l. mil. pass. Nearchus scripsit. Ab initio eis ad flu-
 men sabin. c. mil. pass. Inde uineas coli & arua. Flumen iananin. xxv. mil. spat. Regio uoca-
 tur aruxia. Oppida carmaniae zetis. Alexandria. Irrūpit deinde & hac parte geminum mas-
 re in terras quod rubrum dixere nostri gracia erythreum a rege erythra. Aut ut alii solis
 repercussu talē reddi colorē existimātes. Alii ab harēa terraq;. Alii tali aquae ipsius natura.

Sinus persicus & arabicus.

Ca.

XXIII.

Ed duos diuiditur sinus. Is qui ab oriente est persicus appellatur. xxv. mil. pass. cir-

e

LIBER.

cuitu: ut Eratosthenes tradit ex aduerso est arabia cuius. xii. mil. pass. est longitudo. Rur-
sus altero ambitur sinu arabico nominato: oceanum qui influit azanium appellant. Persi-
cum introitum. v. mil. pass. latitudinis. alii quattuor fecerunt. Ab eo ad intimum sinum re-
cto cursu. xi. mil. xxv. propemodum constat esse & situm eius humani capitis effigie. One-
sicitus & Nearchus ab indo amne in sinum persicum: atque illic babylonem ab euphratis pa-
ludibus scripserunt. xxv. mil. pass. esse. In carmaniae angulo sunt chelonophagi testudinū
superficie calas tegentes. Carne uescentes. A flumine arabi promontorium ipsum inhabi-
tant: præter capita toto corpore hirti coriisque piscium uestiti.

Cascandrus insula parthorum regna.

Ca.

XXV.

B horum tractu indiam uersus cascandrus deserta insula in oceano. mil. pass. tradi-
tur. Iuxta eam freto influente stoidis quæstiosa margaritis a promontorio. Carma-
nis iunguntur armozci. Quidam interponunt arbios. cccc. xii. mil. pass. toto littore.
Ibi portus macedonum: & aræ Alexandri. In promontorio amnes siccamas: dein dratinus
& falsus. Ab eo promontorium themisteas. Insula aphrodisias habitatur. Inde persidis ini-
cium ad flumen oratim: quo diuiditur ab elimaide. Contra persidem insula philos. Casan-
dra aracha cum monte præalto Neptuno sacra. Ipsa persis aduersus occasum sita optinet
littora. d. l. mil. pass. etiam in luxum diues in parthorum iampridem translata nomē. Horum
de imperio nunc paucis. Regna parthorum duodeuiginti sunt omnia. Ita enim diuidunt
provincias circa duo ut diximus maria: rubrum a meridie: hyrcanum a septentrione. Ex iis.
xii. quæ superiora dicuntur incipiunt a confinio armeniae caspiisque littoribus pertinent ad
seythas: cum quibus ex æquo degunt. Reliqua. vii. regna inferiora appellantur. Quod ad
parthos attinet: sæper fuit parthia i radicibus montium sæpius dictorum: qui omnes eas ge-
tes prætexunt. Habent ab ortu arios a meridie carmaniam & arianos. Ab occasu medos a
septentrione hyrcanos. Vndique desertis cincta. Vltiores parthi nomades appellantur. Ci-
tra deserta. Ab occasu urbes eorum quas diximus istatis & calliope. Ab oriente æstiuo py-
ropum: ab hyberno mæia. In medio hecatopylos. Arsace regio nisea parthienæ nobiles: ubi
alexandropolis a conditore.

Media: mesopotamia: babylon: seleucia.

Ca.

XXVI.

Ecessarium est in hoc loco signare & medorum situm: terrarūque faciem circunage-
re ad persicum mare: quo facilius deinde reliqua noscantur media ab occasu tra-
uersa obliqua a parthiæ occurens utraq; regna includit. habet ipsa ab ortu caspios
& parthos: a meridie sithacem & sushanem & persida: ab occasu adiabenen: a septentrione
armeniam: persæ rubrum mare semper accollere: propter quod is sinus persicus uocatur.
Regio ibi maritima cyribolus. Quia uero ipsa subit ad medos megalla appellatur locus
arduus montis ascensu per gradus introitu angusto ad persopolin caput regni dirutam ab
Alexandro. Præterea habet in extremis finibus laodiceam ab Antiocho conditam. Inde ad
orientem magni optinent frasargida castellum: in quo Cyri sepulchrum est. Et horum eg-
bathana oppidum translatus ab Dario rege ad montes. Inter parthos & arianos excurret
parthaceni. His gentibus & euphrate inferiora regna includitur. Reliqua dicemus a me-
sopotamia excepto mucrone eius arabumque populis in priore dictis uolumine. Mesopota-
mia tota assyriorū fuit uicanti dispersa: præter babylonem & ninum. Macedones eam in ur-
bes congregauere propter ubertatem soli. Oppida præter iam dicta habet seleuciam: leo-
diceam: arthemitam. Item in arabum gente qui atroci uocatur & mardani: antiochia: quæ
a perfecto mesopotamiæ. Nicanore condita nicanoria uel arabes uocatur. Iunguntur iis
arabes. Intra hos eldamarii. Super quos ad pellacontam flumen bura oppidum: saltmani
& masei arabes. Gordiagis uero iuncti aloni: per quos zerbis fluuius in tigrin cadit: azones:
silices: montani: & orontes. Quorum ad occidentem oppidum gauecamela. Item sue in ru-
pibus. Supra sicclasti. iii. mil. pass. per quos lycus ex armenia fertur. Absistis ad hybernū ex
ortum. Azochis oppidum. Mox in campestribus oppida diospage: polyteba: stratonigea:
anthemus. In uicinia euphratis incephorium: quod ut diximus Alexander iussit condit pro-
pter loci opportunitatem. Dicta est in zeumate apania: ex qua orientem potentes excipit op-
pidum apprime municum quondam stadiorum. lxx. amplitudine: & satraparum regia ap-
pellatum: quo tributa conferebantur: nunc in arcem reductum. Durant ut fuerant heba

ta: & dictu Pompei magni terminus Romani imperii oruros. A zeumate ccl. mil. pas. Sūt qui tradunt euphratem Cobaris præfeti opere deductum: ubi eum diximus fidi: ne præcipiti cursu Babylonia infestaret. Ab assyriis uero uniuersis appellatum armalchar: quod significat regium flumen. Qua deriuatur oppidum fuit agrani e maximis: quod diruere perse. Babylō chaldiaearum gentium caput diu summam claritatem optinuit in toto orbe propter quam reliqua pars mesopotamiæ assyriæq; babylonia appellata est. lx. mil. pass. mplexa: muris ducenos pedes altis quinquagenos latis. In singulos pedes ternis digytis mensura ampliore quam nostra: interfluo euphrate mirabili opere utroq; Durat adhuc ibi locus uis Beli templum. Inuentor hic fuit syderalis scientia. Caetero a circuitu solitudinem reddidit exhausta uicinitate seleuciæ ob id condita a Nicanore tra nonagesimum lapidem in eod fluentem euphratis fossa perducti atq; tigris: quæ tamen babylonia cognominatur. Libera hodie: ac sui iuris macedonumq; moris. Feruntur ei plebes urbanæ sexceteræ esse. Situm uero mœnium aquilæ pandentis alas. Agrum totius orientis fertilissimum. Inuicem ad hanc exhauriendam & thesiphontem iuxta tertium ab ea lapidem in callonitide condidere par est: quod est nunc caput regni. Et postquā nihil proficiebatur nuper Vologesus rex aliud oppidum uelogeocertam in uicino condidit. Sunt etiam in mesopotamia oppida hipparenum chaldeorum doctrina clarum. Et hoc sicut babylon iuxta flumen narragam: qui de die ciuitati nomē. Moros hipparenorum perse diruere. Orcā quoq; tertia chaldeorū doctrina in eodem situ locantur ad meridiem uersi. Ab iis notitæ & orthophanitæ & græcio chantæ. Euphrate nauigari babylonem & persico mari. cccxxii. mil. pass. tradunt Nearchus & Onesicritus. Qui uero postea scripsere a seleucis. cccxc. mil. luba a babylōe caracē. clxv mil. d. Fueri aliqui ultra babylonem continuo alueo priusquā distrahatur i irrigua. lxxxvii mil. Vniuerso autem cursu. xi. mil. pas. Inconstantiam mēsuræ diuersitas auctorū facit: cū perse quoq; schœnos & paraſangas alia mensura determinent. Vbi desinit alueo munire ad confinium caracis accedente tractu statim infestant attali latrones: arabum gens. Ultra quos scientie. Ambitu uero euphratis nomades arabie usq; ad desertā syriæ: unde in meridiem flexi eum diximus solitudines palmirenas relinquentem. Seleucia abest a capite mesopotamiæ euphratem nauigantibus undecies. xxv. mil. pas. A mari rubro si tigris nauigetur. cccxx. mil. A zeumate. d. xxvii. Zeuma a seleucia syriæ ad nostrū litus. cxxxii. mil. pas. Hæc est ibi latitudo terrarum inter duo maria. Parthici uero regni. d. cccxlvi. mil. pas. Est etiam nunc oppidum mesopotamiæ in ripa tigris circa confluentes: quod uocant digbani.

Flumen tigris.

Ca.

XXVII.

Ed & de tigris ipso dixisse conueniat: oritur in regione armenie maioris fonte conspicuo in planicie. Loco nomē elogosine est. Ipsius qua tardior fluit. Vnde concitata celeritate trigris incipit uocari. Ita appellant medii sagittam. Influit in lacum arethissam omnia illata pondera sustinentem: & nitrum nebulis exhalatē. Vnum genus ei piscium est: & hic aquæ transcurrentis nono miscetur alueo: sicut nec e tigris pisces in lacum transnātant. Fertur autem & cursu & colore dissimilis. Transuectusq; occurrere tauro mōte in specu mergitur. Superq; lapsus a latere altero eius erumpit locus uocatur zo roanda. Eundem esse manifestum est quod demersa perfert. Alterum deinde transit lacus: qui tesoidis appellatur: rursusq; i cuniculos mergitur. & post. xxv. mil. pass. circa nympheū redditur tam uicinum arsanie. Fluere eum in regionem arheni Claudius Cæsar auctor est ut & cum intumueret confluant: nec tamen misceantur. Leuineior arsanias innata. iiii. mil. ferme spatio. Mox diuisus in euphratē mergitur. Tigris autem ex armenia acceptis fluminibus claris pertheni agnice pharione arabas oreos adiabenosq; disteminans: & quam diximus mesopotamiā faciens lustratis montibus choridiorum circa apameam mesenes oppidum: circa seleuciam babyloniam. cxxv. mil. pass. diuisus in alueos duos. Altero meridiem ac seleuciam petit mesenen perfundens. Altero ad septentrionem flexus eiusdem gentis tergo campos caucas secat. Vbi remiauerit aquæ passitigris appellatur. Postea recipit ex media hidaspē: atq; ut diximus inter seleuciam & thesiphontem uectus in lacus chaldaicos se fundit: eosq; lxx. mil. pas. amplitudine implet. Mox uasto alueo profusus dextra caracis oppidi infertur mari persico decimo ore. Inter duorum omnium hostia. xxvi. mil. pas. fecere. Aut ut alii tradunt. vii. mil. utroq; nauigabili. Sed longo tempore euphratem præ-

LIBER.

clusere orcheni & accolæ agros rigantes: nec nisi post tigrin defertur in mare. Proxima tigris regio paropotamia appellatur. In ea dictum est de mēse. Oppidum eius dībitach. Iungitur callonitis cum tēliphonte: non palmetis modo: uerū & olca pomisq; aliisq; arbutis nobilis. Ad eam peruenit iāgrus mons ex armenia inter medos adiabenosq; ueniens supra echatenen & perlidem. Callonitis abest a perfide. cccclxxx. mil. pass. Tantum a caspio mari assyria abesse compendio itinerum aliqui tradunt. Inter has gentes atq; mēsenen syracene est: eadem arbelitis & palestina dicta. Oppidum eius syrace græcorum ab ortu est & sabdara. Ab occasu autem antiochia inter duo flumina tigrin & toinadotum. Item apameæ cui nomē Antiochus matris suæ imposuit. tigris circumfunditur. Hæc diuiditur archoo. Infra est susiane: in qua uetus regia persarum susa a Dario Histapis filio condita. Abest a seleucia babylonica. ccccl. mil. pass. Tantūdem ab egbatinis medorum per montem charbantum in septentrionali. Tigris aluco oppidū est barbethace. Abest a susis. cxxxv. mil. pass. Ibi mortalium soli aurum in odio contrahunt. Id defodiunt ne quo cui sit in usu. Susianis ad orientem uersus iunguntur oxii lastrones & mizeorum. xl. populi liberæ feritatis. Supra eos parent parthusi mardi & saiahyi qui prætenduntur supra helimaida: quam perfidi in ora iūximus. Susa a perfico mari absunt. ccl. mil. pass. qua subiit ad eam classis Alexādrī passitigri intus ad lacum chaldaicum uocatur aphle. unde susa nauigatione. lxx. mil. d. pass. absunt. Susianis ab oriente sunt chofei. Supra chofeos ad septentrionem mesabena sub monte cābalido: qui est caucasi ramus. Inde mollissimo transitu in bactros. Susianen ab helemaide disternat amnis euleus ortus in medis: mediocq; spatio cuniculo conditus: ac rursus ex ortus per mesobatenem lapsus circuit arcem susarum ac Dianæ templum augustissimum cum illis gentibus & ipse in magna cerimonia sit. Siquidem reges non ex alio bibū: & ob id in longinqua portant. Recipit amnes edippum præter asylum a montibus persarum ueniētem ad unum ex susianis oppidum. Iuxta eum magoga a carace. xv. pas. Quidam hoc i extrema susiane ponunt solitudinibus proximum. Infra euleum elymas est. in ora iuncta perfidi: a flumino orati ad caracē. ccl. mil. pass. Oppida eius seleucia & solirate apposita mōti casyro. Oram quæ præiacet minorum syrtium uice diximus inaccessam cœno plurimum limi deferentibus buxia & ortacea amnis madente: & ipsa elymaide in tantum ut nullus sit nisi circuitu eius a perfide aditus. Infestatur a serpentibus quos flumina deportant: pars eius maxime inuia characene uocatur ab oppido arabia claudente regnade quo dicemus exposita prius. M. Agrippæ sententia. Namq; is mediam & parthiam & perfidem ab oriente indo: ab occidente tigris: a septentrione tauro caucaso: a meridie rubro mari terminatas patere in longitudine terdecies. cxx. mil. pass. In latitudine. d. cccxl. prodidit. Præterea mesopotamiam ab oriente tigris: ab occasu euphrate: a septentrione tauro: a meridie mari persico inclusam longitudine octingentorum. mil. pass. latitudine. cccxl. Charax oppidum persici sinus intimum a quo arabia eudemon cognominata excurrit: habitat incole manu facti inter confluentes dextra tigrin: leua euleum. iii. mil. pass. laxitate conditum est. Primū ab Alexandro magno colonis ex urbe regia durine: quæ tum interit deductis: militūq; i utilibus ibi rectis Alexandriam appellari iusserat: pagumq; pelleum a patria sua quem proprie macedonum fecerat. Flumina id oppidum expugnauere. Postea Antiochus restituit quintus regum & suo nomine appellauit. Iterumq; infestatum Passiones Sogdonaci filius rex finitimorum arabum quem iuba satrapem Antiochi fuisse falso tradit oppositis molibus restituit: nomē suum dedit emunito situ iuxta in longitudinem. vi. mil. pass. Latitudine paulo minus. Primo fuit a littore stadiis. x. & maritimum etiam ipsanda porticus habet Iuba uero prodente. l. mil. pass. Nunc abesse a littore. cxx. mil. Legati arabum nostriq; negotiatores qui inde uenere affirmant. Nec in ulla parte plus aut celerius profecere terræ fluminibus inuectæ. Magis id mirum est æstu longe ultra id accedente non reperiussa. Hoc in loco genitum esse Dionysius terrarum orbis situs recentissimum auctorem cōstat: quē ad cōnientanda omnia in orientem præmissit Diuus Augustus ituro in armeniam ad perethicas arabicasq; res maiore filio. Non me præterit: nec sum oblitus sui quēq; situs diligentissimū auctorem uisum nobis in introitu huius operis. In hac tamen parte arma Romana sequi placet nobis: iubaq; regem ad eundem Claudium Cæsarem scriptis uoluminibus de eadem arabica expeditione.

Arabia: nomades: nabatei: omani: tilos: & ogyris insulæ. Ca. XXVIII.
 Arabia gentium nullis postferenda amplitudine longissima a monte amano a regio
 a ne ciliæ comaginisq; descendit ut diximus multis gentibus eorum deductis illo
 a Tigrane magno sponte uero ad mare nostrum lictusq; ægyptiacum ut docui
 mus. Necnon & in media syriæ ad libanum montem penetrantibus nubis quibus iungū
 tur ramis. Deinde teranci: deinde patami. Ipsa uero per insula arabia intra dua maria rubge
 persicumq; percurrentes quodam naturæ artificio ad similitudinem atq; magnitudinem ta
 li maris etiam circumfusa. In eadem etiam cæli partem nulla differentia spectat. Hæc quoq;
 in illo situ. Fælix eius populus. A nostro mari usq; ad palmitenæ solitudines diximus. Re
 liqua nunc inde peragamus. Nomades infestatoresq; chaldeorum scenite ut diximus clau
 dunt: & ipsi uagi: sed tabernaculis cognominati: quæ ciliis metantur ubi libuit. Deinde
 nabatheï oppidum incolunt petram nomine in cōualle paulo minus. ii. mil. pass. amplitudi
 nis circumdatum montibus inaccessis amne interfluente. Abest a gaza oppido litoris no
 stri. d. c. mil. a sinu persico. Huc conuenit utrumq; biuium eorum: qui sinæ palmyram pe
 tiere: & eorum qui ab gaza uenerunt. A petra incoluerunt omani ad characen oppidis quō
 dam claris & Semiramide condi is abesamide & foroactia. Nunc sunt solitudines. Deinde
 est oppidum quod characenorum regi parit in pascuigris ripa forath nomine. In quo a pe
 tra conueniunt characeni. Inde. xii. mil. pass. secundo astu nauigant. E parthico enim regno
 nauigantibus uicis theredon. Infra confluentem euphratis & tigris leua fluminis chaldei
 optinent dextra nomades scenite. Quidam & alia duo oppida longis interuallis tigris per
 nauigari tradunt barbariam: mox thumatham: quod abest a petra decem dierum nauiga
 tione. Nostri negotiatores dicunt characenorum regi parere: & a patmeam sitam ubi reita
 gnatio euphratis cum tigris confluat. Itaq; molientes incurfionem parthos operibus abie
 ctis inundatione arceri. Nunc a chyrace dicemus oram Epiphania primum exquisitam: lo
 cus ubi euphratis hostium fuit flumen falsum promontorium chaldone uoragini similis
 quam mari per. l. pass. ore flumen achana: de ferta. c. mil. pass. usq; ad insulam barum. Sinus
 capus quem accolunt gaulopes & chateri. Sinus gerraicus. Oppidum gerra. v. mil. pass. am
 pitudine turres habet ex salis quadratis molibus. A litore. l. mil. pass. regio attenæ. Ex ad
 uerso tilos insula totidem milibus a litore. Plurima margaritis & celeberrima cum oppi
 do eiusdem nominis. Luxtaq; altera in ora promontoria eius. xxii. d. pass. Ultra magnas as
 pici insulas tradunt ad quas non sit peruentum. Fluminis ambitu. cxii. mil. d. pass. a persi
 de lōgius abesse: adiri uno alueo angusto. In insula asgilia gentes nocheti: zurachi: borgo
 di: carbarrei: nomades. Flumen cynos. Ultra navigationem in compertam ab eo latere pro
 pter scopulos tradit iuba. Prætermissa mentione oppidi omanorum batrasa aues & toma
 ni quod priores celebrem portum carmanæ fecere. Item omen & athane: quæ nunc opa
 pida maxime celebrari a persico mari nostri negotiatores dicunt a flumine canis: ut iuba
 tradit mons ad usto similis. Gentes epimaranitæ. mox ichthiophagi. Insula deserta. Gentes
 bathymi. Eblitei montes. Insula omemus. Portus machorbe. Insulæ etaxalos. Onchobrize
 gens: cæci. Insulæ sine nominibus multæ. Celebres uero ifura rhinea & proxima in qua
 sciptæ sunt stellæ lapideæ litteris incognitis. Goboea portus: bragæ insulæ deserta. Gens
 caludei: dabanogoris regio. Mons orla cum portu. Sinus duatus. Insulæ multæ. Mons tri
 coriphos. Regio cardalena. Insulæ solanidæ: capina. Item ichthiophagorum. Deinde glari.
 Littus hāmæ: ubi auri metalla. Regio canauna. Gentes apitami: gasani: Insula deuuade
 Fons goralus garpheti. Insulæ alaea & amnamethus. Gens clare. Insulæ chelonitis. ichthio
 phagons: multhe. Eodanda deserta basag. Multæ sabei: Flumina tharnar: annum. Insu
 læ dolice. Fontes daulotes dota. Insula epereros: labais: coboris: samhracate: & oppidum eo
 dem nomine incontinenti. A meridie insulæ multæ: maxima camari: flumen mysecros: por
 tus leupas. Scenite: sabei. Insulæ multæ. Entporium eorum acila: ex quo in indiam nauiga
 tur. Regio amthoscura: damnia. Mizi maiores & minores: drimati: naumachæ. Fiorū pro
 montorium contra carmanā est. distat. l. mil. pass. Mira res ibi traditur. Numēiū ab anticho
 rege misena præpositum ibi uicisse. Eodem die classe æstuq; reuerso. iterū equitatu contra
 plas dimicantem & gemina trophea eodem in loco ioui ac Neptuno statuisse. Insula in al
 to ob id tacet ogyris clara Rutha rege ibi sepulto. Distat a continēte. cxxv. mil. pass. Cicuitu
 cxii. mil. d. Nec minus altera clara in azanio mari dioscyrida distas a siagro extimo pro
 e iii

LIBER.

torio. cclxxx. mil. pass. Reliqui in continente a noto etiam autaride in montes octo dierum
transitus. Gentes laredani gataphani: cebranitae pluribus oppidis: sed maximis nagia & tho
na templorum. lxx. Hæc est amplitudinis significatio hoc promontorium: a quo ad continen
tem troglodytarum. l. mil. pass. thoani: aethi: caramoctitæ: tonabei: antidalei: lexianæ: agrei:
cerbani. sabæi arabum propter thura clarissimi ad utraq; maria porrectis gentibus. Oppida
eorum in rubro littore marine: marina: corolia: sabatra. Intus oppida nascus. cardaua: car
nus: & quo merces odorum deferunt tomala. Pars eorum atranitæ quorum caput sobota
le. lx. templa muris includens. Regia tam: est omnium mare libata. Sinu optinet. xciii. mil.
pass. refertur in insulis odoriferis. Atramitis in mediteraneo iunguntur. Miei mare accolunt:
& elamitæ. Oppidum eiusdem nominis. Iis iunguntur cogulatæ. Oppidum sibi: quod græ
ci apoten uocant atiscodani. Vadei oppido magno: barasei: lechieni: lygaros insula: quæ ca
nes non intrant expositiq; circa littora errando moriuntur. Sinus intimus in quo leanite
qui nomen ei dedere. Regia eorum agra: & in sinu leanar: uel ut alii elana. Nam & ipsum
sinum nostri elaniticum scripsere: alii alaniticum. Artemidorus alaniticum. Iuba leniticum
circuitus arabia: a caraceleana colligere proditur quadragies octies. lxx. pass. Iuba paulo mi
nus. xl. mil. putat. Latissima est a septentrione inter oppida horocum & caracen. Nunc &
reliqua mediterranea eius dicantur. Nabatheis thimæseos iunxerunt ueteres: nunc sunt ta
ueni: suelleni: arraceni: arreni. Oppidum in quo omnis negotiatio conuenit: hemuatæ: ana
litæ. Oppida domada: egrata: mudei. Oppidum badanatha: charci. Oppidum charitati a cho
ali. Oppidum phoda: ac thinei a rege cretæ Minoe (ut existimant) originem trahentes: quo
rum charnei oppidum. xiiii. mil. pass. marriba baramalcum: & ipsum non spernendum. Itē
carnon thamei: & horum origo Rhadamanthus putatur frater Minois. Hemerite massala
Oppida hamirei: sannei: chantace: bahtas: hauma. Oppidum gedranite: ampre: ilisanite: ba
chilite: sammei: amathe: cum oppidis nessa & cennefferi: Samareni cum oppidis saice scan
tate: bacascami. Riphearima oppidum quo uocabulo appellant ordeum. Aurei & thau: gy
rei & mahæi. Helmodenes: cum oppido ebode. Agaturi in montibus oppido. xxv. mil. pass.
in quo fons emiscabales: quo significat camelorum oppidum. Amyclomei colonia milesio
rum. Atrida oppidum calingii: quorum mariba oppidum significat dominos omnium.
Oppida pallon muranimal iuxta flumen per quod euphraten emergere putant. Gentes
agrei: hamonii Oppidum athenæ: caurarani: quod significat ditissimos armento. Corani:
tæ: cesani choani. Fuerunt & græca oppida: arethusa larissa: chalcis: delecta uariis bellis. Ro
mana arma solus in eam terram adhuc intulit. Aelius Gallus ex equestri ordine. Nam Ca
ius Cæsar Augusti filius prospexit tantum arabiam. Gallus oppida diruit non nominata
ab auctoribus qui antè scripserunt: negram: annestum: nescam: magusum: tammacum: labe
ciam: & supradictam maribam: circuitu. vi. mil. pass. Item caripeta: quo longissime proces
sit. Cætera explorata rettulit. Nomades lacte & ferina carne uesci. Reliquos uinum ut in
dos palmis exprimere. Oleum sesamæ. Nüerosissimas esse homeritas minoas fertiles agros
palmetis arbutis. In pecore diuites cembanos & areos: armis præstare maxime cha
tamonitas. Carreis latissimos & fertilissimos agros. Sabæos ditissimos siluarum fertili
tate odorifera: auri metallis agrorum riguis mellis ceræq; prouentu. Deinde de odoribus
suo dicemus uolumine. Arabes mitrati degunt: aut in tonsio crine: barba abraditur: præ
terq; in superiore labro. Aliis & hæc intonsa: mirum dictu ex in numeris populis pars coræ
qua in commerciis aut latrociniis degit. In uniuersum gentes ditissimæ ut apud quas ma
xime opes romanorum parthorumq; subsistant: uendentibus quæ & mari aut siluis capi
ant. Nihil inuicem redimentibus. Nunc reliquam oram arabia: contrariam persequemur.
Timosthenes totum sinum quadriui navigatione in longitudinem traxit: bidui lati
tudinem Angustias. iiii. mil. d. pass. Eratosthenes ab ostio. xiii. mil. in quamq; partem. Arte
midorus arabia: latere. xiiii. l. mil.

Sinus maris rubri troglodytici & æthiopici. Ca. XXIX.
Troglodytico uero undecies. lxxiii. mil. d. p. tolemaida usq; Agrippa. xiiii. xxxii.
sine differentia laterum. Pleriq; latitudinem. cccclxii. prodiderunt faucis quæ hy
berno orienti obuerfa. Alii. iiii. M. alii. vii. mil. alii. xii. m. p. petere. Situs autē ita se
habet A sinu leanitico alter sinus quæ arabes æant uocant. in quo oroon oppidum ē. Fuit
& cambiso inter nelos & marchadas deductis eo agris exercitus. Gens tyra. Dancon

portus. Ex quo nauigabile alueū perducere in nilū qua parte ad delta dictū decurrit. Ixii. d. pass. intervallo. Quod inter flumen & rubrum mare iter est primus omniū Sesostris aegypti rex cogitauit. Mox darius perfarum. Deinde Ptolemæus sequens qui eduxit fossam latitudine pedum centum altitudine triginta in longitudine triginta septem. d. pass. usq; ad fontes amatos. Ultra deterruit inundationis mœtus excelsiore tribus cubitis rubro mari comperto qua terra aegypti. Aliqui eam non auferunt causam sed ne immisso mari coriū peretur aqua nili: quæ sola potus præbet. Nihilominus iter totum terendo frequentatur a mari aegyptio: quod est triplex. Vnum a pelusio per harenas in quo nili calami defixi regant uia non reperitur. Subinde aura uestigia operiente. Alterum uero duobus mil. pass. ultra caspium montem quod a sexaginta mil. pass. redit in pelusiacam uiam. Accolunt arabes autem. Tertium a gerro quod ad ipsum uocant. Per eodem arabes sexaginta pass. propius asperum montibus & inops aquarum. Ee uia omnes arsinoen ducunt conditam foris nomine in sinu charandra a Ptolemeo Philadelpho: qui primus troglodyticen excussit amnē qui arsinoen præluit: ac Ptolemeon appellauit. Mox oppidum paruum est ænnum pro quo alii philitenas scribunt. Deinde sunt azarei: ex trogloditarum cōubiis arabes ferri insulæ sapirene: scitula: mox deserta admyos herino: ubi fons tadnos: mons eos: insula labe. Portus multi. Berenice oppidum maris Philadelphi nomine ad q; iter a copto diximus. Arabes autem & gnebedei troglodytice: quam prisci michoen: alii midoen dixerunt. Mōs pētedactylos insulæ ste netyre aliquot alōnes non pauciores: cardamin. Topazos quæ gemmæ nomen dedit. Sinus insulis referus ex iis: quæ maren uocatur: aquosa quæ erat anos: sinentes. Regum uero præfecti fuere. Intra foris candei: quos opiophagos uocant: serpentibus uesci assueti. Neq; alia regio fertilior earum. Iuba qui uidetur diligentissime profecutus hæc omisit in hoc tractu (nisi exemplarium uitium est) berenicen alteram: quæ panchryfos cognominata est. Terciam quæ epidires insignem loco. Est enim sita in ceruice longe procurrente ubi fauces rubri maris quattuor mil. d. pass. ab arabia distant. Insulæ ibi cytis topazium ferens & ipsa ultra siluas ubi ptolemais a Philadelpho condita ad uenatus elephantorum: ob id epicerias cognominata iuxta lacum monoleum: Hæc est regio secundo uolumine a nobis significata. In qua quadraginta diebus ante solstitium totidēq; postea hora sexta consumuntur umbræ: & in meridiem reliquis horis cadunt. Cæteris diebus in seipremionem: cum in berenice quam primam posuimus ipso die solstitii sexta hora umbræ in totum assumentur: nihilq; adnotatur aliud noui. d. centum duo mil. passuum. in intervallo a ptolemaide res ingentis exempli. locustq; subtilitatis immensæ mundo ibi deprehensio cum indubitata ratione umbrarum. Eratosthenesq; mensuram terræ prodere inde coepit. Hinc asanum mare promontorium quod aliqui hispalum scripsere. Lacus mandalum. Insula casitis: & in alto multæ: in quibus testudo plurima. Oppidum face. Insula desphindis. Oppidum aduliton. Aegyptiorum hoc serui a dominis profugi condidere. Maximum hic emporium troglodytarum etiam æthiopum. Abest a ptolemaide quinque dierum nauigatione. Deferunt plurimum ebur. Rhinocerotum cornua. Hippopotamorum coria celcium: testudinum spingia: mancipia. Supra æthiopes arrotheras insulæ quæ alien uocantur. Item bacchias: & antibachias. & stratioten. Hic in ora æthiopiæ sinus incognitus: quod admiremur cum ulteriora mercatores scrutentur. Promontorium in quo est fons cutius expetitus nauigantibus. Ultra lfidis portus decem dierum remigio ab oppido adulitarum distans. In eum a troglodytis myrra confertur. Insulæ ante portum duæ pseudopylæ uocantur: interiores totidem pylæ. In altera stellæ lapideæ litris incognitis. Ultra sinus abalicus. Insula diodori: & alia desertæ. Oppidum gaza: promontorium & portus mossilicus: quo cynamomum deuehitur. Hucusq; Sesostris exercitum duxit. Alii qui unum æthiopiæ oppidum ultra ponunt in littore baragaza. A moselice promontorio atlanticum mare incipere uult iuba: præter mauritanias suas: gadis usq; nauigandum choro. Cuius tota sententia hoc in loco subtrahenda nō est. A promontorio indorū quod uocatur leprecara ab aliis drepanum proposit recto cursu præter exusta & malacho insulam. xv. mil. pass. esse. Inde ad locum quæ uocant sceneos. ccxv. mil. Inde ad insulā sadanum. cl. mil. pass. Sic fieri ad apertum mare. xviii. lxxxv. mil. Reliq; omnes propter solis ardorē nauigare posse non putauerunt. Quin & cōmertia ipsa infestant ex insulis arabes astyæ appellati quorum bubulos utres binos stermentes ponte pyriticam exercent sagittis uenenatis.

LIBER.

Gentes troglodytarum iuba tradit herotoas a uenatu dictas miræ uelocitatis sicut iththiophagos natantes ceu maris animalia. Bargenos: zageras: chalybas: faxinas: syrecas: dæremas: domazenes. Quin & accolas nili a syene nō æthiopum populos: sed arabum esse dicit usq; meroen. Solis quoq; oppidum quod non procul mēphi in ægypti situ diximus arabas conditores habere. Sunt & qui ulteriores ripā æthiopie auferant adnecantq; africa. Ripas autem incolere propter aquam. Nos relicto cuiq; arbitrio intelligendi oppida quo traditur ordine utrinq; ponemus. A syene & prius arabie latere gens cataduppi. Deinde syenite oppida racomphon: quam quidam appellant thathicen: araman: selamon: sandura: nasandum anaundoma: cumara: beta: & bochiana: leuphitorga: tantarene: meechindira: noagophoa: gystate: megeda: lea: rhēnia: nuplia: direa: pataga: bagada: dumana: rhadata: in quo felix aurea pro deo colebatur. Boron in mediterraneo mallo proximum meroe: sic prodidit Bion. Iuba aliter. Oppidū limum in mōte megaticos inter ægyptum & æthiopā: quod arabes myrson uocauere. Deinde racomplum: araniuh: selanium: pidne: mamuda: coram/bin. Iuxta eam bituminis fontē: hāmodata: profda: parenta: mama: teflata: gallas: zoton: gaucomene: meumpidi: botas: endōda: cametas. Nomadas in tabernaculis uiuentes cystæ. pemmani: gadagalen: paloi: primi: nuptii: defeleni: patini: grābreues: magasne: segasmala: cran-da: dēna: cadeumna: thena: batha: alana: macua: scāmos: goram. In insula ab iis ab Alexandro calina: feren: mallos: agocen: Ex africa latere tradita sunt eodem nomine tacōpsos altera siue pars prioris mogora: sca: edofa: pelenaria: cpyndis: magusa: bauma: linitima: spyntuma: sydopta: gēsoa: pindictora: cugoa: orlima: suasa: mauma: rhuma: urbuma: mulona quod oppidum græci hypatitō uocarunt. Pagoargas: zamnes: unde elephanti incipiunt. Mambliaberretea: cetuma. Fuit quondam & epis oppidū cōtra meroē anteq; Bion scriberet deletum. Hæc sunt prodita usq; meroen ex quibus hoc tēpore nullū prope utroq; latere extat. Cæteræ solitudines. Nuper renunciauere principi. Neroni missi ab eo milites prætoriani cum tribuno ad explorandū inter reliqua bella æthiopicum cogitanti. Intrauere autem & eo arma Romana Diui Augusti temporibus duce. P. Petronio & ipso equestris ordinis præfeto. Aegyptus oppida eorum expugnauit quæ sola inuenerat quo dicemus ordine. Sp'legin: primia: boccin: furūmin: cābusin: artenan: stadisin: ubi nilis præcipitans se fragore auditum accolis aufert. Diripit & nepata. Longissimū autē a syene progressus. d. ccc. xx. mil. pass. Nec tamen arma romana solitudinē ibi fecerūt. Aegyptiorū bellis attrita est æthiopia uicissim imperitando seruiendq; clara & potens etiā usq; ad Troiana bella Mēnone regnante. Et syrie imperitasse eam nostrorū lictore ætate regis cephei patet. Andromadæ fabulis. Simili modo & de mensura eius uaria prodidere. Primus Daliō ultra meroē longe subuectus. Mox Aristocreon: & bion: & basilis: Simonides minor etiam quinquēnio in meroe moratus cum de æthiopia scriberet. Nam & Thimosthenes classium Philadelphi præfectus sine mensura dierum. lx. a syene meroen iter prodidit. Eratosthenes. d. c. mil. xxv. Artemidorus. d. c. mil. Sebosus ab ægypti extremis sexdecies. lxxv. mil. pass. proxime dicti. lxx. Verū omnis hæc finita nuper disputatio est: quoniam a syene. d. ccc. lxii. mil. Neronis exploratores renunciauere his modis. A syene hieranificamenon. liiii. mil. pass. Inde tania. lxxv. mil. pass. suum regione enominatō. Aethiopum primi centum uiginti mil. Pitaram uiginti quinque. Tergedum. cvi. mil. Insulam gagauden esse in medio eo tractu. Inde primū uitas aues pliatacos: & alteram quæ uocatur artigula: animal spingion: a tergedocynocephalos. Inde nabatha. lxxx. mil. Oppidum id paruum inter prædicta solum. Ab eo ad insulam meroen. ccc. lx. mil. Herbas circa meroen demū uirdiores siluarumq; aliquid apparuisse rhinocerotum elephantorumq; uestigia. Ipsum oppidum meroen ab introitu insulæ adesse. lxx. mil. pass. Iuxtaq; aliam insulam tractu dextro subeuntibus alueo quæ portum faceret. Aedificia oppidi pauca. Regnare foemina Candacem: q; multis iam annis nomen ad reginas transit. Delubrum Hāmōnis est ibi religiosum: & toto tractu sacella. Cæterum cum potirentur rerum æthiopes: insula ea magnæ claritatis fuit. Tradunt armatorum. ccl. mil. dare solitam: artificum. liiii. mil. alere. Reges æthiopum. xlv. Et hodie traduntur.

Multiformes & miræ hominum effices.

Ca. XXX.

Niuerſa uero gens etheria appellata est: deinde atlātia: Mox a Vulcan. filio Aethi opæ Aethiopia. Animalū hominūq; effigies mōstriferas circa extrem rates eius gigni minime mirū artifice ad formanda corpora effigiesq; celēdas mobilitate ignea.

Ferunt certe ab orientis parte intima gentes esse sine naribus: aequali totius corporis plantitie. Alias superiore labro orbas: alias sine linguis. Pars etiam ore concreto: & naribus carens uno tantum foramine spirat: potumque calamus auene trahit & grana eiusdem auenae sponte prouenientis ad uescendum. Quibusdam pro sermone nutus motusque membrorum esse. Quibusdam ante Ptolemaeum laturum regem aegypti ignotus fuit usus ignium. Quibusdam & pygmeorum gentem prodiderunt ante paludes ex quibus nilus oriretur. In ora enim ubi desimus continui montes ardentibus similes rubent. Troglydytis & rubro mari a meroe tractus omnis qui supponitur a napta tridui itinere ad rubrum littus aqua pluvia ad usum compluribus locis seruatur fertilissima regione quae interest auri. Vltiora a tabuli aethiopum gens tenet. Deinde contra meroe megabarii: quos aliqui adiabara: nomen nauere appidum habent Apollinis. Pars eorum nomades quae elephantis uescitur. Et ex aduerso in africae parte macrobii. Rursus a megabariis menones: & danelli: dierumque. xx. i. teruallo criteni. Ultra eos dochi. Deinde gymnites semper nudi. Mox anderae: mathioe: melagebes: hiporeae atrii coloris tota corpora rubrica illinunt. At ex africae parte medimni. Deinde nomades cynocephalorum lacte uiuantes: olabi: sarbora: quae octonum cubitorum esse dicuntur. Aristocreon lybie latere a meroe oppidum tolen dierum quinque itinere tradit. Inde dierum. xii. esar aegyptiorum oppidum: quo psammeti cum fugeret in eo produntur annis trecentum habitasse. Contra in arabico latere diaron oppidum esse eorum. Bion autem sapienter uocat quod ille esar: & ipso nomine aduenas ait significari. Caput eorum in insula sembobitin: & tertium in arabia sai. Inter montes autem & nilum symbari sunt phaliges. In ipsis uero montibus aschae multis nationibus. Abesse a mari dicuntur dierum quinque itinere. Viuiunt elephantorum uenatu. Insula in illo sambritarum regioni parat. Ab ea nubi aethiopes dierum octo itinere. Oppidum eorum nilo impositum tenuis sambri: apud quos quaedam drupedes omnes sine auribus etiam elephantum. At ex africae parte ptoembri tonephoe: qui canem pro rege habent motu eius imperia augurantes. Arusbi oppido longe a nilo sito. Postea achisari: phariges marigerri casanari Bion & alia oppida in insulis tradit. A sembobiti meroen uersus dierum toto itinere. xx. Proxima insula oppidum sebaritarum sub regina. Et aliud a fara. Alterius oppidum dandae. Tertiam medoen uocant in qua oppidum asel. Quartam eodem quo oppidum nomine garoden. Inde paropas oppidum. Nauos modum: madatini: secada: uni: colligati: secanda: nauectaba: cum: agrosi: aegyptiani: cadrogari arabum summoru. Regio supra sibiru ubi desinunt montes traditur a quibusdam habere maritimos aethiops niscas: niscas: quod significat ternum & quaternum oculorum uiros: non quia sic sit: sed quia sagittis praecipua contemplatione utitur. Ab ea uero parte nili quae supra syrtis maiores oceanumque meridianum protenditur dalion uocatos esse dicit pluvia tantum aqua utentes cisoros: longoporos. Ab eo calicibus dierum quinque itinere usibala: eos: isuelos: perufios: ualios: cispios: Reliqua deserta. Deinde fabulosa ad occidentem uersus nigroae: quorum rex unum oculum habeat in fronte. Agriophagi patheraru & leonum carnibus maxime uiuentes. Paphagi oia mactantes. Antropophagi humana carne uescetes. Cynamolgi caninis capitibus. Arthabathitae quadrupedum ferarum modo uagi. Deinde hesperiae spei: quos in mauritaniae confinio diximus. Pars quaedam aethiopum locustis tantum uiuit fumo & sale duratis in annua alimenta quadragesimum uite annum non excedunt. Aethiopum terram uniuersam cum mari rubro patere in longitudinem semel & uicies. lxx. mil. pass. in latitudinem cum superiore aegypto duodecies. xcvii. M. Agrippa existimauit. Quidam longitudo ita diuiserunt. A meroe sibirum. xv. dierum navigatione. Ab ea. xii. ad dabellos. Ab iis ad oceanum aethiopicum. vi. dierum iter. In totum enim ab oceano ad meroen. d. cc. mil. xxv. mil. pass. esse inter auctores fere conuenit. Inde syene quod diximus. Sitae aethiopia ab oriente hyberno ad occidentem hybernum. Meridiano cardine silue hebeno maxime uiuent. meridiana eius parte imminens mari mons excelsus aeternis ardet ignibus aenocoma dictus a quo navigatio quadridui ad promontorium quod hesperionceras uocatur confine africae iuxta aethiopias & hesperios. Quidam & in eo tractu modicos colles amena opacitate uestitos aegyptum satyrorumque produunt.

Insulae aethiopici maris.

Ca.

XXXI.

Insulas toto eo mari & Euphorus complures esse tradit & Eudoxus & Thimostenes.

LIBER.

Clitarchus uero Alexandro regi renunciaram ad eo diuitem: ut equos incolæ talentis auri permutarent. Alteram ubi facer mons opacus silua repertus esset distillantibus arboribus odore miræ luauitatis. Contra sinum persicum cernem nominatur insula aduersæ ætiopiæ: cuius neq; magnitudo neq; interuallum a continente constat. Aethiopiæ tatum populos habere traditur. Euphorus auctos est a rubro mari nauigantes in eam non posse propter ardores ultra quasdam colūnas (ita appellantur paruæ insulæ) prouehi. Polybius in extrema mauritania contra montem atlantem a terra stadia. viii. adesse prodidit cernem. Ne pos Cor. ex aduerso maxime carthagini a continente pass. mil. non ampliore circuitum ii. mil. Traditur & alia insula contra montem atlantem: & ipsa atlantis appellata Ab ea quoq; dierum nauigatione solitudines ad æthiopas hesperios: & promontorium quod uocamus hesperionceras. Inde primum circumagente se terrarum fonte in occasum ac mare atlanticum. Contra hoc quoq; promontorium gorgones insulæ narrantur. Gorgonum quodam domus bidui nauigatione distantes a continente ut tradit Xenophon, Lampfacenus. Penetrauit in eas Hano poenorum imperator. Prodiditq; hirta foeminarum corpora uiros pernecitate euasisse. Duarumq; gorgonum cutes argumenti & miraculi gratia in lunonis templo posuit spectatas usq; ad Carthaginem captam. Ultra has etiamnum duæ hesperides insulæ narrantur. Adeoq; omnia circa hæc incerta sunt: ut statius sebosus a gorgonū insulis præuauigatione atlantis dierum quadraginta ad hesperidum insulas cursum prodiderit: ab iis ad hesperionceras unius. Nec mauritaniæ insularum cercior fama est. Paucas modo constat esse ex aduerso autologum a luba repertas in quibus getulicam purpuram tingere instituerat.

De fortunatis insulis.

Ca.

XXXII.

Vnt qui ultra eas fortunatas putant esse quasdam & alias: quarum numero idem sebosus etiam spatia complexus iunoniam abesse a gadibus. d. ccl. mil. passuum tradit. Ab ea tantundem ad occasum uersus pluuiariam caprariamq;. In pluuiaria nō esse aqua nisi ex imbribus. Ab iis. ccl. mil. passuum. Fortunatas cōtra leuanī mauritaniam. octocētum mil. passuum. Oram solis uocari in conualle a conuexitate & planariam a specie conuallis circuitu trecentum mil. passuum. Arborum ibi proceritatem ad centum quadraginta quattuor pedes adulescere. Iuba de fortunatis ita inquisiuit: ut sub meridiem positas esse prope occasum a purpurariis. d. ccxxv. mil. passuum. sic ut. ccl. supra occasum nauigef. Deinde per trecentum septuagintaquinq; mil. passuum ortus petatur. Primā uocari umbrion nullis ædificiorum uestigiis: habere in montibus stagnum: arbores similes ferulæ: ex quibus aqua exprimitur ex nigris amara: ex candidioribus potui iucunda. Alteram insulam iunoniam appellari: In ea ædiculam esse tantum lapide extructam. Ab ea in uicino eodem nomine minorem. Deinde caprariam lacertis grandibus refertam. In conspectu earum esse niguariā quæ hoc nomē accepit a perpetua niue nebulosam. Proximam ei canariā uocari a multitudine canū ingētis magnitudinis. Ex quibus perducti sunt a luba duo qui apparent ibi uestigia ædificiorum. Cum autem copia omnes pomorum & auium omnis generis aduent hanc & palmetis cariores ferentibus ac nuce pinea abundare. Esse copiam quoq; mellis papirum quoq; & siluros in annibus gigni. Infestari eas belluis quæ expellantur a fidue putrescentibus. At abunde orbe terrarum in traextra indicato collecta in arcum mēsuræ æquior uidetur.

Terræ per mensuras computatæ digestio.

Ca.

XXXIII.

Olxbius a gaditano freto longitudine directo cursu ad os mæotis. xxxiiii. xxxvii. p. mil. d. pass. prodidit. Ab eodem litio ad orientem cursu recto. Siciliam. xii. es. lx. mil. pass. Cretam trecentum septuagintaquinq; pas. Rhodum. clxxxvii. d. pas. Chelidonias tantūdem. Cyprum trecentum uigintiquinq; pas. Inde Syriæ Seleuciam pieriam. cxv. pas. Quæ computatio efficit uicies ter. xl. mil. passus. Agrippa hoc idem interuallum a freto gaditano ad sinum persicum per longitudinem directam. xxxiiii. xl. c. mil. pas. taxat. In quo haud scio an sit error numeri: quoniam idem a siculo freto alexandriam cursus. xii. cl. mil. pas. tradidit. Vniuersus autē circuitus per sinus dictos ab eodē exordio colligit intra mæotim lacū. clvi. mille pas. Artemidorus adiicit. d. cclvi. mil. pass. Idē cū mæotide. clxxiiii. xc. pas. esse tradit. Hæc est mensura inermium & pacata audacia fortunam pro uocantium

hominum. Nunc ipsarum partium magnitudo comparabitur utcumque difficultatem affert auctorum diuersitas. Aptissime tamen spectabitur ad longitudinem latitudine addita. Est ergo ad hoc præscriptum europæ magnitudo. lxxx. cxlviii. mil. pass. Africa ut media ex omni uarietate prodentium sumatur computatio. Efficit longitudo. xxxvii. xlviii. mil. Latitudo qua colitur nusq. ccl. mil. passu. excedit. Sed quoniam a cyrenaica eius parte. d. cccc. mil. passuum eam fecit Agrippa. Deserta eius ad garamantas usq. qua noscebantur complectens uniuersam menturam quæ uenit in computatione. xlv. cvii. mil. pass. efficit. Asia longitudo in cosesso est. lxiii. mil. d. cccl. pass. latitudo sane computetur ad æthiopico mari alexandriam iuxta nilum sitam. ut per meroen & syenen mensura curat. xviii. lxxv. mil. pass. Apparet ergo europam paulominus dimidia asiæ parte maiorem esse quam asiam. Eandem altero tanto & sexta parte africæ ampliorem q̄ africam. Quod si misceantur omnes sume liquido patebit europam totius terræ tertiam esse partem & octauam paulo amplius. Asiæ uero quartam & quartadecimam. Africam autem quintam & insuper sexagesimam. His addemus etiam unam græcæ inuentionis sententiam uel exquisitissimæ subtilitatis ut nihil desit in spectando terrarum situ. indicatisq. regionibus noscatur: & quæ cuiq. earum societas sit siue cognatio dierum ac noctium. quibusq. inter se pares umbræ & æqua mundi conuexitas. Ergo reddetur hoc etiam terrarq. uniuersa in membra cæli digeretur. Plura sunt autem hæc segmenta mundi: quæ nostri circulos appellauerunt: græci paralellos.

Digestio terrarum in paralellos & umbras pares.

Ca.

XXXIII.

Rincipium habet indiæ pars uersa ad austrum. Patet usq. arabiam & rubri maris ac colas. Continentur gedrosi: persæ: carmani: elimæ: parthienæ: aria: fusianæ: mesopotamia selucia cognominata. Babylonia: arabia ad petras usq. Syria cele: pelusium ægypti. Inferiorq. ora quæ uocatur alexandriæ africæ maritima. Cyrenaica oppida oram. Tapfus: hadrumentum: clupea: carthago. Utica utraq. hippo. Numidia mauritania utraq. atlanticum mare: colunæ Herculis. In hoc cæli circūplexu æquinoctii diæ media umbilicus quem gnomonem uocant: septem pedes longus: umbram non amplius quattuor pedes longam reddit. Noctis uero dieiq. longissima spatia horas. xiiii. æquinoctiales habet breuissima et contrario decem. Sequens circulus incipit ab india uergente ad occasum: uadit per medios parthos persepolin: citima: persidis: arabiam: citeriorem iudæam: libani montis ac colas. Amplectitur babylonem: ydumæam: samariam: hierosolimam: ascalonem: ioppam: cæsaream: phœnicem: prolemaidæ: sidonem: tyrum: beritum: bordin: tripolin: byblum: antiochiæ: laodiceæ: seleuciæ: ciliciæ: maritima: cyprum: austrinam: cretam: lylibeum in sicilia. septemtrionalia africæ & numidiæ. Umbilicus æquinoctio. xxxv. pedum umbram. xxiiii. pedes longam facit. Dies autem noxq. maxima quattuordecim horarum æquinoctialiū est accedente iis quinta parte unius horæ. Tertius circulus ab indis timauo proximis oritur. Tendit per capias portas mediæ proximæ cataoniæ: cappadociam: taurum: amanum: issum: cilicias portas solos: tharsum: cyprum: pisidiæ: panphiliam: syden: lycaoniæ: lyciam: patharæ: xanthum: caunum. rhodum: coum: halycarnasum: gnidum: doriadum: delum: cycladas medias: cithium: maleæ: argos: laconiæ: elin: olympiæ: messeliam: peloponnesum: syraculas: carinæ: siciliam mediam: sardiniam: austrinam: cartæiam: gades. Gnomonis cunctæ umbrarum. lxxvii. unciarum faciunt. Longissimus dies est æquinoctialium horarum. xiiii. atq. dimidiæ cum. xxx. parte unius horæ: Quarta subiacent circulo quæ sunt ab altero latere timau. Cappadociæ austrina galatia: mysia: gardus smyrna: syphilus: molus mons: lydia: caria: ionia: tralis: colophon: ephesus: miletos: samos: chios: icariū mare: cyclades septentrionales: athenæ: megara: corinthus: sicyon: achaia: patare: isthmus: epirus. septemtrionalia: siciliæ: narbonensis galliæ exortua: hispaniæ maritima a carthaginæ noua & inde ad occasum. Gnomoni uigintiunū pedum respondent umbræ uiginti septem pedum. Longissimus dies habet æquinoctiales horas quattuordecim & duas tertias unius horæ. Quinto continentur segmento ab introitu caspii maris bactria: hyberia: armenia: mysia: phrygia: bellespontus: troas: tenedus: abidos: scepsis: ilium: ida mons: cizicum: lapsacum: sinopæ: amisum: heraclea: in ponto: paphlagonia: lemnius: imbrus: thasus: casandria: thessalia: macedonia: larisæ: amphipolis: thessalioica: pella: edesus: berocæ: pharsalia: caristum: eubocæ: boeorum: chalcis delphi: acarnania: ætholia: appolonia: brundisium: tarentum: tursi: locri: regium: lucani neapolis: puteoli: thuscum: mare

LIBER.

corsica: baleares: hispania media: Gnomoni septem pedes umbris sex. Magnitudo diei sū-
ma horarum æquinoctialium quindecim. Sexta comprehensio qua continetur uis romæ
amplectitur caspias gentes caucalum: septemtrionalia armenia: appolloniam supra rhy-
dacum: nicomediam: niceam: chalcedonem: bizantium: lysimachiam: cheronesum: melanē
sinum: abderam: samothraciam: maroneam: oenum: befficam: thraciam: medicam: peoniam:
illyrios: dyrrachium: canusium. Apulia: extima. Campaniam: & ethuriam: pisa: lunam: lu-
cam: Genuam: liguriam: antipolim: massiliam: narbonem: tarraconem: hispaniam: tarroco-
nensem: mediam: & inde per lusitaniam. Gnomoni pædes nouem umbræ octo. Longissima
diei spatia horarū æquinoctialium. xv. addita nona parte unius horæ: aut ut Nigidio pla-
cuit quinta. Septima diuisio ab altera caspii maris hora incipit. Cadiq; supra callatim: bos-
phorum: boristhenem. stomos: thracia: auersa: triballos illyrici reliqua: adriaticum mare: aq-
learn: alcinum: Veneriam: Vincennam: Patauium: Veronam: Cremonam: Rauēnam: Anco-
nam. Picenum: marois: pelignos: sabinos: umbriam: Ariminum: Bononiam. Placentia: Me-
diolanum: omniq; ab apennino. Transq; alpes galliam: aquitaniam: uenam: pireneum: cel-
tiberiam. Umbilico. xxv. pedum umbræ. xxxvi. Vt ita men in partē ueneria: exequetur uni-
bra gnomoni. Amplissima dies oratum æquinoctialium. xv. & quintarum partium horarū
trium. Hactenus antiquorum ex acta celebrauimus. Sequentium diligentissimi quod su-
perest terrarum tribus assignauere segmentis. A tanai per maxorū lacum & sarmatas usq;
boristhenem: atq; ita per dacos partemq; germania: gallias oceani littora amplexi: quod est
horarum. xvi. Alterum per hyperboreos & britaniam horarum. xvii. Postremo scythia: a rhi-
pheis iugis in thilem: in quo dies continuarentur (ut diximus) noctesq; per uices. Iidem &
ante principia quæ fecimus posuere circulos duos. Primum per insulam meroem & ptole-
maidem in rubro mari ad elephantorū uenatus conditam: ubi longissimus dies. xii. hora-
rum esset dimidia hora amplior. Secundum per syenem ægypti euntem: qui esset horarū
xiii. Idemq; singulis dimidia horarum spatia usq; ad ultimū adiacere circulis & hactenus
de terris.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. VII.

PROEMIVM.

De animalibus.

VNDVS ET IN EO TERRAE GENTES MARIA:
insulæ: insignes urbes adhuc modum se habent. Animam/
tium in eodem natura nullius prope partis cōtemplatione
minor est. Si quidem cū oia exequi humanus nequeat aīus.
Principiū iure tribuet homini: cuius causa uidet cuncta alia
genuisse natura magna & sæua mercede cōtra tanta sua mu-
nera: ut nō sit satis æstimare parens melior homini an tristi-
or nouerca fuerit. Ante oia unū animatiū cūctorum aliena
alienis uelat opibus: cæteris uariæ regumenta tribuit: restas
cortices: coria: spinas: uillos: setas: pilos: plumā: pēnas: squa-

mas: uellera. Trūcos etiam arboreq; cortice interdum gemino a frigore & calore tu-
sata est. Hominem tantum nudum & in nuda humo natali die abiicit ad uagitus statim &
ploratum: nullūq; tot animalium aliud ad lachrimas: & has protinus uite principio. At her-
cule risus præcox illi & celerrimus ante quadragesimum diem nulli datur. Ab hoc lucis
rudimento quod ne feras quidem inter nos genitas uincula excipiunt: & omnium mem-
brorum nexus: atq; infœliciter natum iacet manibus pedibusq; deuinctis flens. Animal cæ-
teris imperaturum: & a supplicis uitam auspicatur: unam tantū ob culpam quia natū est.
Heu clemantia ab uis iniitiis existimantium ad superbiam se genitos. Prima roboris spes p-
mūq; temporis munus quadrupedi similem facit. Quando homini incessus? quādo uox?
quando firmum cibus os? quādiu palpitans uertex. Summe inter cuncta animalia imbe-
cillitatis indicium. Iam morbi tot atq; medicina: tot contra mala excogitata: & hæc quoq;

LIBER.

subinde nouitatibus uictæ: cætera sentire naturâ suâ. Alia pnicitatē usurpare: alia prepetes
molatus: alia uires: alia nare. Homine scire nihil sine doctrina: nō sari nō ingredi: nō uelci:
breuiterq; nō aliud naturæ spōte q̄ flere. Itaq; multi extitere q̄ nō nasci optimū cēserēt: aut
q̄ ocissime aboleri. Vni animantiū luctus ē datus. Vni luxuria: & qdē innumerabilib; modis
ac p singula mēbra uni ambitio. Vni auaritia. Vni imēsa uiuēdi cupido. Vni supstitio. Vni
sepultura cura: atq; etiā post se defutura. Nulli uita fragilior. Nulli rerū oī um libido ma
ior. Nulli pauor cōfusior. Nulli rabies acrior. Deniq; cætera animātia i suo genere pbe de
gūt. Cōgregari uidemus & stare cōtra dissimilia. Leonū feritas iter se nō dimicat. Serpen
tū morsus nō petit serpētes. ne maris qdē beluæ ac pisces nisi indiuerfa genera seuiūt. At
hercule nō homini plurima ex homine sunt mala.

Gentium mirabiles figuræ.

Ca.

I.

T de uniuersitate qdē generis humani magna ex parte in relatione gētiū diximus
Nec enī ritus moresq; nūc tractamus. Innumeri sūt totidē pene quot sūt hominū
cœtus: Quædā tamē nō omittēda dūco: maximeq; lōgius a mari degentiū. In qbus
p̄digiosa aliqua & incredibilia multis uisū iri haud dubito. Quis enī æthiopus ante q̄ cerne
ret credidit: aut cui nō miraculo ē cū primū i notitiā uenit. Quā multa fieri nō posse priusq;
sint facta iudicatur. Naturæ uero rerū uis atq; maiestas i oībus momētis fide caret: si quis
modo ptes eius ac nō totā cōplectatur animo. Ne pauones aut tigriū pātherarūq; maculas
& tot aialiū picturas cōmemorē: paruū dictū: sed imēsum æstimatione: tot gētiū sermōes:
tot linguæ: tāta loquēdi uarietas: ut externus alieno pene nō sit hominis uice. Iā i facie uul
tūq; nostro cū sint. x. aut paulo plura mēbra nullas duas i tot milibus hoīnū idiscertas ef
figies existeret. Quod ars nulla in paucis numero p̄ter affectādo. Nec tamē ego i plerisq;
eorū obstringā fidē meā: potiusq; ad auctores relegabo: qui de dubiis rogentur omnibus.
Mōne sit fastidio græcos sequi tanto maiore eorū diligetia uel cura uetustiore.

De Scythis & aliarū diuersitatem gentium.

Ca.

II.

Sse scytharū genera & quidē plura: quæ corporibus humanis uelcerētur idicau
mus. Id ipsū incredibile fortasse ni cogitemus i medio orbe terrarū ac sicilia & italia
fuisse gētes huius mōstri cyclopas & lestrigonas: & nuprime trāsalpes hominē imo
lari gētiū earū more solitū: quod paulo amādēdo abest. Sed & iuxta eos qui sūt ad septen
trionē uersi haud pcul ab ipso aquilonis exortu specuq; eius dictū: quē locū gesglitron ap
pellāt: p̄duntur arimaspi: quos diximus uno oculo i frōte media i signes: quibus assidue bel
lū esse circa metalla cū gryphis ferarū uolucris genere quale uulgo traditur: eruēte ex cu
niculis aurū mira cupiditate & feris custodiētibus & arimaspiis rapiētibus: multi sed maxi
me illustres Herodotus & Aristæas Procōnesius scribūt: sup illos aut antropophagos scy
thas i quadā cōualle magna imauī mōtis regio est: quæ uocatur abarimō: in q̄ siluestres ui
uūt hoīes auersis post cruta plātis eximie uelocitatis: passim cū feris uagātes. Hos in alio
nō spirare cælo: ideoq; ad finitimos reges nō pertrahi. Nec ad Alexandrū magnū p̄tractos
Beron ienerū eius mēfos p̄didit. Priores antropophagos quos ad septētrionē esse diximus
x. dierū itinere supra borysthenē amnē ossibus humanorū capitū bibere. Cutibusq; cū ca
pillo p baltelibus antē pectora uti Ifigonus Nicēsis. Idē i albania gigni quosdā glauca ocu
lorū acie: pueritia statī canos: qui noctū plusq; iter diu cernāt. Idē itiere dierū. x. supra bory
sthenē sauiromatas tertio die cibū cape semp. Crates Pergamenus i hellespontū circa pariū
gen; hominū fuisse tradit: quos ophiogenes uocat: serpētū ictus cōtractū leuare solitos: &
manu iposita uenena extrahere corpori. Varro etiā nūc esse paucos: ibi quorū saluæ cōtra
ictū serpētū medeātur. Similis & i africa gens psyllorū fuit ut Agatharchides scribit a psyl
lo rege dicta cuius sepulcrū i parte syrtiū maiorū ē. Horū corpori igētiū fuit uirus exitia
le serpētibus: ex cuius odore sopirēt eas. Nos uero liberos genitos p̄tinus obiciēdi sœuissi
mis earū. Eoq; genere pudicitia cōiugū experiēdi nō pfugitibus adulterino s̄guie natos
serpētibus. Hæc gens ipsa quidē ppe iterēptione sublata ē a nasamonibus: qui nūc tenēt has
sedes. Genus tamē hoīum ex iis qui pfugerāt: aut cū pugnatū est abfuerāt: hodieq; remāet
i paucis. Simile & i italia marforū gēte durat: quos a Cyrces filio ortos ferūt: & ideo inesse
iis uim naturalē eā. Et tamē omībus hoībus cōtra serpentes iest uenenū. Ferūq; ictas salua
ut feruentis aquæ cōtractu fugere. Quod si i fauces penetrauerit: etiā mori: Idq; maxie hu
mani ieiunii oris. Supra nasamonas cōfinesq; illis maclias androgynas esse utriusq; naturæ

LIBER.

iter se vicibus coeuntes Calliphæas tradit. Aristotiles adiicit dextrā mānā iis uirile: leuā muliebre esse. In eadē africa familias quasdā effasciatiū Ifigonus & Méphodorus tradūt. Quasē laudatione itereāt probata: arefcāt arbores: emoriātur ifātes. Esse eiūsdē generis ī triballis & illyris adiicit Ifigonus: quī uisū quoq; effascinēt iterimātque quos diutius itueātur: ita tīs prācipue oculis: quod eorū malū facilius fēire puberes. Notabilibus esse: q; pupillas binas ī oculis singulis habeāt. Huius generis fēminas ī scythia quæ uocantur uitæ: prodit Apollonides. Philarcus & in pōto tibiōrū genus: multosque alios eiūsdē naturæ. quoq; nō tas tradit ī oculo altero gemina pupillā: ī altero eq; effigie. Eosdē prāterea nō posse mergi: nec ueste quidē degrauiatos. Haud dissimile iis genus pharmacū ī æthiopia pōdidit Damon. Quorū sudor talē cōtactis corporibus afferat. Fēminas quid oēs ubiq; uisū nocere: quæ duplices pupillas habeant Cicero quoq; apud nos auctor est. Adeo naturæ cū ferarū more uescēdi humanis corporibus ī hoīem rabiē genuisset: gignere ī toto corpore & quorūdam oculis quoque uenena placuit: ne qd usquā mali esset quod ī hoīe nō esset. Haud pcul urbe roma ī faliscorū agro familiæ sūt pauca quæ uocātur hirpiæ: quæ sacrificio ānuo quod sit ad montē soraclē Apollini super ambustā ligni struē ābulātes nō adurūtur. Et ob id ppe tuo senatuscōsulto militiæ oīūque aliorū numeꝝ uacationē habēt. Quorūdā corpori partes nascūtur ab aliq; mirabiles: Sicut pyrro regi pollex ī dextro pede cuius tactu lyenosis medebatur. Hūc cremari cū reliquo corpore nō potuisse tradūt. Cōditūq; loculo in tēplo. Prācipue ī dia æthiopūque tractū miraculis scatēt. Maxima ī dia gignūtur aīalia. Inditio sunt canes grādiōres cāteris. Arbores quidē tāte proceritatis tradūtur: ut sagittis supari nequeāt. Hec facit ubertas soli tēperies cāli: aquarū abundantia (si libeat credere) ut sub una ficu turmæ cōdātur equitū. Arūdines uero tātæ proceritatis: ut singula internodia al ueo nauigabili ternos interdū hoīes ferāt. Multos ibi quina cubita cōstāt lōgitudinē excedere. Nō expuere. Nō capitis: nō dentiū aut oculorū ullo dolore affici. Raro aliarū corporis partiū. tā moderato solis uapore durari. Philosophos eoz; quos gygnosofpistas uocant ab exortu ad occasū perstare cōtūctes solē īmobilius oculis. Feruētibus harenis toto die al teinis pedibus īstistere. In mōte cui nomē est milio hoīes esse auersis plātis octonos dygitos ī singulis pedibus habētes auctor est Megasthenes. In multis aut mōtibus genus hominū capitibus caninis ferarū pellibus uelari pro uoce larratū edere: unguibus armatum uenatu & aucupio uesci. Horū supra. cxx. mil. fuisse produntur. Ctesias scribit ī quadā gente ī dia fēminas semel ī uita parere: genitosq; cōfestim canescere. Itē hominū genus q; monosceli uocaretur singulis cruribus mirā pnicitatis ad saltū. Eosdēq; sciopodas uocari qui ī maiore æstu humi iacētes resupini umbra se pedū protegāt. Nō lōge eos a troglodytis abesse. Rursusq; ab iis occidētē rufus quosdā sine ceruice: oculos ī humeris habētes. Sūt & satyri subfolanis indorū mōtibus: cartadulorū dicitur regio: pnicissimū aīal tāquā quadrupes tā recte currētēs: humana effigie ut propter uelocitatē nisi senes aut ægri nō capiātur. Choromadarū gētē uocat Tauron siluestre sine uoce: stridoris horēdi: hirtis corporibus: oculis: glaucis: dentibus caninis. Eudoxus ī meridianis indiæ uiris plātas esse cupirales. Fēminis adeo paruas ut strutopodes appellētur. Megasthenes gētē iter nomadas indos nariū loco foramina tātum habētem: anguium modo loripedē: uocari scyrtias. Ad extremos fines indiæ ab oriente circa fontē gangis astomorū gentē sine ore: corpore toto hirtā uestiri frōdiū lanugine: halitu tantū uiuētē & odore quē naribus trahāt. Nullo illis cibū nullūq; potū. Tātū radicū florūq; uarios odores siluestriū malorū: quæ secū portāt lōgiore itinere: ne desit olfatus. Grauiore paulo hodore haud difficulter examinari. Super hos extrema ī pte mōtiū spithamæ pygmæi narrātur: ternas spithamas lōgitudine hoc ē ternos dodrātes nō excedētes. Salubri celo sēperq; uernātē: rñōtibus ab aqlone oppositis: quos a gruibus īstefari Homerus quoq; prodidit. Fama ē īsidētes arietū caprarūq; dorsis armatos sagittis ueris tēpore uniuerso agmine ad mare descēdere: & oua pullosq; earū halitū confumere: ternis eā expeditionē mēfibus cōfici: aliter futuris gregibus nō resisti. Casas eorū luto pēnisq; & ouorū putaminib; cōstrui. Aristoteles ī cauernis uiuere pygmæos tradit. Cætera de his ut reliq; Cynos idorū genus Ifigonus tradit ānis cētenis q; dragenis uiuere. Item æthiopus macrobios & feras existimāt: & q; athon mōtē īcolāt. Hos quidē q; uiperinis carnibus alantur: itaque nec capiti nec uestibus eoz; noxia corpori īesse aīalia. Onesicritus qbus ī locis ī dia umbræ nō sint. Corpora hominū cubitoꝝ quinū & binorū palmorū existere: & uiuere

quosdā odōratu
solo uinū.

LIBER.

annos.cxxx.nec senescere: sed ut medio æuo mori. Crates Pergamenus idos q̄ ceteros annos
excedat gymnestas appellat nō pauci macrobios. Ctesias getee ex iis q̄ appellatur padora i
cōuallibus si tã annos ducetos uiuere: in iuuetã cadido capillo qui i senectute nigrescat. Cō
tra alios q̄dragenos nō excedere annos iunctos macrobiis quorū fœminæ semel pariat. Idq̄
& Agatharchides tradit. Præterea locustis eos ali: & ec pices. madorū nomē iis dedit Cly
tarchus & Megasthenes: tricetosq̄ eorū uicos anumerat. Fœminas septimo ætatis anno pa
rere: senectā quadragesimo anno accidere. Artemidorus i taprobanā i sulā lōgissimā uitā si
ne ullo corporis lāgore traduci. Viros indorū quosdā cū feris coire: mixtosq̄ & semiferos
esse partus. In colinguis ciuisdē i diæ gēte qui quēnes cōcipere fœminas: octauū uitæ annū
nō excedere. Et alibi cauda uillosa hoies nasci pnicitatis eximie. Alios auribus totos cōte
git. Soritas ab idis arabis fluuius determinat. li nullū aliū cibū nouere q̄ pisciū: quos ungui
bus dissectos sole torreat: atq̄ ira panē ex iis faciūt: ut refert Clitarchus. Trogodyras sup
æthiopiā uelociore esse equis Pergamenus Crates. Itē æthiopas octona cubita lōgitudine
excedere: sirboras uocari gentē cā nomadū æthiopū secūdū flumē astragū ad septentrionē
uergetē. Gēs menis minorū appellata abest ab oceano dierū itinere. xx. Animalū quæ cyno
cephalos uocamus lacte uiuūt. quorū armēta pascit maribus interēptis pterq̄ iobolis cā. In
africā solitudinibus hominū species obuix subide fiūt: momētoq̄ euanescent. Hæc atq̄ ta
lia ex hominū genere ludibria sibi: nobis miracula i geniosa fecit natura. Et singula qdē q̄
facit i dies aut ppe horas q̄ enumerare ualeat. Ad detegēdā eius potētā fatis sit iter p di
gia posuisse gētes. Hic ad cōfessā i homine pauca. De p̄digiosis p̄tib. Ca. IIII.
Ergeminos nasci certū ē Oratorū Curatorūq̄ exēplo. supra iter ostēta ad ducit:
pterq̄ in ægypto: ubi fœtifer potu nilus. Proxie supremis Diui Augusti anis Fau
sta quadā ē plebē ostiæ duos mares: toridē fœmias enixa famē quæ secuta ē portē
dit haud dubie. Reperitur & i pelopōneso quinos q̄ter enixa: maiorēq̄ partē ex omni eius
uixisse p̄tu. Et i ægypto septēnos utero simul gigni auctor ē Trogus. Gignunt & utriusq̄
sexus: quos hermophroditas uocamus: olim androgynos uocatos: & i p̄digis habitos: nūc
uero in deliciis. Pōpeius magnus i ornamētis theatri mirabiles fama posuit effigies: ob id
diligētius magnorū artificū ingenis elaboratas. Inter quas legitur Eutice a. xx. liberis ro
go illata tralis enixa triginta partus. Alcippe elephātū q̄q̄ id iter ostēta ē. Nāq̄ & serpetē pe
perit iter initia marisci belli ancilla. Multiformes pluribus modis iter mōstrū partus edun
tur Claudius Cæsar scribit hippocētaurū i thesalia natū eodē die iteriisse. Et nos p̄cipatu
eius allatū illi ex ægypto i melle uidimus. Est inter exēpla in uterū protinus reuersus ifans
saguntū quo anno ab Hannibale deleta est.

De mutatione sexus & geminis partubus. Ca. IIII.
X fœminis mutari i mares nō ē fabulosū. Inuenim⁹ i amalibus Licinio Crasso. C.
Cassio lōgino cons. Casini puerū factū ex uirgīe sub parētib⁹: iussuque aruspici
deportatū i insulā desertā. Licinius Mutianus p̄didit uisū a se argis Aristōtē cui
nomē Arestus fuisse nup̄isse ēt. Mox barbā & uirilicatē puenisse: uxoreq̄ duxisse. Eius
dē fortis & smyrnæ puerū a se uisū. Ipse i affrica uidi mutatū i marē nuptiarū die. L. Cossiciū
ciue tisdritanū. Editis geminis rarū esse aut puerperæ aut puerperio præterq̄ alteri uitā. Si
uero utriusq̄ sexus editi sint gemini rariore utriq̄ salutē. Fœminas gigni celeri⁹ mares q̄
sicuti celeri⁹ senescere. Sæpi⁹ uero: moueri mares i utero: & i dextra fere p̄te: i læua fœmi
nas cōstat. De hoīe generādo: & pariēdi tēpora p̄ illustria exēpla a mētib⁹. vii. ad. xi. Ca. V
Aeteris aimātib⁹ statū & pariēdi & p̄tus egerēdi tēpus ē. Homo toto anno & icerto
gigniē spatio. Ali⁹ septimo mēse: ali⁹ octauo: & usq̄ ad initia decimi undecimiq̄.
Ante septimū mensem haud unq̄ uitalis ē. Septimo nō nisi pridie postero ue pleni
lunii die aut iterlunio cōcepti nascunt. Trāslatiū i ægyptū ē & octauo gigni. lā qdē & i ita
lia tale p̄tus esse uitalis. Cōtra p̄scoorū opinionēs uariāt hæc pluribus modis. Vestilia. C.
Herdicia ac postea Pōponii atq̄ orfiri clarissimoz ciuiū cōiūx ex iis quattuor p̄tus enixa sē
pronū septimo mēse genuit. Suillū Ruffū undecimo: Corbulonē septimo utriq̄ cōsulē.
Et postea Cefoniā Cati p̄ncipis cōiugē octauo: In quo mēsiū numero gētis itra quadrages
simū diē maxius labor grauidis. Quarto aut & octauo mēse lætales i iis abort⁹. Masurius
auctor ē. L. Papiriū p̄torē secūdo hære de lege agēte. bonorū possessionē cōtra eum dedisse
cū mātē p̄tū. xiii. mēsibus diceret tulisse. qm̄ nullū certū tēpus pariēdi statutū uideretur.
f ii

infus euas su

LIBER.

De cōceptibus & signa sexus in grauidis p̄tinetia ante p̄tū. Ca. VI.
Cōceptu decimo die dolores capitis: oculorū uertigines tenebræq; fastidiū icibus:
a redūdatio stomachi idices sūt hoīs icoati. Melior color marē ferētī & faciliōr p̄tus
Motus ī utero q̄dragesimo die. Cōtraria oīa ī altero sēū. Ingestibile onus. Crurū
& inguiū leuis tumor. Primus autē nonagesimo die motus. Sed plurimū lāgoris ī utroq; se
xu: capillū gemināte p̄tū & ī plenilunio. Quod tēpus editos quoq; īfates p̄cipuæ īfestat.
Adeoq; īcēsus atq; omne q̄qd dici pōt ī grauida refert: ut falsiorib⁹ cibis ulā caenē un
guiculis p̄tū edāt. Et si respirare: difficiilius enitātur. Oscitatio qdē ī cniXu lētalīs ē: sicut
sternuissē a coitu abortiuū. De cōceptu hominū & generatione. Ca. VII.

Isferet atq; etiā pūdet æstimāte q̄ sit friuola aīaliū sup̄bissimī origo. Cū plerūq; abor
m tus causā fiat odor a lucernarū extrictu. His p̄cipiis nascitūr tyrāni. Carnifex his
aius. Tu q̄ corporis uiribus fidis. Tu q̄ fortunæ munera āplexaris: & te ne aīlūnum
qdē eius existimas: sed p̄tū. Tu cuius semp ī uictoria mēs Tu q̄ te deū credis aliquo succes
su tūens. tāti tū p̄ire potuisti. Atq; etiā hodie minoris potes: quātulo serpētis īdus dēte. Aut
etiā ut Anacreon poeta acino utā passā. Vt Fabius sēnator p̄tor ī lactis haustu uno pilo
strāgulat⁹. Is demū p̄fecto uitā æq; lācep̄sitabit: q̄ semp fragilitatis humanæ memor fuerit.

De agrippis. Ca. VIII.
N pedes pcedere nascētē cōtra naturā ē. E quo argumēto eos appellauere agrippas
i ut agre p̄tus. Qualiter. Nl. Agrippa f̄rūt genitū unico ppe f̄licitatis exemplo ī
omib⁹ ad hūc modū genitis. Quāq; is quoq; aduersa pedū ualitudine. Misera iu
uēta exercito aūo iter arma hostesq; & ad mortē obnoxio accessu: īf̄elici terris stirpe omi
ni: sed p̄ utraq; Agrippinas: maxie: quæ Caiū & Domitiū Neronē principes gēnere totidē
faces generis humāi. Præterea breuitate aui quinquagesimo uero rapē aīo ī tormētis adul
teriorū cōiugis: fociorūq; p̄grauī seruitio luisse p̄p̄steri ortus auguriū existimat. Neronem
quoq; paulo ante p̄cipiē & toto p̄cipatu suo hostē generis humani pedibus genitū parēs
eius scribit Agrippina. Ritu naturæ capite hominē gigni mos est: pedibus efferi.

Monstruosi partus excili utero. Ca. IX.
Vspiciatus enectā parēte gignūtur. Sicut Scipio Africanus por nat⁹. Primusq; Cæ
a far a cæso matris utero dictus. Quā de cā & cæsones appellati. Simili mō nat⁹ & Ma
nilius q̄ carthaginē cū exercitu ītrauit. Qui sint uopisci. Ca. X.
u Opiscū appellabāt unum ē geminis: qui recenti utero nasceretur alio interempto
abortu. Nāq; maxima & si rara circa hoc miracula existunt.

Exempla numerosa sobolis. Ca. XI.
Ræter mulierē pauca animalia cōitū nouere grauida. Vnū qdē omnino aut alterū
p sup̄f̄erat. Extat ī monumētis etiā medicorū: & qbus talia cōf̄ectari curæ fuit: uno
abortu duo puerperia egesta. Sed ubi paululū tēporis iter duos cōceptus itercessit
uterq; ē p̄fectus ut ī Hercule & Iphiclo fratre eius apparuit. Et ī ea quæ gemino p̄tū alteq;
marito similit̄: alterū adultero genuit. Itē p̄ cōnesia ancilla quæ eiūsdē diei coitu alterū do
mino similit̄ alterū pcuratori eius. Et ī alia quæ unū iusto p̄tū: quinq; mēsiū alterum edidit.
Rursus ī alia quæ septē mēsiū edito puerperio ī secutis mēsiū geminos enixa ē. Iā illa uul
gata est uarie. Ex integris trūcos gigni: ex truncis ītegrōs: eadēq; parte trūcos. Signa quæ
dā neuosque & cicatrices etiā regenerari. Quarto p̄tū dacorū originis notā ī brachio reddiē

Exempla similitudinum. Ca. XII.
N lepidorū gente tres ītermissō ordīe obducto mēbrana oculo genitos accepimus
i Similes quidē alios aūo. Et ex geminis quoq; alterū patri: alteq; matri. Annoq; post
genitū maiori similit̄ fuisse ut geminū. Quas dā sibi similes semp parere: quas dā uiro
quas dā nulli. quas dā f̄eminā patri: marē sibi. Indubitatū exēplū ē Nicei nobilis poetæ bizati
geniti. q̄ adulterio æthiopis nata matre nil a cætaris colore differēre: ipse ī aūū degenerauit
æthiopē. Similitudinū qdē ī mēte reputatio ē: & ī q̄ credātur multa fortuita pollere: uisus:
auditus: memoriaq; haustæ imagines sub ipso cōceptu. Cogitatio ē utriuslibet animo suū
bito trāsuolās effingere similitudinē aut miscere existimat. Ideoq; plures ī hoīe q̄ ī cæteris
oibus aīalibus differētiæ qm̄ uelocitas cogitationū animiq; celeritas & īgeniū uarietas mul
tiformes notas īp̄rinit: cū cæteris animātib⁹ imobiles sint animi: & similes oibus singulisq;
ī suo cuiq; genere. Antiocho regi syriæ ē plebē noīe Arteon ī tātū similis fuit: ut Laodice

cōiū regia necato iā Antiocho munus p eū cōmēdatiōis regniq̃ successiōis pegerit. Ma-
gno Pōpeio Vibius qdāe plebe & publicius ēr seruitute liberatus ī. discreta ppe specie fue-
re si miles. illud hos pū reddētes ipsūq̃ honorē eximie frōtis. Qualis cā patri quoq̃ eius
Menogenis coci sui cognomē iposuit Strabōis a specie oculorū nomē habētis uitiū imita-
ta. Et Scipiō ī seruo Serapiōe uictimariū negociatoris uili mācipio Eiusdē familiae Scipioni
post Cneū cognomē Salūtomim⁹ dedit. Sicut Spīter Secūdāus. Retariusq̃ Pāphylus col-
legio Lētuli & metelli cōsulū. In quo p̃q̃ ī fortūe fortuitū hoc quoq̃ fuit. Duorū simul cō-
sulū ī scēna imaginē scerni. E diuerso. L. Plācus orator hystoriōi Rūbriocognomē iposuit
Rursus curiōi patri Burbuleius. Itēq̃ messalē cētorio Menogenes pinde hystriōes. Surā q̃
dē pōsulū ēr nētū ī loquēdo ptractionē liguā & sermōis tumultū nō imaginē mō pīfca-
tor qdā ī sicilia reddidit. Cassio Seuerō celebri oratori armētariū Mirmilōis obiecta simili-
tudo ē. Troiānus. M. Antonio iā triūuīro eximios forma pueros alterū ī alia genitū alterū
trāsalpes ut geminos uēdidit: tāta unitas erat. Postq̃ deīde sermōes puerū detecta fraude a
furēte īcrepius Antonio ē iter alia magnitudinē pēu cōquirere (nā ducētis erat mercatus
sestertis) respōdit. uersutus īgeniū māzo ob id ipsū se tān uēdidisse: qm̃ nō esset mira simi-
litudo ī ullis eodē utero editis. Diuersarū qdē gentū natales tā p̃cordi figura reperiri sup-
omnē esse taxationē: adeoq̃ tepestiuā admirationē itulit: ut ille p̃scriptor aius mero & cō-
tumelia fures nō aliud ī cēsu magis & ī fortūa sua duceret. Quā sit generādi rō. Ca. XIII.

St quādā puatū dissociatio corporū: & iter se sterilis. At ubi cū aliis iūxere gignūt.
Sicut Augustus & Iulia. Itē alii aliaq̃ fēminas tātū generāt: aut mares. Plerūq̃ al-
ternāt. Sicut Gracchorū mater duodecies: & Agrippina. Germāci nouies. Aliis ste-
rilis ē iuuēta. Aliis semel ī uita dāe gignere. Quēdā nō p̃ferūt p̃r. Quales si quādo medicia
& cura uicere: fēminā fere gignūt. Diuus Augustus ī reliq̃ exemplorū raritate neptis suā
nepotē uidit genitū quo excessit anno. M. Syllanū q̃ cū aliā optieret post p̃fulatū Nerōis
p̃cipis successiōe uenēo eius iterēptus ē. Q. Metellus macedōicus cū sex liberos relique-
ret uidecī nepotes reliq̃. Nurus uero generosq̃ & oēs q̃ se patris appellatōe salutarēt. xxvii
In actis Diui augusti tēporū iūēit. xii. p̃fulatu eius quē. L. silla collega ad. iii. idus aprilis ge-
sit Crispinū Hyllariū ex īgenua plebe fēsulana cū libris nouē ī quo numero filiaē duā tūe
runt: nepotibus. xxvii. p̃nepotibus. xxix. nepotibus. ix. filiaē pompā cū omnibus his ī capito-
lio immolasse. Item de eodem multiplicius. Ca. XIII.

Vlier post quinquagesimū ānū nō gignit: maiorq̃ ps q̃dragesimo p̃fluuiū genita
le sistit. Nā ī iuris masinissā regē post octogitā sex ānos generasse filiū: quē Methy-
mathnū appellauerit clarū ē. Catonē cēlorū octogitā sex āno exacto ē filia Salōiī clie-
tis sui. Quā de cā aliorū eius liberorū ppago Liciniā sūt cognomiati: hi Saloniani: ex q̃bus
Vtricēsis fuit. Nup̃ ēr. L. Volusio Saturniū ī urbis p̃fectura extitū motū ē Corneliam ē Sci-
pionū gēre Volusū Saturninū q̃ fuit cōsul post. lxii. ānū genuisse. Et usq̃ ad. lxxv. ap̃ igno-
biles uulgaris reperit generatio. De mēstruis mulierū. Ca. XV.

Olū aut̃ aīal mēstruale mulier ē. inde unius utero q̃s appellatū molas. Ea ē caro īn-
formis ianina ferri idū & acie respuēs mouet: sistiq̃ mēses & ut ptus: alias lortalis:
alias una fenescēs: aliquādo aluo citatiore excidēs. Simile qdā & uiris ī uētre gigni-
tur qd̃ uocat̃ scyrō. Sicut Oppido Capitōi p̃torio uiro. Sed nihil facile repitur mulierū p̃flu-
uiū magis mōstrificū. Acefcūt supuētū musta. Sterilefcūt aētae fruges. Moriūtur īfita. Exu-
rūtur hortorū germia. & fructus arborū q̃bus ī fidere decidūt. Speculorum fulgor aspectu
ipso hebetat̃. Acies ferri p̃strigit̃: eborsq̃ nitor. Aluei ap̃ emoriūtur. Aēs ēr ac ferrū rubi-
go ptinus corrūpit: odorq̃ dirus aera. Et ī rabiē agūtur gustato eo canes. atq̃ insanabili ue-
neno morsus īfigit̃. Qui & bituminū sequax aliogn & lēta natura ī lacu iudae q̃ uocat̃ af-
phalites certo tēpore āni supnatās neq̃ sibi auelli: ad oēm cōtactū adherēs p̃terq̃ filio qd̃
talē uirtus īfecerit. Et iā formicis aīali minimo īesse sēfū eius ferūt: abiiciq̃ gestatas fruges
nec postea repeti. Et hoc tale tātūq̃ oībus tricēis diebus malū ī muliere exilit. & trimēstri
spatio largius. Quibusdā uero sēpius mēse: sicut aliq̃bus unq̃. Sed tales nō gignūt. Quādo
hāc ē generādo hōi materia germinis ē maribus coagulū mō hoc ī sēfē glomerante. Quod
deīde tēpore ipso aīatur: corporaturq̃. Ergo cū grauidis fluxit ī ualidi aut nō uirtales ptus
edūtur: aut saniosi ut auctor est Nigidius. Item de ratione partū. Ca. XVI.

De lac fēminā nō corrūpi alēri partū: si ex eodē uiro rursus cōceperit arbitrat̃
Incipiēte aut̃ hoc statu aut definēte cōceptus facillime tradūtur. Fecūditatis ī fce
f iii

LIBER.

minis progiatiua accepimus inuictis medicamie oculis salina ifici. Ceteru editis piores sep
rimo melle gigni detes priuq i supera fere pre. haud dubiu e. Septimo eodẽ decidere ano
alioq suffici. Quosda & cu detibus nasci: sicut. M. curiu q ob id detatus cognomiatu est
Et Cn. papyriu Carbone pelares uiros. In foeminis ea res iaspicati fuit exẽpli regu tẽpori
bus: cu ita nata esset. Valeria exitio ciuitati i qua delata esset futurũ respõsõ aruspiciu uatici
nate. Sessapia et illa tẽpestate florẽtissima deportata e ueridico exitio cõsecuto. Quasda cõ
recto genitili gigni i fausto omie cornelia Gracchoru mater. iditio e. Aliq uice idẽu cõti
tinuo esse gignit Sicuti Prusia regis bithynioru filius supna pre oris. Detes autẽ tatũ inui
eti sũt ignibus: nec crematẽ cu reliquo corpore. lidẽ flãmis idomiti tabe cauãt puita ue Cã
dore trahũt quodã medicamie. Vlu atterũt. multoq pĩu i aliquibus deficiũt. Nec cibo tatũ
& alimẽtis necessarii. Quippe uocis sermõsq regimẽ primores tenet pẽtũ quodã excipien
tes ictũ ligua: senẽsq structura: atq magnitudie mullãtes molietes ue aut hebetãtes uer
ba. Et cu defluxere explanationẽ oẽm adimẽtes Qui & auguriũ i hac eẽ credit pre. Triceni
bini uiris attributẽ: excepta turduloru gẽte. Quibus plures fuere lõgiora pĩriti uitã pu
tat spacia. Foeminis mior numerus. Quibus i dextra pte gemini superne a caibus cognomia
ti: fortunã blãdimẽta pollicet. Sicut i Agrippina Uomitii Nerõis matre: cõtra i leua. Ho
minẽ priuq genito dete cremari mos gẽtiũ nõ e. Sed mox plura de hoc cu mẽbrati hystoria
decurret. Rississe eodẽ die quo gẽitus eẽt unũ accepimus hoĩem Soroastre Eidẽ creberũ ita
palpitasse ut iposita repelleret manũ: futura pĩlagio sciẽtiã. Intrimatu suo cuiq dimidiã
eẽ mẽsurã statura certũ e. In plenũ autẽ cũcto mortaliũ generi minore idies fieri pĩmodũ
obseruat. Rarõsq pĩbus pĩeriores cõsumẽte ubertate seminũ exultioẽ: icuius uices nunc
uergat aũũ. In creta terremoto rupto mõte iũetũ e corpus stãs. xlvj. cubitorũ: qd alii Orjo
nis: alii Etionis fuisse tradũt. Horestis corpus oraculi iussu refossũ septẽ cubitorũ fuisse mo
numẽtis tradit. Iã uero atẽ anõs pĩe mille uates ille Homerus non cessauit minora corpora
mortaliũ q pĩsca cõqueri. Neui Polliõis aplitudinẽ anales nõ tradũt Sed qã populi cõcurũ
pene iterẽptus eẽt pdigii uice habitũ. Procerissimũ hoĩem ætas nostra Diuo Claudio prin
cipe Gabbarã nomie ex arabia aduectũ nouẽ pedũ & toridẽ unciaũ uidit. Fuere sub Diuo
Augusto semipede addito. quorũ corpora eius miraculi gratia i cõditorio Salustianorũ as
seruabatur horrořũ. Pusiõĩ & Secũdillã erãt nomia. Eodẽ pĩside minimus hõ duos pedes &
palmũ Conopas nomie i delitiis luliã neptis eius fuit. Et mulier Andromeda libera luliã
augustã manũ maximũ & M. Tulliu egtes romãos binũ cubitorũ fuisse aũdor e Varro. Et
ipsi uidimus i loculis asseruatos. Sexq pedales gigni quosda lõgiores i trimatu iplẽtes uitã
cursũ haud ignotũ e. Inuenimus i monumẽtis salamiã Eutimeis filiũ i tria cubita triẽnio
adoleuisse: icessu tardũ: sũu hebẽtẽ: & iã puberẽ factũ uoce robustũ: asũptũ cõtractionẽ mẽ
brorũ subita triẽnio circũactũ. Ipsi nos pridẽ uidimus eadẽ ferẽ oĩa pĩter pubertatẽ in filio
Corneliĩ Taciti egtis Ro. belgicã galliã rões pĩcurãtis. Ectapelos grãci uocat eos. In latino
non habent nomen.

cop. 46. cubitorũ.

11.

4.

Idem dicunt de Philippo
Iuniori Imperatore

7.

Insignia corporum. Ca. XVII.
Vod sit hoĩum spatiũ a uestigio ad uerticẽ: id eẽ spĩs mĩb? iter lõgissimos dygitos
q obseruatũ e. sicuti uires qbusda dextera pte maiores qbusda æqs utraq: aliqb? leua
mãu pĩcipuas. Nec id unq i foeminis. Mares pĩstare põdere. Et defũcta iũuetib? corpo
ra oĩum alaliũ. Et dormiẽtia uigilãtib?. Virorũ cadauera supia fluitare. foemiarũ pĩna: uelut
pudori defũctarũ pĩete natura. Exẽpla uariarũ figurarũ. Ca. XVIII.
Onerẽtis quosda ossibus ac sine medullis uiuere accepimus. Signum eorũ esse nec
c? sicuti sentire: nec sudorẽ emittere quãq & uoluntate sciamus sũt uictã. Egrẽq Ro. Iu
liũ Viatorẽ euocõtorũ gente fœderara i pupillaribus anis aquã subtercutẽ fũsã
morbo prohibitũ humore a medicis naturã fecisse cõsuetudine: atq senẽda caruisse potu
Necnõ & alii multa sibi imperauere. Diuersorũ morũ exẽpla. Ca. XIX.
Erũt crassũ aũ Crassũ i pthĩs iterẽpti nũq resisse. Ob id Agelaũtũ uocatũ. Sicuti nec
f? fuisse multos. Socratẽ clazẽ sapiẽtia eodẽ semp uisũ uultu: nec aut hylari magis aut
turbato. Exit hic animi tenor aliqũ i rigore quẽdã toruitatẽq naturã durã & iĩflexi
bilẽ: affectu sũq hũanos adimĩt. qles apathes grãci uocat. Multos eius generis expĩ. quodq
mirũ sit aũctores maxie sapiẽtiã. Diogenẽ cynicũ. Pyrrhonẽ. Heraclitũ: timonẽ: hũc qd eẽt
i totius odiũ generis huani euectũ. Sed hæc parua naturã iĩsigna i multis uaria cognoscũt
Vt i Antõia drusi nũq expũisse. In pĩponio pĩfulari poeta nũq rudãsse. Quibus natura dẽre
ta sũt ossa: q sũt rari admodu: cornei uocãtur. De fortitudie & uelocitate. Ca. XX.

LIBER.

Orpore uelco esse: sed eximiis uiribus Tritanū i gladiatorio ludo sūnitiū armatu-
 c ra celebrē: filiūq; eius militē magni Pōpei: & rectos & trāuersos cācelati toto cor-
 pore habuisse neruos i brachiis et māibusq; auctor ē Varro pdigiosa uiriū elatiōe.

Atq; et hostē ab eo ex puocatiōe dimicātē Inermi dextra uno digyro suparū: & postremo
 correptū i castra trālatū. Alunius Valēs meruit i ptorio Diui Augusti cēturio uehicula cū
 culeis onusta donec exāurētē sustinere solitus. Carpēta cōprehēsa una māu retinere obnūsus
 cōtra nitētib; iumētis. Et alia mirifica facere: quā isculpta monumēto eius spectāt. Ideo.
 M. Varro Ruticellus iqt Hercules appellat: mulū suū tollebat. Fufius Saluius duo cētena
 ria pōdera pedib; totidē māib; & dūcenaria duob; hūeris cōtra scalas ferebat. Nos quoq;
 uidimus Achanatū noīe: pdigiosā ostētatiōis quīquagēario thorace plūbeo idutū Cotur
 nisq; quigētoq; pōdo calciatū p scenā igredi. C. Milonē athletā cū pstitisset nemo uestigio
 educebat. Malū tenētī nemo digytū corripiebat. Cucurrisse mille cētū. lx. stadia: ab athenis
 lacedemonē biduo Philippidē magnū erat: donec Canistius curfor lacedemonius & Philoni
 des Alexandri magni a sytiōe helyn uno die. mil. cccij. stadia cucurrerūt. Nūc quidē in circo
 quosdā. clx. pas. tolerare nō ignorant. Nupque Fōteio & Vipiano cōf. ānos. ix. genitū pue-
 rū a meridie ad uesperū. lxxv. M. p. cucurrisse. Cuius rei admiratio ita demū solida pueniet
 si qs cogitet noctē ac die lōgissimū iter uehicularib; tribus Tiberiū Neronē emēfū festinante
 ad Druū fratrē agrotatē i germāia i ea fuerūt ducēta mil. pas. De uisu. Ca. XXI.

Culog: acies uel maxie fidē excedētia iūēt exēpla. In nuce iclusam iliada Hoome
 o ri carmē i mēbrana scriptū tradidit Cicero idē fuisse q; puideret. cxxxv. mil. pa. Huic
 & nomē. M. Varro redidit Strabonē uocatū Solitū aut punico bello a lilybeo siciliā
 p mōtorio ex eunte classe cartaginifortū et numerū nauū dicere. Callicrates ex ebore for-
 micas & alia tā parua fecit aīalia: ut pres earū a ceteris cerni nō possent. Memecides quidā
 in eodē genere iclaruit. a quo quadrigā ex eadē materia q; musca integeret alis fabricatā:
 & nauem q; apicula pennis absconderet. De auditu. Ca. XXXII

Vdit? unū exēplū habet mirabile. Proeliū quo sybaris deleta ē: eo die quo gestum
 a erat auditū olympiā. Nā cybriā uictoriā castoresq; rōai q; plicā uictoriā ipō die quo
 p tigit nūciauere uisus & audit? & nūnū fuere p sagia. Exēpla patiētiae. Ca. XXIII
 p i fœminis leuā meretricis exēplū quā torta nō indicauit Harmodiū & Aristogito
 nē tyrānicidas. In uiris Anaxarchides q; simili de cā cū torqueretur p ræcisam ē deti-
 bus linguā unāq; spē iudiciū i tyrānos expuit. Memoria exēpla. Ca. XXIII.

Emoria necessariū maxie uitæ bonū cui p cipua fuerit haud facile dictū ē: tā multis
 m gloriā eius adeptis. Cyrus rex oībus i exercitu suo militib; noīa reddidit. L. Scipio
 populo ro. Cyneas Pyrrhi regis legatus senatui & æq;stri ordini romæ postero die q;
 aduenerat. Mithridates duag. &. xx. gētū rex totidē linguis iura dixit: p cōtiōe singulas si
 ne itēp te affatus. Carmadas qdā i grācia quā qs exegerit uolūina i bibliothecis legentis
 mō rē p sētauit. Ars postremo eius rei facta & iūcta ē a Simōide medico p sumata a Metro
 doro Sceptio. ut nihil nō iisdē uerbis redderet auditū. Nec aliud ē æquæ fragile i homine
 morborū & casus i iurias atq; et mer? fētēs alias p riculari: alias uniuerſa. Ictus lapide obli-
 tus ē litteras tātū. Ex salto recto lapsū matris & affiniū p p quog; cœpit obliuio. Alius agro-
 tus seruorū ē. Sui uero noīs oblitus Messala Coruinus orator. Itaq; sæpe deficere tentat
 & meditat? uel qeto corpore & ualido. Sōno quoq; serpēte cōputat ut inanis mens quærat
 ubi sit loci. Laus. C. Iulij Cæsaris. Ca. XXV.

Nimi uigore p sātissimū arbitror. C. Cæsare dictatōrē. Nec uirtutē cōstātiāq; nūc cō-
 a memoro: nec sublimitatē omniū capacē quā calo cōtinēt: sed p priū uigorē celerita-
 tēq; quodā igne uolucrē. Scribere & legere simul dictare & audire solitū accepimus
 Epistolas uero tātātū rerū q;ternas pariter librariis dictare: aut si nihil aliud ageret: septēis
 Idē signis collatis quingies dimicauit. Solus. M. Marcellū trāsgressus q; unde q;dragies di-
 micauerat. Nā pter ciuiles uictorias undecies cētū & nonagītaduo milia hominū occisa p li-
 is ab eo nō qdē i gloria posueri. Tātā ē coactā hūani generis i iuria. Quod ita ē cōfessus
 ē ipse bellorū ciuiliū stragē nō p dēdo. Ut iustius Pōpeio magno tribuat: oīgētās q;dragī
 ta sex naues piratis ademisse. Cæsari p priū & peculiare fuit pter iā supradictā clāmētiae iū-
 gne: quicq; ad pœnitentiā oēs supauit. Idē magnanimitatis phibuit exēplū: cui cōpari nō pos-
 sit aliud. Spectacula. n. edita effusafq; opes aut operū magnificētia i hac pte enumerare lu-
 f iiii

LIBER.

xuriae fauētis ē illa fuit uera & icōparabilis iuicti animi sublimitas. Captis apd pharsaliam Pōpei magni scriiniis epistolae: iterūq apd capſū Scipionis ea optima cōcremaſſe fide: atq non legiſſe.

Laus Pompeii magni.

Ca.

XXVI.

Ergo ad decus impī Ro. nō ſolū ad uiri unius p̄ter uictoriā. Pōpei magni titulos oēs
u triūphosq hoc i loco nūcupare: atq nō mō Alexandri magni regis fulgore: ſed et her
culis ppe ac Liberi patris. Igī ſicilia recuperata unde p̄mū Syllāus i republicā cā exo
riēs auſpicat⁹ ē. Africa uero tota ſubaſta & i diſtione redacta. Magniq noīe ſpoliū ide cap
to eques roman⁹ id qd ātea nemo curru triūphali reuect⁹ ē: & ſtatī ad ſolis occaſū trāſgreſ
ſus excitatis i pyreneo tropheis oppida octīgēta. lxxvi. ab alpib⁹ ad fines hispaniā ulterioſis
i diſtione redacta uictoriae ſuae aſcripſit: & maiore aīo Sertoriū domuit: belloq ciuili qd oīa
cōcutiebat externa extīcto iteq triūphales currus eques Ro. iduxit. Totiēs impator anteq
miles. poſtea ad tota maria & deīde ſolis ort⁹ miſſus hos rettulit patriā titulos more ſacris
certaminib⁹ uicētiū. Neq. n. ipi coronat⁹: ſed patrias ſuas coronat. Hos ergo honores urbi
tribuit i delubro Mineruā qd ex māub⁹ dicabat. Cn. Pōpei⁹ magn⁹ i perator bello. xxx. an
norū pfecto ſuis fugatis occiſis i deditiōe acceptis hominū cēties uicies ſemel octuagita
trib⁹ milib⁹. Depreſſis aut captis nauib⁹. d. cccxvi. Oppidis caſtellis mille gngētis. xxxviii. i
fidē receptis. Terris a mazotis lacu ad rubrū mare ſubaſtis uotū merito Mineruā. Hoc eſt
breuiariū eius ab oriēte. Triūphi uero quē duxit ad. iii. Kal. octo. M. meſſala. M. Piſōe cōſ. p
factio hāc fuit. Cū orā maritimā a p̄dōib⁹ liberaſſet: & iperū maris populo Ro. reſtituiſſet
ex aſia p̄oto: armēia: paphlagonia: capadocia: cilicia: ſyria: ſcythis: iudaīs: albanis hiberia iſu
la: creta: baſternis: & ſup hāc de regib⁹ mithridate atq Tigrāe Triūphauit. Sūma ſumarū i
illo gloria fuit: ut ipē i p̄tione dixit: cū de reb⁹ ſuis diſſereret Aſiā ultimā puſtiatū accepiſſe.
eadēq mediā patriā reddidiſſe. Siq e cōtrario ſimilimō uelut p̄ſere Caſaris res q maior il
lo aparuit: totū pfecto terrarū orbē enūeret: q i finitū eē puēiet. Laus catōis p̄mi. C. XXVII

Aeteris uirtutū generib⁹ uarie & multi fuere p̄ſtates. Cato p̄m⁹ porciā gētis tres fu
c mas i homie res p̄ſtiſſe exiſtimat⁹ ē: optim⁹ orator: potim⁹ impator: optim⁹ ſenator.
Quā mihi oīa et ſi nō p̄us attamē clari fuiſſe i Sipiōe Aemiliāo uidet. De p̄to p̄terea
plurimorū odio: quo cato laborauit. Itaq ſit p̄pū Catōis q̄ter q̄dragies cām dixiſſe: nec quē
q ſepius poſtulatū: & ſemper abſolutū. Itē de fortitudine. Ca. XXVIII.

Ortutudo i quo maxie extiterit mēſe q̄ſtōis ē. Vtq ſi recipiat poetica fabuloſitas.
f Q. Enni⁹ T. Ceciliū Teucrū fratreq ei⁹ p̄cipue mirat⁹ p̄pter eos ſextū analē adierit.
L. Sicini⁹ Dētar⁹: q tribun⁹ plebis fuit. Sp. Tarpeio. A thermo cō. haud multo poſt
exactōe reges inūmerofſiſſima ſuffragia hēt cēties uicies p̄cliar⁹: oīes ex puocatiōe uictor.
xlv. cicatricib⁹ aduerſo corpore i ſignis nulla i tergo. Itē ſpolia cōepit. xxxiii. Dona⁹ haſtis
puris duodeuiginti. Phaleris. xxv. Torq⁹ trib⁹ & lxxx. Armilis. clx. Coronis. xxxvi. Ciuiſis.
xiii. Aureis octo. Muralib⁹ trib⁹. Obſidiōali una. Fiſco æris. x. Captiuis. xx. milibus impato
res nouē ipſius maxie opa triūphātes ſecut⁹. Præterea optimū i opib⁹ eius reor uno ex du
cib⁹. T. Romulo ex p̄ſulatu ad populū cōuiſto male acti iperū rei militaris. Haud minora
forēt Mālii Capitolini decora: ni p̄didiſſet illa exitu uitæ æte. xxii. ānos bīa cōperat ſpolia.
Prim⁹ omniū eqs coronā muralē accepat. vi. ciuiſis. xxxvii. dona. xxxiii. cicatrices aduerſo
corpore excepat. P. Seruiliū magiſtrū eqtū ſeruauerat: ipē uulnerat⁹ humerū ac femur. Sup
oīa Capitoliū ſūmaq rē i eo ſol⁹ a gallis ſeruauerat: ſi nō regno ſuo ſeruafſet. Verū ſūt i hiſ
qdē uirtutis opa magna ſed maiora fortūa. M. Sergio ut eqdē arbitror nēo quēq hoīum iu
re p̄tulerit: licet p̄nepos Catilia gratiā nō derogarit. Secūdo ſtipediō dextrā manū p̄didi.
Stipēdiis duob⁹ ter & uicies uulnerat⁹ ē: ob id neutra māu neutro pede ſatis utilis uno tātū
ſeruo plurimis poſtea ſtipēdiis debilis miles. Bis ab Hānibale capt⁹. Neq. n. cū quolibet ho
ſte res fuit. Bis uiculorū eius pfugus. xx. mēſib⁹ nullo nō die i cathēis aut cōpedib⁹ cuſtodi
r. Siniftra māu ſola q̄ter pugnaui: duob⁹ eqs i ſindēte eo ſuffoſſis. Dextrā ſibi ſfecit ferreā:
eaq religata p̄cliar⁹. Cremonā obſidiōe exemit placētiā tuta ē. Duodēca caſtra hoſtiū in
gallia cōepit. Quæ oīa ex oroe ei⁹ apparēt habita cū i p̄torio ſacris arceret a colegiis ut debi
lis. Quos hic coronarū acruos cōſtructor hoſte mutato. Etenī plurimū refert iquæ cui
uſq uirt⁹ tēpora iciderit. Quas trebia tici uſq aut traſimen⁹ ciuiſas corōas deder. Quæ cā
niſcorōa merita. unde fugiſſe uirtutis ſūmū opus fuit. Ceteri p̄fecto uitores hoīum fuere
Sergius uicit et fortūa. igēiorū gloriæ q̄s poſſit agere delectū p tot diſciplinā gīra & tā
tā rerū operūq uarietate: niſi forte Homero uate græco nullū ſceliciorē extitiſſe cōuenit

siue opis fortuna siue materia æstimet. Diuerse laudes plurimorū. Ca. XXIX.
 Taq; Alexander magn⁹ etenī in singnib⁹ iudiciis optie citraq; inuidiā tā supba celsu
 i ra pagit. Inter spolia Darii p̄larū regis unguetorū scrinio capto q; erat auro gemis
 q; ac margaritis p̄ciosū uanos eius usus amicis demonstratib⁹: qñ redebant unguenti
 bellatorē & militiā fordidū. imo Hercule inq; librorū Homeri custodie det. ut pra ciosissi
 mū humani animi opus q; maxime diuini ope seruaret. Idē Pindari uatis familiæ penatibus
 q; iussit parci: cū thebas raperet. Aristotelis philosophi patriā cōdidit: tanteq; reiū claritati
 tā benignū testimoniū miscuit Archilochi poete interfectores Apollo arguit de Iphis. So
 phocle tragici cothurni principē defunctū sepelire Liber pater iussit obsidibus moenia la
 cedemoniis: Lyandro eorū rege inquiete sæpius abmonito ut pateret humani delicias su
 as. Reqsit rex qui supmū die athenis obisset: nec difficulter ex iis quæ deus significasset
 intellexit: pacēq; funeri dedit. De platōe Ennio Virgilio. M. Var. & M. Cice. Ca. XXX.
 Latōi sapie antistiti Dyonisius tyrā⁹ alias seuitie supbiaq; nat⁹ uictatā nauē misit
 p obuiā. Ipse q; drigis albis egrediētē i lictore excepit. Viginti talēis unā ofonē Ifoera
 tes uēdidit. Aelchies atheniēsis sūm⁹ orator cū accusationē q; fuerat usus rhodi le
 gisse: legit & defensionē demostēis: ob q; in illud depulsus fuerat exiliū. Miratib⁹q; tū ma
 gis fuisse miraturos dixit: si ipsū oratē audiūssēt calamitati testis igēs fact⁹ i nici. Tucidi
 dē ipatorē atheniēsis i exiliū exigere: regē p̄ditorē reuocauere eloqntiā mitari cui uirtutē
 dānauerāt. Magnū & menādō i comico iōcco testimoniū regū ægypti & macedōiæ cōtigit
 classe & p̄legatos peritō. Mai⁹ ex ipso regis fortunæ plāta litterarū cōscia. Perhibuere &
 romāi p̄ceres ēr exteris testimonia. Cn. Pōpei⁹ p̄fecto mithridatico bello iteratur⁹. Posidonii
 sapiæ p̄fessōe clare domū fores p̄cuti de more a lictore uetuit & falces lictorios ianue sub
 misit is: cui se oriēs occidētq; submisserat. Cato cēfori⁹ i illa nobili triū sapiæ p̄cerū ab athe
 nis legatioe audito carneade: q̄pmū legatos eos celsuit dimittēdos: qm̄ illo uiro argumētate
 qd ueri ēēt aut facile discerni posset. Quāta mox cōmutatio. Ille sempalioqñ exitiali appel
 lās noīe uniuersos ex italia pellēdos celsuit græcos. At p̄nepos ei⁹ uticēsis cato unū ex tri
 buharu militū philosophū: alterū ex cypa legatioe deportauit. Eādēq; liguā ex duob⁹ catōi
 bus i illo abieciisse: i hoc iportasse mēorabile. Sed & nō ex gloriā p̄cēscam⁹. Prior African⁹.
 Q. Enniū statuā sepulchro suo iponi iussit: clarūq; illud nomē imo uero spoliū ex tertia or
 bis p̄te raptū i cinere supmo cū poete titulo legi. Di. Aug. carmīa Virgīlii cremari p̄tra te
 stamētiē⁹ uerecūdiā uetuit. Maiulq; ita nati testimoniū cōtigit q; si ipse sua carmīa p̄bauit
 ser. M. Varōis i bibliotheca quæ prima in orbe ab Asinio Pollione de manubiis publica
 roma: & unius uiuētis posita imago est: haud minore (ut quide reor) gloria principe orato
 re & ciue & illa in geniorum quæ tūc fuit multitudine uni hāc coronā datē: q; cū eidē ma
 gnus Pōpeius pyraticho ex belso nauale dedit. Innumerabilia deinde sunt exēpla romana:
 si p̄seq; libeat. cū plures una gēs i quocūq; genere eximios tulerit q; ceterā terrā. Sed quo
 & te. M. Tuli piaculo taceā quo ue maxime excellentē insigni p̄dicē quo potius q; uniuersi
 populi & illius gētis āplissimo testimonio: & tota uita tua ad cōsulatū tantū opib⁹ electuse
 Te dicere legē agrariā hoc est alimēta sua abdicauerūt trib⁹. Te suadente roscio theatralis
 seditionis auctori leges ignorauerūt: notataq; se sedes ignomiæ discrimie æquo aio tu
 lerūt. Te oratē p̄scriptorū liberos honores petere puduit. Tuū Catilina fuit īgēiū. Tu. M.
 Antoniū p̄scriptisti. Salue p̄mus hoīm parēs patriæ appellate. Primus in toga triūphū lin
 guaq; laureā merite: faciūdiā litterarū latinarū parēs æque ut dictator Cæsar hostis quodā
 tuus de te scripsisti oīum triūphorū laureā adeptē maiore. Quāto plus est īgeniū romani ter
 minos in tātū p̄mouisse q; īperii. De morū maiestate. Ca. XXXI.
 Equis animi bonis p̄stitere & apud cetero mortales sapiētia: ob id Cati Corculi
 r apud romanos: cognominati. Apud græcos Socrates oraculo apolinis Phytii p̄cē
 latus cūctis. De auctoritate. Ca. XXXII.
 r Vrsus mortales oraculorū societate dedere Chiloni lacedæmonio tria p̄cepta eius
 delphis cōfetrādo aureis litteris quæ sunt hæc. Nosse se quēq; & nihil nīmū cupe
 re Comitēq; æris alieni atq; litis esse miserā. qñ & funus eius cū uictore filio olympie expi
 rasset gaudio tota græcia p̄secuta est. De diuinitate. Ca. XXXIII.
 d Iuinitas & quædā cælitū societas nobilissima ex fœminini in sybilla fuit. Ex uiris i
 Melapode apud græcos apud romanos in martio. De nascia. Ca. XXXIII.
 u In optimus semela cōdito æuo iudicatus est Scipio Nasica a iurato senatu. Idē into

ga candida bis repulsa notatus a possum ei in prima mori non licuit non hercle magis quam ex-
tra uicula illi sapientissimo ab apoline iudicato socrati. De pudicia. Ca. XXXV.

Vdicissima foemina semel matronarum snia iudicata est Sulpitia paterculi filia: uxor

p Fuluii faci electa est certum pcpuis: quae simulacrum ex sybillinis libris dedicaret. Ite-
rum religionis expimento Claudia iudata Ro. deorum matre. De pietate. Ca. XXXVI.

p leratis excois finita quod de toto orbe extiteret: sed roae unum cui copari cuncta non possint:

Humilisi plebs & ideo ignobilis puerpa: supplicii causa carere icluta matre cum ipetras-
set aditum a ianitore semper excusa ne quid iheret cibi dephesa est uberibus suis alas ea. Quo mira-
culo matris salus donata filiae pietate est Ambeque ppetuis alimetur. Et locum ille eidem consecrat
est dea. C. Quintio. M. Attilio cons. templo pietatis extructo in illius carceris sede: ubi nunc Mar-
celli theatrum est. Graccorum patrum agnibus apphesis in domo cum ruderet ipsi uicturum alteri sexum in
terepro: imo uero inquit meum necare: Cornelia. n. iuuenis est & patere adhuc potest: hoc erat uxori
parcere: & reip. consulere: idem mox consecutum est. M. Lepidus Apuleiae uxoris caritate post re-
pudiū obit. P. Rutilius morbo leui ipeditur nunciata fratris repulsa icofulat peritioe ilico ex-
pirauit. P. Catienus Philotimus patronum adeo dilexit ut heres oibus bonis istitueret in rogum eius
se iaceret. De artium plurimarum excellencia: astrologia: gramatica: geometria. Ca. XXXVII.

Arianum artium scia innumerabilis enitueret: quos tamen attigi par sit florere hominum libatibus
u Astrologia Berofus cui ob diuinas predictiones arthenienses publico i gymnasio statum
in aurata lingua statuere. Gramatica Apollodorus: cui apophthegmata graeciae honorem
habuere. Hippocrates medicina pollens: qui ueniente ab illyris pestilentia praedixit: & discipulos ad
auxiliandum circa urbes dimisit. Cui ob meritum honores illos quos Hercules decreuit graecia.
Eandem scientiam Teobroto Ptolomeus rex megalensibus sacris donauit certum talentis seruat. An-
tiocho rege Magna & Critobolo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta: & citra de-
formitate oris curata orbitate luminis. Summa autem Asclepiades praeiustis condita noua secta
spretis legatis & pollicitationibus. Mithridatis regis repta ratione qua uinum agris medetur: relato
e funere hominis & conseruato: sed maxime spoliatioe facta cum fortuna ne medicus crederetur: si un-
quam inualidus ullo modo fuisset ipse: & uictor suprema in senecta lapsu scalarum exanimatus est Gra-
de & Archimedi geometricae ac machinalis scientiae testimonium. M. Marcelli contigit iterdictio
cum syracusae caperetur ne uiolaretur unum: nisi fecisset imperium militaris prudentia. Laudatur
Ctesiphon Gnosius aede ephesiae. Diane admirabiliter fabricata: Philothenis armetario mil-
enauum. Chresibus pneumatica ratione & hydraulicis organis repetitis. Dinocrates metatus
Alexandro condente in aegypto alexandria. Idem hic imperator edixit ne quis ipsum alius quam Appelles
pingeret quam Pyrgoteles sculperet: quam Lisippus ex aere duceret. Quae artes pluribus inclaruere
exemplis. Ite mira opera artificis. Ca. XXXVIII.

a Ristidis thebani pictoris una tabula certum talentis rex Attalus licitatus est. Ostingenta
emittit duas Caesar dictator. Media & Aiace Timomachi in templo Veneris genitricis
dicaturus. Candaules rex Bularchi picturam magnetum exitii haud mediocriter pari repedit auro
Rhodum non incedit rex Demetrius expugnator cognouit ne tabulam Prothogenis crema-
ret a parte ea muri locata. Praxitelles marmore nobilitatur est gnidiarum Venere pcpue: uel
no amore cuiusdam iuuenis insigni: & nicomedis aetiatione regis gradum gnidiarum aere alieno p-
mutare eam coacti Phidiae Iupiter olympius quotidie testimonium phibet. Mentori Capitolinus
& Diana ephesiae: quibus fuere consecrata artis eius uasa. De seruitutis. Ca. XXXIX.

Recitum hominis in seruitio geniti maximam ad hac diem quod de coeperim fuit gramaticae
p artis Daphnidis Cn. Pisaurum uedente: & M. Scauro principe ciuitatis tres mil. cc. se-
stertis licete. Excessere hoc in nostro aeuo nec modice histiones. sed libertate suam
mercatur. Quippe cum iam apud maiores Roscius histrio. iiii. m. d. annis mercede pdatur: nisi si quis
in hoc loco desiderat armeniaci belli paulo ante ppter Tiridate gesti dispelatorum quem Nero
iii. cxxx. manumissit. Sed hoc pcpium belli non hominis fuit. Tamen hercule quod libidinis non formae paro-
netemi spadonis Sciao. iiii. m. d. mercede a futuro Prisco. Quamdem iniuriam lucrificet ille
mercatus in ludu ciuitatis quam arguere nulli uacabat. De praestantia gentium. Ca. XL.

Entium in toto orbe praestantissima una omni uirtute haud dubie romana extitit.
g Felicitas tui praecipua fuerit homini non est humani iudicii. cum prosperitatem ip-
sam alius alio modo & suo pte ingenio quisque terminet. Si uerum facere iudicium uo-
lumus ac repudiata omni fortunae ambitioe decernere. mortaliu nemo est foelix Abude
igitur atque indulgeter fortuna decidit cum eo quod iure dici non is foelix potest. Quippe ut alia non

fit certe ne laxescat fortuna metus est. Quo semel recepto solida felicitas non est. Quid quod nemo mortalium omnibus horis sapit: utinamque falsum hoc & non a uate dictum quod plurimum iudicet. Vana mortalitas: & ad circumscribendam seipsam ingeniosa: computat more gratiae gentis quod calculos colore distinctos per expimento cuiusque diei in urna condit: ac summo die separatos dinumerat: atque ita de uno quoque pronunciat. Quid quod iste calculi cadore illo laudatus dies originem mali habuit. Quamultos accepta affixere iperia. Quamultos bona perdidit: & ultimis misere supplicis. Ista nimirum bona: si cui inter illa hora in gaudio fuit. Ita est perfectio alius de alio iudicat dies: & tamen summi de omnibus. Idque nullis credendum est. Quid quod bona malis paria non sunt et pari numero. Naeque laetitia ullo minimo merore pensanda. Ne uana & imprudens diligentia. Numerus die tunc computat ubi querit potius.

De felicitate foeminae.

Ca.

XLI.

Na foeminarum in omni aetate Lapido laedemonia refert: quae regis filia: regis uxor: regis mater fuit. Vna Berenice: quae filia soror mater Olympionicarum. Vna familia Curionum: in qua tres continua serie oratores extiterunt. Vna fabiorum: in qua tres continui principes senatus. M. Fabius Ambustus: Eabius Rutilianus filius: Q. F. Gurgis nepos.

Varia exempla fortunae.

Ca.

XLII.

Aeterea exempla fortunae uariantis innumera sunt. Etenim quae facit magna gaudia nisi ex malis: aut quae mala imenisa nisi ex ingratibus gaudiis.

De bis proscriptis. L. Silla. Q. Metello.

Ca.

XLIII.

Eruauit proscriptum a Silla. M. Fiduus tenatoris annis. xxxvi. Sed iterum proscriptus superstes Sylla uixit usque ad Antonium. Costat nulla alia de causa ab eo proscriptum quod proscriptum fuisset. Triumphare. P. Vercinacorum de phis uoluit quod solus: sed eundem in triumpho ascensum. Cn. Pompeius Strabonis duxit puerum. Quamquam Massurius auctor est bis in triumpho ductum. Cicerero mulionem castris suffraganeum fuisse. Plurimum iuuera in caliga militari tollerasse. Fulcibus & Balbus Corneli maior consul: sed accusatus atque de iure uirgarum et eundem iudicem in exilium missus. Primum eternorum atque et in oceano genitorum usus illo honore quem maiores latius quoque ne gauerunt. Est & L. Fuluius iter insignia exempla tusculanorum rebellatum consul: eodem quoque honore cum transisset exornatus confectus a populo romano. quod solus eodem anno quo fuerat hostis romae triumphauit ex iis: quorum consul fuerat. Vnus hominum ad hoc aui felicitis sibi cognomen asseruauit. L. Sylla civili nepe sanguine patris oppugnatione adoptatus: & quibusdam felicitatis inductus argumentis quod proscribere tot milia ciuium ac trucidare potuisset. O praua interpretatio & futuro tpe infelix. Non melioris sortis tunc fuere potuit: quorum miseremur hodie: cum Sylla nemo non oderit. Age non exitus uitae eius omnium proscriptorum ab illo calamitate crudelior fuit. erodente se ipso corpore & supplicia sibi gignente: quod ut dissimulauerit & summo sono ciuium cui innotuit quodammodo est: credamus ab uno illo iudicia gloria uicta. Hoc tamen nepe felicitati suae de fuisse confessus est & capitolium non dedicauisset. Q. Metellus in ea oratione quam habuit in supremis laudibus patris sui. L. Metelli pont. bis consulis: dictatoris magistrum equitum. Quindecim uiri agris dedit quod primus elephatos primo punico bello duxit in triumpho scriptum reliquit. Decem maximas res optimasque in quibus quidam sapientes aetate exigerent: consumasse eum. Voluisse. n. primarium bellatorem esse. Optimum oratorem. Fortissimum impatorem. Auspicio suo maximas res geri. Maximum honorem uti: summa sapientia esse: summi senatorem haberi. Pecunia magna bono modo inuenire. Multos lyberos reliquere: & clarissimum in ciuitate esse. Haec contigisse ei: nec ulli alii post romam conditam. Longum est refellere & superuacuum: abunde uno casu refutante. Si quidem is Metellus orbis luminibus exegit senectam amissis incedio cum palladium raperet ex aede uestae memorabili causa: sed euentum misero. Quo fit ut infelix quod diei non debeat felix: tamen esse non possit. Tribuit ei populus romano. quod nunquam ulli alii ab condito aetate ut quoties in senatum iret: curru ueheretur ad curiam. magnus & sublimis sed pro oculis datum.

De altero Metello.

Ca.

XLIII.

Vius quoque. Q. Metelli quod illa de patre dixerat filius iter rara felicitatis humanae exempla numerat. Nam propter honores amplissimos cognomen macedoniae & quatuor filiis illat: ergo uno prore: tribus consularibus: duobus triumphalibus: uno censorio. quod singula quoque paucis peragere. In ipso tamen flore dignitatis suae a catinio Laboe cui cognomen fuit Macerioni. tributo plebis: quem & senatu censor eiecerat reuertens e capite meridiano tpe uacuo foro & capitolio ad tarpeum raptus ut precipitaret conuolante quidam tam numerosa illa cohorte quae patrem eum appellabat. Sed ut necesse erat in subito tarde & tanquam in exequis cum resistendi sacroque sanguine repellendi in se non esset: uirtutis suae opera & censura piturus: agere tribuno qui intercederet repto a lumine ipso mortis reuocatus alieno beneficio postea uixit. Bonis idem est & consecratis a danatu suo tam

parū esset fautiū certe itortarū: expressiq; p anres sāguinis poenā exactā esse. Egdē & Afri
cani Aemiliani inimicū fuisse iter calamitates duxeri ipso teste Macedonico. Si qdē libe
ris dixit. Ite filii celebrate exeqs nunq; cuius maioris funus uidebitis. Et hoc dicebat iā ba
learicis & creticis diadematis iā Macedonic? ipse. uerū ut illa sola iniuria astimet: q; hūc iu
re foelicē dixerit piclratū ad libidinē inimici: Nec africano saltē pire: quos hostes uicisse tā
ti fuit: aut quos nō honores currusq; illa sua uiolētia fortūa retroegit p mediā urbē cēfore
tracto. Etenī sola hāc moriēdi rō fuerat tracto in capitolū illo i quod triūphās ipse deorū
exuuiis ne captiuos qdē sic traxerat. Maius hoc scelus foelicitate cōsecuta factū est piclita
to macedonico uel funus tātū ac tale pdere: i quo a triūphalib? liberis portare: in rogum
uelut exeqs quoq; triūphās. Nulla ē pfecto solida foelicitas: quā cōtumeliā ulla uitā rūpit
nedū tāta. Quod supest nescio maior glorie an i dignationi dolor accedat: inter tot Merel
los tā scelerata Catinī audaciā semp fuisse iultā. De Diuo Augusto. Ca. XLV.

N Diuo quoq; Augusto quem uniuerſa mortalitas i hac cēſura nūcupat: si dilige
ter aſtimetur cūcta: magna fortis humane reperiētur uolūtiā. Repulſa i magiſte
rio egū apud auūculū: & cōtra uolūtātē eius plāt? Lepidus. Proſcriptiōis inuidia
in collegā. Collegiū i triūuiratū peſſimorū ciuiū: nec aequa saltē portioē: ſed pgrauī Anto
nio. Philippēſi proelio morbo: fuga & triduo i palude latebrā egroti. Et ut fatētur Agripa
& Mœcenās aq; ſubter cutē fuſa. Turgida latera. Naufragia ſicula: Et alia ibi quoq; i ſpelū
ca occulatio. Iā in nauali fuga urgēte hoſtiū manu pces Proculeio mortis adnotat. Cura
puſinā cōtētiōis. Sollicitudo martis actiāci: pānoniciq; belli. Ruinā pōtis. Tot ſeditiōes mi
litū. Tot ancipites morbi corporis. Suſpecta Marcelli uota. Pudenda Agrippæ ablegatio.
Toriēs petita iſidiis uita. Inculata liberorū mortes: Iudāſq; nō tātū orbitare tristes. Adul
teriū filiā. Et cōſilia patricidā palā facta. Cōtumelioſus puigni Neronis ſeceſſus. Aliud ne
ptis adulteriū. Iūcta deſide tot mala. Inopia ſtipēdiū. Rebellio illyrici. Seruitorū delectus. Iu
uētutis penuria. Peſtilētia urbis. Fames ſitiſq; italiā. Deſtinatio expiādi. Et quadridui inē
dia maior pars mortis i corpus recepta. Iuxta hāc uariā clades: & maiēſtatis eius ſcōda ſu
gillatio. Abdicatio poſtumi Agrippæ poſt adoptionē. Deſideriū poſt relegationē. Inde ſu
ſpicio in Fabiū archanorūq; pditionē. Hiſc uxoris & Tyberii cogitationes ſupma eius cu
ra. In ſumma deus ille cælunq; nescio adeptus magis an meritis hāere de hoſtis ſuā filio ex
ceſſit.

Quos beatiffimos dii iudicauerunt. Ca. XLVI.
Vbē ut in hac reputatione delphica oracula uelut ad caſtigādā hominū uanitatē
a deo emiſſa. Duo ſūt dāc. Phediū feliciffimū q; p patria pximo occubuiffet. Iterum
a Gige rege tūc ampliffimo terrarū cōſultū! Aglāū Prophodiū eſſe foeliciorē. Seni
or hic in anguſtiſſimo archadīe paruū ſed annuis uictib? large ſufficiēs prædiū colebat: nū
q; ex eo egreſſus. Atq; ut e uitā genere maniſeſtū eſt: minima cupidine minimū in uita ma
li expertus.

Quem uiuentem ut deum coli iuſſerunt. Ca. XLVII.
Onſecratus eit uiuus ſentiēſq; oraculi eiūſdē iuſſu & Iouis deorū ſūmi a ſtipulatu
c Eutimus poeta ſemp olympiæ auctōr & ſemel uictus. Patria ei loci in italia. Ibiſſima
ginē eius eſſe: & olympiæ alterā eadē die tactā fulmine. Callimachū ut nihil aliud
miratū uideo. ad eūq; iuſſiſſe ſacrificari: quod & uiuo ſacritatū & mortuo: nihilq; adeo mi
rum aliud q; hoc placuiſſe diis.

De ſpatiis uitā longiſſimis. Ca. XLVIII.
E ſpatio atq; lōginq; uita hoīm nō locorū mō ſitus. uerū exēpla ac ſua cuiq; ſors
naſcēdi ſcētū fecere: Heſiodus q; p̄mus de hoc aliq; pdidit fabuloſe: ut reor: multa
de hoīm xuo referēs cornici nouē noſtras attribuit ætates. Quaduplū eiūſceruis.
Id triplicatū coruis. Et reliq; fabuloſius i phœnice ac nymphis. Anacreon poeta Argātonio
tartēſiorū regi. cl. tribuit annos. Cyniræ cypriorū. x. annos apli? Aegimio ducētōs. Theopō
pus Epimenidi Gnoſio. clvii. Hellanicus quoſdā i ætolia epiorū gētis ducētōs explere. Cui
aſtipulaſ Damiatēs memorās Pictoreū ex iis p̄cipuū corpore uiuibuſq; ēt trecentis uixiſſe.
Ephodotus arcadū reges trecentis annis. Alexāder & corneli? Dādōnē qdā i illyrico qngētis
uixiſſe. Xenophō ipetī pulutiniorū iſulā regē D. ccc. atq; ut parce mētīt? eſt filiū eius D.
ccc. Quæ oīa iſcitia r̄pōſe acciderūt. Annū. n. alii æſtate unū determinabāt: & alterū hyeme
Alīi q̄dripartitis tpib? ſicut arcades. quorū āni trimēſtres fuere. Quidā lunæ ſenio ut ægy
ptiī. Itaq; apud eos aliq; & ſingula milia annorū uixiſſe pdunt. Sed ut ad ofeſſa trāſeamus:
Argātoniū gaditanū octoginta ānis regnaſſe ppe certū eſt. Putāt q̄dagesimo cœpiſſe. Ma
ſiſſimū. xl. annis regnaſſe indubitatū eſt. Gorgiam ſiculū centum octo uixiſſe. Q. Fabius

Maximus sexagitatibus annis augur fuit. M. perpenna & nup. L. Volusius Saturnius omnium quos in consulatu scietia rogauerat supstitit fuere. Perpenna septem reliquit ex iis quos censor legerat. Vixit annos nonagita octo. Qua in re & illud adnotare succurrit: unum oio quinquennium fuisse quo senator nullus moriret. Cum flaccus & Alpinus censores iustrum condiderit usque ad proximos censores ab anno urbis quingentesimo septuagesimo nono. M. Valerius Corvinus centum annos impleuit. Cuius iter primum & sextum consulatum. xlv. anni fuere. Idem sella curuli semel ac uicies sedit: quoties nemo alius. Aequauit eius uitae spatium Metellus Pontifex. Et ex feminis Iulia Rutili nonagita septem annos excessit. Statilia Claudio principe ex nobili domo nonagita nouem. Teretia Ciceronis. cvii. Clodia Ofeli. cxv. Haec quidem etiam enixa quidecies. Luceia mima centum annis in scena pronuntiavit. Valeria Copiola Emboliaria reducta est in scaenam Cn. Pompeio. Q. Sulpicio. ludis pro salute diui Augusti uotiuus annum ceteris iniquum quartum agens. Quae producta fuerat tyrocinio a M. Pompeio adilem plebis. C. Mario. Cn. Carbone consules annos nonagita unum. Etra magno Pompeio magni theatri dedicatione anus per miraculo reducta. Sannulla quoque centum decem annis uixisse auctor est Alconius Pedianus. Minus miror Stephanionem qui primus togatus saltare instituit utrisque secularibus ludis saltasse: & diui Augusti & quos Claudius Caesar consularum suo quarto fecit: quando sexagita tres non amplius anni iter fuere: quae & postea diu uixerit. In moli motis tacumie quod uocat tepsin. cl. annis uiuere Nutianus auctor est. Toride annos ite centum Claudii Caesaris censura. T. Fulloni bononiensem: idque collatis censibus quos ante detulerat: uitaeque argumentis: etenim id curae principi erat: uerum apparuit.

De uarietate nascendi.

Ca.

XLIX.

Osce uidet locus ipse syderalis scietiae scietia. Epigenes. cxvii. annos impleri negauit posse. Berofus excedi centum septemdecem. Durat & ea ratio quae Petosyrus ac Necepsos tradiderunt: & trimorion appellat atrium signorum portio: qua posse in italia tractu. cxvii. annos uitae contingere apparet. Negauere illi quae nonagita primum exortiuam mensuram quod anaphoras uocat transgredi: & has ipsas icidi occursum maleficiorum syderum: aut etiam radiis coque solisque. Rursus Aescula pii scietia secuti qui statuta uitae spatia a stellis accipi dicit. Sed quoniam primum tribuat scietia est. Rara autem esse dicit longiora tempora: quod quidem momentis horae insignibus lunae dierum septem atque. xxiii. quae nocte ac die obseruatur iges turba nascat: scilicet illi annorum lege occidua: quae climacteras appellat: non ferre ita genitis quinquagesimum quartum. annum exceditibus. Primum ergo artis ipsius in praestantia declarat quod in certa res sit. Accedunt experimeta & exempla recentissimi census quae intra quadriennium imperatores Caesares Vespasiani pater filiusque censores egerunt. Nec sunt omnia uasaria excutienda. Mediae tantum pris inter apenninum. motem parit dum poemus exempla. Centum uiginti natos annos parit tres edidere. Brixelli unum. cxv. Parmae duos. cxxx. Placetiae unum. cxxxi. Fauetiae unam mulierem. cxxxii. Bononiae. L. Teretium Marci filium. Arimani uero. M. Apomum. C. & L. Tertulam. cxxxvii. Citra placetiam in collibus oppidum est uelleiacium: in quo. cx. natos annos sex detulere. Quattuor ceteros uicenos. Vnum. cl. M. Mutius. M. filius Galerius foelix ac ne pluribus moremur in re confessa in regione italiae octaua cetera non annorum ceteri sunt homines. liiii. Ceterum denum homines. lvi. Ceterum uicenum quinum homines duo. Ceterum tricennum homines quattuor. Ceterum tricennum quoniam aut septennum toride. Centennum quadragennum homines tres. Alia mortalitatis constantia. Homerus eadem nocte natos Hectoris & Polydamata tradit tam diuersae fortis uiros. C. Mario. C. Carbone. iii. consules. ad. v. Chalce. iunias M. Celius Rufus & Cornelius Lucinius Caluus eadem die. geniti sunt oratores quidem abo. sed tamen dispari euentu. Hoc est iisdem horis nascetibus in toto mundo quid die euent: pariterque domini ac serui gignuntur: reges & inops. In morbis uaria exempla. Ca. l.

Vbius Cornelius Rufus qui consul cum Manio Curio fuit dormiens oculorum uisu amisit: cum id sibi accidere sonaret. E diuerso phalereus iam tunc deploratus a medicis uomica morbo: cum mortem in acie quaereret uulnerato pectore medicina inuenit ex hoste. Q. Fabius Maximus confusus flumem isaram proelio commisso aduersus allobrogum regem aruorumque getes ad. vi. idus augustas. cxxx. p. duellum ex his febri quartana liberatus est in acie incertum ac fragile nimirum est hoc munus naturae quod dat nobis. Malignum uero & breue in iis etiam quibus largissime contingit: uniuersum utique aui tempus intuitibus. Quid praestimatione nocturnae getis dimidio quilibet spatio uitae suae uiuit. pars aequa morti similis exiguit: aut poenae nisi contingit res. Nec reputant infantiae annique sensu carere: nec senectae in poenam uiuacis. Tot piculorum genera: tot morbi: tot metus: tot curae: toties inuocata mor-

te ut nullū frequētius sit uotū. Natura uero nihil hoībus breuitate uitæ preſtitit melius. Hebeſcūt ſenſus. Mēbra torquent. Præmorit̃ uīſus auditus: iſceſſus: dētes etiā acciborū in ſtrumēta & tamē uitæ hoc tēpus. ānumeraſ. Ergo p̃ miraculo & id ſolitariū reperit̃ exēplū. Xenophiliū mulicū cētū & quinq; ānis uixiſſe ſine ullo corporis icōmodo. At hercule reliquis omnibus p̃ ſingulas mēbrobrū partes qualiter nullis aliis animalibus: certis peſtifer calor remeat horis aut rigor: neque horis mō: ſed & diebus noctibuſq; trinis q̃drinis ue etiā toto āno: atq; etiā morbus ē aliq; per ſapiētiam mori. Morbis enī quoq; quaſdā leges natura iſpoſuit. Quadrini circuitu febre nunq; bruma nunq; hybernis mēlibus icipere. Quoſdā poſt ſexageſimū uitæ ſpatiū nō accedere. Alios pubertate deponi: a ſcēminis præcipue. Senes minime ſetire peſtilentiā. Nāq; uniuerſis gētibus iſgruūt morbi: & generati mō ſeruitiis: modo p̃cerū ordinī aliſq; per gradus. Quā iſ re obſeruātū i meridianis partibus ad occaſū ſolis peſtilentiā ſēper ire. Nec unq; fere aliter fieri: niſi hyeme: nec ut ternos excedat menſes.

De ſignis mortis.

Ca.

LL.

Am ſigna letalia i furoris morbo riſū. Sapiētia uero ægritudine ſimbrariū curā & ſtragulæ ueſtis plicaturas. A ſōno moriētū neglectū p̃gradis humoris e corpore eſſuui: in oculorū quidē & nariū aſpectū idubitata maxie etiā ſup̃to aſſiduo cubitu. Venarū iæquali aut fornicare percuffu. Et alia quoq; Hippocrati p̃cipi medicinæ obſeruata ſūt. Et cū innumerabilia ſint mortis ſigna: ſalutis ſecuritatib; nulla ſūt. Quippe cū cēſorius Cato ad filiū de ualitudinis quoq; obſeruatiōe ut ex oraculo aliquo p̃diderit ſenile iuuētā præmaturæ mortis eſſe ſignū. Morborū uero tā iſfinita ē multitudo ut Pherecides Syrius copia ſerpentiū ex corpore eius erūpēte expirauerit. Quibuſdā perpetua febris ē ut. C. Mæcenati. eidē triēnio ſupremo nullo horæ momēto cōtigit ſomnus. Antipater ſydonius poeta oībus ānis uno die natali tātū corripiebatur febre. & eo cōſūptus ē ſatis lōga ſe neſtā.

De his qui elati reuixerunt.

Ca.

LLL.

Viola cōſularis i rogo reuixit. Et quoniā ſubueniri nō poterat p̃ualēte flama uiuus crematus ē. Similis cā i. L. Lamia prætorio uiro tradiſ. Nā Celiū Tiberonē p̃tura fundū a rogo relatū Meſſala Ruſſus & pleriq; tradūt. Hæc ē cōditio mortaliū. Ad has & eiufmodi occaſiones fortunæ gignimur: uti de homine ne forte morti quidē de beat̃ credi. Reperimus iter exēpla Hiermotini Clazomeni aſam relicto corpore errare ſolita: uagāq; & lōginquo multa ānūtiare: quæ niſi a præſenti noſci nō poſſet: corpore iteri ſe mianimi: donec cremato eo inimici qui Cætaridæ uocabātur remeanti animæ uelut uaginā ademerint. Arifteī etiā uiſā euolatē ex ore i proconeſo corui effigie. Quæ magna quæritur fabuloſitate: quā equidē & ignoſio Epimenide ſimili modo accipio. Puerū æſtu & itinere feſſū i ſpecu ſeptē & quiquaginta dormiſſe annis rerū faciē mutationēq; mirantē uelut poſtero experrectū die. Hinc pari numero dierū ſenio ingruēte: ut tamē i ſeptimū & quiquageſimū atq; centeſimū uitæ duraret annū ſcēminarū ſexus huic malo uidetur maxie oportūnus cōuerſione uulua: quæ ſi corrigatur ſpiritus reſtituitur. Huc pertinet nobile illud apud græcos uolumen Heraclidis ſeptē diebus ſcēminæ examinis ad uitā reuocata. Varro quoq; auctor eſt uiginti uiris agros diuidentibus capuæ quendā qui efferretur feretro domū remaſſe pedibus. Hoc idem aquini accidiſſe. Romæ quoq; Corſidionē materteræ ſuæ maritum funere locato reuixiſſe: & locatorem funeris ab eo elatum. Adiecit miracula quæ tota indicaffe conueniat. E duobus fratribus equeſtris ordinis Corſidio maiori accidiſſe ut uideretur expiraſſe: apertōq; teſtamento recitaſſe hæredem minorem fratrem inſtituiſſe. Interim eum qui uidebatur extinctus plaudēdo concinuiſſe myſteria: & narraſſe a fratre ſe ueniſſe. Commendatam ſibi filiam ab eo. Demonstratum præterea quo in loco defodiſſet aurum nullo cōſcio: & rogaffe ut iis funeribus quæ comperaiſſet efferretur. Hoc eo narrante fratris domeſtici prope annūciauere examinatum illum: & aurum ubi dixerat reperiūm eſt. Plena præterea uita eſt iis uaticiniis: ſed non conferenda: cum ſæpius falſa ſint. Si cut ingenti exemplo docebimus. Bello ſiculo Gabienus Cæſaris claſſimū fortiffimū caput a Sex. Pompeio iuſſu eius incifa ceruice & uix cohærentē iacuit in littore tota die. De inde eum adueſperauiffet: cum gemitu præcibuſq; congregata multitudine petit uti Pōpeius ad ſe ueniret: aut aliquem ex caris mitteret. Se autē ab inferis remiſſū: habereq; quod nunciaret. Miſit plures Pompeius ex amicis: quibus Gabienus dixit: Inferis diis placere Pōpeti cauſas & partes pias. Proinde euentū futurum quē optaret: hoc ſenūtiare iuſſū. Argu

mentū foris ueritatis q̄ peractis mandatis protinus expiraturus esset. Idq̄ ira uenit. Post se
pulturā quoq̄ uisōrū exempla sunt: nisi quod naturā opera non prodigiosa consecramur.

De mortibus repentinis.

Ca.

LIII.

N primis autē uisa miraculo sūt atq̄ frequētia mortes repentinā. Hęc ē sūma ui
tæ foelicitas: quā esse naturalē docebimus. Plurimas prodidit. Verrius. Nos cum
delectu modū seruabimus. Gaudio obire prāter Chilonē de quo diximus So
phocles & Dionysius siciliæ tyrānus uterq̄ accepto tragicæ uictoriæ nūcio. Mater pugna
illa cānensī filio icolumi uiso cōtra falsū nūtiū Pudore Diodorus sapiētiæ dialecticæ pro
fessor lusoria quæstione nō protinus ad itērogationes Stiplonis dissoluta. Nullis euidēti
bus causis obire dū calciatur matutino duo Cæsares Prætor & prætura populiro. fundus
dictatoris Cæsaris pater. Hic pius exanimatus: ille romæ. Q. Fabius maximus ī consūlatu
suo pridiz. Chaleū. ianua. In cuius locū. M. Orellius paucissimæ horæ cōsulatū petiit. Itē
C. Vlcatus Gurgis sēnator. Omēs adeo fani atq̄ tēpestiui ut de progrediēdo cogitarent.
Qu. Aemilius Lepidus iā egrediēs icusso pollice limini cubiculi. C. Aufidius cū egressus
in sēnatū irer offēso pede ī comitio. Legatus quoq̄ qui rhodiorū cām ī sēnatu magna cū
admiratione orauerat. In limine curiæ protinus expirauit progredi uolēs. Cn. Bebius Pā
philus præfēctura & ipse fūctus cū a puero quæfisset horas. A. Pōpeius ī capitolio cū deos
salutasset. M. Iuuentius Thalna cons. cū sacrificaret. C. Seruilius Pāsa cū staret ī foro ad ta
bernashora diei secūda. i. P. Pāsam fratrem inixus. Bebius Iudex dū uadimoniū differri iu
bet. M. Terētiū Corax dū tabellas scribit ī foro. Necnō & proximo āno dū cōsulari uiro ī
aurem dicit eques romanus ante Apollinem eboreū q̄ est ī foro Augusti. Super omnes. C.
Iulius medicus dū inūgit specillū per oculū trahēs. A. Manlius Torquatus cōsularis cū in
cēna placētā appeteret. L. Dutius medicus Valla dū mulsi potionem haurit. Ap. Saufeius
cū a balneo reuersus mulsū bibisset: ouumq̄ forberet. P. Quintius Scapula cū apud Aui
liū Gallū cōenaret. Decimus Saufeius Scriba cū domi suæ præderet. Cornelius Gallus præ
torius & Q. Haterius eques ro. ī Venere obire. Et quos nostra adnotauit ætas duo æque
stris ordinis ī eodē Pantomimo Mythico tū forma præcellēte. Operosissima tamē securitas
mortis ī. M. Ofilio Hylaro ab antiquis traditur comediarū histrionē: cum populo admo
dū placuisset natali die suo: cōuiuiūq̄ haberet edita cēna calidā potionē ī pultrario popo
scit: simulq̄ personā eius diei acceptā intus coronā e capite suo ī eā transtulit: tali habitu
rigens nullo sentiēte: donec accubantiū proximus tepescere portionē admoneret. Hęc foeli
cia exēpla: at cōtra miseriarū innumera. L. domitius clarissime gētis apud masiliā uictus: cor
fini captus ab eodē Cæsare ueneno potō propter tediū uitæ: postq̄ biberat. omī opere ut
uiueret anxius ē Inuenitur ī actis Foelcis Russei aurigæ iam igne illata in rogū eius unū e
fauentibus iessisse sese. Friuolū dictū ne hoc gloriæ artificis daretur: aduersis studiis copia
odorū corruptū criminātibz. Cū ante nō multo. M. Lepidus nobilissimæ stirpis quē eue
nri anxietate diximus mortuū flāmā ui erogo eiectus recōdi propter ardorē nō potuisset:
iuxta sarmentis aliis nudus crematus est.

De sepultura.

Ca.

LIIII.

Pfū cremare apud romanos nō fuit ueteris iſtituti. Terra cōdebantur. At postq̄
lōgins bellis obrutos erui cognouere: tūc iſtitutū. et tū multifarie priscos serua
uere rit. Sicut ī cornelia domo nemo añ ſyllā dictatōrē tradit esse cremat. Idq̄
eū uoluisset ueritū talionē eruto. C. marii cadauere. Sepult. intelligit quoquomō conditus.
humatus uero humo contextus.

De ania uel de manibus uel de resurrectionē uerba gētiliū mania. Ca. LV.

P Oost sepulturā aliæ atq̄ aliæ manū ambages. Omnibus a suprema die eadē quæ
ante primū. Nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut ania q̄ ante natalem.
Eadē. n. uanitas ī futurū etiā se propagat: & ī mortis quoq̄ tēpora ipsa sibi uita mē
titur. Alias īmortalitatē ania: alias trāsfūrationē: alias sensum īferis dando: & manes colē
do: deūq̄ faciēdo: qui iā etiā homo esse desierit. Ceu ullo mō spirādo rō hōini a cæteris ani
malibus. distet. Aut nō diuturniora ī uita multa reperiātur: q̄bus nemo similē diuinat īmor
talitatē. Quod aut corpus animæ prosequitur materiā. Vbi cogitatio illi: quomō uisus: au
ditus: aut q̄ tūgit: q̄ usus eius: aut q̄ sine his bonū: Quæ deīde sedes: quanta ue multitud
tot sæculis aīarū uelut umbrarū Pueriliū ista deliramētōrū. Auidæq̄ nūquā definere mor
talitatis commenta sunt. Similis & de asseruandis corporibus hominum ac reuiuiscendis

promissa Democrito uanitas: qui nō reuixit ipse. Malig. ipsa demētia ē iterari uitā mortēq. Quae genitis quies unq si in sublimi sensus anime manet: inter inferos umbrā. Peidit profecto ista dulcedo credulitasq. praecipuū naturae bonū mortē: ac duplicat obitus: si dolere etiā post futuri aestimationē euenit. Etenī si dulce uiuere: cui potest esse uixisse: At quāto facilius certiusq. sibi quēq. credere: ac specimē securitatis antegēitali sumere. experimēto.

Quae quis inuenerit in uita.

Ca.

LVI.

Onfēcaneū uidetur priusq. digrediamur a natura hominū idicare quae cuiusq. sciētia a quocūq. iuenta sūt. Emere ac uēdere iſtuit Liber pater. Idē diadema regū iſigne & triūphū iuenit. Ceres frumēta cū atea glāde. uescerētur. Eadē molere & cōfere i attica italia & sicilia: ob id dea iudicata. Eadē prima leges dedit. ut alii putatiere Rhadamāchus. Litteras semper arbitror assyrias fuisse. Sed alii apud aegyptios a Mercurio ut Gellius. Alii apud syros repertas uolūt. Vtiq. i grāciā attulisse e phoenice Cadmū sexdecim numero. A. B. C. D. E. G. I. L. M. N. O. P. R. S. T. V. Quibus troiano bello Palmedē adiectis se quattuor hac figura

Toridē post eū Simonidē medicum.

Quarū omniū uis in nostris recognoscitur. Aristoteles decē & octo prifcas fuisse a.

Et duas ab Epicharmo additas.

q. a Palamede mauult. Anticli

des in aegypto inuenisse quēdā nomine Menona tradit quindeci annis ante Phoroneū antiquissimū grāciā regē. Id monumētis approbare conatur. Ediuerso Epigeles apud babylos septingentorū uiginti annorū obseruationes syderū cōstilibus laterculis inscriptas docet: grauis auctor i primis. Qui minimū Berofus & Critodemus quadringētorū octoginta annorū. Ex quo apparet aeternus litterarū usus: In laciū eas attulerūt pelagū. Lateranias domos cōstituerūt primi Euryalos & Hyperbios fratres athenis: antea specus erat pro domib. Gelio Doxius Celi filius lutei aedificii iuentor placet: exēplo sūpro ab hirudinū nidis. Op pidū Cecrops a se appellauit cecropia: quae nūc ē ars athenis. Aliqui argos a Phoroneo rege ante cōditū uolūt. Quidā & sycone. Aegyptii multo ante apud ipsos diospolin. Tegulas iuenit Cinyra Agriopae filius: & metalla teris: utrū quae in isula cypro. Itē forcipē: marculū: uedē: incudē. Putcos Danaus ex aegypto aduectus i grāciā quae uocabatur argidipsion. Lapidicias Cadin? thebis. Archeophrasius i phoenice. Traſon muros. Tures ut Aristoteles Cycopes. Phoenices ut Theophrast. Aegyptii textilia. Inficere lanas foridib. Lydi. Fufos i lanificio Closter fili. Arachnae. Linū & retia arachnae. Fulloniā artē nitias megareſis. Sutrīnā Boetius. Medicinā aegyptii apud ipsos uolūt repertā. Alii p Arabū Babylosis & Apollinis filiū. Hraebariā & medicamētariā a Chirone Saturni & Phyllirae filio. Aes cōflare & tēperare Aristoteles Lydū scytē mōstrasse. Theophratus Delā Phrygē putat. Aerariā fabricā alii Chalybas: alii Cyclopes. Ferū Hesiodus i cretaes qui uocati sūt Daſyli Idai. Argētū inuenit Eristhonius atheniēſis: ut alii Ceacus. Auri metalla & cōſtaturā Cadmūs phoenix ad pangeū montē. Ut alii Thoas & Eacis i panchaia aut Sol oceani filius: cui Gellius medicinae quoq. i uetionē ex melle assignat. Plūbū ex cassiteride isula primus apportauit Midacritus. Fabricā ferreā iuenerē Cyclopes. Figulinas Chorebus atheniēſis. In iſ orbē Anacharſis scythes: ut alii Hypbeos corinthius. Fabricā materiātū. Dedalus: & i ea ferrā: alciā: ppēdicū: iſ: terebrā glutinū: ichthyocollā: Normā: fornici aut & libellā & tornū & clauē Theodorus famius. Mēſuras & pōdera Phidon argiū: aut Palemedes ut maluit Gellius. Ignē e silice Pyrodes. Cilicis filius. At eundē asseruare i serula Prometheus. Vchiculū cū quattuor rotis Phryges: Mercaturas pēni. Culturas uitiū & arborū Eumolphus atheniēſis. Vniū aqua misceri Staphilus Sitheni filius. Oleū & trapetas Aristeus atheniēſis. Idē mella. Bouē & atrū Briges atheniēſis: ut alii Triptolem. Regiā ciuitatē aegyptii. Populārē artici. Post Theſeū tyrānū primus fuit Phalaris agrigēti. Seruitiū iuenerē lacedaemonii. Iudiciū capiti in agriopago primū actū ē. Praeliū afri cōtra aegyptios primi fecere fustibus quos uocāt phalagas. Clipeos iuenerūt praetus & Acritus inter se bellātes: siue Chalchus Athamātis filius Loricā Mydias messeniū. Galeā: gladiū: hastā lacedaemonii. Ocreas & cristas Cares. Arcū & sagittā Scythen Iouis filiū. Alij sagittas perſen perſei filiū inuenisse. Lāceas aetos. Iaculum cū amēto ferūt iuēſſe Aetolū Martis filiū. Hastas uelitares Tyrrhenū pilūq. pētheſileā amazonēſe curim. piſeū uenabula. Et i tormētis scorpionē Cretas. Catapultā syros. phoenicas balistā & fundā. Aeneā tubā piſeū Tyrrhenū. Testudines Artemonē clazomenū. Equū qui nūc aries appellatur i muralibus machinis Apeū ad troiā. Equo uehi Bellorophontem

LIBER.

Frenos & strata equorum peletoniū. pugnare ex equo thessalos: q̄ cetauri appellati sūt: habitātes secūdū peliū montē. Bigas primū iūxit phrygū. natio. Quadrigas Erichonius. ordinē exercitus: signi dationē: rheifaras: uigilias iuenit palamedes troiano bello. Specularē significationē eodē bello. Sinō. Inducias Lycaō. Fœdera Theseus: Auguria ex aubus Caras a quo caria appellata. Adiecit ex ceteris aialibus Orpheus. Aruspiciū Delphus. Ignispicia Amphiarus. Auspicia autū Tyresias thebanus. Interpretationē ostētorū & sōtorū Amphyctyō. Astrologiā Atlas Libyæ filius: ut alii ægyptii ut alii assyrii. Spherā i cāmileus Anaximāder. Vētorū rōem Aeolus Hellenis filius. Musicā Amphion. Fistulā pan. Monaulū Mercurius. Obliquā tibiā Mydas i phrygia. Geminas tibiās Marsias. In eadē gēte lydios modulos Amphion. Dorios Thamyras thrax. phrygios Marsias phryx. Citharā Amphio: ut Alii Orpheus: ut alii Linus. Septē cordis additis Terpāder. Octauā Simonides addidit. Nonam Timotheus. Cithara sine uoce cecinit Thamyas prius. Cū cātu Amphio: ut alii Linus. cithara edita carmiā pposuit terpāder. Cū tibiis canere uoce Troezen Dardanū instituit. saltatio nē armatā Curetes docuere phyrhyce phyrhū utraq̄ i creta. uei sū heroica pythio oraculo debent. De pœmatū origie magna quæstio ē. Ante troianū bellū pbatur fuisse. plaicā orationē cōdere pherecides Syrius instituit tēpore Cyri regis. Historiā Cadmus milcū. Lucos gymnicos i arcadia Lycaō. Funebres Acastus i iolcho. post eū Theseus i isthmo. Hercules olympiæ athleticā. pythus pilē lusoria. Gyges lydius picturā i ægypto. In græcia uero pyrrhus Dedali cognatus ut aristoteli placet: ut theophrasto polignotas atheniēsis. Nauē primus i græciā ex egypto Danaus aduexit. Ante ratibus nauigabat i uētis i mari rubro iter i fūlas a rege Egrytra. Reperiūt q̄ mysos & troiāos priores excogitasse i hellefpōto putent cū trāfirēt aduersus thracas. Etia nūc i britāico oceano uiles corio circūfuta fiūt. In nilo ex papyro & seirpo & arūdine. Lōga naue lasonē primū nauigasse philostephanus auctōr ē egeas parthalū. Ctheas Samyrā. Saphanus Seniramī. Archimachus Aegæonē. Biremem Damasthenes erythreos fecisse. triremē Thucydides Amoclen corinthiū. Quadriremē Aristoteles carthaginiēses. Quiqueremē instituit Nefichthon salaminus. Sex ordinū Senazoras syracusius. Ab ea ad deciremē Nefigitō. Alexadrū magnū ferūt instituisse ad duodecim ordies. philostephanus ptolemæū Soterē ad q̄ndeci. Demetriū Antigōi ad. xxx. ptolemæū philadelphū ad. xl. ad ptolemæū philopatorē q̄ Triphō cognominatus est ad. l. Onerariam Hippus tyriū uenit. Lēbū cyrenēses. Cymbā phœnices. Celocē rhodi. Cercirā cyprii. Syderū obseruationē i nauigādo phœnices. Remū copa latitudinē eius plata. Vela Icarus. Malū & antēnā Dedalus. Hippagum salaminii: aut ut pericles atheniēses. Teas lōgas tasiū. Antea ex prora tantū & puppi pugnabatur. Rostra addidit piseus Tyrrheni anchorā. Eupalamius eandem bidente. Anacharsis harpagonas. Et manus perides atheniēsis: Adminicula gubernandi Typhis. Classe princeps depugnauit Minos. Animal occidit primus Hiperbius Martis filius. Prometheus bouem. In quo primū gentū cōsensus. Ca. LVII.

g Entium cōsensus tacitus primus oīum cōspirauit ut ionū litteris uterentur.

De litteris antiquis.

Ca.

LVIII.

Eteres græcas fuisse eadem pene quæ nunc latinæ inditio erit delphica tabula antiqua qui æris: quæ est hodie in palatio dono principum Minerue dicata in bibliotheca cū inscriptione tali

Quando primum tonfores romæ.

Ca.

LIX.

f Equens genitū cōsensus in tonforibus fuit: sed romanis tradior. In italiam ex Sicilia uenere post romā conditā anno quadrigentesimo quinquagesimo quarto: adducte. p. Ticinio Mena ut auctōrē Varro. Ante intonsi fuere primus omnium radi quo tidie instituit Africanus sequens Diuus Augustus cultris semper usus.

Quando primum horologia.

Ca.

LX.

t Ertius cōsensus fuit in horarum obseruatione iam hac rōne accedens. Quando & aquo in græcia reperta diximus in secundo uolumine. Serius etiā hoc Romæ contigit. Duodecim tabulis ortus tantum & occasus nominatur. post aliquot ānos adiectus est & meridies accenso consulum id pronunciantē cum Curio inter rostra & argeorū thesin profexisset talem solem. Ac columna ænea ad carcerem inclinato sydere supremam pronunciauit. Sed hoc serenis tantū diebus usq̄ ad primū punicū bellum princeps romāis solarium horologium statuisse ante. xii. ānos quā cū pyrrho bellatum est ad ædem Quirini.

g

LIBER.

L. Papyrius Cursor cum ædem dedicaret a patre suo uotam a Fabio Vestali proditur. Sed neq; facti horologii rōnem uel artificis significat: nec unde translatum ē: aut apud quē scriptū id inuenerit. M. Varro primum statutū in publico secundū rostra in colūna tradit bello punico primo a. M. Valerio Messala consule catina capta in sicilia. Deportatum idē post xxx. annos quāde papyriano horologio traditur anno urbis quadringētesimo septuagesimo septimo. Nec congruebant ad horas eius lineæ. paruerūt tñ ei annis. xi. donec. Q. Marcius philippus qui cum. L. Paulo fuit censor diligētius ordinatū iuxta posuit. Idq; munus inter censoria opera gratissime est acceptum. Etiam tamē nubilo incerte fuere horæ usq; ad pximū lustrū. Tunc Scipio Nasica collega Lenati primus aqua diuisit horas æq; noctiū ac dierū. Idq; horologiū sub tecto dicauit anno urbis. d. lxxxv. Tā diu po. ro. idiscreta lux fuit. Nunc reuertamur ad reliqua animalia: primūq; terrestria.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. VIII.

De animalibus terrestribus. Elephantorum cōmēdatio: & de sensu eorū. Ca. I.

De reliqua transeamus animalia & primum terrestria. Maximum ē elephant: proximūq; humanis sensibus. Quippe intellectus illis sermonis patri. Et in primis obedientia officiorūq; quæ didicere memoria. Amoris & gloriæ uoluptas: immo uero quæ etiam in homine rara probitas: prudentia: æquitas Religio quoq; syderum solisq; ac lunæ ueneratio. Auctores sunt in mauritaniz saltibus ad quendam annē cui nomen est anulo nitescere luna noua greges eorum descendere: ibiq; se purificantes solenniter aqua circū spergi: atq; ira salutato sydere in siluas reuerti: uiculorū fatigatos præ se ferentes. Alienæ quoq; regiōis ītellectu creduntur maria transitori nō ante naues conscendere: q̄ inuitati rectoris iureiurando de reditu. Visiq; sunt fessi agritudine: quādo & illas moles infestāt morbi: phærbas supini i calū iacentes: uelluti tellure precibus alligata. Nam quod ad docilitatē attinet. Regem adorant. Genua submittūt. Coronas porrigūt. Indicis arabici minores quos appellant nothos.

Quando primum iuncti. Ca. II.

Omx iuncti primum subire currū Pōpei magni africo triūpho. Quod prius idia uicta triūphāte libero patre memorat. Procilius negat potuisse popei triūpho iunctos egredi porta. Termanici Cæsaris munere gladiatorio quosdā icōditos mor? edidere saltatū mō. Vulgare erat p auras arma iacere nō auferētib? uentis: atq; iter se gladiato rios pgressus edere: aut lasciuie pncitate colludere. Postea & p funes i celsere. Leditas ē ferētes q̄terni singulas: puerperas imitātes pleniq; hominū tricliniis accubitu: ire p lectos ita libatis uestigiis: ne qs potatū attigeret. De docilitate eorū. Ca. III.

Ertū ē unū tardioris ingenii i accipiēdis quæ tradebantur sepius castigatum uerberibus eadē illa medicantē noctu repertū. miq; maxie & aduersus quidē funibus subire. Sed regredi magis utiq; pnis. Mutianus ter osul auctor ē aliquē ex iis & litte rarū ductus grecarū didicisse: solitūq; præscribere eius liguæ uerbis. Ipse Egiō hæc scripsit: & spolia celtica dicaui. Itq; se uidente puteolis cū aduecti de naue egredi cogerētur: ter ritos spacio pcul pōtis a continēte porrecti: ut sese lōginq; ueris æstimationē fallerent: auctos retrosus isse. prædā ipsi in se expectādā sciunt solā esse i armis suis: quæ luba cornua appellat. Herodorus tāto antiqor & p̄ueto melius dētes. Quā obrē deciduos casu aliquo uel fenestra defodiūt. Hoc solū ebur ē Cetez & i iis quoq; qd corpus itexit utilitas ossa. Quāq; nup ossa ē i laminas secari cōpere penuria. Et enī rara āplitudo iā dētiū pterq; ex idia reperit. Cetez i nostro orbescere luxuriæ. Dētiū cādore itelligit i uera. Circa hos belli cura summa. Alteris mucroni pcut ne sit præliis hebes: alterius operario usu fodunt radices. Impellunt moles circūuentiq; a uenātibus primos cōstituūt: qbus sūt minimi ne tanti prælium putetur. postea fessi impactos arbori frangunt: prædāq; se redimunt.

De clāmētia eorū: & q̄ picula sua itelligāt: & de tigridis truculētia. Ca. IIII.

Iū in plerisq; animalib? scire quare perantur. Sed & p cuncta qd caueāt. Elephas homine obno forte in solitudine & simpliciter oberrante clāmēs placidusq; etiam de mōstrare uia traditur. Idē uestigio hoīs aī aduerso priusq; hoīe itremiscere īsidiaq;

metu. Subsistere ab olfactu. Circūspicere. Iras p̄sare. Nec calcare: sed certum p̄mo trade
re. illū seq̄ nēci nūcio similisq; ad extremū. Nunc agmen circūagi: & reuerti aciēq; dirigi.
Adeo oīum odori durare uirus illud maior ex parte ne nudorum quidē pedū Sic & tigris
Et feris ceteris truculēta: atq; ipsa elephanti quoq; sp̄nēs uestigia. Moie uiso trāfere di
citur p̄tinus catulos. Quo nā modo agnito? ubi ante cōfecto illo quē timet? Etenī tales fili
uas minime frequētari certū ē. Sane mirantur ipsā uestigiū raritatē. Sed unde sciūt timēdos
esse? imo uero cur uel sepius cōspēctū pauēant: tāto uirib; magnitudie uelocitate p̄statio
res. Nimirū hęc ex natura rege potētia ei; sauiissimas ferarū maxiasq; q̄ nūq; uidissent: qd de
beat timere & statim itelligere cursit timēdū. De itellektu & memoria eorū. Ca. V.

Elephanti gregatim semp ingrediuntur. Ducit agmē maxius natu. Cogit atate pxi
mus Amnē trāsire minimos p̄mittūt: ne maior; īgressu atterēte alueum crescat
gurgitis altitudo. Antipater auctor ē duos Antiocho regi ī bellicis usibus celebres
etiā cognominib; fuisse. Etenī nouere ea. Certe caro cū impatorū nōia ānalibus describē
ret: eū qui fortissime p̄cliatuū esset in punica acie Sutrū tradidit uocatū: altero dēte muti
lato. Antiocho uadū fluminis exp̄iētū renuit Ajax: aliqñ dux agminis seper. Tum pro
nuntiātū eius fore p̄ncipatū q̄ trāssisset: ausumq; parocū. Ob id phaleris argenteis quo
maxime gaudent: & reliquo oī primatu donauit. Ille qui notabat iēdia mortē ignominia
p̄tulit. Mirus nāq; pudor ē. Victusq; uocē fugit uicioris. Terrā ac uerbenas porrigit. Pu
dore nunq; nisi ī abdito coeūt. Mas q̄nquēnis: fēmina decēnis. Inīcūt biēnio: q̄nis ut ferūt
cuiusq; anni diebus: nec amplius. Sexto p̄fundunt amne nō āte reduces ad agmē. Nec adul
teria nouere. Nulla uē p̄ fēminas inter se p̄clia: ceteris animalibus p̄ncialia. Nec q̄ de
sit illis amoris uis. Nāq; tradit unus amasse quādā ī aēgypto corollas uēdētē. Ac ne q̄s uul
gariter electam putet: miretur gratā Aristophani celeberrimo in arte grāmatica. Alius me
nadrū syracusanū īcipientis iuuentatē ī exercitu Ptolemāi desiderū eius quotiens nō uide
rēt media testatur Et unguētariā quādā delectā luba tradit. Omnīū amoris fuere argumē
ta gaudiū a cōspēctū blāditiaq; in cōditā: stipes q̄s populus dedisset seruata & ī sinū effusa
Nec mirū esse amorē quibus sit memoria. Idē namq; tradit agnitū ī fenēcta multos post an
nos qui rector ī iuuetā fuisse. Idē diuinationē quādā iusticia. Cū boccus rex. xxx. elephā
tos totidem in quos sauire instituerat stipribus alligatos obiecit: p̄cufantibus inter
eos qui lacefferent: nō potuisse effici ut crudelitatis alienā ministerio fungeretur.

Quando primum in italia.

Ca.

VI.

Elephantes italia primū uidit pyrri regis bello. Et boues lucas appellauit in lucanis
uisos āno urbis quadrigētesimo septuagesimo secūdo. Roma autē in triūpho septē
annis ad superiōrē numerū additis. Eadē plurimos anno q̄ngētesimo secūdo uictō
ria. L. Metelli p̄ntificis in sicilia de poenis captos. Cxlii. fuere trācti ratibus: quas doliorū
cōsertis ordinibus īposuerant. Verius eos pugnasse ī cyro: interfectosq; iaculis tradit pe
nuria cōsiliū. Quoniā neq; ali placuisset: neq; donari regibus. L. Piso ī ductos dūtaxat ī cy
ro: atq; ut p̄ceptus eorū īcreseceret ab operariis hastas p̄pilatas habentibus: p̄ cyrū totū
actos. Nec qd de iis factū sit auctores explicat: q̄ nō putāt īterfectos.

Pugna eorum.

Ca.

VII.

Lata est unius ē Romanis dimicatio aduersus elephātum. Cū Hānibal captiuos no
stros dimicare inter se coegisset. Namq; unū qui superat obiecit elephanto: & illū
dimitti p̄ctus si īteremisset. Solus ergo ī harena cōgressus magno poenorū dolore
confecit. Hānibal cum famā eius dimicationis cōtemptū allaturam beluis itelligeret: equi
res misit qui abeuntē interficerē. Promuscidē eorū facillime amputari Pyrri p̄cliorum
exp̄imētis patuit. Romā pugnasse Fenestella tradit primū omnium in cyro Claudī Pul
chri adilitate curruli. M. Antonio. A. Posthumō cons. anno urbis sexcentesimo q̄nquagesi
mo quinto. Itē post annos. xx. Luculorū adilitate curruli aduersus tauros. Pōpei quoq; al
tero consulari dedicatione tēpli Veneris uicticis pugnauere in cyro. xx. aut ut quidā tra
dunt. xvii. Getulis ex aduerso iaculantibus mirabili unius dimicatione: qui pedibus cōfosa
sis repsit genibus ī cateruas: arepta scūtā iaciēs ī sublime: quā decidētia uolubilitate spe
ctantibus uoluptati erant: q̄n orbē circūacta: uelut arte nō furore belux iacerentur Magnū
& in altero miraculum fuit uno ictu occiso. Pilum sub oculo adactū in uitalia capitis uene
rat. Vniuersi eruptionē tētauerē nō sine uexatione populi circūdātis claustris fereis. Qua
g ii

LIBER.

de cā Cæsar dictator postea simile spectaculū editurus euripis harenā circūdedit: quos Nero princeps sustulit equiti loca addens. Sed Pōpeani amissa fugæ spe misericordiā vulgi in narrabili habitu quæratēs supplicauere quadā sese lamētatione cōplorantes: tanto populi dolore, ut oblitū impatoris ac munificentiæ honorisue exquisitē fletus uniuersus cōsurgeret: dirascq; Pōpeio quas ille mox luit pœnas ipræcaret. Pugna uere & Cæsari dictatori tertio cōsulatu eius. xx. contra pedites quingētos. Iterūq; toridē turriti cū sexagenis ppugna toribus eodē quo priores numero peditū: & pari equitū e diuerso dimicātē. Postea singulis principibus Claudio & Neroni in cōsumatiōe gladiatorū ipsius animalis tāta narratur clemētia cōtra minus ualidas ut i grege pecudū cōcurrētia manu dimoueat: ne qd obterat in prudēs. Nec nisi lacesciti noceant ideoq; gregatī sēper ambulent. Minime ex omnibus soli uagi. Equitatu circūuecti in firmos aut fessos uulneratos ue i mediū agmē recipiūt: ac uelut ipio aut rōe p uices subeūt. Capti celerime mitificāt ordi suco.

Quomodo capiantur.

Apiūt aut i india unū ex domitis agēte redōre, q deprehēssū solitariū abactū ue a grege uerberat ferro. Quo fatigato trāscendit i eū: nec secus ac priorē regit Africa foucis capite: inq; dereātē aliquo p̄tinus cæteri cogerūt ramos: moles deuoluūt: aggeres cōstruūt: omīq; ui conāt extrahere. Antea domitādī gratia regis equatu cogebāt i cōuallē manufactā: & lōgo tractu fallacē. Cuius ielusus ripis fossilq; fame domabāt. Argumētū erat ramus hoīe porrigētē clemētē acceptus. Nūc dētiū cā. Pedes eorū iaculāt: alioq; molliissimos. Troglodytæ cōtermīni æthiopiz qui hoc solo uenatu alunt arboris pp̄iquas itineri eorū cōscēdūt. Inde totius agminis nouissimū speculati extremas i clunes defiliunt. Leua apprehēditur cauda. Pedes stipāt i sinistro fœmore. Ita pedēs alterū politē dextra cadit: ac pacuta bipēni hoc crute tardato pfugiēs alterius poplitis neruos ferit: cūcta præcelexi pnicitate peragēs. Alii tuciore genere: sed magis fallaci intētos i gētes arcus de figūt hūmī lōgius. Hos p̄cipui uitibus iuuenes p̄tinēt. Alii cōnixi pari cōatu rēdūt: ac p̄tercūtib; sagittarū uenabula i figūt: mox saguinis uestigiis sequunt. Elephātōz generis fœminæ multo p̄uidiores.

Quomodo domantur.

Omātur aut rabidi fame & uerbetibus: elephantis aliis admoit qui tumultuantem cathenis coercent. Alias circa coitus maxime efferātur. Et stabula indorū dentibus sternunt. Qua p̄p arcet eos coitu fœminarūq; penuria sepant quæ haut alio modo q armetorū hēnt. Domiti militāt. Et turres armatorū in hostes ferunt magnaq; ex parte orientis bella cōficiūt. Prosterunt acies: p̄terūt armatos. Idē minimo suis fridore terret. uulneratq; & territi retro sēp cedūt. haud miore p̄tū suaz pnicie. Indicū afri pauēt nec cōtueri audent: nā & maior idicis magnitudo ē. De p̄tū eorū & reliqua natura.

Ca. X.

Ecce annis gestare in utero uulgus existimat. Aristoteles biennio: nec amplius quā singulos semel gignere: pluresq; uiuere ducentis annis: & quosdā trecentis. Iuuenta eorum selesimo incipit. Gaudent annibus maxime & circa fluuios uagantur eum alioquin nare propter magnitudinē corporis non possit. Idem frigoris i paciētes. Maximū hoc malū: i flationemq; & p̄fluuium alui: nec alia morborū genera sentiunt. Olei potu ita quæ corpori eorum inhæserant decidere inuenio. A sudore autē facilius adhærescere. Et terram edisse iis tabificum est: nisi sapius mandant. Deuorant autē & lapides. Trunq; eos quidem gratissimo in cibatu. habent. Palmas excelsiores fronte prosterunt. Ac ita iactum assumunt fructum. Mandunt ore. Spirant & bibunt: odoranturq; haud improprie appellata manu. Animalium maxime odore murē: & si pabulum in præsepio positum attingi ab eo uidere: fastidiunt. Cruciatum in potu maximū sentiunt haustā hirundine: quā saguifugā uulgo coepisse appellari aduerto. Hæc ubi in ipso animæ canali se fixit: intolerādō afficit dolore. Durissimum dorso tergus Ventres molles. Setarum nullum regumētum: ne in cauda quidem præsidium abigendo tedio muscarum. Nāq; id & tāta uastitas sentit. Sed cancellata tutis & inuitans id genus animalium odore. Ergo cum extenti recepere examia arctais in rugas repente cancellis cōprehensas enecant. Hoc iis pro cauda: pro iuba: pro uilo est. Dentibus ingens præcium. Et deorum simulachris laudatissima ex iis materia. Inuenit luxuria cōmendationem: & aliam expetit in callo manus uini saporis haud alia de causa credo quā quia ipsum ebur sibi mandere uidetur. Magnitudo dentium uidetur quidem in templis præcipua. Sed tamen in extremis africa q̄ confinis æthiopiz est. positū uicē i domo.

ciliis præbere, Sepeſq; i iis & pecorū ſtabulis palos elephantorum dentibus fieri Polybius tradit auctore Gauluſa Regulo.

Vbi naſcantur: Et de diſcordia eorum & draconum.

Ca.

XI.

Lephanes fert africa ultra ſyrticas ſolitudines: & in mauritania. Ferūt æthiopes & troglodytæ ut dictū eſt. Sed maximos idia bellantesq; cum iis ppetua diſcordia dracones tantæ magnitudinis ut & ipſos circumflexu facili ambiāt: nexuq; nodi pſtrin-
gant. Cōmoritura dimicatio uictuſq; coruēs complexum elidit pondere.

De ſolertia animalium.

Ca.

XII.

In Ira aiſiū pro ſe cuiq; p̄cipua ſolertia ē ut iis una ſcandēdi i tantam altitudinē diffi-
cultas. Draco itaq; iter ad pabula ſpeculatur. Ab excella ſe arbore iniicit. Scit ille ipa
rē ſibi luſtatū cōtra nexus. Itaq; arborū aut rupiū attritū q̄rit. Cauent hoc dracones: ob idq;
greſſus primū alligant cauda. Reſoluūt illi nodos manu. At bi in ipſa nare caput cōdūt: pa-
riterq; ſpiritu p̄cludunt: & molliſſimas lancinant partes. Iidem obuī deſpheni in aduerſos
erigunt ſe: oculoſq; maxime petunt. Ita ſit ut plerūq; cæci ac fame & mæoris tabe cōſecti
reperiuntur. Quā quis aliā tantæ diſcordiæ cauſam attulerit: niſi naturæ ſpectaculū ſibi ac
paria cōponentis. Eſt & alia dimicationis huius fama. Elephantis frigidiffimū eſſe ſanguinē
ob id aſtu torrente p̄cipue a draconibus expeti. Quāobrem in amnes meſſos inſidiari bibē
tibus: artatiſq; illigata manu in aurē morſū deſigere. Quoniā is tantum locus defendi non
poſſit manu. Dracones eſſe tantos ut totū ſanguinē capiant. Itaq; elephantos ab iis ebibi: ſic
catolſq; cōcidere: & dracones inebriatos opprimi cōmoriq;. De draconib;.

Ca.

XIII.

Enerat dracones æthiopia idicis pares uigēnū cubitoꝝ. Id mō mirū unde criſtatos
g Iuba crediderit. Aſachei uocāt æthiopes: apud quos maxie naſcāt. Narraſ i mariti-
mis eorū q̄ternos q̄noſq; iter ſe cratiū mō i plexos erectis capitib; uelificātes ad me-
liora pabula arabiz uehi fluctibus. De ſerpētib; maximis & bois.

Ca.

XIII.

Egaſthenes ſcribit i india ſerpentes in tantam magnitudinē adoleſcere: ut ſolidos
m hauriāt ceruos tauroſq;. Metrodorus circa rhidacū annē in ponto ut ſuperuolātes
quis alte p̄niciterq; alites hauſtu raptas abſorbeant. Nota eſt in punicis bellis ad flu-
mē bagradā a regulo inſpatore balisſtis tormētisq; ut oppidū aliquot expugnata ſerpēs. cxx
pedū longitudinis. Pellis eius maxillæ uſq; ad bellū numantinū durauere tomæ in templo.
Faciunt his fidem in italia appellatæ boæ i tantā magnitudinē excētes ut Diuo Claudio p̄i-
cipe occiſæ i uaticano ſolidis in aluo ſpectatus ſit infans. Aluncur primo bubuli lactis ſuco-
co. Vnde nomē traxere. Cæterorū animalium quæ modo cōuecta undiq; italie frigere ſæ-
pius: formas nihil attinet ſerupuloſe reſerre.

De ſcythicis animalibus & ſeptentrionalibus.

Ca.

XV.

Auciſſima ſcythia gignit iopia fructuū. Pauca contermia illi germania. Inſignia tñ
p bouū ferarū genera: iubatos biſontes: excellentiq; & ui & uelocitate uiros: quibus
ſperitum uulguſ buballorū nomē imponit: cū id gignat africa uituli potius cerui-
te quadā ſimilitudine. Septentrio fert & equorū greges ferorū: ſicut aſinorū aſia & africa.
Præterea alcēni proceritas auriū & ceruicis diſtinguat: iumento ſimilē. Item natā i ſcadinæ
uia inſula: nec unq; uiſam i hoc orbe: multis tamē narratā machlin haud diſſimilē illis & nul-
lo ſuffraginū flexu. Ideoq; nō cubātem & accliuē arbori in ſomno: eaq; incifa ad inſidias ca-
pi. Alias uelocitatis memoratæ. Labrarū ei ſuperius p̄grandæ: ob id retrograditur in paſcē
do: ne priorā tēdens inuoluatur. Tradunt in mœſia feram quæ bonafuſ uocetur equia iu-
ba: cætera tauro ſimilē: cornib; ita ſe inflexis ut nō ſint utilia pugnæ. Quapp fuga ſibi auſi
liari: redentē ea ſimū interdum & triū iugerū longitudine cuius p̄ctus ſequētes ut ignis
aliquis comburat. Mirum pardos pantheras leones & ſimilia condito in corporis uaginas
unguiū niucone ne refringantur hebetenturq; ingredi: auerſiſq; faculis currere: nec niſi
appetendo prætere.

De leonibus.

Ca.

XVI.

Eoni p̄cipua generoſitas: tunc cū colla armoſq; uestiunt iubæ. Id. n. atate cōrigit
e leone cōceptis. Quos uero pardi generauere ſemper inſigni hoc carēt. Simili mo-
do fœminæ. Magna iis libido coitus: & ob hoc maribus ira. Africa hæc maxime ſpe-
ctat inopia aquarū ad paucos amnes cōgregātibus ſe feris. Ideo multiformes ibi animalium.
parūs: uariæ fœminis cuiuſq; generis mares aut ui aut uoluntate miſcente. Vnde etiā uul-
gare græciæ dictum ſemper aliquid noui affricam affere. Odore adultera pardi coitum ſen-

g iii

g p̄s cxx. pedū

Aſſeica græc. multa
fœminæ q̄q; aſia.

qm Arist. tot ac
inta & alib
scripsit
1. volumina de
alib Arist.

tit i adulteria leo: totaq; ui cōsurgit i poenam. Ideirco aut culpa flumine abluirur: aut lon
gius comitatur. Semel aut edi parū lacerato unguū acie utero i enixu uulguū credidisse
uideo. Aristoteles diuersa tradit: uir quē i iis magna secutus in parte praefadū reor. Alex
andro magno rege istānato cupidine animalium naturās noscēdi delegatq; cōmēdatiōe
Aristoteli sumo i omī sciētia uiro: aliquot milia hoīum i totius asiāe grāciāq; tractu parere
iula oīum quos uenatus aucupia piscatuq; alebāt. Quibusq; uiuaria: armēta: aluearia: pi
scina: auiana i cura erāt: ne quid usq; gētium ignoraretur ab eo quos percōtādo. I. ferme uo
lūmīa illa praelara de aialibus condidit. Quā a me collecta in arctum cum iis quā ignora
uerat: quāso ut legentes boni cōsulant i uniuersis rerum naturā operibus mediōq; claris
simi regū oīum desiderio cura nostra breuiter peregrinantes. Is ergo tradit leonem primo
fetu parere qnq; catulos: ac p annos singulos uno minus: ab uno sterilesce. Ino rmes
minimāq; carnes magnitudine mustellarū esse initio. Semestres uix ingredi posse: nec nisi
bimestres moueri. In europa autē inter achelōū tantum & nesum amnes leones esse: sed lō
ge uiribus prestāntiores iis quos africa aut syria gignant. Leonum duo genera cōpactile &
breue crispioribus iubis. Hos pauidiores esse quā longo simplici uillo: eos cōtemptores
uulnerum. Vrinam mares: crure sublato reddere ut canes. Grauem odorē: nec minus hali
tum: Raros in potu: Vesci alternis diebus. A saturitate iterim triduo cibis carere. Quā pos
sint in mandendo solida deuorare: nec capiente aluo coniectis in fauces unguibus extrahe
re: ut si fugiendū sit nō in facietatē abeat. Vitam iis longam docet argumento q; pleriq; de
tribus defecti reperiantur. Polybius Aemiliani comes in senecta hominē appeti ab iis refert.
Quonā ad persequendas feras uires nō suppetant. Tunc obsidere africa urbes: eaq; de cā
crucifixos uidisse se cum Scipidē: quia ceteri metu poenā similis absterretur eadē noxa.
Leoni tantū ex feris clementia i supplices prostratis parit & ubi saeuit in uiros prius q; i foe
minas fremit: infantes nō nisi in magna fame. Credit bibia intellectum puenire ad eos pre
cum. Captiuā certe getulīa reducē audiui multorū in siluis impetum a se mitigatū alloq;
ausa se dicere foemina pflugā infirmam supplicem animalis oīum generosissimi: ceterisq;
i perantis: indignam eius gloria praedam. Varia circa hāc opinio ex ingenio cuiusq; uel casu
mulceri alloquiis feras. Quippe iam serpentes extrhai cantu cogit in po. nā. Verum falsū
ue sit uita decreuerit. Leonum animi index cauda: sicut & equorū aures. Nāq; & has notas
generosissimo cuiq; natura tribuit. Immota ergo placido clemens blādentisq; similis: quod
rarū est. Crebriore enī iracundia eius in principio terra uerberatur. Incremento terga. ceu
quodam incitamento flagellantur. Vis sumā in pectore. Ex omni uulnere siue ungue ipres
so siue dente ater profuit sanguis. Idem satiari innoxii sunt. Generositas maxime in pericu
lis deprehenditur: nō in illo tātūmodo q; spemēs tāla diu se terrore solo tuetur: aut uelut
cogi testatur. Cogiturq; nō tāq; periculo coactus: sed tāq; amentia iratus. Illa nobillior ani
mi significatio quālibet magna canū & uenantiū urgente ui contemptū restitūq; cedit i cā
pis: & ubi uideri potest. Idem ubi uirgultas siluasq; penetrauerit accerimo cursu fertur: ue
lut deputans absconsonē turpitudine. Dum sequitur: infilit saltu quo in fuga utitur. Vul
neratus obseruatione mira percussorē nouit. Et in quātalibet multitudine appetit. Eū ue
ro qui tāla qdem miserit: sed tamē nō uulnerauerit correptum raptatūq; sternit: nec uulne
rat. Cū procatulis sceta dimicat: oculorū aciem traditur de figere in terrā: ne uenabula ex
pauescat. Ceterū dolis carent & suspitione. Nec limus intuetur oculis: aspiciq; simili modo
nolunt. Creditū ē a moriēte humū morderi: lachrymāq; loto dari. Adq; hoc tale: tāq; saeuū
aial rotarū orbes circūacti: currusq; inanes: Et gallinaceorū cristae catulq; etiā magis ter
rent: seu maximi ignes. Aegritudinē fastidii tantū sentit: i qua medetur ei cōtumelia: in ra
biē agente annexarū lasciuia simiarū. Gustatus deinde sanguis in remedio est. Leonū simul
pugnā pluriū romae princeps dedit. Qu. sceuola. P. filius i curruli edilitate. Cetrū aut iubato
rū prius oīum. L. sylla. Qui postea dictator fuit i p. tura. Post eū Pōpē? magnus i cyro de
ac i iis iubator. cccxv. Caesar dictator quadrigētos. Capere eos ardui erat quōdā operis: fo
uesq; maxie. Principatu claudii casus rōem docuit pudēdā pene talis ferā noie: pastoris ge
tuli sago cōtra ieruētis ipetū obiecto. Quod spectaculū i harenā p. trinus trāslatū ē: uix cre
dibili mō torpescēte tāta illa feritate. Quis leui iniectū opto capite: ita ut deuiciat nō repu
gnās. Videlicet ois ius cōstat i oculis. Quomīus mirū sit a Lyfimacho Alexandri iussu simul
iclusio stāgulatū leonē. Iugo subdidit eos. Primusq; romae ad currū iunxit. M. Antio. & qui

qd timant.

qm capiam.

dē ciuili bello: cū demicatū eēt ī pharſaliciſ capis nō ſine oſtēto quodā tempore illo generoſos ſpiritus iugū ſubire prodigio ſignificante. Nāq̃ ita uectus ē cū Miina cytheride ſupra mōſtra ēt illarū calamitatū fuit. Prius autē hominū leonē manu tractare auſus: & oſtendere māſuefactū hāno ē clariffimis poenorū tradiſ. Dānatuſq̃ illo argumēto: qm̃ nihil nō p̃uaſu rus uir tā artificis īgeniū uidebat: & male credi libertas ei: cui ī tātū ceſſiſſet ēt feritas. Sunt uero & fortuita eorū quoq̃ clemētiā exēpla. Mentor Syracuſanus ī ſyria leonē obuio ſup pliciter uolūtate attōitus pauore: cū refugietū undiq̃ fera oppōrēt ſe: & ueſtigia lāberet adulatī ſimilis aſaduertit ī pede eius tumorē uulnuſq̃: & extracto ſureulo liberauit. crucia tu Pictura caſū hūc reſtat Syracuſis. Simili mō Hēlpis ſanius natione in africam delatus na ue: iuxta littus cōſpecto leonē hiatū minaci arborē fuga petit Libero patre inuocato quo nā tū p̃cipuus uotog̃ locus ē: cū ſpei nullus ē. Sed neq̃ profugienti cū potuiſſet fera īſtite rat: & procūbēs ad arborē hiatū quo terruerat miſerationē quārebat. Os morſu ualidiorē adhaſerat dentibus: cruciabatq̃ iedia. Tū poēna in ipſis eius talis ſuſpectāre ac uelut m̃tis p̃cibus orantēdū fortuitu fidens nō ēt cōtra. ferā. Multoq̃ diuti⁹ miraculo q̃ metu ceſ ſatū eſt. Digreſſus tandē euellit p̃benti: & q̃ maxime opus eſt accomodanti. Tradūq̃ q̃ diu nauis ea in littore ſterit retuliſſe gratiā uenatus aggerēdo. Qua de cauſa Libero pati tēplū ī ſamō Hēlpis ſacrari: quod ab eo factū gr̃ci. id eſt ſalua toris templū Dionyſii appellauere. Miremur poſtea ueſtigia hoīum ītelligi a feris: cū etiā auxilia ab uno animalī ſperent. Cur enī nō ad alia iere? aut unde medicas manus hominis ſciūt: niſi forte uis malorū etiā feras oīa experiri cogit. De p̃theris. Ca. XVII.

Eque memorādū & de panthera tradit Demetrius phyſicus. Iacentē in media uia ho minis deſiderio repēte apperuiſſe patri cuiuſdā philinis aſſētatoris ſapientiā: illum pauore cepiſſe egredi. Ferā uero circūuolutā nō dubie blādiētē ſeſe p̃ſiſtētē mōre: q̃ ēt ī p̃thera ītelligi poſſet. Forta erat: catulis p̃cul in foueā delapſis. Primū ergo mi rationi fuit nō expaueſcere. Proximū ei curā ītendere: ſecutūſq̃ qua trahebat ueſtem un⁹ gūū leni īneſtū: ut cām doloris ītellexit: ſimulq̃ ſalutis ſuæ mercedē exemit catulos: caq̃ cū iis p̃ſequentē uſq̃ extra ſolitūdines deductus lēta atq̃ geſtiētē: ut facile apperet gratiā referre: & nihil inuicē īputare: quod ēt ī hoīe rarū ē. Hæc fidē ēt Democrito aſſerūt: q̃ Thō anē in arcadia ſeruātū a dracone narrat. Eū nutrierat puer dilectū admodū. pauēſq̃ ſerpē tis naturā & magnitudinē metuens ī ſolitūdines tulerat. In quibus circūuento latronū inſi diis agnitog̃ uoce ſubuenit. Nā q̃ de infantibus ſerātū lacte nutritis cū eſſent expoſiti pro duntur ſicut de cōditoribus noſtris a lupa: magnitudinē fatorū accepta ferri equius q̃ ſerā rū naturā arbitror. Panthera & tigris macularū uarietate p̃pe ſolæ beſtiarū ſpectant. Cate ris unus ac ſuus cuiuſq̃ generis color ē. Leonū tantū ī ſyria niger. Pantheris ī cādido bre ues macularū oculi. Ferūt colore earū mire ſollicitari quadrupes cūctas: ſed capitis tor uitate terreri. Quāobrē occultato eo reliq̃s dulcedine iuitatas corripit: Sunt qui tradunt in armo iis ſimilē lunæ eſſe maculā creſcētē in orbes: & cauantē pari mō cornua. Nūc ua rias & pardos qui mares ſunt appellant in eo oī genere creberrimo ī africa ſyriaq̃. Quidam ab iis pantheras ſolo cādore diſcernunt: nec aduc aliā diſſerentiā īueni. Senatuſcōſultū fuit uetus: ne liceret africanas ī italiā aduehere Cōtra hæc tulit ad populū Cn. Aufidius tribu nus plebis: permiſiſq̃ circēſiū gratiā īportare. Primus autē Scaurus ædilitate ſua. cl. uniuer ſas miſit. Deinde Pompe. magnus quadringētās decē. Diuus Auguſtus quadringētās uigin ti. Idē. Qu. Tuberone Fabio Maximo cōſ. iiii. nonas maii theatri Marcelli dedicatiōe tigrī prius oīum romæ oſtēdit ī cauea māſuefactā. Diuus uero claudius ſimul quattuor.

De tigridis natura: & camelis: & camelopardali: & quō p̃mū uifa romæ. Ca. XVIII. Igrin hyrcani & indi ſerūt aīal uelocitatis tremēdæ: & maxie cognitæ dū capiſ. To tus eius fœtus q̃ ſemp numerosus ē ab inſidiātē rapiē equo q̃ maxime p̃nici: atq̃ ī re centē ſubinde tranſſerēt. At ubi uacuū cubile repperit fœta (maribus enī cura nō ē ſo bolis) fertur p̃æcepſe odore ueſtigans. Raptor appropinquātē fremitu abiicit unū ex catu lis. Tollit illa morſu: & pondere ēt ocior acta remeat: iterū cōſequitur & ſubinde: donec in nauē regreſſo irrita ſeritas ſcruit in littore. Camellos iter armēta paſcit oriēs: quog̃ duo ge nera bactria & arabia diſſerūt: q̃ illi bina hnt tubera ī dorſo hi ſingula: & in pectore alterū cui iebant. Dentū ſuperiore ordine ut boues carent in utroq̃ genere. Oēs autē iumētog̃ in iis terris dorſo fungunt: atq̃ ēt equitatu in p̃œliis. Velocitas iter equos. Sed ſua cuiq̃

Leois grati =
tudo.

LIBER.

mēſura: ſicuti uires: Nec ultra aſſuetū pcedit ſpatiū nec plus inſtituto onere recipit. Odiū aduerſus equos gerunt naturale. Siti & q̄riduo tolerāt. Implētur cū bibēdi occaſio eſt & i prāteritū & i futurū: obturbata cōculcatōe prius aqua: aliter potu nō gaudē: Viuūt quin quagenis anis: quidā & cētenis. Vtrūq; rabiē & ipli ſentiūt. Caſtrādi genus ēt fēminas quā bello prāparentur inuētū eſt. Fortiores ita ſiunt coitu negato. Horū aliqua ſimilitudo in duo tranſfert animalia Nabuna æthiopes uocāt: collo ſimilē equo: pedibus & cruribus bo- ui: camelo capite albis maculis rutilū colorē diſtinguētibus. Vnde appellata cameloparda- lis. Dicatōnis Cæſaris circēſibus ludis primū uīſa romā. Ex eo ſubide cernitur aſpectu ma- gis q̄ ſeritate cōſpicua. Quare ēt ouis ferā nomē inuenit. De Chao & cepho. Ca. XIX.

Ompei magni primū ludi oſtenderunt chaum: quē calliraphiū uocabant: effigie lu-
p i pi pardorum maculis. Iidem ex æthiopia quas uocant cephos: quarū pedes poſterior
res pedibus humanis & cruribus. priores manibus fuere ſimiles. hoc animal poſtea
roma non uidit. De Rhinocrote. Ca. XX.

Iſdem ludis & rhinoceros unius in nare cornu qualis ſæpe uīſus. Alter hic genitus
i hoſtis elephāto: cornu ad ſaxa limato prāparat ſe pugnā. In dimicatōe aliu maxie
petēs. quā ſcit eſſe molliorē. Lōgitudo ei par. Crura multo breuiora. color buxeus.
De Lyncibus: & ſpingibus: & crocutis: cercopithecis: iudicis bobus leucocutis ea/
le: tauris æthiopiā: maticora: monocerote: catobelpa: baſiliſco. Ca. XXI.

Yncas uulgo frequentes & ſpingas fulco pilo: māmīs in pectore geminis æthiopia
generat: multaq; alia monſtro ſimilia. Penatos equos & cornibus armatos: quos pegafos uo-
cant: Crocutas uelut ex cane luposq; conceptos omnia dentibus frangentes: protinuſq; de
uorata conficiētes uentre. Cercopithecus nigris capitibus: pilo afinino: & diſſimiles cæteriſ
uoce. Indicos boues unicornes tricorneſq;. Leucocutā pernicioſiſſimam feram afini fere
magnitudine: cruribus ceruinis: collo cauda pectore leonis. capite melium: biſulca ungula
ore ad nares uſq; reſciſſo: dentium locis oſſe perpetuo. Hanc feram humanas uoces tradūt
imitari. Apud eos & quæ uocatur Elae magnitudine equi fluuialis: cauda elephanti colore
nigra uel ſulua. Maxillas apri: maiora cubitalibus cornua habēs mobilia: quæ alterna in pu-
gna ſiſtit: uariatq; inſeſta: aut obliqua: ut cūq; ratio mōſtrauit. Sed atrociffimos habet tau-
ros ſilueſtres maiores agreſtibus: uelocitate ante omnes: colore fuluos: oculis ceruleis: pilo
in contrarium uerſo rictu ad aures dehifcente. Iuxta cornua mobilia. Tergoris ducitū ſili-
cis: omnē reſpuēs uulnus. Feras oēs uenāt. Ipi nō aliter q̄ foueis capri feritate ſæper interit.
Apud eoſdē naſci Cteſias ſcribit quā maticorā appellat triplici detū ordie peſtinatū coeū-
ti. Facie & auriculis hoīs: oculis glaucis: colore ſāguīco: corpore leōis: cauda ſcorpīōis: mō-
ſpicula iſigētē. Vocis ut ſi miſceāt ſiſtulæ & tubæ cōcētus. Velocitatis magne: humāi corpo-
ris uel p̄cipue appetētē. In idia & boues ſolidis ungulis: unicornes: & ferā noīe Aſin: hīnuli
pelle: plurib; cādīdoribuſq; maculis ſacroꝝ Liberi patris. Orſei idi ſimias cādētes toto cor-
pore uenāt. Aſperrimā aut ferā monocerotē: reliquo corpore equo ſimilē: capite ceruo: pe-
dibus elephāto. cauda apri: mugitu graui: unocornu nigro media fronte cubitoꝝ duū emi-
nēte. Hāc ferā uiuā negāt capi. Apud heſperios æthiopas fōs ē nigris ut pleriq; exiſtiāuere
nili caput. ut argumēta q̄ diximus ſuadēt. Iuxta hūc ferā appellat caroblepas modica alio-
qn cæteriſq; mēbris iers: caput tātū p̄grauē ægre ferēs: id deiectū ſc̄p i terrā. Alias iternecio
humani generis oībus: q̄ oculos eius uidere: conſeſti expirantibus. Eadē & baſiliſci ſerpētis
ē uis. Cyrenaica hūc generat puincia. xii. nō amplius aut digytorū magnitudine. Candida
in capite macula ut quodā diademate inſigni. Sibilo oēs fugat ſerpētes. Nec flexu multi/
plici: nec ut reliq; corpus i pellit: ſed cellus & erectus in medio icedēs. Necat frutices nō cō-
tactas mō: ueꝝ & aſſatas exurit herbas: rūpit ſaxa. Talis uis malo ē. creditū quōdā ex equo
occiſo haſta: & p̄ eā ſubeūte ui non equitē mō ſed equū quoq; abſūptū. Huic tali monſtro
ſæpe. n. enectū ꝑcupiuerē reges uidere: muſtellarū uirus exitio ē: adeo naturā nihil placuit
eſſe ſine pari. Interficiunt eos cauernis facile cognitus ſola tabe. Necāt illi ſimul odore. mo-
riunturq; & naturā pugnā conficiunt. De lupis. Ca. XXII.

Ed i italia quoq; ut credit luporū uīſus ē noxiuſ. Vocēq; homini quem priores con-
tēplentur adimere ad p̄ſens. Inertes hos paruosq; africa & ægyptus gignunt: aſpe-
ros truceſq; frigidoꝝ plaga: Hoīes i lupos uerti: rurſūq; reſtitui ſibi falſum eſſe cō-
fidenter exiſtimare debemus: aut credere oīa q̄ fabuloſa tot ſeculis cōperimus. Vnde tamē

ista uulgo infixa sit fama in tantū ut in maledictis nersipelles habebāt. indicabitur. Euātes inter auctores grācie nō spretus tradit arcadas scribere ex gente. Autēi cuiusdam forte familia electū ad itagium quoddā regionis eius duci: uestitūq; in quercu suspensū tranare: atq; abire in deserta: transfigurariq; in lupum: & cum ceteris eiusdē generis congregari p annos nouē. Quo in tempore si hominele abire nuerit: reuertī ad idē itagm: & cu tranauere effigie recipere ad pulchrū habitū addito nouē annorū senio. Addit quoq; Fabius eandem recipere uestem mirum est q̄ procedat grācia credulitas. Nullam tam impudēs mendacium est ut teste careat. Itaq; Copas qui olympionica scripsit narrat Dementū Parrhasiū in sacrificio quod archades loui lyceo humana etiā cū hostia faciebant: imolari pueri extra de gustasse & i lupū se cōuertisse. Eū dē decio anno restitutū athleticā restitisse in pugilatu: uictorēq; ria olympia reuersū. Quī & caudā hui' aialis credit uulgo inesse amatorū uicto uirus exiguo in uillo: eunq; qui capiat abicere. Nec idē polere: nisi uiuētī directū. Dies q̄bus coeant toto anno nō amplius. xii. Eundē in fame uelci terra: Inter auguria ad dexterā cōmeātium praeviso itisere si pleno id ore fecerit: nullū oīum praestantius. Sunt in eo genere qui ceruari uocantur: qualē e gallia in Pompe. magni harena spectatū diximus. In uic quīs in fame mandēti si respexit obliuionē sibi futre pere aiunt: digressumq; quātere aliud

De serpentibus.

Ca.

XXIII.

Vod ad serpentes attinet uulgatum est colores earū plerasq; terras habere in quas occultentur. In numera esse genera. Cerasus corpore emineat cornicula saepe quadrigemina: quorū motu reliquo corpore occultato sollicitent ad se aues. Geminū caput amphisbena: hoc est & ad caput & ad caudam tanq; parū esset uno ore fundi uenenum. Aliis squama esse: aliis picturas. Omnibus exitiale uirus. Iaculum ex arborum ramis uibrari. Nec pedibus pauēdas tātum serpentes: sed & missili uolare tormento. Colla aspidū intui nescere nullo ictus remedio. praterq; si cōfestim partes cōtractae amputent. Vnus huic tam pestifero animali sensus uel potius affectus est. Cōiuga ferme uagantur: nec nisi cum compare uita est. Itaq; alterutra interēpta incredibilis alteri ultionis cura persequitur interfectorem: unumq; cum in q̄tolibet populi agmine noticia quanda infestat. Pertrumpit oēs difficultates. Permeat spacia: nec nisi annibus arceatur aut praecleri fuga. Non est fateri rerum natura largius mala aut remedia genuerit. Iam primū hebetes oculos huic malo dedit eosq; non in fronte au ex aduerso cernere: sed in temporibus. ita excitatur sed pius auditu q̄ uisū.

De ichneumone.

Ca.

XXIII.

Abet deinde internetinū belum cum ichneumone. Notū est animal. hāc gloria maxime in eadem natum aegypto. Mergit se limo sapius: siccataq; sole. Mox ubi pluribus eodem modo se coriis loricauit in dimicationem pargit. In ea caudam attollēs ictus irritos aduersus excipi: donec aliquo capite specularatus iunadat in fauces: nec hoc contentus aliud haud mitius debellat animal.

De crocodilo & hippopotamo.

Ca.

XXV.

Rocodilū habet nilus quadrupes: malū & terra pariter ac flumine infestum. Vnum hoc aial terrestre linguae usu caret. Vnū superiore mobili maxilia imprimi morsum alias terribile peditatim stipate se detū serie. Magnitudine excedit plerūq; duo & de uiginti cubita. Parit oua quāta anseres: eaq; extra eū locū trāfferens semper incubat p diuinatione quadā ad quē sumo auctū eo anno egressurus est nilus. Nec aliud animal ex nūi notū origine in maiore crescit magnitudine. Et unguibus hic armatus est cōtra oēs ictus cute ihuicta. Dies in terra agit: noctes aqua tēporis utrūq; ratione hunc saturū cibo pisciū: & semper esculento ore in littore sōno datum parua auisq; trochilos ibi uocatur reauum in italia: inuitat adhiādū pabuli sui gratia os primū eius ad fultim repugnās: mox dentes & in tus fauces: quoq; ad hāc. scabendi dulcedinē q̄ maxime hiātes. in qua uoluptate sōno pssū conspicatus ichneumō per eadē fauces ut telum aliquod imissum erodit aluum. Similis crocodilo: sed minor etiā ichneumone est in nilo natus scicos: contra uenena praeipū antidotum. Item ad inflammandam uirorum uenerem. Verum in crocodilo maior erat pestis: ut uno esset eius hoste natura contēta. Itaq; & delphini imeātes nilo quorū dorso tāquam ad hūc usum cultellata inest pēna abigētes eos pda: ac uelut in suo tanrū amne regnantes alioq; ipares uiribus ipsi astu iterimūt. Callēt enī in hoc cūcta aialia: sciuntq; nō modo sua cōmoda: uerū & hostiū aduersa. Norūt suā tela: norūt occasiones: partesq; dissidentium in

LIBER.

bellis. In uentre mollis est: tenuisq; cutis crocodilo: ideo se ut territi imergunt delphini: sub
e untesq; aluū illā secāt spina. Quin & genus hominū est huic beluæ aduersā in ipso nilo: &
in interiore habitans. Temira ab insula in qua habitat appellata: Mensura eorū parua: sed
præsentia animi in hoc tantū uisu mira. Terribilis hæc cōtra fugaces belua est: fugax cōtra i
sequētes. Sed aduersum ire soli hi audēt. Quinetiā flumini innatāt: dorsoq; equitatū mo
do ipositi hiantibus resupino capite ad morsum addita in os claua dextra ac leua tenētes
extremacius utrinq; ut frenis in terrā agūt captiuos: ac uoce etiā sola territos cogūt. euo
mere recētia corpora ad sepulturā. Itaq; ei uni insulæ crocodili nō adnatāt. Olfactūq; ei ge
neris homī ut psyllorū serpētes fugantur. Hebetes oculos hoc animal dicif habere i a qua
extra accerrimi uisus. Quattuorq; mēses hyemis inedia semp trāsmittit in specu. Quidā
hoc unū q̄diu uiuat crescere arbitrant. Viuit autē lōgo tpe. Maior altitudine in eodē nilo
belua hippopotamus edif. Ungulis binis quales bubus: dorso equi: & iuba: & hinitu: rostro
resimo: cauda torta: & dētibus aprior umad uncis: sed minus noxiis. Tergoris ad scuta gale
asq; impenetrabilis: præterq; si humore madeat. Depascit segetes: destinatione ante ut fe
runt determinatas in diē & ex agro ferētibus uestigiis neq; reuertēti insidie comparentur
Qui primus romæ hippopotamum & crocodillos ostēdit: & medicinæ ab animalibus re
petit. Ca. XXVI.

Rimus eū & qnq; crocodilos romæ adilitatis suæ ludis. M. Scaurus tēporario eu
ripo ostēdit. Hippopotamus in quadā medēdi parte etiam magister existit: assidua
nāq; facietate obelus exit in litus recētes arūdinū cæsuras p̄seculatus atq; ubi acu
tissimū uidet stipitē i primēs corpus quadā in crure uulnerat: atq; ita p̄fluuiū sanguinis mor
bidū alias corpus exonerat: & plagā limo rursus obducit. Quæ aialia quas hærbas osten
derūt cerui: lacerti: hirūdines: testudines: mustella: ciconia: aper: anguis: draco: pāthera: ele
phas: urfi: cerui palūbes: colūbæ: grues: coruus: Ca. XXVII.

*videt hō. q̄ myrta
inducimus ad
iustis.*

Imile qddā: & uolucris in eadē ægypto mōstrauit: quæ uocat ibis: rostri aduncitate
per eā partē se pluēs qua reddi ciborū onera maxime salubre est: Nec hæc sola mul
tis aialibus reperta sunt usui futura & homini. Diētā hærbā extrahendis sagittis
cerui mōstrauere percussio tælo pastuq; eius hærbæ eiecto. Idē percussio a phalangio quod est
aranei genus: au aliquo simili cæcos edēdo sibi medent. Est & ad serpētū ictus præcipua:
qua se lacerti quoties cū his cōseruere pugnā uulnerati. resoluēt. Chelidoniā usui saluber
rimā hirūdines mōstrauere uexatis pullorū oculis illa medētes. Testudo cumila: quā bubu
lam uocat pastu uiros cōtra serpētes refouet. Mustella: uta in muriū uenatu cū iis dimica
tione cōserta. Ciconia origano. Edera apri in morbis sibi medent: & cæcos uescēdo maxie
mari eiectos. Anguis hyberno situ mēbrana corporis obducta fœniculi succo impedimen
tum illud exuit nitidusq; uernat. Exuit autē a capite primū: nec celerius q̄ uno die ac nocte
replicās: ut extra fiat mēbrana q̄ fuerat intus. Idē hyberna latebra uisu obsecrato marathro
hærbæ sese africās oculos inungit ac refouet: si uero squamæ obtorpuere: spinis iuniperi se
scabit. draco uernā nausēā siluestris lactuæ succo resingit. Pātheras per carnes fricatas a
conito uenant iudē barbari. Occupat ilico fauces earū angor: q̄ re per dālīaches id uenenum
appellauere quidā. at fera contra hæc ex cremētis hoīs sibi medet: & alias tā auida eorū ut a
pastorib; ex industria in aliquo uase suspēsa altius q̄ qat saltu: p̄rigere iaculādoq; petēdoq;
defigi & postremo expirare dicat: alioquin uiuacitatis adeo lēta ut eiectis iterāis diu pu
gnet. Elephas cæleōte cōcolori frōde deuorato occurrit oleastro huic ueneno suo. Vrsicū
mādragoræ mala degustauere: formicas lābūt. Ceruus hærbā cynare uenenatis pabulis resi
stit. Palūbes: gracullæ: merulæ: perdices: lauri folio annuū fastidiū purgāt. Colūbæ: rurtu
res: & galinacæ hærbæ quæ uocat helxiæ. Anates: anxeres: cæteræq; aquaticæ hærbæ fideri
te. Grues & similes iunco palustri. Coruus occiso cameleonte qui et iāquictori nocet lauro
infectum uirus extinguit. Pronostica animalū. Ca. XXVIII.

Ita p̄terea utpote q̄ plurimis aialibus eadē natura rerū cæli quoq; obseruatione &
uentorū & hymbriū & tēpestatū p̄sagia aliis alia dederit: quod p̄sequi imēsū est
æque scilicet q̄ reliquā cū singulis homī societatē. Si quidē & pericula præmonent
non fibris modo extisq; circa quod magna mortaliū portio hæret: sed alia quadam signifi
catione. Ruinis iminentibus muscoli præmigrant. Aranei cū tælis primi cadunt. Augu
ria quidē artē periculis facere. apud romanos sacerdotum collegiū uel maxime solēne est.

In thracia locis rigētib? & uulpes aīal aliōquin solerti auditu: amnes gelatos lacusq; nō nī si ad pastus iturā rediturāq; trāsēunt. Obsēuatā eā aure ad glaciē appōsitā cōietrē crassī tudinē gelu. Ciuitates & gētes a minutis aīalibus deletā. Ca. XXXIX.

Eminus clara exitū documēta sunt etiā ex cōtēnēdis aīalibus. M. Varro auctor est a cuniculis fossosū in hispania oppidū: a talpis in thessalia: ab ranis ciuitatē in gal lia pulsā: ab locustis in africa. Ex gvaro cycladū insula amychios a muribus fugatos. In italia amychas a serpentibus delatas. Citra cynamulgos arthiopus late deserta regio est a scorpionibus & solipygis gente sublata & a scolopēdis abactos otrietes auctor est The ophrastus. Sed ad reliqua ferarum genera transeamus.

De hyena & crocuta & manticora & fibris & lutris. Ca. XXX.

Yenis utrāq; esse naturam: & alternis annis esse marē: alternis fœ fieri. Parere sine mare. uulgus credit. Aristo. negat. Collū & iuba cōtinuare spinā porrigit: flecti q; nisi circūactu totius corporis neq;. Multa p̄terea mira tradunt. Sed maxime sermo ne humanū inter pastorū stabula assimulare: nomēq; alicui? adiscere: quē euocatū foras laceret. Itē uomitionē hoīs imitari ad sollicitādos canes: quos iuadat ab uno aīali sepulchra erui inglicioē corporū. Fœmina raro capi. oculis mille esse uarietates: oculorūq; mutatiōes. P̄terea umbrā eius cōtactu canes obmutescere. Et qbusdā magicis artib? oē aīal qd ter lustrauerit in uestigio hærere. Hui? generis coitu lāne arthiopica parit crocutam: similiter uoces imitatē hoīm pecorūq;. Acies ei p̄petua in utrāq; parte oris: nullis gingiuis dēte cōti nuo: qui ne cōtrario occurſu hebetet: capſarū mō includit. Hoīm sermones imitari & man ticorā in ethiopia auctor est iuba. Hyenā plurimā gignunt in africa quā & asinorū silues trū multitudinē fundit. Mares in eo genere singulis fœminarū gregib? iperitat. Timent libidinis æmulos: & ideo grauidas custodiūt. Morsusq; natos mares castrāt. Cōtra grauide latebras petūt: & parere furto cupiūt: gaudētq; copia libidinis. Easdem partes sibi p̄ſi pōtici amputāt fibri periculo urgēte: ob hoc se peti gnari. Castoreū id uocat medici. alias aīal hor rēdi morsus: Arbores iuxta flumina ut ferro cædit. Hoīs parte cōprehensā nō ante q; fracta cōcrepuerin ossa morſu resoluūt. Cauda pisciū iis cætera spēs lutrā. Vtrūq; aquatiū apua ricū. Vtrūq; mollior pluma pilus. De ranis & uitulis marinis & stellioib?. Ca. XXXI.

Anā quoq; ruberā: quarū & interra & in hūore est uita: plurimis refertā medicamē tis. Similis & uitulo marino uictus in mari ac terra. Simile fibro & ingeniū euomit fel suū ad multa medicamēta utile. Itē coagulū ad conuiciales morbos ob ea se peti prudēs. Theophrastus auctor est: angues eo mō & stelliones senectutē exuere: eāq; prius deuora re: p̄cipiatē comitali morbo remedia. Eosdē pestiferos ferūt in grācia: innocuos esse in scilia. De ceruis. Ca. XXXII.

Erui quoq; est sua malignitas q̄q; placidissimo aīaliū: urgēte ui canū ultro p̄fugiūt ad hoīem. Et in pariēdo semitas minus cauēt humanis uestigiis tritas: q; quā secretā ac feris opportunā. Cōcept? earū post arcturi sydūs. Octonis mēlibus ferūt partus & interdū geminos. A conceptu separant se at mares reſiēti rabie libidinis fœiunt. Fodiūt scrobes. Tunc rostra eorum nigrescunt donec aliqui abluant hymbres. Fœminæ autē ante partū purgant bærba quadā quā fœlis dicit: faciliore ita utētes utero: A partu duas habēt hærbas quā aros & fœlis appellant. Pastæ reddeunt ad fœtū. Illos imbui lactis primo no ſunt succo gnacūq; de causā. Editos partus exercēt cursu: & fugā meditari docēt. Ad p̄rupta ducūt: saltūq; demōstrāt. Iā mares soluti desiderio libidinis auide petunt pabula. Vbi se p̄æpingues sensere latebras quærunt: fatētes incommodum pondus: & alias semp infu ga acquiescunt: stantēq; respiciūt. Cū prope uetum est: rursus fugæ p̄sēdia repetentes. Hoc fit in testini dolore tam infirmi: ut iēt leui rūpatur intus. Fugiūt autē latratu canum audito aura semp secūda ut uestigia cū ipsis abeant. Mulcent fistula pastorali & cantu. Cū erexere aures: acerrimi auditus: cū remisere: surdi. Cæterū aīal simplex: & oīum rerū mira culo st̄pens in tātū: ut equo aut bucua accadēre propius hominē iuxta uenātē nōcernant: aut si cernunt: arcū ipsū sagittasq; mirent. Maria tranant gregatim pates porrecto: ordi ne: & capita imponētes p̄æcedentiū clunibus: uicibusq; ad terga redeūtes. Hoc maxime noſtat a cilicia cyprū traiciētibus. Nec uidēt terras sed in odore earū narāt: Cornua mares habent: soliq; animalū omnibus annis statuto ueris tempore amittunt: Ideo sub ipsa die q;

maxime in uia petūt. Latēt amissis uelut inermes. Sed & ipsi bono suo inuidētes. Dextrum cornu negāt iueniri ceu medicamēto aliquo p̄ditū. Idq; mirabilius fatēdū est: cū & inuiuariis mutet oibus annis. Defodi ab iis putāt. Accēsis autē utriuslibet odore serpētes fugant: & comiciales morbi dephendunt. Indicia quoq; ætatis in illis gerūt singulis annis adiciētib; ramos usq; ad sexēnes. Ab eo tēpore similia reuiuiscūt. Nec pōt ætas discēni. Sed de ribus senectū declarat aut enī paucos aut nullos habēt: nec in cornibus imis ramos: alioquin aū frōtē p̄mire solitos iuniorib; nō decidūt castratis cōnua nec nascunt. Erūpūt autē renascentibus tuberib; p̄mo aridæ. cutis similia. Eadē teneris increscūt ferulis arūdineas in pāniculas molli plumata lanugine. Quādiu carēt iis noctib; p̄cedūt ad pabula. Increscētia solis uāpore durat: ad arborē subinde expiētes. Vbi placuerit robur: in apta p̄dēt. Cati iam sunt edera iu cornib; uiriditate ex attritu arborū: ut in aliquo ligno teneris dū expiēunt innata. Fiūt aliqñ ex cādido colore qualē fuisse tradit. Q. Sertoriū ceruā: q̄ esse fatidicā hispaniæ gētib; p̄ualerat. Et iis p̄cū serpēte pugna. Inuestigāt cauernas nariū que spiritū extrahunt renitētes. Ideo singulare abigedis serpētib; odor adusto cornu ceruino. Cōtra morsus uēro p̄cipuū remediū ex coagulo hīnuli in utero occisi. Vita ce ruis in cōfesso lōga: post centū annos aliquis captis cū torquibus aureis: quos Alexāder magnus addiderat: ad optis iā cute in magna obefecate. Febriū morbos nō sentit hoc aīal. Qui & medet hūic timori. Qualidā nos p̄ncipes fœminas scimus oibus diebus maturinis carneā degustare solitas: & longo ætio caruisse febribus. Quod ita demū existimāt ratū si uulnere uno interierit.

De tragelapho & chameleōte: & reliquis colorē mutātib; Ca. XXXIII.
Sre adē specie barba tātū & armorū uillo distās: quē tragelaphū uocāt nō alibi q̄ iuxta phasīn annē nascēs. Ceruos africa p̄p̄modū sola nō gignit. At chameleōtē & ipsa: q̄q̄ frequentiorē india. Figura & magnitudo erat lacerti: nisi crura essent recta & excelior. Latēra uertici iūgunt ut piscibus de spina simili modo. Eminet rostrū ut in paruo sit haud absimile funilo. Cauda plōngā in tenuitatē definēs: & implicās se uiperinis orbibus Vngues adunci. Motus tardior ut testudini. Corpus asperū ut crocodilo. Oculi in recessu fu cauo: tenui discrimine p̄grades: & corpori cōcolores. Nunq̄ eos operiri: nec pupillæ motus sed totius oculi uersatione circū aspiciūt. Ipse cellus hiātī semp ore. Solus aīaliū nec cibo nec potu semp alitur: nec alio q̄ aeris alimento. Circa caprificos ferus: innoxius alioquin. Et coloris natura mirabilior. Mutat nāq; eū subinde & oculis & cauda & toto corpore. Redditq; semp quēcūq; p̄xime attingit prāter rubrū candidūq;. Defuncto pallor est. caro in capite & maxillis & ad cōmissurā caudæ admodū exigua. Nec alicubi toto corpore. Sanguis in corde & circa oculos tm. Viscera sine splene hibernis mēsisib; latet ut lacerta.

De tarādo & lycæone & thoe. Ca. XXXIIII.
Vtat colores scytarū tarādu: nec aliud ex iis quæ pilo uestiunt: nisi in indis lycon: cui iubata tradit ceruis. Nā thoes luporū id genus est p̄cerius longitudine: breuitate crurū dissimile: uelox saltu. Venatu uiuēs. Innocuū hoī. Habitū nō colorē mutat. Per hyemes hyrti: æstate undi. Tarādo magnitudo quæ boui est. Caput maius ceruino nec absimile: cornua ramosa: ungula bifida: uillus magnitudine urforū. Sed cum libuit sui coloris esse: alino similis est Tergori tāta duritia: ut thoraces ex eo faciāt. Colorem oīum arborū fruticū florū locorūq; reddit metuēs in qbus later. Ideoq; raro capitur. Mirū esset habitū corpori tā multiplicē dari mirabilius & uillo. De hystrice. Ca. XXXV.

Ystrices generat india & africa spina cōtectas: ac erinaceorū genere: sed hystrici lōgiores aculei: & cū intendit cutē missiles. Ora urgētū figit cānū: & paulo longius iaculatur. Hybernīs autē semensib; cōdit. Quæ natura multis & ante oīa urfis.

De urfis & fortibus eorum. Ca. XXXVI.
Orū coitus hyemis initio: nec uulgari quadrupedū more: sed ambobus cubantibus cōplexisq;. Deinde secessus in specus separatim: in qbus pariūt tricesimo die: ac plurimū quos. Hi sunt cādida informisq; caro: paulo murib; maior: sine oculis: sine pilo Vngues tātū p̄minēt. Hāc lābēdo paulatī figurāt. Nec q̄q; rariūs hoīes quā pariētē uidere urfam. Ideo mares quadragenis dieb; latēt. Fœminæ quaternis mensibus. Specus si nō habuere ramorum fruticūq; congerie ædificant in penetrabiles hymbribus molliq; frōde cōstratos. Primis diebus bisseptenis tā graui sōno premuntur: ut ne uulneribus quidem excitari queāt. Tuncq; mirū in modū ueterno pinguescūt: illi sunt adipēs medicaminibus apti.

cōtraq; defluuiū capilli tēaces. Ab iis diebus residūt ac priorū pedū suctu uiuūt. Forētus rē
gentes apprimēdo pectori fouēt nō alio in cubitu q̄ oua uolucres. Mirū dictū credit Theo
phrastus per id tempus cōstas quoq; urforū carnes si aseruent inreſcere. Cibi tunc nulla
argumēta: nec nisi humoris minimū in aluo inueniri. Sanguinis exiguas circa corda tantū
guttas: reliquo corpori nihil inesse. Procedūt uere: sed mares prāpingues. Cuius rei causa
non prompta est. Quippe nec sōno quidē saginatis preter quattuordecim dies ut dixim⁹.
Exeuntes herbā quandā aron noīe laxandis interginis alioquin concretis deuorant: circaq;
fulculos dēciū prādomantes ora. Oculi eorū hebetantur crebro. Quā maxime fauos causa
expetunt. ut cū uulneratū ab apibus os leuet sanguine grauedinē illā. Inualidissimū urfo
caput: q̄ leoni fortissimū. Ideo urgente ui prācipitaturi se ex aliqua rupe manibus eo oper
to iaciuntur: ac sēpe in harena colaphis infictis exanimatur. Cerebro ueneficiū esse hispa
niā credūt: occisorūq; in spectaculis capita cremāte testato quoniā potū in urfinam rabiem
agat. Ingressiuntur & bipedes. Arbore auerſi diripiunt. Tauros ex ore cornibusq; eorū pe
dibus oībus suspēsi pondere fatigant. Nec alteri aīaliū in maleficiā stulticia solertior. An
nalibus notatū est. M. Pi. M. Messala cons. ad. xiiii. calen. octob. Domitiū Aenobarbū adile
curulē uisōs numidicos & totidē uenatores æthiōpas in cyro dedisse. Miror adiectū nu
midicos fuisse cū in africa urfos non gigni conſiter.

Demuribus ponticis & alpinis & herinaceis.

Ca. XXXVII

Onduē hyemē & pōici mures dūtaxat albi. Quoq; palatū in gustu sagacissimū au
dores quo nō modo intellexerint miror. Condunt & alpini: quibus magnitudo me
dia est. Sed hipabulo ante in specus cōuecto: cū quidā narrēt alternos marē ac fœmi
nam supra se cōplexo falsē herbæ supinos. cauda mordicus apprehēsa inuicē detrahēre ad
specū ideoq; illo tēpore detricto esse dorſo. Sunt iis pares & in ægypto. Similiter residēt in
clunes: & in binis pedibus gradiunt: prioribusq; ut manibus utunt. Præparāt hyemē & heri
mecei cibos: ac uolucati supra iacētia poma affixa spinis unū nō amplius tenētes ore portāt
in cauas arbores. Idē mutationē aqlonis in austrū cōdētes se incubile præſagiūt. Vbi uero
sensere uenatē cōtracto ore pedibusq; ac parte oī inferiore qua rarā & innocuā habēt lanu
ginē cōuoluunt in formā pylæ: ne quid cōprehēdi possit pter aculeos. In desperatione uero
urinā ex se reddūt tabificā tergori suo spinisq; noxiā: ppter hoc se capi gnati. Quā ob rē ex
inanita prius urinā uenari ars est. Et tū p̄cipua dos tergoris. Alias corrupta fragilis putrib⁹
spinis atq; deieciis: etiā si uiuat subtractus fuga. Ob id nō nisi in nouissima spe maleficio
illo perfundit. Quippe & ipsi odere inſitū ueneficiū ita parcētes sibi: terminūq; supremū
operiētes: ut ferme ante captiuitas occupet. Calidæ postea aquæ aspersu resoluuntur pila: ap
prehēsusq; pede altero e posterioribus suspēdio ac fame necat. Aliter nō est occidere & ter
gori parcere. Ipsū aīal nō uerent pleriq; dicere uitæ hominū supuacū esse. Si nō sint illi
acculei: frustra uellerū molities in pecude mortalibus data. Hac cute expoliunt uestes. Ma
gnū fraus & ibi lucrū monopolū inuenit. De nulla re crebrioribus senatuscōsultis nulloq;
non principe adito querimoniis prouintialibus. Vrina e duobus aliis animalibus rōne mira
est.

De leontophono: lynce: melibus: & sciuris.

Ca.

XXXVIII.

Eōtophonō accepimus uocari paruū: nec alibi nascens q̄ ubi leo gignit. Quo gusta
to tanta illa uis est ut ceteris quadrupedū inperitās illico expiret. Ergo corpus ei
adustū aspergūt aliis carnib⁹ polētā mō insidiantes fere. neccatq; etiā cinere tam
cōtraria est pestis. Haud in merito igit̄ odit leo: uisūq; fragit: & circa mortuū exanimat. Il
le cōtra urinā spargit prudens: hanc quoq; leoni exitiālē. Lyncū humor ita redditus ubi gi
gnunt glaciāt: areſcit ue in gēmas carbūculis similes: & igneo colore fulgētes: lyncuriū uo
catas: atq; ob id lucino a p̄teritisq; ita generari prodito. Nouere hoc sciuntq; lynces: & inui
dentes urinā terra operiūt: eorū celerius solidatur. Illa alia solertia in metu melius: fustata
cute diffentat: iētus hominū & morsu canū arcēt. Præuidēt tēpestatē & scyuri: obturatq;
q̄ spiraturus est uētus cauernis: ex alia parte aperiūt fores decretos. Ipsi uillosior cauda p
tegumento est. Ergo in hyemes aliis prouisum pabulum aliis pro cibo somnus.

De uipera coeleis & lacertis.

Ca.

XXXIX.

Expētiū uipera sola terra dicitur cōdi. Ceteræ arborū aut saxorū cauis. Ei alias uel
annua fame edurant algore modo dempto. Omnia secessus tempore ueneno. or
ba dormiunt: Simili modo & coeleæ. Ille quidem iterum & æstibus, adherentes

LIBER.

maxime faxis: ut etiā iniuria resupinata auulsaq; nō tñ exeat. In balearibus uero insulis ca-
uaticae appellatae nō prepūt e cauis terrae: neq; hārba uiuūt: sed uue mō inter se coherent.
Est & aliud genus minus uulgarē. Adhērēt opculo eiusdē teste se opientes: obruptae terra
semp. Hae & circumarimas tātū alpes quōda effossae capere iā erit & in ueluterno. Oīum
tū laudatissime in astypalea insula. Lacertae inimicissimū genus coeleis. Negatur semestē
uitā excedere. Lacerti arabiae cubitales. In india uero in nisa mōte. xxxiii. in longitudine pe-
dū: colore fului aut punicei aut cerulei.

De canibus.

Ca.

XLI.

X. his quoq; aialib; quae nobiscū degūt multa sunt cognitu digna. Fidelissimi ante
e oīa hoi canes atq; eq. Et pugnas aduersus latrones canē pro dño accepim;: conse-
ctūq; plagis a corpore nō recessisse: uolucres & feras abigēt. Ab alio in epīro agni-
tū in cōuētū pūssore dñi laniatūq; & latratu adētū: ut cogeret fateri scelus Garamātū re-
gē canes duceri ab exilio reducere pūliātes cōtra resistētes. Propter bella colophonii itē
q; castaballēses cohortes canū habuere. Ex pma diuicabāt in aciā nunq; detrectātes. Hae
erāt diffidissima auxilia: nec stipēdiōrū indigna. Canes defendere cibros casis dñis eorum
plaustris ipositis. Canis lafone Lycio itēfecto cibū capere noluit in ediac; cōsumptus ē:
is cui uero nomē hyrcani reddidit Durides accensō regis Lyfimachi rogo iniecit se flāmā.
Similitēq; Hieronis regis. Memorat & Pyrrhū Gelonis tyrāni canē Philistū. Memorat &
Nicomedis bithyniae regis uxore eius. Consyngae laceratā ppter lasciuioi ē cū marito locū
Apud nos Volatū nobile qui Celsiū ius ciuile docuit asturcone e suburbano redeuntē
cū aduerspauisset canis a crassatore defendit. Itē Celiū Senatorē agrū placentiā ab armatis
opressum: nec prius ille uulnerat; est q; cause interēpto. Sed sup oīa in nostro auo actis po-
puli ro. testatū Apio lunio & p. Silio cōf. cū aī aduerrēt ex cā Neronis. Gramaticū filiū in
T. Sabinū & feruntia eius: unius ex iis canē nec a carcere abigi pigi potuisse: nec a corpore
recessisse: abiectū in gradib; gemoniis moestos edentē ululatus magna populi ro. corona cir-
cūstātē: ex qua cū quidā ei cibū obiecisset: ad os defuncti tulisse. Innatant idē in tyberim
caduere abiectū suītātē conat;: effusa multitudo ad spectādā aīalis fidē. Soli dñm noue-
re. Et ignotū quoq; si repēte ueniat intelligūt. Soli noīa sua: soli uocē domesticā agnoscūt.
Itinera quis longa meminere. Nec ulli pter hominē memoria maior: Imperus eorū & saeu-
tia mitigat ab hoīe cōsidente humi. Plurima alia in his quotidie uita inuenit. Sed in uenatu
solertia & sagacitas pēcipua est. Scrutat uestigia atq; persequit. Comitātē ad fērā inquisitō:
rem loro retrahēs: quis aquā trāsiliēs se occurrasset: q; significās demonstratio est cauda pūm;
deinde iostro. Ergo etiā senecta fessos cecosq; ac debiles sinu ferunt uentos & odorē captā-
tes: prodētēsq; rostro cubilia. Et tigribus eos indi uolūt cōcipi. Et ob id in siluis coitus tem-
pore alligāt foemias. Primō & secūdo foetu nimis feroces putāt gigni: tertio demum edu-
cant. Hoc quidē elupis galli quorū greges sum quisq; duporē a canibus & ducē habēt. Il-
lum in uenatu comitātur: illi parēt. Nāq; inter se exercēt etiā magisteria. Certū est iuxta nū-
lū annē currentē labere: ne crocodilōrū auiditati occasione praebeat. Indiā petēti Alexan-
dro magno rex albaniae dono dederat in usitatā magnitudinis unū: cuius specie delectat;
iussit urlos mox apros & deinde damas emitti cōtempu imobili iacēre. Ea; segnitie tanti
corporis offensus iperator generosi spiritus eū interimi iussit. Nūciavit hoc fama regi. Ita-
q; alterū mittēs addidit mādātā: ne in paruis experiri ueller: sed in seūe elephātoue. Duos
sibi fuisse. Hoc interēpto pte rea nullū fore. Nec distulit Alexander: leonēq; fractū prinus
uidit: postea elephātū iussit induci haud alio magis spectaculo latus. Horribilibus qppē
per totū corpus uillis ingenti primū latratu insonuit. Mox in ceruicē assultās cōtraq; belu-
am exurgēs hinc & illic artificii dimicatione: qua maxie opus esset infestās atq; euitās: do-
nec assidua rotatū uertigine affixit: ad casū eius tellure cōcūsa. Cānū generibus annui par-
tus. Iuxta ad pariēdo annuaetas. Gerūt in utero sexagenis diebus. Gignunt cecos: & quo
largiore alunt lacte: eo tardiorē uisum accipiūt. Nō tamē unq; ultra uigēsimū primū diē:
nec ante septimū. Quidā tradūt si unus gignat nono diē. cernere: si gemini decimo. Idemq;
in singulos adici: toridēq; esse tarditatis ad lucē dies. Et ab ea quae foemina sit ex pūipara
genita citius cerni: Optimus in foetu q; nouissimus cernere incipit: aut quē primum fert in
cubile foera. Rabies canū syrio ardēte hoi pestifera ut diximus: ita morsis loealis aquae me-
tus. Quapropter obuiam itur per. xxx. eos dies galliaceo maxime fimo mixto catium cibus:
aut si preuenierit morbus ueratro.

Ad canis rabidi morsum.

Ca.

XLI.

Dmorsum uero unicū remediū oraculo quodā nup̄ reptū. Radix siluestris rosā q̄
 cynorhoda appellat. Columella auctor est si quadragesimo die q̄ sit natus castretur
 morsu cauda: sūmusq̄ eius articulus auferat: sequēti neruo exēpto nec caudā cre-
 scere: nec canes rabidos fieri. Canē locūtum in prodigiis q̄ equidē annotauerim accepim.
 Et serpentē latrasse cū pulsus est regno Tarquinus. De natura equorū. Ca. LIII.
 Idē Alexādro & equi magna raritas cōgit. Bucephalā eū uocarūt: siue ab aspectu
 toruo: siue ab insigni taurini capitis armo īpresi. Sexdecim talētis ferūt ex Philoni
 co pharsali grege emprū etiā tū puero capto eius decore. Neminē hic aliū q̄ Alexā-
 drū regio istratus ornatu recepit in sedē: alios passi reiciēs. Idē in prāliis memorarē cuius
 dam pibetur ope. Thebarū oppugnatōe uulneratus in aliū trāsire Alexādrum non passus:
 Multa p̄terea eiusdē modi. Propter quā rex defuncto ei duxit exeqas. Urbē tumulto circū
 dedit noīe eius. Nec Cæsaris dictatoris quēq̄ aliū recepisse dorso equus tradit. Idēq̄ hoīs si
 miles pedes priores habuisse. Hac effigie locat⁹ ante. Veneris genitricis adē. Fecit & Diu⁹
 Augustus equo tumultū. De quo Germanici Cæsaris carnē est. Agrigētī cū pluriū equorū
 tumuli pyramides habēt. Equū adamatū a Semiramide usq̄ ad coitū Iuba auctor ē. Scythæ
 qdē equitatus & equorū gloria strepūt. Occiso deniq̄ ipsorū regulo ex prouocat. one dimi-
 cante hostē cū uictor ad spoliādū uenisset ab equo eius īctibus morsusq̄ cōfectū. Aliū de-
 tracto oculorū opimēto & cognito cū m̄e coitu petisse prupta atq̄ exaiatū. Equā eadē ex
 cā in reatino agro laceratūq̄ p̄ter aurigā iuenimus. Nāq̄ & cognationū itellectus in iis est
 Itaq̄ in grege prioris anni fororē libētus etiā q̄ matre equa cōmitatur. Docilitas tāta est ut
 uniuersus sybaritani exercitus eq̄tatus ad symphoniz cātū saltariōe quadā moueri solitus
 inueniat. Idē prafagiūt pugnā & amissos lugēt dños lachrymasq̄ iterdū de siderio fundūt
 interfecto Nicomede rege equus eius inedia uicā finiuit. Phylarchus refert Cētaretrium e
 galatis in proelio occiso Antiocho potitū equo eius cōfendisse quantē. At illum indigna-
 tione accēsum domitis frenis, ne regis posset p̄cipitē in abrupta isse. exanimatūq̄ una Phil-
 stus a Dionysio relictum in ceno herentē ut sese euellisset: secutū uestigia domini exami-
 ne apū iubarē inhaerente. Eoq̄ ostento tyrannidē a Dionysio occupatā. Ingeia eorū in enarra-
 bilia iaculantes obsequio experiūt. difficles conatus corpore ipso: nixuq̄ inuitantiū. Iā
 tela humi collecta equiti porrigūt. Nā in cyrco ad currus iuncti nō dubie itellectū adhor-
 tationis & gloriæ fatētur. Claudii Cæsaris seculariū ludorū cyrcensibus excusso in carceri-
 bus auriga albari equi palmā occupauere: primatū optinuerē: opposita effundates oia: quā
 cōtra æmulos debuissent peritissimū auriga insitēte facientes. Cū puderet hominum artes
 ab equis uinci peractō legitimo cursu ad metā steterē. Maius auguriū circa priscos plebe-
 tis cyrcēfibus excusso auriga ita ut si staret in capitolū cucurrisset equos: sedēq̄ ter lustrat-
 se. Maximum uero eodem peruenisse a uehiis cum palma & corona effuso. Ratumena qui
 ibi uicerat. Vnde postea nomē portæ est. Sarmatæ lōginqua itinera acturi iedia p̄die p̄parāt
 eos exiguū rātū potū inpartientes: atq̄ ita per cētena milia & quinquaginta continuo cursu
 euntibus insidēt. Viuū annis qdē quinquagenis. Fœminæ minore spatio. Eadē quinquen-
 nio finē crescēdi capiūt. Mares anno addito. Forma equorū quales maxime legi oporteat.
 Pulcherrime qdē Virgilio uate absoluta est: Sed & nos diximus in libro de iaculatione eq̄-
 stri cōdito: & fere inter oēs cōstare uideo. Diuersa autē cyrco ratio quæritur. Itaq̄ cum bimi
 in alio subigantur īperio: nō ante quinquēnes ibi certamen accipiūt. Partum in eo genere
 undenis mēsis ferūt: duodecimo gignūt. Coitus uerno equinoctio bimo utrinq̄ uulga-
 ris. Sed a crimatu firmior partus: Generat mas ad annos trigintatres. Vtpote cū a cyrco post
 uigesimalū annū mittantur ad sobolē reparādā. Et ad quadraginta durasse tradūt adnitū mo-
 do in attollēda priore parte corporis. Sed ad generādū paucis: aliiū minor fertilitas. Qua
 de causa per interualla admissuræ dantur: nec tamen quindecim inirius eiusdē anni ualeat
 tolerare. Equarum libido extinguitur iuba tonsa. Gignunt annis omnibus ad quadragesi-
 mū. Vixisse equū septuagintaquinq̄ annis prodit. In hoc genere grauida stās parit: p̄terque
 ceteras foetū diligit. Et sane equis amoris īnasci ueneficiū hippomones appellatum in frō-
 te: carice magnitudine: colore nigro. Quod statim edito partu deuorat foeta: aut partū ad-
 ubera nō admittit si quis praeptū habeat. Olfactu in rabie id genus agitur. Amissa paren-
 te in grege armēti reliquæ foetæ educant orbem. Terram attingere ore triduo proximo q̄
 sit genitus negat posse. Quo quis acior in bibendo profundius nares mergit. Scythe per

VIII.

bella foeminis uti maluit: quoniam uirum cursu non impedito reddat. Cōstat in Lusitania circa uli xiponē oppidū & tagū annē equas fauonio flāte obuertas animalē cōcipere spiritum idq; partū fieri: & gigni pnicissimū ita sep̄ triēniū uitā nō excedere. In eadē hispania galleca gena & asturia est eqni generis. Hi sunt quos tiheldones uocamus. Minori forma appellatos asturcones gignūt. Quibus nō uulgaris in cursu gradus: sed mollis alternocurrū explicatu glomeratio. Vnde eqs soluti carpere in cursu tradit arte. Equo fere qui homini morbi p̄terq; uellicae cōuersio: sicut oībus in genere ueterino. De asinis. Ca. XLIII.

Sinū quadringētis nūmis emptū. Q. Alio senatori auctor est. M. Varro: haud scio an oīum p̄cio aīaliū uisō opa sine dubio geruli mirifica arādo quoq; Sed mularū maxime pro generatione patria etiā spectat in iis archadibus in achaia. In italia reatinis. Ipsum aīal frigidis maxime ipatiēs: ideo nō generat in p̄oto: ne in eqnoctio uerno ut cetera pecua admittit: sed solstitio. Mares in remissione operis deteriores. Partū a. xxx. mēse ocisimus: sed a trimatu legitimus. Totidē quot equae & eisdē mētib; & simili mō. Sed i cōtinēs uterus uirū genitale reddit: ni cogat in cursu uerberibus a coitu. Raro gemios parit. Partura lucē fugit: & tenebras quatit: ne cōspiciat ab hoīe. Gignit tota uita: quae est ei ad. xxx. annū. Partus caritas sūma: sed aquarū rediū magis. Per ignes ad fœtus tēdūt. Eae itē si riuus minimus iter sit hori: ita ut pedes oīno caueat tingere. Nec nisi assuetos potant fontes: qui sunt in pecuariis. Atq; ita ut sicco tramite ad potū eāt. Nec potes trāseant per raritātē placarū trālucētib; fluminis. Mirūq; dictū sitū: & si imutetur aquae ut bibat cogēda exonerādaue sunt. Nec nisi spatiose incubat alias atterunt. Varia nāq; sōnio uisā cōcipiūt iētū pedū crebro: qui nisi per inane emicuerit repulsu durioris mareris claudita: tem ilico affert. Quæstus exiis opima p̄dia exupat. Notū est in celtiberia singulas duadragenis milibus nūmorū emi. Ad mularū maxime parcus aurū referre in his & palpebrarū pilos aiunt. Quāuis enī uni color toto reliquo corpore: totidem tñ colores quot ibi fuere reddit. Pullos earū epulari Mœcenas instituit: multū eo tēpore platos onagris. Post cū interit auctoritas: saporis. Sed asino moriēte uisō celerrime id genus deficit.

De mulis.

Ca.

XLIII.

X asino & equa mulus gignitur mēse. xlii. Animal uiribus in labore eximū. Ad tales partus equas: neq; quadrimis minores neq; decēb; maiores legūt: arceriq; utrūq; genus ab altero narrat nisi infantia eius generis q̄nēat laē hausto. Qua prop̄ subreptis statim pullis in tenebris equarū uberi almarū ue equleos admouēt. Gignit autē mula ex equo & asina: sed effrenis & tarditatis indomitae. Letā oīa esse. uetulis. Cōceptū ex equo secutus asini coitus abortu perimit. Non item ex asino equi. Foeminas partu optime vii. die impleri obseruatū est: mares fatigatos melius implere. Quae non prius q̄ dentes: quos pullionis appellant iaciat conceperit. sterilis intelligitur. Et equae non primo initu generare experit. Equo & asinogenitos mares hinulos antiqui uocabant cōtraq; mulos: quos asini & equae generarent. Obseruatum e duobus diuersis generibus nata tertii generis fieri: & neutri parentum esse similia. Ea q; ipsa quae ita nata sunt non gignere in omni aīaliū genere: idcirco mulas non parere. Est in animalibus nostris peperisse saepe uerū p̄digiū loco habitum. Theophrastus uulgo parere in cappadocia tradit: Sed esse id animal ibi sui generis mulae calcitratus in hibeet uini crebriore potu in pluriū græcorū ē monumētis eū equam uel li coitu natum quem uocauerūt hinū id est paruū mulū. Generatur ex eq & onagris māsue factis mulae ueloces in cursu: duricia eximia pedū: uerū rugoso corpore: indomito animo sed generoso onagro. Et asina genitus oēs antecellit. Onagri in phrygia & lycania præcipui. Pulliseorū ceu p̄stantibus sapore africa gloriatur: quos lalisiones appellant. Multum lxxx. annis uixisse atheniēsium monumentis apparet. Eo gauisi cū tēplū in arce facerēt: q; de relictus senecta cadētia iumēta comitatu nixūq; exhortaretur decretū fecere: quos cauerēt ne frumētarii negociatores ab incerniculis cū arcerent. De bubus. Ca. XLV.

Vbu indicis camelorum altitudo traditur: cornua in latitudinem quattuor pedū in nostro orbe epiroticis laus magna a Pythi ut ferunt iā inde regiscura. Id consecutus est nō āre q̄drinatū ad ptus uocādos. p̄grandes itaq; fuere: hodieq; reliquiae stirpiū durāt. At nūc aniculae ad fœcūditatē p̄scūtur. Tolerātū tamē himae. Tauri generatio nō quadrimi implent: & singulis denae eodē āno tradūt. Si aut post coitū i dextera p̄te habeat tauri: generatos mares esse. si in leuā foeminas. Cōceptio uno initu peragit q; si forte perna

uit. xx. post die marē fœmina repetit. Pariūt mēse. x. quicqd ante genitū iutile est. Sunt au-
 store ipsa cōplēte. x. mēse duos prere nūc raro geminos. Coitus a delphini exortu ad pridie
 nonas ianuarii diebus. xxx. aliquibus & autūno: gētibus quidē quā lacte uiuunt ita: foetus
 dispensantibus: ut omni tēpore anni supsit id alimētum. Tauri nō sœpius q̄ bis die ineunt.
 Boues aīaliū soli & retro ambulantes pascunt. Apud garamantas quidē haud aliter. Vita
 fœminis. xv. anis lōgissima: Maribus. xx. Robur i quimatu. Lauatiōe calidæ aquæ tradūtur
 pinguescere: & si q̄ incisa cute spiritū i uiscera harūdine adigat. Nō degeneres existimari
 etiā minus laudato aspectu: plurimū lactis alpinis: qbus minimū corporis plurimū laboris
 capite nō ceruice iūctis. Syriacis nō sūt palearia: sed gibber i dorso. Carici quoq; i pre. Asiæ
 fœdi uisu tubere sup armos a ceruicibus eminente: laxatis cornibus eccellente i opere nar-
 ratur. Cæteri nigri coloris candidi ue ad laborē dānātur. Tauris mīora quā bubus cornua
 tenuioraq;. Domitura bouū i trimatu: postea sera: ante prēmatura. Optime cū domito iu-
 uencus ibuitur. Sotū enī laboris agricq; culturæ habemus. Hoc aīal tātā apud priores cu-
 ræ ut sit iter exēpla dānata a populo ro. die dicta: q cōcubino procaci rure omalū edisse se
 negatū occiderit bouē: actusq; in exiliū tāquā colono suo interēpto. Tauris i aspectu gene-
 rositas torua frōte: auribus setolis cornibus i p̄ctū dimicationē postētibus. Sed tota cō-
 minatio prioribus ipedibus stat: ira gliscēte alteros replicās: sp̄gensq; i altū harenam: & so-
 lus aīaliū eo stimulo ardescēs. Vidimus ex īperio dimicātes: & ideo se demōstratos rotari
 cornibus cadētes excipi: iterūq; resurgere: modo iacentes ex humo tollit: bigarūq; ēt cur-
 rucitato uelut aurigas insistere. Thessalorū gentis iuentū ē equo iusta quadrupedate cor-
 nu intorta ceruice tauros necare. Primus id spectaculū dedie romæ Cæsar dictator. Hinc
 uictimæ optimæ & lautissima deorū placatio. Huic tātū animali oīum quibus p̄erior cau-
 da nō statī nato cōsumatæ ut cæteris mēsuræ crescit uni dōec ad uestigia ima p̄ueiat. Quā
 obrē uictiarū p̄batio i uictulo ut articulū sufraginis cōtigat: breuiore nō litāt. Hoc quoq;
 notatū uictulos ad aras humeris hoīs allatos nō fere litare: sicut nec claudicātē: nec aliena
 hostia deos placari: nec trahēte se ab aris. Est frequēs i pdigiis priscorū bouē locutū. Quo
 nūtiato senatū sub diuo haberi solitū. De api boue. Ca. XLVI.

Os i ægypto etiā numinis uice colit. Apim uocat. Insigne ei i dextro latere cādicās
 macula cornibus lunæ crescere scipiētis. Nodus sub lingua: quē cantarū appellant.
 Nō ē fas eū certos uitæ excedere annos: merfūq; in sacerdotū fonte enecat q̄sicut
 iustu aliū: quē substituat: donec inueniat mœrēt. Derasit etiā capitibus: nec tamē usq; diu
 q̄rit. Inuētus deducit a sacerdotibus mēphim. Sunt delubra ei gemia: q uocat thalamos au-
 guria populorū. Alterū itrasse latū ē: i altero dira portēdit. Respōsa priuatis dat: e manu
 cōsulētū cibū capiēdo. Germanici Cæsarīs manū auersat: ē haud multo post extincti. Cæte-
 ro secretius cū se prupit i coetus icedit: sumoto strepitu lictorū: grexq; puerorū comitatur
 carnē honori ei canētū. Intelligere uidet: & adorari uelle. Hi greges repēte lymphati fu-
 tura p̄cinūt. Fœmina bos semel ei āno ostēdit suis & ipsa i signibus q̄ aliis: sēp̄ eodē die
 & iueniri eā extinguiq; tradūt. Mēphi est locus i nilo: quē a figura uocant phialā. Oībus
 ānis ibi aureā paterā argēteāq; mergētes diebus quos habēt natales apis. Septē hi sūt. Mi-
 tūq; neminē per eos a crocodilis attingi. Octauo post orā diei. vi. redire beluæ feritatem.

De natura pecudum & pecorum.

Ca.

XLVII.

Agna & pecori gratia uel i placamētis deorū: uel i usu uelleq;. Vt boues sūptū hōi
 nē excolūt: ita corporē tutelā pecori debet. Generatio bimis utriq; ad nouenos ānos
 qbusdā & ad. x. primipares mīores foetus. Coitus oībus ad arcturi occasū id ē a ter-
 tio idus maias ad aqlæ occasū id ē. xii. Chal. augusti. Gerūt p̄tū diebus. cl. postea cōcepti in
 ualidi Cordos uocabāt atiq; post id tēpus natos. Multi hybernos agnos p̄ferunt uernis: qm̄
 magis iterit aī solstitiū q̄ aī brumā firmos eē: solūq; hoc aīal utiliter bruma nasci. Arieti
 naturale agnas fastidire: senectā ouīū cōfētari: & ipse senectā melior: illis quoq; utilior. Fe-
 rocia eius cohibet ornu iuxta aurē terebrato. Dextero teste pligato fœcinas generat: leuo-
 mares. Tomicurus solitariis ouibus ab ortus īferūt. Remediū ē cōgregare eas ut cœtu iu-
 uet. Aglonis statu mares cōcipi dicūt: austri fœmias. Atq; i eo genere arietū maxie spectā-
 tur ora. Quia cuius coloris sub lingua habuere uenas: eius & lanitiū ē i foetu: uariūq; si plu-
 res fuere: & mutatio aquæ potulq; uariat. Ouīū sūma ḡna duo tēctū & colōicū. illud mol-
 lius: hoc i pascuo elegātū. Quippe cū tēctū rubis uescat. Operimēta eis ex arabicis p̄cipua

LIBER.

Lana autē laudatissima apula: & quæ i italia græci pecoris appellat: alibi italica. Tertiū locū milesiæ oues obtinē. Apulæ breues uillo: nec nisi penulis celebres. Circa tarentū canusiūq; sūmā nobilitatē habēt. In asia uero eodē genere laodicæ. Alba circūpadanis nulla pferē: nec libera cécēos numos ad hoc æui excessit ulla. Oues nō ubiq; tōdēt. Durat qbusdam i locis mos uellēdi. Colloq; plura genera. Quippe cū desint ēt nomia eis: quas natiuas appellat ali quot modis.

De generibus lanarum & uestiū.

Ca. XLVIII.

h Ispania nigri uelleris pcpuas habēt: pollentia iuxta alpes canusia rutili: q; erythras uocat. Itē betica ut canusiū. Fuluas tarētū ac pulliginis suæ: & succidis oibus usus medicat. Hystriæ liburniæq; pilo pprior q; lanæ pexis aliena uestib? & q; solā ars scu tulato textu pmedat. In lusitania similis circa piscias puitiæ narbonēsis. Similis & i ægypto ex q; uestis detrita usu tigit: rursusq; æuo durat. Est & hirtæ filo crasso i tapetis atq; sūma gratia. Iā certe pscos iis usos Homerus auctor ē. Aliter hæc galli tigit: aliter parthor; gē res. Lanæ & p se coactæ uestē faciūt. & si addat acerū ēt ferro resistūt: imo uero ēt ignibus. Nouissimo sui purgamento q; abenis coquētū extracte idumētis usu ueniūt galliarum: ut arbitror iuētū certe gallicis hodie noibus discernūt: nec facile dixerī q; id ætate cōpit. Antiqs. n. torus e stramēto erat: q; lites nūc ēt i castris gausape: Paris mei memoria cōpere amphimala nostra: sicut uillofa & ēt uētralia. Nā tunica lati clauī i modū gausape texti nūc primū icōpit. Lanarū nigrae nullū colorē bibūt. De reliq; i fectū suis locis dicē? In cō chylis marinis aut herbarū natura: lanā colo & fuso Tanaglis quæ eadē Caia Cecilia uoca ta ē: i tēplo. M. Anci durasse p dēte se auctor ē. M. Varro: factaq; ab ea togā regiā ungulatā i æde fortunæ: q; Seruius. Tullius fuerat usus. Inde factū ut nubētes uirgines cōitaret co lus cōpta & fusus cū stamie. Ea priā texuit redā tunicā: qua simul cū toga pura tyrones in dūctur nouæq; nuptæ. Vngulata uestis priō lautissimis fuit: inde suriculata defluxit. To gas rasas phryginasq; Diui Augusti nouissimis tēporib? cōpisse scribit Feneftella. Crebræ papaueratē antiquiorē habēt originē. Iā sub Lucilio poeta in torquato notatæ. Prætextæ hapud heruloscos originē iuenere. Trabeis usos accipio reges. Pifas uestes iā hapud Ho merū fuisse: unde triūphales natæ. Acui facere idæi frigēs iuenerūt: ideoq; phrygiōes appel lati sūt. Aug. itexere i eadē asia iuenerit Attalus rex. unde nomē attalici. Colores diuersos picture itexere Babylon maxie celebrauit: & nomē iposuit. Plurimis uero liciis texere q; po lymita appellat: alexādria i stituit. Scutulis diuidere gallia Metellus Scipio i triclinaria ba bylonica sestertiū octigētis milib? uenisse iā tūc posuit i capitalibus criminib?: quæ neroni picipi quadrigētis milib? sestertiū nup sterere. Serui Tulli pte xte qbus signū fortunæ ab eo d. caræ cooprtū erat durauere ad Sciani exitū. Mirūq; fuit nec fluxisse eas: nec teredonū siurias fessisse ānis. d. lx. Vidimus iā & bidētū uellera purpura: cocco cochylis sexq; pedalib? libris ifecta: uelut illa sic nasci cōgēte luxuria. In ipsa oue satis generositate ostēdit breui tate crux: uētris uestitus: qbus nudus ēet apicas uocabat dānabatq;. Syriæ cubitales ouium caudæ plurimū i ea pte lanicii. Castrari agnos nisi quiquemestres pāmaturū existimant.

De mulimonio.

Ca. XLIX.

e St & i hispania & maxie corfica nō maxie ab simile pecori genus mulimoniū capria no uillo q; pecoris uelleri pprius. Quoq; e genere & ouibus natos psci ūbros uoca uerūt. Infirmissimū pecori caput. Quā ob rē auersū a sole pasci cogēdū Quā stultis sima afaliū lanata. Qua timuere igredi unū cornu rapto sequūtur. Vita lōgissima ānis. x. in æthiopia. xlii. Capris eodē loco. xi. In reliquo orbe plurimū octo. Vtrūq; genus itra quartū coitū ipletur.

De capris & generatione earū.

Ca.

L.

c Apræ pariūt & quaternos: sed raro admodū. Ferūt qnq; mēsb? ut oues. Capræ pin guedie sterile scūt. Triæ minus utiliter generāt & i senecta: nec ultra quadriēniū. Incipiūt. vii. mēse & adhuc lactātes. Multū i utroq; sexu utilius. Primus i die coit? nō iplet: sequēs efficator: ac deīde cōcipiūt nouēbri mēse: ut martio pariāt turgescētib? uir gultis. Aliquādo anicula: sēper bimæ: i trimatu iutiles pariūt octonis ānis. Abort? frigori obnoxius. Oculos capra suffusos iunci pūcto sanguie exonerat. Capet rubi. Solertiā eius aialis Mutianus uisā sibi p dicit i pōte ptenui duabus obuiis e diuerso cū circūactū angus stia nō caperēt: nec reciprocatōne lōgitudo i exilitate. ea ca torréte rapido miaciter subter fluere alterā decubuisse: atq; ita alterā pculcate suppressā. Mares q; maxie simos lōgis auris eulis i fractisq; armis q; uilissimos pbāt. Faminarū generositas i igne lacinia corporibus &

VIII.

cernice binæ depēdētes. Nō oībus cornua: sed qbus sūt ī his & īdicia ānorū pīctā mēta nos dorū. Mutilis lactis maior ubertas. Auribus eas spirare nō narib⁹: nec unq̄ fēbri carere. Archelaus auctor ē. I deoq; fortassis q; aīa his q; ouibus ardētior: calidiorēsq; concubitus. Tra dūt & noctū nō minus cernere quā īterdiu. Et ideo caprinū iecur si uesteas: restituit uesti nā acie his: quos mytilopas uocat. In cilicia circaq; syrias uillo tōsili uestiūt. Capras ī occa sū decliui sole ī pascuis negāt cōtueri īter sese: sed aureas iacere. Relqs aut horis īter se ad uersas & cognitores. Depēdet oīum mēto uillus: quē arūcū uocat. Hoc si qs apprehēsa ex grege unā trahat: ceteræ stupētes spectāt. Id ēt euenire cū quādā hārbā aliq; ex eis momor derit. Morsus earū arbori exitialis. Oliuā lābēdo quoq; sterilē faciūt. Ea q; cā Mineruæ immolat.

De suisbus & natura earū.

Ca.

LI.

Villi pecoris admissura a fauonio ad æquinoctiū uernū ætatis. viii. mēse. Quibus dā ī locis ēt a. iiii. usq; ad. viii. ānū. Partus bis ī āno. Tēpus utero. iiii. mensiū. Nume rus fecūdītatis ad uicenos. Sed educare tā multos nequeūt. Dieb⁹. x. circa brumā statī dētes nasci Nigidius tradit. Implec uno coitu: q; & gēnatus ppter facilitatē abortiēdi remediū ne priā subactiōe neq; ante flacidas aures coitus fiat. Mares nō ultra trimatū ge nerāt. Fœminæ senectute fessæ cubātes coeūt. Comesse fœtus his nō ē pdigiū. Suis fœtus sacrificio die. v. purus ē. Pecoris die. vii. Bubus. xxx. Corūcamus rumālis hostias donec bi dētes fierēt puras negauit. Suē oculo amisso putāt cito extingui: alioq; uita ad. xv. ānos q; buslā uicēos. Verū efferātur: & alias obnoxiiū genus morbis anginae maxie & strūæ. Index suis ualidæ cruor ī radice fetæ dorfa euulsa: caput obliquū ī icesu. Pēuriā lactis p̄piguēf fētiūt: & priō fœtu minus sūt numerosæ. In luto uoluratio generi grata. In torta cauda. Id ēt notatū facilius facere ī dexterū q; leuū detortā. Piguēf cūt. lx. dieb⁹: sed magis tridui ine dia ante signatiōem orsa. Animalū hoc maxie brutū: animāq; ei p sale datā nō illepidē exis timabat. Cōpertū agnita uoce suarii furto abactos merso nauigio iclinatiōe lateris unius remeasse. Qui & duces ī urbe forū nūdiarū domosq; petere discūt: & fieri sapiūt. uestigia palude cōfūdere: urina fugā leuare. Castranē fœmīæ sic quoq; uti cameli post bidui inediā suspēsa pnis poribus uulua recifa celerius. Ita piguēf cūt. Et adhibet ars iecori fœminarū sicut anserū. Inuētū. M. Apicii fico carica saginatis a facietate necatis repēte mulsi potu da to. Neq; alio ex aīali numerosior materia ganeæ: q; nquagita ppe sapores cū ceteris singu li. Hinc cēforiarū legū paginæ. interdictaq; cœnis abdomina: glādia: testiculi: uulua: sinci pta uerrina: ut iā Publii minorū poetæ cœna postq; seruitutē exuerat: nulla memores sine abdomine: etiā uocabulo suminis ab eo imposito. Placuerē aut & fieri uesticæ. Catonis cē foris orationis aprinū exprobrāt callū. In tres tamē partes diuisio apro media ponebāt lēni bos aprunos appellata. Solidū aprū romanorū p̄mus ī epulis apposuit. P. Seruilius Rullus pater eius Rulli: q; Ciceronis ī consularu legē agrariā p̄mulgauit. Tā p̄p̄inqua origo nunc quortidianæ rei ē. Et hoc annales notārūt horū. f. ad emēdationē mox: qbus notata qdē eēt cœna: sed ī p̄ncipio bini tēniq; pariter mandebantur apri.

De uiuariis bestiarum.

Ca.

LII.

Iuaria eorū ceterorūq; siluestriū p̄mus togati generis iuenit Fuluius hirpinus q; ī tarqnēsi feras pascere īstituit. Nec diu imitatores desuere. L. Lucullus & Q. Hor tēsius. Sues feræ semel āno gignūt. Maribus ī coitu pluriā aspitas. Tūc iter se dimi cāt īdurantes attritu arborū costas: lutoq; se tergorātes. Fœmīæ ī partu aspiores: & fere si militer ī omni genere bestiarū. Apris maribus nō nisi āniculis generatio. In īdia cubitales dētiū flexus gemini ex rostro. Totidē a frōtē ceu uiruli cornuæ exeunt. Pilus æreo similis agrestibus. ceteris niger. At ī arabia suillum genus non uiuit ullo genere.

De semiferis animalibus.

Ca.

LIII.

Ex facilis mixtura cū fero: qualiter natos antiq; hybridæ sues uocabant semiferos: ad hōies quoq; ut ī Caiū Antoniū Ciceronis ī cōsularu collegā appellatione trās lata nō ī suisbus tātū: sed ī oībus quoq; aīaliū cuiuscūq; generis ullū est placidum. Eiusdē iuenitur & ferrū: utpote cū hominē etiā siluestriū tot genera prædicta sint. Capræ tamē ī plurimas similitudines trāsfigurātur. Sūt capræ: sūt rupicapriæ: sūt ibices p̄nita tis mirādæ: quāq; honerato capite uastis cornibus gladiorū uaginis: hæc se liberāt ut tormē to aliquo rotati ī petris potissimū e mōt: aliquo ī aliū trāsfilire cupiētes. atq; recurso p̄nici quo libuerit. exulcāt. Sūt & origes soli a qbuslā dicti cōtrario pilo uestiti: & ad caput uer

b ii

LIBER.

fo. Sūt & damæ: & pigardi: & sterpsicerores multa: alia haud dissimilia. Sed illa alpes hæc transmarini situs mittunt.

De simiis.

Ca.

LIII.

Imag: quoq; genera hōinis figuræ pxiā caudis iter se distigūf. Mira solertia uisco inūgūt laqueos: calcearūq; imitatioē uenatiū tradūtur. Mutiūs & latūculis lufis se fictis cære: nuces visu distiguere. Cornelius luna caua tristes eē qbus i eo gene re cauda sit. Noua exultationē adoriri. Nāq; defectū syderū & cæteræ pauent qdrupedes. Simiag: generi p̄cipua erga sc̄rū affectio. Gestāt carulos quos m̄suefacta itra domos per perere: oibus demonstrāt: tractariq; gaudēt: tractatu gratulationē itelligētes. Itaq; magna ex pte cōplectēdo necant. Effertior cynocephalis natura: sicut mitissima satyris. Calitres toto pene aspectu differūt. Barba ē i facie: cauda late diffusa p̄ori pte. Hoc aīal negatiue re i alio nisi i æthiopix quo gignit cælo.

De leporibus.

Ca.

LV.

Eporū plura sūt genera: i alpi? cādidi: qbus hybernīs m̄sibus p̄ cibatu niuē cre dū eē. Certe liquefctē ea rutilēcūt ānis oibus. Et ē aliquod aīal it olerādi rigoris a umnū leporū generis. Sūt & quos Hispanias cuniculos appellat fœcūdītatis ignu mere: famēq; balcarib? i sulis popularis messib? afferēs. Fœtus uētre excētos uel ubcrib? ab latos nō repugnatis iterrāis grātissimo i cibatu habēt: laurices uocāt. Certū est balcaricos aduersus puerū eorū auxiliū militare a Diuo Augusto petisse. Magna ppter uenatū eorū uiuariis gratia ē. Iniciūt eas i specus: q sūt multifores iterris: unde & nomē aīali: atq; ita cie ctos supne capiūt. Archelaus auctor ē quot sint corporis cauernæ ad excrēmēta lepori toti dē ānos eē ætatis. Varius certe numer? repit. Idē utrāq; uī singulis iesse. ac sine mare aque gigner. Benigna circa hoc natura i nocua & esculēta aīalia fœcūda generauit. Lepus oīum praxæ nascēs solus p̄ter dasipodē sup̄fœtat. Aliud educās: aliud i utero pilis uestitū: aliud i plume: aliud icohatā gerēs p̄tē. Necnō & uestes leporio pilo facere tētāt ē tactu non pin de molli ut i cute: ppter breuitatē pililabili.

De damis.

Ca.

LVI.

Amæ mansuescunt raro cū feræ iure dici nō possint. Cōplura nāq; sūt nec placida: nec fera: sed mediæ inter utrūq; naturæ: ut in uolueribus hirūdines: apes i cāpo: in mari delphini. Quo i genere multi & hos icolas domus imposuere.

De muribus & gliribus.

Ca.

LVII.

Vres haud sp̄nēdū i ostētis ēt publicis aīal. Atrosus lauini clypeis argēteis marsicū m portēdere bellū. Carboni ip̄eratori apud Clusū fascis qbus i calciatu uteb̄t exirū plura eorū genera i Cyrenāica regiōe aliū lata frōte: aliū acuta: aliū herma eorū: gene re pūgētibus pilis. Theopraustus auctor ē i gyaro īsula cū icolas fugassēt: ferū quoq; rosise se. Cōstat id quod iacturā qdā & ad chalybas fecere i ferrariis officinis. Aurariis qdē in me tallis ob hoc aluos eorū excidi: sempq; id furtū deprahēdi tātā eē dulcedinē furādī. Venisse murē. cc. nūmis cassilinū obsidēte Triānibale. eūq; q uediderat fame iterrisse: emptorē uixisse annales tradūt. Cū cādidi puenere: latū faciūt ostētū. Nā foricū occētū dirimi auspicia annales refertos habemus. Sorices & ipsos h/eme condiauctor est Nigidius sicut glires: quos censoria legis principes. Q. Scaurus. & M. in consulatu non alio modo coenis adea mtere quā conchylia: aut ex alio orbe conuectas oues. Semiferum & ipsum animal: cui uiua ria in doliis idem qui apris instituit. Qua in re notatum nō congregari nisi populares eius dem siluæ: & si misceantur alienigenæ: nisi amne uel monte discreti interire dimicādo. Genitores suos fessos senecta alunt insigni pietate senium finitur hyberna quiete. Cōditi, enī & hi cubant: rursus æstate iuuenescunt: simili & mustellis quiete.

Quæ animalia quibus locis non sint.

Ca.

LVIII.

Le mirum rerum naturam non solum alias aliis dedisse terris animalia: sed in eodē quoq; situ quædam aliquibus locis negasse. In mētia silua Italiæ non nisi in parte reperiuntur hi glires. In lycia dorcades non transeūt montes syris uicinos. Onagri montem qui capadociam a lycia diuidit. In hellesponto in alienos fines non cōmeant cerui & circa argumūsam elaphum montem non excedunt auribus etiam in monte fissis. In por dosolene īsula uicinā mustellæ non transeunt. In boetia leucadia illaræ solum ipsum fu giunt quæ iuxta in orchomeno tota subruunt arua talpæ: quarum e pellibus cubicularia uidimus stragula. Adeo ne regilio quidem a portentis sumouet delicias. In ithaca lepores illati moriuntur extremis quidem in littoribus. In ebuso in littoribus cuniculi scatent iuxta hispaniam balearesq;. Cyrenis mutæ fuere ranæ: illatis e continente uocabulis durat ge

nus eas. Mutæ sūt et nūc cicadæ i seripho isula. Eadē alio trāsire canūt. Quod accidere & i lacu thessaliæ sicendo tradūt. In italia murib? araneis uenenatus ē morsus. Eosdem ulte rior apēta regio nō hēt. lidē ubiq? sint orbitā si transire moriūt. In olympe macedoniæ mōte nō sūt lupi. Nec in creta isula. Ibi qdem nō uulpes ursue aut oīo ullū maleficiū aial pter phalangiū. Aranei id genus de quo dicem? suo loco. Mirabilis i eadē isula ceruos p terq? cidone atarū regiōe nō est. Itē apros & attagenas: herinaceos. In africa aut nec apros nec ceruos nec caperas nec urfos.

Quæ aduenis noceāt.

Ca. LIX.

Am quædam aīalia innoxia idigeni aduenas interimūt sicut serpētes. Parcūt i my rinche quos terra nasci p dicitur. Itē in syria angues circa euphrates maxie ripas dor miētes lyros nō attigunt. Aut etiā si calcati momordere nō sēriūt maleficia: alius cuiusq? gentis īfesti auide & cū cruciatu examinātes. Quā ob rē & syri nō necant eos. Cō tra in aletenio carīæ modo te. Aristoteles tradit a scorpionibus hospites non ladi idigenas interim. Sed reliquorū quoq? aīalium: & pterea terrestriū dicemus genera.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. IX.

De aquatiliū natura.

Ca.

I.

NIMALIVM Quæ terrestria appellauimus hominū qdam cōsortio ne degētia indicata natura ē. Ex reliquis minimas cē uolucres cōuenit Quam ob rē prius æ quorū anniū stagnorūq? dicentur.

Quæ in mari maxima animalia.

Ca.

II.

Vnt aut cōpluria in his maiora ēt terrestribus. Cā euidēs humo ris luxuria: alia fors alitū. Quibus uita pēdētes. i mari aut tā la te supino molliq? ac fertili accreniēto accipiētes cās genitales

sublimi semp? pariēte natura plerq? ēt mōstrifica repiunt pplexis & in semet aliter atq? aliter nūc flatu: nūc flutu conuolutis seminib? atq? principiis. Vt uera fiat uulgi opinio qd nascat i parte naturæ ulla & in mari esse: pterq? multa quæ nūq? alibi rerū quidē nō solū aīaliū simulachra inesse licet itelligere intuetib? uia: glagiū serras. Cucumī uero & in colore & in odore similē. Quo min? miremur æquo cū capita in tā paruis emine cōleis.

De indici maris beluis.

Ca. III.

Luxima aut & maxia i indico mari animalia e quibus balenæ quaternū iugerū pri stes ducentū cubitorū. Quippe ubi locustæ quaterna cubita iplēat. Anguillæ quo q in gāge amne tricenos pedes. Sed i mari beluæ circa solstitia maxie uisunt. Tūc illic ruunt turbines: tunc ymbres: tūc deiectæ mōtiū iugis pcellæ ab imo uertūt maria: pul sataq? ex pfundo beluas cū fluctib? uoluūt: & alias tāta tynnorū multitudie: ut magni ale xandri celsis haud alio modo quā o stiū acie obuia cōtrariū agmē aduersa fronte direxerit. Aliter sperlis nō erat euadere qui nō uoce: nō sonitu: nō idū: sed fragore terrenē: nec nisi ruina turbāt. Cadara appellat rubri maris penisula. Iuius obiectu uastus efficit sinus. xii. dierū & noctiū remigio enauigatus Ptolomæo regi: quādo nullius auræ recipit afflatū. Huius loci quietæ pēcipua ad imobilē magnitudinē beluæ adolescūt. Cedrosi q arabi am nē accolunt. Alexandri magni clossiū pfecto p dide in domibus fores maxillis beluarū fa cere ossibus testa cōtignare. Ex qbus multa quadragenū cubitorū lōgitudinis repta. Exe unt & pecori similes beluæ ibi i terrā pascq? radices fruticū remeāt: & quædā equorū asu norū: taurorū capibus: quæ depascūtur sata. Maximū animal i indico mari pristis & bale na est.

Quæ in quoq? oceano maxima.

Ca.

III.

Ngallico oceano phylster ingentis colūne mō se attollēs: altiorq? nauū uelis di luuie quādā eructans. In gaditano oceano arbor in tantū uastis dispanis ramis: ut ex ea cā frētū nūq? intrasse credatur. Apparet & rotæ appellatæ a similitudinē qua ternis distinctæ radiis mediolos earum oculis duobus utrinq? claudentibus.

De tritonū & nereidū & elephantorū maritimorū figuris.

Ca.

V.

Iberio principi nūciauit oliponēsiū legatio ob id missa uisū auditūq? i quondā specu cōcha cāmētē. Tritonē: qua nōscit forma. Et nereidū falsa opinio nō ē squamis mō hispido corpe etiā in quo hūanā effigiē habēt. Nāq? hæc i eodē spectata litore ē. Cu

h i i

LIBER.

ius morientis et gemitu tristē atcolā audiuerē lōge. Et Diuo Augusto legatus galliæ complures i littore appere exanimēs. Nereidas scripsit Auctores habeo i equestri ordine splēdētes uisū ab his in gaditano oceano marinū hoīem toto corpore absoluta similitudinē ascendere nauigia nocturnis tēpibus statiq; degrauari quas isederit ptes: & si diutius pniācat etiā mergi. Tiberio pūcipe cōtra ludunēsis puintiā litus isularū trecētas amplius beluas reciprocans destituit oceanus mirā uarietatis & magnitudinis. Nec pauciores i fantonū litore. interq; reliquos elephātes & arietes cādore tm̄ cornib; assimilatis. Nereidas uero multas. Turanius uero pdidit expulsa beluā i gaditana littora: cuius inter pinnas duas ultiaz caudā cubita. xvi. fuissent dētes eiusdē. cxx. Maximi dordatiū mēsurā: minimi semipedū. Belua cui dicebat̄ exposita fuisse Andromada ossa romæ apportata ex opido iudeæ inope ostēdit iter reliqua miracula ædilitate sua. M. Scaurus lōgitudinē pedū. xl. altitudinē costagē idicos elephātos excedēte. Spinā crassitudinē sesquipedali. De balenis & orcis. Ca. VI.

Alenā in nostra maria penetrāt. in gaditāo oceano nō āte bruniā cōspici eas tradūt. Cōdi autē æstatis tēpibus i quodā sinu placido & capaci mire gaudētes ibi parere hoc scire orcas isestā his beluā. Et cuius imago nulla rēpēntatiōe exprimi possit alia q̄ carnis imēstā dētib; truculētā: irrūpūt ergo in secreta ac uitulos carū & fortas uel etiā in arinū grauidas lacerāt morsu: icursuq; ceu liburnicarū rostris fodiūt: illā ad flexū imobi- les: ad repugnādū inertes & pondere suo onerata. Tūc quidē & utero graues: perendi uepēnis iualidā solū auxiliū nouere i altū pfugere: & se tot defendere oceano. Cōtra orcae occurrere laborāt: seseq; opponere: cautiū angustis trucidare: in uada urgere: saxis illidere Spectātur ea plia ceu mari ipso sibi irato nullis in sinu uentis. Fluctibus uero ad anhelitus istūsq; quātos nulli turbines uolāt. Orca & i portu Hostiēs uisa ē opugnata a Claudio pūcipe. Venerat tūc ex ædificāte eo portū iuitata naufragiis tergorū euectog; e gallia faciāsq; se p cōplures dies aluētū in uado sulcauerat accumulata fluctibus in tin ut circūagi nullo modo posset. Et dū saginā psequit̄ in litus fluctibus propulsa eminente dolo multū super aq̄s carinā uice iuerse. Protēdi iussit Cæsar pelagas multiplices iter ora portus: pfectusq; ipse cū ptorianis cohortibus populo ro. spectaculū pbuit: lāceas cogerēte milite e nanigiis assultantibus: quorū unū mergi uidimus reflatu beluæ oppletū unda. Ora balenā habēt in frontibus. ideoq; sūma aqua anantes in sublime nimbos efflant.

An spiren: pisces an dormiant.

Ca.

VII.

Pirant autē cōfessione omniū & paucissima alia i mari. quæ iternorū uiscerum pulmonē habēt. Quoniā sine eo nullum aīal putat spirare: nec piscium brachias habētes anhelitū reddere: ac p uices recipe extimāt: quorū hac opinio ē. Nec multa alia genera etiā brachiis carētia. in qua sententia fuisse Aristotelē uideo: & multis pfluasisse doctrinā idaginibus. Nec me ptinus huic opinioni eorū accedere haud dissimulo: quoniā & pulmonū uice aliis pnt alia spirabilia inesse uiscera: ita uolēte natura: sicut & p saguē multus alius humor. In aquas quidē penetrare hūc uitalē halitū quis miret̄: qui ē reddi ab his cū cernat̄: & i terras tāto quoq; spissiorē naturā partē penetrare argumento animalū: quæ semp defossa uiuunt ceu talpæ. Accedit apud me certe efficacit̄ ut credā omnia i aquis spirare naturā suæ sorte: primū sape anotata pisciū æstiuo colore quādā anhelatio: & alia trāq̄llo uelut oscitatio. Ipso quoq; q̄ sūt i aduersa opinioe de somno pisciū cōfessio. Quis n. sine respiratōe sōno locus. Præterea bullatiū aq̄rū sufflatio lūeq; effectū conchag; quoq; corpa augescētia: sup oīa est p esse auditū & odoratū piscib; nō erit dubiū ex aeris utrūq; materia. Odorē quidē non aliud q̄ interfectū aērā itelligi posse. Quā ob rē de his opinetur ut cuiq; libitū erit. Branchiæ nō sūt balenis nec delphinis. Hæc duo genera fistulis spirant: quæ ad pulmonē pertinent. Balenis a fronte: delphinis a dorso: & utuli marini quos uocāt phocas spirant & dormiūt in terra. Item testudines de quibus mox plura.

De Delphinis.

Ca.

VIII.

Elocissimū omniū animalū nō solū marinorum delphius: sed ocior uolucere acrior tælo. ac nisi multū ifra rostrū os illi foret medio pene in uentre: nullus piscium celeritate eius euaderet. Sed affert morā pudentia naturā: quia nisi resupini atq; cōuersi non corripiunt quæ cā precipue uelocitate eorum ostēdit. Nam cū fame concitati fugiēt in uada ima persecuti piscē diutius spiritū cōtinuere: ut arcu emissi ad respirādū emicāt. Tanta ui exiliunt: ut plerūq; uela nauū transuolēt uento. Agunt uere cōiugia: pariūt

catulos. x. mēse æstiuo tēpore: Interdū & binos & nutrit uberibus sicut balena. Atq; et ge-
 stāt fœtus i fœtia ifirmos: Quinetiā adultos diu comitat magna arga p̄u caritate. Adole-
 cūt celeriter. x. ānis putāt ad lūmā magnitudinē puenire. Viuūt ē tricenis. Quod cognitū
 præfissa cauda i expimētū Abdūt ē tricenis diebus circa canis ortū: occultaturq; i cogni-
 to mō. Quod eo magis mirū ē: si spirare i aqua nequzūt. Solēt i terrā erūpere icerta de cā.
 Nec statū tellure tacta moriūt: multoq; ocus fistula obstrata. Lingua ē his cōtra naturā aq;
 tiliū mobilis: breuis: atq; lata: haud differēs suillā. Pro uoce gemirus hūano similis dorsū
 repādū: rostrū simū. Qua de cā nomē Simonis omnes miro mō agnoscūt: malūtq; ita appel-
 lari. Delphinus nō tātū hominis amicū animal: uerū & musica arte mulcet symphoniz cātu
 & p̄cipue hydraulī sono. Hominē nō pauescit ut alienū. Obuiā nauigiis uenit. Alludit ex-
 ultās: certat ē: & quis plāna præterit uela. Diuo aut Augusto p̄ncipe lucrinū lacū inuectus
 pauperis cuiusdā puerū ex baiano puteolos i ludū litterarū itātē: cū meridiano imorās ap-
 pellatū eū Simonis nomē sapius fragmētis panis quē: ob id ferebat. allexisset: miro amo-
 re dilexit. Pigeret referre: ni res Mœcēatis & Flauīi flauī Alfii multorūq; eēt litteris mada-
 ta. Quacūq; diei tēpore iclamatus puero quis occultus atq; abditus ex imo aduolabat: pa-
 stulq; e māu p̄bebat ascēfuro dorsū pinnā aculeos uel uagina cūdēs: receptūq; pureolos p
 magnū æquor i ludū ferebat. Simili mō reuehēs pluribus ānis donec morbo extincto pue-
 ro sub idē ad cōsuetū locū uentitās tristis & mereti similis ipse quoq; quod nemo dubita-
 rūt. dexiderio expirauit. Alius iter hos ānos i affrico littore hiponis diartī simili mō ex ho-
 minū māibus uescēs. ferēsq; se tradādū: & a ludēs natātibus: ipositosq; portās ungueto p
 unctus a Flauiano p̄cōsulā africa: & fopitus ut apparuit odoris nouitate suū uatūsq; simi-
 lis exanimi caruit hominū cōuersatiōe: ut iniura fugatus p aliquot mēses: mox reuersus i
 eodē miraculo fuit. Iniuriā potestātū hospitales ad uisēdū ueniētū hipponēs i necē ei
 cōpulerūt. Ante hæc similia de puero i ialiso urbe memorant. Cuius amore spectatus lon-
 go tēpore dū abeūtē i litus auidē sequit: i harenā iuectus expirauit. Puerū Alexāder ma-
 gnus b. bylone Neptuni sacerdotio præfecit: amorē illū numinis p̄pitiū fuisse iterpretatus.
 In eadē urbe ialiso Egēsidemus scribit & aliū puerū Hermiā nomē similiter mariā perequi
 tantē cū repētina pcellā fluctibus examinatus esset relatū: delphinūq; cām lati fatētē non
 reuersū i maria atq; i lico expirasse. Hoc idē & naupactē accidisse. Theophrast⁹ tradit. Nec
 modus exēplorū Eadē amphiloχii & tarētini de pueris delphinisq; narrāt. Quæ faciūt ut
 credat. Arionē quoq; citharedice artis interficere nautis i mari parātibus ad intercipiēdos
 eius quātus eblandiūt: ut prius caneret cithara: cōgregatis cātu delphinis cū se iecisset in
 mare: exēptū ab uno tenarū in litus puectū. Est p̄uincia narbonēsis & in nemausensi agrō
 stagnū laterna appellatū. ubi cū hoīes delphini societate piscant: innumera uis mugilū statu-
 to tēpore angustis faucibus stagni i mare erūpit obseruata æstus recipiatiōe. Qua de cā
 p̄tendi nō queunt retia que molē ponderis nullo mō tolerēt: etiā si nō solertia iludicē tēpo-
 ri Simili rōe in altū p̄tinus tēdūt: quod uicino gurgite efficere: locūq; solū pādendis retib⁹
 habilē effugere festinat. Quod ubi animaduertere piscātes: cōcurrūt aut multitudo tēporis
 gnara: & magis etiā uoluptatis huius auida: totusq; populus. e littore quāto potest clamo-
 re cōciet Simonē ad spectaculi euentum. Celeriter delphini exaudiūt desideria aquilonū fla-
 tu uocē p̄sequēte: austro uero tardius ex aduerso referēte. Sed tūc quoq; i prouiso i auxi-
 liū aduolant. Propere apparer acies: quæ p̄tinus disponit i loco: ubi cōiecta ē pugna. Oppo-
 nunt sese ab alto: trepidosq; i uada urgēt. Tunc piscatores circūdant retia: furcisq; suble-
 uant. At mugilū nihilominus uelocitas transilit. At illo excipiūt delphini: & occidisse ad-
 præses cōtenti. cibos in uictoriam differunt. Operæ præliū seruet: icludiq; retibus se for-
 tissime urgētes gaudēt. Ac ne id ipsū fugam hostiū stimulet iter nauigia & retia natantē
 ue homines ita sensim elabunt: ut exitus nō appareat. Salu quod ē alias blādissimū his nul-
 lus conatur euadere. ni sumitanē sibi retia. Egressi protinus ante uallum præliant. Ita pacta
 captura quos interemere diripiunt. Sed enixioris operæ q̄ in unius die p̄miū ut cōscii sibi
 operiuntur i posterū: nec piscibus tantū: sed interiectum panis ac uno satiant. Quæ de co-
 dem genere piscandi in latio sinū consul Murianus tradit: hoc differūt: quod uitro neq; in
 clamati præsto sint: partes quæ e manibus accipiant. & suū quēq; cubātes cum delphinis so-
 cium habeant quāuis noctu & ad fates. Ipsi quoq; inter se ē publica societas. Capto a rege
 caria alligatoq; in portu delphino ingens reliquoq; cōuenit multitudo mœsticia quadam

LIBER.

quæ posset intelligi miserationē petēs: donec dimitti rex eum iussit. Quin & puos semper aliq̃s grandior comitat̃ ut custos. Cōspēctiq̃ sunt iā defunctū portantes: ne laceretur a belluis.

De torsionibus aquatilibus.

Ca.

IX.

Elphinorū similitudinē hñc q̃ uocātur torsiones. Distāt & tristitia qd̃a aspect⁹ Abest n̄lla lasciuia maxie. tñ rostris caniculaz maleficētia assimulati.

De testudinibus quomodo capiantur.

Ca.

X.

Estudies tāta magnitudinis idicū mare emittit ut singulaz sup̄ficies habitabiles causas itegant. At iter īfulas rubri p̄cipue maris his nauigent cymbis. Capiuntur multis qd̃e modis: sed maxie euectā ī sūma pelagi aut meridiāo tēpore blāito emi nēte toto dorso p̄ trāquillia fluitātes. Quaz uoluptas libere spirādi ī tātum fallit oblitus sui ut solis uapore siccato cortice nō queant mergi: ī uiteq̃ suuiter opportuna uenātium p̄daz Ferunt & pastū egressas noctu: auideq̃ saturatas laxari. Atq̃ ut remearint matutino sūma ī aqua obdormiscere: id p̄ distertētium sonitu. Tuncq̃ leuiter capti. Annatare enī singulis ternos: a duob⁹ ī dorsum uerti: a tertio laqueū iniici sup̄iaz. atq̃ ita ad terrā a plurib⁹ trahi. ī phoenicio mari haud ulla difficultate capiuntur: ultroq̃ ueniūt tēpore statuto ani inam nē eleutheq̃ effusa similitudie. Dētes nō sunt testudini: sed rostri margines acuti sp̄na p̄e iferionē claudēte pixidium mō. In mari uiuunt cōchiliis tāta oris duritia: ut lapides cōmi nuāt. In terrā egressā ī hārbis pariūt oua autū ouis similia ad cētena numero. Ea q̃ defossa extra aquas & coop̄ta terra ac pauca pectore & cōplanata īcubāt noctib⁹: educāt fētus an nuo sp̄atio. Quidā oculis spectādo quoz otia foueri ab iis putāt. Fēmina coitum fugere. donec mas festuca aliquā sponat aduersā. Troglodytā cornigeras habēt: ut ī lyra annexis cornib⁹ latis: sed mobilib⁹: quoz ī natādo renigio se adiunāt. Celsinū genus id uocat exi mia testudinis sed rarā. Nāq̃ q̃si scopuli pacuti chelonophagos terrēt. Troglodytā autē ad quos adnatāt ut sacras adorāt. Sūt & terrestres: quaz ob id ī operib⁹ chērlināz uocātur ī africa desertis. q̃ p̄te maxie sitiētib⁹ harenis squalēt roseido (ut creditur) humore uiuētēs. Neq̃ ibi aliud aīal puenit. Quis primus testudines secare īstituit.

Ca.

XI.

Estudinū putamina secare in lamias: lectosq̃ & repositoria his uestire Corbilius Pollio īstituit prodigi & sagacis ad luxuriā instrumenta ingenii.

Tegmenta aquatiliū.

Ca.

XII.

Quatiliū tegmēta plura sunt. Alia corio & pilis teguntur ut uituli: hippopotami. Alia corio tantū ut delphini. Cortice ut testudines. Silicum duricia ut ostrā & cō chā. Crustis ut locustā. Crustis & spinis ut echini. Squamis ut piscis. Aspa cute ut squatina: qua lignum & eborā poliuntur. Molli ut murenā. Alia nulla ut polypus.

De uitulo marino.

Ca.

XIII.

Vz pilo uestiuntur aīal pariunt ut p̄stis: balena: uutilus. Hic parit ī terra pecudum more. Secundo ptus reddit initu. Canum mō cogaret: & parit nunq̃ geminis plu res. Educat mām̄s fētū. Nō ante. xii. diē deducit ī mare: ex eo subinde assuefaciēs. Interficiuntur difficulter nisi capite eliso. Ipsi in sōno mugitus. Vnde nomen uituli acci piunt. Tenent disciplinam: uoce pariter & uisu populum salutant. Condito fremitu noīe uocati respondent. Nullum animal grauiore sūno p̄amitur. Pinnis quibus ī mari utant̄ humi quoz uice pedum serpunt. Pelles eorum etiam detractas corpori sensum æquorum retinere tradunt: sēmpz æstu maris recedente in horefcere. Præterea dextere dennā: uī fo potiferam inesse sōnosq̃ allicere subitam capiti.

De piscibus pilo carētibus: & quomō pariant: & quoz eoz genera.

Ca.

XIII.

Ilo carentium duo omnino animal pariunt: delphinus ac uipera. Piscīū sp̄ties sūt. lxiii. præter crustis intēcta quaz sunt. xxx. De singulis alias dicemus. Nunc enim naturā tractantur insignium.

De nominibus & naturis multorum.

Ca.

XV.

Ræcipua magnitudine tynni. Inuenimus talēta. xv. pependisse. Eiusdem caudā la titudineū duo cubita & palmū. Sunt & ī quibusdam am̄nibus haud minores. Sy lurus ī nilo: eos ī rheno: atilius ī pado inertia pinguescens ad mille aliquando libras catenato captus hamo: nec nisi bonum iugis extractus. Atqui hunc mimus ap pellatus clupea uenam quandam eius ī faucibus mira cupidine appetens morfu exani mat. Sylurus grassatus ubicunq̃ est om̄nē aīal appetēs: eqnos innatantes, sæpe demergēs

precipue imeno germanie ane pp lilboū. Et idanubio mari extrahit porculo marino similin.
 Et in boristhene memorat precipua magnitudo nullis ossibus spinisue iterstis: carne pdulci
 Ingage indiae platanistas uocat rostro delphini & cauda magnitudine aut. xv. cubitoz. In
 eode esse. Stant? Sebosus haud modico miraculo affert uermes brachijs binis. lx. cubitorū
 ceruleos: q nomē a facie traxerūt. His tātas esse uires ut elephātos ad potū ueniētes mordi
 cus cōprehēsa manu eoz abstrahāt. Tynni mares sub uētre nō habēt pinnā. Intrāt magno
 mari pōtū uerno tpe gregati: nec alibi foetificāt. Cordilla appellat part? q fortas redeūtes in
 mare autūno comitat. Limosē uero aluto pelamedes incipiūt uocari: & cū annuū excessse
 re tēpus tynni. Hi mēbrati cāsi ceruice & ab dominā cōmēdat: acq edulio recēti dūtaxat
 & tū quoq graui ructu: cātera parte plenis pulmētis sale asseruātur. Melādria uocat cāsis
 quernis assulis similima Vilissima ex his quā caudā pxima qā pingui carēt: pbatissima ea q
 faucib? At in alio pisce circa caudā exercitatisima. Pelamides in alica costā particulatig
 cōfēctā in genera ciborū dispariunt. Piscīū genus oē precipua celeritate adolescit: maxime i
 pōto. Causa multitudo annuū dulces in ferētū aquas: amia uocat: cuius icremētū singulis
 diebus itelligit. Cū tynnis hāc & pelamides in pōtū ad dulciora pabula intrāt gregati cū
 suis quāz ducib? & primi oīum scōbri. Quibus & in aquis sulphureus color: extra q cā
 teris. Hispaniā cāterias hi replent tynnis nō cōmēatibus. Sed in pōtū nulla intrat: bestia pi
 scibus malefica: pter uitulos & paruos delphinos. Tynni dextera ripa intrāt: exeūt leua. Id
 accidere existimat qā dextro oculo plus cernūt utroq hebetē natura. Est in euripō thraciū
 bospori quo propōtis euxino iūgitur in ipsis europā asiāq seperātis fieti angustis saxū
 miri cād oris a uado ad sūma pluces iuxta calcedonē in latere alia. Huius aspectu repente
 territi semp aduersus bizantiū pinōtorū ex ea causa appellatū auricornū precipiti petūt ag
 mine. Itaq oīs captura bizantiū est magna calcedonis penuria. M. p. medie inter fluētis euri
 pi. Opperiūtur autē aquilonis fletū ut secundo flatu exeāt expōto: nec nisi intrātes pontū
 bizantiū capiūtur. Bruma nō uagātur. Vbicūq dephēsi usq ad aequinoctiū ibi hybernāt. idē
 saepe nauigia uelis euntia comitātes mira quadā dulcedine p aliquot horarū spatia & passu
 um milia a gubernaculis nō separātur: ne tridēte qdē in eos saepius iacto tēnti. Quidā eos
 qui hoc etynnis faciāt pōpilos uocat. Multi in propōtide aestuāt pōtū nō intrāt. Itē sole cū
 xōbi intrent. Nec sapia est solea loligo repiantur. Saxatiliū turdus & merula desunt: sicut
 cōchilia cū ostrēz abundēt. Oīa aut hybernāt in egeo. Intrantiū pontum soli non remeant
 trichia. Graecis enī in plerisq nobis uti par erit. qn aliis atq aliis eodē diuersi appellaue
 re tractus: Sed hi soli hīstrū amnē subeunt ex eo subterraneis eius uenis in adriaticū mare
 defluūt. Itaq & illic descēdētes nec unq subeūtes e mare uisuntur. Tynnorū captura est a
 uergiliarū exortu ad arcturi occasum. Reliquo tēpore hiberno latēt in gurgitibus imis. nī
 si tēpore aliquo euocati: aut pleniluni. Pinguescūt & in tantū ut dehiscant. Vita longissima
 his biēnio. Animal est paurū scorpionis effigie aranei magnitudine. Hoc sē & tynno & ei q
 gladius uocatur: crebro delphini magnitudinē excedēt sub pinna affigit aculeo: tantoq
 infestat dolore: ut naues sepē numero exiliāt. Quod & alias faciūt aliorū uim timētes: mu
 giles maxime: tā precipuā uelocitatis ut trāuersa nauigia interim superiacent.

De augurijs & diuersitate piscium.

Ca.

XVI.

Vnt & piscibus praescita in hac parte auguria siculo bello ambulāte in littore Au
 gusto piscis e mare ad pedes eius exiliit quo argumēto uates respōdere Neptunū
 patrē adoptatē cū sibi Sexto Pōpeio repudiato. Tanta terat naualis rei gloria: sub pedib?
 Caesaris futuros qui maria tēpore illo tenerēt. Piscīū feminā maioēs q mares. In quodā
 genere oīno nō sunt mares: sicut in erythinis & chromibus. Oēs enī ouis grauidā capiunt
 tur. Vagātur gregatim fere cuiusq generis squamosi. Capiūtur ante solis ortū. Tū maxi
 me piscīū fallitur uisus. Noctibus quidē illustrib? aquā q die cernūt. Aiūt & si iteret gur
 ges itereffe captūz. Itaq plures secūdo tractu trahi q primo gustu olei maxie. dein modi
 cis ibris? gaudēt alūtūq. Quippe & arūdines quīs in palude pgnata: nō tū sine ibrē ado
 lescūt. Et alias ubicūq pisces in eadē aqua assidui si nō affluat exanimātur. Prægelidē hye
 mē oēs sentiūt sed maxime qui lapidē hēre i capite existimātur ut lupi: coratini: sciēna: pa
 gri: Cū aspe hyemes fuere: multi cāci capiūtur. Itaq his mēsis iacet in spelūcis cōditi: si
 cut in terrestrīū genere retulimus. Maxime hipurus & coratinus hyeme nō capi: præterq
 aestatis diebus paucis & iisdē semp. Itē mjrena & orphus: cōger: perca: & saxati es oēs. res

LIBER.

ta quidē hoc est uado imaris excauato cōdi per hyemes torpidinē pistā soleamq; tradunt. Quidē rursus æstus impatiētia mediis feruoribus sexagenis diebus latet ut glaucus: aselli auratæ. Fluiuatiliū sylurus caniculæ ex ortu syderatur: & alias fulgore sopitur. Hoc in mari accidere cyprio putant: & alioquin totū mare sentit exortū eius syderis. Quod maxime in bosphoro apparet. Algæ enim & pisces superferuntur: ab imo uersa omnia.

De mugili & aliis piscibus: & quod nō idē ubiq; placat.

Ca. XVII.

Vgilū natura ridet: in metu capite abscondito totos se occultari credentiū. Isdē tñ tā m ta facilitas: ut in phœnice & narbonēsi puincia coitus tpe uiuariis marē linea lōgin qua per os ad brāchias religata emissū in mare: eadēq; linea retractū foetia sequatur ad littus: rursusq; fœminā mares part? tpe. Apud antiquos pisciū nobilissimus habitus accipēfer. unus oīum squamis ad os uersis cōtra aquā nando meat: nullo nuue in honore est. Quod qdē miror: cū sit rarus inuētū. Quidā eū elopē uocat. Postea p̄cipuā auctoritatē fuisse lupo & asellis. Cornelius nepos & Laberius poeta minorū tradider. Luponū laudatissimū q; appellatur lanati a cādore mollitiq; carnis. Aselloq; duo genera collyri miores & rhachi: qui nō nisi in alto capiuntur. lōq; plati poribus. At in lupis in amne capti p̄feruntur. Nūc sacro dat p̄ncipat? qui solus pisciū dicē ruminare: herbisq; uesci: nō aliis piscibus: mari carpachio maxime frequēs. Promūtoris tradis lectū spōte nunq; trāsīt. Inde aduectus Tiberio Claudio p̄ncipe. Optatus Eliptius p̄fectus classis inter hostiēm & cāpaniæ horam sparfos disseminauit. Quinquēnio fere cura est adhibita: ut capti rederentur mari. Postea frequētes inueniuntur italiæ littore nō ante ibi capti. Admouitq; sibi gula sapores piscibus fatis & nouū icolā mari dedit: ne qs pegrinas aues romæ parere tineret. Proxima est hic mēsa generis dūtaxat mustellarū: quas mirū dictū inter alpes lacusq; retiæ bigratinus emulas marinis generat. Ex reliqua nobilitate & gratia maxima est & copia nullis: sicut magnitudo modica: binaq; limas pōderis raro admodū exuperat: nec in uiuariis piscinisq; celsunt. septētrionalis tñ hos & p̄xima occidētis parte gignit oceanus. Cætera eorū genera plura. Nā & alga uescitur & ostreis & limo & aliorū pisciū carne & barba gemina insigniuntur in feriori labor. Alutariū ex his uilissimū generis appellat. Hūc semp comitatur sargus nomē alius piscis & coenū fodiēte eo excitatū deuorat pabulū nec littoralibus gratia. Laudatissimū cōchylīū sapiūt. Nomē his fenestella a colore mulleorū calciamētoq; datū putat. Pariūter anno. His certe toties foetura apparet Mullū expiratam uersicolori quadā & numerosa uarietate spectari p̄ceres gulæ narrat rubetiū squamarū multiplici mutatione pallescentē utiq; si utro spectet inclusus. M. Apitius ad omne luxū ingeniū maius in sotiorū garo (nā ea quoq; res cognomē iuenit) necari eos p̄cellēs putauit: atq; e iecore eorū alecē excogitare puocauit. Id enī est facilius dixisse: q; qs uicerit. Asinius celer cōsularibus hoc p̄fice prodigus Claudio principe unū mercatus octo milibus nūmū. Nullus æque reputatione aufert trāsuersum animū ad cōtemplationē eorū qui in cōquæstione luxus cocos emi singulos pluris q; equos querebātur. Adhuc coci triumphorū p̄ciis paratur: & equorū pisces. Nullusq; prope iam mortalis æstimatur plaris: q; qui peritissime censum domini mergit.

De nullo: salpa: & salmone.

Ca. XVIII.

n Villū. lxxx. librarū in mari rubro captū Licinius Mutianus p̄didit. Quāta mercaturā cū luxuria suburbanis littorib? inuētū est. Et hæc natura ut alii alibi pisces p̄ncipatū obtrineat. Coracinus in ægypto. zeus idē faber appellat gadib?. Circa ebulum salpa. oblenus alibi: & qui nūq; p̄coqui possit nisi ferula uerberat?. In agtania salmo fluiuatilis marinis oībus p̄fert. Piscīū alii brāchias multiplices habēt alii simplices alii duplices. His aquā acceptā ore remittūt. Senectutis indiciū squamarū duritia quæ nō sunt oībus similes. duo lacus italiæ in radicibus alpiū larius & uerbanus appellant in qbus pisces oībus annis uergilīarū ortu existūt squamis cōspicui crebris aquæ p̄acutis clauorū caligriū effigie: nec amplius q; circa eū mēsem uisunt. De exocæto.

Ca. XIX.

Iratur arcadia suū exocætum appellatū ab eo quod in siccū soni causa exeat. Circa clitorium uocalis hic traditur & sine branchiis. Idem aliquibus andonis dictus. Exeunt in terrā & qui marini mures uocatur: & polypi: & murenæ. Quin & in idiaz fluminibus certū genus pisciū: ac deinde resilit. Nā stagna & amnes trāseūt: plerisq; & eui dēs rō est: ut tuto foetus edant: quia nō sint ibi qui deuorent foetus: fluuī usq; minus sœuiant. i. has itelligi ab his causas seruariq; tēporū uices magis miretur: si quis reputet quoto

cuius hominum nosci uberrimam esse capturam sole transeunte piscium signum.

Digestio piscium in figura corporum.

Ca. XX.

Arinorū alii sunt plani ut rumbi solea ac pasteres: qui a rumbis situ tñ corporum differunt. Dester resupinatus est illis, pasceri lenius. Alii longi ut munera: conger.

Ideo penarū quoque fiunt discrimina: quæ pedū uicæ datæ sunt piscibus. Nullis sunt per quinas. Quibusdā binæ: quibusdā trinæ: aliquibus nullæ. In fucino tantū lacu piscis est qui octonis penis natat. binæ oīno longis: ut lombricis & anguillis & cōgris. Nullæ ut murænis: quibus nec brachia. Hæc oīa flexuoso corporū impulsū ita mari utūtur: ut serpentes terræ in sicco quoque repositi. Ideo etiā uiuaciora talia. Et e planis aliqua non habent pennas ut pastinacæ. Ipsa enim latitudine natant. Et quæ mollia appellantur ut polypi quoniā pædes uicem penarum præstant. De anguillis.

Ca. XXI.

Anguilla octonis uiuūt annis. Durat & sine aqua senis diebus aqlone spirante. austrum a paucioribus. At hyemē ædē in axigua aqua nō tollerāt: nec in turbida. ideoque circa uergilias maxime capiūtur: fluminibus tū præcipuè turbidis. Pascūtur noctibus examines piscium sole non fluitant. De lacu benacu.

Ca. XXII.

Acus est italiæ benacus in ueronēsi agro minciū annē transmittēs: ad cuius emergence annuo tēpore octobri fere mēse autūnali sydere ut palā est hymato lacu fluctib? glomeratæ uoluūtur in tācū mirabili multitudine: ut in excipulis eius fluminis ob hoc ipsum fabricatis singulorū miliū globi reperiātur. De murena.

Ca. XXIII.

Vrena quocūque tpe parit cū ceteri pisces statō pariāt. Oua eius citissime crescūt in sicco littore: elapsas uulgas coitu serpentiū impleri putat. Aristoteles mirinū uocat marem qui generat. Discrimē esse q̄ murena uaria & infirma sit mirinus unicolor & robustus. Dētesq̄ extra os habeat. In galia septentrionali murenis oībus dextera in maxilla septenæ maculæ ad formā septentrionis aureo colore fulgēt dūtaxat uiuētibus: pariterq̄ cū aīa extingūtur. Inuenit in hoc aīali documēta seuitiæ. Veditus Pollo eques Romanus ex amicis Diui augusti uiuariis earū imergēs dānata mācipia: nō tanq̄ ad hoc feris terrarū nō sufficiētibus: sed quia in alio genere totū pariter hoīem distrahi spectare nō poterat. Ferūt ac etiā gustu præcipuè eas in rabiē agi. Tenuissimum his tergus. Contra anguillis crassius: eoq̄ uerberari solitos tradit Verius prætextatos. Et ob id multā his dicit nō institutam. De planis piscibus.

Ca. XXIII.

Lanorū pisciū alterū est genus: quod pro spina carthilaginē habet: ut rapæ: pastina: pæ: squatinæ: torpedo: & quos bonis lamia: aquilæ ranæ nominibus græcia appellat. Quo numero sunt squali quoque quis non plani. Hæc græce in uniuersum selache appellauit. Aristoteles primus. Hoc noīe eius ipso nos distinguere nō possumus: ut in carthilaginata appellare libeāt. Oīa autē carnosiora sunt: talia: & supina uescūtur: ut in delphinis diximus. Et cū ceteri pisces oua pariāt: hoc genus solū ut ea quæ ceteri appellant aīal parit excepta quā ranā uocant. De echeneide.

Ca. XXV.

Se paruus admodū piscis asuerus petris echeneis appellatus. Hoc carinis adherēte naues tardius ire credūtur. Indenoīe ipso. Quā ob causam amatoris quoque ueneficiis infamis est & iudiciorū ac litiū mora. Quæ crimina una laude pensat. Fluvius grauidarū utero sistēs: partusq̄ cōtinē ad puerperū. Tanem in cibos nō admittit. Pedes eū habere arbitrat̄ Aristoteles: ita posita penarū similitudine. Murianus muricē esse latiorē purpura: neq̄ aspero neq̄ rotūdo ore: neq̄ in angulos pdeūte rostro: sed simplicē cōcha utroq̄ latere sese colligēte. Quibus inharētibus plenā uentis stetitisse nauē portāre nuncios a Periandro ut castrarentur nobiles pueri conchasq̄ quæ id præstiterūt apud gnidi orum. Venerē colī. Trebius niger pedale esse & crassitudine quinq̄ digitorū. naues mora. Præterea hanc esse uim eius asseruati in sale. ut aurū quod deciderit in altissimos puteos ad moriū extranat. De uarietate naturæ piscium.

Ca. XXVI.

Ut pisces colorē. Candidæ hyeme menæ: & fiunt æstate nigriores. Mutat & phisicis reliquo tempore cādida: uere uaria. Eadē pisciū sola nidificat ex alga: atq̄ in nido parit. Volat irundo sane per quā similis uolucris hyrundini.

Ca. XXVII.

De miluo pisce & dracone marino. Tem miluus subit in sūma maria piscis ex argumēto appellatus lucerna: linguæq̄ ignea per os exerta trāgillis oodibus raluē: Attollit cornuta e mari sexquipedalia

LIBER.

fere cornua: quæ ab his nomen traxit. Rursus draco marinus captus atq; imissus in arenâ cauernâ sibi rostro miro celeritate excavat. De piscib? sanguic carêtib? Ca. XXVIII.

Iscû quidâ sanguine carê. de quibus dicemus. Sunt aut tria genera. In primis quæ p mollia appellâtur. Deinde cōtectâ crustis tenuibus. Postremo testis conclusa duris. Mollia sunt loligo sâpia polypus & cætera eius generis. His caput inter pedes & in uentre pediculi octoni oibus. Sâpie & loligini pedes duo. Ex his lōgissimî & asperi eui- bus ad ora admouet cibos. & in fluctibus se uelut anchoris stabiliūt cæteri cîrri cū quibus uenantur. De loligie & sâpiis & poiipis & naupliis. Ca. XXIX.

Oligo etiâ uolitat extra aquâ se effert: quod & pectûculi faciūt sagittæ mō. Sâpia rû generis mares uarii & nigriores: cōstantiaq; maioris. Percussæ tridente fœmine auxiliant. At femina isto mare fugit. Ambo aut ubi sensere se apprehendi effuso atramēto quod pro sanguine his est infusata aqua abscondūt. Poliporū multa genera. Terreni maiores quâ pelagici: & oēs brachiis ut pedib? ac manibus utūt. Cauda uero q̄ est bifurca & acuta in coitu. Est polypis fistula in dorso: qua trāsmittit mare. eamq; mō in dextrâ partē mō in sinistrâ trāsserūt. Natât obliq; in caput quod p̄durū est suffocatione ut uetibus. Cætererū p brachia uelut acceptabiles disperis eo hausto quodāmō cui adhere- scūt tenet supini. ut auelli nō queāt. Vada nō apprehēdūt: & gradibus minor tenacitas. So- li molliū in siccū exeūt dūtaxat asperū. Leuitatē odere. Vescūt cōchyliorū carne. quoz cōchas cōplexu criminū frāgūt. Itaq; piacētib? testis cubile eorū dephēdit. Et cū alioquin brutū habeat aīal: ut quod ad manū hoīs adnatat in re quodāmō familiari callet. Oīa in do- mū cōportat: de in putamina rosa carne egerit: annatēsq; pisciculos ad ea uenat. Colore mutat ad similitudinē loci: & maxime in metu. Ipsum brachia sua rodere falsa opinio est. Id enī a cōgris euenit ei. Sed renasci sicut colchotis & laceriis cauda haud falsum. Inter p̄ci- pua aut miracula est q̄ uocat nauplios: ab aliis pōpilos. Supinus in sūma æquoz puenit ita se paulatī subrigēs: ut emissā oī per fistulā aqua uelut exoneratus snia facile nauiget. Pos- tea duo prima brachia retorquēs mēbranā iuter illa miræ tenuitatis extendit. Qua uelut can- te in auras cæteris subremigās brachiis media cauda ut gubernaculo dirigit. Ita uadit alto liburnicarū gaudēs imagine. Si qd pauoris interueniat hausta se mergēs aqua.

De onigena locustis & cancris coeleis & conchis. Ca. XXX.

Olyporū generis onigena dicta graui capitis odore. Ob hoc maxime murenis eam cōsectantibus. Polypibini mensibus cōducit. Ultra bimātū nō uiuūt. Pereūt autem tabe semp. Fœminæ celerius & fere a pautu. Nō sunt prætereūda & L. Luculo pro- cōs betiæ cōperta de polypis quæ Trebius Niger e comitibus eius prodidit. Auidissimos esse cōcharū. Illas ad tactū cōprimi præcidētes brachia eorū: utroq; escā expredate capere. Carēt cōche uisu oīq; sensu alio quâ cibi & piculi. Insidiātur ergo polypi apertis. Imposi- toq; lapillo extra corpus ne palpitatu eiiciatur: ita securi grassantur: extrahuntq; carnes. Il- læ se cōtrahūt: sed frustra discuneatæ. Tāta solertia aīaliū heletissimus quoq; est prætereā negat ullū esse atrocios animal ad cōfitendū hominē in aqua. Luctat enī cōplexu: & sorbet acceptabulis ac numerofo suū detrahit eū. In naufragos urinantisue impetū capit. sed si inuertatur: elangnescit uis. Exporigūtur enim se resupinati. Mire oibus marinis expectēti bus odorem quoq; eorum. Qua de causa & nassis illinūt. cætera quæ idē retulit mōstra propiora possunt uideri. Carteiz in cetarlis assuerus quidā polypus exire e mari in lacus eorū aptos: atq; ibi salamēta populari. Cōuertit in se custodū indignationē assiduitate fur- ti immodici. Sæpes erant his oblectæ. Sed hac transcendebat per arborem: nec deprehendī potuit nisi canū sagacitate. Hi redeuntē circūuafere noctū concitiq; custodes expauere nouitatem. Primū omniū magnitudo inaudica erat. Deinde color muria obiiti opore diris. Quis ibi polypum epectasset: aut ita cognosceret. Cum monstro dimicare sibi uidebatur. Namq; & flatu terribili canes agebat: nunc extremis crinibus flagelatos: nunc robustiori- bus brachiis clauarum modo incussos: atq; multis tridentibus confici potuit. Ostēde- re Lueullo cauit eius deli magnitudine amphorarū. xv. capax atq; (ut ipsi Trebi uer- bis utas) branchias quas uix utroq; brachio completi esset clauarum modo torasas. longas pedum. xxx. acceptabulis siue calliculis urnalibus peruiū modo. Dentes magnitudini res- pondentes. Reliquiæ asseruatæ miraculo pēpēde pōdo septingentorum. Sæpias quoq; & loligines eiusdem magnitudinis expulsas in litus illud idē auctor est. In nostro mari

lorigines quinū cubitorū capiuntur: sapie binū. Neq; his bimatu longior uita. Nauigerē similitudinē & aliā in ppōride uisā sibi pdidit. M. cōchā esse achātī mō carinatā inflexa puppe prora rostrata. In hac cōdi naupliū aial sapie simile ludēdi societate sola. Duobus hoc fieri generibus. Trāquillo enī uectorē demissis palmulis ferre ut remis. Si uero flatus iuententi eadē in usu gubernaculi porrigi. pādīq; cōcharū sinus aura. Huius uoluptatē eē ut ferat illius ut regat. Simulq; eadē descendere in cluso sinu fluctu hausto terrā uisq; Id enī ut cōstat rumore nauigatiū humana calamitas in cā est. Locustae crusta fragili muniūtur i eo genere: quod caret sanguine. Latēt mēfib⁹ qnis. Similiter cācri qui eodē tpe occultātur & ambo ueris principio senectutē anguiū more exuūt reuocatiōe tergorū. Cācra in aq; natāt locustae reptatiū mō fluitāt. Si nullus īgrauat metus: recto meatu cornib⁹ quā sūt rotūdicatā p̄pilata ad latera porrectis. Iisdē erectis in pauore obliquā in latere pcedūt. Cornibus inter se dimicāt. Vnū hoc aī aliū nisi uinū feruētī aqua incoquatur: fluida carne non habet callum.

De cancris.

Ca.

XXXI.

u luūt petrosi locis cācri mollib⁹. Hyeme aprica loca sedātur: Aestate in opaca gurgitū recedūt. Oīa eius generis hyeme lādūtur autūno & uere pinguescunt. & plenilunio magis qā nocte sydus tepido fulgore mitificat. Cācra gene earabi astaci: taci nax paguri heracleotici: leones & alia nobiliora. Carabia a cāteris cācri cā distāt. In phoenice hippoe uocant tace uelocitatis ut cōseq nō sit. Cācri uita longa. Pedes octoni oibus in obliquū flexi. Fēminā p̄mus pes duplex mari simplex. Præterea bina brachia denticulatis forcipibus. Supior pars in p̄moribus his mouet inferiore īmobili. Dextrū brachiū oib⁹ maius. Vniuersi ubi aliqñ cōgregātur os pōtū euicere nō ualēt. Quāobrē egressi circūeūt ap̄paretq; tritū iter Pinnoteris uocat minim⁹ ex oī genere. Iō oportunos in iurā: huic solertia est in aneū ostrearū testis se cōdere & cū accreuerit migrare in capaciores. Cācri in pauore ē retrorsū pari uelocitate redeūt. Dimicāt inter se ut arietes diuersis cornib⁹ incursantes. Cōtra serpentiū ictus medētur. Sole cācri signū trāseūte & ipsos cū examinati sint corpus trāfigurari in scorpiones narrant in sicco. Ex eodē genere sunt echini: quibus spinæ p̄ pedibus. Ingredi est his ī orbē uolui. Itaq; detritis sæpe aculeis iueniūtur. Ex his echinometra appellātur quoq; spinæ longissime: calices minimis. Nec oibus idē uitreus color. Circatūronē candidi nascūtur: spina parua: Oua oīum amara: qna numero. Ora in medio corpore in terrā uersa. Trādūt scuitia maris prælagire eos: correctisq; operiri lapillis: mobilitatē q; pōdere stabilitē nolūt uoluntatione spinas atterere. Quod ubi uidere nautici statī plurius anchoris nauigia infreant.

De cocleis.

Ca.

XXXII.

N eodem genere sunt cocleæ aquatiles terrestresq; exerentes se domicilio binag; ceu cornua protēdētes cōtrahētēsq; oculis carēt: ideoq; corniculis prætentāt iter.

De pectinibus.

Ca.

XXXIII.

Ectines in mari ex eodē genere habētur. Recōditi & ipsi in magnis frigorib⁹ ac magis æstibus: unguēsque uelut ignæ lucētes in tenebris etiā uelut in ore mādētū. Firmioris iā testæ murices & cōcharū genera in qbus magna ludētis naturæ uarietas: tot colorū differētiæ tot figuræ. planis & cōchauiis: lōgis. lunatis: in orbē circūactis: dimidio orbe cæsis: ī dorsū elatis: leuib⁹: rugatis: dēticulatis: striatis: uertice mutricati ī torto mergi ne in mucronē emissio: foris effuso: itus replicato: iā distictione uirgulata: crinita: crispa: cuniculatum pectinatim ibricatim undata cācellati reticulata: in obliquū: in rectū expāsa: p̄ redēfata porrecta sumata: breui nodo ligatis: toto latere cōnexis adplausum aptis: aduocinā recuruis. Nauigat ex his neritæ. præbētēsq; cōcauā sibi partē & alterā aure opponentes p̄ sūma æquorū uelificāt salunt pectines & extra uoluptatē seque & ipsi carinant.

De diuitiis marinis.

Ca.

XXXIII.

Ed quid hæc tā parua cōmemoro: cū populatio morū atq; luxuria nō aliūde maior q̄ cōcharū genere proueniat. Iā quidē ex rota rerū natura dānosissimū uentri mare est tot modis: tot mensis: tot pisciū saporibus: quibus præcia capientiū periculo fiunt.

Quomodo noscantur: & ubi: & quō inueniuntur margarite.

Ca. XXXV.

Ed quota hæc portio est reputātib⁹ pupuras cōchilia: margaritas. Parū. f. fuerat ī gulas cōdi maria: nisi manib⁹: aurib⁹: capite: toto corpore a fēminis iuxta uirib⁹ gesta renē: qd mari cū uestib⁹: qd undis fluctibusue cū uellere. Nō recte recipit hæc nos rex natura nisi nudos. Esto si tanta uentri cū eo societas. quid tergori. Parū sit nisi quid uestimur

LIBER.

periculis etiā uestiamur. Adeo per totū corpus aīe hoīs periculo quaſita maxime placent. Principū ergo culmēq; oīm regē p̄cū margaritā tenēt. Indicus maxīe has mittit ocean⁹. Inter illas belluas tales carāsq; quas dixim⁹ p̄ tot maria ueniētes tā lōgo terrarū tractūe tantis solis ardorib⁹ atq; indicis quoq; īfulis petūtur & ad modū paucis. Fertiliſſima eſt Taſ probane & toroīs ut dixim⁹ in circuitu mūdi. Itē p̄mula p̄mōtorū indīe. Præcipuæ autē laudātur circa arabīā in p̄ſico ſinu maris rubri. Origo autē atq; gēitura cōchæ eſt aut multū oſtreatū cōchis differēs. Has ubi genitalis aīe ſtimulauerit horā pādētes ſeſe quadā oſcitantione īpleri roſcido cōceptu tradūt. grauidas poſtea euiti: partūq; cōcharū eſſe margaritas pro qualitate toris accepti. Si purus īfluxerit cādōtē cōſpici. Si uero turbidus & fortū forj deſcere. Eūde pallere cælo mināte cōceptū. Ex eo q̄ppe cōſtare cœliq; eis maiorē ſocietātē eē q̄ maris: idē nubilū trahit colorē: aut pro claritate matutina ſerenū. Si tēpeſtiue faciētur grādeſcere & part⁹. Si fulgeret cōprimi cōchas. ac p̄iciunū mō minui. Si uero & couerſi: pauidas ac repēte cōpreſſas q̄ uocat philemata efficere ſpēm: uerū ſani inflatā ſine corpore. hos eſſe cōcharū abort⁹: ſani qdē part⁹ multiplici cōſtāt cute: nō īproprie callū ut exiſtima ri corporis poſſit. Itaq; & purgātur a pitis. Miror ipſo t̄m cas cælo gaudere: ſole rubefcere candorēq; p̄dere ut corpus humanū. Quare ſcipuū cuſtodiūt pelago altius meſſe q̄ ut p̄netrēt radiū. Flauēſcūt t̄m & illæ ſeneſcūt: rugīq; torpeſcūt: nec niſi in iuuetā cōſtat ille qui quatit uigor. Craſſeſcūt etiā in ſeneſcūt: cōchīſq; adheſeſcūt nec iis auelli quātū: niſi lima. Quib⁹ una tantū eſt facies & ab ea rotūditas: auerſis planicies: ob id tympania noīant. Coherētes uidemus in cōchis ac dote unguēta circūferētib⁹. Cætero in aqua mollis unio: exēptus p̄tinus dureſcit. Cōcha ipſa cū manū uidet cōprimit ſeſe opitq; opes gnara p̄pter illas ſaperi: manūq; ſi preueniat acie ſua abſcidit: nulla iuſtiore p̄ama: & aliis munica ſupplicitiis. Quippe inter ſcopulos pars maior iuenit ſed in altro quoq; comitātur marinis canibus. nec t̄m aures feminatū arcēt. Quidā tradūt ſicut apibus ita cōcharū examinibus ſingulas magnitudine & uetuſtate ſcipuas eſſe ueluti duces mire ad cauēdū ſolertia. Hias urinatū: cū ra peti: illis capitis facile cæteras palātes rhetibus icludi. Multo deīde obrutas ſale in uafiſ ſcūtilibus eroſa carne oī nucleos quōſdā corporū hoc eſt uniones decidere iua. Vſu atteri nō dubiū eſt: colorēq; indiligētia mutari. Dos oīs in cādore magnitudine orbe leuore pondere: haud prōptis rebus in tātū ut nulli duo repiētur īdiſcreti. Vñ nomē unioniſ romanæ ſcilicet ip̄oſuere delicia. Nā apud græcos nō eſt: nec apud barbaros inuētores eius aliud q̄ margaritæ. Et in cādore ipſo magna differētia. Clarior in rubro mari reptus. indicus ſpeculariū lapidū ſquamas aſimilat: alias magnitudie p̄cellēs. Sūma laus coloris eſt exalūnatos uocari. & p̄erioribus ſua gratia elēcos appellāt faſtigiata lōgitudine alabaſtroq; figura in pleniorē orbe deſinētes: hos digitis ſuſpēdere: & binos ac ternos auribus. ſcūminatū gloria eſt. Subeūt luxuriæ eius noīa & tedia exq̄ſita p̄ditione potatu. Siqdē cū id fecere crotalia appellāt ceu ſono quoq; gaudeāt & collīſu ipſo margaritarū. Affeſtāq; iā & paupes liſtorē ſcūmine in publico unionē eſſe diſcitātes. Quin & pedibus: nec crepidarū t̄m obſtagulis: ſed totis focculis addūt. Neq; enī geſtare iā margaritas: niſi calcēt. ac p̄ uniones etiā ambulet ſatis eſt. In noſtro mari repiri ſolebāt. Crebr⁹ circa boſpharū traciū: ruſſi ac parui in cōchis quas myas appellāt. At icarnania quæ uocat p̄ina gignit. Quo apparet nō uno cōchæ genere naſci. Nā & luba tradit arabicis cōchā eſſe ſimile p̄ctini īſecto hīſutū echinorū mō. Ipſū unionē in carne ipſā eſſe grādini ſimilē. Cōchæ nō tales ad nos afferūtur. Nec in a carnania ante leudari repiūtur: e nōnes & feri. Colorīſq; marmorei. Meliores circa aſtū: ſed & ī parui. Et in mauritanīæ maritimis. Alexāder Polihistoꝝ & Sudines ſeneſcere eos putāt. Colorēq; expirare. Eorū corpus ſolidū eſſe manifeſtū eſt: quod nullo lapſu frāgūtur. Nō autē ſemp in media carne repiuntur: ſed aliis atq; aliis locis. Vidimūſq; iā extremis etiam marginibus uelut e concha exeuntes. Et in quibuſdam quaternos quinoſq; p̄odus ad hoc æuū ſemuntia pauci ſingulis ſcrupulis exceſſere. In britannia paruos atq; decolores naſci certum eſt. Quoniā diuus Iulius thoracem quē Veneri genitrici in templo eius dicauit: ex britānicis margaritis factū uoluerit intelligi. Lolliam Paulinā quæ fuit Caii principis matrona nec ſerio quidē aut ſoleni cerimoniarū aliquo apparatu: ſed mediocriū etiā ſp̄ſaliū cœna uidi ſmaragdis margaritiſq; operta: alterno textu fulgentibus toto capite crinibus ſp̄itis aurib⁹: collo monilibus digitīſq;. Quæ ſūma quadrigeries ſeſtertiū colligebat. Ipſam cōfeſtum paratā nūcupationē tabulis p̄bare. Nec dona prodigi p̄ncipis fuerant: ſed a uitæ

opes prouintiarū scilicet spoliis partæ. Hic est rapinarū exitus. Hoc fuit q̄ re. M. L. ollius in famatus regum muneribus in toto oriēte interdicta amicitia a Caio Calare Augusti filio uenenū biberet. ut neptis eius quadrigenes sestertiū opera spectaret ad lucernas. Cōputet nūc aliq̄ ex alia parte q̄ triū Curius aut Fabritius in triūphis tulerint: & imagineſ eorū ferula: & ex altera parte Lollia unā iperīi mulierculā accubātē: nō illos curru detractos q̄ i hoc uicisse malit. Nec hæc sūma luxuriæ exēpla sunt. Duo fuere maximi uniones per oēm eū: utriq̄ possedit Cleopatra ægypti reginarū nouissima per manus oriētis regū sibi traditos. Hæc cū exq̄tis quotidie Antonius saginareſ epulis: supbo simul ac p̄aci faustu ut regina meretrix lautitiā eius oēm apparatūq̄ detractās: quærete eo qd astrui magnificētiæ possit respondit. Vna se cæna cēries sesternū absūpturā. Cupiebat discere Antonius: sed fieri posse nō arbitrabat. Ergo spōsionibus factis postero die quo iudiciū agebat magnificā alias cænāne dies periret: sed quotidianā Antonio apposuit irridenti: cōputationeq̄ expoſtulant. At illa corolariū id esse cōsūpturāq̄ se ea in cæna taxationē cōfirmās: solāq̄ se cēties sestertiū cœnaturā: inferri mēsam secūdā iussit. Ex p̄cepto ministri unū tm̄ uas ante eā posuere a ceti: cuius aspitas uisq̄ in tabe margaritas resoluit. Gerebatq̄ auribus tū maxime singulare illud & uere unicū naturæ opus. Itaq̄ spectante Antonio qd nā esset actura detractū alterū merſit: ac liq̄ factū absorbit. Iniecit alteri manū. L. Plaucus iudex spōsiois ei⁹ cū quoq̄ parātū simili nō absumere. Victūq̄ Antoniū pronūciauit hoīe irato. Comitetur fama unionis eius parē facta illa tantæ quæstionis uictrice regina disſectū: ut esset in utriq̄. Veneris auribus romæ in p̄theo dimidia eorū cœna Nō ferēt tamē hāc palmā: spoliabūturq̄ etiā luxuriæ gloria. Prior id fecerat romæ in unionibus magnæ taxationis Clodius traſgoedi Aesopi filius relictus ab eo in amplis opibus heres: ne triūphatu suo nimis supbiat. Antonius pene histriōni cōparatus. Et quidē nulla spōsione ad hoc p̄ductus. quo id magis regiū erat: sed ut expiret in gloria palati qd serperēt margaritæ: atq̄ ut mire placuere: ne solus hoc sciret singulos uniones cōuiuis ad sorbēdū dedit. Romæ in promiscu ac frequēte usum uenisse alexātria in ditionē redacta. Primū autem cepisse circa syllana tpa minuras & uiles Fenestella tradit manifesto errore: cū Elius Stilo iugurthino bello unionū nomen ipositū maxime grādibus margaritis prodat. Et hoc tamē æterne prope possessionis est: sequitur heredē in m̄cipatū uenit ut prædiū aliquod. Cōchyla & purpuras omnis ora attēnit: quibus eadem mater luxuria paria pene etiam margaritis præcia fecit.

De natura purpuræ & muricis.

Ca.

XXXVI.

Vrpuræ uiuunt annis plurimū septenis. Latēt sicut murices circa canis ortū: tricenis dieb⁹. Cōgregat uerno tpe: muruq̄ attritulētore cuiusdā cere: saluāt. Simili modo & murices. Sed purpuræ florē illū tingēdis expetitū uestib⁹ in mediis habet faucibus. Liquoris hic est minimi in cādida uena. Vnde p̄ciosus ille bibit nigrācis rosæ colore subluēs. Reliquū corpus sterille. Viuas capere cōtēdūt: q̄ cū uita sua succū illum euomunt. Et maioribus qdē purpuris detracta cōcha auferūt: minores cū trapetis frangūt. Ita demū rosē eū excipietes tyrii. Præcipuus hic asia. In enynge africa: & getulo litore oceanus: In laconica europa. Hinc faeces secureſq̄ romanæ uia faciūt. Idēq̄ pro maiestate in pueritia est Distinguit ab eq̄te curiā Diis aduocat placādis oēmque uestē illuminat. in triūphali micet auro. Quia p̄pter excusata & purpuræ sit infania. Sed unde cōchylis p̄cia. Quis uir⁹ graue in fuco: color austerus in glauco & irasceri similis mari. Lingua purpuræ lōgitudine dygitali: qua pascitur perforādo reliqua cōchylia: tāta duritia aculeo est. Aqua dulci enecatur & sic ubi flumini imergūtur: alioquin captæ diebus quinquagenis uiuūt salua sua. cōchæ oēs celerime crescūt præcipuæ purpuræ. Anno magnitudinē implēt. Quod si hæden⁹ trāſcurrat expositio: fraudatā se primus luxuria credat. Nos indiligētiæ dānet. Quāobrem prosequemur etiā officinas: ut tanq̄ inuictū frugū noscitur rō. Sic oēs qui istis gaudēt præmio uitæ suæ calleāt. Cōcharū ad purpuras: & cōchylia eadē quidem est materia: sed distat temperamēto. Duo sunt genera. Buccinū minor cōcha ad similitudinē eius buccini: quo sonus editur. Vnde & causa nomini rotunditate oris in margine incisa. Alterū purpura uocatur calliculatim procurrente rostro: & calliculi latere introſus tabulato qua æferatur lingua. Præterea clauatū est ad turbinē usq̄: aculeis in orbē septenis fere: qui nō sunt buccino: sed utriq̄ orbes totidem quot habent annos: Buccinum non nisi petris adheret: circūq̄ scopulos legitur.

Quot sunt genera.

Ca.

XXXVII.

LIBER.

Vrpuræ noīe alio pelagiæ uocātur. Earū genera plura: pabulo & solo discreta. Luræ se putri limo: & algente enutritū alga uilissimū. Vtriusq; melius. teniensē in tenei maris ora collectū. Hoc quoq; tū etiāū leui⁹ atq; dilutius. Calculo se appellātur a calculo maris mire apro cōchiliis: & lōge optimo purpuris. Dialusit ense id est uario soli genere pastū. Capiūtur aut purpuræ paruulis rarissq; cōchis textu ueluti nassis in alto iactis. Inest iis esca elusiles mordaceq; cōcharū: quales uidemus has semineces: sed redditas mari auido hiatu reuiuiscētes. Appetūt eas purpuræ. poi redissq; linguis infestāt. At ille aculeo extimulatæ claudūt sese: cōprimūtq; mordētia pēdentes auidate sua purpuræ tolluntur.

Quod capiantur tempore.

Api eas post canis ortum aut ante uernū tēpus utilissimū. qm̄ cū foerificauere fluxos habet succos. Sed id tingentū officinā ignorāt. cū sūma uertatur in eo. Eximī postea uena quā diximus. Cui addi salē necessariū sextarios ferme in libras cētenos Macerati triduo iustū. Quippe maior ius tanto quanto recentior. Feruere in plūbo: singulisq; aquæ amphoris centenas atq; quinquagenas medicaminis libras æquari: ac modico uapore torreri: & ideo lōginquæ fornacis cuniculo. Ita de spumatis subinde carnibus quas hesisse uenis necesse est. decimo ferme die liquatis cortina uellus elutriarū mergit in experimentū. Hoc donec spei satisfiat uritur liquor. Rubēs color nigrāte deterior. Quuinis laena potat horis. Rursusq; mergitur carninata: donec omnē ebibat saniē. Buccinū per se dānatur: quoniā fucū remittit. Pelagio admodū alligatur: nimiaq; eius nigritia dat austeritatem illā nitorēq; qui quæritur cocci. Ita permixtis uiribus alterum altero excitatur: aut astringitur. Sūma medicaminū in libras. Vellerū buccino ducente. Pelagio. cxi. Ita fit amethysti color eximius ille. At tyrius pelagio primū satiatur imatura uiridq; cortina: mox pmutatur in buccino. Laus ei summa in colorem sanguinis concreti nigricans aspectu: idēq; suspectu refulgens. Vnde & Homero purpureus dicitur sanguis.

Romæ quando usus purpuræ.

Vrpuræ usum romæ semp fuisse uideo. sed romulo in trabea. Nā toga prætexta & latiore clauo Tullū Hostiliū e regibus primū usum hetruscis deuictis satis constat. Nepos Cornelius qui Diui Augusti principatu obiit. Me inquit iuuenē uiolacea purpura ulgebat. cuius libra denariis centū ueniebat: nec multo post rubra taenina Huic successit dibapha tyria: quæ in libras denariis mille nō poterat emi. Hic Læulus Spiter ædilis curulis primus in prætexta usus improbat. Qua purpura quis non iam inquit trichinaria facti. Spinter ædilis fuit urbis conditæ Anno. d. cc. Cicerone cōs. Dibapha tunc dicebatur: quæ bis tincta esset ueluti magnifico impēdio. Qualiter nūc oēs pene cōmodiores purpuræ tingūt in cōchylia ueste cætera eadē sine buccino: pterq; ius tēperaturæ. Aeq; pro diuiso humani potus excremento dimidia & medicamina addūt. Sic gignitur laudatus ille pallor saturitate fraudata: tantoq; dilucidior quāto magis uellera eluriant.

De præcio earum.

Recia medicamēto sunt quidē pro fertilitate littorū uiliora. Nō tamē usq; pelagii libras quingentos nūmos excidere: & buccini centenos sciant: qui ista mercant imenso. Sed alia sunt: nec habent finē uitia: iuuatq; ludere impendio: & lusus geminare miscendo iterū & ipsa adulterare adulteria natura: sicut testudines tingere: argentū auro confundere ut electa fiāt: addere his era: ut corinthia.

De tingēdo amethystino & coco byssino.

On est satis abstulisse gēnæ nomē amethystum. Rursum absolutus inebriat tyrio nū sit ex utroq; nomē improbū tyriamethystus: simulq; luxuria duplex. Et cū confecer cōchiliatrasire melius in tyriū putāt. Poenitētia hoc primū debet inuenisse artificē truatē quod dānabat. Inde ratio est nata. Votū quoq; factū e uicio portētosus ingeniis: & gemina demōstrata uia luxuriæ: ut color alius operiretur alio. Suauior ita fieri leui⁹ orq; dictus. Quin & terrena miscere: coccoq; tinctū tyrio tingere ut fieret his byssinū. Coccum galatiæ rubens gramē: ut dicemus in terrestribus aut circa emeritā lusitanie in maxia laude est. Verū ut simul peragantur mobilia pigmēta anniculo gramini languidus succus. Idem a quadrimo euandus: ita nec recenti uires neq; senescenti. Abunde tractata est ratio: qua se uirorū iuxta feminarūq; forma credit amplissimē fieri.

De pinna & pinnotere: & aquatiliū sensu.

Ca.

XLII.

Oneharū generis & pinna ē. Nascitur ī limosis subrecta semper: nec unq̄ sine comite: quē pinorerē uocat. alii pinnophylacē id est suilla parua. Aliubi cācer dapis affecta: tor. Pandit se pīna luminibus orbū corpus intus minutis piscib⁹ p̄bēs. Afflūt alii p̄tinus: & ubi licētia audacia creuit: īplent eā. Hoc tps̄ pecular⁹ index morsu leui significat illa ore cōpresso q̄cqd̄ inclusit exanimat: partēq̄ socio tribuit. Quo magis miror quosdam existisse aquatilib⁹ nullū inesse sensū. Nouit torpendo uī suā ipsa nō torpēs: merisq̄ in limo sese occultat: pisces qui securi natātes obtorpuere corripēs. Huius iecori teneritas nulla p̄fertur. Nec minor solertia ranæ: quæ ī mari piscatrix uocat̄ eminētia sub oculis cornicula turbato limo exirit: assultantes pisciculos p̄trahēs: donec tā ppe accedāt: ut affiliat. Simili modo squatina & rhōbus additi pīnas exertas mouent specie uermiculorū: itēq̄ quæ uocatur raia. Nā pastinaca latrocinatur ex occulto transeūtes radio: quod telū est ei figēs. Argumēta solertiz huius qd̄ tardissimi pisciū hi mugilē uelocissimū omniū habētes ī uētre reperiuntur.

De scolopendis uulpibus & glanis.

Ca.

XLIII.

Colopēdiz terrestrib⁹ similes q̄s cētipedes uocat hamo deuorato oīa iterranea euomunt: donec hamū egerant: deinde resorbent. At uulpes marinæ simili in periculo glutunt amplius usq̄ ad infima lineæ: quæ facile prodant. Glaucus qui est glanis uocatur auersus mordet hamos nec deuorat: sed esca spolia.

De ariete pisce.

Ca.

XLIII.

Rassatur aries ut latro. Et nunc grandium nauū in salo stācium occultatus umbra siquidē nandi uoluptas inuitet exspectat. Nunc elato extra aquā capite piscatū cymbas speculatur: occultusq̄ adnatans mergit.

De his quæ tertiam naturam habent nō animalium neq̄ fruticum & de nutritis & spongiis.

Ca.

XLV.

Quidē & his sensunt in esse arbitror qui nec animalium neq̄ fruticum: sed tertiam ex utroq̄ naturam habēt: urticis dico & spongiis. Vrticæ noctu uagantur noctuq̄ mutantur: carnosæ frōdis: lis natura ut carne uascātur. Vis pruritu mordax: eadēq̄ quæ terrestris urticæ. Cōtrahit ergo se q̄ maxie rigēs: ac p̄natā te pisciculo frōdē suā sp̄git cōplectēsq̄ deuorat. Alias mercēti similis: & iactant se passa fluctu algæ uice p̄tractos pisces attritusq̄ petra scalpēs pruritū iuadit. Eadē noctu pēdines & echinos p̄quirīt. Dū admodum ueri sibi manū fēti: colorē mutat & cōtrahit. Tacta uredinē mittit: paulūq̄ si fuerit interualli absconditur. Ora ei in radices esse traduntur. Excrementa per lūma tenui fistulla red di. Spongiarū tria genera accipimus: spissū: ac prædurum: & asperum. Tragos id uocatur. Spissum & mollius: magis tenue densūq̄ ex quo penicilli: achilletim. Nascūtur omnes in petris. Aluntur conchis: pisce: limo. Intellectum inesse is apparet: quia ubi auulforem fenestere: contractæ multo difficilius abstrahuntur. Hoc idem flutu pulsante faciunt. Viuere etiam manifeste conchæ minute in his reperte ostendūt. Circa toronem uesci illis auulfas etiā aiunt: & ex relictis radicibus recrefcere. In petris cruoris quoq̄ inhaeret color: africis præcipue quæ generantur in syrtibus: maximæ fiunt manæ. Sed mollissimæ circa lyciam. In profundo autē nec uentoso molliores. In helleponto asperæ. Et densæ circa maleā. Putrescūt in apricis locis. Ideo optime in gurgitibus uiuentibus: idēq̄ madentibus nigricans color adherent nec parte nec totæ. Interfunt. n. fistule quædam ianes: quaternæ fere aut quinæ per quas pasci existimantur. Sunt & aliæ sed supernæ concretæ. Et subesse membrana quædam radicibus earū intelligitur. Viuere cōstat longo tempore. Pessimū omniū genus earū est: quæ aplysie uocantur: quia erui nō possunt: in quibus maxie sunt fistulæ: & reliqua densitas spissa.

De caniculis marinis.

Ca.

XLVI.

Anicularum maxima multitudo circa eas urinantes graui periculo infestant. Ipsiferum & nubē quandā crasseffere super capita asaliū planorū pisciū simile p̄mentē eos: arcētēq̄ a reciprocando: & ob id stilos pacutos lineis annexos habere se se: quā nisi perfossæ ita non recedant: caliginis & pauoris: ut arbitror: opere. Nubem. n. & nebulā cuius nomine id malum appellant inter animalia illa haud ultra compertit quisquā. Vt cū caniculis atrox dimicatio. Inguina & calces omnēq̄ candorē corporum appetūt. Salus una in aduersas eundi utroq̄ terrendi. Pauet enim hominē æque ac terret. Et fors æqua ingurgite. Vt ad summa aquæ uerum est: ibi periculum anceps. Adempta ratione contra eundi. dum conetur emergere. Et salus omnis in sociis. Funem illi religatum ab humeris ciustra

LIBER.

hunt. Hunc dimicās ut sit periculi signum leua quatit. Dextera apprehenso stilo ī pugna ē. Modicus alias tractus. Vt prope carinā uentū est: nisi p̄cāleri ui repente raptant: absumi spectant. Ac s̄pe iā subducti e manibus auferunt. si nō trahētū opere cōglobato corpore in pilā modū ipsi se adiuuere. Protendūt quidē tridētes illi. Sed mōstri solertia ē nauigiū subeundi atq; ita e tuto p̄liandi. Oīs ergo cura ad speculandum hoc malum infumitur.

De animatib⁹ q̄ silicea testa. & q̄ sine uillo icludūt: & reliqs̄ sordidis aīalib⁹. Ca. XLVII.

Er̄tissima est securitas uidisse planos pisces: q̄a nunq̄ sunt ubi malefica bestia. Quae de causa urīnantes sacros appellant eos. Silicea testa inclusis fatendū est nullū eē sē sū ut ostreis. Multis eadē natura q̄ frutici ut olothyris: pulmōib⁹: stellis. Adeoq; nī hil nō gignit ī mari ut cauponarū ēr̄ aīstia aīalia p̄nici molesta saltu: aut q̄ capillus maxie celat exi stāt: & circūglobata esca s̄pe extrahunt. Quae causa somniū pisciū ī mari noctib⁹ infestare existimantur. Quibusdam uero ipsis innascuntur: quo in numero chalcis accipit.

De uenenatis marinis.

Ca.

XLVIII.

Ec uenena cessant dira ut in lepore: qui in indico mari etiā tactu pestilens uomitū dissolutionēq; stomachi protinus creat. In nostro ossa informis: colore tantum le porī similis. In indis & magnitudine & pilo duriore. Tantū unius ibi capitur. Acq; pestiferū aīal erraneus spinā ī dorso aculeo noxius. Sed nullū usquam execrabilis q̄ ra dius super caudam emīnēs trigonis q̄ nostri pastinacam appellant. Quin cōchylii magnitudine arbores infixus radici necat. Arma ut taleum perforat & ferri & ueneni malo.

De moribus piscium.

Ca:

XLIX.

Orbos uniuersa genera pisciū & cātera aīalia etiam fera non accipimus sentire. Vē sum ægrotare singulos manifestum facit aliquorum macies: cum in eodem genere prāpingues alii capiantur.

De generatione eorū mira.

Ca.

L.

Vo nā mō generēt desiderii & admiratio hominū differri nō patit. pisces attritu uē triū cœunt: tāta celeritate ut uisū fallāt. Delphini & reliqua cete simili mō & paulo diutius. Fœmia piscis coitus tēpore marē seq̄ uētrē eius rostro pulsans. Sub ptu mares fœminā similiter oua uescētes cog. Nec satis ē generatiōi p se coitus: nisi editis ouis inter se uersando mares & fœminā uitale asperferint uirus. Nō oībus id cōtigit ouis ī tāta multitudinē: alioquin replerentur maria & stagna: cum singuli ueteri innumerabilia concipiant.

Item de generatione & qui pisces oua pariant.

Ca.

LI.

Isciū oua in mari crescūt: quādā sūma celeritate ut murenarū. Quādā paulo tardī. Plani pisciū quibus cauda nō obest aculeiq; ut testudines & raia ī coitu supueniūt. Polypi crine uno fœminā naribus adnexo. Sapia & loligines linguis cōponentes inter se brachia: & ī cōtrarium nantes: & pariunt ore. Sed polypi ī terrā uerso capite cōtū. Reliqua molliū tergis ut canes. Itē locustæ & squillæ. Cācri ore. Rane supueniūt: priorib⁹ pedibus alas fœminā mare apprehendente: posterioribus clumes. Pariunt minimas carnes nigras quas gyrinos uocant: oculis tamē & cauda īsignies: mox pedes figurantur caudā fin dente se in posteriores. Mirumq; semestri uia resoluuntur in limum: nullo cernēte: & rur sus uernis aq̄ uis renascuntur quā fuere natæ perinde occulta ratione cū omnibus annis id eueniat. Et mytuli & pestines spōte naturæ ī harenosis pueniūt. Quae durioris testæ sūt ut murices purpuræ saluorio lēto. Sicut acescēte humore culices: atq; spuma maris icā lescēte cū admissus ē humber. Quae uero siliceo tegmine operiūt ut ostrea putrescente limo: aut spūa circa nauigia diuti stātē: defixosq; palos: & lignū maxie. Nup cōptū ī ostrea riis: humore iis fœtificū lactis mō efflere. Anguillæ atterūt se scopulis ea strigmetā uiuescunt. Nec alia ē eaz̄ pcreatio. Pisciū diuersa genera nō coeūt prāter squatinā & ranā: ex quibus nascitur priori parte ranā similis: & nomē ex utroq; cōpositū apud grācos trahit. Quae dā tēpore anni gignūtur & in humore & in terra. Vere pestines limaces hirūdines eode tēpore euanescūt. Piscī autē lupus & trichias bis āno parit: & saxatiles omnes. Mulli ter: & chalcis: cyprius: exien. Scorpiōes bis ac fargi uere & autūno. Ex planis squatiā sola autūno occasu uergiliarū. Plurimi pisciū tribus mensibus aprili maio. Salpæ autūno: spari: torpedo squali cireā æquinoctiū. Molles uere. Sapia oībus mēsis. Oua eius glutino atramēti ad speciem uaz̄ cohærentia masculus psequitur afflatu: alias sterilescūt. Polypi hyeme cōtū. Pariunt uere oua tortili uibrata. Pāpino. tanta fœcūditate ut multitudine ouorū occisi nō recipiāt cranos capitis: quae prāgnantes tulere. Ea excludunt quinquagesimo die: e quibus

VIII.

multa propter numerū intercidūt. Locustæ & reliqua tenuioris crustæ ponunt oua supra oua: atq; ita incubāt. Polypis foemina modo i ouis sedet: modo cauernā brachiorū implexu claudit. Sæpia i terreno parit iter harūdines: aut sicubi enata alga. Excludit qntodecio die. Loligines i alto cōserta oua edūt ut sæpiæ. Purpuræ murices eius deniq; generis uere pariunt. Echini oua plēluniis habēt hyeme. Et cocleæ hyberno tēpore nascūt. Torpedo octo genos foetus habēs iuenit: eaq; quæ intra se parit oua p̄molliā i aliū locū uteri transferens atq; ita excludēs. Simili mō oīa quæ carthilaginea appellauimus: ita fit ut sola pisciū & animal pariat: & oua cōcipiat. Sylurus mas solus oīum edita custodit oua: sæpe & qnquagenis diebus ne absūmāt ab aliis. Carteræ foemina i triduo excludūt: si mas attingit. Acus siue belonæ unus pisciū debilete p̄ multitudinē utero pit. A p̄u callescit uulnus: qd & in cæcis s̄p̄etibus tradūt. Mus marinus i terras scrobe effossa pit oua: & rursus obruit terra. Xxx. die refossa apit: foetūq; i aquā ducit. De uuluis piscium. Ca. LII.

Rrythini & chanæ uuluas habere traduntur. Qui trochos appellatur a græcis ipse se inire. Aquatiliū omnium foetus inter initia uisū carent.

De longissima uita piscium. Ca.

LIII.

Eui piscium memorādū nuper exēplum accepimus. Paulisippū uilla est campaniæ haud procul Neapoli. In ea in Cæsaris piscinis a Pollione. Video coniectum piscem sexagesimum post annum expirasse scribit Anneus Seneca. Duobus aliis æqualib; eius ex eodem genere etiam tunc uiuentibus. Quæ mentio piscinarum admonet ut paulo plura dicamus hac de re: priusq; digrediamur ab aquatilibus.

De uiuariis ostrearum: & quis ea primus inuenit. Ca.

LIIII.

Strearum uiuaria primus omnium Sergius Orata inuenit in baiano ætate. L. Cras si oratoris æte maricum bellum: nec gulæ causa: sed auaritiæ: magna uedtigalia tali ex ingenio suo percipiens. Ut qui primus pensiles inuenit balineas ita mangoni-zatas uillas subinde uendendo. Is primus optimū saporem ostreis lucrinis adiudicauit: quādo eadem aquatilia genera aliubi atq; aliubi meliora. Sicut lupi pisces in tyberi amne inter duos pontes: rombus Rauennæ: murenæ in Sicilia: elops Rhodi: & alia genera Similiter: ne culinarum censura peragatur. Nondū Britānica seriebant litorea: cum Orata lucrina nobilitabat. Postea uisum tanti in extrema Italia petere brundisium ostreas ac uelitis. Sed iter duos sapes nuper excogitatum tamen longæ aduectionis a brundisio cōpascere in lucriño. Eadem ætate prior Licinius Murena reliquorum pisciū uiuaria inuenit. Cuius dein de exemplū nobilitas secuta est. Philippus Hortensius luculus exciso etiam monte iuxta Neapolim maiore ipedio quā uillam edificauerat euripū & maria admisit. Quæ de causa magnus Pōpeius Xersem togatum eum appellabat. Quadringenta ipsius piscinæ. A defūcto illo uenire pisces. Quis primus murenarum uiuaria fecerit. Ca. LV.

Vrenarum uiuarium priuatim excogitauit. C. Hirrus ante alios qui cœnis trium phalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero murenarum mutua apedit. Nam permutare quidem precio noluit. alia ueremur. Huius uillam inter quā modicū .xl. milibus piscinæ uendiderunt. Inuasit deinde singulorum piscium amor. Apud baulos i p̄te baiana piscinam habuit Hortēsius orator. Murenā adeo dilexit: ut exanimatam flecte credatur. In eadem uilla Antonia Drusi Murenæ quam diligebat in aures addidit. Cuius propter famam nonnulli baulos uidere concupiuerunt.

De coclearum uiuariis & quis primus instituit. Ca.

LVI.

Coclearum uiuari instituit Fluius Hirpinus i Tarquinenſi naulo ante ciuile bellū: quod cum Pompeio magno actum est: distinctis quidem generibus earum: sepe ratum ut essent: albæ quæ in reatino agro nascūt. Seperatim illyricæ: quibus magnitudo præcipua. Africanæ quibus foconditas. Solitæ quibus nobilitas. Quin & saginæ cage commentatus est sapa & farre: aliisq; generibus. Ut cocleæ quoq; altiles ganeam implerent. Cuius artis gloria in eam magnitudinem perducta sit ut octoginta quadrantes caperent singularum calices auctor est. M. Va. De piscibus terrenis. Ca. LVII.

Iscium genera etiamnum a Theophrasto mira prodūtur circa babylonis rigua de cedentibus fluuiis in cauernas aquas habetes remanere. Quosdam inde exire ad p̄bula pennulis gradientes crebro caudæ motu: contraq; uenantis refugere in suas cauernas: & in iis obuertos stare. Capitea eorum esse ranæ mariæ similia reliquas partes go

LIBER.

biorum. Branchias ut cæteris piscibus. Circa heracleam & toronem & lycum amne esse mul-
tifaria. In ponto unum genus esse: quod extremas fluminū aquas seſtetur: cauernaſq; ſibi
faciat i terra: atq; in iis uiuat etiā reciprocis amnibus ſiccato littore. Effodi ergo motu: de
mū corporū uiuere eos approbāt Circa heracleā eandem eodēq; lyco. amne deſcedēte ouis
reliſtis in limo generari piſces: qui ad pabula petenda palpitent exiguis brachiis. Quod ſie
ri non indigo humoris: propter quos & anguillas diutius uidere exemptas aquis. Oua autē
in ſicco maturari ut teſtudinū. Eandem in ponti regione apprehendi i glacie piſciū quos
dam maxime gobiones non niſi patinarum calore uitalem motum facientes. In iis quidem
tameſi mirabilis: eſt aliqua ratio. Idem tradit in paphlagonia effodi piſces gratiſſimos cibis
terrenos altis ſcrobibus. In iis locis ubi nullā reſtagnēt aquæ. Miraturq; & ipſe gigni ſine
coitu. Humoris quidem uim aliquam ineſſe quā puteis arbitratur: cum nonnulli reperi-
tur piſces. Quicquid eſt hoc certe minus admirabilem talparum facit uitā ſubterranei ani-
malis: niſi forte uermium terrenorum & iis piſcibus natura eſt.

De muribus nili.

Ca.

LVIII.

Erum omnibus iis fidem nili inundatio aſſert omnia excedentem miracula. Quip-
pe deturgente eo muſculi reperiuntur inchoato opere. Genitalis aquæ terraq; iam
parte corporis uiuentes: nouiſſima effigere etiamnum terrena.

De anthia piſce: & quomodo capiatur.

Ca.

LIX.

Ec de anthia piſce ſilēri conuenit. Itaq; pleroſq; aduerto credidiſſe apud chelidōias
iſulas q̄s dixim⁹ aſia ſcopulos i mari atē p̄mōtoriū ſicās. Ibi frequēs hic piſcis & ce-
leriter capis uno genere: puo nauigio & p̄colori ueſte: eadēq; ora p̄ aliquot dies p̄tius piſ-
cator enauigat certo ſpatio: eſcāq; piicit. Quicqd ex eo mutet: ſuſpecta fraus p̄dā ē. Cauēſ
q̄ qd timuit: cū id ſæpe factū ē: unus aliqñ cōſuetudinē ſuitat⁹ anthias eſcā ap̄etit. Notat hic
ſtetiſe diligētē: aut auctor ſpei: cōciliatorq; capturā. Neq; n. ē difficile cū p̄ aliquot dies ſo-
lus accedere audeat: tandē & aliquos iuenit paulatī comitator. Poſtremo greges adducit
innumeros: iam uetuiſſimis q̄buſq; aſſuetis piſcatorē agnoſcere: & cibū e manu cape. Tūc
ille paulū ultra digyros in eſca iaculatus hamū ſingulos ſuolat uerius q̄ caput ab umbra na-
uis breui conatu abſēs. Ita ne ceteri ſentiā alio itus exēpiente ceteronibus raptum: ne palpi-
tatio ulla aut ſonus ceteros abigat. Conciliatorē noſſe ad hoc p̄deſt: ne capiat. Parcit piſca-
tor fugituro i reliquū gregē. Ferunt diſcordē ſortiū duci ſortio inſidiatum puche noto cōe-
piſſe maleſicia uoluntate. Agnitum i macello a ſortio cuius iniuria erat: & dari dāni formu-
la ex ediſto condēnatū. Addit Mutianus æſtimata lite decē libris. Idem anthiæ cum unum
hamo teneri uiderint: ſpinis quas in dorſo ſerratas hēnt lineā ſecare traduntur eo qui tene-
tur extendente: ut p̄cidi poſſit. At inter ſargos ipſe qui tenetur ad ſcopulos lineam terit.

De ſtellis marinis.

Ca.

LX.

Reter hęc claros ſapientia auctores uideo mirari ſtellam in mari. Ea figura eſt par-
ua admodum caro intus: extra duriore callo. Huic tā igneum feruorē eſſe tradunt
ut omnia in mari contacta adurat. Omnē cibum ſtatim peragat. Quibus ſit hoc co-
gnitum experimentis haud facile dixerī. Multo mirabilius dixerī id cuius experiēdi quot
tidie occaſio eſt.

De datylis eorumq; miraculis.

Ca.

LXI.

Oncharū e genere ſūt datyli ab humanarū unguium ſimilitudinē appellari. Iis natu-
ra i tenebris remoto lumīe alio fulgore clarere: & q̄to magis humorem habeāt lu-
cere i ore madētū. Lucere i manibus: atq; etiā i ſolo: atq; ueſte decidentibus guttis
ut proculdubio pateat ſucci illant naturā eſſe: quā miremur etiam in corpore.

De inimicitiiſ & amicitiiſ inter ſe aquatiliū.

Ca.

LXII.

Vnt & inimicitiarum atq; concordiaſ miracula Mugil & lupus mutuo odio flagrat.
Conger & murena caudas inter ſe prærodentes. Polypum in tantum locuſta pauet
ut ſi iuſta uiderit omnino moriatur. Locuſtam conger. Rurſus polypum congeri la-
cerant. Nigidius auctor eſt prærodere caudam mugili lupum: eoſdemq; ſatis menſibus cō-
cordes eſſe. Omnes autem uiuere quibus caude ſic amputentur. At e cōtrario amicitie exē-
pla ſunt: præter illos de quorum diximus ſocietate. Balenæ muſculus quandoq; prægrauī
ſuperciliorum pondere obrutis eiſ oſculis inſeſtantia magnitudinem uada prænatans de-
monſtrat: occulorūq; uice fungitur. Hinc uolucrum nature dicentur.

X.
CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. X.

De natura auium. **Ca.** **III.**
EQVITVR NATVRA auium: quarū grādissimī: & perne bestiarū ge-
neris strutiocameli. Africi uel athiopici altitudinē equitis insidētis equo
excedūt: celeritate uicūt. Ad hoc demū datis pēnis ut currētē adiuuent:
cetero nō sūt uolucres: nec a terra tollunt. Vngulā iis ceruinis similes:
qbus dimicat: bisulcā cōprehēdētis lapidibus utiles quos ī fuga cōtra se
inguentes ingerunt pedibus. Cōcoquēdi sine delectu deuorata mira natu-
ra. Sed nō minus stolidas ī tāta reliqui corporis altitudie cū colla fruti-
ce occultauerint latere sese existimātū. Præmia ex iis oua ppter amplitudinē p qbusdā ha-
bitat uasis: cōfēq bellicos & galeas adornantes penā.

De Phœnice. **Ca.** **III.**
Ethiopes atq indi discolorēs maxie & inenarrabiles ferūt aues. Et ante oēs. nobilē
Arabia phœnicē. Haud scio an fabulose unū ī toto orbe: nec uisū magnopē. Aquilā
narrat magnitudie: auri fulgore circa colla: cetera purpureus: carulcā roseis caudā
pēnis distingūctibus. Cristis faciē: caputq plumē apice honestate. Primus atq diligētissi-
mus togatorū de eo pdidit Manilius senator ille maximis nobilis doctrinis doctore nullo
Auctor ē neminē exitisse q uiderit uescere. Sacra ī Arabia soli esse. Viugre ānis sexcētis se-
xaginta. Se nescētē casia thurisq surculis cōstruere nidū: replere odorib: & sup emori. Ex
ossibus deide ac medullis nasci priō ceu uerniculū: inde fieri pullū. Prīcipioq iusta fune-
ri priori reddere: & totū. deferre nidū ppe pancia ī solis urbē: & ī ara ibi deponere. Cū hui-
alitis uita magni cōuersionē āni fieri pdidit idem Manilius. Iterūq significatiōes tēpestatū
& syderū eodē reuerti. Hōc aut circa meridiē scipere. Quō die signū arietis sol intrauerit.
Et fuisse eius cōuersionis ānū pdece se. P. Licinio. M. Cornelio cōf. ducētē simū q ntūdecim.
Cornelius Valerianus phœnicē deuoluisse ī aegyptū tradit. Q. Plautio Sex. Papinio
cōf. Allatūq eē ī urbē Claudii prīcipis celsura āno urbis. d. ccc. & ī comitio ppositū. Quod
actis testatū ē. Sed quæ falsā eē nemo dubitabit. De aquilis. **Ca.** **III.**

X iis quas nouimus aquilā maximus eonos: maxima & uis. Sex earū genera. Melēa-
tos a græcis dicta. eadēq ualarā minima magnitudine: uiribus præcipua: colore ni-
gricans. Sola aquilarum fœtus suos alit. Ceteræ (ut dicemus) fugant. Sola sine clan-
gore sine murmuratiōe. Cōuersatur autē in montibus. Secūdi generis pigardus in oppidis
& in campis albicante cauela. Tertiū morphos: quā Homerus & parenon uocat: aliqui & plā-
cum & anatariam: secunda magnitudine & ui: huicq uita circa lacus. Phœmonoe. Apolli-
nis dicta filia dentes ei esse prodidit: mutæ alias carenti lingua. Eandēq aquilarum nigerrī-
mam prominentiore cauda. Consensit & Boetius. ingenium est ei testudines raptas frāge-
re & sublimi iaciendo. Quæ fors interemit pœtam Aeschylum. prædictam satis (ut ferūt) ei-
diei ruinam secuta cæli fide cauentem. item quarti generis est perceptorus: eadem moratur
per lacus: uulturina specie: alis minimis: reliquis magnitudine antecellens: sed imbellis &
degener: utpote quā uerberet coruus: Eadem ieiunæ semper auidatis: & querulæ murmu-
rationis. Sola aquilarum examina fert corpora. Ceteræ cum occidere cōfidunt. Hæc facit
ut quintum genus gnesiō uocetur: uelut uerum solūq icorruptæ originis: media magni-
tudine: colore subrutilo: rarum conspectu. Superest halietus clarissima oculorum acie: libe-
rans ex alto sese: uisq in mari pisce præceps in mari ruens: & discussis pectore aquis rapiēs
Illa quam tertia diximus circa stagna aquaticas aues apētit: mergentes se subinde: donec so-
pitas lassataq rapiat. Spectanda dimicatio aue ad perugia littorum tendente: maxime si cā-
densa harundo sit. Aquila in deiecto abigente alio: & cū appetit in lacus cadente: umbrāq
suam nanti sub aqua a littore ostendente. Rursus aue in diuersa & ubi minie se credat spe-
ctari emergente. Hæc causa est gregatū auibus natandi: quia plures simul non infestantur:
respu pēnarum hostem occæcantes. Sæpe & aquilæ ipsæ nō tolerantes pondus apprehensū
una merguntur. Halietus tantum implumes etiā pullos suos percutiēs subinde cogit
auersus intueri solis radios: & si cōiuētē stentēq animaduertit: præcipitat e nido: uelut
adulterinum & degenerem. Illum cuius acies firma contrasteterit: educat Halietus suū ge-
nus non habent: sed ex diuerso aquilarum coitu nascuntur. In quidem quod ex iis natum

LIBER.

est in ossifragis genus habet: & quibus uultures progenerantur minores. Et ex iis magni qui omnino non generant. Quidam adiiciunt genus aquile: quam barbaram uocant thusi uero ossifragam: tribus primis & quinto. aquilarum generi medicatur. Nido lapis ærites quem aliqui dixerē gagitem: ad multa remedia utilis: nihil igne deperdens. Est autem lapis iste pragnans: intus cum quatiā alio uelut in utero sonante. Sed uis illa medica non nisi in nido direptis. Nidificant in petris & arboribus. Pariunt oua terna. Excludunt pullos binos uisi sunt & tres aliquando. Alterum expellunt tedio nutriendi. Quippe eo tempore ipsis tribus negauit natura prospiciens: ne omnium ferarum foetus raperetur. Ungues quoque earum inuertuntur diebus iis. Albescunt inedia pennæ: ut merito partus suos oderit. Sed eiektos ab iis cognatum genus ossifragi excipiūt: & educant cum suis. Verū adultos quoque persequitur parens: & longe fugat æmulos scilicet rapinæ. Et alioquin unum par aquilarū magno ad populandum tractu ut satietur indiget. Determinant ergo spatia: nec in proxio prædantur. Rapta non protinus ferunt: sed primo deponunt: expartaque pondus tūc demū habeunt. Oppetunt non senio nec ægritudine: sed fame: in tantum superiore accrescente rostro: ut ad uncitas aperiri non queat. A meridiano autem tempore operantur: & uolant. Prioribus horis diei donec impleantur hominū conuentu fora ignauæ sedent. Aquilarum pene mixtas reliquarum auium pennas deuorant. Negant unquam solam hanc alitem fulmie examinatam. Ideo armigeram Ioui consuetudo iudicauit.

Quando legionum signa esse cœperint.

Ca. III.

Omanis eam legionibus C. Marius in secundo consulatu suo proprie dicauit. Erat & antea prima cum quattuor aliis lupis: minotauris: equis: apris: quæ: singulos ordines anteibant. Paucis ante annis sola in acie portari cœperat: reliqua in castris relinquebantur. Marius in totum ea abdicauit. Ex eo notatum non fere apud legiones unquam hybernatum esse in castris ubi aquilarum non sit iugum. Primo & secundo generi non minus tantum quadrupedum rapina: sed etiam cum ceruis prælia. Multum puluerem uoluntatu collectio insidiens cornibus excutit in oculos: penis ora uerberans: donec præcipitet in rupes. Nec unus hostis illi satis est. Acrior est cum dracone pugna: multoque magis anceps etiam si in ære. Oua hic confectatur aquilæ audivitate malefica. At illa ob hoc rapit ubicunque uisum. Ille multiplici nexu alas ligat: ita se implicans ut simul decidat.

Mirum de aquila.

Ca. V.

St percelebris apud fesson urbē aquilæ gloria. Educatam auirgæ retulisse gratiam etiaues primo mox deinde uenatus aggerentē. Defuncta postremo in rogū accensum eius iniiecisse se se: & simul cōflagasse. Quā ob causā icolæ quod uocant herotam: in eo loco fecere appellatum Iouis & uirginis: quoniam illi deo ales ascribitur.

De uulturibus.

Ca. VI.

Uulturū pualent nigri. Nidos nemo attingit. Ideo etiā fuere qui putarent illos ex aduerso orbe aduolare falso. Nidificant. n. i. excelsissimis rupibus. Foetus quidē saepe cernuntur ferebini. Vmbritius auruspicum in nostro æuo peritissimus pere tradit oua. xiii. Vno ex iis reliqua oua nidumque lustrare: mox abiicere: triduo autem ante aut bi duo uolare eos ubi cadauera futura sunt.

De sanquale.

Ca. VII.

Angualem auem atque imusulum augures romani magnæ quæstioni habent. Imusulum aliqui uulturis pullum arbitrantur esse: & sanqualem ossifragam. Massurius sanqualem ossifragam dicit esse. Imusulum autē populum aquile priusquam albicet cauda. Quidam post mutium augurem uisos non esse romæ confirmauere. Ego quod uerisimilius est in delidia rerum omnium non arbitror agnitos.

De accipitribus.

Ca. VIII.

Cecipitrum genera. xvi. inuenimus. Ex iis circō claudum altero pede prosperi aurgurii nuptialibus negotiis & pecuariæ rei. Triorchē a numero testium cui principi patum in anguriis Phœmonoe dedit. Buteonem hunc appellant romani Familia ēe ex eo cognominata cum prospero auspicio in ducis naui sedisset. Esaloa græci uocant: qui solus omni tempore apparet. Cæteri hyeme abeunt. Distinctio generum ex audivitate. Alii non nisi ex terra rapiunt auem. Alii non nisi circa arbores uolitantem. Alii sedentem sublimi. Aliqui uolantē in aperto. Itaque & columbæ nouere ex iis pericula: uisoque confidit: uel

X.

subuolant: contra naturam eius auxiliantes sibi: in insula africa cerno in oceano. Accipitres totius massiliæ humi foetificant: nec alibi nascuntur illis assueti gentibus. In thracia parte super amphipolim homines atq; accipitres societate quadam aucupantur. Hi ex siluis & ha rundinetis excitant aues: Illi superuolantes deprimunt. Rursus captas aucupes diuidit cū iis. Traditum est missis in sublime ibi excipere eos: & cum tempus sit capturæ: clāgore ac uolatus genere inuitare ad occasionē. Simile quidam lupi apud maxotin paludem faciunt. Nam nisi partem a piscantibus suā acceperit: expansa eorū retia lacerā. Accipitres autē nō edunt corda. Nocturnus accipiter cymindus uocatur: rarus etiam in siluis: interdū minus cernens. Bellū interneciū gerit cum aquila: coherentesq; sæpeprehenduntur.

De cocyce quæ a suo genere interimitur.

Ca.

IX.

Ocyx ex accipitre uidetur fieri: tempore anni figuram mutans: quoniam tunc non apparent reliqui: nisi per quā paucis diebus. Ipseq; modico tempore ætatis uisus nō cernitur postea. Est autem neq; ad uncis unguibus solus accipitrum: nec capite simi lis illis: neq; alio quā colore: ac rictu columbi potius. Quin absūmuntur ab accipitre: si quā do una apparuerit. Sola omnium auiū a suo genere interempta. Mutant autem & uocem. Proceedit uere. Occulatur caniculæ ortu: semperq; parit in alienis nidis maxime palumbiū maiori ex parte singula oua: quod nulla alia auiū raro bina. Causa subiiciendi pullos puta tur: q; sciat se in uisam cunctis auiibus. Nam miuuta quoq; infestant. Ita non fore tutam ge neri suo stirpem opinatur ni fecerit. Quare nullum facit nidū: alioqui trepidum animal. Educat ergo subditum adulterato foeta nixu. Ille auidus ex natura præripit cibos reliquis pullis. Itaq; pinguescit & nitidus in se nutriticō conuersit. Illa gaudet eius specie: miraturq; sese ipsam: q; talem peperit. Suos comparatione eius dānat ut alienos: absūmūq; etiam se inspicte paritur: donec corripit ipsam quoq; iam uolandi potens. Nulla tū auium sua uitate carnis comparatur illi.

De miluis.

Ca.

X.

Ilui ex eodem accipitrum genere magnitudine differunt. Notatum in iis rapacissi mū & famelicā semp alitē nihil esculētū rapere unq; ex funerū ferculis: nec olympiæ ex ara. Ac ne ferentium quidem manibus: nisi lugubri municipiorū imolatiū osten to. Iisdē uidentur artem gubernandi docuisse cauda flexibus i cælo monstrante natura qd opus esset in profundo. Milui & ipsi hybernis mēsis latenti: non tamē ante hyrundines abeuntes. Traduntur autem & solstitiis affici podagra.

Digestio auium per genera.

Ca.

XI.

Olucrum prima distinctio pedibus maxime constat. Aut enim aduncos ungues ha bent: aut digitos: aut palmipedum in genere sunt: uti anseres: & aquaticæ fere aues. Aduncos ungues habentia carne tantum uestiuntur ex parte magna.

De inauspicatis auiibus cornice: corui: bubone.

Ca.

XII.

Ornices & alio pabulo. Vtq; duritiam nucis rostro repugnantē uolātes i altū i saxa regulas ue iaciūt iteq; ac sæpius: donec qssatā pfringere queāt. Ipsa ales ē inauspica tæ garrulitatis: a qbusdā tamē laudata. Ab arcturi sydere ad hirudinū aduētū nota tur eā i Mineruæ Ineis tēplisq; raro: alicubi oīo nō aspici: sicut athēis. Præterea sola hæc ēt uolātes pollos aliquādiu pascit. Inauspicatissima foetus tēpore: hoc ē post solstitiū. Cæteræ omnes ex eodē genere pellūt nidis pullos: ac uolare cogūt: sicut & corui: q & ipsi nō carne tātū alunt: sed robustos quoq; foetus suos fugāt lōgius. Itaq; paruis i uicis nō plus bina cō iugia sūt. Circa cranonē qdē thesalie singula ppetuo. Genitores soboli loco cedūt. Diuersa i hac & supradicta alite qdā. Corui ætē solstitiū generāt. Itē egressunt sexagenis diebus: fiti maxie ætēq; sici coquātur autūno. Cornix ab eo tēpore corripit morbo. Corui pariūt cū plu rimū quos. Ore eos parere aut coire uulgus arbitrat. Ideoq; grauidas si ederint coruinum ouū p os ptū reddere: atq; in totū difficulter parere: si recto iferant. Aristoteles negat. Nō hercule magis q i egypto ibim. Sed illam exolculationē q sæpe cernit: qualē i colūbis esse. Corui iauspitiis soli uidet stelletū habere significationē suā. Nā cū mediæ hospites oc cisi sūt: oēs e pelopōeso & attica regiōe uolauerūt. Pessima eorū significatio cū glutiūt uo cē uelut strāgulati. Vncos ungues & nocturnæ aues habent: ut noctue: bubo: ululæ. Oīm horū hebetes iterdiu oculi. Bubo funebris & maxie abominatus publicis pēpue auspitiis. Deferri icolir: nec tātū desolata sed dira etiā & iaccessa. Noctis Mōstrū: nec cātū aliquo uo calis: sed genitū. Itaq; i urbibus aut oīo i luce uisus dix ostētū ē. Priuatorū domibus i iudē

i iiii

LIBER.

re plurimū cio nō fuisse feralē. Volat nunq̄ quolibet: sed transuersus aufert. Capirolī cellā ipsam intrauit. Sex. Papellio lstro. L. Pediano conf. ppter quod nonis martiis urbs lustrata est eo anno.

De incendiaria aue.

Ca.

XIII.

Nauspicata ē & incendiaria auis: ppter q̄ sæpenumero lustratā uibē ī analibus iue-
nimus sicut L. Crasso C. Mario conf. Quo āno & bubone uiso lustrata est. Quæ sit
i auis ea nec reperit nec tradit. Quidā ita interpretantē incendiariā ēē q̄cūq̄ apparue-
rit carbonē ferens ex aris uel altaribus. Alii sp̄iturnicem eam uocant: Sed hæc ipsa quæ eēt
rit carbonē ferens ex aris uel altaribus. Alii sp̄iturnicem eam uocant: Sed hæc ipsa quæ eēt
inter aues: qui se scire diceret nō inueni.

De diuina.

Ca.

XIII.

Liuiā quoq̄ auē ab antiquis nōratam aiadueto ignorari. Quidā clamatoriam di-
cunt. Labeo prohibitoriam. Et apud Nigidium subis appellatur auis: quæ aquilarū
c oua frangat.

De aibus incognitis.

Ca.

XV.

Vnt præterea cōplura genera depicta in hetrusca disciplina sæculis nō uisa: q̄ nūc
f defecisse mirū est: cū abundet etiam quæ gula humana populatur.

De aibus nocturnis.

Ca.

XVI.

Xternorū de auguriis peritissime scripsisse illapsas noīe putatur. Is tradit noctuā
c bubonē picū arbores cauante: trogonē cornicē a cauda de ouo exire. quoniā pōdes
re capitum peruersa oua posteriorem partē corporum fouendam matri. appelleret.

De noctuis.

Ca.

XVII.

Octuarū contras aues solers dimicatio. Maiore circūdatæ multitudine resupie pe-
n dibus repugnēt: collecteq̄ ī arcū rostro & unguibz totæ reguntur. Auxiliatur ac
cipiter collegio quodā naturæ. bellūq̄ partit. Noctuas sexagenis diebus hyemis eu-
bare & nouē uoces habere. tradit Nigidius.

De pico martio.

Ca.

XVIII.

Vnt & paruæ aues uncorū unguū. ut picus martius cognomine insignes & in aus-
f pitiis magnæ. Quo in genere arborū cauatores scandētes in subreptū felū mō illi
uero & supini percursi corticis sono pabulum subesse intelligunt. Pullos in cauis
educat auū soli. Adactus cauernis eorū a pastore cuneus admota q̄dā herba ab iis elabi cre-
dit uulgo Trebius auctor ē clauū uel cuneū adactū quāta ui libeat ī arbores: ī qbus nidū
habeat statī exilire cū crepitu arboris: cū infederit clauo ut cuneo ipsi principales latio sunt
ī auguriis a rege q̄ nomē huic auī dedit. Vnū eorū præscitū transire nō queo. In capite pro-
ris urbani. L. Tiberonis ī foro iura p tribunali redentis sedit ita placide ut māu apprahē-
deret. Respōdere uates: exitū īperio portēdi si dimitteret. At si exanimaretur: ptori. Et ille
auē ptin' cōcepit. Nec multo post impleuit pdigiū. Vescūt & glāde ī hoc genere: pomisq̄
niulta: sed quæ carne tantū nō uiuunt. Excepto miluo: quod ipsum ī auguriis dierū est.

De uncos unguēs habentibus & digytos.

Ca.

XIX.

Ncos unguēs habētes oīo nō cōgregāt: & sibi quoq̄ pdātur. Sūt aut oēs fere altiuo-
u lā pter nocturnas & magis maiores. Oibus qbus alæ grandes corpus exiguū. Am-
bulāt difficulter. In petris raro cōsistūt curuatura unguū phibēte. Nūc de secūdo
ordine dicamus: qui ī duas diuidit species: oscines & alites. Illarū generi cātus oris: his ma-
gnitudo differentiā dedit. Itaq̄ præcedent ordine omnes reliquas.

De pauonibus: & quis eos primus comederit.

Ca.

XX.

In his Pauonū genus cū formam tum intellectū eius & gloriā geminantes. Lau-
i datus expandit colores aduerso maxime sole: quia sic fulgentius radiat. Simul um-
bræ quosdā percussus cæteris qui in opaco clarius micant. Cōcaua querit cauda
Omnesq̄ in aceruū contrahit pennarum quos spectari gaudet oculos. Idem cauda annuis
uicibus amissa cū foliis arborū donec renascat iterū cū flore: pudibundus ac mœrens q̄rie
latebram. Viuit annis. xxv. Colores icipit fundere in trimatu. Ab auctoribus nō gloriosum
tantū animal tradit: sed & maliuolum: sicut anserū uerecūdū. Quoniā has quoq̄ quidā ad-
diderūt notas ī his: haud pbatas mihi. Pauonē cibi gratia romæ primus occidit orator. Hor-
tensius adiciat cœna sacerdotū. Saginare primus instituit circa nouissimū piraticum bel-
lum. M. Aufidius Lucro: exq̄ eo q̄stu redditus is sestertium sexagena milia habuit.

De gallis & quō castrentur: & de gallinæo locuto.

Ca.

XXI.

Roxime gloriā sentiunt & hi nostri uigiles nocturni: quos excitandis ī opera mor-
p talibus rumpendoḡ sonno natura genuit. Norunt sydera: & ternas distingunt ho-
ras interdiu cantu. Cū sole eunt cubitū. Quartaq̄ castriēli uigilia ad curas laborēq̄

reuocat. Nec solis ortu incautis patiuntur obrepe. Dieque ueniēte nūciant cantu. Ipsum uero cantu plausu laterū. Imperitat suo generi: & regnū in quacūq; sunt domo exercēt. Dimicatione parit hoc quoque inter ipsos: uelut iō rēla agnatā crutibus suis intelligētes. Nec finis saepe cōmorientibus. Quod si palma cōtingit: statim in uictoria canūt: seque ipsi principes te stantur. Victus occultat silens: aegreque seruitiū patit. Et plebs. uī aequē supba gradit: ardua ceruice: cristis celsa. Caelūq; solū uoluerū aspiciit crebro. In sublime quoque caudā falcata erigens. Itaque terrori sunt etiā leonibus generosissimis ferarū. Iam ex his quidā ad bella tantū & proelia assidua nascūtur: quibus etiam patrias nobilitarūt rhodū ac tanagrā. Secūdus est honos habitus melicis & chalcidicis: ut plane dignae aliti tū honoris pbeat romana purpura. Horū sunt tripudia solistima. Hi magistratus nostros quottidie regūt: domosque ipsi suas claudūt: aut referāt. Hi fasces romanos impellunt aut retinēt. lubet acies aut prohibēt. Victoriā oīum toto orbe partarū auspices. Hi maxime terrarū iperio iperitat. Ex iis etiā si bae sunt: quae haud aliter q̄ optimae uictimae diis gratā. Habēt ostēta ex se & pposteri eorūque uespertiniq; cautus. Nam totis noctibus canendo boetis nobilē illā aduersus lacedaemonios plāguere uictoriā. Ita cōiecta itēprætatione: quoniā uicta ales illa nō caneret. De finit canere castrati. Quod duobus sit modis: lūbis ad iustis candēte: seruo: aut imis crutib? Mox ulcere oblito figulina creta. Facilius ita pinguescūt. Pergami oībus annis spectaculū gallorū publice editur ceu gladiatorū. Inuenitur in annalibus in atininenfī agro. M. Lepido. Q. Catulo cons. in uilla Galerii locutum gallinaceū semel quod equidem sacramenta. De anseribus & quis prius iecur anserinum comederit: & de adipe anserino comage.

no.

Ca.

XXII.

St & anseri uigil cura capitolio testata defenso: per id tempus cantū silentio proditiis rebus. Quā ob rem cibaria anserū censores in primis locant. Quin & fama amoris. Argis diecta forma pueri nomine oleni: & Glaucēs Ptolemeo regi cithara canētis quā eodem tpe & aries amasse proditur. Potest & sapiētiae uideri intellectus iis esse: ita comes perpetuo adhāsisse Lacydi philosopho dicitur: nūq; ab eo nō in publico non in balneis: nō noctu: nō interdiu digressum. Nostri sapientiores qui eos iccoris bonitate no uere. Partilibus in magnā amplitudinem crescit: exemptū quoque lacte mulso augetur. Nec sine causa in questione est. Quis primus tantū bonū inuenerit. Scipio an. Metellus uir cōsularis an. M. Messius eadē aetate eques ro. Sed quod constat Messalinus cocta Cotta Messalae oratoris filius palmas pedū ex iis torrere: atque patinis cū gallinaceoq; cristis condire repperit. Tribuetur enī a me culinīs cuiusq; palma: cum fide. Mirū in hac alite: ex hurinis romā pedibus uenere. Felli proferuntur ad primos. Ita ceteri stipatione naturali propellūt eos. Candidoq; alterū uestigal in pluma. Vellūt quibuscūq; locis bis anno. Rursus plumigeri uestiuntur: molliorq; quā corpori quā proxima. Ex germania laudatissima. Candidi ibi uerū minores: gangae uocātur. Præciū plumae eorū in libras denarii quini. Et inde crimi na plerūq; auxiliarum praefectis a uigili statione ad haec aucupia dimissis cohortibus totis. Eoq; delictis processere: ut sine hoc instrumēto durare iam ne uirorū quidē ceruices possint. Aliud repperit syria pars quae comagene uocatur. Adipe eorū in uase aereo cū cina mo niue multa obrutū: ac rigore gelido maceratū ad usum præclari medicaminis: quod ab gente dicit comagenū. Anserum generis sunt penolopes: & quibus lautiores epulas nō nouit britānia chena lopeces fere anserē minores. Decet & erythraeonas suus nitor: abso lutaq; nigritia: in superciliis cocci rubor. Alterū eorū genus multarū magnitudinē excēdit: quorū & colorem reddit. Nec ulla auis excepto strutio camelo maius corpore implens pōdus in tantū aucta ut in terra quoque immobilis prehēdatur. Gignūt eos alpes: & septētrio nalis regio. In auariis sapore perdūt. Moriūtur contumacia spiritu reuocato. Proxime eis sunt quas hispania aues tardas appellat: graeci oridas: dānatas in cibis. Emissa enī ossib? nulla odoris redium exemplo sequitur.

De gruibus ciconiis olonibus & peregrinis auibus. & coturnicibus de glotte.

Ca.

XXIII.

Nducias habet gēs pygmeoq; abessu gruū (ut diximus) cū iis dimicātū. Immenfus est tractus quo ueniūt si quis reputet amari eco. Quādo proficiscūtur cōsentiunt. Volant ad prospitiendū alte. Ducem quem sequātur eligunt. In extremo agmine per uices qui acclament dispositos habet: & qui gregem uoce contineant. Excubias habēt nocturnis temporibus lapillum pede sustinentes: qui lassatis sono decidans indiligentiam

LIBER.

sono coarguat. Ceteri dormiunt capite subter alā cōdito a ternis pedibus insistentes. Dux erecto puidet collo: ac p̄dicat. Et e adē māsūfacta lasciuiū: gyrosc̄ quosdā indecoro cursu uel singula pagūt. Certū est pōtū trāsualaturas primū oīum angustias petere iter duo p̄mōtoria crumetopū & careben. Mox suburra stabiliri. Cū mediū trāsierit: abiici lapillos e pedibus. Cū attingerint cōtinētē: & e gutturē harenā. Cornelius nepos qui Dici Augu / sti principatu obiit cū scriberet turdos pauloante cōptos saginari: addidit ciconias magis placere q̄ grues: cū hāc nūc ales inter primas expetatur: illā nemo uelit tetigisse. Ciconiā quo nā e loco ueniāt: aut quo se referāt incōpētū adhuc est. E lōginco uenire nō dubiū eo dem quo grues mō. Illas hyemis: has estatis aduenas. Abiturā cōgregātū in loco certo: cōmiratēq̄ sic: ut nulla sui generis relinquat nisi captina & serua ceu lege p̄dicta die rece / dunt. Nemo uidit agmē discedētū: cū discessurū appareat: nec uenire: sed uenisse cernim⁹. Vtrūq̄ nocturnis sit epibus & quis ultra citraue puolēt: nunq̄ tū aduenisse ulq̄: nisi noctu existimant. Pithomis comē uocat in alia parētibus capis ubi cōgregatā inter se cōmurmurant. Eā deniq̄ quā nouissimo aduenit lacerāt: atq̄ ita abeunt. Notatū post idus augustas nō temere uitas ibi. Sūt qui ciconiis nō inesse linguas cōfirmant. Honos iis serpētū exitio rātus: ut in thessalia capitale cōmeāt. Sed hōz uolat⁹ cerniē: liburnicarū more rostrato ipetu ferūtur: facilius ite fidētes aera: q̄ si recta frōte ipellerēt a tergo sensi dilatare se cunco porrigit agmē. largeq̄ ipellētī p̄betur aurā. Colla imponūt p̄cedētibus. Fessos duces ad ter / ga recipiūt Ciconiā nidos repetūt. Genetrīcū senectā inuicē educāt. Olog morte narratur hebilis cantus falsus: ut arbitror aliquot experimētis. Idē mutua carne uescūtur inter se. uerū hāc cōmeantim ter maria terrasq̄ pegrinatio non patit⁹ deferri minores quoq̄ qbus est natura similis. Vtrūq̄ enī supradictas magnitudo & uires corporū inuitare uideri possunt. Coturnices etiā semp anteueniūt q̄ grues Parua auis: & cū ad nos uenit terrestris potius q̄ sublimis. Aduolat⁹ & eā simili modo nō sine piculo nauigatiū: cū appropinquauere erris. Quippe uelis saepe incidūt: & hoc semper noctu: mergūtq̄ nauigia. Interest iis per hospitia certa. Austro nō uolat⁹ humido. s. & grauiore uēto. Aura tū uehi uolūt: p̄pter pōdus cor / porū: uiresq̄ paruas. Hinc uolantiū illa conquestio labore exp̄ssa. Aquilone ergo maxime uolat⁹ ortygometra duce. Primā earū terre appropinquāt accipiter rapit. Et semper hic re / meantes comitatum sollicitant. Abeūtq̄ una per sua signa glottis & ottus & cenchramus. Glottis per longā exerit linguā unde ei nomē. Hāc in initio blādita peregrinatione auide p̄uectā p̄nitentia in uolatu cū labore scilicet subit. Reuerti incomitatā piger: & sequi: nec unq̄ plus uno die peragit. In proximo hospitio deserit. Verū inuenitur alia antecede te an no relicta. Simili mō in singulos dies. Cenchramus perseuerantior festinat etiā puenire ad expetitas sibi terras. Itaq̄ noctibus is eas excitat: admonetq̄ itineris. Otus bubone minor est: noctius maior: auribus plumeis eminētibus: unde & nomē illi. Quidā latine a sione uo / cant. Imitatrix alias auis ac parasita: & quodā genere saltatrix. Capitur aut difficulter no / etuā: intēta in aliquo circueunte alio. Quod si uentus agmē aduerso flatu cōpit inhibere pondusculus lapidū apprehēsis aut gutture harena repleto stabilit⁹ uolant. Coturnicibus ueneni semē gratissimus cibus. Quā ob causam eas dānauere mensis. Simulq̄ comitalem propter morbum despui suetum: quem solā animalium sentiunt p̄ter hominem.

De hirundinibus: merulis: turdis: & sturnis: turturibus & palumbis. Ca. XXIII.

Beunt & hirūdines hybernīs mēsisbus sola carne uescēs auis: ex iis quā adūcos un / gues nō habent: sed in uicina abeunt: africanos securā montiū recessus. Inuētāq̄ iam sunt ibi undā atq̄ deplumes. Thebarū recta subire negant. quoniā urbs illa sapi / us capta sit. Nec bizia in thracia p̄pter scelera Terei. Cecina uolteranus equestris ordinis quadrigarū dñs cōp̄rhēsas in urbē secū afferēs uictoriā nūcias amicis mittebat: in eundē nidū remanētes illito uictoriā colore. Tradit & Fabius pictor in annalibus suis: cū obside retur p̄sidiū romanū a ligustinis hirūdinē a pullis ad secum epistola allatā: ut lino ad pe / dem eius alligato modis significaret quottidie adueniente auxilio eruptio fieri deberet. Abeūt & merulæ turdīq̄ & sturni simili mō in uicina. Sed ii plumā nō amittūt: nec oculi / cantur nisi spe cibi: quo hybernū pabulū petāt. Itaq̄ in germania hyeme maxime turdi cer / nunt. Vere turtur occultat⁹ pēnasq̄ amittit. Abeūt & palūbes quo nā & in iis incertū. Stur / noz generi p̄priū cateruatū uolare & quodā pilā orbe circūagiōib⁹ i mediū agmē rēdētib⁹.

X.

Volucrū soli hirūdini flexuosi uolatus: uelox celeritas: quibus ex causis neq; rapinæ, cate-
rarū alitū obnoxia est. Eadē demū sola auiū non nisi uolatu pascitur.

Quæ auium perēnes: quæ semestres: quæ trimestres. Ca. XXV.

Emptorum magna differētia auiibus. Perēnes ut columbæ. Semestres ut hyrūdines
Trimestres ut turdi: & turtures: & quæ cū scētū eduxere abeūt: ut galguli: upupe

De auiibus mira. Ca. XXVI.

Vātores sunt oībus annis aduolare iliū ex athiopia aues & cōfigere ad Mēnonis
sepulchrū quas ob id mēnonidas uocāt. Hoc idē qnto quoq; anno facere eas in æ-
thiopia circa regiā Mēnonis exploratū sibi Cremutius tradit. simili modo pugnāt melea-
grides in boetiā africa: hoc est gallinarū genus gibberū: uariis spersum plumis: quæ nouis-
simæ sunt peregrina. rumaiū in menses recepræ propter ingratū uirus. Verū meleagri in
mulus nobiles eas fecit. De auiibus seleucidibus. Ca. XXVII.

Eleucides aues uocātur: quarū aduētū: ab ioue pēib? ipetrāt casini mōtis icolæ fru-
ges eorū locustis uastātibus. Nec unū ueniāt: quo ue habeat cōparatū nunq; cōspe-
ctis nisi cū pēfidio earū indigeat. De ibi. Ca. XXVIII.

Nuocāt & ægyptii ibes suas contra serpētū aduentum. Et cyrenaici Achorem de-
um muscarum multitudine pestilentiam afferente: quæ protinus intereunt q̄ litatū
est illi deo.

Quæ aues in quibus locis nō sunt: & quæ mutāt colorē & uocē & lufiniis. Ca. XXIX.

Ed in secessu auiū & noctuæ paucis diebus latere tradūtur. Quarū genus in creta
insula nō est: etiā si qua inuecta sit emorif. Nā hæc quoq; mira naturæ differētia.

Alia aliis locis negat: tanq; genera frugū fruticūue: sic & animalū nō nasci: transla-
tiorūq; inuecta mori. Mirū qdē est illud unius generis alti aduersum. Quæ nā est iis na-
turæ inuidia: aut qui terrarū dicati auiibus terminant. Rhodus aquilā nō habet. Transpadana
italiā iuxta alpes lariū lacum appellat amœnum arbusco agrū: Ad quē cyconia: nō trāsmē-
ant. Sicuti nec octauū circa lapidem ab eo. Immēsa alioguin finitimo iufubriū tractu exa-
mina: graculorum monednlorum: cui soli aui furacitas aui argentiq; præcipuæ mira est
Picus maritimus in tarētino agro negatur esse. Nuper & adhuc tamē rara ab apēnino ad ur-
bem uersus cerni cœdere picarum genera quæ longa insignes cauda uariæ appellantur.
Propriū iis caluēscere oībus annis cū seritur rapa. Perdices nō transuolant boetiæ fines in
arctica. Nec ulla auis in ponto insula in qua sepultus est Achilles infestat sacratā ei adē. In
fidēnate agro iuxta urbē ciconie nec nidū faciūt. At in agrū uolaternarū palūbiū ius e ma-
ri quot annis aduolat. Romæ in adē Hercules in foro boario nec muscæ nec canes intrant
Multa præerea similia: quæ prudens subinde omitto in singulis generibus fastidio parcens.
Quippe cū. Theophrastus tradat inuectitias esse in asia etiā colūbas: & pauones: & ceruos
& in cyrenaica uocales ranas. Alia admiratio circa oscines: fere mutāt colorē uocēq; tēpore
anni ac repēte sūt aliæ. Quod in grādiorē alitū genere grues tantū. Ex enim senectute nī
grefcūt. Merula ex nigra rufescit. Canit æstate: hyeme balbutit. circa solstitium muta Ro-
strum quoq; anniculis in ebur transfiguratur dūtaxat maribus. Turdis color æstate circa
collū uariis: hyeme cocolor. Lufinis diebus ac noctibus cōtinuis quindecim garrulus siue
intermissu cātus: densante se frondiū germine non innouissimū digna miratu aue. Primū
tanta uox tā paruo in corpusculo: tā pertinax spiritus. Deinde in una perfecta musicæ sciē-
tiæ modulatus editur sonus: & nunc continuo spiritu: trahitum in longum: nunc uariæ
inflexio: nunc distinguitur cōciso: copulatur in torto: promittitur: reuocatur: infuscatur
ex inopinato. interdum & secū ipsa mormurat: plenus grauis: acutus: creber: extensus: ubi
uisum est uibrās: sumus medius: imus. Breuiterq; oīa tā paruulis in faucibus: quæ tot exq̄-
sitis tibiārū tormētis ars hominū excogitauit. Vt nō sit dubiū hanc suauitatē p̄mōstratam
efficaci auspicio: cum in ore Sterficori cecinit infantis. At ne quis dubitet artes esse plures
singulis sunt cantus: & non idem omnibus: sed suis cuiq;. Certant inter se. palamq; animo
sa contentio est. Victa morte finit sæpe uai spiritū prius deficiente quam cantu. Meditan-
tur aliæ iuniores: uersusq; quos mittere accipiunt. Audit discipula intēctiōe magna: & red-
dit: uicibusq; reticēt. Intelligatur emēdate correctio: & indocēte quædā repræhēsiō. Ergo
feruorum illis præcia sunt: & quidē ampliora quā quibus olim armigeri parabantur. Cadi-
dam scio inconditam: aliogū quod est prope inusitatum uenisse: quæ Agrippinæ Claudii

LIBER

principis cōiungi dono daret. Visum iā sēpe iussas canere cōepisse: & cū symphonia alternatim se sicut hoīes reptos qui sonū earū audita in trāuersas labias frōde arūdinea: quasi foramine inspirātis linguā: ut parua aliqua appōita mora indiscreta redderent similitudine. Sed eā tantā tanq̃ artifices argutiā a. xv. diebus paulatim desinūt: nec ut fatigatas possis dicere aut fatiatas. Mox aestu aucto in totum alia uox fit: nec mudulara aut uaria. Mutat & color. Postremo hyeme ipsa nō cernit. Linguis earū tenuitas illa prima nō est: quā ceteris auihus. Pariūt uere primo: cū plurimū sēna oua. Alia rō ficedulis. Nā formā simul coleremq; mutat hoc nomē nō nisi autūno habēt. postea melācoryphi uocant. Sic & erithacus hyeme idem phœnicurus aestate. Mutat & upupa: ut tradit Aeschilus poeta. Obscena alias pastu auiis. Crista uisenda plicatili: cōtrahēs eā subrigēsq; per lōgitudinē capitis. Oenāthā qdē ēr statos latebrā dies habet: exoriēte syrio occultata: ab occasu eiusdē pdit. Quod miremur ipsīs diebus utrūq; Chlorion quoq; qui totus est luteus: hyeme nō uisus circa solsticia pcedit.

De merulis.

Ca. XXX.

Erulā circa cyllenem archadiā nec usq; aliubi candide nascuntur. Ibis circa pelusi / m um tantū nigra est ceteris oībus locis candida.

Tempus auium geniturā.

Ca. XXXI.

Scines pter exceptas nō temere foet? faciūt añ agnōitiū uernū: aut post autūnale. Ante solsticiū aut dubios: post solsticiū uitaes. De halcyonibus: & diebus eorum nauigabilibus & gaudiis: & reliquo aquticarum genere. Ca. XXXII.

Oq; maxime sunt isignes halcyones. Dies earū partus qui maria quoq; nauigāt nō uere. Ipsa aui paulo amplior passere: colore cyaneo ex parte maiore tantū purpureis & candidis admixtis pēnis: collo gracili ac ptero. Alterū genus earū magnitudine distinguit & cātu. Minores in arūdinētis canūt. Halciónē uidere rarissimū est: nec nisi uergiliarū occasu: & circa solsticia brumā ne naue alienādo circūuolata statim in latebras abeunt. Foeticat bruma qui dies halcyonides uocant: placido mari per eos & nauigabili siculo maxime. In reliquis partib? est quidē mitius pelagus. Siculū utiq; tractabile. Faciūt autē septē ante brumā dies nidos: & totidē sequētibus pariūt. Nidi earū admirationē habent: pilā figura paulū eminenti ore: per quā angusto: grandīū spōgiarū similitudine. Fero interdicti nō queūt. Fragūtūq; istū ualido ut spuma arida maris. Nec nnde cōfingantur. Putant ex spinis aculeatis. Piscibus enim uiuunt. Subeunt & in amnes. Pariunt oua q; na. Gaudiū in petris nidificant. Mergi in arboribus. Pariunt plurimū terna. Sed gaudiū aestate: mergi incipiente uere.

De diuersitate nidificatiū auū argathylis cinnamulis: & pdicib?. Ca. XXXIII.

Alcyonū nidi figurā reliquarū quoq; solertiā nos admonet. Neq; alia parte ingenia auū magis admirāda. Hirūdines luto cōstruūt stramēto roborāt. Si qñ iopie est luti. madefactū multa aqua pēnis puluerē spargūt. ipm uero nidū mollibus plumis floccisq; cōsternūt tepefaciēdis ouis simul: ne durus sit infantib? pullis: in foetu sūma eq̃ta te alternāt cibū. Notabili mūdicia egerūt excremēta pullorū. Adultioreq; circūagi docēt: & foras saturitatē emittere. Alterū genus hirūdinū est rusticarū & agrestū: quā raro in domibus diuersos figura: sed eadē materia cōfigūt nidos totos supinos faucibus porrectis i angustū utero capaci. Mirū quāpitia occultādis habiles pullis & substernēdis molles. in aegypti heracleorico ostio molē cōtinnatione nido: euagati nilo in expugnabilē opponunt stadii fere unū spatio: qd humano ope pfici nō possit. In eadē aegypto iuxta oppidū coptō isula est sacra Isidi: quā ne laceret amnis idē muniūt ope icipietib? uernis diebus paltea & stramēto rostro firmātes cōtinuatis p tridnū noctib? tanto labore: ut multas in ope etiori cōstet. Ea q; militia illis cū anno redit semp. Tertiū est earū genus quā ripas excauat atq; ita in terrā foeticat. Harū pulli ad cinerē ambusti mortifero faucū malo multisq; alci / morbis humani corporis medētur. Nō faciunt hā nidos. Migrantq; multis diebus ante si futurū est ut auctus amnis attingāt: in genere uiteriparū est: ut nidus ex musco arido ita absoluta pficiat pila: ut iueniri nō possit additus. Argathylis appellat: eadē figura ex lino i texēs. Picorū aliq; suspēdit in furculo primis in ramis cyathi mō ut nulla. quadrupes possit accedere. Galgulos quidē ipsos depēdētes pedibus sonū capere cōfirmat quia tutiores ita se sperant. Iam publicum quidem oīum est tabulata ramorū sustinendo nido prouide eligere: cameraq; ab hymbri aut fronde protegere dēfa. In arabia cinnamulus aui appellat

cur. Cinnami furculis nidificat. Plūbatīs igitur eos fugittis decutiūt idigenæ mercis gratia. In scytis auis magnitudine otidis binos parit in leporina pelle semp in cacuminib' ramorū suspēsa. Picæ cū diligētius uisū ab hoīe nidū sentire: oua trangerūt alio. Hoc in his auib' quarū dygiti nō sūt accomodati cōplectendis trāsserēdisq; ouis miro traditur mō. Namq; furculo sup bina oua imposito ac ferruminato alui glutino subdita ceruice medio aque utrinq; libra deportāt alio. Nec uero iis minor solertia: quæ cunabula in terra faciūt corporis grauitate phibite sublimē petere. Merops uocat genitores suos recōditos pascens palido itus colora pēnarū: supne cyaneo: priori subrutilo. Nidificat in specu sex pedū defosā altitudine. Perdices spina & frutice sic muniūt receptaculū: ut cōtra feras abūdē uallentur. Ouis stragulū mole puluere cōcumulant: nec in quo loco pepere incubant. Neue cui frequētiōr cōuersatio sit suspēcta: transferūt alio. Ille quidē & maritos suos fallunt: qm̄ in rēperantia libidinis frangunt earū oua: ne cubādo detineātur. Tunc inter se dimicāt mares desiderio fœminarū. Victū aiunt uenerē pati. Id qdē & coturnices. Trogus inq; & gallina: ceos aliquādo. Perdices uero a domitis feros & nouos haud uictos iniri pmissue. Capiuntur quoq; pugnatitate eiusdē libidinis cōtra aucupis iudicē exeunte in prœliū duce totius gregis. Capto eo pcedit alter: ac subinde singuli. Rursus circa cōceptum fœmine capiūtur contra aucupē fœmina exeunte: ut rixando abigat eū. Nec in aliā alio par opus libidinis. Si cōtra mares stererint fœmine: aura ab hiis flāte pgnātes fiunt. Hiantes aut exerta lingua p id tēpus æstuat: cōcipiūtq; supuolatiū afflatu sæpe uoce tātū audita masculī. Adeoq; uicit libido etiā fœtus caritatē: ut illa furtim & in oculo incubās cū sit fœmina aucupe accedente ac marē recanat: reuocetq; & ultro præbeat se libidini. Rabie quidē tāta ferūtur ut in capite occupatiū sæpe cæcæ metu sedeant. Si ad nidū is ceperit accedere procurrit ad pedes eius fœta prægrauē aut delūbē sese simulans: subitōq; in pcursum aut breui aliquo uolatu cadit fracta aut ala: aut pedibus. Aut pcurrit iterū iā iam præhensurū effugiēs spe frustrans: donec induerit abducat a nidis. Eadē iam pauore libera ac materna uocāte cura in sulco resupina gleba se terra pedibus apprehensa operit. Perdicū uita ad. xvi. annos durare existimatur. De columbis. Ca. XXXIII.

B iis colūbatū gesta spectātur maxime simili rōne. Mores nidē. sed pudicitia illis pma & neutri nota adulteria. Cōiugii fidē nō uiolāt cōmunēq; seruāt domum. Nisi celebs aut uidua domū nō relinqt. Et iperiosos mares subinde etiā iniquos ferunt. Quippe suspitio est adulterii: quīs natura nō sit. Tūc plenū quærela guttur seuq; rostro ictus: mox in satiffatione exosculatio: & circa ueneris pces crebris predū orbibus adulatione. Amor utriq; sobolis æqualis. Sæpe & ex hac causa castigatio pigrius intrante fœmina ad pullos. Parturienti solatia & ministeria ex mare. Pullis primo falsiorē terrā collectā guttore in ora inspuunt: præparātes tempestiuitatem cibo. Propriū generis eius & turturum cum bibant colla non resupinare large bibere iumentorum modo.

De palumbibus & differentia columbarum. Ca. XXXV. Iuere palūbes ad tricesimū annū: reliquos ad. xl. Aristoteles auctor est. Vno tamen incōmodo unguū eodē & argumēto senectæ: qui citra pnicē recidūt. Cantus palumbus similis atq; idē: terno cōficiē uersu: pterq; in clausula gemitu. Hyeme mutis: uere uocalibus. Nigidius putat cū ora incubāt sub tecto notata: palumbem relinquere nō dos. Pariūt autē post solstitia. Colūbe & turtures octonis annis uiuunt.

De passeribus. Ca. XXXVI. Contra passeri minimū uitæ. cui salacitas par. Mares negātur anno diutius durare. Argumēto quia nulla ueris initio appareat nigrutudo in rostro q ab æstate incipit. Fœminis logiusculū spatiū. Verū colūbis inest qdā gloriæ intellectus. Nosse credas suos colores: uarietateq; dispositā: quæ etiā ex uolatu creduntur plaudere in cælo uarietq; sulcare. Qua in ostēratione ut uisā præbētur accipitri iplicatis strepitu pēnis qui nō nisi ipsis alarū humeris elidit. Alioq; solito uolatu multum uelociorē speculari ocellus fronde latro & gaudēt in ipsa gloria rapit. De tinungulo. Ca. XXXVII.

B id cū iis habēda est auis quæ tinungulus uocat. Defendit enī illas terreeq; accipitres naturali potētia in tantū ut uisum uocēq; eius fugiant. Hac de cā præcipuus colūbis amor eorū. Ferūtq; si in quattuor angulis defodiant in ollis nouis oblitis nō mutare fedē colūbas. Quod auro insectis alarum articulis quæ si uere aliqui non aliter

LIBER.

innoxiiis uulnerib⁹: multiuaga alioqn aue. Est enī ars illis inter se blādiri: & corrūpere alias furtoq³ comitatiores reuerti. Qui & iternūciā in rebus magnis fuere: & epistolas adnexas earū pedibus obsidione mutineli in castra consulū ptulere. D. Bruto mittēre. Quid uallū & uigilū obsidio: atq³ etiā retia amne prætenta pfuere Atonio per cælū cūte nuncio? Et harum amore infaniūt muliti: ac sup tecta exedificāt turres in nobilitatēq³ singularū & originēs narrāt uetere iā exēplo. Laxius eques romanus ante bellū ciuile pōpeiānū denariis quā dringentis singula paria uendicauit: ut. M. Varro tradit. Quin & patriam nobilitauere. In cāpania grandissime puenire existimat. Harū uolatus in reputationē cāterarū quoq³ uolūcrū nos ipellit. De uolatu & incessu auū. Ca. XXXVIII.

Minibus aialib⁹ reliq³ certus & uniuersimodi & in suo cuiq³ genere īcessus est. Aues o solā uario meatu. ferūtur & in terra & in aere. Ambulāt aliquā ut cornices. Saliunt aliquā ut passerēs: merulæ. Currūt ut pdices rusticulæ. Ante se pedes iaciunt: ut ci conix & grues. Expandūt alas: pandētēq³ raro interuallo qūūt. Aliæ crebrius: sed & pmas dūtaxat pēnas. Aliæ & tota latera pandunt. Quādā uero maiore ex parte cōpressis uolant. Percussioq³ semel aliquā & gemino ictu aere ferunt: uelut inclusum cū pmenis. Iaculantur sese in sublime: in rectū: in pnū: in pingui putes aliquas. Aut rursus ab alto cadere has: illas salire. Anates solā quāq³ sunt eiūsdē generis in sublime ptnus sese tollūt: atq³ e uestigio cælū petūt: & hoc etiā ex aqua. itaq³ in foueas qbus feras ueniamur delapxæ solā euadunt. Vultur & fere grauiorē nisi ex procursu aut altiore tumulo īmissæ nō euolāt. Cauda te / gūtr alia. Circūspectāt aliā. flectūtq³ colla. Nōnullæ uestunt ea quā rapuere pedibus. Si ne uoce nō uolant multæ. Aut ecōtrario semp in uolatu silent. Subredxæ: pronæ: obliquæ ī latera: ut ora. Quādā & resupinæ ferūtur: ut si pariter cernātus: plura genera nō in eadem natura meare uideantur. De apodibus. Ca. XXXIX.

Lurimū uolāt quæ apodes uocātur: quia careant usu pedū. Ab aliis cypseli appellātur hirūdinū specie. Nidificant in scopulis. Hie sunt quæ toto mari cernūtur. Nec unq³ tā lōgo naues tanq³ cōtinuo cursu recedūt a terra: ut nō circūuolūt eas apodes: Cātera genera residūt & sistūt. His quies nisi in nido nulla. Aut pēdēt aut iacēt: & īgenia equā uaria ad pastū maxime. De caprimulgis & plateis. Ca. XL.

Aprimulgī appellātur grādiores merule aspectu: fures nocturni. Interdiu enī uisu carēt. Intrāt pastoz stabula: caprarūq³ uberibus aduolāt suctū ppter lactis. Quā in iuria uber emoritur: caprisq³ cācitas quas ita muldere oborūt. Platea nominat ad uolans ad eas: quæ se in mari mergūt: & capita illarū morsu corripies: donec capturā extorqueat. Eadē cū deuoratis se īpleuit cōchis. calore uētris coctas euomit: atq³ ita ex hiis esculenta legit testas excreans. De ingeniis auium. Ca. XLI.

Illaribus gallinis & religio inest. Inhorrescunt edito ouo: excutiūtq³ sese: & circūactæ purificant: aut fetusca aliqua sese & oua lustrant. u Ca. XLII.

Inimæ auū cardueles īperata faciunt: nec uoce tantū: sed pedibus & ore pro manibus. Est quæ boū mugitus imitet in arelatensi agro taurus appellata: alioqn parua. Et quæ equorū quoq³ hinnitus anthus: noīe hārbæ pabulo aduentu eorū pulsā imitatur ad hūc modū ulciscēs. Super omnia humanas uoces reddunt psytaci: & quidē sermocinātes. India auē hanc mittit. Sitacē uocant: uiridē toto corpore torque tantum mihiato in ceruice distinctam imperatores salutat: & quæ accipit uerba pnūciāt. In uīno prescipue lasciuia. Capiti eius duritia eadē que rostro. Hæc cū loqui discit ferreo uerberat radīo. Nō sentit aliter ictus. Cum deuolat rostro se excipit. Illi innititur: leuiorēq³ se ita pedum infirmitati facit. Minor nobilitas: quia nō ex longinquo uenit: sed expressior loquacitas certo generi picarū est. Adamāt uerba que loquūtur. Nec discūt tantum: sed diligunt: meditantēq³ intra semet cura atq³ cogitatione intentionem non occultant. Cōstat emori uictas difficultate uerbi: ac nisi subinde eadem audiant: memoria falli: querentēq³ mirum in modū hylarari: si interim audierint id uerbū Nec uulgaris iis forma: quāuis nō spectanda. Satis illis decoris in specie sermonis humani est. Verum adiscere alias negant posse: q³ quæ ex genere earum sunt: quæ glade uestuntur. Et inter eas facilius quibus quini sunt digyti in pedibus. Ac ne eas quidem ipsas primis duobus uitæ annis. Latior iis est lingua omnibus in suo cuiq³ genere: quæ sermonem imitantur humanum: quantū

X.

id pene in oib⁹ cōtingit. Agrippina cōiunx Claudii Cæsaris turdū habuit (quod nunq̃ ante) imitantē sermones oīum cū hęc p̄dēt. Habebāt & Cæsares iuuenes itē sturnō. luscini-
as greco atq̃ latino sermone dociles, Præterea meditantes in diē & assidue noua loquentes
lōgiore etiā cōtextu. Docētur secreto: & ubi nulla alia uox misceat: assidēt qui crebro di-
cat: ea quæ cōdita uelit adisci aliquo blādiēte. De coruog̃ itelligētia. Ca. XLIII.

Eddat & coruis sua gratia indignatione quoq̃ populi ro. attestata nō solū conscia
r Tiberio principe: ex fortū supra castog̃ edē genitus pullus in oppositā sutrinā de-
uolauit: etiā religione cōmēdatus officinæ dñō. Is mature sermoni assuefactus oī-
bus matutinis euolans in rostra. in forū uersus. Tiberiū deinde Germanicū & drusum Cæ-
sares nominatim. mox transeuntē populū ro. salutabat. Postea ad tabernā remicās plurimi
annorū assiduo officio meritis. Hunc siue æmulatione incitatus manceps p̄ proxime futu-
ræ: siue iracundia subita: ut uolui uideri: excremēti eius posita calceis macula exanimauit:
tanta plebei cōsternatione: ut primo pulsus ex ea regione: mox & interemptus sit: funus
q̃ innumeris aliti celebratū exequis. Constatū lectum super æthiopū duorū humeros p̄-
cedente tibicine: & coronis oīum generū ad rogū usq̃: qui constructus dextra uiæ appiæ.
ad secūdum lapidem in campo rediculi appellato fuit. Adeo satis iusta causā populo ro. ui-
sa est exequiarū ingeniū auis. aut supplitiū de ciue romano in ea urbe qua multorū princi-
pum nemo deduxerat funus. Scipionis uero Aemiliani post carthaginem numātiq̃ dela-
tas ab eo nemo uidicauerat mortē. Hoc gestū. M. Seruilio. C. Cestio cōf. ad. v. calē. aprilis.
Nūc quoq̃ erat in urbe roma hæc prodiāt me equitis ro. cornix & betica primum colorē
mira admodū nigro: deinde plura cōtexta uerba exprimens: & alia atq̃ alia crebro addicēs
Necnon & recens fama Crateri monocerotis cognomine in troezena regione asiæ coruo-
rum opera uenantis: eo q̃ deuēhebat in siluis eos confidentes humeris. At qui coruiculus
illi uestigabant agebantq̃: eo perducta consuetudine: ut exeuntem sic comitarentur & fe-
ri. Tradendū putauere memoriæ quidā uisum per sitū lapides congerentem insitulā mo-
numenti: in qua pluuiæ aqua durabat: sed quæ attingi non posset. ita descendere pauentē
expressisse tali congerie: quæ poturo sufficeret.

De diomedeis.

Ca.

XLIII.

Nec diomedas præteribo aues. Iuba cataraclas uocat. Et eis esse dentes oculosq̃
n igneo colore: cætero candidas tradens. Duos semper iis duces. Alterū ducere ag-
men: alterū cogere: scrobes excuare rostro: inde crate cōsternere: & operire terra
quæ ante fuerit & gesta. In iis fortificare. Fores binas omnīū scrobibus. Orientem spectare
quibus exeant in pascua. occasum quibus redeāt. Aluū exoneraturas subuolare semper: &
contrario statu. Hæc in solo loco totius orbis uisunt. In insula quā diximus nobilē Diome-
dis tumulo atq̃ delubro contra apuliæ orā fulicarum similes. Aduenas barbaros clango-
re infestant. Grægis tantū adulantur miro discrimine: uelut generi Diomedis hoc tribuē-
tes. Aedem p̄ eius quotidie pleno gutture madentibus pennis perluūt atq̃ purificant Vn-
de origo fabulæ Diomedis socios in earum effigies mutatos.

Quæ animalia nihil distant.

Ca.

XLV.

n On omittēdum est cum de ingeniis differimus: e uolucris hirundines esse indo-
ciles: & e terrestribus mures: cum elephantū iussa faciant. Leones iugum subeant.
In mari uituli totq̃ piscium genera mitescant.

De potu auium.

Ca.

XLVII.

b Ibūt aues sustu cæteræ. Sed ex iis qbus lōga sunt colla intermittētes capite resupi-
nato ueluti infundentes sibi. Porphyrio solus morfu bibit. Idem ex proprio genere
omnem cibum aqua subinde tingens. Deinde pede ad rostrum ueluti manu afferens. Lau-
datissimi in comagene. Rostra iis & prælonga crura rubent.

De hematopodi & onocrotali: & de peregrinis auibus.

Ca.

XLVIII.

Acc quidē & hematopodi multo minori: q̃ eadē crurū altitudine. Nascentur in ægi-
pto. Insistit ternis digyris. Præcipue ei pabulū muscæ. Vita in italia paucis diebus.
h Quaiiores omnes fruge uestiuntur: altiuolæ carne tantū. Inter aquaticas mergi soliti
sunt deuorare quæ ceteræ reddunt. Olorū similitudinē onocrotali habēt: nec distare existi-
marent oīno: nisi faucib⁹ ipsi inesset alterius uteri genus. Huc oīa inexplēbile aīal cōge-
rit: mira ut sit capacitas. Mox perfectā rapina sensim inde in os reddita inferam in alium

LIBER.

ruminantis modo defert. Gallia hos septentrionalis proxima oceano mittit. In hercinio germaniae saltu inuisitata genera alitum accepimus: quarum plumae ignium modo colluceant noctibus. In ceteris nihil praeter nobilitatem longinquitatem factam memorandum occurrit.

De multarum avium nominibus & natura.

Ca.

XLVIII.

Halerides in seleucia parthorum & in asia aquatiquarum laudatissime. Rursus phasianae in colchis geminas ex pluma aures submittere: subriguntque. Numidicae in parte africae numidia: omnesque iam in italia. Phoenicopteri linguam praecipui saporis esse. Apicius docuit nepotum omnium altissimus gurgis. Atagem maxime ionius celebratur: uocalis alias: captus uero obmutescens: quondam existimatus inter raras aues. Iam & in gallia hispaniae capitur: & alpes etiam ubi & phalacrocoraces aues balearum insularum peculiare. Sicut alpium phyrhocoras luteo rostro niger & praecipuo sapore Lagopus: pedes leporino ullo ei nomen hoc dedere. Cetero candida columbarum magnitudine. Non extra terram in qua nascitur eam uesci facile: quando nec uiuam mansuescit: & corpus occiderit statim marcescit. Et alia nomine eodem a coturnicibus magnitudine tam differens: coturnicem tibi gratissima. Visam in alpiis ab se peculiare aegypti ibi. M. Enagius Caluius praefectus earum prodidit.

De nouis auibus & fabulosis.

Ca.

XLIX.

Enere in italia bebricaccus bellis ciuilibus transpadum externe & nouae aues ita enim adhuc uocantur turdorum specie: paulum infra columbas magnitudine: sapore gratiae. Balears insulae nobiliorem etiam supradicto porphyriorem mittunt. Ibi & buteo accipitrum generis in honore mensarum est. Item uipiones: sic enim uocant minorem gruem. Pegafos equino capite uolucres: & griphas auritos aduncitate rostri fabulosos reor. Illos in scythia: hos in aethiopia. Equidem & trago panadem quam plures affirmant maiorem aquila: cornua in temporibus curuata habentem ferruginei coloris tantum capite phoeniceo. Nec sirenes impetauerint fidem: licet affirmet. Dino clitarchi celebrati auctoris patet in india esse mulcetricum earum cantu: quos grauatos sonno lacerant. Qui credit ista & Malampodi profecto aures latibendo dedisse intellectum auium sermonis dracones non abnuet. Vel Quae Democritus tradit nominando aues quarum confuso sanguine serpentes gignatur quoniam quisquis ederit intellecturus sit alitum colloquia. Quaeque de una aue galea priuatum commemorat: etiam sine iis immensa uitae ambage circa auguria. Nominantur ab Homero scopos auium genus. Neque harum satyrico sinotus cum insidient plerisque memoratos facile concaperim mente. Neque ipsae iam aues nascuntur. Quapropter de confectis disseruisse praestiterit.

Quis gallinas facere instituerit: de auariis & quis ea primus instituerit.

Ca. L.

Allinas saginare deliaci coepere. Vnde pestis exorta opimas aues & suoctae corpore unctas deuorandi. Hoc primum antiquis coenarum iterdictis exceptum inuenio iam lege. C. Fannii cons. xi. annis ante tertium punicum bellum ne quid uolucrum proponeretur: praeter unam gallinam: quae non esset altilis. Quod deinde caput translatum per omnes leges ambulauit. Inuentumque diuerticulum est in fraude earum gallinaceos quoque pasce di lacte addito tibi. Multo ita gratiores approbantur. Foeminae quidem non omnes ad saginam eliguntur: nec nisi in ceruice pingui cute. Postea culinarum artes ut clunes spectentur: ut diuidantur interroga: ut a pede uno dilatatae repositoria occupent. Dedere & parthi cocis sues mores. Nec tamen in hoc mangonio: quicquid totum placet: hic clune: alibi pectore tam laudatis. Auaria primus instituit inclusis omnium generum auibus. M. Lelius Strabo brundisii equestis ordinis. Ex eo coepimus carcere animalia cohercere quibus natura caelum assignauerat.

De Aesopi patina.

Ca.

LI.

Axime tamen in signis est in hac memoria Clodii Aesopi tragici histronis patina in sexcentis sestertiis taxata in qua posuit aues catu. aliquo aut humano sermone uocales nummis sex singulas coeptas nulla alia inductus suauitate nisi ut in iis imitacionem hominis manderet: ne quaestus quidem suos reueritus illos opimos & uoce meritos: dignus prorsus filio aquo diximus deuoratas margaritas. Non sit tamen ut uerum fatear facile inter duos iudicium turpitudinis: nisi quod minus est: sumas rerum naturae opes quam hominum linguas coenasse.

De generatione auium: & præter aues: quæ quadrupedes oua pariat. Ca. LII.
 Generatio auium simplex uidetur esse. cum & ipsa sua habeat miracula: quoniam & quadrupedes oua gignunt: chamæleontes: lacertæ: & quæ diximus inter serpentes. Penatorum autem infœcunda sunt quæ: adduncos habent ungues generi. Nulla ex iis supra quatuor na edit oua. Tribuit hoc autem generi natura: & facundices essent fugaces earum quæ fortes plurima pariunt strutionem: gallinæ: perdices: fali. Coitus auium duobus modis. Scemina uni confidente ut in gallinis: aut stante ut in gruius. Quorum alia sunt candida ut columbis ut phasianis: cœchridis Intus autem omne ouum uoluerum bicolor. Aquaticis lutei plus & albi. Idque ipsum magis liuidum & cæteris piscium ex liuore color: in quo nil cædidi. Auium ex calore fragilia Serpenti ex frigore lenta. Piscium ex liquore mollia. Aquatilium rotunda. Reliqua fere fastigio cacuminata. Exeunt a rotundissima sui prædum parituri molli putamine: sed protinus durefcere quibusque emergunt portioibus. Quæ oblonga sunt oua gratiores saporis putat Orati? Placita scemina edunt quæ rotundiora gignuntur reliqua maris. Vmbilicus ouis a cacumine ueste cingitur emines i putamine. De tempore & generatione incubatus auium & coitu. Ca. LIII.

9 Vada omni tempore coeunt ut gallinae & pariute: praeterq̃ duobus melioribus hyemibus
malibus. Exiis iuuenes pluraq̃ ueteres: sed minora. Et i eodem fortu prima & nouissi
ma. Est aut̃ tanta foecunditas ut aliquae & sexagenas pariat: aliquae quotidie: aliquae bis
die: aliquae i tantu ut efores moriatur. Hadrianus laus maxima. Colubae decies anno pariute: quae
da & undecies. In aegypto etia brumali mense. Hirudines & merulae & palubus & turtures bis
anno pariute. Ceterae aues fere semel. Turdi in cacuminibus arboru luto nidificantes pene co
textum i secessu generat. A coitu i. x. diebus oua maturescut i utero. Vexatae autē gallinae &
colubae pena euulsa alia ue simili iuriia diutius. Omibus ouis medio uitelli pua inest uelut
sanguinea gutta quod esse cor autu existimat. Primu in omni corpore id gigni opinantes. In
oua certa e gutta ea salit: palpatat. Ipsu animal ex albo liquore oua corporat. Cibus eius
luteo e Omibus intus caput maius toto corpore. Oculi copressi capite maiores. incremente
pulo cador in mediū uertitur. Luteo circūfunditur uicesimo die: si moueat ouu. iā uiuente
intra putamē uox auditur. Ab eodem tempore plumescit ita positis ut caput supra dextru
pedem habeat: dexteram uero alam supra caput. Vitellus paulatim deficit. Aues omnes ipe
des nascuntur contraq̃ reliqua animalia. Quaedā gallinae omnia gemina oua pariute: & gemi
nos interdum excludit: ut Cor. Celsus auctor est: alteru maiore: alioqu negat: omnio ge
minos excludi. Plus uicena incubenda subici uerant. Parere a bruma incipunt. Optia
foetura ante uernu aequinoctiu. Post solstitium nata non implet magnitudinem iustam: ta
roq̃ minus quanto serius peruenere.

De uitiiis & remediis incubantium.

De uitrius & remedij incubantium. Ca. LIII.
Va incubari infra .x. dies edita utilissimū. Vetera autem recentiora infœcunda. Subiici impari numero debent. Quarto die postq̃ cœpere incubari si contra lumen ca-
cumine ouorū apprehenso una manu purus & uniusmodi perlucet color: sterilitas
existimatur esse: propt̃ eis alia substituenda. Et in aqua ex experimentum: in aë fluitat. Itaq̃
sidentia hoc est plena subiici uolunt. Concuti uero experimento uerant: quoniam non gi-
gnant confusis uitalibus uenis. Incubationi datur initium post nouam lunam: quia prius
inchoant non proueniunt. Celerius excluduntur calidis diebus. Ideo æstate undeciesimo
educunt foetum: hyeme uicesimo quarto Si in cubatu conuerit oua pereunt: & accipitris au-
dita uoce uitiantur. Remedium contra tonitruum: clauus ferreus sub stramine ouorum po-
situs aut terra ex aratro. Quædam autē & citra incubitum sponte nascuntur in ægypto
si figmentis est scriptum. De quodam uini potere reperitur lyra culis tam diu potare soli-
tum: donec ab eo conueria in terra foetum ederet oua. Quin & ab homine perficiuntur.

De auguriis ouorum.

De augurijs ouorum.
Iulia Augusta prima sua inuenta Tiberio Caesare ex Nerōe grauida cum parere uirilem sexū admōdū cuperet, hoc usa est puellari augurio. Ouum in sinu fouendū atque cum deponendum haberet nutrici per sinū tradendo ne iterimeretur tēpore. Nec falso Augusta augurata proditur imperatoris inde foeta. Sed iuētū ut oua in calido loco imposita paleis igne modico foueretur homine uersante pariter nocte ac die & statu to die illinc erumpere foetus: Traditur quādam ars gallinarii cuiusdam dicens gr ex quo

LIBER.

quæ esset. Narrantur & mortua gallina mariti earū uisi succedentes inuicē: & reliqua fœ-
ta more facientes: abstinētēsq; se a cātu. Super omnia ē anatū ouis subditis atq; exclusis ad-
miratio prima nō plane agnoscētis fœtū Mox incertos cōcubitus sollicita cōuocatiōis Po-
stremo lamenta circa piscinæ sangna mergētibus se pullis natura duce.

Quæ galline optimæ.

Ca.

LVI.

Allinarum generositas spectatur crista erecta: iterdū & gemina: pēnis nigris ore rē-
g bicūdo: digytis in paribus: aliquādo & super quattuor digitos transuerso uno Ad-
rem diuinam luteo rostro pedibusq; puræ nō uidentur. Ad opertanea sacra nigra:
Est & pumilionum genus nō sterile in iis: quod nō i alio genere alitū: sed qbus certa fœcun-
dia ts rara & incubatio ouis noxia.

De morbis earū & remediis.

Ca.

LVIH

Nimicissima aut omniū generi pituita: maximeq; inter messis & uindemiæ tempus.
Medicina in fame: & cubatus in fumo: si utiq; ex lauro aut hærba sabina fiat: pēna
per transuersas inserta nares: & per omnes dies mora. Cibus alium cū farre aut aqua
perfusus inqua luerit noctua. auis cū semine uitis albæ coctus & quædam alia.

De conceptu & numero fœtus auium.

Ca.

LVIH.

Olumbe proprio ritu osculantur ante coitum. Pariūt fere bina oua: ita natura mor-
c derate ut aliis crebrior sit fœtus: aliis numerosior. Palūbes & turtures plurimū ter-
na: nec plūq; bis fere pariūt: atq; ita si prior fœtus corruptus est Et quis tria pepere-
rint: nunquā p. us duobus educat: Tertiū quod irritū est urinū uocat. Palūbes incubat fœ-
mina post meridiana i matutiniū: cætero mas. Colūba: marē semp & fœminā: pariunt priorē
marē: postridie fœminā. lucubāt in eo genere ābo: interdu mas. noctu fœminā Excludunt.
uicesimo die. Pariūt a coitu. v. Aestate qdem iterdū binis mēsisbus terna edūt paria. Nanq;
octauodecimo die excludūt statimq; cōcipiūt. Quare iter pullos sæpe oua iueniunt: & alii
puolat: alii erūpunt. Ipsi deinde pulli quique metres fœtificat: Et ipse aut iter se si mas nō
sit fœmine æque salūt: pariūtq; oua irrita: ex quibus nihil gignitur: quæ hypenemia græci
uocant.

De pauone & anseribus.

Ca.

LIX.

Auo a trimatu parit. Primo anno unum aut alterū ouū: sequenti quaterna quia ue-
p cæteris dyodena nō amplius intermittens binos dies ternos ue parit: & ter anno si
gallinus subiiciantur incubanda. Mares ea frangunt desiderio incubantiū. Qua pp-
ter noctu & in latebris pariunt: aut in excelso cubātes: & nisi molli strato excepta frangun-
tur. Mares singuli quinis sufficiūt cōiugibus. Cū singula aut bina fuere: corrumpitur sa-
lacitate fœcunditas. Partus excludit diebus ternouenis: aui tardius tricesimo: Anseres aq; i
cœunt: pariunt uere: aut si bruma coire post solstitiū: quadraginta prope. Bis āno si priorē
fœtum gallinæ excludāt: alias plurima. oua. xvi. paucissima septem. Siquis surripiat pariunt
donec rūpantur. Aliena nō excludūt. Incubāda subici utilissimū nouē aut undeci. Incubāt
fœminæ tantum tricenis diebus. Si uero tepidiores sint: uicesimoquīto. Pullis eorum urti-
ca cōtractu mortifera. Nec minus auditas: nūc satietate nimia: nūc suamet ui: quādo appre-
hensa radice morsu: sæpe conātes auellere āte colla sua abriūpūt. Cōtra urticā remediū stras-
mēto ab incubatu subdita radix earum.

De ardeolis: & quomodo seruētur optime oua.

Ca.

LX.

Rdeolarū tria genera: leucō: asterias: pellos. Hi i coitu angūtur. Mares quidem cū
a nociferatu sanguinē etiā ex oculis perfūdūt. Nec minus ægre pariū grauide. Aui-
la tricenis diebus incubat. & fere maiores alites. Minores uicenis: ut miluus & accipi-
ter. Singulos uere parit nūquā plus ternos. is qui egolios uocatur quaternos. Coruus. ali-
quādo & quinos. Incubāt totidē diebus. Cornicē incubātem mas pascit. Pica nouenos. Melā
coriphus supra uiginti parit semp numero ipari ita equalia. Nec alias i pluribus cāta fœcūdi-
tas: maior tamē paruis. Hirūdini cæci primo pulli: & ferre omnibus quibus numerosior par-
tus. Irrita oua quæ hypenemia diximus: quæq; aut mutua fœminæ iter se libidinis imagi-
atione cōcipiūt: aut puluere. Nec columbæ rātum: sed & gallinæ: perdices: pauones: anseres:
chenalopēces. Sūt autē sterilia & minora ac minius iucūdi saporis: & magis humida. Quidā
& uēto putāt ea generari. Qua de causa ēt zephyria appellātur. Hæc autē uere rātum. Vria
fiūt incubatione derelicta: quæ alii cynosura dixere. Oua aceto macerata i rātū emolliuntur
ut per ānuos transeāt. Scruari ea in lomēto: aut hyeme in paleis: æstate in fursuribus utilissi-
mum. Sale exinaniri creduntur.

Quæ uolucrum sola animal pariat: & lacte nutriat. Olucrum animal parit uespertilio tantum: cui membrana ceu pennis. Eadem sola uolucrum lacte nutrit, ubera admouens: geminos uoluit amplexa: infantes: secumque deportat. Eidem coxendix una traditur: & in cibatu culices gratissimi.

De conceptu uiperæ & partu: & quæ terrestriū oua pariat. Vrsus in terrestribus oua parit: de quibus nōdum dictum sit. Cocunt complexu adeo circū uolutæ sibi: ut una existimari biceps possit. Viperæ mas caput ferit in os: quod illa abrodit uoluptatis dulcedine. Terrestrium eadem sola intra se parit oua unius coloris & mollia ut pisces. Tertia die intra uterum catulos excludit: dein defingulos diebus singulis parit uiginti fere numero. Itaque ceteri traditatis impatientes præ rumpunt latera occisa parente. Ceteræ serpentes contecta oua intra incubat & fortum sequente excludunt anno. Crocodili uicibus incubant mas & femina. Sed reliquorū quoque terrestrium reddetur generatio.

De generatione terrestrium.

Ipedum solus homo animal gignit. Homini tantum primi coitus poenitentia augurium scilicet uitæ a penitenda origine. Ceteris animalibus statim per tempora anni concubitus Homini (ut dictum est) omnibus horis dierum noctiumque. Ceteris societatis in coitu. Homini prope nulla. Messalina Claudii Cæsaris coniunx hanc regalem existimans palmam elegit in id certamen nobilissimam & prostitutis ancillâ mercenariæ stipis: eamque die ac nocte superauit quinto ac uicesimo concubitu. In hominum genere maribus diuerticula Veneris excogitata omnia scelere naturæ: feminis uero abortus. Quantum in hac parte multo nocentiores quæ feræ sumus. Viros audiores ueneris hyeme: feminas aestate Hesiodus prodidit. Coitus auersus elephantis: camelis: tigribus: lyncibus: rhinocerotis: leonibus: dasipodi: cuniculis: quibus auersa genitalia. Cameli etiam solitudines aut secreta certa petunt: neque interuenire datur sine pernicie. Coitus tota die est tantum iis ex omnibus: qui bus solida ungula. In quadrupedum genere mares olfactus antecedit. Aduertuntur & canes: phocæ: lupi: in medioque coitu: inuitiæ etiam coherent. Supradictorum plerumque feminæ priores superueniunt: reliquis mares. Vrsi autem ut dictum est humanitus strati. Herinacei stantes ambo inter se complexi. Felis mare stante femina subiacente. Vulpes in latere proiectæ: maremque femina amplexa. Taurorum ceruorumque feminæ uin non tolerant ea de causa ingrediuntur in conceptu. Cerui uicissim ad alias transiunt: & ad priores redeunt. Lacertæ ut ea quæ sine pedibus sunt circumplexu uenerè nouere. Omnia animalia quo maiore corpore: eo minus fecunda sunt. Singulos gignunt elephanti: cameli: equi. Achanthis duodenos aut minima. Ocissime pariunt quæ plurimos gignunt. Quo maius est animal tanto diutius formatur in utero. Diutius gestantur quibus longiora sunt uitæ spatia. Neque crescentium tempestiua ad generandum ætas. Quæ solidas habent ungulas singulos: quæ bisulcas & geminos pariunt. Quorum in digytos pedum fissura diuisa est: eo numero fiora in foetu. Sed superiora omnia perfectos edunt partus: hæc inchoatos. In quo sunt generare leonæ: ursæ & uulpes. Informia etiam magis quæ supradicta ursæ: pariunt: rarumque est uidere parientes. Postea lambendo calefaciunt foetus omnia ea: & figurant: pariunt plurimum quaternos. Cæcos autem gignunt canes: lupi: pantheræ: thoes. Canum plura sunt genera. Laconicæ octauo mense utrinque generant. Ferunt. lxx. diebus & plurimum tribus mensibus. Ceteræ canes & semestres coitum patiuntur. Implentur omnes uno coitu. Quæ ante iustum tempus concepere diutius cæcos habent catulos: nec omnes totidem diebus. Existimantur in urina atrolere crus fere semestres: id est signum consumati uirium roboris: foemine hoc idem fidentes. Partus duodeni quibus numerosissimi: cetero. quini: seni aliquando singuli: quod prodigiosum putant. Sicut omnes mares: aut omnes feminas gigni. Priores quoque mares pariunt: in ceteris alternant: si ineant opportuno & recto mense. Ineuomus tura partu sexto mense. Octonos laconicæ pariunt. Propria in eo genere maribus laboris alacritas. Viuunt laconici annis denis: femina duodenis. Cetera genera quindecim annos: aliquando uiginti. Nec tota sua ætate generant: fere a duodecimo desinentes. Felis & ichneumonum reliqua ut canum. Viuunt annis senis. Dasipodes omni mense pariunt: & superfoetant sicut lepores. A partu statim implentur. Conciunt quauis ubera licante foetu: pariunt non coecos. Elephanti ut diximus pariunt singulos magnitudie uituli trimestris. Cameli duo

LIBER.

decim mensibus ferūt a trimatu: pariunt uere. Iterūq; post annum implētur a partu. Equas aut post tertium diē aut post unū ab emixu utiliter admitti putant: coguntq; iuitas. Mulier septima die cōcipere facillime creditur. Equarum iubas tonderi prācipiūt: ut asinorum in totu patiātur humilitatem: comātes enī gloria superbire. A coitu solā animalium currūt: ex aduerso aquilonū austrorum ue prout marē aut fœminam cōcipere: Colorem ilico mutāt rubriore pilo: uel quicūq; sit plenior. Hoc argumēto desinunt admittre etiam uolentes. Nec impedit partus quādam ab opere. Fallūtq; grauidæ: Vicissē olīpia prāgnatē equam Hecratidis thessali inuenimus. Equos & canes & sues initum matutinum appetere: fœminas autē post meridiem blandiri diligentiores tradunt. Equas domitas. lx. diebus equire: an tequā gregales. Sues tantū coitu spūmā ore fondere. Verē subatis audita uoce nisi admittatur cibum nō capere usq; in maciē. Fœminas tantam efferari. ut hominē lacerent: candida maxime ueste indutum. Rabies ea aceto mitigatur naturæ asperso. Auiditas coitū putatur ex cibis fieri. Sicut uiro cruca: pecori cepa. Quæ ex feris mitigentur non cōcipere: ut anseres: apros uero tarde. & ceruos. nec nisi ab infatia educatos. Mirum est quadrupedū prāgnantes uenerem arcent: prāter equam & suem. Sed superferant & dāsipus & lepus tācū.

De uaria generatione auium. & murū foetu.

Ca. LXIII.

Vacuūq; animal pariunt in capite gignunt circunācto foetu sub emixu alia i uite ro porecta. Quadrupes gestantur extensis ad longitudinem cruribus: & ad aluū suam applicatis. Homo in semet conglobatus iter duo genua naribus sitis. Molas de quibus ante diximus gigni putant: ubi mulier: non ex mare: uerum ex semetipsa tantū conceperit. ideo nec animari: quia nō sit ex duobus. Altricēq; habere per se uitam illā: quæ satis arboribusq; contingat. Ex omnibus quæ perfectō foetus uel tātos & numerosos edūt. item plures contra naturam solidipedum aut bisulcorum. Supra cuncta est murium foetus haud sine conatione dicentibus: quāq; auctore aristotele & Alexandri magni militibus generatione eorum lambendo constare nō coitu dicatur. Ex una genitos. cxx. tradiditūt. Apud persas uero prāgnantes ueneris patientis & utero parientis reperitas. Et salis gustatu fieri prāgnantes opinantur. ita definit mirum esse: unde uis tanta menses populetur murium agrestium. in quibus illud quocūq; adhuc latet quo nā modo illa multitudo repente occidat. Nā nec exanimis reperiuntur: neq; extat qui inurem hyeme in agro efoderit. Plurimi itaq; ad troadem perueniunt. Et iam inde fugauerunt accolæ. Prouentus eorum siccitatibus tradunt. Et iam obitūris uermiculum in capite gigni. Aegyptiis muribus durus pilus: sicut herinaceis. idem bipedes ambulant: ceu alpini. Cum diuersi quocūq; generis coiere animalia: ita demum generant: si tempus nascendi par habent. Quadrupedum oua gignentium. lacertā ore parere ut creditur uulgo. Aristoteles negat. Neq; incubant eadem oblitæ quo sint i loco enixe quoniam huic animali nulla memoria. Itaq; catuli per se erumpunt.

De spina hominis anguem nasci.

Ca. LXVI.

Nguem ex medulla hominis spinæ gigni accepimus a multis. Plarāq; n. occulta & cæca origine proueniūt ēt in qdrupedū genere. De salamandra. Ca. LXVII. Icut salamandra animal laceti figura stellatum nunq; nisi magnis æmbribus proueniens: & serenitate deficiens. Huic tantus rigor: ut ignem tactu extinguat non alio modo q; glacies. Eiusdem sanēq; lactea ore uomitur: quacūq; parte corporis humani contacta toti defluunt pili. Idq; quod contactum est colorem utiliginem mutat.

De iis quæ nascūt ex nō genitis & quæ nata nihil gignunt.

Ca. LXVIII.

Vadam uero gignuntur ex non genitis: & sine ulla simili origine ut supredicta: & quæcūque estas aut uer statimq; tempus anni geneant. Ex iis quædam nihil gignunt ut salamandra. Neq; est in iis genus masculinum formineum ue: sicut neq; i anguillis: omnibusq; quæ nec animal nec ouum ex sese generant. Neutrum est & ostreis genus: & cæteris adherentibus uado uel saxo. Quæ autē per se generant sicut infra mares ac fœminas descripta sunt: ita generant quidem ea aliquid coitu: sed imperfectum & dissimile: & ex quo nihil amplius gignatur: ut uermiculos muscæ. id magis declarant naturæ eorum quæ insecta dicuntur. Arduæ explanationi omnia: & priuatim dicato opere narranda. Quapropter ut i genus pdictorū ita & reliqua subtexet disertatio.

De sensibus animalium.

Ca. LXIX.

X sensibus ante cætera homini tactus: deinde gustus. Reliquis superatur a multis

Aquilæ clarius cernunt. Vultures sagacius odorantur. Liquidius audiunt talpæ: obrutæ ter-
ar: tam denso atq; surdo naturæ elemento. Præterea uoce omnium in sublimē tendētē fer-
monem exaudiunt: & si de his locare intelligere etiam dicuntur: & profugere. Auditus cui
hominum primo negatus est: huic & sermonis usus ablati. Nec sunt naturaliter furdi: ut
non idem sint & muti. in marinis ostreis auditum esse non est uerisimile: sed ad sonum mer-
gere se solent. ideo & silentium in mari piscantibus.

Auditum & olfactum esse piscibus.

Ca.

LXX.

Isces. quidem auditus nec membra habent nec foramina: audire tamen eos palam ē
ut patet: cum plausu congregari feros ad cibum consuetudine in quibusdam uiua-
riis spectetur. Et in piscinis Cæsaris genera piscium ad nomen uenire. quosdam sin-
gulos. Itaq; produntur etiam clarissime audire mugil: lupus: salpa: chromis: & ideo in uado
uiuere. Olfactum iis esse manifestum patet. Quippe non omnes eadem esca capiuntur: & pri-
usq; appetant odorantur. Quosdam & speluncis latentes salsamento illitis faucibus scopu-
li piscator expellit: uelut sui cadaueris agnitionem fugientes. Conueniuntq; ex alto etiam
ad quosdam odores: ut sapiam ustam: & polypum: quæ ob id coguntur in nassas. Sentinæ
quidem nauium odorem fugiunt procul: maxime tamē piscium sanguinem. Nō potest pe-
tris auelli polypus. Idem cucula admota ab odore protinus resilit. Purpuræ quoq; forti-
dis capiuntur. Nam de reliquo animalium genere quis dubitet: Cornu ceruini odore fer-
pentes fungantur: sed maxime styracis: organii: aut chalcis aut sulphuris formicæ necatur.
Culices acida petunt: ad dulcia non aduolant.

Tactum communem esse omnibus.

Ca.

LXXI.

Actus sensus omnibus est: etiam quibus nullus alius. Nam & ostreis & terrestribus
uermibus. Quo existimaueri omnibus sensum gustus esse. Cur enim alios alia sapo-
res appetunt? In quo uel præcipua naturæ architectiq; uis. Alia dentibus prædatur:
alia unguibus: alia rostri aduicinate capiunt. Alia latitudine ruunt. Alia acumine excavant
Alia sugunt. Alia lambunt: sorbent: mandunt. uorant: Nec minor uarietas in pedum mi-
sterio: ut rapiant distrahant: teneant: premant: pendeant: tellurem scabere non essent.

Quæ uenenis uiuant & quæ terra.

Ca.

LXXII.

Enenis capræ & coturnices (ut diximus) pinguescunt placidissima animalia: ad fer-
pentes ouis. Spectanda quidem draconum arte. Aut enim solida hauriunt: si iā fau-
ces capiunt: quæ deinde in semet conuoluti frangunt intus: atq; ita putamina excu-
tiunt: aut si tenerior est & caruli adhuc ætas orbe apprehensa spirat: ita sensim uehementerq;
præstringunt: ut amputata parte ceu ferro: relinquant quæ amplexu tenetur sorbeant. Simi-
li mō auib; deuoratis solidis præteritæ pluri & cætera ossa reuoluti corpiōes terra uiuunt.
Serpentes cū occasio est uini præcipue appetūt: cū alioquin exiguo indigeant potu. Eadē mi-
nimo & pene nullo cibo cum adseruantur incluse: sicuti aranei quoq; alioquin suctu uiuē-
tes. Ideo nullum interit fame aut siti uenenatum. Nam neq; calor uini habent: neq; sāguis
nis neq; sudoris: quæ auiditatem naturalem sale augent. In quo genere omnia magis exitia-
lia: si suum genus edere anteq; noceant. Condit in thesauros maxillarum cibum spongionū
& scorpionum genus. Mox inde sensim ad mandendum manibus exprimit. Et quod formi-
cis in annum solene est his in dies uel horas.

De cibo & potu quorundam.

Ca.

LXXIII.

Num animal digytos habentium hærbæ alitur lepus: sed & fruge. Solidipedes & bi-
sulci sue somni cibatu & radicibus. Solidipedum uolutatio propria. Serratorū de-
tium carniuora sunt omnia. Vrsi & fruge fronde uindemia pomis uiuunt & apibus
caneris etiam & formicis. Lupi ut diximus & terra in fame. Pecus potu pinguescit: ideo sal-
illis aptissimus: item ueterina: q̄q; & fruge & hærbæ sed ut bibere: secedunt. Ruminant præ-
ter iam dicta siluestrium cerui cum a nobis aluntur. Omnia autem iacentia potius quā stā-
tia: & hyeme magis quā æstate septenis fere mensibus. Pontici quoq; mures simili modo re-
mandunt. In potu quibus serrati dentes: lambunt. Et mures hi uulgares: quāuis ex alio ge-
nere sint. Quibus continui dentes sorbent: ut equi boues. Neutrum uersi: sed aquam quoq;
morfu uorant. In africa maior pars ferarum æstate non bibunt inopia hymbrium. Quan ob
causam capti mures libyci si biberint moriuntur. Orygem perpetuo sitientem africa gene-
rat ex natura loci potu carentem cum mirabili modo ad remedia si sitientium. Namq; getu

k iii

LIBER.

li latrones eo durant auxilio repertis i corpore eorum saluberrimi liquoris haustu uesticis. Insidunt in eadem africa pardi condensa arbore: occultatiq; eius rannis in prætereuntia de siliunt: atq; euolucrum. sede grassantur. Feles quidem quo silēto quā lenibus uestigiis ob repunt aubus q̄ occulto speculatu in musculos exiliunt: Ex crementa sua effossa obruunt terra: intelligentes odorem illum indicem sui esse.

Quæ inter se desideant: & quæ inter se conueniant. Ca. LXXXIII.
Rgo & alios sensus quosdam esse quā supradictos haud difficulter apparet. Sūt enī
e quædam his bella amicitieq;. Vnde & affectus præter illa quæ de quibusq; eorū suis diximus locis. Dissident olores & aquilæ. Coruus & clorus noctu inuicem oua exquirentes. Simili modo coruus & miluus illo præcipiente huic cibos. Cornices & noctua: Aquilæ & trochilus (si credimus) quoniam rex appellatur auium. Noctua & cætere minores aues. Rursus cum terrestribus mustella & cornix. Turtur & pyralis. Ichneumonones & uestpa. Phalangia & aranei. Aquaticæ anates & gauia. Harpæ & triorches accipiter. Sorices & ardeolæ inuicē fœtibus insidiantes. Egithus auis minima cum asino. Spinētis enī se scabē di causa atterentes nidos eius dissipat: quod illa adeo: pauet: ut uoce omnino rudētis auidita oua eiiciat: pulli ipsi metu cadant. Igitur aduolans ulcera eius rostro excauat. Vulpes & milui. Angues & mustellæ & fues. Esalon uocatur parua auis oua corui frangens: cuius pulli instantur a uulpibus. Inuicem hæc catulos eius ipsamq; uelit. Quod ubi uiderit corui: contra auxiliantur: uelut aduersus cōmunem hostem. Et achantis in spinis uiuit: Idcirco asinos & ipsa odit flores spinæ deuorantes. Egithum uero in tantum: ut sanguinem eorum credant non coire multiq; ob id ueneficiis infament. Dissident thoes & leones: & minima æque ac maxima. Formicofam arborem sorices cauent. Librat areneus se filio in caput serpentis porrecte sub umbra arboris suæ. tantaq; ui morsu cerebrum apprehendit: ut strident subinde: ac uertigine rotata ne filum quidem desuper pendentes rumpere adeo non fugeat: nec finis ante mortem est. Rursus amici pauones & columbæ: Turtures & psitaci Merulæ & turdi: Cornix & ardeolæ. Contra uulpium genus cōibus inimicitii Harpæ & miluus contra triorchin. Quin & affectus indicia sunt etiam in serpentibus immittissimo animalium genere. Dicta sunt quæ areadia narrat de domino a dracone seruato: & agnito uoce hominis. De aspide miraculum a Philarcho traditur. Is enim auctor est. Cum ad mensam cuiusdam ueniens in ægypto aleretur assidue enixam catulos: quorum ab uuo filium hostipitis interemptum. Illam reuersam ad consuetudinem cibi intellexisse culpam: & necem intulisse catullo: nec postea in rectum id reuersam.

De somno animalium.

Ca.

LXXV.

Omni quæstio non obscuram coniectatiōem habet. In terrestribus omnia quæ cor habent dormire manifestum est. Aquatiliū quoq; exiguum quidam qui de cæteris dubitant: dormire tamen existimant: non ocellorum argumento: quia nō habent genas: uerum ipsa quies cernuntur placida ceu soporata: neq; alia quā caudis mouentia: & ad tumulum aliquem expaudentia. De thynnīs confidentius affirmatur. Iuxta ripas. n. aut petras dormiunt. Plani autē piscium in uado: ut manu sæpe tollantur. Nam & delphini balneæq; stertētes etiam audiuntur. Insecta quoq; dormire silentio apparet: quia nec luminibus quidem admotis excitentur. Homo genitus premitur somno per aliquot menses. Deinde longior indies uigilia. Somniat statim infans. Nam & pauore expergiscitur: & suæctum imitatur. Quidam uero nunquā: quibus mortiferum fuisse signum contra consuetudinem somniorum inuenimus exempla. Magnus hic inuitat locus: & diuersis refertus documentis: utrum ne sint aliqua præscita animi quiescentis. Qua fiant ratione an fortuita ref sit ut pleraq; Et si exemplis agatur: profecto paria fiant. Auino & a cibis proxima atq; i re dormitiōne uana esse uisā prope conuenit. Est autem somnus nihil aliud quā animi i mediū sese recessus. Præter hominem somnare equos: canes: boues: pecora: capras palā est. Ob hoc creditur & in omnibus quæ animal pariunt. De iis quæ oua gignunt incertum est. Sed dormire ea certum. Verum & ad insecta trāseamus. Hæc nāque restāt imēse subtilitatis aialia.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER.

XI.

PROEMIVM.

De insectis animalibus: ut sunt apes: formicæ: & huiusmodi.

XI.

ESTANT IMMENSÆ SVBTILITATIS ANIMALIA. Quan

do aliqui ea neq̃ spirare & sine sanguine esse etiam prodiderunt.

De insectorum genere.

Ca.

J.

Uita hæc multigena terrestrium uolucrumq̃ uita. Alia pennata ut apes. Alia utroq̃ modo ut formicæ. Alia & pennis & pedibus carentia. Et iure omnia insecta appellata ab incisuris: quæ nunc ceruicium loco: nunc pectorum atq̃ alui præcincta seperant membra tenui modo fistula coherentia. Aliquibus uero non tota incisura eas ambiente rugas: sed in aluo aut superne tantum imbricatis flexilium uertebis nusquam alibi spectatio re nature rerum artificio.

De subtilitate naturæ.

Ca.

II.

N magnis siquidem corporibus aut certe maioribus facilis officina sequaci materia fuit. In his uero tam paruis atq̃ tam nullis quæ ratio quatuor tam inextricabilis præstatio. Vbi tot sensus collocavit i culicæ? Et sunt alia dicta minora. Sed ubi uisus i ea prændit? Vbi gustatus applicauit? ubi odoratus iseruit? Vbi uero truculenta illa & portio maxima uocis ingerat. Quia supilitate pennis adnexuit? Prælogauit pedum crura? Disposuit ieiunã cauã uti aliu? Auidã sanguinis & potissimũ humani sibi accedit? Talu uero pfodiẽdo turgori quo spirulauit ingenio? Atq̃ ut incampaci cũ cerni nõ possit exilitas: ita reciproca generauit arte ut fodiendo acuminatum pariter sorbendoq̃ fistulosum esset: Quos terredini ad perforanda robora: cum sono teste dentes affixit: potissimumq̃ e ligno cibatum fecit: Sed turrigeros elephantorum miramur humeros: taurorumq̃ colla: & truces in sublime iactus: rigrum apinas: leonum iubas: cum rerum natura nusquã magis quã in minimis tota sint. Quia propter quæso ne nostra legentes (quoniam ex iis spernuntur multa) etiam relata fastidio dant cum in contemplatione naturæ nihil possit uideri superuacuum.

Utrum spirent: an habeant sanguinem.

Ca.

III.

Nsecta multi negarunt spirare id ratione persuadentes: quoniam uisceri iteriori ne xus spirabilis non inesset. Itaq̃ uiuere ut fruges arborelq̃. Sed plurimum iteresse spiret aliquid an uiuat. Eadem de causa nec sanguinem iis esse: qui sit nullis carentibus corde aut iecore. Sic nec spirare ea quibus pulmo desit. Vnde numerosa quæstionum series exoritur. Idem enim & uocem esse iis negat in tato muture apum: cicadarum sono & aliis quæ suis æstimabuntur locis. Nam mihi contuenti semper suasit rerum natura nihil incredibile existimare de ea. Nec uideo cur magis non possint trahere animam talia & uiuere: quã spirare sine uisceribus. Quod etiam in marinis docuimus: quãuis arcente spiritus densitate & altitudine humoris. Volare quidem aliqua & animatu carere in ipso spiritu uiuentia. Habere sensum uictus generationis atq̃ operis & de futuro etiam curam. Et quam uis non sint membra: quæ uelut carinas sensus inuehant: esse tamẽ iis auditum: olfactum: gustatum: eximia præterea naturæ dona: solertia: animi: artem: quis facile crediderit? Sanguinem non esse iis fateor: sicut ne terrestribus quidem cunctis inter se similem quidem: ut sapiã in mari sanguinis uires atramentum optineat: purpurarum generi infectos ille succus. infectis quisquis est uitalis humor hic erit sanguinis loco. Sed existimatio sua cuiq̃ sit. Nobis propositum est naturas rerum manifestas indicare: nõ causas iudicare dubias.

De corpore eorum.

Ca.

III.

Nsecta ut intelligi possit nõ uidetur neruos habere: nec ossa: nec spinas: nec carthilaginem: nec pinguiam: nec carnes: nec crustam quidem fragilem: ut quædam maria: Nec iure dicitur cutis: sed mediã: cuiusdam inter omnia hæc naturæ corpus arenti simile neruo mollius: in reliquis partibus siccius uerius quã durius. Et hoc solum iis ē: nec præterea aliud. Nihil itus nisi admodum paucis intestinum implicatum. Itaq̃ diuulsis præcipue uiuacitas: & partium singularum palpitatio. Quia quæcũq̃ est ratio uitalis: illa non certis inest mebris: sed toto in corpore: minime tamen capite. Soluq̃ nõ mouetur nisi cum pectore auulsum. In nullo genere plures sunt pedes. Et quibus ex iis plurimũ diutius uiuunt diuulsa: ut in scolopendris uidemus. Habent autẽ oculos: præterq̃ sensus tactum & gustatum: aliqua & odoratum. pauca & auditum.

De Apibus.

Ca.

V.

Ed inter omnia præcipatus apibus & iure præcipua admiratio. Solis ex eo genere ho

k iiii

LIBER.

minum causa genitis. Mella contrahunt succūq; dulcissimum atq; subtilissimū ac saluber /
rimum. Fauos confingunt & ceras. Illa ad usū uitæ laborem tollerant. Opera conficiunt.
Rēpublicam habent: consilia priuatim: ac duces gregatim: & quod maxime mirum sit mo-
res habent. Præterea cum sit neq; māfueri generis neq; feri: tamē tanta est matura rerū ut
ppe ex umbra minimi animalis incōperabile effecerit quiddā. Quos efficaciæ industriq; tā-
ræ cōparemus neruos? quas uires? quos rōe mediūssidius uiros? hoc certe p̄statorib⁹ quo
nihil nouere nisi cōmune. Non sit de anima quæstio. Conster & de sanguine quātulū tamē
eē in tātulis potest. Aestimemus postea igeniū. Qui ordo naturæ in eis. Ca. VI.

Yeme cōdūtur. Vnde enim ad pruinas niuesq; & aquilenū statū p̄ferēdos uires? Sa-
ne & insecta oīa: sed minus diu. Quæ parietibus nostris occultata nature repefiunt
Circa apes aut tēporū locorū ue rō mutata ē: aut errauerunt priores. Conduntur a
uergiliariū occasu: sed latent ultra exortū. Adeo nō ad ueris initiū ut dixerē: nec ut quisq;
in italia de alueis existimat. Ante fabas florētes nō exeunt ad opera & labores: nullusq; cum
per cælū licuit oio perit dies. Primū itaq; fauos cōstruunt: cērā fingūt: hoc ē domos cel-
lasq; faciunt. Deinde sobolē: postea mella. cērā ex floribus. Melligine a lachrymis arborum
quæ glutinū pariunt salicis: ulmi: arundinis succo: gūmi resina. lis primū alueū ipsū itus to-
tum ut quodā tētorio illinūt: & aliis amarioribus succis cōtra aliarū bestiolarū auaritates.
Id se facturās cōscire quid cōcupisī possit lis deinde fores quoq; latiores circonstruunt.

De uocabulis operis.

Ca. VII.

Rima sūdā mēra operis metyn uocat periti: secūda pissocæron: tertia apolin. Inter co-
ria cerasq; magni ad medicamina usus. Metys crusta est prima saporis amari. Pisso
cæros sup eā uenit picatū mō ceu dilutior cērā initiū populorūq; mitiore gummi.
Propolis crassioris iā materiæ additis floribus nūdū tñ cērā: sed fauorū stabilimētū q̄ omēs
frigoris aut iuriæ aditus obstruūt: odore ē nūc graui: ut qua pleriq; p galbono utātur
Præter hæc cōuectur rhithace: quā alii sād racā: alii cærinthū uocat. Hic erit apū dū operā-
tur cibus: q̄ sepe iuenit i fauorū inanitatibus sepositus: & ipse amari saporis: sed plenus hu-
moris cibus. Gignit aut rote uerno: & arborū succo gūmi mō: africī mior: austri statu nigri
or: aquilōib⁹ melior & rubēs. Plurimū i græcis nucib⁹ Menecrates florē ait eē futurā: mē-
sis indicū. sed nemo præter cū.

Ex qbus floribus opa fiant.

Ca. VIII.

Aeras ex omniū arborū satorūq; florib⁹ cōfingūt: excepta rumice & chēopode. Her-
barū hæc genera. Falso excipit spartū. Quippe cū hispania multa in spartariis mella
hærbā eā sapiūt. Falso & oleas excipi arbitror. Quippe oliuæ puētū pluria examina
gigni certū ē. Fructib⁹ nullis nocēt. Mortuis ne floribus qdē nō mō corporib⁹ isidūt. Ope-
ratur intra. lx. passus. Et subide cōsūptis i pximo floribus speculatores ad pabula ulteriora
mittunt. Noctū deprehensæ in expeditiōe excubant supinæ: ut alas rote protegant.

De amatoribus earum.

Ca. IX.

E quis miretur amor earum captos Aristomachum solonenfī duodefexaginta ānis
nihil aliud egisse. Hyliscum uero thasium in desertis apes colentem Agriū cogno-
minatū: q̄ ambo scripsere de iis.

Ratio operis.

Ca. X.

Atio operis interdiu statio ad portas more castrorū. Noctū quies in matutinum do-
nec una exciet omnes gemino aut triplici bombo: ut buccino aliquo. Tunc uni-
uersæ prouolant: si dies mitis futurus est. Prædiuinant enim uentos hymbresq; &
tunc se continent testis. Itaq; temperie cæli (hanc enim inter præscita habent) cum agmē ad
opera processit: aliæ flores aggerunt pedibus: aliæ aquam ore gutasq; lanugine totius cor-
poris. Quarum adolescentiores ad opera exeunt: & supradicta conuehūt. Seniores itus ope-
rantur. Quæ flores comportant prioribus pedibus femora onerant: pp id natura scabra pe-
des diores rostro: totaq; onustæ remeāt sarcina pādātæ. Excipiūt eas ternæ: quaternæ exo-
nerant. Sunt enim intus quoq; officia diuisa. Aliæ struunt. Aliæ poliunt. Aliæ suggerunt.
Aliæ cibum compant ex eo quod allatum est. Neq; enim separatim uescuntur: ne inæquali-
tas operis aut cibi fiat & temporis. Struunt rursus ea orsa concameratione alui: textūq; uel
usq; ad sūma testā deducunt: limitibus binis circa singulos actus: ut aliis intrent. aliis exeāt
Fauī superiore parte affixi: & paululum etiā lateribus simul hærent: & pendent una. Alueū
non contingunt: nunc obliqui: nunc rotundi qualiter poscit alueus: aliquando & duorum
geuennū: cū duo examina cōcordibus populis dissimiles habuere ritus. Ruētes cērā fultū

pilarū istar iterius a solo fornicatis: ut sit auditus ad faciendū. Primi fere tres uersus inanes struuntur: ne promptum sit quod iuiter surantem. Nouissimū maxime impletur melle: de quo a uerso alueo faui eximuntur. Gerule secundos status captat. Si cooritur procella: appret heris pedusculo lapillis se librant. Quidam in humeros eum imponi tradunt. Iuxta uero terram uolantur in aduerso statu uepribus hebetato. Mira obseruatio operis. Cessantium inertiam notant: castigant: mox & puniunt morte. Mira mundicia. Amobuntur oia e medio nullaq; inter opera spurcitia iacent. Quin & ex crementa operantiū intus ne longius recedant unū congesta in locū turbidis diebus & operis ocio egerunt. Cū ad uesperasce in alueo strepunt minus ac minus: donec una circūuolet eodē quo excitauit bombo: ceu que tem capere iperās. Et hoc castrorū more. Tunc repente oēs conticescunt. Domos primū plebeis exadificant: deinde regibus.

De fucis.

Ca.

XI.

I sperantur largior prouetus: adiciuntur cū tuberina & fucis. Hæc celarū minime: sed ipsi maiores apibus. Sunt autē fuci sine aculeo uelut imperfectæ apes: nouissimæq; a fessis & iam emeritis inchoatæ: fetotinus foetus & quasi seruitia uerarū apū. Quāobrem iperāt iis: primosq; in opera expellunt: tardātes sinæ clāmentia puniūt. Neq; in opere tantū: sed in foetu adiuuant eas multū ad calorē conferēte turba. Certe quo maior corū fuerit multitudo. eo maior fiet examinū prouetus cum mella ceperint maturefcere: abigūt eos. Multæ singulos aggressæ trucidant. Nec id genus iusi uere cōspicitur. Fucus ademptis alis in alueæ reiectus ipsæ cæteris adimit. Regias iperatoribus futuris in una parte aluei extruūt amplas: magnificas separatas: tuberculo eminerites. Quod si exprimatur nō gignuntur soboles. Sexangulæ oēs cellæ: a singulorū eæ pedū opere. Nihil horum statuto tēpore: sed rapiūt diebus serenis munia. Et melle uno altero ue ad sūmum die cellas replent.

Quæ natura mellis.

Ca.

XII.

Enit hoc ex aere: & maxime syderū exortu: præcipueq; in ipso syrio explendere fit: nec oīno prius uergiliarū exortu sub lucanis tēporibus. Itaq; cū prima aurora folia arborū melle rosida inueniuntur. At si qui matutino sub diuo fuere: unctas liquore uestes: capilunq; concretum sentiunt. Siue ille est cæli sudor: siue quædam syderum salua: siue purgātis se aeris succus: siue aqua est & purus ac liquidus & suæ naturæ: qualis desluit primo. Nūc uero & tāta cadēs altitudine multūq; dū uenit fordescēs: & obuiō terræ habitū infectus. Præterea a frōde ac pabulis potu: & in uterulos cōgestus apū. Ore enim uomunt. Ad hæc succo florū corruptus & alueis: maceratus: totiq; mutatus. Magnā tamē celestis naturæ uoluptatē affert.

Quæ optima mella.

Ca.

XIII.

Bi optimus semper: ubi optimorū doliolis florū cōditur. Atticæ regionis hic & siculæ hymero & hybla ab locis: mox callinne insula. Est autē initio mel ut aqua dilutū: & primis diebus feruet ut multa: se purgat. Vice simo die crassescit. Mox obducitur tenui mēbrana: qua feruoris ipsius spuma cōcrefcit. Sorbet optimū & minime fronde infestū e quærcus tiliæ arūdinū foliis.

Quæ genera mellis in singulis.

Ca.

XIII.

Vmma quidem bonitatis natio constat (ut supradiximus) pluribus modis. Aliubi enī faui cæra spectabiles gignūtur: ut in pelignis: sicilia. Aliubi mellis copia: ut in creta: cypro africa. Aliubi magnitudine: ut in septentrionalibus: uiso iam in germania oīto pedum longitudinis fauo: in caua parte nigro. In quocunq; tamen tractu terna sunt mellis genera. Vnum ex floribus cōstructo fauo: quod ideo uocatur anthinū. Hoc quidā attinēgi uetant: ut largo alimento ualida exeat soboles. Alii ex nullo minus apibus relinquunt: quoniam magna sequatur ubertas magnorū syderum exortu. Præterea solstitio cū thymis & una florere incipiunt præcipua cellarum materia. Est autem in eximendis fauis necessaria dispensatio: quoniam inopia cibi desperant: moriuntur: aut effugiunt. Contra copia ignauiam affert. Maciem melle nō rithace pascunt. Qui autem sunt diligentiores ex hac uindemia duodecim partem apibus relinquunt. Dieq; statutus inchoandi ut quadam lege naturæ: si scire aut obseruare homines uelint: tricesimus ab educto examine: fereq; maio mense includitur hæc uindemia. Alterum genus est mellis astiui: quod ideo uocatur boreum a tempestiuitate præcipua ipso syrio explendescētes post solstitium diebus. xxx. fere. Imme sa circa hoc subtilitas naturæ mortalibus patefacta est: nisi fraus hominum cuncta pernice corrumpere. Namq; ab exortu syderis cuiuscunq; sed nobilium: maxime aut celestis arcus si non sequantur hymbes: sed ros tepefcit solis radiis. Medicamenta non mella gignūtur.

LIBER.

oculis ulceribus. internis. & uisceribus dona caelestia. Quod si seruetur hoc syrio exoriente casusq; congruat in eundem diem: ut saepe. Veneris aut iouis Mercuriue exortus non alia suauitatis: usq; mortalium malis a morte uocandis q; diuini nectaris fiat.

Quomodo probentur mella:

Ca.

XV.

El plenilunio uberius capitur: serena die pinguius. In omni melle quod per se fluxit ut mutum oleūq; appellaturq; tacitum: maxime laudabile est. Aestiuum omne iustum: ut diebus confectum siccioribus. Aptissimū in aestimatione e thymo coloris aurei: saporis gratissimi: cum sit palam doliolis pinguae: marino e rore spissum. Quod cony crescit autē hoc minime laudat. Thymosum non coit: & tactu praetenua filia nitit. Quod primum grauitatis argumentum est: abrumpi statim & resiliere guttas: uilitatis indicium habetur. Sequens probatio ut sit odoratum & ex dulce reglutinosum perlucidū. Aestiu mel latione decimam partem thasio. Dionysio apibus relinqui placet: si pleni fuerint aluei. Si minus pro rata portione: aut si inanes: omnino non attingi. Hunc uendemiae attici signum debere initium caprificalem diem uulcano sacrum.

De tertio genere mellis: & quomodo apes probentur.

Ca.

XVI.

Ertium genus mellis minime probatū siluestre: quod ericeum uocant. Cōuehitur post primos autumnii hymbres cum erica sola floret in siluis. Ob id harenoso simile. Gignitur id maxime arcturi exortu a pridie idus septembris. Quidam aestiuā mellationem ad arcturi exortum proferūt: quoniam ad equinoctium autūm ab eo supersunt dies. xlii. & ab equinoctio ad uergiliarū occasum diebus. xlviii. Plurimi syderitem: athenienses tetradicem appellant: euboica silarum: putantq; apibus esse gratissimam: fortassis quia tunc nulla alia sit copia. Hae ergo mellatio sine uindemiae & uergillarum occasu idibus nouembris fere includitur. Relinqui ex ea duas partes apibus ratio persuadet: & e semper eas partes fauorum quae habeant rithacem. Abruma ad arturi exortum diebus. lx. sono aluntur sine ullo cibo. ad arcturi exortum ab equinoctio uerno tepidiorē tractu iam uigilant. Sed etiam tunc alueo se continent: seruatōsq; in id tempus cibos repetunt. In italia uero hoc idē a uergiliarum exortu faciunt: & in eum dormiunt. Alueos quidam in eximēdo melle expendūt: ita dirimentes quantum relinquunt. Aequitas etiam in eis obstringitur: feruntq; focietate fraudata alueos mori. In primis praecipitur ut lauti purique eximāt mella. Furem & molierum menses odere. Cum eximuntur mella apes abigi fumo utilissimum: ne irascantur: aut ipsae auidae uorēt. Fumo crebriore etiam ignauia earum excitatur ad opera. Nam ubi incurbauere fauos liuidos faciunt. Rursus nimio fumo inficiuntur. quarum iniuriam celerime sentiunt mella: uel minimo cōtactu roris acescētia. Et ob id inter genera seruatur quod acar non uocant. Album mel non fit quod bitymū est: sed oculis & ulceribus aptissimū. Foetus quo nam modo progenerent: magna inter eruditos & subtilis quaestio fuit. Apum enim coitus uisus est nunquam. Plures extimauere oportere cōfici floribus compositis apte atq; utiliter. Aliqui coitu unius: qui rex in quoq; appellatur examine. Hunc esse solum marem praecipua magnitudine: ne fatiscat. Ideo foetum sine eo non edī: apesq; reliquas tanq; mare: foeminas comitari: nō tanq; ducem. Quam probabilem alias sententiam fucorum euerus cōarguit. Quae enim ratio ut idem coitus alios perfectos imperfectos generet alios? Proprior uero prior existimatio fieret: nī rursus alia difficultas occurreret. Quippe nascūtur aliquādo in extremis fauis apes grādiore quae ceteras fugant. Oestrus uocatur hoc malum: quoniam modo nascens: si ipsae se fingunt. Quod certum est gallinarū modo incubant. Id quod exclusum est primum uermiculus uidetur candidus: iacens transuersus: adhārensq; ita: ut pascere uideatur. Rex statim mellei coloris ut electo flore ex omni copia factus neq; uermiculus: sed statim penniger. Cetera turba cum formā capere cōpit nymphae uocantur ut fuci: sirenes: atq; cephenes. Si quis alteri utris capita demat: priusq; penas habeant. pro gratissimo sunt pabulo matribus. Tempore procedente instillant cibos: atq; incubāt tum maxime murmurantes calorē ut putant faciendi gratia necessarij excludendis pullis: donec ruptis membranis quae singulos cingunt: ouorum modo uniuersum agmen emergat. Sepētatum hoc romae consularis cuiusdam suburbano alueis cornu laternae translucido factis. Foetus intra. xlv. diem peragitur. Fit in fauis quibusdam qui uocatur clerus amarae duricia carae: cum foetum inde non eduxere morbo aut ignauia: aut in foecūditate naturali. Hic est abortus apum. Protinus autem educti operantur quadam disciplina cum matribus. Regemq;

iuuenē æqualis turba comitatur. Reges plures incohantur nec defunt. Postea ex iis soboles cum adulta esse coepit concordia suffragio territimos necant: ne distrabant agmina. Duo autem genera eorum: melior niger uariūq. Omnibus forma semper egregia: & duplo quā cæteris maior. Pene breuiore: crura recta: ingressus celsior. In fronte macula quodam diademate candicans: Multum etiam nitore a uulgo differunt.

Quæ regiminis ratio.

Ca.

XVII.

Værat nūc aliquis unus ne Hercules fuerit: & quod liberi patris sepulchrum: & reliqua uerustatis situ obruta? Ecce in re parua uillisq. nostris annexa cui? assidua copia est non constat inter auctores. Rex nullum ne solus habeat aculeum maiestate tantum armaturam dederit eum quidē natura: sed usum esse tantum negauerit. Illud constat imperatorem aculeo non uti. Mira plebei circa eum obedientia: cum procedit una est. Totum examen circa eum conglobatur: cingit: protegit: cerni non patitur. Reliquo tēpore cum populus in labore est: ipse opera intus circuit similis ex ortanti: solus immunis. Circa eum sacellites quidam lictoresq. assidua custodientes austeritate: Procedit foras nō nisi migraturo examine. Id multo intelligitur ante aliquor diebus murmure intus strepēte apē paratus indicio diem tempestiuum eligentium. Si quis alam ei detruncet: non fugiet exa? Cum processere se quæq. proximam illi cupit esse: & in officio conspici gaudet. Fessū humeris subleuant. Validius fatigatum ex toto portant. Si qua lassata deficiat: aut forte abstraxit: odore profectur. Vbi cūq. ille confedit ibi cūctarum castra sunt. Tunc ostenta faciunt priuata ac publica tua dependente in domibus templis ue saepe expiata magnis euentibus. Sedere in ore infantis Platonis: tunc etiam suauitatem illam prædulcis eloqui portendentes. Sedere in castris ducis Drusi imperatoris eum prosperrime pugnatum apud arbalonem est: haud quāq. perpetua aruspicum coniectura: qui dirum id omentū existimāt. Semper duce prehensio totum tenetur agmen. Amisso dilabitur: migrantq. ad alios. Esse utiq. sine rege non possunt. Inuitæ autem interimunt eos cum plures fuere: potius q. nascētum domos dirimunt. Si prouentus desperatur: tunc & fucos abigūt. Quāq. de iis uideo dubitari: propriūq. iis genus esse aliquos existimare. Sicut furibus grandissimis inter illas: sed nigris. Iatq. aluo. Ita appellatis quia furim deuorēt mella. Certū est ab apibus fucos interfici. Vtiq. regem non habēt. Sed quomodo sine aculeo nascatur in quæstione est. Humido uere melior fortis: sicco mel copiosus. Quod si defecerit alicuius alvei cibis: impetum inproximas faciūt rapinæ proposito. At ille contra dirigit aciem: & si custos adfuit alterutra pars quem suis fauere sentit non appetit eum. Et alius quoq. saepe dimicat caussis easq. acies contrarias duo imperatores instruunt. Maxima rixa & in conuehendis floribus exorta & suos quibusq. euocantibus. Quæ dimicatio iniectu pluribus aut fumo tota discutitur. Reconciliantur uero lacte uel aqua mulsa.

De genere apū. & quæ inimica apibus.

Ca.

XVIII.

Pes sunt & rustica siluestresq. horidæ aspectu: multo iracundiores: sed opere ac labore præstantes. Urbanarum duo genera. Optimæ breues: uariæq. & in rotunditatem compactiles. Deteriores longæ: & quibus similitudo uespærum: etiamnum detrimæ ex iis pilosæ. In ponto sunt quædam albæ: quæ bis in mense mella faciunt. Aliarū quæ modontem autem fluiuium duo genera. Aliarum quæ in arboribus mellificant. Aliarū quæ sub terra: triplici cærarum ordinæ uberrimi prouentus. Aculeum apibus natura dedit uentri confertum: ad unum ictum hoc infixio. Quidam eas statim emoueri putant. Aliqui non nisi in tantum adactio: ut intestinum saepe assequatur. Sed fucos postea esse: nec mella facere uelut castratis uiribus. Pariterq. & nocere & prodesse de indefinere. Est in exēplis equos ab iis occisos. Odere fœdos odores: procul fugiunt: sed & infestus. Itaq. unguenta redolentes infestant. Ipse plurimorum animalium iniuriis obnoxia. Impugnant eas nature ciuile degeneres uespæ ac crabrones: & culicum genere qui uocantur muliones. Populantur hirundines & quædam alie aues: insidiantur aquatibus tantæ: quæ maxima earum est operatio: tum cum sobolem faciunt. Nec eæ tantum quæ stagna riuosq. obsident: uerū & rubetate ueniunt nigro: arreptensq. floribus operas sufflant ab hoc spatio prouolant: cōfestinq. abripiant. Nec sentire ictus apū ranæ traduntur. Inimicæ & oues: difficile se e lanis earū explicantibus. Cancrorū etiā odore si quis iuxta coquat exanimatur. Quin & morbos suapte natura sentiunt. Index eorum tristitia torpens. Et cum ante fores in tepore solis promo-

LIBER.

etis alia cibos ministrant. Cum defunctas progerere. Funerantiumque more comitantur exequias. Rege hac peste consumpto moreretur plebes ignauo dolore. Non cibos conuehant. Non procedunt. Tristi tantum murmure glomerantur circa corpus eius. Subtrahitur itaque deducta multitudine: alias spectantes exanimem ludum non minuunt. Tunc quoque in subuentur: fame moriuntur. Hilaritate igitur & nitore sanitas aestimatur.

De morbis apum.

Ca.

XIX.

Vnt & operis morbi cum fauos non expleant: cleron uocant. Idem blasphemiam si fortis non peragant. Inimica & echo est resultanti sono: qui pauidas alterno pulsant & u Inimica & nebula. Aranei quoque uel maxime hostiles cum praualuere ut intexant: enecant alueos. Papilio etiam ignauus & inhonoratus luminibus accensis aduolans pestifer: nec uno modo. Nam & ipse ceras depascitur: & relinquit excrementa quibus terebines gignantur. Filis etiam uraneus quacumque inceserit alarum maxime lanugines obtexit. Nascentur & in ipso ligno terebines quae ceras praecipuae appetunt. Infestat & audivas pastus nimia florum facietate: uerno maxime tempore aluo cita. Oleo quidem non apes tantum sed omnia insecta exanimantur: praecipue si capite uncto in sole ponantur. aliquando & ipsae contrahunt mortis sibi causas consensere eximi mella auide uorantes. Caetero preparatae & quae alioquin prodigas atque edaces non secus ac pigras & ignauas perturbant. Nocent & sua mella ipsis: illarumque ab aduersa parte moriuntur: tot hostibus: tot casibus: & quora portione eorum commemorata: tam munificum animal expositum est. Remedia dicemus suis locis. Nunc enim sermo natura est.

De continendis apibus: & quomodo reparentur.

Ca.

XX.

Audet plausu atque tinnitu aris: eoque conuocantur. Quo manifestum est auditus quoque in esse sensum. Effecto opere educto foetu fundat munere omni exercitatio nem tamen solennem habent. Spatianturque in aperto & in altu datae gyris uolatu editis tum demum ad cibum redeunt. Vita eis longissima: ut prospere inimica: ac fortuita cedant: seiprenis annis uniuersa. Alueos nunquam ultra pecce annos durasse prodicitur. Sunt autem mortuas si intra rectum hyeme serueantur: deinde sole uerno torcantur ac ficulneo cinere toto die foueantur: putent reuiuiscere. In totum uero amissas repari uentribus bubulis recentibus cum fimo obruptis. Virgilius iuueniorum corpore examinato sicut equorum uis uespas atque crabrones: sicut asinorum scarabeos mutante natura ex aliis quaedam in alia. Sed horum omnium coitus cernuntur: & tamen in foetu eadem prope natura quae apibus.

De uespis & crabronibus.

Ca.

XXI.

Espae in sublimi eluto nidos faciunt & in iis ceras. Crabrones cauernas ac subtecrant. Et horum osium sex angulae cellae: & caetera autem cortice. Araneis foetus & ipse inaequalis ut barbarus: alius euolat: alius infantia est: alius in uermiculo. Et autumno non inuenio omnia ea. Plenilunio maxime crescunt. Vespae quae ichneumones uocantur: sunt autem minores quae aliae unum genus ex araneis perimunt phalangium appellatum: & in nidos suos ferunt. deinde illinunt. Et ex iis incubando suum genus procreant. Praeterea omnes carne uestuntur coera quae apes: quae nullum corpus attingunt. Sed uespae muscas grandiores uenatur & amputato iis capite reliquum corpus auferunt. Crabronum siluestres in arborum cauernis degunt. Hyeme ut caetera insecta conduntur. Vita bimacul non transit. Ictus eorum autem temere sine febris non est. Auctores sunt ternouenis punctis interfici hominem. Aliorum qui mitiores uidentur duo genera. Opifices minores corpore: qui moriuntur hyeme. Matres quae biennio durant ii & clementes. Nidos uere faciunt fere quadrisores in quibus opifices generentur. Iis educatis alios deinde nidos maiores fingunt: in quibus matres futuras producant. Iam tunc opifices funguntur. Et his sunt sui fuci. Quidam opinantur omnibus his ad hunc deciderere aculeos. Nec crabronum autem nec uespasum generi reges aut examina. Sed subinde renouatur multitudo sobole.

De bombicibus: & bombyli: & necydalo: & quis prius bombycinam uestem nouerit.

Ca.

XXII.

Vartum inter haec genus est bombicum in affria proueniens magis quam supradicta. Nidos lutofingunt salis specie applicatos lapidi: tanta duritia: ut spiculis perforari uix possint. In iis & ceras largius quam apes faciunt: deinde maiorem uermiculum. Et alia horum origo. Fa grandiore uermiculo gemina protendens sui generis cornua. Hi erucae sunt. Fit deinde quod uocatur bombylis: ex ea ne cydalis. Ex hoc in

sex mēſibus bōbices. Telas araneorū modo textūt ad uestē luxūq; fœminarū: quā bōbicina appellatur. Prima eas retorqueri rursusq; texere inuenit in eo mulier Pamphile Platis filia non farudenda gloria excogitatæ rationis: ut denudet fœminā uestis bombicina.

De bombice coa.

Ca.

XXIII.

T in co insula nasci tradūtur cupressi: terebinthi: fraxini. Quercus florem hymbribus decussum: terræ halitu animante. Fieri autē primo papiliones paruos nudosq;. Mox fricorum ipatiētia uillis inhorrescere: & aduersus hyemē tunicas sibi instaura re densas pedum asperitate radēte filiorū lanuginē in uellera. Hanc ab his quoq; cogi subigū uingū carnatione. Mox trahi inter ramos tenuari ceu pectine Postea apprehēsam corpori inuolui nido uolubili. Tūc ab homine tolli: fictilibusq; uasis: tēpore & fursurium esca nutrirī. Atq; ita subnasci sui generis plumas quibus uestitos ad alia pēsa dimitti. Quæ uero capta sit lanificia humore lētescere: mox in fila tenuari iunceo fuso. Nec puduit has uestes etiā uiros leuitate usurperare propter onera æstiuā in tantum a locica gerenda diſceſſere mores ut oneri sint etiā uestes. Assyria tamē bombice adhuc fœminis ceditus.

De araneis & generatione eorum.

Ca.

XXIII.

Raneorū his nō absurde iungat natura: digna uel præcipuæ admiratione. Plura autē horū sunt genera: nec dictū necessaria in tāta notitia. Phalangia ex iis appellatur: quorū noxiū morsus: corpus exiguum: uariū acuminatū ad sulcū ingredientī. Altera eorum species nigri prioribus curibus longissimis. Omnibus internodia tena in crucibus luporum modo: Minimi non texunt. Maiores in terra cauernarum exigua uestibula præpandunt. Tertium eorundem genus erudita operatione conspicuū. Orditur telas: antiq; operis materiæ uterus eiū sufficit: siue ita corrupta alui natura statuto tēpore (ut De mocrito placet) siue est intus quedam lanigera fertilitas: tam moderato ungue: tam ceteri filo: & tam æquali deducit stamina ipso se pondere usus. Texere a medio incipit: circinato orbe subregmina adnēctens maculasq; paribus semper interuallis: sed subinde crescentib; ex angusto dilatans indissolubili nodo implicat. Quanta arte celant pedicas scutulato rete ad capiendas muscas circa grassantes: quam non ad hoc uidetur pertinere crebra rapexitas telæ: & quadam politura artis: ipsa per se tenas ratio textrinæ: quam laxus afflatus ad nō re spuenda quæ ueniantur: sinus derelicto laxo prærenti summa parte: ut arbitrari liceat illa quæ difficile cernuntur: atq; ut in plagis lineæ offēnsæ præcipiantur infinium. Specus ipse qua concameratæ architectura: & contra frigora quanto uillosior: quam remotus a medio aliudq; agenti similis: inclusus uero sic ut si nec ne intus aliquis cerni non possit. Age firmas quanta irrumpentibus uentis: qua puluerum mole degraunte. Latitudo telæ sæpe inter duas arbores cum exerceat artem & discit texere. Longitudo fili a culmine: ac rursus a terra per illud ipsum uelut reciprocatio: subitq; pariter ac filia deducit. Cum uero captura incidit quā uigilans & paratus ad cursum. Licet extrema hæreat plaga semper in medium currit: ex quo sic maxime totum concutiendo implicet. Scissa protinus reficit ad polituram fartiens. Namq; & lacertarum catulos uenantur. Hos primum tela inuoluentes: & tunc deum labra utraq; morsu apprehendentes amphitheatrali spectaculo cum contingit. Sunt & ex eo auguria. Quippe in cumento annium futuro telas suas altius tollunt. Iidem fere nō nō texunt núbilo texunt. Ideoq; multæ araneæ hymbrium signa sunt. Fœmina putat esse quæ texat: marem qui uenatur. Ita paria fieri merita. Contugio aranei conueniunt crinibus. Pariunt uermiculos ouis similes. Nam nec differri horum genitura potest quoniam fœdorum uix ulla alia narratio est: pariunt autem oua in tellas expensa: quia saliant: atque ita emittunt. Phalangius tantum in ipso specu incubat magno numero. Qui ut emerſerit matrem consumit: sæpe & patrem est. Adiuuat enim incubare. Pariunt autem tricenos. Cæteræ pauciores. Et incubant triduo. Consumuntur aranei quater septenis diebus.

De scorpionibus.

Ca.

XXV.

Imiliter iis & scorpiones terrestres uermiculos ouorū specia pariūt: similiterq; perimūt. Pestis iportuna ueneni serpētū: nisi quod grauiore supplicio lento per triduum morte cōficiūt. Virginibus lætali semp ictu & fœminis fere in totū. Viris autē in matutino exeunte canis pūsq; aliquo fortuito ictu ieiunū exerāt uenenū. Semp cauda in ictu est nulloq; momento meditari cessat: ne quādo desit occasione. Ferit oblico ictu & inflexu. Venenū ab iis cādūm fundi Apolodorus auctor est in nouē genera descriptis per colotes

LIBER.

maxime superuacuos. quoniam non est scire quos minime exitiales prædixerit. Geminos quibusdam aculeos esse maresq; seuiſſimos. nam coitum iſtribuit. Intelligi autem gracilitate & longitudine. Venenum oĩbus medio die cū incandueret ſolis ardoribus. Itemq; cum ſitunt in explebiles potu. Cōſtat & ſeptena caude internodia ſæmota eſſe. Pluribus enī ſena ſunt. Hoc malum africa uolucres etiam auſtri faciūt: pādētib; brachia ut remigia ſubleuantes. Appolodorus idem plane quibusdam in eſſe pēnas tradit. Sæpe ſylli qui reliquarum uenena terrarum inuehētes quæſtus ſui cauſa peregrinis malis implere italia. Hos quoq; importare conati ſunt. Sed uiuere intra ſiculi celi regionē nō potuere. Viſuntur tamē ali-quādo in italia: ſed in oculi: multiſq; aliis in locis: ut circa farū in ægypto. In ſcythia iterimūt etiam ſues: alioquin uiuaciores cōtra uenena talia. Nigras quidem celerius ſi in aquā ſe im-miſerint. Homini iſto putatur eſſe remedio ipſorū cinis potus in uino: aut oleo emerſus. Magnam aduerſitatē cum ſtellionibus putat eſſe: innocuos dūtaxat iis: qui & ipſi carēt ſan-guine lacertarū figura. Atq; ſcorpiones in totū nulli nocere: quibus nō ſit ſanguis. Quidā & ab ipſis ſcētū deuorari arbitrant. Vnū mō reliqui ſolertiſſimū & qui ſe ipſius matris ciui-nib; imponēdo tut: & a cauda & a morſu loco fiat. Hūc eſſe reliquorū uliorē: qnī poſtre-mo genitores cōficiet ſupne: pariuntur aut undeni.

De ſtellionibus.

Ca.

XXVI.

Hameleonum ſtelliones quodāmodo naturam habent: rore tātum uiuentis. pter-
c q; araneis: ſimilis cicadis uita: quarum duo genera. Minores q; pīnæ proueniūt: quæ ne ſunt mutæ & nouiſſime pereunt. Sunt autem multæ: ſequēs eſt uolatura. Quæ canūt uocātur acheræ: & quæ minores ex iis ſūt rettigometræ. Sed ille magis canoræ. Ma- res cantāt in utroq; genere. Fœminæ ſilent. Gentes uelcūt iis ad orientem: etiā parti opi-bus abundātibus. Ante coitū mares præferūt: a coitu fœminas: ovis earum corruptis quæ ſunt candida. Coitus ſupinis. Aſperitas præacuta in dorſo: quæ excauat foetura locū in ter-ra. Fit primo uermiculus. Dein ex eo quæ uocatur rettigometra: cuius cortice rupto circa ſolſtitia euolat: noctu ſemper. Primū nigræ atq; duræ. Vnum hoc ex his quæ uiuunt & ſine ore eſt. Pro eo quidam aculeatum linguis ſimile. Et hoc in peſtore: quo rore lābunt. Peſtus ipſum fiſtuſoſum. Hoc canūt acheræ ut diximus. De cætero in uētre nihil eſt. Excitata cū ſub uolāt humorem reddūt: quod ſolum argumētum eſt rore eaſdem ali. liſdem ſolis nullū ad excrementa corporis foramen. Oculis tam hebetes: ut ſi quis digitū contrahēs ac remit-tens iis appropinquet: tranſeant uelut folia. Quidam duo alia genera faciunt earum. Sur-culariam quæ ſit grandior: frumētariam quā alii auenariam uocat. Apparet enim ſimul cū frumentis areſcentibus.

De cicadis.

Ca.

XXVII.

Cicadæ non naſcuntur in raritate arborum. Idcirco non ſunt cyrenis circa oppidum
c nec in campis nec in frigidis aut umbrōſis nemoribus. Eſt quædam & iis locorū dif-ferentia. In mileſia regione paucis ſunt locis. Sed in cephalenia annis quidam pēnu-riam earum & copiam dirimit. At in regio agro ſilent omnes. Ultra flumen in locis canunt Pennarum illis natura quæ apibus: ſed pro corpore amplior.

De pēnis inſectorum: & ſcarabeis: & reliquis ſcarabeorum generis.

Ca.

XXVII.

Inſectorum quædam binas gerunt pennas muſcæ: quædam quaternas ut apes. Mē-
i branis ut cicadæ uolant. Quaternas habent quæ aculeis in aluo armantur. Nullum cui telum in ore: pluribus q; binis aduolat pennis. illis enim ultionis cauſe datum: & his auſiditatis. Nullis eorum pennæ reuiuifcunt auulſæ. Nullum cui aculeus in aluo bi-penne eſt. Quibusdam pennarum tutelæ cruſta ſuperuenit. ut ſcarabeis. Quorum tenuior fragiliorq; penna. iis negatus aculeus. Sed in quodam genere eorum grandi cornua præ-
longa biſulcis dentata forcipibus in cacumine (cum libuit) ad morſum coeuntibus. Infan-
tium remediis etiam ex ceruice ſuſpenduntur. Lucanos uocat hos Nigidius. Aliud ruſus eorum genus qui e ſimo ingentis pilas auerſi pedibus uolunt: paruofq; in iis contra rigo-rem hyemis uermiculos foetus ſui nidulāt. Volitant alii magno cum murmure aut mugitu. Alii focos & prata crebris fornacibus excauat nocturno ſtridore uocales. Lucēt igniū mō noctu laterū & cluniū colore lāpyrides: nūc pēnarū hiatu refulgētes. nūc uero cōpreſſu obumbratæ nō ante natura pabula aut poſt deſecta cōſpicuæ. Econtrario tenebrarum alū-næ blatæ uitam ſuccemq; fugiunt in balneis maxime humido uapore prognatæ. Fodiūt ex eo dem genere ruruli atq; prægrādes ſcarabei tellurem aridam: fauolq; parua & fiſtuſoſa

modo spōgia medicato melle fingunt. In thraciæ partibus iuxta olympū locus est paruius in quo unū hoc animal exanimatur: ob hoc cātharolechrus appellatus. Pēnæ infectis oibus sine scissura: nulli cauda nisi scorpionis. Hic eorū solus & brachia habet: & in cauda spiculū. Reliquorū quibusdā aculeus in ore ut asilo: siue tabanū dici placet. Item culicibus & quibusdā muscis. Omnibus autē his in ore: & pro lingua sunt hi aculei. quibusdā hebetes neq; ad punctū: sed ad fuctum: ut muscarū generi: in quo lingua euidēs fistula est: nec sunt talibus dentes. Aliis cornicula ante oculos p̄tendūtur ignauia ut papilioib; quadā infecta ca rent pēnis: ut scolopēdræ. Insectorū pedes quibus sunt in obliquū mouētur. Quorundā extremi longiores foris curuantur ut locustis. De locustis. Ca. XXIX.

Ac pariunt in terra dimisso spinæ caule oua cōdensa autumni tēpore. Ea durāt hyeme sub terra. Subsequēti anno exitu ueris emittūt paruas nigrates & sine crurib; pēnisq; reptantes. Itaq; uernis aquis intereunt oua: sicco uere maior prouētus. Alii duplicem earum fœtum: geminūq; exitum tradunt. Vergiliarum exortu parere: deinde ad cenis ortū obice: & alias renasci. Quidā arcturi occasu renasci. Mori matres cum peperit certum est uermiculo statim circa fauces innascente qui eas strangulat. Eodem tēpore matres obeunt. Tam friuola ratione morientes serpentem (cum libuit) necant singulæ faucib; eius apprehensis mordicus. Nō nascūtur nisi in planis & rimosis locis in india ternū pedū longitudinis esse tradunt: cruribus & femoribus ferrarum usum præbentes cum inaruerit. Est & alius earum obitus Gregatim sublatæ uento in maria aut stagna decidūt. Forte hoc casusq; euenit nō ut prisci extinaueret: madefactis nocturno humore alii. Iidem quippe noctibus nō uolare eas propter frigora tradiderūt. Ignari etiam longinqua maria ab iis transiri cōtinuata plurium dierum profectio. Quod maxime miremur famen quoq; quam ppter externa pabuli petunt: sciunt imminere. Ac dearum ire pestis ea intelligitur. Nāq; & grandiores cernuntur & tanto uolant pēnarum stridore ut aliæ alites credantur: solemq; obumbrēt: sollicitè suspēctantibus populis ne suas operiāt terras. Sufficiunt quippe uires & tanq; parum sit maria transire: immissos permeāt tractus: diraq; messibus cōtegunt nubib; multa cōtractu adurentes. Omnia uero morfu erodētes: & fores quoq; rectorum. Italiā ex africa magna cohorte infestāt: sæpe populo ad sybilina coactio remedia confugere inopiaz metu. In cyrenaica regione lex est ter anno debellandi eas. Primo oua obterendo: dein de fœtum: postremo adultas. Desertoris poena in eum qui cessauerit. Et in lenito insula certa mensura præfinita est: quam singuli enecatarum ad magistratus referēt. Graculos quoq; ob id colunt aduerso uolatu occurrētes earum exitio. Necari & insyria militari in imperio coguntur. Tot orbis partibus uagatur id malū Parthis & hæ in cibo grata. Vox earum proficisci ab occipito uidetur. Eo loco in cōmissura scapularum habere quasi dentes extimantur: eosq; inter se terēdo stridorem edere circa duo æquinoctia maxime: sicut cicadæ circa solstitium. Coitus locustar qui & insectorum omnium quæ coeunt: marem portante fœmina: in eum fœminarum ultimo caude reflexo tardo digressu. Minores autē in omni hoc genere fœminis mares. De formicis nostratibus. Ca. XXX.

Lurime insectorum uermiculum gignūt. Nam & formicæ similem ouis. Vere & hæ ut apes cōmunicantes laborem. Sed apes utiles faciunt cibos. Hæ condunt. At si quis comparet onera corporibus earum: faterur nullis portione uires esse maiores. Gerūt ea morfu: maiora aduersa postremis pedibus molliuū humeris obnixæ. Et iis reip. rō: memoria: cura: Semina arrosa cōdūt: nec rursus in fruges exeat e terra. Maiora ad introitum diuidunt. Madefacta hymbre proferunt: at p̄siccant. Operantur & noctu plena luna. Eadem interclunio cessant iam in opere qui labor? quæ sedulitas? Et quoniam ex diuerso cōuehunt altera alterius ignara: ut signa inuicem recognoscant. certi dies ad recognitionē mutuā nundinis dātur. Quæ tūc earū cōcursario: q̄diligens? Cū obuiis quædā collocutio atq; p̄cūctatio. Silices itinere earū attritos uidemus: & in opere femi tam factam: ne quis dubitet qualibet in re quid possit q̄culacūq; sedulitas. Sepeliunt inter se uiuentiū solæ præter hominē. Non sunt in sicilia pēnatæ. De indicis. Ca. XXXI.

Ndicæ formicæ cornua erythris in æde herculis fixa miraculo fouere. Aurum ex ea uernis egerūt terræ in regione septētrionalium indorum: qui dardæ uocantur. Ipse color feliū. Magnitudo ægypti luporū. Erutū hoc ab hiis tēpore hyberno idi fuatne æstiuo feruore: cōditi: ppter uaporē in cuniculis formicis: quæ tamē odore sollicitatæ

LIBER.

pronolat crebroq; lacerat. Quis praeuolocibus camelis fugietes. Tanta pernicitas feritasq; e cum amore auri. De diuersitate insectorum. Ca. XXXIII.

Vita autē insecta & aliter nascunt. Atq; asilus in primis. Insidet ex rore hic raphani filio primo uere: & spissatus sole in magnitudine milii cogit. Inde orit uermiculus paruus & triduo eruca: mox urica: quae adiectis diebus crescit immobilis duro cortice ad tactum mouet aranei. Haec eruca quā chrysalidē appellat: rupto deinde cordice uolat papilio.

De animalibus in ligno & ex ligno nascentibus. Ca. XXXIII.

Id quaedam ex lymbre generantur in terra: quaedam & in ligno. Nec enim & cossi tantum in eo sed etiam tabani ex eo nascuntur: & alia ubicunq; humor: est nimius: sic intra hominem tineae tricenae pedum: aliquando & plitium longitudinem: iam in carne examini uiuentiu quoq; hominis capillo. Qua scditate & Sylla dictator & Alcina ex clarissimis graeciae poetis obiere. Hoc quidem & aues infestat. Phasianae uero interimit: nisi si puluerantes sese. Pilos habentiu a sinu tantu immunē hoc malo credunt: & oues: Gignuntur autem ex uestis genere: picipue lanicio intereptaru a lupis ouiu. Aquas quoq; qualdam quibus lauamur fertiliores eius generis iuenio apud auctores. Quippe cū & caera hoc gignat quod animaliu minimu existimatur. Alia rursus generantur sordibus aridi soli: posterioru crurum lasciui petauri & auri. Alia puluere humido in cauernis uolucris.

De animali cui cibi exitus non est Ca. XXXIII.

Se animal eiufde teporis infixio semp sanguini capite uiuens: atq; ita intumescit: unu animaliu cui cibi nō sit exitus: cū nimia dehisceat satietate alimēto ipso mories.

Nunq in iumentis gignitur: in bubus frequens: in canibus aliquādo in quibus oia. In ouib; & i capris hoc solu. Aequae est mira sanguinis & hircinū generi in palustri aqua sitis. Namq; & haec toto capite conditur. Est & uolucris canibus peculiare suum malum: aures maxime lacinans quae defendi morsu nō queit.

De tineis & culicibus & diuersitate earum. Ca. XXXV.

Den puluis in lanis & ueste tineas creat. praecipue si araneus una includatur. Sicut enim & omne humore absorbens ariditatem ampliat. Hoc & in chartis nascitur. Est earum genus tunicas suas trahentiu quo cocleat mo. Sed horu pedes cernunt. Spoliata expirat. Si accreuerit faciunt chrysalidē. Picarios culices caprificus generat. Cantharides uermiculi ficoru & pyri & peuces: & cynacantae: & rosae. Venenum hoc reuēdia secū habet. Alae medetur quibus demptis letale est. Rursus alia genera culicū acceles natura gignit. Quippe cum in nix candidi reperiant: & uetustiores uermiculi in media quidem altitudine rurili. Nam & ipsa nix uetustate rubescit. Hirci pilis: grandiores torpentesc.

De pyrali siue pyrausta. Ca. XXXVI.

Ignit aliqua & cotrariū natura elemētum. Si quidē in egypti arariis fornacib; ex medio igni maioris muscae magnitudinis uolat penatū quadrupes appellatur pyralis a quibusdā pyrausta. Quādiu est in igne uiuit. Cum euasit longiore paulo euolutu tunc moritur. Hypanis fluuius in pōto circa solstitiū defert acinorū effigie tenues mēbranas: quibus erūpit uolucris quadrupes supradictae modo: nec ultra diē uiuit: unde he morbo uocat. Reliquis raliū ab initio ad finē septenariū sunt numeri. Culici & uermiculo ter septeni. Corpus parietibus quater septeni. Mutationes & in alias figuras transitus trinis aut quodrinis diebus. Caetera ex iis penata autōno fere moriunt. Tabani quidem etiam caecitate. Muscis humore examinatis si cinere condantur redit uita.

Historia naturae animalium per singula membra. Ca. XXXVII.

Tacq; nunc per singulas partes corporis praeter iam dicta membra tracteret historia. Caput habent cuncta quae sanguine. In capite paucis animaliu nisi uolucris apices: diuersi quidē generis. Phoenici plumarum serie medio exeunte alio. Pauonibus crinitis arbusculis. Symphalidae cirro. Phasiane corniculis. Praeterea parco: atq; ab illo galerita appellata quondā. Postea gallico uocabulo etiā legioni nomē dederat a lauda. Diximus & cui plicatilis cristam didisset natura per mediū caput a rostro resedente. Et fulicarū generi dedit cirros. Pico martio & gruibus ariar. Sed spectatissimū in signe gallinaceis corpore cōserratū: nec carnē id esse: nec cartilaginē. nec callum iure dixerimus: uerū peculiare Draconū enim cristas qui uident nō reperit. Cornua multis quidē & aquatiliū & marinorū & serpentium uariis data sunt modis. Sed quae iure cornua intelligant quadrupedi tantum

generi. Asteonē enī & cippū etiā ī latia hystoria fabulosos reor. Nec alibi maior lasciuia natura lufit animalū armis. Sparfit hæc in ramis: ut ceruorū. Aliis simplicia tribuit ut in eodē genere sublonibus ex argumento dictis. Aliorū finxit in palmas: digitosq̃ emisit ex iis: unde platycerotas uocant. Dedit ramosā capreis: sed parua nec fecit decidtia. Conuoluta in anfractum arietū generi: ceu cestus daret: Infesta tauris. In hoc quidem genere & formis tribuit. In multis tantū maribus. Rupicapris in dorsum adunca. Damis inaduersū. Eretha autem rugarūq̃ ambitu contorta & in leue fastigiū exacuta ut lyras decerent strepsee roti: quem addacani africa appellat Mobilia eadē: ut aures: phrygiæ amentis. Troglodita rū ī terrā directā: q̃ de causa obliqua ceruice pascūt. aliis singula: & hæc medio capite aut narib⁹ ut dixim⁹? lāq̃ aliis ad in cursū robusta aliis ad iētū plurib⁹ modis: supina: cōuersa: cōne xa: omnia in mucronem migrantia. In quodam genere pro manibus ad scabendum corpus. Cochlais ad prætentandum iter. In corpore cornua hæc sicut ceraſtis aliquando & singula. Cochleis semper bina: & ut prætentantur: ac resiliant. Vrorum cornibus barbari septētrionales potant: urnasq̃ binas capitis unius cornua īplent. Alii præfixa his pila cuspidat. Apud nos in lamina sc̃cta transluent: atq̃ etiā lumē inclusum latius fundunt: multasq̃ alias addelicias conferuntur. nunc tincta: nunc sublitera: nunc quæ cerostrata picture genere dicūtur. Omnibus autē caua: & in mucrone demū concreta sunt. Ceruis tantum solida: & omnibus annis decidua. Boum attritis unguis cornua ungendo aruina medētur agricolæ. Adeo se quax natura est: ut ipsi uiuentium corporibus feruenti cæra flectantur: atq̃ incisa nascentium in diuersas partes torqueantur: ut singulis capitibus quaterna fiant. Tenuiora formis plerūq̃ sunt ut in pecore. Multis ouium nulla: nec quibus multifidi pedes: nec solidipe dū ulli: excepto asino indico: qui uno armatus est cornu. Bisulcis bina tribuit. Nulli qui superne primores habent dentes. Qui putant eos in cornua absumi facile coarguuntur ceruarū natura: quæ neq̃ dentes habet: ut neq̃ nares: nec tamē cornua. Cæterorū ossibus adhærent. Ceruorū tantū cutibus enascuntur. Capita piscibus portione corporum maxima fortassis ut mergarū. Ostrearum generi nulla: nec spongiis: nec aliis fere quibus solus ex sensibus tactus est. Quibus indiscrētum caput est ut cancris. In capite cunctorum animalū homini plurimus pilus iam q̃dem promiscue maribus ac fœminis. Apud iconſas utiq̃ gentes atq̃ etiā nomina ex eo capillatis alpiū incolis galliæ comatæ: ut tamē sit aliqua in hoc terrarum differentia. Quippe micronii carentes eo gignuntur: sicut in cauno lienosi. Et quædam animalū naturaliter caluent: sicut strutioca meli & corui aquatici: quibus apud græcos nomen est inde. Desuiui eorū in muliere rarum. In spadonibus nō uisum. Nec ī ullo ante ueneris usum. Nec infra cerebrum: aut infra uerticem: aut circa tempora: atq̃ aures. Caluitiū uni tantum animalū homini præterq̃ inatū. Canicies homini tantū & equis: sed homini semper a priori parte capitis tum deinde ab auersa. Vertices bini homini tantū. Aliquibus capitibus ossa plana: tenuia sine medullis: ferratis pectiati struata cōpagibus. Pefracta nō quænt solidari. Sed exempta modice nō sunt localia in uicem eorū succedente corporea cicatrice. Infirmissima esse, urſis: durissima pſicacis suo diximus loco. Cerebrū omnia habent animalia: quæ sanguinē. Aque & in mari quæ mollia appellauimus: quæ careant sanguine: ut polypi. Sed homo portione maximū & humidissimū: omniūq̃ uiscerū frigidissimū: duabus super pra subterq̃ mēbris uelatū: quarū alterutra rumpi mortiferū. Cætero uiri q̃ fœminæ maius. Hominibus hoc sine sanguine: sine uenis: & reliquis sine pigui. Aliud esse q̃ medullam eruditi docēt: quoniā coquendo dureſcat. Omniū cerebro medio insūt officula parua. Vni omniū in infantia palpitat: nec roboratur ante primū sermonis exordiū. Hoc est uiscerū ex celsissimum: proximūq̃ cælo capitis: sine carne: sine cruore: sine sordibus. Hic habet sensuū arcē. Huc uenarū omnis a corde uis tendit. Hic definit. Hic culmen altissimū. Hic mentis regimen. Omniū in priora pronū quia & sensus ante nos tendunt. Ab eo proficiscitur sonus. Hic capitis nutatio. Quæ cerebrum nō habent nō dormiūt: Ceruis in capite inesse uermiculi sub linguæ inanitate & circa articulū qua caput iungitur humero numero. xx. prodūtur. Aures homini tantum immobiles. Ab iis Flaccorum cognomīa. Nec ī alia parte fœminis maius impendium margaritis dependentibus. In oriente quidem & uiris aurum gestare collo ci decus existimatur. Animalium aliis maiores: aliis minores. Ceruis tantū scissæ: aut uelut diuissæ. Soricibus pilosæ. Sed aliquæ omnibus animal duntaxat generantibus: excepto uitu lo marino atq̃ delphino: & quæ cartilaginea & delphinum: quem tamē audire manifestum

est. Nani & cantu mulcentur: & capiuntur attoniti sono. Quo nā modo audiant: mirū. Idem nec olfactus uestigia habent: cū olfaciant sagacissime. Penatorum animalium buboni tantum & oto plumā uelut aures. Cæteris cauernæ ad auditū Simili mō squamigeris atq; serpētib; . In equis & omniū iumetorū genere indicia animi præferūt. Feilis marcidæ . Nutantes pauidis. Subrectæ furentibus. Retoluta ægris. Facies homini tantū: cæteris aut rostra. Frōf & aliis. Sed homini tantum tristitiæ: hylaritatē: clāmētia: seueritatis index in assensu eius. Supercilia homini & pariter & alterne mobilia & in iis pars animi. Negamus an annuimus hæc maxime indicant. Fastus superbia aliubi conceptraculum: sed hic sedem habet. In corde nascitur: hic subit: hic pendet. Nihil altius simul abruptiusq; inuenit i corpore ubi solitaria esset. Sub iacent oculi pars corporis preciosissima: & qui lucis usu uitam distinguant a morte. Nō oībus animalū hi. Ostreis nulli: Quibusdā concharum dubii. Pectines eni si quis digytos aduersum hiantes eos moueat: contrahuntur ut uidentes. Et olentes fugiunt admotā ferramenta. Quadrupedū talpis uisus nō est. Oculorū effigies inest si quis præterā detra hat mēbranā. Et inter aues ardeolarū genera: quos leucos uocat altero oculocarere tradūt. Optimi augurii cum ad austrū uolant septentrionē ue. Solui. n. pericula & metus narrant. Nigridius nec locustis nec cicadis esse dicit. Cochleis oculorum uicem cornicula bina prætentat adimplent. Nec limibutis ulli sunt: uermiū ue generi. Oculi homini tantum diuerso colore: cæteris in suo cuiq; generi similes. Et equorū quibusdā glauci: sed in homine nūmerosissimæ diuersitatis atq; differentia: grandiores: modici: parui: prominentes: quos ebitiores putant. Conditū quos clarissime cernere: sicut in colore caprinos. Præterea alii cōtūtur longinqua. Alii nisi prope admotā non cernunt. Multorum uisus fulgore solis cōstat nubilo die nō cernētium: nec post occasum. Alii interdiu hebetiores noctu præter cæteros cernunt. De geminis pupillis aut quibus noxi uisus essent satis diximus. Orcis intenebris clariore ferunt. Tyberio Cæsari ipsi aliā q; genitorū mortalium fuisse naturam: ut expergefactus noctu paulisper haud alio mō quā luce clara contueretur omnia: paulatim tenebris sese obducentibus. Diuo Augusto equorum modo glauci fuere: supraq; hominē albicantis magnitudinis. Quā ob cām diligētius spectari eos iracunde ferebat. Claudio Cæsari ab angulis candore carnosio: sanguineūq; uenis subinde suffusi. Caio pricipi rigētes. Neroni nisi cum cōiuerit ad prope admotā hebetes. Viginti gladiatorū paria in Caii principis ludo fuerunt: in iis duo omnino qui contra cōminationem aliquā non cōnuerent: & ob id inuicti. Tāta hoc difficultatis ē homini. Plerisq; uero naturale ut nutare nō cessent: quos pauidiores accepimus. Oculos unicolores nulli cum candore omnibus mediufculo differente. Neq; ulla ex parte maiora indicia animi cūctis animalibus: sed maxime homini: id ē moderatio: nis: clāmētia: misericordia: odii: amoris: tristitia: lætitia. Contuitu quoq; multiformes: truces torui: flagrantēs: graues: transuersi: limi: summissi: blandi. Profecto in oculis animus in habitat. Ardentes: incenduntur: humectant: cohibent. Hinc illæ misericordiæ lachrymæ. Hos cum osculamur animi ipsi uidemur attingere. Hinc fletus & rigantes ora ritui. Quis ille humor est indolore tam fecundus & paratus? Aut ubi reliquo tempore? Animo autē uidemus. Animo cernimus. Oculi ceu uasa quædam: uisibilem eius partem accipiunt atq; transmittunt. Sic magna cogitatio obcæcat abducto intus uisu. Sic in morbo cōitiali aperti nihil cernunt animo caligante. Quin & patentibus dormiunt lepores: multiq; hominum quos corybantiam græci dicunt. Tenuibus multisq; membranis eos natura cōposuit: callosis contra frigora caloreq; in extremo tunicis: quas subinde purificant lachrymationū saluius: lubricos propter incurantia & immobiles. Media eorum cornea fenestruit pupilla: cuius angustia non sinunt uagari in certam aciem: & uelut canali dirigunt: obiterq; incidia facile declinant. Aliis nigra: aliis atra: aliis ruffa: aliis glauci coloris orbibus circumdatis: ut abili mixtura accipiat circuniecto cadore lux: & temperato percussu non obstrepat: adeoq; iis absoluta uis speculi: ut tam parua illa pupilla totam imaginem reddat hominis. Ea causa est. ut pleriq; alitum e. manibus hominum oculis potissimum appetant: q; effigie suam in iis cernentes uelut ad cognata desideria sua tendunt. Veterina tantum quædā ad incrementa lunæ morbos sentiunt. Sed homo solus emisso homore cæcitate liberatur. Post uicesimum annum multis restitutus est uisus. Quibusdā statū nascentibus negatus nullo oculorū uitio. Multis repente ablati similimodo nulla præcedente iniuria. Venā ab iis per tingere ad cerebrum peritissimi auctores tradūt Ego ad stomachum crediderim. Certe nul

li sine redundatione eius eruitur oculus: morientibus illos operiri: rursusq; in rogo patefa-
cere quiritum magno ritu sacrum est. Ita more condito ut neq; ab homine supremū eos
spectari fas est: & cælo: non ostendi nefas. Vni animalium homini deprauatur. Vnde cogno-
mina Strabonum & Petorum Ab iisdem qui altero lumine orbi nascerentur cochleites uocā-
tur. Quis parui utrinq; ocelli lucini iniuriæ cognomē habuere. Nocturnorum animalium
ueluti felium in tenebris fulgent radiantiq; oculi: ut contueri non sit. Et capræ lupos sple-
dent: lucemq; iaculantur. Vitulo marino & hyenæ in mille colores transeunt subinde. Quī
& i tenebris multorum piscium refulgent sicut aridi robustiq; caudices uetustate putresq;
Non cōnuere diximus quæ non obliquis oculis sed circumactō capite cernerēt. Chama leo-
nis oculos circunagi totos tradunt. Cancrī in obliquum aspiciunt. Crusta fragili inclusis ri-
gentes. Locustis squillisq; magna ex parte sub eodem munimento præduri eminent. Quo-
rum duri sunt minus cernunt: q̄ quorum humidi. Serpentium catulis & hirudinum pullis si-
quis eruat: renasci tradunt. Insectorum omnium & quibus testacea operimenta oculi mo-
uentur: sicut quadrupedum aures Quibus fragila operimenta: iis oculi duri. Omnia talia
& pisces & insecta non habent genas: nec integunt oculos. omnibus membrana uetri modo
translucita optenditur. Palpebræ ingenis homini utrinq;. Mulieribus etiam: insecta: quoti-
diani tanta est decoris affectio: ut tingantur oculi quoq;. Aliā de causā hoc natura dede-
rat ceu uallum quoddam uisus & prominens munimentum circa occurstantia animalia: ut
alia fortuitum incidentia. Desuere eas haud in merito uenere abundantibus tradūt. Ex cæ-
teris nulli sunt: nisi quibus & in reliquo corpore pili. Sed quadrupedi in superioribus tantū
genæ. Volucris in inferiore. Et quibus molle tergus ut serpentibus. Et quadrupedibus
quæ oua pariunt ut lacertæ. Strutiocamelus alitum sola ut homo utrinq; palpebras habet.
Nec genæ quidem omnibus: ideo neq; nictationes iis quæ animal generant. Grauioribus ali-
tum inferiore genā cōnuent. Eadem nictantur ab angulis membrana obeūt. Columbæ &
similia utraq; cōnuent. Et quadrupedes quæ oua pariunt ut testudines: crocodili inferior-
re tantum sine ulla nictatiōe: propter præduros oculos. Extremum ambitum genæ superio-
ris antiqui cilium uocauere: unde & supercilia. Hoc uulnere aliquo diductum non coale-
scit. In paucis humani corporis membris. Infra oculos malæ homini tantum quas præci ge-
nas uocabant. xii. tabularum interdito radi a sceminis eas uetantes. Pudoris hæc sedes. Ibi
maxime ostenditur rubor. Infra eas hylaritates subdolæ irrisione nsumq; indicantes buccæ.
Et altior homini tantū: quē noui mores subdola irrisione dicauere nasus. Non alii animalū
nares eminent. Auiibus: serpentibus: piscibus: foramina tantū ad olfactus sine naribus. Et hīc
cognomina simiorū filonum. Septimo mense genitis sexpenumero foramina aurū & nariū
desuere. Labra quibus brochi labeones dicti. Et os probum durius ue animal generantibus
Pro iis cornea & acuta uolucris rostra. Eadem rapto uiuentibus adunca. Collecto reſta.
Herbas ruentibus limūq; redunca ut suum generi: Lata in usum iumentis uice manus ad
colligenda pabula. Ora apertiora laniatu uiuentibus. Mentum nulli præter hominem: nec
malæ: Maxillas crocodilus tantum superiores mouet. Terrestres quadrupedes eodem quo
cætera more: præterq; i obliquum. Dentium tria genera. Serrati: aut cōtinui: aut exerti ser-
rati pectinati cōtētes: ne contrario occurſu atterantur: ut serpentibus: piscibus: cāibus. Cō-
tinui ut homini: equo. Exerti apro: hippopotamo: elephantō. Continui qui digerunt
cibum lati & acuti. Qui conficiunt duplices. Qui discriminant eos canini appellantur. Hi
sunt serratis longissimi. Continui autem utraq; parte oris sunt ut equo: Aut superiore pri-
mores non sunt ut bubus ouibus: omnibusq; quæ ruminant. Capræ superiores nō sunt: præ-
ter primores geminos. Nulli exerti quibus serrati. Raro sceminæ & tamen sine usu. Itaque
cum apri percutiant: sceminæ sues mordent. Nulli cui cornua exerti: sed omnes sui concha
ui. Cæteris dentes solidi. Piscium omnibus serrati: præter scarum. Huic uni aquatiliū pla-
ni. Cætero multis eorum in lingua & toto ore: ut turbata uulnere molliant: quæ attritu
subrigere non queunt. Multis & in plato: atque etiam in cauda. Præterea i os uergentes ne
excident cibi nullum habentibus retinēdi amniculum. Similes aspidi & serpētibus: sed duo
in superna parte dextra leuaq; longissimi tenui fistula perforati: ut scorpionum aculei ue-
nenum infundentes: non aliud hoc esse q̄ fel serpentium. Et inde uenis sub spina ad os per-
uenire: & has per uentem descendere diligentissimi auctores scribunt. Quidam unum esse
eum: & quia sit aduncus: resupinari cum mori morderit. Aliqui tūc decide eum: rursusq; re-

LIBER.

crescere facilem decussu: & sine eo esse quos tractari cernamus Scorpionis caudæ inesse eū & plerisq; cernos. Vipere dentes gingiuis conduntur. Hæc eadē prægnās ueneno impresso dentiū repulso uirus fundit in morsus. Volucrum nulli dentes præter uespertilionē. Camelī soli ex iis quæ nō sunt cornigera in superiori maxilla primores nō habent. Cornua habentium nulli ferrati. Et cochleæ dentes habent: indicio est a minimis earum derosas uites. At i marinis crustata & cartilaginea priores habere. Item echinis quinos esse: unde intelligi poterit miror. Dentium uice aculei insectis. Simiæ dentes ut homini. Elephantō intus ad mādendū quattuor: præterq; eos qui prominēt Masculis: reflexi: fœminis recti atq; præi. Musculus marinus qui balenam antecedit nullos habet: Sed pro iis setis intus os hirtum: & linguam etiam appellatam. Terrestrium minutis quadrupedibus primo es bini utrinq; longissimi. Cæteris cum ipsis nascuntur. Homini postq; natus est septimo mense. Reliquis perpetui manent. Mutantur homini: leoni: iumento: cani & ruminatibus. Sed leoni & cani nō nisi canini appellati. Lupi dexter caninus in magnis habetur operibus. Maxillares qui sunt a caninis nullū animal mutat. Homini nouissimi qui genuini uocantur circiter uicesimū annū gignuntur: multis & octogesimo. Fœminis quoq; sed quibus in iuuenta nō fuere nati: decedere in senectā & mox renasci certum est. Sanelen samothracenū ciuem cui renati essent post centum & quattuor annos Mutianus uisum a se prodidit. Cætero maribus plures quā fœminis in homine: pecude: capris ue. Timarchus Nicoclis filius Pappi duos ordies habuit maxillarum. Frater eius nō mutauit primores: ideoq; præteruit. Est exemplum dentis homini & in palato geniti. At canini amissi casu aliquo nunq; renascuntur. Cæteris senectā rubescunt. Equo tantum candidiores fiunt: Atas ueterinorū dentibus indicatur. Equo sunt numero. xl. Amittit tricesimo mense primores utrinq; binos. Sequenti anno totidem proximos cum subeunt dicti collumellares. Quinto anno incipiente binos amittit. qui sexto anno renascuntur. Vir. omnis habet & renatos & immutabiles. Equo castrato prius non decidit dentes. Asinorum genus tricesimo mense similiter amittit: deinde senis mensibus. Quod si nō prius pepererint: q; decidant postremi: sterilitas certa. Bobus bis mutantur. Suius decidunt nunq;. Absumpta hac obseruatione senectus in equis & cæteris ueterinis intelligitur dentiū bronchitate: superciliorū canicie: & circa ea lacunis cum fere. xvi. annorū existimantur. Hominū dentibus quoddam inest uirus. Narq; & speculi nitorem ex aduerso nudati hebetat: & columbarū foetus implumes necant. Reliqua de iis in generatione hominum dicta sunt. Erumpentibus morbi corpora infantia accipiūt. Reliqua animalia quæ ferratos habent: sæ uissima dentibus. Linguae nō omnibus eodem modo. Tenuissima serpentibus: & trifidula: uibrans: atrici coloris: & si extrahas prælonga. Lacetis bifida & pilosa. Vitulisc; marinis duplex Sed supradictis capillamenti tenuitate. Cæteris ad circum lambenda ora. Piscibus paulominus quā tota adherens. Crocodilis tota. Sed ingustatu linguae uice carnosum aquatilibus palatum. Leonibus ac pardis omnibusque generis eius etiam felibus imbricatæ asperitatis & limæ similis: attenuansque lambendo cutem hominis. Quæ causa etiam manifestata ubi ad uicinum sanguinem peruenit salua: iuit ad rabiem. De purpurarum liguis diximus Ranis prima cohæret. Intima absoluta a gutture qua uocem mittunt. Mares tum uocantur ololygones statō id tempore euenit. cientibus ad coitum fœminas. Tum siquidem inferiore labro demisso ad libramentum modicæ aquæ receptæ in fauces palpitante sibi lingua ululatus elicitur. Tunc extenti buccarum sinus perlucet. Oculi flagrant labore percussi. Quibus in posteriore parte aculei. iis & dentes & lingua. Apibus etiam prælonga. emiens & cadis. Quibus aculeus in ore fistulosus: iis nec lingua nec dentes. Quibusdam insectis itus lingua ut formicis. Ceterum lata elephantō præcipue. Reliquis in suo gente semper absoluta. Homini tantum ita sæpe constricta uenis: ut interdici eas necesse sit. Metellum pontificem adeo inexplanatæ fuisse accepimus: ut multis mensibus tortus credatur: cum meditatur in dedicanda æde opifera dicere. Cæteris septimo fere anno sermonem exprimit. Multis uero talis eius ars: contingi: ut auium & animalium uocis indiscrete edatur imitatio. Intellectus saporum est cæteris in prima lingua: homini & in Plato Tonfillæ in homine i sue glangullæ. quod inter eas uuæ nomine ultimo dependet palato homini tantum est. Sub ea minor lingua: nulli oua generantiū. Opera eius gemina duabus iterposita fistulis. Interior earum epiglossis appellatur arteria ad pulmone atq; cor pertinens. Hanc operit in epulando spiritu ac uoce illac meante: ne si potus cibus ue in alienum derrauerit trahitē torqueat

Altera exterior ē appellatur sane gula: qua cibus atq; potus deuoratur. Tendit hæc ad stomachū: is ad uentrem. Hanc per uices poterit cum spiritus tā tū aut uox cōmeat: ne restagnatio intē pestiua alui obstrepat. Ex cartilagine & carne arteria: gula neruo & carne constat. Ceruix nulli nisi quibus utraq; hæc. Cæteris collū: quibus tantū gulū. Sed quibus ceruix e multis uerterbratib; orbiculatim ossibus flexilis ad circūspectum articulorum nodis iungitur. Leoni tantum & lupo & hyenæ & singulis rectisq; ossibus rigens. Cætero spinæ adnectitur. Spina lumbis ossēa: sed, tereti structura per media foramina a cerebro medulla descendente. Eandē esse ei naturā: quam cerebro colligunt: quoniā prætenui eis membrana modo incisa statim expiretur. Quibus longa crura: iis longa & colla. Item aquaticis quāuis breuia crura habentibus: simili modo uncōs ungues. Guttur homini tantum & suibus intumescit: aquarum quæ potantur pleriq; uitio. Summum gulæ fauces uocatur: postremū stomachus. Hoc nomine est sub arteria iam carnosā inanitas adnexa spinæ ad latitudinem ac longitudinem lagenæ modo futa. Quibus fauces non sunt: ne stomachus quidē est: nec colla: nec guttur: ut pistri acie cōminuit omnia. Postea arteria & stomachus denticulatus callo in modū rubi ad conficiendos cibos decrescitibus crenis quicquid appropinquat uēti. Nouissima asperitas ut scobina fabri. Cor animalibus cæteris in medio pectore est. Homini tantū infra leuā papillam turbinato mucrone in priora emittens. Piscibus solis ad os spectat. Hoc primū nascentibus formari in utero tradunt. Deinde cerebrū sicut tardissime oculos. Sed hos primum mori: cor nouissime. Huic præcipuus calor: palpat certe: & quasi alterum mouetur. Intra animalia præmolli firmoq; opertum mēbranæ iuolucro munitum costarum: & pectoris muro: ut appareat præcipuam uitæ causam & originem. Prima domicilia intra se animo & sanguini præbet: sinuoso specu: & in magnis animalibus triplici: in nullo nō gemio. Ibi mēs habitat. Ex hoc fonte duæ grandes uenæ in priora & terga discunt: sparsasq; ramorum serie per alias miniores omnibus membris uitalem sanguinē rigant. Solum hoc uiscerum uitis non maceratur. nec supplicii uitæ trahit: lesuq; mortem ilico affert. Cæteris corruptis uitalitas in corde dura. Bruta existimantur animalium quibus durum riget: audacia quibus paruū est: pauidā quibus prægrande. Maximum autem est pro portione muribus: lepori: asino: ceruo: pantheræ: mustellis: hyenis & omnibus timidis aut propter metum maleficis. In paphlagonia perdicibus corda. In equorum corde bouum ossa reperiuntur interdū auguria. Id per singulos annos in homine ad binas drachmas ponderis ad quinquagesimū annum accedere. Ab eo detrahi tantundem: & ideo nō uiuere hominē ultra centesimū annū defectu cordis ægypti existimant. Quibus mos & cadauera asseruare medicata. Hirto corde gigni quosdam homines produnt: nec alios fortiores esse industria: sicut Aristomenem messeniū. qui. ccc. occidit lacedæmonios. Ipse cōuulneratus & captus semel per cauernam latomiarum euasit angustias: uulpium aditus secutus. Iterum captus: fopitis custodibus sōno ad ignem aduoluit lora cum corpore exussit. Tertio capto lacedæmonii pectus dissecuit: re causa uidendi: hirsutūq; cor repertum est. In corde sumo pinguitudo est quædam latis extis. Non semper hoc autem in parte extorū habitum ē. L. Albino rege sacrorum post centesimam uicesimā tertiam olympiadem: cum rex Pyrrhus ex italia discessisset cor ī extis aruspices aspicere cœperunt. Cæsari dictatori quo die primum ueste purpurea processit: atq; ī sella aurea insedit sacrificanti bis in extis defuit. Vnde questio magna de diuinatione argumētantibus potuerit ne sine illo uiscere hostia uiuere? An ad tēpus amiserit? Negatur cremari posse in iis: qui cardiaco morbo obierint. Negatur & ueneno interemptis. Certe extar oratio Vitellii qua reum Pisonem eius sceleris coarguit: hoc usus argumento palāq; testatus nō potuisse ob uenenū cor Germāici Cæsaris cremari. Contra genere morbi defensus ē Piso: Sub eo pulmo est: spirandiq; officina. attrahens: ac reddens animā. idcirco spongiōsus ac fistulis inanibus cauus. Pauca eum (ut dictum est) habent aquatilia: ac cætera oia paupertia exigua: spumofum nec sanguineū: ideo non sitiunt. Eadem ē causa quare sub aqua diu tanæ & phocæ urinentur. Testudo quoq; quāuis prægrandē & sub toto regumēto habet: sine sanguine tamē habet. Quanto minor hic corporibus: tanto uelocitas maior. Chameleoni portione maximus & nihil aliud intus. Iecur & dextera in parte est. In eo quot caput exororum uocant magnæ uarietatis. M. Marcello circa mortē cū periret Ab Hannibale: defuit in extis. sequenti deinde die geminum repertum ē. Defuit & Caio Mario cum imolaret uitæ. Item Caio principi Chalendis ianuariis cum iniret consulatum: quo anno intere-

LIBER.

fectus ē Claudio successori eius quo mense interceptus ē ueneno: Diuo Augusto spoletī sacrificanti Primo potestatis suae die sex uictimarū iocinera replicata intrinsecus ab una fibra reperta sunt. Resposumq; duplicaturū intra annū imperiū. Caput extorū trilitis ostenti uisum tū quoq; est: praterq; in sollicitudine ac metu. Tunc enim peremit curas. At bina iocinera leporibus circa briletum & tharnē: & in cheronneso ad ppontidē. Mirūq; trāslatis alio interit alterū: in eodem ē etiā fel nō omnibus datū animalibus: In euboea chalcide nullū pecori: In naxo prae grande geminūq; ut pdignū loco utrinq; aduenā. Equi: muli: asini: cerui: caprae apri: cameli: delphini nō habent. Muriū aliqui habent. Hominū paucis nō est: quorū ualitudo firmior & uita longior. Sunt qui equo nō quidē iecore esse sed in aluo putent: & ceruo in cauda aut intestinis. Ideo tantā habent amaritudinē: ut a cāibus nō attigatur. Est autē nihil aliud q; purgamentū pessimi sanguinis: & ideo in materia eius est. Certe iecur nulli est: nisi sanguine habentibus. Accipit hoc a corde cui iungitur funditq; in uenas. Sed i felle nigro infania cā homini: morsq; toto reddito. Hinc & in mores crimē bilis nomen. Adeo magis est in hac parte uirus cū se fundit in animū. Quin & toto corpore uagū colorem quoq; oculis aufert. Illud quidē redditum etiā ahenis. Nigrescūtq; cōtracta eo: ne quis miretur id uenenū esse serpētium. Carent eo qui absinthio uescūtur in ponto. Sed renibus ex parte tātum altera intestino iungitur: ut coruis: coturnicibus: phasianis. Quibusdā intestino tantū ut columbis: accipitri: murenis. Paucis: auiū in pectore. Serpētib; portione maxime copiosū & piscibus. Est autē pleriq; toto intestino sicut accipitri niluo. Præterea i pectore ē & ceteris auib; Vitulis quidē marinis ad multa quoq; nobile. Taurorū felle aureus ducit color. Aruspices id Neptuno & humoris potentia dīcauere. Geminūq; fuit Diuo Augusto: quo die apud actū uicit. Muriū iecusculi fibrae ad numerū lunae dierū in mēse congruere dicuntur: cotidēq; & inueniri quorū lumē eius sit. Præterea bruma īcrescere. Cuniculorū extra i betica gemina saepe reperiunt. Ranarū rubetarū altera fibra a formicis nō attingitur ppter uenenū ut arbitrantur. Iecur maxime uetustatis patiens centenis durare ānis obliuio nū exēpla prodidere Extra serpētib; & lacertis longa. Cecinae uolaterrano dracones emicuisse de extis lato prodigio traditur. Et profecto nihil incredibile sit existimātib; Pyrrho regi quo die perit praecisa hostiarū capita repperisse sanguinē suū lābentia. Extra homini ab inferiore uiscerū parte sepantur mēbranis quae pēcordia appellāt: quia cordi pēduntur: q; graeci appellauerūt phrēas. Oīa quidem principalia uiscera mēbranis propriis ac uelut uaginis inclusit prouidens natura. In hac fuit & peculiaris causa uicinias alui: ne cibus supprime retur animus. Huic certe refertur accepta subtilitas mentis: ideo nulla est ei caro: sed neruosa exilitas In eadem praecipua hylaritatis sedes: quod titillatu maxime intelligitur alarum: quas subit: nō alibi tenuiore cute humana: ideo scabendi dulcedine ibi proxima. Ob hoc in proeliis gladiatorūq; spectaculis mortē cū risu traiecta praecordia attulerūt. Sub est uenter stomacū habētibus ceteris simplex ruminātib; geminus: sanguine carentibus nullus. Intestinus enī quibusdā ab ore incipiens quadā uia eodē reflectitur: ut sapia & polypo. In homine adnexus infimo stomacho similis canino. His solis animalū i inferiore parte angustior. Itaq; & sola uomūt: quia repleto ppter angustias supprimitur cibus. Quod accidere nō potest iis: quorū spatiosa laxitas eū ad inferiora transmittit. Ab hoc uentriculo lactes in homine & oue per quas labitur cibus. In ceteris eā illa: quibus capatiora ītestina ad aluū. Hōinūq; flexuosissimis orbibus. Iecirco magis auidi ciborū q;bus ab aluo longius spatiū. Iidē minus solertes quibus obessimus ueter: Aues quoq; geminos sinus habēt. Quādā unū quo merguntur recentia: ut guttur. Alterū i quē ex eo dimittunt cōcoctione maturata: ut gallinae: palūbes columbae: perdices. Cetera fere carent eo: sed gula potentior: utuntur ut gracchuli: corui: cornices. Quādā neutro mō. Sed uentrē proximū habent quibus praelōga colla & angustia: ut porphyryoni. Venter solidipedū asper & durus Terrestrium alius denticulatae asperitatis: alius cācelati mordacis. Quibus neq; dētes utriq; nec ruminatio. Hic cōficiūtur cibi. Hinc i aluū delabūtur. Medio hāc umbilico adnexa omnibus. In homine ille i fima parte simile fusillo: a graecis appellat colon: ubi dolorū magna cāē. Angustissima canibus. Quade causa uehementi nisu nec sine cruciatu leuāt eam. Insatiabilia animalū quibus a uentre protinus recto ītestino transeunt cibi: ut lupis ceruariis: & inter aues mergis. Vētres & elephanto quattuor. Cetera suis similia. Pulmo quadruplo maior q; bubulo. Auib; ueter: carnosus callosusq; In uentre. hirtudinū pullis lapilli cādido aut rubetū colore: q; chelidoniū

uocatur magicis narrati artibus repiuntur. Et i inuēcarū secūdo uentre pilā retunditate ni
grificans tophus: nullo pondere: singulare (ut putant) remediū agre parietibus: si tellurē nō
attigerit. Ventreuli atq; intestina pīgui ac tenui omento integūtur: prāterquā oua gignē
tibus. Huic adnēsttur lyen i sinistra parte aduersus iecur cū quo locū aliquando permutat
sed prodigiose. Quidā eū putant in esse oua parietibus. Itē serpētibus admodū exigū. Ita
cerre apparet in testudine: & crocodilo: & lacertis: & ranis. Cynocephalo auti nō esse constat
neq; iis quā careant sanguine. Peculare cursus impedimētū aliquādo in eo. Quā ob rē inu
xitur cursorum laborātibus. Et per uulnus etiā exēpto uiuere animalia tradūt. Sunt qui pu
tent adini risū sumul homini. Intēperatiāq; ioci cōstare lyneis magnitudie. Asia regio sep
sis appellatur in qua. minimos esse pecori tradūt: & inde ad lyenē iuenta remedia. At id bri
leto & tharne quaterni renes ceruis. Cōtra pēnatis squamosisq; nulli. Cetero sūmis adhæ
rent lumbis. Dexter omnibus est latior: & minus pinguis: ficiorq; Vtrinq; autē. in pinguitu
do e medio exit: prāter quā in uitulo marino. Animalia in renibus pinguisima. Oues quā
bus localiter circum eos concreto pingui aliquādo in eis inueniūtur lapilli. Renes habent
omnia quadrupedum quā animal generant. Oua parientiū testudo sola: quā & alia omnia
uiscera. Sed homo bubulis similes uelut e multis renibus cōpositos. Pectus hoc est ossa prā
cordiis & utalibus uatura circūdedit. At uentri quē necesse erat inēscere ademit. Nulli
animaliū circa uentrē ossa. Pectus homini tātū latū. reliquis carinatū: uolucris magnis:
& inter eas aquaticis maxie. Costæ homini tātū octonæ: suis denæ: cornigetis tredecim:
serpentibus trigita. Infra aluū est a priore parte uestica: quā nulli oua gignētium prāter te
studinem. Nulli nisi sanguineū pulmonē habenti. Nulli pedibus carentiū. Inter eam & aluū
arteriæ ad pubē tendentes: quā ilia appellātur. In uestica lupi lapillus qui syrites appellatur:
Sed hominū quibusdā diro cruciatu subinde nascentes calculi: & setarū capillamēta. Vesica
mēbrana pstat: q; uulnerata cicatrice nō solidescit: neq; q; cerebrū aut cor i uolauit. Plura enī
mēbranarū genera. foeminis eadē oīa: prāterquā uesticæ iunctus: utriculus unde didus ute
rus: quod alio nomine locos appellat. Hoc in reliquis animalibus uulū. Hæc uipere & itra
se parietibus duplex Oua generantiū adnexa p̄cordiis. Et i muliere gemīs sinus ab utraq;
parte laterū habet. Functis quotiēs uersa spiritum inēscit. Boves grauidas negāt prāterq;
dextero uulū sinu ferre: etiam cū geminos ferant. Vulua enēcto partu melior quā edito.
Eiectitia uocatur illa. Hæc porcaria. Primiparæ suis optima. Contra effectis a partu prāterq;
eodē die suis occidit: lūida ac macra. Nec nouellarum suū prāterq; primi pararū probantur:
potiusq; ueterū: nedū effectarū: & biduo ante partum aut post partū: aut quo eiecerit die.
Proxima eiectionis est occisa uno die post partū. Huius & sumē optimū: si modo fœtus non
hauserit. Eiectionis teterrimū. Antiqui abdomen uocabant: priusq; calleret id scientes occide
re nō assuerit. Cornigera una parte dentata & quā in pedibus talos habent sæuo pīguescūt.
Biscula scissis ue in bigytos pedibus & nō cornigera adipe. Concretus hic & cū refrixit fra
gilis semperq; in fine carnis. Contra pingue inter carnē cutemq; succuo liquidū. Quādam
nō pinguescūt: ut lepus: perdix. Steriliora cuncta pingua & in maribus & in foeminis. Sene
scunt celerius prāpingua. Omnibus animalibus est quodā in oculis pingue. Adeps cūctis
sine sensu: qui nec arterias habet nec uenas. Plerisq; animalū est pinguedo sine sensu: quā
ob causā sues spirantes. a muribus tradunt rosas. Quin & L. Apronii cōsularis uiri filio de
tractos adipes: leuatūq; corpus immobili onere. Et medulla ex eodē uidetur esse a iuuetā ru
bens: & senecta albesces. Nō nisi cauis hæc ossibus Nec cruribus iumētōrū aut canū. Quā
re fracta nō ferminatur: quod defluēte euenit medulla. Est autē pinguis iis: quibus adeps.
Seuosa cornigeris. Nervosa & in spina tantū dorsi ossa nō habentibus ut pisciū generi. Vre
sis nulla. Leoni in femorū & brachiorū ossibus paucibus exigua ad modū. Ceteris enim est
tanta duritia: ut ignis elidatur uelut e silice. Iis dura quā nō pinguescunt. Asinorum ad tu
bas canora. Delphinis ossa non spinæ. Animal enim pariūti. Serpentibus spinæ. Aquatiliū
mollibus nulla. Sed corpus circulis carnis uinctum: ut sepia atq; lolligini. Et insectis nega
tur atque esse ulla. Cartilaginea animalium aquatiliū habent medullā in spina. Vituli ma
rini cartilaginem: non ossa. Item omniū auriculæ ac nares quā modicū eminent flexili mol
licia naturæ providentia: ne frangerentur. Cartilago rupta non solidescit. Nec præcisa ossa
recrefcunt: prāterq; ueterinis ab ungula ad suffragina. Homo crefcit in longitudinē ad an
nos usq; ter septenos. Tum deinde ad plenitudinem. Maxime autem pubescens nodū quē

LIBER.

dam solvere: & præcipue ægritudine sentitur. Nervi orso a corde: bubulorum & circumvoluti similè naturam & causam habent in omnibus lubricis applicati ossibus: nodisq; corporum: qui uocantur articuli. Aliubi interuentu: aliubi ambitu: aliubi transitu ligantes. Hic tere: res: illic lati: ut in unoquoq; poscit figuratio. Neq; ii solidantur incisi: mirumq; uulneris summus dolor: præfectis nullus. Sine nervis sunt quædam animalia: ut pisces: arteriis enim constant. Sed neq; ex molli piscium generi. Vbi sunt nervi: interiores conducunt mēbra: superiores reuocant. Inter hos latent arteriæ: id est spiritus semitæ. his innatant uenæ: id est sanguinis riuus. Arteriæ pulsus in cacumine maxime mēbrorum euidentis index fere morborum i modulos certos legesq; metricas per ætates stabilis aut citatus aut tardus describitur ab Eriphilo medicinæ uare miranda arte nimia propter subtilitatem desertus. Observatio tamen crebri aut languidi ictus gubernacula uitæ temperat. Arteriæ carent sensu nam & sanguine. Nec omnes uitalē continent spiritum: præcipisq; torpes ut tantū pars ea corporis. Aues nec uenas nec arterias habent. Item serpentes testudines: lacertæ minimūq; saguinis. Venæ in prærenues postremo fibras subter totam cutem disperse adeo in agustam subtilitatem tenuantur ut penetrare sanguis nō possit aliud ue quā ex exilis humor ab illo qui cacumini bus inumeris sudor appellatur: in umbilico ut uenarum nodoso coitu.

De sanguine & quorum celerrime siccetur: quorum non cœat. quorum grauiissimus uel tenuissimus: quorum nullus. Ca. XXXVIII.

Anguis quibus multis & pinguis iracundia. Maribus quam fœminis nigrior. Et in iuuenta magis quā senio. Et inferiore parte pinguior. Magna & in eo uitalitatis portio. Emisus spiritus trahit secum: & tamē tactū non sentit. Animalium fortiora quibus sanguis crassior. Sapiētiora quibus tenuior. Timidi ora quibus minimus. At quibus nullus hebetia. Taurorum celerime coire atq; durescit: ideo pestifer potu maxime. Aprorum & ceruorum caprarumq; & bubulorum omnium non spissatur. Pinguis asinis. Homini tenuissimus. his quibus plus quaterni pedes nullus. Obesius minus copiosus: quoniam absumitur pingui. Profluuium eius uni fit in naribus homini: aliis nare altera: aliis utraq;. Quibusdam per in ferna. Multis per ora statuto tempore: ut nuper Macrio uiro prætorio: & omnibus annis. Volusio Saturnio urbis præfecto: qui nonagesimum etiam excessit annum. Solum hoc in corpore temporarium sentit incrementum. Siquidem hostiæ abundantiorē fundunt: si prius bibere. Quæ animalium laterē certis temporibus diximus non habent tunc sanguinem præter exiguas admodum circa corda guttas miro opere naturæ. Sicut & in homine: uim eius ad minima momenta mutari: non modo tantum in ore suffulsa materia uerum ad singulos animi habitus pudore: ira: metu: palloribus pluribus modis: item ruboris alius enim ira: & alius uerecundiæ. Nam & in metu refugere & nusquā esse certum est. Multisq; non transfluere transfossis: quod homini tantum euenit. Nam quæ murari diximus colorem: alienum accipiunt quodam percussu. Homo solus in se mutat. Morbi omnes morisque sanguinem absumunt.

An in sanguine principatus: & tergo: & pilis: & māmīs & uestitu. Ca. XXXIX.

Vnt qui subtilitatem animi cōstare non tenuitate sanguinis putent: sed cute operimentisq; corporum. Et tūc magis aut minus bruta esse: ut ostreas & testudines. Bōi tergora seras sum obitare reuiciti innati spiritus: nec purum loquidumq; transmitti. Sic & in homine cum crassior callofior ue excludat cutis. Quæ uero ratio crocodilis si nō cruori sed duritiæ tergori tribuatur & solertia Hippopotami corii crassitudo talis: ut inde torreantur esca. Et tamē est quædā igenio medica diligētia. Elephātorū quoq; tergora ipe netrabilis seras habent: cum tamen omnium quadrupedum subtilitas animi præcipua perhibeatur illis. Ergo cutis ipsa sensu caret: maxime in capite. Vbi cūq; per se hac sine carne est uulnerata non coit: ut in bucca cilioq;. Quæ animal pariunt pilos habent. Quæ oua pennas: aut squamas: aut corticem: aut testam: ut testudines: aut cutem puram ut serpentes. Pennarum caules omnium autum præcisæ non crescunt: uulsi autem renascuntur. Membranis uolant fragilibus insecta. Humentibus hirundines in mari. Siccis inter testā uespertilio. Horum quoq; alæ articulos habent. Pili a cute exeunt crassa hirti. Fœminis tenuiores. Equis in iuba largi. In armis leoni. Dasipodi & in buccis intus & in pedibus. Quæ utraq; Trogius & in seipso tradidit. Hoc exemplo libidinosiores hominum quoq; hirtos colligens. Vilosissimus animalium lepus: Pubescit homo solus. quod nisi con

XI.

tingat sterilis in gignendo est. seu masculus seu foemina. Pili in homine partim simul par-
tim postea gignuntur. Congeniti autem non desinunt sicut nec foeminis magnopere. Inue-
te tamen quedam defluuio capitis inualida: uelut languidiores cum mensuri cursus stete-
re. Quibusdam post geniti. Viris sponte nō gignuntur. Quadrupedibus pilum cadere atq;
subnasci annū est. Viris crescunt maxime in capite: mox in barba. Recisi non ut hærba ab cæ-
tera incisura augentur: sed ab radice exeunt. Crescunt & in quibusdā morbis maxime tulsis
& in senecta. Defunctorū quoq; corporibus. Libidinosis cōgeniti maturius defluūt. At na-
ti celerius recrescunt. Quadrupedibus senectute crassescunt: lanæq; rarefcūt. Quadrupe-
dum dorfa pilosa: uentres glabri. Bouum coriis glutinū excoquitur: taurorūq; & id præci-
puum. Māmas homo solus e maribus habet. Cætera animalia māmarū notas tantum. Sed ne
foeminae quidem in pectore nisi quæ possunt partus suos attollere. Oua gignentium nulli.
nec lac nisi animal parienti. Volucrum uespertilio tantum. Fabulosum enim arbitror de stri-
gibus ubera eas infantium labris immulgere. Esse in maledictis iam antiquis strigem cōue-
nit: sed quæ sit auium constare non arbitror.

Notabilia animalia quæ mammis.

Ca.

XL.

Sinis a foetu dolent: ideo sexto mēse arcent partus: cum equæ anno prope toto præ-
beant. Quibus solida ungula nec supra geminos partus. Hæc omnia binas habent
mammæ: nec aliubi quam in femoribus. Eodē loco bisulca & cornigera. Boues qua-
ternas. Oues capræ binas. Quæ numerofo foecunda partu: & quibus digyti in pedibus: hæc
plus habent toto uentre duplici ordine: ut suas. Generose duodenas. Vulgares binas minus
Similiter canes. Alia uentre medio quaternas ut pantheræ. Alia binas ut leonæ. Elephas tā-
tum sub armis duas: nec in pectore: sed citra in alis occultas. Nulla in femoribus digitos ha-
bentium. Primi geniti in quaq; parte suæ primas premunt: Et si se seæ sunt faucibus proxi-
mæ: tamē suam nouit quisq; in foetu quo genitus est ordine: eaq; alitur: nec alia. Detrahto
illa aluiuo suo sterilefcit illico: ac resilit. Vno uero ex omni turba relicto sola munifex quæ
genito fuerat attributa descendit. Viræ mammæ quaternas gerunt. Delphini binas in ima
aluo papillas tantum: nec euidentes: & paulo in obliquum porrectas. Neq; aliud animal in
cursu lambitur. Et balenæ uitulicæ mammis nutriuut foetus.

De lacte & unde caseus non fiat.

Ca.

XLI.

Vlieri ante septimum mensem profusum lac inutile. Ab eo mense quod uitalis est
partus salubre. Plerisq; autem totis mammis: atq; etiam in alarum sinus fluit. Camel-
li lac mulgetur: ne iterum grauescat: Suauissimum hoc existimatur ad unam men-
suram tribus aquæ additis. Bos ante partum non habet. Ex primo semper a partu colostræ fi-
unt: ni admisceatur aqua: in pumicis modum coeunt duritia. Asinæ prægnantes continuo
lactescunt. Pullo earum ubi pingue pabulum biduo a partu maternum lac gustasse letale
est. Genus mali uocatur colostratio. Caseus nō fit ex utriq; dentatis. quoniam eorum lac
non coit. Tenuissimum camelis: mox equabus. Crassissimum asinæ ut coaguli uice utantur
Conferre aliquid & candori in mulierum cute existimantur. Pompeia certe Domitii Nero-
nis coniunx quingentas per omnia secum foetas trahens balnearum etiam folio totum cor-
pus illo lacte macerabat: extendi quoq; cutem credens. Omnem autem igne spissatum: hu-
more feruescit. Bubulum caseo fertilius q̄ caprinum: ex eadem mensura pene altero tanto
Quæ plures quaternis mammis habent caseo inutilia: & meliora quæ binas. Coagulum in
utile leporis. Hædi laudatum. Præcipuum tamen dasipodis: quod & profluuio alui mede-
tur. Vnius utriusq; dentatorum. Mirum barbaræ gentes quæ lacte uiuunt ignorare aut sp-
nere casei tot sæculis dotem: densantes id alioquin in acorem iucundum. Et pingue buty-
rum spuma: id est lactis concretiusq; q̄ quod serum uocatur. Nō omittendū in eo olei uim
esse: & barbaros omnes infantescq; nostros ita ungi.

De diuersitate caseorum.

Ca.

XLII.

Aus caseo romæ: ubi oī um gētiū bona iudicant: cōminus e puintis nemausensi præ-
cipua: lesure gabaliciq; pagis. Sed breuis ac musteo tantū cōmendatio. Duobus al-
pes generib; pabula sua approbat. Dalmatiæ doceatē mittit. Cætrinocæ uatusicū
Numerosior apenino ceban. Hūc & liguria mittit ouīū maxie lactis. Auximatē ex umbria
Mixtoq; etrunæ atq; liguriæ cōfinio lunēsem magnitudine cōspicuū. Quippe & ad singu-
la milia pondo pmitur. Proximū autē & urbi uestinum: crustuminumq; & e ceditio campo

LIBER.

laudatissimū. Et caprarū gregi sua laus est. In recenti maxime cam augente gratiam fumori
qualis in ipsa urbe conficitur: cūctis preferēdis. Nā galliarū sapor medicamenti uim optinet.
Trans maria uero bithynius fere in gloria est. Inesse pabulis salem etiam ubi non datur. Ita
maxime iutelligitur omni in sale caleo fenscente. Quales redire in muſteum saporem ace-
to thymo maceratos certum est. Tradūt. Soroastrem in deſertis caleo uixiſſe annis. xx. ita
temperato ut uetustatem non sentiret.

Differentia mēbrorum hominis a ceteris animalibus. Ca. XLIII.
Erreſtrium ſolus homo bipes. Vni iuguli: humeri. Ceteris armi. Vni ulnæ: Quibus
animaliū manus ſunt intus tantū carnoſæ: extra neruis & cutæ cōſtant. Digytū qui-
buſdā in manibus ſeni. Cui Oratii ex patritia gente filias duas ob id ſedigytas ap-
pellatas accepi. Vulcatiū ſe digytū illuſtrē in poetica. Hominiſ digyti articulos habet ter-
nos. Polex binos: & digytis aduerſus uniuerſis ſeſcitur: per ſe uero in obliquū porrigitur:
crasſior ceteris. Huic minimus mēſura par eſt. Duo reliqui ſibi. Inter quos medius longiſ-
ſime protenditur. Quibus ex rapina uictus quadrupedū quindigyti in prioribus pedibus:
reliquis quaterni. Leones: lupi: canes: & pauca in poſterioribus quoq; quinos: ungues hñt:
uno iuxta cruris articulū depēdente. Reliqua quæ ſunt minora digytos quinos. Brachia nō
oībus paria eſſe. Thraſio enī ſtudioſo in. C. Cæſaris ludo notū eſt dexterā fuiſſe pcciorē.
Animalium quædam ut manibus urūtur priorū miniſterio pedum: ſedentq; ad oſe illis
mouentia cibos ut ſciuri.

De ſimiarum ſimilitudine. Ca. XLIII.
Ani ſimiarum genera perfectā hominiſ ſimulationē cōtinent: facie: naribus: auribus
palpebris. Quæ ſolæ quadrupedū & inferiorē habent genant iam māmās in pectore
& brachia & crura in cōtrariū flexa: ſimiliter in manibus ungues: digytos longiorē
q̃ medium. Pedibus paulum differūt. Sunt enī ut manus prælongi: ſed uestigium palme ſi-
mile faciunt. Is quoq; polex & articuli ut homini. Et præter genitale tantū. Et hoc in marib?
Viſcera etiā interiora oīa ad exemplar.

De unguibus. Ca. XLV.
Ngues qui clauſulæ neruorum ſumme exiſtimantur omnibus iis quibus & di-
gyti. Sed ſimie imbricati: hominibus lati: & deſuncto creſcunt. Rapacib; unuici.
Ceteris recti: ut canibus: præter eum qui a crure pleriq; dependent. Omni digy-
tos habent quæ pedes excepto elephanto. Huic enim informes numero quidem
quinq; ſed indiuiſi: ac leuiter diſcreti: ungulifq; non unguibus ſimiles: & pedes maiores p-
ores. In poſterioribus articuli breues. Idem poplites intus ſeſcit hominiſ modo. Cetera ani-
malia in diuerſum. Poſterioribus articuli pedibus quam prioribus. Nam quæ animal gene-
rant genua ante ſe ſeſcunt: & ſuffraginum artus in aduerſum. Homini genua & cubiti cō-
traria. Item urſus & ſimiarum generi: ob id minime pernicious. Oua parientibus quadrupe-
dum crocodilo. Lacertis priora genua poſt curuantur poſteriora in priorem partem. Sunt
autem crura his obliqua humani pollicis modo. Sic & multi pedibus: præterq̃ nouiſſima ſaliē-
tibus. Aues & quadrupedes alas in priora curruant: ſuffragines in poſteriora. Hominiſ ge-
nibus quedā & religio inest obſeruatione gentiū. Hæc ſupplices attingunt. Ad hæc manus
tendunt. Hæc ut aras adorant: fortasſis quia inest iis uitalitas. Namq; in ipſa genu utriuſq;
cōmiſſura dextra leuaq; a priore parte gemina quædam buccarum inanitas eſt: qua pſoſſa
ceu uinculis ſpiritus fugit. Inest & in aliis partibus quedā religio: ſicut dextra oſculis auer-
ſa appetit. In fide porrigitur. Antiquis græciæ in ſupplicando mētū attingere mos erat. eſt
in aure ima memoriæ locus quē tangētes arteſtamur. Eſt poſt aurē æque dextrā nemefios:
quæ dea latinū nomē ne in capitolio quidē inuenit: quo referimus tacto ore proximū a mi-
nimo digytum: ueniam ſermonis a diis expoſcentes. Varices in cruribus uiro tantū: mulieri
raro. C. Marium qui ſepties conſul fuit ſtantē ſibi extrahi paſſum unū hominē. Oppius au-
tor eſt. Oīa animalia a dextris partibus incedūt: ſiniſtris incubāt. Reliqua ut libitū eſt gra-
diuntur. Leo tantū & camelus pedatim: hoc eſt ut ſiniſter pes nō tranſeat dextrū. ſed ſubſe-
quatur. Pedes homini maximi: fœminis tenuiores. In omni genere ſuræ homini tantū & cru-
ra carnoſa. Reperiſ apud auctores in ægypto quædā nō habuiſſe ſuras. Vola hoī tantū exce-
pris q̃buſdā. Namq; & hinc cognomina inuenta Planci: Plauri: Scauri: Panſæ ſicuti a cruri-
bus Vari: Vatiæ: Vatiēni uiri. Et in quadrupedibus ſolidas habent ungulas: quæ non ſunt

cornigera. Igitur pro eis talum ungula est illis. Nec talos habet eadem. At quæ bifulca sunt habent. Idem digytos habentibus non sunt. Neque prioribus pedibus omnino ulli. Camello tali similes bubulis: sed minores paulo. Est enim bifulcum discrimine exiguo pessimus uestigio carnosio ut ursi. Qua de causa in longiore itinere sine calciatu fatiscunt.

De ungulis.

Ca.

XLVI.

Ungulae ueterino tantum generi renascuntur. Sues in illyrico quibusdam locis solidas habent ungulas. Cornigera fere bifulca. Solida ungula & bicornis nullum. Vnicorne asinus tantum indicus. Vnicorne bifulcum orix. Talos asinus indicus unus solidipedum habet. Nam sues ex utroque genere existimantur: ideo fetus earum hominem qui existimant habere facile coniuncti. Lynx tantum digytos habentium simile quiddam talo habet. Leo etiam toruosos. Talus autem rectus est in articulo pedis uentre eminens: coccava in uertebra ligatus.

De pedibus auium & unguibus.

Ca.

XLVII.

Vium alia digytate: alie palmipedes: alia inter utrumque digitum diuisa adiecta latitudine. Sed oibus quaterni digyti: tres in superiore parte: unus in calce. Hic deest quibusdam longa cruribus habentibus. Lynx sola utrumque binos habet. Eadem linguam ferpentium simile in magnam longitudinem porrigit. Circumagitur collum in aduersum se. Ungues ei grandes ceu gracchulis. Auium quibusdam grauioribus in cruribus additi radii. Nulli uncos habentium ungues longi pedes. Porrectis ad caudam ex cruribus uolat. Quibus breues contractis ad medium. Qui negat uoluerit ullam sine pedibus esse: confirmat & apodas habere: & oten: & drepanin in eis: quæ rarissime apparerent. Vise iam etiam serpentes anserinis pedibus.

De pedibus insectorum a duobus ad centum.

Ca.

XLVIII.

Insectorum animalium pedes primi longiores duos habentibus oculis ut subinde pedibus eos terga: ceu notamus in muscis. Quæ ex iis nouissimos habent longos saliant ut locustæ. Oibus autem iis seni pedes. Araneis quibusdam prælogi accedunt bini: inter nodia singulis terna. Octonos & marinis esse diximus polyptis: septis: lollyginibus: cancris: qui brachia in contrarium mouent pedes in orbem aut in obliquum. Idem soli animalium rotundi. Cætera binos pedes duces habent cancri tantum quaternos. Quæ hunc numerum pedum excessere terrestria ut plerique uermes: non infra duodenos habent: aqua uero & cetenas. Numerus pedum impar uili est. Solidipedum crura statim iusta nascuntur mensura. Postea exporrigentia se ueriusque crescentia: itaque in infantia scabunt aures posterioribus: quod addita ætate non quærit. Quia longitudo superficiem corporum solam ampliat. Hac de causa inter initia pasci: nisi submissis genibus non possunt: nec usque dum ceruix ad iusta incrementa perueniat.

De pomilionibus & genitalibus.

Ca.

XLIX.

Omilionum genus in omnibus animalibus est: atque etiam inter uolucres. Genitalia maribus quibus essent retro satis diximus. Ossea sunt lupis: uulpibus mustellis: uiuerræ. Sunt iis etiam calculo humano remedia precipua. Virgo quoque simul ut expirauerit cornescere aiunt. Camellino arcus intedere oriens populi fidissimum. Nec non in aliqua gentium quoque in iis discrimina. Et sacrorum etiam citra pernitiem amputatis matris deum gallis. Contra mulierum paucis prodigiosa assimulatio sicut hermaphroditis utriusque sexus. Quod et quadrupedum generi accidisse Neronis principatu primum arbitror. Ostendebat certe hermaphroditas subiuges carpæto suo: equas in treuerico galliæ agro repertas: ceu plane uisenda res esset: principem terrarum insidere portetis. Testes pecori armentoque ad crura deciduis suis adnexi. Delphino prælogi: ultima cõduntur alio: & elephanto occulti. Qui oua parientium lûbis itus adherent: qualia ocissima in uenere. Piscibus serpentibusque nulli: sed eorum uicæ binæ ad genitalia a renibus uenæ. Buteonibus terni. Homini tantum iniuria aut sponte naturæ fraguntur. Idque tertium ab hermaphroditis & spadonibus semiuiri genus habet. Mares in omni genere fortiores: præterque in pãtheris & uris.

De caudis.

Ca.

L.

Audæ præter hominem ac simias oibus fere animalibus: & oua gignētibus per desiderio corporum. Nudæ hircis & apris: setosæ ut eqs. Amputatæ lacertis & serpentibus renascuntur. Piscium meatu gubernaculi non regunt: atque etiam in dextra ac leuâ movent remigio quodam impellunt. Lacertis inueniunt & gemine. Bouum caudis longissimus caulis: atque in ima parte hirtus. Idem asinis: longior quam equis: sed setosus ueterinis Leoni in summa parte ut bubus & forici: & pãtheris non ita. Vulpibus & lupis uillosus ut ouibus: quippe perior. Sues intorquent. Canum degeneres sub alui reflexunt. De uocibus.

Ca.

LI.

LIBER.

Ocem nō habere nisi quæ pulmone & arterias habet. hoc est nisi quæ spirat. Aristoteles putat. Idcirco & insectis sonū esse nō uocem intus meatu spiritui: & inclusio sonante. Alia murmur edere ut apes. Alia cū tractu stridorē ut cicadas: Recepto enim ut duabus sub pectore cauis spiritu mobili occurrente membrana intus attritu eius sonare viscera fat notum est. Cætera simul cum uolatu incipere audiri: & desinere: ut muscas apes. Sonum enim attritu & interiore aura nō anima reddi. Locustas pēnarum & semorū attritu sonare creditur sane. Item aquatiliū pectines stridere cū uolant. Mobilia & crusta inuenta nec uocem nec sonum ullum habere. Sed & cæteri pisces quibus pulmone & arteria careant: non in totū sine ullo sono sunt. Stridorē eum. dentibus fieri cauillantur. Et iis qui caper uocatur in achelon anine grūnrum habet: & alii de quibus diximus oua parietibus. Sibilus serpētibz longus. Testudini abruptus. Ranis sonus sui generis ut dictū est: nisi si & in his ferenda dubitatio est qui mox in ore concipitur non in pectore. Multum tamen in his resfert & locorū natura. Mutæ in macedonia traduntur: Muti & apri. Auiū loquaciores quæ minores: & circa coitus maxime. Aliis in pugna uox ut coturnicibus. Aliis ante pugna ut perdicibus. Aliis cū uicere ut gallinaceis. Idem sua maribus. Aliis eadē ut scæminis: ut lusci marū generi. Quædā toto anno canunt: quædā ceteris temporibus: ut in singulis dictū est. Elephantas circa nares ore ipso sternutamento similē elidit sonum: per nares autem tubarum rau citati: Bubus tantū scæminis uox grauior in alio omni genere exiliior quā maribus. In hominē etia castratis. Infantis nascentis nulla auditur anteq̃ totus emergat utero. Primus semio anniculo est. Semestris locutus est Croci filius in crepundiis. Quo prodigio totum id cōcidit regnū. Qui celerius fari cœpere: tardius ingredi incipiunt. Vox roboratur a tredecim annis. Eadē in senectū exiliior. Neq̃ in alio animalū sapius mutatur. Mira præterea sunt de uoce magna digna dictū in theatrorū corchestris scobe aut harena superiecta deuorat: & i rudi parietū circūiectū. Etia doliis inanibus currit eadē cōcauo uel recto parietū spatio: quous leui sono dicta uerba ad alterū caput perferēs sinullat: æqualitas impediatur. Vox in homine magnā uultus partē habet. Agnoscimus eā priusq̃ cernamus: nō aliter q̃ oculis. Totis demq̃ sunt eæ quot in rerū natura mortales: & sua cuiq̃ sicut facies. Hinc illa gentiū totq̃ linguarū tot orbe diuersitas. Hinc tot cātibz & modulis flexiōes. Sed ante oia explanatio animi q̃ nos distinxit a feris. Inter ipsos quoq̃ hoēs discriminē alterū æque grādē a beluis fecit. De agnascētibz mēbris: & dicta Aristotelis de uita hominis. Ca. LII.

Embra animalibus agnata inuicilia sunt: sicut sextus homini semper digytus. Placum in ægypto nutrire portētū: binis & in aduersa capitis parte oculus hominē: sed iis nō cernentē. Miror quidē aristotelē nō modo credidisse præscire uitæ esse aliqua in corporibus ipsis: uerū etiā prodidisse. Quæ quanq̃ uana existimo: nec sine cōtatione proferenda: ne in se quisq̃ & auguria anxie quærat. Attingā tamē quæ tantus uir in doctrina nō spreuit. Igitur uitæ breuis signa ponit raros dentes: prælongos digytos: plūbeū colorē pluresq̃ in manu incisuras: nec perpetuas. Contra longē esse uitæ incuruos humeris: & in manu una duas incisuras lōgas habentes: & plures q̃. xxxii. dentes habētes: auribus amplis nec uniuersa hæc (ut arbitror) sed singula obseruat. Friuola (ut reor) & uulgo tamē narrata. Ad didit morum aspectus simili modo apud nos Trogus: & ipse auctor seuerissimus quos uerbis eius subiciā. Frons ubi est magna segnē animū subesse significat. Quibus parua molem. Quibus rotunda tracundum: uelut hoc uestigio tumoris apparente. Supercilia quibus porriguntur in rectū: molles significant. Quibus iuxta nasum flexa sunt: austeros quibus iuxta tēpora inflexa derisiores. Quibus in totū demissa maliuolos & inuidos. Oculi quibus cuncti sunt longi maleficos esse indicant. Qui carnosos a naribus angulos habēt: malitiæ nota puenti. Cādidī pars extēta notā impudētiæ habet. Qui idētidē autē operire solēt incōstātiæ. Auricularū magnitudo loquacitatis & stulticiæ nota est. Hactenus Trogus.

De anima & de habitu animalium: & quæ gustata interimant: & de uictu hominis: & quibus de causis non coquatur. Ca. LIII.

Nimē leonis uirus graue. Viri pestilens. Contacta halitu eius attingit. nulla feracitiusq̃ putrescūt afflicte reliquis. Hominis tantū natura infici uoluit pluribus modis: & ciborū hac dentū uiciis: sed maxime senio. Dolorem sentire nō poterat: tactu sensuq̃ omni carebat sine quā nūllū sentit. Eadē cōmeabat ab eo rectē assidue exitura supremo: & sola ex omnibus superflutura. Deniq̃ hæc trahabatur ex celo. Maius quoq̃ tū reperta

XII.

poena est: ut neq; ad ipsum quo uiuit in uita iuraret. Parthorum populis hoc præcipua: & a iuuenta propter indifferetis cibos: namq; & nino foetēt ora nimio. Se dñbi proceres medetur grano assyrii mali: cuius est suauitas præcipua in esculenta addito. Elephantorū aia serpentes extrahit. Ceruorū itē urit. Diximus hominū genera qui uenena serpentium suū e corporibus exigerēt. Quin & suibus: serpātes in pabulo sunt: & aliis uenenū est. Quæ insar & appellauimus oīa olei aspersu necant. Vultures unguēto quidem fugant. Alia alios appetunt odores. Scarabei rosam. Quosdā serpētes scorpio occidit. Scythæ sagittarū ungunt acie uiperina sanie & humano sanguine. Iremediabile id scelus. Mortē ilico affert leui taætu. Quæ animalū ueneno pascere dixerunt. Quædam innocua alioquin uenenatis pasta noxia fiunt & ipsa. Apros in pāphilia & ciliciæ montosis salamādra ab iis deuorata qui edere moriunt. Nec enī est intellectus ullus in sapore uel odore. Et aqua uinūq; interimit. Salamandra ibi imortua: uel si oīno biberit unde petet. Itē rana quā uocat rubetā: tantū insidiarū est uitæ. Vespæ serpētes auide uescunt. Quo alimēto mortiferos iētus faciunt. ideo q; magna differentia est uictus: ut in tractu pisce uiuētium Theophrastus prodidit. Boues quoq; pisce uesci: sed nō nisi uiuente. Homini cibus utilissimus simplex. Aceruatio saporū pestifera: & cōdinēta perniciosiora. Difficiliter autē perficiunt oīa in cibis acris: nimia: & auide hūsta: & æstate q̄ hyeme difficilior: & in senectā q̄ in iuuenta. Vomitiones homini ad hæc in remediū excogitate frigidiora corpora faciunt. Inimicæ oculis maxime aut dēribus Somno cōcoquere corpulētia: qua firmitati utilius ideo athletas athletæ malūt cibos ambulatione perficere. Peruigilio quidē præcipue uincuntur cibi.

De corpulētia augēda uel minūēda: & quæ gustu famē ac sitim sedēt. Ca. LIII.
Vgescūt corpora dulcibus atq; pinguibus & potu. Minuuntur siccis & aridis: ac si-
a ti. Quædā animalia & pecudes quoq; in africa quarto die bibunt. Homini non ante
diem septimū letalis in ædia. Durasse & ultra undecimum plerosq;. Certū est mo-
ri esuriendi semper inexplebili auiditate animalū uni homini. Quædam rursus exiguū gu-
stu famen ac sitim sedant cōseruantq; uires: ut butyrū: ut titipace. glycyrrizon. Perniciosissimum autem & in omni uita quidem quod nimium. Præcipue tamen corpori minuiq; quod graue quolibet modo utilius. Verum ad reliqua naturæ transeamus.

C. II. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XII.
PROEMIVM.

NIMALIVM omniū quæ nosci potuere nature generatim mēbratinq; ita se habēt. Restāt neq; ipsa anima carentia quandoquidā nihil sine ea uiuit terra edita: ac inde eruta dicantur ac nullum fileatur rerū naturæ op? Diu fuere occulta eius beneficia. Summūq; munus homini datū arbores siluæq; intelligebantur. Hinc primum alimentum. Harum fronde mollior specus: libro uestis. Etiamnū gentes sic degunt. Quo magis ac magis admireris ab iis principiis cedi montes in marmora. Vestes a scribis peti. Vnionem in rubri maris profundo. Smaradum in ima tellure quæri. Ad hoc excogitata sūt aurum uulnera. Nimirum quoniam parum est collo crinibusq; gestari: nisi infoderētur etiā corpori. Quam obrem sequi par est ordinē uitæ & arbores ante alia dicere: ac morbis primordia iungere.

De arborum honore: & quando platanus primum in italia: & de natura earum. Ca. I.
Ae fuere nminū tēpla: priscosq; ritu simplici rura etiā nūc deo præcellētem arborem. Dicāt. Nec magis auro fulgētia atq; ebore simulacra quā lucos. Et in iis silentia ipsa adoramus. Arborū genera numinibus suis dicata perpetuo: seruantur. Vt Ioui esculus. Apollini laurus. Minerue olea. Veneri myrtus. Herculi populus. Quin & siluanos Faunosq; & deorum genera siluis ac sua numina tanq; cælo attributa credimus. Arbores postea grādiōribus fruge succis hominē mitigauere. Ex iis recreās mēbra olei liquoresq; potus uini: tot deniq; sapes annui spōte uenientes: & mensæ depugnet licet earū causa cum feris: & pasti naufragorum corporibus pisces expectantur etiamnum tamen se cæde Mille præterea sunt usus earū sine quib; uita degi non possit. Arbore fulcamus maria terrasq; admoemus. Arbore exædificamus tecta. Ex arbore & simulacra numinum fuere

LIBER.

nondum præcio excogitato beluarum cadaueri: atq; ut adis nato iure luxurie eodē ebore
 numinū ora spectarentur: & menfarū pedes. Prodūt alpihus cœrcitas & tam inexuperabili
 munimento gallias hanc primū habuisse causam superfundēdi sese italie: quod Elico ex hel
 uetis ciuis eorū fabrilē ob artē romæ cōmoratus sicū sicca & uuā: oleiq; ac uini præmissa re
 meam secū tulisset. Qua propter hæc uel bello quæsisse uenia sit. Sed quis nō iure miretur
 arborem umbræ gratia tantū petiti orbe. Platanus ea est. Hæc per mare ionū in Diomedis
 insulā eiisdē tumuli gratia primū inuecta. Inde in siciliā transgressa: atq; inter primas dona
 ta italiæ: etiā ad morinos usq; per uestea: ad tributariū etiā pertinēs solum: ut gentes uesti y
 gal & pro umbra pendant. Dionysius prior siciliæ tyrannus regiam in urbem transtulit eas
 domus suæ miraculū: ubi postea factū gymnasiū: nec potuisse in amplitudinem adolescere.
 Haud alia fuisse in italia ac nominatim hispania apud auctores inuenitur. Hoc actū circa ca
 præ urbis ætatē: tantūq; postea honoris increuit ut mero infuso enutiantur. Cōpertum id
 maxime pdesse radicibus. Docuimusq; etiā arbores uia portare. Celebrare sunt primum in
 ambulatione achademix athenis cubitorū. xxx. sex unius radice ramos antecēdēte. Nūc est
 elara in lycia socia gelidi fontis amœnitatē itinēri appositā domicili. caua octoginta atq;
 unius pedū specu: numerofo uertice: & se iactis protegens ramorū arboribus instar agros
 longis optinēs umbris: ac ne quid desit speluncæ imagini saxea intrus crepidinis corona mu
 scos cōplexa pumices extat: tā digna miraculo: ut Lucinius Mutianus ter cōsul & nuper
 puincix eius legatus prodēdū etiā posteris putarit epulatū intra eā se cum duodeuicesimo
 comite. Large ipsa toros præbēte fronde ab omni astatu securū oprantē hymbriū per folia
 crepitus. Letiorēq; marinorū nitore picturæ uarietate laqueariū auro cubuisse in eadē. Ali
 ud exemplū Caii principis in ueliterno rure mirati unius tabulata: laxeq; ramorū trabibus
 scāna patula & in ea epulati cū ipse pars esset umbræ quindecī cōuiuarū ac ministeriū capa
 cem triclinio: quā cōnā appellauit ille nidū. Est gortyne in insula creta iuxta fontē platan
 una insignis utriusq; linguæ monumētis: nūq; folia dimittēs. Statimq; ei gratiæ fabulosi
 tas superfuit. louē sub ea cū Europa cōcubuisse. ceu uero nō aliq; eius generis esset in cypro
 sed ex ea primū in ipsa creta ut est natura hominū nouitatis auida. Platani satē regeneraue
 re uitium: qñ quidē cōmēdatio arboris eius nō alia maior est: q; solē astate areere: hyeme ad
 mittere. Inde in italiā quoq; ac suburbana sua Claudio principe Marcelli Efernini libertus
 sed qui se potentix eā Cæsaris libertis adoptasset spado thesalicus prædiues ut merito dici
 posset. Id quoq; Dionysius transtulit id genus. Durantq; etiam in italia portenta terrarum
 præter illa scilicet quæ ipsa excogitauit italia.

De cameplatano: & quis totonderit uiri varia.

Ca. II.

Amq; & cameplatani uocantur coactæ breuitatis: quoniam arborum etiam abortus
 inuenimus. Hoc quoq; ergo in genere pumilionum infœlicitas dicta erit. Fit autē
 ferendi genere & recidendi primus. Cn. Matius ex equestri ordine Diui Augusti
 amicus inuenit nemora tonsilia infra hos. lxxx. annos.

De peregrinis arboribus: & malo assyria.

Ca. III.

Eregrinæ cerasi persiceq; & omnes quarum græca nomina aut aliena. Sed quæ ex
 iis incolarum numero esse cœpere dicentur inter fructiferas. In præsentia externa p
 sequemur a salutarī maxime orsi. Malus assyria quam alii uocant medicam uenenis
 medetur. Folium eius est unedonis intercurrentibus spinis. Pomum ipsum alias non mandī
 tur: odore præcellit foliorum quoq; qui transit in uestes una conditus aicetq; animalū no
 xia. Arbor ipsa omnibus horis pomifera est: aliis cadentibus: aliis maturefcentibus: aliis ue
 ro subnascentibus. Tentauere gentes transferre ad se propter remedii præstantiam fictili
 bus in uasis deto per cauernas radicibus spiramento. Qualiter omnia transitura longius se
 ri artissime transferrīq; quæ meminisse conueniet: ut semel quæq; dicatur: Sed nisi apud me
 dos & in persidæ nasci noluit. Hæc cuius grana parthorū proceres in coquere diximus escu
 lentis cōmēdandi halicus gratia. Nec alia arbor laudatur in medijs. Lanigeras serum in mē
 tione gentis eius narrauimus.

De indiæ arboribus: uel quan

do primum romæ hebenus.

Ca.

III.

i Tē indiæ arborū magnitudinē unā: quā peculiatius. Virgilius celebrauit hebenum
 nūq; alibi nasci professus. Hierodotus eam æthiopix intelligere maluit: tribnti uice
 regibus perfidis e materix eius centenas phalangas tertio quoq; anno pensitasse æthiopas

cum auro & ebore prodendo. Non omittendū id quoque uicenos dentes elephātorū grādes: quoniam ita significauit: athiopus eadē causa pendere solitos: tanta ebori auctoritas erat ut bis nostrā trecentesimo decimo anno. Tunc enī auctor ille hystoriā eā condidit. Thuris in italia. Quo magis mirū est: quod eideſcredimus: qui padū amnē nō uidisse: nemini ad id reā pus alia: grāciā: aut sibi cognitū Aethiopiā forma ut diximus. Meroen usq; nuper alat. Neroni principi rarā arborē hebenū. A meroe usq; ad syenē finē ipetii per nongēta nonaginta sex mil. pas. nullāq; aliā nisi palmarum generis esse docuit. Ideo fortassis in tributōrū auctoritate tertiā res fuerit hebenus. Romā eā magnus Pōpeius in triumpho mitridatico ostēdit. Accendi eam Fabianus negat. Vritur tamen odore iucundo. Duo genera eius. Rarū id quod melius arboreū trunco enodi: materiā nigri: splendoris: ac uel sine arte protinus iucundi. Alterum fruticosū cytisi modo. & tota india dispersum est.

De spina & ficu indicis.

Ca. VI.

Bi & spina similis sed deprahensa uel lucernis igni protinus transiliēte. Nūc eas exponā quas mirata est Alexātri magui uictoria orbe eo patefacto. Ficus ibi exilia poma habet ipsa se semp serēs: uastis diffundit ramis. Quorū pōdera adeo in terrā curuantur: ut annuo spatio infingantur: nouāq; sibi ppaginē faciāt circa parētē in orbes: quodā opere topiario. Intra septē eā estiuat pastores. opacā pariter & munita uallo arboris. dēora specie subter intuiti proculue fornicato ambitu. Superiores eiūsdē rami in excelsū emicant: siluosa multitudine: uasto matris corpore: ut. lx. pas. pleraq; orbe colligāt. Vmbre nero bina stadia opiant: Foliorū latitudo peltā effigiē amazonicā habet. Ea causā fructū integēs crescere phibet. Rarusq; est nec fabam agnitudinē excedēs. Sed per folia solibus coctus p̄dulci sapore digno miraculo arboris gignit circa acefinem maxime annem.

De arbore pala: & arboribus indicis sine nominibus & laniferis.

Ca. VII.

Aior alia poma & suauitate praeclētion: quo sapiētiores inderū uiuūt. Folium alas autū imitatur longitudine triū cubitorū: latitudine duū fructū e cortice mittit admirabile fucci dulcedine: ut uno quaternos saliet. arbori nomen palā: poma ariene. Plurima est in sidracis expēditionū. Alexātri termino. Est & alia similis huic: dulciōr poma sed intraneorū ualitudini infesta. Dixerat alexander ne qs agminis sui id pomū attingeret. Genera arborū macedones narrauerē: ex maiore parte sine nobis. Est & terebintho similis cetera: poma amygdali: uel minore tātū magnitudine: praecipuā suauitatis in bacris. Vtēq; hanc aliqui terebinthū esse pprii generis potiusq; similē ei putauerūt. Sed unde uestes lineas faciūt: foliis moro similis: calice bōbicino. Rhodo ferūt eā in campis: nec est gratior uel tarum prospectus. Oliua india sterilis: praeterq; oleastri. fructū.

De piperis arboribus: & gariophylo: & aliis pluribus.

Ca. VIII.

Assim uero quā piper gignunt: iuniperis nostri similes: q̄q; in frōte caucasi folibus opposita gigni tantū eas aliqui tradidere. Semina iunipero distant paruulis silisq; equales in passiolis uidemus. Hāc priusq; dehiscant: decerpāe tostāq; sole faciūt qd uocatur piper longum. Paulatim uero dehiscētes per maturitatē ostendunt candidū piper quod deinde tostū solibus colore rugisq; mutatur. Verum & iis sua iniuria est: atq; ea in temperie carbunculantur: fiuntq; semina cassa & inania: q; uocant brechmasim: idorum ligna significant abortum. Hoc ex omni genere asperrimū leuissimūq; & pallidū. Gratiū nigri: leniusq; utroq; candidū. Nō est huius arboris radix: ut aliqui existimauerē: quā uocant singiuerim: alii uero gingiberim quāquā sapore simili. Id enim in arabia atq; troglodytica in uillis nascitur. Paruā hārbā radice cādida. Celeriter ea cariē sentit: quis in tanta amaritudine. Preciū eius in libras sex. Piper longū facillime adulterat alexādrino sinapi. Emitur in libras. xxv. Albū. xviij. Nigrū. xiiii. Vsum eius adeo placuisse mirū est. In aliis quippe suauitas coepit: in aliis species inuitauit. Huic nec poma nec baccē: cōmendatio est aliqua. Sola placere amaritudine: & hac in indos peti. Quis ille qui primus cibis experiri uoluit: aut cui in appetenda auaritate esurire nō fuit facius? Vtrū siluestre gētibus suis est: & tamē ponere emēt ut aurū uel argētū. Piperis arborē iā etiā habet italia maiorē myrto: nec absimilē Amaritudo grano eadē quā piperi myrteo creditur esse. Deest tosta illa maturitas: ideoq; & rugarū colorisq; similitudo. Adulteratur inniperi baccis mire uim trahentibus. In pōdere qdē multis modis. Et etiānum in india piperis grani simile: quod uocat gariophylō gran: dius fragiliusq;. Tradūt in indico luco id gigni: Aduchitur odoris gratia. Fert & in spinis

LIBER.

piperis similitudinem: præcipua amaritudine foliis paruis dēfiscipri modo: ramis triū cūbitorum: cortice pollido: radice lata: lignosaq; bufei coloris. Hac in aqua cū semine exceppta in aëreo uase medicamētū fit: quod uocat lycione. Ea spina & in pelio mōte nascit: adulyteratq; medicamētū. Itē asphodeli radix aut fel bubulū aut absinthium uel thus uel amurca. Absinthii aptissimū medicina: quod est spumofum. Indi in utribus camelorū aut rhinocerotum admittunt. Spinā ipsam in græcia quidam pixacanthum chironium uocant.

De machir & arboribus amanæ gentis.

Ca.

VIII.

T machir ex india aduehitur cortex rubēs: radice magnæ: nomie arboris suæ. Quale sit ea in copertū habeo. Corticis melle decocti usus in medicina ad dysentericos præcipuus habetur. Saccorū & arabia fert: sed laudatius india. Est autem mel in arūdinibus collectū: gūmiū modo candidū: dētibus fragile. Amplissimū nuciis auellane magnitudine ad medicina: tantū usum. Contermina indis gens ariana appellatur: cuius spina lachrimarū speciosa: mirrhe similis: accessu propter aculeos anxio. Ibi & frutex pestilās raphani folio: lauri odore: equos inuitate: qui pene equitatu orbauit. Alexandrū primo introitu. Quod & in gedrolis accidit. Item laurino folio. Et ibi spina tradita est: cuius liquor asperus oculis cæcitatem infert animalibus oībus. Necnō & hærba pēpui odoris referta minutis serpentibus. quarū istū protinus moriendū esset. Onesicritus tradit in hyrcaniæ cōuallibus ficis similes esse arbores quæ uocentur occhi: ex quib; defluat mel horis maturinis durabus.

De bedellio & arboribus persici maris.

Ca.

IX.

u lema est bactriana: in qua bedelliū nominauissimū. Arbor nigra est magnitudie oleæ folio roboris: fructu caprifici: naturaq; gūmi. Alii brochon appellāt: alii malachra: alii maldacon. Nigrū uero & in ofas cōuolutū hadrobalū. Esse autē debet translucidum: si mile cæræ: odoratū: & cū fricatur pingue: gustu amarū citra acorē. In sacris uino perfusum odoratus. Nascitur & in arabia indiaq; & media ac: babylone. Aliqui peraticū uocat ex mēdia aduectū. Facilius hoc & crustosius: amariūq; & gūmosum. Adulteratur amygdala nucē. Cætera eius genera cortice: & scordasti: ita uocatur arbor æmula gummi. Sed deprehenduntur quod semel dixisse & in cæteros odores satis ut sit odore coloris: pondere: gustu: igne. Bactriano nitor futus: multiq; candidi unguēs. Præterea suum pōdus: quod grauius esse aut leuius nō debeat. Preciū sincero in libras decem tantū. Gentes supradictas persis attingit: rubro: mari: quod ibi persicū uocauimus longe in terra æstus agente. Mira arborum natura. Namq; erofæ sale inuectis derelictisq; similes sicco liqore radicibus undis polyposum modo amplexæ steriles harenas spectantur. Eadem mari adueniente fluctibus pulsate resistunt inobiles. Quin & pleno æstu operiūtur toræ. Apparetq; rerū argumētis asperitate aqnarū illas ali. Magnitudo mirāda est. Species similis unedonis. Pomū amigdalīs extra itus cōtortis nucleis.

De arboribus pficæ insulæ: & lanigeris arboribus.

Ca.

X.

Ylos insula in eodē sinu est: repleta siluis qua spectat orientē: quaq; & ipsa æstu maris pefunditur. Magnitudo singulis arboribus fisci. Flos suauitate inenarrabili. Pomū lupino simile: ppter asperitatē intraetum omnibus aialibus. Eiusdē insulæ excelso flore suggestu lanigeræ arbores alio modo q; serū: iis folia in fecunda: quæ ni minora esset ostendunt lanuginis pilas: ex quibus uestes præciso linteo faciunt.

De gosampino & arboribus ex quibus uestes fiunt: & quibus modis constent arborum fructus.

Ca.

XI.

Arbores uocant gosampinos fertiliores etiā tylo uero minores: quæ distant. x. passibus luba circa fruticem lanugines esse tradit: linteaq; fieri indicis præstantiora. Arabiæ autē arbores ex quibus uestes faciant cynas uocari: folio palme simili. Sic idos suæ arbores uestiūt. In tyliis autē & alia arbor floret albe uiole specie: sed magnitudine quaduplici sine odore quod miremur. In eo tractu est & alia similis foliosior tamē roseiq; floris: quæ noctu cōprimēs aperire incipit solis exortu: meridie expandit. Incolæ dormire eum dicunt. Fert eadem insula & palmas: oleasq; ac uites: & cum reliquo pomorū genere ficos. Nulli arborū folia ibi decidunt. Rigaturq; gelidis fontibus: & hymbres accipit uicina iis arabia flagitat quandam generum distinctionem: quoniam fructus iis constat: radice: frutice: cortice: succo: lachryma: ligno: furculo: flore: folio: pomo:

De costo & nardo: & differentiis nardi.

Ca.

XII.

XII.

Radix & foliū indis ē maximo precio. Radix costi gustu feruēs: odore eximio: fructice alias inuili: primo statim introitu anis indi ipatule insula. Duo sunt eius generā nigrū & quod melius candicans. Preciū in libras. xvi. De folio nardi plura dicere par est: ut principali in unguentis Frutex est: graui & crassa radice: sed breui ac nigra: fragiliq: quis pingui. Situm redolente ut cupressi aspero sapore: folio paruo desiq: Cacumina i aristas se spargunt: ideo gemina dote nardi spicas ac folia celebrant. Alterum eius genus apud gangē nascens dānatur. In totum ozenitidis nomine uirus redolens. Adulteratur ex pseudo nardo hārba quā ubiq: nascitur rasiore atq: latiore folio: & colore languido i candidum uergente. Itē sua radice permixta ponderis cā: & gūmi: spumaq: argenti aut sibio: cyperi ue cortice: Sincerū quidem leuitate deprehēditur: & colore ruffo: odorifq: suauitate & gustu: maxime siccante os sapore iucūdo. Precium spica i libras. lxxx. Folia diuisere ad nouā āplitudinem: qd adrospherū uocatur maioribus siciis. xxx. Quod minore folio ē meosospharū appellat emic. lx. Laudatissimū microspherū e minimis foliū. Preciūq: eius. lxxv. odorī gratia oibus maior recētibus. Nardo color q i ueterauerit nigriori melior. In nostro orbe pxime laudatur syriacū. mox gallicū. Tertio loco creticū: qd aliū qd ē agirō uocat: aliū aliphū: folio olusatri: caule cubitali geniculato: i purpura albicate: radice obliqua uillosaq: & imitante auiū pedes. Baccaris uocatur nardus rusticū de quo dicemus inter flores. Sunt aut ea omnia hārbe prater indicū. Ex iis gallicū & cū radice uellitur: abluuntq: uino. Sicatur i umbra: alligatur fasciculis i charta: nō multum ab indico differens. Syriaco tamē leuius. Precium siciis. xlii. In iis probatio una: ne sint fragilia & arida potiusq: sicca folia. Cum gallico nardo semp nascitur hārba: quā hirculis uocatur a grauitate odoris & similitudine: qua maxime adulteratur. Distat q sine cauliculo est: & quod minoribus foliis: qq: radiis neq: amara neq: odorata. De assaro amomo & amomi & de cardamomo. Ca. XIII.

Ardi uim habet & assarum: quod & ipsum aliqui siluestre nardum appellant Est autem nardum ederae foliis: rotundioribus tantum mollioribusq: flore purpureo radice gallici nardi simile: acinosum: saporis calidi: ac uenosi. Montibus in umbrosis bis anno floret. Optimum in ponto: proximum in phrygia: tertium i illyrico. Foditur cum folia mittere incipit. Et in sole siccatur: celeriter situm trahens: ac senescens: inuenta nuper & i thracia hārba est cuius folia nihil ab indico nardo distant. Amomi uua in usu est indica uite la brusca ut aliū existimauere frutice uenoso: palmi altitudine: carpiturq: cum radice: manipulum leniter componitur protinus fragile. Laudatur quāmaxime punici mali foliis simile. nec rugoris: colore ruffo. Secunda bonitas pallido. Hærbaceum peius: Pessimūq: candidum: & uetustate euenit. Precium uua in libras sici. lxx. Friato uero amomo. xlviii. Nascitur & in armenia parte que uocatur ocene: & in media & in ponto. Adulteratur foliis punicis & gūmiliquido ut cohæreat: conuoluatq: se in uua modum. Est & quā uocatur amomis minus uenosa: atq: durior: ac minus odorata: a quo apparet aut aliud esse: aut colligi i maturum. Similes iis & nomine & frutice cardamomū semine ob longo. Metitur eodē modo & in arabia. Quattuor eius genera. Viridissimum ac pingue acutis angulis cōtumax fri cantū: quod maxime laudatur. Proximum eius ruffo candicans. Tertium breuius atq: nigrius. Peius tamen uarium & facile tritu: odorifq: parui. Quod uerius costo uicinius esse debet. Hoc & apud medos nascitur. Precium optimi in libras. xii. Cinamomo gentilitas proxima erat nilus: ni prius arabia diuicias indicari conueniret: causasq: quā cognomen illi scilicet ac beatae dedere. Principalia ergo in illa thus & myrrha. Hæc & cum troglodytis cōis.

De thure & arboribus thuris.

Ca.

XIII.

Huic præter arabia nullis: ac ne arabia quidem uniuersa. In medio eius sūt fere atramitæ pago sabeorum capite regni Sabota: in monte excelso: a quo octo mansionibus distat ergo eorū thurifera. Saba appellatur: quod significare græci mysteriū dicunt: spectans ortus solis æstiuū undiq: rupibus inuia & a dextra maris scopulis inaccessa. Id solum e rubro lacteum traditur. Siluarum longitudo est schoenorum. xx. Latitudo dimidium eius. Schoenus pater Eratosthenis ratione stadia. xl. hoc est passus quinq: milia. Aliqui. xxii. stadia singulis schoenis dedere: attolluntur colles alti: decurruntq: & in palma arbores sponte nata. Terram argillosam esse conuenit: raris fontibus ac nitrosis. Attingunt & minici pagus alius: p quos euehit uno tramite angusto. Ii primi cōmerciū thuris fecere maxiq: exercent A quibus & miniciū dictū ē. Nec præterea arabū alii thuris arbore uident

in

LIBER.

ac ne horū quidē oēs. Ferūtq. ccc. nō amplius esse familiarum: quæ ius per successiones id sibi uendicent. Sacros uocari ob id: nec ullo congressu fo minarū funcrūq. cū incidant eas arbores: aut metant pollui. Atq. ita religione merces augeri. Quidā promiscuū ius iis populis eē tradunt in siluis. Alii per uices annorū diuidi. Nec arboris ipsius quæ sit facies cōstat Res in arabia gessimus: & romana arma i magnā partē eius penetrauerē. Ceterā Cæsar Augusti filius inde gloriā petiit: nec tamē ab ullo (quod equidē sciā) latino arborū eaz. tradita ē facies. Græcorū exēpla uariant. Alii folio pyri minore dūtaxat & hærbidi coloris prodidere. Alii lētisco similē subrutilo folio. Quidam terebinthū esse & hoc uisum. Antigon regi allato frutice. Iuba ex iis uoluminibus q̄ scripsit ad C. Cæsarē Augusti filiū ardentē fama arabiz tradit cōcorti esse caudicis: ramis aceris maxime ponti. Succum amygdalæ modo emittere. Taleq. in carmania apparere: & in ægypto fatas studio prolemæorū regnarium. Cortice lauri eē constat. Quidam & folium simile dixere. Talis certe fuit arbor sardi bus. Nā & asiz reges ferendi curam habuerūt. Qui mea ætate legati ex arabia uenerūt: oia incertiora fecerunt. Quod iure miremur uirgis etiā thuris ad nos cōmeantibus quibus credi potest: matrem quoq. teretem & enodi fructicare trunco. Meti semel anno solebat minore occasione uendendi: iam quæstus aliam uiam affert.

De natura thuris & generibus.

Ca.

XV.

Rior atq. naturalis uindemia circa canis ortū flagratissimo æstu incidentibus: quæ maxime uideatur esse prægnās: tenuissimūq. tēdi cortex. Laxatur hic plaga: nō admittitur. Inde: profilit spuma piguis. Hæc cōcreta densatur: ubi loci natura poscat tergere palmea excipiente. Aliubi area circū pautā. Purius illo modo sed hoc ponderosius. Quod i arbore hæsit ferro depestitur: ideo corticosum. Silua diuisa: certis portioibus mutua inocetia tuta ē. Neq. ullus. faucias arbores custodit. Nemo furatur alteri. Ad hercule Alexandriæ ubi thura iterpollantur: nulla satis custodit diligetia officinas. Subligaria signantur opifici. Persona adicitur capiti: densus ue reticulus. Nudi emittūt: tato minus fidei apud. Nos pœna: quā apud illos siluæ habent. Autūno legitur ex æstiuo partu. Hoc purissimū candidū. Secunda uindemia est uere: ad cā hyeme corticibus icis. Ruffū hoc exic nec cōparandum priori. Illud carfiatū: hoc dathiatū uocant. Creditur & nouellæ arboris cādidus esse: sed ueteris odoratus. quidā & i insulis melius putant gigni. Iuba in insulis negat nasci. Quod ex eo rotunditate guttæ pependit masculum uocamus. cum alias nō fere mas uocetur: ubi nō sit fœmina. Religioni tributum ne sexu alter usurparetur. Masculum aliqui putant a specie testium dictum. Præcipua autem gratia est mammoso cū harente la chryma priore consecuta alia miscuit se. Singula hæc manū implere solita inuenio. Cū minor diripiendi auiditate lentius nasci liceret. Græci strygoniam & atomū tali modo apelant: minorem autem orobiam. Micas concusu elisas māmā uocamus. Etiannum tamē inueniuntur guttæ: quæ tertiam partem minæ: hoc ē. xxxix. denarorum pondus æquent. Alexandro magno in puericia sine persimonia thura ingerenti aris pedagogus Leonides dixerat: ut illo modo cum deuicisset thuriferas gētes supplicaret. At ille arabia potitus thure, onustam nauī misit ei. Large exortatus ut deos adoraret. Thus collectum saporā camelis cōuehitur porta ad id una patente. Digredi uia capitale leges fecere. Ibi decimas deo: quæ uocant Sabin. Mensura nō pōdere sacerdotes accipiūt. Nec ante mercari licet. Inde ipensæ publicæ tolerantur. Nam & benigne certo itinerū numero deus hospites pascit. Euehi nō pōt nisi per gebbanitas. Itaq. & horū regi penditur uestigal. Caput eorum thōma abest a gaza nostri littoris iudeæ oppido. lxxx. xxxvii. mil. pas. Quod diuiditur in mansiones camelorū lxxii. Sunt & quæ sacerdotibus dantur portiones scribisq. regum certæ. Sed preter hos & custodes satellitesq. & hostiarii & ministri populantur. Iam quacūq. iter est aliubi pro aqua aliubi pro pabulo aut pro mansionibus uariisq. portoriis pendunt: ut sūptus in singulos camelos denarium dc. lxxxviii. ad nostrum litus collibat. Iterūq. impii nostri publicanis penditur. Itaq. optimi thuris libra siclorum. vi. Precium habet secunda. xii. tertia. xiiii. Apud nos ad ulteratur resinæ candide gēma p̄simili: sed deprehenditur quibus dictum est mōis. Probat candore: āplitudine: fragilitate: carbōe. Ut statī ardeat. Itē ne dētē recipiat poti? q̄ imicas frāgatur.

De myrrha & arboribus myrrhæ.

Ca.

XVI.

Myrrhā in iisdē siluis permixtā arborem nasci tradidere: aliqui plures seperati. Quippe multis in locis arabiz gignitur: ut apparebit in generibus. Cōuehitur & ex siluis.

laudata: petuntq; eam etiam a troglodytis sabbæi transitu maris. Satiua quoq; puenit multum siluestri prælata. Gaudet rastris & ablaqueationibus. Melior radice refrigerata. Arbori Altitudo ad quinq; cubita. nec sine spina: caudice duro & i torto: crassiore quam thuris & ab radice etiam quam reliqua sui parte. Corticem lenē: similēq; unedōi. Scabrum alii spī nosq; dixere. Foelium oliuæ: uerum crispus: & aculeatum. Iuba olusatri aliqui similē iu niperō scabriorem tantum: spinisq; horridam: folio rotondiore: sed sapore iuniperi. Necnō fuere qui e thuris arbore utrunq; nasci mentirentur. Inciduntur bis & ipsæ: iisdemq; tēporibus: sed a radice usq; ad ramos qui ualant. Sudent autem sponte priusq; inciduntur. statē dictam: cui nulla præfertur. Ab hac satiua & in siluestri quoq; melior æstiuā. Non dant ex myrrha portiones deo: quoniam & apud alios nascitur. Regi tamē gebbanitarum. quartas partes eius pendunt. Cetero passim ac uulgo coemptam in folles confartitū: ipsiq; unguē tarii digerunt haud difficulter odoris atq; pinguedinis argumentis.

De generibus myrrhæ: & natura. & præcio eius.

Ca. XVII.

Enera conplura. Troglodytica siluestrium prima. Erythrea sequens & i aqua statea & astramitica est gebbannitica & auferitis gebbannitarum regno Tertia dianitis. Quarta collatitia. Quinta sembracena a ciuitate regni sabeiū mīari proxima. Sex ta quam durissimā uocant. Est & candida uno tantum loco: quæ in messalum oppidum confertur. Probatum troglodytica pinguedine: & quod aspectu aridior est: sordidatq; atq; barbara: sed acrior cæteris. Sembracena prædictis caret uitis: ante alias hylaris: sed uiribus tenuis. In plenum autem probatio est minutis glebis: nec rotundis. In concretu albicatis succi & tabescētis: utq; cōfracta cādidos unguēs habeat: gustu leniter amara. Secunda: bonitas itus uaria. Pessima quæ itus nigra peior si sit etiam foris. Precia ex occasione ementiū uaria. Statæa a. vi. ad. l. Satiuæ sūmum ad. xxii. Erythræ ad. xvi. hanc uolunt arabicam intelligi. Troglodyticæ nucleo ad. xiii. Sex uero quæ odorariam uocant ad. xiiii. Adulteratur lentisci glebis & gūmi. Item cucumeris succo amaritudinis causa: sicut ponderis spuma argenti. Reliqua uitia deprehenduntur sapore: gūmi dente lentefente. Facillime autem adulteratur indica myrrha: quæ ibidem quadam e spina colligitur. Hoc solum peius india affert facili distinctione: tanto deterior est.

De mastice: ladano: & bruta: enhemō: & strobō: & de styrace.

Ca. XVIII.

Rgo transit in masticem quæ ex alia spina fit in india. Itemq; in arabia lamā uocāt. Sed mastice quoq; gemina est: quoniam & in asia græciq; hæba reperitur e radice folia emittens: & carduum similem alo seminis plenum lachryma: quæ erumpit i cisa parte sūma uix ut dinosci possit a mastice uera. Necnon & tertia in ponto est bituminis similior. Laudatissima autē chia candida: cuius precium in libras. xx. nigræ uero. xii. Chia lentisco traditur gigni gūmi modo. Adulteratur ut thura resina. Arabia etiam nūm & ladano gloriatur: forte caluq; hoc & iniuria fieri odores plures tradidere. Capras maleficiū alias frondibus animal: odoratorum uero fruticum: expetentius tanq; intelligāt precia carpere geminum caules prædulci liquore turgentes distillantemq; ab iis casus mixtura succum improbo barbarum uillo abstergere. Hunc glomerari in puluerem: & incoqui sole. Et ideo in ladano caprarum pilos esse. Sed hoc non alibi fieri q; in nabathæis: qui sunt ex arabia contermini syriæ. Recenciores ex auctoribus strobōn hoc uocāt. Traduntq; siluas arabum pastu caprarum infringi: atq; ita succum uillis i herescere. Verum autem laudanum cyprī insula esse. Ut obiter quæq; genera odorum dicantur: quauis non terrarum ordine. Similiter & hoc ibi fieri tradunt: & esse cesyphum hyrcorum barbis genibusq; uillosis ihærens. Sed edere flore deroso pastibus marutinis cum est rorulenta cypros. Deinde nebula sole discussa in puluerem mandentibus uillis adhærescere: atq; ita ladanium depecti. Sūt q; hærbam in cypro ex qua id fiat ladē appellēt: & enim illi ladanium uocant: huius pingui in sidere. Itaq; attractis funiculis hærbam eam cōuolui: atq; ita offas fieri. Ergo in utraq; genere bina genera: terrenum: & factitiū. Id quod terrenum est friabile: factitium lentum. Necnon & fruticem esse dicunt in carmania & super ægyptum per Ptolemæos translatis plantis. Aut ut alii generari & id in iis ut thuris arbori colligiq; ut hūmi inciso cortice: & capri nis pellibus excipi. Precia sunt laudatissimo in libras asses xl. Adulteratur myrti baccis: & aliis animalium sordibus. Sinceri odor debet esse ferus: & quodāmodo solitudinem redolens. Ipsum uisu aridum statim tactu mollescere. Accensū fulgere odore iucūdo gratitū.

LIBER.

Myrrhara deprehenduntur: crepitantq; in igne. Præterea sincero calculi potius e rupibus inhaerēt: q; puluis. In arabia & olea dotatur lachryma qua medicamentū cōficiat a græcis enhe mon dictū: singulari effectu contrahendis uulnerū cicatricibus. In maritimis eā fluctibus æstuq; operiuntur. Nec baccæ nocet: cū constet & in foliis salē relinqui. Hæc sūt peculiaria arabia. Et pauca præterea alibi cōmunia dicēda: quoniā i iis uincit: peregrinosq; ipsa myrrhæ odores & ab exteris petit. Tanta mortalibus suarū rerū satiētas est: alienariq; auidditas. Petunt igitur in helimæos arborē brutā cupresso fuscā similē: ex albidis ramis: iucundi odoris accēlam & cū miraculo historiis Claudii Cæsaris prædicatā. Folia eius ispergere positionibus parthos tradit. Odorē primū esse cedro: fumūq; eius contra ligna alia remedio: Nascitur ultra phasin tigrinq; i sinibus opimis scythiæ i monte scanthro. Petunt & i carina nos arborē strobū ad suffitus pfusam uino palmeo accēdētēs. Huius odor redit a cameris ad solū iuridus sed aggrauans capita citra dolorē tamē. Hoc sōnū ægris quærunt. His cōmerciis carracē oppodiū aperuere: quod ē illis nundinariū. Inde gabba oēs petere solebant dierū. xx. itinere: & palestina: syriā. Postea caracē peti coeptū: ac regna parthorū ex ea causa luba auctor est. Mihi & ad persas ēt prius ista portasse: q; i syriā aut ægyptū uidentur. Hierodoto teste: q; tradit singula milia talētū thuris annua pensitasse arabas regibus p̄sarū. Ex syria reuehūt syracem: acri odore eius in focis abigētes suorū fastidiū. Cætero nō alia ligni genera sunt i usu quā odorata. Cibosq; fabæ coquunt thuris ligno: alii mirrhæ. Opidorū uicorūq; nō alio quā ex aris fumo atq; nidore. Ad hunc ergo sanādū urunt stiracē in pelli bus hyrcinis sufficitq; recta. Adeo nulla est uoluptas: quæ assidue uitate sui fastidiū pariat. Eū dē & ad serpentes fugādos urunt i odoriferis siluis frequentissimas.

De felicitate arabia.

Ca.

XIX.

On sunt eorū cinnamomū aut casia. Et tamē foelix appellatur arabia falso & ingrati cognominis. quæ hoc acceptū superis ferat: cū plus ex eo i feris debeat. Beatum illa fecit hominē etiā in morte luxuria: quæ diis intellexerat genita ad hibēs urendis de functis. Petiti rerū adstruxerūt nō ferre tantū annuo fœtu: quātū Nero princeps nouissimō pōpæ suæ die cōcremauit. Aestimetur postea toto orbe singulis annis tot funera: aceruatimq; congesta honori cadauerunt: quæ diis p singulas micæ dantur. Nec minus ppietii erant mola falsa supplicatibus. Immo uero: ut palam ē placatiores. Verū arabia etiā nūc foelicius mare. Est ex illo nanq; margaritas mittit. Minimaq; cōputatione milles centena milia sestertiū annis omnibus india & sēres peninsulæq; illa iperio nostro adimūt. Tanto nobis delitiæ & foemine constant. Quota enim portio ex illis ad deos quæso iā uti ad inferos pertinet.

De cinnamomo & xilocinnamomo & casia.

Ca.

XX.

Innamomum & casia fabulosa narrauit antiquitas: princeps ue Hierodotus auium nidis: & priuatim phoenicis: i quo situ Liber pater educatus esset ex inuiis rupibus arboribusq; decuti carnis: quam ipsæ inferent pondere aut plumbatis sagittis. Item cassiam circa paludes propugnante unguibus ditro uespertionum genere: aligerisq; serpētibz: his commentis augentes rerum precia. Commutata uero fabula est ad meridiani solis percussus: innēnarabilem quēdam uniuersi halitum e tota peninsula existere tot generum auris spirante concentu. Magniq; Alexandri classibus arabiam odore primum nūcia tam in altum. Omnia falsa: siquidem cinnamomum idēq; cinnamum nascitur in æthiopia troglodytis connubio permixta. Ii mercantes a contemnis uehūt per maria uasta ratibus: quas neq; gubernacula regant: neq; remi trahan uel impellant non uela: non ratio ulla adiuuet: cum omnium instar ibi sint homo tantum & audacia. Præterea hybernum mare exigant circa brumam euri tum maxime flantibus. Ii recto cursu per sinus impellūt. atq; promontorii ambitu argeste deferunt emporium gebbannitarum: qui uocatur ocila. Quā ob rem illi maxime id petunt. Produuntq; uix quinto anno reuertit uegotiatores: & multos in terire. Contra reuehūt uitrea: & ænea: uestes fibulas cum armillis ac monilibus. Ergo negotiatio illa foeminarum maxime fide constat. Ipse frutex duorum cubitorum altitudine amplissimus: palmiq; minimus. iiii. digytorum crassitudinis: statim a terra sex digytis surculosus arido similis. Cū uiret non odoratus: folio origani: siccitate gaudens: sterilior hymbre ceu diræ naturæ. Gignitur quidem in planis: sed densissimis in uepribz: rubisq;: difficilis collectu. Metitur non nisi permiserit deus. Iouem hunc intelligunt aliqui. Asfinum illi uocant. Xliiii. boum caprarūq; & arietum extis impetratur uenia metendi. Non tamen aut

ante ortum solis: aut post occasum licet. Sarmēta hasta diuidit sacerdos: deoq; partē pōit. Re-
liquū mercator i nallas condit. Est & alia fama: cū sole diuidi ternasq; partes fieri. Deinde
force gemina discerni. Quodq; soli cesserit reliqui: ac sponte cōflagrare. Præcipua bonitas
uiguloru tenuissimis. partibus ad lōgitudinē palmi. Secūda p̄ximis breuiore mēsurā atq;
ordie. Viliū quod radicib; p̄ximū: quoniā ibi minimū corticis: i quo summa gratia. Qua
de cā p̄ferunt cacumina: ubi pluribus cortex. Ipsū uero lignū i fastidio ē pp̄ origani acrimo-
niā. Xilocinnamū uocatur. Preciū ē i libras. xx. Quidā cīnami duo genera tradidere: cādīdū
nigrical; & quondā p̄ferebat cādīdū. Nūc cōtra nigrū laudat. Atq; ē uariū præferunt cā-
didū: certissima tamē astinatione si sit scab; atq; ut iter sese tritū tarde feriet. Dānatur in
primis molle: aut cui albet cortex. Ius eius a gebbanitarū rege solo pficiscit. Is edictō mer-
catu uendit. Precia quondā fuere i libras denariōū mille. Auctū id parte dimidia ē incēsis
ut ferū siluis ira barbarorū. Id acciderit ne ob iniquitatē præpotentiū: an forte: nō satis cō-
stat. Austros ibi tā ardentē flare: ut æstatibus siluas accendant: iuenimus apud auctores.
Coronas ex cīnamomo iterrasili auro iclufas primus omniū in templis capitolii atq; pacis
dicaui. Imperator Vespasianus Augustus. Radicē eius magni ponderis uidimus i palatiū tē-
plo: qd fecerūt Diuo Augusto cōiūx Augusta aurex patere ipositā: ex q; gutta edita: anis
oībus i grana durabant: donec id delubrū incendio cōsumptū ē. Frutex & casia est: iuxta
cīnami capos nascit: sed i montibus crassiore sarmēto: tenui cute: uerius q; cortice: quē con-
teri: atq; i cīnamomo leuari: & exinaniri preciū ē. Amplitudo fruticis tertiū cubitorū. Co-
los triplex. Cū primū emicat candidus pedali mēsurā. Deinde rubescit addito semipede.
Ultra nigricans. Hæc pars maxie laudat: ac deinde p̄xia. Dānatur uæro candida. Tū secāt
furculos longitudine binū cubitorū. Mox p̄fluūt recētibus: coriis quadrupedū ob id iterē
ptorū: ut iis putrescentibus uermiculi lignū erodant: & excauent corticē tutū amaritudie.
Probat recens maxie & quæ sit odoris mollissimi: gustu ue q; maxie feruens: potius lēto tē-
pore leuiter mordens: colore purpureo: quæq; plurima minimū ponderis faciat breui tū-
carū fistula & non fragili. Ladā uocant talē barbaro noīe. Alia ē balsamodes ab odore simi-
li appellata: sed amara itaq; utilis i medicis: sicut nigra unguentis. Precia nulli diuersiora.
Oprime in libras. xl. ceteris. xv.

De Illocinnamo: & chancamo: ac taro.

Ca.

XXI.

Is addidere mangones: quam daphnoides uocant illocinnamomo cognominatam
h preciumq; eius faciunt. ccc. Adulteratur styrace: & propter similitudinem cortice
lauri tenuissimis furculis. Quin & in nostro orbe feritur: extremq; in margine ipi
qua theus alluit. Vidit in alueatis apum fata. Color abest. ille torridus sole: & ob id simul
idem odor. Ex confinio casia cinnamig; & chancamū actarum inuehitur: sed per nabathæos
troglodytasq; confines qui considere ex nabathæis.

De serichato & gaballio & de myrobalano.

Ca.

XXII.

O cōportat & serichatū & gabaliū: quæ intra se cōsumūt arabes: nostro orbi tantū
e no minibus cognita: sed cū cīnamomo casiaq; nascētia. Peruenit tamē aliquādo seri-
chatū: & in unguenta addit ab aliq;bus. Permutat i libras. vi. Myrobalanū troglody-
tis & thebaidi & arabia: quæ iudeā ab ægypto determinat cōmune est: nascēs ungueto ut
ipso nomine apparet. Quo itē iudicatur & glandē esse arbor: heliotropio: quam dicemus i
ter hæbas simili folio. rufus magnitudine auellanae nucis. Ex iis in arabia nascens siria
et appellatur: & cādida. Contra in thebaide nigra. Præfertur illa bonitate olei quod expri-
mitur. Sed copia thebaica. Inter hæc troglodytica uilissima est. Sūt qui athic picam iis præ-
ferant glandem nigram nec pingue: nucleoq; gracili: sed liquore qui exprimitur: odoratio-
ri nascentem in campestribus. Aegyptiam pinguiorem esse & crassiori cortice rubentem:
& quāuis in palustribus nascatur breuiorem sicciolemq;. E diuerso arabica n̄ uiridem ac te-
nuiorē: & quonia n̄ sit montosa spissiolem. Longe autem optimam petream: ex quo dixi-
mus oppido: nigro cortice: nucleo candido. Unguentarii autem tantum cortices premunt
Medici nucleos condunt affusa eis paulatim calida aqua.

De phœnicobalano: & calamo odorato.

Ca.

XXIII.

Yrrhobalano i unguentis similem p̄ximūq; usū habet palma i ægypto quæ uoca-
tur adipos: uiridis: odore mali cotonei: nullo intus ligno. Colligitur aut paulatē
q; incipiat maturefcere. Quod relinquitur phœnicobalanus uocatur: & nigrescit
m iii

LIBER.

uescetesq; inebriat. Myrrhobasano p̄ciū i libras binas. Institores & fecē unguētū hoc noīe appellāt. Calamus quoq; odoratus ē arabia nascēs cōmunis idis atq; syriæ. est. In qua uicit omnis a nostro mari cētū stadiis. Inter libanū mōtē aliūq; ignobilē nō (ut qdā existiāuere) antilibanū i cōualle modica iuxta lacū cuius palustria æstate siccant tricēis ab eo stadiis calamus & iūcus odorati gignūtur. Sane enī dicamus & de iūco q̄uis alio h̄erbis dicato uolumine: qm̄ tamē hic unguētōq; materia tractat. Nihil ergo a ceteris sui generis differunt aspectu: sed calamus p̄stantior odore: statū e longiquo iuitat. molior tactu: meliorq; q̄ minus fragilis & q̄ a solo se. potius q̄ q̄ raphani mō frangit. Inest fistulæ araneū qd uocant florē. P̄stantior ē cui numerosius. Reliqua p̄batio ut niger sit. Dānatur alibi Melior quo breuior & crassior. lentusq; i frāgendo. Calamo p̄ciū i libras idest iuncō. v. Traduntq; iuncum odoratū & i. cāpania iueniri. Discessimus a terris oceanū spectātib; ad cōuexas i nostra maria.

De ammoniacō & spagno.

Ca. XXIII.

Rgo æthiopiz subiecta africa hāmoniaci lachrymā stillat i harenis suis. Inde etiam nomīe Hāmonis oraculo iuxta quod gignitur arbor: q̄ metopion uocat resinæ mō ut gummi. Genera eius duo traston masculi thuris similitudine: quod maxie p̄batur. Alterū p̄gue & resinofū: quod pyrama appellāt. Adultera harenis uelut nascēdo apprehēsis. Igit̄ q̄minimis glebis p̄batur & q̄ purissimis. Preciū optimi i libras asses. xl. Sphanos in alter eos situs i cyrenaica puitia maxie p̄batur. Alii ibriū uocat. Secūdū locū optinet cyprus. Tertiū. phoenicius. Fertur i ægipto nasci. Quī & i galla nec dubitaueri. S̄nt. enī hoc noīe canī arborū uilli quales i quercu maxie uidemus: se odore p̄stantes. Laus prima cādidiſſimis atq; altissimis. Secūda rutilis. Nulla nigris. Et in iſulis petrisc; nati i p̄batur: omnesq; qbus palmarū atq; nō suus odor ē. De cypero & asphalatro: & maro.

Ca. XXV.

Yperus in egypto. ē arbor ziziphi foliis: semine coriādrī: candido odorato. Coquē hoc in oleo: premiturq; postea quod cyperus uocatur. Preciū ei i libras gr̄q. Optimum habetur e canopica i ripis nili nata: secūdū ascalonæ iudæ: tertiū cypro inſula odoris suauitate. Quidā hāc esse dicūt arborē: quæ i italia ligustrū uocet. In eodē tractu asphalatro nascit: spina cādida: magnitudine arboris modicæ flore rosæ. Radix unguētis expetit. Tradūt i quocūq; frutice curuet̄ arquis celestis: eandē quæcūq; sit a spalathro sua uitate odoris existeret: sed i asphalatro inenarabile quādā. Quidā eū Erisi sceptrū uocat: alii sceptrū Elisei. Cuius p̄batio est i colore ruffo uel igneo: tactuq; spisso: & odore castoreo. Permutat i libras. xv. In ægipto nascit & maron peius q̄ lydiū maioribus foliis ac uariis. Illa breuia ac minuta & odorata.

De balsamo: & opobalsamo: & xilobalsamo & styrace: & galbana.

Ca. XXVI.

Ed oībus odoribus p̄fertur balsamū uni terrarū iudæ cōcessū. Quodā i duobus tantū hortis utroq; regio. altero iuge. xx. nō amplius: altero pauciorū. Ostendere arbusculā hāc urbi īperatores Vespasiani. Clarūq; dictū a Pōpeio magno i triumpho arbores quoq; duximus. Seruit nūc hāc: & tributa pedit cū sua gente. In totū alia est natura quā nostri externiq; p̄diderāt. Quippe uiti similior ē quā myrto. Malleolis feri dicitur iūcta ut uitis: & s̄plet colles uinearū mō quæ sine a diminiculis se ip̄s sustinet. Tōdē similiter fruticis: ac rastris nitescit. Properat nesci. Intratertiū. annū frutifera. Foliū p̄ximū tuberi: perpetua coma. Seuire i eadē iudæi sicut i uita quoq; suā. Cōtra defēdere romani: & dimicātū p̄ frutice ē. Seritq; nūc eā fiscus: Ne unq̄ fuit numerosior aut p̄erior. Proceritas itra bina cubita subsistit. Arbori tria genera. Tenui & capillacea coma: qd uocat anthericeū. Alterū scabro aspectu: incurū: fruticosū: odoratus: hoc stracū appellāt. Tertiū eumes: quia ē ceteris p̄erior: leui cortice. Huic secūda bonitas: nouissima anthericeo. Semen eius ē uino p̄ximū gustu: colore ruffū: nec sine pingui. Peius in grano quod leuius atq; uiridius. Ramus crassior myrto. Incidit uitro: lapide: offe is ueculcellis. Ferro lædi uitalia odit. Emoritur p̄tinus. Eadē amputari superuacua patiēs. Incidētis manus librat̄ artificii tēperamento: ne quid ultra corticē uiolet. Succus e plaga manat: quē opobalsamū uocat: eximit̄ suauitatis: sed tenui gutta: ploratu lanis parua colligit i cornua. Ex iis nouo fictili cōditur crassiori similis oleo: & i musto cādida. Rubescit de idē: simulq; dureſcit & trāslucida. Alexandro magno res ibi gerente toto die æstiuo unā conchā i plerū iustū erat. Omni uero facte cunditate ē maiore horto cōgios senos. Minore singulos: & cū duplo rependebatur argento. Nūc ē singularū arborū largior uena ter oībus pcutitur æstibus. Postea depuratur.

Et sarmenta quoque in merce sunt. Deccc. amputatio ipsa surculusque uenit intra guttum de mum annum. Xylobalsamum uocatur: & coquitur in unguentis. Pro succo ipsum substri tuere officina. Corticis etiam ad medicamenta precium est. Præcipua autem gratia lachrymæ: secunda semini: tertia cortici: minima ligno. Ex hoc buxofum est optimum: quod est odora tissimum: mordens gustu: feruensque in ore. Adulteratur petreo hyperico quod coarguitur magnitudine: inanitate: latitudine: seu longitudine: odoris ignauia: sapore piperis. Lachry mæ probatio ut sit pinguis: tenuis: ac modice ruffa: & in fricando odorata. Secundus can didus colos. Peior uiridis: crassusque. Pessimus niger. Quippe ut oleum senescit. Ex omni in cisura maxie probatur quod ante semel fluxit. Et alias adulteratur semine succusuique ma lesicium deprehenditur gustu amariore. Esse enim debet lenis: non subacidus: odore tantum austerus. Vitiatur & oleo rosæ: cyperi: lentisci: balani: terebinthi: myrti: resina: galbano: cæ ra cypria: prout quæque res fuit. Nequissime autem gummi: quoniam ipsum quoque in hærescit in manu inuerfa: & in aqua fidetque. Probatio eius gemina est. Debet sincerum & inarescere sed hoc & gummi addita fragili crusta euenit. & gustu deprehenditur. Carbõe uero quod cæra resinæque adulteratum est nigriori flamma. Nam melle mutatum statim contrahit mus cas. Præterea sinceri densatur in tepida aqua gutta fidēs ad ima uasis. Adulterata olei mo do innat. Et si metopio uitiatum: est circulo candido cingitur. Summa probatio est: ut lac coagulet: & in ueste maculas. non faciat. Nec manifestior alibi fraus. Quippe milibus de nariorum sextarii empti uendente fisco. ccc. denariis ueneunt. In tantum expedit augere li quorem. Xylobalsamo precium in libras sex. Proxima syria iudææ supra phoenicem syra cem gignit circa gabala & marathunta & cassium seleucia montem. Arbor est eodem noie cotoneo. malo similis lachrymæ ex austero iucundioris: itus similitudo harūdinis: succoque prægnas. In hac circa canis ortum aduolant pennati uermiculi erodentes: ob id i scobe for desit. Syrax laudatur post supradicta ex pilidia: sidõe: cypro: cicilia: creta: minime. Ex ama no syriæ medicis: sed unguentariis magis. Colos in quacunque natione præfertur ruffus & piguit lentus: deterior surfurosus: & cano sit obductus. Adulteratur cedri resina: uel gum mi: alias melle: aut amygdalis amaris. Omniaque ea deprehenduntur gustu: Precium optio xix. Exit & in pamphyliæ: sed acrior: minusque succosus. Dat & galbanum syria in eodē ama no monte: & ferulam quam eiusdem nominis resinæ modo stagonitum appellat. Quod ma xime laudat cartilaginofum: purum ad similitudinem hāmōiaci: minimeque lignosum. Sic quoque adulteratur faba aut sagapeno. Sincerum si uratur fugat nidore serpentes. permu tatur in libras. v. medicinæ hoc tantum.

De panace: & spondylis: & malobathro.

Ca. XXVII.

Anacem & unguentis eadem gignit nascentem & in ipso fine arcadiæ citragi crymā
p thi fontes: & in africa & in nacedonia ferula sui generis quicque cubitorū foliis qua ternis: mox senis in terram iacentibus: ampla magnitudine rotundis: in cacumen uero oleagineis: semine i muscariis de pendente ut ferulæ. Excipitur succus inciso caule messibus: radice in autunno. Laudatur candor eius coacti. Sequens pallido statera. Niger color improbatur. Precium optimo. in libras bini asses. Ab hac ferula differt uua uocatur spondylion: foliis tantum quia sunt minora & platani diuisura. Non nisi in opacis gigni tur. Semen eodem nomine silis speciem habet medicinæ tantum utile. Dat & maleabathō syria arborem folio conuoluto: arido colore: ex quo exprimitur oleum ad unguenta. Fer tiliore eiusdem ægypto: laudatius ex india uenit. In paludibus ibi gigni tradunt lentis mo do: odoratus croco: nigricans scabrumque quodam salis gustu. Minus probatur candidum Celerime situm in uetustate sentit. Sapor eius narbo similis esse debet sub lingua. Odor uero in uino sufferuefacti antecedit alios. In precio quidem prodigio simile est a singulis ad. ccc. peruenire libras. Folium autem ipsum in libras. lx.

De oleo omphacio.

Ca. XXVIII.

Leum & omphacium est. Fit duobus generibus & totidem modis ex olea & uite.
o Olea adhuc alba expressa deterius: ex druppa. Ita enim uocatur prius quā cibo ma tura sit: iam tum colorem mutans. Differentia quod hoc uiride est: illud candidū. E uite fit psytia aut aminea: cum sint acini ciceris magnitudine ante cāis ortum. In prima lanugine demeritur uua: eiusque melligo. Reliquum corpus sole quoquitur. Nocturni ro res cauentur. In fistili cōdita melligo colligitur: sub inde cyprio are seruatur. Optia quæ
m iiii

LIBER.

ruffa: acriorq; & aridor. Precium omphatio in libras sex. Fit & alio modo cum i mortariis uua in matura teritur. Siccataq; in sole postea digeritur in pastillos.

De iroy: & oenanthē: & de elate arbore: & cinnamo comaco. Ca. XXIX.

Odcm & iroyon pertinet uua populi albæ. Optima circa gnidum aut cariam in sitiē e tibus aut siccis asperisque. Secunda in lycia credo. Eodem & oenanthē pertinet. Est autem uitis labruscæ uua. Colligitur cum flore cum optime olet. Siccatur in umbra sub strato linteo: atque in cados conditur. Præcipua ex parapotamia: secunda ab amthiochia: atque laodicea syrie: tertia ex montibus medicis. Hæc utilior. medicina. Quidam omnibushis preferunt eam: quæ in cypro insula nascitur. Nam quæ in africa sit ad medicos tantum pertinet uocaturque masaris. Omnis autem ex alba labrusca præstantior quam eni gra est. Est præterea arbor ad eadem unguenta pertinens. quam alii elatē uocant: quod nos abietem: alii palmam: alii spathen. Laudatur hammoniaca maxime: mox egyptia. Dein syriaca duntaxat in locis sicientibus odorata: pingui lachryma: quæ in unguenta additur ad mandum oleum. In syria gignitur & cinnamum: quod comacon appellant. Hic est succus nuci expressus. Multum a surculo ueri cinnami differens: uicina tamen gratia. Precium in libras asses quadraginta.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XIII.

PROEMIVM.

De Peregrinis. Arboribus.

ACTENVS in odoribus habent precia siluæ: erantq; per se mira singula: iuuatq; luxuriam ea omnia miscere: & e cunctis unum odorē facere. Ita reperta sunt unguenta.

h De ungueutis & quando primum sunt cognita nobis & de compositione. Ca. I.

q Vis primus inuenerit non traditur. Illiacis temporibus rō. erat nec thure suplicabatur. Cædri tantum & citri suorum fruticū in sacris fumo conuolutum nidorem uerius quā odorem no uerant: iam rosæ succo reperto. Nominabatur cum id quoq; i olai lau

de. Persarum esse debet gentis unguentum. Sed & bathilli madent: eo & accersita commēdatione ingluuiæ natum uirus exingūt. Primum quod equidem inueniam. Castris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander cepit scrinium unguentorum. Postea uoluptas eius a nostris quoq; inter laudatissima atq; etiam honestissima uiræ bona admissa est. Honosq; iis & ad defunctos pertinere cepit. Qua propter plura de eo dicemus quā quæ etiam ii nouerunt. Fruticum ad præsens nomenibus tantum indicabuntur. Natura uero eorum suis reddetur locis. Vnguentis cognomina dedere aliis patriæ: aliis succi: aliis arbores: aliis causæ. Primūq; id scire conuenit mutata auctoritate ad peius trāsisse gloriam. Laudatissimum fuit antiquitus in delo insula: postea mendesium. Nec mixtura tantum & compositione hoc accidit: sed iidem succi uarie alibi ad quælibet præualuere: aut de generauere. Irium corinthe diu maxime placuit: postea cyzici: simili modo rhodinum phaselii. Quam gloriam abstulere neapolis: capua: prenesti. Crocinum in solis ciliciæ diu maxime laudatum: mox rhodi. Oenanthinum in cypro: deinde in ægypto præpositum postea adriateo. Amaracinum in co. Postea eodem loco prælatum est melinum. Cyprinum in cypro. Deinde in ægypto ubi mēdesium & metopium gratius factum est. Mox hoc abstulit phoenice: Et Cyprini laudem ægypto reliquit. Panatheniaceum suum athenæ perseueranter optinere. Fuerat & pardalium i tharso: cuius etiam compositio & mixtura oblitterata ē. Narcissum quoq; ex flore narcissi desit componi. Ratio faciendi duplex: succus & corpus. Ille olei generibus fere constat: hoc odorum. Hæc stigmata uocant: illa hedysmata. Tertius inter hæc est colos a multis neglectus. Huius causa adduntur cinabari & anchusa. Sal aspersus olei natura coerces. Quibus anchusa adiecta est sal non additur. Resina autem gummi adiciuntur ad continendū odorem in corpore. Celerime is euanesceat atq; defluit: si nō sit hæc

XIII.

addita. Vnguentorum expeditissimū fuit: primūq; ut uerissimile est ebrio & balanino oleo de quibus supradiximus. Increuit deinde mēdesi. Balanino resina mixta: magisq; etiānum metopio. Oleū hoc est amigdalīs amaris expressum in ægypto cui addidere omphaciū: cardamomū: iuncū: calamū: mel: unū myrrhā semē balsami galbanū resinā therebinthinā. Et euilissimū quidem hodie est: ob id creditū & id in uetustissimis esse: quod cōstat oleo myrteo: calamo cupresso cypro leutisco malogranati corticē. Sed diuulgata maxime unguenta crediderim rosa: quæ plurima ubiq; gignitur. Itaq; simplicissima rhodini mixtura diu fuit. additis omphacio: flore rosæ crocino ciabari calamo melle iunco: salis flore aut anchusa uino. Similis ratio & in crocino additis ciabari anchusa uino. Similis & in sansucino admixtis omphacio calamo. Optimū hoc in cypro & mytilenis: ubi plurima sansucus. Miscetur & uiliora genera olei myrto lauro: quibus additur sansucini: lilum: fœnū grecū: myrtica: nardum: iuncus: cinnamomū. E malis quoq; cotoneis & struteis fit oleum (ut dixim?) melinū: quod in unguenta transit: admixtis omphacio: cyprino: samio: balsamo: iunco: casia: ambrotano. Sussini tenuissimū omniū est. Constat ex liliis: balano: calamo: mello cinnamomo: croco mirrha. Et idem cyprinū ex cipro: & omphacio & cardamomo: calamo aspalatho: ambrotano: Aliqui & in ciperrinū addunt mirrhā & panacē. Hoc optimum sidone: mox ægypto: si nō addatur sesaminū oleū. Durat & quadriennio. Excitatur cinnamomo. Tulinū sit ex oleo recentis cipro: calamo: melliloto: fœno græco: melle: mello oraro: amaraco. Hoc erat celeberrimū. N. Ienandri poetæ comici ætate. Postea multo successit propter gloriam appellatū megallū ex oleo balanino: balsamo: calamo iunco: xylobalsamo casia resinā. Huius proprietas ut uentiletur in coquēdo donec disinat olere. Rursus refrigeratum odorem suū capit. Singuli quoq; succi nobilia unguenta faciunt. In primis molobatrū pothea iris illirica: & cyzicena amaracus. Harbarii in utraq; pauca iis & alia aliis miscent. Qui plurima alterutri mel. salis flore: omphaciū angni foliā: panacē. Externa oīa & pdigiola cinnamomo p̄cia adiciē cinnamomo balaniū oleū. xylobalsamū: calamū: iuncus balsami semē mirrhā uel odoratum. Vnguentorum hoc crassissimū. Præcia ei a denariis. xxxv. ad. cccv. Nardinum siue foliatū constat amphatio: balanino iunco: costo: nardo: amomo: myrrha balsamo. In hoc genere conueniet meminisse harbarum: quæ nardum indicum immitentur species nouem a nobis esse dictas: tanta materia adulterandi est. Omnia autem acutiora fiunt costo amomo quæ maximenares feriunt. Crassiora myrrha suauioraq;. Medicinæ autem ulteriora croco. Acerrima per se amomo. Hoc & captis dolores facit. Quidam satis habent aspergere quæ sunt præciosissima: ceteris decoctis: impendio parentes: sed non eadem est uis: nisi una decoctis Mirrha & per se unguentū facit sine oleo: statē dū taxat: alioquin nimiam amaritudinem affert. Cyprino uiride sit: susino unguinosum: mēdesio nigrum: rhodino candidum: myrrha pallidum. Hæc sunt antiquæ inuentionis genera & postea officinarum furta. Nunc dicitur cumulus iste deliciarum & summa auctoritas rei.

Quod unguentum regale uocetur: & quæ diapasmata. & qualiter

seruentur.

Ca.

II.

Rgo regale unguentum appellatum quod parthorum regibus ita temperat. Cōstat myrobalano: costo amomo: comaco: cardamomo: ciunamomo: comaco: cardamomo: nardi spica: maro: mirrha: casia: stirace: ladano: opobalsamo: calamo: iunco: syrio: oenanthe: malobathro: sericato: cypro: aspalathro: panace: croco cyprio: amaraco: collato melle: uino. Nihilq; eius rei causa in italia uictrice omnium. In europa uero tota præter irin illiricam & nardum gallicum gignitur. Nam uinum & rosa & myrti folia oleumq; cōmunia fere omnium terrarum intelliguntur. Siccis odoribus constant quæ diapasmata uocant. Nam feces unguenti magnata appellant. Inter omnes potentissimus odor quisquis nouissime additur. Vnguenta optime seruantur in alabastris. Odores in oleo. Quod diu turnitati eorum tanto utilius est quanto pinguius: ut ex amygdalis. Et ipsa unguenta uelustate meliora. Sol inimicus iis. Quam ob rem umbra coquuntur plumbeis uasis. Experimentum eorum in uersa manu capitur: ne carnosæ partis calore uitiatur.

Quanta in unguentis luxuria: & quando primum romanis in usu.

Ca.

III.

Acc est materia lux e cunctis maxime superuacui. Margaritæ enī: gēneq; ad heredem tamen transeunt. Vestes prolongant tempus. Vnguenta illico expirant: ac suis moriuntur horis. Sūma cōmendatio eorum: ut transeuntem fœminem odor

LIBER.

inuitet etiam aliud agentē. Excedūtq; quadragenos denarios libræ. Tantū emī voluptas aliena. Et enī odorē qui gerit ipse nō sentit. Sed & hæc aliqua differentia signanda sunt. In M. Ciceronis monumētis inuenitur unguēta gratiora esse quæ terrā: quā quæ crocū sapiant qñ p etiā corruptissimo in genere. Magis tamē iuuat quādā ipsius uitii seueritas. Sed quosdā crassitudo maxime delectat: id ipsum approbātes. Linīq; iam nō solū: sed & pfundi unguētis gaudent. Vidimus etiā uestigia pedū rigi. Quod. M. Othonē mōstrasse Neroni principi ferebāt. Quāso ut qualiter sentiretur iuuari ab ea parte corporis. Nec non aliquē ex priuatis audiuius iussisse spargi parietes balnearum unguēto: atq; Caium principem solitū lauari. Ac ne principale uideatur hoc bonū: & postea quēdā ex seruis Neronis maxime tamē mirū est hāc gratiā penetrasse & in castra. Aquilæ certe ac signa puluerulenta illa & custodis horrida inungūtur festis diebus. Vtināq; dicere possemus quis primus instituisse ista. Nimirū hac mercede orbē terrarū corruptæ deuicere aquilæ. Ista patrotinia quæ quærimus uitii: ut per hoc ius sumātur sub casside unguenta. Quō id primū ad romanos penetrauerit: nō facile dixerim. Certū est. Anthiocho rege assiaq; deuictis urbis anno qm̄ gentesimo sexagesimo quinto. P. Liciniū Crassum Iuliū Cæsare censors edixisse: ne quis uenderet unguēta exotica: sic enim appellauere. At hercule iam quidā etiā in portu addūt: tantūq; amaritudo est: ut odore prodigio fruantur ex utraq; parte corporis. L. Plotium. L. Plotii bis consulis censorisue fratrem proscriptum a triūuiris in salernitana latebris unguenti odore proditum constar. Quo dedecore tota absoluta proscriptio. Quis enim non merito iudisset perisse tales? Ceterum terrarum omniū ægyptus accommodatissima unguentis Ab ea campania est proxima copia rosæ.

De palmis: & natura earum: & generibus. Ca. IIII.
Vdē inclita est uel magis palmis: quarum natura nunc dicitur. Sunt quidē in europa uulgōq; italia: sed steriles. Ferunt in maritimis hispaniæ fructum: uerū imitē dulcem in africa: sed statim euanescentem. Contra in oriente ex iis uina. Gentūq; aliquis panis. Plurimis uero etiā quadrupedum cibus. Quā ob rem iure dicentur externæ. Nulla est in italia sponte genita: nec in alia parte terrarū: nisi in calida. Frugifera uero nūq; nisi in feruida. Gignitur leui fabulosaq; terra: maiore in parte & nitrosa. Gaudet & riguis totoq; anno bibere cū amet: anno sitienti. A fino quidā etiā lædi putant. Et assyriorū pars aliqua si nō riuus miscetur. Genera earum plurima. Et prima fruticē nō excedentia. Sterilē hanc. Aliubi & ipsam fertilē: breuēq; ramis o bire umbra foliorū. Te & orii uicē hæc parietibus pleriq; in locis præstat cōtra aspergines. Sūt e pteribus siluæ arbore ex ipsa foliorum aculeo fruticante circa totas pectinatim: quas siluestres intelligi necesse est: incerta tamen libidine etiā mictioribus se miscent. Reliquæ teretes atq; proceres densis gradatiscq; corticū pollicibus: ut orbibus faciles se ad scandendū oriētis populis præbēt. Vilem sibi arborisq; induuis circulū mira pernicitate tū hoīe subeūte. Coma oīs in cacumine & pomū est: non inter folia ut in cæteris: sed suos inter ramos palmitibus racemosum. Vtræq; natura uitæ: atq; pomi. Folia cultrato mucrone lateribus in sele bifidatis bellas primū demonstrauere gēmas. Nunc ad fines utiliūq; nexus & capitū leuia umbracula fundūtur. Arboribus imo potius oibus quæ terra gignit: hæc bīscq; etiā utrūq; sexū esse diligentissimi nature tradunt. Quod in plenū sit satis dixisse hoc in loco. Nullis tamē arboribus manifestius. Mas in palmitē floret. Fœmina circa florē germinat tantū spinæ mō. Vtriscq; aut pma nascit pomi caro postea lignū itus: hoc est semē eius. Argumētū q; parue sine hoc repiunt in eodē palmitē. Est aut oblongū nō ut oliuis orbiculatū. Præterea cæsum a dorso puluinato: & in aluo media fissura pleriscq; umbiculatū: unde primū spargit radix. Serit aut p nū & bina iuxta cōposita semina: supq; totidē: qm̄ infirma singulis plāta est. Quaternæ coalescūt. Multis cādidiq; lignū hoc a carnibus discēdit tunicis aliis corpori adherētibus: laxeq; distās: tū a cacumini bus filo adherēs. Caro maturefcit anno. Quidusdā tū in locis ut cypro: quanq; ad maturitatē nō pueniat: grato sapore dulcis est: & foliū ibi latius: fructusq; reliqs rotundior. Nec ut deuoretur corpus: uerū ut expuat succo nō expresso. Et in arabia languidæ dulces traduntur esse palmæ. Quanq; iuba apud scemitas arabas præfert oibus saporibus: quā uocant dabulan. Cætero non sine maribus gignere fœminas sponte edito nemore confirmant. Circaq; singulos plures naturæ in eum pronas blandioribus comis. Illum erectis hispidum afflatu uisusq; ipso & pulu ere etiam reliquas maritare. Huius arbore excisa uiduas post

sterilefcere foeminas. Adeo est ueneris intellectus uti coitus etiā excogitatus fit ab homi-
 ne: ex maribus flore ac lanugine: interim uero tantū puluere infperfo foeminis. Seruntur
 autem palmae & trunco duorū cubitorum lōgitudine a cerebro ipso arboris uiridi fissu-
 ris diuilo atq; defosso. Et ab radice auulsa uitalis est satus: & ramorū tenerimis. In assyria
 ipsa quoq; arbor strata in solo humido tota radicitur: sed in frutices non in arborem. Er-
 go plantarū instituit: anniculaq; transferunt: & iterū binas. Gaudent enim mutatione se-
 dis uerna alibi. in assyria autē circa canis ortum. Nec ferro attingunt ibi nouellas: sed reli-
 gant comas: ut in altitudine exeant. Robustas deputant crassitudinis gratia semipedales
 ramorum relinquentes truncos. Qui decisi alibi necant matrē. Diximus falsum ab iis solū
 diligi. Ergo ubi nō est tale: salem aspergunt: nō radicibus sed longius paulo. Quādam in sy-
 ria & aegypto in binos diuidūt se truncos: in creta & ternos quādam & in quinos. Ferunt
 statim in trimatu. In cypro uero syria aegypto quadrimae aliae: aliaeq; quinqueties: alie alti-
 tudine hominis nullo intus pomi ligno quā diu sunt nouellae: ob id spadonū accepto no-
 mine. Genera earum multa. Sterilibus ad materias operaq; lautiora utitur assyria: & tota pe-
 sis. Sunt & caeduae palmarum quoq; siluae: germinantes rursus ab radice succisae. Dulcis
 medulla earū in cacumine quod cerebrū appellant exemptaq; uiuunt: quod nō aliae. Vocā-
 tur autem chamerepes: folio latiore ac molli: ad utilia utilissimo. Copiosae in creta. Sed ma-
 gis in sicilia. E palmis prunae uiuaces: ignisq; lentus. Frutiferarū alius breuius lignū in pomo
 aliis longius. His mollior: illis durus. Quibusdā osseum limatūq; dente contra fascinan-
 tes religione politum. Aliud pluribus uestitum paucioribusue tunicis. Aliud crassiorib;
 tenuioribusue. Ita fiunt unde quinquaginta genera: si quis omnium persequi uelit nomina
 etiā barbara: uinorūq; ex iis differentias. Clarissime oīum quas regias appellauere ab hono-
 ribus: quoniam regibus tantū perfidis seruarentur babylone natae uno in horto bogo. Ita enī
 uocant spadones qui apud eos etiā regnauere. Hortus ille nunq; nisi dominātis in aula tu-
 it. At in meridiano orbe praecipua obtinent nobilitatē syagri. Proximāq; margarides. Ex
 breues candidae: rotundae: acinis quā balanis similiores. Quare & nomen a margaritis acce-
 pere. Vna earū arbor in chora esse traditur una & syagrorum. Mirūq; de ea accepimus cū
 phoenice aue quā putatur ex huius palmae argumento nomen accepisse: iterū in ori: ac re-
 nasci ex seipsa. Quod erat prius pomis refertam. Ipsum pomum: grande: durum: horridum
 & a cæteris generibus distans: sapore ferino: quem ferme in apris nouimus: euidentissime
 q; causa est nominis. Quarta auctoritas scādaldum a similitudine appellatarū. Iā in aethio-
 pia sine quinq; earum nec plurimas arbores tradunt: non raritate magis quā suauitate mi-
 rabiles. Ab iis caryotae maxime celebrantur & cibo quidem: sed & succo uberrimae. & qui-
 bus praecipua uina oriēti iniqua capiti: unde pomo nomen. Sed ut copia ibi atq; fertilitas:
 ita nobilitas in iudea: nec in tota: sed hierecunte maxime. Quāquā laudat & rachelidae &
 in phaselidae: atq; libyidae gentis eiusdem cūualibus. Dos his praecipua. Succo pingui la-
 etentibus: quodāq; uini sapore in melle praedulci. Sicciores in hoc genere Nicolai: sed am-
 plitudinis praecipuae quaterni cubitorum longitudinē afficiūt. Minus spatiosae: sed sapore
 caryotarum sorores: & ob hoc adelphides dicunt. proximam suauitatē habēt: nō tamē candē
 Tertiū ex iis genus patet: & nimio liquore abundat. Rūpitq; se pomi ipsius etiā in suā ma-
 tre ebrietas calcatis simile. Suū genus sed e ficiore turba iacens dactylis praelōga gracili-
 tate curuatis in terrā. Nā quos ex iis deorū honori dicamus: ideos appellauit iudaea gens
 contumelia nūminū insignis. In totum arentes thebaidēs atq; arabicae: macro corpore exi-
 les: & assiduo uapore torrentes. Crustam uerius quā cutē obducūt. In ipsa quidem aethio-
 pia friatur haec: tanta est siccitas: & farine modo spissatur in panē. Gignitur autē in frutice
 ramis cubitalibus: folio latiore: pomo rotundo: sed maiore quam mali amplitudine. Cecas
 uocant. Triennio maturefcunt. Sēperq; fructici pomū est subnascēte alio. Thebaidis fru-
 ctus exemplo in cados conditur: cum sui ardoris animā: nī ita fiat: celeriter expiret: marce-
 scitq; non retostus furnis. Ex reliquo genere plebee uidentur. Syri hoc & iuba tragemata
 uocant. Nam in alia parre phoenicis cilicicq; populari nomine a nobis appellantur balani.
 Eorum quoq; plura genera. Differunt figura rotunditatis aut proteritatis. Differunt &
 colore nigriores ac rubentes. Nec pauciores fico traduntur colores. Maxime tamen
 placent candidi. Distant & magnitudine prout multi cubitum effecere. Quidam sunt
 non ampliores faba. Seruantur ii demum: qui nascuntur in falsis atq; fabulosis ut in

LIBER.

iudea: & cyrenaica africa. Non item in ægypto: cypro: syria: seleucia: assyria. Quā obrem su-
es & reliqua animalia ex iis saginātur. Vitiati aut uetusti eius pomi signum est: dedisse: cā-
didam uerrucam: quæ racemo adhæserit. Alexandri milites palmis uiridibus strangulati
sunt. In gedrosiis id factum est pomi genere. Alibi copia euenit. Est enim tanta musteis sua
uitas: ut finis mandendi non nisi periculo fiat. De syriæ arboribus. Ca. V.
Yria præter hanc peculiare habet arbores. In nucum genere pistacia nota. Prodes-
se aduersus serpentinum traduntur morsus & potu & cibo. In ficorum autem cari-
cas & minores eius generis: quæ cotana uocant. Item pruna in damasco monte na-
ta & myxa. utraq; iam familiarem italiæ. Ex myxis in ægypto & uina fiunt. Luniperi simili-
tudinem habent phœnices & cædrum minorem. Duo eius genera: lyria & phœnicia. Diffe-
runt folio. Nam quæ durum præstat. Fructum ferunt myrti magnitudine: dulcem sapore. Et
maioris cædri duo genera. Quæ floret fructum non fert. Frutifera non floret. Et in ea ante-
cedentem fructum occupat nouus. Semen eius cupresso simile. Quidam cædratatem uo-
cant. Ex hac resina laudatissima. Materie uero ipsi æternitas. Itaq; & simulacra deorū ex ea
factitauerunt. Cædrinus est romæ in delubro Appollo Sotianus & seleucia aduectus. Cæ-
dro similis in arcadia est arbor: quæ in phrygia frutex uocatur.

De terebintho.

Yria & terebinthū habet. Ex iis mascula est sine fructu. Fœminarū duo genera. Al-
teri fructus rubet lentis magnitudine. Alteri pallidus. Cum uite mature scit: non
grandior faba: odore iucundior: tractu resinofus circa idem troadis. Sed in macedonia bre-
uis arbor hæc atq; fruticosa. In damasco syriæ magna. Materies ei admodū lenta: ac fidelis
ad uetustatem: eximii ac nigri splendoris: flos racemosus oliuæ modo: sed rubens. folia de-
sa. Fert & folliculos emittentes quædam animalia ceu culices: lentoremq; resinofum: qui e-
cortice erumpit. Etiam rhus syriæ mascula fert: sterili fœmina folio ulmi paulo lōgiore: &
piloso: foliorum inter se semper contrariis pediculis: gracili bræuiq; ramo: pelles candidæ
conficiuntur. Iis semen lenti simile cum uua rubescit: quod uocatur rhus medicamentis ne-
cessarium. De ficu ægyptia & cypria. Ca. VII.

In ægypto multa arborum genera: quæ non alibi. Ante omnia ficus ob id ægy-
ptia cognominata. Arbor moro similis. folio magnitudine: aspectu. Pomū fert non
ramis: sed caudice ipso. Idq; ipsum ficus est prædulcis: sine granis interioribus: per
quā fœcundo prouentu: scalpendo tm ferreis unguibus: aliter non maturefcit. Sed cū fa-
ctum est quarto die demeticur: alio subnascete: septenō ita numerosa partu per singulas
ætates multo lactæ abundante. Subnascitur etiam si non scalpatur fœtus quater ætates:
priorēq; expellit imaturum. Materies proprii generis inter utilissimas. Castastarim stagnis
mergitur: hoc est eius sicari. Et primo fidet: postea fluire incipi: certōq; eam fugit alienus
humor: qui alium omuem rigat. Cum innatare cœperit tempestiue habet signum. Huic si-
milis quadātenus quæ uocatur cypria ficus in creta. Nam & illa in caudice ipso fert pomū
& remis: cum in crassitudinem adoleuere. Sed hæc germania emittit sine ullis foliis radici-
similia. Caudex arboris populo similis: folium ulmo. Fructus quaternos fundit toriens &
germinat. sed grossus eius nō maturefcit nisi incisura emisso lacte. Suauitas & interior fi-
ci. Magnitudo sorbi similis. De cerauniā filiqua. Ca. VIII.

Illic quā iōnes cerauniā uocant: trunco & ipsa fertilis: sed pomo filiquæ: ob id q-
dam ægyptiam ficum dixere errore manifesto. Non enim in ægypto nascitur sed in
syria ioniaq; & circa gnidum: atq; in rhodo: semper comantibus foliis. flore candi-
do. cum uehementia odoris. Plantigera imis partibus & ideo superficie flauescens succum
auferente sobole. Pomo antecedentis anni circa canis ortus detractō statim alterum parit.
Postea florem per arcturum hyeme fœtus enutiente.

De persico ægypti & spina ægyptia. Ca. IX.

Egyptus & persicā arborē sui generis habet similem pyro folia retinentem. Ferti-
tas assidua eius subnascete crastino fructu. Maturitas etefiarum afflatu. Pomum
longius pyro inclusum: amygdale puramine & corio: colore herbido. Sed tibi nux-
illi huic pomum: differens breuitate ac mollicie. Et quanuis blandiatur prædulcis sua-
uitas non innocuum. Materies bonitate: firmitudine: nigricia quoque nihil differens a

loto. Simulacra ex ea facta uere nō eadē gratia quā fideli materiā: ut ex arbore quā balas-
num appellauimus: mana ex parte cōtorta. Naualis ita tantū est. At e diuerso cinus in ma-
gno honore palmā similis: qm̄ & eius foliis utūtur ad textilia. Differt q̄ in brachia ramorū
spargit. Pomo magnitudo quā manū impleat: color fuluus: cōmēdabilis succo ex austero
& dulci: Lignū intus grandis firmēq̄ duritiā: ex quo uelares detornāt anulos. In eo nu-
cleus dulcis dū recens est. siccatur durefcit ad infinitū: ut mandī non possit nisi plurib⁹ die-
bus maceratus. Materies crispioris elegantiā: & ob id per is gratissima. Nec minus syria spi-
na celebrat in eadē gente dūtaxat nigra: qm̄ incorrupta etiā in aquis durat: ob id utilissima
nauū costis. Cādida facile putrescit. Aculeus spinarū & in foliis. Semē in siliquis: quo co-
ria perficiūtur galla uice. Flos & coronis iucūdus: & medicamētis utilis. Manat & gummi
ex ea. Sed prācipua utilitas q̄ cāsa anno tertio refurgit. Circa thebas hęc: ubi & quercus
& persica oliua. ccc. a nilo stadiis: siluestri tractu & suis fontibus riguo.

De pruno & arboribus circa memphim.

Ca.

X.

Bi prunus ægyptia nō dissimilis spinæ proximæ dictæ. Pomo mespili: maturefcens
bruma: nec folia dimittens. Lignū in pomo grande: sed corpus ipsū natura copia
q̄ mēsuū instar incolis. Purgatū enī tradunt: seruātq̄ eius offas. Siluestris fuit &
circa memphim regio tā uastis arboribus: ut terni nequirēt uel circūplecti: unius peculiari
miraculo: nec pomū ppter usum ue aliquē: sed euentū. Facies enī spinæ folia habet ceu pē-
nas: quæ tactis ab homine ramis cadūt protinus: ac postea renascūtur.

De gūmi generibus & papyro.

Ca.

XI.

Vm̄m̄ optimū esse ex ægyptia spina conuenit: uermiculatum: colore glauco purū
ine cortice: dentibus adherēs. Prācium eius in libras. xiii. Deterius ex amygdalis
amaris & cerafo. Pessimum ex prunis. Fluit & ex uitibus: infantiū ulceribus aptissi-
mum. Et aliquando in olea dencium dolori. Vm̄o etiā in corico monte ciliciā. Ac iunipe-
ro ad nihil utile. Ex ulmi uero gūmi & culices ibi nascūtur. Fit & ex sarcocolla: ita uocatur
arbor: gūmi utilissimū p̄ctoribus ac medicis: simile pollini thuris: & ideo cādidiū q̄ ruffum
melius. Prāciū eius quod supra. Nōdum palustria attingimus: nec frutices amnium. Prius
tamen quā digrediamur ab ægypto & papyri natura dicetur. Cū charthæ usu maxime hu-
manitatis uite confiter & memoria. Et hanc Alexandri magni uictoria repertam auctor est
M. Varro. Conditā in ægypto alexandria. Antea nō fuisse chartarum usum. Palmarum fo-
liis primo scriptitatū. Deinde quarūdā arborum libris. Postea publica monumenta plum-
beis. uoluminibus. Mox & priuata lintheis confici cōcepta: aut ceris Pugillarū enim usum
fuisse ante troiana tempora inuenimus apud homerum. Illo uero prodēte ne terra quidē
ipsa tota fuisse: quæ nūc ægyptus intelligitur: cum in sebennistico saltē eius nominis char-
ta nascatur. Postea adaggeratam nilo. Si quidem a pharo insula quæ nunc alexandriæ pō-
te iūgitur noctis dieiq̄ uelifico nauigii cursu terrā fuisse prodidit. Mox æmulatione circa
bibliothecas regum Ptolemæi & Eumenis supprimentē chartas Ptolemæo idē Varro mē-
branas pergami tradidit repertas. Postea promiscuæ patuit usus rei qua constat immorta-
litas hominū papyrum: ergo nascitur in palustribus ægypti: aut quiescentibus nili aquis
ubi euagatæ stagnant duo cubita nō excedente altitudine gurgitū. Brachiali radice obli-
quæ crassitudine: triangulis lateribus decem nō amplius cubitorū longitudine: in gracili-
tatem fastigiatum thyrsi modo cacumen includens. Semine nullo aut usu eius alio q̄ flo-
ris ad deos coronandos. Radicibus incolæ pro ligno utuntur: nec ignis tātū gratia: sed ad
alia quoq̄ utensilia uasorum. Ex ipso quidem papyro nauigia texunt. Et e libro uela: tege-
tesq̄: necnon & uestem: atq̄ stragula: ac funes. Mandunt quoq̄ crudum decoctūq̄: succū
tatum deuorantes. Nascitur & in syria circa quem odoratur ille calamus lacum. Neq̄ ad
alios usus illis: q̄ in funibus. Rex Antigonus in naualibus usus est rebus: nondum sparto
cōmunicato. Nuper & in euphrate nascens circa babylonem papyrum intellectum est eun-
dem usum habere quem chartæ. Et tamen adhuc malunt parthi uestibus litteras intexe-
re. Præparantur ex eo chartæ diuise acu in prætenues sed q̄ latissimas filluras.

De generibus chartarum: & quomodo chartæ fiant: & de chartarum probatione: & ui-

Ca.

XII.

tiis & glutino earum.

Rincipatur medio atq̄ inde scissure ordine. Hieratica appellabatur antiquitus reli-
giolis tantū uoluminibus dicata: quæ ab adulatione Augusti nomē accepit. Sicut

LIBER

secūda Liuii a cōiuge eius. Ita descēdit hieratica in tertiū nomē. Proximū amphiteatrica datum fuerat: a confecturæ loco. Excepit hanc romæ Fannii sagax officina: tenuatq; curia: oſa interpollatione principalem fecit e plebea: & nomen ei dedit. Quæ non eſſet ita recurra: ta: in ſuo manſit amphiteathrica. Poſt hanc ſaitica ab oppido: ubi maxima fertilitas ex uilio: ribus ramiētis propriorq; etiānum cortici Teneotica a uicino loco: pondere iā hæc nō bo: nitate uenalis. Nā emporeticā inu uilis ſcribendo: in uoluchris cartharū ſeſtignūq; in mæ: cibus uſum præbet: & ideo a mercatoribus cognominata: poſt hanc papyrū eſt: extremūq; eius ſcirpo ſimile ac ne ad funes quidē niſi in humore utile. Textūq; oēs tabulæ: madē: tes niſi aqua Turbidus liquor uim glutini præbet: cum primo ſupina tabula. Secda adimi: tur longitudine papyri quæ potuit eſſe ſegminibus utrinq; amputatis. Tranſuerſa poſtea crates peragitur. Premūtur deinde prælis: & ſiccātur ſole. atq; inter ſe blagula iunguntur. A proximarū ſemper bonitate diminutione ad deterrimas. Nunq̃ plures ſcapo q̃ uicēz. Magna in latitudine earū differentia. xiii. digytorū optimis. Duo detrahūtur hieratice. Fā: mana denos habet. Et uno minū amphiteatrica: pauciores ſaitica: nec malleo ſufficit. Nā emporeticæ breuitas ſex digytorū nō excedit. Præterea ſpectātur in chartis tenuitas deſitas candor: leuor: primatū mutauit Claudius Cæſar. Nimia quippe Auguſtæ tenuitas tolerā: diſ nō ſufficiebat calamis. Ad hoc tramittēs litteras litu ramiētū aſſerebat aduerſis: & alias indecoro uiſu per tranſlucida. Igitur & ſecundo corio ſtamina facta ſunt e primo ſubteg: mine. Auxit & latitudinē pedalis erat meſura: & cubitalis macrocolis. Sed ratio deprehen: dit uitū unius ſcede reuulſione plures inſeſtante paginas. Ob hoc prælata oībus Claudia Auguſtæ in epistoſis auctoritas relicta. Liuiana ſua tenuit: cui niſi e prima erat: ſed omnia e ſecūda. Scabricia leuigatur dente conchæ: ſed caducæ litteræ ſiunt. Minus ſorbet. poliē & charta magis ut ſplēdeat. Rebellat ſæpe humor incurioſe datus: primog; malleo depre: heuditur: aut etiā odore cū fuerit indiligētiſ. Deprehēditur & lentigo oculis: ſed mediis inſerta glutinamētis ceu tenia fungio papyri bibulo ibi uix littera fundente ſe tantū inſeſt fraudis. Alius igitur iterū texendis labor. Glutinū uulgare e pollinis flore tēperatur fer: uente aqua minimo aceti aſperſu. Nā fabrilis a gūmi cōmiſſure fragiles ſunt. Diligētiſ eu: ra molli panis frumētati colata aqua ſeruente minimū hunc modū intergerit. Atq; etiā niſi leuitas ſuperetur. Omnē autē glutinū nec uetuſtiſ eſſe uno die debet: nec recentius poſtea malleo tenuatur: & iterū glutino percurritur iterūq; cōſtrieta etugatur: atq; exten: ditur malleo. Ita ſiunt longinqua monumenta Tiberii Caij Graccorū manus: quæ apud Pomponiū ſecūdū uatē ciuēq; clariffimū uidi annos fere poſt. cc. iam uero Ciceronis ac Diui Auguſti Virgiliq; ſæpenumero uidemus.

De libris. Numæ.

Ca.

XIII.

Ngentia quidem exempla contra Varronis ſententiam de chartis ceperiuntur. Nā q; Caſſius Hemina uetuiſſimus auctōr annaliū quarto eorum libro prodidit Cn. Terentiū ſcribam agrū ſuū in ianiculo repaſtinantē offendiſſe arcam: in qua. Numā qui romæ regnauit ſitus fuiſſet. In eadē libros eius repertos. P. cornelio. L. filio Cechego. M. Bebio. Q. filio. Pamphilo conf. Ad quos a regno Nume colligūtur anni. d. xxxv. & hos fuiſſe e charta. Maiore etiānum miraculo q; tot inſoſſi durauerunt annis. Quæ propter in: re tanta ipſius Hemina uerba ponam. Mirabantur alii quō illi libri durare potuiſſent. Ille ita rationē reddebat. Lapidē fuiſſe quadratū circiter in media arca uinctum cadelis quanq; uerſum. In eo lapide inſuper libros impoſitū fuiſſe: propterea arbitrarier eū nō cōputuiſſe. Et libros cadratos propterea arbitrarier ea tineas nō tetigiffiſ. Nulla in iis libris ſcripta erāt niſi philoſophiæ pythagoricæ. Eoſq; combuſtos a. Q. Penſio prætor. quia phinæ ſcripta eſſent. Hoc idem tradit. C. piſo cenſorius primo cōmentariorum libro. Sec libros ſeptem iu: ris pontificiū: totidē Pythagoricos fuiſſe. Tuditanus uero tertiodecimo Numæ decreto: rum libro. xii. Fuiſſe ipſæ Varro humanarū antiquitatū. vi. Antias ſecundos libros fuiſſe. Ex iis duodecim pontificales latinos: totidem græcos præcepta phine continentes. Idē ter: tios ponit: quo comburi eos placuerit. Inter omnes uero conuenit Sibillā ad Tarquinum Superbum tris libros attuliſſe. Ex quibus igni duo cremati ab ipſa. Tercio cum capitolio ſyllanis temporibus. Præterea Mutianus ter conſul prodidit nuper ſe legiſſe cum præſi: deret lytiæ. Sarpedonis a troia ſcriptam in quodam templo epistoſæ chartam. Quo. eo magis miror: ſi etiānum homero prodente ægyptus non erat. At cur ſi iam hic erat

usus: in plumbeis linteisq; uel uminibus scripturatum cōstet? Cur & Homerus in ipsa illa lycia. bellorophonti codicillos datos non epistolas prodidit. Sterilitatē sentit hoc quoq; factūq; iam Tiberio principe inopia chartarū ut e senatu darētur arbitri dispēdendi alias in multa uita erat. De arboribus aethiopiae. Ca. XIII.

Ethiopia aegypto cōtermina insignes arbores non fere habet: prater liniferas: quarum natura in discriptione indorum atq; arabia dicta est. Proprior tamen huic natura lanx maiorq; folliculus granati modo mali. Similesq; & inter se arbores ipsae: prater hanc galinae puales rettulimus. Insularum arbores ambitu aethiopiae & nemora odorata in mentione earum dicta sunt.

De atlantis arborib; & citreis: & quae in his laudetur & quae uituperent. Ca. XV.

Tas mons peculiari proditur silua de qua diximus. Cōfines ei mauri: quibus plurima arbor citri & mensarum insania: quas foeminae uiris cōtra margaritas regerunt Extant hodie. M. Ciceronis in illa paupertate & quod magis mirū est illo a uo empta libris. xi. Cū his memoratur & Galli Asinii quae libris. xi. uenūdatae sunt. Et duae a luba rege uendēte. Quāru alteri praeium fuit libris. xv. alteri paulominus. Interit nuper incendio quā Certhegus decedens libris. xlii. permutauerat latifundi taxatione si quis praedia tā timentari malit. Magnitudo amplissima adhuc fuit unius cōmissē exoribibus dimidiatis duobus a rege mauritaniae. Ptolemæo quattuor pedū & semipedis per mediū ambitū: crassitudine quadrantalī. Maiusq; miraculū in ea est artis latente iunctura: quam potuisset esse natura. Solide a Nomio Tiberii Caesaris liberto cognomen trahentis tribus sicilicis infra quattuor pedes: totidēq; infra semipedē crassitudinis. Quā in re nō omittēdū uidetur. Tiberio principi mēsa nō quattuor pedes sextante & sicilico excedēt. Tota uero crassitudine sescunciali operimēto cōchilii & laminae per mediū uestitā fuisse: cum tā optima Nomio liberto eius esset. Cuius materia erat tuber hoc est radicis uitium. Maximeq; in eo laudatū quod sub terra totum fuerit & rarius: quam quae supernae: quaeq; gignuntur etiam in ramis: propriēq; gignuntur quod tanti emitur arborum uitium est. quarum amplitudo ac radices aestimari possunt ex orbibus. Sunt autem cupressi foeminae etiamnum siluestri similes folio: odore: caudice. Anchorarius mons uocatur citerioris mauritaniae: qui laudatissimam dedit citrum iam exhaustis. Mensis praecipua dos in uena crispis: uel in uertice paruis. Illud oblongo euenit discursu. Ideoq; tigrinae appellatur. Hoc in torto: & ideo tales paterine uocatur. Sunt & undatim crispae maiore gratia si pauonū caudae oculos imitantur Magna uero post has gratia extra praedictas crispae densae uti grani congeriae: quas ob id a similitudine apiatas uocat. Summa uero osium in colore. Hic maxime nulli placet suis res fulgēs uenis. Post hanc amplitudo etiā totius caudicis. lūat plura quoq; in una mensa uitia. Lignū ita uocat. Materia surda & indigesta simplicitas: aut platani foliorū modo digesta. Illiginae uene etiā similitudo: uel coloris & quibusdā maxime obnoxias fecere aestus uetis rimae aut capillamenta rimas imitata. Postea murena nigro transcurrentis limite: uariisq; corticū punctis apprehēsus papauerū modo: & in totū atro propios color maculae uel discolorēs: uirides terra cōdunt barbari: & caera illinūt. Artifices uero frumētī acerbis impōnūt septenis diebus: totidē intermissis. Mirū pōderi quātū ita detrahant. Naufragia docuere. Nuper quoq; hanc materiā siccata mari duritiā & maturitate incorrupta spissari: nō ullo modo uehemētius. Nutriuntur optimae: splendentq; manuq; siccae fricantur ab alienis maxime: ne ab accolis edatur: ut in iis genitae. Inter pauca nitidioris uite instrumenta haec arbor est. Quā propter resistendū ei paulū uidetur.

De arbore trogeae. Ca. XVI.

Ota etiam Homero fuit Trogeae uocatur: ab aliis thia. Hanc igitur inter odores nō uti tradit in deliciis Circes: quā deam uolebat intelligi magno errore eorum qui odoramenta in eo uocabulo accipiunt. Cum praesertim eodem uersu citrū laiceq; una tradat. In quo manifestū est de arboribus tū locutum Theophrastus qui primus a magno Alexandri aetate scribit quae circa urbis romae quadringentesimum gesta sunt annum magnū iam huic arbori honorem tribuit memoratas ex ea referens templorum ueterū contignationes: quandam immortalitatem materiae in rebus contra uitia omnia incorruptae. Radice nihil crispus. Nec aliunde praeciosiora opera. Praecipuam autē esse eam arborem circa Hāmonis delubrum Nāsci & in inferiore cyrenaicae parte. De mensis tamē tacuit.

LIBER.

Et alias nullius ante ciceronianam uerustior memoria est. Ex quo nouitiæ apparêt. Alia est arbor eodê noie malû ferês excreatû aliquibus odore & amaritudine: aliis expetitum: domos etiâ decorans: nec dicenda uerbosius. De arbore loto. Ca. XVII.

Adem africa qua uergit ad nos insignê arborê loton gignit: quâ uocant celtin: Et e isâ italiæ familiarê: sed terra mutatâ. Præcipua est circa lyttes atq; nasamonas. Magnitudo quæ pyro: quanq; Nepos Cornelius breuê tradat. Incisurâ in folio crebio res: alioqu ilicis uiderenr. Differetiâ plures: eaq; maxime fructibus fiût. Magnitudo huic fabæ color croci: sed ante maturitatê alius atq; alius: sicut in uuis. Nascitur densus in ramis myrti modo: nō ut in italia cerasi. Tâ dulcis ibi cibus: ut nomê etiâ genti terra q; dede rit n̄ mis hospitali aduenarû obliuione patriæ. Ferût uetris nō sentire morbû qui cū mandant. Melior sine interiore nucleo: qui in altero genere offensus ui def. Vnû quoq; exprimitur huic simile mulso: quod: ultra denos dies negat durare idê nepos: baccaq; cōtusas cū siliqua ad cibos doliis condi. Quin & exercitus pastos eo accepimus ultro citroq; cōmeantes per africâ. Ligno colos niger. Ad tibiârû cantus expetitur. Eradice cultellis capulos breuicq; alios usus excogitauit. Hæc ibi natura arboris. Est autê eodê noie & herba & in ægypto caulis in palustriû genere. Recetibus enim aquis nili riguis: puenit similis fabæ caulæ foliisq; dēsa congerie supatis breuioribus tm̄ grationibusq;: cui fructus in capite papaueri similis incisuris: oiq; alio modo. Intrus grana ceu miliû. Incolæ capita in acerbis putrefaciūt. Mox seperât lauâdo: & siccata tundunt: eoq; pane utūtur. Mirû est q; præter hæc traditur Sole occidente papauera ea cōprimi & integri foliis. Ad ortum autem aperiri donec maturi rescant: flosq; qui est candidus decidat.

De scapo ipso: & radicæ loti.

Ca. XVIII.

Oc amplius iu ea parte tradût: & scadû ipsum & florê uestera mergi usq; in medias noctes. Totûq; abire in lacû: ut ne dimissâ quidê manu possit inueniri. Verti dein de paulatinq; subrigi: & ad exortum solis emergere extra aquâ: ac florem pateface re: atq; etiâ nū exurgere: ut plane ab aqua ab sit alte. Radicê lotos hæc habet mali coronei magnitudine operatam nigro cortice: qualis & castaneas tegit. Interius candidum corpus gratum cibus sed crudum. Gracius decoctum siue aqua siue pruna. Nec aliu uide magis quâ purgamentis eius sues crassescunt.

De paliuro & punico malo: & de flore punici mali.

Ca. XIX.

Yrenæica regio loton suæ postponit paliuro. Fruticosior hæc fructuq; magis rubens: cuius nucleus non simul mādatur. Lucidus per se: atq; suauior est uino. Quin & uina succo suo cōmédans. Interior africa ad garamanthas usq; ad deserta palmarum magnitudine & suauitate cōstat. Nobilis maxime circa delubrum. Hâmonis. Sed circa carthaginê punicû malû cognomê sibi uendicat. Aliqui granatû appellant. Diuisit & in genera apyrinon uocâdo cui lignosus nucleus abest. Sed candidior ei natura: & bladiore sunt acini: minusq; amari: distincti mēbranis. Alia structura eorû quâdam ut in fauis communis nucleos habentiû. Quinq; spēs: dulcia: acris: mixta: acida: uinosâ. Samia & ægyptia distinguntur. Erithrocomis & leuocomis. Corticis maior usus ex acerbis ad perficienda coria. Flos balustium uocatur: & medicinis idoneus & tingendis uestibus: quarum color inde nomen accepit. De asiæ & græciæ fructibus. Ca. XX.

Nasia & græcia nascūtur frutices. Epicactis quē alii embolinê uocant: paruis foliis quæ potata contra uenena profunt: sicut herices contra serpentes. Et in quo nascitur granû gnidiû: quod aliqui linû uocant. De timelea siue camelea: & tragacanthæ: & de trago siue scorpione: & miricæ: & bryæ: & gallæ. Ca. XXI.

Ruticetâ uero timeleâ: alii chameleam: alii pyrosachem: alii nestorem: alii cœnoron f Et similis oleastro: foliis angustioribus: gūmosis si mordeantur myrti magnitudi ne: semine: colore: & specie farris: ad medicine tm̄ usum. Tragon fruticê sola creta insula gignit terebintho similem & semine. Quod contra sagittarû ictus efficacissimû tradunt. Eadem & tragacanthem spinæ albæ radicæ: multum prælatâ apud medos aut in caucaso nascenti. Præcium eius in libras. xiii. Tragon & asia fert: siue scorpionem: uepre m sine foliis: ramis rubentibus: ad medicine usum. Miricen & italia: quam alii tamaricê uocât. Achiam autem bryam siluestrem: insignem in ea quod fatiua tantû ferat gallæ similem fructum in syria & in ægypto copiosa hæc est: cuius infœlicia ligna appellatus: quæ tamê in

XIII.

felitiora sūt grāciā. Gignit enī arborē ostrin: quā & ostrēam uocant: solitariam circa saxa aquosa: similem fraxino cortice & ramis & folio: pilis paulo tamē lōgioribus crassioribusq; ac rugosis scissuris quā per totā discurrunt. Semine ordeo simili: & colore & materia dura atq; summa: qua in domū illata difficiles partus fieri produnt mortescq; miserā.

De enonimo & adrachna congrygia & taphia.

Ca. XXII.

Ec auspiciator i lesbo isula arbor quā uocat enonymos: nō ab similibus punice arborē nīterq; cā & laurū folii magnitudie: figura uero & mollicia punice flore cādidior ē: statū pestē denūtiās. Fert siliquas selsami similes: itus granū quadrangula figura: spissū: locale aialibus: necnō & i folio eadē uis. Succurrit aliquādo pces alui exinatio. Alea xader Cornelius arborē eodē appellauit: ex qua facta ēē argo simile robori uiscū ferenti: quā nec aqua nec igni posset corrūpi: sicuti nec uiscū nulli alui cognitū qd equidē scitū. Ad rachnen oēs fere grāci portulacē noīe interpretant: cū illa sit hārba & andrachne uocetur unius litterā diuersitate. Ceterū adrachne ē siluestris arbor: neq; i plāis nascēs: similis une doni folio tātū minore: & nūq; decidēte. Cortice nec scabro qdē: sed q; circūgelatus uideri possit: tā tristis aspectū ē. Similis & cogrygia ē folio: magnitudine mior. Proprietatē habet fructū ad mītēdi lanuginē papū uocā: qd nulli alui arbori euenit. Similis & aparache bifera atq; q; adrachne. Priorē fructū icipiētē pubescere una peragit: alterū i initio hyemis. Quales eos nō traditur. Ec ferulā iter externas dixisse cōuenit arborūq; generi adscripsisse: quo nā quarūdā naturā sicut distinguimus: lignū omne corticis loco habēt: hoc ē forinsecus ligni aut loco fūgosa itus medullā ut sabcū. Quēdā uero sanitatē ut arūdines. Ferula calidis nascit locis: atq; trāsmaria gēiculis nodata scapis. Duo eius genera. Narthea grāci uocant assurgētē i altitudine. Nartheciā uero semp humilē ē genibus excūtia folia maxia ut quāq; terrā pxiā. Cetero natura eadē q; anetho: & fructū similis. Nulli fruticū leuitas maior: ob id gestata facili? baculorū usū senectuti pber. Semē ferulæ thapsiā qdā uocauere de cepti eo qm ferula sine dubio ē thapsia: sed sui generis foliis forniculi: iani caule: nec excedēte baculi lōgitudine. Semē qle ferulæ: radix cādida. Incisa lac emanat: & cōtusa succo absdicat oīa uenenata. Quippe ē fodiētibus nocet si minia spirat aura: itumescūt corpora: faciēq; iquadit ignes lacri: ob id caroto prius illinūt. Quibulā tamen morbis auxiliari dicūt medici pmixta aliis. Itē i aloperis sugillatq; ac liuetibus. Ceu uera remedia desint: ut scelera cōtractēt. Sed iste prexuerūt noxiō istrumēto: tātūq; ipudētia ē: ut uenenū artis eē pfluadeat. Thapsias i africa uehemētissima. Quidā caulē icidūt p messes: & i ipsa excauat radices: quo succus cōfluat: arefactūq; tollūt ali foliū. Radicē tōdūt i pila: & succū in sole coactū diuidūt i pastillos. Nero Cēsar elantarē ei dedit: initio iperii: nocturnis crassationibus conuerberatā faciē illinēs sibi cū chure caraq; & sequenti die cōtra famā cutē sincerā circumferens. Ignem ferulis optime seruari certū ē: easq; i ægypto præcellere.

De cappari siue cinosbato aut opheostaphyle: & de saripha.

Ca. XXIII.

Bi & cappari firmioris ligni frutex: seminisq; & cibi uulgati. Caule quoq; una ple rū p decepto. Cauēda eius gñra pegria. Sigdē arabicū pestilēs. Africū gīgūis inimi cū. Marmaricū uuluis: & oim iflationibus. Apulū uomitus facit. Stomachū & aluū mouet. Quidā eū cynosbatō uocat: alii opheostaphylen: fruticosi ē generis. Et saripha circa nilū na lces duorū cubitorū altitudinē: pollicari crassitudine. Coma papyri: similisq; mādīe mō. Ra dice ferrariis officinis præcipua carbonis usu propter duriciam.

De spina babylonis regia & de cyriso.

Ca. XXIII.

On omittēdū ē quod babylone scriē i spinis: quoniā nō aliubi uiuit. Estq; sicut uis cū in arboribus. Sed illud i spina tantū: quā regia uocat. Mirū q; eadē die germinat quod iniectū ē. Inuicē aut ipso canis ortu & celerie arborē occupat. Cōdiūt eo uina & iō feritur. Spina illa nascit & athenis i longis muris. Frutex est & cyrisus ab Antio macho atheniēsi miris laudibus pdicatus pabulo omniū. Aridus uero ē suū. Spōdetq; iugero ei? ānuos ppluris uel mediocri solo redditus. Vtilitas hārborū: ergo & eo satior satietas q; p q modico pigue scūt & quadrupedia: ita ut iumēta: hordeū spernāt. Non ex alio pabulo lectis maior copia aut melior. Sup oīa pecorū medecia a morbis oī usu pstate. Qui & nutritibus i defectu lactis aridū atq; i aqua decoctū potui cū uino dari iubet: & firmiores celsiores i fā de fore. Viridē ēt gallinis: aut si aruerit madefactū. Apes quoq; nūquā de flore cyrisi pabu lū cōtingētes pmunt Democritus & Aristomachus. Nec aliud mioris ipedii ē. Scriitur cū

n

LIBER.

hordeo: aut uere semine ut porru: uel caule autumno ate brumâ. Si semine madidû Et si desint hymbres. satû spargit. Plâtæ cubitales pferunt scrobe dedali. Seritur post æquinocti a tene ro frutice. Perficit trienio Demetitur uerno equinoctio cum florere desinit: uel pueri uel anus uilissima opera. Canus aspectu breuiterq; si qs exprimere uelit similitudinē angustio ris. trifolii frutex. Datur aialibus post biduū semp. Hyeme uero quod inaruit: madidû. Sa tiat equos denæ libræ: & portione miora aialia: obiterq; iter ordines hoc aialiu cæpestrium fertile ē. Inuētus hic frutex in cyiso isula inde trāslatus ē i omnes cycladas: mox in urbes græcas magno casei puentu. Propter: qd maxie miror rarū esse i italia. Nō astiuū nō frigo rû nō grādinū aut niuis iuriā expauescit. Adūcit Higinus ne hostiū qdē ppter nullā gra tiā ligni. De fruticibus & arboribus nostri maris: atq; rubri. & idici. Ca. XXV.

Ascūtur & in mari frutices arboreſq; minores i nostro. Rubrū enī & totus orientis n oceanus refertus ē siluis. Nō habet lingua iā nomē: quod græci uocāt phycos: quo niā alga hæbarū magis uocabulū itelligit. Sic aut est frutex. Folia lata colore uiri di gignit: quod qdā grason uocāt: alii zostera. Alterū genus eiusdē: capillaceo folio simile sceniculo: i saxis nascit. Superius iuadit haud pcul littore. Verno uerūq; & iterit autūno. Circa cretā insulā nato in petris purpuras quoq; inficiūt. Laudatissimo a parte aglonis: aut spōgiis. Tertiū ē graminis simile: radice geniculata: & caule: qualiter calami. Aliud: genus fruticū byron uocāt folio lactuæ rugosiore tantū. Iā hoc nascēs. In alto uero abies & quer cus cubitali altitudine: Ramis eorū adhærent conchæ. Quercu et tigi lanas tradūt. Glāndē et quāsdā ferre i alto: naufragiis hæc deprehensa urinātibulq;. Et oliæ tradūtur prægrādes circa sycionē. Vilis enī passim nascit. Sed phycos sine foliis: rubro cortice. Fit & palma fru ticū generis extra Herculis colūnas porri frōde. Nascit: frutex & alius lauro & thymo si milis: q ambo eiecti i pumicē trāsfīgūrātur. At in oriētē mirū ē statī a copro pfolitudies ni hil gigni preter spinā: quæ sitiens uocāt: & hāc rarā admodū. In mari uero rubro siluas ui uere: maxie laurū & oliuā ferentē baccas: & cū pluar fungos. q sole tacti mutātur i pumicē. Fruticū ipsorū magnitudo ternorū est cubitorū caniculis referta: uix ut respicere e nauī tu tū sit: remos plerūq; ipsos inuadētū. Qui nauigauere i indos. Alexandri milites frōdē ma rinatū arborū tradidēre i aqua uiridē fuisse: exemptā sole protinus in salē arefēcēt. Luncos quoq; lapideos p quā similes ueris p littora: & i alto quāsdā arbusculas colore bubuli cor nus ramosas: & i cacuminibus rubētes: cū tractarentur uitri mō fragiles. In igne aut ut fer rū exardescētes restinētis colore suo redeūte Eodē i tractu isularū siluas operit æstus: quā q altiores sint platanis populisq; altissimis: folia laurea: flos uiolæ & odore & colore. Baccæ ut oleis: & ipse odoris iucūdi autūno nascētes: foliis nunquā deciduis. Harū miores totas integit mare. Maximæ cacumina extāt ad quæ naues religātur: & cū decesserit æstus ad ra dices. Alias quoq; arbores i alto ab eisde accepimus eodē i mari uisas semp folia retinētes. Fructū eaz lupino similē. Iuba tradit circa troglodytarū insulas fruticē i alto uocari iudos plomachas corallio similē sine foliis pcisum mutato colore i nigrū durescere. Cū cadat frā gi. Itē aliū q uocetur charichoblepharon efficacē i amatoris. Spatalia eo facere & monilia fæminas. Sentire eum se capi: durariq; cornus modo: & hebetare aciem ferri. Quod si sefel lerint insidiæ in lapidem tranſīgūrari.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. XIII. IN QVO FRVCTIFERAE ARBORES TRADVNTVR.

PROEMIVM.

XTERNAE arbores idociles quæ nasci alibi quā ubi cœpere: & quæ in alienas non cōmeant terras hætenus fere sunt. Licetq; iam de com munibus loqui: quarum omnium peculiaris parēns uideri potest italia. Noscentes tantum meminerint naturas earum a nobis interi dici: non culturas. Quāq; & colendi maxima in natura portio est. Illud satis mira ri non queo interisse quarundam memoriam: atq; etiam nominū quæ auctores prodidere notitiam. Quis enim non communicatio orbe per rarū maiestate romani iperū profecisse uitam putet cōmercio regi? Ac societate festæ pacis: oiaq; et quæ occulta ante fuerāt i pmissuo ulu factæ? At hercule non

reperiuntur q̄ norint multa ab antiq̄s p̄dita: t̄atū priscoꝝ cura fertilior: aut industria fœ
 licior fuit: ante milia annor̄: iter principia litterar̄. Hesiodo p̄cepta agricolis p̄dere or̄
 so subsecuti: nō paucis h̄c curā eius. unde nobis crevit labor. Quippe cū requirēda sint
 nō solū postea inuēta: uerū ēt ea quæ inuenerant prisci desidia rerū interitione memoriæ
 idē. Cuius uicti causas q̄ alias q̄ publicas mūdi iuenerit. Nimirū alii subire ritus. Circaq̄
 alia mētes hominum detinētur: & avaritiæ t̄atū artes colunt: antea clusis gētium īperis
 itra ipsas. Ideo p̄ & īgeniis qualdā sterilitate fortunæ necesse erat animi bona exercere. Re
 ges inueneri honore artū colebat: & ī ostentatiōe has p̄ferebat: opē & immortalitē sibi
 p̄ illas prorogari arbitrat̄s. Quare abundabāt & p̄mia & operæ uitæ. Posteris laxitas mū
 di & rerū amplitudo damno fuit: postq̄ senator censu legi cōptus iudex fieri cēsu: magi
 stratum ducē p̄ nil magis exornare quā cēsus: postq̄ cōpere orbitas ī auctoritate summa &
 potētia esse: captatio in quæstu fertilissimo: ac sola gaudia in possidendo: pessum iere uitæ
 prelia: omnesq̄ a maximo bono liberales dīctæ artes in cōtrarium cecidere: ac seruitute so
 la profici cōptum. Alius hanc alio modo: & in aliis adorare: eodē tamen habēdi quæstu ad
 spes hominum tendēte uoto. Passim uero etiā egregiū aliena uitia quā bona sua colere mal
 le. Ergo hercule uoluptas uiuere cōpit: uita ipsa desit. Sed nos oblitterata quoq̄ scrutabi
 mur. Nec deterrebit quārdā rerū humilitas: sicut nec in animalibus fecit. Quāquā uide
 mus Virgiliū p̄cellētissimū uacem eadem causā hortorum dotes fugisse: e tantisq̄ quæ
 retulit flores modo rerum decerpisse. Bearum fœlicemq̄ graciæ quidem omnino gene
 ribus uuarum nominatis: tribus oleæ: totidem pyrorum: malo uero tantum assyrio: ceteris
 o mibus neglectis. Vnde autem potius incipiemus quā a uicibus? Quarū principatur in
 tantum peculiaris italiæ est: ut uel hoc uno omnia gentium uicisse q̄q̄ odorifera possit uis
 deri bona quāquam ubicunq̄ pubescētium odori nulla uanitas p̄fertur.

De uitium natura: & quibus modis ferant.

Ca.

I.

Ires iure apud priscos magnitudine quoq̄ inter arbores numerabatur. Iouis simu
 lacrum in urbe populonia ex una conspicimus uite tot æuis incorruptum. Itē mas
 filia pateram. Metaponti templum lunonis uirgineis columnis stetit. Etiam scia
 lis tectum Ephesiæ Dianæ scandit uite una cypria: ut ferunt: quoniam ibi ad p̄cipuū altitu
 dinem exiunt. Nec est ligno uilli æternior natura. Verum ista ex siluestribus facta credide
 rim: quando hæc uires tonsura annua coeuntur: & uis earum oīs euocatur in palmites aut
 deprimitur in propagines: succiq̄ tantum gratia ex iis pluribus modis ad celi mores soliq̄
 ingenia. Iam in campano agro populis nubunt maritæq̄ complexæ: atq̄ per ramos earum
 p̄cibus brachiis geniculato cursu scandentes. cacumina æquant: ī tantum sublimes ut uī
 demiator autoratus rogam ac tumulum excipiat. Nullo fine crescunt: diuidiq̄ aut potius
 auelli nequeunt. Villas & domos ambiri singularum palmitibus ac sequatibus lorīs memo
 ria quoq̄ dignum. Inter prima. Valerianus quoq̄. Cornelius existimauit. Vna uitis rome
 in Liuiæ porticibus sub diuales deambulationes umbrosis operculis opacat. Eademq̄ duo
 denis musti amphoris fœcunda. Vltimos quidem ubiq̄ exuperant. Miratūq̄ altitudinem ea
 rum articiæ ferunt legatum regis Pyrrhi. Qui eum facere lussit in austeriore gustu uini:
 merito matrē eius pendere in tā alta cruce. Rontotinus uocatur & alio nomine populus ar
 bor italiæ padū transgressus: cuius tabulata in orbē patula replent: puroq̄ producto dracōe
 ī palmā eius inde subrectos ramorū digytos flagella dipergūt. Eadē modici hominis altitu
 dine adminiculatæ sudibus horret: uineaq̄ faciunt: & aliæ improbo reptatu p̄pinorūq̄ su
 perfluitate peritia homini āplo discursu atria: media cōplentes. Tot differentias uel sola tā
 tū italia recipit. Stat prouintiarū aliquarū p̄ se uitis sine ullo pedamēto: artus suos in se col
 ligens. & breuitatē crassitudine pascens. Verant hoc aliubi uenti: ut in africa & in narbonē
 sis prouintia partibus. Excresecerq̄ ultra suos pollices prohibet: sem p̄q̄ p̄stinatis similes
 herbarum modo uagatur p̄ arua: ac succū terræ passim uuis bibunt: quæ ob id magnitudi
 nē infantium puerorū ī īteriore africa parte exuperant uites. Vna non alibi gravior callo:
 ut nec possit iuuenisse nomē duracini durus acinus. Nāq̄ genera magnitudine: colore sapo
 ribus acini innumera etiānum multiplicantur uino. Hic purpureo lucent colore: illic fulgēt
 roseo: nitētq̄ uiridi. Candidæ enī nigraq̄ uulgares. Tument uero māmaram mō buma
 sti. Prælongis dactili porriguntur acinis. Est & illa naturæ lasciuia: ut p̄gratibus adhæ
 rant pergulis parui: mites: & suauitate certantes: leporogas has uocāt. Durat aliæ perhye

LIBER.

inē pensili cōcameratae nodo. Alia i sua tantū cōtinent ofa ollis fīctilibus. & i super doliis i cluse stipare uinaceis circūsudātibz. Aliis gratia q & uinis fumus affert. Fabrilisq iis gloria praeipua i fornacibus africae. Tiberii Caesaris auctoritas fecit. Ante eū reticis prior mēsa erat: & ullis ueronēsiū agro. Quī & a patiētia nomē acinis dat passis. Condunt & musto uua: ipseq uino suo inebriatur. Alia decocta in musto dulcescūt. alia uero sobolē nouam in matre ipse expectat transluceat uitro: affertq acinis tadē: quā i doliis amphoris ue dū ratrix illā firmitatē austeritas picis i fusa pediculo. lā i uenta uitis p se i uino picēs habens respiciensq uiuēse agrū. Nobilitas aruerno secanoq: & eluico generibus non pridē illū strata. Atq: hāc uigiliū uatis aetate i cognita: a cuius obitu nonagita agūtur āni. Quid qd i ferta castris sumā rerū iperiūq cōtinent? Ceterionū i manu uitis: & optio p cōmicio tardos ordines ad lētas perducit aquilas: atq: etiā i delictis pēnā ipsā honorat. Nec non uinea opus gnationū dedere rationē. Nā i medicaminibus adeo magnū optinēt locū: ut per se uino ipso remedia sint.

De generibus uitium.

Ca.

Il.

Enera uitū cōprehēdi numero unus existimauit. Democritus: cūta sibi grāciae cōgnita p fessus: Ceteri innumera atq: i finita eē pdiderūt. Quod uerius apparebit ex uinis. Nec ofa dicent: sed maxie i signia: qpe quae totidē sunt pene quot agri. Quā ob rē celeberrimas uitū aut qbus ē aliqua p prietate miraculū ostēdisse satis erit. Prīcipat dat amineis ppter firmitatē senio quoq: p ficiētē utiq: uinūq: uniuersuiusq: uitā. Quāq: ei? genera. Ex iis germania minor acino melis deflorescit: hymbres tēpestatesq: tolerat. Nō itē maior sed i arbore quā i iugo minus obnoxia. Gemellarū qbus hoc nouē uua: sēper gemia dedere. aspinus sapor: sed uires pēcipua. Ex iis minor austro lādīt: ceteris uēris alit ut i uesuiuo mōte furrētiniq: collibus. In reliquis italiae p tibus nō nisi arbori accomodata. Quin tū genus lanatae ne feres miremur aut idos: adeo lanugo eā uestit. Prīa ex amineis mature scit ocissime atq: putrescit. Proxīa dignitas ualētanis rubēte materia. Quā p qdā rubellas appellauere uineas. Eae minus fertiles uinaceis & faece nimia. Cōtra prunas fortissimae: sic citate magis q hymbre: aestu q: i calore uexant. Quā ob rē i frigidis humidisq: p ricipatū opti nept. Fertilior quae minor acino: & folio scissa minus. Apianis apes dedere cognomē: p ricipue earum auidae. Ex iis duo genera: lanugine & ipse pubescunt. Distant q: altera celerius mature scit: quāq: & altera properante. Situs frigidus non respuunt: & tamē nullae celerius hymbre putrescunt. Vina primo dulcia austeritatem annis recipiunt: & rubra fiunt. Nulla magis uite gaudet. Et hactenus potissima nobilitas datur peculiaribus atq: uernaculis ita lia. Ceterae aduenere chio thaso ue. Gracula non inferior amineis bonitate pretenera acino: & uua tam parua: ut nisi pinguius solo colore non profuit. Eugenia taurominitani collis cum generositatis cognomine misere albano tantum agro: quoniam translata statim mutatur. Nāq: est aliquibus tantum locorum amor: ut omne in iis gloriam suam relinquat nec usq: transeant totae. Quod & in retica allobrogicaq: quam supra picatā appellauimus euenit: domi nobilibus ac agnoscendis alibi. Foecunda tamē bonitatis uice copiam prestāt. Eugenia feruentibus locis: rhetica temperatis: allobrogica frigidis: gelu mature scēs & colore nigra. Adhuc ex iis quas diximus: sed etiam e nigris uina uetustate in album colorem transeunt. Reliquae ignobiles. Aliquando tamē celi aut soli opera non fallunt uetustatem: sicuti fecenia & cum ea florens biturica. Acino rarior nunq: floris obnoxii: quoniam antedunt: uentisq: & hymbribus resistunt. Meliores tamen argentibus. locis quā calidis: humidis quā siccantibus. Vix ulla magis tā denso uuarum partu impatiens uariantis celi: sed cōtra tenorem unum algoris aestus ue constans. Quae minor est ex eo genere mollior. In ne glecto solo morosa. Pingui putrescit. Gracili omnino non prouenit. Mediā temperiem delicate quatit: ob hoc fabinis collibus familiaris. Vua eius indecora uisu: sapore iucūda: nisi matura protinus rapiatur: etiā non putrescens cadit. Contra grandines eam tuetur folioq: amplitudo adq: duricia. Insignes iā colore iter purpureas nigrasq: medio heluolae saepius uarianti: & ob id uariae a quibusdā appellatae. Praefertur in iis nigris utraq: alternis ānis fertilis. Sed melior uino cum p cior. Et praeciae duo genera magnitudine acini discernuntur. Quibus materies plurima: uuaq: ollis utilissima: folio apio similis: Baliscam dirachini celebrant. Hispaniae cocolobin uocant: Grauior uua aestus austrosq: tolerat. Capiti inimica. Copia larga Hispani duo genera eius facium. Vnum oblongo acino: altero rotūdo: nouissimas uindemiant. Quo dulcior cocolobis: hoc melior. Sed & austerā transit in dulcem ue

tustate: & quæ dulcis fuit in austeritate. Tuncq; albanū uinū æmulatur. Tradūt uiscæ uitis utilissimū ex iis potū. Aluelis sūmis arboribus ē fertiliior: uisula itmis. Quā ob rē circa easdē satz diuersitate naturæ locupletat. Inerticulā ē nigris appellauere fusti? sobriā dictū ri: i ueterato pēpue cōmēdabilē uis: sed uiribus innoxia. Si qdē temulētiā sola nō facit. Fertilitas cōmēdat ceteras: pēcipēq; heluenacā. Duo eius genera. Maior q̄ qdā lōgā: mior q̄ ar tā appellā: nō tā focūdā sed grāiorē hastu. Discernē folio circiato. Verū utraq; gracilis. Furgas subdere iis necessariū: aliqñ ubertatē suā nō tolerāt. Maritio afflatu gaudēt. Ros ciodo odore. Nulla uitiū minus italiā amat: rara parua: putrescēs ī ea: Vinū quoq; quod genit astate nō exuperans. Nec alia marco solo familiarior. Græcinus q̄ aliqñ Corneliū. Celsū trāscripsit arbitrat nō naturā eius repugnare italiæ: sed culturā: auidē palmites euocātū. Ob id fertilitatē suā absumi: si nō pēpui soli ubertas lacefcētē sustineat. Carbunculari negat: magna dote: si uerū ē: aliqua ī uite e cælo nō ē ius. Aestū fert spionia: q̄ qdā spinea uocat. Autūnsq; & hymbribus pīguescit. Quinimo nebulis una alif. Ob id rauennati agro peculiaris: Venuclam iter optinē deflorescētēs: & ollis aptissimā campani malunt sirculā uocare: alii staculam. Tarracinam numislanā nullas uires proprias habentem: sed totā perinde ac solum ualeat. Surrentinis tamē efficacissima testis uestubio tenus. Ibi. n. murgētia e sicilia potissima: quam pompeianā aliq̄ uocant. Laudatio demū feracem: sicut horcōia in campania tantum uilitatis cibaria: sed ubertatē præcipua. Tolerat & annos mœtica contra omnes istus firmissima: nigro acino uinis uetustate rubescentibus.

Item de uitiū generibus.

Ca.

III.

Thactenus publica sunt genera: cetera regionum locorūq; aut ex iis inter se in si to mixta. Si quidem thufis peculiaris. est tudernis æque etiam eius nominis florentia. Est optima aretio talpana & etesiaca & coseminia. Talpana nigra candidum facit mustū. Etesica fallax: quæ quo plus tulit eo laudabilius fundit. Mirūq; fecunditate cessat. Consensum nigra uino minimo durante. Vua maxime post. xv. dies quam ulla alia. Minus fertilis: sed cibaria. Huius folia sicuti labrusce priusquā decidant sanguineo colore mutantur. Euenit hoc etiam quibusdam aliis pessimi generis argumēto. Istiola umbræ meuanatig & piceno agro peculiaris est. Amitermino pumula. Iisdem bananica fallax est amāt tū ē ea. Mutinam uua pōpei nomie appellat: quis elusinis copiosior. Mutinā & tyburtes appellauere: quāuis eleaginam nupes iuenerita solitudine oliuæ. Notissima hæc uuarū ad hoc tempus reperta est: Vinatolam foliū quidem noiauerunt sabini ac laurēti. Nam gauranas scio a falerno agro translatas uocari falernas celerime ubiq; degenerantes. Necnō tantinū genus aliqui fecere præduli uua. Capnias & buconiates & terrupia in thurinīs colibus non ante demeruntur q̄ gelauerit. Pharia gaudent piscæ. Mutina prusina nigro acino intra quadriennium albescente uino. Mirum ubi cum sole circūgi uuam: quæ ob id strepitus uocatur. Et ī italia gallicam placere: trās alpes uero picenam. Dixit Virgilius thapsias & mareotides & lageas compluresq; externas quæ non reperiuntur in italia: sed sunt etiā nunc īsignes uua nō uino ambrosiaca duracina sine ullis uasis in uite seruabilis: tāta est contra frigora æstus tempestatesq; firmitas. Nec orthampellos idiget arbore aut palis ipsa se sustinens. Non item dactylides digyrali gracilitate. Columbiæ acino sissimæ. Et magis pure cognomine bimāniæ: quando non racemos: sed uuas alias gerūt. Item crepidanea cui nomē a mensura est. Item scirpula passo acino. Et rherica in maritimis alpihus appellata dissimilis laudatæ illi. Nāp hæc breuis conferta acino: degener uino: sed cute omniū tenuissima. Nucleo quē chium uocant: uno ac minimo. Acinum prægrandem unum alterum ue habens. Est & nigra aminea: cui syriacæ nomē imponunt. Item hispana ignobilium probatissima. In pergulis uero seruntur e caritæ appellatæ eduræ acinis: albe: nigraq; Et butnasti totidem coloribus. At nondum dicte ægia & rhodia & uncialis: ueluti a pondere acini. Item pucina omnium nigerrima. Et coronario naturæ lusu stephanitis acinos foliis intercursum. Et quæ forenles uocantur celeres prouentu: uendibiles aspectu portatu faciles. Contra damnantur etiam uisu cinera & rhabubula & asinifca. Minus tamen caudam uulpiū imitata alopecis. Alexandrina appelletur uitis circa palacraiam breuis: ramis cubitalibus: acino nigro: fabæ magnitudine: nucleo molli: & mininio: obliquis racemis prædulcibus: folio paruo: & rotundo. sine diuisuris. Septimo ab hinc anno in narbonensis prouintie aruo oliua inuenta est uitis uno die deflorescens: ob id tutissima: carbonicam uocant: quam nūc tota

n iii

provincia conferit.

Insignia culturae vinearum.

Atonum ille primus triumpho & censura super cetera insignis magis tamē etiā
 claritate litterarum praeceptis omnium rerum expetendarum datis generi romano.
 Inter prima uero agrum colēdi. Illius uero aui confessione optimus ac sine amulo
 agricola pauca attingit uitium genera: quarūdam ex iis etiam iam nominibus abolitis toto
 separati tractu testatus sententiā. Cuius excellentia indicanda est ut in omni genere nosca-
 mus quae fuerint celeberrima. Anno .d. urbis .c. circa capras carthaginem ac corinthum cū
 supremum is diem obiit: quātum postea .ccxxx. annis uita profecerit. Ergo deuitibus uisq;
 ita prodidit. Qui locus uino optimus dicitur esse: & ostentus solibus. Amineū minusculū
 & geminū eugenium heluinū minusculū conferito. Qui locus crassior aut nebulosior ami-
 neum maius aut murgentinum apicium lucanū serito. Cetera uites miscellae maxie in quē
 uis agrū conueniunt. In lora recte conditur. Quas suspendas duracinas amineas maiores:
 uel ad fabrū ferrarium propassos: nec recte seruant. Nec sunt uetustiora de illa: re latine li-
 guae praecepta tam prope ab origine rerum sumus. Amineam proxime dictam Varro sca-
 tianam uocat. In nostra aetate pauca exempla consumatae huius artis fuisse. Verum eo mi-
 nus omittenda: ut noscantur etiā praemia: quae in omni re maxime spectantur. Sumam ergo
 adeptus est gloriam Acilius Steneleuse plebe libertina. lx. iugerum nō amplius uineis ex-
 cultis in nomentano agro: atque aequae. cccc. numis uenundatis. Magna fama & Vetus
 leno Egilao perinde libertino fuit in campaniae rure ueliterno: maiorq; etiam fauore ho-
 nium quoniam ipsi Africani colebat exilium. Sed maxima eiusdem Stenelei opera Rhen-
 minū Palamone alias grāmatica arte celebrē in hisce .xx. annis mercatum. dc. nummū in eo
 dem nomentano decimi lapidis ab urbedi uerticulo. Est autē usq; quāq; nobilitas mercis p-
 omnia suburbana: ibi tamē maxia: quoniam & neglecta per indiligentiā praedia phauriat. Ac ne
 in pessimis quidem elegantioris soli hac aggressus excolere: non uirtute animi: sed uanita-
 te. Quae primo notata mira in illo fuit. Pastinatas enim de integro uineas cura. Steneleum
 agricolam imitatus ad uix credibile miraculum perduxit. Intra octauum annum. cccc. nū-
 mum emptori addita pendente uindemia. Cucurritq; nō nemo ad spectandas uuarum in
 iis uineis itruēs. Litteris eius altioribus contra id pigra in ciuitate sibi patrocinante. Nonis-
 sime Amneo Seneca principatu traditionis ac potentia: quae postremo minima fuit super
 ipsum. Minime utiq; miraturi Amneū tanto praedii eius amore captum: ut non puderet. i-
 uiso alias & ostento futuro tradere palmam eam emptis quadruplicato uineis illis itra de-
 cimū fere curā annum: digna opera quae in cecubis fetinisq; proficeret: quando & postea
 saepenumero septenos culeos singula iugera: hoc est amphoras centenas quadragenas mu-
 lti dedere. Ac ne quis uictam in hoc antiquitatem arbitraretur. Idem Cato deos culeos re-
 dire ex iugeribus scripsit. Efficacibus exemplis non maria plus tementata conferre merca-
 tori: non i rubrum litus indicum uel merces petitas: q; sedulum ruris larem. Vino antiquissi-
 ma claritas maroneo in thraciae maritima parte genito: ut auctor est Homerus. Neq; enim
 fabulosa aut de origine uarie prodita confectamur. Praeterq; Aristeum primum omnium in
 eadem gente uel miscuisse uino suauitate praecipua utriusq; naturae sponte prouenientis.
 Maroneum uicies tantum addito aquae miscendum Homerus prodidit. Durat etiam uis
 in eadem terra generi uigorq; indomitus. Quippe cum Mutianus ter consul ex iis qui nu-
 perrime prodidere: sextarios singulos octogenis aquae misceri comperit praefens in eo tra-
 ctu. Esse autem colore nigrum: odoratum: uetustate pinguescere. Et primum quod Ho-
 merus celebrauit: etiam nunc honos durat. Nascitur Smyrnae religione iuxta delubrum ma-
 tris deum: In reliquis generi claritas non fuit alicui. Anno fuit omnium generum bonitas
 L. Opinio consule: cum. C. Gracchus Tri. ple. seditionibus agitatis interemptus ea caeli te-
 peries fuit: quam cocturam uocant solis opere: natali urbis. dc. xxxiii. Duratq; adhuc ui-
 nea ducentis fere annis iam in speciem redacta mellis asperi. Et enim hac natura uinis i ue-
 rustate est: ne potatipet se queant sine prouintiae aqua: usq; in amaritudinem carie indo-
 mita. Sed ceteris uinis commendandis minima aliqua mixtura medicamenta sunt: quo eius
 temporis aestimatione in singulas amphoras centeni numi statuuntur. Ex iis tamen usura
 multiplicata semissibus: quae ciuilis ac modica est. In. C. Caesaris Germanici filii principatur
 annis centum sexaginta singula unicas uini constitisse nobili exemplo docuimus. referen-
 tes uitam Pomponii secundi uatis cenāq; quam principii illi dedit. Tantum pecuniarum:

detinent uini apothecæ. Nec alia res maius incrementū sentit. Ad uicesimum annū maius
ue ab eo dispendiū: nō perficiente precio. Rara quippe adhuc fuere: nec nisi in portatis sinu-
gulis testis milia nūmum. Vienenles soli picara sua quorū genera plura diximus pluri p-
mutasse: sed iter sese amore patrio credūtur. Idq; uinū frigidius reliqs existimā: i frigido
potu.

De natura uini.

Ca.

V.

Ino natura est exhausto accēdi calore uiscera intus: Foris infuso refrigerandi. Nec
alienum fuerit cōmemorare hoc in loco quod Androcles sapientia clarus ad Ale-
xandrum magnum scripsit: intemperantiam eius cohibens. Vinum potaturus rex
memento te bibere sanguinem terræ. Sicuti uenenum est omni cicuta: sic & uinum. Qui-
bus preceptis si ille obtemperauisset: profecto amicos in temulentia non iteremisset. Pro-
fus ut iure dici possit: neq; uiribus corporis utilius aliud: neq; aliud uoluptatibus pernicio-
sius si modus absit.

Vina generosa.

Ca.

VI.

Enera autem uini alia aliis gratiora esse quis dubitet: aut non ex eodem lacu aliud
præstantius potu esse aliter: aliud alterum germanitate præcedere: siue testa siue
fortuito euentu. Quam ob rem de principatu se quisq; iudicem statuatur. Liuius Au-
gusta. lxxii. annos uitæ punico rettulit acceptos non aquoso. Gignitur i sinu adriatici ma-
ris: nō procul a timauo fonte. saxeo colle: maritimo afflatu paucas coquēte amphoras. Nec
aliud aptius medicamentis iudicatur. Hoc esse crediderim quod græci celebrantes miris
laudibus piætanum appellauerunt ex adriatico sinu. Diuus Augustus setinum pretulit: cū
etis: & fere secuti principes propter confessa experimenta non timere cruditatibus noxiis.
Ab eo salua nascitur supra forum Apii. Antea cecubo erat generositas celeberrima in pa-
lustribus populeis sinu amiclano quod iam intercidit & icuria coloni lociq; angustia. Ma-
gis tamen fossa. Neronis: q̄ a haiano lacu hostiam usq; nauigabilem inchoauerat. Secunda
nobilitas falerno agro erat. Et ex eo maxime faustiano. cura culturæq; id collegerat. Exole-
uit hoc quoq; nimietate copiar potius quā bonitati studentium. Falernus ager a ponte. cā-
pano leua petentibus urbanam coloniam syllanam nuper capuæ contributam incipit. Fau-
stianus autē circiter quattuor miliaria a uico prope cedias qui uicus a sinuessa sex milibus
abest. Nec ulli in uino maior auctoritas solo. Vinorum flāma accenditur. Tria eius genera
Austerum: dulce: tenue. Quidam ita distinguunt. Sūmis collibus gauranum gigni: mediis
faustianum: imis falernum. Non omittendum autem nulli eorum quæ celebrentur iucun-
dum saporem uuæ esse. Ad tertiam palmam uariæ uenere. Albanæ urbi uicinæ prædulces:
ac rare in austero. Item surtentina in uineis tantum nascencia conualescentibus maxie pro-
bata: propter tenuitatem salubritatēq;. Tiberius Cæsar dicebat consensisse medicos ut no-
bilitatem surtentino darent: alioquin esse generosum acetum. C. Cæsar qui successit illi no-
bilem uappam. Certant massica æque ex monte gaurano puteolos baiasq; prospectātia. Nā
falerno contermina statana ad principatus uenere non dubie: palāq; fecere. Sua quibusq;
terris tempora esse secundū quod rerum proventus occasusq; iuncti. lis præponi solebant
calena: & quæ in uineis arbutisq; nascuntur fundana. Ex alia uicinia urbis ueluternina pri-
uernatiq;. Nam quod signiæ nascitur austeritate nimia continendæ utile. aluo inter medi-
camenta numeratur. Quartum curriculum publicis epulis optinere a Diuo tulio (is enim
primus auctoritatem. iis tribuit: ut epistolis eius apparet) mamertina circa messaniam in sici-
lia genita. Ex iis potulana ab auctore dicta in loco proxima italiæ laudantur præcipue. Est
& in eadem sicilia & taurome nitans honos lagenis pro mamertino plerumq; subditis. Ex
reliquis autem a supero mari præturia: atq; a neone nascencia: & qua a palma una forte ena-
ta. palmesia appellantur. In mediteraneo uero cefenatia mecæatiana. In ueronensi item re-
tica falernis tantum post habita a Virgilio. Mox obtina ab in iimo sinu maris adriana. Ab
infero autē latinensia: grauicana: stoniensia. Etruriæ palmam luna habet. Lignriæ genua.
Inter pyreneum alpelq; massilia: gemino sapore: quādo & condiendis aliis pinguius gignit
quos uocant succosum. Cerretano inter gallias consistit auctoritas. De reliquis in narbonē
si genitis asseuerare non est quoniam officinam eius rei infecere tingentes fumo: utināq;
non & herbis ac medicamentis noxiis. Quippe etiam olæ mercatur: quo saporem colorēq;
adulterant. Verum & longinquiora italiæ ab ausonio mari non carent gloria terentina: &
feruitiana: & consentiæ genita: & tēpsia: ac balbia: lucanaq; antecedentibus thurinīs. Om-
nium: uero eorum maxime illustrata messala pontia: & salute lagaria nō procul grumento

n iiii

LIBER.

nascentia. Capania nuper excitauit nouis nobilibus: auctoritate: siue cura siue casu: ad quartum neapoli lapide trebellicis iuxta capuam caulinis: & in suo agro trebulanis: alioquin semper inter plebeia & trifollinis gloriata. Nam pompeianis summum decem annorum incrementum est: nihil se necesse conferere. Dolore est caput in sexta hora diei sequentis infesta deprehenditur. Quibus ex multis (nisi fallor) manifestum est patriam terrarum referre non unam. Et supuacuum generum consuetudinem in numerum cum eadem uiris aliud aliis locis pullulet. Hispaniarum lusitana copia nobilitatur. Eleganter uero tarraconensis: atque lauronesia: & balearica ex insulis conferunt italae primis. Nec ignoro multa premissa plerisque existimatos: quoniam suum cui placet: & quocumque eat: fabula eadem repiatur. Diui Augusti iudiciorum ac palati peritissimum et libertis censuram uini in epulas eius faciente dixisse hospiti de idigena uino: nouum quidem sibi gustum esse cum atque non ex nobilibus: sed Casare non aliud potaturum. Nec negaueri & alia digna esse fama: Sed de quibus consensum aut iudici cauerunt hec sunt.

Vina transmarina.

Ca.

VII.

Vincum simili modo transmarina dicemus. In summa gloria post homericam illa de quibus supradiximus fuisse thasium chiumque. Ex chio quod aruismum uocant: lis addidit lesbium Erasistrati maximi medici auctoritas circiter. ccccl. anno urbis romae. Nunc gratia ante omnia est elazomenio: postquam parcius mari condunt. Lesbium specie naturae suae mare sapit. Nec inolio per se gratia ut uino: sed cuius dulci admixto reliquorum duritia suauitatem accipiat simul & aetate: quoniam uetustiora protinus uidentur. Ab iis dignatio est sycionio: cyprio: telmesico: tripolitico: berritio: tyrio: sebentico. In aegypto hoc nascitur tribus generibus uuarum: ibi nobilius thasio & alopece. Post haec auctoritas hippodamantio: mystico: cantharizae: protopo: gnidio: cadace: caumenitae: petritae: miconio. Nam mesogitem capris dolores facere compertum est. Nec ephesium salubre esse: quoniam mari & defruto conditur. Apamenum multo precipue conuenire dicitur: sicut primum in italia. Est enim & haec proprietates generum: ut dulcia utique inter se non congruant. Exoleuit & protagion: quod italicis proximam fecerant Asclepiadis scholae. Appollodorus medicus in uoluumine quo suasisse Prolemaeo regi quae uina biberet: italicis etiam tum ignotis: laudauit in potum nascentem: mox oroticum: oenanthe: leucaniū: ambraciorum: & quod cunctis praeulit praeparatum. Sed minores famae esse dixit: quoniam sex annos non placeret.

De uino quod uocatur bion genera. vii.

Ca.

VIII.

Athenus bonitas uini nationibus debetur. Apud graecos iure clarissimum nomen accepit quod appellauerunt bion ad plurimos ualitudinum usus excogitatum ut docebimus in parte medicarum. Fit autem hoc modo. Uuae paulum ante maturitatem decerpuntur: succum acris sole ter die uersatae per triduum: quarto exprimuntur: dein cadis sole in ueterantur. Cui marinam aquam largiore miscent: a serui furto origine orta sic mensura explentis. Idque translatum in album mustum leucochromum appellatur. In aliis autem gentibus simili modo actum thalassomenon uocant. Thalassiten autem uasis musti deiectionis in mare. Quo genere praecox fit & uetustius. Nec non apud nos quoque cum uinum ex italico faciendi rationem Cato demonstrauit. Super cetera in sole quadriennio naturam dū percipies Rhodiū coosimile est. Phorineū falsius coo. Omnia transmarina septem in sex annis ad uetustatem mediā perire existimant.

De dulcium generibus.

Ca.

IX.

Inum omne dulce minus odoratum: quo tenuius odoratius. Colores uinis quattuor. Albus: fuluus: sanguineus. niger. Psythium & melampsythium passi genera sunt suum saporem non uini referencia. Cissibiles uero multi in galatia nascens & baeticum in sicilia. Nam syreum quod alii hepsena: nostri sapam appellant ingenium non naturae opes est. musto usque ad tertiam partem mensura decocto. Quod ubi factum ad dimidiam est: defructum uocamus. Omnia in adulterium mellis excogitata. Sed priora uua terrarum constat. Passum a graeco cilitium probatur & africanum: & italia prouinciarum finitimis. Fieri certum est ex uua quam greci sticam uocant: nos apianam. Item scirpula: diutius in uite sole uinis adustis aut feruente oleo. Quidam e quacumque dulci dum praecox alba faciunt sic ceteris sole: donec paulo amplius dimidium pondus suppleat. Tusculum leniter uas exprimunt. Deinde quantum expressere adiiciunt uinaceis aquae puteanae: ut & secundarium passum faciant. Diligentiores eodem modo siccatis accinos eximunt: ac sine sarmentis madefactos uino excellenti donec intumescant: exprimunt. Et hoc genus ante cetera laudat. Ac simili modo aqua ad dita secundarium faciunt. Medium inter dulcia uinum est quod graeci aigleucas uocant: hoc est

semper mustū. Id euenit cura: quoniā feruere peribetur. Sic enim appellant musti in uina transitū. Ergo mergūt e lacu protinus in aqua cados: donec bruma transeat: & consuetudo fiat algedi. Est etiā aliud genus eius per se: quod uocant dulce narbonēsis prouincia: & in ea maxime uocātia. Afferuatur eius gratia uua diutius in uitā pediculo in torto. Ab aliis ipse palmes inciditur in medullā. Ab aliis uua torref. integulis: oīa ex helneūaca uitā. lis adiciunt aliqui quod uocāt diachyton: uuis: in sole siccatis loco cluso per dies septē in eratibus toridem pedibus a terra alte: noctibus a rore defensis: octauo die calcatis. Ita fieri optimi odoris saporisq. Dulci e genere est & melitites. Distat a mulso quo fit e musto: cū quinq. cōgiis austeri musti cōgio mellis & salis cyatho sufferuefactis austerum. Sed inter hęc genera potuū ponere debeo & protiopum. Ita appellatur a quibusdā mustū spōte de fluens anteq. calcetur uua. Hoc protinus diffusum lagenis suis deferuere passi. Postea in sole. xl. diebus torrent æstatis secutæ ipso canis ortu.

De deuteris & secundariis uini genera tria. Ca. X.

n On possunt iure dici uina: quæ græci deuterias appellant. Cato & nos lorā, maceratis aqua uinaccis. Sed tñ inter uina operaria numerātur. Tria eorū genera. Decima parte aquæ addita q̄ musti expressa sit: & ita nocte & die madefactis uinaceis: rursusq. prelo subiectis. Alterū quod hoc modo græci factitauerunt: tertia parte eius q̄ expressum sit addita aqua expressoq. decocto ad tertias partes. Tertiū est fecibus uini expressum: quod fecatum. Cato appellat. Nulli ex iis plus quam anno usus.

Quæ nuper in italia generosa uina esse cœperunt. Ca. XI.

u Erū inter hęc subit mētē cū sint genera nobilia quæ ppriæ uini intelligi possit. lx / xx. fere in toto orbe duas partes ex hoc numero italiæ esse. Lōge præterea ante cūstas terras: & hinc deinde altius cura serpit nō a primordio hanc gratiā fuisse.

De uini obseruatione. Romulo rege posita. Ca. XII.

a Vxoritate post sexcētesimū forte urbis anuum cœpisse. Romulū lacte non uino libasse indicio sunt sacra ab eo instituta: quæ hodie custodiunt morem. Nūme regis postumi lex est. Vino rogi ne respergit. Quod sanxisse illum propter inopiam rei nemo dubitet. Eadem lege ex imputata uite libari uina diis nefas statuit ratione exco/gitata ut putare cogerentur alias aratores & pigri circa arbusi pericula. M. Varro actor ē Mezentium etruie regem auxilium rutulis contra latinos tulisse uini mercede: quod tū ip latino agro fuisset.

Qui uini usus antiq. & de uinis antiquorū. Ca. XIII.

n On licebat id feminis romæ bibere. Inuenimus inter exempla Egnati. Metentini uxore quod uinū bibisset e dolio interfectā fuisse a marito: eunq. cædis. a Romulo absolutū. Fabius pictor in annalibus suis scripsit. Matronā q̄ oculos in qbus erāt clauis uinarie cellæ resignauisset a suis inedia mori coactā. Cato ideo propinquos fœmīnis osculū dare: ut scirent an temetū olerent. Hoc tū nomē uino erat: unde & temulentia appellata. Cn. Donutius iudex pnūciauit mulierē uideri plus uini bibisse: quā ualitudinis causa uiro: sciēte: ac dote multauit. Diuq. eius rei magna parsimonia fuit. L. Papirius imperator aduersus sannites dimicaturus uotū fecit si uicisset loui pocillū uini. Deniq. inter dona sextarios lactis datos inuenimus nūq. uini. Idē Cato cū in hispaniā nauigaret: unde cū triūpho rediit. Nō aliud inq. uinū bibi q̄ remiges: in tantū dissimilis istis qui etiā conuuis alia q̄ sibi metipsis ministrāt aut pcedēte mēsa subiiciūt. Laudatissima apud priscos uina erant myrthæ odore cōdita: ut apparet in Plauti fabula: quæ persa ī scribitur. q̄q. in ea & calamū addi iubet. Ideo quidā aromaticis delectatos maxime credunt. Sed Eabius.

Dofennus his uersibus decreuit. Ca. XIV.

Mittebant uinum pulchrum murinam. Et in acharistione

Panem & polentam uinum murinam.

Sceuolam quoq. & Lælium & Atteum Capitonem in eadem sententia fuisse uideo quoniam in pseudolo sit.

Quod si opus est ut dulce promant idem & quid habeant rogā.

Murinam: passum: defurtum: mella:

Quibus apparet non inter uina modo murinam: sed inter dulcia quoq. nominatum.

De apothecis & de uino opimiano. Ca. XV.

LIBER.

Pothecas fuisse & diffundi solita uina. anno. dc. xxxiii. urbis apparet indubitato opi
miani uini argumento: iam intelligente suum bonum italia. Nondum tamen ista
genera in claritate erant. Itaq; omnia tunc genita unum habent consulis nomē. sic
quoq; diu transmarina fuerunt in auctoritate ad actuos usq; nostros etiam falerno iā re
perro: sicut apparet ex illo comico uersu Anaxipolis thasi.

Quinq; thasii uini inde depromam falerni bina.
L. Licinius crassus & L. Caesar censores anno urbis conditæ. dc. lxx. e dixerūt ne quis uinū
græcū amineūq; octonis æris singula quadrantalia uenderet. Hæc enim edicti uerba sunt.
Tanta uero uino græco gratia erat. ut singulæ poriones in uno conuictu darentur. Qui
bus uinis auctoritas fuerit sua imensa. M. Varro his uerbis tradit. L. Lucullus puer apud
patrem nunq; lautum conuiuium uidit in quo plus semel græcum uinum daretur. Iple cū
rediit ex asia milia cadorum conciorum diuisit amplius centum. C. Censius quem præro
rem uidimus chium uinum in domum suā illatū dicebat tū primū cū sibi cardiaco medi
cus dedisset. Hortensius super. x. cados heredi reliquit. Hactenus Varro.

De liberalitate Caesaris in uino: & quādo primū genera uini factitiū. Ca. XV.
Vid ni & Caesar dictator triūphi sui cœna uini falerni amphoras. c. chii cados. c. in
q; cōuiuia distribuit. Idē hispaniēti triūpho chiū & falernū dedit. Epulo uero in tertio
cōsularu suo falernū: chiū: lesbiū: mamertinū. quo primū tēpore quattuor genera
uini apposita cōstat. Postea ergo alia oīa in nobilitatē uenerūt circiter septingentelimum
urbis annum.

De uinis factitiis.

Ca.

XVI.

Itaq; nō minora innumerabilia pene genera factitiū repta multis ante sæculis quæ
i nunc dicemus omnia ad medicinæ usum pertinētia. Omphaciū quō fieret propter
unguēta diximus priore libro. Fit e labrusca: hoc est uite siluestri quod uocat oc
nanthinum. Flores eius libris duabus in musti cado macerati post. xxx. dies mutātur. Præ
ter hoc radix labruscæ & acini coria perficiunt. ii paulo postq; defloruere: singulare reme
dium habēt ad refrigerandū in morbis corpore arbores gelidissima (ut ferunt) natura. Pars
eorū æstu moritur: priusq; reliqui qui solstitiales dicūtur. Vniuersi nunq; maturescūt. Et si
prius q; tota uua maturescat: incocta detur cibo gallinaceo generi fastidium gignit uuas
appetendi. Fictitiorū primū fit ex ipso uino quod uocant allinanon hoc modo. Albi musti
sextarii. xx. aquæ dimidiū feruet donec excoquatur aquæ mensura. Alii marinæ sextarios
x. tantūdem pluuiæ in sole. xl. diebus torrēt. Dant ægris quibus uini noxiā timēt proximū
fit e musti semine maturato cū ipsa fistula l brā & quadrante in cōgios duos musti mace
rant. Et post septimū mensem transfuso. Ex loto arbore harba dictū est utiq; que fierent.
Fit & e pomis quæ dicemus interpretationibus nō nisi necessariis additis. primūq; ei e pal
mis: quo parthi & indi utūtur: & oriēs totus. Maritimarū quas uocat & cycleas modio in
aquæ cōgiis tribus macerato expressoq;. Sic fit & sycites e fico quē alii palmiprunū. alii tro
ciū uocat. Aut si dulce esse nō libeat pro aqua tantūde uinaceoq; adiiciūt. Ex cypria fico &
acerum fit præcellens: atq; alexandrino quoq; melius. Vinū fit: & ex siliqua syriaca & e pyris
malorūq; oībus generibus. Sed e punicis quod rhoiton uocant. Et e cornis: mēspilis: for
bis: moris: siccis: nucleis: pineis: Hi musto madidi exprimūtur. Supiora per se mitia. Myrtē
Cato quēadmodū fecerit hoc paulo post indicabimus. Græci uero & alio modo. Ramis te
neris cū suis foliis in albo decoctis tuls libra in tribus mustis cōgiis deferuere faciunt do
nec duo supersint. Quod ita siluestris myrti baccis factū est myrtidanū uocat. Hoc man
tingunt. Ex iis quæ in hortis gignūtur fit uinū e radice asparago: mello origano: apii semi
ne: ambrotono: mentastro: rura: nepeta: serpillio: marrubio: Manipulos binos tundunt in ca
cadum musti & sepe sextarium: & aquæ marinæ heminā. E napsi fit. x. denariorū pondere
In sextarios binos musti addito. Item e scylla radice. Inter flores & rosæ foliis tuls: in linte
oloq; in mustum collatis cum pondusculo ut sidat. xl. pondere denariorum. In sextarios
uicenos musti: nec ante tres menses uase aperto. Itē in agro calido: & aliud e siluestri Aro
matem quoq; inuenio factitatum non tantum unguentorum compositione. primo ex
myrrha (ut diximus) mox e nardo celtico: calamo: bitumine. offis in mustum: aut dulce ui
num defectis. Alii de calamo: iunco: costo: nardo: syriaco: anomo: casia: cynamomo: cro
co: palma: garo: similiter & offa. Apud alios nardi: & malobachri. sex libris in musti con

gios duos additis. Qualia nunc quoque fiunt pipere & melle addito: quæ alii condita alii biperata appellant. Inuenitur & nectarites ex herba: quæ alii menalion: alii medicam alli symphyton: alii deamorestin: alii nectaream uocant: radice ponderis .xl. denariorum in sextarios sex musti addita. Similiter in lintheo. Ex cæteris herbis collatis fit absinthites in .xl. sextariis musti absinthii pontici libra decocta ad tertias partes: uel scopis absinthii in uinū additis. Similiter hylophites e lycio hylopo unciis tribus in duos congios musti coniectis aut tufis in uinum. Fiunt utraque & alio modo circa radices uinum sato. Sic & helleboriten fieri ex ueratro nigro Cato docet. Sic fit & scamonites. Mira uitium natura saporem alienū in se trahendi: qualem & redolent salicum pathauinorum in palustribus uindemiæ. Sic & helleborum. fitur in thaso: aut cucum s siluester: aut scamonea: quod uinum ectromatiū uocant: quoniam abortus facit. Fit & ex herbis. quarū natura suo loco dicitur. Est & ochade radice gétianæ: & trogoriano: & dictamo: assaro: dauco: elebi: panacea: spagora: corinthimo: mandragora iunco. Vocant & lycinū: & ichacomelin: & lectilpagiten: quorū tam obliterata ratio est. Ex fructu uero genericedri utriusque cupressi: laurus iuniperi: pinus: pyri: terebinthi: callini: lentisci. Bacas ut lignū recens in musto decoquunt. Item chamæleæ & chamæpithios & chamedios liguum. Eodem modo & ex flore in congiū musti decem denariorum pondere addito.

De hydromelle & oxymelle.

Ca.

XVII.

In uinum ex aqua ac melle tū Quinquenio ad hoc seruari caelestem iubetur aliqui prudentiores. Alii statim ad tertias partes decoquunt: & tertiā mellis ueteris addi ciunt. Deinde .xl. diebus canis ortu in ole habent. Alii diffusa ita decimo die obturāt. Hoc uocatur hydromel: & uetustate saporem uini assequitur: nusquā laudatius quam in phrygia. Quin & acetum melle temperabatur: adeo nihil intemptatū in uita fuit. Oxymel hoc uocant: mellis decem libris: aceti ueteris heminis quinq; solis marini libra: aquæ pluuiæ sextariis quinq; sufferue factis decies: mox elutriatis: atq; ita inueteratis. Omnia ab themisone summo auctore dānata. Et herculæ coactus eorum usus uideri potest: nisi si quis naturæ opus credit aromaticens: & ex unguentis uina composita: aut ut biberentur genuisse ea fructices. Ita sunt cognito iucunda solertia humani animi oīa exquirēte. Nihil quidē ex iis anno durare: præterq; quæ uetustate ipsa fieri diximus. Et plura uel tricenis quodam diebus nō erit dubium.

Prodigia genera uini.

Ca.

XVIII.

Vnt & in uino prodigia. Dicitur in archadia fieri quod fecunditatē fecminis iporaret: uinis rabiem. At in achaiā maxime circa chariniā abigi partum uino: atq; etiā si uua edat grauidæ: cum differentia in gustatu non sit. Troexenum uinum qui bibunt negatur generare. Thasos duo genera uini diuersa facere proditur. Vnum quo sōnus conciliatur: alterum uero quo fugetur. Apud eosdem uitis theriace uocatur: cuius & uinum: & uua contra serpentium ictus medetur. Lebadeos thuris odore: ex qua diis proliant. E d uerso aspendios dānata a feris. Ferunt eā nec ab alite ulla attingi. Thasiā uuam ægyptus uocat apud se: prædulcem quæ soluit aluū. Est contra in lycia quæ solutā firmat. Aegyptus & ecbolimā habet abortiuos facientem. Vina in apothecis canis ortu mutatur: quæ dā posteaq; restituntur sibi. Sic & maris nauigio: cuius iactatus: is quæ durauerit: tantum uetustatis adicere sentitur: quantum habuerint.

Quibus uinis ab sacra uti fas nō sit: & quibus generibus musta cōdiātur. Ca. XIX. T qm religione uita cōstat: plibare diis ne factū habetur uino præter iputata uitis: fulmine tacta: q̄q; iuxta hoīs mors laqueō pæpēderit: aut uulneratis pedibus: calcata: & quod circūcis uinaceis profluxerit aut superne deciduo imūdiore lapsu aliquo polluta. Itē græca qm aquā habeat. Vitis ipsa quoq; mādatur decoctis caulib; fumise: qui & cōdiūt in aceto ac muria. Verū & de apparatu uini dixisse cōueniat. cū graci priuatim ea præcepta tradiderint: artēq; fecerint: sicut euphroius & Aristomachus & Cōiades & Hicelsius. Africa gypso mingat aspitatē: nec nō aliquibus sui partibus calce. Græcia argilla aut marmore aut sale aut mari leuitatē excitat. Italiā in iparte aliqua rabulana pice ac resina. Cōdite musta uulgare est ei: puinūsq; finitimis. Anni prioris uina nō nusq; face acetū ue cōdiūt. Nec nō & ex ipso musto fiunt medicamina. Decoquit ut dulce scat portione uini. Nec durare ultra annū spatium tale proditur. Aliquibus in locis decoquit ad sapis

LIBER.

musta: infusisq; iis scrociā frangunt. Et in hoc tamē genere & in omni aliō subministrant
uasa ipsa condimentis picis. Cuius faciendae ratio proximo dicitur uolumine.

De picis generibus: & resinis & mustis cōdiendis: & de aceto & sace. Ca. XX.

Rboq; succo manantiū picem resināq; aliae orae in oriente: aliae in europa ferūtur.
a Quae interest alia utriusq; quāsdā habet. In oriente optimā tenuissimāq; terebinthi
fundunt. Deinde lentisci: quā & masticē uocant. Postea cupressi acerrimā sapore.
Liquida oēs & tñ resinā. Crassiorē uero & ad pices faciendas cedrus Arabica resina alba
est: acri odore difficilis coquēti. Iudaica callosior: & terebinthi quoq; odorator. Syriaca at
tici mellis similitudinē habet. Cypria antecedit oēs. Est autē melleo colore carnosa. Colo
phonia praeter ceteras fulua: si terratur alba fit. Grauior odore. Et ob id nō utūtur ea un
guentarij. In asia quae fit e picea ad modū candida: spagos uocatur. Resina oīs dissoluitur
oleo. Quidā & creta figulariū hoc fieri arbitrat̃ur. Pudetq; confiteri: maximū iam hono
rem eius esse in euellendis a uiro rū corporibus pilis. Ratio autē cōdiendi musta in primo
feruore qui nouē diebus cōplurimū peragit̃ aspersu picis: ut odor uino cōingat̃: & sapo
ris quaedā acumina. Vehementius id fieri arbitrat̃ur crudo flore resinā excitariq; lenitatem.
E diuerso crapula cōpesci: & feritate nimia: frangiū uirus. Aut ubi pigra lenitas torpeat
uirus addi. Liguria maxime circūpadaniscq; mustis utilitas discernitur hoc modo pugna
cibus mustis crapulae plus inditur: lenibus parcius. Sūt qñi & ex utroq; cōdiri uelint. Nec
nō alia quae est multa picea natura. Vitiūq; musto quibusdā in locis iterum sponte feruere:
qua calamitate cum deferbuit deperit̃ sapor: uappaq; accipit nomē. Probrosū etiā homi
nū cū degenerauit̃ animus. Acetis enī nequitiae inest uirtus magnos ad usus: & sine quis
uitam mitior degi nō possit. Cetero uinorum medicaminis tanta cura est: ut emere apud
quosdā cen gypso alibi quibus diximus modis instaurent̃. Sed cinerē & uitis samentis aut
queru praefertunt: quin & marinā aquā eiusdē rei gratia ex alto peti iubent: seruariq; ab
aequinoctio uerno: aut certe nocte solstitio & aquilone fiante hauriri: uel circa uindemiā si
hauriatur decoqui. Pix in italia ad uasa uino cōdēdo maxime probat̃ brutia. Fit e picea re
sina. In hispania autē e piceastris minime laudata. Est enī resina harū amara & arida & graui
odore. Differentiā rationēq; faciēdi pximo uolumine demonstrabimus inter arbores feras.
Vitia praeter supradicta acor aut fumidū uirus: aut picis adustio. Experimentū uero si frag
menta subluceant: ac sub dente lētescat a core iucūdor Alia picē indicā maxime pbat̃ grā
cia pierici Virgilius naritiā. Diligentiores admiscant nigrā masticē: quae in ponto bitumi
nis similis gignit̃: & irys radicē oleūq;. Nā cerā accipiētibus uasis cōpertū est uina acelere.
Sed transire in ea uasa in quibus acetū fuerit̃ utilius: quā in ea in quibus dulce: aut mul
sum. Cato iubet una concinnari: hoc enim utitur uerbo: cineris lexuii cum defruto cocti
parte quadringentesima pulegij uel salis sexquilibra. Interim & tuso marmore. Facit & sul
phuris mētionē. Resine uero in nouissimis. Super oīa admi maturefcēte iā uino iubet mu
stum: q; ille tortiuū appellat̃. Nos intelligimus nouissime expressum. Et adici mustis tin
gendi gratia coloris. ut pignētū aliquod uini. Atq; ita pinguius fieri. Tot ueneficiis. pla
cere cogitur. Et miramur noxia esse in uitiū inclinātes. Experimentū est laminā plūbeae mu
tatis in eo colos. Propriū autem inter reliquos liquores uino mulcescere: aut in acetū uer
ti. Extantq; medicine uolumina. Et fex uini siccata recipit ignes: ac sine alimēto per se fla
grat. Cinis eius nitri naturā habet: easdēq; habet uires. Hoc amplius quo pinguius sentit̃.

De cellis uinariis.

Ca.

XXI.

Agna & collecto iam uino differēt a in cella. Circa alpes ligneis uasis condunt: cir
m culisq; cingūt: atq; etiā hyeme gelida ignibus rigore arcēt. Mirū dictū. Sed aliquā
do uisum: ruptis uasis steterē glaciare moles prodigij mō. quoniā uini natura non
gelaicit̃: alias ad frigus stupēs tantū. Mitiores plagae doliis cōdunt̃: infodiuntq; terrae tota
aut ad portionē situs. Item cælum praebent. Alii uero impositis testis arcēt. Tradunturq;
ad haec praeepta. Latus cellae uinariæ aut certe fenestras obuerti in aquilonem oportere:
uel usq; in exortum æquinoctialem. Sterquillinia & arborum radices procul abesse: omnia
q; odoris euitandi: facillimo in uina transitu. Ficos utiq; & caprificos. Doliis etiam inter
ualla dari: ne inter sese uicia serpent cōtagione uini semper ocissima. Quin & figuras refer
re. Ventrosa ac patula minus utilia. Picari oportere orotinus a canis ortu: postea per
fundī marina aqua aut salsa: ac leui cinere samenti ea aspergi: uel argilla aspersa myr

ria suffiri: ipsasq; sapius cellas. Imbecilla uina demissis in terram dolis seruanda. Valiga expositis. Nunq̃ implēda. & quo sup̃lit: passio aut defruto perungēdū admixto croco: pice ueteri cū sapa. Sic coopeula doliorū medicāda addita mastice ac pice. Bruma aperiri uetāt: nisi sereno dies. Verant austro flante luna ue plena. Flos uini candidus probatur: rubēs trāste signum est: si nō iis uini colos sit. Item uasis in calefactibus: operculisue sudantibus. Quod celerite florere cōperit: odorēq; trahere: nō fore diuturnum. Ipsa quoq; defructa ac sapa cū sit cālū sine luna: hoc est in syderis eius coitu neq; alio die coqui iubent. Præterea plūbeis uasis nō areis: nucibus iuglādibus additis. Eas enī fumū excipere. Capanie nobilissīma expōsita sub diuo in cadis uerberari sole luna hymbre ac uentis aptissimū uidetur.

De uitanda ebrietate.

Ca.

XXII.

C si quis diligentis reputet: in nulla parte operosior uita est: ceu non saluberrimū ad potum aqua liquorem natura dederit: quo cætera omnia animantia utūtur. At nos uinum bibere & iumēta cogimus: tantoq; opere: tanto labore & impēdio constat: quod hominis mentem. mutet: ac furorē gignat: multis scelerū huic deditis tāta dulcedine: ut magna pars nō aliud uitæ præmiū intelligat. Quinimo ut plus capiamus: sacco frangimus uires. Et alia irritamenta excogitantur. Ac bibendi causa etiā uenena conficiūtur. Aliis cicutam præsumētibz: ut bibere mors cogat. Aliis pumicis farinam: & quæ referendo putet docere. Cautissimos ex iis balineis quoq; coqui uidemus: exanimēsq; afferri. Iam uero alios lectū expectare nō posse: imo uero nec tunicā. Nudosq; ibi p̃tinus & anhelos ingentia uasa corripere: uelut ad ostērationē uiriū: ac plene infundere ut statim euomant: rursusq; hauriant. Idq; iterū tertioq; tanq̃ ad perdenda uia geniti: & tanq̃ effundi illa non possint: nisi per humanū corpus. Ad hæc pertinent peregrinæ exercitationes: & uoluntatio in coeno: ac pectorosa ceruicis repādæ ostentatio. Per oīa hæc prædicatur sitis quæri. Iam uero quæ uasa adulteriis celata tanq̃ per se partū doceat libidines temulētia. Ita uina ex libidine hauriūtur: atq; etiā præmio inuitatur ebrietas. Et si diis placet: emitur alius ut uel quantū biberit tantū edat: & præciū uolentia lege accipit. Alius quantū alea quesierit. tantum bibit. Tunc auidi matronæ oculi licentur. Tunc graui prodūtur marito. Tunc animi secreta p̃feruntur. Alii testamenta sua nūcupant. Alii mortifera loquūtur: redituraq; p̃ iugulū uoces nō cōtinent: q̃ multis ita interemptis. Vulgoq; ueritas iam attributa uino ē. Interea ut optime cadat: solē orientem nō uiuent: ac minus diu uiuunt. Hinc pallor: & genæ pendulæ: oculorum ulcera: tremulæ manus: effundentes plena uasa: & quæ sit poena p̃ sens: furiales sōni: & iniquis nocturna. Præmiūq; sūmum ebrietatis libido portetola ac iucundum nefas. Postera die ex ore halitus fetidi: ac fere rerū omniū obliuio: morsq; memoria. Rapere se ita uitam prædicant: cum priorem diem quottidie perdant: illi uero & ueniētem. Tiberio Claudio principe ante hos quadraginta annos institutum ut ieiuni biberēt: potusq; uini antecederent cibos: externis & hoc artibus: ac medicorum placitis nouitate aliqua sese cōmendantium. Gloriam hac uirtute parthi quæruunt. Famam apud græcos Alcibiades meruit. Apud nos cognomen etiam nouellus Tricongius Mediolanensis ad proconsulatum usq; e prætura honoribus gestis: tribus congiis (unde & cognomen illi fuit) epotis uno impetu: spectante miraculi gratia Tiberio principe in senecta iam se uero: atq; etiam alias sæuo. Sed ipsa iuuenta ad merum promior fuerat. Eademq; cōmendatione crepididere. L. pisonem urbis romæ curatorem ab eo delectum: q̃ biduo duabusq; noctibus per potationē cōtinuauerat apud ipsum iam principē. Nec alio magis Drusus cæsar regenerasse patrē Tiberiū ferebatur. Tricongii rara gloria: quādo & hæc ars suis legibus cōstat: non labasse sermone: nec leuati uomitione: non altera corporis parte. Dum biberet matutinas obisse uigilias plurimū haurisse uno potu. plurimū præterea aliis minoribus addidisse optima fide: nō respirasse in hauriendo. neq; expuisse: nihilq; ad elidendum in pauimentis sonum ex uino reliquisse: diligenti scito legum contra bibendi fallacias. Tergilla Ciceronē M. P. binos congios simul haurire solitum ipsi obiicit. M. q̃ Agrippæ a marcio ac temulēto syphum impactum. Etenim hæc sunt ebrietatis opera. Sed nimirum hanc gloriam auferre Cicero uoluit interfectori patris sui. M. Antonio. Is enim ante eum auidissime apprehēderat hanc palmam: edito etiā uolumine de sua ebrietate: quo patrocinari sibi ausus approbavit plane (ut equidem arbitror) quāta per temulētiā mala terrarum orbi intulisset: ex quo tempore ante præliū ad jactū illud uolumē euomit. Quo facile intelligatur ebrius iam

LIBER.

sanguine ciuiū: & tanto magis eū sitiens. Namq; & hæc necessitas uitium comitat: ut bibē di cōsuetudo augeat auiditatem. Scitūq; est scytarum legati: quāto plus biberint: tanto magis sitire parthos. Est & occidentis populis sua ebrietas: fruge madida: pluribusq; modis p gallias hispaniasq; nobis aliis: sed rone eadē. Hispani iam & uetustatē ferre ea genera docuerunt. Aegyptus quoq; e fruge sibi porus similes excogitauit. Nullaq; in parte mundi cessat ebrietas. Meros quippe hauriunt tales succos: nec diluendo ut uina mitigāt. At hercule illic: telus fruges parere uidebatur. Heu mira uitiorū solertia inuentum est: quādmō dum aqua quoq; inebriaret. Duo sunt liquores corporibus humanis gratissimi: intus uini: foris olei: arborū e genere ambo præcipui: sed olei necessarius. Nec segniter uita in eo elaborauit. Quanto tamen in potu ingeniosior apparebit ad bibendum generibus centū: nonagintaquinq;. Si species uero æstimetur: pene duplici numero excogitatis: tātorū paucioribus olei. De quo in sequenti uolumine dicemus.

C. II. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER.

XV.

Naturæ frugiferarū arborum.

Ca.

I.

LEAMTHEOPHRASTVS celeberrimus e græcorū auctorib; urbis romæ anno circiter quadringentesimoquadagesimo negant nisi intra in xl. mil. pass. a mari nasci. Fenestella uero oīno nō fuisse in italia hispania atq; africa. Tarquino Prisco regnante: ab annis populi ro. clxxxiii. Quæ nunc peruenit trans alpes quoq; & in gallias hispaniasq; medias. Urbisq; dā anno q̄tegesimo quingēto: Apio Claudio Cæsi nepote. L. lunio cōs. olei libræ duodenæ assibus uenire. Et mox anno. dc. oēogesimo. M. Seruius. T. F. ædilis curulis olei denas. libras singulis assibus præstitit populo ro. per totū annum. Minus ea miretur qui sciat post annos. xxii. Cn. Pōpei. iiii. consulu oleū provinciis italiæ misisse. Hesiodus quoq; in primis cultū agrorū docēdā arbitratus uita: negauit oleæ satorē fructū ex ea percipisse quēq;. Tā tarda tūc res erat. At nunc etiā in plantariis ferūt: translatarūq; altero anno decerpūtur bacæ. Fabianus negat prouenire in frigidissimis oleam: neq; in calidissimis. Genera earū tria dixit Virgilius: orchites: & radios: & positas. Nec desiderare rastros: aut falcē ullam: aut curā. Sine dubio & in iis solū maxime cælūq; referre. Verūtū attūdētur sicut & uites atq; ēt i terradi gaudēt. Cōsequens earū uindemia est arde q; uel maior oleo q̄ musta tēperandi. Ex eadē quippe oliua differunt succi. Primū omnium cruda atq; nōdum inchoate maturitatis hæc sapore præstātissimo. Qui u & ex ea prima nuda preli laudatissima: ac deinde per diminutiones: siue (ut nuper inuentū est) exilibustegu lispede incluso. Quāto maturior bacca: tanto pinguior succus: minusq; gratus. Optima autē ætas ad decerpēdū: inter copiā bonitatēq; incipiente bacca nigrescere. Nostri uocāt drupas: græci uero drypetas. Cætero distat an maturitas illa in torcularibus fiat: an ramis. Rigua fuerit arbor: an suo tm̄ bacca succo. Nihilq; aliud q̄ rores cæli biberit.

De oleo.

Ca.

II.

Etustas oleo tediū affert nō itē ut uino: plurimūq; ætatis annuo est: prouida si libeat intelligere natura. Quippe remulentia nascentibus uinis uti necesse nō est. Qui immo inuitat ad seruādū blanda inueterati caries. Oleo noluit parci: fecitq; ueteratōm a necessitate promiscuum. Et uulgo principatū in hoc quoq; bono optinuit italia toto orbe: maxime agro uenafano: eiusq; parte: quæ licinianū fundit oleū: unde & liciniæ gloria præcipua oliuæ. Vnguentā hanc palmā dedere accomodato ipsi odore. Dedit & palatū dedicatiore sentētia. Cætero baccas liciniæ nulla auis appetit. Reliquū certamē inter istrie terrā & beticā par ē. Vicina bonitas prouintiis: excepto africæ frugifero solo. Cæteris totū id natura cōcessit. Oleū ac uinū nō inuidit tantū: satisq; gloriæ in messibus fecit. Reliqua erroris plena: quem in nulla parte uitæ numerosioretm esse docebimus.

De natura oliuæ: & oleæ incipientis.

Ca.

III.

Liuæ cōstant nucleo: oleo: carne: amurca. Sanies est hæc eius amara. Fit ex aquis. iō siccitatibus minima: riguis copiosa. Suus quidem oliuæ succus est: oleum idque præcipuū ex immaturis intelligimus: sicut de omphatio docuimus. Augetur.

oleū ab arcturi exortu ad .vi. calē. octob. postea nuclei increſcūt: & cato. Cū ſitiēti hymbre copioſi acceſſere: uitiatu oleū in amurcā. Huius color oīuā copit nigreſcere. ideoq; incipiente nigritia minimū amurcā: ante eā nihil. Et error hominū falſus exiſtimantiū maturitatis initū: quod eſt uitio pximū. Deinde q; oleū creſcere oliuā carne arbitratu: cū ſuccus oīs in corpus habeat: lignūq; intus grādeſcat. Ergo tū mame rigāt r. Quod ubi cura multa ſue hymbribus accidit: oleū abſumit: niſi ſecura ſerenitate: quā corpus extenuet. Omni no enī ut Theophraſto placet eſt: olei cauſa calor. Quare & in torcularibus & iā in macellis multo igni quārit. Tertia eſt culpa in parſimonia: qm̄ ppter impediū decerpēdi expectat ut decidat oliua. Qui mediū temperamentū in hoc ſeruant peritici decutiunt cum iniuria arborū ſequētis anni dāno. Quippe oliuātibus lex antiquiſſima fuit. Olcā ne ſtringito: ne ue uerberato. Qui cauſſime agūt harūdine leui ictu: nec aduerſos pcutiūt ramos. Sic quoq; alterna re fructus cogitur decuſſis germinibus. Nec minus ſi expectatur ut cadat. Tera do enī ultra ſuū tēpus abſumūt uenietibus alimētū: & detinēt locū. Argumentū eſt q; niſi ante fauoniu collectā: nouas uires nō reſumunt: & difficilius cadūt. Primū ergo ab autū ni colligitur initio opere nō natura poſia cui plurimū carnis: mox orchites: quib; olei. poſt radios. Haſ enī ocuſſime occupat aſtas: quia ſunt tenerimā: & amurca cogit decidere. Diſferunt uero etiā in martiū menſem: calloſe: cōtra humorē pugnaſce: ob idq; minime licinia cominia. Cōtra ſergia: quā ſabini regiā uocant: nō ante fauonii ſtatū nigreſcentes: hoc eſt ad .vi. idus febr. Tūc arbitratu eas matureſcere: & qm̄ probatiſſimū fiat ex iis oleū. Accedere etiā ratio prauitati uidetur. Feruntq; frigore ſterilitatē fieri: ſicut copīa maturitate cum ſit illa bonitas nō temporis: ſed generis tarde putreſcentis in amurcam. Similis error collectā ſeruandi in tabulatis: nec priuſq; ſudet pmedi: cū omni hora oleū decreſcat: amurca augeatur. Itaq; uulgo nō amplius ſenas libras ſingulis modis exprimi dicunt. Amurcā menſurā nemo agit quāto eo copioſior: reperiatur in eodē genere diebus adiectis. Omni no in uita error publicus. Tumore oliuā creſcere oleū exiſtimatiū: præſertim cū magnitudine copīa olei nō cōſtare inditio ſint quā regiā uocātur: ab aliis maiorinā: & ab aliis babiā grandīſſimā: alioquin minimo ſucco. Et in ægypto carnoſiſſimis olei exigui. Decapoli uero ſyriæ per quā paruā: nec cappari maiores: carne tamē cōmendātur. quā ob cauſā italicis tranſmarinā præferūt in cibis cū oleo uincātur. Et in ipſa italia cæteris picenā: & ſidicinā. Sale illæ priuatim cōdiuntur: & ut reliquæ amurca ſapa ue. Necnon aliquæ oleo ſuo & ſine arte ſua cōmendatione pura innatāt. Colibādes frangūtur: adēq; harbarū uiriū ſaporem cōdiūtur. Fiunt & præcoces ſeruēti aqua perſuſæ: quālibet imaturæ. Mirumq; dulcē ſuccū oliuas bibere & alieno ſapore infici. Purpuræ ſunt & in iis & in uuis in nigrū colorē tranſeuntibus. Poſiæ ſunt & ſupbe præter iam dicta genera. Sūt & prædulces per ſe tantū ſiccatae uiuiſq; paſſis dulciores. Ad modū rare in africa: & circa ementā luſitanā. oleum ipſum ſale uindicatur a pinguitudinis uitio. Cortice olcæ cōciſo odorē accipit mediatio alia ut uino. Palati gratia nulla eſt. Nec tam numeroſa differētia. Tribus ut plurimū bonitatibus diſtat. Odor in tenui argutior: & iis tamen etiā in optima breuis.

De natura olei.

Ca.

III.

Leo natura tepeſcere corpus: & cōtra algores munire. Eidē ſeruores capitis refrigere. Vſum eius ad luxuriā uertere greci uitioq; oīm genitores in gymnaliis publicando. Notū eſt magiſtratus honori eius octogenis ſextertiis ſtrigmēta olei uēdidiffe. Olcæ honorē romana maietas magnū præbuit. Turmas equitū idibus iuliis ex ea coronādo. Itē minoribus triūphis ouantes. Athenæ quoq; uictores olea coronāt: greci uero oleaſtro olympiæ.

De cultura oliuarum.

Ca.

V.

Vnc dicemus Catonis placita de oliuis. In calido & pingui ſolo radiū maiorem: ſa; leninā: orchitā poſitā: ſergianā: cominianā: albicera ſeri iubet. Adiecitq; ſingulari prudētia quā earū infimis locis op imā eſſe dicāt. In frigido autē. & macroliciniā. Pingui enī aut ſeruēti uitari eius eleū: arborēq; ipſam fertilitate conſumi. Muſco prete rea & robore infeſtari. Spectare oliueta in fauoniu loco expoſitam ſolibus cenſet.

De ſeruandis oliuis: & quomodo faciendum olenm.

Ca.

VI.

Ecalio ullo modo laudat condi oliuas optime orchites & poſitas quā uel uirides in muria: uel fractas in lentisco. Oleum quā acerbiffimum diu optimū fieri. Cætero q̄primū e terra colligendā. Si inquinata ſit laudandā. Siccari triduo ſatis eſſe. Si

LIBER.

gelēt frigora: quarto die præmendam. Hæc & sale aspergi. Oleum in tabulato minu: deteri usq; fieri. Item in amurcam: & flagibus. Eæ sunt carnes: & inde faces. Quare sapius die de capulandū. Præterea conchas & plūbeas cortinas acie uitari: seruētibus oīa ea fieri clausis q; torcularib: & quā minime uētilatis. Ideo nec ligna ibi cedi oportere. Qua de cā enucle / is ipsarū ignis aptissimus: e cortinis in labra fuuendū: ut feces & amurca liquetur. Cb id crebrius uasa mudāda. Fiscinas spōgia tergēdas: ut q; maxime pura sinceritas cōstet. Peste inuētū ut lauaretur utiq; seruēti aqua. Protinus prelo subiiceretur solidæ. Ita enī amurca exprimitur. Mox trapedis fractæ præmeretur. Iterū præmi plus q; centenos modios nō probant. Fructus uocāt. Quod uero post molā primū est flos fructus. Tres geminiferos a quaternis hoībus nocte ac die præmi iustū est. De oleo factitio. Ca. VII.

On erat tū factitiū oleū. idq; arbitror nihil a Catone dictū. Nūc ei? genera plura. Pri-
n mūq; psequemur ea quæ ex arboribus fiunt: & iter illas ante oēs ex oleastro. Tenue
id. multo. p. amarius q; oleæ: tantū ad medicamētū utile. Similimū huic inest ex cha-
melea frutice saxoso: nō alio: palmo: foliis oleastro: baccisq;. Proximū fit & e cyei arbore
in ægypto copiose. Alii serotoi: alii rhabin: alii sisimū siluestre appellāt: ibiq; nō pridem. &
in hispania repēte prouenit: altitudine oleæ: caule ferulaceo: folio uitium: semine uuarum
graciliū: pallidarūq;. Nostri eā uocāt ricinū a similitudine seminis. Coquit id in aqua: inas-
tansq; oleū tollitur. At in ægypto ubi abundat sine igni & aqua sale aspersum exprimit: eis
bis fedū lucernis exile. Amygdalinū quod aliqui ne opū uocāt: ex amaris nucibus arefactis
& in offam contusis aspersum aqua & iterū tuis exprimit. Fit & lauro admixto druparum
oleo. Quidāq; e baccis exprimūt tantū. Alii foliis mō. Alii folio & cortice baccarū. Nec nō
stiracē addūt: aliosq; odores. Optima laurus ad id latifolia: siluestris: nigra baccis. Simile ē
e myrto nigra: & hæc latifolia melior. Tundūtur bacce asperse calida aqua: mox decoquū-
tur. Alii foliorū mollissima decoquūt in oleo: & exprimunt. Alii deiecta ea in oleū prius
sole maturant. Eadē rō & in satina myrto: sed pferitur siluestris: minore: semine: quā quidā
oxymirisinē uocāt: alii chamemys sine: quia coronæ habet similitudinē. Hæc est enī breuis
fruticosa. Fit & ex citro: cupresso: nucibusq; iuglādibus: quod carynon uocāt. Malis cedri
quod cedreleon. Ex grano quocq; gnidio purgato semine & raso. Itē lēusco. Nā & cyprinū
etiā e glandē ægyptia ut fieret odorū causa dictum est. Indi etiā ex castaneis & sisama atq;
oriza facere dicūt. Ichthiophagi e piscibus. Inopia cogit aliq; luminū causa & e platani
baccis fieri aqua & sale maceratis. Et oenāthinū fit de ipsa oenethæ: ut dictū est in unguen-
tis: Gleucino mustū incoquit uapore lento. Ab aliis sine igne circūdati uinaceis diebus. x
xii. bis singulis promixtis. Cōsumiturq; mustū oleo. Alii nō sansucū tantū admiscēt: sed ē
preciosiora odoramēta. Et in gymnasio quocq; cōditur odoribus: sed uilissimis. Fit & de al-
phalto: calamo: balsamo: yri: cadamomo: meliloto: nardo gallico: panace: sansuco: helenio:
cinami rapice: oīum succis in oleo maceratis expressisq;. Sic & rhodinū e rosis: iuncinum e
iunco: quod est rosaceo similimū. Itē hyoscymo: lupinis: & narcisso. Plurimū aut in ægypto
e raphani semine aut gramine harbæ quod cortinū uocāt. Itē e sisama & urtica: quod agros-
stinū appellant. E lilio & alibi fit sub diuo sole: luna: pruina macerātū. suis herbis cōponūt
inter cappadociā & seleuciā: quod seleuticū appellāt: neruis admodū utile. Sicut in italia e
gūmi. E pice fit quod picinū appellāt: cū cōcoquitur uelleribus supra balitū eius expansis
atq; expressis. Probatum maxime e brutia. Est enī pinguisima & resinossima. Color oleo
fuluus spōte nascitur in syria: maritimis: quod eleomeli uocāt. Manat ex arboribus pigne-
crassius melle resina tenuius: sapore dulci: & hoc medicis. Veteri quocq; oleo usus est ad q;
dam genera morborū. Existimatur & ebori uindicando a carie utile esse. Certe simulacrum
saturni romæ intus oleo repletum est.

De amurca.

Ca.

VIII.

Vper oīa autē celebratū amurcā laudibus Caro. Dolia olearia cadoscq; illa imbui:
ne bibant oleū. Amurca subigi areas terendis mēsis ut formicæ nūq; absint.
Quin & lutū parietū & tectoria & pauimēta horreorū sumētī: Vestia: ū ē cōtra te-
redines: ac noxia aīalia amurca aspergi. Semina frugū perfundi. Morbis quadrupedum ar-
borū quocq; mederi illa efficaci ad ulcera interiora humani quocq; oris. Lora etiam ac: coria
oīa & calceamina axesq; decocta ungi atq; æramēta contra eruginē. Colorisq; gratia eleg-
tioris & totā supellectilē lignæ: ac uasa fictilia in quis ficū aridā libeat asseruare. Aut si fo-

lia bacca. p. & uirgas myrti aliud ue id genus simile. Postremo ligna macerata amurca nuli
lius fumi tedio ardere. Oleam si lambendo capra lingua contigerit: de paueritq. primo ger
minatu sterilefcere auctor est. M. Varro. Et haftenus de olea atq. oleo.

Pomorum omnium genera & naturæ.

Ca.

IX.

Elig arbore fructus uix specie figura ue nō mō saporibus succisq. toties permixtis
atq. istis enumerati queūt. Nucū pinearū genera quattuor.

Ca.

X.

Randissimis pineis nucibus altissimeq. a terra suspens: itus exiles nucleos lacuna
tis includi tornis uestitos alia ferruginis tunica. Mira naturæ cura molli ter semina
collocandi. Harum genus alterū tarentinū digytis fragili putamine auiūq. exposi
tum furto in arbore. Et tertium apium picea satua nucleorū cute uerius q. putamine adeo
molli ut simul mādatur. Quārtū pitya uocāt e piastris: singularis remedii aduersus tussim.
In melle decoctos nucleos taurini aquicelos uocant. Pineæ corona uictores apud isthmum
coronantur.

De malo cotoneo.

Ca.

XI.

Is proxima apitudine mala quæ uocamus cotonea: & græci cydonea ex creta i sula
aduecta. Incuruatos trahunt ramos: phibētq. crescere parentē. Plura eorū genera.

Chrysomella incisuris distincta: colore ad aurū iclinato. Quæ cādidiōra nostrata co
gnominata odoris præstantissimi. Est & neapolitanis suus honor. Minora ex eodē genere
strutea odoratius uibrant: ferotino puēcu. Præcocia uero mustea. Struteis aut cotonea in
sita suū genus fecere mulianū quæ sola ex iis uel cruda mādatur. Oīa iā & uirorū saluta
toris cubilibus iclusa simulacris noctū cōsitis iposita. Sūt præterea siluestria parua e stru
teis odoratissima i sepibus nascētia. Mala appellamus quāq. diuersi plica & granata: quæ in
punicis arboribus nouē generum dicti sunt. His acinus sub cortice intus. Lignū illis i cor
pore. Necnō & quædā e pyris libralia appellata amplitudinē sibi ponderis noīe asserunt.

De persico genera quattuor.

Ca.

XII.

Ed persicorum palma duracius. Nationē habent cognomē gallica & asiatica. post
autumnū maturefcunt: æstate præcocia intra. xxx. annos reperta & primo dena
riis singula uenundata. Supernatia e sabinis ueniunt: popularia undiq. pomū in
nocuum expetit ægris. precium p. singulis iam tricēni nūni fuere nullius maiore. Quod
miremur quia nō aliud fugacius. Longissima nāq. decerpto bidui mora est cogitq. se uenū
dari.

De pruno genera. xi. C.

Ca.

XIII.

Ngenes postea turba prunorum uersicolor: nigra: candicans Flordearia appellata
a comitatu frugis eius. Alia eodem colore seriora maiorq. alina cognominata
a uilitate. Sunt & nigra ac laudatiora: cærina atq. purpurea. Necnon ab externa gē
te armeniaca: quæ sola & odore cōmendatur. Peculiariis impudentia nucibus est initorū
quæ faciem parentis succū p. adoptionis exhibent appellata ab utroq. nuciprūa. Et hæc aut
& persica & cærina ac siluestria ut uæ autūno cadis cōdita usq. ad alia nascentia ætatem si
bi prorogant. Reliquorum uelocitas cito mitescētium transuolat. Nuper in betica malina
appellari ceperunt malis insita: & alia amygdalia amygdalis. His itus i ligno nucleus amyg
dalæ est. Nec aliud pomū ingeniosius geminatum est. In peregrinis arboribus dicta sūt da
mesceia a syriæ daniasco cognominata: iam pridem in italia nascentia grandiore quāq. li
gno: & exiliore carne: nec unquā in ruga siccata quando soles sui defunt. Simul dici possūt
populares eorum mixæ: quæ & ipse nunc cœpere romæ nasci i sira forbis. In totum quidē
persica peregrina etiam aliæ græcæq. esse ex nomine ipso apparet: atq. ex perside aduecta.
Sed pruna siluestria ubiq. nasci certum est. Quo magis miror huius pomi mentionē a Ca
tone non habitam: præsertim cum condenda demonstraret quædam etiam siluestria. Nā p
fica arbores sero & cum difficultate trāsire ut quæ in rhodo nihil ferant: quod primum
ab egypto earum fuerat hospitium. Falsum est uenenata cum cruciatu in persis gi
gni: & poenarum causa a regibus translata: & in ægyptum terra mitigata. Id enim de perseæ
diligentiores tradunt: quæ in totum alia est: myxis rubescētibz similis: nec extra orientē
nasci uoluit. Eam quoq. eruditores negauerunt ex perside propter supplitia translata: sed
a Perseo memphi satani. Et ob id Alexandrum illa coronari uictores ibi instituisse in hono
rem attau sui. Semper autem folia habet & poma subnascentibus aliis. Sed pruna quocq.
omnia post catonem cœpisse manifestum est.

De diuersis generibus malorum genera. xxix.

Ca.

XIII.

o

LIBER.

Alorū plura sunt genera. De citreis cū sua arbore diximus. Medicā autē grāci uocant patriā noīe. Aeq̃ peregrina sūt zinziphā & tuberes: quā & ipsa nō pridē uenere ī italiā. Hāc ex africa: illa ex syria. Sex. Papinius quē cōsulē uidimus p̃mus utraq̃ attulit. Diui Augusti nouissimis tēporibus ī castroz aggeribus sata baccis similia quā malis. Sed aggeribus p̃cipue decora: qm̃ & ī testāiā siluā scādūt. Tuberū duo genera. Cā didū & a colore sericū didū pene peregrina. Sūt & ī uino italiā agro ueronēsi nascentia: q̃ la nata appellātur. Lanugo ea obducit. Struteis qdē p̃siciq̃. Plurimis tamē peculiare nomen dedit nulla alia comedatiōe īsignibus. Reliqua cur pigeat nomīatū idicare: cū cōditoribus suis eternā ppagauerit memoriā: tāquā ob egregiū aliqd ī uita factū? Nī fallor apparebit ex eo īgeniū īserendi: nīhilq̃ tā paruū ē qd nō gloriā parere possit. Ergo habēt originem a Matio Gestioq̃ & Manlio: itē Claudio a qbus cotoneo īsito. Ab Appio & claudia gente appiana sūt cognōtata: Odor ē his cotoneoz: magnitudoq̃. Sed claudianis color rubeus. Ac ne q̃s id ambitu ualuisse claritatis & familiā putet: sūt & sectiana ab īuētoze libertio īsignia rotūditate. Cato adiicit q̃riana: & quā traditī doliis cōdi scātiana: Ofum autē nupri me adoptata sūt pua gratissimi saporis quā petilia nomīantur. Prias nobilitauere cameria & gracula. Cetera e causis traxere nomē. Germanitatis cohāretia & gemella nūquā singula ī foetu. A colore serica: cognatiōe melappia: mustea a celeritate mite scēdi. Quā nūc mella dicūtur a sapore melleo. Orbiculata ex figura orbis ī rotūditatē circūacti. Hāc ī epiro primū puenisse argumēto sūt grāci: q̃ epirotica uocāt. Mānarū effigie ortomastica. A cōditiōe castrati feminis: quā spadonia appellāt. Belgemella a foliis. Foliū enī unū aliquando & gēinū erūpit e latere medio. Celerie ī rugas marcescūt p̃eānuria. Stolidē tumēt pulmonea: Sūt qbus sanguis color: origie ex mori īsitu tracta. Cūctis uero q̃ fuerūt ac sole pres rubēt. Sūt & parua grati saporis: atq̃ et acutiora odore siluestria. Id peculiare īprobitatis & acerbicatis cōiutiū: & uis tāta ut acie: gladii p̃stīgat. Dacis ferme uilissimis nomē q̃q̃ p̃mis: ad uēru decerpīq̃ p̃peratib̃. De pyris & īsroz uarietate. Ca. XV.

Adem causa ī pyris taxatur: superba cognomine: Parua hāc: sed ocissima. Cūctis autē crustumina gratissima. Proxima iis salerna a potu: quoniam tāta uis succi abūdat. Lactea hāc uocantur ī his: quā alis colore nigro donant syriā: reliquorū nomina aliter ī aliis atq̃ aliis locis appellāntur. Sed confessis urbis uocabulis auctores suos nobilitauere. Decumiana & ex eo tractum q̃ pseudo decimianum uocant. Dolobelliana lōgissimi pediculi. pompeiana cognomine māmōsa: liceriana: seueriana & quā ex iis nata sūt tyriāniana. Post autūalia acciduū sapore iucunda. Tiberiana appellatur. quā maxime Tiberio principi placere. Colorantur magis sole: grandescuntq̃: alioquin eadem essent quā liceriana longitudine pediculi distātia. Fauoniana rubra. Paulo superbis maiora. Lateniana anitiana. Prime nomina habent serissima omnium amerina: picentina. numantina: alexandrina: numidiana: grāca: & ī iis tarentina: signina: quā alii a colore testacea appellāt: sicut onychina purpurea. Ab odore myrrapīa laurea: nardina. A tempore hordearia. A collo ampullacea & coriolana. Brutā gentilitatis cucurbitana. Acidula succi. In creta nominū causa est barbaricisq̃ uenerisq̃: quā colorata dicunt. Regiisq̃ quā minimo pedicūo. Sessilia patriciis uocōnis uiridibus oblongisq̃. Præterea dixit uolema Virgilius a Catone sumpta qui & sementina & mustea nominat. Pars hāc uitæ iam pridem peruenit ad columen experitis cūcta hominibus. Quippe cum Virgilius īsitam nucibus arbutuum: malis platanū: cera sis ulmū dicat. Nec quicq̃ amplius excogitari potest: nullum certe pomum nouum diu tā inuenitur. Neq̃ omnia ī sita misceri fas est sicut nec spinas inferi: quando fulgura expiari nō queunt. Facile quoq̃ genera īsita fuerunt: tot fulgura uno idē pronūciantur. Turbinator pyris figura. In iis ferotina ad hyemen usq̃ ad matrē pendent gelu maturefcentia Grāca: ampullacea: laurea: sicut ī malis amerina. scantiana. Conduntur uero pyra ut upā: ac totidem modis: non aliter q̃ ī cadis. Præterea quā pomis proprietās pyris quoq̃ mini. Similiter iis agris medentes ī escam dant: ac uino & aqua coquuntur: atq̃ plumētarii uicem amplent: quod non alia præter cotonea & strutea.

De pomis seruandis & uuis. Ca. XVI.
Nū uersum uero de pomis seruandis præcipitur. pomaria ī loco frigido ac sicco contabulari. Septemtrionalibus fenestris sereno die patere. Austros specularibus arcere. Aquilonis quoq̃ afflatu poma deturpante. Colligi mala post aquino

stium autumnale: neq; ante .xvi. lunam: neq; ante primā horā. Cadiua separari stramētis: sto-
reis: paleis ue lusteri. Rara componi: ut lūmres parui spiritum æqualē accipiant. Atheri-
na maxime durare: meli mella minime.

De cotoneis pyris & sorbis.

Ca.

XVII.

Otoneis interclusis spiramentum omnē adimendum: aut incoqui melle ea: immer-
gi ut oportere. punica aqua marina feruente indurari: mox triduo sole siccata: ita
ne nocturno rore contingantur suspendi. Cum libeat uti: aqua dulci perlui. M. Var-
ro & in doliis harenæ seruari iubet & imatura obrui terra in ollis fundo effracto: sed spiri-
tu excluso: ac surculo pice. Sic etiam crescere amplitudine maiore qua possunt in arbore. Ca-
tera mala foliis ficulneis præterq; cadiuis singula conuolui: cistisq; uutilibus condi uel cre-
ta. figulinarum illini. pyra in uasis fistilibus picatis inuersis obrui inter scrobes. Tarentina
serissime legi. Anitiana seruari & in passo. Sorba uero & in scrobibus gypso opculo duū
pedum terra superinducta in loco aprico inuersis uasis: & in doliis ut uas cum ramis sus-
pendi. E proximo auctoribus quidam alius curam petūt: putariq; statim poma ac uites ad
hunc ulum præcipiunt decrescere luna. Post horam diei tertiam cælo sereno aut siccis a-
uentis. Similiter delegi & ex locis siccis: & ante perfectam maturitatem: addito ut luna in-
fra terram. sit uas cum maleolo sarmentis ut duro demptis forcipe corruptioribus aci-
nis in dolio picato recenti suspendi: exclusa omni aura operculo & gypso. Sic & sorba & py-
ra illitis oīum surculis pice. Dolia procul ab aqua esse. Quidam sic cum palmitē in gypso
condunt: capitibus eius scyllæ infixis utrinq;. Alii etiam uina habentibus doliis: dum ne cō-
tingant ea uas. Aliqui mala in patinis fistilibus fluctantia: quo genere & uino odorem ac-
quiri putant. Aliqui omnia hæc in milio seruare malunt. Pleriq; uero in scrobe duum pedū
altitudinis harena substrata: & fistili opculo: dein opto. Certa quidam etiam figulina uas
alunt: siccataq; sole suspendunt: in usu diluentes ceram. Eandē pomis in uino subigunt
Mala uero generosissima eadem ratione crustant gypso uel cera. Quæ nisi maturauerint:
incremento calicem rumpunt. Semper autem in pediculos collocant ea. Alii decerpunt cū
surculis: eosq; in medullam sambuci abditos obruunt: ut supra scriptum est. Alii singulis
malis pyrisq; singula uasa sic tilia assignant: opcula eorum picata doliis iterum includunt.
Necnon aliqui in floccis capsisq; quas luto paleato illinunt. Alii hoc idem in patinis fistili-
bus. Aliqui & in scrobe subiecta harena: ita sicca operiunt mox terra. Sunt qui cotonea cæ-
ra pontica illita melle demergant. Columella auctor in puteos cisternas ue in fistilibus ua-
sis pice diligenti cura illitis mergi Liguria maritima alpius proxima uas sole siccata iū-
ci fasciis inuoluit: cadiisq; conditas gypso includit. Hoc idem græci platani foliis: aut uitis
ipsius: aut fici uno die in umbra siccatis: atq; in cado uinaceis interpositis. Quo genera coa-
uua & berrita seruantur nullius posteritati postferendæ. Quidam ut has faciant in cinere
lexiuo tingunt protinus quā detraxere uiribus. Mox in sole siccant. Tum foliis ut supra
dictum est inuolutas uinaceis stipant. Sunt qui malunt uas in scrobe ramentisq; abietis:
populi: fraxini: seruare. Sunt qui suspēdi procul malis: protinusq; in granariis iubeant: quo
niā optime sit operimento puluis pētilibus. Contra uestpas remedio est oleo aspergi ex ore
ut de palmis diximus.

De ficis genera .xxix.

Ca.

XVIII.

Reliquo genere pomorum ficus amplissima est. Quedā & pyris magnitudine æmu-
la De ægyptiæ cypriæq; miraculis retulimus inter externas. Iudea rubet oliuæ ma-
gnitudine rotundior tantū sapore mespeli. Alexandriam hanc ibi uocant: crassitu-
dine cubitali ramosam: materia calidam: lenta sine lacte: cortice uiridi: folio tiliæ: sed molli-
Onesicritus tradit in hyrcania multū nostris eē dulciores: fertilioresq; utq; modios. cclxx.
singulæ ferant. Ad nos ex aliis transire gentibus chalcidicæ: quarum plura genera. Siqui-
dem & lydiæ quæ sunt purpureæ: & mamillanæ similitudinem mamarum habent. Et calli-
strutæ partim sapore præstantiores fincorum omnīū frigidissimæ. Nam de africanis quas
multi præferūt cūctis magna quæstio ē: cū id genus in africanam nuperime transierit: patriæ
nomē optinēt. Nā alexandriæ enixiores. Cādicans terina cognomine delicata. Nigra & rho-
dia ē & tyburtina de præcocius. Sic & auctori nōia iis. Liuix Pōpææ siccata hæc solæ in
nuos usus aptissimæ cū mariscis: & quas harūdinei folii macula uariat. Est & herculanæ &
albicæ: & aratia alba: pediculo minimo latissima. Primo autē prouenit porphyritis lōgis-
simo pediculo. Comitatur eā & minimis & uilissimis popularis dicta. Cōtra nouissima sub

LIBER.

hyme maturat chelidonia. Sūt præterea eadē serotina & prætoces bifere alba ac nigra cum messe uideantur maturefcētes. Serotina & a corio appellata duro Ex chalcidicis quaiūdā trifero puentu. Tarenti tātum prædulces nascūtur: quas uocant onas. Cato de ficis ferendis ita memorat. Ficus marifcas ī loco cretoso aut apto serito. In loco aut crassiore aut sterco rato africanas: sed & herculaneas sagūtinas hybernas: telianas atras pediculo longo. Postea tot subire nomina atq; genera: ut uel hoc solū æstimātibus appareat mutata ē uitam. Sūt & hyberna gbusdā puintis: sicuti messia: sed arte nō natura. Paruaq; gēus arbor: post autūnū fimo cōtegūt: deprehēfasc ī his hyeme grosos: quæ mitiorē cælo refossæ cū arbore atq; ī lucē remissæ nouos soles aliosq; quibus uiuere: auidæ tanq; iterū naturæ accipiunt: & cū ueniētū flore maturefcūt: alieno pcoes āno: in tractu uel gelidissimo. Sed a Catone appellata iā tū africana āmonet & africæ ad ignēs documētū ufo eo pomo. Nāq; perniciali odio carthaginis flagrās: nepotūq; securitatis anxius: cū clamaret ī cōi senatu carthaginē de lenda: attulit quodā die ī curia pcoce ex ea puintia ficū. Ostēdensq; patribus iterrogo uos iquit qū hoc pomū demptū putatis ex arbore? Cū inter oēs recēs ē cōstaret. Atq; tertū inquit ante diē scitote decerptū carthagine: tā ppe a muris habemus hostē. Statiq; sūptū est punicū tertū bellū: quo carthago deleta ē. Quāq; Catone āno sequēte rapto. Quid primū ī eo miremur? curā īgeniū: an occasione fortuitā: celeritatēq; cursus: an uehementiā uiri? Sup oia equidē ē quo nihil equidē duco mirabilius: tantā illā urbē & de terrarū orbe p. cxx. ānos urbis æmulā unius pomi argumēto euerfā. Quod nō trebia aut trasimenus nō cānæ busto īsignes romani nōis pficere potuere. Nō castra punica ad tertū lapidē uallata. Porroq; colina adeqtans ipse Hānibal. Tāto ppius carthaginē pomo Cato adiri monuit. Coliē ficus arbor ī foro ipso ac comitio romæ nata sacra fulguribus ibi cōditis. Magisq; ob memoriā ei? quæ nutritrix fuit Romuli ac Remi cōditoris appellata: qm̄ sub ea īuentra ē lupa īfātibus præbens rumē. Ita enī uocabāt māmā. Miraculo ex ære iuxta dicato tanq; ī comitū spōte trāsisset. Adactō nauigio ilico arefcit. Rursusq; cura sacerdotū serit. Fuit & ante saturni ædē urbis anno ducentesimo sexagesimo sublata sacro a uestalibus factō a Siluani & lfidis simu sacro subuerteret. Eadē aut fortuito fato adiuit ī medio foro: quasi fidētia īperii fūdamēta ostēto fatali. Quæ Curtius maximis bonis hoc ē uirtute ac pietate ac morte pēlara expleuerat. Aeq; fortuita eodē loco ē uitis atq; olea umbræ gratia. sed uirtute plebeia fatā. Ara idē sublata gladiatorio munere Diui Iulii: qd nouissime pugnaui ī foro. Admirabilis est pomi huiusce festinatio unius ī cūctis ad maturitatem properantis arte naturæ.

De caprifico & caprificatione.

Ca. XIX.

Aprificus et siluestri genere ficus nunq̄ maturefcens: sed quod ipsa non habet, aliis tribuens: quoniam ē naturalis causarum transitus: atq; e putrescentibus idētidem generatur aliquid. Ergo culices parti fraudati alimento in matre: hoc est putri eius tabe ex qua nati ad cognatam uolant: morsuq; ficorum crebro hoc est auidiore pastu apertientes ora earum. atq; ita penetrantes intus solem primo secum inducūt: cerealesq; auras imittūt foribus a ptis. Mox lacteū humorē: hoc ē īfantiam pomi absumūt. quod fit & sponte. Ideoq; ficetis caprificus pmittitur ad rationē uenti: ut status euolantes in ficos ferat. In de repertū ut illatæ quoq; aliunde & inter se colligatæ iniicerent fico. Quod ī macroso & aglonio situ nō desiderat: quoniā sponte arefcūt loci situ: rimisq; eadē quæ culicū opera cāperficit. Necnō ubi multus puluis: quod euenit maxime frequenti uia apposita. Namq; & pulueri uis siccandi: succūq; lactis absorbēdi: quæ ratio puluere & caprificatione hoc quoq; præstat: ne decidant absumpto humore tenero: & cum quadam fragilitate ponderoso. Ficitis mollis omnibus tactus. Maturis frumenta intus: Succus maturefcētib; lactis per cōctis mellis. Senescunt in arbore. Anusq; distillant. Gummi lachrymam siccant. Honos laudatas seruat in capfis. Ebuso insula prestantissimas amplissimasq; & mox in marrucinis. At ubi copia abundat implentur oræ: in asia cadi: aut in ruspina africæ urbe: panisq; simul & obsoniū uicem siccate implēt: utpote cum Cato cibaria ruris operariis iusta ceu lege sātietis minui iubet perfici maturitatem: cum & obsoniū uicem habeant recentes ficus. Salis siccatis & casei loco uesci nuper excogitatum est. Ex hoc genere sunt ut diximus cottona & carica: quæq; conscedenti nauī aduersus parthos. omen fecere. M. crasso uenales predican tis uoce caunæ. Omnia hæc in albenfē rus e syria intulit. L. Vitellius qui postea cēfor fuit cum legatus in ea prouincia esset nouissimis Tiberii Cæsaris tēporibus.

De mespelis & eorum generibus tribus.

Ca.

XX.

Alorū priorūq; generi adnumeret iure mespila atq; sorba. Mespilis tria genera: an-
 thedon: setania: Tertiū degenerat. Antedoni tamen similius ē qd gallicū vocat: se-
 tania tū maius pomū. Cādidū usq; acini: molliore lingno. Anthedoi ceteris minus
 pomū: sed odore prastatius: & qd diutius seruet. Arbor ipsa de aplissimis. Folia anteq; deci-
 dant rubescunt. Radices multae atq; alte: & ideo iextirpabiles. Nō fuit hæc arbor in italia
 Catonis æuo.

De sorbis genera quattuor.

Ca.

XXI.

Orbis quadruplex differentia. Aliis enī eorū rotūditas mali. Aliis turbinatio pyri.
 Aliis ouata species: ceu malorū aliquib; . Hæc obnoxia acri odore: & suauitate iu-
 cūda. Ceteris uini sapor. Generosissima qbus circa pediculos folia. Quartū genus
 terminale appellat: remedio ratū pbabile. Assiduū puētu: minimūq; pomo arbore dissimili
 foliis pene platani. Nō ferūt ate trimatū ex ullo genere. Cato & sorba sapa cōdi iubet. Ab
 iis locū āplitudīe uidicauerūt q cessere auctoritati. De nuce iuglāde. Ca. XXII.

Ves iuglādes quāq; & ipsæ nuptialiū fescēninorū comites: multū p̄cis miores uni-
 uersitate. Eadēq; portioē āpliores nucleo Necnō & honor his nature peculiaris: ge-
 mino p̄fectis opormēto: puluinati primū calicis. mox ligne putaminis. Quæ cā eas
 nuptiis fecit religiosas tot mōis fortu munito qd ē uerisimilius: quā qd cadēdo tripudium
 sonū ue faciant. Et has e p̄s de a regibus trāslatas idicio sūt græca nomia. Optimū qppe ea
 rū genus p̄fici atq; basilicō vocat: Et hæc fuere prima noia. Carion a capitis grauedine pp-
 ter odoris grauitatē cōuenit dictū. Tigūtur cortice eaz lanæ: & ruffatur capillis primū p-
 deuntibus nucleis: Id cōpertū ifeētis tractatu manibus. Pinguescūt: uetustate. Sola differē-
 tia generū i putamie duro fragili ue & tenui ac crasso loculoso & simplici. Solū hoc pomū
 natura cōpactili operimēto clausit. Nāq; sūt bifide putaminū carinæ. Nucleorūq; illis qua-
 dripartita distincto lignea iter cursante mēbrana. Ceteris qeq; d ē solidū ē. Vt i auellanis &
 ipso nucū genere: quas antea abellias patrio noie uocabāt. In asiā græciāq; e ponto gene-
 re: & ideo pōtice nuces uocāt. Has quoq; mollis pregit barba. Sed putamini nucleisq; foli-
 da rotunditas inest. Ex & torrentur. Umbilicus illis itus in uente medio. Tertia ab iis natu-
 ra amygdalis tenuiore: se simili iuglādū sūmo operimēto. Itē secūdo putaminis. Nucleus
 dissimilis latitudine: & acriore callo. Hæc arbor an fuerit i italia Catōis ætate dubitat: qm
 græcas noiat: q̄s qdā & i iuglādū genere seruāt. Adicit p̄terea auellanas: & galbas: prenesti-
 nas. quas maxie laudat: & cōditas ollis i terra seruari uirides tradit. Nūc thasie & albenfes
 celebrātur: & tarētinarū duo genera: fragili putamie: ac duro. Quæ sūt āplissime: & minie
 rotūdæ. Præterea mollifex putamie rūpētes: Sūt q honorī nomē interpretētur: & louis glā-
 de esse dicūt. Nuper cōsularē uirū audiui biferas & iuglādes nuces se habere p̄fiterē. De pi-
 statiis & ipsi retulimus. Et hæc aut idē Vitellius i italia primus itulit eodē tēpore. Simulq;
 in hispaniā Flaccus pōpeius eques romanus. qui cum eo militabat.

De castaneis genera. octo.

Ca.

XXIII.

Ves uocamus & castaneas: quāquam accomodatiorēs glandium generi. Armātū
 iis echinato calice uallum: quod inchoatum glandibus. Mirūq; uilissima esse quæ
 tanta oculatuerit cura naturæ. Trini quibūdā partus ex uno calice. cortexq; latus
 Proxima uero corpori mēbrana: & in iis & in nucibus saporem nī detrahatur inest. Tor-
 rere has in cibis gratius modulantum. laturas prastanti ieiunio forminarum quādam ima-
 ginem panis. Sardibus eā prouenere primum. Ideo apud grecos sardianos balanos appellāt
 Nam Uiuus Tiberius postea balanum nomē impo- uit excellentioribus satū factis. Nunc
 plura earum genera. Tarentinæ faciles: nec operoso sunt cibo: planæ figura. Rotundior q;
 balanitis uocatur purgabilis maxime: & sponte profiliens. Pura & plana est ex cis & salaria
 na. Tarentina minus tractabilis. Laudatior corelliana & ex ea facta: quod dicemus in ifitis
 meterana: quam rubens: cortex præfert triangulis & popularibus nigris: quæ coctiuæ uocā-
 tur. Patria laudatissimis tarentum: & in campania neapolis. Ceteræ suum paulo gignūtur:
 scrupulolæ: corricis: intra nucleos quoq; ruminatione.

De squillis & carnosissimis pomis & moris & de acinis & baccis.

Ca.

XXIII.

Aud procul abesse uidentur: & prædulces filiquæ: nisi q in his cortex ipsæ mandie.
 Digytorum hois longitudo illis: & interi falcata pollicari latitudine. Glandes iter
 poma numerari nō possunt. Quā ob rē in sua natura dicentur. Reliqua carnosissima sunt
 o iii

LIBER.

generis: eaq; baccis atq; carnibus distant. Alia acinis caro: alia moris: alia unedōibus & alia: acinis iter cutē succūq; alia myxys: alia baccis: ut oliuis. Moris succ? i carne uiolus: trini colores: candidus primo: mox rubens: maturis niger. In nouissimis florent. Inter prima maturascunt. Tingunt manus succo. Maturæ ruunt: acerbæ minime. In hac arbore ingenia profecerunt: nec nominibus: nec insitis: nec alio modo q; Pompeii Magnitudine differunt moræ ostiensis: & tusculana. Romæ nascuntur & in rubis multū differēte, callo. Aliud corpus ē e terrestribus fragis. Aliud congeneri eorum unedōi: quod solū pomū simile fructi teratq; gignitur. Arbor ipsa fruticosa. Fructus anno maturescit: pariterq; follet subnascens: & prior coquitur. Mas sit an fœmina sterilis iter auctores nō constat. Pomū ihonorum: ut cui nomen ex argumento sit uinū tantum edendi. Duobus tamē hoc nominibus appellant græci comaron & memecylon. Ex quo apparet totidem esse genera & apud nos. Alio noie arbutus uocatur. Iuba auctor est quiquagenū cubitorū altitudine in arabia esse eas. Acinorū quoq; magna est differentia. Primū inter uuas ipsas callo: teneritate: crassitudine: iteriore ligno aliis paruo: & aliis etiā gemino qui minime feraces multi. Plurimū uero differunt hederæ fabuciq; acini. In figura etiā punici angulos quippe foli: nec cutis ulla singulis: præter cōmunē quæ est candida: totisq; succus & caro est iis præcipue quibus paruulū inest ligni. Magna & baccis differentia. Aliæ nāq; sunt oliuis: lauris: & alio modo loto: cornis: alia myrtis: lentisco. Aquifolio enī ac spinæ sine succo. Mediocq; etiam non genere iter baccas acinosq; cerasis. Pomum iis primo cādidū: & fere oibus baccis: mox aliis uirefcit: ut oliuis: lauris. Rubet uero moris: cerasis: cornis. Deinde nigrescit moris: cerasis: oliuis.

De cerasis genera octo.

Ca.

XXV.

Eras ante uictoriam mitchridaticā. L. Luculli nō fuisse in italia. At urbi anno sexcentesimo octogesimo is primū uexit e ponto: annis. cxx. trans oceanum i britaniam puenire. Eadem ut diximus in ægypto nulla cura potuere gigni. Cerasorū apronia maxime rubent. Nigerrima sūt ut actia. Cæciliana uero & rotūda. Iulianis gratus sapor: sed pene tantū sub arbore sua: adeo teneris: ut gestatū nō tollerant. Principatus d'uricianis quæ cāpania plyniana appellat. In belgica uero lusitanis. In ripis ēt rheni. Tertius is colos e nigro ac rubenti uiridiq; similis maturescitibus semp. Minus quinquenio ē q; p'dire quæ uocat laurea: nō ingrata amaritudinis insitæ i lauro. Sunt macedōica parua arboris raroq; tria cubita excedentis. & minore etiā nūc frutice chamæcerasi. Inter prima hoc e pomis colono gratiā annuā refert. Septétrione frigidisq; gaudet. Siccatu ēt sole: cōditurq; ut oliua cadis.

De corno & lentisco.

Ca.

XXVI.

Væ cura & cornis atq; lentisco adhibetur: ne quid nō hominis uentri natum esse uideatur. Miscentur sapes: & alio alius placere cogitur. Miscentur uero & terreq; cæli tractus. Inq; alio cibi genere india aduocatur: i alio ægyptus: cretæ: cyrenæ: singulæque terræ. Nec cessat in ueneficis uita: dūmodo omnia deuorat. planius hoc fit i hæbarum natura.

De generibus succorum & odore.

Ca.

XXVII.

Nterim quæ sūt cōmunia & pomis omnibusq; succis saporū genera tresdecī reperiunt: dulcis: suauis: pinguis: amarus: austerus: acer: acutus: acerbus: acidus: salus. Præter hæc tria genera sunt mirabili maxie natura. Vnū i quo plures pariter sētunt sapes: ut uinis. Nāq; i iis & austerus & acutus & dulcis & suauis: omnes alieni. Atq; ē genus i quo sit & alienus qdē: sed & suus qdā & peculiaris: ut i lacte. Siquidē inest ei qd tū iure dici nō pōt dulce: & pigue & suaue optinēte lenitate: quæ ipsa succedit i saporis uicē. Nullus hic aq;: ne succus qdē ut tū eo ipso fiat aliquis: ac suū genus faciat. Sētiri qdē aquæ saporē ullū succū ue uitū est. Magnū his omnibus i odore momētū & magna cognatio q & ipse nullus est aquis: aut si sentitur omnino uitium est. Mirum tria naturæ præcipua elementa sine sapore esse sine odore sine succo: aqua aer ignis.

De succis fructuum & arborum: & coloribus: & odoribus: & natura. pomorū: & de commendatione fructuum.

Ca.

XXVIII.

Ergo succorū uinofus pyro: moro: myrto: Minime quod miremur uis. At pigueis oliuæ: lauro: nuci: iugladi: amygdalis. Dulcis uis: ficis palmis. Aquosus prunis. Magna est & in colore succi differentia. Sanguineus moris: cerasis: cornis: uis nigris. Idem albis cādidus. Lacteus in capite sicis: i corpore nō itē spumeus. malis. Nullus perficis cū præfert duracina abūdet succo. Sed quis eius ullū dixerit colorē: sua i odore miracula

Ca.

XXIX.

De myrto genera eius. xlii. Cato
Vocorum natura præcipuum adnationem in myrto habet. Quando ex uua omniū
olei uinūq; bina genera fiunt. Item myrtidanū ut diximus. Et alijs usus bacæ fuit
apud antiquos: anteq; pipet reperiretur: libæ optinens uicem. Quodam etiam gene-
rosi obsoni nomine inde tracto: quod etiam nunc myrtatum uocatur. Eadeq; origiōe apro-
rum sapor cōmēdatur: plerūq; ad inunctus additis myrtis. Arbor ipsa in europa tetriorē
ælo quod e cæraunis montibus incipit. Primum celcei in Elpenoris tumulo uisa traditur:
græci pipi: nomen remanet: quo peregrinam esse appares. Fuit ubi nunc roma est iam tum
cum conderetur. Quippe ita traditur myrtea uerba romanis fabiosq; cum proter rap-
tas uirgines dimicare uoluissent: depositis armis pacificatos in eo loco qui nunc signa Ve-
neris Clauicinæ habet. Cluere enim antiqui pugnare dicebant. Et in ea quoq; arbore suffi-
menti genus habetur. Ideo tamē electa: quoniam coniunctiōi & huic arbori præest Venus.
Haud scio an prima uia etiā omnium in locis publicis romæ sata sit: fatidico quidem & me-
morabili augurio. Inter antiquissima namq; delubra habetur. Quirini hoc est ipsius romu-
li. In eo sacræ myrti fuit duræ ante ædē ipsam per longum tempus. Altera patricia appella-
ta: altera plebeia. Patricia multis annis præualuit. Flaccē cente plebeia exuberans ac lata: q̃
diuenerat quoq; floruit: illa ingēs. Plebeia torrida ac squalida. Quæ postquā eualluit flac-
cescente patricia marisco bello: languida auctoritas patrum facta est. ac paulatim in ste-
rilitate enaruit: inuictas. Quin & ara uetus fuit Veneri myrtæ: quā murtiam uocant.
Cato tria genera myrti prodidit. cātidam: nigram: coniugalem: fortassis a coniugijs ex illo
eluacinæ genere. Nunc & alia distinctiō fatiæ: aut siluestris: & in utraq; latifoliæ. In silue-
stri propria oxymyrsie. Satiarum genera topiarij faciunt. Tarentina folio minuto: nostra
tem paulo: exotica densissimo: lenis foliorum uersibus. Hæc nō est i usu. Ramosa utra-
que alia. Coniugalem existimo nunc nostratem dici. Myrtus odoratissima est in ægypto.
Cato docuit uinum fieri & nigra: siccata usq; in ariditatem in umbra: atq; ita mulsio indita.

LIBER.

Si non siccantur bacca oleum gigni. Postea compertum & ex albana uinum fieri album. Duobus sextariis myrti tusæ in uini tribus heminis macetata expressa. Folia & per se sic cantur in farina ad ulcerum remedia in corpore humano leniter mordaci puluere: ac infirgeradis sudoribus. Quinimo oleo quoque mirum dictu inest quidam uini sapor: simulque pi quis liquor præcipua ui ad corrigenda uina: saccis ante perfusis. Retinet quippe facem: nec præter purum liquorem transire patitur: datque se comitem præcipua commendatione liquato. Virgæ quoque eius gestatæ modo uiatori profunt in longo itinere pediti. Quin & virgæ annuli expertes ferri in uinum tumori medentur. Bellicis quoque se rebus inferuit triumphansque de sabinis postumius Tubertus in consulatu: qui primus omnium ouans in gressus urbem est: quoniam rem leuiter sine cruore gesserat. Myrto Veneris uictoris coromatus incescit: optabilemque arborem etiam hostibus fecit. Hæc postea ouantum fuit coronam: excepto. M. Crasso qui de fugitiuis & Spartaco laurea coronatus incescit. Massurius auctor est curru quoque triumphantes myrtea corona usos. L. piso tradit papyrige Nasonem qui primus in monte albano triumphauit de coris myrto coronatum ludos circenses spectare solitum. Auus maternus Africani sequentis hic fuit. M. Valerius duabus coronis utebatur laurea & myrtea: qui & hoc uouerat.

De lauro genera. xiii.

Ca.

XXX.

Aurus triumphis proprie dicatur: uel gratissima domibus. Ianitrix Cæsarū pontificumque: quæ sola & domos exornat: & ante limina excubat. Duo eius genera tradit Cato: delphicam & cypriam. pompeius Leneus adiecit quam mustacem appellauit: quoniam mustaceis subiceretur. Hanc esse folio maxime: flaccidamque & albicante. Delphicam æquali colore uiridiorem: maximis baccis atque uiridi rubentibus. Hæc uictoris delphis coronari: & triumphantes romæ. Cypriam esse folio breui: nigro per margines ibricato crispam. Et postea accessere genera cuius hanc siluestrem laurum aliqui intelligunt nonnulli sui generis arborem. Differt color. Est enim cærulea bacca. Accessit & regia: quæ coepit Augusta appellari amplissima & arbore & folio: baccis gustatu quoque non aspero. Aliqui negant eandem esse: & suum genus regie faciunt longioribus foliis latioribusque. Idem in alio genere bacaliam appellant hanc quæ uulgatissima: est baccarumque fertilissima. Sterilem uero earum (quod maxime miror) triumphalem: eaque dicunt triumphantes uti: nisi id a Diuo augusto coeperit: ut docebinus: ex ea laurum quæ ei missa a cælo minima est altitudine: folio crispo: ac breui quæ inueitur rara. Accedit in topiario opere taxa excrecente in medio folio paruulo: ueluti lacinia folii Et sine ea spadonia mira opacitatis patientia. Itaque quantalibet sub umbra solum implet. Est camedaphne siluestris frutex & alexandrina: quam aliqui idæam: alii ippoglotchion. alii dampnem: alii carpophylum: alii hypelatam uocant. Ramos spargita radice dodrantes topiarii: ac coronarii operis: folio acutiore quam myrti: molliore & candidiore. Maiore semine inter folia rubro. Plurima in ida circa & heracleam ponti nec nisi in montosis. Id quoque quod danaides uocatur genus in nominum ambitu est. Alii enim pelasgum: alii eupalon: alii cephalon. Alexandri uocant. Et hic frutex est ramosus: crassiore ac molliore quam laurus folio. Ex cuius gustatu accendatur os: thuris baccis & nigro ruffis. Notatum antiquis nullum genus lauri in colica fuisse quod nunc satum & ibi prouenit Ipsa pacifera: ut quam præterdi etiam inter armatos hostes quietis sit indicium. Romanis præcipue lætitiæ uictoriarumque unctia. Additur litteris: & militum lanceis. pilisque. Faces imperatorum decorat. Ex iis in gremio: Iouis optimi maximi deponitur: quotiens lætitiā uictoria nouam attulit. Idque non quia perpetuo uiret nec quia pacifera est præferenda utique myrto & oleæ est: sed quia spectatissima in monte pernafo. Ideoque etiam grata Apollini: assuetis eo dona mittere iam & regibus romanis teste. L. Fortassis etiam in argumentum: quoniam ibi libertatem publicam: is meruisset: lauriferam tellurem illam obsclatus ex responso. Et quia satarum receptarumque in domos fulmine. Sola non igitur. Ob has causas equidem crediderim honorem eis habitum in triumphis potius quam quia suffimentum sit cædis hostium & purgatio ut tradit Massurius. Adeoque in profanis usibus pollui laurum & oleam fas non est: ut ne propinciandis quidem numinibus accendi ex iis altaribus aræ ue debeant. Laurus quidem manifesto abdicat ignes crepitu: & quadam detestatione. Interaneorum etiam uitia & neruorum ligno torquente. Tiberium principem tonante

XVI.

caelo coronari ea solitū ferūt cōtra fulminū metus: Sed & circa Diuum Augustum euenta eius digna memoratu. Namq; Liuia Drusillae quae postea Augusta matrimonii nomē accepit: cū pacta esset illi Caesarī gallinā conspicui candoris sedenti aquilla ex alto abiecit in gremiū illeiam. Intrepideq; miratī accessit miraculū: qm̄ tenentē rostro laureū ramū onustum suis baccis. Cōseruari alitem & sobolē iussere aruspices: ramūq; eū feri: ac rite custodiri. Quodq; factum est in uilla Caesarū fluuio tiberi imposita iuxta nonū lapidē flāmina uia quae ob id uocatur ad gallinas. Mireq; silua provenit. Ex ea triūphans postea Caesar laurum in manu tenuit: coronāq; in capite gessit. Ac deinde imperatores Caesares cuncti. Traditusq; mos est ramos: quos tenuerūt ferendi. & durant siluae nominibus suis discrerē. Forcassis ideo mutatis triūphalibus. Vnius arborū latina lingua nomen imponitur uiris. Vnus folia distinguuntur appellatione. Lauream enim uocamus. Durat & in urbe impositum loco: quando lauretum in auentino uocatur: ubi silua lauri fuit. Eadem purificationibus adhibetur: testatūq; sit ob iter & ramo eam feri: quoniam dubitauere. Democritus & Theophrastus. Nunc dicemus siluestrium naturas.

C. II PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER.

XVI.

PROEMIVM.

Siluestrium arborum naturae.

OMIFERAE arbores quaeq; mitioribus succis uoluptatem primae cibis attulerunt: & necessario alimento delicias imiscere docuerūt. Siue ille ultro siue ab homine didicere blandos sapes adoptione & cōnubio: Idq; minus etiam feris uolucribusq; dedimus: intra praedictas cōstant. Primum erat narrare glandiferas quoque: quae primo uictum mortalium aluerut nuntites inopis ac ferarū fortis: nī praeuerti cogeret admiratio usu cōperta: quānam qualisq; esset uita sine arbore ulla sine frutice uiuentium.

Gentes sine arbore: & miracula in septentrionalis regionis arboribus.

Ca. II.

Iximus & in oriente quidē iusta oceanū cū plures ea necessitate gentes. Sunt uero & in septentrione uisae nobis caucorum: qui maiores: minoresq; appellantur. Vasto ibi meatu perpetuis bis dierū noctiūq; singulariū interuallis effusus in imēsum agitur oceanus aeternam operiens rērmu naturae controuersiam: dubiūq; terrae sit: an pars maris. Illic misera gēs tumulos obtrinet altos: aut tribunalia structa manibus ad experimenta altissimi testus. calis ita ipositis: nauigantibus similes: cū integant aquae circūdatae naufragiis. Cū uero recesserint: fugientes cū mari pisces circa tuguria uenātur. Nō pecudes hos habere nō lacte ali: ut finitimos. Ne cū feris quidē dimicare cōringit omni procul abacto frutice. Vlua & palustri iunco funes neunt ad pretextanda piscibus retia. Captūq; manibus lutū uentis magis q̄ sole siccātes. Terra cibos & rigentia septentrione uiscera sua urūt. Potus non nisi ex hyemre seruato serobibus in uestibulo domus. Et ex gētes certe si uincantur hodie a populo ro. seruire se dieūt. Ita est pfecto: multis fortuna patet in poenam. Aliud in siluis miraculū in tota reliqua germania referunt: adduntq; frigori unbras: altissime tamen. Haud procul supradictis caucis circa duos praecipue lacus. Littora ipsa optinent quercus maxima auiditate nascēdi suffosq; fluctibus aut propulsae flatibus uastas cōplexu radicū insulas secū auferunt. Atq; ita libratae stantes nauigant ingentiū ramorum armamentis. Saepē territi classibus nostris: cum uelut de industria fluctibus agerent ut in prospectu stantes noctu: inopesq; remedii illarū proeliū nauale aduersus arbores mirent.

De hyrcinae siluae magnitudine.

Ca.

III.

Ne adē septentrionali plaga hyrcinae silue robore uastitas itacta & cōgenita mundo prope imortali sorte miracula excedit. Ut alia omittatur fide caritura. Constat atq; tolli colles occurstantiū inter se radicū: percussu. Aut ubi lecuta tellus non sit: arcus ad ramos usq; & ipsos inter se rixates curuari portarū patientiū modo ut turnas equitū transmittant.

De glandiferis.

Ca.

IIII.

Glandiferi maxime generis omnes: quibus honos apud romanos perpetuus.

LIBER.

De ciuica: corona & qui frondea corona donati.

Ca.

V.

In ciuica: coronæ militū uirtutis insigne clarissimū. Iā pridē uero & clamētia: ipse
 h ratorū postq̃ ciuiliū belloꝝ p̃fanatiōe meritū cepit uideri ciuē nō occidere. Cedūt
 is murales uallareq̃: & aureæ: q̃q̃ p̃cio antecederet. Cedūt & rostrata: quis in duo
 bus maxime ad hoc æui celebres. M. Varrone piraticis bellis dāte magno Pōpeio. Itēq̃. M.
 Agrippa tribuēte Cæsare & siculis: quæ & ipsa piratica fuce. Antea rostra nauū tribunali
 p̃fixa foro decus erat: ueluti populo ro. corona ip̃osita. Postq̃ uero tribuuitis seditionibꝫ
 calcari ac pollui cōpere: postq̃ uires ex publico in priuatū magis singulisq̃ ciuū quæri: &
 sacrosancta oīa p̃fana fecere: tū a pedibus eorū subire in capita ciuū rostra. Dedit hāc Au
 gustus coronā Agrippe. Sed ciuica: genere humano accepit ipse. Antigū q̃dem nulla nisi
 deo dabat. Ob id Homerus cælo tātū eas & p̃lio uniuerso tribuit. Viriū uero ne in certa
 mine quidē ulli. Ferūtq̃ primū oīum Liberū patrem ip̃osuisse. capiti suo ex hedera. Postea
 deorū honori sacrificātes sūpsere uictimis simul coronatis. Nouissime & in sacris certami
 nibus usurpare: in q̃bus hodieq̃ nō uictori dāt: sed patriā ab eo coronari pronūciat. Inde
 natū ut etiā triūphaturis cōferētur in tēplis dicāde. Mox ut & ludis darētur. Lōgū est nec
 ex institutione operis differere q̃q̃ romanorū primus accepit. Neq̃ enī alias nouerāt q̃ bel
 licas. Quod certū est uni gentiū huic plura sunt genera quā cūctis. Romulus frondea
 coronauit Hostū Hostiliū q̃ fiderā primus irupisset. Auus hic Tulli Hostiliū regis fuit.
 P. Deciū patrē tribunū militū frondea donauit exercitus ab eo senatus: ip̃atore Corne
 lio Cosso cōsule sannitiū bello. Ciuica ilina primo fuit: postea magis placuit ex æsculo lo
 ui sacrū. Variatq̃ in hoc cū quercu est: ac data ubiq̃ quæ fuerat: custodito tū honore glan
 dis. Addite leges arctæ: & iō sup̃ba: quasq̃ cōferre libeat cū illa græcorū sūma: quæ sub ip
 so ioue datur. Quicq̃ patriæ muros p̃imus scādens audentē irrūpe occidit. Quicq̃ ciuē ma
 luit seruare quā hostē occidere. Vtq̃ eū locū in quo sit actū optineret hostis eo die. Vtq̃
 seruatus fateatur: alias testes nil profunt. Vt cinis fuerit. Auxiliū quis rege seruato: quo
 cūq̃ ciuē summū esse uoluerūt. Accepta licet uti perpetuo ludis. Induenti sēp assurgi
 etiā ab senatu in more est. Sedēdi ius in p̃ximo senatu. Vacatio munēq̃ oīum ipsi: patriq̃
 & auo paterno. Xiiii. eas accepit Sicinius dētatus ut rettulimus suo loco. Sex. Capitolinus
 Is quidē & de duce Seruilio. Africanus de parte accipe noluit apud trebiā. O mores æter
 nos: qui tanta opera honore solo donauerunt. Et cū reliquas coronas auro commendaret:
 salutē ciuīs iis in precio esse noluerūt: clara professione: seruari quidē hominē nefas esse lu
 cri causa. De glande genera tredecim.

Ca.

VI.

Landes opes esse nūc quoq̃ multarū gentiū etiā pace gaudētū cōstat. Nec non &
 g inopia frugū arefactis molitur farina: spissaturq̃ in panis usum. Quin & hodie per
 hispanias secūdis mēsis glās inferitur. Dulcior eadē in cinere tosta. Cautū est præte
 rea lege. xii. tabularū: ut glandē in alienū fundū procidētē liceret colligere. Genera earum
 multa. Distāt fructu: situ: sexu: sapore. Nā: p̃ alia facit glandi figura: alia quernæ: & alia ili
 gnæ. Atq̃ iter se quoq̃ generū singulorū differētiæ. Præterea sunt alia: siluestres: alia: pla
 cidiores: quæ culpa optinēt. Iā etiā in mōstis planisq̃ distāt. Sicut & sexu mares ac foemi
 næ. Itē sapore. Dulcissima oīum fagi: ut qua obfessos etiā hoīes durasse in oppido chio tra
 dit Cornelius Alexāder. Genera distinguere nō datur noībus quæ sunt alia alibi. Quippe
 cum robur quercūq̃ uulgo nāsi uideamus: sed æsculū nō ubiq̃. Quarta uero generis eius
 dem quæ certus uocatur ne italia: quidē maiori ex parte notam esse. Distinguens ergo
 proprietate natura: & ubi res coget etiam grecis nominibus utendum.

De fagina glande & reliquis glandibus: & carbone & pastu porcorum.

Ca. VII.

Agī glās nucleis similis: triangula cute includitur. Folium tenue: ac leuissimū: po
 f pulo simile: celesterrime flauescens: & media parte plerūq̃. Gignens superne paruulā
 baccā uiridē: cacumine aculeatā. Fagi glās muribus gratissima est: & iō animalis ei
 una prouētus. Glīres quoq̃ faginat. Expetit & turdis. Arborū fertilitas oīum fere alger
 nat: sed maxime fagi. Glande quæ pprie intelligitur: ferūt robur: quercus: æsculus: cetrus
 ilex: suber. Cōtinētur hispido calice per genera plus minus. Itē cōplectente folia p̃ter ilicē:
 grauiā: carnosa: procera: sinuosa latebris. Nec cū cadunt flauescēt: ut fagi. Pro differentia
 generum breuiora uel longiora. Illicis duo genera. Ex iis in italia folio nō multum ab oleis
 distant. Milaces a quibusdā græcis dictæ prouintis aquifolia. Illicis glans utriusq̃ breui

or & gratior. **Quam** Homerus aculon appellat: eoq; noie a glande distinguit. Masculas ilices negant ferre. Glans optima in quercu atq; grandissima. Mox æsculo. Nam roboris parua. Cerro tristis: horrida: echinato calice ceu castaneæ. Sed in querna alia dulcior: molliorq; fœminæ: maris spissior. Maxime autē pbantur latifolia ex argumēto dictæ. Distant autē inter se magnitudine & cutis tenuitate. Itē quod aliis subest tunica rubigine scabra: aliis ptinus candidū corpus. Probat & ea cuius in balano utriusq; ex lōgitudine extrema la pidescit in duriciā. Melior cui in cortice q̄ cui in corpore. Vtrūq; nō nisi mari. Præterea ali is ouata: aliis rotūda: aliis acutior figura. Sicut & colos nigrior cādidiorue qui p̄fert: amaritudo in extremitatibus: mediæ dulces. Quin & pediculi breuitas p̄eritasq; differentiam habet. In ipsis uero arboribus quæ maximā fert: hemeris uocat: breuior & in orbē camosa: alasq; ramorū crebro cauata. Fortius lignū quercus habet: & incorruptius: ramosa & ipsa. Procerior tñ & crassior caudice. Excelsissima autē egilos in cultis amica. Ab hac pxime latifolia: p̄eritas: sed minus utilis ædificiis. Atq; carbone dotata uitis obnoxia est. **Quam** ob rē solido utūtur carbone: arariog; tantū officinis cōpendio. Quoniā desinēte flatu pti / nus emoriēs sapius recoqtur. Cætero plurimis sintillis. Idē e nouellis melior. Acerui con / fertis paleis recētibus luto caminātur: accēsag; strue cōtis pungiē durefcēs calx. Atq; ita su dorē emittit. Pessima & carboni & materiæ haliphleos dicta: cui crassissim⁹ cortex atq; cau dex: & plerūq; cauus fungosusq;. Nēc alia putrefcit ex hoc genere etiam cū uiuit. Quin & fulmine sēpissime ictur: quis altitudinem nō excellat. Ideo ligno eius nec ad sacrificia uti fas habetur. Eidē raro glās & cū tulerit amara. Quā p̄ter sues nullū attingit aīal. Acne eā quidē si aliud pabulū habeāt. hoc quoq; inter reliqua neglectæ religioni est. quod emor / tuo carbone sacrificat. Glans fagea suē hylarē facit: carnē coctibilē ac leuem & utilē stoma co. Illigna suē angusta: nitidā: strigofam: pōderosam. Querna diffusam & grauissimā: & ipsa glandiū æque dulcissima. Proximā huic cerreā tradit. Nigidius: nec ex alia solidiorē carnē: sed durā. Illigna tentari sues: nisi paulatim detur. Hanc nouissimā cadere. Fungosā carnē fieri æsculo: robore subere. Quæ glandē ferūt oēs & gallā. Atlernisq; annis glandē: sed gal lam hemeris optimā: & coriis pficiēdis aptissimā. Similē huic latifolia: sed leuiorē multoq; minus probatam. Fert & nigrā. Duo enim genera sunt. Hæc tingendis utilior.

De galla: & quā multa præter glandem eādem ferant arbores.

Ca.

VIII.

Afcitur autē galla sole de geminis exēte erūpens noctu semper uniuersa. Crescit n̄ uno die causa didior. Et si excepta est æstu arefcit protinus: neq; ad iustum incre / mentū peruenit: hoc est: ut nucleū fabæ magnitudinē habeat. Nigra diutius uiret: crescitq; ut interdū mali cōpleat magnitudine. Optima comagena. Deterrima ex robore. Signū eius quod cauerenā trāslucēt. Robur p̄ter fructū plurima alia gignit. Namq; fert & gallæ utrūq; genus & quēdā uelutī mora: ni distarēt arida duricia plerūq; tauri caput imitantia: quibus fructus inest nucleis oliuæ similis. Nascūtur in eo & pilulæ nucibus non absimiles: intus habentes flocculos molles: lucernarū luminibus aptos. Nā & sine oleo fla / grante: sicuti galla nigra. Fert & aliā utilē pilulā cū capilo uerno tēpore tamē melligeni suc ci. Gignūt & alii ramoꝝ eius pilulas corpori nō pediculo adherētes: candicantes umbilicis. Cætera nigra uarietate dispersa. Media cocci calorē habent. Apertis amara inanitas est. Aliquādo & culices gignit. Necnō & e foliis cōuolutas pilulas & in folio rubētes. Aquos os nucleos candicātes & translucidos: q̄diu molles sint in quibus & culices nascūtur ma / turefcūt in modū. De cāchriæ: & coeco grano: & agarico: & tubere.

Ca. IX.

Erunt & roborea & canchrin: ita uocatur pilula in medicina utendi uim habens gi / gnitur & in abiete: larice: picea: tisia: nuce: platano: postq; folia cecidere hyeme du / rans. Continet nucleum pineis simile. Is crescit hyeme: aperitur uere pilula tota. Cadit cum folia cōperint crescere. Tam multifera sunt & tot res præter glandem pariunt robora. Sed & boletos suillofq; gulle nouissima irritamenta: quæ circa radices gignunt. Quercus probatissimos. Robur autē & cypressus & pinus noxios. Robora ferunt & uiscū & mella ut auctor est Hesiodus. Constatq; rores melleos e cælo ut diximus cadentes non aliis magis insidere frondibus. Cremari quoq; roboris cinerem introrsum esse manifestum est. Omnes tamen has eius dotes illex solo prouocat cocco. Cranum hoc. Primoq; ceu spe / ctes frutices paruos aqfoliæ ilicis: quisquiliū uocant: pensionē alteram tributi pauperibus hispaniæ donati. Vsum eius gratiorem in conchiliū mensione tradidimus. Gignitur & in

LIBER.

galatia: africa: pisidia: cilicia. Pessimum in sardinia. Galliarum glandifere maxime arbores agaricum ferunt. Est autem fungus candidus odoratus: antidotis efficax: in sumis arboribus nascens: nocte relucens. Signum hoc eius quod in tenebris decerpitur. E glandiferis sola quae uocatur egilops fert panos arentes: musculo uillo: canos non in cortice modo: uerum & eramis dependentes cubitali magnitudine: odoratos ut diximus inter ungueta. Suber minima arbor: glans pessima: rara: cortex tantum in fructu praecraffis ac renascens: atque etiam in denos pedes undique explanatus. Vfus eius anchoralibus maxime nauium: piscantiumque tragulis: & cadorum obturamentis. Praeterea in hyberno foeminarum calceatu. Quam ob rem non infacete graeci cortices arborum appellant. Sunt qui foeminam illicem uocent: atque ubi non nascitur ilex pro ea subere utuntur. In carpentariis praecipue fabricis ut circa elin & lacedemone: nunc in talia tota nascitur: aut in gallia omnino.

Quarum sint in usu cortices.

Ortex e fago: tilia: aliete: picea: in magno usu agrestium. Vasa corbesque ac patentiora quaedam messibus conuehendis uindemiisque faciunt: atque praetexta tuguriorum. Scribit in recenti ad duces explorator incidens litteras a succo. Necnon in quodam usu sacrorum religiosus est fagi cortex. Sed non durat ipsa.

De scandulis & pinu: pinastro: abiete: piceaque: larice: tæda: taxo:

Candula & robore aptissime mox & glandiferis aliis: fagoque facillime ex omnibus quae resinam ferunt: sed minime durat: praeterquam pino. Scandula contectam fuisse romam usque ad bellum pyrrhi annis quadringentis. lxx. Cornelius nepos auctor est. Siluarum certe distinguebatur insignibus. Fagus italo ioui etiam nunc est. ubi locus faceus fuit: potaque querculana. colle in quem uimina petebantur: totaque lucis quibusdam & geminis. Q. Hortensius dicitur cum plebs secessisset in ianiculum legem in aesculeto tulisse ut ea quod iussisset omnes quirites tenerentur. Peregrinae tunc uidebantur: quoniam non erant suburbanae pinus atque abies. Omnesque quae picem gignunt: de quibus nunc dicemus. si mul ut tota condiendi uina origo cognoscatur. Quae ferunt in asia aut in oriente praedictis picem. In europa sex genera cognatarum arborum resinam ferunt. Ex iis pinus atque pinaster folium habent capillamenti modo praetenuis: longumque & mucrone aculeatum. Pinus fert minimum resinam: interdum ex nucibus ipsis de quibus dictum est. Viscum ut ascribitur generi. Pinaster nihil aliud est quam pinus siluestris: mira altitudine: & a medio ramosa sicut pinus in uertice. Copiosiores dat haec resinam quo dicemus modo. Gignitur & in planis. Eadem arbores arbores alio nomine esse per oram italiae quas stipulas uocant ut plerique arbitrantur: sed graciles: succo nectoresque: & enodes liburnicarum ad usus: pene sine resina. Picea montes amat atque frigora: faralis arbor: & funebri indicio ad fores posita: ac rogis uircens. Iam tamen & in domo recepta: consili facilitate. Haec plurimam resinam fundit: interueniente candida gema tam simili thuri: ut mixta visu discerni non queat: & ideo fraus saepissime asiae. Omnibus iis generibus folia breui seta & crassiore: duraque ceu cupressis. Piceae rami pene statim ab radice modici uelut brachia lateribus inherant. Similiter abiectionis expetitae nauigiis. Situs in excelsis motuum ceu maria fugerit: nec forma alia. Materies uero praecipua trabibus: & plurimis uite operibus. Resina ei uitrum. Vnde fructus unus piceae exiguum: fudat aliquando contactu folis. E diuerso materies quae abieti pulcherrima: piceae ad fissiles scandulas: cupasque & pauca alia sequamenta. Quinto generi situs idem: eadem facies: larix uocatur: materia praestantior longe: incorrupta uis humori contumax: rubens praeterea: & odore acrior. Plusculum huic erumpit liquoris: melle colore: atque lentiore: nunquam durascentis. Sextum genus e tæda proprie dicta: Abundantior succo quam reliqua parior liquidiorque quam picea. Famulis ac lumini sacrorum etiam grata. Hanc mares dumtaxat ferunt: & eam graeci staetem uocant odoris grauissimi. Laricis morbus est ut tæda fiat. Omnia autem haec genera accensa fuligine immodica carbonem repente expuunt: cum eruptionis crepitu: et aculaturque longe: excepta larice: quae nec ardet: nec carbonem facit: nec alio modo ignis ui consumitur: quam lapides. Omnia uero ea perpetuo uiuent: nec facile discernuntur in stonde eam aperitis: tanta natalium mixtura est. Sed picea minus alta quam larix. Illa crassior leuiorque cortice: folio uillosior: pinguior & densior: molliorque flexu. At piceae rariora siccioraque folia & tenuiora ac magis argentia. Totaeque horridior est & pfusa resina. Lignum uero abieti similis. Larix ostis radicibus non repullulat: ut in lesbo accidit incenso.

nemore pyrtheo. Alia etiānum generibus ipsis in sexu differētia. Mas breuior & durior femina p̄erior. Pinguioribus foliis & simplicibus: atq; nō rigētibus. Lignū maribus durum & in fabrili opere cōtortū: feminae mollius publico discrimine in securibus. Eā in quocūq; genere deprehēdūt marem: q̄ppe respuūtur: & fragosius fidūt: agrius reuellūtur. Itaq; materies retorrīda: & nigrior maribus radix. Circa idā in troade & alia differētia est mōra: nā maritimæ. Nāq; in macedonia & arcadia circa elin pmutat noia. Nec cōstat auctorib; quod cuiq; generi attribuāt: nos ista romano discernimus iudicio. Abies e cunctis amplissima est: & femina etiā plixior. Materia mollior: utiliorq; arbore rotūdior: folio pinnato: densa ut hymbres nō transmittat: at hylarior intuitu. E rami generū horū p̄nicularū modo nucamēta squamati cōpacta depēdent p̄ter q̄ larici. Hæ quoq; abietes masculæ prima in parte nucleos habēt: nō itē feminae. Piceæ uero totis p̄nuculis minoribusq; gravioribus minimos ac nigros. Propter quod græci phithiophorō eā appellāt. In eadē nucamēta cōpressiora maribus sunt: ac minus resina rosida. Similis his etiā nūc aspectu est: ne qd p̄tereat: taxus minus uirēs: graciliorq; & tristis: ac dira: nullo: succo: ex oībus sola baccifera. Mas noxiū fructū. Locale quippe baccis in hispania p̄cipue uenenū inest. Vasa etiā uia toria ex ea uinis in gallia facta mortifera fuisse cōp̄tū est. Hæc Sestius simlacem a græcis uocari dixit. Et esse in archadia tā p̄sentis ueneni: ut si qui dormiat sub ea: cibūue capiāt moriātur. Sunt qui & taxica hinc appellata dicūt uenena: quæ nūc toxica diximus: quibus sagittæ tingātur. Repertū innoxia fieri: si in ipsam arbore clauus æreus addicatur.

Quibus modis fiant genera picis: & quomodo fiat cædrum: & de spissa picæ quomodo fiat: & quibus modis resina coquatur.

Ca.

XII.

ix liquida in europa e tēda coquē naualibus muniēdis: multosq; ad alios usus. Lignū eius cōcūsum furnis undiq; igni extra circūdato ferro ut primus sudor aquæ modo fluat in canali. Hoc in syria cædrū uocat: cui tanta uis est ut in ægypto corpora hominū defunctorū eo p̄fusa seruētur. Sequēs liquor crassior iā picē fundit. Hæc rursus in cortinas æreas cōiecta aceto spissatur: & coagulata brutiæ cognomen accepit: dolis dūtaxat uasib; cæteris utilis: lentore ab alia dice differēs. Itē colore rutilāt: & quod pinguior est. Et æda oīa illa fiunt. E picea resina feruentibus coacta lapidibus in alucis ualidiorboris: aut si aluci nō sint suis cōgerie uelut in carbonis usu. Hæc in uinū additur: farina modo tusa: nigrior colore. Eadē resina si cū aqua leuius decoquat: colleturq; ruffo colore lentescit: ac stillatitia uocat. Saponūtur autē in id fere uicia resinæ corticis. Alia temperies ad crapulā. Nāq; flos crudus resinæ cū multa hastula tenui breuiq; auulsus: conciditur ad cribrū minuta: deinde feruētī aqua donec coquatur perfundit. Huius expressum pingue p̄cipua resina fit: ac p̄ rara: nec nisi paucis in locis subalpinæ italicæ cōueniēs medicis. Resinæ albæ cōgrū in duobus aquæ pluuiæ coquūt. Alii utilius putāt sine aqua coque re lento igne tota die: utiq; uase æris albi. Itē terebinthinam in sartagine referuenti: hanc cæteris p̄ferentes. Proxima ex lentisco.

De zosippa & sapino: & quarū arborum materia in præcio.

Ca.

XIII.

On omittēdū apud eosdē zosippā uocari derafam nauibus maritimis picæ cū cæra nihil nō experiēte uita: multoq; efficaciorē ad oīa quibus pices resinæq; profunt ut delictis adiecto salis callo. Apitur picea e parte solari nō plaga: sed uulnere oblato corticis: cū plurimū bipedali biatu: ut a terra cubito cū minimū ablit. Nec corpori ipse par citur: ut in cæteris: qm̄ hastula in fructu est. Verū hæc terræ proxima laudat. Altior amaritudinem affert: Postea humor oīs e tota cōfluit in ulcus. Itē in tæda. Cū id manare desit: simili modo ex alia parte aperitur ac deinde alia. Postea tota orbor succiditur: & medulla eius urit. Sic & in syria terebintho detrahūt cortices. Ibi quidē e ramis ac radicibus cū resinā dānet ex iis partib;. In macedonia laricē masculā urūt: feminae radices tantū. Teopompus scripsit in appolinatarū agro picē fossile nō deteriore macedonica inueniri. Pix optia ubiq; ex apricis aquilonis situ. Ex opacis horrido: uirūsq; p̄ferens. Frigida hyeme deterior ac minus copiosa & decolor. Quidā arbitrātur in mōtosis copia p̄statiore fieri ac colorationem & dulciore quoq; & gratiore dū resina sit. Decoctā autē minus picis reddere: quoniā in inferū abeat: tenuioresq; seip̄as arbores q̄ in planis. Sed & illas ferēitate steriliores. Fructum quædā proximo anno ab incisu largiuntur. Aliæ secūdo. Quædā tertio. Expletur autē plaga resina: non cortice: nec cicatrice: quæ in hac arbore non coit. Inter hæc genera p̄ptū

LIBER.

quidam fecere satium: quoniam ex cognatione earū feritur. Qualis dicta est nucleis. Eius
q arboris imas partes tadas uocant. cū sit illa arbor nil aliud q picea feritaris paulum miti
gatae satū. Satiui autē materies casarum e genere sit: sicuti docebimus.

De fraxino genera eius quattuor.

Ca.

XIII.

Aterix enī causa reliquas arbores natura genuit. Copiosissimāq fraxinū. Procerā
m hāc ac tere pēnata & ipsa folio. Multūq homeri praconio & Achillis hasta nobili
tata. Materies est ad plurima utilis. Ea quidē quā sit in ida troadis in tantū citro si
milis ut emētes fallat cortice ablato. Græci duo genera eius fecere. Longā: enodē. Alterā
breuē: duriorē: fusciorēq laureis foliis. Bumeliā uocant in macedonia amplissimā lentissimā
māq. Alii situ diuisere. Cāpestre enī esse crispā mōtanā: spissā. Folia earū iumētis mortife
ra. Ceteris ruminantiū inocua græci prodidere. In italia nec iumētis nocet. Cōtra serpen
tes uero succo expresso ad potū: & iposita ulceribus opifera: ac nihil aque reperitur. Tāra
q est uis ut ne matutinas quidem occidētesue umbra: quis sint longissimā: serpens arboris
eius attingat: adeo ipsam procul fugat. Experta peodimus. Si fronde ea gyto claudatur
ignis & serpens. in ignes potius q in fraxinum fugere serpentem. Mira naturā benignitas
priusq hāc prodeant florere fraxinum: nec ante conditas folia dimittere.

De tilia genera duo.

Ca.

XV.

N tilia mas & foemina differunt omni modo. Nāq & materies maris dura ruffior.
ac nodosa & odorator. Cortex quoq crassior: ac detractus inflexibilis. Nec semē
fert aut florē ut foemina: quā crassior arbore: materia candida precellensq est. Mi
rum in hac arbore fructum a nullo animalū attingi: foliorum corticisq succum dulcent
esse. Inter corticem & lignum tenues tunicas multiplici membrana: e quibus uincula tiliā
euocantur. Tenuissimū eorum phyllire coronarum lēniscis celebres antiquorum honore.
Materies teredinem non sentit: proceritate per quā modica uerumutulis.

De aceris generibus. x.

Ca.

XVI.

a Cer eiusdē fert amplitudinis: operū elegācia ac subtilitate citro secūdū plura eius
genera. Albū quod praecipui candoris uocatur gallicū: in trāspadana italia tranq
alpes nascens. Alterū genus crispo macularū discursu qui cū excellentior fuit a sin ilitu
dine caudā pauonū nomē accepit. In istria retia quā praecipuū. E uiliori genere crassiuē
um uocatur. Græci situ discernunt. Campestre enim candidū esse: nec crispū: quod gl nō
uocat. Mōtanū uero crispū duriusq: etiā nūc e mascula crispus ad lautiora opera. Terti
um genus zygiam rubentē fissili ligno: cortice liuido: & cabro. Hoc alii proprii generis es
se malunt. Et latine caprinum appellant.

De brusco mollusco & staphilodendro: buxo genera tria.

Ca.

XVII.

p Vicherrimū uero est bruscu: multoq excellentius etinū molluscu. Tubere utrunq
arboris eius. Sed bruscu fortius crispū. Molluscu simplicius sparsum. Et si magni
tudinē mēsarū capere: haud dubie praefereatur citro. Nūc intra pugillares lecto
runq silicios aut laminas raro usu spectatur. E brusco fiūt & mēse nigrescētes. Reperitur
& in alno tuber tāto deterius quāto ab acere alnus ipsa distat. Aceris mares prius florāt. et
amnū in siccis nate praeferruntur aquaticis: sicut & fraxini. Est & trans alpes arbor similima
aceri alba in materia quā uocat staphylodendron. Fert filiquas & in iis nucleos sapore una
cis auellanae. In primis uero materies honorata buxo est raro crispanti: nec nisi radice: cetero
lenis: qes materia silēti & quadā duritia ac pallore cōmēdabilis. In ipsa uero arbore topia
rio ope. Tria eius genera: gallicū quod in metas emittitur: Amplitudineq crocior est.
Oleastrū in omni usu dānatū fert grauē odorē. Tertiū genus nostratis uocant. Siluestre
ut credo mittigatū satū: diffusius: & densitate parietū uiuens semp ac tonsile. Buxus pyrea
neis ac cytero mōtibus plurima. ac berecynthio tractu. Crassissima in corsica florē nō ferē
do. Quā causa amaritudinis mellis. Semen illius cūctis animātibus inuisum. Hāc olympo
macedoniae gratilior: sed breuis. Amat frigida: aptica. In igne quoq doricia quā ferro: nec
flāma: nec carbone uilis.

De ulmo genera quattuor.

Ca.

XVIII.

i Nter has atq frugiferas materiae uitiūq amicitia accipitur ulmus. Græci duo ei
genera nouere. Mōtosam: quā sit amplior. Campestre: quā fruticosa. Italia attinias
uocat excellissimas: & ex iis sicanas illis pfere: quā nō sunt riguae. Alterū gen^o gal
lica. Tertiū nostrates: densior folio: & ab eodē pediculo numerosiore. At quartū silue

stre. Inter quas attinere non ferunt. Samaria mita uero uocatur ulmi semen. Omnesque et radicem plantis proueniunt. Reliquæ semine.

De arborum natura per situs.

Ca.

XIX.

n Vnc celeberrimis arborum dictis quædam in uniuersum de cunctis indicanda sunt.

Montes amant cædrus: larix: tæda: & cæteræ e quibus resina gignitur. Item aquifolia: buxus: ilex: iuniperus: terebinthus: populus: ornus: cornus: carpinus. Est & in appennino frutex qui uocatur cotinus ad liniamæta modo cœchilii colore insignis. Montes & ualles diligit abies: robur: castaneæ: tilia: ilex: cornus. Aquosis montibus gaudent acer: fraxinus: sorbus: tilia: cerasus. Non temere in montibus uisæ sunt prunus: punicæ: oleastrum: iuglans: morus: sambuci. Descendunt etiam in plana cornus: corylus: quercus: ornus: acer: fraxinus: fagus: carpinus. Subeunt & mœrofa ulmus: malus: pyrus: laurus: myrtus. Sanguinei frutices ilex: tingendiscus uestibus nascentes genista. Gaudet frigidis sorbus: & magis etiã betulla. Gallica hæc arbor mirabili candore: atque tenuitate terribilis magistratui uirgis. Eadẽ circulus flexilis. itẽ corbii sportis. Bitumẽ ex ea galliæ excoquunt. in eodem situs comitatur & spina nuptiarum facibus auspicatissima: quoniã inde fecerint pastores qui rapuerunt fabinas: ut auctor est Massurius. Nunc facibus caprinus & corilus familiarissimæ. Aquas odore cupressi: iuglandes castaneæ: laburnum. Alpina & hæc arbor: nec uulgo nota. Dura ac candida materiæ: cuius florẽ cubitalẽ longitudine apes nõ attingunt. Odit & quæ appellat iouis barba in opere topiario tonsilis & in rotunditatẽ spissa: argenteo folio. Nõ nisi in aquosis proueniunt salices: alni: populi: filer. Ligustra texeris utilissima. Itẽ uacinitia italiæ in aucupis lata. Galliæ uero etiã purpura tingenti causa ad seruatorum uestes. Quæcumque cõta sunt montibus planisq; maiora fiunt: aspectusq; pulchriora. Quæ in cæpestribus meliora materiæ. Crispiora quæ in montibus exceptis malis pirisq;.

Diuisio generum.

Ca.

XX.

Rætereæ arborum alius decidunt folia: aliæ sempiterna coma uirẽt. Quã differentiã necesse est antecedar prior. Siue eni arborum: quædã oĩno siluestres: quædã ut baniores: quas his placet nominib; distinguere. Ergo mites quæ fructu aut aliqua dote

ambra: uimue officio humanius iuuant: non improbe dicantur urbanæ.

Quibus folia non decidant: & de rhododendro.

Ca.

XXI.

h Aut generi nõ decidunt oleæ lauro: palma: myrtho: cupisso: pinis: hederæ: rhododendro. Et quis hæc dicatur fabina rhododendro: ut noie appareat: a græcis uenit. Alii nerui uocantur: alii rhodophanẽ: sempiternum fronde rosæ similitudine caulibus fruticosum iumentis caprisq; & ouibus uenenum est. Idem homini cõtra serpentia uenena remedio.

Item quibus folia non decidunt: & quibus non omnia folia cadant: & quibus locis nulle arborum.

Ca.

XXII.

Illestres generis folia nõ decidunt abietis: larici: pinastro: iunipo: cædro: terebitho: buxo: ilici: aquifolio: suberi: taxo: tamarici. Inter utraq; genera sunt andrachne in

græcia: & ubiq; unedo. Reliqua eni folia decidunt iis: præterq; in cacuminibus. Nõ decidunt autẽ & in fruticu genere quibsdã rubo & calamo. In thurino agro ubi urbs sybaris fuit ex ipsa urbe pspiciebat quærcus una nunq; folia dimittens: nec a nte mediã æstatẽ germinã. Idq; mirũ est græcis auctorib; pditũ. Apud nos postea sileri. Nã locorẽ tãta uis est: ut circa mephim ægypti: & in elephatine thebaidis nulli arbori decidat: ne uitibus quidem.

De natura foliorũ cadentiu: & quibus foliorũ uarii colores.

Ca.

XXIII.

Aetere oēs extra p̄dictas: etenim numerare longũ est: folia deperdunt. Obseruatq; nõ arescere: nisi tenuia & lata & mollia. Quæ uero nõ decidant callo crassa & angusta esse. Falsa definitio est non decidere iis quarum succus pinguior sit. Quis eni pot

in ilice intelligere? Decidere Timæus mathematicus sole scorpione transeunte syderis uiut quodã ueneno aeris putat. Cur ergo nõ eadẽ causa aduersum omnes polleat: iure miremur. Cadunt plurimis autũno. Quædã tardius amittunt: atq; in hyemes progant moras. Nec interest maturius geminasse: ut pote cũ quædã primæ germinet: & inter nouissimas nudetur. Ut amygdala: fraxini: sambuci. Morus autẽ nouissime germinat: & cum primis folia dimittit. Magna & in hoc uis soli. Prius decidunt in siccis mactisq; & uetustate prius arbori. Multisq; etiã anteq; maturefcat fructus. In serotia ficu & hyberna pyro & malo grana eo est pomũ tantũ aspici in matre. Neq; iis aut quæ semp retinet comas eadẽ folia durat: sed

LIBER.

subnascantibus aliis tunc crescit uetera. Quod euenit circa solstitium. Maxime foliorum unitas in suo cuique genere permanet: propter quod populus hedere crotoni: quia & cinu diximus uocari.

De populo tria genera: alba & nigra: & quae libica appellatur minima folio ac nigerrima: fungis enascantibus laudatissima. Alba folio bicolor: superne candicans inferior

re parte uiridi. Huic nigrae quae & crotoni folia in iuuenta circinatae: rotunditatis sunt. uetustiora in angulos exeunt. E contrario hedere anguloso rotundantur. Populorum foliis grandissima lanugo. Euolat candida. Tradita folio numerosiore candida: & ut uilli Folia granatis & amigdalibus rubentia. Mirum in primis id quod ulmo: uiliacae: & oleae populo albae: & salici euenit. Circumaguntur enim folia earum post solstitium. Nec alio argumento certius intelligitur syduis coeque. Quae folia uersentur omnibus annis: quae foliorum eius palmis cura & usos: & foliorum mirabilia. Ca. XXV.

St & publica omnium foliorum differentia. In ipsis namque pars inferiora terra herbedo uret colore. Ab eadem leuiora. Nervi callique & articulos in superiore habent parte. Incisuras uero subter: ut manus humana. Oleae superne candiora: & minus leuia. Item hederarum. Sed omnium folia quotidie ad sole oscitant interiores partes repisieri uolentia. Superior pars omnium lanuginem quatuorlanugine habet quae in aliis gentium lana est. In oriente funes ualidos e palmis foliis fieri dictum est eosque id humore utiliores esse: Et apud nos uero palme a matre integre decerpuntur. Meliores enim sunt quae non diuise fuerint. Siccantur sub tecto quaternis diebus. Mox in sole expanduntur. Et noctibus relictis donec candore inarescant: postea in opera diuiduntur. Latissima folia sunt fico: uiti: platano. Angusta myrto: punice: oleae. Capillata pino: cedro. Aculeata aquifolio & ilicium generum generi. Nam iuniperi spina pro folio est. Carnosa cupressi: tamarici. Crassissima alno. Longa harundini salici. Palmis etiam duplicia. Circumata pyro. Mucronata malo. Angulosa hederarum. Diuisa platano. Insecta pedunculata modo piceae: abietis. Sinuosa tota ambitu robori. Spinosa tute rubo. Mordacia sunt quibusdam & urticis. Pungentia pino: piceae: abietis: laurici: cedro aquifolio. Pediculo breui oleae: & ilicis. Longo uitis. Termulo populis. Et hisdem foliis inter se crepantia. Iam & in pomis ipso mali quodam in genere parua mediis emicant folia. Interim & gemina. Praeterea aliis circa ramos: aliis in cacumine ramorum. Robori & in ipso caudice iam densa ac rara: semperque lata rariora. Disposita myrto. Concaua buxo. Inordinata pomis. Plura eodem pediculo exunt: amalis pyrisque. Ramulosa ulmo & cytis. Quibus adicit Caro decidua a populo quernaque animalibus iubens dari non per arida: bubus quidem & ficulnea ilignaque & hederaria. Dantur & ex arundine ac lauro. Decidunt forbo uniuersa. Caeteris paulatim. & de foliis haecenus. ~~subbiss non tito? sudup mod~~

De ordine naturae in satis: & de flore arborum & conceptu: & germinatione & partu & quo ordine floreat. Ca. XXVI.

Ratio autem naturae annuus ita se habet. Primus est conceptus fieri incipiente uento fauonio. Ex inde fere. vi. idus februarii. Hoc enim maritantur uiuescentia e terra.

Cum etiam equae in hispania ut diximus. Hic est genitalis spiritus mundi a fouendo dictus: ut quidam extimauere. Flat ab occasu equinoctiali uer inchoans cathlionem rustici uocant gestiente natura semina accipere: eaque anima inferente omnibus satis. Coci piunt uariis diebus: & pro sua quaque natura. Alia protinus ut animalia. Tradius aliqua & diutius grauida partus gerunt. Quod germinatio ideo uocatur. Pariunt uero cum florent flosque ille ruptis constat utriculis. Sed educatio in pomis est. Hoc & germinat o arborum flos est pleni ueri indicium: & anni renascentis. Flos gaudium arborum. Tunc se nouas aliasque sunt ostendunt. Tunc uariis colorum picturis in certamen usque luxuriant. Sed hoc negatum plerisque. Nam nec omnes florent: sed sunt tristes quaedam quae non sentiant gaudia annorum. Nam neque ilex picea larix pinus ullo flore exilarantur: natales uero pomorum cursus annuos uersicolori nuntio promittunt. Nec fici acque caprifici. Protinus cum fructum flores gignunt. In ficis mirabiles sunt & abortus: qui nunquam maturescunt. Nec iuniperi florent. Quidam earum duo genera tradunt. Altera florere nec ferre. Quae uero non floreat ferre protinus baccis subnascantibus quae biennio haereat. Sed id falsum omnibusque iis dura facies semper. Sic & hominum multis fortuna sine flore est. Omnes autem germinare etiam quae non florent Magna & locorum differentia. Quippe cum ex eodem genere quae sunt in palustribus priora

germinet: in ox capeſtria: nouiſſima in filiis, per ſe aut traditus pyri ſilueſtresq; cætera. Prio: ſauonio germinat coruus. Proxie laurus, pauloq; ante æquinoctiũ tilia acer: Inter primas uero populus: ulmus: ſalix: alnus: nuceſ. Feſtinat & plantanus. Cætera: uero pcepto aquifoliũ terebinthus: paliurus: caſtanea: glâdes. Serotino autẽ gemiẽ malus: tardiſſimus ſuber. Qui buſcã germinatur germinatio: nimia ſoli ubertate: aut inuitantis cæli uoluptate: quod magis in hærbis ſegetũ euenit. In arboribus tamẽ nimia germinatio claſſeſcit. Sunt aliæ natu: tales quidẽ quibũſdã germinationes: pariterq; uernæ: quæ ſuis cõſtant ſyderibus: quarũ ratio aptius reddetur ab hoc tertio uolumine. Hierna aqlæ exortu. Aefliua canis ortu. Tertia arcturi. Has duas quidẽ oĩbus arboribus cõmunes putant. Sentiri autẽ maxime in fico uire punice cãm aſſerentes quoniã i theſſalia macedoniaq; plurima tũc ficus exeat. Maxime tamẽ i ægypto apparet hæc rō. Et reliquæ quidẽ arbores ut primũ cõpere cõſiũat germinationẽ. Robur & abies & larix interimũt tripartito: ac terna germina edunt. Ideo & iter ſquamas corticẽ ſpargunt. Quod omnibus arboribus in germinatione euenit: quoniã prægnantiũ rumpitur cortex. Et autẽ prima earũ incipiente uere circiter. xv. diebus. Iterum germinant: tranſeunte geminos ſole. Sic fit ut dũ prima cacumina impellũtur ſe cutis aperiat geniculato incremento. Tertia eſt earũ dẽ ad ſolſitiũ breuiſſima: nec diutius ſeptẽnis diebus. Claretq; & tunc cernitur exereſcentiũ cacuminũ articulation. Vitis ſola bis parturit: cũ primũ emittit uiam: iterũ cũ degerit. Eorum quæ nõ florent partus tãtũ eſt & maturitas. Quædam ſtatim in germinatione florent: properantq; in eõ. ſed matureſcũt tarde ut uites. Serotino quædã germinatu florent maturatq; celeriter: ut horus: quæ nouiſſima urbanarũ germinat: nec niſi exacto frigore: ob id dicta ſapienſiſſima arborũ. Sed cum cõperit in tantum uniuersa germinatio erumpit: ut una nocte peragat etiã cum ſtrepitu. Ex iis quæ hyeme aqla exorient (ut diximus) cõcipiunt: floret prima omniũ amygdala menſe ianuario. Martio uero poma matura. Ab ea proxime florent armenaica: dein tuberes: & præcoces. Illæ peregrinæ hæc coactæ. Ordine autẽ naturæ ſilueſtrium: primæ ſambucus: cui medulla plurima & cui nulla cõmũs maſcula. Urbanarũ malus: paruoq; poſt ut ſimul uideri pyrus & ceraſus & prunus. Sequitur laurus illaq; cuſſus. Deinde punica fici. At uites & olea florentibus iam iis germinant. Concipiunt uergiliarũ exortu. Hoc ſyduſ illarũ eſt. Floret autẽ ſolſitio uitis: & quæ paulo ſerius incipit olea Deſtoreſcunt oĩa ſeptẽnis diebus: nõ celerius. Quædam tardius. Sed nulla pluribus bis ſeptẽnis. Oĩa & intra. viii. iulii idus eteſiarũ præcuſũ. Nec ſtatim fructus ſequitur in aliquibus.

De cono: & quo tempore quæ pferant: & quæ fructũ nõ ferant: & quæ inſolices exiſti: manent & quæ facillime fructũ perdũt: & quibus fructus anteq; foliũ naſcãt. Ca. XXVII. Ornus enim circa ſolſitia reddit primo cãdidum: poſtea ſanguineũ. Ex eo genere ſerena poſt autũmum fert baccas acerbæ & iſtũ biles cunetis animatibus. Ligno quoq; fungoſa & inutilis. Sumas e fortiſſimis quæ ſit tanta differentia ab eodẽ genere. Et terebinthus meſſibus reddit ſemẽ: & acer: & fraxinus: nuceſ: mala: & pyra: pterq; hyberna aut præcocia. Autũno glãdiferæ. Senus etiã uergiliarũ occaſu. Aefculus tãtũ autũno. Incipiente autẽ hyeme quædã genera mali pyriq; & ſuber. Abies flores croci colore circa ſolſitiũ. Semen uero reddit poſt uergiliarũ occaſũ. Pinus autẽ & picea pueniũt germinatione. xv. fera diebus. Semen uero poſt uergiliarũ & ipſæ reddunt. Cædri & iuniperus & ilex annuæ fere habentur: nouiſq; fructus in iis cũ autũno pender. In maxima tamẽ admiratione pinus eſt. Habet fructũ matureſcentẽ. Habet proximo anno ad maturitatẽ uenturũ: ac deinde tertio. Nec ulla arbor auſidius ſe promittit. Quo meſe ex ea nux decerpitur: eodẽ matureſcit alia. Et ſic diſpenſatur: ut nullo nõ meſe matureſcant. Quæ ſe i arbore ipſã diuiſere uocantur zaniæ: læduntq; cæteras. niſi detrahantur. Fructum arbore ſolæ nullum ferũt: hoc eſt ne ſemẽ quidẽ tamãrix. Scopis tantum naſcens: populus alnus: ulmus: attinia alaternus: cui folia inter ilicem & oliuam. Inſolices autẽ exiſtimant dãnataq; religioe quæ neq; ſeruntur unq; neq; fructum ferunt. Cremutius auctor eſt nanq; uiuere arbore: ex qua phyllis ſe ſuſpenderit. Quæ gũmi gignũt poſt germinationẽ aperiuntur. Gũmi uero nõ niſi fructu detractõ ſpiſſatur. Nouellæ arbores carent fructũ qdiu creſcũt. Perdunt autẽ faciſime ante maturitatẽ palma ficus: amygdala: malus pyrus. Itẽ punica quæ etiam roribus miſis & prunis florẽ amittit. Quæ de cauſa inſeſcunt ramos eius: ne ſubreſcũt humore inſeſcũt excipiãt: atq; cõtineãt. Pyrus & amygdala etiã ſi nõ pluunt: ſed fiat auſtrini cæli atq; nubiũ

LIBER.

amittit florem: & primos fructus cū si deponere tales dies fuerit. Ocissime aut salix amittit semel anteq̃ prio maturitatē sentiat. Ob id dicta ab Homero frugiperda. Secutaq̃ ætas scelere suo interpretata est hanc sententiā. Quando semel salicis mulieri sterilitatis medicamentū esse constat. Sed hoc quoq̃ providens natura facile nascenti & de pacto furculo in curiosius semē dedit Vna tantū proditur ad maturitatē proferre folia in certa insula ipso descensu Iouis speluncæ toruū lignūq̃ magnitudine ciceris. Fiunt uero quædā loci uitio infructuosa: sicut in pharo siluacenda: quæ nil fert. Persicæ arbores in rhodo florent tantū. Fit hæc differentia & ex sexu. In iis esse mares quæ nō ferunt. Aliqui hoc permutantes mares esse quæ ferant tradūt. Facit & densitas sterilitatē. Ginentiū autē quædā ex lateribus ramorum & cacuminibus ferunt: ut pyrus: punica: ficus: myrtus. Cetero eadem natura quæ frugibus. Nāq̃ & in eis spica in cacumē nascitur. Legumina in lateribus. Palma sola ut dictū est in sparulis habet fructū racemis propēdētē. Reliquis sub folio pomū: ut protegatur excepta fico cui foliū maximū umbrosissimūq̃. Et ideo supra id pomū ei demū serius foliū nascitur quā pomū. Insigne proditur in quodā genere ciliacæ cypricæ helladis ficos sub folio grossos uero supra folium nasci. Ficus & præcoces habet: quas athenis prodromos uocant. In laconico genere maxime sunt.

De biferis & triferis & quæ celerime senescant: & de ætatibus earū. Ca. XXVIII.

Vnt & fibræ in eisdē. In cea insula caprifici triferæ sunt. Primo fortu sequens euocatur: sequenti tertius. Hoc fici caprificantur. Et caprifici autē ab aduersis foliis nascuntur. Biferæ & i malis ac pyris quædā sicut & præcoces. Malus siluestris biferæ sequens eius fructus post arcturū in apricis maxime. Vites quidē & triferæ sunt quas ob id i lanas uocant: quoniā in iis alia maturescunt: alia rursuscunt: alia florent. M. Varro auctor ē uitē fuisse sinitæ apud materiā triferā. & malū in agro consentino. Hoc autē euenit perpetuo in frauēsi africæ agro de quo plura alias: ea est soli fertilitas. Trifera est & cupressus. Nāq̃ bacca eius colliguntur mense ianuario: & maio & settembre. ternaq̃ earū gerunt magnitudines. Est uero & in ipsis arboribus etiā honestis peculiaris differentia. Sūma sui parte fertilior est arbutus. Quercus inferiore: iuglandes: fici: mariscæ. Omnes quo magis senescunt: eo maturius ferūt: & in apricis locis nec pigui terra. Siluestriora omnia tardiora. Quædā ex iis omīo nō maturescūt. Itē quæ subarantur: aut quæ ablaqueantur celeriora negligētis hæc & fertiliora. Est etiā ætatis differentia. Amygdala enī & pyrus in senecta fertilissimæ: ut glandifera: & quoddā genus fidorū. Cetera eius in iuuetra tradiusque maruantes quod notatur i uitibus maxime. Verustioribus enī, uinū melius: nouellis copiosius. Celerime uero senescit: & in senecta deteriorē fructū gignit malus. Nāq̃ & minora poma pueniunt: & uermiculis obnoxia. Quin & in ipsa arbore nascuntur. Ficus sola ex oīm arborū fortū maturitatis eā medicatur. Iā quidē ex portētis: quoniam maiora sunt præcoccia præposteris. Omnia autē celerimus senescūt p̃fecunda. Quin & protinus moriuntur aliquā cælo fecunditatē omē eblādito: qđ maxie uitibus euenit. De moro. Ca. XXIX.

Contra morus tardissime senescit: fructibus minime laborans. Tarde & ea quorum crispas materies: ut acer: palma: populus. Et subarata ocius senescunt.

De siluestribus. Ca. XXX.

Illeustria aut tardissime. Atq̃ in totū oīs cura fertilitatē adiicit: fertilitas senectam Ideoq̃ & p̃fiorient alia & p̃germinat: atq̃ in totū præcoccia fiunt. Quoniā omnis infirmitas cælo magis accidit. Multæ uero plura gignunt ut diximus i glandiferis. Inter quæ laurus uas suas: maximeq̃ sterilis quæ nō gignit aliud: obq̃ id a quibsdā mas existimatur. Ferunt & auellana: iulos compactali callo ad nihil utiles.

De buxo & faba græca siue loto. Ca. XXXI.

Lurima uero buxus. Nā & semē suū & granū quod caregon uocant: & a septētrione uiscū a meridie hyphear: e quis plura mox paulo. Interdūq̃ pariter res quadernas habēt. Arborū. Quædā simplices: qbus a radice caudex unus & rami frequentes: ut oliuæ: fico: uiti. Quædā fruticosi generis: ut paliurus myr. Itē nux auelana. Quinimo melior est & copiosior fructu in plures dispersa ramos: In quibusdā omnino nullus: ut suo genere buxo: loto trāsmarina. Quædā bifurcæ: atq̃ etiā i gnas pres diffusa. Quædā i diuiduæ nec ramosæ ut sâbuci. Quædā i diuiduæ ramosæ: ut picæ. Quibusdā ramorū ordo: sicut piceæ abiet. Aliis incoditus: ut robori: malo: pyro: Et abiet qđ subrecta diuisura: ramiq̃ i cæ

lū tendētes: nō in latera proni. Mirū cacuminibus eorū decisis moritur. totis uero detrūca
tis durat. Et si infra q̄ rami fuere præcidatur: quod superest uiuit. Si uero cacumē tātū aufe
ratur: tota moritur. Alia ab radice brachiata: ut ulmus. Alia in cacumē ramosa: ut pinus: lo
tos siue faba græca: quā romæ a sua uitate fructus siluestris quidē: sed cerasorū pene natu
ra loton appellat. Præcipueq; domibus expetitur: ramorū petulantia: breui caudice: latissi
ma expatiētū umbrā: & in uicinas domos sæpe trāsilitiū. Nulli opacitas breuior: nec au
fert solem hyeme decidentib; foliis. Nullis cortex iucūdior. aut oculos excipiēs blandius.
Nulli rami longiores ualidioreq; aut plures: ut dixisse totidē arbores liceat. Cortice pel
les tingūt: radice lanas. Malis propriū genus. Ferasū enī rostra reddūt: adhærentib; uni ma
ximo minoribus Ramorū aliq; cæci q̄ nō germināt. Quod natura fit si nō eualere: aut pœna
cū amputatos cicatrix hebetauit. Quæ diuiduis in ramo natura ē: hæc uiti in oculo: harūdi
ni in geniculo. Omnīū terræ p̄xima crassior. In longitudinē excreſcūt abies: larix: palma: cu
pressus: ulmus: & si qua unistirpia. Ramosarū cerasus etiā in .xl. cubitorū trabes equali p̄to
tum diuum cubitorum crassitudinē reperitur.

De ramis & cortice & radicibus arborum.

Ca.

XXXII.

Vadā statū i ramos spargūtur ut mali. Cortex aliis tenuis: ut lauro: tiliæ. Aliis cras
sus ut robori. Aliis lenis: ut malo: fico. Idem scabē robori: palmæ. Omnibus i sene
cta rugosior. Quibusdā rūpitur sp̄ce: ut uiti. Quibusdā etiā cadit: ut malo: unedo
ni. Carnosus suberi: populo. Mēbranaceus ut uiti: harundini. Libris similis Ceraso. Multi
plex tunicis: ut uicibus: tiliæ abieti. Quibusdā simplex: ut fico harundini. Magna & ardicū
differentia. Copiose fico: robori: platano. Breues & angustæ malo. Singulares abieti: larici.
Singularis n. in iunctis: q̄q; minimis in altera dispersis. Crassiores lauro & inæquales. Item oleæ
cui & ramosæ. At robori carnosæ. Robora suas in profundū agunt. Si Virgilio quidē credi
mus æsculus quātū corpore eminet: tantū radice descendit. Oleæ malisq; & cupressis per sū
mā cespitū. Aliis recto meatu: ut lauro: oleæ. Aliis flexuoso: ut fico. Minutis hæc capillamē
tis hirsuta ut abies: multaq; siluestriū. E quibus montani prætenūa fila decerpētes specta
biles lagenas & alia uasa necunt. Quidā nō altius descēdere radices: q̄ solis calor: tepesciat
Idque natura loci tenuiores siue grauissimas dixere: quod falsū arbitror. Apud audōres cer
te inuenitur abietis plantā cū transferretur: oq̄o cubitorū in altitudine: nec totā refossam:
sed abruptam. Maxima spatio atq; plenitudine cædri est. Ab ea platani: roboris: & glandife
rarum. Quarūdam radix uiuacior superficie: ut lauri. Itaq; cū trunco inaruit recisa: etiā læ
tius fructuat. Quidā breuitate radicū celerius senescere arbores putant. Quod coarguunt
fici: quarū radices longissimæ: & senectus ocissima. Falsum arbitror & quod aliqui prodide
re radices arborū uetustate minui. Visa etenim est annosa quercus euērsa ui tēp̄statis & iu
gerum soli amplexa. Prostratis restitui plerūq; & quadā terræ cicatrice reuiuiscere: uulga
re est. Et familiarissimū hoc platani. quæ plurimū uentorū concipiūt p̄pter densitatē ramo
rum. Quibus amputatis leuata onere in sua scorbe reponuntur. Factumq; iam est hoc & in
iuglandibus oleisq; ac multis alijs.

De prodigiosis arboribus: & quibus modis sponte nascuntur: & q̄ non omnia
ubiq; nascuntur: & quæ non alibi nascuntur arbores.

Ca.

XXXIII.

St in exemplis & sine tēp̄estate ulla uē causa alia q̄ prodigii cecidisse multas: ac sua
sponte resurrexisse. Factum hoc populi ro. quiritibus ostentum cimbricis bellis nu
ceriæ in luo iunonis ulmo postq; etiā cacumē amputatū erat quoniam in aram ipsā
procumbebat: restituta sponte ita uti protinus floret. Aquo deinde tempore maiestas po
puli ro. resurrexit: quæ ante uastata: cladibus fuerat. Memoratur hoc idem factum & in phi
lippi: salice prociua atq; destructa. Est stagijs in museo populo alba. Omnia fūisti omi
nis. Sed maxime mirū antandri platanus etiā circūdolatis lateribus restibilis sponte facta:
uitæq; Longitudine. xv. cubitorū: crassitudine quattuor ulnarū. Arbores quas naturā de
beamus tribus modis nascūtur. Sponte. aut semine: aut ab radice. Cura numerosior existit:
de qua suo dicimus uolumine. Nūc enī totus sermo de natura est multis modis mirisq; me
morabili. Nāq; nō omnia i omnibus locis nasci docuimus: nec translata uiuere. Hocq; alias
fastidio: alias contumacia: sæpius sbecillitate eorū quæ transferuntur euenit: cælo inuidētē
alias solo repugnante. Fastidio balsamum alibi nasci naturā quā in siria noluit fere. Nec nō
& palmā nasci ubiq; aut natā parere: uel cū promisit etiā ostenditq; ea educare: quæ tanq̄ in
pii

LIBER.

uita peperit. Nō habet uires frutex cinnami in syriæ uicina perueniēdi. Nō ferunt amōi nar
diq̃ delicia ne in arabia quidē ex india naue peregrinari. Tentauit enī Seleucus rex. Illud
maxime mirū ipsas arbores plerūq̃ exorari ut uiuant atq̃ transmigrent. Aliquādo & a solo
impetrari ut alienas alas aduenasq̃ nutriat: cælū nullo mō quit flectit. Viuit in italia piperis
arbor. Cassia uero etiā in seprētrīali plaga. Vixit & i lydia thuris. Sed unde sorbentes suc
cū omne ex his soles torquentesq̃ lachrymā? Illud proxime mirū mutari naturā in iisdem lo
cis: atq̃ iprouiso ualere. Cadrū æstuosis partibus dederat: & in lyciis frigidisq̃ montibus
nascitur. Frigus inimicū lauro fecerat: sed in olympo copiosior nulla est. Circa bosphorū ci
meriū i pāricapeo urbe omni modo laborauit. Michridates rex & ceteri incolæ. Sacrorum
certe causa laurū myrtūq̃ habere: & nō contingit: cū habundent arbores ibi punice ficiq̃.
Iam mali & pyri laudatissima. Frigidus natura eodē tractu nō genuit arbores: pinū abietē pi
cē. Et quid artinet ad pontū abire? Iuxta romā ipsā castaneæ cerasi q̃ agre proueniūt. Per
fica in tuscūlano. Necnō nuces græcæ cū tedio inferuntur. Teracina siluis scatet earum.

De cupresso & q̃ ex terra noua aliq̃ sæpe nascat̃ quæ i ea ante nō fuerūt. Ca. XXXVIII
c. Vpressus aduena & difficilime nascentiū fuit: ut de qua uerbosius sæpiusq̃ q̃ de eo
omnibus aliis prodiderit. Cato. Natu morosa: fructu superuacua: baccis torua: folio
amara: odore uiolenta: ac ne umbra quidē gratiosa: materie rara: ut pene fruticosi
generis. Diti sacra: & ideo funebri signo ad domos positas. Fœmina sterilis diu. Merce de
mū aspectu nō repudiata distingūdis tātū pinorū ordinibus. Nunc uero consilis facta i dē
sitate parietū: coercitaq̃ gracilitate perpetuo tenera. Trahiturq̃ etiā i pīduras opere hy
storiali uenatus classes ue & imagines rerū tenui folio breuiq̃ & uirēte superuestiens. Duo
genera earū. Meta in fastigiū conuoluta: quæ & fœmina appellatur. Mas aspergit extra se
ramos: deputaturq̃ & accipit uitē. Vtrāq̃ autē imittitur in picas asseres ue amputatiōe ra
morū. qui. xiii. āno denariis singulis ueneūt. Quæstuosissima in satus ratione silua. Vulgoq̃
dorē filiarū antiqui plantaria appellabant. Huic patria isula certa: quāq̃ Cato tarentiua eam
appellat. Credo q̃ primū eo uenerit. Et in enariā succisa regerminat. Sed i creta quocūq̃ lo
co terrā mouerit quispiā nisi seratur alia: hæc gignit. prīnusq̃ emigrat. Illa uero ē nō appel
lato solo ac sponte maxieq̃ i idæis mōribus: & quos albos uocat̃: sūmīsq̃ iugis: ubi niues nū
quā absūt plurima. Quod miremur albi nō nisi in tēpore proueniēs: & nutriticē magnope fa
stidiēs. Nec terræ tantū natura circa has refert: aut perpetua celi: uerū i& quādā tēporaria
uis hymbriū. aliq̃z plerūq̃ semia afferūt: & certo fluūt genere. Aliq̃z ēt icognito. Quod
accidit cyrenicæ regiōi: cū primū ibi lasserpitiū natū est ut in hæbarū natura dicemus. Na
ta est & silua urbi rei proxia hymbre piceo crassiq̃ circiter urbis romæ anno. xlii.

De hedera.

Ca. XXXV.

Edera iam dicitur in asia nasci. Negauerat Theophrastus: nec in india nisi in monte
b. mero. Quin & Harpalum omni modo laborasse ut sereret eam i medis frustra. Ale
xandrum uero ob raritatem ita coronato exercitu uictorē ex india edisse exēplo li
beri patris. Cuius dei & nunc adornat thyr̃s galeasq̃ etiam ac scuta in thraciæ populis in
solēnibus sacris. Inimica arbor satis om̃ibus: sepulchraq̃ ac muros rumpens. Serpentiū
frigori gratissima: ut mirum sit illam in honore ullo habitam. Duo genera eius. Priā ut reli
quarum mas & fœmina. Miror traditur mas corpore: & folio duriorē ac pinguiore: & flore
ad purpuram accedente. Vtriusq̃ autē flos similis est rosæ siluestri: nisi q̃ caret odore. Spe
cies horum generum tres. Est enim cādida & nigra hedera: tertiāq̃ quæ uocatur helix. Etiā
num hæ species diuiduntur in alias: quoniam est alia fructu tantū candida: alia & folio. Fru
ctūq̃ candidum ferentium aliis densus acinus: & grandior racemis in orbem circūactis: qui
uocantur corymbi. Item silentium cuius est minor acinus: sparsior racemus. Simili modo in
nigra. Alicui & semen nigrum aliis crocatum. Cuius coronis poetæ utuntur. Foliis minus
nigris: quā quidam nylā alii bacehicam uocant: maximis iter nigras corymbis. Quidā apud
græcos etiānum duo genera huius faciunt. A colore acinorum erythranum & chrysocarpū
Plurimas autem habet differentias helix: quoniam folio maxime distat. Parua sūt & angu
losa cōcinnioraq̃: cum reliquorum genera simplicia sint. Distat & longitudine internodio
rū: præcipue tamē sterilitate: quoniam fructum non gignit. Quidam hoc ætatis esse nō ge
neris existimant: priōq̃ esse helicem putant fieri hederam ut tustate. Horum error manifeste
stus intelligitur: quoniam helicis plura genera reperiuntur: sed tria maxime insignia. Hæc

XVI.

bacea ac uirens quæ plurima est. Altera cædido folio. Tertia uersicolor: quæ thracia uocatur. Etiam hærbaceæ tenuiora folia: in ordinem digesta: desioraq. In alio genere diuersa omnia. Et in uersicolori alia tenuioribus foliis, ac similiter ordinatis densioribusq. In altera negle-
cta omnia hæc. Maiora quoq. ac minora sunt folia: macularumq. habitu distant. Et in cædidis alia sunt candidiora. Adolefcit in longitudinem maxime hærbacea. Arbores autē necat can-
dida: omnēq. succum auferendo tanta crassitudine augetur: ut ipsa arbor fiat. Signa eius fo-
lia maxima atq. latissima manas erigentes: quæ sunt cæteris inflexæ. Racemi stantes ac subre-
cti. Et q. omniū generi radice brachia. huic tamē maxime ramosa ac robusta. Ab ea nigra
Sed propriū albæ q. inter media folia emittit brachia utrunq. semper amplectens. Hæc ē &
in muris quāuis ambire nō possit. Itaq. etiam pluribus locis iterisā uiuit tamē duratque: &
totidem initia radicū habet quot brachia. Quibus incolumes & solidas arbores fugit ac strā
gulat. Est & in fructu differentia albæ nigra q. hederæ: quoniā aliis tanta amaritudo acini:
ut aues nō attingant. Est & rigens hederæ quæ sine amminiculo stat sola omniū generū ob
id uocata cissos. E diuerso nunquā nisi in humi repens camecissos.

De hederæ quæ uocatur simlax.

Ca. XXXVI.

Imilis est hederæ e cilia quidē primū profecta: sed in græcia frequētiōr quā uocāt
similacē dens geniculata caulibus: spinosa: fructuosa: ramis: folio hederaco: puo:
non anguloso: a pediculo emittēte pampinos: flore cædido: olēte liliū. Fert racemos
labruscæ modo non hederæ: colore rubro: complexa acinis maioribus nucleos undenos: mi-
noribus singulos nigros duosque: infauista omnibus sacris & coronis: quoniā sit ligubris:
uirgine eius nois pp amorē iuuenis Croci mutata in hunc fructicē. Id uulgus ignorans ple-
rūq. festa sua polluit hederā existimādo. Sicut in poetis aut Libero patre aut Sileno: q. om-
nino nescit quibus coronetur. Et similace fiunt cōdicili. Propriūq. materiæ: est ut admota
auribus leuem sonum reddat. Hederæ mira proditur natura ad experiēda uina. Si uas fiat
ex ligno eius: uina transfluere: ac remanere aquam si qua mixta fuerit.

De aquaticis calamis & fruticibus.

Ca. XXXVII

Nterea qui frigidis gaudet aquaticis frutices dicere cōuenit. Principatū in iis te-
nebunt harundines belli pacisq. experimētis necessarie: atq. etiā in deliciis gratæ.
Tegulo enī earū domus sua septentrionales populi operiūt duratq. eius alta testā.
In reliquo uero orbe & cameras leuissime suspendunt. Carthiq. seruiūt calami ægypti ma-
xime: cognatione: quadā papyri. Probatiores tamē nidii & qui in alia circa anæticū lacū nas-
cuntur. Nostratibus fungosior subest natura: cartilagine bibula: quæ cauo corpore intus:
superne tēui inarescit ligno. Fissilis præacuta semper acie geniculata. Cætero gracilitas nō
dis distincta leui fastigio tenuatur in cacumina. Crassiore: peniculo coma: neq. hac superua-
cua. Aut enim pro pluma strata cauponarū replet: aut ubi limosiore callo induruit: sicut in
belgis contusa & interiecta nauū cōmissuris ferruminat textus: glutio tenator: rimisq. ex
plendis fidelior pice. Calamis orientis populi bella conficiunt. Calamis spicula addunt irre-
uocabili hamo noxio. Mortē accelerant pinna addita calamis. Fitq. & ex ipso cælū aliud fra-
cto in uulneribus. His armis solē ipsū obumbrant. Propter hoc maxime serenos dies oprāt.
Odere uentos & hymbres qui inter illos pacem esse cogunt. Ac si quis æthiopus: ægyptum
arabas: indos: sytas: bactras: sarmatarū tor gentes & orientis omniāq. parthorū regna dilige-
tius computet: æqua ferme pars hominum in toto mundo calais superata degit. Præcipuus
hic usus in creta bellatores suos præcipitauit. Sed in hoc quoq. ut in cæteris rebus uicit ita-
lia. Quoniam nullus sagittis aptior calamus q. in rheno bononiensis amne: cui plurima inest
medulla: pondusq. uoluere. Contra status quoq. perucax libra. Quippe non eadem gratia
belgicis. Hæc & creticis commendationibus: q. præferantur indi: quorum alia quibusdam
uideretur natura: quando & hastarum uicem præbent additis cuspidibus. Harūdini quidem
indica arborea amplitudo: qualem uulgo in templis uidemus. Differre mares ac feminas i
his quoq. indi tradunt. Spissius mari corpus: foemine capacius. Nauigiorum etiam uicem
præstant (si credimus) singula internodia: Circa acēsinem amnem maxime nascuntur. Harū
do omnis ex una stirpe numerosa. Atq. etiam recisa foecundius refurgit. Radicis natura ui-
uax: genicu lata & ipsa. Folia indicis tantum breuia. Omnibus uero a nodo. orla complexu
tenuis per ambitum inducunt tunicas: atq. a medio internodio cum plurimum desinūt ue-
stire & procumbuntq. Latere arundini calamoq. in rotunditatem bīa super nodos aeterno se

LIBER.

per inguine: ut alteri ad extram fiat: alteri ſuperiore geniculo ab leua per uices. Inde exe-
unt aliquando rami qui ſunt calami tenues. Plura autem genera. Alia ſpiſſior denſiorq; ge-
niculis: breuib; internodiis. Alia rarior maioribus: tenuior & ipſa. Calamus uero alius to-
tus concauus: quem ſyringjá uocant: utiliſſimus fiſtulis: quoniam nihil eſt ei chartilaginis
atq; carnis. Orchomenius eſt continuo foramine peruius. quem auleticon uocat. Hic tibiis
utilior: fiſtulis ille. Eſt alius craſſiore ligno & tenui foramine. Hunc totum fungoſa replet
medulla. Alius breuior: alius procerior: exilior: craſſiorq;. Fruticoſiſſimus qui uocatur do-
nax non niſi in quaticis natus: quoniam & hæc differentia eſt multum prælata harudie quæ
in ſiccis proueniat. Suum genus ſagittario calamo ut diximus. Sed certico longiſſimis iter
nodiis obſequium: quo libeat ſecti calefacto. Differentias faciunt & folia: nō multitudie:
uerum robore & colore. Valida laconicis: & ab una parte denſiora: quales ſi totum circa ſta-
gna gigni putant. Diſſimiles ænicis longiq; uestri foliis: ſpatioſius a nodo ſcandente com-
plexu. eſt & obliq; harundo nō ſi excellitæ naſcens ſed iuxta terram fruticis modo ſe ſpar-
gens: ſuauiſſima in teneritate animalibus. Vocatur a quibuſdam elegia. Eſt & in italia naſ-
cens ad archa nomine paluſtris ex cortice tantum. Sub ipſa coma utiliſſima dentibus: quo-
niã uis eadem eſt quæ ſinapi. De orchomenii lacus harudinetis accuratius dici cogit admi-
ratio antiq;. Charatiani uocabant Craſſiore firmiorēq;. Plociam uero ſubtiliorem. Hanc ſi
ſulis ſuitantibus natare: illam in ripis expatiantis lacus. Tertia harundo eſt tibialis. calami.
quem auleticō uocant. Nono hic anno naſcebatur. Nam & lacus incrementa hoc temporis
ſpatio ſeruabat. Prodigioſus ſi quando amplitudinē biennio extendiſſet: quod notatū apud
cheroniam inſauſto athenienſium prælio. Et apud lebaida ſæpe notatur inſuſtente cephiſo.
Cum igitur anno permaſſerit inundatio proficiunt in aucupatoriã quoq; amplitudinem
Vocantur zeugitæ. Contra bombyciæ maturius reciproco graciles. Fœminarum latiore fo-
lio atq; candidiore: modica lanugine: aut omnino nulla ſpadonum nomine inſignibus. Hic
erant armamenta ad inclufos cantus non ſilendos ex reliquo curæ miraculo: ut uenia ſit ar-
gento tam potius rani. Cædi ſolebant tempeſtiue uſq; ad Antigenem tibicnem cū adhuc
ſimplici muliæa uterentur ſub arcturo. Sic præparatæ aliquot poſt annos utiles eſſe incipie-
bant. Tunc quoq; multa domandæ exercitationem: & canore tibiæ ipſæ educendæ: compri-
mentibus ſe ſingulis: quod erat illis theatrorum moribus utilius. Poſtq; uarietas acceſſit &
cantus quoq; luxuriantes. cædi ante ſolſticia coeptæ: & fieri utiles in trimatu apertioribus
earum ungulis ad ſectendos ſonos. Quæ inde ſunt & hodie. Sed tunc ex ſua quæq; tantum
harundine congruere perſuaſum erat: & ea quæ radicem anteceſſerat leuæ tibiæ conuenire
quæ cacumē dexteræ. Immenſum quantū iis prælatis quas ipſe cephiſus abluſſet. Nūc ſacri-
ficæ tuſcorum e buxo. Ludicæ uero loto oſſibusq; ſalinis & argento ſiunt. Aucupatoria
harundo a panhormo laudatiſſima. Piſcatoria ab aritana ex africa. Harudinis italiæ uſus ad
uineas maxime. Caro ſeri eam iubet in humidis agris bipalio ſubacta prius ſolo: oculis diſ-
poſitis interuallo ternorum pedum. Simul & corundam unde aſparagi fiât: cōcordare ami-
citiam. Salicis uero qua nulla aquaticarum utilior. Licet populi uitibus placeant: cecubum
ducant. Licet alni ſæpes muniant: contraq; erupentium amnium impetus riparum muro in
tutelis rutis excubent: in aqua ſaræ cæſæq; denſius in numero hærede proſint.

De ſalice genera eius octo: & q; præ ſalicē ſint utilia ligaturis & de rubis. Ca. XXXVIII

ſ Alcis ſtatim plura genera. Nam quædā & in proceritatem magnā emittunt iugis
uinearum perſicas. Pariuntq; balteo cortice uincula. Et aliæ uirgas ſequacis ad iū-
turas lenticis. Aliæ prætenues uiminibus texēdis ſpectabiliſſa ſubtilitate. Rurſus aliæ
firmiores corbibus ac plurimæ agricolarum ſupelleſtili cadidiores ablato cortice: leuiq; tra-
ctu mollioribus uafis: q; ut ecorio ſiant: atq; etiam ſupinarum in delicias canthedarū ap-
tiſſima. Decidua ſalici fertilitas: denſiorq; conſura ex breui pugno uerius q; ramo: non ut re-
mur in nouiſſimis curanda arbore. Nullus quippe tutior eſt reditus minoris ue ipendii aut
tempeſtatis ſecurior. Tertium locum ei in æſtimatione ruris Caro attribuit: prioremq; q; oli-
uetis: quæq; frumento: aut pratis: nec quia deſint alia uincula. Siquidem & geniſtæ: ichacæ
& populi & ulmi: & ſanguinei frutices: & betullæ: & harundo fiſſa: & harundinum folia: ut
in liguria & uicis ipſa: recifiſq; aculeis rubi alligant. & intorta corylus. Mirumq; conſuſo. li-
gno alicui: maiores ad uincula eſſe uires. Salici autem præcipua dos. Fiditur enim græca ru-
bens candidiorq; amerina. ſed paulo fragilior. Ideoq; ſolido ligat nexu. In aſia tria genera

obseruant. Nigrā utiliorem uiminibus. Cādidam agricolarum usibus. Tertiā quā breuissi-
ma est helicen uocant. Apud nos quoque multi toridem nomina imponunt. Vinea uocat
eandem purpuream. Alteram nicelinam a colore: quā sit tenuior. Tertiā gallicā: quā tenuis-
sima. Nec in fruticū nec in uepriū caulinū ue neq; in hārbatū: aut alio ullo quā iuo genere
numerentur iure scirpi fragiles palustresque ad tegulū regetesque. E quibus detracto cor-
rice cādela luminibus & funebribus seruiunt. Firmior quibusdā in locis earū rigor. Namq;
iis uelificat non in pado tātū nautici: uerū & in mari piscator afiricus prāpostero more ue-
la intra malos suspendens. Et mapalia sua mauri tegunt. Proximeque aestimanti hoc uideat
esse quod i interior munda parte pari sunt papyri ului: sed fruticosi generis sūt. Inter aqua-
ticas arbores sunt & rubi atq; sambuci fungosi generis: aliter tamē q; ferulae. Quippe plus
ligni ac succi utiq; sambuco. Ex qua magis canoram bucinā tubamq; credit pastor ibi cāsae
ubi gallorū tantum frutex ille non exaudiat rubi mora ferunt & alio genere similitudinem
rosae: qui uocatur cinobatos. Tertium genus idēum uocant grāci a loco: tenuior est quā
cetera minoribusq; spinis: & minus ad uncis. Flos eius contra lippitudinem illinitur ex mel-
le: & ignem sacrum. Contra stomachi quoq; uitia bibitur ex aqua. Sambuci acinos habēt ni-
gros atq; paruos: humoris lēti inficiēdo maxime capillo: q; & ipsi aqua decocti manduntur.

De succis arborū & natura materiārum: & cedendis arboribus. Ca. XXXIX.

Vmor & cortici arborum est: qui sanguis earum intelligi debet: non idem omnibus
h Ficus lacteus. Huic ad caseos figurandos coaguli uis. Cerasus gummosus. Vlmis sa-
liuofus. Lentus ac pinguis malis. Vitibus ac pyris aquosus. Viuatiora quibus lēti-
or. Atq; in totum copore arborum: ut reliquorum animalū: cutis: sanguis: caro: nervi: uenae.
ossa: medullae. Pro cute cortex mirum in moro medicis succum quāretibus fere hora diei
secunda lapide incisus manat altius fractus siccus uidetur. Proximi pleriq; adipēs: li uocā-
tur a colore alburnū. Mollis ac pessima pars ligni etiā i robore facile putrescens teredini ob-
noxia. Quare semper amputabitur. Subest huic caro cui ossa: id ē materie optimum. Alter-
nant fructus quibus siccius lignum: ut olea: magis quā quibus carnosū: ut cerasus. Nec omī-
bus adeps carnesue largae: sicuti nec animalū acerrimis. Neutrū habēt buxus: cornus: olea.
Nec medullam: minimūq; etiam sanguinis. Sicuti ossa non habent sorba: cānem sambuci:
& plurimam ambae medullā. Nec harundines maiores ex parte. In quarundam arborum car-
nibus pulpae uenaeq; sunt. Discrimē earum facile. Venae latiores candidioresq;. Pulpae fissili-
bus insunt. Ideo fit ut aure ad caput trabis quamlibet praelongae ad mota iētus ab altero: ca-
pite uel grauis sentiat: penetrante rectis meatibus sono. Vnde deprehenditur an torta sit
materies: nodisq; concisa. Quibusdā sunt tubera: sicut sunt in carne glandia: in iis nec ue-
na nec pulpa: quodam callo carnis in se conuoluta. Hoc preciosissimum i citro & acere. Cae-
tera mensarum genera fissis arboribus circinnantur in pulpani. Alioquin fragilis esset uena
in orbē arboris: cāsa. Fagis pectines transuersi in pulpa apud antiquos. Inde & uasis honos.
Manius Curius iurauit se ex praeda nihil attigisse: prāter guttū fagineum quo sacrificas-
set. Lignum in longitudinem ita fluctuat: ut quae pars fuit ab radice ualidius fidat. Quibus-
dā pulpa sine uenis mero stamine & tenui constat. Haecq; maxime fissilia. Alia frangi cele-
riora quā findi quibus pulpa non est: ut oleae uites. At e contrario totum a carne corpus fi-
co. Tota ossea est ilex: cornus: robur: cytisus: motus: hebenos: lotos: & quae sine medulla eē
diximus. Ceteris nigricans color. Fulua cornus in uenabulis nitet iciluris notata propter
decorem. Cædrus & larix & iuniperus rubent.

De teredinibus larice.

Ca.

XL.

Arix foeminam habet: quam grāci uocant agida mellei coloris. Inuentum est picto-
rum tabellis imortale: nullisq; fissile rimis. Hoc lignum proximum medullae est. In
abiete leucon grāci uocauere. Cædrus quoq; durissima: quae medullae proxima ut
i corpore ossa derafo modo limo. Et sambuci interiora mire firmā traduntur. Namque qui
uenabula ex ea faciunt praeferunt omnibus: Constat enim ex cute & ossibus. Cædi tempe-
stiuum quae decorticentur. Ut teretes ad templa cæderaue usus rodundi cum germinanti-
alias cortice inextricabili & carie subnascente ei materiaq; nigrescente. Tigna & quibus au-
fert securis corticem a bruma ad saonium: aut si praeuenire cogamur arcturi occasu. & an-
te eum fiducula. Nouissima ratione solstitio. Diues syderum horū reddentur suo loco: Vul-
go satis putant obseruare: ne quae dedolandae arbores sternantur ante editos suos fructus.

p. iiii

LIBER.

De materiis: De magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinam non sen-
tiunt: & de perpetuitate materialium. Ca. XLI.

De materiis: De magnitudine arborum: & quæ cariem & ruinam non sentiunt: & de perpetuitate materialium. Ca. XLI.

a Mplissima arbor: ad hoc æui existit: ror uisq; pp miraculū. T. C. i eodē pōte nau machario exposuerat aduectā cū reliq; materie. durauitq; ad. N. principis āphiteatrū Fuit aut rābes e lāricē lōga pedes. cxx. bipedali crassitudine æq̃lis. Quo itelligebatur uix credibilis reliq; altitudo fastigiū ac cacumē āssimātib⁹. Fuit & mēoria nostra i porticib⁹ septorū a. M. Agrippa relicta æq; miraculū cā: q̃ deliberatorio sup̃fuerat. xx. pedibus breuior sexq; pedali crassitudine. Abies admiratōis p̃cipue i nauī q̃ ex ægypto cali principis iussu obē fectū i uaticō circō statutū: q̃rtuorū trūcos lapidis eiussē ad sustinēdū adduxit. Quā naue nil admirabilius uisū mari certū ē. Cxx. modii tūc lētis p faburra ei fuere. Lōgitudo spātiū obtinuit magna ex pte ostiis port⁹ latere leuo. ibi nāq; demersā ē a Claudio p̃cipe cū trī bus molib⁹: turrii altitudine i ea exedificatis obiter puteolū puluere aduectis. Quæ arboris crassitudo quattuor hoīum ulnas cōplectētū i plebat. Vlgos auditur. lxxx. numorū &

pluris malos ad eos uenūdari usus. Rates uero cōnecti. xl. sestertis plerasq. At in ægypto ac syria reges inopia abietis cedro ad classes feruntur usi. Maxima ea in cypro traditur ad undecimē Demetrii succisa. cxxx. pedū longitudinis: crassitudinis uero ad triū hominum complexū. Germaniæ prædones singulis arboribus cauatis nauigāt: quarū quædam & tri / ginta homines ferūt. Spississima ex omni materie ideo & grauissima iudicatur hebenus & bu / xus: graciles natura: neutra in aquis fluitat: nec suber si dematur cortex: nec larix. Et reliqs / sicissima lotos: quæ romæ ita appellatur. Deinde robur ex alburnatum: & hui⁹ nigricans co / lor: magisq. etiam cytiso: quæ proxime accedere hebenum uidetur. Quāq. non desint qui / syricas terebinthos nigriores affirmant. Celebratus & Tericles nomine calices ex terebin / tho solitus facere torno. Per quam probatur materies: omnium: hæc sola ungi uult: melior q. oleo sit. Colos mire adulteratur iuglande ac pyro siluestri tinctis atq. in medicamine de / coctis. Omnibus quæ diximus spissa firmitas. Ab his proxima est cornus quāquam nō po / test uideri marces propter exilitatem. Sed lignum non alio pene quam ad radios totum u / tile: aut si quid cuneandum sit in ligno clauis ue fingendum ceu ferreis. Illex item & olea / ster & olea atq. castanea caprinus populus. Hæc omnia & crispa aceris modo. Si ulla materi / es idonea esset. Ramis sæpe deputatis castræo illis est: adimittq. uires. De cetero plerisque / eorum. Sed utiq. robori tanta duritia est: ut terebrari nisi madefactum non queat: & ne sic / quidem adactus auelli clauus. Et diuerso clauum non tenet cædrus. Mollissima tilia: eadē / uidetur & calidissima: argumentum afferunt quod citissime ascias retundet. Calidæ mor / laurus: hedera: & omnes quibus ignaria fiunt. Exploratorum hoc usus in castris: pastorūq. / reperit: quoniam ad excucendum ignem nō semper lapis occasio est. Teritur igitur lignū / ligno: ignemq. concipit attritu: excipiente materia aridi fomitis fongi uel foliorum facillī / me conceptum. Sed nihil hædera præstantius quæ teratur lauro: laurūq. terat. Probatur & / uitis siluestris alia quā labrusca: & ipsa hedere modo arborem scandens. Frigidissima quæ / cunq. aquatica. Lentissima autem & ideo scutis faciendis aptissima quorum plaga cōtrahit / se protinus: claudiq. suum uulnus. Et ob id contumacius transmittit ferum. In quo sūt ge / nere sici ut salix: tilia: betulla: sambucus: populus utraq. Leuissime ex iis sicut & salix: ideo / q. utilissima. Omnes autem etiam ad cistas quæcunq. flexibili crate constant. Habent & cā / dorem rigoreq. & in sculturis facilitatem. Est lentina platano: sed madida sicut alno. Sicci / ore eadem ulmo: fraxino: moro: cerafo: sed ponderosior. Rigorem fortissime seruat ulmus: / ob id cardinibus assumentisq. portarum utilissima: quoniam minime torquetur: permutan / da tantum sic: ut cacumē ab inferiote sit cardine: radis superior. Palam est mollis. Et sube / ris materies spissa. Et malus pyrūsq. necnō acer: sed fragiles & quæcunq. crispa. In omnibus / siluestris & mascula differentia cuiusq. generis augent. Et in fecunda firmiora fertilibus / nisi quo in genere mares ferunt: sicut cupressus & cornus. Cariam uetustatēq. non sentiūt / cupressus: cædrus: hebenus: lotos: buxus: taxus: iuniperus oleaster & olea. Et ex reliquis tra / distime larix: robur: suber: castanea: iuglans: Rimā fissurāq. non capit sponte cedrus: cupres / sus olea. Buxū maxime æternā putat: hebenū & cupressum: cedrūq. Claro de oibus materi / is indicio in tēplo ephesiæ Dianæ utpote tota asia extruētē: cū quadrigētis annis pactū sit. / Cōuenit rectū eius esse cædrinis trabib⁹. De ipso simulacro deæ ambigūt. Cæteri ex hebeno / esse tradūt. Mutian⁹ ter cōsul ex iis q. pxime uiso eo scripsere: uirginēū & nunq. mutatū se / pties restituto tēplo. Hæc materiā elegisse eandē Canetiā nomē artificis nūcupās. Quod e / dē miror: cū antiquorē Mineruā nō quocūq. mō. Libero patri uetustatē attribuat. Adicit mul / tis foraminib⁹ nardo rigari: ut medicatus humor alar: teneatq. iuncturas: quas & ipsas esse / modicas admodū miror. Valuas esse & cupresso: & iā quadringētis ppe annis durare materiā / oēm nouæ similē. Id quocūq. notādū ualuas in glutinis cōpage quadriennio fuisse. Cupressus in / eas electa: qm̄ pter cætera uno in genere materiæ nitor maxime ualeat ætern⁹. Nōne simu / sacrū iouis in arce & cupresso durat a cōdita urbe sexcetēsimō sexagesimo pmo anno dicatū? / Memorabile & uticæ tēplū Appolinis: ubi indicatū cædrorū trabes durāt ita ut positæ fue / re pma urbis eius origine annis mil. clxxxviii. Et in hispanis aiūt tēplū a Dianæ a Sacynto / aduectæ cniū conditoribus anno ducentesimo ante excidium troiæ ut auctor est Bocchus: / in fra oppidū ipsum id haberi. Cui pepercit religione inductus Hannibal iuniperi trabib⁹ et / am nūc durātib⁹. Super oīa memorat ædes in aulidæ eiusdē deæ sæculis ante troianū bel / lum exedificata. Cuius quoniā generis materiæ sciētia oblitterata in plenum dici nō potest

LIBER.

utiq; quæ odore præcellât: ea eternitate præstere. A prædictis morus proxime laudat: quæ uetustate etiam nigrescit. Et quædam tamen in aliis diuturniora sunt usibus q̄ alia. Vlmus in præfatu firma. Robur defosum. Et in aquis quercus obruta. Eadem super terram rimosa facit opera torquendo sese. Larix in humore præcipua: & alnus nigra. Robur marina aqua corrumpitur. Non improbat in aqua & fagus & iuglans. Hæc quidem in iis quæ defodiuntur uel principales. Item iuniperus eadē & subdialibus aptissima. Fagus & cerrus celeriter marcescunt. Aesculus quoq; humoris impatiēs. E contra adacta in terræ palustribus alnus æterna: onetiscq; q̄tilibet patiens. Cæsarum firma. Vlmus & fraxinus lentæ: sed facile panduntur: flexibiles tamē stantes ad circūcisura: siccate fideliores. Laricē in maritimis nauibus obnoxiam teredini tradūt. Et oīa præterq̄ oleastrū & olea. Quædā enim in mari quædā in terra uitiis oportuniore. De teredinibus. Ca. XLII.

Nfestantiū quattuor genera. Tereidines capite ad portione gratissimo rodunt detribus. Hæc tantū mari sentiūtur: nec aliā putant teredinē proprie dici. Tereidines tineaas uocant. Culicibus uero similes triphas. Quartum est & e uermiculorum generet quorū quidē alii putrescente succo: ipsa materie alii pariuntur: sicut in arboribus. Ex eis q̄ cæastes uocat cū tantū eroserit ut circūagat se: generat aliū. Hæc nasci prohibet in aliis: a maritudo ut cupisso: in aliis duritia ut buxo. Tradūt & abietē circa germinationes: decorticatā: q̄ diximus luna aquis nō corrūpi. Alexātri magni comites p̄diderūt in t̄lo rubri maris insula arbores esse: ex q̄bus naues fierēt: quas. cc. annis durātes inuētas: & si mergerentur icorruptas. In eadē esse fruticē baculis tantū idoneæ crassitudinis: uariū rigrū maculis pōderosum: & cū in spissiora deciderit: utri modo fragile. De materiis architecti: & que materies ad quid utilis: & quæ firmior materia in tectum. Ca. XLIII.

Pud nos materiæ finduntur aliquæ spōte: ob id architecti eas fimo illitas siccari iubent ut afflatus nō noceant: pōdus substinere ualide abies larix etiā in transuersum positæ. Robur olea incuruant cedūtq; pōderi. Ille renituntur: nec temere rumpuntur: priusq; carie q̄ uiribus deficiūt. Et plana arborū ualida in diuersum enī curuat. At populus cōtra oīa inferiora panditur. Palma ecōtrario fornicatur. Pinus & cupressus aduersus carie tineaasq; firmissimæ. Facile panditur iuglans. Fiunt enim & ex ea trabes: frangique se prænuñciat strepitu. Quod in andro accidit: cum e baneis territi sono profugerunt. Pinus picæ: alni ad quarum ductus in stobos cauuntur. Obrutæ terra plurimū durant annis. Eadē si nō integātur: cito senescunt: miro modo fortiores si humori extra quoq; superfit. Firmissima in tectū abies. Eadē ualuarū repagulis: & ad quæq; libeat in testina opera aptissima siue græco siue cāpano siue siculo fabricæ artis genere spectabilis: ramentorū crinib; pampinato semper orbe se uoluens ad incitatos roncinarū raptus. Eadē & curibus maxime sociabilis glutino in tantum: ut s̄datur ante cum solida est.

De glutinanda materia & lignis scetilibus.

Ca.

XLIII.

Agna autem & glutinatio: propterea q̄ scetilibus laminis ac in alio genere operiuntur. Stamineam hoc usu probant uenam: & uocat fertileā argumento similitudinis: quoniam lacunose crispa. In omni genere & glutinū abdicant quædam. & inter se & cum aliis infociabili glutino sicut robur. Sed nec fere coherent nisi similia natura: ut si quis lapidem lignumq; coniungat. Cornum maxime audit sorbus: carpinus: buxus: postea tilia. Cuicunq; operi facilia flexilia omnia quæ lenta diximus: præterq̄ morus & caprificus Durabilia ac scetilia quæ modice humida. Arida enim latius quam uiridia ferris ceduntur: præter robur & buxum quæ pertinacius resistunt: ferrarumq; dentes replent æqualitate inerti. Qua de causa alterna inclinatione egerunt scobem. Obedientissima quocunq; in opere fraxinus: eademq; corylo hastis melior: cornu leuior: sorbo lentior. Gallica uero etiam ad currus flexibilis. Vitæ æmularetur ulmus: ni pondus esset in culpa. Facilis & fagus: quāquam fragilis & tenore eodem scetilibus laminis in tenui flexibilis: capsiq; ac scetiniis sola utilis. Secatur in laminas pertenues & ilex colore quoq; non in grata: sed maxime fida: iis quæ teruntur: ut rotarum axibus. Ad quos lentore fraxinus utilis: sicut duricia ilex: & utroq; legitur ulmus. Sunt uero & parui usus fabrilium ministeriorum insignes. Ideoq; prodirum terebris uaginas ex oleastro: buxo. illice: ulmo: fraxino utilissima fieri. Ex iisdem malleos: maiores quoq; & pinu & illice. Et iis autem maior ad firmitatem causa tēpestiuæ cæsuræ q̄ immaturæ. Quippe cū ex olea durissimo ligno cardines in foribus diu-

tius imorati plantæ mō germinauerint. Cato uestes aquifolios: lauros: ulmos: fieri iubet. Higinius manubria rusticis carpinea: illigna: cerrea. Quæ in laminis secantur: quorūq; ope / rimento uestiatur alia materies præcipua sunt citrus: terebinthus: aceris genera: buxū: pal- / ma aquifolium ilex: sambuci radix: populus: Dat & alnus (ut dictum est) tuber se Æle: sicut / citrus acerq; Nec aliarum tubera in præcio. Mediāq; pars arborum cūspior: & quo propri- / or radici minoribus magisq; flexibilibus maculis. Hæc prima origo luxuriæ: arborem alia / in tegi & uiliores ligno p̄ciosiores cortice fieri: ut una arbor sapi⁷ ueniret. Excogitatae sūt / & ligni bratteæ. Nec satis. Cœpere tingi animalū cornua dentes secari: lignūq; chore disti- / gui: mox operiri: placuit deinde materiem & in mari quæri. Testudo in hoc secta. Nuperq; / portentosis ingentis principatu. Neronis inuentum: ut pigmentis perderet se: plurisq; ue- / niret: imitata lignum. Sic lactis præcia quærantur. Sic terebinthum uinci iubent. Sic citrum / præciosius fieri. Sic acer decipi. Modo luxuria non fuerat contenta ligno. Iam lignum emi- / testudinem facit.

De arborum ætate: & quæ genera arborum minime durant.

Ca. XLV.

Ita arborum quarundā imensa credi potest si quis profunda mundi & saltus in æ- / cessos cogitat. Verum ex iis quas memoria hominum custodi durant in ueluterno. / Africani prioris manu satæ oliuæ. Item myrtus eodem loco conspicuæ magnitudi- / nis. Subest specus in quo manes eius custodire draco traditur. Romæ uero locos in Lucina: / area anno qui fuit sine magistratibus. cccclxix. urbis æde condita. Incertum quum ipsa uetu- / stior. Esse quidem uetustiores nō est dubiū: cum ab eo luco Lucina nominetur. Hæc nūc / circiter annum. ccc. habet. Antiquior enim illa est: sed incerta eius ætas quæ capillata dicit^r / quoniā uestalium uirginum capillus ad eam deferretur. Verum altera lotos in uulcanali: qd / Romulus constituit ex uictoria de decimis æquæua urbi intelligitur: ut auctor est Masuri- / us. Radices eius in forum usq; Cæsaris per stationes municipiorum penetrant. Fuit cum ea / cupressus æqualis circa suprema Neronis principis prolapsa atq; neglecta. Vetusior autē / urbe in uaticano ilex. In qua titulus æreis litteris hetruscis religione arborem iam tunc di- / gnā fuisse signat. Tyburtes quoq; originem multo ante urbem romā habēt. Apud eos / extant ilices tres etiam Tyburno conditore eorū uetustiores: apud quas inauguratus tra- / ditur. Fuisse autem eum tradunt filium Amphiarai qui apud thebas obiecit una ætate an- / te iliacum bellum. Sunt auctores & delphicā platanū. Agamēonis manu satam. Et alte- / ram in caphie archadiæ luco. Sunt hodie ex aduerso ilienſium urbis iuxta helespontū in pro- / telilai sepulchro arbores: quæ omnibus ephēbiis eius cum in tantum accreuerē: ut illū alpi- / ciant inarescunt: rursusq; adoleſcunt. Iuxta urbem autem quercus illi tumulo tunc satæ di- / cuntur: cū cœpit illū uocari. Argis olea nunc etiā durare dicitur: ad quā louem in uaccā mu- / tarent Argus illigauerit. In ponto circa heracleam aræ sunt Iouis Statui cognomini: ibiq; / quercus duæ ab Hæculæ satæ. In eodem tractu portus Amyci est Bebryce rege interfecto / clarus. Eius tumulus a supremo die lauro tegitur: quam insanā uocant: quoniā si quid ex ea / decerpit inferatur: nauibus iurgia fiant: donec abiiciatur. Regionē aulocrenē diximus per / quā ab apameā in phrygiā itur. Ibi platanus ostenditur: ex qua pependit Marsia uictus ab / Apolline: quæ iam tum magnitudine electa est. Nec nō palma deli ab eiusdē dei ætate con- / spicitur. Olympiæ oleaster: ex quo primus Hercules coronatus est. & tūc custoditur religi- / ose. Athenis quoq; olea durare traditur in certamine edito A minerua. E diuerso breuissi- / ma uita est punice: fico: malis. Ex iis p̄cocius breuior q̄ serotinis: dulcibus: q̄ acutis: & dul- / cior in punice. Item in uiribus: præcipueq; fertilioribus. Grecinus auct^r est sexagenis an- / nis durasse uites. Videtur & aquatica celerius interire. Senescūt quidē uelociter: sed e radi- / cib⁷ repullulāt laurus: & mali: & punice. Firmissimæ ergo ad uiuendū oleæ: ut quas durare / annis. cc. inter auctores conueniat. Et in suburbano tusculani agri colle qui corne ap- / pellatur. Lucus antiqua Dianæ sacratus a latio: uelut arte tōfili coma faginei moris. In hoc / arbore mori eximia ætate nostra adamauit Passienus Crispus. bis cōsul orator Arpdine ma- / trimonio & Nerone priuigno clarior postea: osculari cōplectiq; cā solitus: nō modo cubare / sub ea. uinūq; illi effūdere. Vicina luco est ilex: & ipsa nobilis. xxxv. pedū ambitu caudicis. x. / arbores metiēs singulas magnitudinis. uisēdæ: siluāq; sola facit. Hædera necari arbores cer- / tū est. Simile buidā & in uisco tæcti tardiorē carū iniuriā arbitrant. Nāq; & hoc p̄ter fruct⁷ / agnoscit nō in nouissimi smirabile. Quædā. n. in terra gigni nō p̄nt: & in arborib⁷ nascūtur.

LIBER.

Nāq̃ cum suam sedem nō habeant: in aliena uiuunt: sicut uiscum. Est & in syria hærba quæ uocatur cassitas: non tantum arbores: sed ipsis etiam spinis circunuolens sese. Item circa templa thessalica quæ polypodion uocatur: & quæ dolichos: ac serpillum. Oleastro quoq̃ deputato quod gignitur uocat phauos. Quod uero in hispania fullonia hipophactō calli- culis inanibus foliis paruis: radice albe: cuius succus ad detractiones in comitali morbo uti- lissimus habetur. Visci tria genera. Nāq̃ est in abiete & larice cassitas. Stel idicet euboea na- sci. Hyphear arcadia. Viscū autē in quercu: robore: ilice: pruno siluestri: terebitho: nec aliis arboribus adnasci. Pleriq̃ copiosissimū in quercu: quod dryos hyphear uocant. In omni ar- bore excepta ilex & quercu differentiā facit odor uirusq̃ & foliū nō iucūdi odoris. In utro- q̃ uiscum amarū & lentū. Hyphear ad saginanda pecora utilius. Vitiā modo purgat: primo dein pinguefacit: quæ suffecere purgationi. Quibus fit aliqua tabes in eis negant durare ea. Edendi ratio ætatis quadragenis diebus. Adiciūt discriminē in iis quæ folia euitant: & ipsi decidere. Contra inhærere nato in æterna fronde. Omnino autē satum nullo modo nascit: nec nisi per aliuū auiū reditū: maxime palumbis & turdis. Hæc est natura ut nisi maturatū in uentre auium nō proueniat. Altitudo eius nō excidit cubitalē semper fruticosi ac uiri- dis. Mas fertilis. Eccemina sterilis. Aliquādo nō fert. Viscū fit ex acinis qui colliguntur mel- sum tēpore imaturi. Nā si accessere hymbres: amplitudine quidē augentur: uisco uero mar- cesunt. Sicantur deinde: & aridi tunduntur: ac conditi in aqua putrescūt duodenis fere die- bus. Vnūq̃ hoc: rerū putrescēdo gratiā inuenit. Inde in profluente rursum maleo tusi amil- sis corticibus interiore carne lentescunt: Hoc est uiscū pēnis auiū tactu ligandis. Iuglandis oleo subactū cū libeat i fidias moliri. Nō est omittēda i ea re & galliarū admiratio. Nihil ha- bent druides (ita suos appellant magos) uisco & arbore in qua gignatur (si modo sit robur) sacratius. Iam per se: roborum eligunt lucos: nec ulla sacra sine ea fiōde conficiunt: ut ide appellari quoq̃ interpretatōne græca possit druides uideri. Enim uero quicquid ad nasca- tur illis e celo missum putat signūq̃ esse electe ab ipso deo arboris. Est autem id ratum ad- modum inuentū: & repertū magna religione petitur. Est ante omnia sexta luna: quæ princi- pia mensium annorūq̃ iis facit & seculi post tricesimū annum: quia iam uirum abunde ha- beat nec sit sui dimidia. Omnia sanantem appellantes suo uocabulo. Sacrificio epulifq̃ rite sub arbore: præparatis duos admovent candidi coloris tauros: quorum cornua nunc primū uinciantur. Sacerdos candida ueste curtus arborem scandit. Falcæ aurea demetit. Candido id excipitur sago. Tum demum uictimas imolant præcantes ut suum donū deus prosperū facias iis quibus dederit. Fecunditatem eo peto dari cuiusq̃ animali sterili arbitrantur. Cōtraq̃ uenena omnia esse remedio. Tanta genitium in rebus friuolis plerūq̃ religio est.

C. II. PLINII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE. LIBER. XVII. PROEMIVM.

Arborum præcia mirabilia. Ca. I.

ATVRA ARBORVM TERRA Mariq̃ sponte sua prouenientiū di- sta est. Restat earum quæ arte & humanis ingeniis fiunt: uerius q̃ nascun- tur. Sed prius mirari succurrit quæ abstulimus penuria pro indiuiso pos- sessa a feris: depugnate cū iis homine circa caducos fructus. Circa pendē- tes uero & cum alitibus: in tanta deliciarum præcia uenisse clarissimo (ut- equidem arbitror) exemplo. L. Crassus atq̃ Cn. domitiū Aenobardi. Cras- sus orator fuit in primis nominis romani. Comus ei magnifica: sed aliquā- to præstantior in eodem palatio. Q. Catuli qui cimbro cum C. Mario fudit. Multum ue- ro pulcherrima cōsensu omniū ætate ea in colle uiminali. C. Aquiliū equitis romani lelatio- ris etiā tū q̃ iuris ciuilis sciētia: cū tamen obiecta Crasso suo est. Nobilissimarū gentiū am- bo Crassus atq̃ domitius censurā post cōsulatū simul gessere: anno cōdite urbis sexcente- simo sexagesimo secundo frequentē iurgiis ppter dissimilitudinē morū. Tūc Cn. Domiti- us ut erat uehemēs natura: præterea accēsus odio: qd̃ ex æmulatione auidissimū est grauitē i- crepuit tati censorē habitare: p̃ domo eius milia nūmorū idētidē pmittere. Et Crassus ut p̃- sens i genio semp & faceto lepore solers cōcedere rēdit: exceptis sex arborib⁹. Ac ne uno q̃

dem denario si admimerentur emptam uolente Domitio. Crassus utrum ne igitur ego sum inquit quæsto Domitii exemplo graui & ab ipsa mea censura notandus: qui domo quæ mihi hæreditate obuenit comiter habitet: an tu q sex arbores æstimos? Ecce fuere lori patula ramorum opacitate lasciua. Cecina largo e proceribus crebro in iuuenta nostra eas in demo sua ostentante. Durauerunt quoniam & de longissimo ætuo arborum diximus ad Nero nis principis incendia: quibus cremauit urbem: annis. clxxx. Postea cultu uirides iuuenesq: ni princeps ille accelerasset etiam arborum mortem. Ac ne quis uilem de cætero Crassi domum nihilq in ea iurgante Domitio fuisse dicendum præter arbores iudicet. Iam colūnas quattuor hymerii marmoris ædilitatis gratia ad scenam ornandam aduectas in atrio eius domus statuerat: cum in publico nondum essent ullæ marmoreæ. Tamen recens est opulētia tantop tunc plus honoris arbores domibus afferebant: ut sine illis ne inimicitia um quide precium seruauerit Domitius. Fuere ab iis & cognomina antiquis. Frunditio militi illi qui præclara facinora uultumū trensnatans fronde capiti imposita aduersus Hannibalem edidit. Stolonum Licuæ genti (ita enim appellatur in ipsis arboribus fruticatio inutilis: unde & pampiuatio inuento primo stoloni dedit nomen. Fuit & arborum cura legibus præfictis: cautumq est. xii. tabulis ut qui iniurias cecidisset alienas lueret in singulas scelos æris. xxv. Quid existimamus? futuras ne eas cecidisset ad supradictam æstimationem illos qui frugiferas tanti taxaerant? nec minus miraculum in pomis est multarum circa suburbana fructu annuo addito binis milibus nūmum maiore singularum redditu: q erat apud antiquos pædiorum. Ob hoc insita & arborum quoq adulteria excogitata sunt: ut nec poma pauperibus nascerentur. Nunc ergo dicemus quo maxime modo tantum ex iis uestigal contingat ueram colendi rationem absolutaq prodituri. Et ideo non uulgata tractabimus: nec quæ constare animaduertimus: sed incerta atq dubia: in quibus maxime fallitur uita. Nam diligentiam in superuacuis affectare nō nostrū est. Ante omnia autem in uniuersum & quæ ad cuncta arborum genera pertinent in cōmune de cælo terraq dicemus.

De natura cæli ad arbores: & quam partem cæli spectare debeant. Ca. III.

Quilone maxime gaudent: deliores ab afflatu eius lætioresq & materiæ firmioris. a Qua in re pleriq fallitur: cū in uineis pedamenta nō sint a uento eo opponenda: & id tantū a septentrione seruandū. Quinimo tempestiua frigora plurimū arborū firmitati conferunt: & sic optime germināt. Alioquin si blandiantur austri defatiscētes: ac magis etiam in florem. Nam si cum defloruere: protinus sequantur hymbres: in totum poma depereunt. Adeo ut amygdala & pyri etiam si omnino nubilū fiat austrinus ue flatus amittant fœtus. Circa uergias quidem plueret inimicissimum uitæ & oleæ quoniā tunc coitus ē earum. Hoc est illud quadriduum oleis decretorium. Hic articulus austrinus nubilū spurci quod diximus. Fruges quoq peius maturefcunt austrinis diebus: sed celerius. Illa sunt noxia frigora: quæ septentrionibus aut præposteris fiunt horis. Hyemem quidem aquiloniam esse omnibus satis utilissimū. Hymbres uero tunc expetendi euidentis causa est: quoniā arbores fœtu einanitas: & foliorum quoq amissione languidas naturale est auide esurire. Cib⁹ autem earum humber. Quare tepidam esse hyemem ut absumpto partu arborum sequatur protinus conceptus: id est germinatio ac deinde alia floreſcendi exinanitio: inutilissimū expirimentis creditur. Quinimo si plures ita continentur anni: etiam ipse moriuntur arbores. Quoniam nemini dubia pœna est in fame laborantium. Ergo qui dixit hyemes serenas optandas nō pro arboribus uota fecit. Nec per sollicita hymbres uitibus conducunt. Hyberno quide puluere fieri messes lætiores luxuriātis ingenii fertilitate dictū est. Alioquin uota arborum cōia sint frugū: niues diutius sedere. Causa nō solū quia animam terræ euanescentē exalationem includunt & cōprimunt: retroq agunt in uires frugum atq ra dices: uerum q & liquorē sensim præbent: purū præterea leuissimū: quādo nix aquarū cælestiū spuma est. Ergo humores iis nō uniuersus igurgitans diluēsq: sed quomodo sititur distillans uelut ex ubere alit oīa quæ nō inundat. Tellus quoq illo modo fermentescit: & fucci plena: ac lactescētibz satis nō effœta cū tempus aderit: tepidus aridet horis. Ita maxime fumenta pinguescunt: præterq ubi calidus semper aer est: ut in ægypto. Cōtinuatio enim & ipsa cōsuetudo idem quod modus aliubi efficit: Plurimūq pdest ubicunq nō esse quod noceat. In maiore parte orbis cū præcoces excurrere germinationes euocata idulgētia cæli secutis frigoribus exuritur. Quade causa ferotina hyemes noxie siluestribz quoq

LIBER.

quæ magis etiam dolent urgente umbra sua: nec adiuuante medicina. Quoniam uestire teneras in torto stramento in siluestribus non est. Ergo tempestiue aquis hybernis primum hymbribus: deinde germinatione antecedentibus. Tertium tempus est cū educant poma: nec protinus: sed iam ualido fœtu. Quæ fructus suos diutius continet longioresq; desiderant cibos. iis & serotina: quæ utiles: ut uiti: oleæ: punice. Hæc iam pluri generis cuiusq; arboribus diuerso modo desiderant: aliis alio tempore maturantibus. Quapropter iisdem hymbribus quædā lædi uideas: alia iuari. Et in eodē genere sicut in pyris. Alio die hybernaturunt pluuias: alio uero præciosa. Ut pariter quidē omnia desideret. Hybernū tempus est ante germinationē quæ aqlonē austro utiliorē facit. Rō eadē mediterranea maritimis p̄fert: sunt enī plerumq; frigidiora: & montosa planis & nocturnos ignes diurnis. Magis fructur aquis fata: non statim auferentes eas sole. Conuexa & situs uinearū arboristoriq; ratio est. quas in oras debeant spectare. Virgilius ad occasus feri dānauit. Aliqui sic maluerē q̄ in exortu. A pluribus meridiē probati aduerto. Nec arbitror perpetuū quicq; in hoc præcipi posse. Ad soli naturā: ad loci ingeniū: ad cæli cuiusq; mores dirigenda sollertia est. In africa meridiem uineas spectare & si uiti inutile colono salubre est: quoniam ipsa meridianæ subia: eet plagæ. Quapropter ibi qui in occasum aut septentriones conferet optime miscebit solū cælo: cum Virgilius occasus improbet. Nec de septentrione relinqui dubitatio uidetur. At quicquid alpina italia magna ex parte uineis ita positis cōpertū est nullas esse fertiliores. Multum rationis obtinet uenti. In narbonēsi prouincia atq; liguria & parte heruriae contra: circum ferere impericia existimatur. Eundēq; oblicum accipere prouidentia. Is enim ibi aestatem temperat: sed tanta plerumq; uolentia ut auferat tēta.

De societate cæli & terræ ad arbores.

Ca.

III.

Vidā cælū terræ parere cogunt: ut quæ i siccis serantur oriētē ac septentriones spectet. Quæ in humidis meridiē. Necnō ex ipsis uitibus causas mutuatur. In frigidis præcoces serendo: ut maturitas antecedit algorem: Quæ poma. uitesq; fores odes rint contra ortus: ut statim auferat sol. Quæ amēt ad occasus: uel etiā ad septentriones ut diutius eo fruantur. Cæteri uero fere rationem naturæ: sicuti in aquilonem obseruare uites & arbores poni suaserē. Odorationē etiā fieri talem fructum Democritus purat.

De qualitate regionum.

Ca.

III.

Quilonis situm uentorūq; reliquorū diximus secundo uolumine. Dicemusq; proximo plura cælestia. Interī manifestū uidetur salubritatis argumētū. quoniā i meridiem etiā spectantiū semper ante decidunt folia. Similis & in maritimis causa. Quibusdā locis afflatus maris noxii: in plurimis idē utiles. Quibusdā satis e longinquo aspices re maria iucūdū. Proprius admouere salis halitū in utile. Similis & fluminū stagnorūq; ratio. Nebulis adurunt: aut æstuantia refrigerat opacitate: atq; etiā rigore gaudet: quæ diximus. Quare experimētis optime creditur a cælo proximū ē terræ dixisse rationē haud feciore tractatum. Quippe nō eadem arboribus cōuenit & frugibus: plerumq; nec pulla qualem habet campania: ubiq; optima uitibus. Aut quæ tēues exalat nebulas. Nec rubrica multis laudata. Ceteram in albensium pompeianorumq; agro & argillam cunctis ad uineam generibus anteponunt: quamquā præpingues quod accipitur in eo genere inuicem sabulum albū. Inticinēsi multisq; i locis nigrū. Itēq; rubrū ē pingui terræ pmixtū i fœcūdū est. Argumenta quoq; iudicantiū sæpe fallunt: Nō utiq; solū lātū est: in quo proceræ arbores nitent: præterquā illis arboribus. Quid n. abiete procerius. Aut quæ uixisse possit alia in loco. eodem? Nec luxuriosa pabula pinguis soli semper iudiciū habent. Nā quid laudatius germaniæ pabulis & tamē statī subest harena tenuissimo cespitū corio. Nec sēper aquosa est terra cui proceritas hæbarū. Non hærcle magis q̄ pinguis adhærens digyris. Quod in argilis arguitur. Scrobes quidē regesta in eos nulla cōplet: ut densa atq; rara ad hūc modū dephēdi possit ferro: oīs rubiginē obducit. Nec grauis aut leuior iusto deprehenditur pondere. Quod n. terræ pōdus iustū intelligi pōt: Nec fluminibus aggesta sēper laudabilis quando senescat sara quædā aqua. Sed neq; illa quæ laudat diu præterq; salici utilis sēritur. Inter argumēta stipulæ crassitudo est tanta alioquin in leborino cāpaniæ nobili campo: ut ligni uice. utantur. Sed idē solū ubiq; arduū opere: difficile cultū: bonis suis acris pene q̄ uitiis cū affligit agricolā. Et carbūculis quæ terra ita uocatur. Emēdari uitā ac terra putat. Nantotus scaber natura fricabilis expetitur quoq; ab auctorib. Virgilius & quæ filicē ferat nō

impr. bat vitibus. Salsæq; terræ multa melius creguntur. tutiora uitiis innascentium ani-
malium. Nec colles opere undantur: si quis perire fodiat. Nec campi omnes minus soles at-
q; per flatūs q̄ opus sit accipiunt. Et quasdam priuinis ac nebulis pasci diximus uites. Omni-
um rerum sunt quædam in alto secreta: & suo cuiq; corde præuidenda. Quid quod mutæ
sæpe iudicata quoq; ad diu comprehensa? In thessalia circa larisam emissio iacu trigidior fa-
cta ea regio est. Oleæ defierunt quæ prius fuerant. Item uites aduri: quod non antea thrin-
cia sensit amoto hebro. Et circa philippos cultura siccata regio mutauit cæli habitum. At a-
syraclano agro ad uena cultor elapidato luto sole prodidit fruges: donec regeffit lapidea
In syria leuenu tenui sulco imprimunt uomerem: quia subest saxum exurens astate semins-
sam in quibusdam locis similes æstus: imodici & frigorum effectus. Est fertilis thracia fru-
gum rigore: & æstibus africa & ægyptus. In chalcia rodiorum insula locus quidam. est in-
tantum fecundus: ut suo tempore satum demetant ordeum. sublatūq; protinus serant: &
cum aliis frugibus metant. Glareosum oleis solum aptissimum in uenetrano: pinguisimū
in betica. Punica uina in saxo coquuntur. Cecubæ uites in pontinis paludibus madent. Tā-
ta est argementorum & soli uarietas ac differentia. Cæsar uopiscus cum causam apud cen-
sores ageret campos rosæ dixit italiæ sumē esse. in quibus perticas pridie reliētas. gramen
operiret. Sed non nisi ad pabulum probantur. Non tamen indociles natura nos esse uoluit:
& uita cōfessa fecit etiā ubi bona certa nō fecerat. Quā ob rē prius dicamus crimina.

Genera terrarum.

Ca.

V.

Errarum amarum siue macram si quis probare uelit. Demōstrant eā atræ degeneres
q; hærbæ. Frigidam autē retortide nata. Itē uliginosam tristia. Rubricā oculi. Argi-
losam quæ operi difficillima: quæq; rastros ac uomeris ingentibus glebis onere-
quant aliquādo nō quod operi: hoc & fructui sit aduersum. Itē e cōtrario cineracā & sabu-
lum albū. Nā sterilis densa callo facile deprehenditur uel uno ictu cuspidis. Cato breuiter
atq; ex suo more uicia determinat. Terrā cariosam caue: ne ue plauistro ne ue pecore impel-
las. Quid putamus hac appellatione ab eo tantopere reformidari: ut pene uestigiis quoq;
interdicat? Redeamus ad ligni cariē & inueniemus illa: quæ in tantū abominatur uitia: an-
dæ: fistulosæ: scabre: canescentis: exsca: pumicosæ. Plus dixit una significatione quā possit
ulla copia sermonis enarrari. Est enī interpretatione uitiorū quadā non atate: quæ nulla in
ea intelligi potest sed natura sua anus terra. Et ideo infœcunda ad oia: atq; etiā imbecilla.
Id agrum optimū iudicat ad radicem mōtiū planitiæ in meridiem excurrēte: quæ est totius
italiæ situs. Terrā uero tenerā quæ uocetur pulla. Erit igitur hæc optima & operi satua. In-
telligere modo libeat dictā mira significatione tenerā: & quicquid operari debet in eo uoca-
bulo inueniatur. Illa temperatæ ubertatis: illa mollis: facilisq; culturæ: nec madida: nec siti-
ens. Illa post uomare nitescens: qualem fons ingeniorū. Homerus in armis ab eo celatā di-
xit: addiditq; miraculū incrementis. Quis fieret in auro. Illa quā recentem exquirunt impro-
bæ alites uomerē comitantes: coruiq; aratorisq; stigia ipsa rodētes. Reddatur hoc in loco
luxuriæ quoq; sententia & aliqua in proposito. Certe Cicero lux doct̄inarū altera. Melior
ra inquit unguenta sunt quæ terrā: q̄ quæ crocum sapiunt. Hoc enī maluit dixisse q̄ redo-
lent. Ita est profecto. Illa enī erit optima: quæ unguenta sapiet. Quod si ad monendi sum?
qualis sit terræ color ille: qui quæritur: contingit sæpe etiam quiescente ea sub occasu solis
in quo loco arquis cælestis deiecerit capita sua. Et cū a siccitate continua inaduertit hūm-
bre: tunc emittit illum suum alitū diuinum ex sole conceptum: cui cum parari suauitas nul-
la possit: is esse odor in commotā debeat: repertusq; neminē fallit: ac de terræ odore opti-
me iudicabit. Talis fere est in noualibus: cæsa uetere silua: quæ consensu laudatur. Et in fru-
gibus quidem ferendis eadē terra utilior intelligitur: quotiens intermissa cultura quæ uir-
tutem in uineis non fit. Eoq; diligētius eligenda est: ne uera existat opinio eorū: qui iam ita-
liæ terram existimauerunt lassam. Operis quidē facultas in aliis generibus constat e cælo: nec
potest arari post hūmbres aliqua ubertatis uitio lentescens. Contra in bizantio africa ille
lum centena & quinquagena fruge ferilem campum: cū siccus est arabile rauri: post hūm-
bres uili asello: & a patre altera iugianu uomerē trahente uidimus scindi. Terram enim ter-
ra emenpari: ut aliqui præcipiūt: super tenuē pingui micta aut gracili: bibulacq; super hu-
midā accingue: dementiæ operarii est. Quid enim potest sperare qui talem colit.

De terra quam britannia & gallia amat.

Ca.

VI.

LIBER.

Lia est ratio quā britannia & gallia inuenere alendi eam: ipsa quod uocant marga. Spissior ubertas in eam intelligitur. Est autem quidam terrae adeps: ac uelut glandina in corporibus ibi defante se pinguitudinis nucleo. Non omisere & hoc graeci.

De graecorum doctrina.

Vid enim intentatum illis: Leucargyllion. uocant candidam argillam: qua in megathico agro utuntur. Sed rāum in humida frigidaq; terra. illas gallias britanniasq; lo cuplestantis cum cura dici cōuenit. Duo genera fuerāt. Plura nuper exerceri coepit proficientibus ingenis. Est enī alba ruffa: columbina: argyllacea: tofacea: harenacea. Natura duplex: aspera aut pīguis. Experimenta utriusq; in manus usq; geminus: aut ut fruges tantum alant: aut eadem & pabulum. Fruges alit tofacea alba: quae si sit inter fontes repetita: est ad infinitum fertilis. uerum aspera tractatu: & sinimia iniecta est exurit solum. Proxima est ruffa: quae uocat capnum argos iter mixto lapide tenet: minutae harenosae. Lapis cōduntur in ipso capō: primisq; annis stipula difficulter ceditur propter lapidis. Impendio tūminimo leuitate dimidio minoris q; ceterae inūchitur. Inspargitur rara sale eam inuicem putant. Verumq; hoc genus semel iniectum in 1. annos ualeat & frugū & pabuli ubertate.

De terrarum generibus.

Vae pingues esse sentiuntur: ex iis praecipue alba. Plura eius genera. Mordacissimū quod supra diximus. Alterū genus albae cretae argentaria est. Petitur ex alto in centenos pedes actis plerumq; puteis ore angustatis intus ut in metallis spatiēte uena. Hac maxime britannia utitur. Durant annis. lxxx. Neq; exemplū uilius qui bis in dīta hanc eidem iniecerit. Tertiū genus candide glischi omargon uocant. Est autē creta fullonia mixta pingui terra: pabuliq; frugum fertilior: ita ut messe sublata ante sementem. alteram lactifsimum secetur. Dum in fruge est nullum aliud gramen emittit. Durat. xxx. annis densior iusto. Cymini modo strangulat solū. Columbinā gallia suo nomine glaucopelon appellat: glebis excitatur lapidum modo. Sola gelatione ita soluitur ut tenuissimas bratteas facit. Haec ex aequo fertilis. Harenaceam utuntur si alia non sit: in uliginosis uerticibus & si alia sit: ubi os gentium solos nouimus qū fertilissimū agrū collentes quacūq; terra infratres pedes effossa & pedali crassitudine iniecta lactificent. Sed ea nō diutius annis. x. pdest. Huius & pecties calce uberimos fecere agros. quae sanae & oleis & uitis utilissima reperit. Ois autem marga arato iniicienda est: ut medicamentū rapiatur: & fimi desiderat aliquatūlū. Quae primo plus aspera & quae in herbas non effunditur: alioquin nouitate quacūq; fuerit solum laedet. Ne sic quidem primo anno fertilis. Interest & quali solo quaeratur. Sicca enim humida melior: arido pinguis. Temperata alterutra creta uel colūbina conuenit.

De cineris usu: & de fimo: & quae sata uberiorē terrā faciant: & quae urant. Ca. IX.

Ranspadanis cineris usus a deo placet: ut anteponat fimo iumentorū: quod qaleuissimū est: ob id exurunt. Vtq; tamē pariter nō utunt in eodē aruo: nec in arbutis cinere: nec qualdā ad fruges ut diximus. Sunt qui puluere quoq; uuas ali iudicent: pubescentesq; puluerēt: & uitiū arborūq; radicibus aspergent. Quod certū est narbonensi prouincia: & uindemias certius sic eo coqui: quia plus puluis ibi sol cōfert. Fimi plures differentiae. Ipsa res antiqua. Iam apud Homerū regius senex agrū ita suis manibus lactificans reperitur. Argeus rex in graecia excogitasse traditur. Diuulgasse uero Hercules in italia: quae regi suo Stercutio Fauni filio ob hoc inuentū immortalitae tribuit. M. Varro principatū dat turdorū fimo ex auariis. Quod etiā pabulo bouum suū magnificat. Neq; alio ei bo celerius pinguescere asseuerat. De nostris moribus bene sperare est: si tanta apud maior res fuere auaria: ut ex iis agri stercorearentur. Proximū collumela colūbariis: mox gallinariis facit: natantiū alitū dānato. Ceteri auctores cōsensu humanas dapes ad hoc in primis aduocant. Alii ex iis praefereunt hominū potus in cariorum officinis pilo madefacto. Alii se se aqua iterū largi: usq; etiam q; cum bibitur admixta. Quippe plus iā ibi male domandū est: cum ad uirus illud uini homo accesserit. Haec sunt. certamina quibus inuicē ad tellurem quoq; alendā utuntur homines. Proxime spurcicias suum laudat. Collumella solus dānat. Alii etiu scēnq; quadrupedis exitio sum. Aliqui columbarum praefereunt. Proximū deinde caprarum est. Ab hoc ouium. Deinde bouum. Nouissimū iumentorum. Haec fuere apud praescos differentiae. Simulq; praepcepta non inuenio re tali utendi: quando & hic uetustas utilior. Visumq; iam est apud quosdam prouincialium in tantū habundante geniali copia pecu

dū farinae nice cribris superinfici: fetore aspeduq; temporis uiribus in quandam etiā gratiā mutato. Nuper repertū oleas gaudere maxie cinere & calcariis fornacibus. Varro praeceptis adiicit: equino quod sit leuissimū segetes alendas. Prata uero grauiore: & quod ex hordeo fiat: multasq; gignit hærbas. Quidā etiā bubulo iumentorū praeferunt: ouillūq; caprio. Omnibus uero asininū: quonā lentissime mandat. E contrario usus aduersus utrūq; pronū tiat. Inter omnes autē constat nihil esse utilius lupini segete: priusq; filiquetur aratro uel bi dentibus uersa: manipulis ue circa radices arborū uel uitiū obrutis. Etiā ubi non sit pecus tulmo ipso uel etiā filice stercore arbutantur: Cato stercus unde fiat: stramenta: lupinū: paleas: fabalia: ac frondes iligenas: quernasq; e segete eulito. Ebulū cicutā & circum salicta hærba auctā uuluāq; ea susternito ouibus: frondeq; putridā. Vineae si macrauerit: stramenta sua comburito: & itidē in arato. Itemq; ubi saturus eris frumentū: oues ibi delectato. Nec non & satis quibusdā ipsis pasci terrā dicit. Segetē stercore fruges: lupinū: faba: uicia. Si cur e cōtrario cicer: qā uellit: & qā falsū ē. hordeū: fœnū græcū: erū. Hæc omnia segetē exurū: & oīa q̄ uellūt. Nucleos ī segetē ne idideris. Virgilius & lino segetē exuri: & auena: & papauere arbitrat. Fimeta sub diuo concauo loco & qui humore colligat: stramēto ite ctane in sole arefiant. Palo e robore depactō fieri iubet. Ita fore ne innascentur iis serpētes. Fimum miscere terræ plurimū refert fauonio flante ac luna sitiente. Id pleriq; prae intelli gunt a fauonii ortu faciendū: ac februario mense tantum: cū id plerq; sata aliis postulent mensibus. Quocunq; tempore fiat: curandū ut ab occasu æquinoctiali flante uento fiat: lu na decrefcente ac sicca. Mirum imodum eugetur ubertas affectusq; eius obseruatione tali

De satione arborū: & q̄ auulsione nascuntur arbores. Ca. X.
Bunde prædicta ratione celi ac terræ. Nunc de his arboribus dicemus: quæ cura ho minū atque arte proueniunt. Nec pauciora prope sunt genera: tam benignæ natu ræ gratiā rettulimus. Aut enim semine proueniunt: aut plantis radices: aut propagi ne: aut auulsione: aut surculo: aut insito & confecto arboris trunco. Nam folia palmarum apud babylonios feri: atq; ita arborem prouenire. Trogum credidisse denior. Quædā plu ribus generibus feruntur: quædam omnibus. At plerq; ex iis natura ipsa docuit: & in pri mis semen ferere: cum decidens exceptumq; terra uiuisceret. Sed quædam non aliter proue niunt: ut castanæ iuglandes cædūis duntaxat exceptis. Et semine autē quamquam diffimi li ea quoq; quæ & aliis modis feruntur: ut uites & mala atq; pyra. Namq; iis pro semine nu cleus: non ut supradictis fructus ipse. Et mēspia semine nasci possunt. Omnia hæc tarda pro uentu ad degenerantia & insito restituenda. Interdum etiā castanæ. Quibusdā natura contra omnino non degenerandi quoquo modo ferantur ut cupressis: palmis: lauris. Nāq; & laurus pluribus modis feritur. Genera eius diximus. Ex iis augusta & bacalis & pinus si mili modo feruntur. Baccæ mense ianuario aquilonis afflatu sicante leguntur: expandun turq; raræ: ne calefiant aceruo. Postea quidam fimo ad ferendum paratas urina madefaci unt. Alii in qualo pedibus in profluente deculant: donec auferatur cutis. Alioquin uligo infestat: nec patitur nasci. In sulco repastinato palmi altitudine uicē: aceruatim men se martio. Eadem & propagine feruntur. Triumphalisq; talea tantum. Myrti genera om nia in campania baccis feruntur. Romæ propagine tarentina. Democritus & alio modo feri docet grandissimis baccarū tufis leuiter ne grana frangantur: eaq; in tria reste circumfiga ti: atq; ita feri: parietē fore densitatis: ex quo uirgulæ differantur. Sic & spinas sæpis caula feruntur uomice moris spinarū circūlita. Pilas autē laurus & myrti inopia a trimatu tempe stiuū est transferre. Inter ea quæ semine ferūt. Mago in nucibus operosus est. Amygdalæ in argilla molli meridiē spectanti feri iubentur. Gaudere eas in dura calidaq; terra. In pi gui & humida mori ac sterilefcere. Serendas q̄ maxie falcatas & e nouella: fimoq; diluto ma ceratas pro tridū: aut pridie q̄ ferantur aqua mulsa. Mucrone defigi acie lateris. In aquilo nē spectare: ternas simul serendas: trianguli ratione: palmo inter se distantes: denis diebus aduari donec grandescant. Iuglandes nuce porrectæ feruntur comissuris iacentibus. Pi neæ nucleis septeni fere in ollas perforatas additis: aut ut laurus quæ baccis feritur. Citrea grano & propagine. Sorba semine & a radice planta & auulsione proueniunt. Sed illa in cali dis. Sorba & in frigidis & humidis. Natura & plātaria demonstrat: multarū radicibus pulu lane sobole densa: & parietē matre quas enecet. Eius quippe umbra idigesta premitur: ut i lauris puniceis: platanis: cerafis: prunis. Paucorū ī hoc genere rami parēt soboli: ut ulmorū

LIBER.

palmorūq. nullis uero tales pulluli proueniūt: nisi aquarū radices amore solis atq. hymbris in sūma tellure spatiantur. Omnia ea non statim moris ē in sua locari. sed prius nutriti dari: atq. in seminariis adolefcere: iterūq. migrare. Qui transitus mirū in modū mitigat etiam siluestres: siue arborū quoq. ut hominū natura nouitatis ac pegrinationis auida ē: siue discedentes uirus relinquūt: mansuescūtq. tractatu ceu ferā dū radici auellit planta. Et aliud genus simile natura p. monstrauit. Auulsiq. arboribus stolones uixere. Quo in genere & cū parui sunt auellant: partēq. aliquā e matris quoq. corpore auferūt secū tumbriato corpore. Hoc mō plantant punicā: coryli: malli: sorbi: mespili: fraxinis: fici. In primisq. uites. Corōcū ita satū degenerat. Ex eodē inuētū ē: furculos abscisos ferere hoc priō sēpis causa factū sū: bucis cordeo & rubris depactis. Mox & culturā ut populis: albis: salici: quā uel i uerso surculo feritur. Iā cā ibi disponūtur: ubi libeat eē eas. Quā ob rem seminariū curā ante cōuenit dicit: q. transeat in alia genera. Nāq. & huic principio eligi solū refert quoniā nutritic i dulgētiore esse q. matrē sēpe conuenit. Sit ergo siccū succolūq. bipalio subactū: ad uenis hospitale: & q. simillimū terrā quā transferendū sit. Ante omnia elapidatū munitūq. ad iucurū etiā gallinacēi generis. Quā minime timosū: ne penetrans sol exurat fibras. Interuallo sexq. pedō feri ne se inter se contingāt: & noceāt. Præter alia uitia etiā uermiosa fiunt: ideo sariri conuenit sēpius: hērbasq. auelli. Præterea semina ipsa fruticantis supputare: ac falcē pati consuefcere. Cato & furcis crates imponi iubet altitudine hominis ad solē recipiēdū: atq. integri culmo ad frigora arcenda. Sic pyrorū malorūq. semina nutriti. Sic pineas nuces. Sic cupressos semine satas & ipsas. Minimis id grans constat: ut uix perspicī quādā possint. Nō omittendū naturā miraculū. Ex tam paruo gigni arbores: tanto maiore tritici & ordi grāo ne quis fabā reputet. Quid simile originis suā habent malorū pyrorūq. semina? His principiis respuentē secures materiē nasci indomitā pōderibus imēsis præla: arboris uelis turibus murisq. impellēdis arietibus. Hæc est natura eius. Hæc potentia. Super omnia erit e lachryma nasci aliquid: ut suo loco dicemus. Ergo e cupresso semina: mas enim ut diximus non gignit: pilulā collēctē: quibus docui mensibus siccantur sole: ruptaq. emittunt semē formicis mire expetitū: ampliatio etiā miraculo tantuli animalis cibo absumi natalē tantarū arborū. Seritur mense aprili area æquata cylindris: aut uolgiolis densū terrāq. cribris supercērnit pollicis crassitudine. Contra imane pondus attollere se nō ualet: retorqueturq. sub terra. Ob hoc parcutur uestigiis. Leniter rigatur a solis occasu in trinis diebus: ut æqualiter bibat donec erumpant. Differuntur post annū dodrantali filio custodita temperie. ut uiridi cælo ferantur ac sine aura. Mirūq. dictū periculū tantum eo die est: si rora uerit q. tuluncūq. hymbrē: aut si afflauerit. De reliquo tutæ sunt perpetua securitate. Aquasq. postea odore. Et zīzifa grano feruntur mense aprili. Tuberis melius inferuntur in pruno siluestri & malo cotoneo. Et in calabria ea est spina siluestris: quæcūq. optiē & myxas recipit: utiliter & sorbos

De transferendis seminariis: & ulmis ferendis & scrobibus. Ca. XI.

Lantas ex seminario transfere in aliud priusq. suo loco ponantur operose præcipi at bitror: licet translatione folia latiora fieri spondeant. Vlmorum priusq. folio uestiatur. Samara colligenda est circa martias chalen. cū flauescere incipit. Deinde biduo in umbra siccata serenda densa in re fracto terra super minuatū cribrata crassitudine quæ in cupressis. Pluuia si non adiuuēt: riganda. Deferēdæ ex arearū uenis post annū i. ulmaria interuallo pedali ibi unam quāq. partē. Maritas ulmos autūno ferere utilius: quia carent semine. Nam eæ e plantis feruntur. In arbutum quinquēnes sub rube transferuntur: aut (qui busdā placet) quæ uicēnū pedū esse cœperunt. Sulco qui nouenarius dicitur: altitudine pedū triū: pari latitudine: & eo amplius circa positas pedes terni undiq. e solido adaggerātur. Arulas id uocant in cāpania. Interualla ex loci natura sūmuntur. Aridiores serendas in cāpestribus conuenit. Populos & fraxinos quia festinātius gēmināt disponi quoq. maturius cōuenit. Hoc ē ab idibus febru. plātis & ipsas nascētes. In disponēdis arborib. arbutisq. ac uineis quicūq. ordinū ratio uulgata & necessaria: nō perflactu modo uulsi. Verū & aspectu grata quocūq. modo intueare in ordinē se porrigente uersu. Populis eadē ratio semie qua ulmos ferendi: transferēdi quoq. e seminariis eadē & siluis. Ante oīa igitur in similem transferri terrā aut meliorē oportet. Nec e trepidis aut præcocius in frigidos aut serotios situs: ut neq. ex iis in illos. Præfodere serobes ante: si fieri possēt: tanto: donec pingui cēspite obducantur. Mago ate annū fieri iubet: ut solē pluuiasq. cōbibāt: aut si cōditio largita

nō sit: ignes ī medio fieri ante menses duos: nec nisi post hymbres ī his feri. Altitudinē earū ī argilloso aut duro solo triū cubitorū esse in quāq; partem. In prunis palmo amplius: & ubiq; caninata fossura ore p̄pressiore sint. Nigra uero terra duo cubita & palmū q̄ratīs angulis. Eadē mensura gr̄ci auctores cōsentiūt: nō altiores quino semipedes eē debere: nec latiores duobus pedibus. Nusq; uero sex quipede minus alto: quoniā ī humido solo ad uiciā aquae perueniat. Cato si locus aquosus sit inquit latas pedes ternos. In feucibus imisq; palmū & pedē: altitudine quattuor pedū: eas lapide cōsterni: aut si nō sit p̄ticiis salignis uiridibus. Si neq; ea sint. sarmētis: ita ut ī latitudine semipedē trahantur. Nobis adiiciendū uidetur ex praedicta arborū natura ut altius dimittantur ea: quae sūma tellure gaudent: tanq; fraxinus: olea. Haec & similia quaternos pedes oportet demitti. Ceteris sat ē si altitudinis pedes ternos effecerint. Excide siquit radicē istam. Papyrus cursor īperator ad terrorē p̄nestinorū pratoris. Destringi securius est se teste ī noxiū abradi partes: quae se nudauerint terra. Aliqui lapides rotūdos subiici malunt qui & cōtineant humorē & transmittant. Nō itē planos facere: & a terreno arcere radicē exstīnātes. Glarea substrata inter utrāq; sententiā fuerit. Arborē nec minorē bima nec maiorē trima transferri quidā praecipūt. Alii cū an nū impleat Cato crassiorē quinq; digytis nō omisit. Idē si abstinere meridianā celi partē signare in cortice: ut translata iisdē & assuetis statueretur oris ne aquilonis meridianis op̄positae folibus finderentur: & algerent meridianae aquilonibus. Quod diuerso affectant ē quidā uite ficoq; permutātes in contrariū. Dēsiora enī folia ita fieri: magisq; protegere fructum & minus amittere: ficūq; sic etiā scāsilē fieri. Pleriq; id demū cauēt: ut plaga deputati cacuminis meridiē spectet: ignari fissuris nimii uaporis opponi. Id quidē in horā diei quinta uel octauā spectare maluerim. Aequē latet nō negligendū: ne radices mora inhaerescant: ne uae a septentrionibus: aut ab ea parte celi usq; ad exortū brumalē uetō stante effodiantur arbores: aut certe nō aduersae iis uentis radices praebantur. Propter quod enoriūtur ignari causae agricolis. Cato omnes uentos & imbrē quoq; in tota translatione damnat. Et hoc proderit q̄ plurimū terrae in qua uixerint radicibus coherere ac tota cespite circūlibari. Cū ob id Cato in corbibus transferri iubeat. Proculdubio utilissime quidē sūmā terrā contentus ē subdi. Quidā punicis malis substracto lapide nō rūpi pomū in arboribus tradū. Radices inflexas poni melius. Arborē ita locari ut media sit totius scrobis necessariū. Ficus si in sicilia bulborū hoc genus est feritur: ocissime ferre traditur pomū: neq; uerniculatiōni obnoxiiū. Quo uitio nō carēt reliqua poma similiter sata. Radicū eius magnā adhibendā curā ut exēptas appareat: nō auulsas quis dubitet? Qua ratione & reliqua p̄fessa omittimus. Sicuti terram circa radices festucato spissandā. Quod Cato primū in ea re esse censet. Plagā quoq; a trunco obliti fimo: & foliis praeligari p̄cipiens. De interuallis plantandarū arborum.

& umbris & stillicidiis: & ubi plantari debeant. Ca. XII.

Vius loci pars est ad interualla pertinens. Quidam punicas & myrtos & lauros den h flores feri iusserūt. In pedibus tamē nouenis. Malos amplius paulo: uel magis etiam pyros: magisq; amygdalas: & ficus. Quod optime diiudicabit ramorum amplitudinis ratio: locorūq; & umbrā cuiusq; arboris: quoniam has quoq; obseruari oportet. Breues sunt quāuis magnarū arborū quod in orbē ramos circinnēt: ut in malis pyrisq;. Eadē enim cerasis. lauris. iam quedā umbrarū proprietas. Iuglandiū grauis & noxia: etiam capiti humano: omnibusq; iuxta satis. Necat germina & pinus: sed uentis utraq; resistit: quoniā & p̄fecta uinearū ratione egent. Stillicidia pinus quercus ilicis ponderosissima. Nullū cupressi: umbra minima: & in se circūuoluta. Eicorū leuis quāuis sparsa: ideoq; inter uineas feri non uerantur. Ulmorū leuis: etiā nutrens quacūq; opacat. Sed attico haec quoq; uidet e grauius: nec dubito si emittantur in ramos. Constrictae quidē ulmi noxiae esse nō arbitror. Iucunda & platani quāq; crassa. Licet gramine credere nō soli: haud alia lētius operiente toros Populo nulla. Iudentibus foliis. Pinguis aluo: sed pascēt sata. Vitis sibi sufficere mobili folio: iactatūq; crebro solē umbra temperans. Eodē graui protegens in hymbre. Omnium ferē leuis umbra: quorū pediculū lōgi. Nō fastidiēda haec quoq; scientia: atq; nō ī ultimis ponenda: quādo quibusq; satis umbra aut nutrix: aut nouerca est. Iuglandiū quidē priorūq; & picearū & abietis quacūq; attingere: nō dubie uenenū ē. Stillicidiū breuis diffinitio ē. Omnīū quae proiectu frondis ita diffunditur: ut per ipsas nō defluant hymbres: stilla saeva est. Ergo plurimū intererit hac in quaestione terra in qua feremus: in quātū arbores quasq; alat. lā

LIBER.

per se colles minora quæunt interualla. Ventosis locis crebriores feri cōducit. Olea tamen maximo interuallo. De qua Catonis italica sententia ē. In. xxv. pedibus minimū: plurimū. xxx. feri. Sed hoc uariatur locorū natura. Nō alia maior in betica arbor. In africa uero fides per nes auctores erit. Moliaras uocari multas narrat pondere olei quod ferant annuo prouentu. Ideo. lxxv. pedes mago interuallo dedit undiq; etiā in macro solo ac duro atq; uentoso. Cū minimū. xlv. Betica quidē uberrimas menses inter oleas metit. Illā inscitia pudēdā esse cōueniet: & adultas inter sese luētari iusto plus: & in senectā præcipitare: aut plerūq; ipsis: qui posuere coarguetibus speritiā suā totas excidere. Nihil est fœdus agricolis: q̄ gesta rei penitentia multo iā præstet laxitate delinquere.

Quæ sarbores tarde crescunt: & quæ celeriter: & de fabina. Ca. XIII.

Vadā autē natura tarde crescūt: & in primis semine tātū nascētia: & longo æuo durantia. At quæ cito occidūt uelocia sunt. ut ficus: punica: prunu: malus: pyrus: myrtus: salix: & tamē antecedūt diuitiis. In trimatu enī fere incipiūt ostendētes & ante.

Ex iis lētissima: pyrus. Ocissima omniū cyperus & pseudocyprius frutex. prout enī flores semēq; profert. Oīa uero acelerius adoleſcunt stolonibus ablatis: unāq; in stirpē redactis alimētis. Eadē natura & propagines docuit. Rubi nāq; curuati gracilitate & simul proceritate nimia de figunt rursus i terrā capita. Iterū nascūtur ex sese repleturi omnia: nī resistat cultura: prorsus ut possint uideri homines terræ causā geniti. Ita pessima atq; execranda res propaginē tamē docuit: atq; radicē acquiri uiridē. Eadē autē natura ē hederis. Cato propagari præter uitē tradit ficū: oleā: punicā: malorū: genera oīa. Laurū. prunos: myrtus: nuces: auelenas: & prenestinas: platanū. Propagationū duo genera: ramo ab arbore depresso inſcrobē quattuor pedū quoq; & post biennū āputato flexu: plantaq; translata post trimatū: quas si longius fere libeat: in qualis statū aut uasis fictilibus defodere propagines aptissimū: ut in iis transferatur. Alterū genus luxuriosus: radices in ipsa arbore sollicitudo traiectis per uasa fictilia: uel qualos ramis terraq; circūpactis: atq; hoc blandimēto impetratis radicibus: inter poma ipsa & cacumina in sūma enī cacumina hoc mō petūtur audaci ingenio (arborem aliā longe a tellure faciēdi. Eodē quo supra biennij spatio abscessit propagine: & cū qualis illis fata. Sabia hæc propagie serie & auulsione. Tradūt fece uni aut e panetibus latere tuso mire ali. Iisdē modis rosmarinū: & ramo. qm̄ neutri semē ferūt. Rododēdrōppagie & semie.

De fatidē arborū & isitidē: & quomō iuēta sit tenera iserēdi i plastratio. Ca. XIII.

Emine quoq; inferere natura docuit rapim̄ auiū fame deuorato: solidiq; & alui tepore madido cū fecundo fimi medicamine abiecto i mollibus arborū lēticiis: & uetis sæpe translato in aliquas corticū rimas. Vnde uidimus ceraſū in salice: platanū in lauro: laurū in ceraſo: & baccas simul discolorēs. Tradunt & monedulā cōdentē semina in thesauros cauernarū eiūsdē rei præbere cās. Hinc nata inoculatio sutoria: simili fistula aperiendi in arbore oculū cortice exciso: semēq; icludēdi eadē fistula sublatū ex alia. In ficis autē & malis hæc fuit inoculatio antiqua. Virgiliana quærit sinū in modo germine expulsi corticis: gemāq; ex arbore icludit. Et hætenus natura ipsa docuit. Inſtitiope autē casus magister alius: & pene numerosior ad hūc modum. Agricola sedulus casam sepius munimento cingens: quo minus putrescerent sudes: limen subdidit ex hedera. At illæ uiuaci morsu apprehensæ suam ex alieno fecere uitam: apparuitq; truncum esse pro terra. Aufertur ergo terra æqualiter superficies: leuigatur falce truncus. Ratio postea duplex. Et prima inter corticem lignūq; inferendi. Timebant prisce truncū findere. Mox inforate ausi medio. Ipsiq; medullæ calamus inprimebant unum inferentes. Neq; enim plures cupiebat medula subtilior. Postea ratio uel senos adiciit mortalitati eorū ex numero succurrere persuasa per media trunco lenite r̄ fissio: cuneoq; tenui fissuram custodiente: donec cuspidatim decusus descendat in rimam calamus. Multa in hoc seruanda. Primum omnium quæ patiat coitū talē arbor & cuius arboris calamus. Variē quoq; & non in iisdem partibus. Sub est onanibus succus. Vitibus sicisq; media sicciora: & e summa parte conceptus. Ideo ilinc surculi petuntur. Oleis circa medias succus: inde & surculi. Cacumina sitiunt. Facillime coalescunt. Quibus eadem corticis natura: quæq; pariter florentia eiūsdem horæ gignationem succorumq; forciatē habent. Lenta enim res quotiens humidis repugnant sicca mollibus corticū duris. Reliqua obseruatione fissura in modo fiat. Repudiat quippe aduenam inhospitalis duritia: ut in parte micidissima: ne longior multo tribus digyris: ne obliqua ne transluens. Vt

gilius ex cacumine inferi uetat. Certūq; ē ab humeris arborū orientem aëstiuū spectantibus furculos perendos: & e feracibus & e germine nouello: nisi uerustate arbori iteratur: si enī robustiores esse debent. Præterea ut prægnantes: hoc germinatione turgentes: & qui parare illo sperauerint anno. Bini itaq; nec tenuiores digyto minimo. Inferuntur autem & i uer si cum id agitur: ut minor altitudo i latitudinem se fundat. Ante omnia geminantes nite re conuenit: nihil usq; ulcerosum esse aut retortidum. Spei fauet medulla calami cōmissuræ si in matre ligni corticisq; iūgatur. Id enī satius q̄ foris cortici æquari. Calami exacutio medulla ne nudet. Tenui tamē fistula detegat: ut fastigatio leui descēdat cuneo tribus nō amplior digytis. Quod facillime contingit tinctū aqua radētibz ne excutiat in uēto: ne cortex a ligno decidat alterutri. Calamus ad corticē usq; suū deprimatur. Ne laxetur dum deprimitur. ue ut cortex replicetur in rugas. Ideo lachrymantes calamos inferi non oportet. Nō hercule magis q̄ aridos: qui illo mō labat humore nimio cortex. Hoc uitali defectu non humescit neq; cōcorporat. Id etiā religionis seruant: ut luna crescente calamus utraq; deprimatur manu. Et alioquin in hoc opere duæ simul manus minus nituntur: ut necessario tēperamento. Validius enī demessi tardius ferunt: fortius durant. Contrarium ex diuerso: ne hiscat nimium rima: laxeq; capiat: aut ne parum exprimat: aut compressum necet. Hoc maxie præcauendū: ut præualide acipientis trunco in media fissura relinquatur. Quidā uestigio fissuræ falce in truncis facto falice præligant marginem ipsū. Postea cuneos figunt continente uinculo libertatem dehiscendi. Quædā in plantario insita eodē die trānsferuntur. Si crassior truncus inferatur: inter corticē & lignum inferi melius cuneo optime ossico: ne cortice rumpatur laxato. Cerasi libro dempto finduntur. Hæ solæ & post brumam inferuntur: dempto libro habent ueluti lanuginē: quæ si comprehendit isitū: putrefacit. Incolui cuneo adactū utilissime astringitur: In serere aptissimū quā proximum terræ patiat. nodorum trunciq; ratio. Eminere calami sex digytorū longitudine non amplius debent. Cato argillæ uel cretæ harenam finitūq; bubulū admiseri. atq; ita usq; ad lentorem subigi iubet: idq; in terponi & circumlini. Ex iis quæ cōmentatus est facile apperet illa ætate inter lignū & corticem: nec alio modo inferere solitos: aut ultra latitudine duū digitorum calamos dimittere. Inferi autē præcipit pyra ac mala per uer: & post solstitiū diebus. i. post uidentiam. Oleas autē & ficos per uer tantum luna sitiente: hoc est ficca. Præterea post meridiem ac siue uēro austro. Mirum quod non contentus insitum munisse. Vt dictum ē: & cespice ab hymbre frigorebusq; prexisse: ac mollibus bifidorū uiminū fascibz: lingua bubulæ hæbe id genus insup obtegi iubet: eamq; illigari opertā stramentis. Nunc autem habunde arbitretur par leato luto libro farcire duos digytos insito extante. Verno inferentes tempus urget: incitibus se gēmis: præterq; in olea: cuius diutissime oculi parturiūt: minimūq; succi habent sub cortice: q̄ nimis insitis nocet. Punica uero & ficū quamq; alias ficca sint recrastinare minime utile. Pyrū uel florentem inferere licet: & in maiū quoq; mensem protendere insitionē. Quod si longius afferantur poniorū calami rapo infixos optime custodire succū arbitrat. Seruariq; inter duos hymbres iuxta riuos uel piscinas utrinq; serra obstructos.

De uite inferenda.

Ca.

XV.

Item uero in scrobibus siccis stramento opertos ac deinde terra obrutos: ut cacumina existant. Cato uite tribus modis inferit. Præfectam findi iubet per medullam. In eā furculos exacutos ut dictum est addi: medullas iūgi. Altero ut ii sese uites cōtingant: utriusq; in obliquum latere contrario adrafo iunctis medullis colligari. Tertiū genus est: terebrare uitē in obliquū ad medullā: calamosq; addere longos pedes binos: atq; ita ligatum insitum i tritaq; illitum operire terra calamis subrectis. Nostra ætas correxit ut: gallica uteretur terebra: quæ excavat nec urit: quoniam adustio omnis hebetat: atq; ut gēmascere incipiens ligeret calamus. Nec plus quā binis ab insitio emineat oculis ulmeo uimine alligatus: binasq; circumdaretur acie a duabus partibus: ut inde potius distillet humor qui maxime uites infestat. Deinde cum eualuissent flagella pedes binos: uinculum insiti incidere uberrati crassitudine permessa. Vitibus ferendis tempus dedere ab æquinoctio aut tūno ad germinationis initia. Satiuæ plantæ siluestrium radicibus inferuntur natura siccioribus. Si enim satiū siluestribus inferantur: degenerant in fertilitatem. Reliqua cælo constant: Aptissima insitis siccitas. Huius enim remedium appositis fictilibus uasis modicus humor per cinerem distilat. Inoculatio rores amat leues.

q i i

LIBER.

De emplastratione.

Ca.

XVI.

Mplāstri ratio & ipsa ex inoculatione nata uideri potest. Crasso autē maxie cortici
 euenit sicut ē ficis. Ergo āputatis omnibus ramis ne succū auocēt. Nitidissima ī par
 te quāq; prācipua cernatur hylaritas exēpta scutula ita ne descendat ultra ferrum
 cortici īprimatur ex alia cortex par cū sui germinis māma: sic cōpage densata cicatrici locus
 nō sit: & statī unitas fiat: nō humore nō afflatū recipiēs: nihil hominis tamē & luto munire
 & uinculo melius. Hoc genus nō pridē repertū uolūt quinoiuis moribus fauent. Sed id etiā
 apud ueteres grācos inuenitur: & apud Catonē: quī oleā ficūq; sic inferi iussit mensura ē
 prāfinita secūdū reliquā diligentia suā cortices scalpro excidi quattuor digitorū lōgitudi
 ne: & triū latitudine. Atq; ita coagmentari & illa suā intrita oblini. Eadē ratione & in malo.
 Quidā huic generi miscuere fissurā in uitibus exēpta cortice tessella surculo a latere plano
 adigendo. Tot modis insitā arborē. Vidimus iuxta tybures tiliam omni genere pomorum
 onusta alio ramo nucibus: alio baccis: aliunde uite: ficis: pyris: punicis: maiorūq; generibus.
 Sed huic fuit breuis uita. Nec tamē omnē experimētis assequi naturā possumus. Quidā enī
 nāsti nisi sponte nullo modo queunt. Ea q; īmitibus & desertis tātū locis proueniūt. Capa
 cissima insitorū omniū ducitur platanus: postea robur. Verū utraq; sapores corrūpūt. Quā
 dā omni genere inferuntur: ut ficus & punica. Vitis nō recipit emplastra: nec quibus tenuis
 ac caducus rimofusq; cortex. Neq; inoculationē siccae aut humoris exigui fertilissima om
 niū inoculatio: postea emplastratio. Sed utraq; infirmissima: & quae cortice nituntur tātum:
 uel leui aura occissime deplantantur. inserere firmissimū & foecundius quam ferere.

Exemplum huius rei.

Ca.

XVII.

On ē omittēda raritas unius exēpli. Corellius eques romanus Aceste genitus īser
 n uit castaneā suomet ipsā surculo ī neapolitano agro. Sic facta ē castanea quae ab ipso
 nomē accipit inter laudatas. Postea haeres eiusdē libertus corellia nā iterū īseruit.
 Hae ē inter eas differentia: illa copiosior. Hae corelliana melior. Reliqua genera casus īge
 nio suo excogitauit: ac de fractos ferere ramos docuit: cū pali defixi radices cepissent. Mul
 ta sic ferūtur. In primisq; ficus omnibus quidē aliis modis nascēs: prāterq; talea. Optime q;
 dē si uastiore ramo pali modo exacuto adigatur alte exiguo super terrā relicto capite: eoq;
 ipso harena cooperto. Ramo ferūtur & punica palis laxato prius meatu. itē myrtus. Omniū
 horū longitudine triū pedū: crassitudine minus brachiali. Cortice diligenter seruato: trun
 co exacuto. Myrtus & taleis ferit. Morus talea tantū quoniā ī ulmo eā ī feri religio fulgu
 rū phibet. Quā ppter de talearū satū nūc dicēdū ē. Seruādū ī eo ante oīa: ut taleae exferati
 bus fiant arboribus: ne curuae: ne scabrae: aut bifurcae ne ue tenuiores q; ut manū īpleant: ne
 minores pedalibus ut illibato cortice atq; ut sectura inferior ponatur sepe: & quod erit ab
 radice: accumulaturq; germinatio terra donec robur planta capiat.

De cultura talearū: & quibus temporibus insitio fiat.

Ca.

XVIII.

Vae custodiēda ī talearū cultura Cato iudicauerit: ipsius uerbis optime ꝑcipiēmus
 q Taleas oleaginas quas ī scrobe saturus eris: tripedaneas facito. Diligēterq; tracto
 ne liber labore: cū dolabis aut secabis. Quas ī seminario saturus erit: pedales faci
 to. Eas sic īserito: locus bipalio subactus sit beneq; glutrus. Cū taleā demittis pede taleam
 opprimito. Si parū descēdat maleo aut mateola aduicito: cauetoq; ne librū scidas. Cū aduicis
 palo prius locū ne feceris quo taleā demittas: Ita melius uiuet talea. Et ubi trinae sūt: tū de
 niq; curae sint: ubi liber se uertet. Si ī scrobib; aut ī fulcis seras: ternas tales ponito. Eas diu
 ricato sup terrā: nec plus quattuor digytis. Trāuerso semie uel oculis serito. Diligēter exi
 mēre oleā oportet: & radices q; plurimas cū terra ferre. Vbi radices bene opueris: calcare be
 ne ne quod noceat. Si q; qrat qd tēpus oleae ferendae sit: agro siccō ꝑ semētē: agro lēto ꝑ uer
 Oliuetū diebus. xv. ante aequinoctiū uernū īcipito putare. Ex eo die dies. xl. recte putabis. Id
 hoc mō putato. Quā locus recte ferax erit: q; arida erūt & si qd uetus interstegerit ī ea oīa
 eximiro. Quā locus ferax nō erit: id plus cōcidito: araq; bene enodatq;. Stipes leues fa
 cito: circū oleas autūno aplaqueato: & sterē aduicito. Qui oliuetū sapissime & altissime mis
 cebit: is tenuissimas radices exarebit. radices si surū abibūt crassiores fiēt: & eo ī radices oleae
 q; ree abibūt. Quae genera olearū uel ī quo genere terrae uiuere & feri debeāt spectariq; oli
 ueta: diximus ī ratione olei. Mago ī colle & siccis & argilia & iter autūnū & brumā feri iussit.
 In crasso aut humido aut subriguo a messe ad brumā. Quod ꝑcepisse eū africanū itelligit.

Italia qdē nūc uere maxie ferit. Sed & autūno silibeat. Post æquinoctiū. xl. diebus ad uergili
 arū occasū. xliii. soli dies sūt qbus feri noceat. Africa peculiare qdem in oleastro ē inserere.
 Quadā æternitate cōfenescūt p̄xime adoptione uirga emissa: atq; ita alia arbore ex eadē iu
 uenescente. Iterūq; & quoties opus sit: ut eius eadē oliueta cōstent. Inferit aut oleaster cala
 mo & ioculatione. Olea ubiquecus effossa sic male ponit: quoniā uermes q; rauca uocant
 i radice q̄rcus nascūtur & transeūt. Nō humane taleas aut siccare priusq; ferant utilius cō
 ptū. Vetus oliuetū ab æquinoctio uerno itra uergiliarū exortū iterradi alternis ānis melius
 i uerū. Itē muscū circūdare radicis. Circūfodiāt oībus ānis a solstitio duū cubitorum serobe
 pedali altitudine. Stercorari tertio āno. Mago idē amygdalas ab occasu arcturi ad brumā se
 ri iubet. Pyra nō eodē tēpore oīa quoniā neq; floreāt. Eadē oblonga aut rotunda ab occasu
 uergiliarū ad brumā. reliq; genera media hyeme ab occasu sagittæ subfolanū aut septērio
 nē spectantia. Iaurū ab occasu aquilæ ad occasū sagittæ. Cōfessa. n. de tēpore ferendi q; ratio
 ē uere & autūno. id ex magna parte fieri decreuere. Est & alia hora circa canis ortus paucio
 ribus nota: quoniā nō omnibus locis uilis pariter intelligitur. Sed haud omittēda nobis: nō
 tractus alicuius rōem: uerū naturā potius indagātibus. In cyrenaica regione sub etesiarum
 flatu cōferunt. Nec nō & in græcia olē maxime i laconia. Co insula & uites tunc ferit. Cæ
 tēri apud græcos in oculare & inserere nō dubitāt. Sed arborē nō ferūt. Plurimūq; in eo lo
 corū natura pollēt. Nāq; i ægypto omī ferūt mense: & ubicūq; hymbres æstiuī nō sunt: ut i
 idia & æthiopia. Necessario post hanc autūno ferūtur arbores. Ergo tria tēpora eadē germi
 nationis uer & canis arcturū ortus. Neq; enī animalū tācū ē ad coitū auiditas: sed multo
 maior ē terræ ac satorū omniū libido. Qua tēpestiue uti plurimū interest cōceptus. Peculia
 re utiq; in insitis cū sit mutua cupiditas utrinq; coeundi. Qui uer p̄bant: ab æquinoctio sta
 tim admittūt: prædicantes germina prurire: ideo faciles corticū esse amplexus. Qui præfe
 runt autūnū ab arcturi exortu: quoniā statū radicē quādam capiant: & ad uer parata ueniāt
 atq; nō protinus germinatio auferat uires. Quadā tamē statutū tēpus anni habēt ubiq; ut
 cerafi & amygdalæ circa brumā ferendi uel inferēdi. De pluribus locorū sitis optime iudi
 cabit. Frigida & aquosa uerno cōferi oportet. Sicca & calida autūno. Cōmunis quidē italiæ
 ratio tēpora ad hūc modū distribuit. Mora ab idibus februariis in æquinoctiū: pyra in autū
 nū: ita ut brumā. xv. ne minus diebus antecedant. Malis æstiuīs & cotoneis. Itē forbis prunis
 post mediā hyemē i idus februarias. Siliquæ græcæ & persici ante brumā per autūnum. Nu
 cibus iuglandi & pineæ & auellaneæ græcæ atq; castaneæ a chal. martiis ad idus easdē. Sali
 ci & genistæ circa martias chal. Hæc in siccis semine: illā in humidis uirga feri diximus.
 Quæ arbores societate gaudeant: & de disciplina ablaqueādi & accumulādi. Ca. XIX.

Stetiā nūc noua inferēdi rō: ne quid scienā qdē præterea quod usquā iueneri a Co
 lumella excogitata: ut affirmat ipse. Qua uel diuersæ infociabilesq; nature arborū
 copulentur ut fici atq; oleæ, iuxta hanc feri fici iubet: nō ampliore interuallo q; ut
 contingi large possit: ramo oleæ q̄ maxime sequaci atq; obedituro. Eūq; omni interī tēpore
 edomari meditatione curuādi. Postea fico adepta uires: quod euenire trimæ atq; utiq; quin
 quēniū solet: detruncata superficie ipsaq; deputata ut dictum ē adraso cacumine defigi in
 cruce fici custodiū uinculis: nec curuatura fugiatur. Ita quodā propaginū insitorūq; tēpe
 ramēto triēnio cōmuni inter duas matres coalescere. Quarto anno abicissum totum adop
 tantis esse: nondū uulgata ratione haud mihi certe satis comperta. Cæterū eadē illa de cali
 dis frigidisq; & humidis & siccis supradicta ratio & serobes fodere monstrauit. In aquosis
 enim neq; altos neq; amplos facere conuenit. Altos æstiuoso solo & sicco: ut q̄ maxime acci
 piant aquam: contineātq;. Hæc & apud ueteres arbores colendi ratio ē. Feruentibus enī lo
 cis accumulāt æstate radices: operiūtq; ne solis ardor adurat. Aliubi ablaqueant perflatusq;
 admittūt. Iidē hyemē cumulis a gelu uindictant. Contra illi hyemē aperiunt: humorēq; sitiē
 ribus quæruunt. Vbiq; circūfodiendi arbores ratio in circuitu pedes i orbē ternos: neq; id
 in pratis: quando amore solis humorisq; i sūma tellure oberant. Et de arboribus hæc quidē
 fructus gratia ferendis inferendisq; in uniuersum sint dicta.

De salicis & harūdineto: & cæteris cæd uis ad perticas palos.

Ca.

XX.

Inc restat earū ratio: quæ propter alias feruntur: uineas maxime cæduo ligno. Prin
 cipatum in iis optinent salices: quarum satio sit loco madido tamē refosso duos pe
 des & semipedē talea sexquipedali uel pertica: quæ utilior quo plenior. Interuallo
 q; iiii

LIBER.

esse debent pedes senos trime pedibus binis a terra putatione coercentur: ut sic se in latitudinem fundant: ac sine scalis rondeantur. Salix enim secundior est quo terræ propior. Hæc quoque omnibus annis confodi iubent mense aprili. Hæc est uiminalium cultura. Perticulis & uirga & talea feritur fossura eadem. Perticæ ex ea iustum est cædi quarto fere anno. Et hæc autem senescentium propagine partiunt locuta. Pertica imersa ac post annum recisa. Salicis uiminalis iugera singula sufficiunt. xxv. uinearum iugeribus. Eiusdem rei causa populus alba ferit bipedaneo pastinatu: talea sexquipedali biduo siccata palmipede intervallo: terra superiecta duorum cubitorum crassitudine. Harundo etiamnum dulciorem quam hæc solo gaudet. Seritur bulbo radicis quem alii oculum appellant dodrantali scrobe: intervallo duum pedum & semipedis: reficiturque ex sese uetere harundineti extirpato: quod utilius repertum quam castrare sicut antea. Namque inter se radices serpunt: mutuoque discursu necantur. Tempus inferendi priusquam desinit quam oculi harundinum intumescant ante Chalende martias. Crescit ad brumam usque desinitque cum durefcere incipit. Hoc signum quod tempestiuam habet cæsuram. Et hanc autem quotiens & uineam fodiendum putant. Seritur & transfusa non alte terra condita. Erumpuntque singulis oculis totidem plantæ. Seritur deplætata pedali sulco binis obrutis gemmis: ut tertius nodus terram attingat prono cacumine: ne rores concipiat. Cæditur decrescente luna. Vineis anno siccata utilior quam uiridis. Castanea pedamentis omnibus præfertur facilitate tractatus: perdurandi pericaciam: regerminatiæ cædua uel salice lætior. Quærit solum facile: necnon harenosum: maximeque sabulum humidum aut carbunculum: uel tosi etiam facinam: quolibet opaco septentrionali & præfrigidissimo situ uel etiam decliui. Recusat eadem galliam rubricam: caetam omnemque terræ fecunditatem feri nunc diximus: sed nisi ex maxime non prouenit: nec nisi quinque acruatim satis. Perfringi solum debet supra ex nouembri mense in februarium: quo soluta sponte cadunt ex arbore: atque subnascuntur. Intervals sunt pedalia undique sulco dodrantali. Ex hoc seminario transferuntur in aliud bipedali intervallo plus biennio. Sicut & propagines nulli quidem faciliores. Nudata enim radice tota in sulco prosternitur. Tunc ex cacumine super terram relicto renascitur & alia ab radice. Sed translata nescit hospitari: paucæque nouitatem. Biennio fere postea profilit. Ideo nucibus potius quam radice plantaria cædua implentur. Cultura non alia quam supradictis fodiendis supputandisque per biennium sequens. De cætero ipsa se colit umbra stolones superuacuos enecante. Cæditur intra septimum annum. Sufficiunt pedamenta ingeri unius uicenis uinearum iugeribus quando etiam ea bifida stirpe fiunt: durantes ultra alteram siluæ suæ cæsuram. Aesculus similiter prouenit cæsuræ triennio senior: minus morosa nasci. In quacunque terra feritur: nascitur & balano sed non nisi aesculi scrobe dodrantali: intervallo duorum pedum feritur leuiter quater anno. Hoc pedamentum minime putrescit: læsusque maxime fruticat. Præter hæc sunt cædua quæ diximus: fraxinus laurus: persica: corylus: malus: sed tardius nascuntur. Terram defixa uix tolerant: non modo humorem. Sambucus contra firmissima ad palum: taleis feritur ut populus. Nam de cupresso satis diximus. Et prædictis uelut armamentis uinearum.

De culturis & disciplina excolendarum uinearum. Ca. XXI.

Est ipsarum natura præcipua tradenda cura. Vitium furculis & quarundam arborum quibus fungosior intus natura est: geniculatis ramorum nodis interserpiunt medullam. Ferulae ipsæ breues: & ad summa breuiore articulis utique duobus internodia includunt. Medulla siue illa uitalis anima est ante se tendit longitudinem impellens quadi nodi peruia patet fistula. Cum uero concreti ademere transierim: percussa arumpit ab ima sui parte: iuxta priorem nodum alternis laterum semper inguinibus ut dictum est in harundine ac ferula: quorum dextrum ab imo intelligitur articulo: leuimum proximo: atque ta peruias. Hæc uocatur in uite gemma: cum ibi celsipitem facit. Ante uero quam faciat in concauo oculos: & in cacumine ipso germine. Sic palmites nepotes uuae folia pampini gignuntur. Mirumque firmiora esse in dextra parte genita. Hoc ergo in furculis nodos cum feruntur medios secare oportet: ita ne profluat medulla & in fico quidem dodrantales paxilli solo patefacto feruntur sic ut descendant quæ proxima arbori fuerint. Duo oculi extra terram emineant. oculi autem in arborum furculis proprie uocantur unde germinant. hæc de cædia & in plætiis aliquando eodem anno ferunt quos fuisse laturos fructus in arbore: cum tempestiue satis signantes ichoatos conceptus aliubi parit. Ita satas ficos tertio anno transfere facile. Hoc p

senescendi celeritate attributum huic arbori ut citissime prouehiat. Vitium numerosior
 factus. Primū oīum nihil feritur ex iis nisi inuile & deputatū in farmento. Opputatur autē
 quicquid proximo tulit fructū. Solebat capitulatus utrinq; e duro furculus feri: eoq; ar-
 gumeto malleolus etiā uocatur nūc. Postea auelli cū sua calce ceprus est: ut in fico: neq; ali-
 ud est uiuacius. Tertiū genus adiectū etiā expeditus sine calce: quod sagitta uocatur
 cū in torti pangunt. Id enī cū decisi nec in torti trigēmes. Plures autē ex eodē furculo hoc
 modo fiūt. Serere ē pāpinariis sagittas sterile est: nō nisi fecundas oportet. Quæ raros ha-
 bent nodos in fœcudā iudicātur. At defitas gēmarū fertilitatis indicū est. Quidā feri ue-
 rant: nisi eos qui floruerint furculos. Sagittas serere minus utile. quoniam in transferendo
 facile rūpitur quod in tortū fuit. Serūtur pedali nō breuiore lōgitudine qnq; sex ue nō
 dorū. Pautiores ue trib; gēmis in hac mēsurā esse nō poterūt. Inferi eodē die quo putantur
 utilissimū. Si multo postea necesse sit serere custoditos uti p̄cipimus oportet caueri utiq;
 ne extra terrā positi sole inarescāt: uēto ue aut frigore hebetent. Qui diutius in fico fuerit
 priusq; serant in aqua pluribus diebus reuiuiscāt. Solū apricū & q̄ amplissimū in seminario
 siue in uinea bidere pastinari debet ternos pedes bipalio alte in area reici quaternorū pe-
 dum fermēto: ita ut in pedes binos fossa p̄cedat. Fossatū purgari & extēdi ne crudū relinq-
 tur. Verū & exigi mēsurā. Male pastinatum depræhēdūt scāna inequalia. Metiēda est & ea
 pars quæ interiacet puluinis. Surculi serūt & in serobe & in sulco lōgiore: super quos tener
 rima ingeritur terra. Sed in gracili solo frustra: nisi substrato pinguiore. Nec minus q̄ du-
 os inegi oportet: & p̄ximā attingi terrā: & eodē paxillo deprimi & spissari. Interesse in plā-
 tario sexq; pedes inter bina semina in latitudine: in lōgitudine semisses. Ita satos malleolos.
 xxiii. mense recidere ad imū articulū: nisi ipsi parcat. Oculorū inde materia emicat cū aq̄.
 xxxvi. mense uiuæ radix transfert. Est & luxuriosa rō uitēs serēdi: ut quattuor malleoli ue
 hemētī uinculo colligēt in parte luxuriosa: atq; ita uel per ossa bubuli cruris uel per colla
 fistilia traiecti obruant binis eminetibus gēmis. Tumescūt hoc modo recisq; palmitē emir-
 tūt. Postea fistula fracta radix libere capit uitēs: uuāq; fert: & oīum corporū suorū acinos.
 In alio genere in uetu nouitio findit malleolus: medullaq; erasa in se colligātur ipsi caules
 ita ut gēmis parcat omni mō. Tū malleolo in terrā fixo mixta serit: & cū spargere cœpit cau-
 les decidiē: fōditurq; sapius. Talis uix acinos nihil intus signi habituros. Columella p̄nit-
 tit: cū uiuere femina ipsa per quā mīrū sit: & medulla adēpta nasci. Surculus etiā quibuscūq;
 fit articulatio arboris nō omittēdū uidet. Nā p̄ buffi tenuissimis quinīs senis ue colligatis
 depacti pueniūt. Quōdā in obseruatōe erat ut defringerent ex imputata buxo: aliter uiue-
 re nō crediti. Detrahēre hęc experimēta seminarū cura p̄. Sequit uinearū rō. Quinq; gene-
 rū hęc. Sparis per terrā palmitib; aut per se uite subrecta: uel cū aminiculo siue iugo. Aut
 pedatæ simplici iugo. Aut cōpluuiatæ quadruplici. Quæ pedatæ rō erit eadē intelligētius
 quo p̄: in qua sine aminiculo uitēs per se stabit. Id enī nō fit nisi pedamēti inopia. Simplici
 iugo cōstat porrecto ordine quē canteriū appellāt. Meliorq; ea uino: qn̄ sibi ipsa nō obun-
 brat: assiduōq; sole coquitur: & afflatū magis sentit: & celerius rorē dimittit. Pampinationi
 quoq; & occationi oīq; operi faciliōr. Super cætera deflorescit utilius. Iugū fit pertica aut
 harūdine aut crine funiculoue: ut in hispania brundusioq;. Cōpluuiatā copiosior uino est:
 dicta a cauis ædiū cōpluiis. Diuiditur in quaternas partes totidē iugis. Huius serēdi rō di-
 cetur eadē ualitura iū oī genere in hoc uero numerosior tantū. His uero tribus feritur mo-
 dis. Optime in pastinato: proxime in sulco: nouissime in serobe. De pastinatione dictū est.

De sulco & uinearum putatione.

Ca. XXII.

Vico latitudo palæ est. Scrobibus ternorū pedū in quacūq; partē. Altitudo in quo
 cūq; genere tripedalis: ideo nec uitēs minor trāsseri debet. Extatura etiā duabus
 gēmis. Emolliri terrā minutis in serobe iam sulcis finiq; misceri necessariū. Cliuo-
 sa altiores possēt scrobes. Præterea puluinis a deuexitate labris. Quæ ex iis lōgiore fiet
 ut uitēs binas accipiant. E diuerso aliæ locabūtur. Esse uitēs radicē in media serobe oportet
 Sed ipsam in nixam solido in orientē æquinoctialem spectare. Adminicula prima e calamo
 accipere. Vineas limitari decumano. xviii. pedū latitudinis ad cōtrarios uehiculorū transi-
 tus: aliisq; cōuersis limitibus. Denū pedum distingui per media ugera. Aut si maior modus
 sit totidē pedum cardine quot de cumano limitari. Semper uero quintanis semitari: hoc est
 in quinto. quoq; palo singule iugo paginæ includantur. Solo spisso non nisi repastinato:

LIBER.

nec nisi uineæ radicē fert. Tenero & soluto uel malleolū uel sulco uel scrobe. In colles sulcos agere transversos melius q̄ pascinare ut deflunia palis eorum contineantur. Aquoso cælo uel sicco solo malleolos ferere autūno: nisi si tractus ratio mutauerit. Sicus enim & calidus poscitur feri: humidus frigidusq̄ etiā ueri exitu. In arido solo uineæ radix quoq̄ frustra feritur. Male & in siccis malleolus: nisi post hyemem: aut in riguis uel frondēs uitis: & usq̄ ad solstitiū recte: usq̄ uer ut in hispania. Quiescere uentos sationis die utilissimū. Pleriq̄ austros optāt. Cato abdicat. Interesse medio temperamēto inter binas uites oportet pedes quos. Minutū autē lato solo pedes quaternos. Tenui plurimū octonos. Umbri & marfi ad uicenos intermittūt arationis gratia in iis quæ uocant proculeta. Pluuio & calliginoso tractu ratiore ponit: sicco desiores cōgruit. Subtilitas parsimonie cōpendia inuenit. Cū uinea in pascinato seratur: ob iter seminariū faciēdi ut uineæ radix loco suo & malleolus qui trās feratur inter uites ordine seratur. Quæ ratio in iugero circiter. xvi. uineæ radicē donat. In ytra biēniū autē fructus quo tardius in lato puenit q̄ in trans lato. Uineæ radix posita in uinea post annū refecatur usq̄ ad terrā: ut unus tantū emineat oculus amniculo iuxta affixo & fimo addito. Simili modo & secūdo anno reciditur uiresq̄ cōcipit: & intra se pascit suffecturus oneri: alias festinatione pariēdi graciliscat: ac e mucida (ni cobibeatur) castigatone tali in fetū exeat tota. Nihil auidius nascitur: ac nisi ad pariēdū uires seruent: tota fit fetus. Pedamēta optima quæ diximus aut radice: robur: oleaq̄: aut si nō sint palis: iunipero: cupressu: alburno: sambuco. Reliquorū generū fudes oībus annis recidunt. Saluberrima in iugo harundo connexa falsiculis durat quinīs annis. Cū breuiores palmites sarmento iungūtur inter se funiū modo: ex hoc arcus funera dicūtur. Tertius uineæ annus palmitē uelocē robur stūq̄ emittit: in quē faciat etas uitē. Hic in iugū insitit. Quidā tūc excacāt eū spina falce auferēdo oculos: ut noxia iniuria lōgius euocet. Vtilior enī cōsuetudo pariēdi latiusq̄ pampinos adiudicate detergere usq̄ quo placeat roborari eam. Sunt qui uetāt tāgi proximo anno: quo translata sit: neq̄ ante quadragēsimū mensem falce curari. Tūc autē ad tres gēmas recidi. Alii pximo quidē anno recidūt. Sunt ut ternos quaternosue singulis annis adiciūt articulos quarto demū perducāt ad iugū. Ideo utriusq̄ fructū tardū. Præterea retorridum & nodosum puluinosumq̄ reddit in cremēto. Optimū autē matrē esse firmā: postea fortūm audacē. Nec tutū est quod cicatricosum: magno imperitiæ errore. Quicquid est tale plagis nascitur nō a matrē. Toras enim habet illas uites dū roboratur: & annos accipit tota fetus cū permissum fuerit nasci. Nil natura portionibus parit. Quæ cū excreuerit satis firma pro tinus in iugo collocari debet. Sin etiā in infirmior erit: sub ipsa iugo hospitari: recisa uiribus nō ætate decernit. Temerariū est ante crassitudinē pollicarē uitū imperare. Sequēti anno palmites salutētur pro uiribus matris singuli aut gemini. Idem & secundo si cogit infirmas nutriātur. Tertioq̄ demū anno duo adiciāt. Nec sunt plures quaternis unq̄ permit tendi. Breuiterq̄ nō indulgēdū est: & semper inhibēda fecūditas. In ea est enim natura: ut parere malit quā uiuere. Quicquid materiæ adimit fructū accidit. Illa semina mauult quā fructū gigni quoniā fructus caduca res est. Sic perniciose luxuria: nec ampliat se sed egerit. Dabit consiliū & soli natura. In macro etiā si uires habebit: recisa intra iugū moretur: ne oīs foetura sub eo exeat. Minimū id esse debet interuallū: ut attingat iugum: superetq̄ non teneat: adeo non recubat in eo nec deliquate se spargat. Ita temperetur hic modus: ut cre scere etiā malit q̄ parere. Palmes duas tres ne gēmas sub iugo habere debet ex materiis quibus materia nascatur. Tunc per iugū mergi alligariq̄ ut sustineatur iugo nō pendeat. Vinculos mox astrictus a tertia gēma aligari quoniā & sic coercetur impetus materiæ. Den sioresq̄ citra pāpini exultant: cacumē religari uetāt. Natura hæc est deiecta pars aut præligata fructum dat plurimumq̄ ipsa curuatura. Quod citra est materia mittit: offēdante cre do spiritu & illa quam diximus medulla. Quæ ita emicnerit materia fructum dabit anno se quente. Sic duo genera palmitum. Quod e duro exit materiæq̄ in proximū annum promittit pāpinariū uocatur. Aut ubi supra cicatricē est: fructuariū. Alterū ex amniculo palmitē semperq̄ fructuariū relinquitur sub iugo. Et qui uocatur custos. Hic est nouellus pal mes nō lōgior tribus gēmis: proximo anno materiā daturus: si uitis luxuria se consumpserit. & alius iuxta eū uerucæ magnitudine qui furculus appellat. Si forte custos fallat. Vitis anteq̄ septimū annū cōpleatur a surculo euocata ad fructū eiu uenescit: ac moritur. Nec ueterem placet palmitem in longū & ad quartum usq̄ pedamentū emitti: quod alii draco

nes: alii iuuniculos: ut faciant quæ masculula appellat. Cū induruit uitis: pessimū in uinea traducere. Quinto anno & ipsi palmites intorquetur: singuleq; & singulis materiæ emittuntur: ac deinde & proximis prioresq; amputant. Semp custodē relinqui melius. Sed is proximus uiti esse debet: nec longior q̄ dictū est. Et si luxuriauerint: palmites intorqueri ut quattuor materias uel duas si iungat erit uinea emittat. Si per se uitis ordinabitur sine spedamento qualescūq; tū initio admiraculū desiderabit: dū stare condiscat & recta surgere. Cætera primordia eadē. Diuidi autē putatione pollicis inæquali examine undiq; ne prægrauet fructū parte aliqua: ob iter idem deprimēs phibeat in excelsum emicare. Huic uineæ triū pedum altitudo excelsior nrat: cæteris a quinto: dū nō excedat hoīs lōgitudinem iustā. Iis quicq; quæ sparguntur in terra breuis ad innitēdum caueas circūdant: serobibus per ambitū adis ne uagi palmites inter se pugnet occurrentes. Maiorq; pars terrarū ita supinā in tellure uī demia metit. Si quidē & in africa & in egypto syriacq; ac tota asia & multis locis europæ hic mos pualet. Ibi ergo iuxta terrā cōprimi debet uitis. Eodē modo & tpe nutrica radice: quo iniungata uinea: ut semp tantū pollices relinquitur fertili solo cū tribus gēmis: graciliore q̄ nis. Præstatq; multos esse q̄ longos. Quæ de natura soli piximus tanto potētia sentitūtur: q̄to proprior fuerit uua terræ. Gēnera separari ac singulis cōferi tractibus utilissimū. Mixtura enī gēnerū etiā in uino nō modo in musto discors. Aut si misceantur nō alia q̄ pariter maturescētia iungi necessariū. Iuga altiora quo latior ager & quo planior. Itē roscido nebuloso minusq; uentoso cōueniūt. Cōtra humiliora gracili: & arido æstuoso: uentisq; exposito. Iuga ad pedamētū quā arctissimo nodo uincin oportet: uitē leui cōtineri. Quæ gēnera uitiū & in quali solo cæloq; essent cōferenda: cū enumerare uis naturas earū & uinorum notamus. De reliquo cultu uehemēter ambigitur. Plærīq; æstate tota post singulos rores cōfodi iubēt uinea. Alii uetāt gemātem: decuti enī oculos tactuq; intratiū deteri. Et ob id arcendū procul omne quidē pecus: sed maxime lanatū: quoniā facillime auferat gemmas. Inuincos & pubescente uua rostros. Satisq; esse uinea ter anno cōfodi: ab equinoctio uerno ad uergiliarū exortū: & canis exortū: & nigrescere acino. Quidā ita determināt. Viterē semel a uindemia ante brumā cū alii ablaqueare & stercorare satis putēt. Iterū ab idib; aprilis: anteq; cōcipiat: hoc est in. vi. idus maii. Deinde priusq; florere incipiat & cū defloruerit: & uariante se uua: Peritiores affirmāt si iusto sepius fodiatur: in tātū tēnere scere acinos ut rūpātur. Quæ fodiūtur ante feruētes horas diei fodiēdas cōuenit. Sicuti lutū neq; arare neq; fodere. Fossione puluē excitatū contra soles nebulasq; prodesse. Pāpinatio uerna in cōfesso est ab idibus maiis intra dies decē utiq; ante q̄ florere incipiat: & eā infra iugum debere fieri. De sequente uariant sentētiæ. Cū defloruerit aliqui pāpinādū putāt. Alii sub ipsa maturitate. Sed de his Catonis præcepta decernēt. Nāq; & putationum tradenda ratio est. Protinus hanc a uindemia ubi cæli tepor indulget adoriūtur. Sed hoc fieri nunq̄ debet ratione naturæ ante aquilæ exortū: ut in syderū causis docebimus proximo uolumine. Immo uero fauonio: quoniā aceps culpa sit præpropere festinationis. Si saucias recēti medicina mordeat quædā hyemis ruminatio certū est gēmas earū frigore hebetari: plagasq; findi. Et cæli uitio exuri oculos lachryma distillante. Nā gelu fragiles fieri quis nesciat? Operarū ista computatio est. In latifundis nō legitima naturæ festinatio quo maturius putantur apertis diebus: eo plus materie fundūt: quo ferius eo fructū uberiorē. Quare macras prius cōuenit putare: ualidas nouissime. Plagam omnem obliquā fieri: ut facile decidat hymbres: & ad terram uerti q̄ leuissima cicatrice acie falce exacta plagasq; cōuelata. Recida autē semper inter duas gēmas: ne sit uulnus oculis in recisa parte. Nigrā esse eā existimant: & donec ad sinceram ueniat recidendā: quoniam e uitiōsa materie utilis nō exeat. Simacra uitis idoneos palmites nō habeat: ad terrā recidi eam: nouosq; elici utilissimū. Im pampinatione nō hos detrudere pampinos qui cū uua sint. Id enī uuas supplātas: præterq; in nouella uinea. In utiles iudicantur in latere nati nō ab oculo. Quippe etiā uua quæ nascatur e duro rigescente ut nili ferro detrahi non possit. Pedamentum quidam inter duas uites utilissimū putāt statui: & facilius ablaqueantur: ita meliusq; est uniuge uineæ: si tamen & ipsi iugo sint uires: nec statui infecta regio. In quadripertita quā proximum oneri adminiculum esse debet ne tamen impedimentū sentiat ablaqueatio cubito abesse nō amplius. Ablaqueari autem priusq; putari iubēt. Caro de omni cultura uitiū ita præcipit. Quam altissimam uineam facito: alligatoq; recte dum ne nimium constringas: hocq; modo eam curato. Capita uitiū

LIBER.

putata circūfodito. Arare incipito. Ultra citraque sulcos perpetuos ducito. Vites teneras que primū propagato. Veteres quāminimū castrato. Potius si opus fuerit denicito: biēniūque post p̄cidito. Vitē nouellā refecari tū erit tēpus: ubi ualebit. Si uinea ab uite caluata erit sulcos interponito: ibique uiuā radicē serito. Vmbrā a fulcis remoto crebroque fodito. In uinea ueteri serito ocimū. Si macra erit quod granū capit ne serito. Et circūcapita addito stercus: paleas uinaceas: aliqd horūce: Vbi uinea frondere cōepit pāpinato. Vineas nouellas alligato crebro: ne caulis p̄stingatur. Et quā iā in perticā ibit eius pampinos teneros alligato leuiter porrigitoque. Quā ubi recte steterint: ubi uua uallaria fieri cōeperit: uites subligato. Vitis i serio uua est per uer. altera cū uua flore ea optima est. Vineā ueterē si in aliū locū trāsseri e uoles: dūtaxat brachiū crassum primū deputato. Binas gēmas ne amplius relinquito. Ex radicibus bene effodito. Et caue radices ne faucies. Ita uti fuerit ponito in scrobe: aut in sulco: operitoque & bene occultato. Eodēque modo uineā statuito: alligato: floxatoque uti fuerit crebroque fodito. Ocimū quod in uinea feri iubet antiqui appellabant pabulū umbræ patiens quod celerime prouiciat. Ratio arborum. Ca. XXIII.

Equit arbusi rō mirū in modū dānata a Serfenna patre filioque: celebrata Scrofae uetustissimis post Catonē p̄tissimis: ac ne a scrofa quidē nisi uni italiæ cōcessa: cū tā lōgo iudicē euo. Nobilia uina non nisi in arbutis gigni: & in iis quoque laudatiora sūmis: sicut uberiora imis: adeo excelsitate pficit. Hac rōne & arbores eligunt. Prima oīum ulmus excepta ppter nimīā frōde atimia. Deinde populus nigra eadē de causa minus densa folio. Nō sp̄nūt plerique & fraxinū ficūque & etiā oleā: si nō sit umbrōsa ramis. Harū sar? cultusque abūde tractatus est. Ante tricesimū sextū mēsem attingi falce uerant. Alterna seruāt brachia. Alternis putanant. Sexto anno maritātur. Trāspadana italia p̄ter supradicta cornu: populo: tilia: acere: orno: carpino: quercu arbutat agros. Venetia salice ppter uliginē soli. Et ulmus detruncata a media inter ramorū scāna digerit: nulla fere: xx. pedū altiore arbore. Tabulata earū ab octauo pede altitudinis dilatant in collibus siccisque agris. A duo decimo in capestribus & humidis. Meridianū solē spectare palmites debet. Rami a proiectu digytorū modo subrigi consili in iis tenuiū quoque uirgultorū barba ne obūbrent. Interual lū iustū arborū si aret solū: quadrageni pedes in terga frōtēque in latera uiceni. Si nō aretur hoc in oēs partes. Singulis denas sēpe adnutriūt uites: dānato agricola minus ternis. Maritare nisi ualidas in inicu: encāre ueloci uitū in cremeto. Serere tripedaneo scrobe necessarium distātes inter sese arborēque singulis pedibus. Nihil ibi malcolis atque pastinationi. Nulla fodiēdi impēdia utpote cū arbuti rō hac peculiari dote p̄stet: que in eodē solo feri fruges & uitibus prodest. Superque quod uindicās se altitudo nō ut in uinea ad arcēdas aīaliū iniurias pariete uel sēpe uel fossarū utique sp̄endio muniti se cogat in arbutu. Et p̄dicta est sola uiuā radicis ratio. Item propaginū: & hęc gemina ut diximus. Qualorū in ipsa tabulato maxime p̄bata: quā a pecore tutissima est. Altera deflexa uite uel palmitē iuxta suā arborē: aut circa proximā calibē. Quod supra terrā est e matre radi iubet: ne fruticet. In terra pauiores gēme quattuor obruūtur ad radicē capiēdā. Extra in capite binæ relinquūtur. Vitis in arbutu quattuor pedes in lōgo cōstat: oī sulco tres lato: alios duos cū semipede. Post annū propagō incidit ad medullam: ut paulatim radicibus assuescat suis. Caulis a capite ad duas gēmas reciditur. Tertio totus mergus absceiditur: reponiturque altius in terrā ne ex reciso frōdeat. Tolle uiua radix a uindemia prius debet. Nuper reptū draconē ferere iuxta arborē: ira palmitē appellamus emeritū: pluribusque induratū annis. Tunc p̄cisum quā maxima amplitudine tribus partibus lōgitudinis derafo cortice quatinus ohruat unde & rasile uocāt: dep̄nere sulco: reliqua parte ad arborē erecta: ocissimū in uite. Si gracilis sit uitis aut terrauisitatū est. quā p̄xime solū decidi donec firmetur radix: sicut neque rosicidā feri: neque septētrionis statu. Vites aquilonē spectare debent ipse: palmites autem earūdem ad meridiem. Non est festinādum ad putationē nouelle: sed primo in circulos materies colligēda: nec nisi ualidæ putatio admonenda. Seriora fere anno ad fructū arbutū quā uitis iugata. Sunt qui omnino putari uerant priusque arborum longitudinem æquauerit. Prima falce sex pedes a terra recidatur flagello infra relicto & nasci coacto in curuationem materiz. Tres ei gēmæ non amplius deputato superfint. Exque iis emissi palmites proximo anno imis inferantur scanis: ac per singulos annos ad superiora scandant: relicto semper duramento in singulis tabulatis. & emissario uno qui subeat usque quo placuerit. De cetero putatione omni flagello

la quæ proxime tulerint recidatur. Noua circūcisil undiq; capreolis aspergantur in tabula-
tis. Vernacula putatio deiectis per ramos uitium crinibus circumuehit. arborem: crinesq;
ipso uis. Gallica in traduces porrigitur. Aemilia uia in radices atiniarum ambitur fron-
dem earum fugiens. Est quorundam imperitia sub ramo uitem uinculo suspendendi suffo-
cantium iniuria: quando contineri debet uimine non arctari. Quinimo etiam quibus sali-
ces supersunt molliore hoc uinculo facere maluit: hærbaq; quæ siculi uocant ampelodes-
men. Græcia uero uniuersa iunco cypero ulua. Liberam quoq; uinculo per aliquot dies pa-
gari: & in conditâ spargi: atq; in terra quâ per totum annum spectauerit recubere. Nâq; ut
ueterina a iugo & canes a cursu uolutatio uiuat: ita tum & uitiū porrigi lûbos. Arbor quo-
q; ipsa gaudet assiduo leuata onere similis respirati. Nihil est in opere naturæ: quod nō ex-
emplo dierū noctūq; aliquas uices feriarū uelit: ob id protinus a uindemia putari: & lassas
etiā fructu edito improbat: ut putatæ rursus alligentur alio loco. Nâq; orbita uinculi
sentiri uexatione nō dubia. Traducis gallicæ cultura binis utrinq; lateribus: si pars qua
drageno distet spatio: quaternis. Viceno inter se obuū miscuntur alligaturq; uno concilia-
ti uirgultorū comitatu ob iter ligati qua deficiant. Aut si breuitas nō patiatur ipsorū: ad al-
ligato protenduntur in uiduam arbore iunco. Traducē bimū præcidere solebant. Onera-
tis enim uetustate melius donare tēpus ut transilē faciant: si largiatur crassitudo. Alias uti-
le toros futuri draconis pasci. Vnū etiā genus est mediū inter hæc & propaginem. Totas
supplantādū in terra uites: cuneisq; findēdi & in sulcos plures simul ex una propagadi gra-
uitate singulorū firmata circūligatis hastilibus: nec recisil qui a lateribus excurrunt pame-
pinis. Nouariensis agricola traducū turba nō cōtentus: nec copia ramorū impositis etiā
patibulis palmite circūuoluit. Itaq; præter soli uicia cultura quoq; torua fiunt uina. Alia
culpa iuxta urbē uaracinis: quæ alternis putantur annis: nō quia id uiti conducatur: sed quia
uilitate redditū impēdia excuperet. Mediū tēperamētū in carfulano sequitur: cariosalq; tā-
tum uitis partes incipientes marcescere deputado: cæteris ad uā relicis detracto onore su-
peruacuo pro nutrimento omni est raritas uulneris. Sed nisi pingui solo talis cultura dege-
nerat in labruscā. Arbusta arari q; alissime desiderat: & si tancum frumenti ratio nō exigat.
Pampinari ea nō est mors: & hoc cōpendiū opere. Deputantur cum uite pariter interlocata
densitate ramorum: qui sint superuacui: & absumāt alimenta. Plagas ad septentrionem: aut
ad meridiem spectare uetuius. Melius si neq; in occasus solis. Diu enī dolent talia quoq;
ulcera & difficile sanescūt algēdo minus æstuantoue. Nō eadē in uite quæ in arbutus liber-
tas: quoniam cætera latera & facilius abscondere q; detorquere quo uelis. Plagas in arborum
confura supinare uelut calices faciendi ne consistat humor. Viti adminicula addenda quæ
scandat apprehensa si maiores sint.

De seruandis uitis & morbis arborum.

Ca. XXIII.

Itium generosarū pergulas quinquatribus putandas: & quartū seruare uvas libeat
u decrecente luna tradūt. Quæ uero interlunio sint putatæ nullis a salium obnoxias
esse. Alia rōnē plena luna noctu tōdendas: cū sit ea in leone: scorpiōe sagittario: tau-
ro: atq; in totū serendas plena aut crescente utiq; censent. Sufficiunt in italia cultores de-
ni in centena iugera uinearū. At abunde de satū cultorū arborū tractato quoniā de palmis
ac cytis peregrinis arboribus affatū diximus: nequid desit: indicāda reliqua natura sit ma-
gnopere pertinens ad omnia ea. Infestantur nâq; & arbores morbis. Quid enim gentiū ca-
ret iis malis? Et siluestriū quidam perniciosos negant esse: uexariq; tantū grandine in ger-
minatione aut flore: Aduri quoq; feruore aut flatu fragiliore præpostero die q; suo. Frigo-
ra etiam obsunt ut diximus. Quid ergo? nōne & uites algore intereūt? Hoc quidē est quo
deprehendat soli uitiū: quoniā nō euenit nisi in frigido: itaq; per hyemes cæli rigore proba-
mus. Nō enim solum infirmissimæ arbores gelu periclitantur: sed maxime: uexatissq; ita pri-
ma cacumina inarescunt quoniā præstrius gelu nō potuit eo puenire humor. Arborū q;
dam cōs morbi: quidā priuati generū. Cōis uermiculatio est. Sideratio & dolor membrorū
unde partiū adhibita societate nominū quoq; cū hominū miseris trūca dicimus certe cor-
pora & oculos germinum exustos: ac multa simili sorte. Itaq; laborant & fame & cruditate:
quæ sūt humoris quæitate. Aliq; uero & obesitate: ut oia quæ ferūt resinā nimia pinguedi-
ne in redā mutantur: & cū radices quoq; pinguescere cœpere itererūt. Ut aialia nimio adipe
tō & pestilētia per genera: sicut inter homines: nūc seruitia: nūc plebes urbana uel rustica.

LIBER.

Vermiculantur magis minus ut quædā: oēs tñ fere. Idq̃ aures canis corticis sono experient. Iam quidē & in hoc luxuria esse coepit: prægrandesq̃ roborū delicatiorē ut in cibo. Cossos uocat. Atq̃ etiā farina saginati. In quocq̃ altiles fiunt. Maxime autē arborū hæc sentiūt pyri: mali fisci. Minusq̃ quæ amare sunt & odorare. Eorū qui in ficis existunt alii nascuntur ex illis: illos parit qui uocatur cerastes. Omnes tamē in cerastē figurant: sonūq̃ edunt puuli stridoris. Et sorbus arbor infestatur uermiculis ruffis pilosis: atq̃ ita emoriē. Mespila quoq̃ in senecta obnoxia ei morbo est. Sideratio tora e cælo constat. Qua ppter & grādo in iis causis intelligi debet: & carbūculatio: quod pruinarū iniuria euenit. Hæc enim uerno tempore inuitatis & erūpere audētibus satis mollibus insidens adurit acrescētes germinū oculos: quod in flore carbūculū uocant. Pruniæ perniciosior natura: quoniā lapsa perfidet: gelatq̃: ac natura quidē ulla depellitur: quia nō sit nisi in moto aere & sereno. Propriū tamen siderationis est sub ortu canis siccitatū uapor: cum insit ac nouellæ arbores moriūtur: p̃cipue ficus & uites. Olea præter uermiculationem quam æque ac ficus sentit. Clauum etiā patitur siue fungum placenti uel patellā. Hæc est solis exustio. Nocere tradit Cato & rubrum mustum. Nocet plerūq̃ uitibus atq̃ oleis nimia & fertilitas. Scabies cōmunis omnium est. Impetigo & quæ adnasci solent coctæ peculiaris fidorū uitia. Nec ubiq̃. Sūt enim quædam ægitudines & locorum. Verū ut homini neruorū cruciatus: sic & arbori: ac duobus æque modis. Aut enim in pedes hoc est radices erūpit uis morbi: aut in articulos: hoc est cacuminū digytos: qui longissime a toto corpore exeunt. Inarescunt ergo & sunt apud grecos sua nomina utriq̃ uitio. Vndiq̃ primo dolor: mox & macies earum partium fragilis: postremo tabes morbusq̃ nō intrāte luco: aut nō perueniēte: maximeq̃ id fieri sentiunt Caprificus oibus imunis est: quæ adhuc diximus. Scabies gignitur roribus lentis post uetigilias. Nam si rariore fuerit perfundit arborē: nō scalpūt scabiez. Ceterū si cadūt siue hymnes nimii fuerit. Alio modo ficus laborat radicibus madidis. Vitis præter uermiculationem & siderationē morbus peculiaris articulationis tribus de causis. Vna ui tēpestatū germinibus ablati. Altera ut notauit Theophrastus in supinū excisis. Tertia cultura imperitia læsis. Omnes enī earū iniuriæ in articulis sentiuntur. Siderationis genus est in his deflorescentibus roratio. Aut cū acini priusq̃ crescant decoquuntur in callū. Aegrotant & cū alserelēsis uredine attonsarū oculis. Ex calore hoc euenit intempestiuo: quoniā oīa modo cōstant: certo tēperamēto fiunt. Et culpa uinitorū collentium: cum præstringūtur ut dictū est. Aut circūfossor iniuriolosū uerberauit. Vel etiam subarator imprudens luxauit radices: corpusque desquāmauit. Est & quædam cōtusio falcis hebetioris. Quibus oibus causis difficilius tollerā frigora aut æstus: quoniā in ulcus penetrāt oīa a foris iniuria. Infirmissima uero malus maxime quæ dulcis est. Quibusdā debilitas sterilitatem nō necē affert: ut si quis pino cacumē auferat uel palmæ. Sterileseunt enī nec moriūtur. Aegrotāt aliquando & poma ipsa per se sine arbore: si necessariis tēporibus hymbres aut repores uel afflatus defuere. aut cōtrario, abūdauere. Decidūt enim aut deteriora fiunt. Pessimū est inter omnia cū deflorescentē uitē & oleā percutit hymbes: quoniā simul defluit fructus. Sūt eadē causa nascentes & erucæ dirū animal: eroduntq̃ frōdē: aliæ florē. Oliuarū quoq̃ ut in miletō: ac de pastā arborē turpi facie relinquūt. Nascit hoc malū tēpore humido & lēto. Fit aliud ex eo dem si sol agrior inscetus inuulerit ipsum uitū: ideoq̃ mutauit. Est etiā peculiare oliuīs & uitibus: quod araneū uocant: cū ueluti tele inuoluunt fructū & absūmūt. Adurūt & flatus quidā eas maxime: sed & alios fructus. Nā uermiculationē & poma ipsa per se quibusdā annis sentiūt: mala: pyra: mespila: punica. In oliua ancipiti euetū quādo subeūt nati fructū adimunt. Augent si in ipso nucleo fuere erodentes eum. Gigni illos prohibēt pluuiæ quæ fiunt post arturū. Eadem si austrinæ fuere: generant. In drupis quoq̃ quæ maturefcentes tunc sunt præcipue caducæ. Id riguis magis euenit: etiā si nō ceciderit fastidiendis. Sunt & culicū genera aliquibus molesta: ut glandibus fico qui uidentur ex humore nasci tunc dulci subdito corticibus. Et ægrotatio quidem fere in iis est. Quædam temporum causæ aut locorum non propriæ dicuntur morbi: quoniā protinus necant: sicut tabes cum inuaserit arborem: aut urēdo. Vel status alicuius regionis proprius: ut est in apulia atabulus: in eubo ea olympias. Hic enim si flauerit circa brumam: exurit frigore arefaciens: ut nullis solibus postea recreari possint. Hoc genere cōualles & apposita fluminibus laborant: præcipueq̃ uitis: olea: ficus. Quod cū euenit detegitur statim iu germinationē. In oliuis tardius. Sed

in oibus signū est reuiuiscēdi si folia amiserit: alioquin quas putes prauuluisse: moriuntur. Nōnunq̃ inarescūt folia cadēq̃ reuiuiscūt. Aliā in septentrionalibus ut in pōto phrygia frigore aut gelu laborā: si post brumā cōtinueuere. xl. diebus. Ibi autē & in reliquis partibus si protinus editis fructibus gelatio magna consecuta est: etiā paucis diebus necat. Quā in iuria hominū cōstant secūdas habēt causas. Pix: oleū: adeps inimica praeipue nouellis. Cortice in orbe detracto necantur excepto subere: quod sic etiā iuuatur: crassescens enim prastringit & strāgular. Nec andrachne offendit: si nō simul incidatur & corpus. Alioquin & celsarus & tilia & uitis corticē mittūt: sed nō uitalē: nec proximū corpori: uerū cū qui subna scente alio expellitur. Quarūdā natura rimosus cortex: ut pla tanis. Tilia renascitur paulo minus q̃ totus. Ergo iis quarū cicatricē trahit medētur luto fimoq̃: & aliquādo profunt: si nō uehemētiōr frigōrū uel colorum uis secuta est. Quēdā traditū ita moriūtū: ut robora & quercus. Refert & tēpus anni. Abieti enī & pino si quis detraxerit sole taurū uel gemios trāscūte cum germinat statim moriūtū. Eamdē iniuriā hyeme passā diutius tolerāt. Simili ter ilex & robur & quercus. Quod si angustia decorticatio fuerit: nil nocet supradictis. Infirmiores quidē & in solo gracili uel ab una tantū parte detrastus interimit. Similem & decacuminatio rationē habet cupressi: picē: cedri. Eā enī detracto cacumie aut ignibus adusto intereunt. Simile & de pastio animalū. Oleam quidē etiā si lambat capra sterile scere auctor est Varo ut diximus. Quādam hac iniuria moriuntur. Aliqua deteriora fiūt: ut amigdala. Ex dulcibus enī trāfigurātur in amaras. Aliqua uero etiā utiliora. ut apud chios pyrus quā phocida appellāt. Nam detractio diximus quibus prodesse. Intereunt pleraq̃ excelsa stirpe: exceptis uite malo: fico: punica. Quādam uel ab ulcere. Ficus hanc iniuriā spernit: & omnia quae resinā gignunt. Radicibus amputatis mori minime mirū est. Pleraq̃ tamen nō omnibus: sed maximis: aut quae sunt inter illas uitales abscissis moriuntur: Necat inuicem inter sese umbra. Vel densitate atq̃ alimenti rapina. Necat hādera uinciens. Nec uiscū prodest & cytisus: nec aureo quod alimodo grāci uocant. Quorūdā natura nō negat qui dem: sed lādīt odore aut succi mixtura: ut raphanus & laurus uitem. Olfatrix enim intelligitur: & tangi eam odore mirū in modum. Idēq̃ cū iuxta sit auerti & recedere: saporemq̃ inimicum fugere. Hinc sumpsit Androcides medicinā cōtra ebrietates raphanum mandi picipiens. Odit & caulem & omne olus. Odit & corilū nisi procul absint tristis atq̃ agra. Niterum quidem & alumen marina aqua calida & fabae putamina uel erui ultima uenena sunt inter uitia arborum. De prodigiis ex mutatione: & de remediis ex arboribus: & quae irrigatione proficiant: & qualiter rigandum & mirabilia de riguis. Ca. XXV.

St & prodigiis locus. Inuenimus enim sub foliis nata uitē: ficum: & malum punice cum stirpe fructum tulisse: non palmitē aut ramis: uitē uuas sine foliis: oleas quoq̃ amississe folia baccis haerentibus. Sunt & miracula fortuna. Nam & oliua in totū am busta reuixit. Et in boetia derosa a locustis ficus iterum germinauere. Mutātur arbores & colore. Fiuntq̃ ex nigris candidae: non semper prodigio sae: & maxime quae ex semine nascū tur: ut populus alba in nigram transit. Quidam & sorbū si in calidiora loca uenerit sterile / scere putant. Prodigio autē fiunt ex dulcibus acerba poma: aut dulcia ex acerbis. E caprifis co fici & cōtra. Graui ostēto cum in deteriora mutātur: ex olea in oleastrum. Ex cādida uua & fico in nigras: ut laodiceae. Xerxis aduentu platano in oleā mutata. Qualibus ostētis Aristātri apud grācos uolūne scaret: ne in infinitū habeamus. Apud nos uero. C. Epidii cōmē tarii in quibus arbores locutae reperiātur. Subsedie in cumano arbor graui ostēto paulo ante Pompeii magni bella ciuilia paucis ramis eminentibus. Inuētum sybillinis libris internitionem hominū fore: tantoq̃ eā maiorem quanto proprius ab urbe postea facta esset. Sunt prodigia & cū alienis locis nascuntur ut in capitibus statuarū uel aris & cum in arboribus ipsis alienae. Ficus in lauro nata est cizici ante obsidionē. Simili modo trallib⁹ palma in basi. Caesaris dictatoris circa bella ciuilia eius. Nec nō & romae in capitelio in capitalis bello per / sei enata palma uictoriam triūphosq̃ portendit: ac tempestatibus prostrata: eodē loco ficus enata est. M. Messalae. C. Cassii censorū lustro. A quo tēpore pudicitia subuersam Piso gra uis auctor prodidit. Super omnia quae unq̃ audita sunt etiam prodigium nostro aeo. Ne / ronis principis ruina factum in agro marrucino Vectii Marcelli e primis equestris ordinis oliueto uniuerso uia publica trāsgresso: aruisq̃ inde ecōtrario locū oliueris profectis.

De remediis morborum arborum.

Ca.

XXVI.

LIBER.

Vnc expositus arborum morbis cōsentaneū est dicere & remedia. Ex iis quædā sunt
 n cōmunia omnium: quædā propria quarundā. Cōmunia ablaquatio: accumulatio af-
 flari radices aut cooperiri riguis dato potu uel ablata fimi succo resectis putatione
 leuatis onere. Item succo emisso quibusdā ueluti detractio sanguinis circūfissi corticis: uiti
 um extenuatio: & domicura palmitum. Gēmas si frigus retorridas hirsutasq; fecerit) repu-
 micatio & quædam dolitura. Arborū iis aliæ magis aliæ minus gaudent: ueluti cupressus
 & aquā aspernatur & fimum & circūfossuram amputationemq; & oīa remedia odit. Quin-
 etiam necatur. Riguis & uites & punice præcipuè aluntur. Ficus ipsa arbor riguis alitur.
 Pomū uero eius inaresci. Amigdalæ si coalintur fossione florem amittunt. Nec infitas cir-
 cūfodere oportet priusq; ualidæ ferre cœperint poma. Plurimæq; autē amputari sibi uoy-
 lunt onerosa ac superuacua: sicut nos unguem & capillū. Reciduntur ueteres toræ. Ac rur-
 sus a stolone aliquo refurgūt: sed nō omnes: nec uisi quārū naturā pati diximus. Rigua
 stiuis uaporibus utilia: hyeme inimica: autūno uaria. Et hoc est ex naturā foli. Quippe cum
 uindemior hispaniarum stagnante solo uuas demetat. Cæterū maiore in parte orbis etiā
 pluuia aut omni aqua feri & arari nō conuenit. Circa canis ortus rigua maxime profunt: ac
 ne tunc quidem nimia: quoniam inebrietatis radicibus nocent. Et ætas modū temperat. No-
 uellæ enim minus siciunt. Desiderat autē maxime rigari quæ affluere. Cōtra siccis locis genī-
 ra nō expetunt humore nisi necessariū. Asperiora uina rigari utiq; cupiunt. In fulmonen-
 italæ agro pago fabiano ubi & arua rigantur: mirū q; hærbæ aqua illa necantur: fruges alū-
 tur: & riguis pro sarculo est. In eodem agro bruma tanto magis si nives scateat gelatue: ne
 frigus uites adurat circumfundunt riguis: quod ibi tepidare uocant: memorabili natura in
 amne solo. Sed eadem in æstate uix tollerandi rigoris.

De caprifigatione & stercoreatione.

Ca. XXVII.

Arbunculi ac rubiginū remedia demonstrabimus uolumine proximo. Interim est &
 c caprifigatio quædā in remediis. Cū macie corticis ex ægritudine astingente se ius-
 sto plus uitalia arborū comprimēte exactā falsis aciem utraq; manu imprimētes p-
 petuis incisuris deducūt: ac ueluti cutē laxant. Salutare id fuisse argumēto sunt dilatare cū
 catrices & internato corpore expleat. Magnaq; ex parte, similis hominū medicina & arborū
 rum est: quando earū quoq; terebrantur ossa. Amygdalæ ex amarīs dulces fiunt si circū-
 fosso stipite & ab una parte circūforato defluens pituita astergatur. Et ulmis detrahif suc-
 cus inutilis supra terrā foratis usq; ad medullam in si necat: aut cū alimento nimio abunda-
 re sentiūtur. Idem & ficorū turgido cortice incisuris in obliq; leuibus emittitur. Ita fit ne
 decidant fructus. Pomiferis quæ germināt nec ferunt fructū fissa radice inditur lapis: ferti-
 lesq; fiunt. Hoc idē & amygdalis e robore cuneo adactō. In pyrīs forbisq; e tæda ac cinere
 & terra cooperto etiā radices circūcidisse prodest. Vitiū luxuriantū ficorūq; & circuncisis
 cinere addidisse. Fici serotinæ fiunt: si primæ grossi cū fabæ magnitudinē excessere detrah-
 hantur. Subnascuntur enim quæ serius maturescunt. Eadem cū frondere incipiūt: si cacu-
 mina rami cuiusq; detrahātur: firmiores fertilioreq; fiūt. Nā caprifigatione maturata in ea
 culices nasci e grossis manifestū est: quoniā cū euoluere nō iueniūtur intus grana quæ in
 eos uersa apparet. Exeundi tārā est auiditas: ut pleriq; aut pedē relicto aut pēna pariter erū-
 pant. Est & aliud genus culicū: quos uocant centrinās fucis apū similes ignauia maliciaq; cū
 pernice uerorū & utilitū. Interimūt enī illos atq; ipsi moriūtur. Vexāt & tineæ semina ficoye
 Contra quas remediū in eadē serobe defodere italicā lentiscū inuersā parte quæ fuerit a ca-
 cumine. Vberimas autē ficus lubrica amurca diluta & cū fimo infusa radicibus frondere
 incipientiū facit. Caprificorū laudantur maxime nigre & in petrosis: quoniā frumenta plu-
 rima habeat caprifigatio ipsa potest hymbrē. In primis autē cauendū ne ex remediis uicia fi-
 ant. Quod euenit nimia aut intēpestiua medicina interlucatio arborib; prodest: sed omnium
 annorum trucidatio inutilissima. Vitis tantū tonsurā annuā quærit: alternā myrtus: punice
 oleæ quia celeriter fruticescunt. Cætere rarius tondētur. Nulla autūno. Ac ne raduntur
 quidem nisi uere putatione. Plage ad uitalia sunt omnia quæcūq; non superuacua. Similis
 stercoreatio. Gaudent ea. Sed cauendū est ne in feruore solis admoneatur: ne imaturius: ne
 ualidius q; opus sit. Vrit uineas suillum nisi quinquēnio interposito: præterq; si riguis dilua-
 tur. Et e corriariorum sordibus nisi admixta aqua. Item largius. Iustum existimant in denos
 pedes quadratos tres medios. Id quidem soli natura decernit. Cōymbino ac fuallo plagis

quoque arborum medetur. Si mali punica acida nascatur: ablaqueatis radicibus sinu suillum adhibent: eo anno uinoleta: proxio dulcia futura. Alii urina hominis aqua mixta rigada celsat quater anno: singulis amphoris aut cacumina spargi uino laesere diluto. Si finduntur in arbore pediculi intorqueri. Ficis utique amurcam adfundi. Ceteris arboribus agri fecerit uini: ac lupinum circa radices earum ferri. Aqua quoque lupini decocti circumfusa pomis prodest. Fici cum uulcanibus tonuerit cadent. Remedium est: ut ante stipula hordeacea area strigatur. Carasos praecoces facit cogitque maturescere calx admota radicibus. Et haec ante omnia poma interuelli melius est ut quae relicta sunt grandescant.

De diuersis medicamentis arborum contra uenenata animalia: & contra formicas & contra noxia animalia. Ca. XXVIII.

Vadā poena emendantur aut morbu excitantur ut palmae & lentisci. salis enim aqua alitur. Salis uini & cinis sed leniorē habet. Ideo ficis asperguntur rutae ne fiant uermi nosae: ne uel radices putrescant. Qui & uitiū radicibus aqua salsa iubet affudi si sint lachrymosae. Si uero fructus earum decidant: cinere aceto aspergi ipsaque illini: aut sandaraca si putrescat uua. Si uero fertiles non sunt: aceto acri subactio cinere rigari atque oblini. Quod si fructum non maturent prius inarescentē praecisarum ad radices plagam fibramque aceto acri & urina uetusta madefacere: atque eo luto obruere: saepe fodere. Oleum si parum promissere fructus nudatas radices hyberno frigori opponunt: eaque castigatione proficiunt. Omnia haec annua celeritate constant. Et aliquando serius poscuntur aliquando celerius. Necnon ignis aliquid prodest: ut harundinē. Ambusta namque densior mitiorque surgit. Cato & medicamenta quaedam componit: mēsurā quoque distinctionē ad maiorum arborum radices amphorā: ad minorum urnam amurcae & aquae portionē aequam: ablaqueatis prius radicibus paulatim affundi iubens. In olea hoc amplius stramētis antea circumpositis. Item fico. Huius praecipue ueterē terrā adagge rari radicibus. Ita futurum ut non decidant grossi: maiorque fecunditas nec scabra proueniat. Simili modo ne conuoluolus fiat in uinea: murcae congios duos decoctos in crassitudinem mellis: rursusque cum bituminis tertia parte & in sulphuris quarta sub diuo usque quo ex ardeat sub recto. Hoc uites circa capita sub brachiis ungi. Ita non fore conuoluolum. Quidam contēti sunt summo huius mixturae suffragae uenas secundo flatu continuo triduo. Plerique non minus auxilium & alimentum arbitrantur in urina quae Cato in amura addita modo aquae pari portione: quoniam per senocet. Alii uoluto esse appellant animal praerodens pubescentes uuas. Quod ne accidat: falces cum sint ex acuta fibrina pelle detergant. Atque ita putat. Aut sanguine urino si niri uolunt post putationē eisdem. Sunt arborum pestes & formicae. Has abigunt rubrica ac picē liquida perunctis caudicibus. Necnon & pisce suspensio iuxta in unum locum congregant. Aut lupino trito cum oleo radices linunt. Multi & talpas amura necant. Contraque erucas & mala putrescant: lacertae uiridis pelle tangi cacumina iubent. Priuati autē propter erucas ambiri arbores singulas a muliere incitati mensis nudis pedibus recincta. Item ne quod animal pastu malefico decerpit frondē fimo bouum diluto aspergi folia: quotiens hymiber interueniat: quoniam ita abluatur uirus medicaminis mira quaedam excogitate solertia humana. Quippe cum averti carmine grandines credant plerique: cuius uerba inferere non equidē serio auctori quam a Catone prodita. Contra luxata membra inunguenda harundinum fissurae. Idem arbores religiosas lucosque succidi permittit sacrificio prius facto. cuius rei rationem notioneque eodem uolumine tradit.

CATULLI SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER. XVIII.
PROHEMIVM.

Quod antiquis maximū studiū agriculturæ fuit: & hortorum singulari diligētia. Ca. I.

EQVIVTVR Natura frugum hortorumque ac florum. Quaeque alia praeter arbores aut frutices benigna tellure proueniunt: uel per se tantum haec imensa contemplatione si quis aestimet uarietatem: numerum: flores: odoresque: colores: & succos ac uires earum: quas salutis aut uoluptatis hominum gratia agnoscit. Qua in parte primum omnium patrocinari terrae: & adesse cunctorum parenti iuuat. Quam inter initia operis defensionē. Quoniam tamē ipsa materia in totum accedit ad reputationē eiusdem patientis & noxia. Nostris ea criminibus

LIBER.

urgemus: culpāq; nostrā illi imputamus. Genuit uenena: sed quis inuenit illa præter hominē? Cauere ac refugere alicubus ferisq; satis ē. Atq; cū in arbores exacuant limetq; cornua elephantū: & duro saxo rhinoceros: & utroq; apri dentiū siccas: scianq; ad nocendū se præparare animalia. Quod tamen eorum tela sua excepto homine uenenis tingit: Nos & sagittas ungimus: & ferro ipsi nocentius aliquid damus. Nos & flumina ificimus & rerū naturā elementa. Ipsū quoq; uiuitur aerem in perniciē uertimus. Neq; ē ut putemus ignorari ea ab animalibus: quæ quidē quæ præpararent contra serpentū dimicationē: quæ: post præliū ad mededū excogitarent idicauimus. Nec ab ullo præter hominē uenēo pugnatur alieno. Fateamur ergo culpā ne iis quidē quæ nascūtur cōtenti. Etenim quando plura earū genera humana manu fiunt. Quid nō & homines quidā ad uenēna natiūtur? Atra hominū ceu serpentū lingua uibrat: tabesq; animi contractata adurit culpantiū omnia. Ac dirarum alicū modo tenebris quoq; & ipsarū noctiū quieti inuidentū gemitu: quæ sola uox eorū ē: ut in inauspicatarū animantiū uice obui quoq; uerent agere: aut prodesse uitæ. Nec ullū aliud abominati spiritus præmiū nouere: q̄ odisse omnia. Verū & in hoc eadē naturæ maiestas tanto plures binos genuit ac fruges: quanto fertilior in iis: quæ iuuant aluntq;. Quorū æstimatione & gaudio nos quoq; relictis exultioni suæ istis hominū turbis p̄gamus excolere uitam: eoq; cōstantius: quo operā nobis maior q̄ famæ gratia expetitur. Quippe sermo circa rura ē agrestesq; usus. Sed quibus uita honosq; apud præcos maximus fuit.

Quæ corona primo romæ.

Ca.

II.

Ruorū sarcendos romulus in primis instituit: seq; duodecimū fratrem appellauit: ter illos ab Acca Laurentia nutrice sua spicca corona quæ uita alba colligaretur in sacerdotio ei p̄ religiosissimo insigni data. Quæ prima apud romanos fuit corona: honosq; is nō nisi uita finitur: & exules etiā captosq; comittatur. Bina tunc iugera populo ro. satis erant: nulliq; maiore modū attribuit: quo seruos pauloante præcipis Neronis cōtē pro huius spatii uiridaria & picinas iuuat habere maiores gratūq; si nō aliq; & culas. Nūmat instituit deos fruge colere: & mola salsa supplicare. Atq; ut auctor ē Hemina far. torrens: quoniā tostū cibo salubrius esset. Id uno modo cōsecutū statuēdo nō esse purū ad rē diuinā nisi tostū. Is & fornacalia caluæ instituit farris torrendi ferias: & æque religiosa termini agrorū. Hos enī duos tūc maxime nouerāt. Seiāq; a ferendo: segesta a segetibus appellabant: quarum simulacra in cyro uidemus. Tertiam ex his nominare sub recto ē religio. At ne degustabant quidem nouas fruges aut uina antequā sacerdotes primitias libessent.

De iugere. & actu: & legibus circa pecora: & quotiens & quibus temporibus fuit sūma utilitas annonæ: & qui agri cultura illustres.

Ca.

III.

Vgū uocabatur quod uno iugo boū i die exarari potuisset. Actus i quo boues agerentur cū aratur uno ipetu iusto. Hic erat. cxx. pedū duplicatusq; in lōgitudinē iugerū faciebat. Dona amplissima iperatorū ac fortū ciuiū q̄cum quis uno die plurimū circunarauiisset. Itē quartarii farris aut heminae conferente populo. Cognomina etiam prima inde. Pilumni pilū pistrinis inuenerūt. Pisones a pisendo. Iā Fabiorū: Lentinorū: Ciceronū: ut quisquis aliquod optime genus sereret. Inuiciorū familie: bubulcū nominauerunt: qui bubus optime utebatur. Quin & in sacris nihil religiosius cōfarrationis uinculo erat. Noueq; nupte farreū præferabant. Agrū male colere censoriū probū iudicabatur. At ut refert Cato: quē uirū bonū colonū dixissent: amplissime laudasse existimabāt. Hinc & locupletes dicebant loci hoc ē agri plenos Pecunia ipsa a pecore appellabatur. Etiā nunc i tabulis censoriis pascula dicūtur omnia: ex quibus populus redditus habet: quia diu hoc solū uectigal fuerat. Multatū quoq; nō nisi ouū boūq; ipedio dicebatur. Nō omittēda priscarū legū beniuolētia. Cautū quippe ē ne bouē priusq; ouē nominaret q̄ indiceret multā. Ludos boū causa celebrantes buperios uocabāt. Seruius rex ouū boūq; effigie primus æs fingauit. Frugē quidē aratro quæsidā furti nocte pauisse: ac secuisse puberū duodeci tabulis capitale erat: suspēsūq; Cereri necari iubeāt grauius: q̄ homicidio cōuictū. Improbē prætoris arbitratu uerberari: noxā ue decerni. Iā distinctio honosq; ciuitatis ipsius nō aliūde erat. Rusticæ tribus laudatissimæ eorū qui rura haberēt. Urbanæ uero in quas transferri ignominia esset desidia: probo. Itaq; quattuor solæ erāt partibus urbis i quas habitabant: suburbana: palatina: collina: esquilina. Nundinis urbē reuiscitabāt: & ideo comitia nundinis haberi nō licebat: ne plebs rustica auocaretur. Quies: somnusq; i stramētis erat. Gloria deniq; ipsa a far

ris honore adorea appellabatur. Equidē etiā uerba prisca significationis admiror. Ita enī ē i cō
mētariis pontificū. Augurio coronario augēdo dies cōstituantur: priusquā frumenta uagi
nis exeant: & ante q̄ in uaginas perueniāt. Ergo iis morib⁹ nō modo sufficiebāt fruges nul
la prouiciarū pascēte italiā: uerū etiā annonae uilitas incredibilis erat. Mānuis Martius aedi
lis plebis primū frumētū populo i modios assibus donauit. Minutius Augurius q̄ Sp. Mē
liū coarguerat farris precii i trinis nundinis ad assē redēgit undecimus plebei tribunus
qua de cā statua ei extra portā trigeminā a populo stipe collata statuta ē. Trebrius i aedi
tate assibus populo frumētū prestitit. Quā ob cām & ei statua i capitolio & palatio dicarē
sunt. Ipse supremo die populi humeris portatus i rogū ē. Verū quo anno mater deū adue
cta romā ē: maiorē ea aetate facta esse q̄ antecēdētibus annis decē facta esse tradūt. M. Va
ro auctor ē: cū L. Metellus i triumpho plurimos duxit elephātōs assibus singulis farris mo
dios fuisse. Itē uini cōgios sicq̄ sicca pondo. xxx. olei pōdo. x. carnis. pōdo. xii. Nec e latifū
dis singulorū contingebat arcetiū uicinos. Quippe etiā lege Stolonis Licini icluso modo
quingetorū iugerū & ipso sua lege damnato cū substituta filii psona amplius possideret lu
xuriatis reipublica fuit ista mēsurā. Manii qdē Cuii post triūphos imēfū p terrarū adie
ctū iperio nota cōtio ē: perniciosū itelligi ciuā: cui septē iugera nō essent satis. Hāc autē
mēsurā plebi post exatōs reges assignata ē. Quē nā ergo tāte ubertatis causa erat. Ipsorū
tūc manibus īperatorū colebantur agri (ut fas ē. credere) gaugēte terra uomere laureato: &
triumphali aratore. Siue ille eadē cura semina tractabāt qua bella: eadēq̄ diligētia arua dis
ponebant qua castra: siue honestis manibus omnia lātius proueniūt: quoniā & curiosius fi
unt. Serentē inuenerūt dati honores Serranū: unde cognomē. Aranti quattuor sua iuge
ra i uaticano quā p rata quintia appellātur. Cincinnato uiator attulit dictaturā: & quidē
ut tradit Norbanus nudo plenōq̄ pulueris etiānum ore. Cui uiator uela corpus inquit:
ut proferā senatus populiq̄ romani mādāta. Tales tū etiā uiatores erant: quibus ipsū no
mē iditū ē: subinde ex agris senatū ducesq̄ accersentibus. At nūc eadē illi uincti pedes: dā
natē manus inscripti uultus exercere. Nō tamē furda tellure: q̄ parens appellatur. coliq̄ di
citur & ipsa: honore hinc assumpto: ut nunc imutata ea: & indigne ferente credatur id fie
ri. Sed nos miramur egrastulorū nō eadē emolūmēta esse quā fuerūt īperatorū. Igitur de
cultura agri: prācipere principale fuit & apud exteros. Siquidē & reges fecere Hiero. Phi
lometer: Arctalus: Archelaus: & duces Xenophon: & penus etiā Mago. Cui quidē tantum
honore senatus noster attribuit carthage capta: cū regulis africae bibliothecas dōaret uni
us eius duodeviginti uolumina censeret in latinā linguā trāfferenda cū M. Cato prācep
ta condidisset: peritissq̄ linguā punice dandū negociū in quo prācessit omīs uir tū clarissi
mā familiā. D. Syllanus sapiētiae cōpositissimā quos sequeremur prēximus in hoc uolu
mine nō īgratā noīando. M. Varronē q̄. lxxxi. uitae annū agēs de ea re pēdū putauit.

Ratio de agricultura.

Ca.

IIII.

Pud romanos multo serior uitū cultura esse cōepit. Primōq̄ ut necesse erat arua
tantū colere. Quorū nobis ratio nūc tractabitur nō uulgari modo uerū ut adhuc
fecimus & uetutis: & postea inuentis omni cura perquisitis: causaq̄ rerū & ratioē
simul eruta. Dicemus & sydera: syderūq̄ ipsorū terrestria signa dabimus indubitata. Quā
do quidē qui adhuc ea diligētius tractauere: q̄busuis oratoribus potius q̄ agricolis scriptis
se possunt uidere. Ac primū omniū oraculis maiore ex parte agemus: q̄ nō i alio uitae gene
re plura cerciora ue sūt. Cur. n. nō uideant oracula a certissimo die: maxiq̄ ueridico usu
profecta. Principium autē a Catone summemus.

Laus agricolarum: & quā obseruāda in agro parando.

Ca.

V.

Ortissimi uiri & milites strenuissimi ex agricolis gignuntur: minimeq̄ male cogi
tantes. Prādidum ue cupidē emas. In re rustica operi ne percas. In agro emendo mi
nime. Quod male emptum est semper poenitet. Agrum paraturus ante omnia iue
teri oportet aquarum uim: aut uicinum. Singulas magnas interpretationes habent: nec du
bias. Cato in conterminis hoc amplius aestimari iubet quo pacto iuant. In bono est inquit
religione bene utenti. Atrilius Regulus ille punico bello bis consul aiebat: neq̄ fecundis
simis locis insalubrem agrum parandum: neq̄ effoetis saluberrimum. Salubritas loci nō sē
per incolarum colore detegitur: quoniā affluet in pestilentibus durāt. Prāterea sūt quā
dam partibus anni salubria. Nihil autē salutare est nisi quod totō anno salubre. Malus est

LIBER.

ager cū quo dominus luctatur. Cato inter prima pectari iubet: nō solum sua uirtute ualeat qua dictū ē positione. Ut operariorū copia prope sit. Oppidūq; ualidū. Ut nauigiorū eue / ctus uel itinerū. Ut bene ædificatus. & cultus. In quo salī plerorūq; uideo: Segnitie enī pri / oris domini pro emptore esse arbitrantur. Nihil ē damnosius deserto agro. Itaq; Cato. De bo / no dñō meli' emi: nec temere cōtēpnendā alienā disciplinā agroq; ut homini: quis. q̄stuosus sit: si tamē & sūptuosus: nō multū superesse. Ille i agro quæstuosissimā iudicat uitē nō fru / stra quoniā ante omnia de ipenā ratione cauit. Pro ortos irriguos: nec hic falsos: si sub op / pido sint. Et prata: quæ antiq; parata dixere. Idēq; Cato interrogatus quis esset certissimus quæstus respondit. Si bene pascas. Qui pximus sit. At si bene sūma omniū i hac spectanda fuit: ut fructus is maxime probaretur: q̄minimo ipendio cōstaturus esset. Hoc ex locorū occasione aliter alibi decernitur. Eodēq; p̄tinet quod agricolā uendacē oportere esse dixit Fundū i adoleſcētia cōſerēdū sine cōtatione: ædificadū nō nisi cōsito agro. Tūc quoq; cō / tatur: optimūq; ē: (ut uulgo dixere) aliena infania frui: sed ita ut uilarū tutela nō sit oneri Eum tamē q̄ bene habiter ſæpius uēitare in agrū. Frontēq; domini plus pdesse quā occipi tiū nō mēciūtur. De uilarū positioe: & p̄cepta antiquorū de agro colēdo. Ca. VI.

Odus hic probatur: ut neq; functus uillā quærat: neq; uilla fundū. Nō ut fecerint m iuxta diuerſū eadē ætate exēplis. L. Lucullus. Q. Scæuola cū uilla. Scæuolæ fundus careret uilla Luculli agro. Quo in genere cēſoria caſtigatio erat: minus arare quā uertere. Nec hoc sine arte quadā ē. Nouissimus uillā i miſinenſi poſuit. C. Marius. vii. con / sul: ſed peritia caſtramētādī: ſicut cōparatus ei i cæteris etiā Scylla ſœlix. Quos cæcos fuiſ ſe dicere cōuenit. Neq; iuxta paludes ponendā eſſe: neq; aduerſo amne. Quāquā Homer? omnino e flumine ſēper ante lucanas auras i ſalubres ueriffime tradit. Spectare. in æſtuo / ſis locis ſeptrionē debet meridiē i frigidis. In temperatis exortū æquinoctialē. Agri ipſius bonitas q̄bus argumētis iudicāda ſit: quāquā ad terræ optimo genere diſſerētes abūde di / xiſſe poſſumus uideri etiā tamē traditas notas ſubſignabimus Catonis maxime uerbis. Ebulū: uel prunus ſiluaſtris: uel rubus: bulbus minutus: trifoliū: hærba prætenſis: quercus ſilueſtris: pyrus: malūq; frumētarij ſoli notæ. Itē nigra terra & cinerei coloris. Omnis crea / ta coqui niſi permacta. Sabulū etiā niſi id per tenue eſt: & multo cāpeſtribus magis q̄ cli / uoſis reſpondent eadē. Modū agri in primis ſeruandū antiqui putauere. Quippe ita cēſe / bant. Satiū eſſe minus ſerere & melius arare. Qua in ſcētentiā & Virgiliū fuiſe uideo. Ve / rum conſitentibus latifunda prodidere italiā. Iam uero & prouintias ſex & ſemiſſē domini africæ poſſidebant: cū interfecit eos Nero p̄ceps. Nō fraudabo magnitudie ac quoq; ſua Cn. Pompeū qui nunquā agrū mercatus eſt cōterminū. Agro emptio domū uendendam in clemētē atq; nō ex utilitate publici ſtatus Mago cēſuit. Hoc exordio p̄cepta pande / re ingreſſus ut tamē appareat aſſiduitatem deſideratam ab eo. De hinc peritia uillicorū in cura habenda eſt. Multaq; de iſ Cato p̄cepit. Nobis ſatis ſit dixiſſe. quā proximū do / mino corde eſſe debere: & tamē ſibi metipſi: nō uideri. Coli rura ergaſtulis peſſimū ē: ut quic quid agitur a deſperantibus. Temerariū uideatur unam uocē anticorū poſuiſſe: & forſat / ſis incredibile penitus aſſiment. Nihil minus expedire q̄ agrū optie colere. L. Tatiū Ruf / ſus in ſima natalium humilitate conſulatum militari induſtria meritis antiquæ alias parſi / moniæ circiter mille ſielos liberalitate Diui Auguſti congeſtum uſq; ad detractiōem hæ / redis exhaustit agros in piceno coemendoq; in gloriā. Internitiōem ergo fameq; cēſemus. Immo hercule iudico modū rerū omniū utiliſſimū. Bene colere neceſſarium ē. Optime dā / noſū. Præterquā ſobole ſua colono. Aut paſcendis. Alioquī domino aliqua meſſes collige / re non expedire: ſi cōputetur ipendiū operæ. Nec temere oliuam nec quaſdam terras dilige / ter colere: ſicuti in ſicilia tradūt itaq; decipi aduenas. Quoniā igitur modo utiliſſime colū / tur agri: ex oraculo ſcilicet malis ac bonis. Sed defendi æquū eſt abauos: qui p̄ceptis fuiſ proſperare uitæ. Nā cū dicerent malis intelligere uoluere uiſſimos. Sūmū prouidentia il / lorum fuit: ut q̄minimū eſſet ipēdij. Præcipiebāt enī iſta: qui triūphaliſſimas argendi libras i ſupelleſtile crimini dabant: q̄ mortuo uilico reliquere uictorias: & reuerti ſua rura poſtu / labant: quoq; p̄dia colenda ſuſpiciebat reſpubl. exercitusq; ducebāt ſenatu illis uillicātē. In / de illa reliqua oracula Neq; agricolā eſſe. q̄ſq; emeret quod p̄ſtare ei ſūdus poſſet. Malū pa / treſ familias: q̄ſquis i terdiu faceret quod noctu poſſet: niſi in tempeſtate cæli. Peiorē qui p / feſtis diebus ageret quod feriatis deberet. Peſſimus q̄ ſereno die ſub tecto potius oparetur

q̄in agro. Nequeo mihi tēperare: quo minus unū exēplū antiquitatis afferā. Ex quo intelligi possit apud populū etiā deculturis agēdi morē fuisse: qualiter defēdi soliti sint illi uiri. C. Furius Cresimus e seruitute liberatus cū in paruo admodū agello largiores multo fructus perciperet quā ex amplissimis uicinitas. In inuidia magna erat: ceu fruges aliās pelliceret ueneficiis. Quā ob rē a Sp. Albino curuli die dicta metuēs dānationē cū in suffragiū tribus oporteret ire: instrumētū rusticū omnē ī forū attulit: & adduxit filiā ualidā: atq; (ut ait pīso) bene curatā ac uestitā: ferramēta egregie facta: graues ligones: uomeres pōderosos: boues sacuros. Postea dixit. Veneficia mea quirites hāc sunt nec possū uobis ostēdere: aut ī forū adducere lucubrationes uigiliāsq; & sudores. Omnīū sērentiis absolutusq; ita ē. Profecto opa nō impēsa cultura cōstat. Et ideo maiores fertilissimū in agro oculū dñi eē dixerūt. Reliqua pcepta redent suis locis: quā p̄pria singulorū generū erunt. Interim coīa quā succurrunt nō omitemus. Et in primis Catonis humanissimū & utilissimū. Id agēdū ut diligāt uicini. Causas reddidit ille: quas existimamus nulli eē dubias. Inter p̄ria idē cauere: ne familiā malā sint. Nihil sero faciēdū ī agricultura oēs cēsent. Iterūq; suo quāq; tēpore faciēda. Et tertio pcepto p̄missa frustra reuocari. De terra cariōsa execratio Catonis abūde indicata ē. Quāquā prādicere nō cessat is. Quicquid p̄ asellū fieri pōt utilissime cōsta. Filix biēnio mori si: frōdē agere nō patiaris. Id efficacissime cōtingit germinātis ramis baculo decussis. Succus enim ex ipsa defluens necat radices. Aiunt & circa solstitium auulsas non renasci: nec harundine lectas: aut exaratas uomeri harundine imposita. Similiter & harundinem exarari silice uomeri imposita p̄cipiunt. Luncosus ager uerti pala debet. At in saxoso bi dentibus. Fruteta igni optime tolluntur. Humidorum agrum fossione concidi atq; sicca ri utilissimum est. Fossas autē retusis locis apertas relinqui. In solutiore terra sepib; firmari. In repocibus ac supinis: lateribus procumbere quasdam obsecari: & in alias dirigi. Maiores patentioresq; si sit occasio silice uel glareā sterni. Ora utrinq; lapidibus statu minari & alio superintegi. Siluā extirpandā rationem. Democritus prodidit: lupini flore in succo cicurā uno die macerato sparsisq; radicibus.

De frugum generibus. & natura.

Ca.

VII.

T quoniam p̄paratus est ager: natura nunc indicabitur frugum. Sunt autē duo prima earum genera. Frumenta ut triticum: hordeum. Et legumina ut faba & cicer. Differentia uero notior: quā ut indicari deceat frumenti ipsius totidē genera per tempora fati diuisa. Hyberna quā circa uergiliarum occasum terra per hyemem nutantur: ut triticum: far: hordeum. Aestiuā quā astate ante uergiliarum exortum feruntur: ut milium: panicum: sisāma hominum: irio italīā duntaxat ritu. Alioquin in grācia & alia oīa uergiliarum occasu feruntur. Quādam autem utroq; tēpore in italīa. Ex his quādam & tertio ueris scilicet. Aliqui uerna: milum: panicum: lentē cicer: halicam appellant. Sementia autem: triticum: hordeum: fabam: napum: rapam. Et ī tritici genere pars aliqua pabuli est quadrupedum causa sati: ut farrago. Et in leguminibus ut uitia. At communis quadrupedū hominūq; usus lupinus. Legumina omnia singulas habent radices p̄ter fabam: easq; furculosas: quia non in multa diuiduntur. Altissimas autē cicer. Frumenta multis radicanter fibris sine ramis. Erumpit a primo saltu hordeum die septimo. Legumina quarto: uel cum tardissime septimo. Faba a. xv. ad. xx. Legumina in aegypto tertio die. Ex hordeo alterū caput grani in radicem exit: alterū ī h̄erbā: quā & prior floret. Radicem crassior pars grāi fūdit: tenuior florem. Ceteris seminibus eadem pars & radicē & florem. Frumenta gyme in h̄erba sunt: uerno tēpore fastigantur in stipulam quā sunt hyberni generis. At milium & panicum in culmē geniculatum & concuum. Sisāma uero in ferulaceum. Omnium satiorum fructus aut spicis continetur: ut tritici: hordei: muniturq; uallo aristarum quadruplici: aut includitur siliquis: ut leguminum aut uasculis: ut sisāmā: ac papaueris. Milū ac panicum tantū pro indiuiso & paruis auib; expōita sunt: inde fensa quippe membranis continentur. Pannicum a panniculis dictum: cacumine languido nutante: paulatim ex tenuato culmo: pene in surculum p̄tendens acruatur grans: cum longissima pedali oblimili comā granum complexa: quā frimbriato capillo curuatur. Sunt & panico genera. Māmoso epanno paruis racemato paniculis: & cacumine gemino. Quin & colore distinguitur: candido: nigro: ruffo: etiam purpureo. Panis multifarie & e milio fit: panico rarius. Sed nullū frugento ponderosius: aut quod coquendo magis crescat. Lx. enim pondo panis e modio re-

LIBER.

ducūt: modicūq; pluitis ex tribus sextariis madidis. Milium intra hos decē ānos ex india in
italiā inuētū ē: nigrū colore: amplū grana: harundineū culmo. Adoleſcit ad pedes altitudi
ne ſeptē pręgrandibus culmis. Lobas uocant: omniū frugū fertiliffimū. Ex uno grano ter
ni extarii gignuntur. Scri debet ī humidis. Frumenta quędā ī genu tertio ſpicā icipiūt cō
cipere. Quędā in quarto: ſed etiamnū oculā. Genicula aut ſunt tritico quaterna. Farri ſes
na. Hordeo octaua. Sed nō āte ſupra dictū geniculorū numerū cōceptus ē ſpice q; ut ſpecie
ſui fecerit: quattuor aut quinque tardiffime diebus florere incipiūt. Totidēq; aut paulo plu
ribus defloreſcūt. Hordea uero cū tardiffime ſeptē. Varro quater nouenis diebus fruges
abſolui tradit: & mēſe nono meti. Fabę in folia exeūt: ac deinde caulē emittūt nullis diſtī
ctum ītermodiis. Reliqua legumina ſurculofa ſūt. Ex iis ramoſa cicer, euruū: lens. Quorū
dā caules ſpargūtur in terrā: ſi nō habeant ad miniculū: ut piſorū. Quod ſi nō habuere de
teriora ſiunt. Leguminū unicalis faba ſola: Vnus & lupinis. Ceteris romoſus: ſtenui ſur
culo. Qib; uero fiſtuſos? foliū qdā q; mittūt qdā a cactuine. Frumētū uero & hordeū uitiap
& quicqd in ſtipula ē in cacumine unū foliū habet. Sed hordeo ſcabra ſunt: ceteris leuia.
Multiplicia cōtra fabę: ciceri: piſo. Frumētis foliū harundineū. Fabę rotundū: & magnę
leguminū parti. Longiora eruilię & piſo. Faſiolis uenofa. Siſamę & irioni ſanguiea. Cadūt
ſime faba. xl. diebus. Nō aut ſingulis capi tā diu: quoniā alio deſinēte alius icipit. Nec to
ta ſeges ſicut frumenti pariter. Siliquantur uero omnia diuerſis diebus: & ab ima primū
parte paulatī flore ſubeunte. Frumenta cum deſloruere craſſeſcūt: maturāturq; cū pluri
mū diebus. xl. perficiuntur. Iſę faba. Pauciſſimis cicer. Id enī a ſemēte diebus. xl. perficitur
Milium & panicū. & ſiſama & omnia æſtiua quadragita diebus maturātur a flore. Magna
terrę celiq; diferentia. In ægypto enī hordeū ſexto a ſaturni mēſe. Frumēta ſeptimo metū
tur. In hellade hordeū. In peloponeſo octauo & frumēta etiā tardius. Grana in ſtipula
crinito textu ſpicātur. In faba leguminib; alternis lateribus ſiliquātur. Fortiora hyeme
frumēta leguminap; ī cibo. Tunice frumēto plura. Hordeum maxie nudū: & halica: ſed
pręcipue auena. Calamus altior frumēto quā hordeo. Ariſta mordatior hordeo. In aera ex
teruntur triticū & ſiligo & hordeum. Sic & ſerūtur pura qualiter molūtur: quia nō ſunt E
diuerſo far: miliū: panicū purgari niſi toſta nō poſſūt. Itaq; hæc cū ſuis foliſcuſerunq; eru
da. Et far ī uaginulis ſuis ſeruāt ad ſatus: atq; nō torrēt. Leuiſſimū ex iis hordeū raro exce
dit. xv. libras: & faba. xxii. Ponderoſius far: magiſq; etiā triticū. Far in ægypto olyra con
ſicitur. Tertiū genus ſpicę hoc ibi ē. Gallię quoq; ſuū genus farriſ dederē: qd illic brance
uocant: apud nos ſendalā nitidiffimi grani. Et alia diferētia eſt: q; ſere quaternis libris plus
reddit panis: q; far aliud. Populū romanū farre tātū e frumēto. ccc. ānis uſum Verius tradi
dit. Tritici genera plura quę fecere gētes. Italico nullū equidē cōperaueri cādore ac pōde
re: quo maxie decernit. Mōtanis mō cōpereſ italię agris externū. In quo pricipatū tenuit
boetia: deinde ſicilia: mox africa. Tertiū pōdus erat thracio ſyriocq; deinde ægyptio: athle
tarū cū decreto: quorū capacitas iumētis ſimilis quē diximus ordinē fecerat. Gracia & pō
ticū laudauit: quod ī italiā nō peruenit. Ex omni eodē genere grani ptulit oreuntū & tra
gū dignes: & ſelinuntū argumēto craſſiſſimi calami. Itaq; pingui ſolo hæc genera assigna
bat. Leuiſſimū & maxime inane, ſeu tenuiſſimi calami ī humidis ſeri iubebat: quoniā mul
to egeret alimēto. He fuere ſententię. Alegeſdro magno regnante: cū clariſſima ſuit græ
cia atq; in toto terrarum orbe potētiſſima: ita tamē: ut ante morte eius annis ſere cētū qua
dragitaquinque Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumētum italicum ante cuncta lau
dauit: aduerbum tranſlata ſententia.

Et fortunatā italiā frumēto caneſcere candido.

Quędā laus peculiaris hodie italicę eſt. Quo magis admiror poſteros græcorū nullā mē
tionem huius feciſſe ſumēti. Nunc ex iis generibus quę romam inuehuntur. Leuiſſimū eſt
gallicum atq; e cheronenſo aduectum: quippe non excedunt in modium uicenas libras: ſi
quis granum ipſum ponderet. Adicit ſardium ſex libras. Alexandrinum & trientes. Hoc ē
& ſicli pondus. Boetium totam librā addit: africanū & dodrantes. In trāſpadana italia ſcio
uicenas quinas libras farris modios pendere. Circa eluſium & ſenas. Lex naturę certa eſt ī
quocunq; genere pane militari: tertia portio ad grani pondus accedat. Sicut optimum eſſe
frumentum: quod impactum cōgium aquę capiat. Quib; ſdam generibus per ſe pondus

sicut balearico: modio tritici panis pondo. xxx. reddit. Quibusdā in permixtis: ut cyprio & alexandrino. xx. prope libras nō excedentibus: Cypriū fuscum est: panem nigrū facit. Itaq; miscetur alexandrinū: cādidum: reducuntq; xxv. pondo. Thebaicum libras adiicit. Marina aqua subigi: quod pleriq; maritimis in locis faciunt occasione lucrandi salis uilissimum nō alia de causa opportuniore morbis corpora existunt. Gallia & hispania frumento in potū resoluta quibus diximus generibus spuma ita concreta pro frumēto utitur. Qua de cā leuior illis quā ceteris panis est. Differentia est & calami. Crassior quippe melioris est generis. Plurimis tunicis thraciū triticū uestitur ob nimia frigora illi plagā exquisitū. Eadem cā & trimestria inuenit detinentibus terras niuib;: quod tertio fere satum mēse ut ī reliquo orbe metitur. Toris hoc alpius notum & hyemalibus prouintiis. Nullū hoc frumēto lātius. Vnicalamū prāterea: nec usq; capax: feriturq; nō nisi tēui terra. Est & bieſtre circa thracium sinū: quod. xl. die quo satum est matureſcit: mirūq; nulli frumēto plus esse ponderis: & furfuribus carere. Vtitur eo & sicilia & achia: montosis utraq; partibus. Eubo ea quoq; circa caristum. In tantū fallitur Columella: q ne trimestris qdē propriū genus existimaue- rit esse cum sit antiquissimū. Græci trimenō uocant. Tradunt in bacris grana tāte magnitudinis fieri: ut singula spicas nostras æquent. Primū ex oībus frumentis feritur hordeum. Dabimus & dies serendi cuiq; generi natura singulorū exposita. Hordeum indis satiuū & siluestre: ex quo panis apud eos præcipuus. Italici quidē maxime oriza gaudēt: ex qua pti- sanā conficiunt: quā reliqui mortales ex hordeo. Orize quidē folia carnosa: porro similia: sed latiora. Altitudo cubitalis: flos purpureus: radix gēmeæ rotūdinitatis. Antiquissimū ī ci- bis hordeum: sicut atheniensium ritu Menandro auctore apparet & gladiatorū cognomi- ne: qui hordearū uocabatur. Polēra quoq; græci nō aliunde præferūt. Pluribus sit hæc mo- dis. Græci perfusum aqua hordeū siccāt nocte una. ac postero die frigunt: deīde molis frā- gunt. Sunt q uehemētius tostum rursus exigua aqua aspergāt: siccētq; priusq; molāt. Aliū uero uirentibus spicis decussū hordeū recens purgāt madidūq; in pila tundūt: atq; ī corbi- bus eluunt: ac siccātū sole rursus tundūt: & purgatum molūt. Quocūq; autē genere præ- parato uicenis hordei libris: ternas seminis lini: & coriādrī selibras salisq; acetabulo: torrē- tes ante omnia miscēt ī mola. Qui diutius uolunt seruare cum polline ac furfuribus suis condunt nouis fistilibus. Italia sine perfussione tostū in fustile formā molit. iisdē additis. atq; etiā milto. Panē ex hordeo antiquis uſitatum uita damnauit: quadrupedūq; tradidit refeſtib;: Ptiſanæ inde uſus ualidissimus saluberrimusq; tantopere probatur. Vnum lau- dibus eius uolumē dicauit Hippocrates clarissimus medicinae scientia. Ptiſanæ bonitas præcipua uticensi. In ægypto uero & ē que fit ex hordeo: cui sunt bini anguli. In boetia & africa genus ex quo fiat hordei glabrum appellat Turranius. Idem olyram & oryzam eā- dem esse existimat. Ptiſanæ conficiendæ uulgata ratio est. Simili modo. ex tritici semi- ne tragum fit in campania tantum & ægypto. Amilū nero ex omni tritico ac siligie. Sed optimum ex trimestri. Inuentio eius chio insula debetur: & odia laudatissimum inde est: appellatum ab eo quod sine mola fiat. Proximum trimestri: quod est minime pōderosū tri- tico. Mafeseit dulci aqua in ligneis uasis: ita ut integratur: quin quies in die mutata. Me- lius si & in nocte: ita ut miscatur prius emoluitum prius quā acēſcat. Linteoc; aut spor- tis siccatum regulæ infunditur: illitæ fermento. atq; ita in sole densatur. Post chium maxi- me laudatur cræticum: mox ægyptium. Probatum autē leuitate & leuore: atq; ut recens sit lam & Catonis dictū. Apud nos hordei farina ad medendum utuntur. Mirumque in usu iumentorum ignibus durato: ac postea molito: offisq; humana manu dimissis maiores in aluum uires torosq; corporis fieri. Spicæ quædam binos ordines habent quædā plures usq; ad senos. Grano ipsi aliquot deſſerentiæ: longius: leuiusq; aut breuius: aut rotundius: can- didius: nigrius. uel cui purpura est. Ultimo ad polentam contra tempeſtates candido maxi- ma infirmitas. Hordeum frugum omnium nobilissimum est: feri non ualet nisi sicca & so- luta terra: ac nisi læta. Palea ex optimis. Stramento uero eius nullum comparatur. Horde- um ex omni frumento minime calamitosum: quia tollitur antequam triticum occupet ru- bigo. Itaq; sapientes agricolæ triticum cibariis tantum ferunt. Hordeum ſarculo feri dicūt proterea celerrime reddit fertilissimumq;. Quod in hispania & carthagine aprili mēse col- lectum est: hoc feritur eodem mēse in celtiberia: eodemq; anno. bis nascitur. Rapiunt omē a prima statim maturitate festinantius quam cætera. Fragili enim stipula & tenuissima pa-

LIBER.

lea granum continetur. Meliorem etiam polentam fieri tradunt si nō ex maturitate tollat.
Non oīa frumēti genera ubiq; nasci: & de reliquis i oriente generib? Ca. VIII.
Rumenti genera non eadem ubiq; neq; ubi eadem sunt iisdem nominibus. Vulga-
rissima far: quod ad oreum ueteres appellauere: siligo: triticum. Hæc plurimis ter-
ris communia. Arinca galliarum propria: copiosa & italix est. In ægypto autem ac sy-
ria ciliciaque & alia ac græciæ parte peculiare: zea: olyra: typhe. Aegyptus silimlaginem cō-
ficit e tritico suo nequaquam italix parem. Qui zea utuntur uon habet far. Est & hæc ita-
lix in campania maxime: semenq; appellatur. Hoc debet nomen res præclara ut mox docer-
bimus. Propter quam Homerus zederosa rura dixit. Non ut arbitrantur aliqui: quoniam
uitæ donaret. Amylum quoque ex ea fit prior crassius. Hæc sola differentia est: omni ge-
nere durissimum far: & contra hyemēs firmissimum. Patitur frigidissimos locos: & minus
subactos: uel æstuosos sitientesq;: primus antiquis latio cibus: magno argumento in ado-
reæ donis sicuti diximus. Pulte autem non pane longo tempore uixisse romanos manife-
stum. Quoniam inde & pulmentaria hodieq; dicuntur. Et ennius, antiquissimus uates ob-
sidionis famē describens offam eripuisse plorantibus liberis patres commemorat. & hodie
sacra prisca atq; natalium pulce fritilla conficiuntur: uideturq; tam puls ignota græciæ fuisse:
quam italix polenta. Tritici semine auidius nullum est: nec quo plus alimenti trahat.
Siliginem dixerim proprie tritici delicias: candor est: & sine uirtute: & sine pondere: con-
ueniens humidis tractibus: quales italix sunt & galliæ conuatae. Sed & trans alpes in al-
lobrogum taneum auernorumq; agro pertinax. In cæteris ibi partibus biennio in tritico
transit. Remedium ut grauissima quæq; grana eius serantur.

De pistoriis: & molitura: & farina.

Ca. IX.

Siligine laudatissimus panis: pistrinarumq; opera laudatissima. Præcellit in ita-
lia: si campana pisis natæ misceatur. Ruffor illa: at pisana candidior: pondero-
sior uero cretacea. Iustum est e grano campanæ: quam uocant castratam: e mo-
dio redire sextarios quattuor: siliginis. Vel e gregali si e castratura sextarios quinq;. Præ-
terea floris semodium. Et cibarii quod secundarium uocant sextarios quattuor. Furfu-
ris sextarios totidem. E pisana autem siliginis sextarios quinq;. Cætera paria sunt. Clu-
sina arentiaq; etiamnum sextarios siliginis assumunt: in reliquis pares. Si uero pollinē
facere libeat. xvi. pondo panis redeunt. Et cibarii tria. Furfurum semodium. Molæ dis-
crimine hoc constat. Nam quæ secca moluntur plus farinæ reddunt. Quæ salsa aqua spar-
sa: candidiorem medullam: uerum plus retinent in furfure. farinam a farre dictam: no-
mine ipso apparet. Siliginæ farinæ modius gallicæ. xxii. libras panis reddit. Italix dua-
bus tribus ue amplius in artoptitio pane. Nam furnaceis binas adiiciunt libras in quo-
cunque genere.

De similagine & siligine & de aliis generibus & de pistura.

Ca. X.

Similago ex tritico fit laudatissima. Ex africo iustum est e modis redire semodios
& pollinis sextarios quinq;. Ita enim appellant in tritico: quo florem in siligine.
Hoc ærariæ officinæ chartariæque utuntur. Præterea secundarii sextario quat-
tuor. Furfurumque tantūdem. Panes uero e modio similaginis. cxvii. E floris medio. cxvii.
Precium huic annona media in modio farinæ. xl. asses. Similagini castrata octonis offi-
bus amplius. Siligini castrata duplum. Est & alia distinctio. Similago. i. pollin autem. xvii.
pondo panis reddere uisa tritici. xxx. cum triente: & secundarii panis quinas selibras: to-
tidem cibarii: & furfurum sextarios sex. Siligo nunquam maturefcit pariter: nec ulla segie-
rū minus dilationem pariter propter teneritatem. Iisq; quæ maturuere protinus granum
dimittentibus: sed minus quā cætera fumenta in stipula periclitatur: quoniam semper re-
ctam habet spicam: nec totum continet: qui rubiginem faciat. Ex africa dulcissimus pa-
nis: ipsa spissior quā far: & maior spica eadem & ponderosior. Raro modius grani nō. xvii.
libras implet. Exeritur in græcia difficulter. Ob id iumētis dari ab Homero dicta. Hæc enī
est quam uocat olyram. Eadem in ægypto facilis fertilisq; far sine arista est. Item siligo ex
cepta ea quæ laconica appellatur. Adiiciuntur iis genera: bromos: siligo exceptiua: & tra-
gos externa: omnia ab oriente inuecta orize similia. Tiphe & ipsa eiusdem generis: ex qua
fit in nostro orbe oriza. Apud græcos est & isia. Traduntq; eam ac tiphem cum sint dege-
neres redire ad frumentum: si pistæ serantur: nec protinus sed tertio anno. Tritico nihil

est fertilis. Hoc enim natura ei tribuit quoniam eo maxime alat hominem. Vtpote cum e modio si sit aptum solum: quale in bizantio africae campo centeni quinquageni modii reddantur. Misit ex eo loco Diuo Augusto procurator eius ex uno grano uix credibile dictu quadringenta paucis minus germina. Extantq; de ea re epistole. Misit & Neroni similiter. cccxl. stipulas ex uno grano. Cum centesimo quidem & leontini siciliae campi fundunt. Aliique: & tota betica: & in primis aegyptus. Fertilissima tritici genera ramosum: aut quod centigranum uocant. Inuentus est iam & scapus unus centum tabis onustus. Aestiu frumenta diximus si samam: milium panicum. Sisama ab indis uenit: ex ea & oleum conficiunt. Color eius candidus. Huic simile est in asia graeciaque crisinum: idemque erat: nisi pinguis esset: quod apud nos uocant irionem: medicaminibus annumerandum potius quam frugibus. Eiusdem naturae & hormium a graecis dictum: sed cymino simile: feriturq; eum sisama hoc & irione. Nullum animal uescitur uiuentibus. Pistura non omnium facilis. Quippe & heterura spicam farris tosti pisente pilo praeferratur fistula ferrata: & stella intus denticulata: ut nisi intenti pisant: coucidatur grana: ferroq; frangantur. Maior pars italiae ruidio utitur piso: rotis etiam: quas aqua ueriet ob iter & molat. De ipsa ratione pisendi. Magonis proponitur sententia. Triticum ante perfundi aqua multa iubet: postea euelli. De inde sole siccatum pila repeti. Simili modo hordeum. Huius sextarios. xx. spargi duobus sextariis aquae. Lentè torere prius: deinde cum surfuribus leuiter pisi. Aut additos in sextariis. os. xx. lateris: crudi frusto: & harenae semodio. Ermilianum iisdem modis quibus lentem. Sisamam in calida maceratam exporrigi. Deinde confricari: frigida immergi: ut paleae fluant: iterumq; exporrigi in sole super linthea. Quod nisi festinato peragatur: lurido colore immiscere. Et ipsa quae autem eualuantur uariam pisturarum rationem habent. Acus uocatur cum per se pistitur. Spica tantum aurificum ad usum. Si uero in area teritur cum stipula: palea ut maior in terrarum parte ad pabula iumentorum. Milii & panici & sisamae apuddam uocant purgamenta: alibi aliis nominibus. Milio campania gaudet praecipue: pulchrumq; candidam ex eo facit. Fit & panis praedulcis. Sarmatarum quoq; gentes hac maxime pulre aluntur: & cruda etiam farina equino lacte: uel sanguine e cruris uenis admixto. Aethiopes non aliam frugem quam milii hordeiq; nouere. Panico & galliae quaedam praecipue aqua tania utitur. Sed circum padana italia addita faba: sine qua nihil conficiunt. Ponticae gentes nullam panico praeferrunt cibum. Caetero aestiu frumenta riguis magis etiam quam hyemalibus gaudent. Milium & panicum aquis minime: cum in folia exeunt. Verant ea inter uites arboreq; frugiferas feri: terram emacrarum hoc satum existimantes.

De fermentis. & panis faciendis ratio & genera: & quando primum pistores romae & de cribris & alicae.

Ca.

XI.

Illi praecipuus ad fermenta usus e musto subacti in annum tempus. Simile fit ex tritici ipsius surfuribus minutis & optimis e musto albo triduo maturato subactis: ac sole siccati. Inde pastilos in pane faciendos dilutos: cum similagine seminis seruefaciunt: atq; ita farinae miscent: sic optimum panem fieri arbitrantur. Greci in binos semodios farinae satis esse besse fermenti constituere. Et haec quidem genera uindemiis: tum fiunt. Quod libeat uero tempore ex qua hordeorum bilibres ossae seruati foco uel fictili patina torretur cinere & carbone: usq; dum rubeat. Postea operiuntur in uasis donec acefcant: hinc fermentum diluit. Cum fieret aut panis hordeaceus heruiliis aut cicerulae farinae ipsae admixtione fermentabant. Iustumq; erat duae librae in quinq; semodios. Nec fermentum fit ex ipsa farina quae subigit prius quam addat sal ad pulsus modum decocta: & relicta donec acefcant. Vulgo uero nec sufferuere faciunt: sed tantum pridie asseruata materia utitur. Palaeae natura est acore frumentarii: sicut & ualidiora esse corpora quae frumento pane alunt. Quippe cum apud ueteres pederossimo cuius praecipue tritico salubritas phibita sit. Panis ipsius uaria genera plequi superuacuū uidet. Alias ab obsoniis appellari ut ostrearii: alias a delictis ut artolagani: alias a festinatione ut speusici: Necnon a coquendi ratione ut furnacei uel artoptescii: aut in clibanis cocti non pridem etiam e parthis adueto: quae alii aquaticum uocant: quoniam aqua trahit a tenui & spongiosa inanitate. alii phicium. Summa laus siliginis bonitate & cribi tenuitate constat. Quaedam ex ouis aut lacte subigunt. Butyro uero gentes etiam pacatae ad operis pistorii generatrasseunte cura. Durat sua piceno in panis inuentione gratia ex alicae materia cum noue diebus macerata: decimo ad speciem tracta & subacta uix passa succo est. Ibi postea in furnis

LIBER.

ollis indita: quæ rumpantur ibi torrent. Neq; est ex eo cibus nisi madafa: & o: quod fit lacte maxime mullo. Pistores romæ non fuerunt ad persicum usq; bellum: annis ab urbe condita super quingentos octoginta. Ipsi panes faciebant quiritæ: mulieruq; id opus erat: sicut etiam nunc in plurimis gentiis. Artophresiam Plautus appellat in fabula: q; aululariam scripsit. Magna ob id cõcertatione eruditoru: an is uersus poetæ sit ilius certuq; sit. Attei capitõia sententia. Tostum panẽ lautioribus coquere solitos: pistoresq; tñ eos qui far pisebant nominatos. Nec cocos uero habebant in seruitiis: eosq; ex macello cõducebant. Cribroru genera galliæ setis equorũ inuenere: hispaniæ lino excussoria & pollinaria: ægyptus e papyro atq; iunco. Sed inter hæc dicatur prima & alicæ ratio præstantissime saluberrimeq; quæ palma frugũ indubitanter italiã cõtingit. Fit sine dubio & in ægypto sed admodũ spernenda. In italia uero pluribus locis: sicut ueronesi pisanorũ agro: in capania tamẽ laudatissimus cãpus est: motibus subiacet nimbosis totis quidẽ. xl. mil. pal. planicie. Gratia terræ ei? (ut prius soli natura dicatur) puluerea sũma: inferior bibula: & puniceis fistulas uice. Montium quoq; culpa in bonũ cedit crebros enim hymbres percolat atq; trãsmittit: nec dilui aut maderẽ uoluit propter facilitatem culturæ. Eadem acceptum humore nullis fontibus reddit sed temperat: & conquoquens intra se uice fusi continet. Seritur toto anno panico semel: bis farre. Et tamen uere & getes quæ interquievere fundunt rosam odoratiore sãtua: adeo terra non cessat parere. Vnde uulgo dictum plus apud campanos unguenti: q; apud cætes ros olei fieri. Quantum autem uniuersas terras campus circum campanus antecedit: tantum ipsum pars eius: quæ laboriæ uocantur: quem phlegreum græci appellant. Finiuntur laboriæ uia ab utroq; latere consulari: quæ a puteolis: & quæ a cumis capuam ducit. Aliqua fit e zea quam semen appellauimus. Tunditur granum eius in pila lignea. Nam lapidis duritia cõtentur. Nobilius ut notum est pilo uinctorum penali opera. Primori inest pixis ferrea excussis inde tunicis. Iterum iisdem armamentis nudata conciditur medulla. Ita fiunt alicæ tria genera: minimum: ac secundarium: grandissimum uero apherema appellant. Nõdum habent candore suum quo præcellunt: iam tamen alexandrinæ præferuntur. Postea mirũ dictũ admisceat creta: quæ transit in corpus colorẽq; & teneritatem affert. inueniuntur hæc inter puteolos & neapolim in colle leucogeo appellato. Extatq; Diui Augusti de cretum quo anno ad uicena. milia neapolitanis pro eo numerari iussit a fisco suo: coloniã deducẽs capuã. Adiecitq; causam afferẽdi: quoniã negassent cãpani alicam confici sine eo metallo posse. In eodẽ reperitur & sulphur. Emicatq; fontes oraxi oculorũ claritati: & uulnerum medicinæ: dentiũq; firmitati. Alica adulterina fit maxime e zea quæ in africa degenerat. Latiores eius spicæ nigrioresq; & breui stipula. Pisunt cum barena: & sic quoq; difficulter conterunt utriculos. Fitq; dimidia modii mensura. Posteaq; gyphi pars quarta ispargitur: atq; ut coheserit farinario cribro subcernunt. Quæ in eo remansit excepticia appellatur: & grandissima est. Rursus quæ transit arctiore cernitur: & secundaria uocat. Iteu cribraria quæ simili modo in tertio remansit cribro angustissimo: & tantũ barenas trãsmittit. Alia rõ ubiq; adulterãdi. Ex tritico cãdidissima atq; grãdissima eligunt grana: & semicõcta in ollis: postea arefaciunt sole ad initium: rursusq; leuiter aspersa molis frangunt. Ex zea pulchrius q; ex tritico fit granũ quod id alicæ uiciũ sit. Candore autẽ ei pro creta lasti incoctis mixtura confert.

De leguminibus.

Equitur natura leguminũ: inter quæ maximus honos fabæ. Quippe ex qua tentatus sit etiã panis. Lomentũ appellatur farina ea: aggrauaturq; podus illa & oĩ legumine. Iam uero & pabulo uenalis. Fabæ multiplex usus: oĩum quadrupedũ generi præcipuæ hoĩ. Frumẽto etiã miscetur apud plerasq; gentes & maxime panico solida: ac delicatius fracta. Qui & prisco ritu fabaria suæ religiõis dijs in sacra est: pualens pulmẽtarii cibo & hebetare sensus existimata in sonia quoq; facere. Ob hoc pythagorica sententiã dãnata. Vel (ut alii tradidere) quoniã mortuorũ aĩe sunt in ea. Quæ de causã parẽrãdo utiq; assumit. Varro & ob hæc flaminẽ ea nõ uelci tradit: qm̃ & in flore eius liẽtere lugubres repariant. In eadẽ peculiaris religiõ. Nãq; fabã utiq; in frugibus referre mos est auspicii: cã quæ ideo referuia appellat. Et auctioribus eã adhiberi lucrosũ putant. Sola certa frugũ etiã exesa replẽtur crescente luna. Aqua marina aliaue salsa nõ percoquitur. Seritur ante uergiliarũ occasum leguminũ prima: ut antecedar hyemẽ. Virgilius per uer eã seri iubet circũ padanæ italiæ ritu. Sed maior pars malũr fabalia maturæ rationis: q; trimestrẽ fructum eius.

Namq; siliquæ caulesq; gratissimi sunt pabulo pecoris. Aquas in flore maxime cōcupiscit. cū uero defloruit: exiguas desiderat. Solū in quo sata est s̄tificat stercoreis uice. Ideo circa macedoniā thessaliāq; cū florere incipit uertit arua. Nascitur & sua sp̄te plerisq; in locis: sicut septentrionalis oceani insulis: quas ob id nostri fabarias appellant. Itē in mauritania siluestris passim: sed prædura & quæ: percoqui non possit. Nascitur & in egypto spinoso crule. Quæ de causa crocodili aculeos timentes refugiūt. Lōgitudo scapo quattuor cubitorū est amplissima crassitudo. Octona genicula hebet: molli calmo. Simile caput papaueri: colore roseo. In eo fabæ nō supra tricenae. Folia ampla. Fructus ipse amarus & odore: sed ra dix per: quā lata. Incolarū cibus cruda: & oīno decocta. Harūdinū radicibus similis. Nascit & in syria ciliciāq; & in thorone chalcidis lacu. Ex leguminibus autē nouēbri ferūtur lēs: & in græcia pisā. Lens amat solū tenue magis q̄ pingua: calū utiq; siccū. Duo genera eius in egypto: alterū rotundius nigriusq; alterū sua figura. Vnde uario usu trālatū est in lētici las nomē. Inuenio apud auctores æqua nimitatem fieri uescētibus ea. Pisum in apricis feri debet: frigorū impatiētissimū. Ideo in italia & in austriore celo nō nisi uerno tēpore terra facili ac soluta. Ciceris natura est gigni cū salislagine: ideo solū urit. Nec nisi mādēsa / etum pridei feri debet. Differentiæ plures: magnitudine: figura: colore: sapore: Est enī arietino: capiti simili: unde ita appellatur. Albū nigriq; est & colābinū quod alii ueneriū uocant: candidū. rotundū: leue. Arietino minus: quod religio peruigiliis adhibet. Est & ciceri cula minuti ciceris: inæqualis angulos habet ueluti pisum. Dulcissimū autē id quod cruo simillimū: firmitusq; quod nigrū & rufumq; quod albū. Siliquæ rotōdæ ciceri: ceterisq; leguminū lōge & ad figurā seminis latæ. Pīso cylindraciæ. Fasiolorū cum ipsis mandunt grānis. Serere eos qua uelis terra licet ab idibus octobris in calēde nouēbris. Legumina cū maturecere ceperint rapienda sunt: quoniā cito exiliūt: latentq; cū decidere sicut & lupinū.

De rapis & napsi amiterinis.

Ca.

XIII.

Vanq; prius dixisse cōueniat de rapis: in transcurso eas attingere nostri: paulo diligentiū græci & ipsi tamen inter hortensia. Si iustus ordo fiat a frumento prius aut certe faba dicēdis. Quādo alii pstantior usus ab iis nō est. Ante oīa nāq; cūctis aīalibus nascuntur: nec in nouissimis. Satiāt ruris alitū quoq; genera: magisq; si decoquantur aqua. Quadrupes & frōde earū gaudēt. Et homini nō minore rapaciorum suis horis gratia q̄ cimarū. Flacidorū quoq; & in horreis enecatorū: uel maiore q̄ uitētium. ipsa uero durāt & in sua terra seruata. Et postea passo pene ad aliū prouētū famēq; sentiri phibēt. A uiuio atq; messe tertius hic transpadanis fructus. Terrā nō morose eligit: pene ubi nihil aliud feripossit. Nebulis & pruinis ac frigore ultro aluntur amplitudine mirabili. Vidi. xl. libras excedētia. In cibis quidē nostris pluribus modis cōmēdant: durātq; ad alia sinapis acrimonia domita: etiā colorib; picta: p̄ter suū semen: sex aliis: purpureo quoq;: neq; aliud in cibis tingui decet. Genera eorū græci duo prima fecere: masculinū femininūq; & ea serēdi modo ex eodē semine. Dēfiore enī satū masculēscere: itē in terra difficili. Semē pstantius quo subtilius. Species uero oīum tres. Aut enī in latitudine fundi: aut in rotōditatem globari. Tertiā speciem siluestre appellauere. In lōgitudinē radice pcurrēte: raphani similitudine & folio anguloso scabroq;: succo acri q̄ circa messēm exceptus oculos purgat me: deturq; caligini admixto lacte mulierū. Frigore dulciora fieri existimant & grādiora tepore in folia exeūt. Palma in nrisino agro nascētibus: taxatio in libras sestertii singuli: & in penuria bini. Proxima in algido natis. Napi uero amiterini quorū eadē fere natura gaudent æque frigidis. Serūtur & ante chal. martias in iugero sextarii quattuor. Diligentiores quinto fulco napū feri iubēs: rapā quartā utroq; stercoreato: rapā latiorē fieri si palea seminetur. Serere nudū uolūt precantē sibi & uicinis serere se. Satus utriq; generi iustus inter duorū numinū dies festos. Neptūni atq; Vulcani. Ferūtq; subtili obseruatione quota luna procedente hyeme nix prima ceciderit: si totidē numinū die intra prædictum tempōris spatium serantur mire prouenire. Seruntur & uere in calidis atq; humidis.

De lupino.

Ca.

XIII.

Vpino est usus proximus: cum sit homini & quadrupedū generi ungulas habenti cōmunis. Remediū eius ne metētes fugiāt exiliēdo: ut ab hymbre tollatur. Nec ullius quæ feruntur natura assensu terræ mirabilior est. Prīmū omnium cū sole quotidie circūagitur: horasq; agricolis etiā nubilo demonstrat. Ter p̄terea floret. Terrā amat:

LIBER.

terraque operiri non uult. Et unum hoc seritur non arato: ubi fuerit maxime fabulosa: & sicca: atque etiam harenosa. Coli utique non uult. Tellure adeo amat: ut quis fructu solo coiectum inter folia uepresque: ad terram tamen radice parueniat. Pinguescere hoc satum arua uineasque diximus. Itaque deo non eget fimo: ut optimi uicem repraesentet. Nihil aliud nullo impedimento constat: ut quod ne ferendi quidem gratia opus sit affere primum seritur ex aruo. Ac ne spargi quidem postulat decidens sponte. Primumque omnium seritur: nouissimum tollitur. Vtrumque septembris fere mense: quia si non antecesserit hyemem: frigoribus obnoxium est. Impune praeterea iacet uel derelictum etiam: si non protinus sicuti obruat hymbres: ab omnibus animalibus amantudine sua tutum. Plerumque tamen leui fulco integitur. Ex desiore terra rubricam maxime amat. Ad hanc alendam post tertium florere uerti debet in sabulo post secundum. Cretosa tantum limosaque odit: & in iis non puenit. Maceratum calida aqua homini in cibo est. Nam bouem unum modium singuli satiatur: ualidumque praestat. Quando etiam ipso situm puerorum uentribus pro remedio est. Conditum in fumo maxime conuenit: quoniam in humido uermiculi umbilicum eius in sterilitate castrant. Si depastum sit in fronde: inarari protinus solum opus est.

De uitia & eruo.

Ca.

XV.

T uitia pinguescunt arua: nec ipsa agricolis operosa: uno fulco sata non sarritur: non stercoretur: nec aliud quod deocatur. Sationis eius tria tempora. Circa occasum arcturi ut decembris mense pascatur. Tunc optime seritur in semen. Aequum namque fert depastum. Secunda satio mense ianuarii est: nouissima martio: ac tum defrondere utilissima. Siccatem ex omnibus quae feruntur maxime amat: non aspernatur etiam umbrosa. Ex semine eius si letata natura est palea ceteris praefertur. Vitibus praecipit succum languescuntque si in arbutis seratur. Nec erui operosa cura est. Hoc amplius quam uitia rucatur: & ipsum medicaminis uel optinens. Quippe per eum Diuum Augustum curatum epistolis ipsius memoria extat. Sufficiunt singulis bouum iugis modium quini sati. Martio mense satum noxiu esse bubus aiunt. ite autumno grauedinosum. innoxium autem fieri primo uere satum.

De feno & farragine & de ocimo & medica & cytho.

Ca. XXVI.

T sicilia hoc est foenum grecum sacificatione seritur: non altiore quattuor digytorum fulco quatuorque peius tractatur: tanto puenit melius. Rarum dictum esse aliquid cui prodest negligentia. Id autem quod secale atque farrago appellatur occari tantum desiderat. Secale taurini sub alpibus Asia uocatur. deterrimum: & tantum ad arcendum famem utile. foecunda: sed gracili stipula: nigritia triste: sed potere praecipuum. Admiscetur huic far ut mitiget amaritum: dicitur eius: & tamen sic quoque ingratiissimum uentri est. Nascenti quocumque solo cum centesimo grano ipsumque pro leramine est. Farrago ex recrementis fartis praedicta feritur: admixta aliquando & uitia. Eadem aliquando in africa fit ex hordeo. Omnia haec pabularia. Degeneratque ex leguminibus quae uocatur cracca: in tantum colubis grata: ut pastas ea negent illius loci fugitiuas fieri. Apud anticos erat pabuli genus: quod Cato ocimum uocat: quo sistingebatur aluum bubus. Id erat e pabulis segete uiridis defecta antequam gelaret. Sura Manulius id aliter interpretatur & tradit fabae modios. x. uitiae duos tantum: & eruiat in iugero autumno misceri & feri solitos. Melius & auena graeca: cui non cadit semine admixta. Hoc uocatur ocimum: bouumque causa feri solitum. Varro appellatum celeritate puenienti a graeco: quod ocyos ocyos dicitur. Medica externa etiam gratia ut a medis aduecta per bella praefertur quae Darius intulit. Sed uel in primis dicenda tanta dos eius: ut cum uno satum amplius quam tricenis annis duret. Similis est trifolio caule: foliisque geniculata: quicquid in caule assurgit in folia contrahit. Unum de ea & cytho uolumen Amphilocho fecit confusum. Solum in quo seratur elapidatum purgatque. Subicitur autumno: mox aratur & occatur integitur crate iterum & tertio: quoniam diebus interpositis in fimo addito. Poscit autem siccum succosum uel riguum. Ita praeparatum seritur mense maio: alias pruinis obnoxia. Opus est densitate seminis omnia occupari: internascensque haerbas excludi. Id praestant iugera modia uicena: immouendum ne adurat: terraque primum integri debet. Si sit humidum folium: haerbosius uincitur: & desiccat in pratibus. Ideo primum altitudine unciali haerbas omnibus liberanda est manu potius quam sarculo. Secatur incipiens florere: & quotiens resoruit. Id sexies euenit per annos: cum minimum quater. In semine maturefcere prohibendum est: quia pabulum utilius est usque ad trimatum. Verno feri debet: liberatque ceteris haerbis. ad trimatum martia a solo radi. Itaque reliquae haerbe intererunt sine ipsius dono propter altitudinem radicum. Si euicerint haerbae: remedium unicum est aratio: saepius uertendo: donec omnes aliae radices intereant. Dari non ad saturitatem debet: ne repellere sanguinem necesse sit: & uiridis utilior

XVIII.

est. Arescit surculose: ac postremo in puluerem inutilem extenuatur. De cytiso cui & ipsi principatus datur in pabulis affatim diximus inter frutices. Et nunc frugum omnium natura peragenda est cuius in parte deuitis quoque dicatur.

De uitiis frugum & remediis & quid in quorumque terrarum genere debeat feri. Ca. XII.

Rimū omnium feruenti uitiū auena est: & hordeum in ea degenerat: sicut ipsa frumēti fit instar. Quippe cum germaniæ populi ædant eam neque alia pulte uiuant. Soli maxime cæliq; humore hoc euenit uitiū. Sequētem causam habet imbecillitas feminis cum diutius retentū est terra: priusq; erumpat. Eadem est ratio si cariosum fuit: cum seiretur. Prima autem statim eruptione agnoscitur: ex quo apparet in radice esse causam. Est & aliud in uicino eueniē uitiū: cum amplitudine inchoata granū: sed nondum natura: priusq; roboretur corpus afflatu noxio cassum & inane a spica euanescit quodā abortiuo. Veti autē tribus tēporibus nocent frumento & hordeo. In flore aut prius cum defloruerit: uel mature scere incipientibus. Tūc enī exinanium grana. Prioribus causis nasci prohibēt. Nocet & sol creber & nube. Nascuntur & uermiculi in radice: cum sementē hymbribus secutis incluserit repentinus calor humorū. Gignūtur & in grano: cum spicæ in pluuiis calor inferuescit. Est & canaris dictus scarabeus paruus frumenta erodēs. Omnia ea animalia cum cibo deficiūt. Oleū: pix: adeps cōtraria feminibus. Cauendūq; ne cōtracta eis tūc ferant. Hymber in hærba utilis quarto. Florentibus autē frumēto & hordeo nocet. Leguminibus iocuos: præter quā ciceri. Maturefcentia frumēta hymbre læduntur. & hordeū magis. Nascitur & hærba alba panico similis: occupans arua: pecori quoque mortifera. Nā Ioliū & tribulū & carduū: lappag; nō minus quā rubrū: inter frugū morbos potius quā inter ipsius terre pestē numerauerim. Cæleste frugū uinearūq; malū nullo minus noxiū est: rubigo. Frequentissima hæc in roseido tractus cōuallibusq; ac perflatū nō habentibus. E diuerso carent cauēto: sa & excelsa. Inter uitia segetū & luxuria est: cum onerata fertilitate procūbunt. Cōmune autē oium satorū uitiū: urtica: etiam ciceris cum falsilagine eius abluendo hymber dulcius id facit. Est hærba quæ cicer enecat & eruū circūligando se uocatur orobache. Tristicū simili modo era. Hordeū festuca quæ uocatur ægilos. Lentē hærba securidaca: quæ gracia similitudine peleciniū uocant. Est hæc quidē cōplexu necant. Circa philippos antraniū nominat in pingui sole herbā: quæ faba necat. Era nōnunq; in macro: cum uida quidā uertus afflauerit. Era granū minimū est in cortice aculeato. Cum est in pane celerrime uertiginis facit. Aitūq; in asia & gracia balneatores cum uelint turbā pellere: carbonibus id seminare inciere. Nascit & phalgius in eruo bestiola aranei generis si hyems aquosa sit. Limaces nascūtur in uitia aliquādo e terra cocleæ minutæ mirū in modū erodētes eā. Et morbi quidē hi sunt. Remedia eorū quæcūq; pertinent ad hærbas in sarculo: & cum semen iactatur cine re. Quæ uero in semine & circa radicē consistūt: præcedente cura cauentur. Vino autem semina perfusa minus egrotare existimant. Virgilius nitro & amurca perfundi iubet fabam: sic etiā grādescere pmitit. Quidā uero si triduo ante satū urina & aqua marcescet: p̄cipuæ adulescere putāt. Ter quidē sarrā modium fractæ e modio solidæ reddere. Reliqua semina cupressi foliis tussis si misceatur: nō esse uermiculis ob noxia: nec si interlunio seratur. Multum ad mihi remedia rubetā noctu aruo circūferri iubēt priusq; sarriatur defodiq; in medio inclusam uase fictili. Ita nec passerē nec uermē nocere: sed eruendā priusq; metatur: alioquin amaram fieri. Qui & armo talpæ cōtracta semina uberiora esse. Democritus succo hærbe quæ appellatur aizoon in tegulis nascēs tabulæssum latine uero seduma (ut dicit ille) medicata seri iubet omnia semina. Vulgo uero si dulcedo noceat & uermes radicibus inhereant: remedium est amurca pura ac sine sale spargere: deinde sarrire. Si in articulū seges irreceperit rūcare: ne hærbe uincat. Pestē a milio atq; panico sturnorū passerū ue agmina sero abigi hærba: cuius nomē est ignotū in quattuor angulis segetis defossa mirum dictū ut oī no nulla auis intrerit. Mures ambiguntur cinere mustellæ uel fellis diluto & semine sparso uel decoctarum aqua. Sed redolet uirus animalium eorum etiā in pane. Ob id felle bubulo semina attingi utilius putāt. Rubigo quæ maxima segetū pestis lauri ramis in aruo defixis trāsīt in earū folia ex aruis. Luxuria segetū castigat dēte pecoris in hærba duraxat: & p pastæ quidā uel sæpius nullā in spica iniuriā sentiūt. Retōsarū uero etiā semel oīno certum est grauū lōgius fieri: sed inane cassumq; ac satum nō nasci. Babylonetamē bis secāt: tertio depascūt. Alioquin folia tm fierent. Sic quoque cum quintodecimo fœnore messes reddit

LIBER.

exilitas soli. Verū diligentioribus cū centesimoquagesimo. Neq̃ est cura difficilis. Quā diutissime aquari gaudet: ut p̃pinguis & dēsa ubertas diluat. Limū autē nō iuehūt euphrates: tigrisq̃: sicut in ægypto nilus. Nec terra ipsa h̃erbas gignit. Vbertatis tamē tāta sunt ut sequēte anno sponte restibus fiat seges impressis uestigio seminibus. Quā tanta soli differentia amonet terræ genera in fruges describere. Ig̃r Catonis h̃ec s̃ñia est. In agro crasso & læto frumētū feri. Si uero nebulosus sit. Idē raphanū: miliū: panicū in frigido & aquoso prius ferendū: postea in calido. in solo autē rubricoso: uel pullo: uel harenoso si nō sit aquosū lupinū in cretoso & rubricoso & aquosiore agro adoreū. in sicco & nō h̃erbofo nec umbroso triticū. in solo ualido fabā. Vitiā uero q̃minime aquoso h̃erbidoq̃. Siliginē & triticū in aperto loco edito qui sole q̃diutissime torreat. Lentē in frutero & rubricoso qui nō sit herbidos. Hordeū in nouali & in agro q̃ restibile possit fieri: trimestre ubi sementē maturā facere nō possit: & cuius crassitudo sit restibilis. Subtilis & illa sentētia. ferenda esse ea in tenuiore terra: quā nō multo indiget succo: ut cytus & cicer: exceptis leguminib⁹ quā uel lūtur e terra nō subleuantur. Vnde & legumina appellata: quia ita legūtur. in pingui autem quā cibi sunt maioris: ut olus: triticū: siligo: linū: sic ergo tenue solū hordeo dabit. Minus enim alimētū radix poscit. Leuior terra densiorq̃ tritico: in loco humili far adoreū potius q̃ triticū feratur. Temperato & triticū & hordeū. Colles robustius: sed minus reddūt triticū far & siligo & cretolum & uliginosum solum sortiuntur.

De prodigiis frugum & arandi disciplina & uomerum generibus. Ca. XVIII.
Et in frugibus ostentū. Semel quod equidē inuenerim accidit. P. Elio, Cn. Corneliō cons. quo anno superatus est Hannibal. in arboribus enī tūc nata prodūtur frumēta. Et quoniā de frugū terræq̃ generibus abūdē diximus: nūc de arandi ratione dicemus: ante oīa ægypti fecunditate cōmemorata. Nilus ibi coloni uice fungens euagari incipit (ut diximus) a solstitio aut noua luna: ac primo lente. deinde uehementius q̃diu in leone sol est. Mox pigrescit in uirginē trāsgressio: atq̃ in libra residet. Si. xii. cubitos nō excesserit: fames certa est. Nec minus si. xvi. exuperauerit. Tanto enī tardius decedit: quāto abūdantius creuit & semētē arceat. Vulgo credebat̃ ab eius decessu ferere solitos: mox suos impellere uestigiis semina deprimētes. & in madido solo credo atiquitus factitatū. Nūc quōq̃ nō multo grauiore opera: sed tamen inarrari certum est: abiecta prius semina in limo digressi annis: hoc est nouēbris mense incipiente. Postea pauci runcāt: quod botanisi non uocant. Reliqua pars non nisi cū falce arua uisit paulo ante calē. aprilis. Peragitur autē messis mense maio: stipula nunq̃ cubitali. Quippe fabulū subest: grantūq̃ limo tantū continet. Excellētius in thebaidis regionibus frumētū q̃ palustribus. ægyptiis: Similis rō sed felicitas maior babylonīæ ac seleuciæ euphrate atq̃ tigris stagnantibus: quoniā ibi rigandi modus manu tēperatur. Syria quoq̃ tenui sulco arat: cū multifariā in italia octoni boues ad singulos uomeres anhelant. In omni quidē parte culture: sed in hac quidem maxime ualet oraculū illud. Quid quāq̃ regio patriatur. Vomerum plura genera. Culter uocatur: prædensam priusq̃ præscindatur: terram secans: futurisq̃ sulcis uestigia præscribens incisuris: quas resupinus in arando mordeat uomer. Alterū genus est uulgare rostratum uti uedīs. Tertium in solo facili nec toto porrectū dentali: sed exigua cuspide: in rostro latior. Hæc quarto generi: sed exacutior in mucronē fastigiata: eodēq̃ gladio scindens solū & acie laterū radices h̃erbarū secans: non pridē inuentū in rhetia. Gallia uero duas addiderūt rotulas: quod genus uocāt plāmorati. Cuspis effigie palæ habet. Serunt ita non nisi culta terra & fere noua. Latitudo uomeris cespites uersat. Semē protinus iniiciunt. Cratesq̃ detras supertrahūt. nec sarricēda sunt hoc modo sata: sed pro sellis binis ternisq̃ sic arant. Vno iugo bouum censi anno facili. soli quadragena iugera: difficilis tricena iustu est.

De temporibus arandi: & iunctione bouum. Ca. XIX.
Narādo magnopere seruādū est catonis oraculū. Quid est primū? Agrum bene colere. Quid secundū? bene arare? Quid tertiu: stercore arare. Sulco uario ne ares. Tempē pestiue ares. Tepidioribus locis a bruma proscindi arua oportet: ac frigidioribus ab æquinoctio uerno. Et maturius sicca regione q̃ humida. Maturius densa terra q̃ soluta: pingui q̃ macra. Vbi sicca & graues æstares terra cretosa aut gracilis. Vtilius inter solstitium & autumnū æquinoctium aratur. Vbi leues æstus frequentes hymbres pingue h̃erbosumq̃ solum: ibi melius caloribus. Altū & graue solū etiam hyme moueri placet. Tenue

ualde & aridū pauloante sationis tēpus. Sunt & hic suae leges. Lutosam terrā ne tangito. Vi omni arato. Priusq̃ ares proscindito. Hoc uilitatē habet q̃ in uerso cespite hārbarum radices necantur. Quidā utiq̃ ab egnoctio uerno proscindi uolunt: quodq̃ uere semel aratū est a tēporis argumēto ueruacū uocatur. Hoc in nouali atq̃ requieto necessarium est. Nouale est quod alternis annis ferit. Araturos boues q̃ arctissime iungi oportet: ut capitibus sublati arent. Sic minime colla cōdunt: Si inter arbores uitescq̃ aretur sicciliis capistrati: ne germinū tenera p̃cerpant. Securi culā insitiuā p̃dere: qua interficiantur radices. Hoc melius q̃ cōuelli arato: bouesq̃ luctari. In arando uersum pagi: nec strigare in actū spiritū. Iustum est proscindi sulco dodrantali iugerū uno die: iterari sex iugerū si sit facilitas soli. Si minus proscindi semissem iterari assem. Quādo & animalū labori natura leges statuit. Omne aruū rectis sulcis: mox & obliquis subigi debet. In collibus transuerso tantū mōte arat: sed mō in supiora mō in inferiora rostatē uōmere. Tantūq̃ est laboris hōi: ut etiā boū uice fungatur. Certe sine hoc animali mōtanā gētes sarculis arant. Arator nisi incuruus p̃uaricatur. Inde translātū hoc crimē in forū. Ibi itaq̃ caueatur: ubi inuentū est. Purget uomerem subinde stimulus cupidatus rulla. Scāna inter duos sulcos cruda ne relinquatur: glebā ne exultet. Male aratur aruū: quod satis frugibus occandū est. Id demū recte subactum erit: ubi non intelligitur utro uomer ierit. In usū est: & collectitias interponere: si ita locus poscat: ampliore sulco: quā in fossas aquam deducant.

De occando: & quodā arationis genere: & iteratione: & refectione. Ca. XX.

Ratione per transuersum iterata occatio sequitur ubi res poscit: erate uel rastro & a lato semine iteratio. Hoc quoq̃ ubi cōsuetudo patitur erate dētare: uel t bula aratro adnexa: quod uocat letare operietes semina. Vnde primū appellata deliratio ē. Quarto feri sulco Virgilius existimat uoluisse: cū dixit optimā esse segetē quā bis solē bis frigora sensisset. Spissius solum sicut plerūq̃ in italia quinto sulco feri melius est: in thuy scis uero uouo. At fabā & uitia nō proscisso ferere sine dāno cōpendiū opere est nō omitte mus unā etiā arandi rationē: in transpadana italia bellorū iniuria excogitatā. Salassi cum subiectos alpihus depopularentur agros: panicū miliūq̃ iam excresecens tentauere. Postq̃ respuebat natura inararūt. At ille messes duplicatā docuere q̃ nūc uocat arrare id est arare ut credo nūc dictum. Hoc fit uel incipiente culmo: uel tum iam si aut bina terna ue emisserit folia. Nec recens subtrahemus exemplū. In treuerito agro tertio ante hūc annū cōpertū. Nā cū hyeme prægélida captā segetes essent: reserueret: resariētes cāpos mense martio: uberrimāq̃ messes habuerūt. Nunc reliqua cultura tradetur per genera frugum.

De cultura terrae.

Ca. XXI.

Iliginē: far: triticū: semē: ordeū: occato: sarrito: runcato quibus dictū erit diebus. Sin gulā operā cuiusq̃ generi in iugero sufficiēt. Sarculatio indurata hyberno rigore solistitiā laxat tēporibus uernis: nouosq̃ soles admittit. Qui sarriet caueat ne frumēti radices suffodiat. Triticū: hordeū. semen: faba bis sarrire melius. Runcatio cū seges in articulo est euulsis inutilibus hārbaris frugum radicem uindicat: segetemq̃ discernit a cespice. Leguminū ceter eadem quā far desiderat. Faba runcari nō gestit: quoniam euincit hārbas. Lupinum runcatur tantū. Miliū panicum occatur: & feritur: non iteratur: non runcat. Silicia & fassoli occantur tantum. Sunt genera terrae quarū ubertas pēdinari segetē in hārba cogat. Cratis & hoc genus dentatis stilis ferreis. Eademq̃ nihilominus & depascuntur. Quae depasta sunt sarculo iterum excitari necessarium. At in baetris africa cyrene oīa hāc superflua. Quae fecit indulgentia cāli: & a fermente non nisi nonis mensibus in aream redeunt: quia siccitas coarctet herbas: fruges nocturno tactas rore nutriēs. Virgilius alterius cessare arua suadet & hoc si patiantur ruris spatia utilissimum proculdubio est. Quod si neget conditio: far serendum: unde lupinum aut uitia aut fama sublata sint & quae terram faciant letiorem. In primisq̃ & hoc notandum: quādam propter alia feri ob inter: sed parum prouenire priori diximus uolumine: ne eadem saepius dicantur. Plurimum enim refert soli cuiusq̃ ratio.

Exempla diuersarum & de summa fertilitate: & bi

fera uite: & aquarum differentia.

Ca.

XXII.

Iuitas africae in medijs sicca arenis syrtis petētibus leptin: quae magna uocat tacape felici sup oēm miraculū riguo solo: ternis fere milibus pas. in oēm partē. Fons abundat largus quidem: sed ceretis horarum spatiis dispensatus inter incolas. Palmae ibi

LIBER.

prægradi subditur olea: huic ficus: fico punica: illi uitis: sub uite seritur frumentum: mox legumē: demū olus: omnia eodē anno: omniaq; aliena umbra alūtur. Quaterna cubita ei⁹ soli in quadratum: nec ut a porrectis meriantur digytis: sed in pugnum contractis quater nis denariis uenduntur. Super omnia est biferam uitē bis anno uindemiare. Et nisi mul tiplici partu exinaniatur ubertas pereant luxuria singuli fructus. Nūc uero toto anno nie titur aliquid. Constatq; fertilitati nō occurrere homines. Aquarum quoq; differentia ma gna riguis est: In narbonēsi provincia nobilis fons orge nomine est: in eo herbæ nascuntur in tantū expertæ bubus: ut mersis capitibus totis eas quærāt uiribus. Sed illas in aqua na scentes certū est nō nisi hymbribus ali. Ergo quisq; suā terrā aquaq; nouerit.

De qualitate terræ: & stercoratione.

Ca.

XXIII.

I fuerit illa terra quā appellauimus tenerā: poterit sublato hordeo milium seri: eo s condito raphanus: iis sublatis hordeū uel triticū sicut in campania. Satisq; talis ter ra aratur cū seritur. Alius ordo: ut ubi adoreū fuerit cesset quattuor mēsis hy bernis: & uernā fabam recipiat: aut an ihemalem: ne cesset. Necnon minus pinguis alterna ri potest ita: si frumēto sublato legumē tertio seruatur. Gracilior & in annū tertiū cesset. Frumentū quidam seri uerāt: nisi in ea quæ pro nimio anno quieuerit. Maximā huius lo ci partem stercorationis optinet ratio: de qua & priore diximus uolumine. Hoc tantū unū in confesso est: nisi stercolato seri nō oportere. q̄q; & hic leges sint propriæ. Milii: panicū: rapa: napus nisi in stercoratione nō serantur. Nō stercolato frumētū potius q̄ hordeū seri to. Item in noualibus tametsi in illis fabā seri uolunt: eandē ubicunq; q̄ recentissime ster corato solo. Autūno aliquid saturus septembri mense simū mare post hymbrem. Vtiq; si uerno erit saturus: per hyemē simū disponat. Iustum est uehes. xviii. iugero tribui. Disper gere autē prius quā arescat: aut iactato semine. Si hæc omissa sit sterco ratio: sequēs est pri usq; serat ante puluē. Quod ut hanc quoq; cutem determinemus: iustum est singulas ue hes simi denario ire in singulas pecudes minores: in maiores denas: nisi hic male substraui se pecori colonū appareat. Sunt qui optime sterco: an putēt sub diuo retibus inclusa peco rum māsione. Ager si nō sterco: aratur: alget. Si nimii sterco: ratus est adiunq; Satiusq; est id sæpe q̄ supra modū facere. Quo calidius solū est eo minus addi sterco: ris ratio est.

De bonitate feminū & disciplina seminandi: & quācum ex quoq; genere fru menti in iugero serendū: & temporibus serendi.

Ca.

XXIII.

Emen optimū anniculū: bimū deterius: trinū: pessimū: ultra sterile. Et in imo oīum s definita genere ratio est. Quod in ima aræ subscdit ad semen referuandum est. Id enim optimum quoniam grauissimū. Neq; alio modo utilius dispergitur. Quæ spica per interualla semina habebit abiicietur. Optimū est granū quod rubet: & detibus fractum eundē habet colorē. Deterius cui plus intus albi est. Certum terras alias plus seminis reci pere: alias minus. Religiosumq; inde primū colonis auguriū: cum auidius accipiat esurire creditur: & comesse semē. Sationē locis humidis celerius fieri ratio est: ne semē hymbre pu trefcat. Sicis serius: ut pluuia sequantur: ne diu iacens atq; nō cōcipiēs euanescat. Itēq; se stinata satione densum spargi semē: quia tarde cōcipiat: serotina rarū: quia densitate nimia necetur. Artis quoq; cuiusdā est æqualiter spargere. Manus utiq; cōgruere debet cū gra du: semperq; cū dextro pede. Fit quoq; quorūdā occulta ratione: q̄ fors genialis atq; totū da est. Non transferendū est ex frigidis locis semē in calida: neq; ex præcocibus in serotina nibilq; in cōtrariū præripere quadā falsa diligentia. Serere in iugero tēperati soli: iustū est tritici aut siliginis modios .v. farris aut seminis: quod frumēti genus ita appellamus. x. hor dei. vi. fabæ quintam partē amplius q̄ tritici. Vicæ. xii. Ciceris & cicerulæ & pisi. iiii. Lupini x. Lentis. iiii. Sed hanc cū simo arido seri uolūt. Erui. vi. Silicæ. vi. Fasilorum. iiii. Pabuli. xx. Nihil panicis sextarios quattuor. Pingui solo plus: gracili minus. Est & alia distinctio. In de so autē cretoso aut uliginoso solo tritici aut siliginis modios. vi. In soluta terra & nuda & sicca & leta quattuor. Macies enī soli maior: nisi rarū culmū habeat spicā minutā facit inanē pinguis arua ex una seminis radice fruticē numerosum fundit: de fang; segetē raro semie emittit. Ergo inter quattuor & sex modios pro natura soli: alii quinq; nō minus seri plures ue præcipiunt. Item in confiso aut eliuoso aut macro hoc pertinet. oraculū illud magnope re custodiendū segetē ne defruges. adiecit his Accius in praxidico: ut sereretur cū luna es set in arietē: geminis leone: libra aquario. Toro astres sole. xii. partes scorpionis transgresso

XVIII.

cum luna esset in tauro. Sequitur huc dilata & maxima indigens cura de tempore fruges ferendi questio: magna ex parte ratione syderū cōnexa. Quā ob rem sententias omnium s̄primis ad id pertinentes exponemus. Hesiodus qui princeps omnium de agricultura p̄cepit: unum tempus ferendi tradidit ad uergiliarū occasum. Scribebat enim in boetia helladis: ubi ita feri diximus. Inter dilectissimos conuenit ut in alitū quadrupedūq; genitura esse quosdam ad cōceptum impetus terræ. Hos gr̄ci ita definiunt: cū sit calida & humida. Virgilius triticum & far ad uergiliarū occasum feri iubet: hordeū inter e quinoctium autūni & brumā. Vitiam uero fasculos & lentem boetē occidente. Quo fit ut horū syderū aliorūq; exortus & occasus dirigendi sint in suos dies. Sunt qui & ante uergiliarū occasū feri iubent dūtaxat in arida terra calidisq; prouintiis. Custodiri enim semē corrumpere humore: & a proximo hymbre uno die erumpere. Alii statim ab occasu uergiliarum sequi hymbres a septimo fere die. Aliqui infrigidis ab æquinoctio autūni in calidis ferius: ne ante hyemem luxuriēt. Inter omnes autem conuenit: circa brumam ferendū nō esse magno argumēto: quoniam hyberna semina cum ante brumam sata sint septimo die erumpant si post brumā: uix. xl. Sunt qui properent: atq; ita pronuntient festinatā sementē s̄pe decipere: serotinā semper. E contratio alii uel uere potius ferendum quā male in autūno. Atq; ubi fuerit ne cesse inter fauonium & uernum æquinoctiū. Quidā omīssa cælesti cura in utili temporib; definiunt. Vere linum & auena: & papauer: atq; uti nunc etiam transpadani seruant usq; i quinquatribus fabā. Siliginem nouembri mēse. Far septembri extremo usq; in idus octo / bris. Alii post hunc diem i Calen. nouembris. Ita his nulla naturæ cura ē illis nimia. Et ideo cæca subtilitas cum res inter rusticos geratur litterarūq; expartes nō modo syderū. Et con fitendum est cælo maxime cōstare ea. Quippe Virgilio iubente p̄disce uentos ante omīa ac syderū mores. Neq; aliter quā nauigātib; seruari. Spes ardua: & imēsa: misceri posse ce lestem diuinitatē impit̄ia. Sed cōtēplanda tamē grandi uitæ emolumento. Prius tamē syde ralis difficultas quam sentire etiam periti subicienda contemplationi est. Quo deinde la tior mens discedat a cælo: & facta sentiat: quæ futura p̄nosci nō possunt.

Digestio syderum in noctes & dies.

Ca.

XXV.

Rimū omnium dierū ipsorū annis solisq; motus prope i explicabilis nō est. Ad. ccc. lxxv adiciunt etiāq; intercalarios diei noctisq; quadrates. Ita fit ut tradi non possit cer ta syderū tempora. Accedit confessa rerū obscuritas: nunc p̄curente: nec paucis diebus tempestatū significatione quod prochemasi gr̄ci uocāt: nunc postuēte: quod epichemasi. Et plerūq; alias citius: alia tardius cæli effectū ad terrā deciduo. Vnde uulgo serenitate reddita confectū sydus audimus. Præterea cū omnia hæc statim syderibus celoq; affixis cōstent. interueniūt motus stellarū grandines: hymbres: & ipsi nō leui effectū ut do / cuimus: turbāq; conceptæ spei ordinē. Idq; ne nobis tantū putemus accidere: & reliqua. fal lit animalia: sagaciora circa hoc: ut uita eorum constet: æstiuasq; alites p̄postere aut p̄ propere rigore: nec ante hybernos æstus. Ideo Virgilius errantiū quoq; syderum rationem ediscendam p̄cipit: amones obseruandū frigida Saturni stellæ transitum. Sunt qui certis simū ueris indicium arbitrentur ob i firmitate animalis papilionis prouētū. Ideo ipso anno cū cōmētarentur hæc notandū est: prouentū eorum ter repetito frigore extinctum: ad ue / nasq; uolucres ad. vi. Calen. februarii spem ueris attulisse: mox s̄uissima hyeme conficta tas. Res anceps primū omnium a cælo peti legem. Deinde eā argumentis esse quærendā. Sup omnia est mundi conuexitas: terrarūq; globi differentia: eodē sydere alio tempore aliis api ente se gentibus. Quo fit ut cā eius non iisdē diebus ubiq; ualeat. Addidere difficultatem & auctores diuersis in locis obseruando: mox etiā in iisdē diuersa prodendo. Tres autē fue re sectæ: chaldaica: ægyptia: gr̄ca. His addit apud nos quartam Cæsar dictator annos ad so lis cursum redigens singulos. Sosigene perito sciētia eius adhibito & ea ipsa ratio postea cōperto errore correctæ est. Ita ut. xii. annis continuis non itercalaretur: q̄a acceperat syde ra. annus morari: qui prius antecederat. Et sosigene ipse tribus cōmentationibus quāq; di ligentior esset ceteris: non cessauit tamē addubitare ipse se met corrigendo. Auctores pro didere ea quæ preximus uolumini huic: raro illius sententia cū alio congruente. Minus hoc in reliquis mirum: quos diuersi excusare tractus. Eorum qui in eadem regione dissidere unam discordiam ponemus: exempli gratia. Occasum uergiliarum matutinum Hesiodus (nam huius quoq; nomine extat a strolugia) tradidit fieri: cum æquinoctium au

LIBER.

etiam conficeretur. Thales. xxy. die ab æquinoctio. Anaximander. xxix. Eudædo. xlviii. Nos
sequemur observationem Cæsaris: maximeq; hæc erit italæ ratio. Dicemus tamē & aliorū
placita id quoniam nō unius terræ: sed totius naturæ interpretes sumus: nō auctoribus po
litis: id enim uerboſum eſt: ſed regionibus ut legentes tantū meminerit breuitatis gratia.
Cum attica nominata fuerit ſimul intelligere cycladas inſulas. Cum macedonia magnesiā
thraciā. Cum ægyptus phoenicē: cyprum: ciliciam. Cū boetia locridē: phocidē: & finitimos
ſemper tractus. Cū hellespontus cherſonneſū: & continentia uſq; athomontē. Cum ionia
aſiam & inſulas aſie. Cum pelo ponneſus achaia: & ad heſperū ſacientes terras. Chaldei aſ
ſyriam & babyloniam demonſtrabunt. Africā: hispaniā: gallias ſileri non erit mirum. Nemo
enim obſeruauit in iis: qui ſyderum proderet exortus nō tamē difficili ratione diſcoſcetur
in illis quoq; terris digeſtione circuloꝝ: quā in ſexto uolumine fecimus: quā cognitio
cæli non gentium: modo uerū urbiū quoq; ſingularū intelligitur: nota ex iis terris quas
nominauimus ſumpta conuexitate circuli pꝛinētis ad quas quiſq; quæret & terras ad ea
rum ſyderum exortus: pꝛ omniū circuloꝝ pares umbras. Indicandū & illud tempeſtates ip
ſas ardores ſuos habere quadꝛinis annis. Et eaſdem non magna differentia reuerti ratione
ſolis: octonis uero augeri eaſdem: centeſima reuoluentē ſc̄ luna. Omnis autē ratio obſerua
ta eſt tribus modis: exortu ſyderum: occaſuq; & ipſoꝝ tēporum cardinibus. Exortus occa
ſuſq; binis modis intelligitur. Aut enī aduentu ſolis occultatur ſtella: & conſpici deſinūt
aut eiꝛdem abſceſſu proferunt ſe in emerſū. Hoc melius quā exortū conſuetudo dixiſſet
& illud occultationem potius quā occaſū. Illo modo quo die incipiunt apparere: uel deſi
nunt oriente ſole aut occidente. matutini uel ſperini ue cognominati: pꝛout alterutris eo
rum mane uel crepuſculo contingit. Dodꝛantes horarū (cū minimum) interualla ea deſide
rant ante ſolis ortum uel poſt occaſū: ut aſpici poſſint. Pꝛæterea bis quædam exoriūtur &
occidunt. Omniſq; ſermo de his eſt ſtellis: quas adhærere cælo diximus. Cardo temporum
quadꝛipartita anni diſtinctione conſtat. Per in cremēta lucis augetur hoc a bruma: & æqua
tur noctibus: uerno æquinoctio in diebus. xc. tribus horis. Deinde ſuperat noctes ad ſolſti
tium diebus. xciii. horis. xii. uſq; ad æquinoctium autūni. Et cū æquata die procedit ex eo
ad brumam diebus. lxxix. horis tribus. Horæ nunc in omni acceſſione æquinoctiales nō cu
iuſq; diei ſignificantur: omneſq; ex differentia ſiunt in octauis partibus ſinguloꝝ. Bru
ma capricorni ab octauo Calen. ianuarii fere. Aequinoctium uernū arietis. Solſtitium can
cri. Aſterūq; æquinoctium libræ. Qui & ipſi dies raros nō aliquos tempeſtatū ſignificatus
habent. Rurſus hi cardines ſingulis etiā articulis temporum diuiduntur pꝛ media om
nes dierum ſpatia. Quoniam inter ſolſtitium & æquinoctium autūni: ſidicula occaſus qui au
tūnū inchoat dies. xli. At ab æquinoctio eo ad brumā uergiliarum matutinus occaſus hye
mē dies. xliii. Inter brumam & æquinoctium dies. xlv. Flatus fauonii uernum tēpus. Ab æq
noctio uerno initium æſtatis dies. xlviii. uergiliarum exortus matutinis. Nos incipiemus a
ſementibus frumenti: hoc eſt uergiliarum occaſu matutino. Nec deinde paruorū ſyderum
mentionē concidenda ratio eſt: & difficultas rerum augenda: cū ſyduſ uehemēs orionis iſ
dem diebus longo decebat ſpatio. Sementibus tempora plariq; pꝛæſumunt. & ab. xi. die au
tūnalis æquinotii fruges ſerunt: adueniente coronæ: axortu continuis diebus: certo prope
hymbriū pꝛmiſſu. Xenophon nō autē quā deus ſignum dederit. Hoc cicero nouēbris hym
bre fieri interpretatus eſt: cō ſit uera ratio nō prius ſerendi quā ſolia cœperint decidere. Hoc
ipſo uergiliarū occaſu fieri putant. Aliqui ad. ii. idus nouēbris ut diximus ſeruant: quo
niam id ſyduſ etiā uestis inſtitutoris eū: & ē in cælo notatu faciliſimū. Ergo ex occaſu eiꝛ de
hyeme augurantur quibus eſt cura negociatoris inſidiandi auaritiæ. Nubilo occaſu plu
uiolam hyemē denuntiat: ſtatq; augent lacernarum pꝛæcia. Sereno aſperam: & reliquarū
ueſtium accendunt. Sed ille indocilis cæli agricola hoc ſignū habet inter ſuos uepres: hu
mūq; ſuā aſpiciens: cum ſolia uiderit decidua. Sic indicatur anni tēperies: alibi tardius: ali
bi maturius. Ita enim ſentitur: ut cæli lociq; efficit natura. Idq; i hac ratioe pꝛæcellit quod
eadem & i mundo publica eſt: & unicuiq; loco peculiaris. Miretur hoc qui non meminerit
ipſo brumali die pulegium i carnariis florere: adeo nihil eſſe occultum natura uoluit. Et
ſerendi igitur hoc ſignum dedit. Hæc eſt uera interpretatio argumentū naturæ ſc̄u aſſe
rens. Quippe ſe & terra peti ſuadet: pꝛmititq; quadam ſtercoris uicē: & cōtra rigores terræ
ſatuſq; opꝛiri a ſe nuntiat: & monet feſtinari. Varro in fabæ utiq; ſatu hanc obſeruatiōē

XVIII.

custodiri præcipit. Alii plena luna serendam. Lentem uero a. xxv. ad. xxx. Vitiam quoque in dem lunæ diebus. Ita demum sine limacibus fore. Quidam pabuli cā sic feri iubēt: seminis autē uere. Est & alia manifestior ratio mirabiliore naturæ prouidentia. In qua Ciceronis sententiam ipsius uerbis subsignabimus. Iam uero semper uiridis: semperque grauata.

re foetu.

ra monstrat arandi.

no & papaueri serendo. Cato de papauere ita tradit. Virgas & sarmenta quæ tibi in satiore superant: in segete comburito. Vbi eas cōbuseris: ibi papauer ferito siluestre: quod in mero usu est melle decoctum ad faucium remedia. Visque sonnifera etiam satiuo. Et hæcenus de hyberna semente.

Lentiscus triplici solita est grandescere

Ter fruges fundens: tria tēpo

Ex his unum hoc erit idem & li

Replicatio totius culturæ: & quid quoque mēse i agro fieri oporteat.

Ca. XXVI.

Erum ut pariter omnis culturæ quoddā breuiarium pagatur: eodē tempore cōuenit & arbores stercorare: accumulare item uineas Sufficit in iugerum opera: & ubi patietur loci ratio arbuta ac uineas putare: seminariis solum bipalio præparare: foueas aperire: aquam de agro pellere: coreular lauare & recondere. A Calen. nouembris galinis oua supponere nolito: donec bruma conficiatur. In eū diē terna dena subicito astra te tota: hyemē pauciora: nō tamē infra nouena. Democritus talem futuram hyemē arbitrat: qualis fuerit brumæ dies: & circa eum terni. Item solstitio æstatē: Circa brumā plerique bisseptem halcyonum foetura uentorū quietē mollius cælum: sed & in his & in aliis omnibus ex euentu significationū intelligi sydera debebunt: non ad dies utique præfinitos spectari tempestatum uadimonia. Per brumā uitam ne colito. Vina tum defecari: etiam diffundi Higinus suadet a confecta ea septimo die utique si septia luna cōpetat. Cerasa circa brumā feri. Bub? glādē tūc aspgi. pūēt i iuga singula mōis. Largior ualitudinū iſestat: & quocūque tēpo re det si min? .xxx. dieb? prius data sit: narrat uerna scabie pœnitere. Materiei cadē dā: tempus hoc dedimus. Reliqua opera nocturna maxime uigilia constant: cum sint noctes tanto ampliores. Qualos: crates: fiscinas texere. Faces incidere. Rudicas præparare iter diu. xxx. palos. xl. In lucubratione uespertina rudicas. v. palos. x. Toridē autē lucano. A bruma in fauonium Cæsari nobilia sydera significant. iiii. i chālē. ianuarii matutino: canis occidens. Quo die attica finitimis regionibus aquila uesperī occidere traditur. Pridie nonas ianuarii Cæsari delphinis matutino exoritur: & postero die fidicula. Quo ægypto sagitta uesperī occidit. Item ad. vi. idus ianuarii eiusdē delphini uespertino occasu continui dies hyemant italix. & cum sol in aquarium sentiatur transire: quod fere. xvi. chal. february euenit. viii. chalen. stella regia Venus appellata Tuberoni in pectore leonis occidit matutino. Et pridie nonas february fidicula uesperī. Huius temporis nouissimis diebus ubicunque patietur cæli ratio: terram ad rosarum & uinæ satum uertere bipalio oportet. Iugero operæ lx. sufficiunt. Fossas purgare aut nouas facere. Antelucanis feramēta acuire: manubria aptare. Dolia quassa farcire: ipsorumque lanas scabendo purgare: aut nouas facere. Ante lucanis a fauonio in æquinoctium uernum Cæsari significat. xvii. chalē. martii triduum uarie. Et viii. chalen. hirundinis uisus: & postero die arcturi exortu uespertino. Item. iiii. nonas martii Cæsari cancri exortu id fieri obseruabit. Maior pars auctorum uindemiatoris emerſu. viii. idus aquilonis piscis exortu: & postero die orionis. In attica miluum apparere obseruatur. Cæsari & idus martias ferales sibi annotauit scorpionis occasu. xv. uero chalen. aprilis ita / liz miluum ostendit. xii. chaen. equum occidere matutino. Hoc interuallum temporis uergetissimum agricolis: maximeque operosum est. In quo præcipue falluntur. Neque enī illo die uocantur ad munia: quo fauonius flare debeat: sed quo cœpit. Hoc acri intentione seruādū est. Hoc illo mēse signū deus habet obseruatione minime fallaci aut dubia. Si quis attēdat unde spirer is uentus: quaque parte ueniat diximus secundo uolumus: & dicemus mox paulo operosius. Interī eo die: quisquis ille fuerit: quo flare cœperit: nō utique. vi. idus february: sed siue ante quā uer præuenerit: siue postq̃ hyemari: post eam diē in quā innumera rusticos cura distringat: & prima quæque pagantur: quæ differri nequeunt. Trimestria serant. Vires putentur qua diximus ratione. Oleæ curentur. Poma serantur inferanturque. Vineæ pastinentur. Semina digerantur. Instauerunt alia. Harundines: salices: genistæ serantur cædanturque. Serantur uero. ulmi: populi: platani: utri dictū est: Tum & segetes conuenit pur-

LIBER.

gare. Sarrire hybernas fruges: maxiq; far: Lex certa in eo cum quattuor fibrarū esse cōper
rit. Faba uero nō anteq; triū foliorū. Tunc quoq; leui sarculo purgare uerius q; fodere. Flo
rentē utiq; .xv. primis diebus non attingere. Hordeū nisi sit siccum ne serito. Putationem
æquinoctio pactam habero. Vineæ iugerum quaternæ operæ putant: alligatq;. In arbusco
singule operæ .xv. arbores. Eodem hoc tēpore hortorū rosariorūq; cura est: quæ seperatim
proximis uoluminibus dicent: eodem & topiariorū. Tūc optimæ scrobes fiunt. Terra infuturū
proscinditur. Virgilio maxie auctore: ut glebas sol coquat. Uttilior sententia quæ nō ni
si tēperatum solū ī medio uere arari iubet: quoniā in pingui statī sulcos occupant hærbae.
In gracili infecuti æstus exicant. Certūq; succū futuris seminibus auferunt. Tālea autūno
melius arari certū est. Cato uerna opera si diffinit: scrobes fieri: seminaria propagari in lo
cis crassis & humidis: ulmos ficos: poma: oleas: prata stercorari luna siciente. Quæ rigua nō
erunt ab afflatu fauonii defendit: purgari hærbas. malas radicitus erui: ficus interpurgari:
seminaria fieri: & uetera sarciri. Hæc anteq; uinea florere incipiat. Itēq; pyro florentē arare ī
cipiat macra harenosāq;. Postea utiq; grauissima & aquosissima. Ita postreō arato. Ergo hæc
aratio has habebit notas: lentisci primū fructum ostendentis ac pyri florentis. Erit & tertio ī
bulborū saru scyllæ. Item in coronamentorū narcissi. Nāq; & hæc ter florent. Primoq; flore
primā arationem ostendunt: medio secūda: tertio nouissimā: quando inter sese alias notas
prebent. Ac non in nouissimis cauetur: ne fabis florentibus attingatur hedera. Id enī noxi
& exitiale est in ei tempus. Quædam uero & suas habent notas sicuti ficus. Cum folia pau
ca in cacutine acetabuli modo germinēt: tunc maxime serendas ficus. Aequinoctium uer
num ad .viii. chalen. aprilis. peragi uidetur. Ab eo ad uergiliarum exortū matutinū. Cæsari
significant chalen. aprilis. .iii. nonas aprilis. In ætita uergiliæ uesperī occultantur. Eadem po
stridie ī boetia. Cæsari autem & chaldæis nonis ægypto orion: & gladius eius incipiunt fab
scondi. Cæsari .xv. idus significatur humber libræ occasu: .xiiii. chalen. maii. Aegypto fucu
læ occidunt uesperī. sydus uehemens: & terra mariq; turbidum. .xvi. atticæ. .xv. Cæsari conti
nuoq; triduo significat. Assyriæ autem. .xii. chalen. hoc est uulgo appellatum sydus palili
cium: quoniam. .xi. chalen. maii urbis romæ natalis quo fere serenitas redditur. Claritatem
obseruationi dedit nimborum argumento: hyadas appellantis græcis has stellas. Quod
nostri a similitudine cognominis: græci propter fues impositum arbitantes imperitia ap
pellauere fuculas. Cæsari ad .viii. chalen. notatur dies. .vii. chalen. Aegypto hedi exoriuntur
vi. chalē. Boetia & atticæ canis uesperī occultatur. Fidicula mane oritur. v. chalen. Assyriæ
orion totus absconditur. Tertio autē canis. vi. nonas maii Cæsari fucula matutino exortiū
tur. Et. viii. idus capella pluuiialis. Aegypto autē eodē die canis uesperī occultatur. Sic fere
in. vi. idus maii qui est uergiliarum exortus decurrunt sydera. In hoc temporis interuallo.
xv. diebus prius agricolæ rapienda sunt ea: quibus peragendis ante æquinoctium non suf
fecerit. Dum sciat inde natam exprobatōne scēdā putatiū uites pimitationem cātus alitis
temporarii: quē cuculum uocant. Dedecus enim habetur: obprobriūq; maritum: falcem: ab
illa uoluere in uite deprehendi: ut ob id petulantia sales etiā cū primo uere ludantur. Aus
picio tamē detestabiles uidentur. Adeo minima quoq; in agro naturalibus trahuntur argu
mentis. Extremo autē panici miliūq; satio est. Iustum ē hoc seri maturato hordeo: atq; etiā
in eodem aruo. Estq; signum illius maturitatis: & horum sationis comune. Lucentes uespe
re per arua cicedelæ. Ita appellant rustici stellantes uolatus Græci uero lāpyridas: incredū
bili benignitate naturæ.

Ne agricolæ aspiciant stellas: sed magis tēpora serendæ frugis: & ortus occasusq; syde
ris in quibusdam herbis: & de stellarum ortu & occasu. Ca. XXVII.

Am uergilias in cælo notabiles natura fecerat: non tamē iis contenta terrestres fe
cit alias ueluti uociferans. Cur cælum intueris agricolæ? Cur sydera quæris rusti
ce? Iam te breuiore sonno fessum præmunt noctes. Ecce tibi inter herbas tuas sper
go peculiare stellas: easq; uespere & ab opere disurgenti ostēdo. Ac ne possis præterire mī
raculo sollicito. Vides ne ut fulgor igni similis alarum cōpressu tegatur? secū lucē habeat &
noctē? Dedi ecce tibi herbas horarum indices: & ut ne sic quidem oculos tuos a terra reuo
ces. Heliotropium ac lupinum circūaguntur cum sole. Cur etiā nūc altius spectas ipsūq;
cælum scrutaris? Habes ante pedes tuo ecce uergilias. In certis eā diebus proueniunt: cu
rantq; fædere syderis huiusce. Partūq; eas illius esse certū est. Proinde quis æstiuos fru

ctus ante illas seuerit: ipse frustrabitur sese. Hoc interuallo & apicula procedens faba flores indicat: faba florescens ea uocat. Dabitur & aliud finiti frigoris inditium. Cum germinare uideris morum: iniuriam postea frigoris timere nolito. Ergo operator. Talcas oliuarum ponere. Ipsa quoque oleas interraderet. Rigare prata æquinoctii diebus primis. Cum herba creuerit in festucam: arcere aquas. Vineas pampinare. Et huic lex sua cum pampini quatuor digito longitudine expleuerit. Pampinat una opera iugerum. Segetes iterare. Seritur uero diebus. xx. Ab æquinoctio satura nocere & uinea & segeti existimatur. Et oues lauandi hoc idem tempus est. A uergiliarum exortu significat Cæsari postredie arcturi occasus matutini. iiii. idus maii. Fidicula exortus. xii. Chalen. iunii capella uespere occidens. Et in attica canis. xi. Chalen. Cæsari orionis gladius. occidere incipit. iiii. nonas iunii. Cæsari & asyria aquila uespere oritur. viii. idus arcturus matutino occidit italia. viii. & iiii. idus. Delphinus uespere exoritur. xvii. chalen. iulii gladius orionis exoritur. Quod in ægypto post quadriduum. xi. chalen. eiusdem orionis gladius Cæsari occidere incipit. viii. chalen. iulii uero longissima dies totius anni & nox breuissima solstitium conficiunt. In hoc temporis interuallo uinea pampinantur: curanturque ut uinea uetus semel fossa sit: bis nouella. Oues tundetur. Lupini stercoreandi causa uertitur. Terra proscinditur. Vitiæ in pabulum secatur. Faba metitur: deinde concutitur.

De pratis & repatiōe prati & cotib⁹ & falcibus & descriptio frugū & sydex. Ca. XXVIII

Rata circa chal. iunii. caduntur: quorū facillima agricolis cura: ac minimi impediuntur.

hæc de se postulat dici. Relinqui debent in læto solo: uel humido: uel riguo: eaque aqua pluuia rigari uia publica. Utillissimum simul & herbarum arare: deinde cratire:

serere: florem ex foenilibus: atque ex præsepibus foenodilapsū spargere: priusquam cratiatur.

Nec primo anno rigari: nec pasci ante secunda foenifecia: nec herbarum uellatur: obtriturque herberentur. Senescunt prata: restituique debent: faba in iis sata: uel rapis: uel milio. Mox in sequente anno frumento: rursusque in prata tertio relinqui. Præterea quotiens scita sint sici

lire: hoc est quæ foenifeces prætereunt sicari. Est enim in primis in utile enasci herbas semet

taturas. Herba optima in prato trifolii: proxima graminis: pessima mimuli. Siliqua etiam

dira ferendis: inuisa & equis: et a similitudine equinae setæ. Secandi tempus cum spica deflorescere coeperit: atque roborari: secandūque antequam inarescat. Cato foenum inquit non feces: priusquam

semematurum sit. Quidam pridie rigant ubi sunt rigua. Noctibus roscidis secari melius.

Quædam partes italiae post messem secant. Fuit hoc quoque maioris impendii apud priores

creticis tantum: transmarinisque cotibus notis: nec nisi oleo falcis acie excitantibus. Igitur

cornu propter oleum ad crus ligato foenifeca incedebat. Italia aquarias cotes dedit: limæ

uice imperantes ferro: Sed aquaria prius uirerit. Facillimum duo genera. Italicū breuius: ac

uel inter uepres quoque tractabile. Galliarū latifunda maioris cōpēdii: quippe medias cadunt

herbas: breuioreque prætereunt. Itali foenū ex una dextera manu secant. Iustum est una ope

ra iugerum in die defecari: alligarique manipulos tria milia. cc. quaternorū pondo. Sectū uero

ad solem: nec nisi siccum constitui oportet. Ni fuerit hoc obseruatum diligenter: exhalare

matutino nebulam quædam: metasque mox sole accendi: & conflagari certum est. Rur-

sus rigari desecta oportet: ut fecetur autūnale foenū: quod uocant cordum. Interant in um

bria quater anno seccantur etiam non rigua. Ter uero plerique in locis: & postea in ipso pa

bulo non minus emolumenti est: quā a foeno. Armentorum id cura: iumentorūque pgeneratio

sua quoque consilium dabit. Optimum maxime quadrigarū qstus. Solstitium peragi in viii. pre-

teracti & viii. chal. iulii diximus. Magnū hic anni cardo: magna res mundi. Ex hoc usque ad brumā

decrescunt dies: quæ creuerunt sex mensibus. At sol ipse ad aquilonem scandens asper: ardua

emensus ab ea meta incipit fleat: & digredi ad austrū: auturus noctes aliis sex mensibus ab

latu usque diei mēsurā. Ex hoc deinde cōuehendi rapiendique fructus alios atque alios tempus: &

præparandi se contra se uiam ferāque hyemē: dicebatque hoc discrimē in dubitatis notis signa-

se naturam. Quā ob rem eas manibus ipsis agricolarum ingessit: uertique iussit ipsa die folia

& esse cōfecti syderis signū. Nec siluestriū tantum arborum remotarūque: ne in saltus deuios

montesque eundum esset: quæretibus signa. Non rursus proximarū urbanarūque: & quæ topia

rio tantū usu coluntur: quāque in iis illa uisantur. Vertit oleæ ante pedes sata. Vertit tiliæ

ad mille usus petendæ. Vertit populi albæ: etiam uitibus nuptæ. Adhuc parū est ipse: ulmū

uite dotatum habes. Et huius ueterinorum pabulo uersa folia stringis. Stringens autē de-

LIBER.

putas: Aspice & tenebis sydus. Alia parte cælum respiciunt quæ qua spectauere pridia. Salice omnia alligas. Humillima arborum ipse toto capite altior: & huius folia circumaguntur: quid te rusticum quereris? Non stat per me quo minus cælum intelligas: & cælestia licias. Dabo & auribus signum. Palumbium utiq; exaudi genitus. Transisse solstitium cantu ne putes: nisi cum incubantem uideris palumbem. A solstitio usq; ad fidiculæ occasum. vi. chalen. iulii Cæsari orion exoritur. Zona autem eius. iiii. nonas assyriæ. Aegypto uero pcyon matutino astuosus: quod sydus apud romanos nō habet nomen: nisi caniculam hanc uelimus intelligi: hoc est minorem canem. Sane ut in astris pingitur. Est autē magno opere pertinens sicut mox docebimus. iiii. nonas chaldæis corona occidit matutino. Atticæ orion totus eo die exoritur. Pridie idus iulii & ægyptiis orion desinit exoriri. xvi. chalen. Augusti assyriæ procyon exoritur. Deinde postridie fere ubiq; confessū inter omnes sydus indicabis. quod canis ortum uocamus sole primā partē leōis ingresso. Hoc fit post solstitiū. xxiii. dies. Sentiant id maria & terræ: multæ uero & fere ut suis locis diximus. Neq; ē ei minor ueneratio: q̄ descriptis in deos stellis. Accenditq; solem: & magnam æstus optinet causam. xviii. chalen. augusti ægypto aquila occidit matutino: etefiarq; prodroni flatus incipiunt quod Cæsar. x. chalen. sentire italiam existimauit. Aquila atticæ matutino occidit. iiii. chalē. regia in pectore leonis stella matutino Cæsari imergitur. viii. idus augusti. Arcturus medius occidit. iiii. idus eiusdem. In hoc tēporis interuallo res summa uitium agitur decretorio uis sydere illo q̄ cācullam appellamus. Vnde carbunculate dicuntur ut quodā ure dinis carbone exuste: non comperantur huic malo grandinis procellæ: nec quæq; unq; anno intulere caritatem. Agrorum quippe mala sunt illa. Carbunculus autem regionum late patentium: nō difficili remedio: nisi calumniari magis naturam rerum homines quā sibi prodesse mallent. Ferunt democritum qui primus intellexit ostenditq; cum terris cæli societatem: spernentibus hanc curam. eius opulentissimis ciuibus prouisa olei caritate ex futuro uergiliarum ortu qua diximus ratione: ostendemusq; iā plenius. magna utilitate tūc propter spem oliuæ coemisse in toto tractu omne oleum: mirantibus qui paupertatem & quietem doctrinarum ei sciebant in primis cordi esse. Atq; ut apparuit causa & ingens diuitiarum cursus: restituisse mercedem anxie & auide dominorū penitentia: cōtentus ita probasse opes sibi (cum uellet) in facili fore. Hoc Sestius postea e romani sapientia sectatoribus athenis fecit eadem ratione. Tanta litterarum occasio est. Quas equidem miscebo agrestibus negotiis quā potero dilucide atq; perspicue. Pleriq; dixere rorem mustum sole: agri frugibus rubiginis causam esse: & carbunculi uitibus. Quod ex parte falsum esse arbitror: omnemq; uredinem frigore tantum innoxio constare sole. Id manifestum fiet attendentibus. Nam primum omnium hoc nō euenire nisi noctibus: & ante solis ardorem: deprehenditurq; totumq; lunari ratione constat. quoniam talis iniuria non fit nisi iter lunio: plena uel luna: hoc est præualente utroq; enim habitu plena est: ut sapius diximus. Sed interlunio omne lumen quod a sole accipit cælo regerit. Differentia utriusq; habitus magna sed manifesta. Namq; interlunio æstate calidissima ē: hyeme calida. E contrario in plenilunio æstate gelidas facit noctes: hyeme rapidas. Causa euident. Sed alia redditur a Fabiano græcisq; auctoribus. Aestate enim interlunio necesse est ut cum sole uobis proximo circulo currat: igne eius cominus recepto candens: eadem interlunio absit hyeme: quādo abscedit & sol. Item plenilunio æstiuo procul abeat auersa soli. Hyeme autē ad nos per estiuū eirculum accedat. Ergo per se roscida: quotiens alget: infinitum quantum illo tempore cadentes pruinas congelat. Ante omnia autē duo genera cælestis iniuriæ meminisse debemus. Vnum quod tempestates uocamus: in quibus grandines: procellæ: cæteraq; similia intelliguntur. Quæ cū acciderint uis maior appellatur. Hæc ab horridis syderibus exeunt: ut sapius diximus ueluti arturo: orione: hædis. Alia sunt illa: quæ silēte cælo serenissq; noctibus fiunt: nullo sententia: nisi cum facta sunt. Publica hæc: & magnæ differentia a prioribus: aliis rubiginem: aliis uredinem: aliis carbunculum appellantibus. Omnibus uero sterilitatem: de his nunc dicemus: a nullo ante nos prædicta: priusq; causas redemus.

De tempestatibus utriusq; temporis: & remedii sterilitatum. Ca. XXIX.

Væ sunt præter lunarem paucisq; cæli locis esse constat. Nāq; uergiliæ priuatim atq; tinent ad fructus: ut quarū exortū æstas incipiat: occasu hyems semestri spatio: itra

se messes uindemiaſq; & omnium maturitatem complexa. Est præterea in cælo qui uocat
 lacteus circulus etiam uisu facilis. Huius deſuuiio uelut ex ubere aliquo ſata cuncta lateſ
 cunt: duorum ſyderum obſervatione aquilæ in ſeptentrionali parte: & in auſtrina canicu
 læ. Cuius mentionem ſuo loco fecimus. ipſe circulus fertur per ſagittarium & geminos: ſo
 lis centrum infra æquinoctialem circulum ſecans: commiſſuras eorum optinente hinc aequi
 la: illinc canicula. Ideo effectus utriuſq; ad omnes frugiferas pertinet terras. Quoniam in
 iis tantum locis ſolis terræq; centra congruunt. Igitur horum ſyderum diebus ſi purus atq;
 mitis aer genitalem illuū lacteūq; ſuccum tranſmiſerit in terras lacta adoleſcunt ſata. Si lu
 na qua dictum eſt ratione toſcidum frigus aſperſerit: admixta amaritudo: ut in lacte: puer
 perium necat. Modus i terris huius iniuriæ quā fecit i quacūq; cōuexitate comitatus utri
 uſq; cauſa. Et ideo non pariter in toto orbe ſentitur. ut nec dies. Aquilam diximus i italia
 exoriri ad. xiii. chalen. ianuarii. Nec patitur ratio naturæ quicūq; in ſatis ante eum diem ſpei
 eſſe certæ. Si uero interlunium incidat: omnes hybernos fructus & præcoces lacti neceſſe ē.
 Rudis fuit priſcorum uita: atq; ſine litteris. Non minus tamē ingenioſam fuiſſe in illis ob
 ſervationem apparebit: q̄ nunc eē rationē. Tria nāq; tēpora fructibus metuebant: propter
 quod inſtituerunt ſerias: dieſq; feſtos: rubigalia: floralia: uinalia. Rubigalia Numa conſti
 tuit anno regni ſui. xi. quæ nunc aguntur ad. vii. chalen. maii. Quoniam tunc fere ſegetes
 rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat ſole tauri partē decimā optinente ſicut tūc
 ferebat ratio. Sed uera cauſa eſt q̄ poſt dies undeuiginti ab æquinoctio uerno: per id qua
 triduum: uaria gentium obſervatione. in. iiii. chalen. maii canis occidit: ſyduſ & per ſe uehe
 mens: & cui præoccidere caniculam neceſſe ſit. Idem itaq; floralia. iiii. chalen. eadem inſti
 tuerunt urbis anno quingenteſimo ſextodecimo ex oraculis ſybillæ: ut omnia bene deſo
 reſcerent. Hunc diem Varro determinat: ſole tauri partē quartādecimā optinente. Ergo ſi
 in hoc quadriduum incidit plenilunium: fruges & omnia quæ floreunt lacti neceſſe erit
 uinalia priora quæ ante hoc dies ſunt. xi. chalen. martii deguſtandis uinis inſtituta nihil ad
 fructus attinent. Nec quæ adhuc diximus ad uites oleaſq; quoniam earum conceptus ex
 ortu uergiliarum incipit ad. vi. idus maii: ut docuimus. Aliud hoc quadriduum eſt: quod
 neq; rore fordere uelint. Exhorrent enim frigidum ſyduſ arcturi poſtridie occidēs. & mul
 to minus pleniluniū ſcidere. iiii. nonas iulii iterum aquila exoritur uel ſper: decretorio die
 florentibus oleis uitibuſq; ſi plenilunium in eum incidat. Equidem & ſolſtitium. viii. chalē.
 iulii in ſimili caſu dixerim: & canis ortū poſt dies a ſolſtitio. xxiii. Sed interlunio accidente
 quoniā uapores conſtat culpa aciniq; præcoquantur in callum. Rurſus pleniluniū nocet ad
 iiii. nonas iulii cum ægypto canicula exoritur. Vel certe. xvi. chalen. auguſti cum italia. Itē
 iiii. chalen. auguſti cum aquila occidit: uſq; in. x. chalen. eiufdem. Extra has cauſas ſunt uia
 lia altera quæ aguntur ad. xii. chalen. ſeptembris. Et Varro a fidicula incipiēte occidere ma
 ne determinat q̄ uult initium autūni eſſe. Et hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſ
 ſe inſtitutum. Nunc fidiculam occidere ad. vi. idus auguſti ſeruatur. Intra hæc conſtat cæle
 ſtis ſterilitas. Neq; negauerim poſſe eam pmutari arbitrio legentium: locorum aſtimatiū
 naturas. Sed a nobis rationem demonſtratam eſſe ſatis eſt. Reliqua obſeruatōe cuiuſq; cō
 ſtabunt. Alterutrum quidem fore in cauſa: hoc eſt plenilunium: aut interlunium non erit
 dubium. Et in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ ſuccurrit. ſam primum hanc i
 ſuriam omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſyderum curſus. Nec niſi paucis
 noctibus anni. Idq; quando futurum ſit facile noſci. Ac ne per omnes menſes timeretur ea
 rum quoq; lege diuiſum. Aſtate interlunia præterq; biduo ſecura eſſe. Hyeme plenilunia
 Nec niſi aſtiuis breuiſſimiſq; noctibus metui. Non diebus item ualere. Præterea tam faci
 le intelligi: ut formica minimū animal interlunio quieſcat. Plenilunio etiā noctibus ope
 retur. Autem param oriente ſirio ipſo die non apparere: donec & occidat. E diuerſo uirio
 rem prodire ipſo ſolſtitii die. Neutrum uero. lunæ ſtatum noxiū eſſe. nec noctibus qdē
 niſi ſerenis: & omni aura quieſcente: quoniam neq; in nube: neq; in ſtatu cadunt rores. Sic
 quoq; non ſine remedio. Sarmenta aut palearum aceros & euulſas hærbas frutices per ui
 neas campoſq; cum timebis incendio. Fumus medebitur. Hic e paleis & cōtra nebulas au
 xiliatur: ubi nebulæ nocent. Quidam tres caneros uiuos cremari iubent in arbuſtis ut car
 bunculi non noceant. Alii ſiluri carnem leuiter uri a uento: & per totam uineam futius
 diſpergatur. Varro auctor eſt: q̄ fidiculæ occaſu quod eſt initium autūni uua piſta conſe
 c iiii

LIBER.

pretur inter vites minus nocere tempestates. Archibius ad Antiochum syriæ regem scrip-
sit. Si fictili nouo obserata obruatur rubeta rana in media segete non esse noxias tempesta-
tes. Opera rustica huius interualli. Tertiam iterare. Vbi æstiuæ regio poscat: accumula-
re. Germinantia nisi in solo luxurioso fodienda non sunt. Seminaria purgari sarculo. Mes-
sem hordeaceam facere. Aeram ad messem creta præparare Catonis sententia amurca tem-
perata. Virgilii operosius. Maiore ex parte æquat tantū & fimo bubulo dilutiore illinūt.
Id satis ad pulueris remedium uidetur.

De messe & tritico & palea & frumento seruando. Ca. XXX.

Essis ipsius rō uaria: Galliarū latifundus ualli prægrandes dētibz in margine infe-
m stis: duabus rotis per segetē impelluntur: iumento in contrarium iūcto. Ita directæ
in uallū cadunt spicæ. Spiculæ alibi media falce præcidunt: atq; inter duas mergi
tes spica destingitur. Alibi ab radice euellūt. Quod qui faciūt proscindi ab se obiter agrū
interpretantur: cū extrahant succū. Differentia hæc. Vbi stipula domo contegunt: q̄longis
simā seruant. Vbi fœni inopia est: stramēto paleant quærunt. Panicū culmo nō tegunt. Mi-
liū culmum fere in urunt. Hordei stipulā bubus gratissimā seruāt. Panicum & miliū pecti-
ne manuali sigilatim lægunt galliæ. Messis ipsa alibi tribulis in area: alibi equorum gressi-
bus exterritur: alibi pecticis flagellatur. Triticum quo serius metitur: copiosius inuenitur.
Quo celerius uero eo speciosius & robustius. Lex aptissima ante quam granum indure-
cant: & cum iam transferit colorem. Oraculum uero biduo celerius messem facere: potius
quam triduo serius. Siliginis & tritici etiam ratio in area horreoq;. Far quia difficulter ex-
cutitur conuenit cum palea sua condi & stipula tantum: & aristis liberatur. Palea plu-
rentium pro fœno utuntur. Melior ea quæ tenuior: minutioreq; & pulueri propior. Ideo
optima e milio. Proxima hordeo: Pessima ex tritico: præterquā iumentis opere laboranti-
bus culmum saxosis locis cum maruerit: baculo frangunt substraçtu animalium. Si palea
deficit: & culmus teritur. Ratio hæc maturius defectus muria diu aspergitur. Dehinc in
manipulos siccatus conuoluitur atq; ita pro fœno bubus datur. Sunt qui accendunt i ara
uo & stipulas magno Virgilii præconio. Summa autē ratio: ut herbarum semē exurant. Ri-
tus diuersitatem magnitudo facit messium: & raritas operariorum. Connexa est ratio fru-
menti seruandi. Horrea operosa: tripedali crassitudine: pariete lateritō exedificari iubent
aliqui. Præterea superne impleri: nec afflatus admittere: aut fenestras habere ullas. Alii ab
exortu tantum æstiuo aut septētrione: eaq; sine calce construi: quoniam sit frumento ini-
micissima. Nā quæ de amurca præceperit indicauimus. Alibi contra: suspendunt granaria
ligna columnis: & perfari undiq; malunt atq; etiam a fundo. Alii omnino pendunt: & ab
afflatu extenuari granum arbitrantur: & si tegulis subiaceat: conferuescere. Multi uentis
lære quoq; uerant. Gurgulionem enim non descendere infra quattuor digitos: nec ampli-
us periclitari. Columella & fauonium uentum conferre frumento prædicit: quod miror
equidem siccissimum alioquin. Sunt qui ruberā ranā in limine horrei pede est longio-
ribus suspensam inuehere iubeant. Nobis refferre plurimum tempestiuas condendi uidebi-
tur. Nam si parum tostum atq; robustum collectum sit: aut calidum conditum: inimica in-
nasci necesse est. Diurnitatis causæ plures. Aut in ipsius grani corio: cū est numerosius
ut milio: aut succi pinguidine: qui pro humore sufficit tantum ut sisamæ: aut amaritudi-
ne ut lupino & cicerrulæ. In tritico maxime crescunt animalia quoniam spissitate sua con-
calefcit: & fursure crasso uestitur. Tenuior hordeo palea exilis & legumini: ideo non gene-
rant. Faba crassioribus tunicis operitur. Ob hoc effruescit. Quidam ipsum triticum diu-
turnitatis gratia aspergunt amurca mille modios quadrantali. Alii calcidica aut careoti-
ca creta: aut etiam absinthio. Est & olyni ac perinthis: euboææ terra: quæ corrumpi nō sinat.
Nec fere condita in spica læduntur. Vtilissime tamē seruantur i serobibus: quos syrios uo-
cant ut in cappadocia: & in thracia: & hispania: africa. Ante omnia ut sicco solo fiant curay-
tur. Mox ut palea susternatur. Præterea cum spica sua conduntur. Ita frumenta si nullus
spiritus penetret: certum ē nihil maleficium nasci. Varro auctor ē sic conditum triticū du-
rare ānis quinquagita: miliū uero cētū. Faba & legumina i oleariis cadis oblita cinere lōgo
tēpore seruari. Idē fabā apyrthi regis ætate i quodā specu ambraciæ usq; ad piraticum pō-
pēi magni bellum durasse annis circiter. cxx. Ciceri tantū nullæ bestiolarū in horreis inalcū

tur. Sunt qui urceis cinere substratis & illitis acervum habentibus leguminū acervos superingerant ita non nasci maleficia credentes. Alii qui in falsamérariis cadis cypso illinant. alii qui lentem aceto laserpiciato respergant: siccataq; oleo inungant. sed brevissima observatio quod vitis carere velis: interclunio legere. Quare plurimū refert: condere quis malit: an vendere. Crescente enim luna frumenta grandescunt.

De vindemia & autūni temporibus.

Ca.

XXXI.

Equitur ex diuisione tēporū. Autūnus a fidiculæ occasu ad æquinoctiū ac deinde uergiliarum occasum: initiūq; hyemis iis interuallis significatur. Pridie idus Augusti attica equus oriens. Vespera ægypto & Cæsari delphinus occidens. xi. calen. septēbris Cæsari & assyriæ stella quæ vindemiator appellatur exoriri mane incipit: uindemia maturitate promittens. Eius argumentū erunt acini colore mutati Assyriæ. v. calen. & sagitta occidit: & etesiae desinunt. Vindemiator ægypto nō exoritur. Atticæ arcturus matutino: & sagitta occidit mane. v. idus septēbris Cæsari capella oritur uesperis. Arcturus uero: medius pridie idus uehementissimo significatu terra mariq; per dies quinq;. Ratio eius hæc traditur si delphino occidente hymbres fuerint: nō futuros per arcturum. Sigrū orientis eius syderis seruetur hirūdinum abitus: nāq; deprehenso intereūt. xvi. calen. octobris ægypto spica: quā tener uirgo: exoritur matutino: etesiaeq; desinunt. Hoc idem Cæsari. xiiii. calen. xlii. assyriæ significant & xi. calen. Cæsari cōmissura piscium occidens. ipsūq; æquinoctiū sydus. viii. calen. octobris. Deinde cōsentiūt (quod est rarū) Philippus Calippas: Dositheus: Parmenistus: Conō: Criton: Democritus: Eudoxus: Ion. iiii. calen. octobris capellam matutino exoriri. Et. iiii. calen. hædos. vi. nonas octobris atticæ corona exoritur. Mane asia & Cæsari. v. calen. eniochus occidit matutino. iiii. calē. Cæsari corona exoriri incipit. Et post studiū occidunt abditi uesperis: viii. idus octobris Cæsari fulgens in corona stella oritur. & iiii. idus uergiliæ uesperis. Idibus corona tota. vi. calen. nouēbris fuculæ uesperis exoritur. Pridie calen. Cæsari arcturus occidit: & fuculæ exoriūtur cū sole. iiii. nonas arcturus occidit uesperis. v. idus nouēbris gladius orionis occidere incipit. Deinde tertio idus uergiliæ occidunt. In his temporum interuallis opera rustica napos: raphanos ferere quibus diebus diximus. Vulgus agreste & rappam post ciconiæ discessum male feri putat. Nos omni no post uulcanalia & præcocia cum panico. A fidiculæ autem occasu uiciam: fasilos: pabulum. Et hoc silente luna seri iubent. Et frondis præparandæ tempus hoc est. Vnus frondator quattuor frondarias fiscinas complere in die iustum habet. Si decrecente luna præparetur non putrescit. Aridam colligi non oportet. Vindemiam antiqui nunquam existimauere maturā ante æquinoctiū. Iam passim rapi cerno. Quam obrem & huius tempora notis argumentisq; signentur. Leges ita se habent. Vuam calidam ne legito: hoc est in eius siccitate. Ac nisi humber interuenerit. Hanc ne legito rorulētam: hoc est si ros nocturnus fuerit. Nec priusq; sole discutiatur. Vindemiare incipito: cum ad palmitem pampinus procumbere coeperit: aut cum exempto acino ex densitate interuallum non compleri apparuerit acinum non augeri. Acino plurimum refert: si contingat crescente luna uindemiare. Pressura una culleos. xx. implere debet. Hic est pes iustus. Ad totidem culleos & lacus. xx. iugeribus unum sufficit torculum. Præmuntque aliqui singulis. Vtilius binis: licet magna sit uastitas singulis. Longitudo in iis refert: non crassitudo. Spatiola melius premunt. Antiqui funibus uitisque loreis ea detrahebant: & nectibus intra cauos: inuenta gæcanica: mali rugis per codeas bullantibus palis: affixa arbori stella: a palis archas lapidum attolente se cum arbore: quod maxime probatur. Intra. xxii. hos annos inuentum paruis prælis. Et minori torculari ædificio breuiore: & malo in medio decreto: tympana imposita uinaceis: superne toto pondere urgere: & super præla construere congeriem. Hoc & poma colligendi tempus & observatio: cum aliquod maturitate non tempestate deciderit. Hoc & feces exprimendi. Hoc & defurtum coquendi: silente luna noctu: aut si interdiu plena. Ceteris diebus aut ante exortum lunæ: aut post occasum. Nec de nouella uite aut palustri. Nec nisi e matura uua. Nec nisi e foliis despumandum. Quia si ligno cōtingatur uas adustum ac fumosum fieri putant. Iustū uindemiæ tēpus ab æquinoctio ad uergiliarum occasum dies. xliiii. Ab eo die oraculum occurrit: frigidum picari pro nihilo ducentium. Sed iam & calen. ianuarii defectu uasorum uindemiantes uidi. piscinisq; musta condi aut uina

LIBER.

effundi priora ut dubia reciperentur. Hoc non tam saepe prouentu nimio euenit q̄ segnitia insidiatiū caritati ciuili. Sed equi patrifamilias modus ē anōnæ cuiusq̄ anni utilitate. Id p̄ æque lucrosissimū. Reliqua de uinis affatim dicta sunt. Item uindemia facta oliuam esse rapiendam: & quæ ad oleum pertinent: quæq̄ a uergiliarum accasu agi debet.

De lunari ratione.

Ca.

XXXII.

Is quæ sunt necessaria adiiciuntur de luna uetisq̄ & prælagiis: ut sit tota sydera his ratio perfecta. Nāq̄ uirgilius etiam in numeros lunæ quæ dā digerēda putauit: De moeriti secutus ostentationem. Nos legū uilitas quæ in toto opere: in hac quoq̄ mouet parte. Omnia quæ ceduntur: carpūtur: tūduntur innocētius decreſcente luna creſcente fiunt. Stercus niſi decreſcēte luna ne tangito. Maxime autē inter mēſtua dimidiaq̄ ſtercorato: Verres: iuuecos: arietes: ædos decreſcente luna caſtrato. Oua luna noua ſupponito: Scrobes luna plena noctu facito. Arborū radices luna plena operit. Humidis locis in terlunio ſerito: & circa interlunium quatrīduo. Ventilari quoq̄ frumenta: ac legumina: & cōdi circa extremā lunā iubēt. Seminaria cū luna ſupra terrā ſit fieri. Calcani maſta cū luna ſupra terrā ſit fieri. Calcani maſta cū luna ſub terra. Itē materies cæli: quæq̄ alia locis ſuis diximus. neq̄ facilius eſt obſeruatio: ac iā dicta a nobis ſecūdo uolumine: ſed quod intelligere uel ruſtici poſſint. Quoties ab occidēte ſole cernitur: prioribusq̄ noctis horis lucebit creſcens erit. Et oculis dimidiata iudicabit. Cū uero occidēte ſole orietur ex aduerſo: ita ut pariter aſpiciatur: tūc erit plenilunium. Quoties ab ortu ſolis oriſ: prioribusq̄ noctis horis detrahet lūmē: & in diurnas extēdet: decreſcēs erit: lterūq̄ dimidia. I coitu uero quod interlunium uocat: cū apparere deſierit ſupra terras autē erit: quādiu & ſol: interlunio & p̄ma tota die ſecūda hora noctis uno diſtante ſicilico ac deinde tertia uſq̄ ad quintādecimā multiplicatis horarū iſdē portionibus: quintādecima tota ſupra terras noctu erit: eadēq̄ ſub terris tota die. xvi. ad primæ horæ nocturnæ dextantē. ſicilicū ſub terra eger: eadēq̄ portiones horarū per ſingulos dies adiicit uſq̄ ad interlunium. Et quātū primis partibus noctis detraherit: q̄ ſub terris agat: tantūde nouiſſimis ex die adiiciet ſuper terram. Alternis autem menſibus. xxx. implebit numeros. Alternis uero detrahet ſingulos. Hæc erit ratio lunaris.

De uentorum ratione.

Ca.

XXXIII.

Entorū paulo ſcrupuloſior obſeruatio. Solis ortu quocūq̄ libeat die: ſtantiſ ſolis hora diei ſexta: ſic ut ortū cum a ſiniſtro humero habeat. Cōtra mediā faciē meridiem a uertice ſeptētrio erit: qui ita limes per agrū currit: cardo appellatur. Circūagi deinde melius eſt: ut umbram ſuā quiſq̄ cernat: alioquin poſt hominē erit. Ergo permutatis lateribus ut ortus illius diei a dextro humero fiat: occaſus: a ſiniſtro: tūc erit hora ſexta: cū minima umbra cōtra mediū fiat hominē. Per huius mediā lōgitudinē duci ſarculo ſuleum uel cinere lineā: uerbi gratia: pedū. xx. cōueniet: mediāq̄ menſurā: hoc eſt in. x. pede circūſcribi circulo paruo: qui uocetur umbilicus. Quæ pars fuerit a uertice umbræ: hæc erit uertus ſeptētrionalis. Illo tibi putator arborū plagæ ne ſpectet: ne ue arbuſta uineæue niſi in africa: cyrenis: ægypto. Illinc flāte ne arato: quæq̄ alia præcipimus. Quæ pars lineæ fuerit a pedibus umbræ meridiē ſpectās: hæc uerū austru dabit: quē agræcis notū diximus uocari. Illinc flatu ueniēte materiā: uineāq̄ agricola ne tractes. Humidus aut æſtuofus ita eſt. Africa quidem incēdia cū ſerenitate affert. In hūc italiæ palmites ſpectent: ſed non plagæ arborū uitiūue. Hunc oliueti metator uergiliarū quatrīduo. Hunc caueat inſitor calamis gēmiſq̄ inoculator. De ipſa regionis eius ora præmonuiſſe cōueniet. Frōde medio die arborator ne cædito. Cum meridiem adeſſe ſenties paſtor: æſtate contrahente ſe umbra pedum a ſole in opaca cogito. Cum æſtate paſces in occidentem ſpecta ante meridiē poſt meridiem in orientē. Aliter noxiū: ſicut hyeme & uere in rorulentum duceres. Nec contra ſeptētrionem pacuris ſupradictum. Clodunt ita: lippiunt ue ab afflatu: & alio cita pereunt. Qui foeminas concipi uoles: in hunc uentum ſpectantes iniri cogito.

De limitatione agrorum.

Ca.

XXXIII.

Ixiſ ut in media lignea deſignaretur umbilicus. Per hūc mediū tranſuerſa curarar alia. Hæc erit ab exortu æquinoctiali ad occaſum æquinoctialium. Et limes qui ita ſecabit agrum decumanus uocabitur. Ducantur deinde aliæ duæ lineæ inde his obliquæ: ita ut a ſeptētrionis dextera leuāq̄ ad aſtri dextram leuāq̄ deſcendant. Oſa per eundem currant umbilicum. Omnes inter ſepares ſint. Omnium interualla paria.

Quæ ratio semel in quoque agro ineunda erit: uel sæpius: si libeat: ita uite ligno facienda regulis paribus in tympanum exigui: sed circinatu adactis. Ratione qua doceo occurrendum ingenis quoque imperitorum est. Meridie excuti placet: quoniam semper est idem. Sol autem quotidie ex alio cæli momento quod pridie oritur. Ne quis forte ad exortum capienda putet lineam. Ita cæli exacta parte quod fuerit lineæ caput septentrioni: proximum a parte exortuæ solstitialem habebit exortum hoc est longissimi diei: uentusque aquilonem boream a grecis dictum. In hunc ponito arbores uiteque. sed hoc stante ne aratro. Frugem ne serito. Semen ne iacito. Præstringit enim atque præcellit hic radices arborum quas posuit ut afferes. Præmonitus esto. Alia robustis profunt: alia infantibus. Nec sum oblitus in hac parte uentum a grecis poni: quem cæciam uocant. sed idem Aristoteles uir imensis subtilitatis qui ipsum fecit ratione cõuexitatis mundi reddit: quia cõtrarius aquilo africo flat. Nec tamẽ eũ toto anno in prædictis timet agricola. Mollit sydera æstate media: mutatque nomẽ: & etesiã as uocatur. Ergo cum frigidũ senties caueto. Ac quacũque aquilo prædicatur: tanto perniciosior septentrio est. In hunc asie: greciã: hispaniã: maritimã: italiã: campaniã: apuliã: arbuta uineaque spectant. Qui mares concipi uoles: in hũc pascito: ut sic in eũdem ineat. Ex aduerso aquilonis ab occasu brumali africanus: quẽ greci lyba uocant. In hunc a coitu cũ se percus circumgerit: sceminas cõceptas esse scito. Tertia a septentrione linea quã per latitudinem umbræ duximus & decumanã uocamus exortũ habebit equinoctiale: uentusque subsolanũ a grecis apeliorem dictum. In hunc salubribus locis uillæ uineaque spectet. Ipse leniter pluuus: tamen est sicior fauonio. Ex aduerso eius ab æquinoctiali occasu zephirus a grecis nominatur. In hunc spectare oliueta Cato iussit. Hinc uerincubat: aperitque terras tenui frigore saluber hic uites putandi: frugesque curandi: arbores serendi: poma inferendi: oleas tirandi ius dabit: afflatumque nutricum exercebit. Quarta a septentrione linea: eadem austro ab exortuã parte proxima brumale habebit exortum uentusque uulturnũ: eorum a grecis dictum: sicciorem & ipsum tepidioreque. In hunc apiaria & uineæ italiæ: galliarumque spectare debent. Ex aduerso uulturni flabit chorus: ob casu solstitiali & occidentali latere septentrionis: a grecis dictus argestes ex frigidissimis & ipse sicut omnes qui a septentrionis parte spirant. Hic & grandines inferre: cauendus & ipse non secus ac septentrio. Vulturnus si a serena cæli parte: cõeperit flare nõ durabit in noctem. At ubi subsolanus in maiorem partem notis extenditur: quisquis erit uentus: si feruidus sentietur: pluribus diebus permanebit. Aquilonem prænuñciat terra siccescens: sed rorescens repente: austrum immiscet humi: scens in ore occulto.

Pronostica tempestatum.

Ca

XXXV.

T enim prædicta ratione uentorum ne sæpius. Eadem dicantur transire cõuenit ad reliqua tempestatum præfagia: quoniam & hoc placuisse Virgilio magnopere uideo. Si quidem in ipsam messem sæpe occurrere prælia uentorum damnosa imperitis refert. Tradunt enim eundem Democritum merente fratre eius Demaso ardentissimo æstu orasse ut relique segeti parceret: & peretque de secta sub testum: paucis mox horis sæuo hymbre uaticinatione approbata. Quinimo & harundinem non nisi impendenẽ pluuia feri iubent: & fruges infecuturo hymbre. Quam obrem & hec breuiter cõtigemus scrutati maxime pertinentia. Primũque a sole capiemus præfagia. Purus oriens atque non feruens serenũ diem nunciat. At hybernã pallidus grandinem. si & occidit pridie serenus: & oritur: tanto certior fides serenitatis. Cõcauus oriens pluuias prædicat. Item uetos: cum ante exorientem eum nubes rubescunt. Quod si & nigre rubantibus interuenerint: & pluuias. Cum orientis atque occidentis radii rubent coire pluuias. si circa occidentem rubescunt nubes. serenitatem future diei spondent. si in exortu spargentur: partim ad austrum: partim ad aquilonem: pura circa eum serenitas sit licet. pluuiã tamen uentosque significabit. si ex ortu aut in occasu cõtracti cernentur radii hymbrem. si in occasu eius pluet: aut radii in se nubem trahendã asperam in proximũ diem significabunt tempestatem. Cum oriente radii non illustres eminebunt quis circumdatus nube non sint: pluuiam portendent. si ante exortum nubes globabuntur: hyemem asperam deuñciabunt. si ac exortu repellentur: & ad occasum abibunt: serenitatem. si nubes solem circumcludet: quãto minus luminis relinquet: tanto turbidior tempestas erit. si uero etiam duplex orbis fuerit eo atrocior. Quod si in exortu fiet: ita ut rubescant nubes: maxima ostendetur tempestas. Si non abibunt:

LIBER.

sed incubert: a quocūq; uento fuerit: eum portendēt. Si a meridie: & hymbre. Si oriens cingetur orbe: ex qua parte is se aperit: expectetur uetus. Si totus defluerit: æqualiter serenitate dabit. Si in exortu lōge radios per nubes porriget: & mediis erit inanis pluuia significabit. Si ante ortum radii se ostendēt: aqua & uentum. Si circa occidentem candidus circulus erit: noctis leuē tēpestatē. Si nebula uehementiorem. Si candente sole: uentum. Si ater circulus fuerit: ex qua regione is eruperit: uentū magnum. Proxima sunt iure lunæ præfagia. Quartam eam maxime obseruat ægyptus. Si splēdens exorta puro nitore fulserit: serenitatem. Si rubicunda: uentos. Si nigra pluias portēdere creditur. In quinta cornua eius obtusa pluuia. Erecta & infesta uentos semper significant. Quarta tamen maxime. Cornu eius septētrionale acuminatū atq; rigidum illum præfagit uentū. Inferius austrū. Vtracq; recta noctē uetosum. Si quartū orbis rutilus cinget: uentos & hymbres præmonēbit. apud Varronē ita est. Si quarto die luna erit directa: magnā tēpestatē in mari præfagiet: nisi cornū circa se habebit: & ea sincerā: quoniā illo modo nō ante plenā lunā hyemandū ostēdit. Si plenilunio per dimidiū pura erit: dies serenos significabit. Si rutila uentos. Nigrescens, hymbres. Si caligo orbis nubē incluserit: uentus qua se ruperint. Si gemini orbes cinxerint maiore tēpestatē. Et magis si tres erūt: aut nigri: aut interrupti atq; distracti. Nascens luna si cornu superiore oborto surget: pluias decrescens dabit. si inferiore ante plenilunium. si in media nigritia illa fuerit hymbre in plenilunio. si plena circa se habebit orbē: ex qua parte is maxime splēdebit: ex ea uetū ostēdet. si in ortū cornua crassiora fuerint: horridā tempestatē. si ante quartā nō apparuerit uento fauonio flente: hyemalis toto mense erit. si. xvi. uel hemētius flāma apparuerit: asperas tēpestates præfagiet. sunt & ipsius lunæ octo articuli: quoties in angulos solis incidit: plerisq; inter eos tantū obseruātibus præfagia eius: hoc est. iiii. vii. xi. xv. xix. xxii. xxvii. & interlunium. Tertio loco stellarum obseruationē esse oportet. Discurrere ea uidētur interdum: uentū protinus sequuntur. In quarū parte ita præfagia uere. Cælum cū æqualiter totū erit splendidū articulis temporū quos proposuimus: aut uentum serenū præfagabūt & frigidū. si uer & æstus nō sine riguo aliquo transierint: aut uentū serenū & desum minusq; uentosum facient. Aut ueni serenitas uentosam hyemem facit. Cum repētes stellarum fulgor obrumbatur: uti neq; nubilo neq; caligine fluitans: graues denunciātur tempestates. si uolitare plures stelle uidebuntur: quo ferūtur albescentes uentos ex iis partibus nunciant. At si circa purā stabūt: certos: si id in partibus pluribus fiet: i constantes uentos effundēt. Si stellarū errantiū aliquā orbes incluserint hymbres. Sunt in signo cancri duæ stellæ paræ aselli appellatæ: exiguū inter illas spatium obtinente nebula: quā præsepia appellāt. Hæc cū cælo sereno apparere desierit: atrox hyems sequitur. Si alterā earū aquiloniam caligo abstulerit: auster saui. Si austrinam: aquilo. Arguus cū sunt duplices: pluias nūciat. A pluuiis serenitatem non perinde certam. Circuli noui circa sydera aliqua: pluuiam cum æstate uehementius tonueritq; fulserit: uentos ea parte denunciat. E contra si minus tonuerit: hymbrem. Cum sereno cælo fulget: pluuiæ erunt & tonitrua: & hyemabit. Atrocissime autem cum ex omnibus quattuor partibus cæli fulgurabit. Cū ab aquilone tantum in posterum diem: aquam portendit. Cum a septemtrione uentum. Cum ab austro uel choro aut fauonio nocte serena fulgurauerit: uentum & hymbrem. ex iisdem regionibus demonstrauit. Tonitrua matutina uentū significant: hymbre meridiana. Nubes cum sereno cælo feruntur: a quacūq; parte id fiet: expectentur uenti. si eodem loco globabuntur: appropinquante sole discutientur. Et hoc si ab aquilone fiat: uentos: si ab austro hymbres portendent. Sole occidente si ex utraq; parte eius cælum patet: tempestatem significant. Vehementius aræ ab oriente in noctem aquam minantur. Ab occidente in posterum diem. Si nubes ut uellera lanæ spargentur multæ ab oriente aquam in triduum præfagient. Cum in cacuminibus montium nubes confident. hyemabit. Si cacumina pura fient: differēnabit. Nube grauida candicante quod uocant tempestatem albam grando imminēbit. Cælo quāuis sereno nubecula quāuis parua uentum procellasum dabit. Nebulæ e montibus descendentes aut cælo cadentes: uel in uallibus sedentes serenitatem promittunt. Ab his terrenis ignes proxime significant. Pallidi namq; murmurantes. tempestarum nuntii sentiuntur. Pluiæ etiam si in lucernis fuugi. Si flexuose uolitet flāma uetum. Et lumina cū præ se flāmas elidūt: aut uix accēduntur. Item cū in eo pendentes coacernantur siccillæ: uel cū tollentibus ollas carbo adhærescit: aut cum contentus ignis

XIX.

se fauilla discunt sintillae emittit: uel cū cinis in foco cōcreſcit: & cū carbo uehementē plueret. Est & aquarū significatio. Mare ſi in trāquillo portu a curſu ſtabit: & murmurae rint intra ſe uentū pōcit. Si idē idēq: & hymē & hymbre. Liſtoris ripaq: ſi reſonabūt tranquilla: aſperā tēpeſtatē. Itē maris ipſius trāquillus ſonitus. ſpumae ne diſſe aut aquae bullae. Pulmones marini in pelago plurimū dierū hyme portēdūt. Saepē & ſilētio intumeſcit: ſtatūq: altius ſolito iā itra ſe eſſe uētos fatetur. Equidē & mōtiū ſonitus nemorūq: mugitus praedicūt. Et ſine aura quae ſentiat folia ludētia. Lanugo popi i aut ſpinā uolūtās aquiq: pluma inatās. Atq: etiā in cāpis tēpeſtatē uēturā pcedēs ſuus fragor: & celi quidē murmur nō dubiā habet ſignificatiōē. Praefagiūt & aīalia. Delphini trāquillo mari laſci uētes ſtatū ex qua ueniūt parte. Itē ſpargētes aquā. Itē turbāteſt aquilitatē Loligo uolūtans. Cōchae adheſcētes. Echini affligētes ſele: aut harena ſaburrātes tēpeſtatis ſigna ſunt. Ranarū quoq: ulira ſolitū uocales. Et fulica matutino clācore. Itē mergi anatēq: penas roſtro purgātes uentū. Catereq: aquaticae aues cōcurſantes. Grues in mediterranea feſtinātes. Mergi maria aut ſtagna fugiētes. Grues ſilētio p ſublime uolātes ſerēnitatē. Sic noctua in hymbre garula aut ſereno tēpeſtatē. Corniq: ſingulatu quodā latrātes: ſeq: cōcutiētes ſi cōtinuabūt: uētos: Si uero carpi uocē reſorbebūt: uētoſum hymbre. Graculi ſero a pabulis recedētes hyme. Et albā aues cū congregabūt. Et cū terreſtres uolucres contra aquā clangores dabunt perfundētes ſeſe: ſed mēxime cornix. Hirūdo tam iuxta aquā uolūtans uēna ſepe pcutiāt. Quaeq: in arboribus habitāt fugitātes i nidis ſuis. Et anſeres cōtinuo clangore intēpeſtiui. Ardea in mediis harenis triſtis. Nec mirū aquaticas aut in totū uolūtates praefagia aeris ſentire. Pecora exultantia & indecora laſciua ludentia eandē ſignificatiōē habēt. Et boues aelū olfactātes: ſeq: labēntes contra pilū. Turpeſq: porci alienos ſibi manipulos foeni lacerātes. Segniterq: & cōtra indiſtriā ſuā formicā abſcōditae cōcurſātes aut progerētes oua. Item uermes terreſti erūpentes. Triſoliū quoq: inhorreſcere & folia contra tempeſtatem ſubrigere certum eſt. Necnō & in cōuiuiis menſiſq: noſtris uafa qbus oſculentum additur: ſudorem repoſitoris linquentia diras tempeſtates praenunciant.

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XIX. IN QVO LI
NI NATVRA CONTINETVR ET MIRABILIA.

PROEMIVM.

YDERVM quoq: tēpeſtatū quae rō uel impitis faciliatq: indubitato mō mō ſtrata eſt. Verū qā intelligētibz nō minus cōferūt rura dephēdēdo cālo q ſy deralis ſcientia. Agro collēdo pxiā multi hortorū curā fecere. Nobis nō prius tranſire ad iſta tēpeſtiū uidet. Miramurq: quodā ſciēt e gratia eruditio nis ſuae gloriā ex his petētes tā multa praeteriſſe nulla menſione habita tot re ſū ſpōte curae pueniētiū: praefertim cū pleniſq: earū praecio uſuq: uitae maior etiā q fru gibus pibeat auctoritas. Atq: ut a cōfeſſis ordinamur utilitatibus: quaeq: nō ſolum terras oēs: uerū etiā maria repleuere ſerit: ac dici neq: inter fruges neq: inter hortēſia poteſt linū Sed in qua nō occurrere uitae parte? Quod ue miraculū maius? Herbā eſſe quae admoue at aegyptū italia in tantū ut Galerius a freto ſiciliae alexādriā ſeptima die peruenerit: Babilus ſexta. ambo praefecti. Ac ſtate uero proxima Valerius Marianus ex pretoriis ſenatoribus a puteolis nono die leniſſimo ſtatu. Herbā eſſe quae gadis Herculis colūnas ſeptimo die ho ſtiā afferat: & citeriorē hiſpaniā quarto: puintiā narbonēſem tertio: africa altero. Quod eti am molliſſimo ſtatu cōtingit. C. Flacco legato Vibii Crispi pro cōſulis. Audax uita ſcelex plena: aliqd ſeri ut uētos pcellatq: recipiat. & parū eſſe fructibz ſolis uegi. Iā uero nec uela ſatis eſſe maiora nauigis. Sed quis amplitudini antēnarū ſingulae arbores ſufficiāt: ſuper eas tñ addi uelorū alia uela. Praeterq: alia in prioris & alia in puppibus pādi: ac tot modis p uocari mortē. Deniq: tam paruū ſemine naſci quod orbē terrarū ultro citroq: portet: tam gracili auena. tā nō altea terra tolli: neq: id uiribus ſuis necti: ſed paſſum tuſumq: & in mo liciē lāne coactum iniuria naturae: ac ſūma audacia: & quo peruenire nulla execratiō ſuffi cie contra inuentorem dictū ſuo loco a nobis: cui ſatis non fuit hominē in terra mori: ni ſi periret & inſepultus. At nos priore libro hymbres & ſtatus cauendos frugum cauſa ui ſuſq: praemonebamus. Ecce ſeritur hominis manu: meretur eiufdem hominis ingenio

LIBER.

quod uentos in mari optet. Præterea ut sciamus fauisse pœnas: nihil gignitur facilius. Ut sentiamus nolente id fieri natura: urit agrû: deterioremq; ipsū facit.

De lini satione: & generibus eius: & quomodo perficiantur: & de mappis & lino non ardente: & quando primum in theatris uella. Ca. I.

Entur fabulosis locis maxime: unoq; sulco: nec magis festinat aliud. Vere satû astita te ueli: & hanc quoq; terræ iniuriâ facit. Ignoscat tauri aliquis ægypto ferenti: ut arabia: indiaq; merces apportet. Ita ne & gallia: censentur hoc reditu? Montesq; mari oppositos eē nō est satis: & a latere oceani obstare ipsum quod uocat inane. Cadurci caleti: ruteni: bituriges: ultimiq; hominum existimati morini: immo uero gallia: uniuersa: uela texūt. Iam quidē & transhenani hostes: Nec pulchriorē aliam uestē eorū fœminæ nō uere. Qua amonitione succurrit q. M. Varro tradit in Serranorū familia gentiliū esse fœminas linea ueste non uti: in germania autē defossi & sub terra id opus agūt. Similiter in italia a ratione alia. Nā inter padū ticinūq; annes subiacēt abiteria: in europa lino palma secūda. in uicino enim halionis capeffunt retouina. Et in æmilia uia fauentina candore. halionis semper crudis fauetina præferūt. Retouinis tenuitas sūma dēfitaq;. Cādor æque ut fauentini: sed lanugo nulla. Quod apud alios gratiā: apud alios offensionē habet. Ner uofitas filio æqualior pene q; cotoneis: tinnitusq; cōdente libeat experiri: ideo duplex q; ceteris predum. Et hispania citerior habet splendore lini præcipuū torrentis: in quo poliē natura: qui abluit terraconē. Et tenuitas mira ibi primū carbalis repertis. Nā dudū ex eadem hispania zolicū uenit in italiā plagis utilissimū. Ciuitas ea gallia: & oseo propinqua. Est sua gloria & cumano in campania ad pisciū & halitū capturam. Eadē & plagis materia. Neq; enim minores cunctis animalibus insidias: q; nobismet ipsis lino tendimus. Sed cumana plagæ concidūt apros & hæ casses ue asperi ferri aciē cōuincunt. Vidimusq; iam tanta tenuitatis: ut annulū hominis cū epidromibus trāsirent: uno portante multitudinē qua sal tus cingerēt. Nec id maxime mirū: sed singula earū stamina centeno quinquageno filo cōstare: sicut paulo ante lulio. Lupo qui in præfectura ægypti obit. Mirentur hoc ignorantes in ægypti quondā regis quē amalyne uocant: thorace in rhodiorū insula ostendi in templo minerva: cccxly. filis singula fila constare. Quod exēplū per se expertū nuper roma: p didit Mutianus ter cōsul: paruaq; iam reliquias eius superesse: hac experimentū iniuria. Italia ex pelignis etianū linis honorem habet: sed fullonū tantum in usu. Nullum est cādidius lenæ ue similis: sicut in culcitris præcipuam gloriā cadurci optinent. Galliarū hoc ad tormenta pariter inuentum. Italiæ quidem mos etiam nunc durat in appellatione stramēti. Aegypto lino minimū firmitatis: plurimū lucri. Quattuor ibi genera. tainiciū: ac pelusia cū: buticū: tentiriticū: cum regionū nominibus in quibus nascitur. Superior pars ægypti in arabia uergens gignit fruticē quem aliqui gossipion uocant. Plures xylon: & ideo lina inde facta xylina. Paruulus est: similemq; barbara: nucis defert fructū. Cuius in exteriore bombice lanugo netur. Nec ulla sunt eis in candore mollitia ue præferenda. Vestes inde sacerdotibus ægypti gratissimæ. Quartū genus orthominum appellant. Fit e palustri uelut harundine dumtaxat panicula eius. Asia genista facit lina ad retia præcipua in piscando durancia frutice madefacto. x. diebus. Aethiopes indiā e malis. Arabes cucurbitis in arboribus ut diximus genistis. Apud nos maturitas eius duobus argumentis intelligitur: intumescēte semine aut colore flauescēte. Tunc euulsum & in fasciculos manuales colligatū: tum siccat in sole pendēs conuersis superne radicibus uno die: mox quinq; aliis in contrariū inter se uersis fasciū cacuminibus ut semē in mediū cadat. Inter medicamina huic uis & in quodam rustico ac prædulci italiæ transpadanæ cibo: sed iam pridem sacrorum tantum gratia. Deinde post messēm triticeam uirgæ ipsæ mergūt in aquā solibus tepēfactum: pondere aliquo depressæ. Nulli enim leuitas maior. Maceratas indicio est membrana laxatio. Iterumq; uniuersæ ut prins sole sicantur. Mox arefactæ in faxo tunduntur stupario malleo. Quod proximum cortici fuit stappa appellatur: deterioris lini: lucernarū fere luminibus aptior. Et ipsa tamen pectitur ferreis ahenis: donec omnis membrana decor ticetur. Medullæ numerosior distiuctio candore: mollitia. Liungq; uere & uiris de eorum est. Cortices quoq; decussi clibanis & furnis præbent usum. Ars depectendi degerēdiq;. Iustum est e quinquagenis fascium libris quinas denas carminari. Iterum deinde in filo ponitur illisum crebro in silice ex aqua. Testumq; rursus tunditur clauis: semper iniuriā

melius inuētur iam est etiā quod ignibus non absumeretur. Vinum id uocant: ardentescq; in focus conuiuiorum ex eo uidimus mappas sordibus exustis splendescere igni magis q; possent aquis. Regū inde funebres tunica corporis fauilla ab reliquo si parant cinere. Nascitur in desertis adustisq; solae indiae: ubi nō cadunt hymbres: inter diu as serpentes: assuescitq; uiuere adendo. Rarum inuētur: difficile textu propter breuitatē. Ruffus de cætero colos splendescit igni. Cum inuētur est æquat præcia excellentium margaritarū. Vocatur autē a græcis assuestinū ex argumento naturæ. Anaxilaus auctor est lintheo eo circundatam arborem surdis ictibus & qui non exaudiatur cædi. Ergo huic lino principatus in toto orbe. Proximus byssino: mulierū maxime deliciis circa elim in achaia genito: quaterinis decariis stipula eius permutata quoddā ut auri. Repertaq; lintheorum lanugo euillis nauium maritimarum maxime in magno usu medicinæ est: & ciris spodii uim habet. Est & inter papauera genus quoddam: quo candorē linthea præcipuū trahunt. Tentatum est tingilignum quoq; & uestiū insaniam accipere: in Alexandri magni primum classibus indomine nauigantibus: cum duces eius ac præfecti in certamine quodam uariassent insignia nauium. Stupueruntq; liçora flatu: uersicoloria splendēte. Velo purpuro ad acciū cum. M. Antonio Cleopatra uenit: eodemq; effigit. Hoc fuit imperatoris naui infigne. Postea in theatris tantū umbram fecere. Quod primus omniū inuenit. Q. Catulus cu capitolū dedicaret. Carbasina deinde uela primus in theatro duxisse traditur Lentulus Spinter appolinariis ludis. Mox Cæsar dictator totū forum romanū intexit. Viāq; sacra ab domo sua ad cliuū usq; ad capitolū quod muncire ipso gladiatorio mirabilius usum tradit. Deinde & sine ludis marcellus. Octauia sorore Augusti genitus in ædilitate sua auunculo. xi. consule chalen. Augusti uelis forū umbravit: ut salubrius litigantes confisterent. Quantum mutatis moribus. Catonis Censori qui sternendum quoq; in forū muricibus celsuerat. Vela nuper colore celi stellata per rudentes terræ etiam in amphitheatris principis neronis ru bent in cauis ædiū & muscum ac solem defendunt. Cætero mansit candori pertinax gratia honor etiā & troiano bello. Cur enim nō & præliis intersit ut naufragiis? Thoracibus lineis paucos tamen pugnas se testis est Homerus. Hinc fuisse & nauium armenta apud eundē interpretati sunt eruditiores quoniā cū sparta dixit significauerit sata.

De sparti natura: & quando primum usus eius: & quomodo perficiatur & quæ sine radice nascantur & uiuant.

Ca.

II.

Parti quidem usus multa post sæcula cœptus est. Nec ante pœnorū arma: quæ primum hispaniæ intulerunt. Herba & hæc sponte nascens: & quæ non queat feri iuncusq; proprie aridi soli uni terræ dato uitio. Nāq; id malum telluris est: nec aliud ibi feri aut nasci potest. In africa exiguū & inutile gignitur. chartaginensis hispaniæ citerioris portio. Nec hec tota. sed quatinus perit montes quoq; sparto operit. hinc strata rusticis: eorū hinc ignes fuciscq; hinc calceamina & pastorū uestis aialibus noxiū pterq; cacumini teneritate. Ad reliquos usus laboriose euellit. Ocreatis erubusq; manibusq; testis manibus cōuolutū ossis lignisue conamētis. Nūc iā in hyemē uix. Facillime tamē ab ibibus maris in iunias hoc maturitatis tempus. Vulsū falscibus in æceruo aduuatū biduo tertio resolutū. Spargitur in sole siccaturq; & rursus in falscibus redit sub testā. Postea maceratur aqua marina optime sed & dulci si marina desit. Siccaturq; sole iterū rigatur: si repete urgeat desiderū: perfusum calida in folio ac siccatur stās cōpendiū opere facit. Hoc autē tunditur: ut fiat utile pcpue in aquis: marisq; inuictū. In secco præferūt e canabi funes. Et spartū alitur etiā diuersum: ueluti nataliū sitimpenfa. Est quidē eius natura interpolis. Rursusq; q; libeat uetustū nouo miscetur. Verū tamē cōplectet animo: qui uolet miraculum æstimare quāto sit in usu oibus terris nauū armamētis: machinis ædificationū: aliis desideriis uitæ. Ad hos omnes usus quæ sufficiant minus. xxx. passuum in latitudinem. A littore carthaginis nouæ minusq; in longitudine esse reperientur. Longius enim uehi impendia prohibent. Lunco græcos ad funes usos nomini cedamius: quo herbā eam appellant. Postea palmarum foliis phyllisq; manifestum est. Et inde translātū a pœnis sparti usum per quā simile est ueri. Theophrastus auctor est esse bulbi genus circa ripas amniū nascens: cuius inter summū corticem eamq; partem qua uestiuntur esse laneā naturam: ex qua mapalia uestesq; quoddam conficiebantur. Sed neq; regionem in qua id fiat: neq; quicq; diligentius præterq; eriophoron id appellari in exemplaribus quæ equidem inuenerim tradit. Neque

LIBER.

omnino ullam mentionem habet bulbi generū circa ripas anniū nascens : cuius inter sū-
mmum corticem eamq̃ partem uescuntur semper habet spartum. Cuncta cura magna perse-
cutus. cccxc. annis ante nos : ut alio iam loco diximus. Quo apparet post id temporis spati-
um in usum uenisse spartum. Et quoniam a miraculis rerum cœpimus : sequemur corū or-
dinem in quibus uel maximum est aliquid nasci : aut uiuere sine ulla radice. Tuberā uocā-
tur hæc undiq̃ terra circumdata : nullisq̃ fibris nixa aut saltem capillamentis : nec utiq̃ ex
tuberante loco in quo gignūtur : aut rimam agente. Neq̃ ipsa terre coherent. Cortice etiā
includuntur : ut plane nec terram esse possumus dicere : neq̃ aliud q̃ terræ callū. Siccis hæc
fere & sabulosis locis frutetosiq̃ nascuntur. Excedunt sæpe magnitudinem mali cotonei
etiam librali pondere. Duo eorum genera : harenosa dentibus inimica : & altera sincera. Di-
stingūtur & colore ruffo nigroq̃ : & intus candido. Laudatissima quæ africæ crescunt. An
ne ultimum id terræ? Neq̃ enim aliud intelligi potest : malum ne id ea protinus globetur
magnitudine qua futurum est. Et uiuat ne : an non haud facile arbitror intelligi posse. Pu-
trescendi enim ratio cōmunis est iis cum ligno. Lartio licinio prætorio uiro iura reddente
in hispania carthagine paucis his annis scimus accidisse mordenti tuber : ut deprehensus in
de denarius primos dentes insecuteret. Quo manifestum erit terræ naturam in se globari.
Quod certum est ex iis quæ nascuntur : & seri non possunt. De mysi : & tuberibus : de
fungis pezicis : laserpitio : & magyderi & rubia & radícula. Ca. III.

Imile est quod in cyrenaica prouincia uocant mysi : præcipuum suauitate : odore : ac
sapore : sed carnosius. Et quod in thracia cerauniū. De tuberibus hæc traduntur pe-
culiariter. Cum fuerint hymbres autūnales ac tonitrua crebra : tunc nasci : & maxi-
me e tonitribus : nec ultra annum durare : tenerrima autem uerno esse. Quibusdam locis ac-
ceptantur riguis & lerūtur sicut mytilenis. Negant nasci nisi ex undatione fluminum inue-
cto semine aptiari. Est autem is locus in quo plurima nascuntur. Asiæ nobilissima cir-
ca lampasum & alopeconesum græciæ uero circa elin. Sunt & in fungorum genere a græ-
cis dicti pezicæ : qui sine radice au pediculo nascuntur. Ab his proximū dicitur auctoritate
clarissimum : laserpitium quod græci siliphion uocant : in cyrenaica prouincia repertum cu-
ius succum uocat laser magnificum in usu medicamentisq̃ : & ad pondus argentei denarii
pensum. Multis iam annis in ea terra non iuenitur : quoniam publicani qui pascua cōducūt
maius ita lucrum sentientes depopulantur pecorū pabula. Vnus autē caulis nostra reper-
tus memoria Neroni principi missus est. Si quando incidit pecus in spem nascentis : hoc de-
prehenditur signo : cum comederit dormiente protinus capra & sternutante. Diuq̃ iam nō
aliud ad nos inuehitur : q̃ quod in perfide aut media & armenia nascitur laser multo isra-
cyrenaicū. Id quoq̃ adulteratum gūm : aut sagopenio : aut faba fracta. Quo minus mittē-
dum uidetur. C. Valerio. M. herenio conf. cyrenis aduecta romā publice laserpitii pondo
xxx. Cæsare uero dictatorem initio belli ciuilis inter aurum argentūq̃ protulisse ex æratio
laserpitii pondo. xxi. Id apud auctores græciæ euidentissimos inuenimus. Natū hymbre pi-
teo repente madefacta tellure circa hesperidum hortos syntinq̃ maiore. vii. annis ante op-
pidum cyrenarū quod cōditū est urbis nostræ anno : cxiij. Vim autem illam per quattuor
stadiorum spatium in africa ualuisse. In ea laserpitium gigni solitum rem feram ac contus-
macem : & si coleret in deserta fugientem. Radice multa crassaq̃ : cause ferulaceo : haud si-
mili crassitudine. Huius folia maspetū uocabant : apio. maxime similia. Semen erat foliace-
um. Folium ipsum uero deciduum. Vesci pecora solita : primoq̃ purgari : imox pinguescere
carne mirabile in modū iucunda. Post folia amissa caule ipso & homines uescabantur do-
cto : asfo : elixoq̃. Eorum quoq̃ corpora. xl. primis diebus purgante a uitiiis. Ex iis oībus
succus duobus modis capiebatur : e radice atq̃ caule. Et hæc duo erant nomina rhizias at-
q̃ caulias. Vilior ille ac putrescēs radice : cortex niger : & ad mercis adulteria. Succū ipsum
in uasa coniectum admixto furfure subinde concutiēdo ad maturitatem perducebant : ni-
ita fecissent putrescentem. Argumentū erat maturitatis color siccitasq̃ sudore finito. Alii
tradunt laserpitii radicem fuisse maiore cubitali : tuberq̃ in ea super terram. Hoc inciso p-
fluere solitum succū ceu lactis supernato caule : quem magydarin uocarūt. Folia aurei co-
loris pro semine fuisse : cadentia a canis ortu : austro flante. Ex iis laserpitium nasci solitum
annuo spacio & radice & caule consummentibus cōfese. hoc & circumfodi solitū prōdidere.
Nec purgari pecora : sed ægra sanari : aut protinus mori : quod in paucis accidere. Perfico

Silphio prior opinio congruit. Alterum genus ē quod magydaris uocatur tenerius & minus uehemens: sine succo. Quod circa syriam nascitur: nō proueniēs ī cyrendica regione. Gignitur & ī pernaſo monte copioſius: quibufdā laſerpitiū uocantibus: perq̃ oīa aduſatur ei ſaluberrimā utiliſſimāq̃ auctoritas. Ratio ſinceri prima in colore modice ruſſo: & cū frangitur: calido intus. Mox tranſlucēte gutta aquā ſaliuāq̃ liqueſcit. Vſus in multis medicaminibus. Sunt etiā duo genera nō niſi ſordido nota uulgo: cū quaſtu nullo polleant: in primis rubia tinguendis lanis & coris neceſſaria. Laudatiſſima italica: & maxie ſuburbana: & omnes pene prouinciæ ſcatent ea: Sponte prouenit: ſeriturq̃ ſimilitudine eruiſiæ. Verū ſpinofus ei caulis & geniculatus hic eſt quinis circa articulos ī orbe foliis. Semē eius rubia eſt. Quod in medicina uſus habet ſuo dicemus loco. At quā uocatur radícula lauandis demū lanis ſuccum habet: mirum quātum conferens cādore. molliciaq̃. Aeq̃ naſcitur ſatiua ubiq̃: ſed ſponte præcipua ī aſia ſyriāq̃ ſaxoſis & aſperis locis. Trāſeuphrateni tamē laudatiſſima caule ferulaceo tenui: & ipſis cibis indigenarum expetito: & unguenti quicquid ſit: cum quo decoquatur folio oleā. Iſtā græci uocant: floreſt aſtate: grata aſpectu: uerum ſine odore ſpinofa & caule lanuginofa. Semen ei nullum: radix magna: quæ conciditur ad quem dictum eſt uſum.

De hortorum cura: & digeſtio ferræ naſcētiū præter fruges & trutices: Ca. IIII.
B his ſuper eſt reuerti ad hortorū curā: & ſuabrenatura memorandā. Et quoniā antiquitas nihil prius mirata eſt: q̃ & heſperidū hortos: ac regum Adonis & Alcinoi. Itēq̃ penſiles: ſiue illos ſeniramis ſiue aſſyriæ rex Cirus fecerit: de quorum opere alio uolumine dicemus. Romani quidē reges ipſi coluere. Quippe etiam Superbus Tarq̃nus nuntiū illū ſæuum atq̃ ſanguinariū remiſit ex horto. In. xii. tabulis legum noſtrarum nuſq̃ nominatur uilla ſemper in ſignificatione ea hortus. In. horti uero ha redium Quā rē comitata eſt & religio quædā: hortosq̃ & fores tantū contra inuidentiū fascinationes diſcari uidemus. In remedio ſatyrica ſigna quāq̃ hortos tutelæ Veneris assignante. Plauto. Iā quidem hortorū nomine ī ipſa urbe delicias: agros uillasq̃ poſſident. Primus hoc inſtituit athenis Epicurus hortorum magiſter. Vſq̃ ad eum moris nō fuerat in oppidis haberi rurā Comæ quidē per ſe hortus ager pauperis erat. Ex horto plebei macellum quāto innocētiore uideū. Mergi enim credo in profunda ſatiū ē: & oſtrearū genera naufragio exgri. Aues ultra phasidem amnē peti: & fabuloſo quidē terrore tutas: imo ſic preciōſiores. Alias ī nudijs atq̃ æthiopia in ſepulchris aucupari: aut purgari cum feris mandi ab eo cupientem quod mādāt alius. At hercule quā uilia hæc quā parata uoluptati ſarieratq̃: niſi eadē quæ ubiq̃ indignatio occurreret? Ferendum ſane fuerit exquiſita naſci poma: alia ſapore: alia magnitudine: alia monſtro: pauperibus interdita. Inueterari uina ſacciſq̃ caſtrari. Nec cui quā adeo longam eſſe uitam: ut nō ante ſe genita poterit. E frugibus quoq̃ quoddā alimen tum excogitaſſe luxuriam: ac medullam tātum earum: ſuperq̃ piſtriarū operibus & ex celaturis: uiuere alios pane procerum: alios uulgi: tot generibus uſq̃ in ſumam plebem deſcēdente anima. Et iam ne in hærbis diſcrimē inuentum eſt? Olusq̃ differentiam facere ī cibo etima uno aſſe uenali? Et in his aliqua quoq̃ ſibi naſci tribus negant. Caule in tātum ſignato. ut pauperis menſa non capiat. Silueſtres fecerat natura horridos: ut quiſq̃ demereret paſſim. Ecce altilis ſpectantur aſparagi. Et rauēna ternis libris rependit. Ne prodigia uentris: mirum eſſet non licere carduis pecori uelci: non licet plebei. Aquæ quoq̃ ſeperantur. Et ipſa naturæ elementa ui pecunie diſcreta ſunt. Hi niues: illi glaciem potant: pœnas mortium in uoluptatem gulæ uertunt. Seruatur algor æſtibus: excogitaturq̃ ut alienis menſibus nix algeat. Decoquuntur alias quas mox & illas hyemant. Nihil itaq̃ homini ſic: quomodo rerum naturæ placet. Etiam ne hærbæ aliqua diuitiis tantum paſcitur. Nemo ſacros auentinoſq̃ montes & iratæ plebis ſeceſſus circūſpexerit? Mōs enim certe æquabit quos pecunia ſuperauerit. Itaq̃ hercule: nullum macellū ueſtigal maius fuit romæ clamore plebis ſcuſatū apud oēs principes: donec remiſſū ē portoriū mercis huius: cōpertūq̃ nō aliter quaſtuoſus cēſū haberi aut tutius: ac minore fortūæ iure: cū credatur pēſio ea pauperū. Is in ſolo ſpōſor ē: & ſub die redditus: ſuperficiēq̃ cælo quocūq̃ gaudēs. Hortorū Cato prædicat callētes. Iſc primū agricolæ exiſtimabatur priſci: & ſic ſtatī faciebāt iudiciū: nūquā eēt in domo mater familias. Et enī hæc cura ſcēmiæ dicebat: ubi ī diligēs eēt hortus. Quippe e carnario aut macello uiuēdū ē. Nec caules ut nūc maxie pbāt: dānates pulmētaria quæ

LIBER.

egeret alio pulmentario: Id erat oleo parcere. Nam carnis desideria et erant in exprobatioe. hor-
ti maxime placebant quia non egeret igni: parceretque ligno. Expetita res & parata semp: un-
de & acetaria appellabantur. Facilia concoqui: nec uneraturus seculi cibo: & quae minime ac-
cenderent ad desiderium panis. Pars eorum ad condimenta pertinet fatetur non domi uersu-
ram fieri solitam. Atque non indicum piper quassitum: quaque transmara petimus. Jam quoque
in fenestris suis plebs urbana in imagine hortorum quotidiana oculis rura praebebant:
antequam praefigi prospectus ois coegit multitudinis innumerae saeva latrocinatio. Quam ob rem
sit aliquis & his honos: ne uel auctoritate rebus uilitas adimat. Cum praesertim etiam cogno-
mina procerum inde nata uideamus. Lactucinosque in ualeria familia non puduisse appellari:
& contingat aliqua gratia operi curaque nostrae. Virgilio quoque confesso quam sit difficile uer-
borum honorem tam paruis perhibere. Hortos uillae uigendos non est dubium: riguosque ma-
xime habendos: si contingat profuere anime. Siminus e puteo pertica organo uel pneumatico
eis tollendo: non haustu rigando. Solum proscindendum a fuonio: in autumnum praeparandum est
post. iiii. dies: iterandumque ante brumam. Octo iugerum operis palari iustum est. Fimum tres pe-
des alte cum terra misceri. Aereis distinguere: easque resupinis puluorum toris ambiri singu-
lis tramitum sulcis: quae detur accessus homini: scatebrisque decursus. In hortis nascentium alia
bulbo commendatur: alia capite: alia caule: alia folio: alia utroque: alia semine: alia cortice: alia cu-
te aut carthilagine: alia carne: alia tuncis carnosis. Aliorum fructus? terra est: aliorum & extra aliorum
non nisi extra. Quaedam iaceant crescuntque ut cucurbitae & cucumises. Eadem & pendunt quamque
grauiora multo etiam iis quae in arboribus gignuntur. Sed cucumis carthilagine. Cortex
huic uni maturitate transit in lignum. Terra conduntur raphani: napique & rapa: atque alio
modo inulae cicer: pastinace. Quaedam uocabimus ferulacea ut anetum: maluas. Namque tra-
dunt auctores in arabia maluas septimo mense arborefcere: baculorum usum praebere exem-
plo. Sed & arbor est malua in mauritania lici oppidi aestuario: ubi hesperidum horti fuisse
produntur. cc. passibus ab oceano iuxta delubrum Herculis antiquius gaditano ut ferunt.
Ipsa altitudinis pedes. xx. crassitudinis quam circūplecti nemo possit. In simili genere habe-
bitur & canabis. Necnon & carnosa aliqua appellabimus ut spogias ut huius pratorum enascetes

Natura & genera & hystoria nascentium in hortis rerum. Ca. V.
Vngorum enim callum in ligni arborumque natura diximus: & alio genere tuberum pau-
loante. Carthilaginei generis extraque terram est cucumis mira uoluptate. Tiberio
principi expetitus. Nullo quippe non die contingit ei: pensiles eorum hortos pro-
mouentibus in osses rotis olitoribus. Rursusque hibernis diebus intra specularium munimen-
ta reuocantibus. Quin & lacte mulso semine eorum biduo macerato apud antiquos grae-
ciae auctores scriptum est feri oportere ut dulciores fiant. Crescunt quae coguntur forma.
In italia uirides & quam minimi. In puistiis quam maximi & citrini aut nigri. Placet copiosissimi
affricae ac gradissimi. Ast cum magnitudine excessere depoes uocant. Viunt hausti in stoacho in
posterum diem: nec perfici queunt. In cibis non insalubres: tamen plurimum natant. Oleum odo-
re mire. Nec minus aquas diligunt. Defecti quoque ad eas modice distantes adrepunt. Con-
tra oleum refugunt. Aut si quid obest: uel si pendeat: curuatur. Idque uel una nocte depre-
henditur. Si uas cum aqua subiiciatur a quattuor digytorum intervallo descendentibus an-
te posterum diem. At si oleum eodem modo sit in amos curuatis. Iidem in fistula flore dimisso mi-
ra longitudine crescunt. Ecce cum maxime noua forma eorum in capania puenit mali cotonei ef-
figie. Forte primo natum ita audio unum: mox semine ex illo genus factum: melo peponas uo-
cant. Non pendent hi: sed humi rotundantur. Mirum in his praeter figuram: colorumque & odorem:
que maturitatem adepti quam non pendentes statim a pediculo recedunt. Columella tradit suum
commentum ut toto anno contingat. Frutice rubi quassissimum in paricum locum transferre: & recide-
re duum digytorum relicta stirpe circa aequinoctium uernum. Ita in medulla rubi semine cucume-
ris isito terra minuta fimoque circumageratas resistere frigori radices. Cucumerum graeci tria
genera fecere. Laconicum: scitalicum: boeticum. Ex iis tantum laconicum aqua gaudere. Sunt qui
herba quae uocatur culix nomine trita semine eorum maceratum feri iubeant ut sine semine uas-
cantur. Similis & cucurbitis natura duntaxat in nascendo. Aequum hyeme odere. Amat rigua
ac simum. Seruntur ambo semine in terra sex quipedali: fossura inter aequinoctium uernum & sol-
stitium. Parilibus tamen aptissime. Aliqui malunt ex chalen. martii cucurbitas: & nonis cu-
cumeres: & per quatuordecim ferere simili modo reptantibus flagellis scandentes per artemum

aspera in testum usque natura sublimitatis auida. Vires sine adminiculo standi non sunt: uelocitas pernix: leui umbra cameras ac pergulas operientes. Inde hac duo prima genera. Camerarium: & plebeium: quod humi creditur. Im priore mire tenui pediculo libratur pondus immobile aure. Cucurbita quoque omni modo fastigatur uaginis maxime uutilibus: coniecta in eas postquam defloruit: creuit qua cogitur forma. Plerumque & draconis intorti figura. Libertate uero pensili concessa: iam uisa est nouem pedum longitudinis. Particulatim cucumis floret: sibi ipse superflouescens. & sicciores locos patitur candida lanugine obductus: magisque dum crescit. Cucurbitarum numerosior usus. Et primus caulis in cibo. Atque ex eo in totum natura diuersa. Nuper in balnearum usu uenere utcorum uice. Iam pridem uero etiam cadorum ad uina condenda. Cortex uiridi tener Deraditur nihilominus cibus Cibus salubres ac leues pluribus modis existimant: qui perfici humano uentre non queant: sed non intumescant. Semina quae proxima collo fuerint proceras pariunt. Item ab imis: sed non cooperandas supradictis: quae in medio rotundas: quae lateribus crassas breuioreque. Sic cantur in umbra: & cum libeat serere in aqua macerantur. Cibus quos longiores tenuioresque eo gratiores. Et ob id salubriores quae pendendo creuere: minimamque seminis tales habet: duricia eius in cibus gratiam terminante. Eas quae semini seruantur ante hyemem praecidi non est mos. Postea fumo siccantur condendis hortensiorum seminibus rusticae suppletili. Inuenta est ratio qua cibus quoque seruarentur. Eodemque modo cucumis usque ad alios pene prouentus: & id quidem iniuria fit. Sed & serobe opaco in loco harena subtrato saepe sic: co opertos: ac deinde terra uirides seruari tradunt. Sunt & siluestres in utroque genere & omnibus fere hortensibus. Sed & his medica tantum natura est. Quam obrem differuntur in sua uolumina. Reliqua cartilaginum natura terra occultantur omnia. In quibus de rapis habunde dixisse poteramus uideri: nisi medici masculini sexus facerent in his rotunda. Latiora uero & concua foeminini: praestantiora suauitate: & ad condiendum faciliora: quae saepius fata transeunt in marem. Iidem naporum quinque genera fecere. Corinthium cloeum: lyothasium: boeticum: & quod per se uiride dixerunt. Ex his in amplitudinem adolefecit corinthium nuda fere radice. Solum enim hoc genus superne tendit: non ut caetera in terram. Lyothasium quidam thracium appellant: frigorum patientissimum. Ab eo boeticum dulce est: rotunditate etiam breui notabile. Neque ut cleonaeum praelongum in totum quidem. Quorum teniora folia ipsi quoque dulciores. Quorum scabra & angulosa & horrida amariore. Est praeterea genus siluestre: cuius folia sunt erucae similia. Palma romana amiterminis datur: inde muris: tertia nostratibus. Caetera de satyrorum in rapis dicta sunt. Cortice & cartilagine constant raphani. Multaque eorum cortex crassior etiam quibusdam arborum. Amaritudo plurima illi est: & pro crassitudine corticis. Caetera quoque aliquando lignosa. Et uis mira colligendi spiritus: laxandique rustum. Ob id cibus illiberalis utique si proxime olus mandatur. Si uero cum oliui disruptis rarior fructus fit: minusque foetidus. Aegypto mire celebratur propter olei fertilitatem: quod de semine eius faciunt. Hoc maxime cupiunt serere: si liceat quoniam & quastus plus quam e frumento & minus tributis est. Nullumque copiosius oleum. Genera raphani graeci fecere tria foliorum differentia: crispum: atque lenis: & tertium siluestre. Atque huic leuia quidem folia: sed breuiora ac rotunda: copiosa atque fruticosa. Saporem autem asperum: & medicamenti instar ad eliciendos aluos. Et in prioribus tamen differentia seminis est: quoniam aliqua ad modum exiguum ferunt. Haec uicia non cadunt nisi in crispa folia. Nostra alia fecere genera. Algidenae a loco longum atque translucidum. Alterum rapi figura: quod uocant syriacum: suauissimum fere ac tenerimum: hyemisque patiens. Praecipuum tamen est quod e syria non pridem aduectum apparet: quoniam apud auctores non reperitur. Id autem tota hyeme durat. Etianum unum siluestre graeci cheriam uocant: pontici armon: alii leuce: nostri armoratiam fronde copiosius quam corpore. In oibus autem praebendis maxime praestantur caules: in initio enim rotundiores crassioresque ac longis canalibus. Folia ipsa tristiora: & angulosa horrida. Seri uult raphanus terra soluta humida. Fimum odit: palea cotectus. Frigore adeo gaudet: ut in germania infantium puerorum magnitudinem aequet. Seritur post idus februarii: ut uernus sit. Iterumque circa uulcanalia quae satio melior. Multi & martio & aprili serunt & setebri. Incipiente incrementum confert latera folia circūobruere: ipsos uero accumulare. Nam qui extra terram emergerit durus fit atque fungosus. Aristomachus detrahi folia per hyemem iubet: & in lacuna stagnare accumulare. Ita in aestate gradescere. Quidam praedidit si palo ad-

LIBER.

Ad cauerna palea infernatur in sex digytorum altitudine: deinde semē simūq; & terra cōgeratur ad magnitudinē scrobis crescere. Præcipue tamē salis aluntur. Itaq; etiam talibus aquis irrigantur. Et in ægypto nitro spargūtur: ubi sunt suauitate præcipui. In totū quoq; salugine amaritudo eorum eximitur: fiuntq; coctis similes. Namq; & coctis dulcescunt: & in naporum uicem transeunt. Crudos medici suadent: ad colligenda acria uiscerum dan dos cum sale ieiunis esse: atq; ita uomitionibus præparant meatum. Tradunt & præcordiis necessarium hunc succum: quādo phthesin cordi intus inhaerentem nō alio potuisse depelli cōpertum sit in ægypto regibus corpora mortuorū ad scrutādos morbos infecantibus. Atq; ut est græca uanitas: fertur in templo Appollinis delphis adeo cæteris cibis prælatus raphanus: ut ex auro dicaretur raphanus: beta ex argento: rapum e plumbo. Scires nō ibi genitū. Mānium Curium iperatore: quē i hospitio legatis aurū repudiāturo afferētib; rapū torrentē in foco inuentū ānales nostri prodidere. Scripsit & Marchion græcus dera phano unum uolumē. Vtilissimū in cibis hyberno tempore existimantur. Iidemq; dentibus semper inimici: quoniā atterant. Eborā certe poliunt. Odiū iis cum uite maximū: refugitq; iuxta satos. Lignosiora sunt reliqua in carthilaginū genere a nobis posita. Mirūq; omnib; uehementiam saporis inesse. Ex iis pastinacæ unum genus agreste sponte puenit: staphili nos græcæ dicitur. Alterum feritur radice uel semine primo uere uel autūno. Vt Hygino placet februario: augusto: septembri: octobri: solo quā altissime refosso. Annicula utilis ēē incipit: bima utilior: gravior autūno: patiniscq; maxime. Et sic quoq; uirus illi intractabile est. Hibiscum a pastinacæ gracilitate distat. Damnatū cibis: sed medicinæ utile. Est & quartum genus in eadem similitudine pastinacæ damnatum in cibis: sed medicine utile. Est & quartum genus in eadem similitudine pestinacæ quam nostri gallicam uocant: græci uero glaucon. Cuius genera etiā quattuor fecere: inter medica dicendum. Sifer & ipsum Tyberius princeps nobilitauit flagitans omnibus annis a germania Gelduba appellatur castellum theno impositū: ubi generositas p̄cipua. Ex quo apparet frigidis locis conuenire. Inest lōgitudine neruus qui in decoctis extrahitur: amaritudinis tamē magna parte relicta: quæ multo in cibis temperata etiam in gratiā uertitur. Neruus idem & pastinacæ maiori dūtaxat annicula. Sifer his feritur mēsis: februario: martio: aprili: augusto: septēbri: octobri. Breuior his est: sed torosior amariorq; iula per se stomacho inimicissima. Eadem dulcibus mixtis saluberrima. Pluribus modis austeritas ruita gratiā inuenit. Nāq; & in pollinem tundi tur arida: liquidocq; dulci tēperatur: & decocta posita aut asseruata uel macerata pluribus modis. & tunc mixta defruto: aut subacta melle: uuisq; passis: aut pinguib; cariotis. Alio rursus modo cotoneis: malis: uel forbis: aut prunis. Aliquando pipere aut thymo uariata defectus præcipue stomachi excitat. Illustrata maxime Iulia Augustæ quotidiano cibo. Superuacuum eius semen: quoniā oculis ex radice excisis ut harundo feritur. Et hæc autē feritur & sifer & pastinacæ utroq; tēpore uere & autūno magnis seminū interuallis. Nulla ne minus q̄ ternorū pedum: quoniam spatiosē fruticat. Sifer autē transſerre melius. Proxi ma his est bulborum natura: quos Cato in primis ferendos præcipit: celebrāsq; megaricos. Verū nobilissima ē scylla: quāq; medicamini nata acetocq; exacuēdo. Nec ulli amplitudo maior: sicut nec uis asperior. Duo genera medicæ. Masculus albis foliis. femina nigris. Et tertium genus est cibis gratum. Epimenidū uocatur angustius folio: ac minus aspero. Se minus plurimum omnibus. Celerius tamē proueniūt atq; bulbis circa latera natis. Et ut creſcant: folia quæ sunt in his ampla: deflexa circa sobruūt. Ita succū omnē in se trahunt ca pita. Spōte nascuntur copiosissime in balearibus ebusq; insulis: ac per hispanias. Vnū de iis uolumē cōdidit Pythagoras philosophus: colligens medicas uires: quas proximo red demus libro. Reliqua bulborū genera differūt colore: magnitudine: suauitate. Quippe cū quidā crudi mādantur: ut i cheronēso taurica. Post hos i africa natū maxie laudātur. Mox apuligena græci hæc fecere. Balbinō: sitaniō: pytiō: acrocoriō: egyllops: isorrynchiō. In hoc mig: imas eius radices crescere hyeme. Verno aut cū apparuerit uiola: minui ac cōtrahi: tum deinde bulbū p̄guescere. Est iter genera quod ægypto arō uocat scyllæ pximū āplitudie foliis lapati: caule recto: duū cubitoz: baculi crassitudie: radice mollioris naturæ: quæ eda tur & cruda. Effodiuntur bulbi ante uer. At deteriores illico fiunt si findunt. Signum ma turitatis folia inarescētia ab imo. Vetustiores iprobāt. Itē paruos & lōgos. Cōtra rubicun dis rotundiorib; laus & grādissimis. Amaritudo plerisq; i uertice ē. Media eorum dul

cia. Bulbus non nasci nisi ex semine priores tradiderunt. Sed & in prenestinis campis sponte nascuntur ac sine modo etiam in remorum aruis.

De hortensium hærbarū radicibus: foliis: floribus: coloribus.

Ca. V.

Orensibus omnibus fere singulæ radices: ut raphano: betæ: apio: maluæ. Amplissima huius autem lapato: ut quæ descendat ad tria cubita. Siluestri minores tumida. Est ossa quoque diu uiuit. Quibusdā tamē capillatæ: ut apio: maluæ. Quibusdā furculosæ: ut ocimo. Aliis carnosæ: ut betæ: aut magis etianum croco. Aliquibus ex cortice & carne constant: ut raphano & rapis. Quorūdam geniculatæ sunt ut graminis. Quæ rectā nō habent radicē statim plurimis nituntur capillamētis: ut atriplex: & blitum. Scylla autē & bulbi & cepe & alium nō nisi in rectum radicanter. Sponte nascentiū quædā numerosiora sunt radice quā folio: ut calax: perditiorū crocum. Florent uero cum fraxino serpillium: ambrotonum: napi: raphani: meta: ruta: & cætera quidē deflorescunt cū cœpere. Ocimū autē particulatin & ab imo incipit. Qua de causa diutissimæ floret. Hoc & in heliotropio hærba euēit. Flos alius cādidus: alius luteus: alius purpureus. Folia cadunt a cacuminibus origano: inulæ: & aliquando rutæ iniuria læsæ. Maxime cōcaua sunt cepe: getio. Aliū cepasq; iter deos iureiurando habet ægyptus. Cepe genera apud græcos sarda: samothraria: halsidena: setania: itē scirta. Ascalonia ab oppido iudææ nominata. Omnibus etiā odor lachrymosus & præcipue cypriis: minime gnidus. Oibus corpus tutum pinguidinis earū cartilagine. E cunctis setania minima: excepta tusculana: sed dulcis. Scirta autē & ascalonia cōduntur. Scirta hyeme cū coma sua relinquunt. Vere folia detrahunt: & alia subnascuntur iisdē diuifuris: unde & nomē. Hoc exemplo reliquis quoque generibus detrahi iubent: ut in capita crescant potius quā in semetipsa. Ascaloniarū propria natura. Etenī uelut steriles sunt ab radice: & ob id semine feri illas nō depōi iussere græci. Prætera serius circa uer cū germinant transferri. Ita crassescere. Et tūc propterea præteriti temporis pensitatio. Festinandū aut in his est: quoniā natura celeriter putrescunt. Si depōantur: caulē amittūt: & semē ipsaq; euanescent. Est & colorū differentia. Samo enī & sardibus candidissime pueniunt. Sūt i honore & cretica: de quibus dubitant ante eadē sint: quæ ascalonia: quoniā satis capita crassescunt: de positis caulibus & semine. Distant sapore tantū dulci. Apud nos duo prima genera. Vnum cōdimētarium: quod illi getion: nostri pallacanā uocant. Serit mēsisbus martio: aprili: maio. Alterū capitātū æquæ ab æquinoctio autūni uel fauonio. Genera eius austeritatis ordine africana: galica: tusculana: amitermina. Optia aut quæ rotundissima. Itē ruffa acrior q̄ candida: siccā q̄ uiridis: & eruda quā cōcta: siccā q̄ cōdita. Seritur amitermina frigidis & humidis locis: & sola alii modo capite: reliquæ semine. Proximaq; æstate nullū semē emittunt: sed caput tantū quod inarescit. Sequēti autē anno permutata ratione semē gignitur. Caput ipsum corrumpitur. Ergo oibus annis seperantim semē cepe causa feritur. Seperatū cepe feminis. Seruantur autē optime in paleis. Getium pene sine capite est: cerucis tantū lōgæ: & iō totum in frōdæ: sepiusq; refecatur ut porrū. Ideo & illud ferunt nō depōunt. Cætero cepas ter fosso solo feri iubent: extirpatis radicibus hærbarū. In iugero denas libras. Inter misceri satueri: quoniā melius pueniat. Runcari præterea: & sarrini si nō sapius q̄ ter. Ascaloniam mēse februario ferunt nostri. Semē ceparum nigrescere incipiens anteq̄ marcescat metunt. Et de porto in hanc cognitionē dici conuenit: præsertim cū festiuo nuper auctōritatem dederit princeps Nero: uocis gratia ex oleo æstatis mēsum oibus diebus. Nihilq; aliud ac ne pauē quidē uescendo. Seritur semine ab æquinoctio autūno si festiuū facere libuerit densius. In eadē area secatur donec deficiat: stercoraturq; semper: si nutritur in capite anteq̄ secetur: cū increuerit: i aliā aream trāfferatur sumis foliis leuiter recisis ante medullā & capitibus retractis tunicis ue extremis. Antiqui filice uel regula subiecta capita dilatabant. Hoc item de bulbis. Nunc sarculo leuiter cōuelluntur radices ut delumbatæ alant neq; distrahāt. Insigne q; cū fimo lætoq; solo gaudeat: rigua odit: & tamē pprietate quadā soli cōstat. Laudatissimus i ægypto: mox orchia atq; artia. Sectiui duo genera. Hoc hærba cū folio incisuris eius euidentibus: quo utuntur medicamētarii. Alterū gēus suauidio ris folii rotundiorisq; incisuris leuioribus. Fama ē Melæ equestris ordinis rerū ex pcuratōe a Tyberio principe accersitū in sūma desperatiōe succo porri ad trium denariorū argēteo rū pōdus hausto cōfestū expirasse sine cruciatu. Ampliorē modū negāt noxiū esse. Alium ad multa turis præcipue medicamenta prodesse creditur. Tenuissimis & quæ seperantur

LIBER.

in uniuersū uelatur mēbranis: mox pluribus coagnētur nucleis: & iis seperatī uestitis. Asperi saporis: & quo plures nucleī fuere hoc est asperius. Tediū huic quoq; halitu ut ce-
pis: nullū tamē coctis. Generū differentia i tempore. Præcox maturefcit. lx. diebus tū i ma-
gnitudine. Vlpicū quoq; in hoc genere græci appellauere aliū cypriū: aliū antiscordon: præ-
cipue africe celebratum inter pulmētaria ruris grandinis. Alio trito in oleo & aceto mirū
quantū increfcit spuma. Quidam & allium ulpicū in plano feri uetant: castellatimq; grus-
mulis iponi distantibus iter se pedes ternos. Inter grana quattuor digyti interesse debet
simul atq; tria folia eruperit sarriri. Grandescūt quo sæpius sarriuntur. Maturefcētū cau-
les depressi in terrā obruantur: ita cauet ne in frondē luxurient. In frigidis utilius uerē se-
ri quā autūno. Ceterū ut odore careant omnia hæc iubentur feri cum luna sub terra sit
colligi cū in coitu. Sine iis Menander e græcis auctor est: aliū e dentibus si radicem betæ
in pruna tostā superederint: odorem exingui. Sunt qui & aliū & ulpicum inter cōpita
lia ac saturnalia feri apissime putent. Allium & semine puenit sed tarde. Primo enim an-
no porri crassitudine capite efficitur: sequenti diuiditur: tertio consumatur. Pulchriusq;
existimatur tale. A quibusdā i semē exire uetatur. Sed in torqueri caulis stationis gratia: uti
caput ualidius fiat. Quod si diutius aliū cepeq; i ueterari libeat aqua falsa tepida capita
intinguenda sunt. Ita diuturniora fient: melioraq; usui: sed in satū sterilia. Alii contenti sūt
primo super prunas suspendisse: abundeq; ita profici arbitrantur: ne germinet. Quod face-
re allium cepamq; extra terram quoq; certum ē: & cauliculo actō euanescere. Aliqui & al-
lium palea optime seruati putant. Alium est in aruis sponte nascens: aliū hoc uocat: quod
aduersus improbitatē alitū depascentiū semina: coctum ne renasci possit: abiicitur: statiq;
quæ deuorauere aues stupentes manu capiuntur: & si paulū cōmorauere resupitæ. Est &
siluestre quod; urfinū uocant odore molli: capite pretenui: foliis grandibus.

Quoto die queq; herbæ nascuntur sata: & quomodo quæq; formātur: uel di-
gerantur: & quorum singula genera: & quorū plura. Ca. VI.
N hortu satorū celerime nascuntur ocimū: blitū: napus: crua. Tercio enī die enū-
punt anetum quarto: lactuca qnto raphanus sexto: cucumis: & cucurbita septimo
prios cucumis: nasturtiū ac sinapi qnto. beta æstate sexto hyeme decimo: atriplex
octauo: cepe. xix. aut. xx. getium. x. aut. xii. Cōrumaciū coriandrū. Cunila quidē & origa-
nū post. xxx. diem. Omnium difficillime apium. xl. enim die cum celerime maiore ex parte
emergit. Aliquid & seminum aras confert: quoniam recentiora maturius gignuntur. In
porro: getio: cucumere: cucurbita. Ex uentre autem celerius proueniunt apium: beta: car-
damū: cunilla: organum: coriandrum. Mirum in betæ semine non enim tota eo anno gi-
gnuntur: sed aliquid sequente: aliud tertio. Itaq; ex copia seminis modice nascitur. Quæ
dam anno tantum suo pariunt: quædam sæpius sicut apium: porrum: getium. Hæc enim se-
mel sata pluribus annis restibili fertilitate proueniūt. Semina plurimis rotunda: aliquibus
oblonga: paucis foliata & lata: ut atriplici. Quibusdā angusta & canaliculata: ut cumino.
Differunt & colore nigro candidoq; item duricie. Surculacea in folliculo sunt raphano: si-
napi: rapo. Nudum semen apii: coriandri: aneti: foeniculi: cumini. Cortice obducta bliti: be-
tæ: atriplicis: ocimi. At lactucis in lanugine. Nihil ocimo foecundius. Cū maledictis ac pro-
bris serendum præcipiunt: lactius proueniet. Satum etiā pascitur terra adacta cumini: &
qui serunt precantur ne exeat. Quæ in cortice sunt difficillime maturefcūt: maximeq; oci-
mū: & gyt. Siccatū omnia ac sunt foecunda. Vtiq; meliora nascuntur aceruatim sato semi-
ne: quā iparso. Ita certe porrum & allium serunt in laciniis colligatū. Apium etiā paxil-
lo cauerna facta ac fimo ingesto. Nascuntur autē omnia aut semine aut auulsiōe. Quædā
semine & surculo: ut ruta: organū. Ocimum præcidūt enim & hoc cū peruenit ad palmæ
altitudinē. Quædam & radice & semine: ut cepa: aliū bulbi: & si quorū radicem minimi flo-
runt relinquunt. Eorū uero quæ a radice nascuntur radix diuturna & fruticosa est: ut bul-
bi: getii: scyllæ. Fruticant alia & non capite: ut apium: & beta. Caule reciso fere quidē om-
nia regerminant: exceptis quæ nō scabrum caulē habent. Ex in usu uero ocimū: raphanus:
lactuca. Hanc etiā suauiorē putant a regerminatione. Raphanus utiq; iucūdior detractis
foliis anteq; decaulescat. Hoc & in rapis. Nam & eadē directis foliis cooperta terra crescūt
durantq; in æstate. Singula genera sunt ocimo: lapato: blito: nasturtio: crua: atriplici: co-
riandro aneto. Hæc enim ubiq; eadem sunt: neq; aliud alio melius usquam. Ruta furtiua

tantum provenire fertilius putant: sicut apes furtivas pessime. Nascuntur etiā nō sata mē
castrū: nepeta: intubū: pulegiū. Contra plura genera sunt eorum quā diximus: dicemusq;
in primis de apio.

Natura & genera & hystoriae ad cōdimēta in horto satarū rerū. xxxvi. Ca. VII.

Deni quod sponte in humidis nascitur helioselinū uocatur uno folio: nec hirsutū
Rursus in siccis hipposelinū: pluribus foliis: simile helioselino. Tertiū est oreoseli
num cicutā foliis: radice tenui: semine aneti: minuiore tamē. Est autē satius diffe
ferentia in folio denso crispo: aut rariore & leuiore. Itē caule tenuiore ac crassiore. Et cau
lis aliorum candidus est: aliorū purpureus: aliorū varius. Latuca grāci tria fecere genera.
unū lati caulis: adeo ut urceola & olitoria ex iis factitari prodiderint. Folium his paulo ma
ius herbaceo & angustissimū: ut alibi cōsumpto incrementō: alterū rotundi caulis. Tertiū
sessile: quod laconion uocant. Alii coloris & temporis satus genera discreuere. Esse enī ni
gras: quarū semē mense ianuario seratur albas quarū martio: rubentes quarū aprili. At om
niū earum plantas post binos mēses differri. Diligentiores plura genera faciūt: purpureas:
crispas: cappadocas: grācas: Longiora his folia caulesq; lati. Præterea longi & angusti intu
bi similes. Pessimū autē genus cū ex probatione amaritudinis appellauere picrida. Est etiā
num alia distinctio atræ quæ miconis uocatur a copia lactis soporiferi: quā omnes somnū
parere credantur. Apud antiquos italiæ hoc solū genus earū fuit: & ideo latucæ nomē ade
ptæ. Purpuream maxime radice cecilianā uocant. Rotundam uero ac minime radice: latis
foliis arylida. Quidamq; eumechion: quoniā hæc maxime refragetur ueneri. Est quidē na
tura omnibus refrigeratrix: & ideo æstate grata a stomacho fatiūdi auferunt: cibiq; appe
tentiam faciunt. Diuus certe Augustus lactuca conseruatus in ægritudine fertur pruden
tia Musæ medici: cū prior esset esca e melle. Religio minime omine caret: in tantū recepta
commendatione: ut seruari etiam in alienos menses eas oxymelile repertum sit. Sanguinē
quoq; augere creduntur. Est etiam nū quæ uocatur caprina lactuca: de qua dicemus inter
medicas. Et ecce cum maxime cōpit irrepere satius ad modum probata: quæ cilicia uocat
folio cappadocæ nisi crispum latiusq; eet. Nec ex eodē genere possunt dici: neq; ex alio in
tubi hyemis impatientiores: uirulq; præferentes: sed caule non minus grati. Seruntur uerō
no plantæ eorū: ultimo uere transferuntur. Est erraticum intubum: quod in ægypto cihco
horum uocant. De quo plura alias. Inuentum omnes thyrso uel folia lactucarum proro
gare urecis conditos ac recentes in patinis coquere. Seruntur lactucæ anno toto latis & ir
riguis stercoreatissq; binis mensibus inter semē plantamq; & maturitatem. Legitimum ta
mē a bruma semen iacere: plantam in fauonio transire. Aut semē fauonio: plantam æqui
noctio uerno. Albæ maxime hyemē tolerant. Humore omnia hortensia gaudent & sterco
re præcipue lactucæ: & magis intubi. Seri etiam radices illitas fimo iterent: & repleti abla
queatas humo. Quidam & aliter amplitudinem augent: recisis cū ad semipedē excreue
rit fimoq; suillo recentj illitis. Candore uero putant cōtingere iis dūtaxat: quæ sunt semi
nis albi: si harena de litore a primo in cremēto cōgeratur in medias: atq; i crescentia folia
contra ipsas religuntur. Beta hortensiorū leuissima ē. Eius quoq; a colore duo genera grā
ci faciunt: nigrā: & candidam: quæ præferunt: parcellimi seminis: appellātq; siculū: candoris
sane discrimine præferentes ut lactucam. Nostri betæ genera faciunt uernū & autūnale: a
temporibus satius: quāquā & iunio seratur. Transferuntur autē in planta he quoq; & ob
limi fimo radices suas locūq; similiter madiū amant. Vfus iis & cum lēte ac faba. Idēq; qui
oleris & scipuu: ut lenitas excitetur acrimonia sinapis. Medici inocētiore q; olus esse iu
dicauere. Quā ob rē appositas nō memini: degustare etiā religio ē: utq; ualidis potius i ci
bos sint. Gemina iis natura & oleris & capite ipso exiliētis. Bulbis species sūma i latitudine.
ea cōtingit ut i lactucis: cū cōperint colōrē trahere ipso leui pondere. Neq; alii horten
siorū altitudo maior. In binos pedes aliquādo se pādūt: multū & soli natura cōferente eis.
Et in circelensi agro amplissime pueniunt. Sūt q betas punico malo florēte optime seri exi
stimēt: transferri autē cū quinq; foliorū esse cōperint. Mira differētia si uera ē: cādidis solui
alios: modice nigris inhiberi. Et cū brassica corrūpatur i dolio uini sapor odore betæ foliis
demeris restitui. Olus caulesq; qbus nūc picipatus hortorū apud grācos i honore fuisse
nō repio. Sed Caro brassicæ miras canit laudes: quā i medēdi loco reddem. Genera eius fa
ciunt tria. Vnā extētis foliis: caulæ magno. Alterā crispo folio: q; apinā uocat. Tertiā minutis

LIBER.

caulibus lenē tenerā minimeq; probat. Brassica toto anno feritur quoniā & toto secat. Vt
 lissime tamē ab æquinoctio autūni. Trāsfertur cū quinq; foliorū ē. Cima a prima sectione
 præstat pximo uere. Hic ē quidā ipsorū caulū delicatior teneriorq; cauliculus. Apitii lu
 xuria. Et p eū Druso Casari blāditus nō sine castigatiōe Tiberii patris. Post Cima ex eadē
 brassica cōtingunt æstiuū autūnalesq; cauliculi: mox hyberni: tertiūq; cimæ: nullo equæ ge
 nere multifero. donec sua fertilitate cōsumat. Tertia circa solstitium ex qua si humidior
 locus ē æstate siccior autūno plantatur. Humor fumusq; si defuere: maior saporis gratia ē
 Si abūdauere lætior fertilitas. Fimū asininū maxie cōuenit. Est hæc quoq; res inter opera
 ganæ. Qua propter nō pigebit uerbosius psequi. Præcipuus fit caulis sapore ac magnitu
 die. Primū omniū si in repastinato seras: dein si terrā fugiētes cauliculos leces: a terræ p
 ceritate luxuriosa attollētes se exaggerando aliā accumulēs ita: ne clus q; cacumen emineat.
 Tritianū hoc genus uocat: bis cōputabili spēdio redioq;. Cætera genera cōplura sunt. Cu
 manū: fissile folio: capite patulū: aricinū altitudine nō excelsis: folio numerosius q; tenuius
 Hoc utilissimū existimā: quia sub omnibus fere foliis fructat cauliculis peculiaribus. Pō
 peianū procerius caule ab radice tenui: intra folia crassescit. Rariora hæc angustioraq;: sed
 teneritas i dotæ fit. Frigora nō tollerat. Quibus etiā aluntur brutiani: prægrandes foliis:
 caules tennes: sapore acuti. Sabellico usq; in admirationē crispæ sunt folia: quorū crassitu
 do caulē ipsum extenuat: sed dulcissimi phibētur ex oībus. Nuper subire lacuturres ex cō
 ualle aricina: ubi quōdam fuit lacus turrisq; quæ remanet: capite prægrandes: folio innumeri
 Alii in latitudine torosi. Nec plus ullis capitis post tritianū: cui pedale aliquando cōspicit.
 Et cima nullis ferior. Cuicunq; autē generi pruinæ plurimū suauitatis cōferūt. Et nisi obli
 quo uulnere defēdatur medula plurimū nocet. Semini destinati nō secant. Est etiā sua gra
 tia nōnūquā plātæ habitu excellētibus. Halmyrida uocan: quoniā nisi in maritimis nō pue
 niunt. Navigatiōe quoq; lōgiqua uiridibus adseruatis. Stati defecta ita ne humū attingāt
 i cados olei quāq; pxime siccatos obturatosq; odūtur: oī spiritu excluso. Sūt q; plantā i tras
 ferēdo alga subdita pediculo nitro ue trito: quod tribus digitis capiat: celeriores ad ma
 xuritate fieri putent. Sunt qui semē trifolii nitrūq; simul tritū aspergāt foliis. Nitrū etiam
 in coquēdo uiriditate custodit. Aut apiciāna coctura oleo ac sale priusq; coquatur macera
 ris. ē ittr hærbas genus insēdēdi præcis germinibus caulis: & i medullā semē ex aliis addi
 ro. Hoc & i cucumere siluestri. Necnō olus quoq; siluestre ē trium foliorū. Diui luli car
 minibus præcipue iocis militaribus celebratum. Alterius quippe uersibus ex pbauere lap
 sana se uixisse apud dyrrachium præmiorū persimoniā cauillātes. Est autē id cina siluestris
 Omniū hortensiorū laudatissima cura asparagis. De origie eorū in siluestribus curis abū
 de dictū: & quō eos iuberet Cato in harundinetis feri. Est & aliud genus inculcius: aspara
 go mitius corruda passim etiā i mōtib; nascēs: refertis superioris germaniæ capis: nō i sei
 ro Tyberii Casaris dicto hærbā id quādā nasci simillimā aspergo. Nā quod i neside cāpaniæ
 insula sponte nascit longe optimū existimā hortensiu. feritur spongiis. Est enī plurimæ ra
 dicis: altissimeq; germinat. Viret thirso primū emicāte. Qui caulē educēs tpe ipso quo fasti
 gatus est in toros stringit. Potest & semine feri. Nihil diligentius cōprehēdit Cato. Nouis
 simū libriq; est: ut appareat repentinā ac nouitiā uiro curā fuisse. Locum subigi iubet humi
 dum aut crassum: Sēipēdali undiq; iteruallo feri ne calces. Præterea ad lineā grana bīa aut
 terna paxillo dimitti. Videlicet semine tum tātum serebantur. Id fieri secundum æquino
 ctium uernū. Stergore satari. Crebro purgari. Caueri ne cum hærbis euellātur asparagi.
 Priō āno stramēto ab hycne protegi. Vere aperiri: sarriri rucari. Tertiō icēdi uerno. Quo
 maturius iensus ē: hoc melis puenit. Itaq; harundinetis maxie cōuenit quæ festināt uenē
 di. Sarriri iubet idem nō anteq; asparagis natus fuerit: ne in sarriedo radices uexētur. Ex
 eo uelli asparagū ab radice. Nam si defringatur stirpescere: & intermori. Velli donec i semē
 eat. Id autem maturefcere ad uer: incendiq; ac rursus cum apparuerint asparagi sarriri ac
 stercoreari. Ac post annos nouem cum iam uetus sit: digeri sunacto solo stercoreatoq;. Tū
 spongiis feri singulorum pedum interuallo. Quin & oillo fimo nominatim uti quoniam
 defosso semine acruatis paruulis scrobibus serunt: plurimumq; maceratu fimo. Deī ne
 xis inter se radicibus spongas factas post æquinoctium autūni disponunt pedalibus in
 teruallis: fertilitate in denos annos durante. Nullum gratius iis solum quā rauēnatiū.

Hortorū indicauimus corrudā. Hunc intelligimus siluestre asparagū: quē græci orminū
 aut myacanthon uocat alijs uē noībus. Inuenio nasci & arietis cornibus tūlis atq; defossis
 Poterat uideri dicta omnia quæ in præcio sunt: nisi restaret res maximi quæstus nō sine pu
 dore dicēda. Certū est quippe carduos apud carthaginē magnā cordubāq; præcipue sesier
 tia sena milia ē paruis: iis reddere: qm̄ portenta quoq; terrarum in gancā uetimus. Etiam ea
 quæ refugiūt quadrupes conscia. Carduos ergo duobus modis serūt autūno: planta &
 semine ante nonas martias. Plantæ quæ ex eo disponētur ante idus nouēbris aut in locis
 frigidis circa fauoniū. Stercoratur etiā si placet. Latiusq; proueniunt. Ocimum parilibus
 odore feri ferunt. Quidam & autūno: iubentq; cū hyemē seratur: aceto semen perfundi.
 Eruca quoq; & nasturtium uel æstate uel hyemē facillime nascūtur. Eruca præcipue fri
 gorum contēptrix diuersa est q̄ lactuca naturæ. Cōcitatrix ueneris. Idcirco iungitur illi fe
 re in cibis: ut nimio frigori par feruor imixtus tēperamētū æquet. Nasturtiū nomē accepit
 a nariū tormēto: & inde uigoris significatio. prouerbio id uocabulo surpauit ueluti torpo
 rem excitans. In arabia mire amplitudinis diciū gigni. Ruta quoq; seritur fauonio & ab
 æquinoctio autūni: odit hyemē & humorē ac simū. Apricis gaudet & siccis: terra quā maxi
 me lateritia. Cinere uult nutrirī. Hic & semini miscet: ut careat erucis. Auctoritas etiā pe
 cularis apud antiquos ei fuit. Inuenio mustū rutatū populo datū a Cornelio Cethegō in
 cōsulatu collega. Q. Flaminiū comitiis per actis. Amicitia est ei & cū fico. in tantū ut nūq;
 letior proueniat quā sub hac arbore. Seritur & furculo melius in perforatā fabā inditoque
 succo nutrit cōprehēdēdo furculū. Seritur & a seipsa. Nāq; in curuato cacumine alicuius
 rami attigerit terram statim radicitur. Eadem & in ocimo natura nisi q; difficiliter crescit.
 Sed durata runcatur nō sine difficultate proueniētib; ulceribus: nimicitis manibus id
 fiat: oleo uē defensis. Cōciduntur autē & eius folia: seruāturq; falsiculis. Ab æquinoctio
 uerno seritur apiū semine paulū in pila pulsato. Crispus sic putat fieri: aut si satū calcetur
 cylindro pedibus uē. Propriū ei q; colorē mutat. Honos ipsi in achæia coronare uictōres sa
 crū certaminis nemex. Eodē tempore seritur menta planta: uel si nondū germinat: spōgia
 minus hæc humido gaudet æstate uirent. hyemē flauescit. genus eius siluestre mentastrū
 est. Et hoc propagatur ut uitis: uel si inuerti rami seratur. Mente nomen suauitas odoris
 apud græcos mutauit: cum alioquin mintha uocaretur. Vnde ueteres nostri nomē decli
 nauērūt. Grato menta mentas odore percurrit in rusticis dapibus. Semel facta diutius æta
 te durat. Cōgruit pulegio cuius natura in coronariis reflorescēs sapius dicta est hæc quo
 q; seruantur simili genere: mentam dico pulegiumq; & uepitam. Condimentorum tamen
 omniumq; fastidiis cininum amicissimum. Nascitur in summa tellure uix hærēs: & in sub
 lime tendens. In putribus & calidis maxime locis medio serendum uere. Alterum eius ge
 nus siluestre: quod rusticum uocant: aliū thebaicum: si tritū ex aqua potetur in dolore sto
 mahi prodest. In carpēta nostri orbis maxime laudatur. Alioquin æthiopico africaq; pal
 ma est. Quidam huic ægyptium præferūt. sed præcipue olusatrum simire naturæ est. Hippo
 poselinum græci uocant: aliū smynion. E lachryma caudicis sui nascitur. Seritur & radice.
 Succum eius qui colligunt murræ saporem habere dicūt. Auctor est Theophrastus mur
 ra facta natum. Hippofelinum ueteres præceperant in locis incultis lapidosiss iuxta maceriā
 feri. Nunc & repastinato seritur & a fauonio post æquinoctiū autūnum. Quippe cū cappa
 ris quoq; seratur siccis maxime: area in defossu cauata ripisq; undiq; circumstructis lapi
 de: alia: euagatur per agros & cogit solum sterilefcere. Florent æstate. Viret usq; ad uer
 giliarum occasum: fabulosiss familiarissimum. Vicia eius quod transmaria nascitur dixim?
 inter peregrinos frutices. Peregrinum & careū gentis suæ nomine appellatū culmis princi
 pale. In quacūq; terra feri uult ratione eadem qua olusatrum. Laudatissimum tamen in ca
 rina: proximū phrygia. Ligusticū siluestre est. In liguriæ suæ mōtib; seritur. Vbiq; suauis
 eo satium: sed sine uiribus. Panacem aliqui uocant. Crateias apud grecos cunilā bubulā
 eo nomine appellat. Cæteri fere cunizamidē: cunilaginē. Thymbram uero quæ sit cunila
 hæc apud nos habet uocabulū & aliud satureia dicta in cōdimentario genere. Seritur mē
 se februario: origano æmula. Nūq; utrūq; additur: qpe similis effectus: sed cunilæ ægy
 ptium origanū tantum præfertur. Peregrinum fuit & lapidum. Seritur a fauonio. Dein cū
 fruticauerit: iuxta terrā præciditur. Tunc runcatur: stercoreaturq; Per biennium hæc. Po
 stea in iisdem fruticibus utitur: si non seuitia hyemis ingrauat: quādo impatientissimum

LIBER.

est frigorū. Exit & in cubitalem altitudinē foliis laurinis sed mollibus. Vfusq; eius nō sine lacte. Gypistrinis: anisum & anetū culinis & medicis nascūtur. Sagapenū & ipsū in hortis quidē: sed medicinā tantū Sūt quādā comitātia aliorū satus ut pauper: nāq; cū brassica feritur. Ac porculaca & eruca cū lactuca. Papaueris sariui tria genera. Candidū cuius semē tostū in secūda mensa cū melle apud anticos edebatur. Hoc & panis rustici crusta inspergitur adfuso ouo inherens. Vbi inferiorē crustā apio. gytq; cernali sapore cōdiūt. Alterum genus papaueris nigrū cuius scapo inciso lacteus succus exprimitur. Tertium genus rhyan uocat grāci: id nostri erraticū. Spōte quidē: sed maturius cū hordeo maxime nascitur: eruca simile: cubitali altitudine: flore ruffo & p̄tinus deciduo: unde & nōmē a grācis accepit. De reliquis generibus papaueris spōte nascētis docebimus in medicinā loco. Fuis se autē in honore apud romanos semper inditio est Tarquinius superbus. qui legatis a filiō missis decutiēdo papauera in horto altissima sanguinariū illud responsum hac facti ambage reddidit. Rursus alio comitatu æquinoctio autūni ferūtur coriadrū: anetū: atriplex: malue: lapati: cerefoliū: quod pederoton grāci uocat: & acerrimū sapore: ignei effectus ac saluberrimum corpori. Sinapi nulla cultura: melius tamē plāta relata. Quin e diuerso uis est sato semel eo liberare locū. Quoniā semē cadēs protinus uirer. Vfus eius etiā pro ptolēmentario in patellis decocto citra intellectu acrimoniā. Coquūtur & folia sicut reliquorū olerū. Sunt autē triū generū. Vnū gracilē: alterū rapi foliis simile: tertium eruca. Semē optimū ægyptiū. Atheniēses napi appellauerūt: alii taphi: alii: sauriū Serpylo & silymbrio. mōtes pleriq; scātē: sicut thracia. Aut aqua deferūt ex iis auulsos ramos: ferūt t̄q;. Itē sicyone ex suis montibus: & athenis & hyneto. Simili modo & silymbriū ferunt. Latissimum nascitur in puteorum parietibus & circa piscinas & stagna.

De foeniculo & canabe.

Ca.

VIII.

Elipha sunt ferulacei generis ceu foeniculū anguibus: ut diximus: gratissimū: ad condienda plurima cū inaruerit. Eiq; per quam similis taphia: de qua diximus inter externos fructes. Deinde utilissima supibus canabis feritur a fauonio. Quo densior est eo tenerior. Semē eius cū est maturū ab æquinoctio autūni defringit: & soie aut uero aut fumo siccat. Ipsa canabis uellit post undemā: ac lucubrationibus decorticata purgatur. Optima alabādica: plagarū præcipue usibus. Tria ibi eius genera. Improbatur cortici proximū aut medullā. Laudatissimū est a medio: quā mēsa uocatur. Secunda milasea. Quod ad proceritatē quidē attinet: rosea: agri sabini arborū altitudinē æquat. Ferula duo genera in peregrinis fruticibus diximus. Semen eius in italia cibus est. Conditur quippe duratq; in urceis uel anni spatio. Duo ea genera. Caules & racemi. Corymbiani hāc uocat: corymbosq; quos coniunt.

De morbis hortorum: & remedia circa formicas & erucas & culices.

Ca. IX.

Orbos hortētia quoq; sentiūt: sicut reliqua terrā lata. Nāq; & ocimū se necat: de quo generatq; rite in serpilū: & silymbriū in calaminthā. Et ex semine brassicā ueteris rapa fiūt. Atq; inuicē enecat cyminiū ab uno dorso nisi repurget. Est autē unicaule: radice bulbo simili: nō nisi in solo gracili nascēs. Alias puatim cymini morbus scabies. Et ocimū sub canis ortu pallefcit. Oīa uero accessu mulieris mēstrualis flauescūt. Bestiolaz quoq; genera nascūtur. Napis culices: raphano eruca: & uermiculi. Itē latucis & oleri. Vniq; hoc amplius limaces & coelez. Porro uero puatim aīalia: quā facillime stercore in ecto capiūtur: cōdētia in id se. Ferro quoq; nō expedire tāgi rutā cunilā mētā ocimū auctor est Sabinus. Tyro in libro cepuricon. quē Mæcenati dicauit. Itē cōtra formicas nō minimū hortorū exitiū: si nō sint rigui: remediū mōstrauit. Limo marino aut cinere obturatis earū foraminib; . Sed efficacissime heliotropio hārba necātur. Quidā & aquā diluto latere crudo inimicā eis putāt. Naporū medicine sunt: silicas una seri: sicut olerū cicer. Atcet enim erucas. Quā si omisso iā nate sint: remediū absinthii succus decocti inspersus sedi quā anagorū uocat. Gen; hoc hārbe diximus. Semē olerū si succo eius madefactū serat olera nulli animaliū ob noxia futura tradūt. In totū uero nec erucas si palo iponātur in hortis ossa capitis ex eqno genere scēmine dūtaxat. Auersus erucas & canorū fluuitalē in medio horto suspensum auxiliari narrāt. Sūt q sanguineis uirgis tangāt: ea quā nolunt his obnoxia esse. Infestat & culices hortos riguos p̄cipuē si sunt arbusculz aliquæ. Hī galbano accēso fugantur. Quā magis sint fortia uel minus: & qbus salte aqua profint.

Ca.

X.

Am quod ad permutationē seminū attinet: quibusdam ex iis firmitas maior est: ut coriandro: betæ: porro: nasturtio: sinapi: erucæ: cunilæ: & fere acribus. Infirmitas autem sunt atriplici: ocimo: cucurbitæ: cucumi: & æstiuæ oia: hybernæ magis duræ: minime autē gētū. sed ex iis quæ sunt fortissima nullū ultra quadrinatū utile est dūtaxat ferēdo. Cunilæ & ultra tēpestiuæ sunt. Peculiaris medicina raphano: betæ: rutæ: cunilæ: in salis aquis quæ plurimū suauitati & fertilitati cōferūt: catarris dulciū aquarū riguparofunt. Vtilissime ex iis aquæ frigidissimæ: & quæ potu suauissimæ. Minus utilis est stagno & q̄s silices inducūt: quoniā hæbarū semina inuehūt. Præcipue tñ hymbres alunt. Nā & bestio: læ innascentes necantur. Ratio rigandorum hortorum: & quæ translata meliora fiat & de succis hortensiorum & saporibus. Ca. XI.

Is hora rigandi matutina atq̄ uespera: ne inferuescat aqua sole. Ocimo tantū & meridiana etiā. Satū celerissime erūpere putant inter initia feruētī aqua aspersum. Oia autē translata meliora grādioreq̄ fiunt: maxime porri: napiq̄. In translatione & medicina est: desinūtq̄ sentire iniurias: ut getium: porrū: raphani: apii: lactucæ: rapa: cucumis. Oia autē siluestria fere sunt: & foliis minora & caulibus: succo aciora: sicut cunilæ: origanum: ruta. solū modo ex oibus laparū siluestre melius. Hoc insatiū rumex uocatur naiciturq̄ fortissimū. Tradit semel satū durare: nec unq̄ uitari terra maxime iuxta aquā. Vfus eius cū p̄sana tantū in cibis leuiorē grādioreq̄ sapore præstat. Siluestre ad multa medica menta utile est. Adeoq̄ nihil amisit cura ut cammine quoq̄ comprehēsum reppererim finis singulis cauatis: si porri: erucæ: lactucæ: apii: intubi: nasturtii: semina inclusa serātur: mire puenire. Quæ sunt siluestria eadē in satuiis sicciora intelligūtur & acutiora. Nāq̄ & succorum laparūq̄ dicēda differētia est: uel maior in iis q̄ pomis. Sūt autem acres cunilæ: origani: nasturtii: sinapis. Amari ab sinthii: centaureæ. Aquatiles cucumeris: cucurbitæ: lactucæ. Acuti tantū cunilæ. Acuti & odorati apii: aneti: fœniculi: Salsus tantū e saporibus. non nascitur: aliquādo extra insidit pulueris modo: & circulis tantū aquæ ut itelligatur uana ceu plerūq̄ uite persuasio. Panax piperis sapore reddit: magis etiā siliquastrū: ob id piperitidis noīe accepto. Libanotis odore turis: murra: mirrhæ. De panacæ abūdē dictū est. Libanotis locis putridis & macris ac roscidis feritur. Radicē habet olusatri: nihil a thure differētem. Vfus eius post annū stomacho saluberrimus. Quidā eam noīe alio rosmarinū appellāt. Et finymū olus feritur iisdē locis. Murra p̄ radice recipit. Eadē & siliquaistro saxio. Reliqua a ceteris & odore & sapore differūt: ut anetū. Tantaq̄ est diuersitas atq̄ uis: ut nō solū aliud alio mutetur: sed etiā in totū auferatur. Apio eximi in coctis aulonis aceto: in eodē cellario in sacci: odore uino grauē. Et hæcenus hortēsia dicta sint ciborū gratia dūtaxat. Maximum quidē opus in iisdē naturæ restat: qm̄ prouētus tantū adhuc sumasq̄ quasdam tractauimus. Vera autē cuiusq̄ natura nō nisi medico effectu prænosci potest opus ingēs oculūq̄ diuinitatis: & quo nullū reperiri possit maius. Ne singulis id rebus cōtexeremus: iuta fecit ratio cū ad alios medēdi desideria pertinerēt. lōgis utriusq̄ dilationibus futuris si miscuissēmus. Nunc suis quæq̄ partibus cōstabunt poterūt a uolentibus iungi.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE. LIBER. XX.

PROEMIVM.

AXIMVM hinc opus naturæ ordiemur & c'bos suos homini narrabimus: fateriq̄ cogemus ignota esse per quæ uiuat. Nemo id paruum ac modicum existimauerit nominum uilitate deceptus. Pax secum in iis aut belum naturæ dicetur: odia amicitiaq̄ rerum furdarū ac sensu carentium. Et quo magis miremur omnia ea hominum causā quod græci sympathiam appellauerē. quibus cuncta cōstant: ignes aquis restringetibus: quā sole deuorante: luna pariete altero alterius iniuria deficiāte sydere. Atq̄ ut a sublimioribus recedamus: ferrū ad se trahere magnete lapide: & allio rursus abigēte a sese. Adamātē opū gaudium infragile omni cetera ui & inuictū sanguine hircino rūpente: Quæq̄ alia in suis dicemus locis paria uel maiora mira. Tantum uenia sit a minimis: sed a salutaribus ordiemur. Primum p̄ ab hortēsiis. De cucumere siluestri & elaterio. Ca. I.

Vcum siluestre esse diximus multo infra ma gñitudinem satui. Ex eo sit medica

LIBER.

mentū quod uocat elateriū succo expresso e semine. Cuius causa nisi matur us incidatur semen exilit oculorū etiā piculo. Seruatur autē decerptus una nocte. Postero die inciditur harūdine. Semen quoq; cinere conspergitur ad cohercendā succi abundantia. Qui expressus suscipitur aqua celesti: atq; subidet. Deinde in sole cogitur in pastillos ad magnos mortaliū usus. Obscuritates & uitia oculorū sana: genarūq; ulcera. Tradūt hoc succo radicibus uitii nō attingi uuas ab aubus. Radix autē ex aceto cocta podagris illinē. Succoq; dentiū dolori medet. arida cū resina inpetiginē & scabiē quā psoa & lichenas uocant. Parotidas & panos sanat. Et cicatricibus colore reddit. & foliorū succus auribus surdis cū aceto instillatur. Elateriū tempestiuū est autūno. Nec ullū ex medicametis longiore uo durat. Incipit a trimatu. si quis recentiore uti uellit: pastillos in nouo fictili igne lēto in aceto domet. Idq; melius quo uetustius exit. Quē iam ducētis annis seruātū esse auctor est Theophrastus. & usq; ab quinquagesimum lucernarum lumina extinguit. Hoc enim ueri experimentum est: si ad motum priusq; extinguat sursum ac deorsum cogat. Pallidum ac leue herbaceo: ac scabro melius. ac leniter amarū. Putat conceptus ad alligato semine adiuuari: si terram non attigerit. Partus uero si in arietis lana alligatū inciseris lumbis fuerit: ita ut protinus ab ea eximatur: & rapiatur extra domum ipsam. Cucumī qui magnificant nasci præcipuū in arabia: mox cineris: alii in archadia tradūt simīle helio tropo: Cuius inter folia & ramos prouenire magnitudine nucis iuglādis semen. Esse autē ad speciē scorpionis cauda reflexa: sed candida. Aliqui etiā ab eo scorpionū cucumim uocant: efficacissimū cōtra scorpionum ictus: & semine & elaterio. & ad purgandum uterū aluofq;. Modus portōne uirium ab dimidio obolo ad solitum. Copiosius necat. Sic & contra phthiriasin bibitur. & hydropisēs illitum. Anginas & arterias cum melle & oleo uetere sanat. De anguino cucumere siue erratico: & desatiuo: & de pepone. Ca. III.

Uti hunc esse apud nos qui anguinus uocatur: ab aliis erraticus arbitrantur. Quo decocto sperfa mures de eius medicina nō attingunt. Idem podagris cum articulo rum morbis decoctum in aceto i linūt præsentaneo remedio. Lumborum uero doli semine sole siccato dein trito. xxx. denariorum pondere in hemina dato aqua. Sanat & humores subitos illitum cum lacte mulierum. Purgat eas elaterium: sed grauidis abortum facit. suspiciosus prodest. Morbo uero regio in nares coniectum. Lentigines & maculas e facie tollit in sole illitum. Multi eadem omnia satius attribunt. Magnum etiam in eismomēti. Nāq; & eorū semē q̄tū tres digyti apprehēderint cū cumino triū potūq; in uino tussietib; auxiliat. Sed & phreneticis in lacte mulieris: & de sinthericis acetabili mēsurā. Purulenta autē expuētibus cū cumino pari pōdere. Et iocineris uitii in aqua mulsa. Vrinā mouet ex uino dulci. & in renū dolore clysteribus simul cum cumino ifunditur. Pepones refrigerant maxime in cibo: & emolliūt aluū. Caro eorū epiphoris oculorum aut dolorib; imponitur. Radix sanat ulcera concreta in modum faui quē cæreon uocant. Eadem contra uomitionē siccatur in farina tusa. Datur quattuor obolis in qua mulsa: ita ut qui biberit quingentos postea passus ambulet. Hæc farina & in smegmata adicitur. Cortex quoq; uomitionem mouet: faciē purgat. Hoc & folia cuiuscūq; satui illita. Eadē cum melle epistimidas sanāt. Cū uino canis morsus. Itē multipedē: ipa græci uocāt: oblongam: pilosis pedibus: pecori præcipue nociuā. Morsum tumor insequitur & putrefcit locus ipse. Cucumis odore defecū animi. Costos derafo cortice ex oleo aceto & melle iucundiores eē certū est.

De cucurbita siluestri & rapo. Ca. III.

Cucurbita siluestris quoq; inueniē somphos a grecis appellata inanis: unde & nomē digyrali crassitudine: nō nisi saxosis nascens. Huius cōmāducatæ succus stomacho ad modum prodest. Colocinthis uocatur alia: ipsa plena: sed minor q̄ satiaua. Vtilior pallida: quado eius sunt medicina: herbacea arefacta per se inanit aluū: insula quoq; clysteribus intestinorū oīum uitis medet & renū: & lūborū: & paralisi cieto semine. Aqua mulsa in ea coquit ad dimidias: sic tussietī infunditur obolis quattuor. Prodest & stomacho farinæ aridæ pilulis cum decocto melle sumptis. In morbo uero regio utiliter semina eius infumuntur & protinus aqua mulsa. Carnes eius cum absinthio & sale dentium dolorem tollūt. Succus uero cū aceto calefactus mobiles fuit. Itē spinæ & lūborū ac coxarum dolores: cū oleo si infricet. Præterea mirū dictū. Semina eius si fuerint pari numero adagata febribus sanare dicuntur: quas græci perihodicas uocant. Satue quoq; rase succus

tepefactus auribus medet. Caro eius iterior sine semine clavis dedū & suppurationibus: quæ greci uocāt apostemata. Decoctæ autē uniuersæ succus dentiū motus stabilis. Dolores inhihet. Vinū cū ea feruefactū oculorū etiā i perus. Folia eius etiā cū recētibus cupressi cōtusa & i posita. Ipsa quoq; tosta in argila ac trita cū adipe anxeris uulneribus medet ur. Nec nō ramētis corticis recētes podagras refrigerat: & ardores capitis: & maxime infantū Et ignes sacros de strigmētis uelis i positis uel seminib⁹. Succus ex strigmētis illitus cū rosaceo & aceto febrīū ardores refrigerat. Arida cinis i positus mire cōbusta sanat. Chrysippus medicus dānabat eas in cibis. Sed oīum cōsensu stomacho utilissime iudicant: & i tera neorūq; uesca: & exulcerationib⁹. Est & rapo uis medica. permiōes feruēs i positū sanat. itē frigus pellit e pedib⁹ aqua decoctus. Et ius fernēs podagris etiā frigidis medet. & crudū tum cum sale cuicūq; uitio pedū. Semē illitū & potū in uino cōtra serpentes & toxica salutare esse prodit. A multis uero antidoti uim habere in uino & oleo. Democritus in totum eū abdicauit in cibis ppter inflationes. Diocles magnis laudibus extulit: etiā uenerē stimulari ab eo professus. Item Dionysius. Magisq; si eruca cōdiretur. Tosta quoq; articulorum dolori cū adipe pdest. Siluestre rapū in aruis maxime nascit: fructicosum: semine cādido: duplo maiore q; papaueris. Hoc ad albicandā cutē in facie totoq; corpore utunt mixta uina pari mensura. Nā ut supra diximus: erui: hordei & tritici & lupini radix ad oīa inutilis. De naporū differentis: & raphano siluestri: & raphano satiuo: & pastinaca. Ca. IIII.

Aporū duas differētiās & in medicina greci seruāt. Angulosi foliorū caulib⁹ flores: & quod bunion uocāt: purgationibus fœminarū & uesicæ. & urinæ utile decoctū potū ex aqua mulsā: uel succi drachma. Semē dysentericis tostū tritū in aqua calida e cyathis quattuor. Sed urinā inhihet: si nō lini semen una bibat. alterū genus bunia da appellant: & raphano & rapo simile. Semiuis præclari contra uenena: ob id & antidotis utitur illo. Raphanū & siluestre esse diximus. Laudatissimū in archadia: q̄q; & alibi nascit: utilior urinæ dūtaxat eiiciēda. Cætero bilē detrahit. Præterea cortices in uino. Præterea q; c rea eos dicta sunt stomachū purgāt. pituitā extenuāt: urinā cōcitāt. Est æstiuosus in italia & armoratiā uocāt satiuā. Satiui uero decocti mane poti ad ternos cyathos cōminuūt & eiiciunt calculos. Idē in posca decocti cōtra serpentiū morsus illinūtur. Ad tussim etiā mane ieiunis raphanus pdest cū melle. Semē eorū tostū ipsūq; cōmāducatū ad lagarapomō. In aq; foliis eius decoctis bibere uel succū ipsius cyathis binis. Cōtra phlegmoni ipsos illinere tuos: utile. Inchoantibus uero recētē corticē cū melle. Veterinosi autē q; acerrimos mandare. Semēq; tostū dein cōtritū cū melle suspensios. idē & cōtra uenena p sunt. Ceterū cerasiis scorpionibus aduersat: uel ipso semine infectis manibus impune tractabilibus. imposito raphano scorpionibus moriūtur. Salutares & cōtra fungorū aut hystriomine uenena æque ut nicāder tradit. Et cōtra uiscū quoq; dari Appolodori duo iubēt scyllæris & tarentinus. Scylleus semē ex aqua tritū: tarentinus succū Lyenē itē extenuat. locineri profunt: & lūborū doloribus. Hidropicis quoq; ex aceto aut sinapi sumpti & lethargicis. Praxagoras & dioscoridēs censet. Plistonices & colicis. Intestinorū ulcera sanāt at purulēta p cordiorum si cū melle edant. Quidā ad hæc coquere eos in luto illitos malūt. Sic & fœminas purgari. Ex aceto & melle sumpti intestinorū aīalia detrahūt. Ire ad tertias decocto eorū potō cū uino entherocleis profunt. Sanguinē quoq; inutilem sic extrahunt. Medius ad hæc & sanguinē excreatibus coctos dari iubet. & puerpis ad lactis copiā augēdā. Hippocrates capillos mulierū defluos fricari raphanis: & sup umbilicū i poni cōtra toruētā uulua. Reducūt & cicatricē ad colorē. Semē quoq; ex aqua i positū sistit ulcera: quæ phagedenas uocāt. de mocritus uenerē hoc cibo stimulari putat. Ob id fortassis uoci nocere aliqui tradiderunt. Folia quæ in oblogis tantū nascūtur excitare oculorū aciē dicūtur. Vbi uero acrior raphani medicina admota sit. hyssopū dari prius imperāt. hæc anthipathia est. & aurīū grauitati succū raphani instillāt. Nā uomituris si mo cibo esse eos utilissimū est. Pastinacæ simile bisulcū: quod molochæ agriā uocāt: & aliqui phistolochiā. Vlcibus charitilagini ossibus fractis medet. Folia eius ex aqua pota aluum soluūt: serpētes abigūt. Apū: uesparum: crabronū: ictibus illita mēdenē. radicē eius ante solis ortū erutā inuolnūt lana coloris quē natiuum uocāt. Præterea ouis quæ fœminā peperit. Strumisq; uel suppuratis alligāt. Quidā ad hunc usum auro effodiendā cēsent. Cauendūq; ne terrā attingat. Celsus podagris quæ sine tumore sunt radicem eius in uino decoctam imponi iubet.

LIBER.

De staphylino siue pastinaca & gigidio & sifere & sifili & inula & de cepe siluestri. Ca. V.

Lteru genus est staphylinos: quod pastinaca erraticâ uocat. Eius semē cōtritū & in
a uino potū tumentē: aluū & suffocationes mulierū doloresq; lenit: in tantū ut uul
uas corrigat. Illitū quoq; passionibus uētris earū prodest. Viris uero prodest cū pa
nis portione aqua tritū. Ex uino potū cōtra uētris dolores: Pellit & urina: & phagedenas
ulcerū sistit recēs cū melle imposītū. uel aridæ farinæ insperlam radicē eius. Dieuces cōtra
iocineris ac lycuis: iliū: lūborū: & renū uitia ex aqua mullā dari iubet. Cleopantus & dysē
tericis ueteribus. Philiston in lacte coquit: & ad itranguriā dat radicis uncias quatuor. Ex
aqua hydropicis: similiter & opistoronicis: & pleureticis: & comitialib? Habētes eā feriri a
serpētibus negātur. Aut qui ante gustauerint non lædi. Percussis iponit cū axungia. Folia
cōtra cruditates māduntur. Orpheus amatoriū inesse staphylino dixit: fortassis quoniā ue
nerē stimulari hoc cibo certū est. Ideo cōceptus adiuuare aliqui prodiderunt. Ad reliqua
& satiaua pollet. efficacior tamē siluestris magisq; impetrosis nata. Semē satiaue quoq; con
tra scorpionū itus ex uino aut posca salutare est. Radice eius circūscalpi dentes dolore li
berantur. Syria in hortis operosissima. Inde quoq; est puerbiū græcis. Multa syrorū olera
Simillimā staphylino herbā ferit: quā alii gigidion uocant: tenuius tñ & amarius: eiūsdēq;
effectus est. Coctū crudūq; stomachi magna utilitate. Siccat enī ex alto oēs humores eius
Sifer araticū satiaua simile est & effectū. Stomachū excitat. Fastigiū aufergit. Ex aceto le
serpitiato sumptū: aut ex pipere & mulso: uel ex garo urinā ciet (ut Opinon credit) & ue
nerē. In eadē sentētia est Diocles. Præterea cordi cōuenire conalescētū. Aut post multas
uomitiōes per quā utile. Heraclides cōtra argētū uiuū dedit. Et ueneri subinde offensan
tem agrisq; se recolligētibus. hūc Hesiū ideo stomacho utile uideri dixit: qm̄ nemo tres
siferes edendo cōtinuaret. Essē tñ utile cōualascētibus & ad uitā trāseuntibus. satiaui priua
tim succus cū lacte caprino potus sistit aluū. Et qm̄ plerosq; similitudo noninū grecorum
cōfundit: cōteximus & de sifili. sed hoc est uulgaris noticiæ. Optimū masiliensē. Lato enī
grano & fuluo est: secūdū æthiopicū nigrius. Creticū odoratiss mū omniū. Radix iucūdi
odoris est. Semen eius esse & uultures dicūtur. Prodest homini ad tussim ueterē. Rupta:
cōuulsa: & in uino albo potū. Itē opisthonicis: & iocinerū uitiiis & torminibus: & strangu
riæ: duarū aut triū ligularū mensura: sunt folia utilia: ut quæ partus adiuuēt etiā quadru
pedū: Hoc maxime pasci dicūtur ceruæ perituræ. Illiniē & igni sacro. Multū in sūmo cibo
cōcoctionibus cōfert uel folio uel semine. Quadrupedū quoq; aluū sistit: siue tritū potui
infusum: siue mandendo cōmanducatū e sale. Boum morbis medetur: uel si cōtritū infundi
tur. Inula quoq; a ieiunis cōmanducata dentes confirmat. Si ut cruda est terrā non attin
git. Condita tussim emundat. Radicis uero decoctæ succus tineas pellit. Siccata autem in
umbra farina tusa & conuulsis & inflationibus & arteriis medetur. Venatorū morsus abii
git. Folia ex uino lumborū dolori illinuntur. Cepæ siluestres nō satiaue olfatu ipso & dela
chrinationi & caligini medētur. Magis uero succi inunctione. Sōnum etiā facere tradū
tur. & ulcera oris sanare cōmanducate cū pane. & canis morsus uirides ex aceto illitæ aut
siccæ cū melle & uino: ita ut post diē terciū soluātur. sic & tritæ sonāt. Totā in cinerē epi
phoris multi imposuere cū farina hordeacea. Et genitaliū ulceribus. succo & scitrices. ocu
lorum & albugines & argemas inunxere: & serpētum morsus & oīa ulcera cū melle. Item
auricularum cum lacte mulierū. & in iisdem sonitū ac grauitatē emendātes cum adipe an
serino aut cum melle stillauere: Et ex aqua bibendū dederunt repente obmutescētib? In
doloze quoq; ad dētes colluēdos instillauere: & plagis bestiarum omniū priuatim scor
pionum. Alopecias fricuere & pforas tuscis cepis. Coctas dysentericis uescendas dedere.
Et contra lūborum dolores. Purgamēta quoq; earum cremata in cinerem illinēnes ex ace
to serpentū moribus. In ipsas quoq; multipedes ex aceto. Reliqua inter medicos mira di
uersitas. Proximi inutilia esse præcordiis & cōcoctioni. Inflationēq; & sitim facere dixerūt.
Asclepiadis schola ad ualidū quoq; colorē profici in cibo. & si succū ieiunii quottidie dant
firmitatē ualitudinis custodiri. Stomacho utilia esse: ac spiritus agitationi. Ventre mollire
Hæmorrhoidas pellere subditas pro balanis succum cū succo fœniculi cōtra incipientes
hydropiles mire proficere. Item contra anginas rutæ & melle. Excitari iisdem lethargicos
Varro quæ sale aut aceto pisa est arefactaq; uermiculis non infestari auctor est.

De porro festiuo & capitato: & de allio.

Ca.

VI.

Orro sectiuo profuua sanguinis sisti in uaribus contrito eo obturatis: uel gallæ
 p. mixto: aut mentæ. Item ex abortu psuua potu succo cū lacte mulierū. Tussi etiā
 ueteri: ac pectoris & pulmonis etiā uitis medetur. illitis foliis sanatur ambustæ epi
 nyctides: ita uocat: ulcus acie hebetas: & in angulo oculi ppetim humor emanans. Quidam
 eodem noie appellat pustulas liuētes: ac noctibus inqetates. Et alia ulcera cum melle trito
 Vel bestiarū morsus ex aceto. Itē serpentiū aliorū uitia cū felle caprino uel pari mēsurā mul
 si. Stridores cū lacte mulieris. Capitis dolores. si in nares fundat dormituris uel in aurē du
 obus succi coclearibus: uno mellis. Succus & ad serpentiū scorpionūq; ictus in potum bibit
 cū mero: & ad lūborū dolores cū uino hemyna potus. Sanguinē uero excreatibus & phthi
 scis distillationibus lōgis uel succis: uel ex ipso cibo prodest. Ita morbo regio uel hydro
 picis. Et ad renū dolores cū prisanæ succo acceptabuli mensura. Idem modus: cū melle uul
 uas purgat. Torus uero edit & cōtra fungorū uenena. Imponit & uulneribus Venerē sti
 mulat. Sitim sedat. Ebrietates discurrit. Sed oculorū acie hebetare tradit. inflationē quoq;
 facere: quā tñ stomacho nō noceat: uetereq; molliat. Voci splendorē affert. Capitato maior
 est ad eadē effectus. Sanguinē reicietibus succus cū caule aut thuris farina uel acacia daf
 Hippocrates & sine alia mixtura dari iubet. Vuluasq; cōtractas apiri putat. Forcūditatem
 etiā feminariū hoc cibo augeri. Cōtritum ex melle ulcera purgare. Tussi & distillatione
 thoracis. Pulmonis & artheriæ sanat uitia datū in sorbitione prisanæ. Vel crudū prater es
 pita sine pane ita ut alternis diebus sumatur. uel si purulēta excreatur. Sic & uoci uel ue
 neri sōnoq; multū cōfert. Capita bis aqua mutata cocta aluū sūstūt: & inflationes ueteres
 Cortex decoctus illitusq; inficit canos. Allio magna uis: magnæ etiā utilitates cōtra aqua
 rū & quorūlibet locorū mutationes serpētes abigit & scorpiones odore. atq; ut aliqui tra
 didere ad bestiarū oīum ictibus medet. Potu uel cibo uel illitu priuatū cōtra hemorrhoi
 das pdest. Cū uino reddit uomicū. At nē cōtra araneorū aut mīriū uenenatū morsum na
 iere miremur: aconitū quoe alio noie pardaliāches uocat depellit. Itē hyoscyamū cōtra ca
 nis morsus. Inq; uulnera cū melle iponit. Ad serpentiū qdē ictus potū cū restibus suis. Effi
 cacissime ex oleo illinit. At tritūq; corporū partib⁹. uel si uesica intumuerit. Quin & suffu
 tu eo secūdos partus euocari existimauit Hippocrates: cinere corū cū oleo capitis ulcera
 manantia sanant restitues. Suspiriosis coctum aliqui crudū id dedere. Diocles hydropicis
 cū cetaurea aut in fico duplici ad euacuandā aluū. Quod efficacius pstat uiridi cū coriandro
 in mero potū. Suspiriosis aliqui & tritū in lacte dederūt. Praxagoras & cōtra morbū regiū
 uino uiscuit. Et cōtra ileū in oleo & pulte sic illinēs. Strumis quoq; Antiqui & infantiū
 dabant crudū. Diocles phreneticis elixū Cōtra anginas tritū iponi & gargarizare prodest
 Dentiū dolorē tribus capitibus in aceto tritis iminuit. Vel si decocta aqua colluantur: adda
 turq; ipsum in caua dentiū. Auribus etiā instillatus succus cū adipe anserino. Phthiriasēs
 & purrignes potū. Tustum itē cū aceto & nitro. Cōpeseit distillationes cū lacte coctū uel
 tritū permixtū uel caseo molli. Quo genere & raucitate extenuat. Vel phthisin in fabā sor
 bitione. in torū autē coctū utilius est crudo: elixūq; tosto. sic & uoci cōfert. Tineas & reli
 qua aīalia interaneorū pellit in aceto mulso coctū. Tenasmo in pulte medet. Temporum
 doloribus illitū elixū & pustulis coctū cū melle deinde tritū. Tussi cū adipe uetusto deco
 ctum uel cū lacte: aut si sanguis etiā excretur: uel purulenta sint. Et pituita sub pruna co
 ctum potum & cū mellis pari modo sumptū. Cōuulsis & ruptis cū sale & oleo. Nā cū adi
 pe tumores suspectos sanat. Extrahit fistulis uitia cū sulphure & resina etiam harundines
 cum pice. Lepras: lichenas: lentigenes exulcerat: sanatq; cum origano: uel cinis eius ex oleo
 & garo illitus. sic & sacros ignes. Sugillata aut liuētia ad co'orē reducit. Cōbustū ex melle
 credūt & comitalē morbū sanare: si quis eo in cibo utatur ac porione. Quartanas quoq;
 excutere potum caput unū cum laser. itii obolo. In uino austero tussi: & alio modo acce
 ptum. Suppurationes quācūlibet sanat: fractæ in coctū fabæ atq; in cibo sumptū donec sa
 nitatem restituat. Facit & sōnos atq; in torū rubicundiora corpora. Venerē quoq; stimu
 lat cum coriandro uiridi tritū potūq; e mero. Vita eius sunt q; oculos hebetat: inflationes
 facit: stomachum ledit copiosius sumptū. sitim gignit. Ceterum contra pituitam & galli
 næ & gallinaceis prodest. Mixtum farre in cibo iumentis urinam reddere: atq; nō torqueri
 tradunt si eo trito natura tangatur.

De lactuca siluatica siue caprina: & esopo: & isati: & lactuca siluestri. Ca. VII.

LIBER.

Actua sponte nascentis primum est genus eius quā caprinam uocant. Qua pisces
in mare deiecta protinus necantur qui sunt in proximo. Huius lac expissatum mox
in aceto pondere obolorum diu adiecto aquae uno cyato hydropicis datur. Cau
sa & foliis contusis asperso sale nervi incisi sanantur. Eadē trita ex aceto colluta matutinis
bis e mēse dolorē dētiū prohibet. Alterū est genus quod graeci esopon uocāt. Huius folia
trita & cum polenta illita ulceribus medentur. hāc in aruis nascitur. Tertium genus est in
siluis nascens isatin uocant. huius folia trita cum polenta uulneribus profunt. Quarto infe
tores lanarū utuntur. quod siluaticum uocant. Simile erat lapato foliis nisi q̄ plura habet
& nigriora. Sanguinē sistit. Phagedenas & putrescentia ulcera quā serpunt sanat. Item tu
mores ante suppurationē. Contra ignē sacrum radice uel foliis prodest uel ad lienes pota.
hāc propria singulis. Cōmunia autem sponte nascentibus. candor caulibus inter dum cubita
li longitudine. tyrsos & foliis scabricia. Ex his rotunda folia & breuia habentē sunt qui hie
raciā uocent. quoniā accipitres scalpendo eā succoq̄ oculos ungendo obstruitatem cū sen
sere discutiant. Succus oibus candidus. uitibus quoq̄ papaueri similis. Carpitur per men
ses inciso caule. Conditur in fistili nouo ad multa praeclarus. Sanat omnia oculorum uitia
cum lacte mulierum. arceat nubeculas. cicatrices adustionesq̄ omnes praecipue calligines.
Imponitur etiam oculis in lana contra epiphoras. Item succus aluum purgat in polca po
tus ad duos obolos. Serpentiū ictibus medetur in uino potus. Et folia tota thyrsulq̄ triti ex
aceto bibuntur. Vulnere illinuntur maxime contra scorpionū ictus. Verū contra longia cō
mixto uino ex aceto. Aliis quoq̄ uenenis resistunt. exceptis quā strangulando necat. aut
iis quā uesice nacent. item psymithio excepto. imponuntur & uetri ex melle atq̄ aceto ad
detrahenda uitia alui. Vrināe difficultates succus emendat. Cratenas eum & hydropicis o
bolis duobus in aceto cyatho uini dari iubet. Quidam & e satius colligunt succo minus
efficaci. Peculiares earum uires partim iam dictae sunt. Sōnum faciendi. ueneremq̄ inhibē
di. aestum refrigerandi. stomachum purgandi. sanguinem augendi. Nunc non pauce restāt
quoniam & inflationes discutiant. rustulq̄ lenes faciunt. Concoctiones adiuuant. Crudi
tatem ipsē nequaquā faciunt. nec nulla res maiorem in cibis auiditatem incitat. inhibetq̄.
Eadem in causā alterutrinq̄ modus est. Sic & alui copiosiores soluunt. Modicā sistūt. Lē
ticiam pituitae digerunt. Atq̄ ut aliqui tradiderunt. sensum purgant. Stomachos dissolu
tos utilissime adiuuant. Vrinē usq̄ adiuuat. & oxyporoboli asperitatem addito dulci acie
mentum aceti temperantes. Si crassior pituita sit. scyllite aut uino absinthite. Si & tussis tē
tiatur hysopite admixto. Dantur coeliacis cum intubo erratico. & ad duriciam praecordio
rum. Dantur & melancholicis candidā copiosiores. & ad uesicā uitia. Praxagoras & dysen
tericis dedit. Ambustis quoq̄ profunt recentibus prius q̄ pustulae fiant cū salē illitae. Vl
cera etiam quā serpunt coercent initio cum asso nitro. Mox in uino tritae. igni sacro illinū
tur. Conuulsa & luxata caulibus tritis cō polenta & aqua frigida leniunt. Eruptiones pa
pularum ex uino & polenta. In colera quoq̄ coctas patellis dederunt. Ad quod utilissime
q̄ maxime caule sed amarā. Quidam lacte infundūt. Deferuefacti u caules & stomacho uti
lissimi traduntur. Sicut sonno & satiuā maxime lactuca & amara lactensq̄. quā miconidem
uocauimus. Hoc lac & oculorum claritati cū muliebri lacte utilissimū esse praecipitur. dū
tempestiue capiti inungūtur. Oculorū quoq̄ uitis quā frigore in iis facta sunt. Miras &
alias inuenio laudes. Thoracis etiā uitis prodesse nō secus q̄ ambrotou u cū melle attico.
Purgari & foeminas hoc cibo. Semen satiuarū cōtra scorpiones dari. Semine trito ex uino
poro & libidinū imaginationes in sōno cōpescit. Tentantes aquas nō nocere lactucam edē
tib⁹. Quidam tamē frequentiores in cibo officere claritati oculorum tradiderunt.

De generibus betae & inthubis & cichorio & feri genera duo.

Ca. VIII.

Ec betae sine remedio est utraq̄. Siue candide siue nigre radix recens & madefacta
n suspensa funiculo cōtra serpentiū morsus efficax esse dicitur. Candida betae cocta
cum alio crudo sumpta cōtra tineas. Nigrae radices ita in aqua coctae pruriginē tol
lunt. Atq̄ in totū efficacior esse traditur nigra. Succus eius capitis dolores ueteres & uer
tigines. Item sonitū aurium sedat infusus iis. Cier urinā. Medetur dysentericis iniecta &
morbo regio. Dolores quoq̄ dentiū sedat illitus succus. Et contra serpentium ictus ualet
sed huic radici dūtaxat cypressus. Ipsa uero decocta pnionibus occurrit. Albæ succus epi
phoras sedat frōte illita. Aluminis paruo admixto ignē sacrum. Sine oleo trita licet adustis

medetur. Et contra eruptiones popularū cocta. Eadē contra ulcera quæ serpūt. Illiniē & alopetiis cruda. Et ulceribus quæ in capite manant. Succus eius cū melle naribus inditus caput purgat. Coquitur & cū lenticula addito aceto: ut uētrē molliat. Validius cocta fluatationes itomachis sistit & uētris. Est & beta siluestris quā limoniō uocat. Alii neurodē: multū minoribus tenuioribusq; ac densioribus foliis. Undecī sæpe caulū. Huius folia ambustis utilia. gurgantia astringūt semē acetabuli mēsurdy sentearicis pdest. Aquæ e radice coctæ maculas uestium eluere dicūtur: itēq; mēbranarū. Intubi quoq; nō extra remedia sunt. Succus eorū cū rosaceo & aceto capitis dolores lenit. Idēq; cū uino potus iocieribus & uescicæ & epiphoris ipōis. Erraticū apud nos quidā ambugia appellauere. In ægypto cichoriū uocan quod silucitre sit. Satiū autē serin quod est minus & uenosius. Cichoriū refrigerat. Indecibū sumptū & illicitū collectiones: succusq; decocti uentrē soluit. locineri & remb? & stomacho prod:st. Itē si in aceto decoquatur: urinæ tormina discutit. Itē morbū regium e mulsō si sine febre sit. Vesicā adiuuant. Mulierū purgationibus quidē decoctū in aqua adeo prodest: ut emortuos partus trahat. Adiciunt magi succo totius cum oleo perictos fauorabiles fieri: & quæ uelint facilius ipetrare. Quod quidē pp singularē salubritatē aliq chreston appellant: alii pācracion. Et siluestre genus alii edypmoda uocāt: latoris folii. Stomachū dissolutū astringit cocta. Crudaq; sistit aluū Et dysentericis pdest magis cū lente. Rupta & conuulsa utroq; genere iuuant. Item quibus genitura ualitudinis morbo effluat. Seris & ipsa lacuæ similima duū generū ē. Siluestris melior. Nigra ista & astiua. Deterior hyberna: & candidior. Vtraq; tamē stomacho utilissima: p̄cipue quē humor uexat. Cū aceto in cibo refrigeran uel illitæ: discutiuntq; & alios quā stomachi. Cum polenta siluestris radices stomachi causā sorbentur. Et cardiacis illinuntur super sinistram mām & ex aceto. Omnes hæ & podagricis utiles & sanguinem reiicientibus. Item quibus genitura fluit alterno dierum potu. Petronius Diodotus qui antilegomena scripsit in totū dānauit: seriam multis modis arguens. Sed aliorum omniū opinio resistit.

De brassica & lapsana: & de brassica marina & scylla & de bulbis & bulbine. Ca. IX.
 b. Rassicæ laudes longū est exequi: cum & Chrysippus medicus priuatim uolumen ei dicauerit per singula membra hominis digestum & Dieuches. Ante omnes autē tem Pythagoras & Cato nō parcius celebrarint. Cuius sententiā uel eo diligentius persequi par est: ut noscatur qua medicina usus sit annis sexcentis. In tres species diuise re eam græci antiquissimī: Crispum: quam selinada uocauerunt a similitudine apii foliorum: stomacho utilem: aluum modice mollientem. Alteram clean latis foliis & caule exentibus. Vnde cauloden quidam uocauerunt: nullius in medicina momenti. Tertia est proprie appellata carambe: tenuioribus foliis: & simplicibus: densissimisq; amarior: sed efficacissima. Cato crispam maxime probat: dein lenē: gradibus foliis: caule magno. Prodesse tradit capitis doloribus oculorum caligini: sinitilationibusq; uel stomachi præcordiis. Crudā ex aceto & melle coriandro: ruta: menta. Laferis radícula sumpta acetabulis duobus maturi no. Tantamq; esse uim: ut qui terant hæc ualidiores fieri se sentiant. Ergo uel cū uino triam sorbendam uel ex olei intinctu summendam. Podagræ autē morbisq; articularis illi ni cum rutæ coriandri & salis mica hordei farina. Aqua quoq; eius decocta neruos articulosq; mire iuuari. Si foueantur uulnera & recentia & uetera. Etiam carcinomata quæ nullis aliis medicamentis sanari possint. Foveri prius aq; calida iubet: & bis die trita iponi. Sic et fistulas cluxatas & tūores reuocari: q; discuti op? sit. In scia ēt uigilias q; tollere decet si ieiuni edat q; plurimā ex oleo & sale. Tormia si decocta itēq; decoquat addito oleo & sale cum mīo polēta. Si ita sumatur sine pane magis profutura. Inter reliq; bilē detrahit p uinu nigrū pota. Quin & urinam eius in brassicam potandam æstimauerit: asseruari iubet calefactaq; neruis remedio esse. Verba ipsius subiiciam ad exprimendam sententiā. Pueros pusillos si laues illa urina: nunquā debiles fieri. Auribus quoq; ex uno succum brassicæ tepidum instillari suadet. Idq; etiam carditati audientium prodesse asseuerat. Et imperigines eadem sanare sine ulcere. Græcorum quoq; opiniones iam & Catonis causā poni cōuenit in. iii. duntaxat quæ ille pertermisit. Biles detrahare non præcoctam putant. Item aluum soluere eadē p bis coctam sistere. Vino aduersari: ut inimicam uiribus: Antecedente qui cibis caueri ebrietatē. Postea sumpta crapulandiscuti. Hunc cibum & oculorū claritati cōferre multū. Succo uero: crudæ angulis uel tantum tactis cum attico melle plurimū. Facillime concoq;

LIBER.

Cibos eo sensum purgari. Erasistrati schola clamat: nihil esse utilius stomacho nervisque. Ideo paralyticis & tremulis dari iubet. & sanguine ex creatibus. Hippocrates celiacis dysentericis bis coctam cum sale. Item ad tenasimon & renu cas. Lactis quoque ubertate puerperis hoc cibo fieri iudicans. Et purgatione foeminis. Crudus quidem caulis si edat: prius quoque emortuos pelli. Apollodorus aduersus fungorum uenena semine aut succu bibedum ceter. Philistio opisthotonicis succu ex lacte caprino cum sale & melle. Inuenio & a podagra liberatus edendo eam decoctam ius bibedo. Hoc & cardiacis datum & comitialibus morbis addito sale Item splenicis in uino albo per dies xl. Ictericis nec non & phreneticis radices crudae succu gargarizadu bibedumq demonstrat. Contra uero singultus cum coriandro & aneto & melle ac pipere & aceto. Illud quoque potest esse inflationibus stomachi. Item serpentium ictibus. Et sordidis ulceribus ac uetustis: uel ipsa aqua cum hordeacea farina. Succu ex aceto uel cum fenograceo. Sic aliqui & articulis podagris imponunt. Epinyctidas ac quicquid aliud serpit in corpore ipso sita leuat. Item repentinas caligenes. Has & si manditur ex aceto Sugillata uero & alios li uores. Pura illita lepras & sporas cum alumine rotundo ex aceto. Sic & fluentes capillos retinet. Epicharmus testium & genitalium malis hanc utilissime ipso asserit. Efficacius eadem cum faba trita. Item couulsis cum ruta. Contra ardore febrium & stomachi uitia cum ruta semine & ad secundas. Et muris aranei morsus foliorum aridorum farina alterutra pre exmanuit. Ex omnibus brassicae generibus suauissima est quin & inutilis habetur: difficilis in coquendo: & renibus contraria. Illud quoque non est omittendum: aqua decocta ad torus usus laudata ferere humi effusam. Stirpium brassicae aridorum cinis inter caustica intelligitur. Ad coxendicum dolores cum adipe uetusto. At cum lasere & aceto in uice psilotri euulsis illitus pilis nasci alios phibet. Bibitur & cum oleo subferuefactus uel per se elixus ad couulsa & rupta intus lapsu ex alto. Nulla ergo sunt crimina brassicae: Immo uero apud eosdem animae grauitate facere. Dentibus & gengiuis nocere? & in aegypto propter amaritudinem non astur Siluestris siue erratice imento plus effectus laudat Caro: adeo ut arida quoque farinam in olfactorio collectam uel odore tantum naribus adhibito uitia orium grae uolentireq sanare asserit. Hanc alii petrea uocant: inimicissima uino: quam praecipue uitis fugiat. Aut si non possit fugere: moriatur. Folia habet bina: rotunda: parua: lenia: plantis oleris similior: candidior farinosa & hirsutior. Hanc inflationibus mederi. Melancholicis quoque ac uulneribus recentibus cum melle ita ne soluatur ante diem septimum. Strumis fistulis in aqua contritanti Chrysippo auctore. Et alii compescere mala corporis quae serpunt: nomas uocant. Item exereceta absumere. Cicatrices ad planum reducere. Oris ulcera & tonsillas maducata & coctam succo gargarizato cum melle tollere. Item psoras & lepras ueteres ipsius tribus partibus cum duabus aluminis in aceto acri illitis. Epicharmus satis esse eam contra canis rabiosi morsum impoi. Melius si cum lasere & aceto acri Necari quoque canes ea si detur ex carne. Semen eius tostum auxiliatur contra serpentes: fungorumq uenena. In tauri sanguine folia cocta splenicisq in cibo data & cruda illita cum sulphure & nitro profunt. Item mammae duritiae: Radicum cinis uiae in faucibus tumentis tactu medetur. Et parotidas cum melle illitus reprimit. Serpentium morsus sanat. Virium brassicae unum & magnum argumentum addemus & mirabile. Crustae si occupent intus uasa omnia in quibus aqua feruent in tantum ut non sit eas auellere: si brassicae in iis decoquatur abscedunt. Inter siluestres brassicas & lapsana est: pedalis altitudinis: hirsutis foliis sinapi simillimis nisi candidior esset flore. Coquitur in cibo. Aluum leniter emollit. Marina brassica uehementissime ex omnibus aluum ciet. Coquitur propter acrimoniam cum pingui carne: stomacho inimicissima. Scyllarum in medicina alba est quam masculus: foeminae nigrae. Scylla quae candidissima fuerit uti lissima erit. Huic aridis tunicis direptis quod reliquum e uino est confutum suspenditur: lino modicis interuallis postea arida frustra in cadum aceti quam asperimus pendentia immerguntur: ita ne ulla per te uas contingant. Hoc fit ante solstitium diebus xlviii. Gypso dei de oblitus cadus ponitur sub regulis totius diei solem accipientibus. Post eum numerum dierum tollitur uas. Scylla eximitur. Acetum transfunditur. Hoc clariorem oculorum aciem facit. Salutare est stomachi laterumq doloribus parum sumptum binis diebus. Sed tanta uis est: ut auidius haustum extingatur animae momento aliquo speciem praebet. Prodest & gingiuis & dentibus uel per se comanducata. Tineas & reliqua uentris animalia pellit ex melle & aceto sumpta. Linguae quoque recens subiecta praestat ne hydropici sitim sentiant.

Coquitur pluribus modis in olla quæ conicitur i clibanu aut futuru: uel adipe aut luto illi-
ta: aut frustatum i patinis. Et cruda siccatur: deinde conciditur. Coquiturq; in aceto. Tu
serpentiū ictibus imponitur. Tostia quoq; purgat: & mediū eius iterū in aqua coquitur.
Vnus sic coctæ ad hydropicos: urinā ciendam tribus obolis cū melle & aceto pota. Itē sple-
neticos & stomachicos si nō sentiant ulcus: quibus innatet cibus. Ad tormina: regios mor-
bos: tussim ueterem cū suspirio. Discutit & ex foliis strumas: quadrimis diebus soluta. Fur-
fures capitis ad ulcera manantia illita ex oleo cocta. Coquitur & in melle cibi gratia maxi-
me uti coctionē facias. Sic & interiora purgat. Rimas pedum sanat in oleo cocta: & mixta
resina. Semē eius lūborū dolori ex melle imponit. Pythagoras scyllā in limie quoq; ianuæ
suspensam malorū medicamentorū introitum pellere tradit. Cæterum bulbi ex aceto & sul-
phure uulneribus i facie medentur. Per se uero triti neruorū cōtractionē. Et ex uino por-
rigines. Succum cū melle cano morbus. Erasistrato placet cū pice. Sanguinē idē eo siste-
re tradit illitis cum melle. Alii si e naribus fluat coriandrū & farinā adiciūt. Thecdorus &
lichenas ex aceto bulbis curat. Erūpentia in capite cū uino austero aut ouo. Et bulbos epi-
phoris idē illinit: & sic lipitudini medetur. Eorumq; uitia quæ sunt facie rubetes maxie
in folle illitis cum melle & nitro emendat. Lentiginem cum uino aut cum cumino coctis.
Vulneribus quoq; mire profunt per se. Aut ut Lamiō ex mulso: si quinto die soluantur.
Lisdē & auriculas fractas curat: & testium pituitas. In articularum doloribus miscēt fari-
nam. In uino cocti illiti uentri duritiā præcordiorū emolliunt. Dysentericis i uino ex aq̃
celesti temperato datur. Ad conuulsa intrus cū silphio pilulis fabæ magnitudine. Ad sudo-
rem tussis illinuntur. Neruis utiles. Idē & paralyticis dantur iuxta in pedibus. Qui sunt rufi
si ex his citissime sanant cum melle & sale. Venerem maxime megarici stimulant. Hortē si
partū cum sapa aut passo sumpti. Siluestres iteraneorū plagas & uitia cū silphio pilulis de
uoratis sedant. Et sariuorum semē cōtra phalangia bibitur in uino. Ipsi ex aceto illinuntur
contra serpentiū ictus. Semen antiqui bibendū in sanientibus dabant. Flos bulborum tri-
tuscruum maculas: uarietateq; igne factas emendat. Diocles oculos hebetari ab iis putat
elixos assis minus ut les adiciunt esse: & difficile cōcoqui ex ui. uniuscuiusq; natura. Bul-
binē græci uocant herban paracæ foliis: rubicundo bullo. Hæc traditur uulneribus mire
utilis duntaxat recentibus. Bulbus quem nomitoriu uocant ab effectu folia habet nigra:
cæteris longiora utilissimus stomachus cibus.

De asparagis & corruda & libyco & horminio.

Ca.

X

Sparagi (ut traditur) cumino quidem addito inflationes stomachi coliq; discutit.
Ventrem leniter molliunt. Pectoris & spinæ doloribus intestinorūq; uitis profunt
Vino cum coquuntur addito ad lumborum & renū dolores. Semē triū obolorum
pondere parte cumini bibitur. Venerem stimulant. Vrinam ciēs utilissime: præterquā quod
uiscā exulcerant. Radix quoq; plurimorū prædicatione trita & in uino albo pota calculos
quoq; exturbat. Lumborū & renū dolores sedat. Quidam ad uulua dolorē radicem cū ui-
no dulci propinant. Eadem in aceto decocta contra elephantia proficit. Asperago trito cū
oleo perunctum pugni ab apibus negant. Siluestre asperagum aliqui libycum uocant: at-
tici horminiū. Huius ad supradicta omnia efficacior uis: & candidior: maior. Regium mor-
bum extenuant. Veneris causa aquam eorū decoctam bibi iubent ad heminam. Ad idē &
semē ualet aneto tritū. Ternis utrumq; obolis datur. Et ad serpentium ictus succus deco-
ctus. Radix quoq; miscetur radici marathri inter efficacissima auxilia. Si sanguis per uri-
nam reddatur: semen asperagi & apii & cumini ternis obolis in uino cyathis duobus qui-
nis diebus. Chrysippus dari iubet. Sic & hydropicis contrarium esse quāuis urinam moue-
at: docet. Item ueneri. Vesicæ quoq; nisi coctū aqua. Si canibus detur: occidit eos. In uino
de coctæ radices succus si ore contineatur dentibus mederi.

De apio & apiastro: & heliofelino: & oreofelino.

Ca.

XI.

Pio gratia uulgo est. Nāq; rami largis portionibus per iura inatant: & incondimē-
tis peculiarē gratiā habet. Præterea oculis illitum cū melle: ita ut subinde foueā-
tur feruenti succo decocti: aliisq; mēbrorū. Epiphoris per se tritū aut cū pane & po-
lenta ipositum mire auxiliatur. Pisces quoq; si agrotent in piscinis apio uiridi recereantur
Verum apud eruditos nō aliud arutum terra in maiorem sententiarum auctoritate ē. Dis-
tinguitur sex. Chrysippus foeminā esse dicit crispioribus foliis & duris: crasso caule: sapo-
re

u ii

LIBER.

re'acri & feruido. Dionysius marē nigriorē breuioris radice: uermiculos gignētē. Ambo neutrum ad cibos amittendū: imo omnino nefas. Nam id defūctorum epulis ferahibus ducatum. ipsius quoq; uisus claritati inimicū. Caule fœminæ uermiculos gigni. Ideoq; eos q; ederit sterilefcere mares formās ue. In puerperis uero ab eo cibo pitiales fieri qui iuberā hauriunt. Innocentiorē tamē esse marem. Ea q; causa est ne inter nefastos frutices dānetur Mamarū duritiā impositis foliis emollit. Suauiores aquas potui incoctū præstat. Succo maxime radice cū uino lumborū dolores mitigat. Eodem iure instillato grauitatē aurium Semine urinam ciēt: menstrua ac secundos partus. Et si foueantur semine decocto sugilla ta reddit color: cū oui albo illitū. Aut ex aqua coctum potūq; rēbus medetur. In frigida tritū oris ulceribus. Semē cū uino uel radix cū ueteri uino uesicæ calculos frangit. Semē datur ex tribus cyathis ex uino albo. Apiastrū Higinus quidē melissophylon appellat. Sed in cōfessa dānatione ē uenenatū in sardinia. Cōtexenda enim sūt oīa ex eodē nomie apud græcos pendētia. Olsutarū quod hipposelinū uocant aduersatur scorpionibus. Poto semine torminibus interaneis medet. Itēq; difficultatibus urinæ semē eius decoctum ex multo potum. Radix eius in uino decocta calculos pellit & lumborū ac lateris dolores. Canis rabiosi morfibz potū & illitū medetur. Succus eius algētes calefacit potus. Quarū genus ex eodem faciunt aliqui oreoselinū alio frutice recto semine cumino simile. Urinæ & menstruis efficax. Helioselino uis priuata cōtra araneas. Sed de oreoselino fœminæ purgantur e uino.

De petroselinū & cimo.

Ca.

XII.

Lio genere petroselinū quidā appellant in saxis natū. Præcipuū ad uomicas coclearibus binis lucci additi in cyathū marubii succi: atq; ita calidæ tribus cyathis. Addidere quidā buselinū differens breuitate caulis a satiuo & radice colore ruffo eiusdem effectus. Præualere cōtra serpentes potū & litū. Ocimū quoq; Chrysippus grauiter increpuit. Inutile esse dicens stomacho: urinæ. oculorū quoq; claritati. Præterea in sania facere & lethargicos & iocineris uitia. Ideoq; capras id aspernari. In hoibus quoq; fugiendum cenfer. Adiciunt quidā tritū si operiatur lapide: scorpionē gignere. Cōmanducatum in sole positū uermes alferre. Alii uero si eo diē feriatur quispiam a scorpione qui ederit oculū sanari nō posse. Quinimo tradūt aliqui manipulo ocimi cū cancri. x. marinis uel fluuiatilibus trito: cōuenire ad eū scorpiones a proximo oēs. Diodotus in emitericis etiā pediculos facere ocimū cibū. Secuta ætas alacriter defendit. Nam id esse capras. Nec minus q; mē tam & rutā scorpionū terrestriū scibus marinorūq; uenenis mederi cū uino addito aceto exiguo. Vsu quoq; cōpertum dificiētibus ex aceto odoratu salutarē esse. Itē lethargicis & inflamatīs refrigerationi: illitū capitis doloribus cū rosaceo: aut myrteo: aut aceto. Itē oculorum epiphoris impositū ex uino. Stomacho quoq; eē utile. Inflationes & rurum ex aceto dissoluere sumptū. Aluū sistere impositū. Urinā ciere. Sic & morbo regio & hydropicis pdesse etiā colericis. Distillationes eo colli & stomachi inhiberi. Ergo etiā cœliaci. Philo sto dedit: & coctū dysentericis: & contra plistoniciū. Aliqui & in tenasmo: & sāguinē excrementibus in uino. Duriciāq; pœcordiorum illinitur māmīs. Extinguit quoq; lactis puentum. Auribus utilissimum: infantium præcipue cum adipe anserino. Semē tritum & haustum. naribus sternutamenta: & distillationes capitis quoq; illitum. Vuluas purgat in cibo ex aceto Verrucas mixto ceramento sutorio tollit. Venerem stimulat. Ideoq; equis asinisq; admisuræ tempore igeritur.

De siluestri ocimo: & eruca: & nasturtio & ruta.

Ca.

XIII.

Iluestri ocimo uis efficacior ad eadē oīa. Peculiaris ad uitia quæ uomitionibus crebris cōtrahuntur. Vomiciq; uulua: cōtraq; bestiarum morsus radix in uino est efficacissima. Erucæ semē scorpionū uenenis & muris aranci medetur. Bestiolas oēs inascentes corpori arcet: Vitia cutis in facie cum melle illitū. Lentigines ex aceto. Cicatrices nigras reducit ad candorem cum felle bubulo. Aiunt uerbera subituris potū ex uino duriciā quandā contra sensum induere. In condiendis obsoniis tāta est suauitas: ut græci euozomō appellauerint. Putant subtrita eruca si foueantur oculi: claritatē restitui. Tuf sin infantium sedare. Radix eius in aqua decocta fracta osa extrahere. Nā de uenere stimula diximus trita folia siluestris erucæ sinistra manu decerpta & trita in aqua multa si bibantur. E contrario nasturtium uenerē in hibet. Animū exacuit. Vt diximus duo eius genera. Aluum purgat. Detrahit bilē porū in aqua. x. denariorum pondo. Cum lomēto stru-

imis illitū opertūq; brasica præclara medet. Alterū est nigrius: quod capitis uiria purgat. Visum clarificat. Cōmotas mētes sedat ex aceto sumptū. Iyenē ex uino potū uel cum fico. Tussim ex melle: si quottidie ieiuni sūmant. Semē ex uino omnia ī testinorū aīalia expellit. Efficacius addito mentastro. Prodest & cōtra suspiria & tussim cū origāo & uino dulci. Pectoris doloribus decoctū ī lacte caprino. Panos discutit cū pice: extrahitq; corpori aculeos. Et maculas illitū ex aceto. Contra carcinomata adiicitur ouorū albū. Et Iyenibus illinitur ex aceto. Infantibus uero e melle utilissime. Sestius adicit hoc serpentes fugare: scorpionibus resistere. Capitis dolores cōtritū: & alopecias emēdare. Sinapi grauitatē aurīū trito āposito auribus cū fico. Dentium dolores infuso in auris succo. Pruriginem & ulcera capitis cū adipe anserino. Furunculos cōcoquit cū fermēto. Carbunculos ad suppurationē pducit: & rumpit. Phagedenas ulcerū expurgat cū melle. Coxendicibus & lunibis cū polenta ex aceto illinitur. Itē licheni. Itē unguibus scabris. Quippe natura eius caustica ē. Optimū autē bābilonium. Siluestri uero ad omnia ea effectus maior. In præcipuis autē medicaminibus tuta ē. Latiora fatiūæ folia Rami fruticosiores. Siluestris horida ad effectū ē & ad oīa acrior. Succus exprimit tusa ea & aspera modice aqua. Et in pyxide cypria asseruatur. Hic copiosior datus ueneni noxiā obtinet. Macedonea maxime iuxta flumē anacinū. Mirūq; cicutæ succo extinguitur: adeo etiā uenenorū uenena sūt. Quādo cicutæ succus prodest manibus colligentū rutā. Cæterū inter priā imiscetur antidotis præcipueq; galaciæ. Quæ cūq; ad rutā aut per se aut pro antidoto ualet foliis tritis & ex uino sūptis. Contra acōnitū maxime & uiscū. Itē fungos siue in potu detur: siue in cibo. Simili nō cōtra serpentū iētus: utpote cū mustellæ dimicaturæ cū iis rutā prius edendo se muniant. Sed ualent & contra scorpionū iētus: & araneorū: apū: carbonū uel sparum aculeos. Et cantaridas: ac salamandras: canis uel rabiosi morfus: ac tabuli mensura si succus & uino bibitur. Et folia trita uel cōmanducata iponuntur cū melle & sale uel cum aceto & pice decocta. Succo uero pūctos aut etiā habentes negant seriri ab iis maleficiis. Serpētēsq; si uratur ruta nidorum fugere. Efficacissima tamē est siluestris radix: cū uino sūpta. Eandē adiiciunt efficaciorē eē subdiuo potam. Pythagoras & in hac marē minoribus herbaceisq; coloris foliis a fāmīna disereuit: etiā latioribus foliis & colore. Idēq; oculis noxiā putauit falso: quoniā sculptores & pictores hoc cibo utuntur oculorū cā. Cum proe quoq; uel nasturtio satiūæ atq; siluestris propter uisum. Vt aiunt multi succo eius cū melle attico inundi discusserunt caligines: uel cum lacte mulieris puerū enixæ uel puro succo angulis oculorum tactis. Epihoras cū polenta imposita. Lenit autē capitis dolores potu cū uino aut cū aceto: & rosaceo illita. Si uero sint cephalæ: cum farina hordeacea uel aceto. Eadē cruditates discuti: mox ista riones: dolores stomachi ueteres. Vuluas aperit. Corrigitq; conuersas illita in melle toto uentre pectore. Hidropicis cum ficu & decocta ad dimidias partes potaq; ex uino. Sic bibitur & ad pectoris dolores: laterūq; & lumborū. Tuses: suspiria: pulmonū: iocinerū: renū: uittia: horores frigidos. Ad crapulæ grauedines. Decoquūtur folia poturis. Et ī cibo uel crudā uel decocta cōdita uel prodest. Item torminibus in hyssopo decocta. Et cū uino. Sic & sanguinē sistit interiorē: & nariū indita. Sic & collutis dentibus prodest. Auribus quoq; in dolore succus infunditur: custodito ut diximus modo. Et siluestri uero cōtra tarditatē & somnium cū rosaceo uel cū laureo oleo aut cumio & melle. Succus & phreneticis ex aceto trita istillatur in tēpora & cerebz. Adiecerūt aliq; & serpillū & laurū illinētes capita & colla. Dederūt & lethargicis ex aceto olfaciendū. Dederūt & comitialibus bidēdū decoctæ succū in cyathis quatuor ante accessiones: quæ frigus intolerabile est. Alsioliscq; crudā dari in cibo. Urina quoq; uel crudā pellit. Feminæq; et purgationes: secūdasq; etiā emortuos parit: ut Hippocrati uidet: ex uīo dulci nigro pota: itaq; illitā & uuluæ cā etiā suffire iubet. Diocles & cardiæcis imponit ex aceto & melle cū farina hordeacea. Et cōtra ileū decocta farina in oleo ac uelleribus collecta. Multi uero & cōtra purulentas excreationes siccæ drachmas duas: sulphuris unā & dimidiā sumi censent. Et cōtra cruētas ramis tres in uino decoctos. Dāf & dysentericis cū caseo in uino cōtrita. Dederūt & cū bitumini infriatā potiōi ppter anhelitū. Ex alto lapsis seminis tres uncias olei libræ: uiniq; sextario illinit. Cū oleo coctis foliis partibus quas frigus adusserit. Si urinā mouet: ut Hippocrati uidet: mirum ē quosdam dare uelut inhiēntē potui contra incōtinētiā urinæ. Psoras & lepras cū melle & allumie illita emēdat. Itē uirilgines uel rugas: strumas & similia cū hircino & adipe suis

LIBER.

Io ac taurino seuo. Ignē sacrum ex aceto & oleo: uel psimythio. Carbūculū ex aceto. Nonnulli laſerpitiū una illini iubēt sine quo epinyctidas puſtulas curāt. Imponūt & māmīs turgētibus decoctā & pituitā eruptionibus cū cāra. Testum uero epiphoris cū ramis laureæ teneris: adeo peculiari in uisceribus his effectu: ut siluestri ruta cū axungia ueteri illitos ramices sanari pdant. Fracta quoq; mēbra femine trito cū cāra imposito. Radix rute sanguinē oculis suffusum: & in toto corpore cicatrices aut maculas illita emēdat. Ex reliquis quoq; quæ tradunt: mirū est: cū feruentē rutæ naturā esse cōueniat. Fasciculū eius in rosaceo decoctū addita uncia aloes pūctis sudorē reprimere. Itēq; generatōes ipediti hoc cibo. iō profluuiū genitali dā: & uenerē crebro p somnia imaginatibus. Præcauēdū est grauidia abstineat hoc cibo. Necari enim partus inuenio. Eadem ex omnibus satis quadrupedum quoq; morbis in maximo usu est: siue difficile spirantibus: siue cōtra maleficiorum animālium ictus infusa per nares ex uino: aut si sanguisugam exhāuserit ex aceto & quocūq; in simili morborum genere: ut in homine temperato.

De mentastro & menta & pulegio: & nepeta & de cumino. Cap. XIII
Entastrū siluestris mēta est: differens specie folioꝝ quasi figura ocimi: pulegii colore, ppter quod quidā siluestre pulegiū uocat. lis cōmāducatis & impositis sanari elephantiā: sicut magni Pōpeiū atate fortuiro cuiusdā experimēto propter putorē in facie illita cōpertū est. eadē illinumē bibunturq; aduersus scolopēdras & serpentū iā drachmis duabus in uini cyathis duobus. Aduersus scorpionū ictus cum sale oleo & aceto. Itē aduersus scolopēdras ius decocti. Aduersusq; oīa uenena seruānt folia arida ad farinā modum substratum uel accēsum fugat scorpiones. Potum fœminas purgat a partu. Sed partus necat. Ortopnoicis: torminibus colericis efficacissimum. Itē lumbis. Podadria impositum. Succus naribus uermimosi instillat. In regio morbo bibi. Strumis illini. Oīa ueneris inhibet. Tineas pellit ex aceto potum. Cōtra pruriginē ex aceto infunditur capiti in sole. Mentæ ipsius odor animū excitat: & sapor auiditatē in cibis. Ideo in māmārū mixtura familiares ipsæ accessere: ut coire desint. lac nō patiantur. Quare lactis potionibus additur: ne huius coagulati potu strangulentur. Dara in aqua & mulso eadem ui resistere & generationi creditur: cohibendo genitalia densari. Acq; maribus ac fœminis sistit sanguinem. & purgationes fœminarum inhibet. Cum amylo ex aqua pota cœliacorum impetrus. Syration & uomicas uulnē curauit. Ille & iocierum uitia ternis obolis ex mulso datis. Itē sanguinem excreantibus in sorbitionem. Vlcerā in capite infantū mire sanat. Arterias hūidas siccāt. Siccās astringit. Pituitas corruptas purgat i mulso & aqua. Vocis succus sub certamine utilis dum daxat: & qui gargarizatur uua tumente adiecta ruta & coriandro ex lacte. Vtilis & contra consillas cum alumine. Linguae asperere cum melle. Et cōuulsa intus p se uitisq; pulmonis. Singultus & uomitiones sistit cum succo granati ut. Democritus mōstrat. Recentis succus narium uitia. Spiritus subductos emendat. Ipsa trita choleras in aceto quidem pota sanguinis flutiones intus. Ileum etiā imposita cum polenta: & si māmārendantur. Illinitur & temporibus in capitis dolore. Sumitur & contra scolopēdras & scorpiones marinos & ad serpentes. Epiphoris illinitur & omnibus in capite eruptionibus. Item sedis uitis. Impetigines quoq; uel si teneatur tantū phibet. Auribus cum mulso instillatur. Aiu & lyeni mederi eam in horto gustatā ita ne uellatur: si is qui momorderit dicat se lyeni mederi per dies nouē. Aridæ quoq; farinæ tribus digyis apprehensam & stomachi dolorem sedare in aqua: & similiter aspersa in potiōem uentris animalia expellere. Magna societate cum hac ad recreandos defectos animo pulegio cum furculis suis in ampullas uitreas aceti utrisq; diectis. Qua de cā dignior e pulegio corōa uertigini q̄e rosas cubiculis nostris pronuntiata est. Nam & capitis dolores imposita diciūr leuare. Quin & olfatu capita tueri contra frigorū æstusq; iniuriā: & ab siti traditur. Neq; æstare eos qui duos e pulegio furculos impositos auribus in sole habeant. Illinitur etiā in doloribus cum polenta & aceto. Fœmina efficacior. Est autē hæc flore purpureo. Mas cādīdum habet. Nauſeas cum sale & polenta in frigida aqua pota inhibet. Sic & pectoris ac uentris dolorē. Stomachi autē ex aqua intercisiones sistit: & uomitiones cum aceto & polenta. Intestinorū uitia melle decoctam & nitro sanat. Vrinam pellit ex uino: & si amineum sit: & calculos & interiores omnes dolores Ex melle & aceto sedat menstrua: & secundas. Vuluas conuerſas corigit. Denſumq; eos partus enicit. Semen obmutescētibz olfatu admouetur. Comitilibz in aceto cyas

thi mē fura datur. Si aquæ insalubres bibendæ sint: tritū inspergitur. Salsitudines corporis si cum uino tradatur minuit. Neruorum cā & in cōtrāctione cum sale & aceto & melle con-
fricatur epistotono. Imbibitur ad serpentium ictus decoctum. Ad scorpionum in uino tri-
tum: maxime quod in succis nascitur. Ad oris exulcerationes. ad tussim efficax habet. Flos
recentis incensus pulices necat odore. Xenocrates pulegii ramum lana inuolutum in ter-
tianis ante accessionē olfactandum dari: aut strangulis subiicit: & ita collocari ægrum iter
remedia tradit. Siluestri ad eadē uis efficacior est: quod simile est origano minoribus foliis
g̃ satium: & a quibusdā dictamus uocatur. Gustatum a pecore caprilq̃ balatum concitat.
Vnde quidam græci litteras mutantes biechon uocauerunt. Natura tam feruens est: ut il-
litas partes exulceret. Tussi inter frictions fricari ante balnea conuenit & ante accessio-
rum horrorem couulsis & torminibus. Podagris mire prodest. Epaticis cum melle & sale biben-
dum datur. Pulmonum uicia excreabilia facit. Ad lyenē cum sale utile est: & uesciæ & suspi-
riis & inflationibus decoctū succo æqualiter: & uulvas corrigit: & cōtra scolopēdrā terre-
stem uel marinā. Itē scorpiones. Priuatim ue ualet cōtra oēm morsum. Radix cōtra ictericā
tia ulcera recens potētissima. Arida uero cicatricibus decorē affere. Item pulegio est nepe-
tæ societas. Decocta enim in aqua ad tertias discutiūt frigora. Mulierūq̃ mēstruis p̃sunt
Et æstate sedant calores. Nepeta quoq̃ uires cōtra serpētes habet. Fumū ex ea nidoreq̃ fu-
giunt: quā & subternere in metu obdormituris uite ē. Tusa egilopis impōit: & capitis do-
loribus recens cū tertia parte panis tēperata aceto illinitur. Succ⁹ eius insilatus naribus su-
pinis p̃fluuium sanguinis sistit. Itē radix cū myrti semine in passo tepido gargarizata angi-
nis mōdetur. Cumīnū siluestre ē pretenue quaternis aut quinis foliis ueluti scratris. Et in
satioo magnus usus in stomachi præcipue remediis. Discutit pituitas & inflationes. Tritū
& cū pane sumptū uel potum ex aqua uinoq̃ tormina quoq̃ & intestinorū dolores. Verū
tamē oēm pallorē bibētibus gignit. Ita certe ferūt. Portii Latronis clari iter magistrōs dicē
di adsc̃tores similitudinē coloris studiis cōtra amulos imitatos: & paulo ante Iulium Vin-
dicem adsc̃torē illū a Nerone libertatis captatiōe testamētis sic lenocinatū. Nariū sangui-
nē pastillis inditū uel ex aceto recens sistit. Et oculorū epiphoris p̃ se impōsitū tumentibus
cū melle p̃dest. Infantibus imponi in uētre satis ē. Morbo regio in uino albo a balneis dat.
De cumino æthiopico: quæ urinam stringit: & de cappari: & de ligustico: si
ue penace: & cumila bubula.

XV.

Æthiopicū maxime in posca illiniē cum melle. Africano priuatim urinæ incōtinētiā
cohiberi putat. Satiuum datur & ad iocineris uicia tostum tritum in aceto. Item ad
uertiginem. Iis uero quos aciore ui uina mordeat indulci tritum uino. ad uulua-
rum uicia in uino. Preterq̃ inpositus uellere foliis testium tumoribus tostum tritum q̃ cū
melle aut rosaceo & cæra. siluestre ad oīa eadem efficacius. Præterea ad serpentes cū oleo:
ad scorpiones: ad scolopēdras. sistit & uomitionē nauasq̃ ex uino: quātum apprehēderint
tres digyti. Propter colū quod bibitur. illiniturq̃ uel peniculis feruens: uel altringitur fas-
sciis. Strangulationes uulua potum in uino aperit tribus drachmis in tribus cyathis uini.
Auribus instillat ad sonitus atq̃ tinitus cū seuo uitulino uel melle. Sugillatis illinitur cū
melle & uua passa & aceto. Lentigini nigre ex aceto. Est cumino simillimū quod græci uo-
cant ami. Quidam uero æthiopicū: cum num id esse existimāt. Hippocrates regium appel-
lat. uidelicet quia efficacius in egypto iudicauit. Plurimq̃ alterius nature in totum putant
quoniam sit exilius & candidius. Similis autem & huic usus. Nam & panibus alexandrinis
subigitur: & cum alimentis interponitur. Inflationes & tormina discutit. Urinam & men-
strua ciet. Sugillata & oculorum epiphoras mitigat. Cum lini semine scorpionum ictus in
uino potum drachmis duabus. Priuatimq̃ cerastarum cum pari portione mirhe. Colorem
quoq̃ bibentium similiter mutat in pallorem. Suffitum cū uua passa aut resina uulvas pur-
gat. Tradunt facilius concipere eas quæ odorantur id per coitū. De cappari satis diximus
inter peregrinos frutices. Non utendum transmarino. Innocētius italicum est. Ferunt eos
qui quotidie id edunt paralyti non periclitari: nec lyenis doloribus. Radix eius utiligie-
nes albas tollit: si trita in sole fricetur. Splenetis prodest i uino pota: Radicis cortex dua-
bus drachmis dempto balnearum usu. Feruntq̃ trigintaquinq̃ diebus per urinam & aluū
totum lyenem emitti. Bibitur in lumborum doloribus ac paralyti. Dentium dolores sedat
tritum ex aceto semen decoctum: uel maducata radix. Infunditur aurium dolori decoctū

u 1111

LIBER.

oleo. Vlcera quæ phagedenas uocant folia & radix recens cum melle sanant. Sic & strumas discutit radix. Parotidas uermiculosq; cocta in aqua. lociueris quoq; malis medet. Dant & ad tineas in aceto & melle. Oris exulcerationes in aceto decocta tollit. Stomacho inutiles esse inter auctores conuenit. Ligusticum aliqui panacem uocant: stomacho utile est. Item conuulsionibus & inflationibus. Sunt & quidam qui cunilam bubulam appellauerunt uti diximus falso. Cunila præter satiuam plura sunt in medicina genera. Quæ bubula appellatur semē pulegii habet: utile ad uulnera comanducatum inpositū: ut quinto post die sol uatur. Contra serpentes quoq; in uino bibitur: ac tritum plagæ imponitur. Vulnera ab iis facta perfricatur: Item testudines cum serpentibus pugnaturæ hac se muniunt. Quidāq; hunc usum panacem uocant. Sedat & tumores & uirilium mala sicca uel foliis tritis in omni usu mire. congruens ex uino.

Item de cumula: siue origano: & de cunilagine: & cunila molli: & de libanotis de: & de cunila satiuā. Ca. XVI.

Scalia cunilacea appellata a nostris: a græcis origāum heracleoticum. Prodest oculis trita addito sale. Tussim quoq; emendat & iocinerum uitia. Laterum dolores cum farina oleo & aceto in forbitionem temperata. Præcipue uero serpētium morbus. Tertium genus est eius: quæ a græcis mascula a nostris cunilago uocatur: odoris: fœdi: radicis lignosæ: foliis aspero. Vires eius uehementissimas in omnibus in generibus earum tradunt. Manipulo quoq; eius adiecto omnes etiam a tota domo blaratas conuenire ad eam. Priuatim aduersus scorpiones ex posca tollere. Tribus foliis ex oleo perunctos homine fugari serpentes. E contrario quæ mollis uocatur pilosioribus ramis & aculeatis. Trita mellis odorem habet digytis tactu eius cohærentibus. Altera thuri quam libanotisdem appellauimus. Medetur utraq; contra serpentes ex uino uel aceto. Pulices etiam coctæ cum aqua sparse necant. Satiua quoq; suos usus habet. Succus eius cum rosacco auriculas iuuat. Ipsa ad istos bibitur. Fit & ex ea montana serpillio similis: efficax contra serpentes. Urinam mouet. Purgat & a partu mulieres. Concoctione mire adiuuat. & ad cibos auiditatem. Vtraq; uel in cruditate ieiunis in portione aspersa. Luxatis quoq; utilis. Cōtra uespærum & similes istus ex farina hordeacea & posca utilissima. Libanotidis alia genera suis dicentur locis.

De piperiti & origano: & othimine: prasio: & tragorigano: & heracleio: & lepidodo & de gith: siue melanchio: & aniso. Ca. XVII.

Iperitis quam & silquastrū appellauimus contra morbos comitiales bibitur. Castore taliter de mōstrate. Caule rubro & longo: densis geniculis: foliis lauri: si mine albo tenui: gustu piperis. Vtilis gingiuis: dentibus: oris suauitati: & ructibus. Origanum quod in sapore cunilam æmulatur (ut diximus) plura genera in medicina habet. Othimin uel prasion appellant: non dissimile hyso. Priuatim eius usu contra torsiones stomachi in tepida aqua: & cruditates. Contra araneos scorpionesq; in uino albo. Luxata & icus: si in aceto & oleo & lana. Tragoriganō similis est serpillio siluestri. Urinam ciere. Tumores discutit contra uiscum potum uiperæq; istum efficacissimum: stomachoq; acida ructanti & precordiis. Tussientibus quoq; cum melle datur: & pleureticis: peripneumonicis. Heraclium quoq; trita genera habet nigrius latoribus foliis glutinosum. Alterum exilionibus mollibus que sansuco non dissimile: quid aliqui prasio uocare malūt. Tertiū est inter hæc mediū: minus q̄ cetera efficax. Optimū autem creticum. Nam & iucūde olet. Proximum symyrium. Deinde heracleoticum ad potum utilius: quod othimi uocat. Cōis aut usus serpentes fugare percussis esui dare decoctum. Poto urinam ciere. Ruptis cōuulsis mederi cū panaci radice. Hidropicis cum fico aut cū hyso. Acetabuli mēsuris decoctū ad sextā. Itē scabiem pruriginem: psoras in decisione balnearum. Succus auribus infundit cū lacte mulieris. Tonsillis quoq; fluuiis medet. Capitis ulceribus. Venena opii & gypsi extinguit decoctū: si cum cinere & uino bibatur. Aluum mollit acetabuli mēsurā. Sugillatis illinitur. Item dentium dolori: quibus etiā & cādorē facit cum melle & nitro. Sanguinē nariū sistit. Ad parotidas decoquit cū hordeacea farina. Ad arterias aspa cū galla & melle teritur. Ad lyenē folia cū melle & sale. Crassiores pituitas & nigras extenuat coctū cū aceto & sale sūptum paulatim. Regio morbo tritum cum oleo & nares infunditur. Lassi perunguntur ex eo: ita ut ne uenter attingatur. Epiniq; tidas cum pice sanat. Furunculos aperit: cum fico

trita. Strumas cum oleo & aceto & farina hordeacea. Lateris dolores cū fico illitū. Fluxio-
 nes sanguinis in genitalibus tulum ex aceto illitum. Reliquis purgationū a partu. Lepidū
 inter urentia intelligitur. Sic & in facie cutem emēdat exulcerando: ut tamen cara & rosa
 ceo facile sanetur. Sic lepras & pforas tollit semp facile: & cicatricū ulcera. Tradunt indolo-
 re detiū adalligatū brachio qua doleat: cōpescere dolorē. Gith ex græcis alii menachiō: alii
 melasparrimon uocat. Optimus q̄ excitatissimi odoris: & q̄ nigerrimū. Medet serpentiū plagis
 & scorpionū. Illini ex aceto & melle reperio. Incensq̄ serpentes fugari. Bibit dragma una
 contra araneos. Distillationem narium discurit tulum in linteolo olfactum. Capitis dolo-
 res illitum ex aceto & infusum naribus. Cum murino oculorum epiphoras & tumores. dē-
 tium dolores coctum cum aceto. Vlcera oris tritum aut cōmanducatum. Item lepras & len-
 tignes ex aceto. Difficultates spirādi addito nitropotum. Duricias tumoresq̄ ueteres &
 suppuraciones illitum. Lac mulierum auget cōtinuis diebus sumptum. Colligitur succus
 eius ut hyoscyami. Similiter largius uenenum est quod miremur cum semen gratissime pa-
 nes etiam condiat. Oculos quoq̄ purgat. Vrinam & menstrua ciet. Quinimo intheolo il-
 ligaris tantum granis. xxx. secundas trahi reperio. Aiunt & clauis in pedibus mederi tritū
 in urina. Culices suffitu necare. Item muscas. Et anisum aduersus scorpiones ex uino bibi-
 tur: a Pythagora inter pauca laudatum siue crudum siue decoctum. Item uiride aridū ue-
 omnibus quæ coniunguntur: quæq̄ intinguntur desideratum. Panis etiam crustis inferiori-
 bus subditū. Sagis quoq̄ addit. Cū amaris nucib⁹ uina cōmedat. Quin ipsum oris halitū.
 iucundiores facit. Feroremq̄ to lit manducatum matutinis cū smyrneo & melle exiguo.
 Mox uino collutum multum iuniorem præstat. In somnia leuat suspensum in puluino ut
 dormientes olfaciant. Appetentiam ciborum præstat: quando id quoq̄ inter artificia deli-
 cie fecere: ex quo labor desit cibos poscere. Ob has causas quidam anicetum id uocauere
 Laudatissimū est creticū. Proximū ægyptium. Hoc ligustici uicem præstat in cōdimentis.
 Dolores capitis leuigat suffitu naribus. Epiphoris oculorū radicē eius tusam imponit lol-
 las. Ipsum cum croco pari modo & uino: & per se tritum cū polenta ad magnas fluxiones
 extrahendaq̄ si quæ in oculis inciderint. Nariū quoq̄ cardines consumit illitū ex aqua. se-
 dat anginas cum melle & hysope ex aceto gargarizātū. Auribus infunditur eum rosaceo
 Thoracis pituitas purgat tostū: cum melle sumptū melius. Cū acetabulo anisi nubes ama-
 ras. l. purgatas tere in melle ad tussim. Facillime uero anisi drachme tres: papaueris duæ mi-
 scentur melle ad fabæ magnitudinē: & ternis diebus sumuntur. Præcipuū autē ructus. Ideo
 inflationibus stomachi & intestinorū torminibus & coeliacis medet. Singultus & olfactum
 decoctū potū p̄ inhet. Foliis decoctis digerit cruditates succus decocti. Ipsum cū apio ol-
 factū sternutamēta inhihet. Potū sōnū cōcitat. Calculos poluit. Vomitiones cohibet: & præ-
 cordioz tumoz & pectoz uitis. Nervis quoq̄ qbus succinātū est corpus utilissimū. Pro-
 dest eius & capitis doloribus instillari succū cū oleo decocti. Nō aliud utilius uetri & inte-
 stinis putat. Ideo dysentericis & tenasimis dat tostū. Aliqui addūt & opii pilulis in die ter-
 nis lupini magnitudine & in uini cyato dilutis. Dieuclēs & ad lūborū dolores succo usus
 est. Semē hydropicis & coeliacis dedit tritū cū menta. Verū & radicē ad renes. Dariū herba
 rius parturiētibus ex eo cataplasma iposuit cū apio. Item uuluarū dolori. Deditq̄ bibendū
 cū anero parturiētibus. Phreneticis quoq̄ illinūt recens cū polēta. Sic & infantibus comi-
 tale uitū: ut cōtractiones sentiētibus. Pythagoras quidē nō corripit uiuo comitiali in ma-
 nu habētes. Ideoq̄ q̄ plurimū domi serendū. Parere quoq̄ facilius olfantes: Et statim a ptu-
 dandū potui polēta aspersa. Sosimenes cōtra oēs duritias ex aceto usus est. Eo & cōtra las-
 situdines in oleo decoquēs addito nitro. Semine eius potio lassitudinis auxiliū uiatoribus
 spopōdit. Heraclides ad inflationes stomachi semē tribus digyris cū castorei obolis duo-
 bus ex mulso dedit. Similiter ad uetris aut intestinorum inflationes. Et ortopnoicis quod
 ternis digyris phēderit feminis: tantū dē hyoscyami cū lacte asinino. Multi uomituris ace-
 tabula eius & folia lauri decē trita in aqua bibēda inter cōnā suadent. Stragulationes uul-
 uæ si mādūcētur: & linatur calidū: uel si bibat cū castoreo in aceto & melle sedat. Vertigi-
 nes a partu cū semine cucumeris & lini pari mēsurā trinū digytorū uini albi tribus cyathis
 discurit. Cleopolemus ad quartanas trinis digyris feminis anisi & fœniculi usus est in ace-
 to & mellis cyatho uno. Lenit articulares morbos cū amaris nucibus illitū. Sūt & qui aspi-
 dum uenenis aduersari naturam eius putet. Vrinā ciet. Stim cohibet. Venerem stimulat

LIBER.

Cum uino fudorem leniter præstat. Vestes quoque a tineis defendit. Efficacius semper recens & quo niger. Stomacho tamen inutile est præterquam inflato.

De aneto & sagapenio: & de papauere albo & nigro: & quomodo succus hærbarum colligendus est: & de opio. Ca. XVIII.

Netum quoque rufus mouet: & tormina sedat. Aluum sistit. Epiphoris radices illinum tur. ex aqua uel uino. singultus cohibet semen feruens olfatū. sumptū ex aqua sedat cruditates. Cini eius uua in faucibus leuat. Oculos & geniturā hebetat. Sagapenium quod apud nos gignit in totū trāsmarino alienat. Illud enī ammoniaci lachrymæ simile sagapenion uocat. Prodest laterū & pectoris doloribus: cū uulsi: tussibus ueteribus: excretionibusque: pectoriorū tumoribus. sanat & uertigines: tremulos: opistoronicos: lyenes lumbos: perfrictiones. Datur & olfactandū ex aceto in strangulatu uulua. Cæteris & potu dat & cū oleo infricat. Prodest & cōtra mala medicamēta. Papaueris satui diximus genera & sponte nascētis alia promissimus: sed satui albi calix ipse tenet & bibitur somni causa. semē elephantis medetur. E nigro papauere sapor gignitur scapo in ciso: ut Diagoras suadet cū turgescit: ut lollas cū deflorescit hora diei sereni: hoc est cū ros in eo exaruerit. Incidi iubent sub capite & calice. Nec in alio genere ipsum inciditur caput. Succus & hic hærba cuiusque lana excipitur. Aut si exiguus est ungue pollicis ut lactucis: & postero die magis quod inaruit. Papaueris uero largus defatur: & in pastillos tritus in umbra siccatur uō ui sopori fertur. Licet uerū si copiosior hauriatur: etiā mortifera per sōnū opio uocant. sic seminus interem ptū. Licini Cecinae priorū uiri patrē in hispania baiulicū quā ualido ipatibilibus odiū uitæ fecisse. Item plerisque alios. Qua de causa magna cōcertatio extitit. Diagoras & Erasistratus in totū dānare: & ut mortiferū infundi uerātes. Præterea quā uisui noceret. Addidit andron: ideo nō protinus excæcari eo quā adulterat alexadrino. sed postea usus eius nō ipso batus est medicamēto nobili: quod acidio uocant: semine quoque eius trito in pastillos & lacte utitur ad somnū. Item ad capitis dolores cū rosaceo. Cum his aurium dolori instillatur. Podagris illinitur cū lacte mulierū. sic & foliis ipsis utitur ad sacros ignes. Item uulnera cum aceto. Ego tamen damnauerim collyriis addi. Multoque magis quas uocant lexi pyretas quasque periticas & cæliacas. Nigrum tamen in cœliacis uino datur. satium omen magis rotundat capitis. Ad siluestris logum ac pusillum: & ad omnes effectus ualentius. Decoquitur & bibitur contra uigilias: eadēque aqua fouet ora. Optimū in siccis: & ibi ratio pluit. Cū capita ipsa & folia decoquuntur: succus meconium uocatur: multum opio ignauior. Experimentum opii est primum in odore. Sincerū enim perpeti nō mos est. Dein in lucernis: ut pura luceat flāma aut extinctum demū oleat. Quæ in fucato nō eueniunt. Accedit quoque difficilius: & crebro extinguitur. Est sinceri experimentum: & in aqua quia nebula innat. Fictum in posca coit. Sed maxime mirū æstiuo sole deprehendit. Sincerum enim sudat: & se diluit: donec succo recenti simile fiat. Mnesides optime seruari putat hyoscyami semine adiecto. Alii in faba. De empractico & ceratice: & glaucio siue palio: & heraclio: siue aphro: & de diacodio. Ca. XIX.

Nter satia est & siluestria medium genus quod nisi inaruisset sponte nasceretur. Rhiam uocauimus & empracticū. Quidam id decreptum protinus cum toto calice manduntur. Aluum exinanium capit quoque decocta. In uinitribus heminis pota solum faciunt. Siluestrium unum genus ceraticū uocant: nigrum cubitali altitudine: radice crassa & corticosa: caulico inflexo ut cornicula. Folia minora & tenuiora quæ cæteris siluestribus: semē exile. Tempestiuū est menstruis. Aluum purgat dimidio acetabulo in mullo. Folia trita cum oleo argemmas iumentorum sanant. Radix acetabuli mensura cocta in duobus sextariis ad dimidias datur ad lumborū uitia & iocineris. Carbūculis medetur ex melle folia. Quidam hoc genus glautium uocant alii paralion. Nascitur enim in afflatu maris aut nitroso. Alterum est in siluestribus generibus heraclion: uocatur ab aliis aphron. Foliis in procul intuearis speciem passerum præsentantibus: radice in summa terræ cute: semine spumoso. Ex hoc lina splendorem trahunt æstate. Tunditur in pila comitalibus morbis acetabuli mensura seminis in uino albo. uonitiones enim facit. Medicamēto quod diacodion & asteriace uocatur utilissimum. Fit autem huius papaueris aut cuiuscunque siluestris capitibus. cxx. in aquæ cælestis sextariis tribus biduo maceratis: in eadēque decoctis: deinde siccatis: iterūque cū melle decoctis ad dimidias partes uapore tenui. Addidit postea

dragmas senas croci: hypocistidis: thuris acacia: & passii cretici sextariū. Hac ostentatione simplex quidē & antica illa salubritas papauere & melle constat. De tithymalo & archelio: & porculacha siue peplio: & coriandro & de atriplici. Ca. XX.

Ertiū genus est tithymalon: maceona uocat: alii archalion: folio seui: albo: capite magnitudinis fabæ. Colligitur uua florēte. Siccā in umbra. Semē potū purgat aluū dimidio acceptabulo i mulso. Cuiuscūq; autē papaueris caput uiride uel siccū illitū epiphoras oculorū lenit. Opiū ex uino meraculo si prius detur scorp onū icibus resistit. Aliqui hoc tātū nigro tribuūt si capita eius uel folia terant. Est & porculaca quāpeplio uocant: nō multū satiuo efficacior. Cuius memorabiles usus traduntur. Sagittarū uenena & serpētū hemorrhoidū & præsigiū restringi: pro cibo sumpta & pelagis iposita extrahit. Itē hyosciamao potō e passioq; expresso succo. Cū ipsa nō est: semē eius simili effectu pdest. Resistit & aquarū uitii: capitis dolor: ulcenbusq; in uino tusa & iposita. Reliqua ulcera cōmāducata cū melle sanat. sic & infantium cerebro iponitur: umbilicoq; prociديو. In epiphorīs uero oīum frōte tēponibusq; cū polenta. sed ipsi oculis e lacte & melle. Eadē si prociديو prodest oculis: foliis tritis cū corticibus fabæ. Pusulis cū polenta & sale & aceto ac cæra. & ulcera oris tumorēq; gingiuarū cōmanducata cruda sedat. Item dētrūm dolores. Tonillarum ulcera succus decoctæ. Quidā adiecere paulum murræ. Nā & mobiles dentes stabilie cōmanducata. Cruditates sedat: uocēq; firmat: & sitim arceat. Cervicis dolores cū galla & lini semine pari mēsurā sedat. Māmarū uitia cū melle aut cimolia creta salutaris & spuriosus semine cum melle hausto. Stomachū in acetarīs sumpta corroborat. Ardentibus febribus imponitur cum polenta. & alias manducata refrigerat etiā intestina. Vomitiones sistit. Dysenteria & uomitis datur ex aceto uel bibitur cum cumino. Tenasimis autē cocta & comicialibus cibo uel potu pdest. Purgationibus mulierum acetabuli mēsurā in sapa Podagris calidis cum sale illita & sacro igni. succus eius potus renes iuuat ac ucticas. Ventris animalia pellit. Ad uulnerum dolores ex oleo cum polenta imponitur. Neruorum duricias emollit. Metrodorus qui epitomēton rhizitōmūmēnō scripsit: purgationib; a paru dandā censuit. Venereū inhibet: uenerisq; sōnia. Prætorii uiri pater est hyspaniæ princeps. quem scio propter impatibiles uue morbos radicē eius filo suspensam e collo gerere: præterq; in balneis: & ita liberatū incōmodo omni. Quin etiā inueni apud auctores: caput inde litū distillationē toto anno nō sentire. Oculos tamē hebetare putatur. Coriandrū inter siluestria nō inuenitur. Præciديو tamē esse cōstat statim ægyptiū. Valet cōtra serpētūm genus unum: quod amphibenas uocant: potū impositūq;. Sanat & alia uulnera. Epinyctidas pustulas tritū sic & oēs tumores collectionesq; cum melle aut uua passa. Panos uero ex aceto tritū. Seminis grana tria in tertianis deuorari iubēt aliqui ante accessione. Velpura illini fronti. Sunt qui & ante solis ortum cervicalibus subiici efficaciter putent. Vis magna ad refrigerandos ardores uiridi. Vlcera quoq; quæ serpunt sanat cū melle uel uua passa. Item testes: ambusta carbunculos: aures cum lacte mulieris epiphoras oculorum neruis & intestinorum fluctiones. Semen ex aqua potum bibitur in choleris cum ruta. Pellit animalia interancorum cum mali punici sicco & oleo semen potum. Xenocrates tradit rē miram: si uera est. Menstrua contineri uno die: si unum granum biberint fœminæ: biduo si duo: & totidē diebus quot grana sumserint. M. Var. coriandro subtrito cū aceto carnem incorrupta æstate seruari putat. Atriplex & siluestre est & satiuū accusatū a Pythagora tāq; faceret hydropicos morbosq; regio & pallorē. Coquitur difficilime: ac ne in hortis quidem iuxta id nasci quicq; nisi languidum cupauit. Addidere Dyonsius & Diocles plurimos gigni ex eo morbos. Nec nisi mutata sæpius aqua coquendū. Stomacho cōtrariū esse Lentigines & papulas gignere. Miror quare difficulter in italia id nasci tradident solum Smyneus. Hippocrates uuluarū uitiiis id infundi cū beta. Lycus neapolitanus contra cantharidas bibendum dedit. Panos furūculos in epientes: duricias omnes uel cocto uel crudo utiliter illini putat. Itē ignē sacrum cū melle aceto nitroq;. Similiter podagris. Vngues scabros detrahē dicitur sine ulcere. Sunt qui in morbo regio dent semē eius cum melle. Arterias & tonsillas nitro addito perfrient. Alium moueant. Cocto aut per se aut cū malua aut lenticula concitantes uomitiones. Siluestri capillos tingunt: & ad supradicta utuntur medicina. De malua malope. & althea: & lapatic: & oxilapato: & hydrolapato & bippolapato: & bubalapato. Ca. XXI.

LIBER.

Cōtrario in magnis laudibus malua est utraq; & satiuā & siluestris. Duo genera earum amplitudine folij discernuntur. Maiorem græci malopen uocat in satiuis. Alterā ab emollendo uentre dictā putant malachen. E siluestribus cui grande foliū & radices albæ althea uocat ab excellētia effectus a quibusdā aristalthea. Oe solū in quo seruntur pinguius faciūt. Huic cōtra oēs aculeatos ictus efficacior uis præcipue scorpionum uesparū: similiūq; & muris aranei. Quin & trita cū oleo qualibet earū puncti ante uel habet eas nō feriūtur. Foliū ipositu scorpionibus torpore affert. Valēt & cōtra uenena. Aculeos oīs extrahūt illitæ crudæ aut cū anetho pota. Decocta uero cū radice sua leporis marini uenena restringūt: Et ne quidā dicūt si uomat. De eisde mira & alia tradūtur. Sed maxime si quottidie quis succi ex qualibet earū sorbeat cyathū dimidiū oībus morbis cariturū. Vlcera manantia in capite sanant. In urina putrefactæ lichenas. Et ulcera oris cū melle. Radix decocta fures capitis & dentiū mobilitates. Eius quæ unū caulē habet radice circa dentē qui doleat perunge: donec desinat dolor. Eadē strumas & parotidas panosq; addita hoīs salua purgat citra uulnus. Semen in uino nigro potū a pituita & nauēis liberat. Radix māmarū uitis occurrit adaligata in lana nigra. Tussim in lacte cocta & sorbitionis mō supra quīs diebus emēdat. Stomacho utiles Sex. Niger dicit. Olympiades thebanus abortiuas esse cū adipe anseris. Aliqui purgari fœminas foliis earū manū plenā mēsurā in oleo & uino sumptis. Vtq; cōstat parturientes folijs substratis celerius solui. Protinus a partu reuocāda: ne uulua sequatur. Dant & succū bibedū parturiētibus ieiuniis in uino decocta hemina. Quin & semē tritū adaligāt brachio genitale nō cōtinētū. Adeoq; ea ueneri nā scitū: ut semē unicaulis aspersum cubitali fœminarū auiditates augere ad infinitum Xenocrates tradat. Itē tres radices iuxta adaligatas. Tenasmo & dysentericis utilissimæ in fundi. Item fœdis uitis: uel si foueant. Melancholicis quoq; succus dat cyatis ternis tepidus. Et insaniētibus quater uis. Decocte comitialibus heminae succi. Hic & calculosis & inflatōne & torminibus aut opistotonico laborātibus tepidus illiniē. Et sacris ignibus & ambustis decocta in oleū imponūtur. Et ad uulnerū ipetus cruda cū pane Succus decoctæ neruis pdest: & uesciæ: & intestinorū rosionibus. Vuluas & cibo & infusiōe mollit est oleo. Succus decoctæ pori meatus suauis facit. Arthæ in oībus supradictis efficacior radix: pæcipue cōuulsis ruptisq;. Cocta in aqua aluū sistit. Ex uino albo strumas & parotidas & māmarū inflatōnes: & panos in uino decocta & illita tollūt. Eadē arida in lacte decocta quilibet perniciosæ tussi citissime medētur. Hippocrates uulneratis sitientibusq; defectu sanguinis radicis decoctæ succū bibedū dedit. Et eam uulneribus cū melle & resina. Item conuulsis: luxatis: tumētibus: & musculis: uernis: articulis imposuit. Et astmaticis ac dysentericis in uino bibendū dedit. Mirū aquā radice ea addita addensari sub diuio: atq; elatescere. Efficacior autē quo recētiōr. Nec lapatiū dissimiles effectus habet. Est autē siluestre: quod alii oxalidē appellāt satiuo proximū: folijs aquosis: colore beræ candidæ: radice minima. Nō stri uero rumicē alii lapatiū cantherinū ad strumas cū axungia efficacissimū. Est & alterum genus fere oxylapaton uocat. Satiuo idē similis: & acutiora habet folia ac rubriora: nō nisi in paludibus nascēs. Sunt qui hydrolapaton tradūt in aqua natū. Est & aliud hippolapaton maius satiuo: candidiusq; ac spissius. Siluestria scorpionū ictibus medētur & ferire phibent habētes. Radix aceto decocta si coles succus detibus auxiliat. Si uero bibatur morbo regio. Semē stomachi inextricabilia uitia sanat. Hippolapati radices priuatim uugues scarabrosos detrahūt. Dysentericos semen duabus dragmis in uino potū liberat. Oxylapati semen lotū in aqua cælesti sanguinē prodest reiciētibus. Adiecta acacia lentis magnitudine prodest. Præstātillos pastillos faciūt ex folijs & radice addito mīro & iure anguino. In usu aceto diluūt. Sed satiuū in epiphoris oculorū illinūt frōtibz. Radice cheriās & lepra curāt. In uino uero decocta strumas & perotidas & calculos. Poto uino & lyenes. Coeliacos æque & dysentericos & tenasmos. Ex eadēq; oīa efficacius. Ius lapati & ructus facit: & urinae nam ciet: & caliginē oculorū discutit. Item pruritū corporis in solā balnearū additū: aut p̄us ipsum illitū sine oleo. Firmat & cōmanducata radix dentes. Eadē decocta cū uino sistit aluū. Folia soluunt adiecto sale. Adiecit Solon neq; ut omittamus bulpaton: radicis tātū altitudine differens est. & erga dysentericos efficacis effectus potū ex uino.

De sinapis tribus generibus: & marrubio: & serpillio: & sisymbrio: siue thymbræo & de lini semine: & blito.

Ca.

XXI.

Inapis cuius in sativis tria genera dixim⁹. Pythagoras principatū habere ex iis quod
 rum sublime vis feratur iudicavit: quā nō aliud magis in nares & cerebrū penetret.
 Ad serpentiū ictus & scorpionū tritū cū aceto illinitur. Fungorum uenena discutit.
 Cōtra pituitā tenet in ore donec liqueat: aut gargarizat cū aqua mulla. Ad dētiū dolorē
 mādatur. Ad uūā gargarizat cū aceto & melle: stomacho utilissimū cōtra oīa uicia pulmo-
 nibusq³. Excretionēs faciles facit in cibo sumptū. Datur & suspiriosis. Itē comitialibus te-
 pidum cū succo cucumerū. Sēsus atq³ sternutamēta capitis purgat. Aluū mollit. Mēstrua
 & urinā ciet. Et hydropicis iponit. Cū fico & cumino tusum ternis partibus comitali mor-
 bo. Et uuluarū cōuersionē suffitū excitat odore aceto mixto. Itē lethargicos. Adiciū cor-
 dylon. est autē semē ex sese. & si uehementior somnus lethargicos praxmat. cruribus aut etiā
 capiti illinitur cū fico & aceto. Veteres dolores thoracis lumborū: coxēdicū: humerū: & in
 quacūq³ parte corporis ex alto uicia extrahēda sunt: illitū caustica ui cūmēdat pustulas faci-
 endo. Aut in magna duritia sine fico impositū: uel si uehementior uertigo timeatur per du-
 plices pānos. Utunt ad alopetias cum rubrica: pforas: lepras: phthirias: lithānicos: opisto-
 thonicos. Iungūt quoq³ scabras genas aut cū gallica inter oculos cū melle. Succusq³ tribus
 modis exprimit in fictili: calefitq³ in eo in sole modice. Exit & e cauliculo succus liētus
 qui ita cū induruit: dētiū dolori medet. Semē ac rapis cū imaduere: musto cōteritur. Ma-
 nusq³ plene mensura forbētur ad firmādas fauces: stomachum: oculos: caput. sensusq³ oēs.
 Mulierū etiā lassitudines saluberrimo genere medicinā. Calculos quoq³ discutit potū ex
 aceto. Illinōtur & liuoribus sugillatq³ cum melle & adipe anserino aut cera cypria. Fit &
 oleū ex semine mādēfacto in oleo expressoq³: quo utūtur ad neruorū rigores: lumborumq³
 & coxēdicū perfrictiones. Sinapis naturā effectusq³ eodē habere traditur ad archa inter sil-
 uas intacta cortice planioie sub ipsa coma nascēs. Marrubium pleriq³ inter primas hēbas
 cōmēdauere: quē græci prasion uocant: alii linostrophon: nō nulli philopoda: aut philoca-
 res: notius q³ ut iudicandū sit. Huius folia semēq³ cōcrita profunt cōtra serpētes: pētorū
 & lateris dolores: tussim ueterē. Et iis qui sanguinē eiiciūt eximie utile: scapis eius cū pani-
 co aqua decoctis: ut asperitas succi mitiget. Imponit strumis cū adipe. Sūt qui uiridis semē
 q³ tū duobus digitis capiāt cū faris pugillo decoctū addito exiguo olei & salis forbere ier-
 iunos ad tussim iubeāt. Alii nihil cōparāt. In eadē causa marubii & foeniculi succi & sexta-
 rios ternos expressis decoctisq³ ad sextarios duos: cū addito mellis sextatio rursus deco-
 ctō ad sextarios duos: si coclearii mēsurā in die forbeat in aquā cyato. Et uiriliū uitiis tu-
 sum cū melle mire prodest. Lichenas purgat ex aceto. Ruptis cōuulsis spasmātū neruis sa-
 lutare. Potū aluū soluit cū sale & aceto. Itē mēstrua & secūdas mulierū. Arida farina cum
 melle ad tussim sicca efficacissimā est. Itē ad cancrenas & pterygia. Succus uero articulis &
 naribus: & morbo regio: minuēdeq³ bili cū melle prodest. Item contra uenena inter pauca
 potēs. Ipsa herba stomachū & excretionēs pētoris purgat. Cū iride & melle urinā ciet.
 Cauēda tamē exulceratā uestice & renū uitiis. Dictiur succus claritatē oculorū adiuuare.
 Castor marrubii duo genera tradit. Nigrū: & quod magis probat candidū. In ouum inane
 succū adiciit iis: ipsumq³ ouū infundit melle æquis portionibus tepēfactū: uomicas rumpe-
 re: purgare: perfanare pmittens illitis etiā uulneribus a cane factis tusa cū exungia uete-
 ri. Serpillum a serpēdo putant dictū. Quod in siluestri euenit: in petris maxime. Satiūū
 nō serpit: sed ad palmi altitudinem increscit. Pinguius uolūtariū & candidioribus foliis &
 ramis: aduersus serpētes efficax maxime cenchrin & scolopēdras terrestres ac marinas: Et
 scorpiones decoctis in uino ramis foliisq³. Fugat & odore: cōmunis si uratur. Et contra ma-
 rinorum uenena præcipue ualeat. Capitis doloribus decoctum in aceto illinitur temporib⁹
 ac fronti cum rosaceo. Item phreneticis: lethargicis: contra tormina: & urinæ difficultatem
 anginas: uomitiones: dragmis quattuor datur. Ex aqua bibitur & ad iocinerum dolores. fo-
 lia obolis quaternor dantur ad lyncē ex aceto. Ad cruentas excretionēs teritur in ciathis
 duobus aceti & mellis. Sisymbrium siluestre a quibusdā thymbreum appellatum: pedali
 non amplius altitudine: quod in riguis nascitur simile nasturtio est. Atrū efficax aduersus
 aculeata animalia: ut sunt carbonēs & similia. Quod in siccō ortum adoratum est. inferi-
 tur coronis angustiore folio. Sedant utraq³ capitis dolorē. Item epihoras: ut Pilinus tra-
 dit. Alii panem addunt. Alii per se decoquunt in uina. Sanat & epinyētidas: cutisq³ uicia in
 facie mulierū intra quartum diem noctibus impositum diebusq³ detractum. Vomitiones

LIBER.

singultus: tormina: stomachi dissolutiones cohibet siue in cibo sumptū: siue in succo potū. Nō edēdū grauidis: nisi mortuo cōceptu. Quippe etiā impositū eiicit. Mouet urinā cū uino potū. Siluestre & calculos. Quos uigilate opus sit excitat in infusum capiti cū aceto. Lini semen cū aliis quidē in usu est. Et per se mulierū cutis uitia emendat in facie. Oculorū aciem succo adiuvat. Epiphoras cū thure & aqua aut cū myrrha. Cū uino sedat parotidas. Cū melle aut adipe aut cera stomachi solutiones in spersum polēte modo. Anginas in aqua & oleo decoctū: & cū aniso illitū. torref ut aluū sistat. Coeliacis & dysentericis imponitur ex aceto. Ad iocineris dolores estur cum uua passa. & ad phtphisin utilissime. semine fiunt & eligmata. Musculorū neruorū: articulorū: ceruicū duricias: crebri mēbranas mitigat farina seminis nitro aut sale aut cinere additis. Eadē cū fico itē cōcoquit ac malarat. Cum radice uero cucumeris siluestris extrahit quacūq; corpori inherent. sic & fracta ossa. Serpere ulcus in uino decocta prohibet. Eruptiones pituitæ cū melle emendat. Vngues scabros cū pari modo nasturtii. Et restiū uitia & ramices cū resina & murra: & cācrenas ex aqua. stomachi dolores cū feno græco sextariis utriq; decoctis in aqua mulla. Intestinorū & thoracis perniciofa uitia clystere in oleo & melle. Blitū iners uidetur ac sine sapore aut acrimonia ulla. Vnde cōuitiū foem nis apud Menādrū faciūt mariti. stomacho inutile est. uētrē adeo turbat: ut cholera faciat aliquibus. dicit tāmē aduersus scorpiones potū e uino prodesse. & clauis pedū illini itē lyenibus & temporū dolori ex oleo. Hippocrates menstrua sisti eo cū bo putat. De mēu & fœniculo: & hyppomaratio uel myrsēneo: & canabī: & de furula & carduis: Ca. XXIII.

Eu in italia non nisi a medicis feritur: & iis admodū paucis. Duo genera eius. Nobis m sius athamantichū uocant illi ab athemante inuentum. Hi quomā laudatissimū in athemante reperiatur: foliis aniso simile: & caule aliquādo bipedali: radicib; multis & obnigris: quibusdā altissimis. Minus rursū q̄ illud alterū. Ciet urinā in aqua potum radice trita uel decocta. Inflationes stomachi mire discutit. Itē tormina & uesicæ uitia. Vuluarūq; articulis cū melle. Infantibus cū apio illitū imo uētri urinas mouet. Fœniculum nō bilita uere serpētes: gustatu ut diximus senectam exuendo oculorūq; acie succo eius reficiendo. Vnde intellectum est hominum quoq; caliginem præcipue eo releuari. Colligitur hoc caule turgescēte. In sole siccat. Inungitur ex melle. Vbiq; hoc est. Laudatissimum tamen in hiberia & lachrymis fit & ex semine recenti. Fit etiā & radicibus prima germinatione incisis. Est & in hoc genere siluestre: quod alii hyppomarathron: alii myrsēneū uocant: foliis maioribus: gustu acriore: procerius: brachiali crassitudine: radice candida. Nasctur i calidis: sed saxosis. Diocles & aliud hyppomarathi genus tradit: longo & anguloso folio: semine coriandri. Medicinæ in satiuo ad scorpionū ictus & serpentū semine in uino potu Succus & auribus instillatur: uermiculosq; in iis necat. Id ipsum condimentis prope cūmbus inseritur. Oxyptoris etiā apissime. Quin & crustis subditur panis. Semē stomachū dissolutū astringit uel in febris sumptū. Nauseā ex aqua tritū sedat. Pulmonibus & iocineribus laudatissimū. Ventre sistit cū modice sumitur. Urinā excitat. Et tormina mitigat totum decoctum. Lactisq; defectu potum mamas replet. Radix cū prisa sumpta renes purgat siue decocto succo: siue semine sumpto. Prodest & hydropicis radix ex uino cocta. Item cōuulsis illinuntur folia tumoribus. Ardentes ex aceto calculos uesicæ pellit. Genituræ abundantia quoquomodo haustum facit. Verēdis amicissimū: siue ad fouendum radice cum uino cocta: siue contrita in oleo illitum. Multi tumoribus & sugillatis cum cera illinunt. Et radice in succo uel cum melle contra canis morsum utitur. Et contra multipedem ex uino. Hippomarathron ad oīa uehementius Calculos p̄cipue pellit. Prodest uesicæ cū uino leui: & fœminarū mēstruis. Efficacius in eo semē q̄ radix. Modus in utroq; quod duob; digyis trito addit in portionē. Petriclus qui ophiaca scripsit & Micon qui rhizotomenā aduersus serpētes nihil hyppomarathro efficacius putauere. sane & nicāder non in nouissimis posuit. Canabis in siluis primū nata est: nigriore folio & asperiore. semē eius extinguere geniturā uiroū dicitur. Succus ex eo uermiculos aurū & quodcūq; intrauerit eiicit: sed cū dolore capitis. Tātāq; uis ei est ut aquæ ifusa coagulare eā dicat. & iō iumētorū aluo succurrit pota i aq. Radix cōtractos articulos emollit in aq cocta. Itē podagras & similes ipetus. Ambustis cruda illiniē: sed sæpius mutat: priusq; arefcat. Ferula semen simile aneto habet. Quæ ab imo caule diuidit a cacumine fœmina putat. Caulis edunt decocti.

Commendaturque musto ac melle. Stomacho utiles. Sint plures sumpti: capitis dolores faciunt. Radix denarii potere in uini cyathis duobus bibitur aduersus serpentes. Et ipsa radix imponitur. Sic & torminibus medetur. Ex oleo autem & aceto contra sudores immodicos uel in febris proficit. Succus ferulæ aluū soluit fabæ magnitudine deuoratusque. E uiridi ferula ramusculus utilis est ad omnia ea uitia. Ad sanguinē sistendū decem grana seminis bibuntur in uino trita uel medulla. Sunt qui comitialibus morbis dandū putat luna quarta sexta septima ligulæ mensura. Natura ferularū murenis infestissima est. Tacta siquidē ea moriuntur. Castor radice succū & oculorū claritati cōferre multū putauit. Et de carduorum satu inter hortensia diximus. Quapropter & medicinā ex eis non differam. Siluestriū genera sunt duo. Vnū fruticosius a terra statim. Alterū unicaule crassius. Vtriq; folia pauca: spinosa: mucicatis cacuminib⁹. Sed alter florē purpureū mittit inter medios aculeos celeriter canescentē: & abeuntē cū aura. Scolimon græci uocant. Hic anteq̃ floreat contusus atq; expressus illito succo alopecias replet. Radix cuiusq; ex aqua decocta potatoribus sitim facere narratur. Stomachū corroborat. Et uului: si credim⁹ etiā cōferre aliquid tradit ut mares gignatur. Ita n. Chierias atheniēsis scripsit: & Glaucias qui circa carduos diligētissimus uidetur. Manducatus carduus hic odorē cōmendat oris.

Confectio tyriacæ cōpositio medicaminis Antiohi Ca. XXIII.

Ed ante discessum ab hortētib⁹ unā compositionē ex iis clarissimā subtexem⁹ aduersus uenenata animalia: incisam lapide uersib⁹ in limine ædis Aesculapii. Serpili duum denariorū pōdus. Opopanacis & milii tantundē singulorū. Trifolii pondus denarii. Anethi & fœniculi seminis & anisi & ami & apii denariorū senū ex singulis generibus. Erui farinæ duodecim. Hæc cusa cribrata ꝑ uino quantū possit excellenti digerūtur in pastillos: uictoriatī pōdere. Ex iis singuli dātur ex uini mixti cyathi: ternis. Hactyriachæ magnus rex Antiochus aduersus omnia uenena usus traditur.

CALII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER XXI.

PROEMIVM.

De natura florū & coronamentorū. De mira florum uarietate. Ca. I.

N HORTIS SERI ET CORONAMENTA IVSSIT CATO in enarrabili florum maxime subtilitate: quādo nulli potest facilius esse loqui q̃ rerū naturæ pingere lasciuienti præsertim & in magno gaudio fertilitatis tam uarie ludenti. Quippe reliqua usus alimentiq; gratia genuit. iō q̃ sæcula annosq; tribuit iis. Flores uero odoresq; de die in diē gignit. Magna ut palā est admonitione hominū: quæ spectantissime floreat cetera terrime marcescere. Sed ne pictura quidem sufficiente imagini colorū reddendæ: mixturaq; uarietati siue alterni atq; multiplices inter se uestantur: siue priuatis generū funiculis in orbē: in obliquū in ambitū: quædā coronæ per coronas currunt.

De strophiole serito: & qui primū flores miscere cœperit: & quando primum corolla inuenta uel appellata & quare. Ca. II.

Enuicioribus utebantur antiqui: strophia appellantes: unde nata strophiole. Quin & uocabulū ipsum tarde inde cōmunicatum est inter sacra tantū & bellicos honores coronis suū nomē uindicantibus. Cū uero a floribus fierent serita a serendo seruit appellabatur. Quod apud græcos quoq; nō adeo antiquitus placuit. Arborū enī ramis coronari in sacris certaminibus mos erat primo. Postea uariari cœptū mixtura uersicolores. Floccūq; inuicē odores coloresq; accēdere Sicione ingenio Pualis pictoris atq; Glyceæ coronariæ dilectæ admodū illicū opa eius pictura imitaretur: adinuenit: & illa. prouocans uariaret. Effertq; certam: artis ac naturæ. Quales etiā nūc extāt artificis illi? tabellæ: atq; in primis appellata stephanoplocos qua pinxit ipsam. Idq; factū est post olympiadem centessimam. Sic coronis e floribus receptis paulo mox subire quæ uocantur ægyptiæ: ac deinde hyberniæ: tum cum terra flores negat: ramento e cornibus tincto. Paulatimq; & romæ subrepit appellatio corollis inter initia propter gracilitatem nominatis: mox & corollariis: postq; e lamina zerca tenui in a purata aut in argentata dabantur.

LIBER.

Quis primū coronā foliis aureis & argenteis dedit & de honore coronarū apud antiquos.
& de Scipionis honore: & de pascilibus coronis & Cleopatraz reginaz facta. Ca. III.

Rafus diues primus argento auroq; folia imitatus ludis suis coronas dedit. Acces-
serunt quoq; & lēnisci: quos adiici ipsarum coronarum honos erat propter heru-
scas quibus iungi nisi aurei non dedebant. Puri diu fuere ii. Celare eos primū insti-
tuit. P. Claudius pulcher: bratteasq; etiā Phylirz dedit. Semper tamen auctoritas uel ludis
cro quasitarum fuit. Namq; ad certamina in circum per ludos & ipsi descendebant: & ser-
uos suos quosq; mittebant. Inde alia. xii. tabularū lex. Qui coronā parit. Ipse pecuniamue
eius. Virtutis ergo arguitur: quā serui equiue meruissent. Pecuniā partam lege dici nemo
dubitauit. Quis ergo honos? ut ipsi mortuo parentibusq; eius dum intus positus esset for-
tis ue ferretur: sine fraude esset imposita. Alias in usu promiscuo ne ludicraz quidē erant:
ingenisq; iis seueritatis. L. Fuluius argentarius bello punico secūdo cum corona rosacea i-
ter diu e pergula sua in forum prospexisse dictus: ex auctoritate senatus in carcerē adduc-
tus non ante finē belli emissus est. P. Mutianus cum demptā Marfye coronam e floribus
capiti suo imposuisset: atq; ob id duci eū in uincula triūuiri iussissent: appellauit Tri. Pleh-
nec intercessere illi aliter q̄ athenis: ubi comes fabundi iuuenes ante meridiē conuentus sa-
pientū quoq; doctrinaz frequētabant. Apud nos exemplū licentiaz huius non est aliud q̄ si-
lia Diui Augusti: cuius luxuria noctibus coronatū Martiam littere illius describunt. Flo-
rum quidē populus ro. honore Scipioni tantū adhibuit. Suario cognominabatur: propter
similitudinē Suarii cuiusdam negociatoris. Ob id erat in tribunatu plebei admodum gra-
tus: dignusq; africanorum familia. Nec ei fuit in bonis funeris impenza. Asses ergo contū-
lit populus: ac funus elocauit: quaq; parte ferebatur: flores e prospectu omni sparsit. Et iā
tunc coronaz deorū honos erant. Et larium publicorum priuatorūq; & sepulchrorū & ma-
nium. Summaq; auctoritas pascili coronaz: fuciles saliorū sacris inuenimus & solēnes cōnas.
Trāsiere deinde ad rosalia. Eoq; luxuria processit: ut nō esset gratia nisi mero folio. Subri-
libus mox petitis ab india aut ultra indos. Laudatissimū quidem habetur e nardi folio eas
dari aut ueste serica uersicolores unguētis madidas. Hunc habet nouissime exitū luxuria
feminarum. Et apud grācos quidem de coronis priuatim scripsere Mnestheus atq; Calli-
machus medici q̄ nocerent capiti: quomā & in hoc est aliqua ualitudinis portio. In potu at-
q; hylaritate præcipue odorū ui surripiente fallaciter solertiā. Nāq; scelerata Cleopatra
apparatu belli acciaci gratificationē ipsius reginaz Antonio timēte: nec nisi p̄gustatos ci-
bos sumentē fertur ab ore eius iussisse extremis coronaz floribus ueneno illitis. Ipsaq; capi-
ti imposita. Mox procedēte hylaritate inuitauit Antoniū ut coronas biberēt. Quis istas di-
meret insidias? Ergo cōcerpta in syphū incipienti haurire opposita manu en ego sum inq̄
illa care Antoni: quā tu noua prægustantiū diligentia caues: ideo mihi si possim sine te ui-
uere occasio & ratio adest. Inde eductam e custodia bibere iussit: illico expirantē. De coro-
nis extra supra dictos scripsit. Theophrastus apud grācos. Ex nostris autē inscribere ali-
qui libros antologicon. Flores uero persecutus est nemo q̄ equidem inueniam. Nec nōs
nunc: scilicet coronas nectemus. Id enim friuolum est. sed de floribus quaz uidebuntur di-
gna memorabilibus. Paucissima genera nostri coronamentorum inter hortensia nouere: ac
p̄ uolans rosasq; tñ.

De rosa in coronis: & de generibus eius: & ubi feratur.

Ca.

III.

Osa nascitur spina uerius q̄ frutice: in cibo quoq; proueniens. Illic etiam iucundi
odoris quis angust. Germinat omnis primo inclusa granato cortice. Quo mox in-
tumescente & in uirides alabastrōs fastigato paulatim rubescens dehiscit ac sese
pandit in calicis medio sui stantis cōplexa luteos apices. usus eius in coronis prope nuni-
mus est. Oleo maceratur. Idq; iam a troianis tēporibus Homero teste. Preterea in unguē-
ta transit ut diximus. Per se medicas artes præbet. Emplastris atq; collyriis imponitur mor-
daci subtilitate. Menfarum etiam delitiis inungendis minime noxia. Contra genera eius
nostri fecere celeberrima: prenestinam & campanā. Addidere alii milesiam: cuius sit arden-
tissimus colos non excedentis duodena folia. Proximam ei trachiniam: minus rubentem.
Mox alabandicam uiliorem: albicatibus foliis. Vilissimam uero pluribus uel minutissimā
spinofam. Differunt enim multitudine foliorum: asperitate: leuore: colore: odore. Paucissi-
ma quina folia: ac deinde numerosiora. Cum sit genus eius quam centifoliam uocāt. quaz

est in campania Italiae. Graeciae uero circa philippos. Sed ibi non sue terrae puentu. Paeus namque modos in uicino fere est: numerosis foliis ac paruis. Vnde accola: transferentes cōserunt ipsaq; plantatōe pficiunt. Nō autem talis odoratissima est. Hec cui latissimū maximumq; folium. Breuiterq; indicū est odoris scabricia corticis. Cepio Tyberii. Caesaris principatu negauit centifolia in coronis addi: praeferq; extremos uelut ad cardines: nec odore nec specie pbabilem. Est & quae graeca appellata nostris a graecis lichnys: nō nisi in humidis locis pueniens: nec unq; excedens quāq; folia: uolae magnitudine: odore nullo. Est & alia graecula appellata: cōuolutis foliorum paniculis: nechiscēs nisi manu coacta: semperq; nascenti similibus: latissimis foliis. Alia funditur e caule maluaceo: folia oleacea habēs. Muscetio uocāt. Atq; inter has media magnitudine autūnalis: quam coroneolam uocāt oēs: sine odore. Coroneola in rubro nata tot modis adulteratur. Et alias uera quoq; plurimum sola praeualeat Cyrenis odoratissima est. Ideoq; ibi unguentū pulcherrimū. Carthagine hispania hyeme quoq; tota. praecox. Refert & celi temperies. Quibusdā enim annis minus odorata puenit. Praeterea magis locis oibus siccis. q̄ humidis odoratio. Seri nec pinguibus uult: nec argilosis locis: nec riguis. cōtenta raris. Propriaq; ruderatū agrum amat. Praecox cāpana. Sera milefia. Nouissime tamē definit preneitina. Fodiunt altius q̄ fruges: leuius q̄ uites. Tardissime pueniunt semine: quod in ipso cortice est sub ipso flore opertum lanugine. Ob id potius caule cōciso inferuntur & ocellis radicis: ut harundo. Vnum genus inferitur pallidae spinosae lōgissimis uirgis inque folia: quae a graecula altera est. Omni autem recisione atq; uestione proficit. Translatione quoq; ut uitis optime ocisimeq; puenit. Surculis quaternum digyrorum lōgitudine aut ampliore post uergiliarum occasum fata. Dein per fauonum translata: pedatibus interuallis: crebroq; circūfossa. Qui praecocem faciunt pedali circa radicē scrobe aqua calida infundunt germinare incipiente calice.

De lilio trita genera: & ratione ea inferendi.

Ca. V.

Illi in rosa nobilitate proximum est: & quadā cognatione unguenti oleiq; lilion appellatur. Et ipositu etiam maxime rosas decet: medio prouentu earum incipiens. Nec uilis florum excellitas maior. Interdū cubitorū trium. Languido si tūper collo: & nō sufficiente capitis oneri. Candor eius eximius. Foliis foris strinatis: & ab angustis in latitudinē paulatim sese laxantibus effigie calathi. Resupinis per ambitū labris. Tenuiq; folio & semine stantibus in medio crocis. Ita odor colorq; duplex: ut alius calicis: alius staminis: differentia angusta. In unguētū uero olei quae usu folia nō spernunt. Est flos nō dissimilis illi in herba quam cōuoluulū uocāt. nascens per fruteta: nullo odore: nec crocis itus candore tantum referens: ac ueluti rudimentum naturae lilia facere cōdiscens. Alba lilia iidem omnibus modis ferunt quibus rosa. Et hoc amplius lachryma sua ut hyposelinum. Nihilq; ē foecūdus. Vnde radice quinq; genos saepe emittente bulbos. Est & rubēs liliū: qd̄ graeci crynō uocāt. alii florē eius cynorhodon. Laudatissimum in antiochia & laodicea syriae mox in phaselide. Quartū locū optinet in Italia nascens. Sunt & purpurea lilia: aliquando gemino caule: carnosiore tantū radice: maiorisq; bulbi: sed unius. Narcisum uocant huius alterū genus flore cādido: calice purpureo: differentia liliis ē & haec q; narcisis folia in radice sunt: pbatissimis in lyciae montibus. Tertio generi cetera eadē: Calix herbaceus: oēs serotini. Post arcturū enim florent: ac p̄ equinoctiū autūnum. Inuenta est in iis & rō inferēdi mō strificis hoium ingeniis. Colligunt namq; mense iulio scapi arescentes: liliaq; suspendunt in fumo. Dei nudatibus se nodulis in faece nigri uini uel graeci mēse martio macerant ut colorem accipiant: atq; ita in scrobiculis seruuntur heminis faecis circūfusus. Sic fiunt purpurea lilia: mirūq; ita tingi aliquid ut nascatur infectum.

De uiolis & de calta & de baccare & combreto.

Iolis honos pximus. Earū plura genera. Purpureae: luteae: albae: platis oēs ut olus fau. Ex iis uero quae spōte apricis & macris locis pueniūt: purpureae latiore folio statim ab radice carnosae exeūt: foliaq; graeco noīe a ceteris discernūt: appellata: ita ut ab iis hyacinthina uestis. Sed satius maxima auctoritas luteis: genera iis tusculana & quae marina appellat. Folio aliquāto latiore: sed minus odorato. In totū uero sine odore: minus folio calathiana munus autūni: ceterae ueris. Proxima ei calta ē cōcolori amplitudine Vincit nūero folioz marinā quāq; folia nō excedēt. Eadē odore supat. Est enī grauis calta. Nō leuior ei quā scopa regiā appellat: quāq; folia eius oleāt: nō flores. Baccari quoq; radicia

LIBER.

tantū odoratē ē: a quibusdā nardū rusticū appellatū. Vnguēta ex ea radice fieri solita apud antiquos Aristophanes priscae comediae poeta testis est. Vnde quidā errore falso barbari / cam eā appellabāt. Odor est ei cinamomo p̄ximus. Gracili solo nec humidopuenit. Similli / mum ei cōbretū appellatur: foliorū exilitate usq; in fila extenuata: & p̄terius q̄ baccar. Nāc hāc sunt tātū: sed eorū quoq; error corrigēdus est: qui baccar rusticū nardū appellauere. Est enī alia hāerba sic cognominata: quā greci asaron uocat: cuius speciem figuratq; dixim⁹ in nardi generibus. Quinimo asaron inuenio uocitari: quoniā in coronas nō addatur. Crocū siluestre optimū serere in italia minime expedit: ad scrupula usq; singula areis decoq̄n tibns. Seritur radicis bulbo. Satiū latus maiusq; & nitidius: sed multo leuius degenerans. Sed ubiq; nec fœcundū etiā cyrenis: ubiq; semp flores laudatissimi. Prima nobilitas cilicio croco: & ibi in corico mōte. Dein lycio mōte olympo. Mox cēturipino siciliā. Aliqui phlegræo secundū locū dedere. Adulteratur nihil æque. Probatio sinceri ipso sita manu crepat ueluti fragile. Humidū enim quod euenit adulteratōe sedet. Alterapbatio si manu plata ad ora leniter faciē oculosq; mordeat. Et p̄ se genus satiui blandissimū uulgo: cū sit medio cre: deliacō uocat. Cōtra cyrenaico uitiū: quod omni croco nigrius ē: & celerrime marcescit. Optimū ubiq; quod pinguisimū & breuib; capillis. Pessimū uero est quod situm redolet. Mutianus auctor est in lyciāno septimo aut octauo transferri in locū subactū: atq; ita degeneras renouari. Vfus eius in coronis nūq;. Hāerba enim est folio angusto pene i capillatū modum: Sed uino mire cōgruit: p̄cipue dulci tritū ad theatra replēda. Floret uergiliā: occasu paucis diebus folio qui florem expellit. Viret bruma & colligitur. Sic catur umbrā melius etiā hyberna. Carnotā & illi radix: uiuaciorq; q̄ ceteris. Gaudet calcari: & atteri pede: percundōq; melius puenit. Ideo iuxta semitas ac fontes lætissimū. De floribus antiquis: & de odoramentorum diuersitate: & saluica: & polio. Cap. VII.

Romanis temporibus ei iam erat honos. Et hos certe flores Homerus tris laudat lo- / ton: crocon: hyacinthum. Omnium odoramentorum atq; adeo hāerbarū differentia est in colore: & odore: & succo. Odorator sapor raro ulli nō amarus. E contrario dul- / cia raro odorata. Itaq; & uina odoratiora mustis. Siluestria magis omnia satiuis. Quorūdā odor suauior & longinquo: propius admotus hebetatur ut uiolā. Rosa recens a longinquo olet: sicca propius. Omnis autē uerno tempore acrior: & matutinis. Quicquid ad meridia nas horas diei uergit hebetatur. Nouella quoq; uetustis minus odorata. Acerrimus tamen odor omnium æstate media. Rosa & crocum odoratiora cum serenis diebus leguntur. Et omnia in calidis magis q̄ in frigidis. In ægypto tamē minime odorati flores: quia nebulosus & roscidus aer est a nilo flumine. Quorūdā suauitati grauitas inest. Quādā cū uirent non olent propter humorem nimium: ut buceros quod est fœnogracū. Acutus odor nō omni- / num sine succo est: ut uiolā rosā: croco. Quæ uero ex cautis succo carent: eorum omnium odor grauis: ut in lilio utriusq; generis. Ambrotonū & amaracus acres habēt odores. Quo- / rūdā flos tantū iucūdus: reliquæ partes ignauæ: ut uiolā ac rosā Hortēsiūm odoratissima quæ sicca: ut ruta: mēta: apiū: & quæ in siccis nascuntur. Quādā uetustate odoratiora: ut co- / ronea: eadēq; decerpta quā in suis radicibus. Quādā uero non nisi defracta: aut ex attritu- / olet. Alia nō nisi detracto cortice. Quādā uero nō nisi iusta: sicut thura myrrhæq;. Flores triti omnes amariore quā intacti. Aliqua arida diutius odorē cōtinent ut melilotos. Quæ- / dā locū ipsum odoratiore faciūt: ut iris. Quæ & arborē totā cuiuscūq; radices attigūt. Hæc- / peris noctu magis olet: inde nomie iumeto. Animalium nullū odoratū: nisi de pantheris q̄- / quā dictū est si credimus. Illa quoq; nō obmittenda differētia odoramentorū multa nihil p̄- / tinere ad coronamēta: ut irin: atq; saluicā: quāquā nobilissimi sit odoris utraq;. Sed iris ra- / dice tantū cōmēdatur: unguentis aut medicinæ nascēs. Laudatissima i illyrico. Et ibi quoq; nō maritimis sed i siluestrib; drinonis & natrone. Proxima in macedonia. Laudatissima hāc & cādicans. Et ex illis tertiū locū habet africana amplissima inter omnes: gustūq; ama- / rissima. Illyrica quoq; duorū generū ē. Raphanitis a similitudine: quæ & melior. Rizonomof subruffa. Optima quæ sternuramēta tactu mouet. Caulē habet cubitalē: & rectū. Floret di- / uersi coloris specie: sicut arquis celestis unde nomē. Nō i probat & pisidica. Et fossuri tri- / bus ante mēsisbus multa aqua circūfusa hoc ueluti placameto terræ blandiuntur circū scri- / tā mucrone gladio ut triplici: & cū legerint eā protinus i cælū attollūt. Natura est feruens. Tractataq; pustulas abusti mō facit. P̄cipit ante oīa ut casti legāt. Terebīes nō sicca mō

uerū & in terra celerime sentit. Optimū antea irinū leucade & elide ferebatur. Iapidē enī & feritur. Nūc e paphilia. Sed ciliū maxie laudat: atq; e septentrionib⁹. Salūca foliosa qdē ē sed breuis: & quæ necti nō possit. Radici numerosæ cohæret. Hærbæ uerius quā flos: densa ueluti manu pressa: breuiterq; cespes sui generis. Pānonia hæc gignit & norica: alpiūq; apri ca urbiū eporredia tāta suauitatis ut metallū eē cœperit. Vestib⁹ iterponi eā gratissimum. Sic & apud græcos polion hærbā inelytā Musci & Hesiodi laudibus: ad oīa utilē prædicant. Superq; cætera ad famā et dignitatis. Prorsusq; mirā: si mō ut tradūt: folia eius mane cā dida. meridie purpurea: sole occidente cerulea aspiciuntur. Duo genera eius cāpestre ma ius. Siluestre quod minus ē. Quidā teucrion uocant. Folia canis hominis similia: a radice p tinus nūquā palmo altiora. Et de odoratis floribus satis dictum: in quibus unguenta uicif se naturam gaudent.

De uestium amulatiōe cū floribus & amarato & chrysocome siue crysiti. Ca. VIII.

Vxuria uestibus quo p̄ prouocauit eos flores: qui colore cōmēdatur. Hos animad uerō tres esse principales. Vnū in croco qui in roris micat. Gratiū nihil traditur aspectu: & in purpuras tyrias dibaphasq; ac laconicas. Aliū amethystō qui uiola: & ipse in purpureū quēq; hyacithinū appellauimus. Genera enī tractamus in spēs multas sese spargētia. Tertius est qui pprie conchylī intelligitur multis modis. Vnus in heliotropio & in aliquo ex his plerūq; saturator. Alius in malua ad purpurā inclinās. Alius in uiola se rotina cōchyliorū uegetissima. Paria nūc cōponuntur: & natura atq; luxuria depugnante. Lucei uideo honorē antiquissimū in nuptialibus flāmeis torū foeminis cōcessū. Et fortassis ideo nō numerari inter principales: hoc ē comunes marib⁹ ac foeminis: quoniā societas pri cipatum dedit. Amarato nō dubie uincimur. Est autē spica purpurea uerius quā flos aliquis & ipse sine odore. Mirūq; in eo: gaudere decerpi: & letius renasci. Prouenit augusto mēse. Durat in autūnum. Alexandrino palma: qui decerptus asseruatur. Mirūq; postq; defece re cuncti flores madefactus aqua reuiuiscit: & hybernas coronas facit. Sūma eius natura ino mine est appellato quoniā nō marcescit. In nomine ē & cyani colos. Item holochrysi. Om nes autē hi flores nō fuere in usu Alexandri magni ætate: quoniā p̄ximā morte eius au ctiores siluere de illis. Quo manifestū est postea placuisse. A græci tamē repertos quis dubi tet? nō aliter italia usurpate nomina illorū. At Hercules petilio ipsa nomē iposuit autūna licitica uepresq; nascenti. Et tamē colorē cōmendat qui est rosæ siluestri. Folia parua quina. Mirūq; in eo flore inflecticacumine & nō nisi retorto folio nasci paruo calice ac uersicolo ri luteum semē includente. Luteus & bellio pastillicatibus quinquagen: sgnis babulis corona tur. Pratenfes hi flores: ac sine usu: & ideo pleriq; sine nominibus. Quin & his ipsis alia alii uocabula imponūt. Dhrysocome siue chrysis nō habet latinā appellationē. Palmi altitudi ne ē: comatibus fulgore auri corib⁹: radice nigra ex austero dulci. In petrosis opacisq; na scens. De honore coronarū & cyclamio & meliloto & trifolio tria genera ei⁹. Ca. IX.

T fere pactis colorū celeberrimus transeat ratio ad eas coronas quæ uarietate sola placent. Duo earum genera quomodo aliæ flore cōstāt: aliæ folio. Florē esse dixē rim genistas. Nāq; & iis decerpitur luteus Itē rhododendrō. Itē zizippa: quæ & cap padocia uocat. Isq; odoratus similisq; olearū floribus. In ueprib⁹ nascitur cyclamnium: de quo plura alias. Flos eius colossinus in coronas admittitur. Folia milacis & hederæ in coro namentū se dedere. Coronæq; earū optinent principatū. De quibus in fruticū loco abun de diximus. Sunt & alia genera nominibus græcis indicanda: quia nostris maiore ex parte nomē dare iis defuit cura. Et plerq; eorū in exteris terris nascunt nobis tamē consecrata: quoniā de natura sermo nō de italia est. Ergo in coronamenta folio uenere melothron: spi ron: triganon: cneron: quod casiam Higinus uocat. Et qu p̄ cunilaginē: coniza: melisophil lon: quod apiastrū: melilotō: quod fertulā cāpanā uocat. Est enī in cāpania italie laudatissi ma a græcis in unio: mox chalcidica & cretica ubicūq; uero asperis & siluestribus nata. Co ronas ex hac antiquitus factitatas indicio est nomē fertulæ quod occupauit. Odor eius cro co uicinus est & flos: ipsa cana. Placet maxime foliis breuissimis atq; pinguiissimis. Folio co ronat & trifoliū. Tria eius genera. Niphantes uocant græci. Alii asphaltion maiore folio quo utuntur coronarii. Alterum acuto oxytriphillon. Tertium ex omnibus munitissimū Inter hæc neruosi cauliculi quibusdā: ut marathro: hippomarathro myophano. Utuntur & ferulis & corimbis: & hederæ flore purpureo. Est & in alio genere earū siluestribus rosas si

LIBER.

nilis. E in iis quoq; colos tātū delectat. Odor autē abest. Et cneoriduo genera nigri atq; ei didi. Hoc & odoratum. Ramosa ambo. Florent post æquinoctium autūni.

De origano & thymo & melle attico: & conyza: & louis flore & helenio: & ambrotono: & leucantemo.

Ca. X.

Oridem & origano in coronamētis species. Alterius. n. nullū semen. Id autem cui odor est ereticū uocatur. Totidem & thymi: candidū ac nigricans. Floret autē circa solstitia: cū & apes decerpūt. Et auguriū mellis est. Prouetū enī sperant apiariū large florente eo. Lædiē imbribus amittitq; florem. Semē thymi nō potest deprehendi: cū origani perq; minutū nō tamē fallat. Sed quid interest id oculasse naturā. In flore ipso itel ligitur: sacroq; eo nascitur. Quid nō tentauere homines? Mellis attici in toto orbe sūma la us existimatur. Ergo translaturū est ex attica thymū: & uix flore (uti docem?) satū. Sed alia ratio naturā obstitit: nō durante attico thymo: nisi in afflatu maris fratur. Erat quidē hæc opinio antiqua in omni thymo. Ideoq; nō nasci in arcadia. Tunc oleam nō putabant gigni nisi intra trecenta stadia a mari. Thymis quidē nūc etiā lapideos campos in prouicia narbo nensū refertos scimus. Hoc pene solo redditu e longinquis regionibus pecudū milibus cō uenientibus ut thymo uescantur. Et conize duo genera in coronamentis: mas & fa mina. Differentia in folio. Tenuius femina & cōstrictius angustiusq; lambricatū maris & ramo sius. Flos quoq; magis spædet eius. Serotinus utriq; post æstutū. Mas odore grauior. Foe mina acrior. Et ideo cōtra bestiarum morsus aprior. Folia fa mina mellis odorem habent. Mascule radix a quibusdā libanotis appellatur: de qua diximus. Et tantū folio coronat lo uis flos: amaracus: hermerocalles: ambrotonum: helenium: silybrium: serpillū. Quia fur colosa rosa modo Colore tantūmodo placet louis flos. Odor abest sicut & illi qui græce phlox uocatur. Et ramis autem & folio odorata sunt excepta serpillio. Helenium e lachry mis. Helenæ dicitur natum. Et ideo in helena insula laudatissimum. Est autem frutex. hu mi. se spargens dodrantalibus ramulis: folio simili serpillio. Ambrotonum iucundi odoris est & grauis. Floret æstate. Flos aurei coloris. Vacuum spōte puenit. Cacumine suo se ppa gat. Seritur autem semine melius quā radice aut furculo. Semine quoq; nō sine negotio plantaria transferuntur. Sic & adonium. Vtrumq; æstate. Alsiola enim admodum sunt: & sole nimio leduntur. Sed ubi cōualuere ritu uitis fruticant. Ambrotono simile odore leu canthemum est flore albo. foliosum.

De amaraco uel fisco: & nyctegreto: & meliloto: & uiola alba: & codiamino & desilue stribus bulbis: & heliochrylo: & lychnis. & de hærbis citri mare.

Ca. XI.

Maracum diocles medicus & sicula gens appellauere quod ægyptus & syria sanū cum. Seritur utroq; genere & semine & ramo: uiuacius prædictis & odore melius.

Copiosum amaraco æque quā ambrotono semen. Sed amarotono radis una: & al te descendens: ceteris in summo teræ leuiter hærens. Reliquorum satio autumno fere icia piente: neonō & uere quibusdam locis: quæ umbragaudent & aqua ac fimo. Nyctegreton inter pauca miratus est Democritus. coloris ignei: foliis spinæ: nec a terra se attolentē: præ cipuanā pingedrosia narrat. Eruiit post æquinoctium uernum radicitus. Sicatur quæ ad lunam. xxx. diebus: ita lucens noctibus. Magos pthorumq; reges uti hac hærbæ ad uota sue scienda. Eandemq; uocari chenamychon: quoniam anseres a primo conspectu eius ex pa uescant. Ab aliis nyctipolon: quoniam e longinquo noctibus fulgeat. Melilotos ubiq; na scitur. Laudatissimum tamen in attica. Vbiunq; uero recens: nec candicans: & eroco q̄ simil lima. Quamquā in italia odoratio: & candida. Florum prima uer nuntiantium uiola alba. Tepidioribus uero locis etiam hyeme emicat. Postea quæ appellatur & purpurea. Proxi me flammæ: quæ & flos uocatur: siluestris dūtaxat. Codiaminō bis anno. uere & autūno. Aestates hyemesq; fugit. seriores supradictis aliquāto narcisus: & liliū trālmaria. Et in ita lia quidē ut diximus per rosam. Nam in græcia tardius etiam nū anemō e. Est autē hæc silue striū bulborum flos: aliq; q̄ quæ dicitur in medecinis. sequit oenāthe: melanthiū: ex sil uetribus helichrysos. Deinde alterum genus anemones quæ timonia uocatur. Post hanc gladiolus comitatus hyacinthis. Nouissima rosa. Eadem priā deficit: exceptus triua. Ca terum hyacinthis maxime durat: & uiola alba: & oenāthe. Sed hæc ita si deuulsa crebro rebileatur in feminibus. Nascitur locis tepidis. Odor idem qui germinantibus uuis. Atq; inde nomen. Hyacinthum comitatur fabula duplex: iustū prætere eius: qucm. Appolo di

lexerat: aut ex Aiakis cruore editi: ita discurrentibus uenis ut græcarū litterarum figura ea legatur inscripta. Helichrysos florem habet auro similem folium tenue: cauliculū quoque gracile: sed durum. Hoc coronare se magi unguenta sūmantur ex auro: quod apyrō uocant: ad gratiā quoque & uitæ gloria pertinere arbitrantur. Et uerni quidē flores hi sūt. Succedunt illis æstui lychnis: & iouis flos: & alterum genus liliū: Item typhon & amaracus. quæ phrygiū cognominat: sed maxime spectabilis pothos. Duo genera huius. Vnū cui flos hyacinthi est. Alterū candidius qui fere nascitur in tumulis quoniā fortius durat. Et iris æstiuo floreus: Abeunt & hi marcescūtque. Alii rursus subeunt autumno. Tertium genus liliū & crocus: & osirin in utroque genere: unū habes alterum odoratū: primis omnia hymbribus emicantia. Coronari quidē & spicæ flore utuntur. Quippe cum spinæ albæ cauliculi inter oblectamenta gulæ quoque cōdiantur. Hæc est trans maria ordo florum. In italia uiolis succedit rosa. Huic interuenit liliū. Rosam cylanus excipit: Cyanū amaranthus. Nam uincaperuica semper uiuet in modū lineæ foliis geniculatim circūdata. Topiaria hæc inopia tamē florū aliquando supplet. Hæc a græcis camedaphne uocatur. Vita longissima uiolæ albæ est trimatu. Ab eo tempore degenerat. Rosa & quinquenniū perfert nō recifa nec adusta. Illo enim modo iuuenescit. Diximus & terrā referre plurimum. Nā in ægypto sine odore hæc oīa. Tārcūq; myrtis odor præcipuus. Alicubi ēt binis mēsis antecedit germinatio omniū. Rosaria a fauonio fossa oportet ēt: iterūq; solstitio. Et id agēdū ut itra id tēpus purgata & purificata sit.

De cura apū: pabulo: & morbis earū: & remediis.

Ca.

XII.

Erum gortis coronamētisq; maxime aluearia & apes cōueniunt: res præcipui quæ uisus cōpendiūq; cū fauit. Harū ergo causa oportet serere thymū: apiastrum rosam uiolas: syliū: cetylum: fabā: erulium: cunilā: papauer: conizā: casia: melilotū: melissophyllū: cerinthe. Est autē cerinthe folio candido: incuruo cubitalis: capite cōcauo: mellis succū habēte. Horū florū auarissimæ sunt atq; etiā sinapis: quod miremur cū oliuæ florē ab iis nō attingi cōstat. Ideoque hanc arborē pcul esse melius sit: cum aliquas q̄ p̄xime feri conueniat: quæ & euolantium examina inuitent nec lōgius abire patiantur. Cornū quoque arborē caueri oportet. Nam flore eius degustato aluo cōcita moriuntur. Remediū sorbā cōfusam e melle præbere iis uel unā hominū: uel bouū: aut grana punici mali amīeo uīno cōsparsa. Et genitās circūscri alueariis gratissimū. Mirū est dignūq; memoratu de alimentis quod cōperi. Hostilia uicus abluitur pado. Huius inquilini pabulo circa deficiente iponūt nauibus aluearia: noctibusq; ad quā milia passuū cōtrario anime naues subuehūt. Egressæ luce apes: pastæq; ad naues quotidiē remeant: mutantes locum donec pōdere ipso pressis nauibus plena alueria intelligantur: reuēctisq; eximuntur mella.

De ueneno melle: & de remediis mellis uenenati: & mellis infani.

Ca.

XIII.

In hispania multis prouehunt simili de causa. Tantūq; pabulum refert: ut mella eū quoque uenenata fiant. Hieraclæ in pōto quibusdam annis perniciosissima existunt ab iisdem apibus facta. Nec dixere auctores e quibus floribus ea fierent. Nos tamē trademus quæ comperimus. Hæc est alba. Vexatio quidem iumentorū est: sed præcipue caprarum appellata ego lethron. Huius flore concipiunt noxium uirens aquoso uere marcescente. Ita fit ut non omnibus annis sentiat hoc malum. Venenati signa sunt q̄ orani no non densatur: q̄ color magis rutilius est: odor alienus sternutamenta protinus mouēs quod ponderosius innoxio. Qui edere abiciunt se humi refrigerationem quærentes. Nam & sudore diffiunt. Remedia sunt multa: quæ suis locis dicemus. Sed quoniam statim re præsentari aliqua in tantis insidiis oportet: mulsum uetus e melle optimo & ruta: salsamentum etiam si reiciantur sumpta crebro. Certumq; est id malum per excrementa ad canes ēt peruenire: similiterq; torqueri eos. Mulsum tamē ex eo inueteratum inocuum ē cōstat. Et feminarum cutem uullo melius emendari cum costo: fugillata & aloē. Aliud genus in eodem ponti situ uiget ex annona mellis: quod ab infania quam gignit mānomenon uocant. Id existimatur contrahi flore rododendri: quo scatent siluæ. Gensq; ea cum cæram in tributa romanis præster: mel quoniam exitiale est non uendit. Et in perside & in mauritania cæsariēsis getulia cōtermina massylis uenenati faui gignūt. Quidāq; a pte: quo nihil ēē facilius pōt: nisi q̄ liuore deprehēdūt. Quod sibi uoluisse naturā iis arbitremur insidiis ut ab iisdē apibus: nec oībus anis fierēt: aut nō totis fauis. Parū. n. erat genuisse rē i q̄ uenē nū facillimē daretur. Etiā nec hoc ipsa i melle tot animalibus dedit. Quid si uoluit nisi ut

xiii

LIBER.

cautiorem minusq; audum facere hominem. Non enim ipsi melli sed apibus iam cuspides dederat & quidem uenenatas. Remedium aduersus has utiq; nō differendo. Ergo malum succo aut foliorum hederæ perungi salutare est. Vel percussos eas bibere. Mirum tamē est uenena portantes ore fingentesq; ipsas non mori. Nisi q̄ illa domina rerum omniū hāc dedit repugnantia apibus. Sicut contra serpentes psyllis: marisq; inter homines.

De melle quod muscæ nō attingunt: & alueariis: & cura eorum si famem sentiunt apes: & quomodo cæra fiat. Ca. XIII.

Quid in creta miraculum mellis. Mons est carina nouē milia passuum ambitu. Intra quod spatium muscæ non reperiuntur. Natūq; ibi mel nusq; attingunt. Hoc experimento singulare medicamentis eligitur. Aluearia orientem æquinoctiale spectare conuenit: aquilonē euitent. Nec fauonium minus. Aluearia optima cortice. Secunda ferula. Tertia uimine. Multi ea & speculari lapide fecere: ut operantes intus spectarent. Circū lini aluearia fimo bubulo utilissimū. Operculum a tergo esse ambulatoriū: ut pperatus intrus sit p̄sper. Si magnus sit utarus alueariis puentus autē sterilis: ne operandi desperatione curā abiciant: id paulatim reduci oportet fallente operis incremento. Aluearia hyme stramento operiri crebro suffiri: maxime fimo bubulo. Cognatum hoc iis: & innascentes bestiolas necat: araneos: papilionēs: teredines: apesq; ipsas excitat. Et araneorum quidē exitū faciū. Papiionum maior pestis. Tollitur uero cū mature scit malua noctu inter lunio cælo sereno accensis lucernis ante alueos. In eam flammam sese ingerunt. Si cibus deesse sentiantur apibus: uas passas ficas uel ficosq; tufas ad fores earū posuisse conueiat. Item lanas trāstas madentes passio: aut defruto: aut aqua mulsā. Gallinarum etiam cruda carnes. Quibusdam etiam æstatibus iidem cibi præstandi: cum siccitas continua florum alimenta negat. Alueorum cum mele eximitur illini oportet exitus melisophyllo aut genista tritis: aut medi os alba uite præcingere: ne apes diffugiant. Vasa mellaria aut fauos. Lauari aqua præcipiūt. Hac decocta fieri saluberimum acutum. Cæra fit ex expressis fauis: sed ante purificatis aq; ac triduo in tenebris siccatis quarto die liquatis igni in nouo fictili aqua fauos tegere: tūc sporta collatis. Rursus in eadem olla coquitur cæra cum eadem aqua: excipiturq; alia frigida: uasis melle circumlitis. Optima quæ punica uocatur. Proxima quāmaxime fulua: odorisq; mellis pura. Natione autē pontica. Quam constare equidem minor iter uenenata mel la. Deinde cretica. Plurimum enim ex propoli habet: de qua diximus in natura apum. Post has corsica: quoniam ex buxo fit: & habere aliquantam uim medicaminis putatur. Punica fit hoc modo. Ventilatur sub diuo sæpius cæra fulua. Deinde feruet in aqua marina ex alto petita addito nitro. Inde singulis eligunt florem: id est candidissima quæq; transfundūturq; in uas quod exiguum marinæ habeat frigida. Et rursus marina decoquunt separati debine uas ipsum refrigerant. Et cum hæc ter fecere: uinacea crate sub diuo siccant sole lunari. Hoc enim candorem facit: si sic siccatur. Et ne liquefaciant protegunt tenuit litheo. Candidissima uero fit post insolationem etiamnum recocta. Punica medicinis utilissima. Nigrescit cæra addito chartarum cinere. Sicut anchusa admixta rubet. Varieq; i colores pigmentis trahitur ad reddendas similitudines & innumeros mortalium usus: parietumq; etiam & armorum tutelam. Cætera de melle apibusq; in natura earum dicta sunt. Et hortum quidem omnis fere ratio peracta est.

De herbis sponte nascentibus & aculeatis. Ca. XV.

Equuntur herbæ sponte nascentes: quibus plerūq; gentiū utuntur in cibis. Maximeq; ægyptus frugum fertilissima. Sed ut sola iis carere possit: tanta est ciborum ex herbis abundantia. In italia paucissimas houiimus. fraga: tantum: ruscum: babet marinam: babin hortensianā: quā aliqui aspagum gallicum uocant. Præter has pastinacam pratensem: lupum. salictariū: eaq; uerius oblectamēta q̄ cibos. In ægypto nobilissima est colocassia: quā cyano uocant aliqui. Hanc a nilo metunt: caule cum coctus est harenoso i mādendo. Thyrso autē qui inter folia emicat: spectabilis foliis latissimis etiam si arbores comperentur ad similitudinem eorum quæ p̄farta in nostris manibus uocamus. Adeoq; nil sui dōribus gaudet: ut implexis colocassie foliis i uariam speciem uasorum potare gratissimū habeant. Seritur iam hæc in italia. Et in ægypto proxima auctoritas cicorio ē: quā diximus feubum erraticū. Nasceitur post uergilias. Floret perticulatim. Radix ei lenta: quare etiā ad uincula utuntur illa. Antaliū longius a flumine nasceitur mespili magnitudine & rotundis

tate: sine nucleo: sine cortice: folio cyperi. Mandunt igni paratum. Mandūt & oerum: cui pauca folia minimaq; uerū radix magna. Aracinde quidem & aracos cū habeant radices ramosas ac multiplices: nec folium nec hārbā ullā: aut quicq; aliud supra terrā habēt. Reliqua uulgarum in cibo apud eos hārbārū nomina: condrialia: hypocaris: & caucaris: anteriscum: scandix: quæ ab aliis tragopogō foliis croco simillimis: pthenium: strichnū: corcorus. Et æq; noctio nascentis aphace: achinea: quā epithetron uocat: quæ nūq; floret. At e cōtrario aphace subinde marcescente flore emittit alium: tota hyeme toroq; uere usq; in æstatē. Multas præterea ignobiles habent. Sed maxime celebrat eniton italia: ignotā: ipsis aut oleo non cibo gratan. Hoc faciūt ex semine eius. Differentia prima siluestris & satina. Siluestriū duæ species. Vna mitior est simili caule tamē rigido: Itaq; & æolii antiqui utebantur. Exilis quā quidā atrastylda uocant. Semen eius candidum: & grande amarū. Altera irrutior torosiore caule: & qui pene humi serpat minuto semine. A cuculariū hæc est generis: quoniā distīguenda sunt & genera. Ergo quædā hārbārum spinosa sunt quædā sine spinis. Spinosa multa species. In totum spina ē alperagus: scorpio: nullum enim folium habet. Quædā spinosa foliata: ut carduus eryngion: glycyrrhizō: & urtica: lis enī oibus foliis aculeata mordacitas. Aliqua & secundū spinam habēt foliū: ut tribulus & ononis. Quædā i folio habēt & in caule ut phleōs: quod aliqui stoeben appellauere. Hypophes spinis geniculatum. Tributa proprietates quod & fructum spinosū habet. Ex omnibus iis generibus urtica maxime nocetur: acetabulis in flore purpureā lanuginē fundentibus sæpe altior quinis cubitis. Plures eius differentie. Siluestris quā fœminā uocant mitior. Et in siluestri quæ dicitur cania acior. Caule quoq; mordaci fimbriatis foliis. Quæ uero etiā odorē fundit herculanea uocatur. Semē omnibus copiosum: nigrū. Mirū sine ullis spinarum aculeis lanuginē ipsam esse noxiam: & tactu tantum leui pruritū pustulasq; cōfestim adusto similes existerē. Notū ē & remedium olei. Sed mordacitas nō protinus cū ipsa hārbā gignitur: nec nisi solibus roborata. Incipiens quidem ipsa nasci uere nō i grato: multis etiam religioso i cibo est ad pel lendos totius anni morbos. Siluestrium quoq; radix oēm carnē teneriorem facit simul cocta. Quæ inoxia est morsu carens aoniū uocatur. De scorpione dicemus iter medicas.

De carduo & helxine & tribulo & anchusa.

Ca.

XVI.

Ardus & folio & caule spinosas lanugines habet. Item acorna: leucacanthos: onopogon: helxine: scolimos. Cameleon in foliis nō habet aculeos. Est & illa differentia q; quidam in iis multicaulia ramosaq; sunt: ut carduus. Vno autem caule nec ramosū enidos. Quædam cacumine tantū spinosa sunt: ut cringili. Quædam æstate florent: ut atrastyli: helixinos. Scolimos quoq; floret sero & diu. Diacrona colore tantum ruffo distīnguitur: & pinguiore succo. Idem erata tractylis quoq; nisi cādidior esset: & nisi sanguineū succum funderet. Quæ de causā phonos uocatur a quibusdam: odore etiā grauis: sero maturescente semine: nec ante autū: q; id de omnibus spinosis dici possit. Verū omnia hæc & semine & radice nasci possunt. Scolimos carduorum generis ab iis distat q; radix eius uescendo est decocta. Mirū q; sine interuallo tota æstate aliud floret in eo genere: aliud concipit: aliud p̄urit. Aculei arefcente folio desinunt pungere. Helxime rara uisū est: neq; in omnibus terris est: radice foliosa: ex qua media ueluti malū extuberat. Cōtracta suaue olet. Huius uertey sūmus lachrymā cōtinet iucundi saporis acathicē mastice appellatā. Ectatos quoq; in sicilia tantū nascitur suæ proprietatis & ipsa. Cuius in terra serpunt caules e radice emissi lato folio & spinoso: caulesq; uocant castos. Nec fastidiūt i cibis inueteratos quoq; unū caulem rectum habēt: quē uocant tenica: eiusdem suauitatis: sed uegetatis impatiētē. Semen cilanuginis: quē pappō uocat: quo detractō ex cortice teneritas similis cerebro palmar: est: uocant ascalia. Tribulus nō nisi in palustribus nascitur. Dira res alibi. Iuxta nilū & strymonē amnea excipitur in cibis. Inclinator in uadū: folio ad effigiem ulmi: pediculo longō. At in reliquo orbe genera tria. Cicercula folia alteri aculeata. Hic & serius flore. Margisq; septa obsidet uillarū. Semen ei rotūdius: nigrū in siliqua. Alteri harenaceū. Spinosorum etiā aliud genus ononis. In ramis enī spinas hēt opposito folio rutæ simili. toto caule foliatum in modū coronæ sequitur a frugibus: aratro inimicū: niuaxq; præcipue. Aculeatarū caules aliquarum per terrā serpunt ut eius quam coropō uocant. Et ex diuerso stans: anchusa inficiendo signo carisq; radice apta. Est autem mitior iis anthemis: & philanthos: anemone: & aphace: caule foliato est: & crepis & lotos. Differentia foliorum & hic quæ & i

xiiii

LIBER.

arboribus breuitate pediculi ac lōgitudine: angustis ipsis foliorum: amplitudine: angulis: incisuris: odore: flore: Diuturnior hic quibusdā per partes florentibus ut ī ocimo: heliotropio: aphace: oenochyte.

De differentia hērbarum per folia: & quā hērbæ toto anno florent & hāstula regia: & pistana: & de gladiolo. Ca. XVII.

Vltis inter hęc æterna folia: sicut quibusdā arborū. In primisq; heliotropio: ad iāto. Aliud rufus spicatarum genus: ex quo est staminios: alopecu ros: selapros quam quidem ortygiā uocant: Alii plantaginē: de qua infra dicemus inter medicas. Pyralis ex iis. Alopecuros spicam hēt mollem & lanuginē densā: nō dissimile uulpinū caudis: unde ei & nomē. Proxima est ei & selepyros: nisi quod illa particulatī floret. Cicoriō & similia circa terrā folia habent germinātes ab radice post uergilias. Perditio quā & æolia gētes & ægyptii edunt nomē dedit auis id maxie eruēs. Crassas plurimasq; hēt radices. Itē orinthogale caule tenero: cādido semipedali radice bulbosa: molli tribus aut quattuor agnatis Coquitur ī pulre. Mirū lotō hērbā & egilopa nō nisi post annū e semīe suo nasci. Mira & anthemidis natura: qd a sūmo flore icipit: cū cæteræ oēs quæ particulatī florēt: ab ima fuit pte incipiāt. Notabile & ī lappa quæ adhærescit: quonā ī ipsa flos nascit: nō euident: sed itus occultus: & itra se germinat: uelut animalia quæ ī se pariūt. Itē circa opuntē opūtia ē hērbā ē hōi dulcis. Mirūq; e folio eius radicē fieri ac semina nasci. Lassine unū foliū hēt: sed ita iplicatū: ut plura uideāt. Cyndrilla amara ē: & acri ī radice succo. Amara & aphace: & q; pigris noīat: & ipsa toto āno florēs: nomē ei amaritudo iposuit. Notabilis & scylla crociq; natura: quæ cū oēs hērbæ foliū primū emittāt: moxq; ī caule rotūdē: ī iis caulis prior itel ligit q; foliū. Et in croco quidē flos ipellitur caule. In scylla uero caulis exit: deinde flos ex eo emergit. Eademq; & floret: ut diximus: tria tempora sationū ostendens. Bulborū generi quidā adnumerant & cypri hoc est gladioli radicē. Dulcis ea ē: & quæ decocta panē etiam gratiorem faciat: ponderosiorē simul subacta. Similis ē & quæ æstilon uocatur: gustu aspa. Cætere eiusdē generis folio differunt. Asphodelus oblongum & angustū hēt. Scylla latū & tractabile. Gladiolo simile nomini. Asphodelus mandit & semīe tosto: & bulbo. Sed hoc ī cinere tosto: de in sale & oleo addito. Præterea tuso cum ficis præcipua uoluptate ut uī detur Hesiodo. Traditur & ante portas uillarū satum remedio esse cōtra ueneficorū noxiā. Asphodeli mentionē & Homerus fecit. Radix eius nāpis modicis similis ē. Neq; alia numerosior: octoginta simul acutatis sæpe bulbis. Theophrastus & fere græci p̄cipēs q; Pythagoras caule eius cubitalem & sæpe duū cubitorum foliis porri siluestris antheriscō uocauere. Radicem uero id est bulbos asphodelon: nostri illud albucū uocant & asphodelum hastulā regiam. Ea est caulis acinosi. Eius duo genera faciunt. Albuco est scapus cubitalis: & amplius: purus: leuis. De quo Mago præcipit exitu mensis martii & initio aprilis cū floruerit: nondum semine eius intumescēte demetendū: findendosq; scapus: & quarto die ī solem proferendos. Ita siccatis manipulos faciendos. Item pistana dicit a græcis uocari quā inter uluas sagittam appellamus. Hanc ab idibus maii usq; ad finem octobris mensis decor ticari: atq; leui sole siccari iubet. Idem & gladiolum alterum quam cydiron uocant: & ipsū palustrem iulio mense secari iubet ad radicem: tertioque die in sole siccari: donec candidus fiat. Quotidie autem ante solem occidentem in tectum referri: quoniam palustribus descēdis nocturni rores noceant.

De iunco genera sex: & de cypero: & de medicamentis earum & de cypro: & odorato iunco. Ca. XVIII.

Imilia præcipit de iunco quē mariscon appellant: ad texendas tegetes: & ipsum iunco nio mense eximi ante iusum medium præcipiens. Cætera de siccādo eadem quæ de ulua suo loco diximus. Alterum genus iuncorum facit: quod marinū & a græcis oxyshoeon uocari inueni. Tria genera eius: acuti: sterilis: quem mare & oxyn græci uocant: reliqua fœminini ferentis semen nigrum: quem melancranin uocāt. Crassior hic & fruticosior. Magisq; etianum tertius qui uocatur holoschoenos. Ex iis melancranis sine aliis generibus nascitur. Oxy & holoschoenos eodem cespite. Vtilissimus ad utilia holoschoenos: quia mollis & carnosus est. Fert fructum uuarum cohærentium modo. Nascit aut is quem marem appellamus ex semetipso: cacumine in terrā defixo. Melancranis autē suo semine. Alioquin omnium radices omnibus annis intermoriuntur. Vfus ad massas maris

utilium nexu: elegantium lucernarum lumina præcipua medullæ amplitudine. Iuxta maritimas alpes tanta ut inciso ventre impleant pene nuciarum latitudinem. In ægypto uero citrborum longitudinem non alias utiliore. Quidam etiã unum genus faciunt. Iunci trianguli cyperum uocant. Multi enim non discernunt a cypro uicinitate nominis. nos distinguimus utrumq. Cypirus est gladiolus ut diximus radice bulbosa: laudatissimus in insulis cieta: dein naxo: & postea phœnice. Cretico candor odorq. uicinus nardo: naxio acrior: phœnicio exiguum spiras: nullus ægyptio Nam & ibi nascitur. Discutit duritias corporum. Iam enim remedia dicimus: quoniam & florum odorq. generi est magnus usus in medicina. Quod ad cypiron attinet. Apollodorum quidem sequimur qui negabat bibendum quãq. professus efficacissimum esse aduersus calculosos. Eo fortas fœminas quidẽ abortus facere non dubitat. Mirumq. tradit barbaros suffitũ huius hærbae excipientes ore lyenes consumere. Et non egredi domibus nisi ab hoc suffitu. Vegetiores enim firmioresq. sic etiam fieri. Interriginum & alarum uitii perfricationibusq. cũ oleo illitum non dubie mederi. Cyperos iuncus est qualiter diximus angulosus: iuxta terram candidus: cacumine niger: pinguisq. Folia ima porraceis exilia in cacumine minora. inter quæ est semina. Radix oliuæ nigrae similis: quã cum oblonga est cyperida uocant: magni in medicina usus. Laus cyperio prima hâmoniaco: secunda rhodio: tertia thracio: nouissima ægyptio quæ & confundit intellectum: quoniam & cypros ibi nascitur. Sed cypros durissima: uixq. spirans. Cæteris odor est ipsam nardum imitans. Est & per se indica hærba: quæ cyperis uocatur: gingiberis effigie: cõmanducata croci uini reddit. Cypero uis in medicina pilulo: thri. Illinitur pterigis: ulceribusq. genitaliũ: & quæ in humore sunt omnibus: sicut oris ulceribus. Radix aduersus serpentium ictus & scorpionũ præsertim remedio est. Vuluas aperit pota. Largiori tanta uis: expellit eas: urinã ciet & calculos: ob id utilissima hydropicis. Illinitur & ulceribus quæ serpunt: sed iis præcipua quæ in stomacho sunt ex uino uel aceto illita. Iunci radix in tribus heminis aquæ decocta ad tertias tussis medetur. Semen tostum & in aqua potum sistit aluum: & fœminarum menses: capitũq. dolores facit. At qui uocatur holoschoenos eius quæ proxima sunt radicis cõmanducantur aduersus arancorũ morbus. In ænio etiã unum iunci genus: quod tropicen uocant. Huius semine solum allit. Sed modum seruandum ne sapor fiat. Ob id & odorati iunci medicinae dicuntur: quoniam & in syria coele (ut suo loco rettulimus) nascitur. Laudatissimus ex nabathea iuncus cognomine theucitis. Proximus babiloniensis. Pessimus ex africa ac sine odore. Est autẽ rotundus uinose mordacitatis ad linguam. Sincerus in conficacão odorem rosæ emittit rubentibus fragmentis. Discutit inflationes. Ob id stomacho: utilis: bilẽq. & sanguinem reiciendibus. Singultus sedat. Ruetus mouet. Urinã ciet. Vesicæ medetur. Ad muliebres usus decoquitur. Opisthotonicis cum resina arida imponitur. Ex calfactoria uteros astringit: refrigerat. Vfus eius diuiditur in folia & flores. Capita foliorum pariterq. cãdide ungues uocantur. In flore autem aliud est semen: aliud capillus in capite: aliud cortex: aliud calix. Folium siccatur: aut tribus modis exprimitur. Per se cum unguine non detrahuntur. ibi enim humoris plurimũ. Aut cũ detractis unguibus reliqua pars aut oleo aut uino maceratur in sole uasis uitreis. Quidã & salẽ admiscet: & anchusam nonnulli: aut asphaltũ: aut iuncũ odoratũ: quia talis maxime prodest uulue ac dysentericis. Exprimitur eadẽ folia detractis unguibus trita per lintheũ spissum in arẽũ: uas leuiq. igni succus coquitur donec fiat crassitudo mellis. At hoc elegi oportet odoratissima quæq. folia. Ex rosa medicinae: & de lilio: & de narcisso: & ex uiola: & de baccare & combreo: & alaro.

Ca. XIX.

Inum quomodo fieret ex rosa diximus inter genera uini. Vfus succi ad aures oris ulcera gingiuas: consillas gargarizatus. Stomachũ uuluas: sedis uitia: capitis dolores: In febre per se uel cum aceto somnos: nausæas. Folia utuntur in calliplepharũ. E succis fœmina asperguntur. Epiphoras quoq. aridis leniunt. Flos sũũ facit. Inhibet fluxiones mulierũ maxime albas in posca potus. Et sanguinis excreationes. Stomachi quoq. dolores quãtũ in uini cyatis tribus. Semen iis optimũ crocinũ: nec anniculo uerustius: & i umbra siccatur. Nigrum inutile. Dentium dolori illinitur. Vricam ciet Stomacho imponitur. Ictũ igni sacro nõ ueteri. Naribus subduetũ caput purgat. Capita pota uetere & sanguinem sistũt. Ungues rosæ epiphoris salubres sunt. Vlcerã enĩ oculorũ rosa sordescit: præterq. in initis epiphoræ ita ut arida cũ pane interponat. Folia quidẽ uitii: stomachi: rosionibus

LIBER.

& uicis uentris & intestinorum: & præcordiis utilissima uel illita. Cibo quoque lapati modo condiuntur. Cauendus quoque in his situs celeriter insidens. Et aridis & expressis alijs usus Diaplasmata inde fiunt ad sudores coercendos. ita ut a balneis inarescat corpora: dein frigida abluantur. Siluestris cum adipe ursino alopecias mirifice emendat. Liliæ radices multis modis flores suum nobilitauere. Contra serpentium ictus ex uino potæ contra fungorum uenena. Propter clauos pedum in uino decoquuntur: tri duo quæ non soluuntur. Cum adipe aut oleo decoctæ pilos quoque adustis reddunt. Et muso potæ inutilem sanguinem cum aluo trahunt. Lyenig & ruptis uulsi profunt. Et menstruis foeminarum in uino decoctæ Impositæ cum melle nervis præcis medetur. Contra lichenas & lepras & furfures in facie emendant. Erugant corpora. folia in aceto cocta uulneribus imponuntur. Si testium in melle cum hyoscyamo & farina tritici. Samel illinitur igni sacro. Flos & folia ulcerum uetustati Succus qui flore expressus est: ab alijs mel uocatur: ab alijs syrium ad emolliendas uulvas sudoresque faciendos & suppurationes coquendas. Narcisi duo genera in usu medici recipiunt. Vnum purpureo flore: & alterum hærbaceum. Huc stomacho inutilem: Et ideo uonorum: aluos quoque soluentem: nervis inimicum: caput grauante. Et a narce narcisum dictum non a fabuloso puero. Vtriusque radis ut diximus mulsei saporis est. Ambustis potest cum exiguo melle. Sic & uulneribus & luxatis. Panis uero cum melle & auenæ farina: Sic & infixa corpori extrahit in polenta tritus: oleoque contusus. Medetur & lapide percussis. Purgat uulnera permixtus farina. Nigras utiligines emaculat. Ex hoc flore fit narcisinum oleum ad emolliendas ducijs. Calefacienda quæ alserint. Auribus est utilissimus: sed capitis dolores facit. Violæ siluestris sunt & satiuæ. Purpureæ refrigerant. Contra inflammationes illinuntur stomacho ardenti. Imponuntur & capiti in frôte. Oculorum priuati in epiphoris & sede procidente uulua ue. Et contra supurationes. Crapula & grauedines capitis impositis coronis olfactuque discutiunt. Anginas ex aqua potæ. Id quod purpureum est ex his comitalibus medetur: maxime pueris in aqua potum. Semen uiolæ scorpionibus aduersatur. Contra flos albae suppurata aperit: ipsa discutit. Et alba autem & lutea extenuant menstrua. Vrinam ciunt: Minor uis est recentibus. Ideoque aridis post annum utendum. Lutea dimidio cyato in aqua tribus menses trahit. Radices eius cum aceto illitæ sedant hæmorrhagias. Item podagram. Oculorum inflationes cum myrrha & croco. Folia cum melle purgant capitis ulcera. Cum cera rimas sedis. Et quæ in humidis sunt. Ex aceto uero collectiones sanant. Baccar in medicinae usu est. Aliqui ex nostris perpenfam uocant. Auxiliatur contra serpentes. Capitis dolores feruoreque. Item epiphoras. Mammis tumentibus a partu & egilopis incipientibusque ignibus sacris. Odor somnum gignit. Radicem decoctam bibere spartacis euerlis couulsis suspiriosis salutare est. In russi uetere radices eius tres quatuorue decoquuntur ad tertias partes. Hæcque potio mulieres ex abortu purgat. Laterum compunctiones tollit & uescicæ calculos. Tonditur cum dyaplasmata. Vestibus odoris gratia inferit. Combretum quod simile ei diximus tritum cum axungia uulnera mire sanant. Asarum iocinerum uicis salutare esse traditur: uncia sumptum in hemina mulsi mixti. Aluum purgat hellebori modo. hydropicis prodest & præcordiis uuluisque ac morbo regio. In mustum si addatur facit uinum utinis ciendis. Effoditur cum folia emittit. Siccatur in umbra. Situm celerrime sentit.

De nardo gallico: & de croco medicinae: & croco mago: & siri: & saliuca & holochryso: & chryfocome & meliloto. Ca. XX.

Quoniam quid in ut diximus nardum rusticum nominare radicem baccarise contexamus & gallici nardi remedia in hunc locum dilata cum disputarem de peregrinis arboribus. Ergo aduersus serpentes duabus drachmis in uiuo succurrit Inflationibus coli uel ex aqua uel ex uino. Item iocineris & renu suffusis felle. Et hydro picis per se uel cum absinthio. Siftit purgationes mulierum. Impetus uero eius quam phum eodem loco appellauimus. Radix datur potui trita uel decocta ad strangulationes uel pectoris dolores uel laterum. Menses quoque cit. Bibitur cum uino. crocum cum melle non soluitur: nulloque dulci. Facillime autem uino aut aqua Utilissimum in medicina. Adseruatur cornea pyxide. Discurrit inflammationes omnes quæ. Sed oculorum maxime ex ouo illitus. Vuluarum quoque stragular. Stomachi exulcerationes: pectoris & renu iocinorum: pulmonum: uescicarum: periculi inflammationi earum uehementer uile. Item tussi & pleureticis. Tollit & prurit. Vrinam cit.

XXI.

Qui crocum prius biberint crapulam non sentient. Ebrietati eo resistunt. Coronæ quoque ex eo mulcent ebrietatem. Sōnum facit. Caput leniter mouet. Tenerem stimulat. Flos ei igni sacro illinitur cum creta cimolia. Ipsum plurimis medicaminibus miscetur. Collyrio uni nomē dedit. Ex eo quoque expresso ungueto crocino: quod crocomigma appellat. Habet suas utilitates contra suffusiones oculorum. Urinas magis exalfacit quā crocum ipsum. Optimum quod gustatum saluā dentescit inficit. Iris ruffa melior quā candida. Infantibus eam circūligari salutare est. Dentientibus præcipua est & tussientibus: tinearū uero uitio laborantibus instillari. Cæteri effectus eius non multū a melle differunt. Vlcera purgat capitis præcipue. Suppurationes uereres. Aluum soluit duabus drachmis cum melle. Tussim tormina: inflationes pota. Lyenes ex aceto. Contra serpentium & araneorum morsus exposita ualeat. Contra scorpiones duarum drachmarū pondere in pane uel aqua sumitur. Contra eanum morsus ex oleo imponitur. Et contra perfricationes. Sic & neruorum doloribus. lumbis uero & coxendricibus cum resina illinitur. Vis ei cōcalfactoria. Naribus subducta ster nutamenta mouet. Caputque purgat. Dolori capitis cum coroneis malis aut struceis illinit. Crapulas quoque & ortopnoeas discutit. Vomitiones cit duobus obolis sumpta. Ossa fracta extrahit imposita cum melle. Ad paronychias farina eius utitur. Cum uino ad clauos uel uersucas. Triduoque non soluitur. Halitus oris cōmanducata abolet: alarūque uitia. Succi coctis omnes emollit. Sōnus conciliat. Sed gemituras consumit. Sedis rimas & condilomata. Omnia per in corpore excrecentia sanat. Sūt qui siluestrem sirin uocent. Strumas hæc uel panos uel inguina discutit. Præcipitur ut sinistra manu lecta ad hoc usus seruet: colligentesque dicant cuius hominis utique causa exinant. celus herbariorū aperitur in hac mentione partem eius seruantiū: & quarundā aliarum herbarū sicuti plantaginis substituentium si parū mercedis tulisse sese arbitrantur. Rursusque ut plus operis acquirant partem eam quam seruauere eodē loco infodiunt. Credo ut uitia quæ sanauerint faciant rebellare. Salsuncæ radix in uino decocta sistit uomitiones. Coroborat stomachū. Polio Museus & hesiodus perungi iubent dignationis gratia. Glorietur audios polium tractare colore. Polium contra serpentes substermitur uel portatur. Medici in uino decoquunt recēs uel aridum: illinum per uel splenetis propinant ex aceto. Morbo regio in uino. Et hydropicis incipientibus in uino decoctum. Vulneribus quoque sic illinunt. Secundas mulierū partusque emortuos repellit. Item dolores corporis. Vesicās inanit. Et epiphoris illinitur. Nec magis alia herba conuenit medicamēto quod alexipharmacōn uocant. Stomacho tñ inutile esse Caputque eo impleri: & abortum fieri potō. Aliqui negant ad religionem addunt ubi inuentum sit: protinus adaligandum contra oculorum suffusionem. Cauendūque ne terram attingat. hi & folia eius thymo similia tradunt: nisi quod molliora sunt: & lanatiore canicie. Cū rursus siluestri & si teratur ex aqua celesti aspidas mitigare dicitur. At non secus atque cynamomum astringit & cohibet uulnera: prohibetque serpere. holochrysos medetur strangurie in uino pota: & oculorum epiphoris illita. Cum fece uero uini cremata in polenta sichenas emēdas Chrysocomæ radix calfacit & stringit. Datur potui ad iocinerum uitia. Item pulmonum Vulue dolores in aqua mulsa decocta. Ciet menstrua. Et si cruda det: hydropicorum aqua sistit. Mellissophyllo siue melitena si perungatur aluearia non fugiet apes. Nullo enim magis gaudent flore. Copia istius examina facillime continentur. Itē præsentissimū est contra ictus earū: uespargū & araneorū. Itē scorpionū. Item cōtra uuluarū stragulationes addito nitro. Cōtra tormina e uino. Folia eius strumis illinuntur: & sedis uitis cū sale decocta. Sucus feminas purgat: & inflationes discutit: & ulcera sanat. Articularios morbos sedat. Caneisq; morsus. Prodest dysentericis ueteribus & coeliacis: & ortopnoicis lyenibus: ulcerib; thoracis. Caligines oculorū succo cū melle inungi eximiū habetur. Melilotos quoque oculis medetur cū lacte: aut cū lini semine. Maxilarū quoque dolores lenit. Et capitis cum rosa ceo. Item aurium et passo. Quæque in manibus intumescunt uel erumpunt. Stomachi dolores in uino decocta uel cruda tritaque. Idē effectus est ad uuluas. Testes uero & sedem prociudat: quæque ibi sunt uitia: recens ex aqua decocta uel ex passo. Adiecto rasaceo illinuntur ad carcinomata. Deferuefcit in uino dulci. Peculiariter & contra melicercidas efficax.

De trifolio & thymo & hemorocalle: & de helenio: & ambrotono. Ca. XXI.

Rifoliū scio credi præualere contra serpētium ictus & scorpionū ex uino aut pota. scilicet seminis granis uiginti potis. Vel foliis: & toto herba decocta. Serpētēscque nunt

LIBER.

in trifolio aspici. Præterea celebratis auctoribus contra omnia uenena pro antidoto suffi-
cere. xxv. grana eius: quod minianthos ex eo appellauimus tradi. multa alia præterea in re-
mediis eius ascribi. Sed me contra sententias eorum grauissimi uiri auctoritas mouet. So-
phocles enim poeta uenenatum id dicit. Simus quoque medicus decocti aut contriti succu
infusum corpori eisdem uredines facere quasi percussis a serpente imponatur. Ergo non
aliter utendum eo quâ contra uenena consueuerunt. Fortassis enim & iis uenenis inter se cõ-
traria sit natura: sicut multis aliis. Item animaduerto sensu eius cuius minima sint folia uti
le esse ad custodiendum mulierum cutis gratiam in facie illitum. Thymum colligi oportet
in flore: & in umbra sicari. Duo autem sunt genera eius. Candidum: radice lignosa: in
collibus nascens: quod & præfertur. Alterum nigrius florisque nigri. Vtrique oculorum clari-
tati multum conferre existimantur. Et in cibo & in medicamentis. Item diutina tussi eligi-
mate faciles execrationes facere cum aceto & sale. Sanguinem concreescere non patitur e
melle. Lõgas faucium distillationes extra illita cum sinapi extenuare. Item stomachi & ue-
tris uitia. Modice tamen utendum est. Condylomata exsalfaciunt: quibus sistunt aliu: quæ
si exulcerata sit denarii pòdus in sextarium aceti & mellis addi oportet. Item si lateralis do-
lor sit: aut inter scapulas aut in thorace. Præcordiis medetur ex aceto cum melle. Quæ po-
tio datur & in alienatione mentis ac melancholicis. Datur & comitialibus: quos correptos
olfatus excitat thymi. Aiunt & dormire eos oportere in molli thymio. Prodest & ortopnoi-
cis & anhelationi. Mulierum mensibus retardatis. Vel si enortui sint in utero. partus de-
coctum in aqua ad tertias. Viris uero cõtra inflationes cum melle & aceto. Et si ueter tutu-
geat. Testesue aut uesciæ dolor exigat. h. uino tumores & impetus tollit impositum. Cor-
xendicibus imponitur cum articularibus morbis trium obolorum pondere in tribus cya-
this aceti & mellis. Et in fastidio tritum cum sale. Hemorocalles pallidum e uiridi & molle
folium habet: radice odoratam atque bulbosam. Quæ cum melle imposita uentri aquam pel-
lit: & sanguinem etiam inutilem. Folia epiphoris oculorum: mamarumque post partum dolori-
bus illinuntur. Helenium ab Helenæ lachrymis diximus natum. Fauere creditur formæ.
Cutem mulierum in facie reliquoque corpore nutrire incorruptam. Præterea putat usu eius
quâdam datam gratiam iis: ueneremque conciliari. Attribuunt & hylaritatis effectum eidem po-
te in uino eumque quem habuerit Nepenthes illud prædicatū ab homero q. ea tristitia ois
aboleatur. Est aut succi prædulcis. Prodest & ortopnoicis. Traditio radices eius in aqua
prodest ieiunii. Est autem candidus intus & dulcis. Bibitur & contra serpentium ictus ex
uino. Mures quoque contrita dicitur necare. Ambrotonum duorum traditur generum. Cã-
pestre ac montranum. Hoc fœminam: illud marem intelligi uolumus. Amantudo absin-
thii in utroque. Siculum laudatissimum. dein gallaticum. Vlus est & foliis. Sed maior semi-
ne ad calfaciendum. Ideo neruis utile: tussi ortopnoicis conuulsis: ruptis lumbis: urinae au-
gustis Datur bibendum manualibus fasciculis decoctis ad tertias partes. Ex iis quaternis
cyathis bibitur. Datur & semen tulum in aqua drachme pondere. Prodest & uulue. Coqui-
tur panis cum farina hordeacea: & oculorum inflammationibus illinitur. Cotoneo malo cõ-
cocto serpentes fugat. Contra ictus earum bibitur cum uino: illiniturque. Efficacissimum cõ-
tra ea quorum ueneno tremores & frigus accidunt: ut scorpionum & phalagiorum: & cõ-
tra uenena alia pota. Prodest & quoquomodo argentibus. Et ad extrahenda ea quæ inhæ-
rent corporibus. Pellit & interaneorum mala. Ramo eius si subiiciatur puluino uenerem
stimulati aiunt. Efficacissimamque esse herbam contra omnia ueneficia quibus coitus inhibeat.

Ex leucanthemo & sansuco medicinæ.

Ca:

XXII.

Eucanthemum suspiriosus medetur dnabus partibus aceti. permixtum. Sansucum
siue amaracum in cipro laudatissimum & odoratissimum. Scorpiobus aduersatur
ex aceto & sale illitum. Menstruus quoque multum confert impositum. Minor est
eidem proto uis. Cohibet & oculorum epiphoras cum polëta. Succus decocti tormina dissi-
pat. Et urinis & hydropicis utile. Mouet & narum sternutamenta. Fit ex eo oleum quod san-
sucinum uocatur aut amaracinum ad exsalfaciendos emolliendosque neruos: & uulvas ca-
lesfacit. Et folia sugillatis cum melle & luxatis cum cera profunt.

De anemona medicinæ.

Ca.

XXIII.

Nemonas coronarias tantum diximus. Nunc reddemus & medicas. Sunt qui phre-
nion uocent. Duo eius genera. Siluestris prima. Altera in cultis nascens. Vtraque

XXI.

fabulosus. Huiusque plures species. Aut enim phœniceum florem habet: quæ & copiosissima est: aut purpureum: aut lacteum. Fiarum triū folia apio similia. Nec temere semipedalē altitudinem excedunt: cacumine asparagi. Flos nunquā se aperit nisi vento spirante: unde & nomen accepit. Siluestri amplitudo maior latioribusq; foliis: flore phœniceo. Hanc erro re ducti argemonem putant multi. Alii rursus papauer: quod rhian appellauimus. Sed di stinctio magna: quæ utraq; hæc postea floret. Nec aut succum illarum anemonæ reddūt: aut calices habent: nec nisi asperagi cacumen. Pro sunt a nemonæ capiti doloribus: & inflāmati onibus: uuluis mulierum lacti quoq;. Et menstrua cient cum ptisana sumptæ: aut uellēte appositæ. Radix cōmāducata pituitam trahit. Dentes sanat. Decocta oculorum epiphoras Magi multum quidem iis tribuere. Quamprimum aspiciatur eo anno tolli iubentes: dici q; colligi eas tertianis & quaternis remedio. Postea alligari florem pāno roseo: & in umbra asseruari: ita cum opus sit alligari. Quæ ex iis phœniceum florem habet: radice cōtrita: cui cunq; animalium imposita ulcerum facit & pticam uim. Et ideo expurgandis ulceribus ad hibetur. Ex xenanthe medicinæ.

Ca.

XXIII.

Enanthe hæba nascitur in petris: folio pastinacæ: radice magna: numerosa. Caulis eius & folia cum melle ac uino nigro pota facilitatē pariendi præstant: secundasq; purgant. Tussim emelle tollunt. urina cient. Radix & uesciæ uitiis medetur.

De heliochryso medicinæ.

Ca.

XXV.

Eliochryson quod alii chrysanthon uocant ramulos habet candidos: folia subalbi da: ambrotano similia ad solis repercussum aureæ lucis in orbem ueluti corinthis dependentibus. qui nunq; marcescunt. Quæ de causa deos coronant illo. Quod dis ligentissime obseruauit Ptolemeus rex ægypti. Nascitur in frutetis. Ciet urinas cum uino po ta & mensis. Duricias & inflāmatōnes discutit. Ambustis cum melle imponitur. Contra serpentium ictus & lumborum uitia bibitur. Sanguinem concretum uetris ac uesciæ ab sumit cum mulso. Folia eius trium obolorum pondere sistunt profluuiā mulierum in ui no albo. Vestes tuetur odore non maleganti.

Ex hyacinto medicinæ.

Ca.

XXVI.

Iacynthus in gallia eximie prouenit. Hoc ibi loco hisginum tingit. Radix est bulba cea mangonicis uenalicis pulchre nota. Quæ in uiuo dulci illita pubertatem coher cet: & non patitur erumpere. Torminibus & araneorum morsibus resistit. Urinam impellit. Contra serpentes & scorpiones morbumq; regium semen eius cum ambrotano datur. Lignis quoq; flammea illa aduersus serpentes: scorpiones: crabrones: similiaq; bibi tur e uino femine trito. Siluestris eadem stomacho inutilis. Aluum soluit. Ad detrahendā bilem efficacissima duabus drachmis. Scorpionibus adeo contraria ut omnino uis ea tor / pescant. Radicem eius asiani boliten uocant. Quæ alligato oculo albugines tolli dicuntur.

Ex uinca peruinca medicinæ.

Ca.

XXVII.

Tuincaperuinca siue camecephne arida tusa hydropicis datur in aqua cocleāri mensura. Celerrimeque reddunt aquam. Eadem decocta in cinere sparsa nino tumo res siccat. Auribus succo medetur. Aluinis imposita multum prodesse dicitur. ru sci radis decocta bibitur alternis diebus in calculorum ualitudine: & torusione urina: uel cruenta. Radicem pridie erui oportet: postero mane decoqui. Ex eo sextario uini cyathis duobus misceri. Sunt qui & crudam radicem tritam ex aqua bibant: & in totum ad utilia cauliculis eius in uino & aceto tritis nihil utilius putant. Baetis quoq; aluum molit. Illini tur podagricis tosta & contusa. Ancinonen & coronatum causa & ciborum ægyptii ferūt Eademq; erat quæ ocimum: nisi hirsutior ramis ac foliis esset: & admodum odorata. Ciet menses & urinas.

Ex colocasia medicinæ.

Ca.

XXVIII.

Colocasia glaucias acris corporis lenire putauit: stomachum iuuari.

Ex anthalo medicinæ.

Ca.

XXIX.

Nethalū quod ægyptii edunt nullū eliū repperi usem. Et hæc est hæba. Anthillium quā alii anticelliū uocat duorū generū: foliis & ramis lenticulæ similis: palmæ alti tudine: fabulosus apricis nascens sub salsa gustanti. Altera chamepithyos similis breuior: & hirsutior: purpurei floris: odore grauis: in saxosis nascēs. Prior uuluis aptissima. Et ex rosacco & lacte imposita etiam uulneribus. Bibitur in stranguria renūq; doloribus

LIBER.

tribus drachmis. Altera bibitur in duritia uuluarum & in torminibus & in comitiali morbo cum melle & aceto quattuor drachmis.

De parthenio medicinae.

Ca.

XXX.

Contra parthenium alii leucathen: alii thannacum uocant. Celsus apud nos pellicinum & muralium. Nascitur in hortorū sepibus: flore albo: odore mali: sapore amaro. Ad insedendum decoctum in duritia uuluarum: & inflammationibus. Siccatum cum melle & aceto positum bilem trahit atram. Ob hoc contra uertigines utilis: & calculus. Illinitur & sacro igni. Item strumis cum axungia inueterata. Magi contra tertianas sinistra manu euelli eam iubent: diciturque cuius causa uellatur: nec respicere. Dein eius foliū aegri linguae subiicere: ut mox in cyatho aquae deuoretur.

De strychnē medicinae.

Ca.

XXXI.

Strychnē quam quidam strychnum scripsere: utinam nec coronarii in aegypto uerentur: quos inuitat hedere foliorum similitudo in duobus eius generibus. Quorum alterum: cui accini coccinei: granosi: folliculi i. Hallicacabum uocant & halicacabon. Nostri autem uesicariam: quoniam uesicæ & calculis prodēst. Frutex est furculosus uerbū hærba: folliculis magnis latissq; & turbinatis: grandi intus acino: qui maturefcit nouembri mense. Tertio folia sunt ocini minime diligenter demonstranda. Remedia enim non uenena tractamus. Quippe insaniata facit paruo quoque succo: quāquam & graeci auctores in iocum uertere. Drachmē enim pondere lulum pudoris gigni dixerunt: species uanas imaginesq; conspicuas obseruari demonstrantes. Duplicatum hunc modum legitimam inuiam facere. Quicquid uero adiciatur ponderi representari mortem. Hoc est uenenū quod innocentissimi auctores simpliciter dorion appellauere. Ab eo quod cuspides in praeliis uiderentur illo: passim nascente: quo partius spectabatur. Magi cognominauere qui nequiter occultabat crytron: aut neurita: ut nonnulli perisone cauendi equidem causa curiosius dicendum. Quin & alterum genus quod halicacabon uocant: soporiferum est: atque etiam opio uel ocus ad mortem: ab aliis morion: ab aliis moly appellatum. Laudatum uero a loco ad fruendū & trimaristo. Quidam etiam carmine minore obliuione inducentes. Quippe praesentaneum remedium ad dentium mobiles firmandos si colluerentur. Halicacabon uero exceptionem addidere: ne diutius id fieret. Delirationē enim gigni eo. Nec demonstranda remedia: quorum medicina maioris mali periculum afferat. Comendatur enim cibus tertium: licet praefertur hortensis saporibus. Et nihil sit corporis malorum cui non salutare sit strychnos Xenocrates praedicet. Non tamen auxilia eorum tanti sunt: ut uel praefutura non de iis commemorare nefas putem: praesertim tanta copia innoxiorum medicaminum. Halicacabi radicem bibunt qui sunt uaticinanti callentesque: fuere ad confirmandas superstitiones aspicere se uoluunt. Remedio est id enim libetius rettulerim: aqua copiosa multis calida potui data. Nec illud praeteribo aspidum naturae halicacabum in tantū aduersum ut radice eius propius admota soporetur: illas soporetur: illas sopore enecans uis earū. Ergo trita ex oleo percussis auxiliatur. De corcoro.

Ca.

XXXII.

Orcorum alexandri cibi hærba est conuolutis foliis ad similitudinem mori praecordis: ut ferunt. utilis alopetiisq; & lentigini. Boum quoque scabiem celerrime sanari ea inuenio. apud Nicandrum quidem & serpentium morsus antequam floreat. nec de cnico siue a trallide uerbosius disputetur. Aegyptia hærba est: & magnum contra uenenata animalia praebet auxilium. Item aduersus fungos. Cōstat a scorpione percussos quod diu teneant eam herbam non sentire cruciatum.

De persoluta.

Ca.

XXXIII.

T persoluta aegyptus in hortis serit coronarum gratia. Duo genera eius: scemina ac mas. Vtraque subdita uenerem inhiberi uirorum maxime tradunt.

De mensuris & ponderibus.

Ca.

XXXIII.

T quoniam in mensuris quoque ac ponderibus crebro grecis nominibus utendum est interpretationem eorum semel in loco ponemus. Drachma attica fere enim attica obseruatione medici utuntur: denarii argentei habet pondus. Eademque sex obolos pondere efficit. Obolus decem calcos. Cyathus pendet per se drachmas decem. Cū acetabuli mēsurā dicitur significat heminae quartam partem: id est drachmas. xv. Hemina quā nostri minam uocant pendet drachmas atticas centum.

XXII.
CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXII.

PROEMIVM.

OMPLESSE poterant miraculū sui uatura: atq; tellus reputantiū uel pri-
oris tantum uoluminis dotes: totq; genera herbarum utilitatibus hominū
aut uolupcratibus genita. Sed quanto plura restant: tanto quoq; mirabilio-
ra inuentu. Illa enim maiore parte cibi: aut odoris: decorisue cōmendatione
ad numerosa experimenta duxit. Reliquorum potentia approbat nihil rege
natura siue aliqua oculiore causa gigni.

De gētibus hārbis formæ gratia utentibus.

Ca.

I.

Quidem & formæ gratia ritusq; prepetui in corporib⁹ suis aliquas exterarum gen-
tium uti hārbis quibuscūq; aduerto animo. Illinunt certe aliis aliæ faciem in populis
barbarorū foemina: Maresq; etiam apud dacos & samata corpora sua inscribūt. Si-
mile plantagini glastum in gallia uocatur. Britonorum coniuges nurusq; toto corpore
oblitz quibusdam in facris unde incedunt æthiopum colorem imitantes.

Quod hārbis uestes inficiantur.

Ca.

II.

Am uero infici uestes scimus admirabili succo. Atq; sileamus galatiæ: africæ: lusita-
niæ: granis: coccū imperatoris dicatū paludamētis: transalpina gallia hārbis tyrium
atq; cōchyliū tingit: omnisq; alios colores. Nec quærit in profundis inurices: sefēq;
obiiciētes dū præripiunt escam beluis marinis: intacta etiā anchoris scrutatur uada: ut iue-
niat per quod facilius matrona adultero placeat corruptor insidietur nuptæ. Stās & in sic-
co carpit quo frugi mūdus exculpat usu alioquin fulgētis. Instrui poterat luxuria certa i-
nocentius. Nūc propositū ita consecrari: nec omitemus: ut subiiciēdo utiliora luxuriā ui-
litate circūscribamus dicturi & aliis hārbis tingi lapides parietesq;. Nec tingēdi nec pingē-
di tamē rationē omissemus: si unquā ea liberaliū artū fuisset. Interim fortius augetur au-
doritās quæ quāta debeat etiā surdis: hoc est ignobilibus hārbis perhibebitur. Si quidem
auctores imperii romani cōditoresq; inueniunt quidam & hinc sumpsere: quoniā nō aliun-
de lagmina in rem: diis publicis fuere: & in acris legationibus: q̄ uerbena. Certe utroq; nō
mine idem significatur. Hoc est graminē ex arce cum sua terra euulsum. Hic semper & le-
gati cū ad hostes clarigatūq; mitteretur usi: id est res raptas clare repetitum unus utiq; uer-
benarius uocabatur.

De corona graminā.

Ca.

III.

Orona quidē nulla fuit graminā nobilior in maiestate populi terrarū principis præ-
misiq; gloriæ: gēmatæ: & aureæ: uallares: mulares: rostratæ: ciuicæ: triūphales post
hāc fuere. Suntq; cunctæ magno intervallo: magnaq; differentia. Cæteras oēs sin-
guli & duces ipsi imperatoresq; militibus aut aliquādo collegiis debere.

De raritate eius.

Ca.

III.

Ereuit in triumphis senatus cura belli solutus & populus ociosus gramineam un-
dā nisi in suprema desperatione. Contingitq; nulli nisi ab uniuerso exercitu seruati
to seruatori decreta. Cæteras imperatores dedere. Hanc solam miles imperatori.
Eadem uocatur obsidionalis: liberatis obsidione abominandoq; exitio totis castris. Quod
si ciuicæ honos uno aliquo ac uel humillimo ciue seruato pēlarus facerq; habetur. Quid
tandem existimari debet unius uirtute seruatus uniuersus exercitus? Dabatur hæc uiridi
e gramine decerpto inde ubi obfessos seruasset aliquis. Nāq; summū apud anticos signū
uictoriæ erat hārbam porrigere uictos: hoc est terra & altrice ipsa humo & humatione eti-
am cedere. Quem morem etiam nunc durare apud germanos scio.

Qui soli corona ea donati.

Ca.

V.

Onatus est ea. L. Sicimius Dentatus semel: cum ciuicas quattuordecim meruisset.
depugnassetq; cxx. præliis semper uictor. Tanto rarius est seruatorem unū a ser-
uatis donari. Quidā imperatores & sepius donati sunt: ueluti. P. Decius primus ui-
delicet Tribunus militū ab exercitu. Altera ab iis qui in præsidio obfessi fuerāt. quāta eēt
eius honoris auctoritas cōfessus regione siquē donatus bouē albū Marti imolauit & cētū
fuluos: q̄ ei uirtutis causa dati fuerāt simul ab obfessis. Hic Decius postea consul & iperatio
& collegæ se p uictoria deuonit. data est a senatu populoq; ro. qua claritate nihil equidē in
rebus humanis sublimius ducō. Fabio illi qui rem omnem romanam restituit nō pugnādo

LIBER.

Nec data cum magistrum equitum & exercitum eius seruasser. Tunc satius fuit nomine nouo coronari appellatum pariem ab iis quos seruauerat. Sed quo dictum est cōsensu honoratus est. Hannibale ex italia pulso. Quæ corona adhuc sola ipsius imperii manibus ipsa sita est. Et quod peculiare ei est: sola a tota italia data.

Qui solus centurio coronatus.

Ca.

VI.

Retet hos contrigit eius coronæ honos. M. Calpurnio Flamini Tribuno militum in sicilia. Centurioni uero uni ad hoc tēpus. Cn. Petreio Atinati cimbrico bello: pimum pilum is capeffens sub Catulo exclusam ab hoc legionem suam hortatus tribunum suum dubitantem per castra hostium erumpere interfecit: legionēq; eduxit. Inuenio apud auctores eundem præter hunc honorem in astantibus Mario & Catulo consulibus prætextatum imolasse ad tubicinem foculo posito. Scripsit & scylla dictator ebexercitu se quoq; donatum apud nolam legatū bello marsico. Idq; in uilla sua tusculana: quæ fuit postea Ciceronis pinxit. Quod si uerum est: hoc exetabiliore eum dixerim: quandoquidē eā capiti suo proscriptione detraxit. Ipse tanto paucioribus ciuium seruatis: quam postea ocicis. Addat etiam nunc huic gloriæ superbum cognomen foelicem. Ipse tamē oblesus in toto orbe profectus. Hæc corona fertorio etiam cessit. Aemilianum quoq; Scipionē Varro auctor est donatum obsidionali in africa. Manilio consule cohortibus seruatis totidēq; adseruandas eas eductis. Quod & statuar eius in foro suo Diuū Augustus scripsit. Ipse Augustum cum M. Cicerone filio consulem idibus septembribus senatus obsidionali donauit. Adeo ciuicam non satis uidebatur. Nec præterea quēq; hac inuenimus donatū. Nulla ergo hæbe fucere certe in hoc honore: sed quæcūq; fuerat in periculi sede quāuis ignobiles ignotæq; honorem nobilem faciebant. Quod latere apud nos minus quidem nūro: cernens negligi ea quoq; quæ ad ualitudinem seruandam: cruciatuq; corporis propulsandos: & mortem arcendam pertinet. Sed quis non mores iure castiget? Addidere uiuenti præcia deliciæ luxuq;. Nunq; fuit cupido uitæ maior: nec minor cura. Aliorum hæc ope ram esse credimus: ac ne mandato quidem nostro alios id agere: medicisq; prouisum esse Proh bonis ipsi fruimur uoluptatis. Et quo nihil equidem probroscius duco. Viuius aliena fiducia. Immo uero plerisq; ultro etiam in risu sumus ista cōmentares atq; friuoli operis arguimus. Magna quanq; in ense laboris solatia sperni cum rerum natura: quæ certe non defuisse nobis docebimus: & inuisis quoq; hærbis inseruisse remedia. Quippe cū medicas dederit etiam aculeatis. Hæc eni proxime restat ex iis quas priore libro nominauimus: in quibus ipsius prouidentia naturæ satis admirari amplectiq; non est. Dederat & quas diximus molles: cibisq; gratas Pinxerat & remedia floribus: uisūq; ipsos animos inuitauerat: etiam deliciis auxilia permiscens. Inde excogitauit aliquas aspectu hispidas: tactu truces: ut can tum non uocem ipsius fingentis illas: rationēq; reddentis exaudire uideamur: ne se deprecata uida quadrupes: nec procaces manus capiant: nec neglectu uestigia obterat: ne insidens ales infringat. Has muniēdo aculeis talisq; armando remediis ut tuta ac salua sint. Ita quoq; quod in iis odimus hominum causa excogitatum est.

Medicinæ ex reliquis ornamentis & erynge.

Ca.

VII.

Telara in primis aculeatarum erynge est siue eryngion contra serpentes & uenena ta omnia nascens. Aduersus ictus morsusq; radix eius bibitur drachmæ pōdere in uino. Aut si plerūq; tales iniurias comitatur & febris ex aqua. Illinitur plagis peculiariter efficax contra chrysodas ac ranas. Omnibus uero cōtra toxica & aconica efficaciorē Herachides medicus in iure anxeris decoctam arbitrat. Appollodorus aduersus toxica cum rana decoquit: ceteri in aqua. Ipsa dura: fruticosa: spinosis foliis: caule geniculato: cubitali & maiore aliquādo. Alia albicans alia nigra radice odorata. Et satua quidem est: sed & sponte nascitur in asperis & saxosis & in litoribus maris: durior: nigriorq; folio apii.

De hærbâ quam centūcapita uocant.

Ca.

VIII.

X iis candidam nostri centūcapita uocant. Omnes eiusdem effectus caule & radice in cibos græcorum receptis utroq; modo siue coquere libeat siue cruda uesci. potentissimum est quod de ea traditur. Radicem eius alterutrius sexus similitudinē res ferre rara inuentu. Et si uiris contigerit mas: etiam amabiles fieri. Ob hoc & Phaonem lesbium dilectum a Sappho. Multeq; circa hanc non magorum solum uanitates: sed etiā pythagoricorum. Sed in medico usu præter supradicta auxiliatur inflationibus: torminibus:

cordis uitiiis: stomacho: iocineri: præcordiis in aqua mulsa. Lyeni in posca. Itē ex mulsa reni-
bus: stranguriæ: opisthotonicis: spasmodicis: lumbis: hydropicis: cõitibus: mulierum mensi-
bus siue subdant siue abundant: uuluarū omnibus uitiiis. Extrahit infixa corpori cū melle:
strumas: parotidas: panos. Recedentes ab ossibus carnes sanat cum axungia salsa & cæra-
to: item fracturas. Crapulam præsumpta arceæ: aluium sistit. Aliqui e nostris sub solstitio co-
ligi eam iussere. Ex aqua celestis imponi omnibus ceruicis uitiiis. Oculorum quoq; albugi-
nes sanare adalligatam tradiderunt.

De achano & glycyrrhiza & stomachice.

Ca.

IX.

Vnt qui & achanon eryngio ascribant spinosam breuēq; ac latā hærbā spinisq; lati-
oribus. Hanc impositā sanguinē mire sistere. Alii eryngem falso eadē putauerūt
esse & glycyrrhizā: quare subiungi eā protinus refert. Et ipse sine dubio iter acu-
leatas est: foliis echinatis: pinguib; tactuq; gumosis: fruticosa: binorū cubitorū altitudie
flore hiacynthi: fructus pilularū platani magnitudinis. Præstātissima in cilicia: poto secūda
radice dulci. Et hæc tantū in usu. Capitūq; ea uergiliarū occasu: lōga ceu uitū: coloris bu-
xæ. Meliorq; nigra: quāq; lenta: quāq; fragilis. Vltus in subitis de cocta ad tertius: cæte-
ro ad mællis crassitudinē: aliquādo: & tusa. Equo genere & uulneribus iponitur & fauciu
uitiis: omnibus. Itē uoci utilissimo succo sic ut spissatus est: linguæ subdito: Itē thoraci ioc-
cineri. Hæc diximus sitim famēq; sedari. Ob id quidē adipson appellauere eā: & hydropicis
dedere: ne sicirent. Ideo & cõmanducata stomachica ē: & ulceribus oris inspsa sape & præ-
riticis. sanat & uesicæ scabies: rerum dolores cõdilomata: ulcera genitalium. Dedere eā qui-
dam potui in quaternis drachmarum duarū pondere & pipere. hemina aquæ. Cõmanduca-
ta sanguinem sistit. Sunt qui & calculos eā pelli tradiderunt.

De tribulo & generibus eius: & medicinis.

Ca.

X.

Ribuli unū genus i hortis nascitur: alterū i fluminibus tātū. Succus ex is colligit
ad oculorū medicinas. Est. n. refrigerantis naturæ: & iō utilis cõtra inflamatiōes col-
ledionēsq;. Vlcera p se erūpētia & p̄cipue i ore cū melle sanat: Itē tonsillas. Potus
calculos frangit: Thracēs q strymona habitant foliis tribuli equos sagināt. Ipsi nucleo ui-
uunt panē faciētes prædulcē: & qui otrahat uētrē. Radix caste pureq; collecta discutit stru-
mas. Semē alligatū uarietū dolores sedat. Tritū uero & in aquam sparsum pulices necat.

De stoebe & medicinis eius.

Ca.

XI.

Toebe quam aliqui peon uocant: decocta in uino præcipue auribus purulētis me-
detur. Item oculis istu cruentatis. Hemorrhoiæ quoq; & dysenterix infusa.

De hippophye & medicinis eius.

Ca.

XII.

Ippophyes in sabulosis maritimisq; nascitur: spinis albis. Hederæ mō racemosa: est
candidis & ex parte rubentibus acinis. Radix succo mader: q aut per se cõditur aut
pasilis farinæ. Hæc bilem detrahit obolo ponderis saluberrime cum mulso. Altera
hippope sine caule: sine flore: foliis tantū minutis. Huius quoq; succus hydropicis mire p-
deit. Debent accommodatæ esse equorum naturæ: neq; ex aliis causis nomē accepisse. Quip-
pe quædam animalū remediis nascuntur: locupleti diuinitati ad gerenda p̄sidia. ut non sit
mirari satis ingenium eius disponentis auxilia in genera: in causas in tempora. ut aliis pro-
sit atq; aliis ab horis: dieq; nullus prope sine prædiis reperiatur.

De urtica & medicinis eius.

Ca.

XIII.

Urtica quid esse inuisus potest? At illa ter oleum quod i ægypto ex ea fieri dixim?
uel plurimis scæter remediis. Semen eius cicuta: contrarium esse Nicæder affirmat
Item fungis in argento uino. Apollodorus & salamadrus cum iure decoctæ testudi-
nis. Item aduersari hyoscyamo: & serpētibus. & scorpionibus. Quā illa ipsa amaritudo mor-
dax uuas in ore procidentēq; uuluas & infantium sedes tactu resiliere cogit. Lethargicos
expergiscit tactis erubindis: magisq; fronte. Eadem canis moribus addito sale medetur. Sā-
guinem trita naribus indita sistit & magis radice. Carciomata & sordida ulcera sale admix-
to. Item luxata. Sanat & panos: parotidas: carnesq; ab ossibus recedentes. Semen potum cū
sappa uuluas strangulantes aperit. Et profuuiarum sistit inpositū. Vomitiones i aqua
mulsa sumptum a cena faciles præstat duobus obolis. Vno autem in uino poto lassitudi-
nes recreat. Vuluæ uitiiis tostum acetabuli mensura. Potum in sappa resistit stomachi inflatio-
nibus. Ortopnoicis prodest cum melle & thoracem purgat eodē eligmate. Et lateri me-

LIBER.

detur cum semine lini. Addunt hyssopum & piperis aliquid. Illinitur lyeni. Difficilem uentrem tostum cibo emollit. Hippocrates uulnam purgari potest eo pronunciat. Dolores leuari tosto acetabuli: mensura dulci potest: & imposito cum succo malua. Intestinarum animalia repellit cum hydromelite & sale. De fluxu capitis semine illito cohonestari. Articularibus morbis & podagricis plurimi cum oleo uetere: aut folia cum urfino adipe trita imponunt. Ad eadem radix tusa cum aceto non minus utilis. Item lyeni. Et cocta in uino discutit panos cum axungia uetere salsa. Eadem psilothrum exiccat. Condidit laudes eius Pharias phiscus utilissimam cibis coctam conditam uel professus: artericam: tussis: uentris distillationi: stomacho: panis parotidis: pernionibus cum oleo. Sudorem coctam cum conchylis ciere. Aluum cum psilana. Pectus purgat: mulierumque menses cum sale. Ulcera quae serpunt prohibere. Siccus quoque in usu est. Expressus illitusque fronti sanguinem narium sistit. Potus urinam ciet. Calculos erumpit. Vnam gargarizatus reprimat. Semen colligi messibus oportet. Alexandrinum maxime laudatur ad omnia haec. Et minores quidem tenebraeque efficaces. Sed praecipue siluestrius illa. Et amplius lepras e facie tollit in uino pota. Si quadrupes fortis non admittant: urtica naturam frigidam monstrat. De lamio & medicinis eius. Ca. XIII.

A nunc quoque quatuor lamium inter genera earum appellauimus: mitissima & foliis non mordentibus: medetur cum mica salis contusis: inclusisque: uistis: & strumis: tum moribus: podagricis: uulneribus. Album habet in medio folio: quod ignibus sacris medetur. Quidam e nostris tempore discreuere genera. Autumnalis urticae radicem alligatam in tertianis: ita ut aegri nuncupentur: cum eruitur ea radix: & dicatur quae & cui & quorum folio eximatur: liberari morbo tradiderunt. Hoc idem & contra quartanas polere. Idem urticae radice addito sale in fixa corpori extrahi. Folius cum axungia strumas discutit. Vt si suppurauerint erodi complerique.

De scorpione: generibusque ac medicinis eius. Ca. XV.

Argumento nomen accepit scorpius herba. Semen enim habet ad similitudinem caudae scorpionis: folia pauca. Valet & aduersus animal nominis sui. Est & alia eiusdem nominis effectusque eius: sine foliis: asparagi caule: in cacumina aculeum habens.

De leuocacanthia: siue phinio: siue ischada: & medicinis eius. Ca. XVI

Inde nomen leuocacanthia: quam alii phinion: alii ischada: alii polygonato apellant: radice cyperi: quae commanducata dentium dolorem sedat. Item laterum & lumborum: ut Hicetius tradit semine potest drachmis octo: aut succo. Eademque rupis conuulsisque medetur.

De helxine: perdicio: parthenio: syderite: & medicinis eius. Ca. XVII.

Elxinem aliqui perdicium uocant: quoniam perdices ea precipue uescantur. Alii syderiten: nonnulli parthenium. Folia habet mixtae similitudinis plaragini & marubio: cauliculos densos: leuiter rubentes. Semina in capitibus lippacis adhaerentia uestibus: unde helxinem dictam uolunt. Sed nos qualis uera esse helxine diximus priore libro. Haec autem inficit lanas: sanat ignes sacros: & tumores: collectionesque omnes: & adusta. Panos succus eius cum psimithio. Ignis sacros: tumores: collectionesque: & guttura incipientia turgescere. item ueterem tussim cyatho hausto. Et omnia in humido. Sicut tonsillas & uarices cum rosaceo. imponitur & podagricis cum caprino seuo caracae cyprinae. Perdicium siue parthenium (nam syderitis alia est) nostra haec urceolaris uocatur: ab aliis astericum: folio similis ocimo: nigrior tantum: nascens integulis: parientinisque. Medetur cum mica salis trita iisdem omnibus quibus lamium: & eodem modo. Item uomicae calefacto succo pota. Et contra ulcera rupta: lapsumque: & praecipitia: aut uehiculorum euerfiones singularis. Vernula carus Pericli atheniensium principi cum is in arce templum adificaret: repositusque super altitudinem fastigii: & inde cecidisset: ac herba dicitur sanatus monstrata Pericli somno a Minerua. Quare partheium uocari coepit: & assignaturque ei dea. Hinc est uernula: cuius effigies ex aere fusa est & nobilis ille Sparginoptes.

De chameleone generibusque & medicinis eius. Ca. XVIII.

Chameleonem aliqui ixion uocant. Duo genera eius. Candidior: asperiora folia habet: serpit in terra echini modo: spinas erigens: radice dulci: odore grauissimo: quibusdam in locis uiscum gignit album sub alis foliorum: maxime circa canis ortum. Quo modo thura nasci dicuntur: unde & ixia appellatur. Haec & mastice utuntur mu-

lires. Quare & chameleon uocatur a uarietate foliorum euēit. Murat enim cum terra colores. Hic niger: illic uiridis: alibi cyaneus: alibi croceus: atq; aliis coloribus. Ex iis candidus hydropicos sanat succo radice decoctæ. Bibitur drachma in passo. Pellit & interaneorum animalia acetabuli mensura succi eiusdem in uino austero cum origani scopis: facit diffi cultatem urinæ. Hic succus occidit canes suesq; in polenta. Addita aqua & oleo contrahit in se mures: ac necat nisi protinus aquam sorbeant. Radicem eius aliqui concisam seruari iubet funiculis pendentem: decoquantq; in cibo contra fluxiones: quas græci rheumatismos uocant. Ex nigris aliqui marem dixere: cui flos purpureus esset: & feminam cui uiola ceus. Vno nascuntur caule cubitali: crassitudine digyali. Radicibus earum lichenes curantur cum sulphure & bitumine una coctis. Comanducatis uero dentes mobilis aut in aceto decoctis. Succo scabiem etiam quadrupedum sanant. Et ricinos canum necant. Iuuenas quoq; angina modo. Quare a quibusdam uolophitis uocatur. Est & cynizolō propter grauitatem odoris. Ferunt & hæc uiscum ulceribus utilissimum. Omnium autem generū earum radices scorpionibus aduersatur.

De coronopo: & medicinis eius.

Ca. XIX.

C Oronopus ob oblonga hæba est cum fissuris. Seritur inter im: quoniam radix coeliacis præclare facit in cinere tosta.

De anchusa & pseudanchusa: & medicinis earū.

Ca. XX.

T anchusæ radix in usu est: digyali crassitudine. Finditur papyri modo: manusq; sanguineo colore: præparat lanas præciosius coloribus. Sanat ulcera in cærato: præcipue fenum: item adusta. Liquari non potest in aqua: oleo dissoluitur. Idq; sincere experimentum est: & ad renum dolores drachma eius in uino. Aut si febris sit in decocto balani. Item iocinerum uitæ: & lyeni: & bile suffusis. Lepis & lentigini illinitur ex aceto. Folia tria cum melle & farina luxatis imponuntur. Et pota drachmis duabus in mulso aluum sistunt. Pulices necare radix in aqua decocta traditur. Est & alia similis pseudanchusa ob id appellata: a quibusdam uero enchisa: aut doris: & multis aliis nominibus: lanugine fior & minus pinguis: tenuioribus foliis: & languidioribus. Radix oleum non fundit: sed rubentem succum. Et hoc ab anchuse discernitur. Contra serpentes efficacissima potu foliorum uel seminis. Folia iētibus imponuntur: Virus serpentiū fugat. Bibitur & ppter spinā. Foliū eius sinistra decerpi iubet magni: & cuius cā sumat dici: tertianisq; febribus alligari.

De onichilo: anthemii: loto: & lorometra: heliotropio: tricoeco: & callitricho. Ca. XXI

St alia hæba proprio nomine onichylon: quam aliqui ancusam uocant: alii archeui on: alii onochelin aliqui rhesiam: multi enchryson: paruo frutice: flore purpureo: asperis foliis & ramis: radice melleis: sanguinea: cætero nigra. In fabulosis nascens: efficac contra serpentes: maxime uipras & radice & foliis: eq; cibo ac potu. Vires habet melleis. Folia tria odorem cucumeris reddunt. Datur in cyathis tribus uulua procidente. Pellit & tineas cum hyssopo: & in dolore renum aut iocineris in aqua mulsa si febris sit. Si aliter ex uino bibitur: Lentigini ac lepris radix illinitur. Habentes eam a serpentibus feriri negatur. Est & alia huic similis flore rubro: minor: & ipsa ad eosdem usus. Trādūtq; comā ducata ea si inspuatur mori serpentem. Anthemis magnis laudibus celebratur ab Aesclepiade. Aliqui leucanthemida uocant. Alii leucanthemū: alii arethemida: quoniā uere floreat. Alii theminalon: quoniam odorem mali habeat. Nonnulli melanthio uocāt. Genera eius tria fronde tantum distant: palmum non excedentia: paruissq; foliis: ut ruta candidis aut melianis aut purpureis. In macro solo aut iuxta semitas colligitur uere: & in coronamenta reponitur. Eodem tempore & medici folia tusa in pastillos digerunt. Item florem & radicē. Dantur omnia mixta drachmæ unius pondere contra serpentium iētus. Pellit mortuos paruos. Item mistura in potu: & urinam: calculosq; inflationes: iocinerum uitia: bile suffusam: egilopiam: comanducata ulcerum eruptiones manātes sanat. Ex omnibus iis generibus ad calculos efficacissima est: quæ florem purpureum habet: cuius & foliorum & fruticis amplieu do maiuscula est. Hanc proprie quidam hiranthemū uocant. Loto qui arborem putat tantum esse uel Homero auctore argui possunt. Is enim inter hæbas subnascens deorū uoluptati loto prima nominauit. Folia eius cum melle oculorum cicatrices argemata: nubeculas discutiūt. Est & lorometra quæ fit ex loto sata. Ex cuius sentie simillimo porri fiunt panes in ægypto a pastoribus: maxime aqua uel lacte subacto. Negatur quicquā illo pane

LIBER.

salubrius esse: aut leuius dum caleat. Refrigeratus difficiliter concoquitur: fitque ponderosus. Constat eos qui illo uiuant ne dysenteria: nec tenasmo: neque aliis morbis uentris infestari. Itaque inter remedia eorum habetur. Heliotropii miraculum sapientius diximus cum sole se circumagentis: etiam nubilo die: tantum sideris amor est. Nocte uelut desiderio contrahit caeruleum florem. Genera eius duo. Tricoccum: & heliostrophium. Hoc altius: quamquam uerum semipedalem altitudinem non excedat. Ab ima radice ramosum. Semen in folliculo messibus colligitur. Nascentur non nisi in pingui solo: cultoque maxime. Tricoccum ubique. Si decoquatur in uenio cibus placere. Et in lacte iucundius aluum mollis. Et si decocti succus bibatur: efficacissime exinaniri. Maioris succus excipit aestate: hora sexta miscetur cum uino: sic firmior. Capitis dolores sedat rosaceo admixto. Verrucas cum sale tollit succus e folio. Unde nostri uerrucariam herbam appellauere: aliis cognominari effectibus dignior. Namque & serpentibus & scorpionibus resistit ex uino & aqua multa: ut apollophæes &. Appollodoros tradunt. Folia infantum distillationibus quod syriacum uocant illa medentur. Item contrahi debent etiam si id comitialiter accidat. Decocto quoque foueri eos saluberrimum est. Porro id pellit tineas: & rerum harenas. Si cuminum adiiciatur: calculos frangit. Decoqui cum radice oportet. Quae cum foliis & hircino seuo podagris illinitur. Alterum genus quod tricoccum appellauimus: & alio nomine scorpiuron uocatur: foliis non solum minoribus et in terram uergentibus. Semen ei est effigie scorpionis caudae: quare nomen. Vis ad omnia uenenata & phalangia: & contra scorpiones praecipue illa. Non feriuntur habentes. Et si terram furculo heliostrophii circumscribat aliquis: negant scorpiones egredi. Imposita uero herba aut inde omnino respersum protinus mori. Sic seminis grana quattuor quarta pars prodesse dicuntur. Tria uero tertianis. Vel si herba ter circumlata subiicitur capiti. Semine ueneris stimulat. Cum melle panos discutit. Et uerruculos hoc utique heliostrophii radicis extrahit: & excrescentia in sedibus. Spinae quoque ac luuborum sanguine corruptum trahit illud semine & potum in iure gallinaei decoctum: aut in hera & lente. Cortex uero liuentibus colorem reddit. Magi heliostrophium quartanis quater: tertianis ter alligari iubent ab ipso argo: precarique cum sole iterum se: & cum nodis liberandum: & ita facere non exempta herba. Aliud adianto miraculum: aestate uiret brunia non marcescit: aquas respuit: perfusum meris sicco simile: est tanta dissortitio deprehenditur: unde & nomen a graecis. Alioquin frutici topiario. Quidam callihricon uocant: alii polytrichon. Vtrumque est ab effectu. Tingit enim capillum: & ad hoc decoquitur in uino cum semine apii adiecto oleo copiose: ut crispum densumque faciat. Desuere autem phibet. Duo genera eius candidius: & nigrum breuiusque. Id quod breuius e polytrichon: aliqui trichomanes uocant. Vtrumque ramuli nigro colore uirent foliis fideis: ex quibus inferiora aspera ac fusca sunt. Omnia autem contrariis pediculis densa inter se ex aduerso radix nulla: umbras petras: parietumque aspergines: ac fontium maxime specus sequitur & saxa manant: a quod miremur: cum aquas non sentiat. Calculos e corpore mire pellit: frangitque: utique nigrum. Quae de causa potius quam quod in saxis nascere tur: a nostris faxifragum appellatum crediderim. Bibitur e uino quantum terni decerpere digyti. Urinae. Serpentiū & araneorum uenenis resistunt. In uino decocti aluum sustinent. Capitis dolores corona ex iis sedat. Contra scolopendreae morsus illinuntur crebro auferendi ne pereant. Hoc & i alopeciiis. Strumas discutiunt: furfuresque in facie & capitis manantia ulcera. Decoctum ex iis prodest suspiriosis: & iocineri: & lynei: & felle suffusis: & hydropicis. Stranguriae illinuntur: & renibus cum absinthio. Secundas cient & menstrua. Sanguinem sistunt ex aceto: aut rubi succo poti. Infantes quoque ulcerati perunguntur ex iis cum rosaceo & uino prius. Folium in urina pueri impubis trium quidem cum afromito & illitum uentri mulierum: ne rugosus fiat: praestare dicitur. Perdices & gallinaeos purgatiores fieri putant i cibum eorum additis: pecorique esse utilissimos.

De picride: thesio: & asphodelo: Halimo: & acantho: & buprestis: elaphoboscho: Scandice: & lasina: & de caualide: Sio syllobo. Scolymo siue lymonio: fonscho: codrilo siue condriili & boletis.

Icris ab insigni amaritudinis cognominatur: ut diximus rotundo folio. Tollit enim uerrucas. Thesium quoque non dissimili amaritudine est: sed purgat aluum in quem usum teritur ex aqua. Asphodelum de clarissimis herbarum: quam heroion aliqui appellauerunt. Hesiodus & in siluis nasci dixit. Dionysius marem ac foeminam esse.

Defectis corporibus & ptylis constat bulbos eius cum pitana decoctos aptissime mederi. panēq; ex iis cum farina subactum saluberrimum esse. Nicander & contra serpētes & scor- piones uel caulē quem mathericem uocauimus: uel semen: uel bulbos dedit i uino tribus drahmis. Subtrauitq; somno contra metus. Datur & contra uenenata maria: & contra sco- lopendras terrestres. Cochleā mire in campania caulem cū persequuntur: & suggendo are- faciunt. Folia quoq; illinuntur uenenatorū uulneribus ex uio. Bulbi neruis articulisq; cū polenta tusi illinuntur: Prodest & cōcilis ex aceto lichenas fricare. Item ulceribus putresce- tibus ex aqua imponere. Māmarum quoq; & testium inflammationibus. Decocti in face ui- ni oculorum epiphoris supposito lintheolo medentur. Foliis in quocunq; morbo decoctis magis medici utuntur. Item ad tibiārum tetra ulcera: rimasq; corporum quacunq; in parte farina arefactorum. Autumno autē colliguntur: cum plurimum ualent. Succus quoq; ex tuis expressus aut decoctus utilis fit corporis dolori cum melle. Item odorē corporis ius- cundū affectantibus cum iri arida & sale exiguo. Folia etiam supradictis medentur. Et stru- mis: panis: ulceribus in facie decocta cum uino. Cinis e radice alopecias emendat: & rimas pedum. Decocta radice in oleo succus perniones & ambusta. Et ad grauitatem aurium in- funditur. A cōtraria aure in dolore dentium. Prodest & urinae pota modice radix & men- struis: & lateris doloribus. Itē ruptis puulis: rufibus drachmā pōdere i uino pota. Eadē & uomi- tiones adiuuat cōmanducata. Semine. Sumpto turbatur uenter. Chylismus & pa- rotidas in uino decocta radice curauit. Item strumas ammixta cacia ex uino. Quidam autē: si imposita radice pars eius in fumo suspendatur & quarta die soluat: una cū radice aref- cere strumam. Sophocles ad podagras utroq; modo cocta crudaq; usus est. Ad perniones decoctam ex oleo dedit: & suffusus felle in uino & hydropicis. Venerem quoq; cōcitari cū uino & melle perunctis aut bibentibus tradiderunt. Xenocrates & lichenas & pforas radi- ce in aceto decocta tolli dicit. Item si cocta sit cum hyoscyamo & pice liquida: alarū quoq; & foeminum uitia. Et capillum crispiorē fieri raso prius capite: si radice ea fricetur. Sinus lapides renum in uino decocta atq; pota eximit. Hippocrates semē eius ad impetus lyenis dari censet. lumentorum quoq; ulcera ac scabiem radix illita aut decocta succus ad pilum reducis. Mures ē eadē fugāt. Cauerna praelusa moriūtur. Asphodelō ab Hesiodo quidā halimō appellari existimauere: quod falsum arbitror. Est enim suo nomine halimō nō par- ui & ipsum erroris inter auctores. Alii enim fruticem esse dicunt densum: candidū: sine spi- na: foliis olea: sed mollioribus. Coquitur autem hoc ciborum gratia. Radix tormina disci- tit drachmā pōdere in aqua mulsa pota. Item cōuulsa rupta. Alii olus maritimum esse di- xere falsum: & inde nomē foliis in rotunditate lōgos laudatum in cibis. Duorum præterea generum siluestre: & mitius: utrunq; pdesse dysentericis & exulceratis cū pane: stomacho uero ex aceto. Vlceribus uetustis illinitur crudum: & uulnere recentium impetus lenire perhibetur: & luxatorum pedum ac uesticā dolores. Siluestri tenuiora folia: sed in iisdem remediis effectus maiores: & in sananda hominum ac pecorum scabie. Præterea nitorē cor- pori fieri: dentibusq; candorem: si fricentur radice ea. Semine lingue subito sitim nō sentu- ri. Hoc quoq; mandī. Et utraq; etiam cōdiri. Craterias etiam tertium genus tradidit lōgio- ribus foliis & hirsutioribus: odore cupressi: nasci sub hedera: maxime prodesse opistho- nicis: cōtractiōibus neruorum tribus obolis in sextarium aqua. A canthos est topiaria & urbana herba: elato logoc; folio crepidines marginum adfurgentiumq; puluinoū toros uestiens. Duo genera eius sunt aculeatum & crispum: quod breuius. Alterum lene: quod aliqui pederoton uocant: alii melamphyllum. Huius radices uitis luxatisq; mire p'sunt. Itē ruptis cōuulsis: ptylin metuentibus incocta cibo: maxime ptyfana. podagris quoq; illinun- tur trita & calefacta calidis. Bupleron in sponte nascentium herbarū numero græci habet: caule cubitali: foliis multis longisq; capite anethi: laudatum in cibis. Hippocrate in medi- cina: Gaucone: & Nicandro. Semen cōtra serpentes alet. Folia ad secundas foeminarum uel succum ex uino illinunt. Et strumis folia cū sale & uino. Radix contra serpentes datur i ui- no: & urinae cienda. Buprestin magna in cōstantia græci i laudibus ciborum etiā habuere. Idemq; remedia tāquam contra uenenum pdiderunt. Et ipsum nomē indicio ē boum esse uenenum: quos dissilire digustata fatentur. Qua propter nec de hac plura dicemus. Est ue- ro causa quapropter uenena monstremus inter gramineas coronas: nisi libidinis causa ex- petenda alicui uideatur quam non aliter magis accendi putantq; potu. Elaphoboschō feru

LIBER.

laceum ē geniculatum digyti crassitudine: femine corimbis dependētibz: silis effigie: sed nō amaris: foliis olusatri: & hoc laudatum in cibis. Quippe etiam cōditum: progatur ad urī nā ciēdā: lateris dolores: sedēdos rupta cōuulsa sanāda: inflatiōes discutiēdas: coli quoq; tormenta. Cōtra serpentium omniūq; aculeatorū ictus. Quippe fama est hoc pabulo ceruos resistere serpentibus. Fistulas quoq; radix nitro addito illita sanat. Siccanda autē in eos usus prius est nescio eius madeat: qui contra serpētium ictus facit eam deteriorem. Scandix quoq; in olere siluestri agrācis ponitur: ut. Opion & Erasistratus tradunt. Item decocta alium sūsit. Semine singultus confestim ex aceto sedat. Illinitur ambustis: utinas cit: Decocta succus prodest stomacho: iocineri. renibus uestica. Hæc est quam Aristophanes Euripidi poetæ obiicit ioculariter matrem eius ne olus quidem legitimum venditasse: sed scādicie. Eadem erat enteriscus: si tenuiora folia & odoratioa haberet. Peculiaris laus eius: q; fatigato uenere corpori succurrit: marcescentesq; senio iam coitus excitat. Sistit profluuiā alba fœminarum. Et lasine olus siluestre habetur i terra: repens cum lactes multo: florem fert eā didū: cōcilium uocant. Et huius eadem cōmendatio ad stimulandos coitus. Cruda ex aceto in cibo sumpta mulieribus lactis ubertatem præstat. salutaris est ptylin sentientibus. Infantium capiti illita nutrit capillum: tenarioreq; eius cutem efficit. Est & caucalis feniculo similis breui caule: flore candido: cordi utilis. Succus eius bibitur stomacho perquā comodus & urina: calculisq; & harenis pellendis: & uestica pruritibus. Extenuat & lyenis iocineris renūq; picuitas. Semerī menses fœminarum adiuuat: bilem q; a partu siccāt. Datur & cōtra profluuiā genituræ uiris. Chrysippus & cōceptionibus eam putat cōferre multū. Bibitur in uino ieiunis. Illinitur & cōtra uenena marinorum: sit Petricus in carne suo significat. His adnumerant sion latius apio in aqua nascens: pinguius: nigrius: copiosum semine: sapore nasturtii. Prodest urinis renibus. lyenibus. mulierūq; mensibus: siue ipsum in cibo sumptū: siue ius decocti: siue semen est ufo drachmis duabus. Calculos rūpit: aquisq; quæ gignunt eos resistit. Dysentericis prodest infusum. Item lentigini illitum: & mulierum uitiis in facie noctu illitum momēto cutem emendat: & ramices lenit: & scabiem equorū. Sylilibū chameleōti albo similē aque spinosā ne in cilicia qdem: aut siria aut phœnicie: ubi nascitur. Coquere tanti est: ita operosa eius culina traditur. In medicina nullum usū habet. Scolymon quoq; in cibos recipit oriens: & alio nomine limonion appellat. Frutex est nunquā cubitali altior: cristisq; foliorum ac radice nigra: sed dulci. Eratostheni quoq; laudatā i pauperis coena. Urinam ciere præcipue traditur. Sanare lichenas & lepras ex aceto. Venerem stimulari in uino: Hesiodo & Alceoteftibus: qui florente ea cicadas acerrimi catus esse: & mulieres libidinis auarissimas: uirosq; in coitum pigerrimos scripsere: uelut prouidentia naturæ hoc adiumento tunc ualentissimo. Item graueolentiam alarum emendat: radicis emedulata unica in uini falerni heminis tribus decoctā ad tertias: & a balneo ieiūo: Itemq; post cibum cyathis singulis pota. Mirum est quod Xenocrates promittit experimento uitium id ex aliis per urinam effluere. Estur & sonchos: ut quem Theseo apud Callimachū apponatur. Hecate caule uterq; albus & niger: lactuca similes ambo: nisi spinosi essent: caule cubitali anguloso: intus cauo: sed qui fractus copioso lacte manet. Albus qui e lacte nitor utilis ortopnoicis lactucarum modo. Erasistratus calculos per urinam pelli eo mōstrat: & oris graueolentiam cōmanducato corrigi. Succus trium cyathorum mensura in uino albo & oleo calefactus adiuuat partus: ita ut a potu ambulent grauida. Datur & i sorbitione. Ipse caulis decoctus facit lactis abundantiam nutritibus coloremq; meliorem infantium. Vtilis simus iis quæ lac sibi coire sentiant. Instillatur auribus succus: callidusq; in stranguria bibitur cyathi mensura: & in stomachi rosionibus cum semine cucumeris nucleisq; pineis. Illinitur & sedis collectionibus. Bibitur contra serpentes scorpionesq; radix uero illinitur. Eademq; decocta in oleo punici mali calice aurium morbis præsidium est. Hæc omnia ex albo Cleomporus nigro prohibet: uesci: ut morbos faciēte: de albo consentiēs. Agothocles etiā contra sanguinem tauri demōstrat succo eius uti. Refrigeratoriam tamen uim esse conuenit nigro: ex hac causa imponendum cum polenta. Senon radice albi straguriam docet sanari. Chondrilon siue condrole folia habet intubi circum rosas similia: caulem minus pedali succo madentem amaro: radice fabæ simili: aliquando numerosam. Habet proximam terræ mastice tuberculo fabæ: quæ apposita fœminarum menses trahere dicitur. Tusa cū radicibus tota diuiditur in pastillos contra serpentes argumento probabili. Siquidem mures

agrestes læsi ab iis hanc esse dicuntur. Succus ex uino coctæ aluum sistit. Eadem palpebrarum pilos inordinatissimos pro gumi efficacissime regit. Dorotheus stomacho & cōcōrio nibus utilem suis carminibus pronunciauit. Aliqui fœminis & oculis generationiq; uiro- rum contrariam putauere. Inter ea quæ temere manduntur boletos merito posueri. Opti- mus quidem est iis cibis: sed inuenso exemplo in crimen adductus ueneno. Tiberio. Clau- dio principi per hanc occasionem a coniuge dato Agrippina: quo facto illa teris uenenū alterum sibiq; ante omnes Neronem suum dedit. Quorundam ex iis facile noscuntur ue- nena: diluto rubore: rancido aspectu: liuido intus colore: rimofastri pallido per ambitum labro. Non sunt hæc in quibusdam: sicciq; & nitri similes ueluti guttas in uertice albas ex tunica sua gerunt. Voluam enim terra ob hoc prius gignit: ipsū postea i uolua ceu i ouo ē luteum. Nec tunica minor gratia in cibo infantibus boleti. Rūpitur hoc primo nascente: mox crescente in pediculo corpus absūmitur: raroq; unquā geminis ex uno pede. Origo priā causaq; limo: & acescente succo mandētis terræ: aut radices ferme glandifera: initioq; spuma lentior. Dein corpus membranæ simile: mox partus: ut diximus illa pernitalia pro- fusus improbanda: si enim caligatis clauus: si ferri uel calybis aliqua rubigo: aut pāni marcor affuerit: omne ilico succum alienum saporemq; in uenenum decoquit: deprehendisseq; ni si agrestes possit: atq; colligunt. Ducunt ipsi alia uitia. Nunc quidem si serpentis cauerna iuxta fuerit: si patescentes primo adhalauerit capaci uenendorum cognatione ad uirus acci- piendum: itaq; caueri conueniet prius quā se condant. serpentes. Signa erūt tot herbæ tot arbores fruticesq; ab emerfu earum ad latebram usq; uernantes & uel fraxini tātum folia nec postea nascētia: nec decidētia. Et boletis quidē ortus occasusq; omnis itra dies seprē ē.

De fungis & silphio: & de lasere rudo.

Ca. XXIII.

Vngorū lætior natura: & numerosa genera: & origo nō nisi pituita arborum. Tu- tissimi qui rubent callo minus diluto rubore quā boleti. Mox candidi: uelut apice flaminis insignibus pediculis. Tertiū genus suillis uenenis accomodatissimū. Fa- milias nuper interemere: & tota conuiuia. Annēū Serenū prefecit Neronis uigilū & tri- bunos & centuriones quosq;. Voluptas tāta accipitis cibi. Quidam discere uere arborum si- co ferula: & gummi ferentibus. Nos itē fago aut robore aut cupresso ut diximus. Sed ista quis spondet in uenabulis? Omniū colos liuidus. His haberit ueneni argumentum: quo si melior fuerit abortum fici. Aduersus hæc diximus remedia: dicemusq;. Interim sunt aliqua & in iis Claudius stomacho utiles putat boletos. Siccantur pedentes suilli iunco transfixi: quales a bithina ueniunt. Hi fluxionibus alui quas rheumatismos uocant: medētur: excre- centibusq; in sede carnis: minuunt enim eas: & tempore adsumunt. Item lentigines & mulierum uitia in facie leuant. Leuantur etiam ut plumbum in oculorum medicamenta. Sordidis ulceribus: & capitis eruptionibus: canum moribus ex aqua illinūtur. Libet & co- quendi dare aliquas communes in omni eorum genere obseruationes: quando ipsæ suis mā- nibus delitiæ præparant hunc cibum solum: & cogitatione ante pascuntur succineis noua- culis aut argento apparatu comitante. Noxi erunt fungi: qui in coquendo duriores fiunt. Innocentiores qui nitro addito coquentur: si utiq; percoquatur. Turiore sient cum carne cocti: aut cum pediculo pyri. Prosumt & pyra confestim sumpta. Debellat eos & aceti natu- ra contraria his. Hymbribus proueniunt omnia hæc. Hymbre & silphion uenit primo e cy- reis: ut dictum est. Ex syria nunc hoc maxime iportatur deterius perthico: sed medico me- lius: extincto omni cyrenaico ut diximus. Vfus silphii in medicina. Nam folia ad expurgan- das uuluas: pellendosq; emortuos partus decoquuntur uino albo odorato: ut bibatur mē- sura acetabuli a balneis. Radix prodest arteriis exasperatis: & collectionibus sanguinis illi- nitur. Sed in cibis coquitur ægre. Inflammationes facit & ruētus. Vrinæ quoq; noxia. Sugilla- tus cum uiso & oleo amicissima: & cum cæra strumis. Veruæ sedis crebriores eius suffitu- cadunt. Lasere silphio profluens quo diximus modo inter eximia est naturæ dona nume- ratum. Pluribus compositionibus in feritur. Per se autē algores exalfacit. Porum neruo- rum uitia extenuat. Fœminis datur in uino. Et lanis mollibus admouetur uulua ad mēses- ciendos. Pedum clauos circūscarificatos ferro mixtum cerā extrahit. Vrinā ciet ciceris ma- gnitudine dilutum. Andrias spondet copiosius sumptum: nec inflationes facere: & conco- ctioni plurimum conferre senibus & fœminis. Item hyeme quam æstate utilius. Verueta- tione aquam bibentibus: cauendumq; ne aqua sit exulceratio inter. Ab ægritudine recreatio

y iiii

LIBER.

in efficax in cibo. Tempestiue enī datū cauterium optinet: aſuetis eſſā utiliū quā experti-
bus. Extera corporū indubitatas conſeſſiones habet. Venena telorum & ſerpentium extin-
guit potum ex aqua uulneribus iis circūlinitur. Scorpionum tantum plagis ex oleo. Vlce-
ribus uero nō matureſcentibus cum farina hordeacea uel fico ſicca. Carbunculus cum ru-
ta uel cum melle: uel per ſe uifco ſuperlitum ut hæreat. Sic & ad canis morſus. Excreſcenti-
bus circa ſemen cū germine punici mali ex aceto decoctum. Clauis pedum qui uulgo mor-
ticini appellantur nitro mixto. Ante ſubaſta carnes replet cum uīo & croco: aut pipere: aut
murium ſimo & aceto. Perniones ex uīno fouet: & ex oleo coctum imponitur. Sic & callo.
Clauis pedum ſuperra ſis præcipue utilitatis. Contra aquas malas: peſſulentes tractus: uel
dies. In tuſſi: uua: fellis ueteris effuſione: hydropicis rauicitatibus. Confeſtim enim purgat
fauces: uocēq; reddit. Podagras in ſpongia dilutum poſtea lenit. Pleureticis in ſorbitiōe
uinū poturis datur: cōſtractionibus: epiſthonicis: eicēris magnitudine cæræ circūlitum. In
angina gargarizatur. Anhelatoribus & in tuſſi uetula cū porro ex aceto datur atq; ex ace-
to iis qui coagulū lactis ſcorbuerint. Præcordiorum uitis: ſyntecticis: comitialibus cū ui-
no in aqua mulſa: linguæ: paralyſi. Coxendicibus lumborū doloribus cum decocto melle
illinitur. Nō cenſuerim quod auctores ſuadent: cauernis dentium in dolore inditum cæra
includi: magno experimento hominis: qui ſe eadem cauſa præcipitauit ex alio: quippe tau-
ros inflamant naribus illitis ſerpentes auidiſſimas uini admixtū rumpit: ideo nec iungi ſua
ſerim cum articeo melle: licet præcipiant. Quas habeant utilitates admixtū aliis immenſo
eſt referre: & nos ſimplicia tractamus. quoniam in iis naturam eſſe apparet. in illis coniectu-
ram ſæpe fallacem: nulli ſatis cuſtodita in mixturis concordia naturæ ac repugnantia. Qua
de re mox plura dicemus.

De natura mellis ex aqua mulſa. Et quare genere ciborū mores immutentur:
& de melitide & cæra. Ca. XXIII.

On eſſet mellis auctoritas in precio minor: q̄ laſeris: ni ubiq; naſcereſ. Illud ipſa fa-
n bricata ſit natura. Sed huic gignēdo aſal ut diximus numeros ad uſus ſi quotiens
miſceat: aſſimemus. Prima ppoliſ alueorū de q̄ diximus aculeos & oīa iſixa corpo-
ri etrahūt: tubera diſcutit: dura pcoquit: dolores neruorū mulcet ulceraq; iā deſperatā cica-
trice includit. Mellis qdē ipſius natura talis ē: ut putreſcere corpora nō ſinat iucūdo ſapore
atq; nō aſpero. Alia q̄ ſalis natura faucib;: tōſillis: angia: oībuſq; oris deſideriis utiliſſimū
areſcētq; i febris liguæ. Iā uero peripneumoniciſ pleureticis decoctū. Itē uulneribus: a
ſerpēte pcuſſis. Et cōtra uenena fugorū. Paralyticis i mulſo q̄ ſuæ mulſo dotes pſtās. Mel
auribus iſtillarū cū roſaceo lēdes & foeda capitis aſalia necat. Uſus deſpumati ſæper apiorū
ſtomachum tamen. inſtat: bilem auget: faſtidium creat: & oculis per ſe inutile aliqui arbi-
trantur. Ruſſus quidam angulos exuceratōs melle tangi ſuadēt. Mellis cauſas atque diſ-
ferentias nationeſq; iudicationem in apium ac deinde ſorum natura diximus: cum ratio
operis diuidi cogeret miſcenda. Ruſſus naturam rerum pernoſcere uolentibus in mellis
operibus & aqua mulſa tractari debet. Duo genera eius ſubita ac recentis. Alterum inue-
teratæ. Repentina deſpumato melle præclaram utilitatem habet in cibo ægrotantium le-
ui: hoc eſt alicæ elutæ: uiribus recreandis: ore ſtomachorū mulcendo: ardore refrigerando
Frigidam enim utiliū dari uentri moliendo. Inuenio etiā apud auctores hūc potū bibedū
aſſioſis. Itē animi humilis & pparci: quos illi dixere micropſycos. Eſt & ratio ſubtilitatis in
mentæ a Platone deſcendens. Corpufculis rerum leuibus ſcabris anguloſis rotūdis magiſ
aut minus ad aliorum naturam accidentibus: ideo nō eadem omnibus amara aut dulcia eē
Sic & in laſſitudine pronioreſ eſſe ad iracundiam & in ſiti. Ergo & hæc animi aſperitas ſeu
potius animæ dulciore ſucco mitigatur. Lenit tranſitū ſpiritus: & mollioreſ facit meatus
ne ſcindant euntē redeuntēq; Experimenta in ſe cuiq;. Nullius nō ira luētūq; triſtitia.
Omnis animi imperus cibo mollior: Ideoq; obſeruanda ſunt quæ nō ſolum corporū me-
dicinā: ſed & morū habēt. Aqua mulſa & tuſſientibus utiliſ traditur. Caleſacta incitat uomi-
tiones. Contra uenenum pſimyrhi ſalutaris addito oleo. Item contra hyoſcyam cum lacte
maxime aſinino: & contra haliſaccabin ut diximus. Infunditur & auribus & genitali /
um fiſtulis. Vuluis in ponitur cum pane molli. Subitis tumoribus: luxatis: leniendiq; om-
nibus. Inueteratæ autē uſum dānauere poſteri. Minus innocēte aqua: minusq; uino ſir-
mū. Longa tamē uetulaſte tranſit in uinum: ut cōſtat inter omnes ſtomacho inutiliſſimū

neruitq; contrarium. Semper mulsum ex uetere uino utilissimū facillimeq; cum melle cō-
corporatur: quod in dulci nunq; euenit. Ex austero factum nō implet stomachum: neq; ex
decocto melie: minusq; inflat: quod fere euenit. Appetentium quoq; reuocat auiditatem ci-
bi. Aluuma mollit frigido potu pluribus: calido sistit. Corpora auget. Multi senectam lon-
gam mulsi tantum nutritu tolerauere: neq; alio ullo cibo. Celebri Pollionis Romuli exem-
plo quem centesimum annum excedentem cū Diuus Augustus hospes interrogaret: qua-
nam ratione maxime uigorem illum animi corporisq; custodisset: ille respondit: intus in ul-
so: foris oleo. Varro regium morbum cognominatum aquatorum tradit: quoniam curetur
mulso. Melitides quo fieret modo ex musto & melle docuimus in ratione uini. Sæculis id
fieri nō arbitror. Hoc genus inflationibus obnoxium. Solebat tamen inueteratarum alui
causa dari in febre. Itē articulario morbo & neruorū infirmitate laborantibus & mulierib;
uini abstemiis. Mellis naturæ adnexa cæra est: de cuius origine & bonitate nationibusq; su-
is diximus locis. Omnis aut mollit: calfacit: explet corpora: recēs melior. Dat in sorbitione
dysentericis. Fauitq; ipsi in pulre alicæ prius tostæ. Aeuersatur lactis nature milii magnitu-
dine decem grana cære hausta non patiuntur coagulari lac in stomacho. Si in guem tume-
at albam cæcam in pube fixisse remedio est. Nec huius usus: quos mixta aliis prestat: enu-
merare in medicina possit: sicuti nec cæterorum que cum aliis profunt. Ista ut diximus inge-
niis constant. Non fecit cærata: malagmata: emplastra: collyria: antidota. Patens illa ac di-
uina rerum artifex. Officinarum immo uerius auaritiæ commenta sunt. Naturæ quidem
opera absolutæ atq; perfecta gignuntur: paucis ex causa non ex coniectura rebus absum-
ptis: ut succo aliquo sicca temperantur ad meatus. aut corpore alio humentia ad nixus.
Struplatim quidem colligere ac miscere uires non coniecturæ humanæ opus est: sed impu-
dentia est. Nos nec indicarum arabicarumq; mercium: aut externi orbis attingimus medi-
cinas. Non placent remediis tam longe nascencia. Non nobis gignuntur. Immo ne illis q;
dem: alioquin non uenderem. Odorum causa unguentorūq; & deliciarum: si placet etiam
superstitionis gratia emantur: quoniam thure supplicamus & costo. Salutem quidem sine
iis posse constare: uel ob id probabimus: ut tanto magis sui dilitia pudeat. Sed medicina e
floribus coronamentisq; & hortensis: quæq; manduntur hærbis profecuti: quoniam nodo
frugum omitemus? Nimirum & has indicare conuenit.

Contra compositiones medicorum medicinæ ex frugibus. Ca. XXV.

N primis sapientissima animalū esse constat: quæ fruge uelcantur. Siliginis gra-
i na combusta & trita in uino amineo oculis illita epiphoras sedant. Tritici uero fer-
ro combusta iis: quæ frigus uiserit: præsentaneo sunt remedio. Farina tritici & ace-
to cocta neruorum contractionibus cū rosaceo uero & fico sicca mixtique decoctis. Fur-
fures consillis faucibusq; gargatizatione profunt. Sex. Pompeius prætorii uiri pater hi-
spaniæ electioris princeps cum horreis suis uentilandis præsideret: correptus dolore podæ-
græ meritis in tritum sese super genua: leuatusq; siccatibus pedibus mirabili modo hoc po-
stea remedio usus est. Vis tanta est: ut cados plenos siccet. Paleam quoq; tritici uel hor-
dei calidam imponi ramicum in commodis experti iubent: quæq; decoctæ sunt aqua foue-
ri. Est & farinæ uermiculus teredini similis: quo canis dentium cæra incluso cadere uitia-
dicuntur: etiā si fricentur. Olyram arinæ diximus uocant. Hac decocta sit medicamentū:
quod ægyptii ateram uocant: infantibus utilissimum: sed & adultos illinunt eo. Farina
ex hordeo & eruda decocta collectiones impetusque discutit: lecit & concoquit. Deco-
quitur alias in mulla aqua aut fico sicco. Ad iocineris dolores eam in posca positā concoq-
opus est aut cū uino. Cū uero inter decoquendūq; disdutiendūq; cura est: tūc in aceto me-
lius: aut in fece acetī: aut cotoneis pyris ue decoctis. Ad multipedum morsus cum mel-
le: ad serpentium in aceto: & contra suppurantia: ad extrahendas suppurationes ex po-
sca: addita resina & galla. Ad concoctiones uero & ulcera uetera cum resina. Ad duriti-
as cum fimo columbarum aut fico sicco: aut cinere. Ad neruorum inflammationes: aut
intestinarum: uel aurium uel uisilium dolores cum papauere aut meliloto. & quotiens
ab ossibus caro recedit. Ad strumas cum picæ & impubis pueri urina. Cū oleo & fenogrec-
co cōtra tumores præcordiorū: uel in febribus cū melle uel adipe uetusto. Suppuratis triti-
cæ farina multo lenior. Neruis cū hyoscyami succo illinitur. Ex aceto & melle lentigina.
Dea ex qua aliquā fieri diximus efficacior etiā hordeacea uidet trinitu mollior. Ex uiuo

LIBER.

rubro ad scorpionum ictus tepida: & sanguinem excreantibus. Item arteriæ. Tussi cum caprino seuo aut butyro. Ex forno greco mollissima omniū. Vlcera manātia sanat: & fufures corporis: stomachi dolores: pedes & mamas cū uino & nigro cocta. Herina magis cæteris purgat ulcera uetera & gangrenas. Cum raphano & sale & aceto lichenas. Lepras cum sulphure uiuo. Et capitis dolores cum adipe asserino imposita fronti. Strumas & panas coquit in fimo columbino & lini semine decocta in uino. De polenta generibus in frugū loco satis diximus locorū ratione: quæ a farina hordei distat eo quod torretur. Ad stomachum utilis: aluum sistit: impetufq; rubicundi tumoris. Et oculis illinitur & capitis dolori cum menta: aut alio refrigerate herba. Item peritonib? & serpentū plagis. Item ambustis ex uino. Inhibet quoq; pustulas. Farina in pollinen subacta uini extrahedi humoris habet. Ideo & cruore suffusus in fascias usq; sanguine pducit. Efficacius in sapa. Imponitur & pedum callo clausq;. Nam cum oleo uetere ac pice decocta polline condylomata: & alia omnia sedis uitia q; maxime calido mirabilem in modum curantur. Pulte corpus augetur. Farina qua chartæ glutinantur sanguine excreantibus datur tepida sorbēda: efficaciter prodest. Halica res romana est & non pridem excogitata: alioquin non prisanæ potius laudes scripsissent græci. Nondum arbitror. Pompeii magni ætate in usu fuisse: & ideo uix quicq; de ea scriptum ab asclepiadis schola. Esse quidē eximie utilem nemo dubitat: siue eluta deatur ax aqua multa: siue in sorbitiones decocta: siue in pulte. Eadem in aluo sistenda torret: dem fauorum cæra coquitur: ut supra diximus. Peculiaris tamen longo morbo ad tabitudinem redactis subuenit: ternis eius cyathis in sextarium aquæ sensim decoctis: donec omnis aqua cōsumatur. Postea sextario lactis ouilli aut caprini addito per cōtinuos dies mox adiecto melle. Tali sorbitionis genere emendantur syntheses: que sunt ex iis sumptæ. Milio sistitur aluus. Discutiuntur tormina in quem usum torretur ante. Neruorū doloribus & aliis feruens in sacco ponitur. Neq; aliud utilius: quoniā leuissimum & molliſſimūq; est: & caloris capacissimum. Itaq; talis usus eius est ad omnia quibus calor pro futurus est. Farina eius cum pice liquida serpētium & multipede plagis imponitur. Panicum Diocles medicus mel frugum appellauit. Effectus habet quos milium. In uino potum prodest dysentericis. Similiter iis quæ uaporanda sunt ex calfactum imponitur. Sistit aluum in lacte caprino decoctum: & bis die haustum. Sic prodest & ad tormina. Sesama trita in uino sumpta inhibet uomitiones. Aurium inflammationi illinitur & ambustis. Eadem efficit & dum in herba est. Amplius hoc oculis imponitur decocta in uino stomacho inuulsiſſis: & animæ grauitatem facit. Stellionum morſibus resistit. Item ulceribus quæ cocoethe uocant. Et auribus oleum quod ex ea fit: prodesse diximus. Sesamoides a similitudine nomē accipit: grano amaro: folio minote. Nascitur in glariosis. Detrahit bilem in aqua potum. Semen illinitur igni sacro. Discutit panos. Est etiam nunc siliud sesamoides anticyræ nascēs: quod ideo aliqui anticyricon uocant: cætera simile erigeronti herba: de qua suo dicemus loco. Granū sesamæ datur in uino dulci ad detractiones quantum trinis digitis capitur. Miscet & hel lebori albi & dimidium obolum. Purgationem eam adhibentes maxime insana melancoliæ: comitialibus podagris: & per se drachmæ pōdere exinanit. Hordenum optimum quod candidissimum. Succus decocti in aqua celesti digeritur in pastillos: ut infundatur ex ulceratus intraneis & uuluis. Cinis eius ambustis illinitur: & carnibus: quæ recedunt ab ossibus: & eruptionibus pituitæ: muris araneis morſibus. Idem asperso sale ac melle cadorem dentibus & suauitatem oris facit. Eos qui pane hordeaceo utuntur morbo pedum tentari negant. Nouemq; granis si furunculum quis circunduat: singulis ter manu sinistra & omnia in ignem abiciat: confestim sanari arunt. Est & hæba phœnicea apellata a græcis: a nostris uerio hordeum murinum. Hæc trita ex uino pota præclare ciet menses. Pthifanæ quæ ex hordeo fit: laudes uno uolumine condidit Hippocrates: quæ nunc omnes in haliquam transeunt. Contra quanto innocentior est halica. Hippocrates tantum sobitionis gratia laudauit: quoniā lubrica ex facili haurietur quoniā sitim arceat: quoniā in aluo non tumesceret: quoniā facile redderetur: & assuetis hic solus cibus in febribus die posset dari: tantum remotis ab istis qui medicinam fame exercent. Sorbitione tamen dari tantum uetuit. Aliudue q; succum prisanæ. Item uetuit q; diu pedes frigidi essent: tunc quidē nec potionē dandā. Fit & ex tritico glutinosior: arte rariq; exulceratæ utilior. Amylon hebetat oculos: & guæ inutile cōtra q; creditur. Itē sistit

aluum. Epiphoras oculorum inhihet: & ulcera sanat. Item pustulas & fluxiones sanguinis. Genas duras emollit. Datur cū ouo iis qui sanguinem reicereint. In uesicā uero dolore semuncia amyli cum ouo & passis tribus sufferuefacta a balneo. Quin & auenæ farina decocta in aceto tollit nervos. Panis ipsæ quo uiuitur innumeras pene cōtinet medicinas: ex aqua enī in & oleo aut rosaceo mollit collectiones: ex aqua mulla duritias ualde mitigat. Datur ex uino ad discutienda ualens: aut quæ perstringit opus sit. & si magis etianum ex aceto. Aduersus acutas pituitæ fluxiones: quas græci rheumatismos uocant. Item ad peuisa luxata. Ad omnia autē hæc fermentatus: qui uocatur autopyrus: utilior. Illinitur & parononychiis: & callo pedum in aceto ueteri. Nauticus panis tufus atq; iterum coctus sicut aluum. Vocis studiosis & contra distillationes succum esse primo cibo utilissimū est. Sira / nius hoc trimestris incussa in facie: aut disquānata cum melle aptissime curat. Candidus ægris aqua calida frigidaue madefactus leuissimū cibū prebet. Oculorū tumori ex uino i / ponit: sic & pustulis capitis: aut adiecta arida myrto. Tremulis panē ex aqua esse ieiuniis sta / tim a balneis demonstrat. Quin & grauitatē odorū cubiculis uetus emendat: & uini in fac / cis addito. Auxiliatur & faba. Nāq; solida fricta feruēscit in acri aceto cōiecta torminibus medetur. In cibo fredda & cū allio cocta cōtra deploratas tussis suppurationesq; pectorum quottidiano cibo sumitur: & cōmanducata ieiunio ore etiam ad furunculos maturandos discutiēdos ue ipenitur: & in uino decocta ad testū tumores & genitaliū. Lomēto quoq; ex aceto decocto tumores maturat atq; aperit. Itē liuoribus cōbustis medetur. Voci eā pro / desse auctor est. M. Varro. Fabaliū etiā siliquarūq; cinis ad coxendices: & ad neruorum ue / teres dolores cum adipis suilli uetustate prodest: & per se cortices decocti ad tertias sicut aluum. Lens optime quæ facillime coquitur: eaq; quæ maxime aquā absorbet. Aciem qui / dem oculorum obrundit: & stomachum inflat. sed aluum sicut in cibo magisq; discocta cœ / lesti aqua. Eadem soluit minus percocta. Pustulas ulcerum rumpit: eaq; quæ intra os sunt purgat & astringit. Collectiones omnes imposita sedat: maximeq; exulceratas & rimolas. Oculorum autem epiphoras cum meliloto aut cotoneo. Contra supurantia cum polenta imponitur. Decocta succus adoris exulcerationes & genitalium adhibetur. Ad sedem cū rosaceo aut cotoneo. In iis quæ acius remedium exigunt cum putamine punici melle mo / dico adiecto. Ad id demum ne celeriter inarescat: adiciūt & betæ folia. Imponitur & stru / mis panisq; uel maturis uel maturescētibus ex aceto discocta. Rimis ex aqua mulla: & grā / grenis cum punici germine. Item podagris cum polenta: & uuluis & renibus: & pernici / bus. Vlceribus difficile cicatricem trahentibus. Propter dissolutionem stomachi. xxx. gra / na lentis deuorantur. In cholericis quoq; & dysenteria efficacior est in tribus aquis cocta. In quo usus melius semper cam turrere: aut tunderet tenuissima detur uel per se uel cū co / toneo malo: aut pyris: aut myrto: aut in tubo erratico: aut beta nigra: aut plātagine. Pulmo / ni est inutilis: & capitis dolori: neruosisq; omnibus: & telli: nec sōno facilis ad pustulas uti / lis: igniq; sacro & māmīs in aqua marina decocta. in aceto autem duritias & strumas discu / tit. Stomachi quidem causa polēte modo potionibus inspergitur. Quæ sunt imbuata aqua semicocta curat: Postea trita & per cribrum effuso furfure. mox procedente curatione ad / dito melle. Ex posca coquitur ad gutura. Est & palustris lens & per se nascens in aqua non / fluente refrigeratoriæ naturæ. Propter quod colloctionibus illinitur: & maxime podagris & per se cū polenta glutinat & interanea pcidētia. Est siluestris & eleliphacos dicta a gre / cis: ab aliis phacos. Ea est satiuā lente leuior & folio minore: atq; sicciore & odoratiore. Est & alterū genus eius siluestris: odore graui: hæc mitior. Folia habet coroni mali effigie: sed / minora & candida: quæ cū ramis decoquūtur. Mēses cit: & urinas & pastinacæ marinæ id / sanat. Torporē autē obducit percusso loco: bibitur cū absinthio ad dysenteria. Cū uino ea / dem cōmorātes mēses trahit. Abūdātes sicut decocto eius potō: per se iposita hærbā uul / nerū sanguinē cohibet. Sanat & serpētū morsus. Et si in uino decoquatur prurit? testū le / dat. Nostri qui nūc sunt hærbarii eleliphacon græce: latine saluā uocat mētæ similem: canā / odoratā: partē emortuos ea apposita extrahūt. Itē uermes aurīū ulcerūq; Cicet & siluestre / foliis satiuo simile: odore graui. Sed si largius sumat: aluis soluit: & inflatio cōtrahitur: & / tormina. Tostū salubrius habet. Cicercula ēc nūc magis in aluo pfcit. Farina utriusq; ulce / ra manātia capitis sanat: efficacius siluestris. Itē comitantes & iocinerū tumores: & serpenti / um ictus. Cit mēses & urinas grano maxime. Emēdat & lichenas: & testū inflationes: regiū

LIBER.

morbum hydropicos. Lædunt omnia hæc genera exulceratam uesicam & renes. Grangrenis utiliora cum melle & iis: quæ cacoethe uocantur. Verrucarum in omni genere prima luna singulis granis singulas tangunt. Eaq; grana in lintheolo deligata abiciunt post se: ita fugari uitium arbitantes. Nostri præcipiunt arietinum in aqua cum sale discoquere: ex eo bibere cyathos binos in difficultatibus urinæ. Sic & calculos pelli: morbumq; regium. Eiusdē foliis sarmētisq; decoctis aqua quā maxime calida morbos pedū tolli: & ipsum calidum tritumq; illitum. Columbini decocti aqua horrorem tertianæ & quartanæ minuere traditur. Nigrum autē cum gallæ dimidio tritū oculorū ulceribus ex pulso medetur. De cruo quædam in mentione eius diximus: nec potentiam ei minorē ueteres q̄ brassicæ tribuere. Contra serpētium ictus ex aceto ad crocodilorum hominūq; morsum. Si quis eruum quotidie ieiunus edat lyenē eius absumi certissimi auctores affirmant. Fariua eius: ut ait Varro: maculas ex toto corpore emendat. Serpere uulnera nō patitur. In māmīs efficacissimū. Carbūculos rumpit ex uino. Urinæ difficultates: siationē: uitia iocineris: tenasmon quæ cibū nō sentiant atrophæ appellata: tostū & in nucis auellanz magnitudinem melle collectū de uoratūq; corrigit. Item impetigines ex aceto coctū & quarto die solutū. Panos in melle suppurare prohibet impositum. Aqua decoctū perniones & pruritus sanat fouedo. Quī & uniuerso corpori si quis quotidie ieiunus biberit: meliorem fieri colorem existimant. Cibus idem hominis alienum. Vomitiones mouet. Aluum turbat. Capiti & stomacho onerosum. Genua quoq; degruat. Sed madefactū pluribus diebus mitescit. Bubus iumentisq; utilissimū. Siliquæ eius uirides prius q̄ indurescant cum suo caule foliisq; contrite capillos nigro colore inficiunt. Lupini quoq; siluestres sunt omnimodo minores satiuis: præterq; amaritudine. Ex omnibus quæ eduntur sicco nulli minus ponderis est nec plus utilitatis. Mitescunt cinere aut aqua calida. Discolorem hominem frequentiores cibo exhilarant. amari contra aspidas ualent. Ulcera atra aridi decorticatq; triti supposito lintheolo ad uiuum corpus redigunt. Strumas parotidas in aceto cocti discutiunt. Succus decoctorum cum ruta & pipere uel in febris datur ad uentris animalia pellenda minoribus. xxx. annorū. Pueris uero etiā impositi in uentrem ieiunis profunt. Et alio genere tostū: & in defurō posū uel ex melle sumpti. Idem auiditatem cibi faciunt: fastidium detrahunt. Farina eorū aceto subacta papulas pruritusq; in balneis illita cohibet: & per se siccata ulcera. Liuiores emendat. Inflammationes cum polenta sedat. Siluestrium efficacior uis est contra coxendicum & lumborum debilitatem. Ex iisdem decoctis lentigines & fouentium cutem corrigunt. Si uero ad mellis crassitudinē decoquantur satiuū: uirilignes nigras & lepras emendant. Satiui quoq; rumpunt carbunculos impositi: panos & strumas minuunt: aut maturant. Cocti ex aceto cicatricibus candidum colorem reddunt. Si uero celesti aqua decoquant: succus ille smeget ma sit: quo solent fouere grangrenas: eruptiones pituitæ: ulcera manantia utilissimū. Expedit ad lyenem bibere & cum melle menstruis hærentibus. Lyeni crudi cum fico sicca ex aceto imponuntur. Radix quoq; in aqua decocta urinas pellit. Medentur pectori cum chamecone herba decocti: aqua in potum collata. Sanant & scabiem quadrupedum omnium in amurea decocti: uel nitro eo liquore postea mixta. Fumus crematorū culices necat. Iriem inter fruges fescamē simile esse diximus & a græcis erysimon uocari. Galli uelorum appellant. Est autē fruticorū foliis erucæ angustioribus paulo: semine nasturtii. Utilissimum tussientibus cū melle: & in thoracis purulentis excreationibus. Datur & regio morbo: & lūbog: uitiis pleureticis torminibus celiacis. Illinitur uero parotidū & carcinomatum malis. Testiū ardoribus ex aqua: alias cū melle. Infantibus quoq; utilissimū. Itē sedis uitiis & articularis morbis cū melle & fico. Contra uenena etiā efficax potū. Medetur & suspiriosis. Item fistulis cum axungia ueteri ne intus addatur. Orminū semine: (ut diximus) cynino simile est: cætero porro dodrantali altitudine. Duorum generum alteri semē nigrius & oblongū. Hoc ad uenerē stimulandam & ad oculorū argema & albugines. Alteri candidius semen & rotundius. Vtroq; tuso extrahuntur aculei ex corporē per se illitum ex aqua. Folia ex aceto imposita panos per se uel cū melle discutiunt. Itē furunculos: prius quā capita faciant: oēsque acrimonias. Quā & ipsa frugū pestes in aliquo sunt usu. Infelix distū est a Virgilio loliū. Hoc tamen molliū ex aceto coctū impositūq; sanat impetigines: celeriq; quo sapius mutatur est. Medetur & podagris: aliisq; dolorib; cū oximellitē. Curatio hæc a cæteris differt. Aceti sextario uno dilui: mellis uncias duas iustū est. Ita tēpatris sextarius trib; de

cocta farina lolii sextarius duobus usque ad crassitudinem: calidumque ipsum imponi dolentibus membris. Eadem farina extrahit ossa fracta. Miliaria appellatur herba quae necat miliū. Haec trita & cornu cum uino infusa podagras iumentorum dicitur sanare. Bromos semine est spicam ferenti herbae: nascitur inter uita segetis aenae graece genere: & folio & stipula triticum imitatur. In cacuminibus dependentes paruulas ueluti lobas habet. Semen utile ad cataplasmata atque hordeum & similia. Prodest tussientibus succus. Orobanchem appellauimus necantem eruum & legumina. Alii cynomorion eam appellat a similitudine canini genitalis: cuius cauliculus est sine foliis pinguis rubens. Estur & per se & in patinis cum tenera est decocta. Et leguminibus innascuntur bestiolae uenenatae: quae manus pungunt & periculum uitae afferunt. Solifugarum generis aduersus has omnia eadem medetur quae contra araneos & phalangia demonstrantur. Et frugum quidem haec sunt in usu medico. Ex iisdem fiunt & potus: zythum in aegypto: celia & carea in hispania: ceruisia & plura genera in gallea: aliisque prouinciis: quorum omnium spuma cutem forminarum in facie nutrit. Nam quod ad potum ipsum attinet praestat ad uini transire mentionem: atque a uite ordinis medicinas arborum.

CAI PLINII SECVNDI NATVRA LIS HISTORIAE LIBER XXIII.

PROEMIVM.

ER ACTA CAEREALIVM IN MEDENDO quoque natura est: omnia uimque quae ciborum aut florum odoribus gratia proueniunt supina tellure: non cessit iis pomona: partesque medicas pedentibus quoque dedit: non contenta praetere: arborumque alere umbra quae diximus: imo uelut indignata plus auxilium inesse iis: quae longius a caelo absente. Quaeque postea coepissent. Primum enim homini cibum fuisse inde: & sic inductos caelum spectare. Pacisque & nunc ex se. Possit sine frugibus. Ergo hercule artes in primis dedit uitibus non contenta delicias etiam & odores atque unguenta omphacio & oenanthe ac massari: quae suis locis diximus nobiliter intruxisse. Plurimum inquit hominum uoluptatis ex me est. Ego succum uini: liquorem olei gigno. ego palmas & poma totaque uarietates. Neque ut tellus omnia per labores: aranda thauris: terreda aeris: deinde faxis: ut quando quatuor opere tibi fiat. At ex me parata omnia nec curuo adoranda aratro: nec cura laboranda: sed sese porrigentia ultro: & si pingeat attingere etiam cadentia. Certauit ipsa secum: plusque utilitatis causa genuit etiam quam uoluptatis. Folio uitium & papino capitis dolores: inflammationesque corporum mitigant cum polenta. Folia per se ardore stomachi ex aqua frigida. Cum farina uero hordei articulares morbos. Papini triti & ipsi tumore omni siccant. Succus eorum dysentericis infusus medetur. Lachryma uitium quae ueluti gummi est: lepras & lichenas & psoras nitro ante praeparatas sanat. Eadem cum oleo saepius pilis illitis psilothri effectum habet maximeque aqua quam uirides ancisae uires exudant: qua & uerrucae tolluntur. Papini sanguine excreantibus: & mulierum a conceptu defectioni diluti potus sunt. Cortex uitium & folia arida uulnerum sanguinem sistunt: ipsaque uulnus coagulant. Vitis alba uiridis tusa succo & thure ipetigines tolluntur. Cinis farmetorum uitiumque & uinaceorum condylomathis & sedis uitium medetur ex aceto. Item luxatis: & abustis: & lyenis tumori cum rosaceo & ruta & aceto. Item igni sacro ex uino citra oleum aspergitur: & stertergines & pilos absumit. Dant & bibendum cinere farmetorum ad lyenis remedia aceto conspersum ita ut uini cyathi in tepida aqua bibatur: utque quae biberit in lyene iaceat. Clauiculae ipse quibus reput uires erant & ex aqua potae sistunt uomitionum consuetudinem. Cinis uitium cum axugia uelutere contra tumores perficit fistulas purgat: mox & psanat: neruorum dolores frigore ortos: contractionesque coctas uero partes cum oleo. Corticis per se cinis combustus pilos reddit. Omphacium quae fieret ratione incipiens uix pubertate in unguetorum loco docuimus. Nunc ad medicinam de eo pertinenda indicabimus. Sanat ea quae in humido sunt ulcera horis: ossillorum genitalium. Oculorum claritati plurimum confert. Scabritiae genarum: ulceribusque angulorum: nubeculis: ulceribus quacumque in parte manantibus. Cicatricibus marcidis. Ossibus purulente limosis. Fragilis uehementia eius melle aut passo. prodest dysentericis: sanguinem excreantibus: anginis. Omphacio coheret oenante: quae uires siluestres ferunt: dicta a nobis in unguenti ratione. Laudatissima in Syria

LIBER.

maxime circa anthiochie & laodiceas montes: & ex alba uite refrigerat: astringit uulnerib⁹ inspergitur: stomacho illinitur: utilis urinæ: iocineri. Capitis doloribus: dysentericis: caliacis: cholericis. Contra fastidia obolo ex aceto pota. Siccat manantes capitis eruptiones: efficacissima ad uitia quæ sunt in humidis. Ideoq³ & oris ulceribus: & urcendis ac sedi. Cū melle & croco aluum listit. Genarum scabiem emēdat: oculorūq³ lachrymationes. Ex uino stomachi dissolutionem. Ex aqua frigida pota sanguinis excreationes. Cinis eius ad collyria & ad ulcera purganda & paronychia: & pterygia pbatur. Vtutur in furno: donec panis percoquatur. Massæ odoribus tantum gignitur omnia quæ auditas humani ingenii nobilitauit rapere festinando.

De medicinis uuarum recentium: & sarmentis uuarum: & uinaceis: & de uua theriacæ: & de uua passa: & astaphida: & astaphisagria: pituitaria: & labrusca: & de uita alba & nigra: & de mustis: & uini generibus. Ca. I.

m Aurescentium autem uua uehementiores nigræ: ideoq³ uinum ex iis minus iucundum: suauiores albæ: quoniam e translucente facilius accipitur aer. Recentes stomachum & spiritum infant: aluumq³ turbant. Itaq³ in febris dānatur utiq³ largiores. Grauedinem enim capiti: morbūq³ lethargicum faciunt. Innocentiores quæ decerpuntur diu pependere: qua uentilatione etiam utiles fiunt stomacho agridis. Nam & refrigerant leniter. & fastidium auferunt. Quæ autem in uino dulci conditæ fuere caput tentant. Proxime sunt pensilibus in palea seruata. Nam & uinaceis seruata & caput & uescicam & stomachum infestant. Sistunt tamen aluum: sanguinem excreantibus utilissimæ. Quæ uero in musto fuerit peiorem uim etiam habent: q³ quæ in uinaceis. Sapa quoq³ stomacho inutiles facit. Salsuberrimas putant medici in cælesti aqua seruata: etiam si minime iucundas. Sed uoluntate earum in stomachi ardore sentient & in amaritudine iecoris. fellsq³ uomitione. In cholericis hydropicis cum ardore febrium aegrotantibus. At in ollis seruata & hoc & stercus & auiditatem excitant. Paulo tamē grauioribus exstimentur fieri uinaceorum halitu. Uuæ flores in cibis si edere gallinæ uuas non attingunt. Sarmenta earum in quibus acini fuerit astringendi uim obtinent. Efficaciora ex ollis. Nuclei acinorum eandem uim obtinent. Hi sunt qui in uino capitis dolorem faciunt. Tosti tritig³ stomacho utiles sunt. Inspergitur farina eorum polentæ modo potionis dysentericis: & caliacis: & dissolutis stomacho. Decoq³ etiam eorū fouere ploras: & puritum utiles. Decoctura eorum ueteres dysentericos & caliacos iuuat & potione & foetu. Uua theriacæ de qua suo loco diximus: contra serpentium ictus ualet. Pampinos quoq³ eius edendos censent: imponendosq³ uinumq³ & acutum ex iis factum auxiliare contra eandē uim habet. Uua passa quam astaphida uocant. Stomachum uentrē interanea tentaret: nisi pro remedio in ipsis acinis nuclei essent. Iis exemptis uescicæ utilis habetur: & rufi alba utilior. Utilis & arteriæ & renibus: sicut ex iis passum priuatim a serpentibus. Contra hemorrhoiā potens. Testium inflammationi cum farina cumini aut coriandri imponitur. Item carbunculis: articularibus morbis sine nucleis trita: cum ruta fouere ante uino ulcera oportet. Sanant epinyctidas & dysenteria cū suis nucleis: & in oleo coctæ grangrenis illinuntur cū cortice raphani & melle. Podagris & unguium mobilibus cū panace: & per se ad purgandū os caputq³ cū pipere cōmanducatur. Astaphisagria siue astaphis quā uua taminia aliqui uocāt falso: suū enim genus habet: cauliculis nigris: reftis foliis labruscæ: fert folliculos uerius q³ acinos uirides similes cicæri. In iis nucleū triagulum. Maturescit cū uindemia nigrescitq³ cū taminia rubetes norimus acinos: sciamusq³ illā in apricis nasci: hāc nō nisi in opacis. Iis nucleis ad purgationē uti nō censuerim ppter anticipem strangulationē: nec ad pituitam oris siccandā: fauces enī ledunt. Phthriasi caput & reliquū corpus liberant triti: Facilius ad mixta sandaraca. Item pruritu & psoris. Ad dentium dolores decoquuntur in aceto. Ad aurium uitia rheumatismū: cicatricū: ulcerū manantia. Flos tritus in uino contra serpentes bibitur. Semen enim abdicauerim propter nimiam uim ardoris. Quidam eam pituitaria uocāt: & plagis serpentium utiq³ illinunt. Labrusca quoq³ cenanthem fert satis dicta: quæ a græcis ampelofagia appellatur: spissis & candēatibus foliis geniculata rimoso cortice. Fert uuas rubentes cocci modo: quæ cutē in facie mulierum purgant: & uariis coxendicū & lūborū uitis tuse cū foliis & succo profunt. Radix decocta in aqua & in uini coi cyatis duabus humorem alui cient: ideo hydropicis datur. Hanc potius crediderim esse: quam uulgus uuam taminiam uocat. Vtuntur ea pro amuleto. & ad

expiationem sanguinis quoque adhibent non ultra gargarizationes: & ne quid deuoretur ad
dito sale tymo aceto mulso. Iidem & purgationibus ancipitem tentant. Est huic similis sed
in salictis nascens: ideo distinguitur nomine: cum eodem usus habeat: & salicastrum uocat
Scabiem & pruriginem hominum & quadrupedum aceto mulso & trita hæc efficacius tollit
Vitis alba quæ græci ampeloleucen: alii straphylen: alii melptron: alii psilothron: alii arceso
stin: alii cedrosin: alii madon appellant. huius sarmenta longis & exilibus internodiis ge
niculata scadunt. Folia papinosa ad magnitudinem edere diuiduntur ut uitium. Radix alba græ
dis. raphano similis untio: ex ea caules asparagi similitudine exeunt. hi decocti in cibo al
uum & urinam ciunt. Folia & caules exulcerant corpus utique ulcerum phagedenis & gangre
nis tibiariusque tedio cum sale illinuntur. Semen in uua raris acinis dependit succo rubente
postea croci. Nouere id quod coria perficiunt: illo enim utuntur. Pforis & lepris illinitur. In
dis abundantiam facit coctum cum tritico potumque. radix numerosis utilitatibus nobilis: contra
serpentium ictus trita drachmis duabus bibat. Vicia cutis in facie uarolique & lentigines & lu
gillata emendat & cicatrices. Edæque prestat decocta: in oleo decocta dat & in conualibus po
tus. Itē mente comotis: & uertigine laborantibus drachmæ pondere quotidie anno toto. Et
ipsa autem largior aliquāto purgat sensus. Illa uis præclara quæ ossa fracta extrahit in aqua in
posita bryenia: quare quidam hæc albam bryeniam uocant. Alia uero nigra efficacior in eo
dem usu cum melle & thure. Suppurationes incipientes discutit: ueteres maturat & purgat.
Cit menses & urinam. Eligma ex ea fit suspensiosum & cetera lateris dolores uulsi ruptis. Splenē
ternis obolis pota. xxx. diebus coësumit. Illinitur eadem cum fico & pterygiis digytorum.
Ex uino secundas forminarum apposita trahit & pituitam drachma pota in aqua mulsa. Suc
cus radices colligi debet ante maturitatem seminis. Qui illitus par se & cum eruo latiore
quodam colore & cutis teneritate mangonizat corpora. Serpentes fugat. Tunditur ipsa
radix cum pingui sico: erugatque corpus: si statim bina stadia ambulentur alias urit: nisi frie
gida statim abluatur. Iucundius hoc idem præstat nigra uitis: quoniam alba pruritem affert.
Est ergo & nigra quæ proprie etiam bryeniam uocant. alii chironiam: alii gynecanthem aut
apromiam: similem priori: præterque colore. huius semen nigrum esse diximus: asparago simi
le. Diocles prætulit uenis asperagis in cibo urinam ciende: lyenique minuerdo. In frutetis &
harundinetis maxime nascitur. Radix foris nigra: intus buxo colore: ossa infracta efficiat
us extrahit quæ supradicta. Cæterum eidem peculiare est quod iumentorum ceruicibus uni
te medetur. Aiunt si quis in uilla eam extruxerit: fugere ancipites: tutasque fieri aues uilla
ticas. Aliter eadem in iumento hominemque fregma aut sanguinem qui se creatur: talo circūla
gata sanat. Et hætenus de uitium generibus. Multa differentias habent naturales has: quæ sunt
candida aut nigra: aut inter utrumque: alia ex aliis: ex quibus uinum fiat: alia ex quibus passum
curaque differentias innumerabiles facit. In plenum ergo hoc dixisse conueniet. Mustum omne
stomacho inutile uenis iucundum. A balneis raptim & sine interpiratione potum necat:
canibarium naturæ aduersatur. Itē serpentibus maxime hermorihoræ & salamandræ Ca
pitis dolores facit: & gutturi inutile. Prodest renibus: iocineri: & iteraneis uesciæ colleuat
enim ea. Priuatim contra buprestim ualeat. Contra meconium. lactis coagulationem: Cicutā
toxica: dorycnidium ex elco potum redditum uomitionibus. Ad omnia infirmius album:
iucundius passum mustum: & quod minorem capitis dolorem afferat. Vini genera differentia
que per quæ multas exposuimus & fere cuiusque proprietates. Neque est ulla pars difficilior tra
ctatu: aut numerosior. Quippe cum sit tardum dictum pluribus pro sit an noceat. Præterea
quæ ancipiti euentu potum statim auxilium sit an uenenum. Et enim de eius natura quæ ad re
media tantum pertinent tunc loquimur. Vnum de dando eo uolumen Asclepiades condi
dit: ab eo cognominatum: qui uero postea de uolumine illo differere innumeri. Nos ista ro
mana grauitate artiumque liberalium appetentia non ut medici: sed ut iudices salutis huma
næ diligenter distinguemus. De generibus singulis differere infinitum & inexplicabile est
ceteris omnibus prænotando. Quin ut constaret sententiæ: quota portio in mortalium iis generibus
posset uti. Iam uero nec pecces usque sinceris. Eo uenere mores ut nota cellarum modo uene
ant: statimque in lacubus uindemiarum adulterent. Ergo hercle mirum dictum innocetius iam est quod
cuique & ignobilis. Hæc tamen facere constantissime uident sententiæ uictoria: quorum mentione

LIBER.

fecimus: si quis hoc quoque discrimen exigat. Falernum nec in nouitate: nec nimia uetustate corpori salubre est. Media eius ætas a quintodecimo anno incipit. Hoc non rigido potu stomacho utile: non item in calido. Et in diutina cussi sorbetur merum utiliter a ieiuno: ite in quartanis. Nullo æque uene excitantur. aluum silit: corpus alit. Creditum est obscuritatem uisus facere: nec prodesse neruis aut uesciæ. Albana neruis utiliora. Stomachum minus quæ sunt dulcia ue. austeria. Falerna utiliora. Concoctionem minus adiutant. Stomachum modice implent. At surrentina nullo modo: nec caput tentant. stomachi & intestinorum rheumatismos cohibent. Cecubum iam non gignitur. At quæ super sunt setina cibos concoqui cogunt. Virum plus surrentino: austeritatis albano: uehementiæ minus falerno. Ab iis statim non longo interuallo abfuerunt. Aluo citæ signium maxime conducere in dubitatum est. Reliqua in comune dicuntur. Vino aluntur uires sanguis colosque hominum hoc quoque distant orbis medius & mitior plaga a circumiectis: quæcum illis feritas facit roboris: tantum nobis hic succus. Lactis potus ossa alit: Frugum neruos: aque carnes. Ideo minus ruboris est in corporibus illis & inuis roboris: contraque labores patientiæ. Vino modo nerui iuuantur: copiosiore leduntur: sic & oculi. Stomachus recreatur. Appetentia ciborum inuitatur. Tristitiæ cura hebetatur. Vrina & langor expellitur. Sotis conciliatur. prætere uomitio nescit. Collecciones extra lanis humidis impositis mitigat. Asclepiades utilitatem uini æquari uix decurum potentia posse pronunciauit. Vetus copiosiore aqua misceatur. Magis nouum urinam expellit: minus siti resistit. Dulce minus inebriat: sed stomacho innatat. Austerum facilius concoquitur. Leuissimum est & celerime inueteratur. Minus infestat neruos quod uetustate dulcescit. Stomacho minus utile est pingue nigrum sed corpora magis alit: tenue & austerum minus alit: magis stomachum uurit. Celerius per urinam transit: tantoque magis capita tentat. Hoc & in omni alio succo semel dictum sit. Vinum si sit fumo inueteratum insaluberrimum est. Mangones ista in apotecis excogitare. iam & patres familias ætate ademere iis: quæ per se carere traxere. Quo certe uocabulo satis consilii debere prisci: quoniam & in materiis cariem fumus erodit. At nos e diuerso fumus amaritudine uetustate indui persuasum habemus. Quæ sunt admodum exalibida hæc uetustate insalubria fiunt. Quo generosius uinum est: hoc magis uetustate crassescit: & in amaritudinem corpori minime utile coit. Condire eo aliud minus annosum insalubre est. Sua cuique uino salua innocentissima. Sua cuique ætas gratissima hoc est media. Corpus augere uolentibus aut mollire aluum conducit inter cibos bibere. Contra minuendum: aluumque cohibentibus sitire in edendo: postea parum bibere. Vinum ieiunos bibere uocatio inuenio: inutilissimum est. Curas uigoreque animi impedit ad procinthum tendentibus. Somno uero acomodatum ac securitatis. Iamque dudum hoc fuit: quod homerica illa Helena ante cibum ministravit. Sic quoque in prouerbum cessit: sapientiam uino obubari. Vinosos dicimus homines: qui soli animalium non sentientes bibimus. Aquæ potum interponere utilissimum. Itemque iungi super bibere ebriecati quæ quidem frigida potus exemplo discunt. Meracis potionibus per uiginti dies ante canis ortum toridæ postea suadet. Hesiodus uti. Merum qui de remedio est contra cicutas: coriandrum a: conitum: meconium: argeotum uinum: apes: uespas: crabrones: phalangia: serpentum: scorpionumque ictus. Contraque omnia quæ refrigerando nocent. Priuatim contra hemorrhoidas: presteras: fungos. Itæ contra inflammationes rosionesque præcordiorum: & quorum stomachus in uomitiones effunditur. Et si uenter aut interanea rheumatismum sentiant. Dysentericis: sudatoribus: in longa tussis: in epiphoris meracum. At uero cardacis in mæma leua merum in spongia imponi potest. Ad omnia autem maxime album inueterascens. Vtiliter etiam fouetur uino calido utilitas iumetis: quo etiam infuso cornu lassitudinē auferri aiunt. Simias quadrupedesque quibus digiti sunt: negant crescere assuetas meri potu. Nunc circa ægritudines sermo de uinis erit. Saluberrimum liberaliter genitis campaniæ quodcumque tenuissimum. Vulgo uero quod quæque maxime inuenerit ualidum. Vtilissimum omnibus sacco uiribus fractis. Meminerimus saccum esse qui feruendo uires e musto sibi fecerit. Misceri plura genera omnibus inutile. Saluberrimum cui nihil in musto additum est: meliusque si in uasis pix affuit. Marmore enim & gypso aut calce condita quis non etiam ualidus expauerit? In primis igitur uinum marina aqua factum inutile est stomacho: neruis uesciæ. Resina condita frigis stomachis utilia esse existimatur. Non expedire uomitioibus: sicut neque mustum: neque sapa: neque passum. Noui

tiū refinatum nulli conducit. Capitis dolorem & uertigines facit: ab hoc dicta crapula est. Tussientibus & in rheumatismo nominata profunt. Item caliacis & dysentericis mulierū mē-
sibus. In hoc genere rubrum nigrū ue magis constringit: magisq; calefacit. Innocētiū pi-
ce sola cōditum. Sed & picē meminisse debemus nō aliud esse q̄ cōbustæ resinæ fluxū. Hoc
genus uini calefacit: concoquit: purgat: pectori: uentri utile. Item uuluarum dolori si sine
febre sit ueteri rheumatismo: exulcerationi: ruptis: cōuulsis: neruorū infirmitati: inflationi
bus: tussi: anhelationibus: luxatis in succida lana ipositū. Ad oīa hæc utilius id quod spon-
te naturæ siue picē recipit: picatūq; appellat. Heleniatro quoq; tamē nimio caput tētari cō-
ueniet. Quod ad febrū ualitudines attinet: certū ē nō dandū in febre: nisi ueteribus ægris
uinū: nec nisi declinante morbo. In acutis uero periculis nullis nisi qui manifestas remissio-
nes habeant: & has noctu potius. Dimidia enī pars periculi est noctu: hoc est spe somni bi-
bētibus: nec a partu abortu ue: nec albidine agrotātibus: nec ī capitis doloribus: nec quo-
rū accessiones cum frigore extremitatum fiant: nec in febrī tussientibus: nec ī tremore ner-
uorūq; doloribus: uel faucium: aut si uis morbi circa illa intelligatur: nec in duritia præcor-
diorū: uenarū uehementia: neq; in opisthotonio: tetano: & singultibus: nec si cū febre dys-
ponoea sit. Minime uero oculis rigentibus: & genis stantibus aut defectis grauibuscq; nec
quorū cōnientium placebunt oculi: neu palpebris nō coeūtibus. Vel si dormiētibus hoc
idē eueniet. Aut si citius suffundunt oculi: uel si lachrymæ in oculis erūt. Minime lingua
fungosa: nec graui: & subinde impfēta loquētibus: nec si urina difficile reddetur. Neq; ex
pauescētibuscq; repente. Nec spaticis: aut rursus torpentibus. nec si p somnos genitura effun-
det. Cardiacorū morbo unica spē hanc in uino esse certū ē. Sed id dandū quidā nō nisi ī ac-
cessione censent: alii in remissione illi ut sudorē coerceant. Hī quia tutius putāt minuentē
se morbo: q̄ plurimū sententiā esse uideo. Dari utiq; nō nisi in cibo debet: nec a somno: nec p
cedere alio potu: hoc ē utiq; sitienti: nec nisi in desperatione sūma. & uiro facilius q̄ foemī-
næ: seni q̄ iuueni q̄ puero: hyeme q̄ æstate: assuetibus potius q̄ exptibus. Modus dandi pro
uehementia uini: item mixtura. Atq; uulgo satis putant unū uini cyathum duobus aquæ
misceri. Si dissolutio sit stomachi dandū: & si cibis nō descendat. Inter uini genera quæ fin-
gi docuimus: nec fieri iā arbitror. Est & supuacaneus eorū usus cum ipsis rebus ex quibus
fingitur doceamus uti: & alias modū excederat medicorū in his ostentatio: ueluti in apiis
uinū utile esse ab armorum equitatus ue lassitudine p̄cipientiū: atq; ut reliqua omittamus
etiā in iunipo. Et siq; facius cēseat absinthie uino utendū potius q̄ absinthio ipso. In reliq;
omitte. Et palmeū capiti noxiū ueneriq; tantū molliendo & sanguinē excreantibus non
utile. Fictitiū nō potest uideri: quod bion appellauimus: cū sit in eo sola pro arte festinatio.
Prodest stomacho dissolutio: aut cibis nō perficiente: prægnātibus: defectis: paralyticis: trē-
mulis: uertigini: tormibus: ischiadicis. In pestilentia quoq; ac præreginationibus uini ma-
gnam auxiliandi habere dicūt. Vini etiā uiciū transit in remedia. Aceto sūma uis est in refri-
gerando: non tamen minor in discutiendo: ita sit ut infuso terræ spumer dictū ē sæpius
diceretur quotiēs cum aliis prosit. Per se haustū fastidia discutit. Singultus cohibet. Ster-
nutamenta olfatu Vini ī balneis æstus arceat cōtineat ore. Quin & cum aqua bibit. Multo-
rū stomacho utiliter gargatizet. Cū eadē cōualecētū & a solis ardorib; Oculis quoq; illo
mō saluberrimū. Plurimū fori medet post uredines. Itē lepris: furfuribus: ulceribus ma-
nātibus canis moribus: scorpionūq; ictibus: scolopendrarū muris araneisq; Cōtra omniū
aculeatorū uenena & pruritus. Item contra multipedū morsum. Calidum in spongia appo-
sitū: aut adiecto sulphuri sextante sextariis tribus aceti aut hyssopi fasciculo medetur sedis
uiis. In sanguinis fluxione post excisos calculos & omnes alias rosiones foris in spōgia ipo-
sitū: intus potum cyathis binis q̄ accerrime. Conglobatū utiq; sanguinē discutit. Contra li-
chenas & bibitur & imponitur. Sistit aluos: & rheumatismos interaneorum infusū. Itē pro
cidentia sedis uuluarq; Tussim ueterē inhihet: & gutturis rheumatismos. Orthopnoeā dē
tiū labefationē. Vesicæ nocet: neruorū infirmitatibus. Nescire medici quantū cōtra aspidas
polleret. Nuper ab aspide calcata percussus utrem aceti ferēs: quotiens deposuisset sentie-
bat ictum: alias illesto similis. Intellectum ibi remedium est: potuq; succus sum. Neq; altero
os tolunt uenena exeuntes In totū uomitrix uis hæc non ciborum mō ē: uen m & rerum
plurimarū. Saxa rumpit infusum. quæ nō ruperit ignis antecedens. Cibos quidē & sapo-
res non alius magis succus cōmēdat aut excitat. In quo usu mitigatur tosto pane aut uino

LIBER.

Vel accenditur pipere ac lasere utiq; sale compefcitur. Non est prætereundum ex eo exemplum ingens. Siquidem. M. Agrippa supremis suis ânîs conflctatus graui morbo pedum cū dolorem eum perpeti nequiret: unius medicorū portetofa ſcientia ignorâte. Diuo. Auguſto tanti putauit uſu pedum ſenſuq; omni carere: dūmodo & dolore illo careret: demerſis in acetum calidum cruribus in accerimo impetu morbi euafit.

De aceto ſcyllino: & oxymelle: & ſapa & face uini: aceti & ſapæ. Ca. II.
Cetum ſcyllinum inueteratū magis probatur. Prodeſtq; ſuper ea quæ diximus: aceti centibus cibis: Guſtatum enim diſcutit pœnam eam: & iis qui ieiunij uomunt. Callū enim faucij facit: ac ſtomachi: odorem oris tollit: gingiuas adſtringit: dētes firmat colorē meliorem præſtat. Tarditatē quoq; aurium gargarizatione purgat: & tranſitum auditus aperit. Oculorum acie obiter exacuit: comitialibus: melancholicis: uertiginofis: uuluarum ſtrangulationibus: percuſſis: aut præcipitatis. Et ob id ſanguine cōglobato. Neruis infirmis. renum uitijis perq; utile. Cauendū exulceratis. Oxymel antiqui (ut Dieuces tradit) hoc modo tēperabant. Mellius heminas. x. aceti ueteris heminas quinq; ſalis marini pōdo: thymbræ quadrātem: aquæ marinæ ſextarios. v. pariter coquebant decies deferueſcēte corrina: atq; diſfundeabant: inueterabantq;. Suſtulit totum id Aſclepiades: coarguitq;. Nam ē in febris dabant. Profuiffe tamē fatentur contra ſerpentes: quos ſepas uocant: & contra meconium: ac uiſum & anginas calidum: gargarizatum: & auribus: & oris gutturifq; deſideriis: quæ nunc omnia oxyhalme cōtingunt: id ſale & aceto recēte efficacius eſt. Vino cōgnata res ſapa ē muſto decoctio: donec tertia pars ſuperſit. Ex albo hoc melius. Uſus cōtra cantharidas bupreſtin. pinorū erucas: quas pityocampas uocant: ſalamandras: & cōtra mordentia uenenatas. Secundas partuſq; mortuos trahit cum bulbis potū. Fabianus auctor eſt uenenum eſſe ſiquis ieiunis a balneis id bibat. Conſequens horū eſt ſex uini: ſui cuiuſq; generis. Ergo uini faci tanta uis eſt: ut deſcēdentes in cupas enecet. Experimentū dimiſſa præbet lucerna q̄diu extinguat ſe deſcenſionis periculum denūtiās: Illora miſcetur medicamentis. Cum iridis uero pari pondere eruptionibus pituitæ illinitur. Et ſicca uel madida cōtra phalangias: & teſtium: māmārūq; inflāmationes: uel in quacūq; parte corporis. Itē cū horū deacea farina & thuris polline in uino decocta crematur: & ſiccatur. Inde q; experimentum ē legitimæ coctæ: ut refrigerata lingua tactu uideatur ureæ. Celerime exanimat nō in cluſo condita. Crematio ei multū uiriū adiicit. Vtiliſſima ē ad cōpeſcēdas lichenas: furfuresq; cū ſico decocta: Sic & lepris & ulceribus manātibus i ponitur. Fungorū naturæ cōtraria ē pota ſed magis cruda. Oculorum medicamentis cocta & lota miſcet. Medetur illita & teſtibus & genitalibus. In uino autē aduerſus ſtrangurias bibitur. Cū expirauerit quoq; lauandis corporibus & ueſtibus utilis: tuncq; uſum acaciæ habet. Fex aceti pro materia acrior ſit neceſſe eſt: multoq; magis exulceret. Reſiſtit ſuppurationū incremētis: ſtomachum: interanea: uentrē illita adiuuat. Siſtit earum partium rheumatismos: & mulierum menſes. Panos diſcutit nondū exulceratos: & anginas. Sacros ignes cum cæra. Māmas lactis ſui impatientes eadem extinguit. Vngues ſcabros auferit. E ſerpentibus contra ceraſtas ualidiſſima cū polēta. Cū melāthio autē cōtra crocodili morſus: & canis. Et hæc cremata āpiat uires. Tūc additō lētifcino oleo illita una nocte ruſſat capillū. Eadē ex qua in linteolo appoſita: uulnas purgat. Sapa face ābuſta ſanat. Meli⁹ addita lanugie arūdinis. Eadē quoq; face decocta pota: ci tuſſes ueteres. Decoquit i patinis cū ſale & adipe: ad tumorē quoq; maxillæ & ceruicū. De oleis & folijs oleæ: & flore & cinere: & de oliua alpa & nigra: & de amura. Ca. III.

Leatū proxia auctoritas itelligit. Folia earū uehementiſſime aſtringūt: purgant: ſi ſtunt. Itaq; māducata i poſita ulceribus medē: ur: & capitis doloribus illita cū oleo. Decoctū eorū cū melle iis quæ medici uſerit. Gingiuarū inflāmationibus: paronychiis ſordidiſq; ulceribus excreſcētibus. Cū melle profluuiū ſanguinoſis e neruoſis ptribus cohibet. Succus eorū carbūculantibus excreſcētibus circa oculos ulceribus: & puſtulis: pcdēriq; pupillæ efficac: qua propter i collyria addit. Nā & ueteres lachrymatiōes ſanat: & genarū croſiones. Exprimitur autem ſuccus tuſis: aſuſſo uino ex aqua cæleſti. Siccatusq; in paſtillos digeritur. Siſtit menſes in lana admotus uulnæ. Vtilis & ſaniē emanantibus. Item cōdylomatibus: ignibus ſacris quæq; ſerpunt ulcera: epinyctidi. Eoſdē & ſos earū habet eſſe ctus. Vtunt & cauſculi florefcentes ut ſpodii uicē cinis præſter. Vinorū inſuſo iterū urit. Suppurationes & panos illinūt cinere eo uel folijs tuſſis cum melle. Oculos uero cū polen

ta. Succus fruticis recentis accensū distillans sanat lichenas: furfures: marātia ulcera. Nam lachrymā quæ ex arbore ipsa distillat arthiopica maxime oleæ: mirari satis non est. Reperti sunt q̄ dentū dolores illinendos cēserent: cōtra uenenū esse prædicātes: atq̄ etiā i oleastro quærendā. E radice oleæ q̄tnerime cortex derafus: in melle crebro gustatu medet sāguī nē reicientibus: & suppurata tussientibus. Ipsius oleæ cinis cū axungia tumores sanat: ex trahitq̄ fistulis uitia: & ipsas sanat. Oliuæ albæ stomacho utiliores: uentri minus. Præclarū habent anteq̄ condiant usū: recentes per se cibi modo deuoratz. Medent enī harenosā uri nā: itē dentibus: aut attritis: aut cōuulsis. Nigra oliua stomacho iutilior: uentri faciliōr: capiti & oculis nō conuenit. Vtrāq̄ ambustis prodest trita & illita. Sed nigra cōmanducant: & protinus ex ore imposita pustulas gigni prohibet. Colymbades sordida ulcera purgant Inuitiles difficultatibus uria. De amura poteramus uideri satis dixisse Catonē secuti: sed reddenda quoq̄ medicinz ratio est. Gingiuis & oris ulceribus dentium stabilitati efficacis sime subuenit. Itē ignibus sacris infusa: & iis quæ serpunt peruionibus nigra oliuæ amurca utilior: item infantibus fouendis. Albæ uero mulierū uuluæ in lana admouetur. Multo autē omnis amurca decocta efficacior. Coquitur i cupreo uase ad crassitudinē mellis. Vfus eius cū aceto: aut uino uetere: aut mulso: aut quāq̄ causa exigit in curatione oris dentiu: aurium: ulcerū manatiū: genitaliū: rhagadiū. Vlncribus in linteolis iponiā: luxatis in lana. In gens hic usus: utiq̄ in ueterato medicamēto. Tale enim fistulas sanat. Infundit fedit genitaliū: uuluæ exulcerationi. Illinitur uero podagris icipientibus: itē articularibus morbis. Si uero cū omphatio recoquatur ad mellis crassitudinē: cauiros dentes extrahit. Itē iumen torū scabiē cū de cocto lupio & chameleōthe hærba mire sanat. Cruda amura podagris fo ueri utilissimum.

De foliis oleastri: & oenanthino oleo: & coccino amygdalino & laurio: & myrtheo chame myrsino: & cupressino: & citreo & carino. Ca. llll.

Leastri foliorum eadem natura. Spodiūq̄ & calculis uehementius inhihet rheumatismos. Sedat inflammationes oculorū. Purgat ulcera: alienata explet: exerescentia leniter erodit. Siccatur: & ad cicatricem perducit: cætera & in oleis. In hoc autē peculiare quod folia decoquuntur ex melle: dantq̄ cochlearibus p̄ra sanguinis excrecationes. Oleū tamē acius atq̄ efficacius: & os quoq̄ colluit illo. Ad dentiū infirmitatē imponunt folia: & paronychiis: & carbunculis & cōtra omnē collectionē cū uino. Iis uero quæ purganda sint: cū melle. Miscuntur oculorū medicamētis & coctum foliorū. & succus oleastri. Vtiliter ēt auribus instillatur cū melle: uel si pus effluat. Flore oleastri condylomata illinuntur & epinyctides. Itē cū farina hordeacea uenter. In rheumatismo cū oleo. Capitis doloribus. Cutē i capite ab ossibus recedentē cauliculi decocti & cū melle ipositi cōprimūt. Ex oleastro maturi in cibo sumpti sistunt aluum. Tosti autē & cum melle triti nomas repurgant. Carbu culos rumpūt. Olei naturā causasq̄ abunde diximus. Ad medicinā ex olei generibus hæc p̄tinent. Utilissimū est omphaciū: proxime uiride. Præterea q̄maxime recens: nisi cum uetustissimū quæritur: tenue: odoratū: quoq̄ nō mordeat: e diuerso q̄ in cibos eligitur. Omphaciū prodest gingiuis. Si cōtineatur in ore: dolorē dētiū custodit magis q̄ aliud. Sudores cohibet. Oenanthino idem est effectus qui rosaceo. Omni autē oleo mollitur corpus: uigo rē & robur accipit. Stomacho contrariū. Auget ulcerum icremēta. Fauces exasperat. Et uenena omnia cohibet: hebetatq̄. Præcipue p̄sumptū & gypsi i aqua mulsa. Aut ficorū siccatū decoctū potum contra neconium. Ex aqua cōtra cantharidas buprestin salamādras pityo campas. Per se lorum: redditūq̄ uomitionibus. Cōtra omnia supra laudatissimū: & lassitudinē p̄frictionēq̄ refectio est. Tormia calidū potum cyathi. vi. magisq̄ ruta simul decocta pellit. Itē uentris animalia. Soluit aluū hemina mensura cum uino & calida aqua potu aut p̄isanæ succo. Vulnerariis emplastris utile. Faciem purgat. Eubus ifusum per nases donec rucent: iflationē sedat. Vetus autē magis exalfacit corpora: magisq̄ discutit sudoris. Duritias magis diffundit. Lethargicis magis auxiliare & inclinato morbo. Oculorū claritati cōfert aliquid cū pari portione mellis ac odii. Capitis doloribus remediū est. Item ardoribus i febris cum aqua. Et si uetusti nō sit occasio: decoquitur: ut uetustatē representet. Oleū coccinū bibitur ad purgationes uentris cū pari caldæ mensura. Privatim diciē purgare præcordia. Prodest & articularū morbis: duritiis omnibus: uuluis: auribus: ambustis. Cū cinere uero muricū sedis i flāmationibus: itē sporæ. Colerē cutis cōmendat: capillumq̄ fertili na

LIBER.

tura euocat. Semē ex quo fit: nulla animans attingit. Ellychnia ex uua fiunt claritatis pei-
pua. Ex oleo lumē obſcurū propter nimia pinguedinē. Folia igni ſacro illinuntur ex aceto
Per ſe aut recentia māmīs & epiphoris. Eadē decocta in uino iſtāmationibus cū polenta &
croco. Per ſe autē triduo iſoſita faciē purgant. Oleū amygdalinū purgat: molliſt corpora:
cutē erugat: nicorem cōmendat: uaros cū melle tollit a faciē. Prodeſt & auribus cū roſaceo
& melle & mali punici germine decoctū. Vermiculorū in his necat: & grauitatē auditus di-
ſcutit: ſonos incertos. & tinnitus: obiter capitis dolores: & oculorū. Medetur ſurculis: &
a ſole ueſtis cū cœra. Vlcerā manātia & furfures cū uino expurgat: condylomata cū melilo-
ro. Per ſe uero capiti illitum ſomnū allicit. Oleū laurinū utiliſſimo quo recentius: quoq; uiri-
dus colore. Vis eius excaſtoria: & ideo paralyticis: paticis: iſchiadicis ſuggillatis: capitis
doloribus inueteratis diſtinationibus auribus in calice punici calcaſtum illinitur. Similis &
myrthei olei ratio: aſtringit: indurat: medetur gingiuis dentiū dolori: dyſſenteria: uulua: ex-
ulcerata: ueſicis: ulceribus ueſtiſtis uel manantibus cū ſquamma æris & cœra. Itē eruptio-
nibus: ambuſtionibus. Attritas ſanat & furfures rhagadas condylomata articulos luxaros:
odorē grauē corporis. Aduerſat cātharidi bupreſti: aliūq; malis medicamētis: quæ exulce-
rando nocēt. Chamemyſinæ ſiue oxymyſinæ eadē natura Cupreſſinū oleū eoſdē effectus
habet quos myrteū: Itē citreū. E nuce uero iugladiū quod carymū appellauimus: alopecis
utile ē & tarditati auriū inſuſū: Itē capitis doloribus illitū. Cæterum ineris & graue ſapore
corpori. Enim uero ſi qd i nucleo putridi fuerit: tot' mod' deperit. Ex gnidio grāo factū uī
habet quā coccinū. Ex leniſco factū utiliſſimū acopo eſt Idēq; pſiceret æque ut roſaceū:
ni durius paulo intelligeret. Vtunt eo & contra nimios ſudores: papulaſq; ſudorū. Scabiē
iūmētorū efficaciffime ſanat. Balaninū oleū repurgat uaros: furunculos lentigines: gingi-
uas. Cypros qualis eēt: & quēadmodū ex ea fieret oleum: docuimus. Natura eius excaſ-
cit: emolliſt neruos. Folia ſtomacho illinūt: & uulua: concitata: ſuccus quoq; coq; appōitur
Folia recentia cōmanducata: ulceribus in capite manātibus. Itē oris medenē collectionibus
cōdylomatibus. Decoctū foliorū ambuſtis & luxatis pdeſt. Ipſa ruſſant capillum ruſa: adieſto
ſtrutei mali ſucco. Flos capitis dolores ſedat cū aceto illitus. Idē cōbuſtus in cruda olla no-
mas ſanat: & putreſcentia ulcera per ſe uel cum melle. Odor floris olet: q; ſomnū facit. Aſtri-
git gleucinū & refrigerat eadem ratione qua & oenanthinū. Balaſaminū longe preciōſiſſi-
mū omniū ut in unguentis diximus: cōtra omnes ſerpentes efficac. Oculorū claritati pluri-
mū cōfert: caliginē diſcutit. Itē dyſſponoeas collectiones omnes duritaſq; lenit. Sanguinē
denſari phibet. Vlcerā purgat: auribus: capitis doloribus: tremulis: ſpaticis ruptis q; utile.
Aduerſat aconito ex lacte potū. Febres cū horrore uenientes perunctis leuiorē facit. Vtē
dū tamē modice: quoniā adurit: augetq; uita nō ſeruato tēperamēto. Malobathri quoq; na-
turā & genera expoſuimus. Urinā cit. Oculorū epiphoris uino expreſſū utiliſſime iſponitur
Itē ſcōtibus dormire uolentibus: Efficacius ſi & nares illinant: aut ſi ex aqua bibantur. Oris
halitus. & ſuauiatē cōmēdat linguæ ſubditū foliū: ſicut & ueſtium odorem inaeſpoſitum
Hyoſcyaminū molliendo utiliſſimo eſt: neruis inutile. Potum quidē crebri motus facit. Ther-
minū & lupinis emolliſt pximū roſaceo effectus habentes. Nārſiſſimū dictū eſt cū ſuo flore.
Rhaphaninū pthiriaſes longa ualitudine tollit. Scabritiaſq; cutis in faciē emendat. Sefami-
nū auriū dolores ſanat: & ulcerū quæ ſerpunt: & quæ cacoethe uocant. alcerā. Lilinū quod
& phyllinū & ſyriū uocauimus: renibus utiliſſimū eſt: ſudoribuſq; euocandis: uulua: molliē-
dæ cōcoquendoq; intus Selgiticū neruis utile eſſe diximus ſicut herbaceum quoq; qd eus-
gubini circa flaminiam uiam uendunt. Eleomeli quod i ſyria ex ipſis oleis manare diximus
ſapore melleo non ſine nauſea aluum emolliſt: bilem præcipue detrahīt duobus cyathis in
hemina datis: qui bibere torpeſcunt: excitanturq; crebro. Pugnatōres certaturi præſumūt
ex eo cyatum unū. Picēo oleo uſus ē paſſim ad quadrupedū ſcabiē. Eſt autē uitibus oleiſq;
proxima nobilitas palmis: inebriāt recentes capitis dolorem afferunt: minus ſiccā. Nec quā-
tum uidetur utiles ſtomacho: ruſſum exaſperant: corpus augent. Succum decoctarū antiq;
pro hydromelite dabant ægris ad uires recreandas: ſitim ſedandam: in quē uſū præferebant
rhebaſcas. Sanguinem quoq; excreantibus utiles: in cibo maxime. Illinūtur cariorā ſtoma-
cho: ueſicæ: uentri: inteſtinis. Cum coroneis & cœra & croco ſuggillata emendant. Nuclei
palmarum cremati in ſiſtili nouo cinere loto ſpodii uicem efficiunt: miſcenturq; collyriis
& calibephari: faciunt addito nardo.

De myrobalano palma: & de palma elata.

Ca.

V.

Alma quæ fert myrobalanū probatissima in ægypto. Ossa nō habet reliquarū mo-
 do in balanis. Aluum & mēses cit in uino austero: & uulnera conglutiāt. Palma e la
 ta siue state medicinae confert gramina folia corticem. Folia iponuntur præcordiis
 stomacho: iocineri: ulceribus quæ serpunt cicatrici repugnātia. Psoras cortex eius tener cū
 resina & cæra sanat diebus. xx. Decoquitur & ad restiū uitia. Capillū denigrat suffitu. Para-
 tus extrahit. Datur bibentibus renū uitii & uesciæ: & præcordiorū. Capiti & nerui inimic.
 Vuluæ ac uentris fluctionem sistit decoctum eius. Item cinis ad tormina potus in uino ab.
 In uuluarum oitis efficacissimus.

Medicinae ex singulorum generum flore: foliis: fructu: ramis: cortice: ligno:
 succo: radice: cinere.

Ca.

VI.

Roximæ uarietates generum medicinarū quæ mala habet. Ex iis uerna acerba sto-
 macho iutilia sunt. Aluū uesciā circumagūt. Nervos lædunt. Cocta meliora. Coto-
 nea cocta suauiora. Cruda tamē dumtaxat matura p sunt sanguinem execrantibus
 ac dysentericis: cholericis: cæliacis. Non idē possunt decocta: quoniā amittunt constringen-
 tē illam uisū succi. Imponuntur & pectori in febris ardoribus: & tū decoquuntur i aqua cæ-
 lesti: ad eadem quæ suprascripta sunt. Ad stomachi autem dolores cruda decocta uē cæra /
 ti modo imponuntur. Lanugo eorum carbunculos sanat: cocta i uino & illata cū cæra. Alo-
 peciis capillum reddunt. Quæ ex iis cruda in melle conduntur: aluum mouent. Mellis autē
 suauitati multum adiiciunt: stomachoq; id utilius faciunt. Quæ uero in melle conduntur
 cocta: quidam ad stomachi uitia trita cum rosaceo foliis decoctis dāt pro cibo. Succus cru-
 dorum lymenibus: ortopnoicis: hydropicis prodest. Item māmīs cōdylomatis: uaricibus. Flos
 & uiridis & succus inflammationibus oculorum: excrationibus sanguinis: mensibus mulie-
 rū. Fit & succus ex iis mitis cum uino dulci tufus. utilis & cæliacis & iocieri. Decocto quo-
 q; eorum fouentur: si procident uulvæ & interanea. Fit & oleū ex iis: quod melinum uoca-
 uimus quotiens non fuerint in humidis nata: Ideo utilissima quæ ex sicilia uēiunt. Minus
 utilia struthia quanuis cognata. Radix eorum circumscripserat terra manu sinistra capitur ita
 ut q facit dicat quæ capiat: & cuius causa. Sic adalligata strumis nederetur. Melinela & reli-
 qua dulcia stomachum & uentrem soluunt: siticulosā: astuosa: sed neruos non lædunt. Or-
 biculata sistunt aluum: & uomitiones & urinas ciunt. Siluestria mala similia sunt uernis ac
 cerbis: aluum p. sistunt. Sane in hunc usum imatura opus sunt. Citrea contra uenenum in
 uino bibuntur: uel ipsa uel semen. Faciunt oris suauitatem decocto eorū colluto autē suc-
 co expresso. Horum semen edendum præcipiunt in malitia prægnantibus. Ipsa uero cōtra
 infirmitatem stomachi: & non nisi ex aceto facillime manduntur. Punici mali nouem gene-
 ra nunc iterare superuacuum. Ex iis dulcia quæ apyrina alio nomine appellauimus stoma-
 cho inutilia habentur. inflationes pariunt: dentes gingiuaq; lædunt. Quæ uero sapore ma-
 xime uinosa diximus. parum nucleum habentia: ultiora paulo intelliguntur. Aluū sistūe
 & stomachum dumtaxat pauca citraq; satietatem. Sed hæc minime dāda quāq; omnino nul-
 la in febris nec carne acinorum utili nec succo. Cauentur æque uomitionibus: ac bilem reii-
 centibus. Vuam in his ac ne mustum quidem: sed protinus uinum aperuit natura. Vtrūq;
 uero asperior: cortice. Hic acerbus in magno uso. Vulgus coria maxime perficere illo no-
 uit: ob id maliciorum appellant medici. Vrinam cieri eodem demonstrant: mixtaq; galla in
 aceto decocto mobiles dentes stabilire. Eperitur in gravidarum malitia: & quoniā gustatu
 moneat infantem. Diuiditur malum: cælestiq; aqua madescit ternis fere diebus. Hæc bibia-
 tur frigida cæliacis: & sanguinem execrantibus. Ex acerbo fit medicamentū: stomachice uo-
 catur: utilissimū oris uitii: narium: aurium: oculorū caligini: petrygiis genitalibus: & iis q;
 nomas uocant: & quæ in ulceribus excreseunt. Contra leporem mariū hoc modo acinis de-
 tracto cortice cussis mellis attici felibris. Alii hoc modo faciunt. Punica acida multa tondū-
 tur. Succus in cacabo nouo coquitur mellis crassitudine: ad uirilutis & sedis uitia: & oīa
 quæ lycio curantur: aures purulentas: epiphoras incipientes rubas maculas. In manibus ra-
 ni punicorum serpentes fugant. Cortici punici ex uino cocti & impositi perniones sanan-
 tur. Contusum malum ex tribus heminis uini decoctum ad heminam: tormina & tinea pel-
 lit. Punicum in olla noua operculo indito in furno tostum & contritum potumq; in uino
 sistit aluum: discutit tormina. Primus pomi huius partus florere incipientis cytinus uocat

LIBER:

a græcis: mire obseruationis multorum experimento. Si quis unum ex iis solutus uinculo omni cinctus & calciatus: atque etiam anuli decerpserit duobus digytis pollice & quarto sinistrae manus: atque ita lustratis leui tactu oculis: mox in os additum deuorauerit ne dente contingat: affirmatur nullam oculorum imbecillitatem passurum eo anno. Idem cytini sic cati tritici: carnes excrecentes cohibent. Gingiuis & dentibus medetur. Vel si mobiles sint decocto succo. Ipsa corpuscula trita ulceribus quæ serpunt putrescunt uel illinuntur. Item oculorum inflammationi: intestinorumque: & fere ad omnia quæ cortices malorum. Aduersatur scorpionibus. Non est satis mirari curam diligentiaque priscorum: qui omnia scrutati nihil intentatum reliquere. In hoc ipso cytino flosculi sunt: antequam scilicet malum ipsum prodeat: erumpentes: quos blausium uocari diximus. Hos quoque ergo experti inuenerunt scorpionibus aduersari. Siftunt potu menses foeminarum: sanant oris ulcera: tōsillas: uuanā sanguinis excreationes: uentris & stomachi solutiones: genitalia ulcera quacūque in parte manantia. Siccauere et ut sic quoque experiretur. Inueneruntque tusorū fariā dysentericos a morte reuocari. Aluum sisti. Quin & nucleos ipsos acinorum experiri non piguit. Tosti tuscis stomachum iuuant. Cibo aut porione inspersi bibuntur ex aqua caelesti ad sistendum aluum. Radix decocta succum emittit: qui tūcas necat uictoriati pondere. Eadem discocta in aqua quas lycium præstat ut litates. Est & siluestre punicum a similitudine appellatum. Eius radices rubro cortice denarii pondere ex uino potæ somnos faciunt. Semine potō aqua quæ subiecit cutem siccatur. Mali punici corticis fumo culices fugantur.

De pyris & eorum obseruationibus: & de ficorum obseruatione: & caprifico: & hermera: & aliorum generibus medicina. Ca. VII.

Pyrorum omnium cibis etiam ualētibus onerosus: agris quoque uini modo negatur. Decocta eadem mire salubria & grata præcipue crustumina. Quæcūque uero cum melle decocta stomachum adiuuant. Fiunt cataplasmata e pyris ad discutienda corporum uitia: & decocto ad duritias utuntur. Ipsa aduersantur boletis atque fungis: pelluntque pondere & pugnante succo. Pyrum siluestre tardissime maturefcit. Conciditur suspensūque siccatur ad sistendam aluum: quod & decoctum eius potum præstat. Decoquuntur & folia cum pomis ad eisdem usus. Pyrorum ligni cinis contra fungos etiam nunc efficacius proficit. Mala pyraque portatu utique iumentis mire graua sunt uel pauca. Remedio aiunt esse: si prius edenda dentur aliqua: aut ostendantur. Fici succus lacteus aceti naturā habet. Itaque coaguli modo lac contrahit. Excipitur ante maturitatem pomi: & in umbra siccatur ad aperienda ulcera: cienda menstrua appositus cum luteo oui: aut potus cum amylo. Podagris dat. Item lichenas & sporas: aluum soluit. Lactis ficulni natura aduersatur crabronum uel parumque & similitum uenenis: priuatim scorpionum. Item cum axungia uerrucas tollit. Folia & quæ non maturuere fici: strumis illinuntur: omnibusque quæ emollienda sunt discutienda præstant hæc & per se folia. Et alii usus eorum tanquam in fricando lichene & alopecii & quæcūque exulcerari opus sit: & aduersus canis morsus. Ramorum teneri cauliculi cuti imponuntur. Idem cum melle ulceribus quæ cæcia uocantur: illinuntur. Extrahunt in fracta ossa cum papaueris foliis siluestris. Canum rabioforum morsus folio trito ex aceto restingunt. Enigra fici candidi caliculi illinuntur furunculis: muris aranei: moribus cum cæra. Cinis earum e foliis grangrenis: consumendisque quæ excrefcunt. Fici maturæ urinā ciunt: aluum solunt: sudorem mouent: papulasque. Ob id autumno insalubres quoniam sudantia huius tibi opera corpora refrigerant. Nec stomacho utiles. Sed ad breue tempus. Et uoci contrariæ intelliguntur. Nouissimæ salubriores quam primæ. Medicatæ uero non nunquam iuuenum uires augent. Senibus meliorem ualitudinem faciunt: minusque rugarum. Sitim sedant. Calorem refrigerant. Ob id non negandæ in febribus constrictis: quas stegenas uocant. Siccæ fici stomachum lædunt. Gutturis & faucibus magnifice utiles. Natura iis exalfaciendi. Sitim afferunt. Aluum molliunt. Rheumatismis eius & stomacho contrariæ. Vesicæ semper utiles: & anhelatoribus: ac suspiriosis. Item iocinerum renum: llyenū uiciis. Corpus & uires adiuuant: ob id ante athletæ hoc cibo pascébatur. Pythagoras exercitator primum ad carnes eos transtulit. Recoligentibus se a longa ualitudine utilissimæ. Item comitialibus & hydropicis. Omnibusque quæ maturanda aut discutienda sunt: imponuntur. Efficacius calce aut mitro admixto. At coctæ cum hysope peregrinus purgant: pi

ruitam: tulum ueterem. Cum uino autem sedem & tumorem maxillarum & furunculos: panos: parotidas decoctæ illinuntur. Vtile & decocto earum fovere feminas. Decoctæ quoque eadem cum fenogreco utiles sunt pleureticis: & peripneumonicis. Cum ruta coctæ & omnibus profunt tibiæ ulceribus. Cum aris flore & spaticis & prerygiis. Cum puni co malo ambutis: perionibus. Cum cæra hydropicis coctæ in uino & cum ab sinthio & farina hordeacea nitro addito. Aluum sistunt manducata. Scorpionum ictibus cum sale triæ illinuntur. Carbunculos extrahunt in uino coctæ impostæ. Carcinomati si sine ulcere est: quā pinguißimam ficum imponi: pene singulare remedium est. Item phagedene. Cinis non ex alia arborem aciem purgat acrior: non conglutinat: replet: astringit. Bibitur & ad discutendum sanguinem concretum: Item percussis præcipitatis. Cōuulsis ruptis cineris cyathis singulis aquæ & olei datur tetanicis & spaticis. Item potus uel infusus cæliacis: dysentericis. Et si quis eocum oleo perūgatur: exalfacit. Item cum cæra & rosacco subactis ambutis cicatricem tenuißimam obducit. Lusciosos ex oleo illitus emendat dentiumque uitia crebro fricatu. Produnt etiam si quis inclinata arbore supio ore aliquem nodum eius mor su abstulerit nullo uidente: atque in aluta illigatum licio e collo suspēderit: strumas & parotidas discutit. Cortex tritus cum oleo uētris ulcera sanat. Crudæ grossi uerrucas thymo nitro farina additis tollunt. Spondiūq; uicem exhibet fruticum a radice exeuntium cinis. Bis tostus adiecto psimythio digeritur i pastillos ad ulcera oculorum & scabritiam. Caprificus etiamnum multo efficacior fico. Lactis minus habet. Surculos quoque eius lac coagulatur in caseo. Exceptum id coactumque in duritiā suauitatem carnis affert. Fricatur diluto ex aceto. Miscetur exulceratoriis medicamentis. Aluum soluit: uulnam cum amylo aperit. Pota menses cit cum luteo oui. Podagris cum farina fenogreci illinitur. Lepras: sporas: lichenas: lentigines expurgat. Item uenenatorum ictus & canis morsus. Dentium quoque dolori hic succus appositus in lana prodest: aut i cavis eorum additus. Cauliculi & folia admixto eruo contra marinorum uenena profunt. Adiciunt & uinum. Bibulas carnes additi caules magno ligni compendio percoquant. Grossi illitæ strumas: & omnium collectionem emolliunt & discutunt: aliquatenus & folia. Quæ mollißima sint ex iis cum aceto ulcera manantia & epinyctidas & furfures sanant. Cum melle item & foliis cæra sanant & canis morsus. Recentes cum uino phadegenas. Cum papaueris foliis ossa extrahunt. Grossi caprifici inflammationes discutunt suffitu. Resistunt & sanguini taurino potu: & psimythio & lacti coagulato potæ. Item aqua decoctæ atque illitæ parotidas sanant. Cauliculi aut grossi eius quāminutißimæ ad scorpionum ictus e uino bibuntur. Lac quoque infilatur plagæ: & folia imponuntur. Item aduersus mure maraneum. Cauliculorum cinis uuam faucium sedat. Arboris ipsius cinis ex melle: rhagardia. Radix deferuefacta in uino dentium dolores. Hyberna caprificus in aceto coctæ & trita impetigines tollit. Illinuntur ramēta rami sine cortice quam minutissimæ ad scobis modum. Caprifico quoque medicine unius miraculum additur. Corticem eius impubescentem puer impubis si defracto rano detrahat dentibus medullam ipsam adaligatam ante solis ortum prohibere strumas. Caprificus tauros quālibet feroces collo eorum circumdata in tantum rabidam naturam compescit: ut immobiles præstet. Herba quoque quam græci erin uocant: reddenda i loco propter gentilitatem. Palmo alta est cauliculis quinis fere ocimi similitudine: flos candidus: semē nigrum: paruum: tritum cum melle attico oculorum epiphoris medetur. Manat lacte multo & dulci. Herba perquam utilis aurium dolori nitri exiguo addito. Folia resistunt uenenis. Pruni folia decoctæ tonsillis: gingiuis: uuæ profunt in uino decoctæ: & subide ore colluto. Ipsa pruna aluum molliunt: stomacho non utilissima: sed breui morietur. Vtiliora persica succusque eorum etiam in uino aut i aceto expressus. Nec est aliis pomis innocētor cibus. Nusquam minus odoris. Succus plus: qui tamen sistim stimulet. Folia eius trita illita hemorrhoiā sistunt. Nuclei persicorum cum aceto & oleo capitis doloribus illinuntur. Siluestrium quidem prunorum baccæ: uel e radice cortex in uino austro si decoquantur ita ut triens ex hemina superfit: aluum & tormina sistunt. Satis est singulis cyathos decocti summi. Et in iis & satius prunis est limus arborum: quem græci lithen appellant: rhagadis & condylomatis mire utilis. Mora in ægypto & cypro sui generis (ut diximus) largo succo abundant. Summo cortice desquamato altiore plaga sicca mirabili natura. Succus aduersatur uenenis serpentium. Prodest dysentericis. Discutit panos

LIBER.

quinis fere præsumptis ebrietatis nō sentiri potiores. Vulpesq; si ederint eas nec contingat omnesq; collectiones. Vulnere conglutinat: capitis dolores sedat: item aurium. Splenicis bibitur. Illinitur & contra perfrictiones. Celerrime terredine sentit. Nec apud nos succo usus minor. Aduersatur aconito & araneis in uino potum: Aluum soluit. Pituitasque ac tineas & similia uentris animalia extrahit. Hoc idem præstat & cortex tritus. Folia tingunt capillum cum fici nigra & uitis cortice simul coctis in aqua cælesti. Pomi ipsius succus aluum soluit protinus. Ipsa poma ad præsens stomacho utilia: refrigerant: sitim faciunt. Si non fuerint perueniat alius cibus: intumescunt. Ex immaturis succus sistit aluum ueluti animalis alui cuius in hac arbore obseruandis miraculis quæ in natura eius diximus. Fit ex pomo panthrestos stomachice: eadem arteriace appellata hoc modo. Sextarii tres succi e pomis leui uapore ad crassitudinem mellis rediguntur. Post additur omphacii aridi pondo duo decim: aut myrrhæ undecim: croci. undecim. Sed hæc simul mixta uel tria miscentur decocto. Neque est aliud oris arteriæ uix stomachi iucundius remedium. Fit & alio modo. Succus sextarii duo mellis attici decoquuntur ut supradiximus. Mira sunt præterea: quæ produntur. Mora germinatione priusquam in folia exeant: sinistra decerpi iubentur futura poma: rhicinos græci uocant. Hi terram si non attingere: sanguinem sistunt adalligati siue ex uulnere fluat: siue ore: siue naribus: siue hemorrhoidis. Ad hoc seruantur repositi. Idem præstare & ramus dicitur luna plena defractus: incipiens fructum habere. Si terram non attigerit priuatim mulieribus alligatis lacerto contra abundantiam mensuram mensium. Hoc & quocunque tempore ab ipsis decerptum ita ut terram non attingat: adalligatumque existimât præstare. Folia mori trita aut arida decocta serpentium ictibus imponuntur. Ad idemque potu proficitur. Scorpionibus aduersatur e radice corticis succus ex uino aut posca potus. Reddenda est antiquorum compositio: Succum expressum pomi maturi immaturique mixtum coquebant in uase æreo ad mellis crassitudinem. Aliqui myrrhæ adiecta & cupresso præduratum uas sole tõeant: permiscetes spata ter die. Hæc erat stomachice: quæ e uulnere ad cicatricem perducebat. Alia ratio succum siccatum expri mebant pomo multum saporis obsoniorum conferente. In medicina uero contra nomas & pectoris pituitas: & ubicunque opus esset astringi viscera. Dentes quoque colluebant eo. Tertiū genus succi foliis & radice decoctis ad ambustum dentium dolori collectionibusque & supputationibus habet. Aluum purgat. Folia mori in urina madefacta pilum coriis detrahunt. Cerasia aluum molliunt stomacho inutilia. Eadem siccata aluum sistunt. Vri nam ciunt. Inuenio apud auctores si quis matutino rosida deuoret cum suis nucleis: inartum leuari aluum: ut pedes morbo liberetur. Mespila exceptis setaniis: quæ malo priorum uitam habent: reliqua astringunt stomachum sistuntq; aluum. Item sorba sicca. Nā recentia stomacho & aluo citæ profunt.

De pineis & amygdalis: & nuce auellana: & de nuce iuglande: & pistaciis: & castaneis: & siliquis: & cornu: & unedine & lauro. Ca. VIII.
Vces pinæ quæ refinam habent contusæ leuiter additis in singulis sextariis aquarum ad dimidium decoctæ sanguinis excreationis medentur: ita ut cyathi bini bibantur ex eo. Cortex e pino in uino decoctus cōtra tormina datur. Nuclei nucis pinæ sitim sedant: & acrimoniā stomachi rosionesq; & cōtrarios humores consistentes: ibi: & infirmitatē uirilium roborant: renibus & uesicæ utiles. Fauces uident exasperare & tustim. Bile pellunt poti ex aqua: aut uino: aut passo: aut halanorum decocto. Miscetur iis contra uehemetiores stomachi rosiones cucumeris semē & succus portulacæ. Item ad uesicæ ulcera & renes: quoniā & urinam ciunt. Amygdalæ amaræ radicum decoctum cutem in facie corrigit: coloremq; hylariorem facit. Noces ipsæ somnum faciunt & auiditatem. Vrinam & menses ciunt. Capitis dolori illinuntur maximeq; in febris: si ab ebrietate in aceto & rosaceo ex aqua sextario: & sanguinem sistunt. Cum amylo & menta lethargicis comitialibusq; profunt. Capite peruncto epinyctidas sanant. E uino uetere ulcera putrescentia. Canū morsus cum melle. Et furfures ex facie ante foru præparata. Item iocineris & renū dolores ex aqua poræ. Et sæpe ex eligemate cum resina terebinthina. Calculosis & difficili. urinæ i passo: & ad purgandam cutem in aqua mulsæ tritæ sunt efficaces. Profut eligmaræ: iocineri: tussi & colo cū eleliphaco modice addito. In melle sumit nucis auellana magnitudie. Auit quocq;

e uicino aqua labere mori. Minus ualent in remediis dulces: & ex tamen purgant & urinam ciunt. Recentes stomachum implent. Nucibus graecis cum absinthii semine ex aceto sumptis morbus regius sanari dicitur. Item illitis per se uicia sedis. Et priuatim codylomata. Item tussi & sanguinis reiectioni prodest. Noces iugades graeci a capitis grauedine appellauere. Et enim arborum ipsarum foliorum uires in cerebro penetrant. Hocq; minore momento: sed in cibis nuclei faciunt. Sunt autem recentes iucundiores. Sicce uinosiores: & stomacho inutiles: difficiles concotui: dolorem capitis inferentes. Tussientibus inimica: & uomituris ieiunis. Apertae tenalmo solo trahunt enim pituitam. Eadem praesumptae uenena hebetant. Item angina cum ruta & oleo. Item aduersantur cepis: lenuntq; earum saporem. Aurium inflammationi imponuntur cum mellis exiguo. item ruta mamis & luxatis. Cum cepa autem & sale & melle canis hominisq; morsui. Putamine nucis iugladis dens cauis inuritur. Putamen coctum tritumq; in oleo aut uino infantium peruncto nutrit capillum: & ad alopecias eo sic utitur. Quo plures quis noces ederit. hoc facilius tineas pellit. Et quae perueteres sunt noces graegrenis & carbunculis medetur. Item suggillatis. Cortex iugladii lichenum uitio & dysentericis prodest. Folia trita cum aceto aurium dolori. In sanctariis Mithridatis maximi regis deuicti Cn. Pompeius inuenit in peculiari commentario ipsius manu compositionem antidoti e duabus nucibus siccis. Item sicis totitae: & ruta foliis uiginti simul tritis. addito salis grano: & qui hoc ieiunius sumat: nullum uenenum nociturum illo die. Contra rabiosi quoque canis morsus nuclei a ieiuno homine comaducati illitique praesenti remedio esse dicuntur. Noces auellanae capitis dolorem faciunt: & inflammationem stomachi & pinguedini corporis conferunt plusq; sit uerisimile. Toste & distillationi medentur. Tussi quoque ueteri trita & in aqua multa potae. Quidam adiciunt grana piperis. Alii e passo bibunt. Pistacea eosdem usus & effectus habent: quos pinei nuclei. praeterquam ad serpentium ictus: siue edantur: siue bibantur. Castanea uehementer sistunt stomachi & ventris fluxiones. Aluum ciunt. Sanguinem excreantibus profunt. Carnes alunt. Siliquae recentes stomacho inutiles. Aluum soluunt. Eadem siccatae sistunt: stomachoq; uiliores fiunt. Vriam ciunt. Syriacas in dolore stomachi ternis in aqua sextariis decoquunt. Quidam ad dimidium: eumque succum bibunt. Sudor uirgae cornu arboris laetina ferrea cadente exceptus: non contingente ligno illitae inde ferrugo incipientes lithenae sanat. Arbutus siue unedo fructum fert difficilem concoctioni: & stomacho inutilem. Laurus excelsa faciliorem naturam habet: & foliis: & cortice: & baccis. Itaque decoctum ex iis maxime e foliis prodesse uuluis & uescicis conuenit. Illita uero uespasum crabronumq; & apium. Item serpentium uenenis resistunt: maxime sepi diptadisi & uipere. Profunt & melle subus foeminarum cum oleo cocta. Cum posenta autem quae tenera sunt trita inflationes oculorum cum ruta: testium cum rosaceo: capitis dolores: aut cum irino. Quam manducata atque deuorata per triduum terna: liberant a tussi. Eadem profunt suspiriis trita cum melle. Cortex radice cauendus grauidis. Ipsa radix calculos rumpit: iocineri prodest: tribus obolis in uino odorato pota. Folia pota uomitiones mouet. Baccarum menses trahunt appositae trita uel potae. Tussim ueterem & orthopnoeam sanant binas detractas corticem in uino potae. Si & febris sit: ex aqua aut eligmate ex aqua multa: aut ex passo decoctae. Profunt & phthisicis eodem modo & oibus thoracis rheumatismis. Nam & excoquunt pituitam: & extrahunt. Aduersus scorpiones quaternae ex uino bibuntur. Epinyctidas ex oleo illitae & lentigines. Et ulcera manantia: & ulcera oris: & furfures. Cutis pruriginem succus baccarum emendat & phthiria. sin. Aurium dolori & grauitati instillat cum uino uetere & rosaceo. Perunctos eo fugiunt uenenata omnia. Prodest & contra uenenatorum ictus potus. Maxime autem eius laurus quae tenuiora habet folia. Baccarum cum uino serpentibus & scorpionibus & araneis resistunt. Ex oleo & aceto illi nuntur & lyeni & ocyneri. Graegrenis cum melle: & in fatigatione etiam aut perfrictione succo eo perungi nitro adiecto prodest. Sunt qui celeritati partus multum conferre putent radice acetabuli mensura pota in aqua. Efficacius recentem quam arida. Quidam aduersus scorpionum ictus decem baccas dari iubent potui. Item & in remedio uuae iacentis quadrantem pondio baccarum foliorumue decoqui in aqua sextariis tribus ad tertias: eamque calidam gargarizare & in capitis dolore impari numero baccas cum oleo conterere & calfacere. Laurus delphicae folia trita obfusaq; subinde pestilentiae contagia prohibent: tanto magis si & urantur. Oleum ex delphica ad cerata a cocumque ad perfrictiones discutiendas: neruos laxandos: lateris dolores: febresq; frigiditas utile est. Item ad aurium dolorem: in mali punici cortici tepefactum.

LIBER.

Folia decocta ad tertias partes aquæ uuâ cohibet gargarizatione: pota alui dolores: intesti noruq. Tenerrima ex iis trita in uino papulas pruritusq. illita noctibus proxime ualent. Inter cætera lauri genera. Laurus alexandrina siue idæa partus celeres facit radice pota triu denariorū pōdere in uini dulcis cyathis tribus. Secūdas etiā pellit: mēseſq. eodē modo po ta. Daphnoides sine iis nominibus quæ diximus silueſtris laurus prodeſt: aluū ſolu: trectē ti folio uel arido drachmis tribus cū ſale & hydromelite māducata. Pituitas extrahit ſoli um & uomitus: ſtomacho inutile. Sic & baccæ quinz denæ ue purgationis cauſa ſumūtur.

De myrto ſatiua & mirtidano: & de myrto ſilueſtri.

Ca.

IX.

Yrtus ſatiua candida minus utilis eſt medicinz q̄ nigra. Semē eius medet ſanguī m nem excreatibus. Itē cōtra fungos in uino potū. Odorem oris cōmēdat uel prida cōmāducatū. Itē apud Menēdrū ſynariſtuſin hoc edūt. Datur & dysentericis dena rii pōdere in uino. Vlcerā difficilia in extremitatibus corporis ſanat cū uino ſubſeruefactū Imponitur lippitudini cū polenta. Et cardiacis in māna ſiniſtra. Et contra ſcorpionis ictuſ in mero: & ad ueſice uitia. Capitis dolores & ægilopas ante quam ſuppurēt: Item tumori bus. Exetisq. nucleis in uino uetere tritum eruptionib⁹ pituitæ. Succus ſeminis aluū ſiſtit. Vrinæ cit. Ad eruptiones puſtularū pituitæq. cū cærato illinitur: & cōtra phalangias. Cap pillum denigrat. Lenius ſucco oleū eſt ex eadem myrto & uinum: quo nunq. mebrantur. Inueteratūq. ſiſtit aluum & ſtomachum. tormina ſanat: ſaſtidium abigit. Foliorū arentiū farina ſudores cohibet inſperſa: uel in febrī. Vtilis & cæliacis: & procidentie uuluarum: ſe dis uitiiſ: ulceribus manatibus igni ſacro ſotu capillis fluentibus: furfuribus. Itē aliis eru ptionibus ambuſtis. Additur quoq. in medicamento: quod alephas uocant: eadē de cauſa qua oleum ex iis efficaciffimum ad ea quæ in humore ſunt: tanq. in ore & uulua. Folia ipſa fungit aduerſantur erita ex uino: cū cæra uero articularibus & collectionibus. Eadē in ui no decocta dyſentericis & hydropicis potui dātur. Siccātur in farina quæ inſpergitur ulce ribus: aut hemorrhoiæ. Purgāt & lētigines pterygia & paronychia: & epinyctida: & condy lomata teſtes: terra: ulcera: Itē ambuſta cum cærato. Ad aures purulentas & foliis crematis utuntur & ſucco decocto. Cōburūtur & in antidota. item cauliculi florē decerpi in nouo ſictili operto cremati in furno: dein triti ex uino: & ambuſtis foliorum cinis medetur. In guenne intumefcat ex ulcere: ſatis eſt ſurculū tantū myrti habere ſecū nec ferro nec terra contactū. Myrtidanū diximus quomodo fieret. Vuulvæ prodeſt appoſitum ſotu: & illitu Multo efficacius & cortice & folio & ſemine. Exprimiſ & foliis ſuccus molliſſimus in pila tuſis aduſo paulatī uino auctero. Alias aqua cæleſti: atq. ēt expſſo utūtur ad oris ſediſq. ulcera uulvæ: & uētris. Capillorū nigritiā malarū pſuſiones. purgatiōes lētiginū: & ubi cō ſtringendū aliquid eſt. Myrtus ſilueſtris ſiue oxymirſine ſiue camemyrſine baccis rubēti bus & breuitate a ſatiua diſtat. Radix eius in honore eſt: decocta uino ad renū dolores po ta. Et difficili urina: p̄cipuæq. craſſe & grauiter olenti. Morbo regio & uuluarū purgatio ni trita cū uino. Cauliculi quoq. incipientes aſparagorū modo in cibo ſumpti: & in cinere cocti. Semen cū uino potum aut oleo aut aceto calculos frangit. Item in aceto & roſaceo tritum capitis dolores ſedat: & potum morbum regium. Caſtor oxymirſinem myrti foliis acutis ex aqua ſiunt ruri ſcopæ: ruſcum uocauit: ad eodē uſus. & hætenus habent ſe me dicine urbanarum arborum. Tranſeamus ad ſilueſtres.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIII.

PROEMIVM.

Medicinz ex arboribus ſilueſtribus.

Ca.

I.

E SILVÆ. Quidem horridiorūq. natu:æ facies medicinis carent: ſacra illa parente rerū oīum nuſq. nō remedia diſponēte hōi ut medicine fie ret etiā ſolietudo ipſa: ſed ad ſingula illius diſcordiæ atq. cōcordiæ mira culis occuſantib⁹. Quere⁹ & olea tā prinaci odio diſcidēt: ut altera in al teri⁹ ſcrobe depaſcā moriant. Quere⁹ uero & iuxta nucē iuglādē. Perni cialia & braſſicæ cū uite odia. Ipſumq. olus quo uitis fugat aduerſū cyclamino & origano areſcit. Quī & annofas iā & q̄ ſternant arborea: difficilius cædi: ac celerius inareſcere tra

dunt: si prius manu q̄ ferro attingantur. Pomorum onera a iumentis statim sentiri ac nisi prius ostendant iis: quis pauca portet: sudare illico. Ferulæ asinis gratissime sunt in pabulo: cæteris uero iumentis p̄sentaneo ueneno. Qua de caula id aial: libero patri assignat: cui & ferula. Surdis: etiã regesua cuiq̄ sunt uenena: ac minimis quoq̄. Phyllyra coci & poline nimirum falem cibis eximunt. Prædulcium fastidium sal temperat. Nitrosæ aut amaræ aquæ polenta addita mitigantur: ut intra duas horas bibi possint. Qua de caula & in saccos uiuorios additur polenta. Similis uis rhodiæ cretæ & argillæ nostrati cõcordia ualentiu. Pix oleo extrahitur quando utrunq̄ pinguis naturæ est. Oleum solum calci miscetur quando utrũq̄ aquas odit. Gumi aceto facilius eluitur. Atramentũ aqua. Innumera præterea alia: quæ suis locis dicentur assidue. Hinc nata medicina. Hæc sola natura placuerat esse remedia parata uulgo: inuētũ facilia ac sine impendio: ex quibus uiuimus. Postea fraudes hominum & ingeniorũ capturæ officinas inuenerunt istas: in quibus sua cuiq̄ homini uenalis promittit uita. Statim compositiones & mixturæ in explicabiles decantantur. Arabia atq̄ india in medio æstimantur. Viceriq̄ paruo medicina a rubro mari imputatur: cū remedia uera quotitidie pauperimus quisquis coenat. Nam si exhorto aut petatur herba: uel frutex quæritur nulla artium uisior fiet. Ita est profecto: magnitudo populi romani perdidit ritus: uincendoq̄ uicti sumus. Paremus externis. Et una artium imperatoribus quoq̄ imperat. Verum de his alias plura. Loton hærbam: itemq̄ ægyptiam eodem nomine: alias & syrticã arborem diximus suis locis.

Lothos.

Ca. II.

Aec lothos quæ faba græca appellatur a nostris aluum baccis sistit. Ramenta ligni decocta in uino profunt dysentericis: menstruis: uertigini comitialibus. cohibent & capillum. Mirum his ramentis nihil esse amari: fructuq̄ dulcius. Eit & e scobe eius medicamentum: ex aqua myrti decocta subacta & diuisa in pastillos: dysentericis utilissimum pondere uictoriati cum aquæ cyathis tribus.

Glans.

Ca. III.

Lans intrita duritias quas cacoethe uocant cum falsa axungia sanat. uehementiorẽsq̄ lichenas. In omnibus cortex ipse: corticq̄ tunica subiecta. Hæc decocta iuuat iliacos. Dysentericis etiam illinitur: uel ipsa glans. Eademq̄ resistit serpentium iectibus. rheumatismis: supputationibus. Folia & baccæ uel cortex uel succus decocti profunt contra toxica. Cortex illinitur decoctus lacte uaccino serpentis plagæ. Datur & ex uino dysentericis. Eadem & ilici uis.

De coco ilicis & galla & uisco pilulis glande: de cerri radice & subere. Ca. IIII.
Ocum ilicis uulneribus ex eceto recetibus imponitur. Epiphoris ex aqua. & oculis suffosis sanguine instillat. Est aut genus ex eo in antica fere & asia nascens: celeritẽ in uomiculũ se mutas: quod ideo scolentylon uocat: improbabq̄. Principalia eius genera diximus. Nec pauciora genera gallæ fecimus: solidã perforatã. Item albã: nigrã: maiorẽ: minorẽ. Vis omniũ similis. Optima comagena. Excrecentia in corpore tollit. Profunt gingiuis uuæ: Oris exulcerationi. Cremate & in uino extinctæ celiacis. Dysentericis illiuntur. Paronychis ex melle. & unguibus scabris: pterygis: ulceribus manantibus. cõdylo: mathis: uulneribus: quæ phagedenica uocantur. In uino aut decoctæ aurib⁹ instillantur: oculis illinuntur. Aduersus eruptiones & panos cū aceto. Nucleus cõmaducat⁹ detriũ dolorẽ sedat. Itẽ itertrigines & ambusta. Immatuæ ex iis ex aceto potæ lyenẽ cõsumunt. Eadem cremate & aceto salso extinctæ menses sistunt: uuluaq̄ p̄cidetes. Potu oēs capillos denigrat. Viscũ e robore præcipuũ diximus haberi: & quo cõficeretur modo. Quidã in aqua cõfusu decoquunt: donec nihil innatet. Quidã cõmaducates acinos expuunt cortices. Optimũ e quod sine cortice est: quoq̄ leuissimũ: extra fuluũ: intus porraceũ: quo nihil est glutinosius: emollit: discutit: humores siccant. Strumas cū resina & cæra panos mitigat ois generis. Quidã & galbanũ adiciunt pari p̄dere singulorũ: eoq̄ modo & ad uulnera utuntur. Vnũ guium scabricias expellit: si septenis diebus soluatur: nitroq̄ colluatur. Quidã ad religiõnem efficacius fieri putant prima luna collectũ e robore sine ferro. Si terram non tegerit comitialibus mederi. Conceptum feminarum adiuuare: si omnino secum habeant. Vlcera cõmanducatu iposituq̄ efficacissime sanari. Roboris pilulæ ex adipe ursino alopetias capillo replēt. Cerri folia & cortex & glãs siccant collectiones suppurationesq̄: fluitiões sistunt.

LIBER.

Torquentes membrorum partes corroborat decoctum eius foru. Cui & insidere expedit sic candis astringendis ue partibus. Radix cerri aduersatur scorpionibus. Suberis cortex trit⁹ ex aqua calida & potus sanguinem fluentem ex utralibet parte sistit. Eiusdem cinis ex ui⁹ no calido sanguinem excreantibus magnopere laudatur.

De fago & cupressu: & cædro magna: & de cædride: galbano.

Ca.

V.

Agri folia māducantur in gingiuarū labiorūq; uitis. Calculis glandis faginæ cinis
f illinitur. Itē cū melle alopecis. Cupressi folia trita serpentū ictibus imponuntur:
& capiti cū polenta si a sole doleat. Item ramici. Qua de causa & bibuntur. Testiū
quoq; tumori cum cærato illinūtur. Capillū denigrant ex aceto. Eadem trita cum duabus
partibus panis mollis & e uino amineo subacta pedum ac neruorū dolores sanant. Pilulæ
aduersus serpentium ictus bibuntur. Aut si eiiciatur sanguis collectionibus illinūtur. Ra
mici quoq; teneræ tulsæ cum axungia & lomēto profunt. bibuntur ex eadem causa. Paroti
di & strumæ cū farina sponuntur. Exprimatur succus tulsæ cū seminæ: qui mixto oleo caligi
nē oculorū aufert. Itē uictoriati pōdere in uino potus illitusq; cū fico sicca pingui exēps
granis uitia testiū sanat. Tumores discutit: & cū fermēto strumas. Radix cū foliis trita po
taq; uescicæ & stranguriæ medetur: & cōtra phalangias. Rameta pota menses ciunt. Scorpi
onum ictibus aduersantur. Cædrus magna quā cædrelaten uocant dat picē quæ cædrū uo
catur dentiū doloribus utilissimā. Frangit enī eos: & extrahit: dolores sedat. Cædri succus
ex ea quomodo fieret diximus. Magni ad lumina usus: ni capitis dolorem inferret. Defun
cta corpora cōseruat. Viuentia corrumpit mira differentia: cum uitam auferat spirantibus:
defunctisq; pro uita sit. Vestes quoq; corrumpit: & animalia necat. Ob id non censēa in an
ginis hoc remedio utendum: neq; in eruditibus: quod suasere aliqui. Gustu dentes quoq;
colluere ex aceto in dolore timuerim uel grauitati aut uermibus aurīū instillare. Portē
tum est quod tradunt: abortiuū fieri in uenere ante perfusa uiriliter. Phthiriales peruna
gere eo non dubitauerim. itēq; purigines. Suadent & contra uenenum leporis marini bibe
re in passo. Facilius in elephantia: si illinātur & ulcera sordida & excrementa in iis. Aucto
res quidam & oculorum albugines caliginēq; inunxere eo. & cōtra pulmonis ulcere cyas
tum eius sorbere iusserūt. Itē aduersus tineas. Fit & ex ea oleū: quod pissilecen uocant: ue
hementiores ad oīa eadem usus. Cædri scobe serpentes fugari certum est. Item bacis tritis
cum oleo si qui perungātur. Cædrides hoc est frutices cædri tussim sanant: urinam ciunt. al
uum sistunt: utiles ruptis cōuulsis: spasticis: stranguriæ: uuluis adnoti. Contra lepores ma
rinos eadem quæ collectionibus supra inflamationibusq;. De galbano diximus neq; humi
dum neq; aridum probatur: sed quale docuimus. Per se bibitur ad tussim ueterem: suspi
ria rupta conuulsa. Imponitur ischiadicis: lateris doloribus: panis: furunculis corpori ab os
sibus accedenti. Strumis: articulorum nodis: dentium quo doloribus. Illinitur & enim mel
le capitis ulceribus. Purulentis infunditur auribus cum rosaceo aut nardo. Odore comiti
alibus subuenit: & uulue in strangulatu: & stomachi defectu. Abortus non exeuntes tra
hit appositu uel suffitu. Item ramis hellebori circumlitum atq; subiectum. Serpentes nido
re urentium fugari diximus. Fugiūt & perūctos galbano. Medetur & a scorpione percuss
is. Bibitur & in difficili partu fauæ magnitudine in uini cyato: uuluas conuersas corrigit.
In mirra autem & in uino mortuos partus extrahit. Aduersatur & uenenis maxime toxi
cis cum mirra & uino. Serpentes oleo & spondilio mixto tactu necat. Nocere urinæ exis
timatur.

De hāmioniaco & styrace: & spondilio: & sphano: & terebintho: & chamēpite: & pityusa
& resinis: & picea: & lentisco.

Ca.

VI.

Imilis hāmioniaci natura atq; lachrymæ probandæ ut diximus nullit: calefacit: di
scutit: dissoluit. Claritati uisus in colliriis conuenit. Puritum: cicatrices: albugines
oculorum tollit. Dentium dolores sedat: efficacius accensum. Prodest dispo
cis: pleureticis: pulmonibus uescicis: urinæ cruentæ: lyeni ischiaticis potū. Sic & aluū soluit.
Articulis & podagræ cū pari pondere picis aut cæræ & rosaceo coctum. Maturat panos: ex
trahit clauos cū melle. Sic & duricias emollit. Lyeni cū aceto & cæræ cypria uel rosaceo ef
ficacissime sponit. Lassitudines pungi cū aceto & oleo exiguoq; nitro utile. Et styracis na
tura in pegnini arborib⁹ dixim⁹. Placet pter illa quæ dixim⁹: maxime pinguis: purus: albi
cantibus fragmētis. Medet tussis: faucib⁹ pectori: uitis: uulue: præclusæ duritiæ laborāti

Circa menses potum appositum; alium molli. Inuenio potum modico tristitia animi resoluti: largiore contrahi. Sonitus aurium emendat infusus: strumas illitu neruorum nodos. Aduersatur uenenis: quae frigore nocent: ideo & cicuta. Spondylion una demonstratum. Infunditur capitibus phreneticorum: & lethargicorum. Item capiti doloribus longis. Cum uetere oleo bibitur & in iocinerum uitis: morbo regio: comitialibus: ortopnoicis: uuluarum strangulatione: quibus & suffitu prodest. Aluum molli. Illinitur ulceribus serpentibus cum ruta. Flos auribus purulentis efficaciter infunditur. Sed succus cum exprimitur: integendus est: quoniam mire appetitur a muscis & similibus. Radix derasa & in fistulas contexta callum earum dero dit. Auribus quoque instillatur cum succo. Datur & ipsa contra morbum regium: ut in iocineris uitio & uuluarum. Capillos crispas facit peruncto capite. Spagnos siue sphacos siue bryon: & in gallia: ut indicauimus nascitur uuluis incidentum utilis. Item genibus & foemina tu moribus mixtus nasturtio & aqua salsa tritus. Cum uino aut resina succus potus urinam pel lit: celerrime. Hydropicos inanit cum uino & iunipero tritus & potus. Terebinthi folia & radix collectionibus imponuntur. Decoctum eorum stomachum firmat. Semen in capitis dolore bibitur in uino: & contra difficultatem urinam. Ventrem leniter emolli. Venerem excidat. Piceae & laticis folia trita & decocta in aceto dentium dolori profunt. Cinis corticum iter trigini & ambustis. Potus aluum sistit: urina mouet. Suffitu uuluas corrigit. Piceae folia per uatim & iocineri: utilia sunt drachne pondere in aqua multa pota. Siluas eas duraxat quae picis resineque gratia raduntur utilissimas esse phthysicis: aut qui longa aegritudine non recolunt uires satis constat. Et illud celi aera plus ita quam navigatione aegyptia proficere plus quam lactis herbidos per montium aestiua potus Chamepitis latine a iuga appellatur: diciturque propter abortus abaliis rhus terrae. Cubitalibus ramis: flore pinus & odore. Altera breuior & in curuatur similis. Tertia eodem odore: & ideo nomine quoque paruula collicula crassitudine dygitali: foliis scabris: exilibus: albis: in petris nasces. Omnes herbae: sed propter cognationem nostris non differenda. Profunt aduersus scorpionum ictus. Item iocineri illitae cum palmis: aut cotoneis. Renibus & uescicae decoctum earum cum farina hordeacea. Morbo quoque regio & urinam difficultatibus & ex aqua decoctae bibuntur. Nouissima contra serpentes ualet cum melle. Sic & apposita uuluas purgat. Sanguinem densatum extrahit pota. Sudores facit punctis ea. Peculiariter renibus utilis est. Fuit ex ea & hydropicis pilulae cum sicu alium trahentes. Lubo rum quoque dolore uictoriatum potere in uino finit: & tussim recentem. Mortuos partus ex aceto cocta pota: eieciere prius dicitur. Cum honore & pityusa simili decausa dicitur: quam quidam in titymali genere numerant. Frutex est similis piceae flore paruo purpureo. Bilem & pituitum per aluum detrahunt. Radix decocti hemina aut seminis lingua in balanis. Folia in aceto decocta furfures cutis emendant. Mamas quoque mixto ruta decocto & tormina: & serpentium ictus: & in totum collectiones incipientes. Resinae supradictis arboribus gigni docui mus: & genera eius & nationes in ratione uini ac postea in arboribus. Cuius sume species duae sitae & liquida. Sicca quae e pinu & picea fit. Liquida e terebintho: larice: lentisco: cu presso. Nam & ea ferunt in asia & syria. Falluntur qui eandem putant esse e picea atque larice. Picea enim pinguem: & succosam fundit. Larix gracile ac mellei liquoris uirus redolentem. Medici liquida raro utuntur & in ouo fere. Larice propter tussim ulcerumque uiscerum. Nec pinea magnopere in usu. Caeteris non nisi coctis. Et coquendi genera satis demonstrauimus. In arborum differentia placet terebinthina odoratissima atque leuissima nationum cypria: & syriaca utraque mellis attici colore. Sed cypria carnosior: sicciorque. In sicco genere quarunt ut sit candida: pura: perlucida. Im omni autem ut montana potius quam caespitris. Item aquilonia ab alio uento. Resoluit resina ad uulnerum usum & malagmata oleo in portiones amygdalis amaris. Naturae in medendo contrahere uulnera: purgare: distutere collectiones: item peccoris uitia. Terebinthina illinitur & eadem callida membrorum doloribus spasticisque illinit in sole: toris corporibus. Mangonum maxime cura ad gracilitatem emendanda spatis ita laxantur cutem per singula membra: capaciorum ciborum facienda corpora. Proximum locum optinet e lentisco. Inest ei uis: astringendi. Mouet & ante caeteras urinam. Reliquae uentre emolliunt. Cruda concoquunt. Tussim ueterem sedant. Vuluae onere extrahunt etiam suffitae. Priuatim aduersantur uisbo. Panos & similia cum seuo taurino & melle sanant. Palpebras lenissima commodissime replicat. Factis quoque utilissima & auribus purulentis: item in pruritu genitalium. Pineae capitis uulneribus optime medetur.

LIBER.

De pice spissa & liqda: & palispissa: & pissasphalcos: & zopissa: & tæda: & lētisco. Ca. VI.
 lx quoq; unde & qbus cōficeretur modis indicauimus. Et eius duo genera. Spissū
 p liquidūq; Spissarū uilissīma medicīnæ est brutia: quoniā pinguiissima & resinosis-
 sima utraq; præbet utilitates. Ob id magis rutila q̄ cætera. Id enī quod in hoc adii-
 ciunt ex mascula arbore meliorem esse: nō arbitror posse itelligi. Picis natura exalfacit: ex-
 plet. Aduersatur priuatim cerasse morsus cū polenta. Item anguinæ cū melle. Distillationi-
 bus ex sternucamentis. Pituitis auritū infunditur cū rosaceo. Illinitur cū cæra. Sanat liche-
 nas. Aluum soluit. Excreationes pectoris adiuuat eligmate aut illita. Tōsillis cum melle.
 Sic & ulcera purgat. Explet cū uua passa & axungia Carbunculos purgat: & putrescentia
 ulcera. Quæ uero serpunt cum pineo cortice aut sulphure. Phthisicis etiā cyathi mensura
 quidam dederunt: & contra ueteram tussim. Rhagadas sedis & pedum: panofq; & ungues
 scabros emendat. Vulue duricias & conuersiones odore. Itē lethargicos: strumas Item cum
 farina hordeacea & pueri impubis urina decocta ad suppurationem perducit. Et ad alopes-
 cias sicca pice utuntur. Ad mulierum māmas brutia ex uino subferuefacta cum poline far-
 raceo q̄ calidissimis impositis. Liquida pix eleuūq; quod pissileon uocāt quædammodum fie-
 rit diximus. Quidam iterū decoquunt. & uocant palispissa. Liquida anginæ perungunt
 intus & uua. Ad auritū dolores: claritatē oculorū: oris circūlitiones suspiriosas: uuluas: tusa-
 sim ueterem. Et crebras excreationes pectoris: spasmos tremores: opisthoronos: paralyse-
 neruorū dolores præstantissimū. Ad canū & iumentorum scabiē. Est & pissasphaltos mixta
 bitumini pice: naturaliter ex pollonatarū agro. Quidā autē ipsi miscent præcipuū ad sca-
 biem pecorū remediū. Aut si foetus mānas læsent. Maturū optimū ex eo quod cum fera
 uet: innatat. Zopissam e radi nauibus diximus cæra marino sale macerata. Optima hæc a ty-
 rocinio nauis. Additur autem in malagmata ad discutendas collectiones. Tæda decocta
 in aceto dentiū dolores efficaciter collunt. Lentisci & arbores & semen & cortex & lachry-
 mia urinam ciunt: aluum sistunt. Decoctū enī ulceribus quæ serpunt forū. Illinitur in hu-
 midis & igni sacro: gingiuas colluit. Folia dentibus in dolore atteruntur. Mobiles deco-
 cto colluntur. Capillum tingunt. Lachrymas sedis uitiis prodest: cū quid sicari exalfieri
 ue opus sit. Decoctū & e lachryma stomacho utile ructum & urinam mouens: quod & ca-
 pitis dolori cum polenta illinitur. Folia uero tenera oculis inflāmaris illinuntur. Item mas-
 tice lentisci replicandis palpebris: & ad exterendam cutem in facie & sinigmatā. Adhibet
 sanguinem resicientibus: trissi ueteri: & ad omnia quæ hāmoniaci uis. Medetur & attritis
 partibus sine oleo e semine eius facto cæraq; mixto. siue foliis ex oleo decoctis: siue deco-
 ctis: siue cum aqua utilia foueantur. Scio Democritum medicum in ualitudine confidē.
 M. seruili consularis filiæ omnem curationem austeram: recusantis diu efficaciter usum la-
 ste caprarum: quas lentisco pascēbat. De platano & fraxino & acere & alba populo &
 ulmo & tilia & sambuco & iunipero. Ca. VIII.

Larani aduersantur uesperilionibus. Pilulæ earū in uino potæ. xiii. pōdere omni-
 p bus serpentū & scorpionū uenenis medentur. Item ambustis tuse aut cum aceto
 acti magisq; scyllitico sanguinē omnē sistunt: & lentiginē & carcinomata. Melan-
 drias quoq; ueteres addito melle emendant. Folia & cortex illinūtur collectionibus & sup-
 purationibus: & decoctū corū. Corticis autem in aceto dentium remediū est. Folia eorū te-
 nerrima in uino albo decocta oculorū. Lanugo foliorū & auribus & oculis inutilis. Cinis
 pilularum sanat ambusta igni uel frigore. Cortex ex uino scorpionū ictus restinguit. Fra-
 xinus quā uim aduersus scorpiones haberet indicauimus. Semen foliis eius inest quæ me-
 detur iocineris & lateris doloribus in uino. Aquā quæ subit cutē extrahunt. Corpus obes-
 sum leuant honere sensim ad maciē reducenda: nisdem foliis cum uino tritis ad uiriū portū
 onem: ita ut puero quinq; folia tribus cyathis dentur. Robustioribus septem folia quinq;
 cyathis uini. Non omittendum ramenta eius & scobem a quibusdam cauenda prædici. Ace-
 ris radix contusa iocineris doloribus utilissime imponitur. Populi albæ uuarum in ungū-
 tis usum exposuimus. Cortex potus ischiadicis & stranguriæ prodest. Foliorum succus ca-
 lidus aurium dolori. Virgam populi in manu tenentibus tertrigo non metuatur. Popu-
 lus nigra efficacissima habetur: quæ increta nascitur. Comitialibus semen ex aceto uti-
 le. Fundit illa & resinam exiguan: quæ utuntur ad malagmata. Folia prodagris in aceto de-
 cocta imponuntur. Humor e cauis populi nigra effluens uerrucas papulasq; ex attritu

odoratus tollit. Populi ferunt in foliis gutta: ex qua apes propolin faciunt. Gutta quoque aquæ propolis ex aqua remediū quā efficacē est. Vlmi & folia & cortex & rami uim habent spissandi & uulnera contrahēdi. Corticis utiq; interior tilia lepras sedat & folia ex aceto illita. Corticis denarii pōdus potū in hemina aquæ frigida aluū purgat. Pituitasq; & aqua p uatini trahit. Imponitur & collectionibus lachryma & uulneribus ambustisq; decocto fo uere prodest. Humor in folliculis arboris huius nascens cuti nitorē inducit: faciēq; gratio rem præstat. Cauliculi foliorū primi uino decocti tumores sanant: extrahūtq; per fistulas Idem præstat & tilæ cortices. Multi corticē cōmanducatū uulneribus utilissimū putāt. Fo lia trita aqua aspersa pedū tumori. Humor quoq; e medulla uti diximus castratæ arboris effluens: capillū edidit capiti illitus: defluentesq; continet. Arbor tilia leniter tusa ad eadē fere utilis est: atq; oleaster. Folia autē tantū in usu: & ad infantiū ulcera in ore & cōmēdu cata & decocta urinā ciunt: menses sistunt illita: sanguinē pota detrahunt. Sābucus habet aleetum genus magis siluestris: quod græci chameacten: alii hellō uocant multo breuius. Vtrinsecq; decoctum in uino ueteri foliorum uel seminis uel radices ad cyaros binos potū stomacho inuile est: aluo detrahens aquā. Refrigerat etiam inflammationem maxime recen tis ambusti. Et canis morsum cū polenta mollissimis foliorū illitis. Succus cerebri collectio nes priuatimq; mēbranæ: quæ circa cerebrum est: lenit infusus. Acini eius infirmiores quā reliqua tingunt capillum poti acceptabuli mensura. Vrinam mouent. Foliorū mollissima ex oleo & sale eduntur ad pituitam bilemque detrahendā. Ad omnia efficacior quæ minor Radicis eius in uino decocti duo cyathi poti hydropicos exinanit. Vuluas emolliunt: has & foliorum decocto infidentium. Caules teneri minoris sambuci in patinis cocti aluū sol uunt. Resistunt folia & serpētium istus in uino pota. Podagris cū seuo hircino uehemen ter profunt cauliculi illiti. Idēq; in aqua macerantur ut ea sparsa pulices necēt. Foliorum decocto si locus spargatur: muscæ necāt. Boa appellatur morbos papulati cū tubent cor pora sambuci ramos uerberatur. Cortex interior tritus ex uino albo potus aluū soluit. Iuniperus uel ante cætera omnia exalfacit: extenuat: cædro assimilis. Et eius duo genera Altera maior: altera minor. Vtraq; accensa serpētes fugat. Semen stomachi pectoris lateris doloribus utile. Inflammationes algoreq; discutit. Tussis cōcoquit & duricias. Ilium tumo res sistit. Item aluū: bacis ex uino nigro potis. Itē uentris tumores illitis. Miscetur & anti dotis: exyptoris. Vrinæ cit. illinitur & oculis in epioris. Datur cōuulsis: ruptis torminibus uuluis: ischiadicis cum uino albo potū pilulis quaternis aut decoctis uiginti in uino. Sū qui & perungant corpus eius in serpentium metu.

De salice: & amerina: & uilibus: & eristro:

Ca.

VIII.

Alicis fructus ante maturitatē in araneā abit. Sed si prius colligatur sanguinē reii cientibus prodest. Corticis e ramis primis cinis clauū & callū aqua mixta sanat. Vicia cutis in facie emēdat: magis admixto succo suo. Est autem trium generū. Vnū arbor ipsa exudat gūmi modo. Alterū manat in plaga cum flore exciso cortice trium di gytorū magnitudine. Hic ad purgandū quæ obstat oculis. Itē ad spissandā quæ opus sunt ciendāq; urinā: & ad omnes collectiones intus extrahendas. Tertius succus est detruncati one ramorū a falce distillans. Ex iis ergo aliquis cū rosaceo in calice punice calfactus auribus infundit. Vel folia cocta cū & cæra trita sponūt. Itē podagricis. Cortice & foliis in ui no decoctis foueri neruos utilissimū. Flos tritus cum foliis furfures purgat in facie. Folia cōtrita & pota intēperantiā libidinis coercent: Atq; in totū auferūt usum sæpius sumpta. Amerina nigra semē cū spūma argēti pari pōdere a balneo illitū psilothrū est. Nō multū a salice uilibus usu distat uitex: foliorū quoq; aspectu: nisi odore gravior esset. Sed græci li gno: uocant: alii agnon: quoniam matronæ in thesmophoriis atheniensium castitatem eu sodiēns iis foliis cubitus sibi sternunt. Duo genera eius. Maior in arborem salicis modo argit. Minor ramosa foliis candidioribus lanuginosis prima arborum florem mittit cū pūpureo: quæ candida uocatur. Nigra quæ tantum purpureum. Nascuntur in palustri / bus campis. Semē potū uini quēdam sapore habet. & dicitur febres soluere. Et cū ungatur cū admixtū sudorē facere: sic & lassitudines dissoluere. Vrinam ciunt menses. Caput tē tant uini modo: nam & odor similis est. Inflationes pellunt in inferiora. Aluum sistunt. hy dropicis & iyenibus per quā utiles. Lactis ubertatem faciunt. Aduersantur uenenis serpē tiū maxime quæ frigus inferunt Minor efficacior ad serpentes. Bibiē seminis drachma in

LIBER.

uino uel posca: aut duabus foliorum tenerimorum. Illinuntur & utreq; aduersus araneorū
 morsus uel perundis tñ. Suffitu quoq; aut substratu fugant uenenata. At uenerex rei i-
 petus inhihent. Eoq; maxime phalangis aduersantur: quorū morsus genitale excirat. Ca-
 pitis dolorem ex ebrietate sedant cum rosaceo flos teneriq; cauliculi. Seminis decoctū ue-
 hementiorem capitis dolorem dissoluit foru: & uulua etiam suffitu uel appositu. Purgat
 aluum cum pulegio & melle porum. Vomica panosq; difficile concoquentes cum farina
 hordeacea mollit. Lichenas & lentigines cum aphronitro & aceto semen sanat: & oris ulce-
 ra & eruptiones cum melle. Testium cum butyro & foliis uirium. Rhagadas (sedis cū aqua
 illitum. Luxatis cum sale & nitro & cæra: & semine & folio. Additur in malagmata ueruo-
 rum & podagras. Semen instillatur in oleo decoctum capiti in lethargia & phrenesi. Virgā
 qui in manu habeant aut cinctu: negantur inter triginem sentire. Enicē græci uocant fru-
 ticem non multū ab ilice differentem colore roris marini: & pene folio. Hoc aduealsari ser-
 pentibus tradunt. Genista quoq; uinculi usum præstat. Flores apibus gratissimi. Dubito
 an hæc sit quā græci auctores sparton appellauere: cum ex ea lina piscatoria apud eos facti
 tari docuerim. Et nunquid hæc designauerit Homerus cum dixit. Nauiū sparta dissoluta?
 Nōdum eūm fuisse africanum uel hispanum spartū in usu certum est. Et cum futes fie-
 rent naues: lino tamen non sparto nunq; futas. Semen eius quod græci eodē nomine appel-
 lant: in folliculis passolorum modo nascens purgat hellebori uice dragma & dimidia po-
 ta in aquæ mulsæ cyatis quattuor ieiunis. Ramis similiter fronde in aceto maceratis pluri-
 bus diebus & tuis succum dant ischiadicis utilem cyathi unius potu. Quidā marina aqua
 macerare malunt: & infundere clystere. Perunguntur eodem succo ischiadici addito oleo.
 Quidam & stranguriam utuntur semine. Genista tusa cum axungia genua dolentia sanat.
 Myricē quā & tamaricem uocat. Leneus similem scopis atzerinis. Sanari dicit ea carcino-
 mata in uino decocta tritaq; cum melle illita. Arbitrantur quidā hanc esse tamaricem. Sed
 ad lyenem præcipua est: si succus eius expressus in uino bibatur. Adeoq; mirabilē eius au-
 tipathiam contra solum hoc uiscerum faciunt: ut affirmet: si ex ea alueis factis bibant su-
 es sine lyene inueniri. Et ideo homini splenetico cibum potumq; dant in uasis ex ea factis.
 Granis autem auctor in medicina uirgam ex eadē fractam: ut neq; terrā neq; ferum aiti-
 geret: sedare uentris dolores asseuerauit impositam: ita ut tunica cinctuq; copori appri-
 metur unq;. Corinthus & quæ circa est regio: brianeam uocat. Eiusq; duo genera facit. Silue-
 stem plane sterilem: alteram mitiorem. Hæc fert in ægypto syriacq; etiā abundanter li-
 gnosum fructum: maiorem galla: asperum gustu: quo medici utuntur uice gallæ: & in cō-
 positionibus quas antheras uocant. Lignū autē & flos & folia & cortex in eodē usus adhi-
 bentur q̄q; remissiora. Datur sanguinem reiicientibus cortex tritus: & cōtra profluuiā foe-
 minarum: coeliacis quoq;. Idem tusus ipositusq; collectionesq; omnes inhihent. Foliis expri-
 mitur succus. Ad hæc eadem in uino potum uel impositum cū rosaceo & cæra sedat. Sic
 & epinyctidas sanat. Ad dētiū dolorē auriūq; decoctum eorum salutare est: radix ad ea-
 dem: similiter folia. Hæc amplius ad ea quæ serpunt: imponuntur cum polenta. Semē dra-
 chme pondere aduersus phalangias & araneos bibitur. Cum eltiliū uero pingui furuncu-
 lis imponitur. Efficax & contra serpentium ictus: præterq; aspidum. Necnon morbo regio:
 phthiriasi. lendibusq; decoctum infusum prodest. Abundantiāq; mulierum sistit. Cinis arbo-
 ris ad omnia eadem prodest: si bouis castrati urinæ imisceatur: uel in potu: uel in cibo ue-
 nerem finiri. Carboq; ex eo genere urina ea instinctus in nmbra conditur. Idem cum libe-
 at: accēdere resoluitur. Magi & id ex spadonis fieri urinam tradiderunt.

De uirga sanguinea: & silere: & ligustro: & halno & hederæ: & cystho: & cisso: & erithra-
 no: & chamecisso: & milace: & de clematida. Ca. X.

Ec uirga sanguinea foelicioz habetur. Cortex eius interior cicatrices quæ præana-
 n uere aperit. Sileris folia illita fronti capitis dolores sedant. Eiusdem semen tritum
 in oleo phthiriaces coercent. Serpentes & hunc fruticem refugiunt: baculūq; rustici
 ob id ex eo gerunt. Ligustrum eadem arbor est: que in oriēte cypros: suos in europa usus
 habet. Succus eius neruis articulis algoribus: folia ubiq; ueteri ulceri cū salis mica: & oris
 exulcerationi profunt. Acini contra phthiriasin: item contra intertrigines: foliaue. Sanant
 & gallinaceorum pituitas acini. Folia alni ex feruenti aqua certissimo remedio sunt. rubro

si. Hederæ genera. xx. demonstrauimus. Natura omnium in medicina anceps. Mentem turbat & caput purgat largius pota. Neruis intus nocet. Iisdem neruis adhibita foris prodest. Eadem natura quæ & aceto ei est. Omnia genera eius refrigerant. Urinaciunt potu. Capitis dolor sedat: præcipue crebro: continentiq; cerebrum membrane utiliter mollibus impositis foliis cum aceto & rosaceo tritis & decoctis addito postea rosaceo oleo. Illinuntur autem fronti & decocto eorum fouetur os: caputq; perungitur. Lyeni & pota & illita profunt. Decoquuntur & contra horrores febrium: eruptiolesq; pituitæ: aut in uino teruntur. Corymbi quoq; poti uel illiti lyenem sanant: iocinerant autem illiti. Trahunt & menses apposti. Succus hederæ tedia narium graueolentiamq; emendat: præcipue albæ satiax. Idem infusus naribus caput purgat. Efficacius addito nitro infunditur etiam purulenti auribus: aut dolentibus cum oleo. Cicatricibus quoq; decorem facit: ad lyenes efficacior albæ est ferro calefactus. Satisq; est acinos sex uini cyathis duobus sumi. Acini quoq; ex eadē alba terni in aceto mulso poti ticas pellunt. In aqua curatione uentri quoq; imposuisse eos utile est. Hederæ: quæ chrisolarion appellatur. In aqua baccis aurei coloris uiginti in uini sextario tritis ita ut terni cyathi potetur: aqua quæ curat. Iuberit: per urinam educit. Erasistratus eiusdem acinos. v. tritos in rosaceo oleo: calefactosq; in cortice punico instillauit denti doli a contraria aure. Acini qui croci succum habent: præsumpti potu a crapula tutos præstant. Item sanguinem excreantes aut torminibus laborantes. Hederæ nigrae candidiores corymbi poti steriles etiam uiros faciunt. Illinuntur de cocta in uino omnium ulcerum generi: etiam si cacoetæ sint. Lachrima hederæ psilothrū est: phthiriasin tollit. Flos cuiuscumq; generis tritū digytorū carptu dysentericos & aluum citā emendat in uino austero bis die potus. Et ambustis illinitur utiliter cum cæra. Denigrant capillū corymbi. Radicis succus in aceto potus contra phalagias prodest. Huius quoq; ligni uasē spleneticos bibentes sanari inuenio. Et acinos terunt: moxq; cuburunt & ita illinuntur: ambusta prius perfusa aqua calida. Sunt q; & incidant succi gratia: eoq; utantur ad dentes erosos: frangitq; tradunt proximis cæra munitis: ne ledantur. Gūni etiam in hederā quærūt: quod ex aceto utilissimū dentibus promittunt. Græci uicino uocabulo ciston appellant fruticem maiore tymo foliis ocini. Duo eius genera. Flos masculo rosaceus: foemina albet. Ambo profunt dysentericis & solutionibus uentris in uino austero trinis digytis flore capto: & similiter bis die potu. Vlcibus ueteribus & abustis cum cæra: & per se oris ulceribus. Sub his maxime nascitur hypocistos. quam inter hederas diximus. Cistos erythranos ab iisdem appellatur similis hederæ: coxendicibus utilis e uino potus: item lūbis tantāq; uim accipiunt: ut sanguinem urina detrahant. Item chamecisson appellant hederem non attollentem se a terra. Et hæc confusa in uino acerbuli mensura lynei medet. Folia ambustis cum axungia. Mi lax quoq; & autophoros cognominatur: similitudinē hederæ habet: tenuioribus foliis. Coronā ex eo factam ipari foliorum numero aiunt capitis doloribus mederi. Quidam duo genera milacis. Alterū immortalibus proximū conuallibus opoacis candentem. Alterum comatibus acinorū corymbis contra uenena omnia efficacissimis in tantū ut acinorum succo infantibus sepe stillato nulla postea uenena nocitura sint. Alterum genus culta amare: & iis gigni nullius effectus. Illam esse milacem priorem: cuius lignū ad aures sonare diximus. Similem huic aliqui clematida appellauerunt repente per arbores geniculatam & ipsam. Folia eius lepram purgant. Semen alluum soluit acerbuli mensura i aqua hemia aut aqua mulsa. Datur ex eadem causa & decoctum eius.

De harundine: & papyro: & hebeno. & hrododendro: de rusen: & hydro: & canchry & sabina: & selagine: & samulo: & gummi medicinis. Ca. XI.

Arūdinis genera. xxix. demonstrauimus nō aliter euidentiore illa natura quā p̄tinuis iis uoluminibus tractamus. Siquidē harūdinis radix cōtra & imposita filicis stirpem corpore extrahit. Itē harūdinē filicis radix. Ex quo plura genera fecimus. Illa quæ i iudæa syriacq; nascitorū odorū unguentorūq; causa urinam mouet cum gramine aut apii semine decocta. Cit & menstrua adimorū. Medetur cōuulsus duobus obolis pota iocineritibus: hydriopi: ruffi etiā suffitu: magisq; cum resina. Furfuribus ulceribusq; manatibus cum myrrha radix decocta. Excipitur & succus eius: fitq; elaterio similis. Efficacissima autē in oī harundin quæ proxima radici. Efficacia & genicula. Harundo cypria quæ donax uocatur cortice cinere alopecias emendat. Item putrescentia ulcera. Foliis eius ad extrahendos aculeos utuntur. Efficacius & contra ignes sacros: collectionesq; omnes. Vulgaris harundo ex

&

LIBER.

tractoriam uī habet: & recens tusa: nō in radice tantū. Multū enim & ipsam harundinē uas-
lere tradit. Medetur & luxatis: & spinæ doloribus radix in aceto illita. Eadē recens tria & i
uino pota uenerem concitat. Harundinum lanugo illita auribus obtundit auditū. Cogni-
ta res est in ægypto de harundine. Papyro præcipue utilitates cum inaruerit: ad laxandas
siccandasq; fistulas: & intumescendo ad introitū medicamentorū aperiendas. Charta quæ
fit ex ea cremata inter caustica est. Cinis eius ex uino potus somnum facit. Ipsa ex aqua ini-
posita callum sanat. Ne in ægypto quidē nascitur hebenus ut docuimus. Nec tractamus in
medicina alienos orbes. Non omittetur tamē propter miraculum. Scobē eius oculis unice
mederi dicunt. Lignocq; ad corem trito cum passo caliginem discutit. Ex aqua uero & radi-
ce albugines oculorum. Item tussim pari modo dracunculi radice cum adiecto melle. He-
benum medici & inter erodentia assumunt. Rhododendros ne nomen quidem apud nos
inuenit latinum. Rhododaphnen uocant aut nerium. Mirum folia eius quadrupedū ue-
nenum esse. Homini uero contra serpentes præsidium: ruta addita & e uino pota. Pecus et
& capræ si aquam biberint: in qua folia ea maduerint: mori dicuntur. Nec rhus latinum no-
mē habet: cum in usum pluribus modis ueniat. Nam & hærba ē siluestris. foliis myrti: cau-
liculiscq; breuib; quæ uenena & tineas pellit: & frutex excoriarius appellatur: subrutilius
cubitalis crassitudine digyralis. Cuius aridis foliis & malicorio coria perficiuntur. Medici
autem rhoicis utuntur ad contusa. Item celiacos & sedis ulcera: aut quæ phagedenas uo-
cant: trita cum melle & illita cum aceto. Decoctum eorum insillatur auribus purulentis.
Fit & stomachice decoctis ramis ad eadem quæ ex moris: sed efficacior admixto alumine. Il-
liniturq; eadem hydropicorum tumoribus. Rhus quæ erythros appellatur frutex est: & hu-
ius fruticis semē uim habet astringendi refrigeradiq;. Aspergitur pro sale obsoniis. Aluos
soluit: omnesq; carnes cum silphio suauiores facit. Viceribus medetur manantibus cum
melle. Asperitati linguæ percussis: liuidis: desquamatis eodem modo. Capitis ulcera ad cis-
caricem celerime perducit: & foeminarum abundantiam sistit cibo. Erythrodanus quam
aliqui ereuthodanum uocant: nos rubiam: qua tinguntur lanæ pelleq; perficiuntur in me-
dicina urinam ciet. Morbum regiū sanat ex aqua mulsa. Et lichenas ex aceto illita. Et ischia-
dicos & palyticos ita ut bibentes lauentur quotidie. Radix semenq; trahit menses. Aluū
sistunt: & collectiones discutunt. Contra serpentes rami cum foliis imponuntur. Folia &
capillum tingunt. Inuenio apud quosdam morbum regiū sanari hoc frutice: et si adaliga-
tus spectetur tantū. Distat ab eo qui alison uocatur foliis tantū & ramis minoribus. Quip-
pe nomē accepit q; a cane morfos rabie sentire nō patitur potus ex aceto adalligatusq;. Mi-
rūq; e quod addit: infanti cōspecto eo omīo frutice sanari. Tingentibus & radícula ramos
præparat: quā struthion uocari diximus. a græcis. Medet morbo regio ipsa decocta & ius
potū: itē pectoris uitiiis. Vrinam ciet: aluū soluit: & uuluas purgat. Quā ob rem aureū po-
culū medici uocant. Ea & ex melle pdest magnifice ad tussim. Orthopnoe coclearis mēsu-
ra. Cū polenta uero & aceto lepras tollit. Eadē cum panace & capparis radice calculos fran-
git: pellitq;. Panos discutit cū faris hordeacea uino decocta. Miscetur & malagmatis & col-
lyriis claritatis cā. Ad sternutamenta utilis inter pauca. Lyeni quoq; ac iocineri. Eadem po-
ta denarii unius pondere ex mulsa aqua suspiriosos sanat. Sic & pleureticos: & omnes late-
ris dolores. Apocyni semē ex aqua frutex ē: folio hederæ: molire tamē & minus longis ui-
ticulis: semē acuto: diuiso: graui lanuginoso odore. Canes & oēs quadrupedes necat in ci-
bo datū. Est & rosmarinū. Duo genera eius. Alterum sterile. alterū cui & caulis & semē re-
sinaceū: qd cāchrys uocatur. Foliis odor thuris. Radix uulnera sanat uiridis iposita & sedis
pcedetiā cōdylomata hemorrhoidos. Succus & frutices & radice morbu regiū: & ea quæ
repurgāda sūt. Oculorū acie exacuit. Semē ad uetera pectoris uitia datur potui. Et ad uul-
uas cum uino & pipere. Menses adiuuat. Podagris illinitur cū erinea farina. Purgat & len-
tigrines: & quæ excalefacienda sūt: aut cū sudor quærendus illitū. Item cōuulsis. Auger &
lac in uino potū. Itē radix. Ipsa hærba strumis cū aceto illinit: ad tussim cum melle prodest.
Cāchrys multa genera habet ut diximus. Sed hæc q; ex rore supradicto nascitur si fricetur
resinosa ē. Aduersat uenenis & uenenatis: præter anguib; Sudorem mouet tormina dis-
cutit. Lactis ubertatē facit. Hærba sabia brathy appellata græcis duorum generum est. Al-
tera amaraci similis folio est: altera cupressū. Qua ex re quidam ceticam cupressū dixerūt
utilis in sufficitis p thure assumit. In medicamentis uero duplicato pondere eodē effectus

habere quos cynamū tradit. Collectiones minuit & nomas compescit. Illita, ulcera purgat. Part^{em} mortuos apposita extrahit & suffitu. Illinitur igni sacro & carbūculis. Cum mele & uio pota regio morbo medetur. Gallinacei generis pituitas fumo eius herbae sanari tradit. Similis herbae huic sabnæ & selago appellata. Legitur sine ferro dextra manu p^{er} tunica: qua sinistra manu exiit uelut furante: candida ueste uestito pureq^{ue} lotis nudis pedibus sacro facta prius q^{uam} legat^{ur}: pane uinoq^{ue}. Fertur iⁿ mappa noua. Hac cōtra omnē p^{er}niciē habēdā p^{er}uide re druidæ gallorū: & cōtra oīa oculorū uitia fumū eius p^{er}desse. Idē famolū herbā nomina uere nascente iⁿ humidis. Et hanc sinistra manu legi a ieiunis cōtra morbos suū bonū: nec respicere legentē. nec alibi q^{uam} in canali deponere: ibiq^{ue} cōterere poturis. Gūmi genere diximus. Ex iis maiores effectus melioris cuiusq^{ue} erunt. Dēribus inutiles sūt. Sanguinē coagulāt & ideo reicientibus sanguinē profunt: itē ambustis: arteriæ uitii. Inutilē urinā ciūt: amari tudines hebetant astrictis cæterisq^{ue}. Ex amygdala amara est spissandiq^{ue} uiribus efficacior. Habet excafactorias uires. Præponūtaut prunorū & ceraforū ac uitii. Siccāt illitæ & astricti gunt. Ex aceto uero infanciū lichenas sanant: Profunt & tussi ueteri: quattuor obolis iⁿ mix to potis. Creduntur & colorē gratiorē facere: ciborūq^{ue} appetitiā: & calculosis prodesse cum p^{er}aso pota. Oculorū & uulnerū inutilitatibus maxime conueniunt.

De spina ægyptia: & spina alba: & acanto: & acatia.

Ca. XII.

B spina ægyptia spinæ arabicæ laudes in odorū loco diximus: & ipsa spissat strigitq^{ue} distillationes omnes: & sanguinis excreationes: mēsumq^{ue} abundantia: ēt nūc radice ualentior. Spinæ albæ semē cōtra scorpiones auxiliatur. Corona ex ea iposita capi tis dolores minuit. Huic similis est spina illa: quā græci acanthon uocant minoribus multo foliis aculeatis per extremitates & harenosa lanugine obductis. Qua collecta etiam uestes quædam bōvicinis similes fiunt iⁿ oriēte. Ipsa folia uel radices ad remedia opisthotoni bibū tur. Est acaciæ spina. Fit iⁿ ægypto alba nigraq^{ue} arbore: item uiridi: sed lōge melior: ē prio ribus. Fit & iⁿ gallatia tēnerrima spinosior arbore. Semen omniū lenticulæ simile: minore est tantū & grano & foliculo. Colligit autūno ante collectū nimio ualidius. Spissat succus ex foniculis aqua cælesti p^{er}fusis: mox iⁿ pilatulis exprimit^{ur} origanis: tūc dēfatur iⁿ sole mor tariis iⁿ pastilos. Fit ex foliis minus efficax. Ad coriā p^{er}ficienda semine pro galla utunt^{ur}. Fo liorū succus & galatiacæ acaciæ nigerrimus improbat^{ur}: itē q^{ue} ualde rufus. Purpurea aut leu cophea: q^{ue} facillime diluit^{ur}. Vis sūma ad spissandū refrigerandūq^{ue} est. Oculorū medicamentis ante alias utiles. Lauant^{ur} iⁿ eos usus pastilli: ab aliis torren^t: ab aliis capilli tinguntur. Sanāt ignē sacrū. Vlcera q^{ue} serpunt: & humida uitia corporis: collectiones articulos cōtusos: puio nes: ptergya. Abundantiā mēsum foeminis sistunt: uuluaq^{ue} & sedem procidentem: item oculos: oris uitia & genitalium.

De uulgari spina & siluestri: & de syriscetro: & de apendice spina: & pyracantho: & p^{er} liuro: aquifolia & taxo & rubis medicinæ.

Ca. XIII.

Vlgaris quoq^{ue} hæc spina: ex qua uenæ fulloniæ implēt^{ur}: radicis usus habetur. Per hispanias quidem multi & inter odores & ad unguenta utuntur illa aspalachū uo cantes. Est sine dubio hoc nomine spina siluestris iⁿ oriēte (ut diximus) candida ma gnitudine arboris iustæ. Sed & frutex humilior atq^{ue} spinosus. Iⁿ syria & rhodiorum insulis quam alii syriscetrum: alii adipsatheum siue dipfacon siue diacheron uocant. Optimus qui minime ferulaceus: rubeus: & iⁿ purpuram uergēs detractō cortice: nascitur pluribus locis: sed non ubiq^{ue} odoratus. Quam uim haberet cælesti arquo iⁿ eum iⁿmixto: diximus. Sa nat terra oris ulcera: & ozenas: genitalia exulcerata: aut carbunculantiā: item rhagadia: ista tiones potu. Discurit & strangurias cortex. Sanguinem reddentibus mēdetur decoctum eius. Aluum spina cortex. Similia prestare siluestrem quoq^{ue} putant. Spina est appendix ap pellata: quoniam bacce puniceo colore iⁿ ea appendices uocant^{ur}. Hæ crudæ per se & aci dæ iⁿ uino decoctæ aluum citant: ac tormina compescunt. Pyrachanti bacce contra serpen tum iⁿctus bibunt^{ur}. Paluris quoq^{ue} spinæ genus est. Semen eius astricturam uocant: contra scorpiones efficacissimum: item calculosis & tussi. Folia astrictoriam uim habent. Radix dist cutit panos: collectiones: uonicas: urinas: trahit pota. Decoctum eius potum iⁿ uino aluū sistit. Serpētib^{us} aduersatur: radix præcipue datur iⁿ uino. Alioquin folia contusa addi to sale articulorum morbis imponunt. Profunt bacce purgationi sceminarum: cæliacis: dy tētericis: ac colericis. Iⁿ uino pota aluum sistit. Radix decocta & illita extrahit infixa cor

& i i

LIBER.

pori. Vtilissima est & luxatis tumoribusq. Aquifolia arbor i domo aut uilla sata ueneficia arcet. Flore eius aqua glaciari Pythagoras tradit. Itemq. baculū ex ea factū in quoduis animal emissū ē si citra ceciderit defectu mittētis: ipsū p se recubitu ppius adlabi: tā praeputiā naturā inesse arbori. Taxi arboris fumus mures necat. Nec rubos ad maleficia tantum genuit natura: ideoq. ex eis mora bestiis uel hominibus cibos dedit. Vi habēt siccadi: astri gendi. Gingiuis: tonsilis: genitalibus accomodatissimi. Ad uersant serpentiū secleratissimis hemorhoidi & praeferi flos aut mora. Scorpionū uulnera sine collectionū periculo iungunt Vrinā ciunt. Caules eorū tundūtur teneri: exprimiturq. succus mox sole cogitur i crassitudine mellis singulari remedio cōtra mala oris oculorūq. sanguinē excreantes: anginas: uuluas: sedes: coeliacos potus aut illitus. Oris quidē uitii et folia cōmāducata p sunt: & ulceribus manatibus: aut qbuscūq. in capite illinūtur cardiacis. Vel sic per se sponūtur a māmā sinistra. Itē stomachi doloribus: oculisq. pcedētibus. Instillat succus eorū auribus. Sanat & cōdylomata cū rosaceo cārato. Calculorū ut ex uino decoctū uel praesertanē remediū ē. Itē p se in cibo sumpti cymā modo: aut decocti in uino austreo labantes dētes firmāt. Aluū si stunt & pfluuiā sanguinis. Dysentericis p sunt. Siccātur i umbra ut cinis crematorū uuam reprimāt. Folia quoq. arefacta & cōtusa iumētōrū ulceribus utilia tradūtur. Mora quā in iis nascitur uel efficaciorē stomachicē praeuere q. satiaua morus. Eadēq. cōpositione uel cū hypocistide rārum & melle bibūtur in colera. & a cardiacis: & cōtra arāeos. Inter medicamentā quā stiptica uocat: nihil efficacius rubri mora ferentis radice decocta in uino ad tertias partes: ut colluātur eo oris ulcera & sedis foueātur. Tantāq. uis est: ut spōgia ipse lapidescant. Alterum genus rubi ē in quo rosa nascit. Gignit pilulā castaneā similē praeipuo medio calculosis. Alia est cynorhoda: quam proximo dicemus uolumine.

De cynobato & ideo rubo: & rhamno: & lycio: & sarcocolla: & oporice medicina. Ca. XIII.

Cynobaton quam alii cynobaton alii neruospaton uocat foliū habet uestigio hominis simile. Fert & uuam nigram: in cuius acino neruū habet. unde neruospassus dicitur. Alia est cappari quam medici cynabaton appellauerunt. Huius tyrsidis ad remedia se lenis & inflationes cōditus ex aceto mādicitur. Neruus eius cum masticechia cōmāducatus os purgat. Ruborū rosa alopecias cum axungia emendat. Mora capillum tingūt cū omphacino oleo: Flos mori per menses colligitur. Candidus pleureticis praeipuo ex uino potus: Item coeliacis. Radix ad tertias decocta aluum sistit & sanguinē: item dētes collutos decocto. Eodem succo fouentur sedis atq. genitalium ulcera. Cinis radice deprimit uuā. Idāus rubus appellatus est: quoniam in ida nō alias nascitur. Est autē tenerior ac minor rarioribus calamis inoecentioribusq. sub arborū umbra nascēs. Huius flos cum melle epiphoris illinitur & ignibus sacris. Stomachicisq. ex aqua bibēdus datur. Cetera eadem praestat quā supradicta. Inter genera ruborū rhamnos appellatur a grācis candidior & fruticosior. Is floret ramos spargens rectis aculeis non ut ceteri aduncis: foliis maioribus. Alterum genus eius siluestre nigrius & quadantenus rubens. Fert ueluti folliculos. Huius radice decocta in aqua fit medicamentum: quod uocatur lycium. Semen secundas trahit. Alterq. ille candidior astringit magis refrigerat: collectionibus & uulneribus accomodatur. Folia nero utriusq. & cruda & decocta illinuntur cum oleo. Lycium praestantius e spina fieri tradunt: quam & pyracathon chironiam uocant: quales in indicis arboribus diximus: quoniam longe praestantissimum existimatur indicum. Coquuntur in aqua tussi rami: radicesq. sūmā amaritudinis aereo uase fere per triduum. Iterūq. exempto ligno donec mellis crassitudo fiat. Adulceratur amaris succis: etiā amurca ac felle bubulo. Spuma eius ac flos quidem oculorum medicamētis additur. Reliquo succo faciem purgat: & spora sanat: erofos angulos oculorum: ueteresq. fluxiones: aures purulentas: tonsillas: gingiuas: tussim: sanguinis execrationes fabae magnitudie deuoratum. Aut si ex ulceribus: fluat: illitum rhagadas genitalium ulcera. Attritus ulcera recentia & serpentina ac putrescentia. In naribus clauos: suppuraciones. Bibitur & a mulieribus in lacte contra profluuiā. Indici differentia glebis extrinsecus nigris intus ruffis: cum fregeris: cito nigrescentibus. Astringit uehementer cum amaritudine. Ad eadem omnia utilis est: sed praecipue ad genitalia. Sunt qui & sarcocollā & spinā lachrymam putent pollini thuris similem cum quadam acrimonia dulcem. Cum uino tusa sistit fluxiones. Illinitur infantibus maxime. Verustate & hāc maxime nigrescit.

Melior quo cādidior. Vnū etiā nū arborū medicinis debetur nobile medicamētū. qđ opor-
tē uocant. Fit ad dyſentericos ſtomachiq; uitia ī congio muſti albi lēco uapore decoctis ma-
lis cotoneis quīq; cū ſuis ſeminibus: puniceis totidē: ſorbog: ſextario & pari menſura eius
quod rhum ſyriacō uocāt: croci ſemūtia. Coquit uſq; ad craſſitudinē mellis. Hiſ ſubne-
temus ea quā grāci cōicationē nominū in ambiguo fecere an ne arborum eſſent.

De chamedrye & camedaphne: & camelea: & cameſceice: & cameciſſo: & chameleuce:
chamecypiſſo: & ampelopraſo: & ſtache: & clinopodio: & centunculo: & clematide ægip-
tia medicinz.

Ca.

XV.

Hmaedrys hærba ē: quæ latine triſago dicitur. Aliq; eā chamieropē: alii teucriā appel-
lauere. Folia habet magnitudinē mētæ: colore & diuiſura quercus. Alii ſerratā: & ab
ea ſerrā iuentā eſſe dixere: flore pene purpureo. Capit̃ prægnās ſucco. In petrolis ad
uerſus ſerpentiū uenena potu illitūq; efficaciffima. Itē ſtomacho ruſſi uerūſtæ picuitā ī gu-
la coherēſcenti: ruptis: cōuulſis: alteris doloribus. Lyenē cōſumit. Vrinā & mēſes cit. Ob id
incipiētibus hydropicis efficac: manualibus ſcopis eius ī tribus heminis aquæ decoctis uſq;
ad certias. Faciunt & ex ea paſtillos terētes eā ex aqua ad ſupradictā. Sanat & uomicas & ue-
tera ulcera uel ſordida cū melle. Fit & uinū ex ea pectoris uitii. Foliōrū ſuccus cū oleo ca-
ſiginē oculorū diſcutit. Ad ſplenē ex aceto ſumit. Excalfacit perūtūtiōes. Chamedaphne uni-
co ramulo ē cubitali fere: folio tenui lauri ſimilitudine. Semē rubēs admixtū foliis illinitur
capitis doloribus recen. Ardoreſ refrigerat. Ad tormia cū uino bibit. Menſes ſuccus eius
& urinā cit potu: partuſq; difficiles in lana appoſitus. Chamelea ſimilitudinē foliorū olea
habet. Sūt aut ei mora odorata: ī petroſis naſcens palmi altitudinē nō excedens. Aluū pur-
gat: detrahīt pituitā bilēq; foliis in duabus partibus abſinthii decoctis. ſuccoq; eo cū melle
poto. Foliis ipſoſitis & ulcera purgātur. Aiū ſiquis ante ſolis ortū capiat: dicatq; ad albugi-
nes oculorū ſe capere: adaligata diſcuti id uitii. Quoquo modo collectā iumētorum peco-
rūq; oculis ſalutarē eſſe. Chameſceice lentis folia habet nihil ſe attollētia: in aridis petroſiſq;
naſcens. Claritati oculorū & cōtra ſuffuſiones utiliſſima: & cicatrices caligenes muriculas
nubeculas in uino coctā: iuncta. Vuluæ dolores ſedat appoſita in linteolo. Tollit & ueru-
cas omniū generū illita. Prodeſt & orthopnoicis. Chameciſſos ſpicata eſt tritici mō ramulis
quinis fere folioſa: cū floret exiſtimari poteſt alba uiola: radice tenui. Cuius bibunt ſchiadi-
ci folia tribus oboliſ: in uini cyathi duobus ſeptem diebus admodum amara portione. Cha-
maleucen apud nos farranum ſue farfugium uocant. Naſcitur ſecus fluuios: folio populi
ſed ampliore. Radix eius imponitur carbonibus cupreſſi atq; is nidor per infundibulum ī-
bibitur in uetere ruſſi. Chamepeuce laricis foliis ſimilis lumborum & ſpinæ doloribus pro-
pitia eſt. Chamecyariſſos herba ex uino pota contra uenena ſerpentium omnium ſcorpio
nūq; pollet. Ampelopraſon in uinetis naſcitur: foliis porri: ructu grauis. Contra ſerpentiū
ictuſ efficac. Vrinam & menſes cit: eruptiones ſanguinis per genitale inhihet potum ipſoſi-
tumq;. Datur & a partu mulieribus: & cōtra canis morſum. Ea quoq; quæ ſtache uocatur:
porri ſimilitudinē habet: lōgioribus foliis pluribuſq; & odoris iucundi: coloriq; in lutenū
īclinat. Pellit mēſtrua. Clinopodion: quod alii clinopicton alii zopyrocheron: alii encimoi
deſ appellant: ſerpillo ſimilem: ſurculoſam palmi altitudinē. Naſcitur in petroſiſ: orbicula-
to foliorum ambitu: ſperiem leſtipedum præbenſ. Bibitur ad conuulſa rupta ſtranguria:
ſerpentium ictuſ: item decocti ſuccus. Nunc ſubrexemus herbas mirabiles quidem: ſed mi-
nus claras: nobilibus inſequentia uolumina dilat. Itali centūculum uocant roſtratis foliis
ad ſimilitudinē capitis penularum iacentem in aruiſ: grāci autē clematidē. Eſt eius egre-
giuſ effectus ad ſiſtendam aluum in uino aſtero. Idem ſanguinem ſiſtit tritus cū oxyme-
lite: aut aquæ calidæ cyathis quinq; denarij uniuſ pondere. Sic & ad ſecundas mulierum ef-
ficax. Sed grāci clamatidas & alias habent: unam quam aliqui echiten uocant: alii lagincm
nōnulli tenuem ſcamoniam: & pedales folioſos: nō diſſimiles ſcamoneæ ramos habet: niſi
q; nigriora minorq; ſunt folia. Inuenitur in uineis aruiſq;. Eſt uſu ut olus cum oleo &
ſale. Aluum cit. Eadem a dyſentericis cum ſimi ſemine in uino aſtero ſorbetur. Folia epis-
phoris imponitur cum polenta: ſuppoſito udo linteolo. Strumas impoſita ad ſuppuratio-
nem perducunt: deinde axungia adieſta pereurant: itē hemorrhoidas cū oleo uiridi. Phthi-
ſicos iuuant cū melle. Lactis quoq; ubertatē faciunt in cibi ſumpta. Et infantibus illita ca-
pillum alunt. Ex aceto dentium dolores ſedāt. Venerē ſtimulāt. Eſt & alia clematis ægyptia

& iii

LIBER.

cognomine: quæ ab aliis daphnoides: ab aliis polygonoides uocatur folio lauri lōgo: tenuis
aduersus serpentes ac priuatim aspides ex aceto pota efficax. Aegyptus hac maxie gignit.

De aron: & dracūculo: & dracontio: & eri: & millefolio: & herba eiusdē nominis: & pseu-
douunio: & myrrhi: & onobryche medicina. Ca. XVI.

St & aron: & de qua inter bulbos diximus magnæ cū dracūtio litis. Quidā enī esse
dixerunt eandem. Glaucias satū discreuit dracuntium siluestre arū pronuntiando.
Aliqui radicem aron appellauerūt: caule uero dracūtiū: in totū alium. Si modo hic
est: qui uocatur apud nos dracūculus. Nāq; aros radicem nigram ī latitudinē rotundā ha-
bet: multo quoq; maiorem: & qua māus impleatur. Dracūculus subrutilam & draconis cō-
uoluti modo: unde ei & nomē. Quin & ipsi grāci īmensam posuere differentiam. Semen
dracunculi feruens mordaxq; tradendo: tantūq; ī esse ei uirus ut ulsatum grauidis abortū
inferat. Aron miris laudibus extulere: primū in cibis feminam praeferētes quoniā mas dul-
cior esset: & in coquendo lentior: pectorisq; uitia purgaret. Aridum impositione īpersū
aut eligmate: urinam & menses cieret. Sic & in oxymelite potum stomacho interraneis ex
ulceratis ex lacte ouillo bibendum. Ad tussim ī cinere coctū ex oleo dedere. Alii coxere in
lacte: ut decoctum biberetur. Epiphoris elixū īposuere: itē fugillatis tōsillis. Ex oleo hemor-
roidū uitio infundere: lētigines ex melle illinentes. Laudabit Cleopantus & proantido-
to cōtra uenena pleureticis: peripneumoniacis quoq; & tussientibus. Semē ītritū cum oleo
aut rosaceo infundens: aurium dolori Dieuches. Cleopantus tussientibus aut suspiriosis
& orthopnoicis & purulenta excreantibus farina permixtum in pane cocto dedit. Diodo-
tus phthificis e melle eligmate & pulmonis uitiiis: ossib; etiam fractis imposuit. Partus om-
nium animalium extrahit naturā circūlitum. Succus radicis eius cū melle artico oculorū
caligines: ac stomachi uitia discutit: tussim decocti ius cum melle. Ulcera omnium generū
siue phagedenæ sint: siue carcinomata: siue serpant: siue polypi in naribus: succus mire sa-
nae. Folia ambustis profunt ex uino & oleo cocta. Aluum inaniunt ex sale & aceto sumpta
Etiam luxatis cocta cum melle profunt. Item articulis podagricis cum sale recentia uel sic-
ca. Hippocrates qualibet ad collectiones cum melle imposuit ad menses trahendos semī-
nis uel radicis drachmæ duæ in uini cyathis duobus sufficiunt. Eadem portio si a partu non
purgantur: & secūda trahit. Hippocrates & radicem ipsam apposuit. Dicunt & in pestilētia
salutare esse in cibis. Ebrietatem discutit. Serpentes nidore cū crematur priuatq; aspides
fugant aut inebriant: ita ut torpētes inueniātur. Perūctos quoq; areo aut laureo oleo fugiūt.
Ideo & contra ictus dari potu in uino nigro putant utile. In foliis ari caseus optime serua-
ri traditur. Dracūculus quē dixi hordeo. maturescēte effoditur luna crescēte. Omnio ha-
bentem serpentes fugiunt. Ideo percussis pdesse in potu aiunt maiore ut & menses: si fer-
ro nō attingatur: sistat. Succus eius & aurium dolori prodest. Id autē quod grāci dracontio
uocant triplici effigie mihi demonstratū est foliis betæ: nō sine thyris: flore purpureo. Hoc
est simile aro. Alii radice longa ueluti signata articulosq; monstrauere tribus omnino cau-
liculis. Folia eius ex aceto decoqui cōtra serpentū ictus iubentes. Tertia demonstratio fuit
folio maiore q̄ cornus radice harundinea: totidem ut affirmabant geniculata nodis: quot
haberet annos totidem esse folia. Hi ea ex uino uel aqua contra serpētes dabeāt. Est & eris
quæ in eadem ægypto nascitur similis aro: minor tantū minoribusq; foliis: & utiq; radice:
quæ tamē oliuæ gradis magnitudinem implet. Alba geminū caulem: altera unum tantum
emittens. Medetur utraq; ulceribus manantibus: item cōbustis ac fistulis. Collyrio īmix-
ta & nomas sistunt decoctarū in aqua & postea tritarum rosaceo addito. Sed unum mira-
culum ingens: contracto genitali cuiusq; foeminini sexus animal in perniciē agi. Myriophy-
lon quod nostri millefolium uocant caulis est tenere. Similis est foeniculo plurimis foliis:
unde & nomen accepit. Nascitur in palustribus: magnifici usus ad uulnera. Cum aceto bi-
bitur ad difficultates urinæ & uesicæ: & suspiria præcipitatq; ex alto. Efficacissima eadem
ad dentium dolores. Hetruria hoc nomine appellat hærbā in pratis tenuē: a lateribus capil-
lamenti modo foliosam: exiniui usus ad uulnera: bouū neruos abscessos uomere solidari ea
rursusq; iungi addita axungia effirmans. Pseudounion napi folia habet: fruticans palmā
titudine. laudatissima in creta. Contra tormina atq; stranguriam: laterum præcordiorumq;
dolores bibitur rami eius quinis cyatis e niue. Myrrhis quam alii myrrhizam alii myrrhā
uocant simillima est cicuræ. Caule foliisq; & flore minor tantum & exilior: cibo non insua-

uis cit menstrua & partus cum uino. Aiunt quoque eandem potam in pestilenta salutare esse. Subuenit & phthisicis in forbitione. Auiditatem cibi facit. Vlcera in facie aut capite succus eius in aqua triduo macerata sanat. Onobrychis folia habet lentis longiora paulo: flos rem rubedine radice exigua & gracile. Nascitur circa fontes. Siccata in farina modum & inspersa uino albo strangurias finit. Aluum sistit. Succus eius punctis cum oleo sudores mouet.

De coria celsia & callicia & menaide & aliis. xxiii. & medicinis earum quas quidam magi eas esse dicunt: & de confidia & de aprosu: & recidiuis morborum. Ca. XVII.

Non promisso herbarum mirabilium occurrit aliqua dicere & de magicis. Quae enim mirabiles sunt. Primi eas in nostro orbe celebrare pythagoras atque Democritus co-
sesta magos. Coriaceam & callicia Pythagoras qua aqua glaciari tradit: & quai-
mentionem apud alios non reperio: nec apud eum alia de his. Idem menaide appellat & nomi-
ne alio corinthadem: cuius decocto in aqua succo protinus sanari ictus serpentium si fouea-
tur dicit. Eundem effusum in herba qui uestigio contigerit: aut forte respersti fuerint insa-
nabiles perire: monstrifica prorsus natura ueneni praeterquam contra uenena. Ab eodem. Pithago-
ra aproxis appellatur herba: cuius radix elonginquo concipiat ignes ut naphtha: de qua iter-
ra miraculis diximus. Idem tradit. Si qui morbi humano corpori acciderint florere aproxi:
quauis sanatos admonitione eorum sentire quotiens florere eam contigerit: & frumentum: &
cicutam: & uiolam similem conditionem habere. Nec me fallit hoc uolumen eius a quibus-
dam Cleempro medico ascribi. Pythagorae uero esse pertinax fama antiquitasque uendi-
cant. Et id ipsum auctoritatem uoluminibus affert: si quis alius curae suae opus illo uiro di-
gnum iudicauerit. Quod fecisse scimus Cleemporum: cum & alia suo ex nomine ederet quis
crederet? Democriti certe chirocineta esse constat. At in iis ille post pythagoram magorum stu-
diosissimus quanto portentosiora tradit? Aglaopotin herbam quae admiratione hominum
propter eximium colorem acceperit nomen: in marmoribus arabiae nascentem persico late-
re. Qua de causa & marmaritimae uocari. Magos utique ea uti: cum uelit deos euocare. Ache-
menidon colore est electri sine folio nascens in tardastilis indiae. Cuius radix in pastillos di-
gesta in diebus pota in uino noxii per cruciatus nocte confiteantur omnia per uarias numi-
num imaginationes. Eandem hippophoruadem appellat: quoniam equae praecipue caueant
eam. Theombrotion. xx. schoenis a Choespe nasci pauonis picturis similem odore eximio.
Hanc autem a regibus persarum comedi aut bibi contra omnia corporum incommoda: sta-
bilitatemque mentis & iustitiae uocari. Eandem denique semnoina potentiae maiestate appella-
ri. Aliam deinde abamantidem armeniae cappadociaeque alumniam. Ac admodum leones resupi-
nari cum hiatu laxo. Nominis causam esse quod ceteri nequeat. Arianide in arianis gigni igneam
colore. Colligi cum sol in leone sit. Huius tactu peruncta oleo ligna accendi. Theriocarna
in cappadocia & miscia nascere. omnes feras torpescere: nec nisi hyenae urinae aspersu recrea-
ri. Ethiopida in meroe nasci. Ob id & meroidem appellari: folio lactucae hydropicis utilissi-
ma e mulso potam. Ophiufam in elephantine eiusdem aethiopiae liuidam: difficilemque aspe-
ctu: qua pota terrorem minasque serpentium obseruari: ita ut mortem sibi eo metu conscis-
cant: ob id cogi sacrilegos illam bibere. Aduersari autem ei palmeum uinum. Thalassegle
indum amnem inueniri: quae ob id nomine alio potamatis appellatur. Hac pota lymphari ho-
mines obseruantibus miraculis. Theangelida in libano syriae ditte creta montibus & ba-
bylone & fufis perfidis nasci: qua pota magi diuinent. Gelotophillida in baetris & circa bo-
rystenem. Haec si bibatur cum mirra & uino: uarias obseruari species: ridendique finem non
fieri in potis nucleis pineae nucis cum pipere & melle in uino palmeo. Syssitieterida a con-
uictu in perfide nominari: quoniam hilarentur illa eadem protomeidia: qua primatum apud
reges obtineant. Casignetem: quoniam secum ipsa nascatur nec cum ullis aliis herbis. Ean-
dem Dionysio nymphadem: quoniam uino mire conueniat. Heliathen uocant in themisya-
riaca regione & cilicia montibus maritinis: folio myrti. Hac cum adipe leonino decocta ad-
dito croco & palmeo uino perungi magos & persarum reges: ut fiat corpus aspectu iucun-
dum. Ideo eandem heliocalcidem nominari. Hiermesias ab eodem uocatur ad liberos gene-
randos pulchros bonosque. Non herba: sed compositio e nucleis pineae nucis tritis cum mel-
lemyrthe croco uino palmeo: postea admixto theombrotio & lacte bibere generatur os iu-
bet: & a conceptu puerperas partum nutriendas ita fieri excellentes animo & forma: atque bo-
nos. Harum omnium magica quoque uocabula ponit. Adiecit his Apollodorus affectator
& iiii

LIBER.

eius herbam eschynomenem: quoniam apripicante manu folia contraheret. Aliam crocidem: cuius tactu phalangia morentur. Crateias oenotheridem: cuius aspectu e vino feritas omnium animalium mitigaretur. Anacamperotem celebrer arte gramatica paulo ante cuius omnino tactu redirent amores uel cum odio deposita. Et abunde sit haecenus attingisse isignia magorum i his herbis: alio de his aptiore dicturus loco.

De eriphia & lanaria & stracioti medicina.

Ca. XVIII.

Riphiam multi prodidere. Scarabeum haec in habena habet sursum deorsum decurrentem cum sono hedi: unde & nomen accepit. Haec ad uocem nihil praestantius e tradunt: Herba lanaria ouibus ieiuniis dacta: lactis abundantiam facit. Eaq nota laetis uulgo est plena lactis: quod degustatum uomitiones concitat. Eandem hanc aliqui esse dicunt: & alii similem illi: quam militarem uocant: quoniam uulnus ferro factum nullum non intra dies quicq sanat ex oleo imposita. Celebratur autem & a graecis straciotes. Est & ea in aegypto tantum: & inundatione nili nascitur aizon similis: ni maiora haberet folia. Refrigerat mire: & uulnera sanat ex aceto illita: item ignes sacros ac suppurationes. Sanguinem quoque qui defluit a renibus pota cum thure masticulo mirifice sistit.

De herba q nascit in capite statuae: & de herba de fluminibus: & herba lingua & cribro & fimetis: & rhodora: & impia: & ueneris peetine: & nodia: & philanthropo & canaria lappa: & tordyle: & de graene: & dactylo & feno graeco medicina. Ca. XIX.

Herba in capite statuae nata collectaq alicuius in uestis panno: & alligata in lino rufus capitis dolorem confectum sedare traditur. Herba quocq exiis aut fluminibus ante solis ortum collecta: ut nemo colligentem uideat: contra tertianas adalligata leuo brachio. ita ut aeger quid sit illud ignoret: tertianas arcere traditur. Lingua herba nascitur circa fontes. Radix eius combusta & trita cum adipe suis: adiciunt ut nigra sit & sterilis: alopetias emendat unguentum in sole. Cribro in limite abiecto: herbae itus extrates de cerptae: adalligataq grauidis: ptus accelerant. Herba quae gignitur supra fimeta ruris: contra anginas efficacissime pollet ex aqua pota. Herba iuxta quam canes urinam fundunt euulsa ne ferro attingatur: luxatis celerrime medetur. Rumbotinum arborem de monstrauimus inter arbuta. Iuxta hanc uiduam uite nascitur herba: quam galli rhodoram uocant: caulem habet uirge ficulneae modo geniculatum folia urticae in medio exalbida: eadem procedente tempore tota rubentia: florem argenteum: praecipua contra tumores feruoreq & collectiones. Cum axungia uero ueteri tusa: ita ut ferro non attingatur: qui punctus est: si despuat ad suam dexteram ter: efficacius remedium esse aiunt si tres quoque trium nationum homines perungant dextoribus. Herba impida uocatur in cana. toris maris aspectu thyrsum modo uestita atq capitata. Inde alii ramuli assurgunt sua cappitella gerentes: ob id impia appellauere. quoniam liberi super parentem excellant. Alii potius ita appellata: quod nullum aial ea attigat: existimauere. Haec iter duos lapides tria feruet: pcpuo aduersus anginas succo lacte & uino admixto: mirum tradit: nunq ab eo morbo tetari q gustauerit. Itaq & suis da ri: quaq medicamentum id nouerit haurire: eo modo interire. Sunt qui & i aiui midis iferi aliquid ex ea putet: atq ita non stragulari pullos auidius deuorantes. Veneris peetine appellata similitudine pectinis. Cuius radix cum malua tusa oia corpori ifixa extrahit. Vetrerosa curat: quae exedui uocat. Nodia herba coriariotum officinis et illaris e: aliis ue. Nomas curat. Efficacissimaq aduersus scorpiones e: pota i uino aut posca reptio. Philanthropo herba graeci appellant nasute: quonia uestibus adherefcet. Ex hac corona iposita capitis dolores sedant. Na quae canaria appellat lappa cum plaragie & millefolio: trita ex uino carcinomata sanat: ternis diebus soluta. Medet & suis haec effossa sine ferro: & addita in collumie poturis uel ex lacte & uino. Quidam adiciunt & fodiēt dicere opertere: haec e herba argemō: quam Minerara repit suisbus is remedium: quod illa gustauerint. Tordylen alii mensilis esse dixerunt. Alii herbam per se quam & syreon uocauerunt. Neq aliud de ea proditum inuenio quam in morib nasci. Cōbustāt potu ciere mēses: & pectoris excreatiōes. Efficacior ē ēt nūc radice. Succo eius ternis obolis hausto renes sanari. Addi radicem eius & in malagmata. Gramē ipsū est inter herbas uulgatissimum. Geniculatis serpit internodiis: crebroq ab iis & ex cacumine nouas radices spargit: Folia eius i reliquo orbe in exilitatem fastigiantur. In pernafo tantum hederacea specie densius q usq fruticante: flore odorato candidoq. Iumētis herba non alia gratior siue uiridis siue i feno siccata. Tūdiē aspsa aqua. Succū quoq eius i pnafo exci

so excipi tradit ppter ubertatē. Dulcis enī hīc est. In uicē eius in reliqua parte terrarū succedit decoctū ad uulnerā cōglutināda: quod & ipsa h̄rba tusa pr̄stat. Tueturq; & ab inflammationibus placat. Decocto adiciē uinū ac mel: ab aliquibus & thuris & piperis myrrheq; tertiar portiones. Rursusq; coquitur in aëreo uase ad dētiū dolores & epiphoras. Radix decocta in uino torminibus medet & urinā difficultatib⁹. Vlcēribus uesticat. Calculos frangit. Semē uehementius urinā impellit. Aliū uomitiōesq; sistit. Priuatim autē draconū morsibus auxiliatur. Sūt qui geniculā. xi. uel unus uel e duabus tribusue h̄rbis ad hunc articulorū numerū inuolui lana nigra succida iubeant ad remedia strumæ panorū uel ieiuniū debere esse qui colligat. Ita ire domū absentis cui medeat: superueniētiq; ter dicere ieiunio ieiunium medicamentū dare. Atq; ita adalligare: triduoq; id facere. Quod e graminū genere septē internodia habet: efficacissimē capiti cōtra dolores adaligatur. Quidam ppter uesticat cruciatus decoctū ex uino gramē ad dimidias e balneis bibi iubent. Sūt qui & aculeatū gramen uocat triū generū cū in cacumine aculei sint plurimum: quod illi distylon uocat: hos cōuolutos naribus ingesserūt: extrahūtq; sanguinis ciendi gratia: Altero quod est aizoo simile ad paronichia & pterygia unguiū: & cū caro unguibus excreuerit utūtur cū axungia. Ideo dactilon appellātes quia digytis medeat. Tertiū genus dactili sed tenuis nascit in parietibus aut regulis. Huic caustica uis est. Sistit ulcera quæ serpunt. Gramē capiti circūdatum sanguinis e naribus fluctiones sistit. Camelos autē necare tradit in babylonis regione id quo iuxta uias nascit. Nec fenogræco minor auctoritas: quod telin uocat: talii carphos. Aliqui buceras: alii egoceras: qm̄ corniculis semē est simile: nos siliciā: quod quō feret suo loco diximus. Vis eius ficcare: mollire: dissoluere. Succus decocti foeminarū pluribus malis subuenit: siue duritia siue tumor: siue contractio sit uulue: fouētur: insidit: infusum quoq; prodest. Furfures in facie extenuat. Spleni addito nitro decoctū & ipositū medetur: itē ex aceto. Sic iocineri decoctū. Diocles difficile pientibus semē eius dedit acetabuli mēsurā tritū in nouē cyathis sēpē ad tertias partes bibere: ut qui biberint in calida lauerētur. Et i balneo sudantibus dimidiū ex relicto iterū dedit: mox a balneo reliquū pro sūmo auxilio. Farinā fenogræci cū hordeo aut lini semine decoctā aqua mulsa cōtra uulue cruciat⁹ subiecit. Itēq; ipositū imo uētri. Lepras lētignes sulphuris pari portione mixta farina curauit nitro ante pparata cure sepius die illinēs: pūgiq; præcipiēs. Theodorus sæuogræco miscuit quartā partē purgati nasturtii acerrimo aceto ad lepras. Damion fenogræci semen accerta buli dimidia mēsurā cū sapæ & aquæ nouē cyathis ad menses ciendos dedit potu. Nec dubitatur quin decoctū eius utilissimū sit uuluis interaneisq; exulceratis. sicuti semē articulis atq; p̄cordiis. Si uero cū malua decoquat: postea addito mulso potus ante cætera uuluis interaneisq; laudatur. Quippe cū uapore quoq; decocti plurimū profit. Alarūq; etiā grauiolētū decoctū fenogræci semē emēdat. Farina prurigines capitis furfuresq; cū uino & nitro celeriter tollit. In hydromilice autē decocta addita axungia genitalibus medetur: itē pano potidi: podagræ: chiragræ: articulis: carnibusq; recedunt ab ossibus. Aceto uero subacta luxatis. Illinitur & lyeni decocta in aceto & melle tñ. Carcinomata subacta ex uiuo purgat. Mox addito melle per sanat. Sūmitur & sorbitio e farina ad pectus exulceratū longam p̄ tussim. Diu decoquitur: donec amaritudo desinat. Postea mel additur. Nūc ipsa claritas h̄rbarum dicitur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXV.

PROEMIVM.

Natura h̄rbarum sponte nascentium.

Ca.

L.

PSA quæ nūc dicef h̄rbarū claritas medicīe rātū gratia gignāte eas tellure in admirationē cure p̄scog diligētiaq; animū agit. Nihil ergo itēratū in exp̄tūq; illis fuit. Nihil deīde occultatū qd̄ nō pdesse posteris uellēt. At nos elaborata iis abscondere ac sup̄primere cupim⁹: & fraudare uitā et aliēis bōis. ita certe recodit q̄ pauca aliqua nouere iuidēs alius: & neminē ualere in auctoritatem sciētiæ est. Tantum ab excogitandis nouis ac adiuuanda uita mores absunt. Sum

LIBER.

mumq; opus nigeriorū diu in hoc fuit: ut intra unūquēq; recte facta ueterum periret. Ad hercule singula quosdam inuenta deoq; numero addidere: omnīq; uitā clariorem fecere cognominibus herbarū tā benigne gratiā memoria referēte. Nō æque hæc cura eorū mira essent in hiis quæ fatu bladiuntur: aut cibo inuitant sed culmina quoq; montiū inuia & solitudines abditas oīsq; terræ fibras scrutati inuenere: quid quæq; radix polliceret: ad quos usus herbarū folia prineret: etiā quadrupedū pabulo intacta ad salutis usus uetentes.

Qui latine usus herbarū scripserit: & qñ ad romanos noticia earū puenerit: & qui primi græcorū de his cōposuerint: & de herbarū ūctione: & antiqua medicina: & quare minus exerceantur earū remedia: & de cynorhodo: & de dracūculo medicinæ. Ca. II.

Inus hoc quam par erat: nostri celebrare oīum utilitatem & uirtutū rapacissimū. Primūq; & diu solus idē ille. M. Cato omnium bonarū artium magister paucis dumtaxat attigit. Bonum etiā medicamina non omīssa post eum unus illustrū tentauit. C. Valgius e iuditione spe status: in perfectō. uolumine ad Diuū Augustum: inchoata etiā præfatione religiosa: ut omnibus malis humanis illius potissimū principis se per medicetur maiestas. Ante condiderat solus apud nos: quod equidē inueni: Pompeius Leneus Magni Pompeii libertus: quo primum tempore hanc scientiam ad nostros peruenisse animaduertō. Namq; Mithridates maximus sua ætate regum: quem debellauit Pompeius omniū ante se genitorū diligentissimis uite fuisse argumētis præterq; fama intelligitur. Vni ei excogitatū quottidie uenenū bibere præsumptis remediis: ut consuetudine ipsa innoxium fieret. Primo inuenta genera antidoti: ex quibus unum etiā nomen eius retinet. Illius inuentum autumant sanguinem ponticorū miscere antidotis: quoniam uene no uiuerent. Ad illū Asclepiadis medendi arte dari: uolumina cōposita extant: cum sollicitatus ex urbe roma præcepta pro se mitteret. Illum solum mortalium Mithridatem. xxii. linguis locutum tertum est. Nec de subiectis gentibus ullū hominē per interpretem appellatum ab eo annis. lvi. quibus regnauit. Is ergo in reliqua ingenii magnitudine medicinæ peculiariter curiosus ab hominibus subiectis: qui fuere pars magna terrarū: singula exquirens. scrinium cōmentationum harū & exemplaria effectulq; in archanis suis reliquit. Pompeius autē omni regia præda potius: transferre ea sermone nostro libertum suū Leueum grāmaticæ artis doctissimum iussit. Vireq; ita profuit nō minus qua reipu. uictoria illa. Præter hos græci auctores medicinæ prodidere quos suis locis diximus. Ex iis crateias. Dionysius. Metrodorus ratione blandissima: sed qua nihil pene aliud quā rei difficultas intelligatur. Pinxere nāq; effigies herbarum: atq; subscribere effectus. Verū & pictura falax est ex coloribus tam numerosis præsertim in emulatione naturæ multūq; degenerat transcribentium sors uaria. Præterea parum est singulas earum ætates pingicū quadrupartitis uarietatibus anni faciem mutent. Quare cæteri sermone eas tradidere. Aliqui effigie quædam indicata & nudis quidem plerūq; nomiuius defuncti: quoniam satis uidebatur potestates uimq; demonstrare querere uolētibus. Nec est difficile cognitu. Nobis certe exceptis admodum paucis cōtingit reliquas cōtemplari scientia Antonii Castoris: cui summa auctoritas erat in ea arte nostro æuo: uisendo hortulo eius: in quo plurimas alebat: centesimū ætatis annum excedens nullum corporis malum expertus ac ne ætate quidem memoria aut uigore cōcussis. Nec aliud mirata magis antiquitas reperiretur iuēt. alampridem ratio est prænuntiās horas nō modo dies ac noctes solis lunæq; defectum. Durat tamen tradita persuasio in magna parte uolgī ueneficiis & herbis id cogi. In eo nāq; sciētia feminarū p̄ ualere. Certe qd nō repleuere fabulis colchis Medea: alieq;. In primisq; italica circe diis cō ad scripta? unde arbitror natū ut Aescylus e uetustissimis in poetica re refectā italiā herbarum potētia proderet. Multūq; circeios agros ubi habitauit illa in magno argumento etiā num durante in maris a filio eius orā gente: quos esse domitores serpentium constat. Hoc merus quidem primus doctrinarum & antiquitatis parēs multus alias in admiratione. Circes gloriā herbarum ægypto tribuit: tum etiā cum rigaretur ægyptus illa nō aut esset postea fluminis limo inuecta. Herbas certe ægyptias ab regis uxore traditas suæ. Helenæ plurimas narrat: ac nobile illud Nepentes obliuionem tristitiæ ueniamq; afferens: & ab helenā utiq; omnibus mortalibus propinandum. Primus autē omniū: quos memoria nouit. Orpheus de iis herbis curiosus aliqua prodidit. Post eum Mæus & Hesiodus prolium herbarum in quantum mirati sunt: diximus. Orpheus & Hesiodus sufficiones commens

dauere. Homerus & alias nominatim herbas celebrat: quas suis locis dicemus. Ab eo Pythagoras clarus sapientia primus uolumen de earū effectu composuit: Apollini: Aesculapioq: & in totum diis immortalibus inuentione & origine assignata. Composuit & Democritus: ambo pagratīs perfidis arabiae aethiopiae aegyptiq: magis. Adeoq: adhec attonita antiquitas fuit: ut affirmaret etiam incredibilia dictū Xanthus hystoriarum auctor in prima earum tradidit occisum draconis catulum reuocatum ad uitam a parente herba: quam balin nominant. Eademq: tillonem quē draco occiderat: restitutum saluti. Et luba in arabia herba reuocatum ad uitam hominē tradit. Dixit Democritus: credidit Theophrastus esse hābam: cuius contactu illarū ab alite: quā rettulimus: exiliret cuneus a pastoribus arbori adactus. Quae etiam si fide carent: admirationē tamē implēt: coguntq: confiteri multum esse quod uero supsit. Inde & plerosq: uideo existimare: nihil non hābarū ut effici possē. sed plurimarū uires esse incognitas. Quorū numero fuit herophilus clarus in medicina: a quo ferunt dictū quādam etiā fortassis cecitas prodesse. Obseruatum certe est inflamari uulnera ac morbos superuētū eorum qui pedibus iter cōfecerint. Hāc erat antiqua medicina: quae tota migrabat in gratia linguas. Sed quare nūc nō plures noscuntur causae? nisi quod eas agrestes litterarū ignari experiantur: ut pote qui soli inter illas uiuant. Præterea securitas quaerendi obuia medicorū turba. Multis etiam inuētis nomina desunt sicut illi quā rettulimus in frugū cura: scimusq: defossam in angulis segetis praestare ne quauis intret. Turpissima causa raritatis: quod etiā qui sciunt: demonstrare nolūt: tanq: ipsis periturū sit quod tradiderint aliis. Accedit ratio inuentionis anteeps. Quippe etiā in reperiis: alias inuenit casus: alias (ut uere dixerim) deus. Infanabilis ad hosce annos fuit rabidi canis morsus: pauos sem aquae potusq: omnis asserens odium. Nuper cuiusdam militantis in praetorio mater nidi in quiete radicē siluestris rosae quā cynorhodon uocant: quāq: blanditā sibi aspectu pridie in fruteto mitteret folio bibendā in lacte. In lufirania rex gerebatur hispaniae proxima parte. Casusq: accidit: ut milite a morsu canis incipiente aquas expauescere superueniret epistola orantis: ut pareret religioni. Seruatus quae est insperato. Et postea quisquis auxilium simile tentauit. Alias apud auctores cynorhodi una medicina erat spongiolae quae in medijs spinis eius nascitur cinere cum melle alopetias capitis expleri. In eadem prouincia cognoui in agro hospitis nuper ibi reperiū dracunculū appellatū caulē pollicali crassitudine uersicoloribus uiperarū maculis: quā ferebant cōtra oīum morsus esse remediū. Alius est quē nos in priori uolumine eiusdē noīs diximus: sed huic alia figura. Aliudq: miraculum exeuntis e terra ad primas serpentiū uernationes bipedali fere altitudine rursusq: cū isdē in terram se condentis: nec oīno occultata eo apparet serpens: uel hoc per se satis officio / lo naturae munere: si tantum praemoneret: tempusq: formidinis demonstraret.

De quodā pestifero fōte germaniae: & de britania: & maximis morborū dolorib?. Ca. III.
Ecce bestiā solū ad nocendū scelera sunt: sed interim aquarū quoq: ac locorum. In germania trans rhenū castris a Germanico Caesare promotis maritimo tractu fōs erat aquae dulcis solus qua pota intra biennū dentes deciderent. Compagesq: in genibus soluerentur. Stomachacē medici uocabāt & sceletorben. Eimale reperta auxilio est herba quae uocatur britannica nō neruis modo & oris malis salutaris: sed contra anginas quoq: & cōtra serpētes. Folia habet oblonga nigra: iracōndē nigra. Succus eius exprimit & ex radice. Florē uibōes uocāt. qui collectus priusq: tonitrua audiantur: & deuoratus securos in totū reddit. Fida in qua castra erant nostris mōstrauere illam. Miror quidē quae no minis esset causa: nisi forte cōfini oceano britaniae ueluti ppinguē dicauere. Nō enim inde appellatā eā qm̄ ibi plurima nasceretur certū est. Etiā tū britania libera fuit quidē. Nec hic quōdam ambitus noībus suis eas adoptandi: ut docebimus fecisse reges: ut res tanta debeat: hārbā inuenire: uitā iuuare nō fortassis credet aliquis: cū hāc nostra friuola quoq: existimētur: adeo deliciis sordent etiā quae ad solutem pertinent. Auctores tamē quarū inueniūtur in primis celebrare par est: effectu earū digesto in genera morborū. Qua quidē in reputatione misereri fortis humanae subit: & pter fortuita casusq: & noīa quae hoīs horra excogitat ad milia morborū singulis mortalibus timenda. Qui grauissimi ex iis sūt di / scernere stultitia prope uideri potest. cū suus cuiq: ad praesens quisq: atrocissimus uideat. Et de hoc tamē iudicauere aui expimēto asperrimos cruciatus esse calculorū a stiticio uel sic. Proximū stomachi tertiū corū qui in capite doleant. Nō ob aliud fere morte concita

LIBER.

græcis: & noxias hærbas demonstratas miror equidem. Nec uenenorū tantū: quoniā ea conditio uitæ est: ut mori plerūq; etiam optimi portus sit: tradatq; Varro Seruium Clodium equitem romanum magnitudine doloris in podagra coactum ueneno crura perunxisse: & postea caruisse sensu omni æque q̄ dolore in ea parte corporis. Sed quæ fuit uenia non strandi qua mentes soluerentur? Partus eliderentur: multaq; similia. Ergo nec abortiua dico. Ac ne amatoria quidem memoro. Lucullum imperatorem clarissimū amatorio periisse. Nec alia magica portenta: nisi ubi cauenda sunt aut coarguenda in primis fide eorū dam nata. Satis opera fuit abundeq; per præstitum uite salutare dixisse ac postea inuenta.

De moly & dodecatheo: & pæonia uel pentorobo uel glycyfide: & panacea uel asclepio: & heracleo panace: chironio: & panace centaureo: uel pharnaceo: & heracleo: syderio: & hyosciamo: uel apollinari siue altercangeno.

Ca.

III.

Audatissima hærbarum est Homero teste quam uocari ab diis putant moly. Ast in uentionem eius Mercurio assignat. Contraq; summa ueneficia demonstrat. Nasci eam hodie circa pheneum & in cyllene archadiæ tradunt. Specie illa Homericæ rā dice rotunda: nigraq; magnitudine cepæ folio scyllæ: effodi autem difficulter. Græci auctores florem eius. luteū pinxere: cum Homerus candidum scripserit. Inueni e peritis hærbarum medicis qui & in italia nasci eam diceret: afferriq; campania nihil aliquot diebus effosam iter difficultates saxæ radicis triginta pedes longæ. Ac ne sit quidē solide sed abrutæ. Ab ea maxima auctoritas hærba est: quam dodecatheon uocant: omnium deorū maiestatem cōmendantes. In aqua potam omnibus morbis mederi tradunt. Folia eius septem lactucis similima exēit lutea radice. Vetustissima inuentu peonia est. Nomenq; auctoris retinet. Quam quidam pentorobon appellant. alii glycyfidem. Hæc quoq; difficultas est: quod eadem: aliter alibi nuncupatur. Nascitur opacis montibus caule inter folia digytorum quattuor ferente in cacumine ueluti græcas nuces quattuor aut quinq;. Inest iis semen copiosum rubrum: nigrumq;. Hæc medetur & faunorum in quiete ludibris. Præcipiunt eruere noctu: quouiā si picus martius uideat: tuendo in oculos impetum faciat. Panaces ipso nomine omnium morborum remedia promittit: numerosum & diis inuentoribus adscriptum. Vnum quippe asclepion cognominantur: quoniam is filiam panaciam appellauit. Succus eius est coctus ferulæ: qualē diximus. Radix est multicorticis & salis. hæc euulsa scrobire repleri uario genere frugum religio est: ac terræ pianētum. Vbi & quo fieret modo: & qualē maxime probaretur inter peregrina docuimus. Id quod e macedonia affertur bucolicon uocant armentariis sponte erumpente succum excipientibus: hoc celerrime euanescit. Et in aliis autem generibus improbatur maxime nigrum ac molle. Id enim argumentum est cara adulterari. Alterum genus hæracleon uocant: & ab Hercule inuentum tradunt. Alii organum hæracleoticum siluestre: quoniam est origano simile: radice inutili. De origano diximus. Tertium panaces chironen cognominatur ab inuentore: folium eius lapato simile maius tamen & hirsutius. Flos aureus: radix parua. Nascitur pinguibus locis. Huius flos efficacissimus coq; amplius q̄ supradicta prodest. Quartum genus panaces ab eodem Chirone repertum centauriū cognominatur. Sed & pharnaceon in cōtrouersia inuentionis a Pharnace rege deductum. Seritur hoc longioribus quam cætera foliis & ferratis. Radix odorata in umbra siccatur: uinoq; gratiā adiicit. Huius genera duo fecere alterū leuioris folii: Alterū tenuioris. Heracleon syderon & ipsum ab hærcole inuentū est: caule tenui digytorū quattuor altitudine. Flore puniceo: foliis coriadii. Iuxta lacus & amnes inuenitur. Omniaq; uulnera ferro illata efficacissima sanat. Et Chironis inuentū ampelos quæ uocatur chironia: de qua diximus inter uites. Sicuti de hærba cuius inuentio assignatur. Mineræ Herculi quoq; eam adscribunt: quæ apollinaris apud arabas altercum siue altercangenum: apud græcos uero hyosciamus appellatur. Plura eius genera Vnum nigrum forminx foliis pene purpureis spinosum. Talis nascitur in galacia. Vulgare autem candidius est & fructuosius: altius papauere. Tertiū semen irionis semini simile: & omnia insaniam gignentiam: capitisq; uertigines. Quartum genus molle: lanuginosum pinguius cæteris. Candidi seminis: in maritimis nascens: hoc recepere medici. Item rufi seminis non unq; ante candidum rufescit: si non ematuruit: improbaturq;. Et alios quin nullum nisi cum inaruerit legitur natura uini. Ideoq; mentē caputq; intestans. Vfus seminis & per se & succo expresso. Exprimitur separatim & caulibus foliisq; utuntur: &

radice temeraria in totum (ut arbitror) medicina. Quippe etiam foliis constat metem corrumpi: si plura quā quattuor bibantur. Etiam antiqui in uino febrem depelli arbitrabantur. Et oleum fit ex semine ut diximus: quod ipsum auribus infusum tentat mentem: mireque contra uenenum remedia prodidere iis: qui id bibissent: & ipsi pro remediis. adeo nullo omnia experiendi fine: ut cogerentur etiam uenena prodesset.

De linoozote parthenio hermpora siue potius mercuriali: & achillea: & panace heraclea sideriti: millefolio: & de scopa regia: & hermineo teucro splenio: & de melapodio siue helleboro: quod ue eorum genera: & de nigro helleboro & albo medicine: & quando detur: & quoniam sumendum: & quidus non dandum: & quod mures necat.

Ca. nonum V.
Inoozotis siue parthenion a mercurio inuetus est: id apud grecos hermupoa mul-
ti uocant. Eam apud nos omnes mercurialem. Duo eius genera: masculus & foemi-
na quae efficacior: caule cubitali interdum ramoso in cacumine: ocimo angustiori /
bus foliis geniculis densis: alarum cauis multis: semine in geniculis dependente: foemine
copioso: mari iuxta genicula statim rariore ac breui: contortoq. Foeminae soluto & cado
Folia maribus nigriora: foeminis candidiora: radix superuacua: praetenuis. Nascuntur in ca-
pestribus cultis. Mirum est quod de utroq. eorum genere proditur. Ut mares gignantur
hunc facere: ut foeminae illam. Hoc contingere si a conceptu succus protinus bibat in pas-
so: edanturue folia decocta ex oleo & sale: uel cruda ex aceto. Quidam decoquunt eam in
nouo fictili cum heliotropio: & duabus aut tribus spiciis donec decoquatur. Decoctum da-
ri iubent: & herbam ipsam in cibo altero die purgationi: mulieribus per triduum quarto
die a balneo coire eas. Hippocrates miris laudibus in mulierum usu praedicauit illas. Easq.
ad hunc modum adhuc medicorum nemo nouit. Ille eas uulua cum melle uel rosaceo uel li-
lino uel irino admouit: item ad ciendos menses secundasq. Hoc id praestare potu totuq.
dixit. Instillauit auribus surdis succum inunxitq. cum umo uetere. Aluo folia imposuit:
epiphoris: stranguriæ & uesticæ. Decoctum eius dedit cum myrrha & thure. Aluo quidem
soluendæ: uel in febris decoquitur quantum manus capiat in duobus sextariis aquæ ad dimi-
dias: bibitur sale & melle admixto: necnon cum ungula suis aut gallinaceo decoctum salubri-
us. Purgationis causa putauere aliqui utraq. danda: siue cum malua decoctum. Thoracem pur-
gant. Bilem detrahunt: sed stomachum ledunt. Reliquos usus dicemus suis locis. Inuenit &
achilleon. Achilles discipulus Chironis: qua uulneribus mederet: quæ ob id achilleos uo-
catur. Hac sanasse Thelephum dicitur. Alii primum eruginem inuenisse utilissimam empla-
stris: ideoq. depingitur ex cuspide decuties eam gladio in uulnus Telephi. Alii utroq. usu
medicamento uolunt. Aliqui & hanc panacem heracleon: alii sideriten. Hanc apud nos mille
folium uocant cubitali scapo ramosam: minutioribus q. foeniculi foliis uestita ab imo. Alii
farentur quidem illam uulneribus utilem: sed ueram achileon esse scapo caeruleo pedali: sine
ramis ex omni parte singulis foliis rotundis eleganter uestitam. Alii quadratum caule: capi-
tibus marebii folio quercus. Hac etiam praecisos neruos glutinare faciunt. Alii syderitent
in maceris nascentem cum teritur foedi odoris. Etiam aliam similem huic: sed candidio-
ribus foliis & pinguioribus tenuioribus cauliculis in uineis nascentem. Aliam uero qui-
num cubitorum ramulis exilibus triangulis: folio felicis: pediculo longo: bete semine: oes
uulneribus praecipuas. Nostri eam quæ est latissimo folio scopam ragiam uocant. Medetur
anginis suum: inuenit & teucer eadem etate reuerion quæ quidam hermoneon uocat spargen-
tem iuncos tenues: folia parua asperis locis nascentem: austero sapore: nunquam florentem. Neq.
semel gignit. Medet lyncibus. Costatq. sic inueta: cum extra super ea proiecta essent: fert adhuc
fisse lynci: eumq. sanasse. Ob id aquibsdam splenion uocatur. Narrat sues qui radicem eius edunt
ne splene inueniri. Ramis hysopi furculosam: folio fabæ. Eodem nomine appellant: & colici
gi florentem adhuc iubent adeo florere non dubitant: maximeq. ex ciliis & pyrsidis mor-
tibus laudant. Melampodion. Aliqui pastorem eodem nomine inuenisse tradunt. capras
purgari pastore illo animaduertente datoq. lacte earum sanasse porotidas furescentes. Quam
obrem de omnibus eius generibus dici simul conuenit. Prima duo sunt candidum ac nig-
rum. Hoc radicibus tantum intelligi tradunt plerique. Alii folia nigri platani similia & mi-
nora nigrioraq. & pluribus diuisurus scissa. Alii betæ incipientis. Hæc quoque nigriora &
canaliu dorso rubescetia. Vtraque caule palmi ferulaceo bulbo: tunicis conuoluta radice si-

LIBER.

brata cæparum modo. Nigro equi boues fues necantur. Itaq; cauent id cum candido ue/
scantur. Tempestiuum esse tradunt messibus. Plurimum autem nascitur in oeta môte. Et
optimum uno eius loco circa epirum. Nigrum ubiq; prouenit: sed melius in helicone: qui
mons & alijs laudatur hærbis. Candidum probatur oeteu. Secundu ponticum. Tertio lo/
co heleaticum: quod in uiribus nasci ferunt. Quarto pernasium: quod adulteratur hærtoli
co ex uicino. Nigrum ex iis melampodion uocant: quo & domos suffiunt purgantq; asper/
gentes se & pecora. Cum præcatione soleni hoc & religiosius colligitur. Plurimu eni gla/
dio circumscribitur. Deinde qui succissurus est ortum spectat. Et præcatur ut id liceat sibi
concedentibus dijs facere. Obseruatq; aquila uolatus: fere enim seccantibus iter est. Et si
prope aduolauerit: moriturum illo anno qui succidit auguriu est. Nec album facile colli/
gitur: caput aggrauans maxime nisi præsumatur alium & subinde uinum sorbeat: celeri/
terq; fodiat. Nigrum alij euchimon uocant: alij polyerhyson: purgat per inferna. Candi/
dum autem uomitione. Causa q; morborum extrahit. Quondam terribile. Postea tam pro/
miscuum ut pleriq; studiorum gratia ad providenda acius quæ cõmentabantur: sapius
sumptitauerint. Carneadem responsurum zenonis libris. Dulum quoq; apud nos tribu/
nrum popularium clarissimum cui ante omnes plebs adstans plauit: optimates uero bel/
lum mariseum impitauerit: constat hoc medicamento liberatum comitiali morbo in anti/
cyra insula. Ibi enim tutissime summitur: quoniã (ut diximus) sefamoides admiscet. Italia
ueratrum uocat. Farina eorũ per se & mixta radiculã qua lana diximus lauari sternutame/
tum facit. Ambog; somnũ. Leguntur autem tenuissimæ radices breuesq; ac uelut decurta/
tæ etiam hæ. Nam summa quæ est crassissima cepis similis canibus tantũ datur purgatiõis
causa. Antiqui radicem corticemq; canosissimum eligebant: quo tenuior eximeretur me/
dulla. Hanc humidis spongijs opertã turgescentemq; in longitudinem finiebant. Deinde
fila in umbra siccabant iis utentes. Nunc ramulos ipsos ab radice sua grauissimi corticis tra/
dantes. Optimum quod acre gustu: feruensq; in frangendo puluerem emittit. Durare uim/
eius. xxx. anni: ferunt. Nigrum medetur paraliticis insanientibus hydropicis dũmodo ci/
tra fibrim podagris ueteribus: articularijs morbis. Trahit aluum & bilẽ pituitasq;. Ex aqua
datur ad leniter molliendã aluũ plurimũ drachma modice quattuor obolis. Miscuere ali/
qui & scamoneam: sed tutius salẽ. In dulcibus datum copiosius periculum infert. Oculorũ
caliginem fortũ discutit. Ob id quidam & innixere. Tritũ spumas suppuratã duritias con/
coquit & purgat. Item fistulas tertio die exemptum. Verucas tollit cum squamis æris & sa/
daraca. Hydropicorum uentri imponitur cum farina hordeacea & uino. Pecorum & iumẽ/
torum pituitas sanat furculo per aurem traiacto. & postero die eadem horã exẽpto. Scabi/
em quadrupedum cũ thure & cæra aropice uel cum piseleo. Album optimũ: quod celeri/
memouer sternutamenta: sed multum terribilius nigro. præcipue si quis apparatus pos/
tutorum apud antiquos legat: contra horrores strangulatus in tẽpestiuis somni. uires sin/
gultus infinitos aut sternutamenta stomachi dissolutiones tardiores uomitus aut lõgin/
quiores: exiguos aut nimios. Quippe alia dare soliti quæ concitarent uomitiones. ipsũq;
eleborũ extraherent medicamentis: aut clysteribus: sæpe etiam sanguine uenis emissio.
Iam uero & cum prospere cedat terribilius uisu in uarijs coloribus uomitionum: & post/
uomitiones obseruatione alui: balnearum dispensatione: totius corporis cura anteceden/
te: omia hæc magno terrore & fama. Nãq; tradũt absumi carnem si coquatur una: sed anti/
quorum uitium erat: q; propter hos metus partius dabãt cum celerius erumpat: quo largi/
us sumitur. Thaisson binas nõ amplius drachmes donauit sequentes & quaternas dedere.
Claro Herophili præconio qui elleborũ fortissimi ducis similitudini æquabat. Concitatis
enim intus omnibus ipsũ in primis exire. Præterea mirũ inuentũ est q; incisum forficu/
lis ut diximus: scribant cortex remanet. Hoc inanito medulla cadit. Hæc in nimia purgati/
one data: uomitiones sistit. Cauendum est scilicet quoq; cura: ne nubilo detur die: quippe
impatibiles eruciatus existunt. Nã æstate potius q; hyeme dandũ non est in dubio. Corpus
seprẽ diebus præparandũ cibi acerbis: abstinentia uini: quarto & tertio deuomitionibus: pri/
die cæne abstinentia. Albũ e dulci dat: aptissime uero in lacte aut pulc. Nup inuenere dis/
septis raphanis inferere elleborũ: rursusq; cõprimere raphanos: ut transeat ius: atq; eo le/
nimẽto dare. Reddi post quattuor fere horas incipit. Torũ opus septenis pagis horis. Me/
dec ita morbis comitialibus: ut diximus: uertigini melæconicis: insanientibus: lymphaticis:

elephantia alba: lepris: tetano: tremulis: podagricis: hydropicis: incipientibusq: tympanicis stomachicis: spasticis: clinicis: ischiadicis: quartanis quæ aliter nõ desinat: tussim ueteri inflammationibus: tortinibus redeuntibus. Verant dari senibus & pueris. Item mollibus ac feminei corporis: anime uel exilibus aut teneris: & foeminis minus q̃ uiris. Item timidis: aut si exulcerata sint pæcordia: uel timeant: minime uel sanguinẽ excreatibus causatis uel latere: uel faucibus. Medetur extra corporis eruptionibus pituita cum axungia falsa illita: item suppurationi ueteri. Mures polenta admixtum necat. Galli sagittas in uenatu helleboro tinnunt: circũcisq: uulnere teneriorem sentiri carnem affirmat. Muscæ quoq: necantur albo tritto & cum lacte sparso. Eodem & phthiriasi emendatur.

De mithridati & scordoti siue scordio: & polemonia uel philacteria uel chilio dynamia: & eupatoria & centaurea siue chironia: & de lecto centaureo libadio felle terræ & triorche medicine.

Ca.

VI.

Pli Mithridati Crateias adscripsit unam mithridatiam uocatã: Hinc folia duo a radice achanto similia. Caulis inter utraq: sustinens roseum florẽ. Alterã lenem scordotim siue scordion ipsius manus adscriptam: magnitudine cubitali: quadrangulo caule ramosam quernæ similitudine foliis lanogninosi. Repertur in ponto capis pinguius humidisq: gustus amari. Est & alterius generis: latioribus foliis: mentastro similis: plurimosq: utraq: ad usus per se & inter alia in antidotis. Polemonia alii philacteria a certamine regum inuentionis appellant. Capadoces autẽ chilio dynamiam radice crassa: exilibus ramis quibus in sumis corymbi dependent nigro semine cætero rutæ similis. Nascitur in montis. Eupatoria quoq: regiã auctoritatẽ habet. Caulis lignosi nigricantis hirsuti: cubitalis aliquãdo & amplioribus foliis per interualla. v. folia ut cannabis per ambitũ incisis quinque partito: nigris & ipsis pulmosisq: radice superuacua. Semẽ dysentericis in uino potũ auxiliatur unice. Centauria curatus dicitur. Chiron cũ Herculis exceptus hospitio pertractanti arma sagitta excidisset in pedũ: quare aliq: chironiũ uocat. Folia sunt lata & oblõga: serrata ambitu densa ab radice: caules ternum cubitorum geniculati. In his capita ceu papauerum. Radix uasta rubescens: tenera fragilissq: ad bina cubita madida. Succo amara cũ quada dulcedine. Nascit in collib: pingui solo. Laudatissima archadia: elide messenia: phoruo & lyceo atq: in alpiis. pluribusq: locis in lycia. Quidam & ex ea lyciũ faciunt. Vis in uulneribus tanta ut coherescere etiã carnes tradant: si coquantur simul. In usu radix tantum duabus drachmis bibenda quibus dicitur: si febris sit: in aqua trita: cæteris in uino. Medetur & ouium morbis decoctẽ succus. Est alterũ centaurion cognomine lecton: min utris foliis: quod aliqui libadion uocant: quoniã secundum fontes nascit: ut: origani simile: angustioribus & longiorib: foliis: angulosa caule paululũ alto fruticãti flore lichenidis: radix tenui & superuacua succo efficax. Ipsa hærbã autũno legitur succus e fronde. Quidam caules cõcisos madefaciunt diebus. xviii. atq: ita exprimunt. Hoc centaurion nostri fel terre uocat: propter amaritudinẽ sumam. Galli exacum. quoniã omnia mala medicamẽta potũ e corpore excisat per aluum. Tertia est cẽauris cognomine triorches. Qui eã seccat rarũ est ut non uulneret sese. Hæc succum sanguinem mittit. Theophrastus defendi eam: impugnatq: colligetes tradit a triorche accipitrum genera: a quo & nomen accepit. Imperiti cõfundunt hæc omnia: & uim generi assignant.

De climeno & genciana & lysimachia & pathenide & arthẽssa: & ambrosia: & nympha hæracleo siue rhopalo & euphorbia medicina.

Ca.

VII.

Linmenos a rege hærbã appellata est hederæ foliis ramosa caule inani articulis præcincta: odore graui & semine lederæ: filuestribus & montosis nascens. Quibus morbis pota inundeatur: dicens: Sed hic iudicandum est dum medeatur sterilitatẽ pota etiã in uiris fieri. Gæci plantagini similẽ esse dixerũt: caule quadrato: folliculis cũ semine inter se implexis: uelut in polipog: citris. Et succus autem in usu. Vis eius summa in refri gerẽdo Gẽrianã inuenit Gentianus rex illyriog: ubiq: nascentẽ: in illyrico tamen præstantissimam folio fraxini: sed magnitudine lactuæ: caule tenero pollicis crassitudine: cauo & inani: & interuallis foliato: trium aliquãdo cubitorum: radice lenta sub nigra sine odore aquosa montibus subalpinis plurima. Vfus in radice & succo. Radici natura est exalta: factoria: sed prægnantibus non bibenda. Inuenit & Lysimachus hærbã lysimachiamq: ab eo nomen retinet: celebrata Erasistrato. Folia habet salicis uirida: florem purpureum:

LIBER.

fruticofum: ramulis erectis graui gignitur in aquosis. Vis eius tanta est: ut iunēris discor-
dantibus iugo imposita asperitate cohibeat. Mulieres quoq; hac gloriā affectuere. In qui-
bus Artēisia uxor mansoli adoptata hærba quæ ante pthenis uocabatur. Snn̄t qui ab artēi-
de Artēisia cognominatam putent: quoniam priuatim medicatur fœminarū malis. Absin-
thii autem modo fruticosa maioribus foliis pinguibuscq;. Ipsius duo genera. Altera latio-
ribus foliis altera tenera tenuioribus: & non nisi in maritimis nascens. Sunt qui in mediter-
raneis eodem nomine appellant simplici caule: minimis foliis: flores copiosi erumpētes cū
una maturescit odore nō in iucūdo: quā quidā botrynalii ambrosiam uocant. Talis in ca-
padocia nascitur. Nimphea nata traditur a nimpha Selotypia: erga herculē rhopalo mor-
tua. Quare heracleon uocat aliqui: alii rhopalon a radice clauē simili. Ideoq; eos qui bibāt
eam. xii. diebus coitu genituraq; priuari. Laudatissima in orchomeno & marathone boe-
tiz. Timalou uocantq; semen edunt. Nascitur in aquosis foliis magnis & aliis ex radice p-
deuntibus flore lilio simili: & cū defluerit capiti papaueris. In caule siccatur autūno. Ra-
dix nigra in sole siccatur. Aduersaturq; ad aliū. Est alia nimphea in thessalia amine pœonio:
radice alba: capite: luteo: rosæ magnitudine. Inuenit & patrū nostrorū ætate rex luba quā
appellauit euphorbiam medici sui fratris nomine & musæ: a quo. D. Au. conseruatū indi-
cauimus. Idem fratres instituere a balneis frigida multa corpora astringi. Autē non erat
mos nisi calida tantū lauari sicut apud Homerū etiam inuenimus. Sed lubæ uolūmē quo-
extat de ea hærbarum clarum preconū. Inuenit eam in monte atlante: aspectū foliis achā-
tinis. Vis tanta est ut uel elonginquo succus excipiat incise cōto. Suscipitur ex cipulis
uentriculo hædino. Humor lactis uidetur effluere. Siccatur conto. Sic thuris effigiē habet
Qui colligunt clarius uident. Cōtra serpentes medetur. Quacūq; parte percussā uertice
inciso & medicamēto addito. Ibi geruli qui legūt: hædino lacte adulterant: sed discernitur
igni. Id enim q; sincerū nō est: fastidiendum odorem habet. Multū infra hunc succū est qui
in gallia fit ex hærba chamelca granū cocci ferente. Fractus amoniaco similis est: etiā leui
gustu os accensum diu detinens: & magis ex interuallo donec fauces quoq; siccet.

De plantagine & buglosso: & cloglosso: & bupthamo: & scytica: & de spartonia: & hip-
pice: & ischæmone: & betonica: & cantabiaca: & consilagine: & hyberida: & chelidonia: &
canaria: & elaphobosco: & dictāno: & aristolochia: & quod eius delectatione inuoluant pi-
scēs & statim capiantur & medicine contra serpentium ictus ex hærbis quas superius no-
minauit.

Ca.

VIII.

Elebrauit & themison medicus uulgarem hærbam plantaginē tanq̄ inuentor uo-
c lumine de ea edito. Duo eius genera. Minor angustioribus foliis & nigrioribus li-
guæ peccorū simillimis: caule anguloso interrā inclinato in pratis nascens. Altera
maior foliis laterū modo inclusa. quæ quia septena sunt quidā eā heptapleuron uocauere.
Huius & caulis cubitalis est & napi similis. Nascitur in humilis multo efficacior. Vis mira
in siccando densandoq; corpore cauterii uicem optinens. Nulla res æquæ sistit fluctiones
quas græci preumatilimos uocant. Lungitur huic buglosso boui lingue similis: cui præci-
puum q; in uinum dicta animi uoluptates auget & uocatur euphrasinum. Lungitur & cy-
noglossos caninas imitans linguas. copiaris operibus gratissima. Aiuntq; eā quæ tres thyra-
fos seminis emittat eius radicem potam ex aqua ad tertianas prodesse: quæ quattuor ad
quartanas. Est alia similis ei & quæ ferat lappas minutas. Et radix pota ex aqua ranis & ser-
pentibus aduersatur. Est & bupthalmos similis boui oculis folio fœniculi: circa oppida na-
scens fruticosa caulibus: qui & mandūtur decocti. Quidā chalcian uocant. Hæc cum cæra
scirromata discunt. Inuenere hærbas & uniuersæ gentes. Scythia eam primum: quæ primū
quæ scythice uocatur circa boetiam nascens prædulcis. Aliā quoq; utilissimā quā spartani
am uocant. Magna & ea cōmendatio: q; in ore eam habentes famen strimq; non sentiunt
Idem præstat apud eos hippice dicta: quod in equis quoq; eundem effectum habeat. Tra-
duntq; his duabus hærbis scythas etiam in duodenos dies durare in fame sitiq;. Ischemo-
nem tracia inuenit: qua ferunt sanguinē sisti: non aperta modo uena: sed etiā præcisa. Ser-
pit e terra milio similis: foliis asperis & lanuginosis: farcitur in nares. Quæ in italia nascitur
& sanguinem eodem ad adligata sistit. Vetones in hispania ea quæ betonica dicitur in gal-
lia. In italia autē ferratula a græcis cestron aut psychroteron ante cūctas laudatissima. Exit
anguloso caule cubitorum dū a radice spargēs folia fere lappati serrata semine purpureo.

Folia siccantur in farinā plurimos ad usus. Fit uinū ex ea & acetū stomacho & claritati oculorū. Tantūq; gloriæ habet ut domus in aqua sata sit tuta extimet a piaculis oībus. In eay dē hispania inuenta est cābrica p̄ Diui Augusti tēpora a cantabris reperta. Nascitur ubiq; caule iunco pedali in quo sunt flosculi oblongi uelut calathi in iis semē perq; minutū. Nec alias fuere hispaniæ hærbus exquirendis: ut in qbus etiam nū hodie in numero sit latiore cō uictu portione egentem hærbus multo additis credidere saluberrimā suauissimāq; . Nac q; quā genera earum iam nouit aut multitudinē. Numerus tamē cōstat in nomine. Nostra ætas meminit herbā in maris repertam. Nascit̄ & equiculis circū uicū neruisiæ: uocatur cō siligo. Prodest ut demonstrauimus suo loco deploratis in phthisi. Inuenit nuper & Seruili? Democrates primus medentium quam appellauit hiberidant quamq; ficto nomine inuentioni eius assignato carmine. Nascitur maxime circa uetera monumēta parietinasq; & ocula iterum. Florei semper folio nasturtii: caule cubitali: semine tamē paruo ut uix aspici possit. Radici odor nasturtii. Vfus æstare efficator: & recenti tantū Tunditur difficulter. Cō xendicibus & articulis omnibus cū asungia modica utilissima uiris plurimū quaternis horis foeminis minus dimidio adalligata: ut dein in balneum descendatur in calidam: & postea oleo & uino corpus perungat: diebusq; uicinis interpositis idem fiat siqua admonitio doloris supersit. Hoc modo rheumatismos omnes sanat oculos. Imponitur nō in ipsa inflammatione: sed imminuta. Animalia quoq; iuenere herbas in primisq; chelidoniā. Hac enī hirundines oculis pullorum in nido restitunt uisum: ut qdam uolunt etiā eruis oculis. Genera eius duo. Maior fruticoso caule folio pastinacæ erraticæ amplior: ipsa altitudine duū cubitorū. Colos albicans. flos luteus. Minori folia hederæ rotundiora minus candida. Succus croci mordax. Semen papaueris. Florent aduentu hirundinū. Discessu marcescūt. Florentibus succus exprimitur: & in æreo uase cū melle attico leniter cinere feruenti decoquitur: singula remedio contra caligines oculorū. Utuntur & per se succo in collyriis: q̄ chelidonia appellantur ab ea. Inuenerunt & canes canariā: qua fastidium deducunt: eamq; nostro conspectu mandunt: sed ita ut nūq; intelligatur quæ sit enim depasta cernitur. Notata est aut animalis huius malignitas in alia herba maior. Precussus. n. a serpente: mederi quadā sibi dicatur: sed illam homine ispectante nō decerpit. Simplicius ceruæ monstrauere elaphoboscō: de qua diximus. Item helxinē a partu dictam. Ostendere (ut indicauimus) dictamū uulnera te eo pastæ statim deciditibus telis. Non est albi quam in creta: ramis prætenue: pulegio simile: feruens & acre gustu: foliis tātum utuntur. Flos nullus ei est. Semē ut caulis. Radix tenuis & supra uacua. Et in creta autē nō spatiose nascitur: miraq; a capris expetitur. Pro eo est & pseudo dictamū multis in terris nascens: folio simili: ramulis minoribus a qbusdā conditis uocatum. Minoris effectus statim intelligitur. Dictamū. n. minima portione accēdit os. Qui legere eam in ferula uel arundine cōdunt: præligantq; ne potentia euanescat. Sūt qui dicant utraq; nasci multifariam: sed deteriores in agris pinguibus: ueram quidam dictamū non nisi in asperis. Est & tertium genus dictamum uocatum: sed neq; facie: neq; effectū simile folio sisybrii: ramis maioribus procedente p̄uasiōne illa quicquid in creta nascitur: infinito præstare cæteris eiusdem generis alibi genitis. Proxime quod in parnaſo: alio quin hærbiferum eē. Et pelium montem in theſſalia. Et eletriū in euboea. Et totam arcadiam aelyconiam. Tradunt arcades quidem non medicaminibus uti: sed lacte circa uer: quoniā tunc maxime succis hærbe turgeant: medicenturq; ubera pascuis. Bibunt autē lac uaccinū quoniam boues omnino uorifere sunt in hærbis. Potentia earum per quadrupenes etiam nūc duobus claris exemplis manifesta sit. Circa abderam & limitē: qui Diomedis uocatur equi pasti inflamātur rabie: circa pohtinam uero & asini. Inter nobilissimas aristolochiæ nomen dedisse grauidā uidetur quoniam esset aristetecufes. Nostri mallum terræ uocant: & quattuor genera eius seruant. Vnum tuberibus radicum rotundis foliis inter malum: & hederam nigrioribus pinguioribusq;. Alterum masculæ radice longa quattuor digitorū longitudine baculi crassitudine. Tertium longissimæ tenuitatis uicis nouellæ cui sit præcipua uis: quæ elematicis uocatur: ab aliis cretica. Omnes colore buxo: caulibus paruis. flore purpureo. Ferunt baculas paruas ut cappari. Valent radice tātum. Est & quæ pistolochia uocatur quarti generis: tenuior q̄ proxime dicta: densis radice capilamentis iunci plenioris crassitudine. Hanc quidam polyrhizon cognominant. Odor omnium medicatus. Sed ob longa radice tenuior: gratio. Carnosi. n. est corticis: unguentis quoq; nardinis cōueniens

LIBER.

Nascitur pinguibus locis & caestribus. Effodere eas messibus tepestiu: ita desquamato terreno seruantur. Maxie tamē laudat pontica. Et in quocūq; genere poderosissima quæq; medicinis aptior. Rotūda cōtra serpentes. Oblonga ī sūma tamē gloria est et modo. A conceptu admota uuluis in carne bubula mares figurat: ut traditur. Piscatores capaniae radicē eā: quæ rotunda est: uenenū terræ uocat: corāq; nobis cōtusam imixta calce in mari sparſe: re: aduolant pisces cupiditate mira: statimq; exanimati fluitant. Quæ polyrrhizos cognominant. cōuulsis cōtusis ex alto præcipitatis radice pota ex aqua utilissima esse tradit. Semie pleureticis & neruis confirmare exalfacere. Eadē satyrion est. Verū & effectus earū ufusq; dicendi sūt. Ordiedūq; a malorū omniū pessimo: idest serpentiū īstū. Medetur ergo britanica hæba. Panaces generū omniū radix e uino. Chironiæ & flos & semē potū illitūq; ex uino & oleo. Priuatimq; quæ cunila bubula appellat. Polymonia uel phileteris radicis drachmis quattuor ex uero. Teucria: sideritis scordotis: ex uino priuati ad angues potæ & illita: siue succo: siue folio: siue decocto. Centauriæ maioris radice drachma in uini albi cyathis tribus. Gentiana p̄cipue aduersus angues duabus drachmis cū pipere & ruta uini cyathis. vi. siue uiridis siue sicca. Et lysimachiæ odorē fugiunt serpētes. Dat ex uino pcusis chelidonia. Morſibus iponit betonica p̄cipue: cuius uis tanta phibet: ut īclusæ circulo eius serpentes ipse sese interimat flagellando. Dat & ad ictus semē eius denarii pōdere cū tribus cyathis uini: uel farina drachmis tribus sextario aquæ iponit. Cantabricæ: dictami: aristolochiæ radiceis drachma in uini hemina sæpius bibenda: prodest & illita ex aceto. Similiter pistolochiæ. Quin & omnio suspēla supra focū fugat e domibus serpentibus.

De agrimonia: & agarico: & echyo: & hioscyāo: & hieraborac: & blataria: & lemonia & quæfolio. & dauco: & psolata: & arctio: & cyclaio: & peucedano. Ca. IX.

Rhemonia quocūq; radice eius denarii pōdere in uini cyathis tribus potat. Plura de ea cōuenit dici ceterisq; quæ primū nominabūtur. In eo autē genere medēdi primū cōuenit: quāq; nominari: ī quo maxie ualebit. Folia habet anemonæ æqualia diuisa apii modo: caput in cauliculo papaueris siluestris: atē radicē. Succū croci colore aerē & acutum. Nascitur & in aruis apud nos. Nostri tria genera eius faciūt: & id demū probant cuius radix thus redoleat. Agaricon ut fungus nascitur ī arboribus circa bosphorū: colore cādido. Datur obolis quattuor cōtritū cū binis cyathis aceti nulli. Id qd in gallia nascit īfirmū habetur. Præterea mas spissior amariorq;. Hic & capitis dolores facit. Fœmina solutior in initio gustus dulcis: mox in amaritudine transit. Echys utriusq; generis pulegio similis. Foliis coronata drachmis duabus ex uini cyathis quattuor datur. Itē altera quæ lanugine distinguitur spinosa: cui & capitula uiperæ similia sunt hæc ex uino & aceto. Quidā echyō personatam uocant: cuius folio nullū est latius: grandes lappas ferentē. Huius radicem decoctam ex aceto dant potui. Hyoscyamum contusum cum foliis ex uino datur peculiari ter contra aspidas. Nulla tamen romanæ nobilitatis plus habet q̄ hieraboranem. Aliqui paristerion nostri uerbonacā uocant. Hæc est quam legatos ferre ap̄ hostes īdicauimus. Hæc iouis mensa ueritur. Domus purgantur: lustranturq;. Genera eius duo sunt. Foliosa quæ fœminam putant. Mas rarioribus foliis: Ramuli utriusq; plures: tenues: cubitales: angulosi. Folio minora quam quercus: angustioraq; diuisuris maioribus. Flos glaucus: radix longa: tenuis. Nascitur ubiq; in planis aquosis. Quidam non distingūt: sed unum omnino genus faciunt: quoniam utraq; eosdem effectus habeat. Vtraq; sortiuntur galli & præciunt responsa. Sed magis utiq; circa hanc insaniunt. Hæc perunctos impetrare quæ uelit febres abigere a: micitias conciliare: nulliq; non morbo mederi. Colligi circa canis ortum debere: ita ut ne luna aut sol conspiciatur: fauis ante & mellæ terræ ad piamētum datis. Circūscriptam ferro effodi sinistra manu: & in sublime tolli. Siccati in umbra seperatim. folia: caulē: radicem. Aiuntq; si aqua spargatur triclinium: qua maouerit: lactiores conuictus fieri. Aduersus serpentes conteritur ex uio. Est ei similis uerbascō hæba: quæ sæpe fallit pro ea capta. foliis minus candidis: cauliculis pluribus: flore luteo. Hæc abiecta blattas in se contra hit: ideoq; romæ blattariam uocatur. Lemonium succum lacteum mittit: concreſcentē gūmi modo humidis locis. Datur denarii pondus in uino. Quinq; folium nulli ignotum est: cum etiam fraga gignendo cōmendetur. Græci uocant pentapeton siue chamezeleō siue pentaphillon. Cum effoditur rubram habet radicem. Hæc marcescens: nigrescit & angulosa fit. Nomē a numero foliorum habet. Et ipsa hæba incipit & desinit cum uite. Adhibet &

purgandis domibus. Aduersus serpentes bibitur & eius radix quæ sparganiō uocat ex uino albo. Dauici genera quattuor fecit Petronius. Diodorus quæ psequi nihil attinet: cum sint differentie duæ. Probatissima in creta mox in achaia & in siccis ubicunq; nati feniculi similitudine: candidioribus foliis & minoribus hirsutisq;. Caule pedali recto: radice suauissimi gustus & odoris. Hoc genus in saxosis nascitur meridianis. Reliqua genera ubiq; nascuntur terrenis collibus limitibusq; nec nisi pingui solo: foliis coriandri: caule cubitali: capiti & bus rotundis: sepe pluribus q; ternis: radice lignosa: sed cum inaruerit superuacua. Semen eius cymino simile: prioris milio album acre odoratum omnibus & feruens. Secundū priorē uehementius est: ideoq; parce sumi debet. Si iam maxime tertium genus facere libeat ē simile staphylon: quod paltinacā erraticā appellant: semine oblongo radice dulci. Omnia hæc & hyeme & æstate sunt: ita qd quadrupedi nisi post labortus. Ex aliis usus fœminis. Ex creta dulcis & magis ad serpentes est. Bibitur e uino drachma una. Datur & quadrupedi bus percussis. Theonacta alia q; magica & in nostro orbe nascitur: fruticosa foliis suburidi bus: flore roseo. Serpentes necat cuiusq; admota fuerit. Et hæc torporem affert. Persolatam quā nemo ignorat græci uero arction uocant folia habet maiora etiam cucurbitis & hirsutiora nigrioraq; & crassiora: radicem albā & grandē. Hæc ex uino bibitur dēariog; duū pondere. Itē cyclamini radix contra serpentes oēs folia habet minora q; hedera nigriora: & tenuiora sine angulis in quibus albicat macula. Caule exiguō: inani: floribus purpureis: radice lata: ut raptū uideri possit: cortice nigro. Nascitur in umbrosis. A nostris tuber terræ uocatur. In omnibus ferenda domibus. Si uerū est ubi fata sit nihil nocere mala medicamēta Amuletū uocat: narranq; ea ebrietatē repræsentari. Addita i uinum radice & siccata scyllar mō consisa reponitur: decoquiturq; eadē ad crassitudinē mellis. Suum tamē uenenum in est: ei: traduntq; si pregnant radice trāsgrediat abortū fieri. Est & altera cyclaminos cognominē cisanthemus geniculatis caulibus superuacuis a priore distans circa arbores se uolues acinis hædere: sed mollibus. Flore cādido: specioso: radice superuacua. Acini tantū in usu: gustu acri. Sed lenti. Siccantur i umbra tuscā diuidūtur i pastillos. Mihi & tertia cyclaminos demonstrata est: cognominē chamecissos uno omīo folio: radice ramosa: qua pisces necant. Sed iter primas celebraf peucedanū: laudatissimum i archadia: mox samothracæ. Caulis est ei tenuis: lōgus: fœniculo similis: iuxta terram foliosus: radice nigra: crassa graui odore: succosa. Gignitur i mōtibus opacis. Foditur exitu autūni. Placent tenerrimæ & altissimæ radices. Hæc conciduntur in quaternos digytos osseis cultellis: funduntq; succum in umbra capite prius & naribus rosaceo perunctis: ne uertigo sentiat. Et alius succus inuenitur caulibus adhæres icisq; manat. Probatur crassitudie mellea: colore ruffo: odore sua uiter grauens gustu. Et hic in usu & radix: & decoctum eius pluribus medicamentis. Succo tamen efficacissimo qui resoluitur amaris amygdalis aut ruta. Bibiturq; contra serpentes & ex oleo perunctos ruetur. Ebuli quoq; quem nemo ignorat: fumo fugantur serpentes. Priuatim aduersatur scorpionibus polymoniæ radix uel alligata tantum. Item phalangio ac cæteris minoribus uenenatis. Scorpionibus aristolochia agaricum obolis quattuor in uino mixti cyathis totidem. Verbenaca & phalangio cum uino aut posca. Item quinque foliū dauicum. Verbascum græci plomō uocant. Genera habet prima duo. Albū i quo mas intelligitur. Alterum nigrum: in quo fœmina. Tertium genus non nisi in siluis inuenitur. Sunt folia brassicæ latiora: pilosa: caulis erectus: cubitali amplior. Semen nigrum inutile. Radix una crassitudine digyti. Nascuntur & in campestribus. Siluestri folia eleisphaci: alta ramis lignosis. Sunt & plomides duæ: hirsutæ: rotundis foliis: humiles. Tertia lignitis uocatur. Ab aliis autem tryhalis foliis ternis aut cum plurimum quaternis crassis pinguibusq;: ad lucernarum lumina aptis. Aiunt in foliis eius quam fœmina diximus: ficus omnino nō putrescere. Distingui genera hæc pene superuacuum est: cum sint omnia eiusdem effectus. Contra scorpiones bibitur radix cum ruta ex aqua magna amaritudie: sed effectu pari. Telegonō herba ab aliis scorpiō uocatur propter similitudinem radice: cuius tactu moriunt scorpiones. Itaq; contra eorum ictus bibitur. Scorpionem mortuū si quis heleboro candido linat: reuiuiscere aiunt. Telegonō omnē quadrupedem necat imposita uerendis radice. Folio quidem intra eundē diem quod est simile cyclomina. Ipsa geniculata nascitur i opacis. Scorpionibus aduersatur & beronicæ succus ac plantaginis. Sunt ranis uenena rubetis: nis maxie: euidimusq; psyllos i certamie patinis cādē fœdas admittētes ocioe ēt q; iaspidū

LIBER.

gnicie. Auxiliatur eis phryno in uino pota. Aliqui neurada appellat: alii polyrrhizon floribus paruis: radicibus multis neruosis bene olentibus. Item alcima quam alii damafanio: alii pyro appellant. Folia ei plataginis nisi angustiora essent: & magis laciniosa: conuexa in terra. Alias et uenosa similiter. Caule simpliciter tenui: cubitali: capite thyrsi: radicibus densis: tenuibus: ut ueratri nigri: acris: odoratis pinguibus. Nascitur in aquosis. Alterum genus eiusdem in siluis nigrius maioribus foliis. Vnus in radice utriusque aduersus ranas & lepores maris drachma potere in uino potum. Lepori marino aduersat & cyclaminos. Veneni uini canis quocumque rabidi morsus habent: contra quos erit cynorhodum: de quo diximus. Platanus ad omnes bestiarum morsus pota atque illita predest. Betonica ex mero ueteri. Peristereos uocat caule alto foliato cacumine in alios caules se spargens: colubis admodum familiaris. Unde & nomen. Hanc habentes negant latrari a canibus. Proxima ab his malis uenena sunt quae sibi metipsis homines excogitant. Contra haec omnia: magicaque artes erit primum illud. Homerici moly. Deinde mithridatica & scordotis & ceraurius. Pota omnia mala medicamenta exigit per aluum. Betonica semel in mullis aut passo uel farinae drachma in uini ueteris cyathis. iiii. uomere cogendi atque iteque bibere: iis qui quotidie gustet ea nulla nocitura mala medicamenta tradunt. Poto ueneno aristolochia subuenit eadem mensura qua contra serpentes. Quinque folii succus. Agaricum postquam uomuerit denarii pondere ex aqua mullae cyathis tribus. Anticrinum uocatur siue phanarimon lychnis agraria similis lino radice nulla: flore hyacinthi: semine uiculinario. Ex hoc perustus uenustiores fieri: nec ullo mallo medicamento ledi posse aut ueneno: si quis in brahiali habeat arbitrantur magi. Similiter eam quam eupleam uocant: traduntque ea per unctos commendatioris esse famae. Artemisiam quoque secum habentibus negant nocere mala medicamenta bestiam uel ullam: ne solem quidem. Bibitur & haec ex uino aduersus opium. Alligata priuati potens traditur: pota uel aduersus ranas. Pericarpum bulbi genus est. Duae eius species: cortice rubro. alterum alterum nigro papaueri simile. Sed uis maior quam priori: utriusque autem excalefaciendo. Ideo contra cicutam dant contra quam & thus & panaces & chironium percipue. Hoc uero & contra fungos. Verum & generatim membratimque singulis corporum morbis remedia subtexemus. Orsi a capite. Alopecias emendat nymphaea & cicuta radix: si una trita illinatur polithrica distat a callitricha quod iuncos albos habet & folia plura maioraque. Frutice quoque maior est: & defluentem capillum confirmat: & desat. Item lingulaca circa fontes nascens: cuius radix admixta combusta teritur cum adipe suis nigra: id quoque excipitur ut eius sit suis: quae nunquam peperit. Sol deinde plurimum confert illi. Similis usus est cyclamini radicis. Pruriginem ueratri radix tollit in oleo decocta uel in aqua. Capitis dolori medetur panacis omnium generum radix in oleo contrita. Aristolochia & hiberis adalligata hora: uel diutius si pati possit comitante balnei usu. Medetur & daucum. Purgat autem cyclaminos cum melle in nares addita: & ulcera capitis sanat illita. Medetur & peristereos. Calcilla siue leatides uocatur semel margaritis minutis simile dependens inter folia gradia in motibus fere. Huius grana. xv. in oleo macerantur: atque ita aduerso capillo caput ungitur. Fit & ex callitriche sternutamentum. Folia sunt lenticulae similia. Caules iuncis tenuissimis: radice minima. Nascitur in opacis & humidis: gustatu feruens. Hyssopum in oleo contritum phthiriasi resistit & prurigini in capite. Est autem optimum cilicium e tauro monte: Dei panphylium: & smyrnaeum. Stomacho contrarium. Purgat cum fico sumptum per inferna: cum melle uomitionibus. Putat & serpentiis ictibus aduersari tritum cum melle & sale & cumino. Lochitis non ut plerique existimauerunt eadem est quae & xiphion: aut phasganion quaeque euphridi similis semine. Habet enim folia porri rubentia ad radicem & pluraque in caule capitula personis comitis similia paruam exerentibus linguam radicibus praelongis. Nascitur in sitiētibus. E diuerso xiphion & phasganion in humidis: cum primum exit: gladii praebet speciem caule duum cubitorum: radice ad nucis auellanae figuram simbriata: quam effodi ante messes oportet: siccare in umbra. Superior pars eius cum thure tria aequo pondere admixto uino: ossa fracta & capite extrahit: aut si quid in corpore suppurat: uel si calcata sunt ossa. Serpentes eadem contra uenena efficax. Caput in dolore ueratro in oleo uel rosaceo decocto tritoque ungi conuenit. Peucedano ex oleo uel rosaceo & aceto. Tepidum hoc prodest & doloribus qui plerumque ex dimidia parte capitis sentiuntur: & uertigini perungunt & radice eius sudoris causa eliciendi quonia caustica uis ei est. Psyllion alii cynoides: alii chrysalion: alii heclion alii cynomila appellant: radice tenui: superuacua: sarmetofum: fabe grauis in cacuminibus: foliis canino ca

piti nō dissimilibus: semē aut puniceo: unde & nomē ho ē i baccis. Ipsa h̄rba in uineis in-
nitur. Vis ei ad refrigerandū & discutiendū ingens. Semē i usu. Fronti in ponit in dolore
& tēporibus: ex aceto & rosaceo: aut posca. Ad cetera illinitur acetabuli mensura sextario
aquæ densat ac contrahit. Tunc terere oportet: & crassitudinem illinere cuicūq; dolori &
collectioni inflammationiq;. Et uulneribus capitis medetur aristolochia: fracta extrahens os-
sa: & i alia quidem parte corporis sed maxie e capite. Similiter ptystolochia.

De rhyssello: & cetaurea: & chelidonia: & panace: & hyoscyamo: & euphorbio. Ca. X.

Rhyssellum non dissimile apio. Huius radix cōmanducata purgat capitis pituitas.
Oculorum aciem centaurio maiore putant adiuuari: si addita aqua foueantur. Suc-
co uero minoris cum melle culices nubeculas obscuritatem discuti: cicatrices exte-
nuari. Albugines quidem etiam iumentorū sident. Iam chelidonia supradictis omnibus
mire medetur. Panacis radicem cū polenta epiphoris imponitur. Hyoscyami semen bibūt
obolo tandundem meconii adiacientes: uinūq; ad epiphoras inhibendas. Adiungunt & gē-
tiana: succum: quem collytiis acrioribus pro meconio miscent. Facit claritatem & euphor-
bium in undis. Instillatur plantagini succus lippitudini. Caligies aristolochia discutiit. Ibe-
ris adalligata capiti cū quinq; folio epiphoras: & si quā in oculis uitia sunt: emendat. Ver-
bascū epiphoris imponitur. Peristerios ex rosaceo uel aceto. Ad hypochoylis & caliginē cy-
claminon in pastillos diluunt. Peucedani succum ut diximus ad claritatem & caligines cū
meconio & rosaceo. Psyllion illitum fronti epiphoras suspendit.

De anagallide: siue acoro: & mādragora: siue circolo: & cicuta & eremno agrio: & moliba-
dena: & capno: & alia: & acoro: & iride: & cotiledo: & arizo: & andrachne: & erigero: & de
ephemero: & de labro Veneris: & de raminculo medicā: & de oris uitriis. Ca. XI.

Nagallida aliqui acoron uocant. Duo genera eius. Mas flore phoeniceo: foemia ce-
ruleo: nō altiores palmo: frutice tenero: foliis pusillis: rotundis: in terra iacentibus
nascitur in hortis & aquosis. Prior floret cerulea. Vtriusq; succus oculorū caligi-
nē discutiit cū melle: & ex ictu errore & argema rubens: magis cū attico melle iūctis. Pupil-
las dilatat. Et ideo hoc inūguntur ante: quibus paracentesis fit. Lumetorū quoq; oculis medē-
tur. Succus caput purgat per nāres infusus: ita ut deinde uino colluatur. Bibit & cōtra an-
gues succi drachma in uino. Mirum q; foeminam pecora uitant. At si decepta similitudie
(flore enī tantū distant: degustauere: statī ea quæ asyla uocatur i remedio quærūt. Ea a no-
stris ferus oculus nūcupat. Præcipiunt aliqui effosuri ante solē ortū priusq; quicq; aliud lo-
quant ter salutare ea: tūc sublata exprimere. Ita præcipuas esse vires. De euphorbio satis di-
ctū est: cuius succus lippitudini si timor erit. Ite absinthiū cū melle tritū. Itēq; beronica: fa-
cina cōueniet. Et egilopas sanat h̄rba eodē nomē quæ i hordeo nascitur tritici folio semē
ne p̄rito cū farina permixta iposita: uel succo. Exprimi hic e caulibus foliisq; prægnatib;
dempta spica: & in trimestri farina digeritur in pastillos. Aliqui & mādragora utebatur. Po-
stea abdicatur i hac curatione ē. Sed epiphoris quod certū ē medetur: & oculorū dolori. Ra-
dix rufa cū rosaceo & uino. Nā succus multis oculorū medicametis miscetur. Mādragorā
alii circelon uocant. Duo eius genera. Cādidus qui & mas: niger quæ foemia existimatur.
Angustioribus foliis q; lactuæ. Hirsutis & caulibus: radicibus binis ternis uel ruffulis. In-
tus albis: carnosiss: ternisq; pene pubitalibus. Ferunt mala auellandarum nucum magnitudi-
ne. Et iis semēs ceu pyrorum album. Hoc alii arsen: alii morion: alii hyppoplomon uocant.
Huius folia alba. Alterius latiora ut lappati satiuæ. Cauent effosuri contrarium uentum.
Et tribus circulis ante gladio circumscribunt. Postea fodiunt ad occasum spectantes. Suc-
cus fit & e malis & e caule deciso cacumine & radice. Punctis aperta aut decocta utilis uel
surculo. Concisa quoq; in orbiculos seruatur in uino. Succus non ubiq; iuenitur: sed ubi
potest: circa uindemias quæritur. Odor grauis ei: sed radicis & mali grauior. Mala matura-
ta in umbra siccantur. Succus ex iis sole densatur. Item radicis rufæ: uel i uino nigro ad ter-
tias decocta. Folia seruantur in muris efficacius. Albus rore tantum succus pestis est. Sic
quoq; noxiæ vires. Grauedinem afferunt etiam olfactu: quāq; mala in aliis terris mandantur.
Nimio tamen odore obmutescunt ignari. Potu quidem largiore etiam moriuntur. Vis sō-
nifica pro uiribus bibentium. Media potio cyathi unius. Bibitur & contra serpentes: & an-
te sectiones punctionesq; ne sentiantur. Ob hæc satis est aliquibus somnum odore quæsi-
se. Bibitur & pro helleboro duobus obolis in mulso. Efficacius helleborum ad uomitiones

LIBER.

& ad bilem nigram extrahenda. Cicuta quoque uenenum est: publica atheniensium poena inuisa. Ad multa tamen usus non omittendi. Semen habet noxium. Caulis autem est uiridis: & urit plerumque ut in platani. Lenis hic & geniculatus ut calami nigricans. Altior saepe binis cubitis: in cacuminibus ramosus. Folia coriandri tenuiora: graui odoratu. Semen anisocrassi⁹ radice pœua nullus usus. Semini & foliis refrigeratio uis: quæ si necat: incipit algerē ab extremitatibus corporis. Remedium est prius quā perueniat ad uitalia: uini natura ex calfactoria. Sed i uino pota irremediabilis existimatur. Succus exprimitur foliis floribusque tunc enim maxime tempestiuus est & melior. Semine trito expressus & sole densatus i pastillos necat sanguinem expissando. Hæc altera uis. Et ideo sic necatorum macule in corporibus apparent. Ad dissoluenda medicamenta utuntur illo pro aqua. Fit ex eo ad refrigerandum stomachum malagma. Præcipuus tamē est ad cohibendas epiphoras æstiuas oculorumque dolores sedandos circumlitum. Miscetur collyriis. Et alios omnes rheumatismos cohibet. Folia quoque tumore omnem doloremque & epiphoras sedant. Anaxilaus auctor ē māmas a uirginitate illitas semper esse staturas. Quod certum est: lac puerperarum mammae imposita extinguit. Veneremque testibus circa pubertatem illita. Remedia liberationi quibus bibenda censeretur: non equidem præcipimus. Maxima uis terræ partorum: mox laconica: cretica: asiatica. In græcia uero megarica: deinde attica. Cremnos agrios gremias tollit oculorum impositus: tumorem quoque polenta addita. Nascitur uulgo molibdena: id est plumbago. etiam in aureo: folio lappati: crassa: radice hispida. Hæc commanducata: si oculis subinde religatur: plumbum quod est genus uitri ex oculis tollit. Capnos prima quam pedes gallinaceos uocant: nascens in parietinis: & sæpius ramis tenuissimis sparsisque flore purpureo uiridis: succo caliginem discutit. Itaque in medicamento oculorum additur. Similis & nomine & effectu alia est capnos fruticosa prætenera foliis coriandi cineracei coloris: flore purpureo. Nascitur in hortis & segetibus ordeaceis. Claritatem facie inunctis oculis delachrymationemque ceu fumus: unde nomen accepit. Eadem euulsa palpebras renasci prohibet. Acoron iridis folia habet angustiora tantum & longiore pediculo: radices nigras: minusque uenosas. Cætero & has similes iridis: gustu acres: odore non in gratas: ructu faciles. Optimæ pontica: dein galatica: mox cretica. Sed primæ in chelchide iuxta phasin animem: & ubicunque in aquis. Recentibus uirus maius quam uetustis Cretica candidiores ponticis. Siccantur utribus in umbra digyralibus frustis. Nec non inueniuntur qui oxymyr sine radicem acoron uocant. Ideoque quidam hanc acron agri non uocare malunt. Vis ei ad calfaciendumque extenuandumque efficax contra suffusiones & caligines oculorum succo eiusdem poro: contraque serpentes. Corylodon parula herba cauliculo tenero: pusillo pingui: concauo: & coxendices. Nascitur in maritimis petrosisque uiridis: radice oliuæ modo rotunda. Oculis medetur succo. Est & aliud genus eiusdem sordidis foliis: latioribus: densioribusque circa radicem uelut oculum cingentibus: asperum gustus: longiore caule: sed pergracili. Usus eius ad eadē quæ iridis. Aizoī duo genera: maius in fictilibus uasculis feritur quod aliqui buphthalmion uocant: alii zophthalmion: alii erogenneto: quod amatoris conueniat. Alii hypogeson: quoniam in suggrundis fere nascitur. Sunt qui ambrosiam potius uocant: & qui amerimno. Itali sedum magnum: aut oculum: aut digyrellum. Alterum minusculum: quod eritheles uocant: alii triheles: quia ter floreat: alii chrysotheles: alii isoetes. Sed alii itali sedum: alii aizoom. Vtrumque quoniam uireat semper. Aliqui semper uiuum. Maius cubiti altitudinem excedit: crassitudine plusquam pollicari. Aliud in cacumine linguæ simile carnosum: pingue: largo succo: latitudine pollicari. Alia in terram connexa: alia stantia: ita ut ambitu effigie imitentur oculi. Quod minus est: in muris parietinisque nascitur: & regulis. Fruticosum a radice: & sursum usque ad cacumen. Foliis angustis mucronatis: succosis: palmo alto caule: radix inutilis. Huic similis est: quam græci andrachnen agriam uocant. Itali celebrant i pastillos latioribus foliis & breuiori cacumine. Nascitur in petris: & colligitur cibi causa. Omnium harum uis eadem: perfrigerare & astringere. Medentur epiphoris folia imposita: uel succus inunctus. Purgant enim ulcera oculorum explentque: & ad cicatricem perducunt palpebras deglutiant. Eadem capitis doloribus medentur: succo uel folio temporibus illitis. Aduersantur phalangiorum ictibus. Accito uero maius aizoom præcipue. A scorpionibus quoque feriri id habentem negant. Medentur & aurium dolori. Item succus inunctis hyosciami

modice. Item achileæ & minori centaureæ & plantaginis peucedani cum rosaceo & meconio. Acori succus cum rosa. Omnis autem strigili calefactus infunditur. Coryledon etiam infunditur purulentis cum medula ceruina calefacta. Ebuli radices trite & succus lineo colatus: mox in sole densatus & cum opus est rosaceo dilutus & calefactus parotidas. Verbenaca quoque item plantago sanat: item sideritis cum axungia ueteri. Narium ozenas emendat aristolochia cum cypero. Dentibus remedio sunt panacis radix com manducata: præcipue chironie: item collutis succo. Radix hyoscyami ex aceto manducata. Item polymonia: commanducantur: & plantaginis radices: aut colluuntur in aceto decoctæ succo. Et folia sunt utilia. Vel si sanguine gingiuarum putrescant: uel semen eiusdem apostemata & collectio nes gingiuarum sanat. Et aristolochia gingiuas dentes uel confirmat. Verbenaca cum radice manducata & decoctæ ex uino aut aceto succus collutus. Item quinq; folii radices decoctæ ad tertias uino aut aceto. Prius uero quam decoquatur aqua marina aut salsa lauantur. Decoctum diu tenendum in ore. Quidam cinere quinq; folii fricare malunt. Et uerba sci radix decoquitur in uino ad colluendos dentes. Et hyssopo colluuntur: & peucedani succo cum meconio uel radicem anagallidis magis feminæ succo: ab altera nare quam doliatur infuso. Erigeron a græcis: quæ a nostris uocatur senecio. Hanc si ferro circumscripam effodiat aliquis: tangat per ea dentem & alternis ter despuat ac reponat in eundem locum: ita ut uiuat herba: autem dentem eum postea non doliturum. Hæba est theassagum specie & molitia: cauliculis subrubicundis. Nascitur & in tegulis & in muris. Nomen hoc græci dederunt: quia uere canescit. Caput eius nigrum: rosa diuiditur lanugine: quilibet spine inter diuisura exeunt. Quare eam Callimachus acanthida appellat: alii pappum. Nec deinde græcis de ea constat: Alii erucae foliis esse dixerunt: alii roboris: sed minoribus multo. Radice alii superuacua: alii neruis utilia: alii poru strangulante. E diuerso quidam regio morbo cum uino dederunt. Et contra omnia uesciæ uitia. Item cordis & iocineris. Renibus extrahere harenam dixerunt. Ischiadicis drachmam cum oxymelle ab ambulatione propinquare. Torminibus quoque in passo utilissimam: precordiis etiam: cibo ex aceto eam predicantes ferentemque in hortis. Nec defuere qui & alterum genus facerent. Nec quale esset demonstrarent contra serpentes in aqua bibendam per comitialibus dantes. Nos eam Romanis experimentis per usus digerimus. Lanugo eius cum croco & exiguo aquæ frigida trita illinit epiphoris. Tosta cum mica salis strumis. Ephemeron folia habet psyllii: sed minora caulem: parem: florem cæruleum: semen superuacuum: radicem unam digyali crassitudine: debibus præcipuam concisam in aceto: decoctamque ut tepido coluantur. Et ipsa etiam radix mobiles sistit. Cavis & exesis imprimitur. Chelidonie radix ex ea aceto trita continetur ore. Erosi ueratrū nigrum imponitur. Mobiles dentes utralibet decocta in aceto firmantur. Labrum uenerum uocant in flumine nascentem. Est ei uermiculus qui circa dentes ligatur: aut cavis dentium cæra includitur. Cauendum ne euulsa hæba terram tangat. Ranunculum uocamus quam græci uatrachion. Genera eius quattuor unum pinguioribus quam coriandri foliis: & ad latitudinem malæ accenditibus: colore liuido caule albo: gracili: & radice alba. Nascitur in limitibus humidis: & opacis. Alterum foliosius pluribus foliorum incisuris: altis caulibus. Tercium minimum est: graui odore flore aureo. Quartum simile huic flore luteo. Omnibus uis caustica si cruda folia imponantur: pustulaeque ut ignis faciunt. Ideo ad lepras & sporas utuntur & ad tollenda stigmata. Causticis quoque omnibus miscent. Alopecii imponuntur: celeriter remouente. Radix in dolore commanducata diutius: rumpit dentes. Eadem sicca cocifa sternutamentum facit. Nostris hæbarum strumeam uocant: quoniam medetur strumis & panis parte in fumo suspensa. Creduntque ea rursus fata rebellare quæ curauerint uitia. Quo celere & plantagine utuntur. Oris ulcera intus succus plantaginis emendat & folia radicesque commanducata: uel si reumatismo laboret os. Vlcera fetoremque quinq; folium. Vlcera psyllium. Composita quoque ad fetorem uel maxime pudendum uitium trademus. Ergo folia myrti & lentisci pari pondere gallæ syriacæ dimidium pondus simul terere in uino uetusto sparsa mandere matutino optimum est. uel hæderæ baccas cum casta & myrrha pari pondere ex uino: Naribus utilissimum est dracontii semen corticum ex melle: etiam si carci nomata in iis sunt: Sugillata hyssopo emendantur. Stigmata in facie mandragora illita delet.

LIBER:
CAII PLINII SECYNDI NATVRALIS HYSTORIAE LIBER. XXVI.

PROEMIUM.

Reliquæ per morborum genera medicinæ: & de nouis morbis: & delichene qd sit: & quâdo primû in italia corpint: & de carbûculo & de elephantiâ: & colo. Ca. 1.

ENSIT ET FACIES HOMINVM NOVS OMNIq; æuo prio
re scognitos nō italiæ modo: uerum etiam uniuerſæ prope europæ mor-
bos. Tūc quoq; nec tota italia nec per illyricum gallias ue aut hispanias
magnopere uagatos: aut alibi q̄ romæ circaq; sine dolore quidē ullo: aut
sine pernicio uite: sed tanta fœditate ut quēcūq; mors præferenda esset.
Grauissimū ex iis lichenas appellauere græco nomine: latine quoniā a mē-
to fere oriebatur ioculari primū lasciuia: ut est procax natura multorum
in alienis miseriis. Mox & usurpato uocabulo mētāgrā: occupantem multis & inuitus: to-
tosq; utiq; uultus oculis tantum inunibus: descendentem uero & incolla pectusq; ac ma-
nus fœdo cutis fursure. Non fuerat hæc lues apud maiores patresq; nostros. Et primū Ti-
berii Claudii Cæsaris principatu medio irrepsit in italia quodam Persino equite Romano
quæstorio scriba cum in asia apparuisset: inde cōtagionem eius importāte. Ne sentire id
malū fœmie aut seruitia: plebesq; hūilis & media: sed pceres ueloci: transitu osculi maxie
fœdiore multoq; qui ppeti medicinā tolerauerant cicatrice quā morbo. Cauticis namq; cu-
rabatur: nec nisi usque in ossa corpus exiitum esset non rebellante tedio. Aduenerūtq; ex
ægypto genitrice talium uitiorum medici hanc solam operam afferentes magna sua præ-
da. Siquidem certum est Maniliū cornutum ex prætoris legatum aquitanicæ prouinciæ
sestertia. cc. elocasse in eo morbo ad curandum sese. Acciditq; sæpius: ut noua contra ge-
nera morborum gregariū sentirentur. Quo mirabilius quid prodest reperiri: aliqua gigni
repente uitia terrarum in parte: certa certiq; mēbris hominum: uel ætatibus: aut etiam for-
tunis tanq; malo eligente: hæc in pueri grassari: illa in adultis. hæc procures sentire: illa pau-
peres. L. Paulo. Q. Martio censoribus primum in italia carbunculum uenisse: annalibus cō-
scriptum ē peculiarie narbonensis prouinciæ malum: quo duo consulares obiere: condenti-
bus hæc nobis. Eodem anno Iulius. Ruffus & Q. Lecanius Ballus: illa medicorum iscitia
sestus. hic uero pollice leuæ manus euulso acu ab semetipso tam: paruo uulnere ut uix cer-
ni posset. Nascitur in occultissimis corporum partibus: & plerumq; sub lingua duritia ru-
bens uariis modis: sed nigricans capite: alias liuida corpus intendens neq; intumescens: si-
ne dolore: siue pruritu: sine alio q̄ somni indicio: quo grauatos in triduo aufert: aliquādo
& horrorem afferens: circaq; pustulas paruas: rarius feriens stomachum. Faucesq; cum in-
uaserit ocissime exanimans. Diximus elephantiā ante Pompeii magni ætatem non acci-
disse in italia: & ipsam a facie sæpius incipientem. In nare prima ueluti lenticula mox inua-
lescente per totum corpus maculosa uariis coloribus & in æquali cute alibi crassa: alibi tenui
dura ceu scabiæ aspera: ad postremum uero nigrescente: & ad ossa carnes apprimente: intum-
escens digytis in pedibus: manibusq;. Aegypti peculiare hoc malum: & cum in reges
icidisset: populis funebre. Quippe in balnei folia temperabantur humano sanguine ad me-
dicinam eam. Et hic quidem morbus in italia celeriter restrictus est: sicut & ille quem ge-
mifam appellauere prisce inter digytos pedum nascentem etiam nomine obliterato. Idip-
sum mirabile alios desinere in nobis morbos: alios durare: sicuti colū. Tiberii Cæsaris p̄-
cipatu irrepsit id malum. Nec quisquā prior imperatore ipso sensit: magna ciuitatis amba-
ge cum edicto eius excusantis ualitudinem legeret nomē incognitum. Quid hoc esse di-
cemus: aut quas deorum iras? Parum enī erant homini cætera morborum genera cum sue
pra. ccc. essent: nisi etiā noua timerent. Neq; ipsi homines pauciora sibi opere suo negocia i-
portant. Hæc apud prisce erant quæ mēmoramus remedia medicinam ipsa quodam mo-
do rerum natura faciente & diu fuere.

Laus Hippocratis.

Ca.

II.

Hippocratis certe qui primus medendi precepta clarissime condidit: referta hærbæ
mentionem inuenimus uolumina. Nec minus Diochis Caristii qui secundus ætate

fatnaq; exiit: Item Praxagore & Crisippi: ac deinde Erasistrati, Erophilo quidem q̄q; subtilioris secte conditori ante omnes celebratam rationem eam paulatim usu efficacissimorum rerum omnium magistro peculiariter utiq; medicinæ ad uerba garrulitatemq; descendente. Sedere namq; in iis scholis auditioni occupatum gratus erat: quam ire per solitudines: & querere hærbas alias aliis diebus anni. De noua medicina & Asclepiade medico: & qua ratione ueterem medicinam mutauerit. Ca. III.

Vrabat tamen antiquitas firma magnasq; confesse rei uindicabat reliquias: donec d Asclepiades ætate magni Pompeii rhetorice magister: nec satis in ea arte quæstuosus ut ad alia sagacis ingenii huc se repente conuertit: atq; ut necesse erat homini qui nec id egisset: nec remedia nosset oculis usq; percipienda torrenti ac meditata quotidie oratione blandiens: omnia abdicauit: totamq; medicinam ad casum reuocando cõiecturam fecit. Quinq; res maxime cõmunium auxiliorum professus. Abstinenciam cibi alias uini fricationem corporis: ambulationem: gestationesq; cum unusquisq; semetipsum sibi præstare posset intelligere. Fauentibus cunctis inessent uera: quæ facillima erant: uinum prope humanum genus circuegit in se non alio modo quàm si cælo emissus aduenisset. Trahebat præterea mentes artificio mirabili uino præmittendo ægris dando tempestiue cum frigidam aquâ. Et quoniã causas morborum prior scrutari Herophilus instituerat uini rationem illustrauerat Cleophantus apud præcos: ipse cognominari se frigidam dando lectulos: quorum iactatu aut morbos extenuaret: aut somnos eliceret: iam balneas aut datissima hominũ cupidine instituendo: & alia multa dictu grata atq; iucunda magna auditoritate nec minore fama: cum occurrisset ignoro funeri: relato homine ab rogo atq; seruato: ne quis leuibus momẽtis tantam cõuersionem factam existimer. Id solum possumus indignari unum hominẽ e leuissima gente sine opibus ullis orsum uetigalis sui causa repente leges salutis humano generi dedisse: quas tamẽ postea abrogauere multi. Asclepiadem uero adiuuere inulti quorum cura nimis anxia & rudi aut obruendi ægros ueste sudoreq; omni modo modo ciendi. Nunc corpora ad ignes torrendo: sole sue assidue quærendo in urbe umbrosa: immo uero tota italia imperatrice tum primũ pensili balnearũ usu ad infinitum blandiente. Præterea in quibusdam morbis medendi cruciatus detraxit: ut i anginis, quas curabant in fauces organo demisso. Dãauit merito & uomitiones tunc super modum frequentes. Arguit & medicamentorum potus stomacho inimicos: quod est magna ex parte uetitum. Itaq; nos in primis quæ sunt stomacho utilia signemus.

Irrisio magicæ artis & de lichene: & taphia. Ca. III.

Vper oia ad iuuere eũ magicæ uanitates: in tantũ euectæ ut abrogare hærbis fidẽ cunctis possent. Aethiopide hærbæ amnes ac stagna sicari coniectu. Tactu clausa oia aperiri. Achemenide coniecta in aciem hostiũ trepidare agmina: ac terga ueterẽ. Latacem dari solitã a persarũ rege legatis: ut quocunq; uenissent omniũ rerũ copia abũdaret ac multa similia. Vbi nã iste fuisse: cũ cimbri teutoniq; terribili Marte ulularẽt: aut cum Lucullus tot reges magorũ paucis legionibus sterneret. Cur ue romani duces primũ semper in bellis rationẽ cõmentiorũ habuere. Cur Hercules Cæsaris miles in pharsalia famẽ sentit si abundantia omnis cõtingere unius hærbæ felicitate poterat. Non satius fuit Aemiliam scipionẽ carthaginis portas hærbæ patefacere: q̄ machinis claustra per tot annos quætere. Siccentur aethiopide pontine paludes: tantũq; agri suburbanæ reddat italia. Nãq; apud eundẽ Democritũ inuenitur cõpositio medicamenti: quo pulchri boniq; fortunari gignant liberi. Cur nunq; persarũ regi talis est dedita. Mirũ est profecto hucusq; pro uetustate credulitatẽ antiquorũ saluberrimis ortam iniitiis: si in ulla re modũ humana ingenia nouissent. At qui nos hanc ipsam medicinã ab Asclepiade repertam suo loco probaturũ celsamus: euectã ultra magos etiã: Sed hæc est omni in re animorũ cõditio: ut a necessariis orsa primũ cuncta uenerin ad nimium. Igitur demonstratarũ priore libro hærbarũ reliquos effectus dicemus: adiiciemusq; quas ratio dictauerit. Sed in lichenis remediis atq; rã foedo etiã malo plura undiq; acerbauimus: quanq̄ non paucis iam demonstratis. Medetur ergo plantago trita. Quinquefoliũ: Radix albuci ex aceto ficulni caules aceto decocti. Hibisci radix cũ glutino & aceto acri decocta ad quartas. Defricant etiã pumice. Et rumicis radix trita ex aceto illinit. Et flos uisci cũ calce subactus. Laudat & tithymalũ cũ resina decoctũ

LIBER.

Lichen uero herba his omnibus praefertur inde nomine in uento. Nascitur in saxosis folio uno ad radicem lato: caule uno: paruo: longis foliis dependentibus: Haec delet & stigmata. Teritur cum melle. Est aliud genus lichenis petris tantum adherens ut muscus: qui & ipse illinitur. Hic & sanguine sistit uulneribus instillatus: & collectiones illinitur. Morbum quoque regium cum melle sanat ore illito & lingua. Qui ita curantur: aqua salsa lauare iubentur ungi oleo amygdalino: hortensibus abstinere. Ad lichenas & taphiae radice utuntur trita cum melle. Anguine & argemone medetur sumpta ex uino. Et hyssopi cum uino decoctum & gargarizatum. Peucedanum cum coagulo uiruli marinae quis partibus proserpinata cum muria & ex oleo trita uel sub lingua habita. Item succus de quinquefolio potus cyathis tribus. Hic & omnibus faucium uitis medetur gargarizatus. Verbascum priuatim consilis in aqua potum.

Ad strumas & ad digyros: & ad pectus: & ad tussim medicinae.

Ca.

V.

Trumis plantago. Chelidonia cum melle & axungia. Quinquefolium. Et radix persolatae. Item cum axungia operitur folio suo imposita. Item artemisia. Radix mandragore ex aqua. Sideritis lata folia clauo sinistra manu circumfossa ad alligant cum stodiada sanatis: ne rursus fata dicto herbariorum scelere ut in quibusdam rebellet. Quod & in iis quos artemisia sanauerit praedici reperio. Item in iis quos plantago. Damosion quae & caucalis uocatur sub solstitio collecta imponitur ex aqua caelestis folium triticum uel radix cum axungia tusa: ita ut imposita folio suo operiatur. Sic & ad omnes ceruicis dolores tumoresque quacunque in parte. Bellis in pratibus nascitur: flore albo aliquatenus rubente. Haec cum artemisia illitam efficaciorum produnt. Coditur don herba solstitialis flore rubeo suspensa in collo comprimere dicitur strumas. Item uerbenaca cum plantagine digytorum uitis omnibus: & priuatim pterigiis. Quinquefolium medetur pectoris uitis. Vel quod grauissimum est tussis: huic medetur panacis radix in uino dulci. Succus hyosciami etiam sanguinem excreantibus. Nido quoque accensi tussientibus. Item scordotis mixta nasturtio & resina cum melle tusa arida. Facit & per se faciles excreationes. Item centaureum maius & sanguinem reiciantibus. Cui uitio & plantaginis succus medetur. Et betonica obolis tribus in aqua contra purulentas: contraque cruentas excreationes. Persolatae radix drachme ponderis cum pineis nucleis. xi. Peucedani succus pectoris doloribus & acorum subuenit. Et ideo antidotis miscetur. Tussi daucum. Item scythiaca herba. Ea demum omnibus pectoris uitis tussi & purulenta excreantibus obolis tribus in passo.

De uerbasco & chamaleuce uel tussilagine: & bechio: & aquilegia: & saluia. Ca. VI.

Oridem obolis bibitur uerbascum: cuius flos aureus. Tanta huic uis est: ut iumentis etiam non tussientibus modo: sed ilia quoque trahentibus auxilietur potus. Quod & degentiana reperio. Radix cameleuae quae tussilago dicitur comanducata & in uino madefacta non tussi trahi: sed & faucibus prodest. Hyssopi quoque quinque rami cum duobus rutae & ficis tribus decoctis thoracem purgant. Tussim sedat bechion quae & tussilago dicitur. Duo eius genera. Siluestris ubi nascitur subesse aquas credunt: & hoc habent signum aquileges. Folia sunt maiuscula quam hederæ. v. aut. vii. subalbida a terra superne pallida sine caule: sine flore: sine semine radice tenui. Quidam eandem esse bechion & alio nomine chamaleucen putant. Huius aridae cum radice fumus per arundinem haustus aut deuoratus ueterem sanare dicitur tussim. Sed in singulos haustus passim gustandum est. Aliter a quibusdam saluia appellatur similis uerbasco coteritur ea & colata calefacit: atque ita ad tussim lateris dolores bibitur. Contra scorpiones eadem & dracones marinos efficacior. Contra serpentes quoque ex oleo purrigini ea prodest. Hyssopi fasciculus cum quadrante mellis decoquitur ad tussim.

Ad lateris dolores & pectoris: ad orthopnoeas ad iocine ris dolorem: cordi doloris pulmone urinae tussi pectori ulceribus renibus epaticis ad uomitiones: ad singultus pleureticis lateri.

Ca.

VII.

Ateris & pectoris dolores uerbascum cum ruta ex aqua. Betonicae farina bibitur ex aqua calida stomachum corroborat scordotis succus: centaureum gentiana ex aqua pota. Plantago autem per se sumpta in cibo cum lente halicæue sorbitione. Betonica alias grauis stomacho uitia tamen sanat pota uel foliis comanducata. Item aristolochia pota. Agaricum manducatum siccum ut ex interuallo merum sorbeat. Nymphaea heraclea illita. Peucedani succus. Psilium ardoribus imponitur nel cotelydon trita cum polenta: uel aizoon.

Molon scapo est striato folii mollioribus paruis radice quattuor digytorum: in aqua extrema potatur. Vocatur a quibusdam syron: ex uino stomacho & disponat medetur. Centaurion maius eligmate. Plantago succo uel cibo. Betonica tusa pondo libra mellis artici semuncia ex aqua calida quotidie bibentibus. Aristolochia uel agaricon obolis ternis ex aqua calida aut lacte asini pota. Cissanthemos ad orthopnoeas bibitur. Item hyssopum. Et asmaticeis. Peucedani succus in iocineris doloribus & pectoris lateribus si febres non sunt. Sanguinem quoque expuentibus subuenit agaricum uictoriati pondere tritum & in uisum quinq; cyathis datum. Idem & amomon facit. Iocineri priuatim reueria bibitur recens drachmis quattuor in posca hemina. Betonica drachma una in aqua calida cyathis tribus ad cordis uitia in frigida cyathis duobus. Quinq; folii succus iocineris & pulmonis uitis: sanguineque reicientibus & cuicunque sanguinis uitio intus occurrit iocineris anagalides mire sunt. Capnion herbam qui edere: bilem per urinam trahunt. Aconon iocineri medetur thoraci quoque & precordiis. Caucum quare & ephedra: ab aliis anabasis uocata nascitur uentoso fere tractu scandens arborem & ex ramis propendens folio nullo: cirris numerosa qui sunt iunci geniculati radice pallida. Datur ex uino austero trita ad tussim: suspiria tormina & sorbitione facta in quam uinum addi conuenit. Item gentiana madesacta pridie contrita denarii pondere in uino cyathis tribus. Geum radículas tenues habet nigras bene olentes. Medetur non modo pectoris doloribus aut lateris: sed & cruditates discutit iucundo sapore. Verbenaca uero omnibus uisceribus medet lateribus pulmonibus iocineribus thoraci. Peculiariter autem pulmonibus & quos ab hiis pthisis tentat. Radix uero herbarum consiliginis: quam nuper inuentam diximus: suum quidem & pecorum omnium remedium praesens est. Pulmonum uitio uel traiecta tantum in auricula. Bibi debet ex aqua: habereque in ore assidue sublingua. Superficies huius herbarum an sit in aliquo usu adhuc incertum est. Renibus prodest plantaginis cibus. Betonica potus Agaricum potum in tussi. Tripomum in maritimis nascitur faxis: ubi alludit nuda: neque in mari neque in secco folio satis crassiore: palmo alto in mucrone diuiso: radice alba odorata crassa calida gustu. Datur epaticis in farte cocta. Haec herba eadem uidetur quibusdam quare polium de qua suo loco diximus. Syomphona uel cromphena alteris uiridibus roseisque per caulem foliis in posca sanguinem reiciuntibus medetur. Ioniceri autem herba melandryum nascens in segetes ac partis flore albo odorata. Eius cauliculus conteritur ex uino uetere. Item herba chalcetum e uineis contrita imponitur. Faciles praestat uomitiones radix betonicae hellebori modo quattuor drachmis in passo aut mulso. Hyssopum tritum cum melle utilius praesumpto nasturtio aut irio ge. Molemonium denarii pondere. Est & psyllibus lacteus succus qui densatus in gummi sumitur cum melle supradicto pondere praecipueque bilem trahit. Rursus sistunt uomitionem cyminum siuestre: betonicae farina sumitur ex aqua: abstergnitque fastidia: cruditatesque digerit daucum betonicae farina ex aqua mulsa: plantago decocta caulium modo. Singultu hermionum sedat. Item aristolochia. Suspiria dimenus. pleureticis & paripneumonicis centaureum maius. Item hyssopum bibitur. Pleureticis peucedani succus. Falus autem: quam galli sic uocant: ueneti cotoneam: medetur lateri: item renibus conuulsisque & ruptis. Similis est cunila bubulae cacuminibus thymo dulcis: & sitim sedat rase radice alibi alba: alibi nigra. Eosdem effectus lateris doloribus habet chamierops: myrteis circa caules geminos foliis capitibus graeculae rosa ex uiuo pota. Ischiadicos dolores & spinas leuat agaricum potum ut in tussi. Item & theocadis aut betonicae farina ex aqua mulsa.

De omnibus uitis uentris & remediis: & eorum quare circa uel intra sunt: & de alio si stenda uel soluenda. Ca. VIII.

Lurimum tamen negotii humano generi aliud exhibet: cuius causa maior pars mortalium uiuit. Alias enim cibos non transmittit: alias non continet, alias non capit. alias non coquit. Eoque mores uenere: ut homo maxime cibo pereat. Pessimum corporum uas instat ut creditor: & saepius die appellat. Huius gratia praecipue avaritia expetitur: huic luxuria conditur: huic nauigatur ad phasim: huic profunda uada exquiruntur. Ee nemo uilitate eius aestimat consumptionis feeditate. Ergo numerosissima est circa hanc medicinarum opera. Sistit ea scordotis recetis drachma cum uino trita uel decocta pota. Polemonia quoque & dysentericis ex uino datur. Verbasci radix pota ex aqua duorum digytorum magnitudine. Nymphaeae heracliae semper cum uino potum. Radix superior ex sylphio drachme ponit.

LIBER.

dere ex aceto. Semen plantaginis in uino tritum: uel ipsa ex aceto cocta: aut aqua ex succo eius sumpta. Item cum lenticula cocta: uel aride farina inspersa potioni cum papauere tosto & trito. Vel succus infusus aut potus betonica in uino ferro calefacto. Eadem coeliacis in uino austero datur: iis & iberis iponitur ut dictum est. Tenasmo radix nymphaeae heracliae in uino bibitur. Psyllium in aqua cum radicibus decoctum. Aiso succus alui sistit: & dysenterias & tineas rotundas pellit. Symphytis radix dysenteriam sistit. Item dauci. Aluum foliis contritis ex uino torminibus resistit. Almeae licca farina torminibus pota cum uino. Astragalus folia habet longa incisuris multis obliqua circa radices: caulē. iiii. aut. iiii. foliorum plenos: florem hyacinthi: radices uiolosas: implicaras: rubras: praeduras. Nascitur in petrositis: apricis: & iisdem nivalibus: sicut pheneo archadiae. Vis ei ad spissanda corpora Aluum sistit radix in uino pota: quo fit ut moueat urinam reprecusso liquore: sicut pleurae quae aluum sistunt. Sanat & dysentericos in uino rubro tusa. Difficile autem tuditur Eadem gingiuarum suppuracioni utilissima est foru. Colligitur exitu autūni cum folia amiserit. Siccatur in umbra. Et ladano sistitur aluus utroque. Quod in segetibus nascitur coctus & cribrato bibitur ex aqua mulsa: iis nobili in uino. Ledon appellatur herba ex qua ladanium fit in cypro barbis caprarum adhærescens. Nobilius in arabia. Fit iam etiam in siria atque Africa: quod taxon uocant. Nervos enim in arcu circūdatos lanis trahūt ad herescere rosida lanugine. Plura de eo diximus inter unguenta. Hoc grauissimum onere est. durissimum tactu. Plurimum enim terrae colligit: cum probetur maxime purum: odoratum: molle: uiride. resinofum. Natura ei molliendi: siccandi: coquendi: sonū aliciendi. Capillum suū tem cohibet: nigritiamque custodit. Auribus cum hydromellite aut rosaceo infunditur. Fur fures cutis & manantia ulcera sale: addito sanat. Tussim ueterem cum storace sumptū. Efficacissimum ad ructus. Alui sistit & coctis: siue pseudodycamū: hypocisthis: orobathion uel orobache a quibusdam dictum malogranato imaturo similis. Nascitur ut diximus sub cistho: unde nomen hoc. Arefacta in umbra sistit alui ex uino austero nigroque utraque. Duo enim genera eius candida & ruffa. Vfus in succo spissat: siccatur. Et ruffa magis stomachi reumatisimos emendat. Pota tribus obolis sanguinis excreationes. Cum amyion dysenterias pota & infusa. Item uerbenaca ex aqua data: aut carentibus febre ex uino amineo coctari bus. v. additis in cyathis tribus uini. Lauer quoque nascens in riuis condita & cocta torminibus medetur. Potamogeton uero ex uino dysentericis ei & coeliacis: similis betae: foliis minoribus tantum hirsutioribusque paulum superueniens extra aquam peculiariter refrigant: spissant. Vfus in foliis cruribus uitiosis utilia. & contra ulcerū nomas cum melle uel aceto. Castor hac aliter nouerat tenui folio uelut equini s fetis thyrsos lōgo & leui in aquo sis nascentem. Radice sanabat strumas & duricias. Potamogeton aduersatur & crocodillia itaque secum habent ea qui ueniantur illos. Aluum sistit & achyllea. Eodem effectus praestat & statice. vii. caulibus ueluti rosae capica sustinens. Ceratia uno folio: radice nodosa & magna in cibo coeliacis & dysentericis medetur. Leontopodon alii liceoton: alii dorypetron: alii toriuentoron uocant cuius radix aluum sistit: purgatque bilem in aqua mulsa addito potere denariorum duum. Nascitur in campestris & gracili solo. Semen eius potum lymphatica somnia facere dicitur. Lagopus sistit aluum in uino pota aut in febris ex aqua. Eadem inguini adalligatur in tumore. Nascitur in segetibus. Multi super omnia laudant ad deplo ratos dysentericos quinquifolium decoctis in lacte radicibus & potis & aristolochiam in uictoriati pondere in cyathis uini tribus. Quae ex supradictis calida sumentur: haec candente ferro temperari aptius erit. E diuerso purgat aluum succus centauri minoris drachma in haemina aquae cum exiguo salis & aceti: bilemque detrahit. Maiore tormina discutit. Betonica aluum soluit drachmis. iiii. in hydromelitis ciathis nouem. Item euphorbium uel agaricum drachmis duabus cum sale modico potum ex aqua aut in mulso obolis tribus. Soluit & ciclaminos ex aqua pota aut balanis subditis. Item chamecissi balanus Hylopi manipulus decoctus ad tertias cum sale pituitas trahit. illirus uel contritus cum oximelite & sale. Pellitque uentris animalia. Pituitam & bilem detrahit peucedani radix Aluum purgat anachallis ex aqua mulsa. Item epithimon: qui est flos & thymo satureia similis. Differentia quae hic herbaeus est: alterius thimi albus. Quidam hiphopheon uocant: ac stomacho minus utilis. Vomitiones mouet. Sedeat tormina: & inflammations discutit. Summitur & ex eligmate ad pectoris utilia cum melle & aliquando iude

Aluum soluit a quattuor drachmis ad sex cum mellis exiguo salisq; & aceti. Quidam alter opichinum tradunt sine radice nasci tenui similitudine pallioni rubens siccatus in umbra. Bibi ex aqua acceptabuli mensura. Dimidia detrahare pituitam bileq;. Aluum leniter soluit & nimpha in uino austero. Soluit & pigmocomo eruz foliis crassioribus & actoribus radice rotunda lutei coloris: terram olente caule quadrangulo modo tenui flore ocimi. Inuenitur in foxosis locis. Radix eius in aqua multa. xii. potere denarioru & aluum & bilem & pituitam exinanit. Semen somnia tumultuosa facit una drachma in uino potum. Et capnos strumam discutit: detrahare bilem polipodion: qua nostri filiculam uocant: similis enim est filici. Radix in usu pilosa: coloris intus herbacei: crassitudine digyti minimi: acerabulis cauernosa ceu polyporu citri sub dulcis: & in petris nascens: aut sub arboribus uerustis. Ex primitur succus aqua madefactus: & ipsa concisa inspergit oleri & beræ uel malua uel falsa mento: uel cu pulicula coquitur ad aluum leuiter soluenda: uel in febris. Detrahare bile & pituita. Stomachum offendit. Arida farina indita naribus polypum consumit. Floret: & semine non fert. Scamoniū quoq; dissolutione facit: bile detrahare: aluum soluit: præterq; si adiciatur aloes drachmae duae obolis eius duobus. Est aut succus herbae ab radice ramosa pinquibus foliis triangulis albis radice crassa madida nauseosa. Nascitur pingui & albo solo. Radix circa canis ortu excauatur: ut in ipsa confluat succus: qui sole siccatus digeritur in pastillos. Siccatur & ipsa uel cortex. Laudatur natione colophoniu mysum priennese. Specie aut nitidu: & qua similimu taurino glutini fungosum tenuissimis fistulis cito liquat: sces uirus redolens fumosum lingua tactu lactescens. qua leuissimu cu diluitur albesces. Hoc euenit & aduterino: quod fit herba farina & tythymali marini succo in iudæa fere: quod etia strangulat sumptu. Deprehenditur gustu. Tithymallus enim linguam exalfacit bulbi more: nec ante nec postea utile. Dedere & per se ex aqua uel multa & sale quater nis obolis. Sed utilissime cum aloes: ita ut incipiente purgatione multum bibatur. Fit decoctum radice in aceto ad crassitudinem mellis: quo lepra illinuntur. Et caput ungitur in dolore cu oleo Tithymallum nostri herbam lactaria uocant. alii lactucam caprinam. Narrant q; lacte eius in scripto corpore cu inauerit si cinis inspergatur apparere litteras & ita quidam adulteras alloqui maluerunt: qua codicilis. Genera eius multa. Primus cognominatur carachias: qui & masculus existimatur: ramis digyali crassitudine rubris rugosis quinque aut sex cubitali longitudine a radice foliis pendet in cacuminibus coma iunci. Nascitur in asperis maritimis. Legitur semen autu cu coma: siccatur sole tunditur: & reponitur. Sucus uero incipiente pomoru lanugine defractis ramulis excipitur farina erui aut fisci: ut cu iis areseat. Quinas autem guttas singulis excipi satis est. Tradunt etiam torrens purgari hydropicos tico sumpta: quod guttas & lactis exceperit. Succus cu colligitur: ne attingat oculos cauendu est. Fit & foliis rufis priore minus efficax. Fit & decoctum e ramis. Est & semen in usu cum melle decoctum ad cataporia soluenda alui gratia. Semen & dentiu cauis cera includitur. Colluuntur & radice decoctæ uino aut oleo. Illinunt & lichenas succo. buntq; eum ut purgent uomitiones: & aluo soluta: alias stomacho inutilem. Tradit pituitam sale adiecto in potu bilem afronitro. Si per aluum purgari libeat in posca. Si uomitio ne: in passo aut aqua multa. Media potio tribus obolis costat. Ficos a cibo sumplisse meli est. Fauces urit leniter. Est enim ta feruentis naturæ: ut per se extra corpori impositu potestas igniu modo faciat: & pro caustico in usu sit. Alteru genus tichymalli myrsiniten uocant: alii caryoten foliis myrti acuti & pungentibus sed molioribus: & ipsum etia in asperis nascens. Colliguntur comæ eius hordeo rurgescente: siccateq; in umbra diebus. ix. in sole inarescunt. Fructus non pariter maturescit. sed pars anno sequente & nux uocatur. Inde cognome graeci dedere. Demetit cu messium maturitate. Lauatu deinde siccatur. & datur cu papaueris nigri duabus partibus: ita ut sit totu acerabuli modo: minus hic uomitionibus qua superior cæteri iidem. Aliqui sic & folium eius dedere: nuc uero ipsam in mulso aut passo: uel cu sesama Trahit bilem & pituita per aluum. Oris ulcera sanat. Ad nomas oris foliu cum melle estur. Tertiū genus est tichymalli: paralius uocat siue tichymalis folio rotundo: caule palmu in alto: ramis rubetib; semine albo: quod colligit incipiente uua: & siccatur terit. Sumiturq; acerabuli mensura ad purgationes. Quartū genus heliscopion appellat foliis portulacæ: ramulis stantibus a radice quattuor aut quinque rubentibus semipedali altitudine succi plenis. Quinquem cyparician uocant: propter foliorum similitudinem: caule ge-

LIBER.

mino aut triplici nascente in capestribus: cui eadem uis quæ heliscopio aut characiæ. Hoc circa oppida nasci semine albo colūbis gratissimo: quod colligitur incipiente ima. Nomen accepit quoniam capita cū sole circūagit. Trahit bilē per inferna in oximellite dimidio acetabulo. Ceteri usus qui characiæ. Sextū platyphilon uocant: alii corymbitē: alii amigdalitē a similitudine. Nec ullius latiora sunt folia. Pisces necat: aluum soluit: radice: uel succo in mulso aut aqua multa drachmis quattuor. Detrahit priuatim aquas septimum dendroides cognominant: alii codion: alii leptophilon in petris nascens comoissimum ex omnib⁹ maxime cauliculis rubribus: & semine copiosissimū: eiusdē effectus: cuius charatias. Opo scylla siue raphano sagaria iuncos duos siue tres spargit interea rubentes. folijs rutæ: radice cepe: sed amplior: quare: quidā raphanū siluestre uocant. Intus habet māmā candidā extra cortices nigros. Nascit in mōrosis & asperis: aliquādo & hærbofis. Effoditur uere tussaq; in fictili mergitur. Deiectōq; quod supernatat: reliquis succus purgat utraq; parte seip⁹ quibolo in aqua mulsa. Sic & hydropicis datur acetabuli mensura inspergitur & aridæ radice farina portioni: aiuntq; superiorē partem eius uomitione bilis extrahere: inferiorē peraluum. Tormina discutit: quodcūq; betonia & panaces præterq; a cruditate. Peucedani succus inflationes & ructus gignit. Acori radis daucumue si lactuæ modo sumatur. Ladanum Cypriū potum interanorū uitiis occurrit. Item gentianæ farina ex aqua tepida fabz magritudine. Plantago mane sumpta duabus linguis & tertia papaueris in uini nō ueteris cyathis. iiii. datur in somnū cunctibus addito nitro seu polenta. Simul si post cibū detur. Colo infunditur hemina succi: uel in febrī. Agaricum potū obolis tribus in uini ueteris cyatho uno lyeni medetur. Et panaces oīum generū radix in mulso: sed teucia præcipue pota arida & decocta quātū manus capiat in aceti heminis tribus. Ad uulnus illinitur eadem cum aceto: aut si tolerari non possit ex ficu uel aqua. Pelomoniam bibitur ex uino. Betonicæ drachma in oximelitis cyathis tribus. Aristolochia contra serpentes. Argemonia vii. diebus in cibo sumpta lyenem cōsumare dicitur. Agaricū in aceto mulso obolis duob⁹ Nymphaeæ heracleæ radix in uino pota & ipsa consumit. Cisanthenus drachma bis die sumpta in uini albi cyathis duobus per dies. xl. lyen dicitur paulatim emittere per urinam. Prodest & hyssopū cum fieu decoctū. Lonchitidis radix decocta prius quā semen emittat. Peucedani quoq; radix decocta & lyeni & rhenibus. Lyen acoro potō cōsumitur præcordiis & ilibus utilissime radices. Clymeni semen potum diebus: xxx. pondere denarii in uino albo Betōice farina ex melle & aceto scyllite pota. Radix lonchitidis in aqua & teucrum illinit. Item scordium cum cæra: agaricum cum farina fœnogræci uesciæ malis: cōtraq; calculos grauissimis cruciantibus ut diximus: auxilio est. Polemonia ex uino pota: item agaricum. Plantago radice uel folijs poris ex passo. & betonica ut iocinere diximus. Itē ramici pota: atq; illita. Eadem ad strangurias efficacissima ad calculos quidam betonicam & uerbenacā & mellifolium æquis portionibus ex aqua pro singulari remedio: bibere suadent. Strangurias discutere & dictamum certum est. Item quinquifolium decoctum ad tertias in uino iſtericis dari: atq; illini utilissimum est. Xiphii quoq; radix superior urinam ciet infantib⁹ Enterocelcis datur ex aqua: & illinitur uesciæ uitiis peucedani succus infantium ramici. & umblicis eminentibus psyllion illinitur. Vrinam ciet anallides: achoriq; radice decoctum: uel ipsa trita potaq; & omnia uesciæ uitia sanat: & calculos hærba & radix cotelydonis. Itēq; genitalium in inflammatione pari pondere: & caulis & feminis & mirrhæ. Ebulum tenerum cum folijs tritum ex uino potum calculos pellit. Impositum testes sanat. Erigeron quoq; cum farina thuris & uino dulci: testium inflammationes sanat. Simphiti radix illata enterocelas cohibet: & genitalium nomas hipocisthis alba. Artemisia quoq; dat cōtra calculos ex uino dulci & ad stranguriā. Dolores uesciæ sedat ex uino nymphaeæ heracleæ radix. Eadem uis crethimo ab Hipocrate ad modū laudata. Est autē inter eas quæ eduntur siluestrium hærbarum. Hancq; certe apud Callimachū apponit rustica illa hecale. Spetieſq; elata hortensis. Caulis palmū unū altus. Semen feruens odoratū ceu libanotidis rotundum. Siccātū rumpitur. Habet intus nucleū candidū: quem aliqui cachryn uocant folio pingui albicante: ueluti oliuæ: crassiore: & saſo gustu: radice digyti crassitudine tres aut quattuor. Nascitur in maritimis petrosis. Estur crudū cōtumue cū olere odorati saporis & iucundi. Seruatur etiam in muria præcipuaq; eius usus ad stranguriā folio uel caule aut radice ex uino. Colorem quoq; corporis gratiorē facit. Verum largior quoq; inflationes. Aluum

soluit decocto. Vrināq; & a renibus dolorem trahit. Sic & alcinēx sicce farina in uino pota stranguriā tollit: efficacius addito dauco. Lyeni quoq; utilis. Aduersus serpentes bibitur. lumēcis quoq; in pituita aut stranguria hordeo inspersa succurrit. Anthyllion est lenti si milima: quā in uino pota uescas uitius liberat. Sanguinē sistit. Altera est antylis chamepy tyos similis: flore purpureo: odoris grauis: radix i tubi uel magis cepe similis portulacae ni griore radix: sed inutili: nascens in litioribus harenosis gustu amara: in uino cum asparagi radice uescicā plurimū prodest. Eadē praestat hypericon: quā alii chamēpithin: alii corycō appellant: oleaceo frutice: tenui: cubitali: rubente. folio rurā odore acri: semine siliquae: ni gro maturescēte cū hordeo. Natura semini spissandi. Aluum sistit. Vrinam cit. Ad calcu los uescicā cū uino bibitur. Est aliud hypericon: quod alii charon: appellant: folio tamarici: & sub ea nascitur: sed pinguioribus foliis & minus rubētibus: odoratū: palmo altius: leni ter suaue: aculeatū. Vis semini excafactoria: & iō inflationē facit euterocœlicis: sed stoma cho noui inutile. praecipue ad stranguriā si exulcerate nō sit uescica. Medetur & pleureticis ex uino potū. Uescicā aut calitrichon trita similis cumino medet & data ex uino albo. Ver benaca quoq; foliis decocta ad tertias uel radix eius e mulso calido calculos eiicit. Itē per pressa: quā aretii & in illyrico nascit: in aquā decocta e tribus heminis ad unū & pota. Tri foliū ex uino sumptū: & chrysanthemū primū Anthemū quoq; calculos eiicit paruis e radi ce foliis quinis: caulibus lōgis duobus: flore roseo: radices tritae per se uel lauer crudū: sil uis nascitur glareolis & perēnib; riuus cubitalis: apii similitudine. Cogitur ut olus accidūt: magna utilitate uescicā. Quā si scabiē sentiat: panacis radice sanatur. Aliter inutilis uescicis Calculos pellit malū errancū radice libra in uini congio decocta ad dimidias. Inde hemi ne sumūtur per triduū. Reliquū ex uino cū zio: & urtica marina: & daucū: & plantaginis se men ex uino. Et hærba fuluiana trita ex uino: quā & nomē inuentoris habet nota tractan tibus urinas cit. Scordion testiu tumores sedat. Hyoscyamū genitalibus medetur. Peuceo dani succus ex melle & semen straguriā. Agaricū obolis tribus in uini ueteris cyatho uno Trifoliū radix drachmis duabus in uino: dulci una drachma uel seminis. Ischiadici & femi ne & foliis erythridani tritis sanātur panace pota. Et infricata polemonia aristolochiā de cocta foliis. Agarico quidē & neruus qui platys appellatur: atq; humerorū dolor sanatur obolis tribus in uini ueteris cyatho uno poto. Quinquefoliū ischiadicis & bibitur & impo nitur. Item scamonia decocta cum hordei farina. Semen hyperici utriusq; bibitur ex uino Sedis uitia & attritus celerrime sanat plantago. Condylomata uero quinquefoliū. Sedem cōuersam cyclamini radix ex aceto. Anagallides cærulea procidentia sedis retroagit. E di uerso rubens prorit. Corelydon cōdylomata & hemorrhoidas mire curat. Testiū tumo res acori radix decocta in uino tritaq; illita. Intertrigines negat fieri. Cato absinthium pō ticum secum habentibus. De pulegio & argemone. Ca. X.

Lii adiciunt & pulegium: quod ieiunus quis legerit: si post se alliger. Inguinis do lores prohibet: aut sedat coepros inguinaria: quam quidam argemonē uocant: passi in uepribus nascens. Ut pro sit inquinibus in manu tantum habenda est. Panos sa nat panaces cum melle. Plantago cum sale. Quinquefolium. Persolata radix ut in strumis Item damasonum: uerbascum cum sua radice cūsum uino aspersum folioq; inuolutum: & ita in ciuere calfactum ut imponatur calidū. Expertiq; affirmare plutimum remediū esse: si uirgo imponat nuda ieiuna ieiuno & manu supina tangens dicat. Negat Apollo pe stem posse crescere: quā nuda uirgo restringat: atq; ita retroa manu ter dicat: totiesq; de spuatur ambo. Medetur & radix mandragorā ex aqua: radice scamoniā decoctum cū melle Sideritis cum adipe ueteri: uel chrisippea cum ficis pinguibus: quā hoc ab inuatore ha bet nomen. De nimpha & abstinentia & appetentia ueneris & de satirio erithrococo & crategi & sideriti. Ca. XI.

Enerem in totum adimit (ut diximus) nimpha heraclea: eadem semel pota in. xl. dies insomnia quoq; ueneris a ieiunio pota & in cibo sumpta. Illita quoq; radix ge nitalibus inhibet non solum uenerem: sed affluentiam geniturā: ob id corpus alere nocēp dicitur. Appetentiam ueneris facit radix e xiphio superior data potu in uino. Item quā cremnon agrion appellant. Et orminos agrios cū polenta contritus. Sed inter pauca mirabilis est orchis hærba: siue serapias: foliis porri: caule palmi: flore purpureo: gemina radice: testiculis simili: ita ut maiqr: siue (ut aliqui dicunt) tenuior ex aqua pota excite

LIBER.

libidinē: minor siue mollior e lacte caprino inibeat. Quidam folio scylle esse dicunt leuio
 ri ac minori caule spinoso. Eiusq; radices sanant oris ulcera: thoracis pituitas aluum sistūt
 e uino pota. Concitatricem uim habet satyrion. Duo eius genera. una longioribus foliis q̄
 olla: caule quattuor digytorū: flore purpureo radice gemina ad formam hominis testū
 alternis annis intumescēte ac residente. Altera satyrion orchis cognominantur: & foemi
 na esse creditur. Distinguitur internodiis & ramosiore frutice: radice fascinis utili. Nescit
 fere iuxta mare. Hæc tumores & uiria partim earū erumpentia cum polenta illita sedat:
 uel per se trita. Superioris radix in lacte ouis colonice data neruos intēdit. Eadem ex aqua
 remittit. Græci satyrion foliis lilii rubri minoribus & tribus non amplius e terra exeuntia
 bus tradunt: caule leuicubitali nudo radice gemina cuius inferior pars & maior mares gi
 gnit: superior ac minor foeminas. Est & aliud genus satyrion erythrococon appellant: semi
 ne uitiis: maiore leui: duræ radice: cortice rubro: intus album includitur: sapore subdulci
 Fertur in montosis inueniri. Venerem etiam si omnino manu teneatur radix stimulat. Ma
 gis adeo si bibatur in uino austero. Arctibus quoq; & hircis seignioribus in potu dari: Et
 farmatis equis ob assiduum laborem pinguioribus in coitu: quod uitium proledamū uo
 cant. Vim eius restinguit aqua mulsa aut lactuca sumpta. In totum quidem græci cum cō
 citationem hanc uoluit significare: satyrion aphellant. Sic & crategin cognominātes & tes
 liconum: quarum semen testū simile est. Tichymalli quoq; ramorū medullā habentes ad
 uenerem proniores fieri dicuntur. Prodigiōsa sunt quæ circa hoc tradit Theophrastus au
 ctor alioquin grauis: septuageno coitu durare libidinē contactu hærbæ cuiusciā: cuius no
 men spetiæ: nō posuit. Sideritis adalligata uarices minuit & sine dolore præstat. Podagre
 morbus rarior solebat esse nō modo patrū auorūq; memoria: uerū etiam nostra. Peregrini
 nus & ipse. Nam si talis fuisset antiquitus: latinū nomen inuenisset. Insanabilis nō est cre
 dendus. Quippe quoniā in multis & sponte desinit: & in pluribus curatur. Medetur pana
 cis radices cum uua passa: succus hyoscyami cum farina uel semen scordion ex aceto: iberis
 uti dictū est. Verbēaca cū axungia trita cyclamini radix cuius decoctū & pern onibus pro
 dest. Podagras refrigerat radix e xiphio. Semen e psyllio: Cicuta cum lithargirio aut axū
 gia. Aizōū in primo impetu podagræ rubentis: hoc est calide. Vtrilibet uero conuenit eri
 geron cū axungia. Plantaginis folia trita addito sale medico. Argemōia tusa ex melle. Me
 detur & uerbēaca illita aut si pedes macerentur in eius decocto. Est & lappago similis ana
 gallidi nisi esset ramosior ac pluribus foliis aspera: rugosa: asperioris succi grauis: odoris
 quæ talis est mollugo uocatur. Similis & asperioribus foliis asparago. Superioris succus
 exp. essus pōdere undecim denariorū in uini cyathis duobus quortidie sumitur. Præcipue
 uero liberat eo malo phycos thalassion: idest succus marinus lactuce similis qui conchyllis
 substernitur: non podagræ modo: sed omnibus articulorum morbis impositus priusq; are
 fiat. Tria autē genera eius. Latum. Et alterum longius: quadantēus rubens. Tertium cri
 spis foliis: quo increta uestes tingūtur omnia eiusdem usus. Nicander eam & aduersus ser
 pentes in uino dedit. Salutare est & semē eius hærbæ: quā psyllion appellauimus: madesa
 factum aqua diximus in heminam seminis resinæ colophonix coclearibus duobus: thuris
 uno. Laudantur & mādacoræ folia cum polenta tusa.
 Medicinæ generales de pedibus: talis: articulis: neruis: & remedia cōtra morbos qui to
 tū corpus occupans: & de myrtillo: & uigiliis: & paralyti: & de febribus frigidis: & febrē
 iumentorū & freneticis: & chameæta: & aizōo: & igne sacro. Ca. XII.
 Alis uero tumentibus limus aquaticus cū oleo subactus mire pdest. Articulis suc
 cus est centaureo minore. Idem neruis utilissimus. Item centaureū. Betonica ner
 uis discutiētibus per scapulas humeris: spinæ: lumbis pota ut in iocinere. Articulis
 quinq; folium impositum. Mandragore folia cum polenta: uel radix recens tusa cum cu
 cumiere siluestri: uel decocta in aqua. Cubitorū ac pēdum rimis polypodii radix. Articulis
 succus hyoscyami cum axungia. Atromi succus cum decocto. Item centūculus decocta:
 uel muscus recēs ex aqua obligatus donec inarescat. Item lappæ boariæ radix e uino pota.
 Cyclaminos decocta in aqua pniunculos curat. omniaq; alia frigoris uitia. Perniunculos
 curat & cotelydon cum axungia. Folia ex battachio. Epithimi succus. Clauos pedum extra
 hit ladanum cum castoreo. Verbenaca ex uino. Nunc peractis malis quæ membratim sen
 tiuntur: dicemus de iis quæ totis corporibus grassantur. Remedia autem hæc cōmunia in

menio. Ante omnes pota dodecatheū de qua diximus. Deinde panacis oīum genegē radices peculiariter lōgins morbis. Et semē interaneorū uitiiis. Ad omnes uero corporis dolores succū e sordeo. Itē betōicā: quā pota colorē plūbeū corporis priuatī emēdat: gratioresq; re ducit: Geranion aliqui myrrhin: alii myrrhida appellāt. Similis ē eicutā foliis minutionibus & caulē breuiori rotundo: saporis & odoris iucūdi. Nostri sic eam tradunt. Graci foliis cā didioribus paulo q̄ malua: caulibus tenuioribus & pilosis: ramosam & interuallis binū pal morum & in iis foliis: inter quā in cacuminibus capitula sunt grūū. Alterum genus foliis anemones: diuisuris lōgioribus: radice mali mō rotūda: dulci: reficientibus se ab ībecillitas te utilissima: & fere talis uera ē. Bibitur cōtra phthisin drachma in uini cyathis tribus bis die. Item contra inflammationes: quā & cruda idē prāstat. Succus radice auribus medet. Opisthoronicis semen drachmis quattuor cum pipere & myrrha potum phthisin sanat: & plantaginis succus: si bibatur. Et ipsa decocta in uino cum sale & oleo a somno matutino refrige rat. Eadem datur iis: quos atrophos uocant interpositis diebus. Betonica phthisicis eligma te cum melle fabā magnitudine. Agaricum potum duobus obolis in passo uel dauco cum centauro maiore in uino. Phagedenis quod nomē sine modo esurientium est: & alias ulce rum: tithymalli medent cū sesamīs sumpti. Inter mala uniuersi corporis uigillia sunt ple ritisc. Harum remedio monstratur panaces: clymenos aristolochia: & odore: & peruncos ca pite. Aizōū siue sedum si in uolutum panno nigro ignorantis puluino subiiciatur: & ono thera siue onear hylaritatem afferunt in uino. Amygdalino est folio: flore rosaceo: frutico sa: longa radice: & cum siccata est uinum olente. Itē i potu data feras quoq; mitigat. Cru ditates quā nausē faciunt digerit betonica. Eadem pota a cēna cōchōnē facit in oxymeli tis cyathis tribus drachmā pondere: & crapulam discutit. Item agaricum post cibos i aqua calida potum. Paraly sin betonica sanare dicitur. Item iberis ut dictum est. Eadem & torpē ribus mēbris prodest. Item argemonia omniaq; quā periclitentur secari discutiendo. Comi tiales sanantur panacis: quam heracleam diximus: radice pota cū coagulo uituli marini: ita ut sint panacis tres partes. Plantago pota. Betonica in oxymelitis drachma: uel agarici obo lis tribus. Folia quinq; folii ex aqua. Sanat & archezostis: sed cum amineo pota. Sanat & ba caris radix arida in puluerem contra cyathis tribus cum coriandro in aqua calida. Et cen tunculus trita in aceto aut melle aut in aqua calida. Verbenaca ex uīo pota. Hysopi baccā ternā contritā & in aqua potā diebus sedecim. Peucedanum coagulo uituli marini: aquis portionibus potum. Quinq; folii contrita folia ex uino sumpta diebus. xxx. in betonicā farina pondere denariorum. xiii. cum aceti scyllitici ciatho mellis attrici unica. Scomōium obolis duobus cum castorei drachmis quattuor. Febres frigidas leuiores facit agaricū po tum in calida aqua. Tertianas sideritis cum oleo. Item laudanum: quod in segetibus nasci tur cōtū. Platago ex aqua mulsa duabus horis ante accessiōem pota binis drachmis. Vel succus radice madefacta uel rusa: Vel ipsa radix trita in aqua ferro calfacta. Quidam ter nas radices in tribus ciathis aquā dedere. Idem i quaternis quaternas fecerunt. Buglossō in arefcente si quis medullam e caule eximat: dicatq; ad quem liberandum febre id faciat & alliget ei septem folia ante accessiōem aiunt a febre liberari. Itēq; betonicā drachmam in aquā mulsa in ciathis tribus uel agaricum maxime in iis febribus quā cum horrore ue niunt. Quinq; folii folia quidam terna tertianis dedere: quaterna quaternis: plura cāte ris: aliis omnibus obolis tribus cum pipere ex aqua mulsa. Verbenaca quidem & iumentogē febribus in uino medetur. Sed in tertianis a tertio geniculo incisa: quartanis a quarto. Bi bitur & semē hipici utriusq; in quartanis & horribus betonicā farina: quā omnes horro res coeret. Item panaces adeo excafactoria natura ut per niuem ituris bibere id: ac perun gi eo prācipiant. Et aristolochia perfictionibus resistit. Phreneticos somnus sanat: qui cō tingit peucedano ex aceto capiti infuso anagallidum: succo. E diuerso lethargicos excita ri labor est. Hoc prāstat euphorbium: ut perhibet ex aceto naribus rādis peucedano suc co. Contra infanias betonica bibitur. Carbunculos rumpit panaces. Sanat betonicā farina ex aqua aut brassica cum thure frequenti potu calidā: uel e carbone in conspectu extincto fanilla digito sublatā & illita uel plātago tusa. Titymallus characites hydro picos sanat. Pa naces: plantago in cibo: cum prius panem siccum cōmederint sine potu. Betonica drachmis duabus in tribus ciathis uini aut mulsi. Vel agaricum uel semen lōnehitidis duabus liguis ex aqua potum. Psyllium ex uino. Anagallidum succus. Cotelydonis radix ex mulso. Ebu

LIBER:

si recentis radix excussa tantum nec colluta quantum duo digithi cōprehēdāt ex uini uiteris calidi hemnia. Trifolii radix drachmis duabus i uino. Tithymallū: platyphillon cōgnise. Semē hypici: quod charos appellat. Acta quā quidā esse ebullū putāt radice contrita in uin cyathis tribus si febris absit: uel semine ex uīo nigro. Itē uerbenaca fasciculo manus plenā decocta in aqua ad dimidias: Præcipue tamē chameathæ succus aptissimus credit. Eruptiones pituitasq; emēdat plātago. Cyclamini radix cū melle. Ebuli folia cōtrita & e ueteris uino īposita ēt boā sanāt: id ē rubētes pabulas. Purriginē succus strichni illitus: Igni sacro medet aizoum. Folia trita cicutæ. Mādragoræ radix. Siccā i aere ut cucumis: primōq; sup mustū suspendit: mox i fumo: dein tundiē i uino aut aceto. Prodest & uino myrteo fouere mentæ sextans uini sulphuris unica ex aceto simul trita: fuligo ex aceto. Ignis sacri plura sunt genera. Inter quæ mediū hominē ābiens: qui zoster appellat: & enecat: si cinxerit. Medet plantago cū creta chymolia & perystereos per se. Radix persolata. Aliis quæ serpuncotelydonis radix cū mulso. Aizoum. Succus linozostis ex aceto.

Ad luxta mēbra: & cōtra morbū regiū: & cōtra furūculos & fistulas & infāmationes & abustionē: & cōtra alios morbos ad neruos & sanguinem. Ca. XIII.

Adix pollypodii illita luxatis medet. Dolorēq; & tumores tollit semē pslilii. Folia plantaginis tusa: sale modico addito. Verbasci semē ex uino decoctū & ptritū. Cicuta cū axūgia. Folia ephemeris tuberibus: atq; tumoribus: Illiniūtur: ēt: dū discuti possint. Morbū regiū i oculis pēcipue mirari ē tenuitatē illā densitatēq; tunicularum felle subeunte. Hippocrates a septio die i febre mortiferū signū ēē docuit. Nos scimus uixisse aliquos etiam ab hac desperatione. Fit uero & circa febres impugnatūq; centaurio maiore (ut diximus) potio. Betonica agarici obolis tribus ex uini ueteris cyatho. Item uerbenacæ folio obolis tribus ex uini calidi hemina quatrīduo. Sed celerrime quinq; folii: succus medetur tribus ciathis potus cum sale: & melle. Cyclamini radix drachmis tribus bibitur i loco calido: & perfricationibus turo: sudores enim felleos mouet. Folia tussilaginis ex aqua. Semen linozostis utriusq; inspersum potioni: uel cum absinthio aut cicere decoctum. Hyssopi bacæ cum aqua pota. Lichen hæriba si cum sumitur: cetero olere abstineatur. Polytrix i uino data. Struthion in mulso. Passim & in quacūq; parte ac maximo incōmodo nascuntur qui furunculi uocantur: mortiferum aliquando malum cōfēdis corporibus. Remedio sūc pignoecomi folia trita cum polenta: si nondum caput fecerint. Discutiunt & folia ephedri illita. Fistulæ quoq; in omni parte serpunt: medicorum uitio malefēdis corporibus. Auxilio est centaurium minus: collyriis cum melle decocto additis. Plantaginis succus infusus. Quinq; foliorum cum sale & melle. Ladanum cum castoreo. Cotelydō cum medulla cæuina calefacta īposita. Verbasci radix medulla collyrii tenuitate in fistulam additur. Vel aristolochiæ radix. Vel succus tithimalli. Collectiones infāmationesq; sanant argemōiæ folia illita. Duritias & collectiones omnes uerbenaca uel quinq; folium: decoctūq; in aceto uerbasci folia uel radix. Hyssopum e uīo īpositum. Acori radix decocto eius hæbe fouentibus. Aizou. Item quæ contusa sint: duritiasq; & sinus corporis & tela omnia i fixa corpori extrahunt. Folia tussilaginis. Daucum. Semē leontopodi tritum in aqua cum polenta. Suppurationibus imponuntur pygnoeci folia trita cum polenta: uel semē. Item orchis. Virtia quæ sunt in ossibus satyrii radice īposita efficacissime sanari dicuntur. Nomæ & collectiones omnes fuco maris priusq; inarescat. Et almeæ radix collectiones discutit. Ambustia sanantur plantagine arctio: ita ut cicatrix fallat. Folia eius i aqua decocta & contrita illinuntur. Radices cyclamini cum aizoo. Hæriba ipsa hyperici: quod corissum appellauimus. Neruis & articulis conuenit plantago trita cum sale. Argemonia tusa ex melle. Peucedani succo perunguntur spastici: tetāici. Nervorum duritiæ egilopi succo. Doloribus erigeron ex aceto illinitur. Epythimo spasticis & opisthotonicis perungi: semine hyperici. quod charos uocatur. Idemq; bibere prodest. Phrimō dicitur etiam abscessos sanare neruos si confestim imponatur trita uel mansa. Spasticis tremulis opisthotonicis almeæ radix bibitur ex aqua mulsa. Sic & rigores exalfacit. Sanguinis profluuium sistit hæbe peonia semē rubrū. Eadem & in radice uis. Cyclaminos uero si ore sanguis reiciatur: siue e naribus: siue aluo fluat: siue scēminarum utero. Item lysimachia pota uel illita uel naribus indita. Item plantaginis semē. Quinq; folium potum & illitum. Cicutæ semē in nares si īde fluat tritū ex aqua & inditum aizoum. Astragaliradix sistit. Et ischetmō & achulla.

De herba equiseti: & stephanomeli: & crisitali: & contra uermes.

Ca. XIII.

Quiescerum a grecis dicta & in pratis nascens uituperata a nobis. Est autem pulvis terrae: equinae serae similis: lyenis cursorum extinguit decocta fistili nouo ad tertias quantum uas capiat. & per triduum heminis pota: unctis esculentis ante diem unum interdicitur. Graecorum uaria circa hanc opinio. Alii pini foliis simile nigricantem eodem nomine appellant: uim eius ammirabilem tradentes: quod etiam sanguinis pflua uel tactu eo tantum hoie sistat: alii hippurini: alii ephedro: alii anabasin uocant: traduntque iuxta arbores nasci & scandente eas dependere comis iuncis multis nigris ut est equorum cauda geniculatis ramis folia habere pauca: tenuia: exigua: semine rotundum: simile coriandro: radice lignosa: nasci in ambustis maxime. Vis eius spissare corpora. Succus sanguinem in naribus fluentem inclusit sistit. Item aluum. Medetur dysentericis in uino dulci potus cyathis tribus. Urinam cit. Tussim ortopnoea sanat. Item rupta: & quae serpunt. Intestinis & uel sic folia bibuntur. Enterococlen cohibet. Faciunt & aliam hippuri breuioribus & mollioribus caulibus candidioribusque per quod utilem ischiadicis: & uulneribus ex aceto impositam propter sanguinem sistendum. Et nymphaea trita plagis imponitur. Peucedanum cum semine cupressi bibitur: si sanguis per os redditus est: fluitque ab infernis. Sideritis tantam uim habet ut quis recentis gladiatoris uulneri illigata sanguinem claudat. Quod facit & ferula cinis uel carbo. Fungus uero etiam efficacius: qui secundum radicem eius nascitur. Per nares autem fluenti & cicuta semen tritum ex aqua inditumque efficax habetur. Item stephanomelis ex aqua. Betonica farina e lacte caprino pota sistit ex ubere fluentem. Platagocum contusa. Eiusdem succus uomentibus sanguinem datur: Ad erraticum autem radix persolata cum axungia uetere illita: Potatur a ruptis conuulsisque & ex alto diebus centaurium maius. Gentiana radix trita uel decocta uel succus betonicae. Et hoc amplius addo iocineris aut lateris contortionibus: panaces: scordion aristolochia pota cum agarico. Item contusis: & euerlis porum duobus obolis in mulsi cyathis tribus. Aut si febris si in aqua mulla uerbascum: cuius flos similis auro est. Acori radix. Aizoum omne. Sede maiori succus efficacissimus. Item symphyti radices: uel decoctum. Daucum crudum. Erythrales est flore luteo foliis acutis. Bibitur e uino. Item chamierops: & in scorbtiones irio uel plantago oibus modis. Item phytoria si: quo scylla Dictator consumptus est. Nascuntur quoque in sanguine ipso hominis animalis exesura corpus. Resistitur uuae taminiae succo: aut ueratri cum oleo perunctis corporibus. Tamen quidem in aceto decocta etiam uestes eo tedio liberat.

De ulceribus: & ad plagas: & de polioetmo.

Ca. XV.

Ulcera multorum sunt generum. ac multis modis curantur. Panacis oium generum radix ex uino calido illinitur manantibus. Siccatur priuati quam chironia dixit. Cum melle trita tubera apit: ulceribusque quae serpunt. Deploratis auxilio est cum eris flore uiso temperata oibus modis uel flore: uel semine: uel radice. Eadem cum polenta uetustis uulneribus prodest. Hieracleon quoque sidereon. Apollinaris. Psyllium. Tragacatha. Scordotis cum melle purgat. Farina eius carnes escrescentes per se in spissa consumit. Polemonia ulcera: quae caecoethe uocant sanant. Centaurium maius in spissum uel illitum. Item minoris coma decocta uel trita uetera quoque ulcera purgat & per sanat. Foliculi cimeni recentibus plagis imponuntur. Illinitur autem gentiana ulceribus quae serpunt radice tusa uel decocta in aqua ad melis crassitudinem: uel succo uulneribus. Ex ea factum lichium. Lysimachia recentibus plagis medetur. Plantago oium generum ulceribus: peculiariter foeminarum senum & infantium. Igne mollita melio: & cum ceroto crassa ulcerum labra purgat. Nomas sistit. Et trita suis foliis intergere oportet. Suppurationes: collectiones: sinus ulcerum. Chelidonia quoque siccantur ulcera adeo ut et pro spodio utantur. Eadem iam despatis cum axungia impositur. Didamum pota sagittas pellit: & alia tela extrahit illita. Bibitur ex aqua cyatho foliorum obolo. Proxie pseudo didamum Vtrique etiam suppurationes discutit. Aristolochia quoque putrida ulcera exest. Sorbida expurgat cum melle: uermesque extrahit. Item clauos in ulceribus natos. Et si fixa corpori oia praecipue sagittas & ossa fracta cum resina. Caua uero ulcera explet per se. Et cum iride recentia uulnera ex aceto. Vetera ulcera uerbenaca quique folium cum sale & melle. Radices persolatae uulneribus ferro illatis recentibus imponuntur: folia ueteribus. Cum axungia utraque & suo folio operit. Damasonum autem & i struma. Folia uerbasci ex aceto aut uino Peristerios ad oia genera uel callosorum putrescentiumque ulcerum facit. Manantia nymphaea

LIBER.

heracleæ radix sanat. Item cyclamini radix uel per se: uel ex aceto: & cū melle. Eadem & contra steatomata efficax: sicut ad ulcera manantia hyssopum. Itē peucedanum cui ad recentia uulnera tanta uis ē: ut sanie ossibus extrahat. Præstant hoc & anagallides: cohibentque quas uocant nomans & rheumatismos. Vtiles & recētibus plagis: sed præcipue senum corpori. Cum ceroto apostemata & ulcera tetra folia mandragoræ recentia. Radix uulnera cū melle aut oleo. Cicuta consiligini mixta mero. Aizōū herpetas quoque & nomas ac putrescētia sicut erigeron uerminosa. Recētia autē uulnera astragali radix: & uetera quoque ulcera purgat hypocisthis utraq. Ledipodii semē tritum in aqua & cum polenta illitum spicula sagittariorū extrahit. Itē pienocomi: semē tytimallus. Characites succo grangrenas phagedenas putria: uel decocto ramorum cū polenta & oleo Orchis radices. Hoc amplius & cacoe the ex aceto cum melle sicca & recentes: Per se uulnera onothera effertentia sese sanat. Scythæ uulnera scytice curant. Ad carcinomata argemonia ex melle efficacissima est. Vulneribus personatis asphodeli radix decocta ut diximus: trita cum polenta & illita. Quibuscūque uero apollinaris. Astragali radix in puluerem trita hūdis ulceribus prodest. Item callitrix decocta in aqua. Priuatū uero iis quæ calciamcto facta sunt uerbenaca. Nec nō & lysimachia contrita. Ac nymphaea arida infricata. Polytrix in ueteratis iisdē utilior. Policemon conilæ bubulæ similis est semine pulegii furculosas multis geniculis corymbo odorata, acri & dulci odore: quæ ferro factis uulneribus cōmanducata imponitur: quinto die soluitur. Symphyton ad cicatricem celerrime perducit. Item syderitis. Hæc imponitur ex melle. Verbasci semine ac foliis ex uino decoctis ac tritis: omnia corpori in fixa extrahuntur. Item mandragoræ foliis cum polenta. Cyclamini radicibus cum melle. Trifaginis folia in oleo cōtrita maxime adhibentur ulceribus: quæ serpunt. Et alga in melle trita. Betouica ad carcinomata. Et melandria: ac ueteres addito sale. Verrucas tollit argemonia ex aceto uel batrachii radix: quæ & ungues scabros aufert. Liozostidis utriusque folia uel succus illitus. Titymalli omnes genera verrucarum omnium. Item omnia pterygia: uarosque tollunt. Cicatrices cū elegantia ad colorem reducit ladanum.

De pluribus experimentis ad inficiendos capillos: & partus eiciendos & continendos & aliarum remedia.

Ca.

XVI.

Rtemisiam & eleliphacum alligata qui habet uiator: negatur lassitudinem sentire.
 a Mulieribus morbis medetur maxime i uniuersum peoniae herbae semē nigrum ex aqua mulla. Eadem & in radice uis. Menses cit. Panacis semen cum absinthio menses & sudores. Scordotis potu & illitu. Betonica drachma in uino cyathis tribus bibitur cōtra omnia uuluarum uitia. Aut quæ a partu fiunt. Menses nimios sistit achillea imposita: & decoctum eius insidentibus. Mammis imponitur hyoscyami semē cum uino. Loti radix cataplasmate. Et mammis etiam chelidonia. Secundas morantes uel partus e mortuos radices panacis apposite extrahunt. Ipsum panaci: semen e uino potum uuluas pargat: appositū cum melle. Polemonia pota ex uino secundas pellit. Nidore purgat uuluas centaurei minoris succus: potu: foruque menses cit. Item maioris radix in uulua doloribus iisdem modis prodest: Deterasa uero & apposita extrahit partus emortuos. Plantago imponitur in laena in dolore uulua. In strangulatu bibitur. Sed præcipua dictamē uis est. Menses cit. Partus emortuos uel transuersos eicit. Bibitur ex aqua foliorum obolo: adeo ad hæc efficax: ut ne in cubiculum quidem prægnantium inferatur. Nec potu tantum sed & illitu & suffitu ualeat. Proxime pseudodictamum. Sed menses cit cum mero decoctum pondere denarii. Pluribus tamen modis & aristolochia prodest: nam & menses & secundas cit. Et emortuos partus extrahit myrrha & pipere addito pota uel subdita. Vuluas quoque procidentis inhihet potu uel suffitu uel subiectu maxime tenuis. Strangulatum ab iis mensiumque difficultatem agaricu tribus obolis tritum in uini ueteris cyatho potum emēdat. Peristeros apposita in adipe suillo recēti. Antirrhō cū rosaceo & melle. Itē apposita nymphaeæ thesaliæ radix pota dolori medetur. In uio pota nigro profluuiā inhihet. E diuerso ciet cyclamini radix pota & apposita. Et uesciæ inscientiū decocto medetur. Secundus pota cissanthemos pellit. Vuluam sanat. Et xiphii radix superior menses cit drachma ex aceto pota. Peucedanum strangulatus uulua: nidore ustum recreat. Menses aliosque præcipue psyllii drachma in cyathis tribus aquæ mulse. Semē quoque mandragore potum uuluam purgat. Menses cit succus appositus: & emortuos partus. Nympha rursus profluuiā sistit semē cū uino & suffitu.

phure. Alui profluua sistit & contrahit batrachion potu: uel cibo ardens: alias ut diximus cruda. Sed cocta commendatur sale & oleo & cymino. Daucum & menses & secundas potu facillime pellit. Ladanum suffitu corrigit uulvas: dolori earum exulceratisq; imponitur. Emortua scamonium pellit potum uel appositum. Menses cit hypericum: utrunq; appositum. Ante alia uero ut Hippocrati uidetur erysimon e uino semine uel radice. Cortice trahit: & secundis succurit & strangulationibus ex aqua pota. Item radix & geranio peculiariter secundis inflammationibusq; uuluarum conueniens. Purgat hippuris pota & apposita uulvas. Polygonas pota menses cit. Et almeæ radix. Folia plantaginis pellunt. Item agari cum ex aqua mulsa. Artemisia uulua medetur trita ex oleo irio aut fico: aut cum myrrha apposita. Eiusdem radix pota in tantum purgat: ut partus enectos extrahat menses & secundas cit. Romanorum decoctum insidentibus: item folia pota drachma. Ad eadem oia profunt uel imposita uentri immo cum farina hordeacea. Acharon quoq; utile est interioribus foeminarum morbis. Et coiza utraq; Et crenos. Et cantillides duæ uuluis utilissime. Torminibusq; & secundarum more in uino pota. Callitrix foris locis medetur: Albugines in capite tollit. Capillos inficit oleo trita. Geranio in uino albo potum: & hypocisthis in rubro profluuium sistunt. Hyssopum suffocationes laxat. Radix uerbenacæ pota ex aqua ad oia in partu aut ex partu mala præstantissima est. Peucedano quidam miscent in uino nigro semine cupressi contritum. Nam semine psylli deferunt factum in aqua cum steperit: epiphoras omnes uteri lenit. Symphitæ tritum in uino nigro euocat menses. Partus accelerat scordotis pota drachma succi in aqua mulsa cyathis quattuor. Dictami folia præclaræ dantur ex aqua. Coctar unius oboli pondere: uel si mortui sint in utero infantes: protinus reddi sine uexatione puerperæ. Similiter prodest pseudo dictamum sed tardius. Cyclaminos adaligata. Cissar themos pota. Item betonica farina ex aqua mulsa. Arsenogonon & theligenon herbae sunt habentes uas floribus oleæ similes: pallidiores tamē. Semine album: papa ueris modo. Theligeni potu foemina concipi narrant. Arsenogonon ab ea semine oleæ nec alio distat. Huius potu mares generari perhibentur: si credimus alii utraq; ocimo simile tradunt. Arsenogonon semine autē geminum esse testibus simile. Mammarum uitiis aizo quod digyellum appellauimus unice medetur. Erizeru ex passo mamas uberiores facit. Sonchu in farre coctum. Quæ uero mastos uocatur indita pilos mamarum e partu nascentium & tineas aufert in facie. aliaq; cutis uicia emendat. Gentiana nymphaea heraclia illita ciclamini radix maculas oes Caucalearum grana mixta cææ liquidæ extendunt cutem in facie. erugantq;. Virtia omnia a cori radice emendat: Capillum lisimachia flauu facit. Denigrat hypericon: quod & oriston uocatur. Item ophrys herba denticulato oleri similis: foliis duobus. Nigritiam dat & polæmonia in oleo decocta. Philothru nos quidem in mulieribus medicamentis tractamus: uerū et uiris in usu est. Efficacissimū autē habetur acherostis. Item tytimalli succo uel in sole cum oleo illito crebro uel euulsis pilis. Quadrupedum scabiem sanat hyssopum ex oleo forum. Anginas peculiariter sideritis. Verum & reliqua genera herbarum reddamus.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXVII.

PROEMIVM.

Reliqua herbarum genera.

Ca.

I.

RESCIT apud me certe tractatu ipso admiratio antiquitatis. Quinque maior copia herbarum dicenda restat: tanto magis adorare præcorū in iuendo curā intradendo benignitatē subit. Nec dubie supata hoc mō posset uideri et rerū naturæ ipsius munificentiā: si humani opis esset iuentio. Nūc uero deorū fuisse eā apparere: aut certe diuinā et cū hō iueneris Eandemq; omnium parentem genuisse hæc & ostendisse: nullo uicæ miraculo maiore. si uerum fateri uolumus. Scyticam herbā a mazotidis paludibus & euphorbiā e monte aelæe. utraq; Herculis colūas & ipso rerū naturæ defectu: præ alia britanica ex oceani insulis extra terras positis: itē q̄ athiopidem ab exusto syderibus axē. Alias præterea aliunde ultro citroq; hūanæ salutis in toto orbe terrarū portare imensa romanæ pacis maiestate nō homines mō diuersis inter se terris gentibusq; uerū etiam mōtes & excedentia in nubibus iuga: pastusq; pecorū & herbas quoq; inuicē ostendat. Ac ter

¶ iii

LIBER.

nū quāso deoꝝ sit munus istud. Adeo romāos uelut alterā lucē dedisse reb⁹ u⁹manis uidē.

De aconito: & panthera: & quā extinguit aconito.

Ca. II.

Ed antiquorū curā diligētiāq; q̄s possit satis uenerari: cū cōstet oīum uenenorū occisimū ēē aconitū: & tactis quoq; genitalib⁹ fœminini sexus aīaliū eodē die īferre mortē. Hoc fuit uenēnū quo īterēptas dormiētes a Calurnio Bestia uxores. M Cecilius accusator obiecit. Hic illa atroxporatio eius ī digyro ea mortuas. Fabulā narraue re ē spinis Cerberi canis extrahēte ab īferis Hercule. Ideoq; apud heracleā pōticā ubi mōstrat eius ad īferos aditus gigni. Hoc quoq; tamē ī usu hūanā salutis uertere. Scorpionū īctibus aduersari experiēdo aconitū datū ī uino calido. Ea est natura ut hoīem occidat nisi ī uenerit qd ī hoīe pimat. Cū eo solo colluctat: uelut præsētius īuēto solo. Hæc pugna est cū uenēnū ī uisceribus repperit. Mirūq; exitialia p se abo cū fuerit duo uenēa ī hoīe cōmoriūtur: ut homo supsit. Immo uero ēt ferarū remedia antiq; pdiderūt: demonstrādo quō uenenata quoq; ipsa sanāt. Torpescūt scorpiones acōiti tactū: stupētq; pallētes: & uici se cōfiteat. Auxilia ēis hellebog; albi tactū resoluēte. Ceditq; acōitū duob⁹ malis suo & oīum. Quod si q̄s illa forte ab hoīe excogitari potuisse credit īgrate deoꝝ ītelligit mūera. Tangū carnes acōito: necatq; gustu earū pātheras: nisi hoc fieret repleturas illos situs. Ob id qdā pdalianches appellauere. At illas statī liberari morte extremētoꝝ hoīs gustu demonstratū. Quod certe calu reptū q̄s: & quotiēs fiat ēt nūc ut nouū nāsi qm feris rō & usus iter se tradit nō possit. Quod omnium creaturarum conditor sit deus.

Ca. III.

Id ergo casus hic ē ille: qui plurima inuenit in uita deus. Hoc habet nomē: per quē intelligitur eadem & parens rerum omnium & magistra utraq; cōiectura pari: siue ista quotidie feras inuenire: siue semper scire iudicemus. Pudendūq; rursus omīa animalia quæ sint salutaria ipsi: nosse ipsa præt̄er hominē. Sed & maiores oculorum quoq; medicamentis aconitum miseri saluberrime promulgauere: aperta professione: malū quīdem nullum sine aliquo bono dicere. Fas ergo nobis erit qui nulla diximus uenenata: nūc demonstrare quale sit aconitum uel deprehendi gratia. Folia habet cyclamini aut cucumeris non plura quattuor ab radice leniter hirsuta. Radicem modicam tā maro similem marino. Quare quidam tā maron appellauere. Alii lycoctonō ex ea qua diximus causa. Radix in curuatur paulum scorpionū mō: quare & scoriō aliqui appellauere. Nec defuere q̄ myoctonō appellare mallent: quoniam procul & e longinquo odore mures necat. Nascitur in udis cauitibus: quas aconas uocant. Et ideo aconitum aliqui dixere nullo iuxta ne puluere quidem nutriente. Hanc aliqui rationem nominis attulere. Alii quoniam uis eadem ī morte esset quæ coribus ad ferri aciem deterendam statimq; admota uelocitas sentiretur.

De arthiopide: & amaranto: & aloē: & alcea: & alipho: & alina: & androsace: & androsenio & ambrosia: & anconi: & anagyro: & anonymo.

Ca. IIII.

Ethiopis radix folia habet phlomo similia: magna & multa: & hirsuta ab radice. Caulē quadrangulum scabre: simile arctio: multis concauū. In aliis semē candidū geiminum: radices nūcrofas longas. Plenas molles glutinosas gustu sicanti. Crescūtq; ut cornua possint uideri. Præt̄erea in arthiopia nascuntur: & ī īda monte troadis: & ī mēsenia. Colliguntur autūno: siccantur in sole aliquot diebus: ne situm sentiant. Medentur uuluis potē in uino albo: ischiadicis: pleureticis: faucibus scabris: decocta potu dātur. Sed quæ ex arthiopia uenit: eximia est: atq; illico prodest. Amarantō ferulacea est duorum palmorum altitudine: origano similis flore: bulbis aureis. Huius uisā nidor urinā cit uulūq; purgat: tanto magis insidentibus causa. Causa hominis non hæc sed quoniam diutissime non marcescit. Aloe sylæ similitudinem habet maior & p̄grioribus foliis ex obliquo sinistra. Caulis eius tenuis est rubens medio: non dissimilis antherico. Radice una ceu palo ī terra dimissa: graui odore: gustu amara. Laudatissima ex india effertur: sed nascitur & in asia: non tamen ea utuntur: nisi ad uulnera recentibus foliis: mirifice enim conglutinat: uel succo: ob id in turbinibus cadorum eam serunt ut aizoom maius. Quidam & caulem ante maturitatem feminis incidunt succi gratia: aliqui & folia. Inuenitur & per se lachryma adhærens. Ergo pauimentandum ubi sara sit cenlet ut lachryma non absorbeat. Fuere qui traherent in iudæa super hierosolimam matallicam eius naturam: sed nulla magis improba est neq; alia nigr̄ior est: aut tumidior. Erit ergo optima pinguis ac nitida rufi coloris friabilis ac iocinoris modo coacta facile liquefcens improbanda nigra & dura: harenosa quæq; quæ

& gustu intelligit. Gummi adulteratur & acacia. Natura eius spissare: desiccare: & leuiter calfa-
 cere. Vfus i multis: & principalis aluum soluere: cum pene sit sola medicamentorum: quod per se id possit.
 Confirmat et stomachum: adeo ut non issest ulla vis contraria: bibi drachma. Ad stomachi ue-
 ro dissolutionem i duobus cyathis aquae tepidae uel frigidae: coclearis mensura bis terue i die
 ex intervallo ut res exigit. Purgatiois et causa plurimum tribus drachmis. Efficacior si pota-
 ea sumat cibis. Capillum fluere continet cum uino austero capite in sole contra capillum puncto.
 Dolorem capitis sedat temporibus & fronti imposita ex aceto & rosaceo. Dilutiorque infusa
 oculorum uitia omnia sanari ea conuenit. Priuatim pruriginis & scabi genae. Item insigni-
 ta ac liuida illa cum melle: maxime pontico. Tonsillas: gingiuas: & omnia oris ulcera. San-
 guinis excreationes si modicae sint: drachma pondere ex aqua: si minus ex aceto pota. Vul-
 nerum quoque sanguinem & undecumque fluentem sistit per se uel ex aceto. Alias etiam e uulne-
 ribus utilissima ad cicatricem producens. Eadem infergitur exulceratis genitalibus uiros: con-
 dylomatibus: rimisq; sedis: alias ex uino: alias ex passo: alias sicca per se: ut exigit mitiganda cum
 ratio: aut coercenda. Hemorrhoidum quoque abundantia leniter sistit. Dysenteriae infundit.
 Et si difficiliter concoquantur cibi: bibi a coena modico intervallo. Et in regio morbo tribus
 obolis ex aqua. Deuorantur pilulae cum mellis decocto aut resina terebinthina ad purganda
 interiora. Digitorum pterygia tollit. Oculorum medicamentis lauat: ut quod sit harenosissi-
 mum subsidat. Aut torretur in testa: penaeque subinde uersatur: ut possit aequaliter torreri.
 Alcea folia habet similia uerbenae: quae & peristereon cognominatur. Caules tres aut quatuor
 tuor foliorum puenos: flores rosae: radices albas: cum plurimum sex cubitales: obliquas. Nasci-
 tur in pingui solo: nec siccio. Vfus radices ex uino uel ex aqua dysentericis: aluo cita: & rup-
 tis conuulsiis. Aliphon cauliculus est molli capite non dissimilis betae acre gustatu ac lentu:
 mordensque uehementer & accedens. Aluum soluit in aqua multa addito sale modico. Mi-
 nima portio duarum drachmarum: media quattuor: maxima sex: ea purgatione quibus das
 e gallinaceo. Alsine: quae quidam myosoton appellant: nascit in lucis: unde & alsine dicta e
 Incipit a media hyeme. Arescit aestate media cum proreperit: musculorum aures imitatur fo-
 liis. Sed aliam docebimus esse quae iustius myosotis uocetur. Haec eadem erat quae alsine:
 nisi minor minusque hirsuta esset. Nascitur in hortis & maxime i parietibus: cum terit: odore
 cucumis reddit. Vfus eius ad collectiones inflammationesque. Quin emendat omnia quae alu-
 ne sed infirmius. Epiphoris peculiariter inponitur. Item uredinis: ulceribusque cum farina
 ordeacea. Succus eius auribus infunditur. Androsaces herba est alba amara sine foliis: fol-
 liculos in citris habens: & in iis semine. Nascit in maritimis istriae maxime. Datur hydropicis
 drachmis duabus tusa aut decocta in aqua uel aceto uel uino. Vehementer. n. urinas cit.
 Datur & podagris: illiniturque. Idem effectus e & semini. Androsemon: siue ut alii appella-
 uere) askyron non absumile e hyperico: de qua diximus cauliculis maioribus densioribusque
 & magis rubentibus. Folia alba rutae figura. Semine papaueris nigri Comae tritae sanguineo
 succo manantes. Odores tres in usus. Gignitur in uineis. Fere medio autumno effoditur: sus-
 penditurque. Vfus ad purgandam aluum tusa cum semine potaeque matutino. uel a caena dua-
 bus drachmis in aqua multa uel uino uel aqua pura: totius potionis sextario. trahit bilem
 Prodest ischiadicis maxime. Sed postera die capparum radicem resinae permixtam deuorare
 oportet drachma pondere. Iterumque quatridui intervallo eadem facere. A purgatione au-
 tem ipsa robustiores uinum bibere. infirmiores aquam. Imponitur & podagris & ambustis &
 uulneribus cohibens sanguinem. Ambrosia uagi nominis est: & circa alias herbas fluuias
 fruticem unum habens densum ramosum: tenuem: trium fere palmorum. Tertia parte ra-
 dice breuiore: foliis rutae: circa ipsum caulem in ramulis semen est uuis dependebus: odo-
 re uinoso: quae de causa botrys a quibusdam uocatur ab aliis artemisia. Coronatur illa cap-
 padoces. Vfus eius ad ea quae discuti opus sit. Anconin quidam ononida malunt uocare: ra-
 mosam: similem foenograeco: nisi fruticosior hirsutiorque esset: odore iucundo. Post uer spi-
 nosa. Estur etiam muria condita. Recens uero margies ulcerum erodit. Radix decoquitur
 in posca dolori dentium. Eadem cum melle pota calculos pellit. Comitibus datur in oxy-
 melitae decocta ad dimidias. Anagyros quam aliqui acoton uocant: fruticosa e: grauis odo-
 re: flore oleris: semen in corniculis non breuibz gignit simile renibus: quod durefcit per
 menses. Folia collectionibus imponuntur difficulterque parientibus adaligatur: ita ut a par-
 tu statim auferantur. Quod si mortuus haereat: & secundae mensesque moriantur: drachma

LIBER.

pōdere bibuntur in passo folia. Sic & suspensioſis dantur: & in uino uetere ad phalangiorū morſus. Radix diſcutiendis cōcoquendisq; adhibetur. Semē cōmanducatū uomitiones facit. Anonymos a non inueniendo nomine nomen iuenit. Affertur eſcythia celebrata & ab Hicſio non parū auctoritatis medico. Item ariſtogeton in uulneribus præclara ex aqua ruſa & impoſita. Pota uero māmīs præcordiisq; percuffis. Item ſanguinem excreatibus. Putauerunt & bibendam uulneratis. Fabuloſa arbitror quæ adiiciuntur: recente ea ſi uratur: ferrum aut æs ferrum inari.

De aparine & arctio: & aſpleno: & aſclepiade: & aſtere: uel bubonio: & aſcyro: uel aſcyroi de: & aphace: & de alcibiox & alectorolopho. Ca. V.

Parinen aliqui ompha cocarpon: alii philantropon uocant: ramoſam: hirsutam: quā nis ſenis ue in orbem circa ramos foliis per interualla: ſemen rotundum: durum: concauum: ſubdulce. Naſcitur in frumentario agro: aut hortis: pratis ue aſperitate etiam ueſtium tenaci. Efficax contra ſerpentes ſemine pote ex uino drachma: & contra phalangia. Sanguinis abundantiam ex uulneribus imprimunt folia impoſita. Succus auribus infunditur. Arction aliqui potius arcturion uocant: ſimilis ē uerbaſco foliis: niſi q; hirsutiora ſunt: caule longo: molli: ſemine cymini. Naſcitur in petroſis: radice tenera: alba: dulciſq;. Decoquitur in uino ad dentium dolorem: ita ut contineatur ore decoctū. Bibitur propter iſchiada & ſtranguriam ex uino. Ambuſtis imponitur & pernionibus. Fouentur eadē cum radice ſemine trito in uino. Aſplenum ſunt qui hemionon uocant: foliis trientalibus multis radice limoſa: cauernoſa: ſicut ſiliciscandida: hirsuta: nec caulem nec ſorem nec ſemen habet: Naſcitur in petris: parietibus opacis: humidis: laudatiſſima in creta. Huius foliorum iure in aceto decocto per dies. xxx. pote lyenem abſumi aiunt. Et illinuntur. Eadem autem ſedant ſingultus non danda ſceminis: quoniam ſterilitatem facit. Aſclepias folia hederæ habet: ramos longos: radices numeroſas: tenues odoratas: ſorem aureum: graue ſemen ferularum. Naſcitur in montibus. Radices torminibus medentur: & contra ſerpentiū iſtus non ſolum potu ſed etiam illitu. Aſter ab aliquibus bubonion appellatur: quoniam inſignum præſentaneum remedium eſt. Cauliculus foliis oblongis duobus aut tribus: cacumine capitula ſtellæ modo radiata. Bibitur aduerſus ſerpentes. Sed & ad inguinum medicinam: ſiniſtra manu decerpi iubent: & iuxta cinctus alligari. Prodeſt & coxendicis dolori ad alligata. Aſcyroides ſimilia ſunt inter ſe: ſed aſcyron maiores habet ramos: qui aſcyroides uocantur ferulaceos omnino rubentes: capitulis paruis: luteis. Semen in cauliculis puſillum: nigrum: reſinoſum. Comæ tinctæ uelut cruentatæ. Qua de cauſa quidam hanc anandroſemo uocauerunt. Uſus ſeminis ad iſchiadicos potus duabus drachmis in hydromelitis ſextario. Aluum ſoluit. Bilem detrahitis. Illinitur & ambuſtis. Aphace tenuia admodum folia habet puſilla. Altior lenticula eſt. Siliquas maiores fert: in quibus terna aut quaterna ſemina ſunt nigriora & madidiora & minora lenticula. Naſcitur in aruiſ. Natura ei ad ſpiſſitudinem efficacior quā lenti. Reliquo uſu eoſdem effectus habet. Stomachi aliūq; fluctiones ſiſtit ſemen decoctum. Alcibion qualis eſſet hærbæ apud auctores nō repperit. Sed radicem eius & folia trita ad ſerpentis morſus imponi & bibi iubent. Folia quantum inanus capiat trita cum uini meri cyathis tribus: aut radicem drachmarum trium pondere cum uini eadem menſura. Alectorolophos quæ apud nos criſta dicitur: folia habet ſimilia gallinaceæ criſtæ plura: caulem tenuē: & ſemen nigrum in ſiliquis. Vtilis tuſſientibus cocta cum faba preſſa melle addito: & caligini oculorum. Solidum ſemen conicitur in oculum: nec turbat ſed in ſecaliginem contrahit. Mutat colorem: ſed ex nigra albicare incipit: & intumeſcit: ac per ſe exit.

De alo.

Ca.

VI.

Alum nos uocamus: græci ſymphiton petreum: ſimile cunilæ bubulæ: foliis paruis granis tribus aut quattuor: radice a cacuminibus thymi: ſurculorū: odoratum: guſtu: dulce: ſaliuum: ciens: longa radice: rutila. Naſcitur in petris ideoq; petreum cognominatum. Vtiliſſimum lateribus: lyenibus: renibus: torminibus: peſtoribus: pulmonibus: ſanguinem reiicientibus: faucibus aſperis. Bibitur radix trita & in uino decocta: & aliquando ſuperlinitur. Quin & cōmanducata ſiti ſedat: præcipueq; pulmonē refrigerat. Luxatis quoq; imponitur: & conuulſis: lyeni interaneis. Aluum ſiſtit cocta in cineres. Detrahit quoq; folliculis trita cum piperis nouem granis. & ex aqua pota. Vulneribus ſanandis tanta præſtans eſt: aut carnes quoq; cū coquunt cōglutinet addita.

Vnde & græci nomen imposuere. Oñibus quoq; fractis medetur.

De alaga & actea & ampleo agria & absinthio.

Ca.

VII.

Laga ruffa & scorpionū ictibus. Actea graui foliorum odore: caulibus asperis genicularis semine nigro: ut hæderæ: baccis mollibus. Nascitur in opacis & asperis & aquosis. Datur acetabulo pleno interioribus fœminarum morbis. Ampelos agria uocant hærbæ foliis duris cineracei coloris qualem in satis diximus: uiticulis longis callosis rubentibus: qualiter flos quæ lous flammam appellauimus ignobilis: fert semen punici mali simile in acinis. Radix eius decocta in aquæ cyathis ternis additis uini cõmunis cyathis duobus aluum soluit leniter. Ideo hydropicis datur. Vuluæ uicia & cutis in facie mulierum emendat. Ischiadicos quoq; uti hac hærbæ prodest hærbæ tusa cum foliis & illita cū succo suo. Absinthii genera sunt plura. Santonicum appellatur a Galia ciuitate. Ponticu a ponto: ubi pecora pinguescunt illo & ob id sine felle reperiuntur. Neq; aliquod præstans. Multaq; italico amarius, sed medulla ponti dulcis. De usu eius conuenit dicere hærbæ facillimæ atq; inter paucas utilissime. Præterea sacris po. ro. celebrate peculiariter. Sigdem launarum feriis quadrigæ certant in capitulo: uictorq; absinthium bibit. Credo sanitatem præmio dari honorifice arbitratis maioribus. Stomachum corroborat & ob hoc sapor eius in uina transfertur: ut diximus: bibitur & decoctū aqua: ac postea nocte & die refrigeratum sub diuo decocti: sex drachmis foliorū cum ramis suis in cælestis aquæ sextariis tribus. Oportet & sale addi. Verustissime in usu est. Bibitur & madefacti dilutū. Ita enim appellatur hoc genus. Diluti ratio ut quisquis fuerit modus aquæ: regatur per triiduum. Tertium raro in usu est: sicut & succus expressi. Exprimitur autem cum primum semen turgescit madefactum aqua triduo recens aut sicum septem diebus. Deinde coctum in aëneo uase ad tertias decem heminis in aquæ sextariis. xlv. Iterumq; præcolatum. Hærbæ lente coquitur ad crassitudinem mellis qualiter ex minore centaury quæritur succus. Sed hic absinthii inutilis stomacho capitiq; est: cum sit ille decoctus saluberrimus. Nāq; astringit stomachum: bilemque detrahbat. Vrinam cit. Aluū emollit: & in dolore sanat. Ventris animalia pellit. Maliciam stomachi & inflammationes discurit cū sale & nardo gallico: aceto ex quo addito. Fastidia absterget. Concoctiones adiuuat. Cruditates detrahbat cum ruta & pipere & sale. Antiqui purgationis causa dabat cū marinæ aquæ ueteris sextario seminis sex drachmis cum tribus salis & mellis cyatho. Efficacius purgat duplicato sale. Diligenter autem teri debet propter difficultatem. Quidam & in polenta dedere supradictum pondus: addito pulegio. Alii contra paralysim. Alii pueris folia in fico: sic ut amaritudinē fallerent. Facile tho racem purgat cum iride sumptum. In regio morbo crudum bibitur cum appio aut adianto. Aduersus inflationes calidum paulatim sorbetur ex aqua. Locinoris causam cum gallico nardo. Dyentis cum aceto aut pulre aut fico sumitur. Aduersatur fungis ex aceto. Item uisco. Cicuta ex uino: & muris aranei moribus. Draconi marino. Scorpionib; Oculorum claritati multum confert. Epiphoris cum passo imponitur. Sugilatis cum melle. Aures eius decoctum uaporis suffitu sanat. Aut si manat sanies cum melle tritum. Vrinam ac menses ciunt tres quattuorue ramuli cum gallici nardi radice una cyathis aquæ: sex. Menses priuatim cum melle sumptum: & in uellere appositum. Anginis subuenit cum melle & nitro. Epinyctidas ex aqua sanat. Vulnera recentia prius quā aqua tangantur impositum. Prætereaq; capitis ulcera. Peculiariter ilibus imponitur cum cypria cæra: aut cum fico. Sanat & pruritus.

De absinthio: & ballote: & botryæ fruticosa: & briuilla: & brio: & pupleuri: & catanance: calla: & circea: & circesio: & crategono: & theligo: & crocodilo: & cynosorchi: & chrysolle: & chano: & cuculo: & conserua.

Ca.

VIII.

On dandum in febris. Nauseas maris arcet in navigationibus potum. Inguinum tumorem in uentrali habicium. Somnos allicit olfactum: aut in scio sub capite positum. Vestibus insertum tineas arcet. Culices ex oleo perunctis abigit: & fumo si uratur. Atramentum librarium ex diluto eius temperatum litteras a muscis tuetur capillum denigrat absinthii cinis unguento rosaceoq; permixtus. Est & absinthium marinum quod quidam seriphium uocant: probatissimum in taphnis ægypti. Huius ramum isiaci præferre solemne habet. Angustius priore: minusq; amarum: stomacho mimicum. Aluū mollit. Pellitq; animalia interaneorum. Bibitur cum oleo & sale: aut in farinæ trimestris

LIBER.

forbitionem dilutum. Coquitur quātum manus capiat in aqua sextario ad dimidias. Bals-
 loten alio noīe porrū nigrū grāci uocant: hārbam fruticosam angulosis caulibus: nigri-
 bursutis: foliis uestientibus: maioribus quā porri: & nigrioribus: graue olentibus. Vis eius
 efficax aduersus canis morsus: ex sale foliis tritis imposita. Item ad condylomata coctis ci-
 nere in folio oletis. Purgat & sordida ulcera cum melle. Botrys fruticosa hārbā est luteis
 ramulis. Semen circa totam nascitur: folia cicorio similia. inuenitur in torretum ripis. Me-
 detur orthopnoicis. Hoc cappadoces ambrosiam uocant: alii artemisiā. Brauylla spissan-
 di uim habet cotonei mali modo: nec amplius de ea tradunt auctores. Briō marina hārbā
 sine dubitatione lactuca foliis similis rugosa ueluti contracta: sine caule ab ima radice ex-
 euntibus foliis. Nascitur in scopulis maxime testisq; terra comprehensis. Præcipua siccan-
 di ei spissandiq; uis. Et collectiones omnes inflammationesq; cohibendi: præcipue podagra
 & quicquid refrigerare opus sit. Bupleuri semen ad ictus serpentium dari reperio: foueri-
 q; plagas decocta ea hārbā adiectis foliis mori aut origani. Catanancē thessalīa hārbā qua-
 lis sit: a nobis describi superuacuum: sit cum sit usus eius ad amatoria tantum. Illud nō ab-
 re est dixisse ad tegendas magicas uanitates electam ad hunc usum coniectura: quoniā are-
 scens contraheret se ad speciem unguium milui exanimati. Eadem ex causa & cemos file-
 bitura nobis. Calla duorum generū est. Vna similis aro. Nascitur arationibus. Colligitur
 anteq; inarescar. Vtq; eosdem habet quos aron. Bibitur quoq; radix huius ad exinanien-
 das aluos: mensetur mulierū. Item caules cum foliis in leguminibus decocti sanant tenas-
 mon. Alterum genus eius quiddā anchusam uocant: alii rhinocissam. Folia lactuca longio-
 ra: plumosa: radice rubra: quæ ignes sacros cum folio polentæ sanat imposita. locineris au-
 tem uicia in uino albo pota. Circea strychnō satiuo similis est: flore nigro pusillo. Paruo se-
 mine ut milii nascentis in quibusdam corniculis radice semipedali: triplici ferme aut quæ-
 druplici: alba: odorata: gustus calidi. Nascitur in apricis saxis. Diluitur in uino. Bibiturq;
 ad dolorem uulue & uicia. Macerari oportet in sextariis tribus quadrantem radiceis tula-
 per noctē & diē. Tradit eadē potione secundas semine. Lac minuit in uino aut mulsa aqua
 pota. Circesion cauliculus est tener duū cubitorū: triangulo similis: foliis spinosis circun-
 datus. Spinæ molle sunt. Folia bouis linguæ similia: minora: subcandida: & in caenmina ca-
 pitulata: purpureasq; soluuntur in lanugines. Hanc hārbā radicēque eius ad alligatā dolo-
 res uaricum sanare tradūt. Crategonon spicæ tritici simile est: multis calamis ex una radice
 manantibus: multorūq; geniculorū. Nascitur in opacis: semine milii: uehementer aspe-
 ro gustu. Quod si bibant ex uino ante cornā obolis tribus in cyathis aquæ totidem mulier
 ac uir ante coceptum diebus xl. uirilis sexus partum futurum aiunt. Est & alia crategonos
 quæ theligonos uocatur. Differentia intelligitur lenitate gustus. Sunt qui florē cratego-
 ni bibētes mulieres intra xl. diem concipere tradant. Eadem sanant ulcera uetera nigra cū
 melle: explent sinus ulcerum. Et atrophæ carnosiora faciunt. Purulenta expurgant. Panos
 discutunt podagras collectionesq; omnes leniunt peculiariter māmārū. Tephrastrus ar-
 boris genus intelligi uoluit crategonon siue crategona: quā italia aquisoliū uocat. Croco-
 dilon chamæleontis hārbæ nigra figuram habet: radice longa: æqualiter crassa: odoris as-
 perti. Nascitur in sabuletis. Pota sanguinem per nares pellit copiosum crassumq;. Atq; ita
 lyenem consumere dicitur. Cynosorchii uel cyno sarcimā aliqui orchin uocant: foliis olæ
 mollibus: ternis: paruisq; semipedis longitudinis inter stratis: radice bulbosa: oblonga: du-
 plici ordine superiore quæ durior est: & inferiore quæ mollior. Eduntur ut bulbi cocti in
 uineis forte inuenti. Ex iis radicibus si maiore edant uiri mares generari dicuntur. Simi-
 litem femine alterum sexum. In thessalia molliorem in lacte caprino uini bibunt ad sti-
 mulandos coitus: duriores uero ad inhibēdos. Aduersatur alter alteri. Chrysolachanum
 in pineto lactuce simile nascitur. Sanat neruos incisos si confestim imponatur. Et alibi ge-
 nus chrysolachani tradit flore aureo: foliis oletis. Coctum est ut olus molle. Hārbā hanc
 alligata morbū regiū habētibus: ita ut spectari ab iis possit: sanare id malū traditur. De chry-
 solachano nec satis dici scio: nec plura reperio. Nāq; & hoc uitio laborare proximi unq;
 hārbarii nostri: quod ipsis notas uelut uulgares stricim & nominibus tantum indicauit
 re: tanq; coagula terræ aluum sisti: stranguriam dissolui si bibatur ex uino & aqua. Cuculi
 folia trita cum aceto serpentium ictibus & scorpionum mederi. Quidam alio hanc no-
 mine strumum appellant: alii græce strygnon: acinos habet nigros. Ex iis cyathis succi

cum multis duobus medetur lumbis. Item capitis doloribus cum rosacco suffusus. Ipsa stru-
mis illicita sanandis: peculiaris est: amplius maxime fluminibus. Conferua appellata a con-
ferminando spongia aquarum dulcium uerius quam muscus aut herba uillosa densita-
tis atq; fistulosa. Curatur ea scio omnibus fere ossibus fractis prolapsum ex arbore
alta putatorem circumdata uniuerso corpori: quam suam inspergentibus quotiens inares-
cat: raroq; nec nisi deficientem herbam mutationis causa resolutentibus conualuisse uix
credibili celeritate. De cocco guidio & dryopteris: & dryophono: & elatine: & empe-
tro siue calcifraga: & epicafti: uel helleborine: & epimedio: & enneaphyllo: & filicepteri: &
de femore bubulo. Ca. IX

Occo gnido color cocci: magnitudo grano piperis: maior uis ardens: itaq; in pane
deuoratur ne durat cū gula transit. Huic uis præsenteanea contrahitur. Sistit aluū
Dipsacos folia habet lactuca: bullas spinosas in dorsi medio caulem duorum cubi-
torum: iisdem spinis horridum: genicula eius binis foliis amplectentibus: concauo: alarum
sinu in quo subsistit ros salus. In cacumine capitula sunt echinata spinis. Nascitur in aquos-
sis. Sanat rimas sedis. Item fistulas decocta in uino radice usq; dum sit crassitudo cære: ut
possit in fistula collitium mitti. Item uerucas omnium generum. Quidam & alarum quas
supra diximus succum illinunt iis. Dryopteris filici similis in arboribus nascitur: tenui fo-
liorum: subdulcium incisura: radice hirsuta. Vis ei caustica est. Ideo psilotrum est radix
rufa. Illinitur enim usq; dum sudores euocet. Iterumq; & tertio: ita ne sudor abluat. Dry-
phonon similis herba est: cauliculis tenuibus: cubitalibus circumdatis utring; foliis: polli-
cari amplitudine: & qualibus oxymir sine. Sed candidioribus mollioribusq; flore candido
sambuci. Edunt cauliculos decoctos. Semine uero eius pipere utitur. Elatine folia habet
causa: pusilla: pilosa rotunda: semipedalibus ramulis quinis senisue a radice statim foliosis
Nascitur in segetibus. Acerba gustu & ideo oculorum suctionibus efficax. foliis cum po-
lenta tritis & impositis: subdito lintolo. Eadem cum lini semine cocta forbiticinis usu a di-
senteria liberat. Empetron quā nostri calcifragam uocant: nascitur in montibus maritimis
fere in saxo quod propius mari fuerit. Salua est: pota: bilem trahit ac pituitas: quo longi-
us magisq; teritur: maris sentitur. Trahit aquam. Sumitur autem in iure aliquo aut in
hydromelite. Veritate uires perdit. Recens urinas cit decoctum in aqua: uel tritum cal-
culos frangit. Qui fidem profluo huic quæcunt: affirmant lapillos qui sufferuefiunt una
rumpit. Epicaftis ab aliis helleborine uocatur: parua herba: exigui foliis iocineris uicis uti-
lissima: & contra uenena pota. Epimedium caulis est non magnum hedere foliis denis atq;
duodenis: nunq; florens: radice tenui nigra graui odore. Nascitur in humidis: & huic spif-
sandi refrigerandiq; natura. Foeminis cauenda. Folia in uino trita uirginum mammas co-
hibent. Enneaphyllon longa folia non habet causticæ naturæ. Imponitur lana circumdata:
ne urat latus: continuo enim pastulas excitat: lumborum doloribus & coxendicū utilissi-
mum. Filicis duo genera nec florem habent: nec semen. Pterin græci uocant: alii blacknon
cuius ex una radice q; plures exeunt filices: bina etiā cubita excedentes longitudine: nō gra-
ues odore. Hanc marē existimant. Alterū genus thelipterin græci uocant: alii nympheopte-
rin. Est autē singularis atq; nō fruticosa breuior molliorq; & dēior foliis ad radicē canicu-
lata. Vtriusq; radice sues pinguescūt. Folia utriusq; lateribus pinnata: unde nomē græci im-
posuere. Radices utriusq; loge in obliquū: nigra: præcipue cū inaruerē. Siccari autē eas sole
oportet. Nascitur ubiq; sed maxime frigido solo. Effodi debet uergilis occidētib;. Vfus
radicis in trimatu tm̄: neq; ante neq; postea. Pellūt interaneorū aīalia. Ex iis tineas cū mel-
le. Cætera ex uino dulci triduo potæ. Vltraq; stomacho inutilissima. Aluum soluit primo
bilem trahens: mox aquam. Melius tineas cum scamonii pari pondere. Radix eius duo-
rum obolorum pondere ex aqua post unius diei abstinentiam bibitur: melle prægustato
contra reumatismos. Neutea danda foeminis: quoniam grauidis abortum: cæteris sterilita-
tem facit. Farina earum ulceribus tetrīs inspergitur. lumentorum quoq; ceruicibus. Folia
cimicen necat. Serpētē nō recipiunt. Ideo susterni utile est in locis suspectis. Asæ etiam fu-
gant nido. re. Fecere medici huius quoq; herbe discrimen. Optima maponica est. Secun-
da cassiopica. Femur bubulum appellatur herba neruis & ipsa utilis: recens in aceto ac tri-
ta sale. Galapsis: aut ut alii galaobolon: uel galion. Caulem & folia habet urticæ leuior-
a: & quæ graue odore trita reddant. Flore purpureo. Nascitur circa sepes ac semitas ubi-

LIBER.

que. Folia caulesque durities & carcinomata sanant ex aceto trita & imposita. Item strumas panos & parotidas discutiunt. Ex usu est & decocto succo fouere. Putrescentia quoque & gangrenas sanat cum sale. Glauis antiquitus & galaton uocabatur cythilo & lenticulae foliis similis auersa candidiora. Rami in uerram serpunt quini seniae admodum tenues ab radice. Flosculi purpurei exeunt. Inuenitur iuxta mare. Coquitur in sorbitione similagine ad excitandum ubertatem lactis eamque qui hauserint balneis uti conuenit.

De glaucio: & glycyfide: & glaphalio siue chamezele: & galedrago: & holco: & hyofiris & holosteio: & hypopesto.

Laucion in syria parthia nascitur humilis herba densis foliis fere papaueris: minoribus tamen: sordidioribusque: odoris tetri: gustus amari cum astringente. Granum habet crocei coloris. Hoc in olla fictili luto circumlitum in clibanis calefaciunt: deinde exempto succo exprimunt eiusdem nominis. Vfus est & succi & foliorum si terantur aduersus epiphoras: quae uniuersae uno impetu cadunt. Hinc temperatur collyrium: quod medici diaglaucion uocant. Lactis quoque ubertas intermissa restituit. Sumitur eius rei causa ex aqua. Glycyfide: qua aliqui peoniam aut pentorobon uocant: caulcm habet duum cubitorum: comitantibus duobus aut tribus subrutilum cule lauri folia qualia issatis pinguiora rotundioraque & minora. Semen in siliquis aliud grano rubente: aliud nigro. Duo autem genera sunt. Foemina existimatur cuius radicibus ceu balani longiores circiter octo aut sex inhaerent. Mas plures habet: quoniam non uno radice nixus est: palmi altitudine: candidaque. Ea gustu astringit. Foemine folia myrram redolent & densiora sunt. Nascuntur in siluis. Tradunt noctu effodiendas: quoniam pico martio impetum in oculos faciente in terdium periculosum sit. Radix uero cum effodiatur: periculum esse ne sedes procidant. Magna id uanitate ad ostentationem rei fictum arbitror. Vfus in iis diuersus. Rubra enim grana rubentis menses sistunt quindecim fere pota in uino nigro. Nigra grana uuluis medentur ex passis: aut uino totidem pota. Radix omnes uentris dolores sedat in uino: alui quoque purgat. Sanat opisthoronum: morbum: regionem renes: uescicam. Matricem autem & stomachum decocta in uino: aluiumque sistit. Estur etiam contra malum mentis: sed in medendo. iiii. drachme satis sunt. Grana nigra auxiliatur & suppressionibus nocturnis in uino pota quo dictum est numero. Stomacho uero & rosionibus & esse ea & illinire prodest. Suppurationes quoque discutiuntur. Recentes nigro semine ueteres rubro. Verumque auxiliatur a serpente percussis. Et pueris contra calculos incipiente stranguria. Glaphalium alii chamezeleon uocant: cuius foliis albis mollibusque pro lomento utuntur. Sane & similia sunt. Datur in uino austero ad dysenteriam: uentris solutiones. Mensesque mulierum sistit. Infunditur autem tenasmo. Illinitur & putrescentibus ulcerum. Galedragon uocant Xenocrates leuacantho similem palustrem & spinosam. caule ferulaceo alto: cui summo capite inhaereat simile ouo. In hoc excrescente aetate uermiculos nasci tradunt quos pyxide conditos ad alligari cum pane brachio ad eam partem qua dens doleat: mireque illico dolorem tolli. Valere non diutius anno & ita si terram non attigerit. Holcus in faxis nascitur siccia. Aristas habet in cacumine tenues culmo quale hordeum restibile. Haec circa caput adalligata: uel circa lacertum educit e corpore aristas. Hanc quidam ob id aristidam uocant. Hyofiris in tubo similis: sed minor & tactu asperior. Vulneribus costusa praecclare medetur. Holosteion sine duritia herba ex aduerso appellata a graecis: sicut fel dulce: tenuis usque ad capilamenti speciem longitudine quattuor digytorum ceu gramé foliis angustis gustu. Nascitur in collibus terrenis. Vfus eius ad conuulsa rupta in uino pota. Vulnera quoque conglutinat. Nam & carnes concoquuntur addita. Hypopeston nascitur in spinis ex quibus fiunt enae fulloniae: sine cauliculo: sine flore: capitulis tantum manibus & foliis paruis: multis herbaei coloris: radículas habens albas: molles. Succus earum exprimitur aetate ad soluendam aluium tribus obolis: maxime in comitialibus morbis & tremulis. hydropicis. Contra uertigines: ortopnoeas: palyses incipientes.

De hypoglossa: & hypoco: idae: hyfophyro: lathyri: leontopetalo: lirapso: litospermo: lapide uulgari: de limeo leuco.

Ypolossa folia habet figura siluestris miri concava spinosa & in iis ceu linguas folio paruo exeunte de foliis. Capitis dolorem corona ex iis imposita minuit. Hypocoon in segetibus nascitur: foliis rubeis. Natura eius eadem quae papaueris succo.

Idea hærbæ folia sunt quæ oxymirisinæ adhaerentis uelut pampini in quibus flos. Aluum mensq; & omnem abundantiam sanguinis sistit. Spissandi cohibendiq; naturam habet. Isophillon uocant aliqui phasellion: quoniam folium quod est aniso simili in pampinos torquatur. Capitula sunt in summo capite tenuia: lenia seminis melanchii. Cõtra tussim & cætera pectoris uitia ex melle & aqua mulsa. Item iocineri utilissima. Lathyrus folia habet multa: lactuca similia tenuiora germina multa: in quibus semen tuniculis continetur: ut caparis: quæ cum inaruerit eximuntur grana. piperis magnitudine: cãdida: dulcia: facilia purgati. Hæc in cœna in aqua pura aut mulsa pota hydropicos sanant. Trahunt & bile. Qui uehementius purgari uolunt: cum folliculis ipsis sumunt eam: stomachum ledunt. Itaq; inuentum est ut cum pisce aut iure gallinacei fumerentur. Leontopetalon alii rhopadion uocant folio brassicæ: caule semipedali: leni. Cuius semē in cacumine in siliquis ciceris modo. Radix rapæ similis: grandis nigra. Nascitur in aruis. Radix aduersatur omnium serpentium generibus ex uino pota: nec alia res celerius proficit. Datur & ischiadicis. Lycapnos longioribus q̃ lactuca est foliis: crassioribusq;. Caule longo hirsutis: adnatis multis capitulis: flore paruo: purpureo. Nascitur in campestribus. Illinitur cum farina hordeacea igni sacro. Sudorem in febribus mouet succo aquæ calidæ admixto. Inter omnes hærbas litospermum nihil est mirabilius. Alii quidem hexonycon uocant: alii diospyron: alii heraclion. Hærbæ quincuncialis fere: foliis duplo maioribus quam rutæ: ramulis furculosis crassitudine iunci. Gerit iuxta folia singulas ueluti barbulas: & earum in cacuminibus lapillos candore & rotunditate margaritarum magnitudine ciceris. Duricia uero lapidea. Ipsa qua pediculis adhæreant cauernulas habent & intus semē. Nascitur in italia: sed laudatissimum in creta. Nec quicq; inter hærbas maiore quidem miraculo aspexi. Tantus est decor uelut aurificum arte alterius inter folia candicantibus margaritis tam exquisita difficultas lapidis ex hærbæ nascentis. Tacere atq; humi serpere auctores tradunt. Ego uulsum non hærentem uidi. Iis lapillis drachmæ pondere potis in uino albo calculos frangi: pellicq; constat: & straguriam discuti. Neq; in alia hærbæ fides est. Vsus statim ad quacuncq; medicinam natæ. Sic est: autem eius species ut etiam sine auctore uisa statim nosci possit. Lapis uulgaris iuxta flumina fert muscum siccum canum. Hic fricatur altero lapide addita hominis saliuæ. Illo lapide tangitur in petigo. Qui tangit dicit. Pheugete cantarides lycos agrios hymas dioci. Limeu hærbæ appellatur a gallis: qua sagittas in uentru tingunt medicamento quod uenenum ceruarium uocant. Ex hac in tres modios salinatu additur tantu quantum in una sagitta addi solet. Ita ossa dimittitur in boũ faucibus in morbis. Alligati postea ad præsepia oportet donec purgentur. Insanire enim solent. Si sudor insequitur aqua frigida perfundi. Leuce mercurialis similis nomen ex causa accepit per medium folium candida linea transcurrente. Quare me soleucon quidam uocant. Succus eius fistulas sanat. Ipsa contrita carcinomata. Fortassis eadem sit quæ leucas appellatur. Contra omnia marina uenena efficax. Speciem eius auctores non tradunt: nec aliud quã siue stem latiores foliis esse: efficaciorẽ hanc semine aciore. Lecographis qualis esset scriptum non reperi. Quod & magis miror: quoniam utilis prodicitur sanguinem excreantibus tribus obolis cum croco. Item celiacis trita ex aqua & apposita. Profluuio fœminarum. Oculorum quoq; meditamentis. & explendis ulceribus quæ fiunt in teneris partibus corporis.

De medio: & myosota: & myagro: & natrice: & orhone: & onosma: & onopordo: & oxiri: & oxye: & batrachio: & poligono: & leucanthemo: & plytema: & phyllo: & phellandrio: & phuleri: & polyrrhizo: & proserpinaca: & de rhecoma de resaca & stoechade.

Ca.

XII.

Edio folia habet iridis satiuæ: caulem tripedale: & in eo florem grandẽ purpureum rotundum semine minuto: radicẽ semipedalem. In saxi opacis nascitur. Radix drachmis.ii. cum melle menses fœminarũ sistit eligmate per aliquot dies sumpto. Semen quoq; in uino tritum contra abudantiã fœminarũ datur. Myosota siue myosotis leuis hærbæ: caulibus pluribus ab una radice aliquatenus rubentibus concauis ab imo: foliis angustis oblongis: dorso acuto nigris per interualla assidue geminantis & tenuibus cauliculis ex taleis pidentibus: flore: cæruleo. Radix digyrali crassitudine multis capillamentis fibrata. Vis ei styptica & exulceratrix: idq; egilopas sanat. Tradit ægyptii menses quẽ thiatĩ uocant: die. xxvii. fere in augusto mense incurrẽte: sigs huius hærbæ succo inungatur mane priusq;

LIBER.

loquatur non lipitutum eo anno. Myagros herba ferulacea est foliis similis rubiae tripe/
danea. Semē oleosum: quod & fit ex eo. Medetur oris ulceribus perunctis hoc succo. herba
quae uocatur migina tribus foliis longis intubaceis: illita cicatrices ad colorem reducit.
Natrix uocatur herba cuius radix euulsa uirus hirci redolet. Hac in piceno a foeminis abi/
gunt: quos mira persuasione fatuos uocant. Ergo species lymphantium hoc modo animo/
rum esse credimus: qui tali medicamento iuuentur. Odontides inter foeni genera est cau/
liculis densis ab eadem radice geniculatis triagulis nigris geniculis. Folia parua habet lo/
giora tamen quam Polygnum. Semen in albis hordeon simile florem purpureū: pusillum.
Nascitur in partis. Decoctum cauliculorum eius in uino austero quantum manus capiat: den/
tium dolori medetur: ita ut cōtineatur ore. Othone in syria nascitur: similis erucæ perfora/
tis crebro foliis flore croci quare quidam anemones uocauerunt. Succus eius oculorū me/
dicamentis conuenit. Mordet enim leuiter & calfacit astringitque siccando. Purgat cicatri/
ces & nubeculas: & quicquid obstat. Quidam tradunt lauari: atque ita siccata digeri in pa/
stillos. Onosma longa folia habet fere ad tres digytos in terra iacentia tria ad similitudinē
anchusae incisa sine caule: sine flore: sine semine. Pragnans si edat eam aut supra gradia/
tur: hbertum facere dicitur. Onopordon si comederint asini: crepitus reddere dicuntur.
Trahit urinas & mēses. Aluum sistit. Suppurationes & collectiones discurit. Ostitis ramu/
los fert nigros tenues lentos & in iis folia nigra ceu lini. Semenque in ramulis nigrū initio:
dein colore mutato rubescēs. Smegmata mulieribus faciūt ex iis. Radicū decoctū potum
sanat arcuatos. Eadē priusq̃ mature scat semen: cōcise & sole siccata aluū sistunt: post ma/
turitatem uero collecta & in sorbitione decocta reumatismis uentris medentur & per se
tritæ ex aqua caelesti bibuntur. Oxis folia terna habet. Datur ad stomachū diissolutū. Edūt
& qui euterocelon habent. Polyanthemum: quā quidam batrachion appellant: caustica uī
exulcerat cicatrices: & ad colorem reducit. Eademque uirilignes concorporat. Polygonum
græci uocat quānos sanguinariā: non attollitur a terra foliis rutæ similis graminis. Succus
eius infusus naribus suppressis sanguinē: & potus cū uino cuiuslibet partis profluuiū ex/
creationesque cruentas inhibet. Qui plura genera polygoni faciunt: hac marē intelligi uo/
lunt: appellarique a multitudine seminis aut dēscitate fruticis calligonō: alii polygonō a fre/
quentia geniculorum: alii halmada: alii carninothron: alii dema: multi myrtopetalon. Nec
non inueniuntur qui hac faminā esse dicant. Marē aut maiore minusq̃ nigrā & geniculis
densiore: semine sub oibus foliis turgescētē. Quocūq̃ hac modo se habeant: uis earum
est spissare: ac refrigerare. Semine aluum soluunt largius sumpto. Urinā cient. Rheumatismos
cohibēt. Qui si nō fuere: nō prosunt. Stomachi feruori folia imponūt. Vesicæ dolori
illinūtur: & ignib⁹ sacris. Succus & auribus purulētis instillat: & oculorū dolori per se. Da/
bat & in febribus ante accessiōes duobus cyathis in tertianis quaternisue p̃cipuæ. Itē cho/
lericis: dysentericis: & in solutione stomachi. Tertiū genus oreon uocat in mōtib⁹ nascēs:
arundini teneræ simile: uno caule: densis geniculis: & in se fractis. Foliis autē picæ: radice
superuacua inefficacius quā superiora: peculiare ischiadicis. Quartū genus siluestre ap/
pellatur pene ardoris frutice radice lignosa stipe cedri rubricundo. Ramis spatii binū pal/
morū nigris geniculorū ternis quaternisq̃ articulis. Huic quoq̃ spissadi natura. Sapor ma/
li cotonei. Decoquitur in aqua ad tertias: aut aridi farina inspergitur: & oris ulceribus: &
attritis partibus. Propter gingiuarū uero uitia ipsa cōmanducatur. Nomas sistit: omniaq̃
quæ serpunt aut difficilē cicatricem habent. Priuatim uero sanat a niue facta ulcera. Her/
barii & ad anginas utuntur illa. Et in capitis dolore coronā ex ea imponunt. Et cōtra epi/
phoras collo circumdant. Intertianis quidē sinistra manu euulsam adalligant: adeo contra
profluua sanguinis. Nec ullā magis aridā quā polygonū seruant. panerationi aliqui scillā
pusillā appellare malunt: foliis albi lilii longioribus crassioribusq̃. Radice bulbi magni co/
lore ruffo. Aluum soluit succo cum farina erui sumpto. Vlcerā purgat. Hydropicis imple/
tisq̃ cum melle datur. Alii decoquunt eā donec aqua dulcis fiat. Eaq̃ effusa radicē tēren/
tes digerūt in pastillos solesiccatos: & postea utūtur ad capitis ulcera: & cetera quæ reput/
ganda sunt. Itē ad tussim quantum tribus digytis apprehēderint: in uino dantes. Et ad lateris
dolores aut peripneumonici eligina dantes. Propter ischiada in uino bibendum. Et pro/
pter tormina mensesq̃ ciendos. Peplos: quam aliqui sychen: alii meconion aphrodes uocat
ex nna radice tenuit fructificat: foliis rute paulo latiorib⁹ semine sub foliis rotūdo minus

candido quā papaueris. Inter uites fere colligitur messibus. Siccaturq; cū fructu suo sub
iectis aquis: in quas excidant. Hoc potio alius soluitur. Bilis ac pituita detrahatur. Media
potio est acceptabuli mensura in aqua melle hēminis tribus & cibus inspergitur obsoniis
q; ad moliendam aluum. Peryclimenos fruticat in pfa ex interuallo duo folia habens sub
candida mollia. In cacumine autem semen inter folia durū & quod difficile uellatur. Nasci
tur in aruis ac sepibus conuoluens se amniculis quibuscūq;. Semen eius in umbra siccatur
tunditur: & in pastillos digeritur. Si resoluti dantur in uini albi cyathis tribus tricenis die
bus ad lyenem: cū p̄ urina cruenta aut per aluū absūmit quod intelligitur a decimo sta
tim die. Vrinam cient & folia decocta. Aquā & ortopnoicis profunt. Partum quoq; adiu
uant: secundas p̄ pellunt pota simili modo. Pelecium in segetibus diximus nasci fructico
sam: cauliculis foliis ciceris. Semen in siliquis fert corniculorū modo adiunctis ternis qua
ternisq;: quā legit nouimus amarum stomacho utilem. Additur in antidotis. Polygala pal
mai altitudine petit: in caule summo foliis: lenticule gustu astricto: quā pota lacti abundā
tiam facit. Ponticris aut ut alii uocant paroenion uel neuras large fruticat: spinis retorida
lanugine spissis: foliis paruis: rotundis: ramulis: longis: mollibus: lentis tenuibus: flore: lon
go: herbacei coloris: seminis nulli usus: sed gustu acuto & odorato. Inuenitur in aquosis
collibus. Radices habet duas aut tres binum cubitorū in altitudine neruosa candidas fir
mas. Circumfoditur autūno & præciso frutice. Dat succum gūmi similem. Radix mira uul
neribus sanandis traditur: præcipueq; neruis uel præcisis illita. Decoctum quoq; eius cum
melle potum dissolutiones neruorum & infirmitates & incisuras iuuat. Phalangites a qui
busdam phalangion uocatur: ab aliis leucathemon: uel ut in quibusdā exemplaribus inue
nio leucacatha. Ramuli sunt ei nunq; pauciores duobus in diuersa tendentes. Flos candidus
lilio rubro similis: semine nigro: lato ad lenticulā dimidiē figuram multo tenuiore: radice
herbacei coloris. Huius folio uel flore uel semine auxiliatur contra scorpionum phalan
giorum p̄ & serpentium ictus. Item contra tormina. Plytema qualis sit describere superua
cuū habeo: cum sit usus eius tantū ad amatoria. Phylon a græcis uocatur herba in saxosis
montibus femina magis herbacei coloris caule tenui: radice parua: semine rotundo: papa
ueri simili. Hæc sui sexus facit partus. Mares autē semine tantum differunt: quod est in
cipiente oliua. Verumq; bibitur in uino. Phellandrium nascitur in palustribus: folio apii. Bi
bitur semen eius propter calculos & uescicā in cōmoda. Phaleris thyrsus habet longum te
nuem ceu calamum in summo flore inclinatum. Semē simile sesamæ. Et hoc calculos fran
git potum ex uino uel aceto uel cū melle & lacte. Item etiam uitia uescicæ sanat. Polyrhia
zon folia habet myrti: radices multa. Hæc usæ dantur in uino contra serpētes. Profunt &
quadrupedibus. Proserpinacha herba uulgaris est eximit aduersus scorpiones remediū. Ea
dē cōtrita addita muria & oleo anginā eximie curari tradūt. Præterea in quālibet lassitu
ne recreari defessos: etiam cum obmutuerint: si subiiciatur linguæ. Si deuoretur. uomitio
nem sequi salutarē. Rhecoma affertur ex iis quæ supra potum sunt regionibus. Radix co
sto nigro similis minor & ruffior paulo sine odore: calfaciens gustu & astringens. Eadē tri
ta uini colorem reddit ad crocum inclinantē. Illita collectiones inflammationesq; sedat. Vul
nera sanat. Epiphoras oculorum sedat ex passo illita. Insignita cum melle. Et alia liuentia
ex aceto. Farina eius inspergitur contra cacoethe & sanguinem reicientes drachmæ pon
dere in aqua. Dysentericis etiam & cœliacis si febris careant in uino. Sin aliter ex aqua. Fa
cilius teritur nocte antecedente madefacta. Datur & decoctum eius bibendum duplici mē
sura ad rupta conuulsa: contusis ex sublimi deuolutis. Si pectoris sint dolores additur pi
peris aliquid & myrthe. Si dissolutio stomachi ex frigida aqua dimittit: siue intus siue ex
tra purulentis excretionibus. Item epaticis: splenericis: schiadicis ad renum uitia: suspiria
ortopneas. Artericæ scabrias sanat ex passo tribus obolis potis trita: aut decoctum eius. Li
chenas quoq; ex aceto imposita purgat. Bibitur cōtra inflationes: & perfricationes: febres
frigidas: singultus tormina: asperitates: capitis grauitates: melancholicas uertigines: lassit
udine: dolores & conuulsione. Circa Ariminum nota est herba: quam resedaui uocant.
Discutit collectiones inflammationesq; omnes. Qui curant ea: addunt hæc uerba. Reseda
morbos reseda: scisne scisne quis pullos egerit: radices: nec caput nec pedes habeant. Hæc
ter dicūt: rotiesq; despuūt. Stoechas in insulis tantū eiusdē nois gignit odorata herba: co
ma hyssopi: amara gustu. Menfes cit potu: pectoris dolores leuat. Antidotis quoq; miscet.

LIBER.

De solano: & smirno: & thelephio: & trichomane: & thalietro & thlaspe: & tragonia: & tragoni: & trago: & tragologo: & spodile. Et quod quidam morbi quibuldam non sunt gentibus.

Ca.

XIII.

Olanum graeci strichnon uocant: ut tradit Cornelius Celsus. Huic uis reprimendi refrigerandique: smyrnion caulem habet apii: folia latiora: & maxime circa stolones multos: quorum alinu exiliunt pingui ad terram infra: odore medico cum quidam acrimonia iucundo colore: in luteum languescere: a capitibus caulium orbiculato ut apii semine rotundo: nigro qui arefcit incipiente aestate: radix quoque odorata gustu acrimonia det: succosa: mollis: Cortex eius foris niger: intus pallidus. Odor mirrhæ habet qualitatem unde & nomen. Nascitur & in saxosis collibus in terrenis. Vfus eius exalfacere: extenuare Vrinam & menses ciunt folia & radix. Aluum semen sistit: Radix collectiones & suppurationesque non ueteres. Item duritias discutit illita. Prodest & contra phalangia ac serpentes admixto chancro aut polline: aut mylissophyllo in uino pota: sed particulatim: quoniam uersa uomitione mouet. Qua de causa aliqui cum ruta datur. Medetur tussi & ortopnoeæ semen uel radix. Item thoracis aut lyenis & renum & uesicæ uitis. Radix autem ruptis co- uulsis. Partus quoque adiuuat: & secundas pellit. Datur ischiadicis cum cretaneo in uino sudores ciat & ructus. Ideo inflationem stomachi discutit. Vulnere ad cicatricem perducit. Ex primitur succus radices utilis & foeminis: & thoracis: præcordiorumque desideris. Calfacit enim: & concoquit & purgat. Semen peculiariter hydropicis datur potu: quibus & succus illinitur & malagmate cortice arido. Et ad obsonia utuntur cum mulso & oleo & garo maxime in elixis carnibus simul. Concoctiones facit. Sapore simillima piperi. Eadem in dolore stomacho efficax. Telephion portulacæ similis & caule & foliis. Rami a radice serpenti: octonig fructificant: foliis crassis carnosiss. Nascitur is cultis & maxime inter uites. Illinitur lentigini: & cum inaruit: teritur. Illinitur & uirilgini: ternis fere mensibus senis horis noctis aut diei: postea fariua hodeacea illiuitur. Medetur: & uulneribus & fistulis. Trichomanes adianto similis est exilius modo nigriusque foliis lenticulæ densis: maris aduersis inter se. Decoctum eius strangurias sanat in uino albo potu addito cymino rustico. Succus cohibet capillos defluentes: aut si effluerint. Alopeciaque densat tritum & in oleo illitum. Sternutamenta quoque gustu mouet. Thalietrum folia coriandri habet pinguiora paulo: caulem purpureum. Nascitur ubique: præcipue in capestribus. Medentur ulceribus folia cum melle Thlaspe duum generum est angustis foliis digyali longitudine & latitudine in terram uersis: in cacumine diuisis: cauliculo semipedali: non sine ramis peltarum specie semine incluso lenticulæ effigie: nisi quod infingitur: unde nomen. Flos albicat. Nascitur in semetis & sepiibus. Semen asperi gustu. Bilem & pituitam utrumque extrahit. Modus sumendi acerabuli mensura. Prodest & ischiadicis infusum: & donec sanguinem trahat. Menses quoque cit: sed partus necat. Alterum thlaspen aliqui per sinocapa uocant latis foliis: radicibus magis. Et ipsum utile ischiadicorum infusioni. Prodest & inguinibus utrumque. Præcipitur ut qui colligit dicat sumere se contra inguina & contra omnes collectiones & contra uulnera: unaque manu tollat. Tragonia herba qualis sit non tradit. Credo & falsum esse permixtum. Democriti. Potestotum enim est adalligata triduo asumere lyenes. Tragonis: siue tragon nascitur in cretæ in insula in maritimis: iunipero similis & semine & folio & ramis. Succus eius lacteus in gummi spissatus uel semen impositione spicula e corpore eicit tunditur recens: & cum uino illinitur aut sicca farina cum melle. Eadem lactis abundantiam facit: mamillas unice medetur. Est & alia herba tragos quam aliqui scorpion uocant. semipede alta fruticosa: foliis pusillis racemis rubentibus grano tritici acuto acumine: & ipsa in maritimis nascens. Huius ramorum. x. aut. xii. cacumina trita ex uino pota cæliacis: dysentericis: sanguinem excreantibus mensiumque abundantiam auxiliantur. Est & tragologon: quem alii comen uocant. Caulem habet paruum: foliis croci. radice longa: dulci: super caulem calice lato: nigro. Nascit in asperis sine usu. Et de herbis quidem memoria digna hæcenus accipimus: aut cõperimus. In fine earum admonere non ab re iudicamus: aliis alias uitium ætates esse. Longissimo tempore durat elaterium: ut diximus. Chameleon nigre. xl. annis. Centaurium non ultra duo decim. Peucedanum & aristolochia ac uitis siluestris anno in umbra seruatur. Et animalium quidem cæterorum nullum aliud radices a nobis dictas attingit: excepta spondile: quæ omnes persequitur. Genus id serpentis est. Ne illud quidem dubitatum omnium radicum.

uim effectusque minui: si fructus prius maturescant. Item seminum ante radice propter succum incisa. Resoluitur autem omnium vis consuetudine. Et desinunt prodesse cum opus est: que quotidie in usu fuere: & que nocere. Omnes uero herbarum uehementiores effectum uiri- bus sunt in frigidis locis & in aquilonis. Item siccis. Sunt & gentium differentiae non me- diocres. Sicut accepimus de cineis lombricisque inesse aegypti arabiae syriae ciliciae populis. E- diuerso graeciae phrygiae omnino non nasci. Minus id mirum quam in confinio atticae hoc- tiacae thabani innascuntur: cum absint atheniensibus. Quae contemplatio auferit nos ad ip- sorum animalium naturas. Ingentiaque iis uel certiores morborum omnium medicinas rur- sus. Enim uero uerum omnium parens nullum animal ad hoc tantum ut pasceretur: aut alia- tiaret: nasci uoluit. Quin artes salubres inseruit & uisceribus. Quippe cum surdis etiam rebus inseruit. Tum uero illa animae auxilia praestantissimae ex anima alia esse uoluit con- templatione ante cuncta mirabili.

CAII PLINII SECVNDI NATVRAE LIBER. XXVIII.

PROEPIVM.

De medicinis ex animalibus.

Ca.

I.

ICTEA erant omnium rerum naturae inter caelum ac terram nascentium restabantque quae ex ipsa tellure fodiuntur: si non herbarum ac fruticum tractata remedia auferrent transuersos ex ipsis animalibus quae sanantur reperta maiore medicina. Qui ergo diximus herbas & florum imagines: ac plerumque inuentu rara ac difficilia: iidem tacebimus: quid in ipso homine prodest homini? ceteraque genera remediorum inter nos uiuentia: cum praesertim nisi carenti doloribus morbisque uita ipsa poena fiat. Minime uero quin omnem infirmum operam licet fastidii periculum urgeat quando ita decretum est minorem gratiae quam utilitatem uide respectum habere. Quinimo externa quoque & barba- ros etiam ritus indagabimus. Fides tantum auctores appellet. Quamquam & ipsi consensu pro- prii iudicii ita eligere laborauimus: potiusque curae rerum: quam copiae institimus. Illud ad- monuisse perquam necessarium est: dictas iam a nobis naturas animalium: & quae cuiusque essent inuenta. Neque enim minus profuere medicinas reperiendo: quam profunt praebendo. Nunc quae in ipsis auxiliantur indicari: neque illic in totum omittenda. Itaque haec esse quaedam alia: illis tamen connexa. Incipimus autem ab homine: ipsum sibi exquirentes: immensa sta- tim difficultate obuia. Sanguinem namque gladiatorum bibunt: ut bibentibus populis pro- cul sint comitiales morbi. Quod spectare facientes eadem harena feras quoque horror est. At hercule illi ex homine ipso sorbere efficacissimum putant calidum: spirantemque: & una ip- sam animam ex osculo uulnerum cum plagis: hoc. Omnium ferarum quidem animo ferio- re fas sit dixisse humano. Alii medullas crurum quaerunt & crebrum infantium. Nec pauci apud graecos singulorum uiscerum membrorumque etiam sapores dixere. Omnia persecu- ti usque ad resegmina unguium. Qualis uero sanitas uideri possit fera ex homine fieri. Qui morbo dignum non ipsa medicinae gratia. Egregia hercle frustratione si non prodest. Aspicit humana extra nefas habetur: quatenus magis mandis? Quis ista inuenit ostenta? Tecum enim res erit euefor iuris humani: monstrorumque artifex: qui primus ea condidisti. Fecisti ere- do ne uita tui obliuisceretur. Quis inuenit singula membra humana mandere. Qua con- iectura inductus. Quam potest medicina ista originem habuisse. Quis ueneficia inno- centiora efficit quam remedia. Esto barbari externique ritus inuenerint. Etiam uel graeci suas fecere has artes. Democriti estat commendationes ad alia noxii hominis & ex capite ossa plus pro- desse: ad alia amici & hospitis. Iam uero ui interempti dente gingiuas in dolore scarificari Apollonius efficacissimum scripsit. Miletus oculorum suffusiones felle hominis sanari. Artemon caluaria interfecti: igneque cremati propiauit aquam in fonte noctu comitibus morbis. Ex eadem suspensio interempti catapotia fecit contra canis rabidi morsus Antheus. Atque etiam quadrupedes homines sanauere: contra inflationes bouum perforatis cornibus inferentes ossa humana. Vbi homo occisus esset aut crematus siliginem quae pernoctasset suum morbis dando. Procul a nobis nostrisque litteris absint ista. Nos auxilia dicimus non

A

LIBER.

piacosa. Sicubi factis puerperum usus mederi poterit: sicubi salua tactus ue corporis cæte
 rap sumilia. Viram quidem non adeo extendendam censemus: ut quoquomodo per trahē
 da sit. Quisquis es talis æquæ moriere etiā cum obscūs uixeris: aut nefandus. Qua prop/
 ter hoc primū quisq; i remediis animi sui habeat: ex oībus bōis quæ homini tribuit natu/
 ra: nullū melius cē tēpestiua morte. In eaq; id optimū qd illam sibi quisq; p̄stare poterit.

An sit i medendo aliqua uis uerborum & sanari & depelli.

Ca

II.

X homine remediorum primum maximæ quæstionis: & semper incertæ est: ualent
 ne aliquid uerba incantamenta carminū. Quod si uerum est homini acceptum fieri
 oportere conueniet: sed uirum sapientissimi cuiusq; respuit fides. In uniuersū ue
 ro omnibus horis hominis credit uita: nec sentit. Quippe uictimas cædi sine præcatione nō
 uidetur referre: nec deos rite consuli. Præterea alia sunt uerba impetrantis: alia depulsoria
 alia cōmentationis. Vidimusq; certis præcationibus obsecrasse summos magistratus. Et ne
 quid uerborum præteratur aut præposterum dicatur: descripto præire aliquem. Rufusq;
 aliam custodem dari qui attendat: alium uero præponi qui faueri linguis iubeat. Tibicinē
 canere: ne quid aliud exaudiat. Vtraq; memoria insigni: quotiens ipsæ diræ obstreptentes
 nocuerint: quotiens ue præcatio errauerit. Si repente extis adimi capita uel corda: aut gemi
 nari uictima stante acciderit. Duratq; immenso exemplo. Deciorum patris filiiq; quo se de
 nouere carnē. Extat Tutia uestalis incestæ præcatio: qua uis aquam tulit i cribro: anno ut
 bis. Romæ. dc. nono Boario uero in foro græcum græcamq; defossos aut aliarum gentiū
 cum quibus tum res esse: etiam nostra ætas uidit. Cuius sacri præcationem qua solet præire
 quindecim uerum collegii magister: si quis legat: profecto uim carminum fateatur. Ea om
 nia approbantibus ostingentis. xxx. annorum euentibus. Vestales nostras hodie credimus
 nondum egressa urbe mancipia fugitiua retinere in loco præcatione. Quod si semel reci
 piatur ea ratio: & deos preces aliquas exaudire: aut ulli moueri uerbis: confitendum sit de
 tota coniectatione. Pulci quidem nostri perpetuo talia prodidere. Difficilimumq; ex iis ē
 fulmina elici ut suo loco docuimus. L. Piso primo annalium auctor ē Tullum Hostilium
 regem ex Numæ libris eodem quo illum sacrificio louem cælo deuocare cōatum: quoniā
 parum rite quædam fecisset fulmine idum. Multi uero magnarum rerum fata & ostenta
 uerbis permutari. Cum enim in tarpeio fodientes delubro fundamenta caput humanum
 inuenissent: missis ob id a se legatis ethuria celeberrimis uates Olenus Calenus præcla
 rum id fortunatumq; cernens: interrogatione in suam gentem transferre: scipione prius
 determinata templi in imagine in solo ante se. Hoc ergo dicitis romani hic templum louis
 optimi maxime futurum est? Hic caput inuenimus. Constantissima annalium affirmatio
 ne transitum fuisse fatum in ethuriam: ni præmoniti a folio uatis legati romani respondis
 sent: non plane hic: sed romæ inuentum caput dicimus. Iterum id accidisse tradunt cum in
 fastigium eiusdem delubri præparatæ quadrigæ fistiles in fornace creuissent. Et iterum si
 mili modo rerentum augurium. Hæc satis sint exemplis: ut appareat ostentorum uires &
 in nostra potestate esse: ac prout quæq; accepta sunt ita ualere. In augurium certe discipli
 na constat: neq; diras aues: neq; ulla auspicia: pertinere adeo: qui quæq; rem ingrediētes ob
 seruare se ea negauerint. Quo munere diuinæ indulgentiæ maius nullum est. Quin etiam
 & legum ipsarum in. xii. tabulis uerba sunt: qui fruges excantasset. Et alibi. Quin malū car
 men incantasset. Verrius Flaccus auctores ponit: quibus credat: in oppugnationibus ante
 omnia solitum a romanis sacerdotibus euocari deum cuius in tutela id oppidum esset: pro
 mittiq; illi eundem aut ampliorem locum apud romanos cultum ue. Durat in pontificum
 disciplina id sacrum. Constatq; ideo occultatum in cuius dei tutela roma esset: ne qui ho
 stium simili modo agerent. Defigi quidem diris deprecationibus nemo non metuit. Huc
 pertinet: ut ouorum quæ exorbuerit quisq; calices cochlearumq; protinus frangi: aut eas
 dem cochlearibus perforari. Hinc Theocriti apud græcos: Catulli apud nos: proximèq;
 Virgilii incantamentorum amatoriam imitatio. Figularum opera multi rumpi credunt ta
 li modo: Non pauci etiam serpentes ipsos recantari. Et hunc unum esse ipsis in elledum
 contrahi: mailorum cantu etiam in nocturna quiete. Etiam parietes incendiorum depreca
 tionibus conscribuntur. Neq; est facile dictū: & externa uerba atq; ineffabilia derogant fi
 dem. Vadius etiam latina inopinata: & quæ ridicula uideri cogit animus semper aliquid i
 mensum expectans ac dignum deo: mouendo: immo uero quod numini imperet. Dixit

Homerus profluuium sanguinis uulnerato foemine Vlyxem inhibuisse carnis. Theophrastus ischiadicos sanari. Cato prodidit luxatis mēbris carnem auxiliari. M. Varro podagris. Cæsarem dictatorem post unum ancipitem uehicularum ferunt semper ut primum consedisset (id quod plerisque nunc facere scimus) carmine ter repetitio securitatem itinerum aucupari solitum. Licet hanc in partem singulorum quoque conscientiam coarguere. Cur enim primum anni incipientis diem latis precationibus inuicem faustum ominamus. Cur publicis iustis etiam nomina uictimas ducentium prospere legimus: Cur & fascinationibus adoratione peculiari occurrimus. Alii gratiam Nemisi inuocantes: cuius ob id romæ si mulacrum in capitolio est: quanuis latinum nomen non sit. Cur ad mentionem defunctorum testamur memoriam eorum a nobis non sollicitari: Cur impares numeros ad omnia uehementiores credimus: atque in febribus: dierum obseruatione intelligitur. Cur ad primitias pomorum hæc uetera esse dicimus: alia noua optamus: Cur sternutamentis salutamus. Quod etiam Tyberium. Cæsarem tristissimum (ut constat) hominum in uehiculo exegisse tradunt. Et aliqui nomine quoque consalutare religiosius putant. Quin & absentes tinnitu aurium præsentire sermones de se receptum est. Attalus affirmat scorpione uiso si quis dicat duo: cohiberi nec uibrare ictus. Et quoniam scorpio admonuit in africa nemo destinatus: aliquid nisi præfactus Africam. In cæteris uero gentibus deos ante obestatur ut uelint. Nā si mens assit: nullum ponere translativum uidebimur: quoniam multas etiam pollere religiones manifestum est. Alius salua post aurem dygito relata: sollicitudinem animi proptiat. Pollices cum faueamus: præmere etiam prouerbio iubemur. In adorando dextra ad osculum referimus: totumque corpus circūagimus. Quod in leuū fecisse galliæ religiosius credunt. Fulgetras adorare consensus gentium est. Incendio inter epulas nominato aqua sub mensa profundi. Abominamur recedere aliquo ab epulis: simul uerri solum. Aut bibere conuiuia mensam uel repositorium tolli inauspicatissimum indicatur. Serui Sulpitii principis uiri commendatio est: quam ob rem mensa linquenda non sit. Nondum enim plures quam conuiuæ numerabantur. Nam sternutamento reuocari ferculum mensam uel si non postea gustetur aliquid: inter dira habetur. Omnino autem esse hæc instituerunt illi: qui omnibus negotiis horisque interesse credebant deos. Et ideo placatos etiam uitis nostris reliquerunt. Quin & repente conticescere conuiuium adnotatum est: non nisi in pari presentium numero: quia in re fame labor est: ad quæcunque eorum pertinēs. Cibis etiam e manu prolapsus reddebatur. Atque per mensas utebantur manduciarum causa deflere. Et sunt contra dira auguria quid loquenti cogitanti uel id acciderit: inter execratissima. Si pontifici acciderat dicitis causa epulanti: in mensa utique id reponi adolerique ad larēpiatio est. Medicamenta prius quā adhibeantur in mensa forte deposita negantur prodesse. Ungues refecari nundinis Romanis tacenti atque ad dygito indice: multorum peccuniarum religiosum est. Capillum uero contrectari contra defluuia ac dolores capitis. xvii. luna atque xxix. Pagana lege in plerisque italix prædiis cauetur ne mulieres per itinera ambulantes torqueant fufos: aut omnino de rectoris ferat: quoniam aduersetur id omnium spei: præcipue frugum. M. Seruilius Nouianus princeps ciuitatis non pridem in meru lippitudinis prius quam eam ipsam nominaret alius uel ei prædiceret: duabus litteris græcis & chartam scriptam circūligatam lino subnectebat collo. Mutianus ter consul eadem obseruatione uiuentem muscam in linteo albo. his remediis carere ipsos luppitudine predicantes. Carmina quædam extant contra grandines. Contraque morborum genera. Contra ambusta. Quædam etiam in partus. Sed in pro doingo obstat ingens uerecundia in tanta animorum uarietate. Quia propter de his ut libitū cuique fuerit opinetur. Remedia ex homine contra magos. Ca. III.

Omnium monstificas naturas & ueneficos aspectus plenius diximus in portentis gentium: & multas animalium proprietates: quæ repeti superuacuum est. Quorundam hominum tota corpora profunt: ut ex iis familiis quæ sunt terrori serpentibus: tactu ipso leuant percussos suctu uel medico. Quorum & genere sunt psyllii maris: & qui oblongens uocantur insula cypri. Ex aqua familia legatus. Hexagon nomine a consuli bus Romæ in dolum serpentium coniectus experimenti causa circūmulcentibus linguis miraculum præbuit. Signum eius familiæ modo adhuc durat uernis temporibus odoris uirus. Atque eorum sudor quoque medebatur: non modo salua. Nam in insula nili centyrii nascentes tanto sunt crocodilis terrori: ut uocem quoque eorum fugiant. Horum omnium generum

LIBER.

in sua repugnantia interuentum quoq; mederi constat. Siccuti agguari uulnera introitu eorū qui unq; fuerit serpentū cāis ue dēte laesi. Idē gallinarū icubitus: pecorū foetus abor- tu uitiāt. Tātū remanet uirus excepto semel malo: ut ueneficio fiant uenena. Passim re- medio ē ablui prius manus eorū aquaq; illa eos qbus medearis ispergi. Rursus a scorpione aliquādo percussū nunquā postea a crabronibus: uespis: apibus ue feriunt. Minus miret hoc q; sicut: uellē a tinea nō atigi: q; fuerit i funere. Serpētes agre prāterq; leua manu extrahi.

De quibusdam sortilegis & salua hominis.

Ca. IIII.

Ythagorā inuentis nō temere fallere: impos- tiuorum nominum imparem uocaliū
P numerum clauditates: oculorum ue orbitatē: ac similis casus dextris assignate par-
tibus: parem leuis. Ferunt difficiles partus: statim solui cum quis testom in quo sit
grauida transmiserit lapide uel missili ex iis quā tria animalia singulis ictibus interfecerit.
hominē: aprum: ursā. Probabilius id facit hasta uelitaris: euulsa a corpore hominis: si terrā
nō attigerit. Eosdē enim illata effectus habet: Sic & sagittas corpore eduatas si terrā non at-
tingerint subiectas cubantibus amatorum eē. Orpheus & archelaus scribūt. Quin & comi-
tiale morbū sanari cibo e carne ferā occise eodem ferro quo homo interfectus sit. Quorū
dā partes medicāe sūt sicuti diximus de Pyrrhi regis police. Et elide solebat ostendi Pelo-
pis hasta: quā eburneam affirmabat ur. Neuos in facie tondere religiosum habet etiā nunc
multi. Ominum uero i primis ieiunam saluam cōtra serpētes prāsadio esse docuimus. Sed
& alios efficaces eius usus recognoscat uita. Ita despuimus comitiales morbos: hoc est con-
tagia regerimus. Simili modo & fascinoles repercutimus sinistra dextrāq; claudicatis
ocursu. Veniam quoq; a deis: spei alicuius audacioris petimus in sinum spuendo. Etiam eas-
dem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est: atq; effectus adiuua-
re. Incipientes furunculos ter prāsignare ieiuna salua. Nūc mirū dicemus: sed experimen-
to facile. Si quē poeniteat ictus eminus cominus ue illati: & statim expuat mediam i manu
qua percussit: leuatur illico percussus a poena. Hoc saepe delumbata quadrupede approbat
statim a tali remedio correcto animalis ingressu. Quidā uero aggrauant ictus ante conatū
simili modo salua in manu ingesta. Credamus ergo & lichenas leprasq; ieiuno illitu assi-
duo arceri. Item lippitudines matutina uelut quortidie inunctio. Carcinomata malo ter-
ra subacta. Cervicis dolorem salua ieiuni dextra manu ad dextrum poplitem relata: leua
ad sinistrū. Si quod animal aurē intrauerit: & inspuatur exire. Inter amuleta ē editā quēq;
urinae expuere. Similiter in calcamentū dextri pedis anteq; induatur. Item cū quis transeat
locum in quo aliquod periculū adierit. Martiō. Smyrneus q; de simplicibus effectibus scri-
psit rumpi scolopendras marinas spūto tradit. Item rubetas aliasq; ranas. Ophilius serpen-
tes si quis in hiatu earum: expuat. Salpator porēm sedari quocūq; membro instupente si
quis sinum expuat. Aut si superior palpebra salua tangatur. Nos sic hāc credamus rite fie-
ri. Extranei in teruentu: aut si dormiens expectetur infans a nutrice terna expui quantū re-
ligione mutat & fascias. Imperatorum quoq; nō solum infantium custos qui deus inter fa-
era romana a uestalibus colitur: & currus triumphantium. Sub his pendens defendit medi-
cus inuidia: iubetq; eosdē recipere. Similis medicina linguā ut sit exorata a tergo fortuna
gloriae carnifex. Morsus hominis inter asperrimos quoq; numeratur. Medentur sordes ex
auribus. Ac ne quis miretur etiam scorpionum ictibus serpentiumq; statim imposita. Me-
lius e percussis auribus profunt. Ita & rediuiua sanari serpentium uero ictum contusi deis
humani farina. Capillus puero qui primū decisus est podagrae impetus dicitur leuare circū
ligatus. Et intortum impubiū impositus. Virorū quoq; capillus canis morsibus medet ex
aceto. Et capitum uulneribus ex oleo aut uino. Si credimus a reuulso cruci quartanis. Co-
bustus aquae capillus carcinomati. Pueri cui primus ceciderit dens ut terram non attingat
inclusus in artillam & assidue in brachio habitus muliebriū locorū dolores prohibet. Pol-
lex in pede praeligatus proximo digyro tumores inguinū sedat. In manu dextra duo me-
diū lino leuiter colligati distillationes atq; lippitudines arcent. Quin & ictus capillus cal-
culoso alligatus qui supra pubem leuare ceteros dicitur: ac iocineris etiam dolores. Ac ce-
leritatem partus facere. Addidit Grāius efficaciorē ad hoc esse ferro exemptum. Partus
accelerat uicinos ex quo quāq; conceperit si cinctu suo soluto foetuinam cinxerit: dein sol-
uerit: adiecta precatōne se uinxisse eandē & soluturum: atq; abierit. Sanguine ipsius homi-
nis ex quacūq; parte emisso efficacissime anginam illini tradunt Orpheus & Archelaus:

Item ora comitiali morbo lapsorum exurgere enim protinus. Quidam si pollices pedū purgantur: exq̃ iis guttæ referantur in faciem. Aut si uirgo dextro pollice attingat. Hæc coniectura censentes uirgines carnes edendas. Eschinēs atheniensis excrementorū cinere anginis medebat & tōsillis: uuisq̃: & carcinomatis. Hoc medicamentū uocabant botryon. Multa genera morborum: primo coitu soluuntur: primoq̃: foeminarum mense. Aut si non id contingat: longinqua fiunt: maximeq̃: comitiales. Quin & a serpente ac scorpione percussos coitu leuari produnt. Verū foeminas uenere ea lædi. Oculorū uitia fieri negant: nec lippire eos qui cum pedes lavant aqua inde ter oculos tangant. Immatura morte raptorū manu strumas parotidas guttura tactu sanari affirmat. Quidam uero cuiusq̃: defuncti duntaxat sui sexus leua manu auersa. Et e ligno fulgure isto reiectu post terga manibus deorseri aliquid demorbari ad dentem qui doleat admoeri etiā palpebrarū remedio esse prodūt. Sunt qui præcipiant dentē suffridente hoīs sui sexus. Et eum qui caninus uocetur isepul to exemptum adaligari. Terram ex caluaria pilothrū tradunt. Hærbæ uero siqua ibi genita sit cō manducata dentes cadere. Vlcera non serpe ex osse hominis circūscripta. Alii e triabus puteri pari mensura aquas miscent: & prolubant nouo fistili. Reliquū dant in tertianis accessu febrī bibendū. Item in quartanis fragmentū clauī a cruce inuolutū lana collo subnectunt. Aut spartū e cruce liberatoq̃: cūdūt caverna quam sol non attingat. Magorum hæc commenta sunt. Ut corem qua feramenta sæpe exacuta sint: subiectam ignari cervicalibus de ueneficio deficientes euocare. Indiciū ut ipse dicat: quid sibi datum sit & ubi: & quo tempore: auctorem tamen non nominare. Flumine utiq̃ percusso circūactum in uulnus hominē loqui protinus constat. Inguinibus medentur aliqui liciū telæ detractum al ligantes nouenis septenis ue nodis ad singulos nominantes uiduam aliquam: atque ita in guina adaligantes licio. Et clauum aliud ue quod quis calcauerit: alligatum ipsos iubent gerere: ne sit dolori uulnus. Verrucas auellunt a uicesima luna in lintibus supini ipsam in tuentes ultra caput manibus porrectis: & quicquid comprehendere eo fricantes. Clauum corporis cum cadat stella siquis distingat: uel cito sanari aiūt. cardinibus hostiorū aceto affusis lutū fronti illitū capitis dolorem sedare. Item laqueū suspendiosi circūdatū temporibus. Si quid episcæ hæserit faucibus: in quam dimissis frigidam pedibus cadere. Si uero ex aliis ossibus impostis capiti ex eodem in uase ossiculis. Si panis hæreat ex eodem utranq̃: aurem addito pane. Quin & sordes hominis in magnis fecere remediis quæstuosorum gimnasia græcorum: quippe ea strigmenta molliunt: calfaciunt: discutiunt complent. sudore & oleo medicinam facientibus: V uuluis inflamatis contractisq̃: admoventur. Sic & mentes cient. Sedis inflammationes & condylomata leniunt. Item neruorum dolores: luxata: articulorum modos. Efficaciora ad eadem strictenta a balneis: & ideo miscentur suppurato: rii medicamentis. Nam illa quæ sunt e caromatæ permitto ceno: articulos tantum molliūt: calle faciunt: discutiunt efficacius: sed ad cætera minus ualent. Excedit fidem impudens cura: qua sordes uirilitatis contra scorpionum ictus singularibus remediis celeberrimi auctores clamant. Rursus in foeminis quas infatium aluo editas in utero ipso contra sterilitatem subditi censent: meconium uocant. Immo etiam ipsos gymnasthorum rasere parietes. Et ille quoque sordes excafactoriam uim habere dicuntur. Pannos discutiunt. Vlceribus senū puerorumque: & desquamantis ambustis ue illinuntur. Eo minus omitti conuenit ab animo hominis pendentes medicinas. Eæ subastinere a cibo nimio: aut potu: alias uino tantū aut carne: alias balneis cum quid eorum postulet ualitudo: in præsentissimis remediis habebitur. His remediis adnumeratur exercitatio: intentio uocis: ungue fricari cum ratione: uehemens enim fricatio spissat: lenit: molliit. Muta adimit corpus. Auget modica. In primis uero prodest ambulatio: gestatio: & ea pluribus modis. Equitatio stomacho & coxis utilissima. Phrysi nauigatio. Longis morbis locorum mutatio. Item somno mederi sibi aut lectulo aut rara uomitione. Supini cubitus oculis conducunt: at proni tussibus. In latera aduersum distillationes. Aristoteles & Fabianus plurimum somnari circa uernum & autumnū tradunt: magisq̃: supino cubitu: at prono nihil. Theophrastus celerius concoqui dextri lateris incubitu: difficilius in supinis. Solum quoq̃: remediorum maximum ab ipso sibi præstari potest: sicuti linteorum strigiliumq̃: uehementia. Perfundere caput aqua calida ante balnearum uaporationem & postea frigida: saluberrimum intelligitur. Item præsumere cibos: & interponere frigidam eiusdemq̃: potu somno antecedere: & si libeat interrompere.

LIBER.

Notandum nullum aliud animal præter hominem calidos potus sequi: ideoque non esse naturales. Mero ante somnos colluere ora: propter halitus. Frigida aqua matutinis impari numero ad cauendum dentium dolores.

Ad lippitudines oculorum.

Ca.

V.

Tem posca oculos contra lippitudines. Certa sunt experimēta totius corporis ualitudinis in uarietate uictus inobseruata. Hippocrates tradit non prandentium extra celerius senescere. Verum id remediis cecinit: non epulis. Quippe multo utilissima est temperantia in cibis. L. Luculus hæc de se præfecturam seruo dederat. Vltimoque probo maius in cibis triumphalibus sedenti dicebatur uel in capitolio epulanti pudenda res. Seruo suo facilius parere quam sibi.

De sternutamento & uenere & cæteris remediis

Ca.

VI.

Ternutamenta pinna grauedinem emendant. Et si quis maco nares (ut tradunt) osculo attingat sternutamenta & singultum. Ob hoc Varro suadet palmam altera manu scaplere. Plerique annulum e sinistra in longissimum dextræ digytum trāfferri. Aut in aquam feruentem manus immergere. Theophrastus senes laboriosius sternuere dicit. Venerē damnauit Democritus ut in qua homo alius exiliret ex homine. Est hercule raritas eius utilior. Athletæ tamen torpentes restituantur. Venere uox reuocatur: cum ea candida declinat in fuscā. Medetur & lumborum dolori. Oculorum hebetationi. Mente capitis ac melancholicis. Adsidere grauidis uel cum remedium alicui adhibeatur digytis pectinatim inter sese amplexus ueneficium est. Idque compertum tradunt Alcmena Herculeslem pariente. Peius si circa unum ambo ue genua. Item poplites alternis genibus imponi. Ideo hæc in consiliis ducum potestatum ue fieri uetere maiores uelut omnem actum impediunt. Vt uero & sacris uotisque simili modo interesse: capita autem aperiri aspectu magistratum non uenerationis causa iussere: sed ut Varro auctor est ualitudinis: quo firmiora consuetudine ea fierent. Cum quid oculo inciderit: alterum comprimi prodest. Cum aqua dextræ auriculæ sinistro pede exultare capite in dextrum humerum deuexo in uicem e diuersa aure. Si tussis concitet. saluam in fronte ab alio afflari. Si iaceat uua: a uertice morfu alterius suspendi. In ceruicis dolore poplites fricare. Aut ceruicem in poplitum dolore. Pedes in humo deponi si nerui in his cruribus ue tendatur in lectulo. At si in leua parte id accidat: sinistra plantæ pollicem dextra manu apprehendi. Item e diuerso. Extremi tates corporis uel aurium ue licatibus perstringi contra horrores corporis sanguinem ue narium inmodicum. Lino uel papyro principia genitalium: femur medium ad cohibenda urinx profluvia. In stomachi solutiones pedes pressare: aut manus in feruentem aquam dimittere. Iam & sermoni parei multis de causis salutare est. Triennio Mæcenatem Melissum accepimus silentium sibi in perauisse a conuulsione reddito sanguine. Nam e diuerso scandentesque ac iacentes: si quid in grauatur cōtraque ictus spiritum cohibere singularis præsidii est. Quod inuētum esse animalis docuimus. Clauum ferreum defigere in quo loco primum caput defixerit corruens morbo comitiali absolitorium eius mali dicitur. Contra renum ac lumborum uescicæque cruciatus in balnearum foliis pronos urinam reddere mitigatorium habetur. Ac uulnera nodo Herculis præligare: mirum quantum ocior medicina est. Atque etiam quotidiani cinctus tali modo uini quandam habere utilem dicitur. Quippe cum Hercules eum prodiderit. Numerum quoque quaternarium Democritus cōdito uolumine & quare quaterni cyathi sextarii ue non essent potandi. Contra lippitudines retro aures fricare prodest: & lachrymosis oculis frontem. Augurium ex homine ipso non est timendi morte in ægritudine: quādiu oculorum pupillæ imaginem reddant. Magna & urinx non ratio solum: sed etiam religio apud auctores inuenitur digesta in genera. Spadonum quoque ad fecunditatis beneficia. Verum ex iis quæ referre fas sit: impubium puerorum cōtra saluas aspidum quas pryadas uocant: quoniam uenena in oculos hominum expuant. Cōtra oculorum albugines: obscuritates: cicatricem: argema palpebras: & cum erui farina contra adustiones. Contra aurium pituitas uermiculosa si decoquatur ad dimidias partes cum porro capitato nouo fistili. Vaporatio quoque ea menses fœminarum cit. Salpa fouet illa cum oculis infirmitatis causa illinit sole usta cum oui albugine efficacius struthocameli binis horis. Hac & atramenti lituræ abluuntur. Virilis podagris medetur argumento fullonum quos ideo tentari eo morbo negat. Veteris si misceatur cinis ostreorum: aduersus eruptionem

nes in corpore: infantis omnia ulcera manātia. Et ex eis ambustis. sedis uitiiis: rhagadiis. & scorpionū ictibus illiniē. Obstericū nobilitas nō alio succo efficacius curari p̄ncipauit. cor poru pruritus nitro addito ulcera capitū: prurignes: nomas: p̄cipue genitaliū. Sua cuiq; autē quod fas sit dixisse maxie p̄dest. Cōtesti p̄fuso canis morsu echinorūq; spinis inharē tibus: & i spōgia lanis ue iposita aut aduersus canis rabidi morsus cinere ex ea subactō. Cō traq; serpentū ictus. Nā cōtra scolopēdras mirū p̄ditur uertice tacto urina: suā gutta libe rari protius lāsos. Auguria ualitudinis ex ea traduntur. Si m̄ae cādida dei ruffa sit. Illo mō do cōcoquere: hoc cōcoxisse significat. Mala signa rubrā. Pessima nigrā. Mala bullātis & crassā. In qua quod subsidit si albū ē: significat circa articulos: aut uiscera dolorē imminere. Eadē uiridis morbū uiscerū: pallida bilis: rubēs sanguinis. Mala & in qua ueluti fursures atq; nubeculā apparēt. Diluta quoq; alba uitiosa ē. Mortifera uero crassa graui odore. Et i pueris tenuis ac diluta. Magi uetant eius cā cōtra solē lunāq; nudari: aut umbra cuiusq; ab ipsa aspergi. Hīsiōdus iuxta obstācia reddi suadet: ne deū aliqūe nudatio offēdat. Osta nes cōtra mala medicamēta oīa p̄misit auxiliari matutinis horis suā cuiq; istillatā in pedē.

De remediis multebribus.

Ca.

VII.

Vx ex mulierum corporibus traduntur adportentorum miracula accedunt ut si a leamus diuisa membratim in scelera. Abortus: mensium piacula: quāq; alia non ob sterices modo: uerum etiam ipse metetices prodidere. Capilli mulieris si cremen tur: odore serpentes fugari. Eodem odore uulux morbo strangulatus respirare. Cinere co quidem si in testa sunt creati: uel cu spūa argenti scabrias oculorum ac prurignes emen dari. Item uerucas & infantium ulcera cum melle. Capitis quoq; uulnera: & omnium ulce rum sinus simul addito melle & thure. Panos podagras cum adipe suillo. Sacrum ignē san guinē sisti illico & iformicationes corporū. De lactis usu cōuenit eē dulcissimum molliissi mūq;. Quare i lōga febre coeliacis utilissimū: maxie eius quā iā infantē remouerit. Et i malī tia stomachi i febribus: torsionibus efficacissimū expiunt. Itē māmārū collectionibus cum thure. Oculo ab ictu cruore suffuso & in dolore aut epiphoris: si imulgeat plurimū p̄dest. Magisq; cum melle & narcissi succo: aut thuris polline. Semperq; in omni usu efficacius esse eius quā maēnexa sit multoq; efficacissimū geminos peperit mares. Et si uino ipsa ci bilisq; acrioribus abstinat. Mixto p̄terea ouorum candido li quorem madidatq; lana fron tibus impositum fluxiones oculorum suspendit. Nam si rana saliuā suā oculum asperserit p̄cipuum est remedium. Et cōtra morsum eiusdem bibitur stillaturq;. Qui simul matris filia: quā lacte inunctus sit liberari oculorum metu in totum affirmant. Aurium quoq; ui tiis medetur modice admixto oleo. Aut si ab ictu dolent: anserino adipe repectum. Si do lor grauior sit: ut plerūq; sic longis uitiiis diluto melle lana includitur. Et contra mor bum regium in oculis relictum instillatur cum elaterio. Peculiariter ualet potum cōtra ue nena quā data sunt cum maris lepore bupestrisq; ut Aristoteles tradit doriēnidion. Et cō tra insaniam quā facta sit hyoscyami potu. Podagris quoq; iubēt illini cum cicuta. Alii cū hyosopo & adipe anserino: qualiter etiam uuluarum doloribus imponitur. Aluum etiam si sit potum ut rabirius scribit. Et menses ciet. Eius uero quā fœminā enixa sit ad uitia tā tum in facie sananda p̄ualet. Pulmonum quoq; incōmoda lacte mulieris sanantur: cui admisceatur impubi: pueri urina & mel atticum. Omnia singulorum cochlearium mensu ra. Murmura quoq; aurium citi inuenio. Eius quā marem peperit lacte gustato canes ra biosos fieri negant. Mulieris quoq; saliuā ieiunā una potentem diuidant oculis cruen tatis. Et si contra epiphoras feruentes anguli oculorum subinde madificentur. Efficacius si cibo uinoq; se pridie ea abstinerit. Inuenio & fascia mulieris alligato capite dolores mi nui. Post hęc nullus est modus. Iam primum abigi grandines turbinesq; contra fulgura ip sa in mense conuolutas sic auerti uolentia celi. In nauigando quidem tempestatem etiam sine menstruis. Ex ipsis uero mensibus monstrificis alia (uti suo loco indicauimus) dira & i fanda uaticinantur. E quibus dixisse non pudeat si in defectu lunæ solis ue: congruat uis illa: irremediabilem fieri. Non segnus & in silente luna coitus suos maribus exitiales esse atq; pestiferos. Purpuram quoq; ab iis eo tempore pollui. Tanto uim esse maiore. Quocū q; autem alio menstruo si nudatā segetem ambiant: erucas ac uermiculos scarabeosq; ac noxia alia decidere. Merredorus Sepius in capadocia inuentum prodit ob multitudinem cantharidum illas ire per media arua retectis super clunes uestibus. Alibi seruatur ut nu

A iiii

LIBER.

dis pedibus eant capillo cinctuq; dissoluto. Cauendum uero ne id oriente sole faciant: se-
mentē enim arescere. Nouella uitis eius tactu in perpetuū læditur. Vt: ad noxiam res medi-
catissima transferatur rutam & ederas illico mori. Multa diximus de hac uolentia. Sed præ-
ter hæc certum est tactis alueariis apes fugere. Linag; cum coquantur nigrescere. Aciem i
cultris tonsorum hebetari. Aes contactum graue uirus odoris accipere & eruginem. Ma-
gis si decrecente luna id accadat. Equas si sint grauidæ tactas abortum pati. Quin & aspe-
ctu omnino quantuis procul uisas: si purgatio illa post uirginitatem prima sit: aut in uirgi-
nea ætate spontanea. Nam bitumē in iudæa nascens sola hac ui sponte superari. Et fila ue-
stis contactæ ut docuimus: ne igne quidem uincuntur quo cūcta. Cinisq; etiam ille si quis
aspergat eum lauantis uestibus purpuram mutat. Floribus colorem adimit. Ne ipsis qui
dem foeminis malo suo immunibus. Abortum facit illitus: aut si omnino prægnans super-
grediatur. Quæ Lais & Cleophrantus inter se contraria prodidere de abortiuo carbone ac
radice brasicæ uel muricæ uel tamarici i eo sanguine extincto. Itē asinas non concipere tot
annis: quod grana hordei contacta ederint. Quæq; alia nuncupauere monstrifica aut inter se
pugnantia: cum hic fecunditatem fieri iisdem modis quibus illa sterilitatem pronuncia-
ret: melius est non credere. Byrhus dyrachinus hebetari aspectu specularem nitorem tradit
iisdem aduersa rursus contuentibus. Omnemq; talem uim resoluī: si musum piscē habeat
secum. Multi uero in esse etiam remedia tanto malo aiunt. Podagras illinis strumas: & pa-
rotidas: panos: sacros ignes: furunculos: epiphoras tractatu earum mulierum liniri. Lais &
Salpe canum rabioforum morsus & tertianas quartanasq; febres menstruo in lana arietis
nigri argento brachiali incluso. Diotimus thebanus uestis omnino ita infectæ portiuncula
acu: uel pellicio brachiali insertæ. Sotira obstetrix tertianis quartanisq; efficacissimum di-
xit. Plantas ægri subterlini. Multoq; efficacius ab ipsa muliere etiam ignoranti. Sic & co-
mitialis excitas morbosq; sanari. Iechidas medicus quaternas coitu finiri incipientibus dū
taxat menstruis sponondit. Inter omnes uero conuenit: si aqua potusq; formidetur a mor-
su canis supposita tantum calici lacinia menstruo tincta tali: statim metum eum discuti
uidelicet præualente sympathia illa græcorum. Cum rabiem canum eius sanguinis gu-
statu incipere dixerimus. Cinere eo iumentorum omnium ulcera sanari certum est. Ad-
dita caminorum farina & cæra. Maculas autem e ueste eas non nisi eiusdem farina abluī.
Cinerem per se rosaceo mixtum foeminarum præcipue capitis sedare dolores illitum fron-
ti. Asperitimaque uim profluuii eius esse primis annis uirginitate resoluta. Id quoque cō-
uenit: quo nihil equidem libentius crediderim: tactis omnino menstruo postibus irritas
fieri magorum artes generis uanissimi ut æstimare licet. Ponam enim uel modestissimum
e promissis eorum. Ex homine siquidem resegmina unguū e pedibus manibusq; cæra per
mixta: ita ut dicatur tertianæ uel quotidiane uel quartanæ febris remedium quæri: ante
solis ortum alienæ ianuæ affigi iubent ad remedia in iis morbis: quanta uanitate si falsū
est: quanta ue noxa si transferunt morbos ad innocentiores. Ex iis omnium digitorum re-
segrmina unguum ad cauernas formicarum abiici iubent: eamq; quæ prima cœperit tra-
here correptam subnecti collo: & ita discuti morbum.

Medicinæ ex animalibus peregrinis: de elephanto & leone: & camelo: & hyena: & croco-
dilo. & chameleonte: & stinco: & hippopotamo: & lyncibus. Ca. VIII.

Acc sunt quæ retulisse fas sit: ac pleraq; ex iis non nisi horrore dicta. Reliqua in-
testabilia & infanda: ut festinet omnino ab homine fugere. In ceteris claritates
animalium aut operum sequemur. Elephantis sanguis præcipue maris fluctiones
omnes: quas rheumatismos uocant: sistit. Ramenti eboris cum melle at ico (ut aiunt)
nubeculæ in facie Scobe paronychia tolluntur efficacius si externuata. Proboscidis ta-
ctu capitis dolor leuatur efficacius si & sternutet. Dextra pars proboscidis curi lem-
ma rubrica adalligata impetus libidinum stimulat. Sanguis & ischiadicis prodest iecur
que comitialibus morbis: Leonis adeps cum rosaceo cutem in facie custodit a uitiis cæ-
doremque seruat: & sanat adusta niuib; articularumque tumores. Magorum uanitates
perunctis eo adipe faciliorem gratiam apud reges populos ue promittunt. Præcipue ta-
men eo pingui quot sit inter supercilia: ubi esse nullum potest. Similiter dentis maxi-
me a dextra parte: uillisq; e rostro inferiori promissa sunt. Fel aqua addita claritatem ocu-
lis inunctis facit. Et cum adipe eiusdem comitiales morbos discuti leui gustu: & ut pro-

tinus qui sumptere cursu id digerant. Cor in cibo sumptum quartanis medetur. Ades cū
rosacco quotidianis febribus. Perunctos eo bestia fugiunt. Resistere etiam insidiis uide-
tur. Cameli cerebrum arefactum potumq; ex aceto comitialibus morbis aiunt mederi. Itē
fel cum melle potum hoc & angine. Cauda arefacta solui alium. Fimi cinere crispari capil-
lum cum oleo. Et dysentericis prodest illitus cini. porusq; trinis digytis capitur: etiā
comitialibus in orbis. Urinā fullonibus utilissimā esse tradunt. Itemq; ulceribus manantia-
bus. Barbaros eam seruare quinquenio: & heniinis pota cire alium. Setas e cauda contor-
tas & sinistro brachio illigatas quartanis mederi. Hyenā magi ex oibus animalibus in ma-
xima admiratione posuerunt utpote cui & ipsi magicas artes dederunt: uimq; qua alliciat
ad se hoīes mēte alienatos. Permutationes sexus ex iis annua uice diximus: ceteraq; mō-
strifica naturæ eius. Nunc persequamur quæcūq; medicinis produntur. Præcipue pāthe-
ris esse in metu hyenæ dicuntur: ut ne contentur quidem resistere. Et aliquid de corio ea-
rum habentem non appeti. Mirumq; dictu si pelles utriusq; contrariæ suspendantur deci-
dere pilos pantheræ. Cum fugiunt uenantem declinant ad dextram: ut prægressi hominis
uestigia occupent. Quod si successerit: alienari mente uel ex equo hominem decidere. At
si in leuam detorsit: deficientis argumentum esse: celeremq; capturam. Facilius autem ca-
pi si cinctus suos uenator flagellumq; & ipsos æquos septenis alligauerit nodis. Mox autē
uest solers ambagibus uanitas magorum capi iubet geminorum signum transiente lū-
na: singulosq; prope pilos seruari. Capitis dolori alligatam cutem prodesse quæ fuerit in
capite eius. Lipitudini fel illitū frontibus. Aut ne omnino lipiat: decoctum cum mel-
lis arici cyathis tribus & croci uncia illitum. Sic & caligines discuti & suffusiones. Clarita-
tem excitari: melius in ueterato medicamento. Asseruari autē in cypria pyxide. Eodē sana-
ri argem: scabritias: excrecentia in oculis: item cicatrices. Glaucomata uero iocineris recē-
tis inassati sanie cū despumato melle inunctis. Dentis eius dentium doloribus tactu pdes-
se uel alligatos ordine. Humeros humerorū & lacertorum doloribus. Eiusdem dētes si de
sinistra parte rostri eruti sint illigatos pecoris aut capri pelle stomachi erutiatis. Pulmo-
nes in cibo sumptos coeliacis. Ventriculis cinere cum oleo illitum. Neruis medullas e dor-
so cū oleo uetere ac felle. Febribus quartanis iecur degustatū ante accessiones. Podagris
spinæ cinerem cum lingua & dextro pede uituli marini addito felle taurino omnia pariter
cocta atq; illita hyenæ pelle. In eodem morbo prodesse & fel cū adipe asinino. Tremulis:
ischiadici: exiliētib; & quibus corpāpiter aliquid ex corde mandendum: ita ut reliquæ
partis cinis cum cerebro hyenæ illinatur. Pilos etiā auferri a compositionē illita: aut per se
auulsos felle: prius quam renasci non liheat. Sic & palpebris inutiles tolli. Lumborum do-
loribus carnes e lumbis edendas: illinendaq; cum oleo. Sterilitatē mulierum emēdari ocu-
lo cum glycyrrhiza & aneto sumpto in cibo: promisso in triduum cōceptu. Contra noctur-
nos pauores umbrarumq; terrorem unus e magnis dentibus lino alligatus prodest. Suffi-
ci fureutes eodem & circunligari ante pectus suum cum adipe renum aut iociuere aut pel-
le præcipiunt. Mulieri prægnanti a pectore hyenæ corio & pili septem & genitale a ceruice
si alligentur dorcadis pelle collo suspensa contineri partus promittitur. Venerem stimu-
lari genitali ad sexus suos in melle sumpto: etiam si uiri mulierum coitus oderint. Quinī
mo totius domus concordiam eodem genitali. & articulo spinæ cum adherente corio con-
seruatis constare: quem spinæ articulum siue modum atlantion uocant. Est autē primus.
In comitialium quoq; remediis habent eum. Adipe accenso serpentes fugari dicunt. Ma-
xille parte cōminuta in aniso & in cibo sumpta horrores sedari. Eodem suffitu mulierib;
menstrua euocari. Tantūq; est uanitatis: ut si ad brachiū alligetur superioris rostri dextre
partis dens: iaculantium istus deerraturos negent. Palato eiusdem arefacto & cum alumi-
ne ægyptio calefacto ac ter in ore pemutato fetores & ulcera oris emendari. Eos uero qui
linguam in calciamento sub pede habeant: non latrari a canibus. Sinistra parte cerebri na-
ribus illita: morbos perniciosos mitigari: siue hominū: siue quadrupedū. Frontis coriū fa-
scinationibus resistere. Ceruicis carnes siue mandantur siue bibantur arefacte lumborum
medentur doloribus. Neruis a dorso armisq; sufficiendos neruorum dolores. Pilos nostri
admotos mulierū labris amatorum est. Iecur potum torminibus & calculis mederi. Iā cor
in cibo potu ue sumptum omnibus doloribus corporum auxiliari. Lyenem lyenibus. Omē
tum ulcerum inflammationibus cum oleo. Medullas dolori spinæ & neruorum lassitudini

LIBER.

reenuum. Neros potos in uino cum thure fecunditatem restituere ad eptam ueneficio
Vulnam cum mali punici dulcis cortice in potu datâ prodesse mulierum uulua. Adipe e luma
bis suffiri difficulter parietes & statim parere. E dorso medullâ adalligatâ cōtra uanas spe
cies opitulari. Spaticis genitale e maribus suffitu. Itē lippitibus: ruptis & cōtra inflationes
seruatos pedes tactu leuos dextris partibus: dextros leuis. Sinistrū pedē superlatum par
turienti letalem esse. Dextro illato facile eniti. Membranâ quâ fel cōtinuerat a cardiachis
potâ in uino uel in cibo sumptâ succurrere. Vescâ in uino potâ contra urinâ incontinenti
am. Quæ autē in uesica inuenta sit utina additis oleo & selanio & melle asiano haustam p
desse agrimonio ueteri. Costarū primâ & octauam suffitu ruptis salutare esse. Ex spina ue
ro parturientibus ossa. Sanguinē cū polenta sumptū torminibus. Eodē tactis postibus ubi
cunq; magorū infestari artes. Non elici deos: nec colloqui: siue lucernis: siue usu: siue plu
uiis: siue aqua: siue pila: siue quo alio genere tentetur. Carnes si edatur: cōtra canis rabidi
morsus efficaces esse. Etiam iecur efficacius. Carnes uel ossa hoīs si quâ in uentriculo oc
cisa inueniatur suffitu podagricis auxiliari. Si ungues inueniatur in iis: mortē alicuius ca
piētū significari. Excremēta siue ossa reddita cū interimitur: cōtra magicas insidias polle
re. Finū qui intestinis inuentus sit: arefactū ad dysentericos ualere potū. Illitūq; cum adi
pe anserino opitulari toto corpore levis malo medicamento. A cane uero morsis addipen
tilitum. Et coriū si sit substratū. Rursus tali sinistri cinere decocto cū sanguine mustellæ p
unctis omnibus odio euenire. Idē fieri oculo decocto. Super omnia est: quod extremâ si
stulam intestini cōtra ducū ac potestariū iniquitates cōministrant. Et ad successus petitiō
num: iudiciorum ac litium euentus: si omnino aliquatū quis secū habeat. At eiusdem ca
uerna sinistrō lacerto religata si quis mulierē respiciat: amatorū esse: tam præsens ut illico
sequatur. Eiusdem loci pilos cinere ex oleo illitū uiris qui sint probosæ moliciæ: nō mo
do pudicos: sed & seueros mores induere. Proxime fabulosus est crocodillus i genio quo
q; illo cui uita in aqua terraq; cōmunis. Duo enī genera eorū illius e dextra maxilla dētes
adalligati dextro lacerto coitus: si credimus: stimulant. Canini eius dentes febres stacas ar
cent repleti. Sunt enim cani ita ne diebus quinq; ab ægro cernantur qui adalligauere. Idē
pollere & uentre exemptos lapillos aduersus febrium horrores uenientes tradūt. Hac eti
am de causa ægyptii perungunt adipe ægros suos. Aliter illi similis multū in fia magnitudo
dinem in terra trī: odoratissimisq; floribus uiuit. Ob id intestina eius diligenter exquirun
tur iucundo nidore arefacta crocodileâ uocant oculorū uitiis utilissimâ cū porris succo i
unctâ & cōtra suffusiones uel caligines. Illita quoq; ex oleo cyprino molestias in facie ena
scentes tollit. Ex aqua uero morbos omnes: quorū natura serpit in facie nitoremq; reddi
t. Lentigines tollit ac uaros: omnesq; maculas. Et cōtra comitiales morbos bibitur ex aceto
mulso binis obolis. Apposita menses ciet. Optimâq; est quæ candidissima & friabilis: mini
meq; pōderosa: cū teratur inter digytos fermentescens. Lauatur cærsa. Adulterant amy
lo aut cymolia: sed maxime qui capros orixa trī pascunt. Felle inūctos oculis ex melle cō
tra suffusiones nihil utilius prædicant. Intestinis & reliquo corpore eius suffiri uulua labo
rantes salutare tradūt. Itē uelleribus circūdari uapore eius infectis. Coriū utriusq; cinis ex
aceto illitus iis partibus quas secari opus sit: aut nidore cremari sensum omnē scalpelli au
fert. Sanguis utriusq; claritatem uisus inūctos donat: & cicatrices oculorū emēdat. Cor
pus ipsum excepto capite pedibusq; elisum madatur ischiadicis. Tussim ueterē emēdat
præcipuē in pueris. Itē lumborū dolores. Et adipē habēt: quo tactu pilus desinit. Hic perū
ctos a crocodillis tuetur. Desinit instillaturq; morsibus. Cor annexum in lana ouis nigræ
cui nullus alius color incurrauerit. & primo partu genita sit quartanas abigere dicitur. Iū
genus illi similia & peregrina æque aīalia. Priusq; cameleonē peculiari uolumine dignū
existimatum. Democrito. Et per singula mēbra defacratum non sine magna uoluptate nō
stracognitis proditiisq; mēdaciis græcæ uanitatis. Similis est magnitudine supradicto cro
codillo: spinæ taurum uicio: ac recuruatura: & caude amplitudine distās. Nullū animal pau
dius esse existimatur & ideo uersi coloris esse demutationis. Vis eius maxima cōtra accipit
rum genus. Detrahente enī supra uolūtātē ad se traditur: & uolūtariū præbere lacerādum
ceteris animalibus. Caput eius & guttur si roboreis lignis accedantur hymbriū & conitru
um cōcutius facere. Democritus narrat. Itē iecur in regulis usū. Reliqua ad ueneficia per
tinētia quæ dicit q̄ falsa existimantes omittimus: p̄corq; in xisu coarguentiū. Dextro 969

lo si uiuenti eruatur: albugines oculorum cum lacte caprino tolli. Lingua adalligata: pericula purpurei. Eundem salutarē esse parturientibus circa domum. Sin uero dormibus infertur perniciosissimū. Lingua si uiuenti exempta sit: ad iudiciorum e uentus pollere: Cor aduersus quartanas illigatū nigra lana primā cōtusa. Pedem e prioribus dextrū genā pel le illigatū sinistro brathio: cōtra latrocinia terrefcā nocturnos pollere. Item dextram manillā contra formidines pauoresq. Sinistrū uero pedem torrerī in furno cū hārba: quā ē chamaleon uocatur. Additoq. unguēto in pastillos digeri. Eos in ligneo mase cōditos: p̄ stare (si credimus) ne cernatur ab aliis qui habeat. Armū dextrū ad uincendos aduersarios uel hostes ualere utiq. si abiectos eiusdem neruos calcauerit. Sinistrū mirū qbus mōstris consecret qualiter sōnia quā uelis: & quibus uelis mittantur: putet referre. Omnia ea dextro pede resolui: sicut sinistio latere lechargos: quos fecerit dextrū. Capitis dolores insperso uino in quo latus alterutrū maceratū sit sanari fœminis. Si sinistri pedis cinere misceatur lac suillum podagricos fieri illitis pedibus. Felle glaucomata & suffusiones corrigi p̄ pe creditur tridui inunctione. Serpentes fugari lyene instillato. Mustellas cōtrahi in aquā coniecto. Corpore uero illito detrahi pilos. Idem præstare narrant iecur cū ranæ ruptæ pulmone illitum. Præterea iocinere amatoria dissoluere. Melancolicos autē sanari si ex corio chamaleontis hārbe succus habente bibatur. Intestina & finum eorū cū id animal nullo cibo uiuat cū siniarū urina illita inimicorū immane odiū & oīum hoīum iis cōcilare. Cauda flumina & aquarum imperus sisti. Serpentes soporari. Eadē medicata cedro & myrrha illigataq. gemino ramo palinæ percussa: aquā discuti: ut quæ intus sint oīa appareant. Atq. utinā eo ramo cōtactus esset. Democritus: quoniā ita loquacitates immodicas promissit inhiberi. Palā p̄ est uirū alias sagacem & uitæ utilissimū nimio iuuandi mortales studio prolapsum. Ex eadē similitudine est scincus: quē quidā terrestre crocodillū esse dixerunt. Candi diore autem ex tenuiore cute. Præcipua tamē differentia dinoscitur a crocodilo aquatice squamarum feta a cauda ad caput uersa. Maximus indicus. Deinde arabicus. Afferuntur sal li. Rostrum eius & pedes in uino albo poti cupiditates ueneris accendunt. Utq. cū satyro & eruce semine singulis drachmis omnū ac piperis duabus admixtis: ita ut pastilli singulārū drachmarū bibantur. Per se laterū carnes obolis binis cū myrrha & pipere pari mō pote efficaciores ad idem credūtur. Prodesse & cōtra sagittas uenenatas: ut Appelles tradit postea sumptus. In antidota quoq. nobilia additur. Sestius plus q. drachmæ pondere in uini hemina potū perniciem afferre tradit. Præterea eiusdem decoctum cum melle sumptū uenerem inhibere. Est crocodillo cognatio quadam affinitasq. amnis eiusdem geminiq. uisus cū hippopotamo repertore trahendi sanguinis ut diximus. Plurimi autē super salticam perfecturā. huius cori cinis cum aqua illitus panos sanāt. Adeps frigidas febres. Item finus suffitu. Dentes parte leua dolores dentiū scarificatis pinguius: pellis eius sinistra parte frontis in inguina adalligata uenerē inhibet. Eiusdē cinis alopecias explet. Testiculi drachma ex aqua contra serpentes bibitur. Sanguine pictores utūtur. Peregrinæ sunt & lynces quæ clarissime omnū quadrupedū cernūt. Ungues earū omnes cū corio exuri effracacissime in carpato insula tradūt. Hoc cinere potō præpucia uirorū: eiusdē aspersu fœminarū libidines inhiberi. Itē pruritus corporū. Vrīna stillicida uescica: itaq. eā protinus pedibus obruere traditur. Eadē autē & ungularū dolor mōstratur in remedio. Hactenus de externis. Nunc reuertemur ad nostrum orbem. Primūq. cōmunia animalū remedia atq. eximia dicemus.

Medicinæ cōmunes ex feris animalibus: aut eiusdem generibus placidis: Lactis usus & obseruationes: & caseis: butyro & adipe. Ca. IX.

Lactis e lactis usu utilissimū cuiq. maternū cōcipe nutricis exitiosum est. Hi sunt. n. infantes qui colostrati appellātur: defæto lacte in casei sperie. Est autē colostrā p̄ma a partu sp̄giosa densitas lactis. Maxime autē alii quodcūq. humanū: mox caprinū. Vnde fortassis fabulæ louē ita nutritū dixere dulcissimū ab hoīs camelinū. Efficacissimū ex asinis. Magnorū aīaliū & corporū facilius reddit. Stomacho accommodatissimū caprinū quoniā fronde magis q. hārba uestūtur Bubulū medicatius. Ouillum dulcius: & magis alit. Stomacho minus utile: quoniā est pinguius. Omne autē uernum aquatius æstiuo. Ee de uouellis. Probatissimū uero quod in ungue hāret: nec defluit. Innocentius decoctū præcipue cum calculis marinis. Alius maxime soluitur bubulo. Nilinus inflat quodcūq.

LIBER.

decoctum. Sanat uuas lichenas. Ad omnia utile contusa aut luxata. Maxime renes: uescia interanea: fauces: pulmones. Foris pruritus cutis eruptiones pituita cibi aut potus abstinentia. Nam ut in achaia bubulum biberentur phisici syncreticiq; diximus in ratione habere. Sunt inter exempla qui asininu bibendo liberati sunt podagra chyragraue. Medici speciem unam addidere lactis generibus quod schydon appellauere. Id fit hoc modo. Fisiuli nouo feruet maxime caprinum. ramisq; ficulneis recentibus miscetur: additis totidem cyathis mulsi quot sint hemine lactis. Cum feruet ut circumfundantur: praestat cyathus ar genteus cum frigida aqua demissus ita ne quid infundatur. Deinde igni demptum refrigeratione diuiditur & discedit serum a lacte. Quidam & ipsum serum iam multo potentissimum decoquunt ad tertias partes & sub diuo refrigerat. Bibitur autem efficacissime heminis per interualla senis diebus quinq; a potu illius solitis gestari. Datur comitialib; melancolicis: paraliticis: in lepris: elephatis: articularibus morbis. Infunditur quoq; lac contra rosiones a medicamentis factas. Et si urat dysenteria decoctum cum marinis lapillis: aut cum ptisana hordeacea. Item contra rosiones intestinoru bubulum aut ouillum utilius. Recens quoq; dysentericis infunditur. Ad colum autem crudum. Item uulue & contra serpentium ictus phisicis cantharidum: aut salamandram: aut buprestis: aut pityocampes uenenis. Priuatim bubulum iis qui colostru biberint: aut cicuta: aut doricium: aut leporem marinum. sicut asininum contra gypsum: & cerusam: & sulphur: & argentum uiuum. Item dura alio in febris. Gargarizatur quoq; faucibus exulceratis utilissime. Et bibitur ab imbecillitate vires recolligentibus: quos atrophos uocant. In febris etiam quae careat dolore capitis. Pueris ante cibum lactis asinini heminam dari conuenit. Aut si in exitu cibi rosiones sentiant. Antiqui in archanis habuerunt. Sed hoc si non esset: habuerunt & caprino bubuli seru or topnoicis prodest ante caetera addito nasturtio. Iunguntur etiam oculi in lactis heminis semina additis drachmis quattuor tritis in lippitudine. Caprino lyenes sanantur post bidui mediam tertiam die hedera pastis capris per triduum potu sine alio cibo. Lactis usus alias contrarius capitis doloribus. Epaticis splenicis neruoru uitio febres habentibus uertigini per terq; purgationis grauedine tussientibus lippis. Suillum utilissimum tenasmo dysenteriae: necnon phisicis. Hunc etiam mulieribus qui dicerent saluberrimum fuerunt. De generibus caseorum diximus: cum de uberibus singulisq; animalium membris doceremus. Sextius eosdem effectus equino quos bubulo tradit. Hos uocat hippacem. Stomacho utiles: qui non sunt falsi: idest recentes. Veteres aluum sistunt: corpusq; minuunt. Stomacho utiliores: In totum falsa minuunt corpus alunt mollia. Caseus recens cum melle sugillata emendat. Mollis aluum sistit. Sedat tormina pastillis in uino austero decoctis: rursusq; in patina tostis cum melle: quod saprum uocant: qui cum sale & sorbis siccis e uino tritus potusq; medetur coeliacis. Genitaliu carbunculus caprinus tritus & impositus. Item accidus cum oximelle. Maculis in balneo illitus oleo interlinitur. E lacte fit & butyrum barbararum genitum laudatissimum muscibus & qui diuites a plebe discernat. Plurimum e bubulo: & inde nomen. Pinguissimum ex ouibus. Fit & ex caprino: sed hyeme calefacto lacte aestate expresso tantum crebro iactatu in longis uasis angusto foramine: spiritum accipientibus sub ipso ore alias praeligato. Addit parum aquae ut acefeat. Quod est maxime coactum in sumo fluit at id exemptum addito sale oxygala appellant. Reliqua decoquunt in ollis. Ibi quod supernat: butyrum est oleo sum natura. Quod magis uirus respuit hoc praestantius iudicatur. Pluribus compositionibus miscetur inueteratum. Natura eius astringere: mollire: replere: purgare. Oxigalia fit & alio modo accido lacte addito inreces: quod dum acefcit utilissimum est stomacho. Effectus dicemus suis locis. Proxima in communibus laus est adipi sed maxime suillo. Apud antiquos etiam religiosus erat. Certe nouae nuptae intrantes etiamnum solene habent postes eo attingere. Inueteratur duobus modis: aut cum sale: aut sincerus: tanto utilior: quanto sit uetustior. Axungia etiam graeci appellauere in uoluminibus suis. Neq; est occulta uinum causa: quoniam id animal barbararum radicibus uescitur. Itaq; etiam fimo innumeri usus. Quam ob rem non de alia loquamur sue multo efficaciore foemina: quae non peperit. Multo uero praestantior in apris est. Vfus igitur axungiae est ad mollienda exalfacienda: discutienda: purganda. Medicor; aliqui admixto anseris adipe cautorumq; seuo & hyssopo ad podagras uti iubet. Si uero permanet dolor cum cera: myrto: resina: pice. Sicera axungia medet ambustis uel niue. Pernionibus autem cum hordei cinere & calla pari modo. Prodest & conficatis membris.

Itinerūq; lassitudines & fatigationes leuat. Ad tussim ueterem recens decoquitur quadrā tis pondere in uini cyathis tribus addito melle. Verus etiā pthisin in pilulis sumpta sanat: quæ sale inueterata est. Omnino enim nō nisi ad ea quæ purganda sint aut quæ non sint exulcerata & calida recipitur. Quidā quadrantes axungia & mulsi in uini cyathis tribus de coquunt contra tussim: quinq; die picem liquidā in ouo sumi iubent circumligatis lateribus & pectoribus & scapulis eorū qui pthisin sentiunt. Tantaq; est uis ut genibus etiam adalligata redeat in os sapor: ea quæ expuere uideantur. E sue quæ non peperit aptissime uruntur ad cutem mulieres. Cōtra scabiem uero quīs admixto iumentorum seuo pro parte tertia & pice pariterq; subferuefactis. Sincera partus in abortū uergentes nutrit colliri modo subdita. Cicatrices cōcolores facit cærusa admixta uel argentei spuma. At cum sulphure unguū scabrias emendat. Medetur & capillo fluenti. Et ulceribus in capite mulierum cum gallæ parte quarta. Et infumata pilis oculorum. Datur & pthificis unciatim cum uini ueteris hemina decocta: donec tres uncia & toto residant. Alii & mellis exigū adiciunt. Panos sanat illita cum calce. Item furunculos: duritiemq; mammarū. Rupta & cōuulsa & spasinata & luxata sanat. Clauos & rimas coliq; uicia cum helleboro albo. Parotidas ammixta farina falsamentaria testa. Quo genere proficit ad strumas. Pruritus & papulas in balneo perunctis tollit. Alioq; etiā uero modo. Podagricis prodest mixto oleo uetere: cōtrito una sarcophago lapide & quinq; folio tusa in uino: uel cū calce: uel cum cinere. Facit & peculiare emplastrum. lxxxv. pondere. C. spumæ argenteæ mixtis. utilissimum contra inflammationes ulcerum adipe uerrino confici. Et inungi putant utile. Iisq; quæ serpant illinire cum resina. Antiqui maxime axibus uehiculorum perungendis ad faciliorem circumactū rotarum utebantur: unde nomen. Sic quoq; utili medicina cum illa ferrugine rotarum ad sedis uicia uirilitalisq;. Et per se axungiam medici antiqui maxime probabant renibus detractam: & exemptis uenis aqua celesti fricabant crebro decoquebantq; fistili nouo sepius tum demum asseruantes: Conuenitq; salsam magis mollire: excalcacere: discutere: vitulorum esse uino lotam. Masurius palmam lupino adipi dedisse antiquos tradit. Ideo nouas nuptas illo perungere postes solitas: ne quid mali medicamenti inferretur. Quæ ratio ad pis eadem in iis quæ ruminant: seui est: aliis modis non minoris potētiæ. Perficitur omne exemptis uenis aqua marina uel salsa lotū. Mox in pila tulum: aspersum marina. Crebro postea coquitur donec omnis aboleatur odor. Mox assiduo sole ad candorem reducit. A renibus autem: omne laudatissimum est. Si uero uetus reuocetur ad curam: lique fieri prius iubent. Mox frigida aqua lauari sepius dein liquefacere affuso uinō quā odoratissimo. Eodemq; modo iterum ac sepius cogunt: donec uirus euanescat. Multi priuatim sic taurorum leonum pantherarū ac camelorū pingua curari iubent. Vsus dicitur suis locis. Communis & ratio medullarū est. Omnes molliunt: explent: siccant: excalcaciunt. Laudatissima ceruina: mox uiculina: dein hircina & caprina. Curantur ante autūnum recens lutæ: siccataq; in umbra per cribrum. Deinde liquatæ per lintea exprimuntur: ac repouuntur in fistili locis frigidis. Inter omnia autē cōmunia animalium tel præstantius in effectu. Est enim uis eius excalcacere: mordere: scindere: extrahere: discutere. Minorū animalium subtilius intelligitur. Et ideo aureo ducendis. Omne autem curatur recens præligato ore lino crasso demissum in feruentem aquam semihora: mox siccatum sine sole: atq; in melle conditum. Damnantur equinum tantum inter uenena. Ideo flammis sacrorum equum tangere non licet cum romæ publicis sacris equus etiam immoletur. Quin & sanguis eorum stipticā uim habet. Itē equarum præterq; uirginū erodit: emarginat ulcera. Taurinus quidē recens in ter uenena est excepta egypta. Ibi enim sacerdos terræ uaticinatura tauri sanguinē bibit priusq; descendat in specus. Tantum potest sympatia illa de qua loquuntur: ut aliquando religione uel loco fiat. Drusus tribunus plebis traditur caprinū bibisse cū pallore: & inuidia ueneni sibi dati insimulati. Q. Scipionem inimicum uellet. Hircorū sanguini uis est: ut feramentorum subtilitas non aliter acuarur aut induretur aut scabricia poliatur uehementiusq; quā lima. Non igitur & sanguis animalium inter communia dici potest: & ideo suis quæq; dicentur effectibus. Digeremus ei in animalia singula usus. Plurimūq; contra serpentes. Exitio iis esse ceruos nemo ignorat: ut si quæ sunt extractas cauernis mandant. Nec uero ipsis spirantes tantum aduersantur: sed membratim quoq; fugari eos nidore corpus eorum si uratur dictum est. At e summo gurgure uisibus cōgregari dicunt.

LIBER.

rum. Pelles eiusdem animalis substrata securos præstant ab omni metu somnos. Coagulū quoque ex aceto potum ab ictu: & si omnino tractum sit: eo die non ferit serpens. Testes quoque eius inueterati: uel genitale maris. salutariter dantur in uino. Item uentre: qui centipedes uocatur fugiunt. Et ideo aliquid cerui habentes: aut medulla perunctos seuo uel cerui autumnali. Sumis autem remediis præfertur hinuli coagulum in matris uero exacti ut indicauimus. Sanguine quoque ceruino si una urantur draconion & cunilago & anchusa lentis siligo contrahi serpentes dicunt. Dissipari deinde si sanguine detracto adiciatur pyretrum. Inuenio apud auctores græcos animal ceruo minus: & pilodemum: ac dente simis si quod ophion uocatur. Sardinam cum tantum fere solitam. Hoc interesse arbitror. Et ideo medicinas ex eo omitto. Medicinæ de apro: & capris: & equis feris: & remedia de be-

stis contra omnes morbos. Ca. X.
 Pri quoque cerebrum contra eos laudatur cum sanguine. Iecur etiā inueteratū potum cum ruta & uino. Itē adeps cum melle resinaque. Simili modo uerinum iecur ex emptis duraxat fibris quattuor obolorū pondere: uel cerebrum in uino potū. Caprarum cornu uel pilis accensis fulgari serpentes dicunt. Cineresque eorum potum uel illitum contra ictus ualere. Item lactis haustus cum uua aminea uel urinæ cum aceto scyllitico. Caseum caprinū cum origano ipositum uel seuum cum cæra. Milia præterea remediorum ex eo animali demonstrantur sicut apparebit. Quod eodem miror cum febris negetur carere. Amplior potentia feris eiusdem generis quod numerosissimū esse diximus. Alia uero ex hircis. Democritus etiā effectus auger eius qui singularis natus sit. Fimus quoque caprarū in aceto decoctus & illitus in ictus serpentū placet: & recentis cinis in uino. Atque in toto difficiliter se recolligentes a serpentū ictu: in caprilibus optime conualescunt. Qui medicari efficacius uolunt: occisæ capræ aluum dissectā cum fimo intus aperto statim illigant. Alii carnē recentē hædorū pilo suffiunt: eodemque nidore fugant serpentes. Uruntur & pelle eorum recente ad plagas: carne & fimo equi in agro pasci. Coagulo leporis ex aceto contra scorpionem & murem araneū. Aiunt autē non feriri leporis coagulo perunctos. Percussis a scorpione finum capræ efficacius cum aceto decoctū auxiliatur. Lardū iusque decocti potū iis qui buprestim hauserint. Quin etiam si quis asino in aurem dixerit percussū se a scorpione transire malū protinus tradunt. Venenatque oīa accenso eius pulmone fugere. Et si morbo uituli suffiri percussis a scorpione prodest. Canis rabidi morsu facta uulnera circumcindunt ad uiuas usque carnes quidā carnē uituli admovent: & ius ex eodē carnis decoctæ dāt potui: aut axūgiā cum calce tusam. Laudant hirci iecur: quo impolito ne tentari quē aqua metu affirmant. Laudant & capræ finū ex uino illitum aut melle. Melius & cuculi & hircundinis decoctum & potū. Ad reliquos bestiarū morsus: caprinū: caseum siccum cum origano imponunt: & bibi iubent. Ad hominis morsus carnē bubulā decoctā. Efficacius uituli si non ante quintū diem soluant. Veneficiis rostrū lupi resistere inueteratum aiunt. Ob id quoque uillarum portis præfigunt. Hoc idem præstare & pellis e ceruice solida manica existimatur: quippe tanta uis est animalis. Præter ea quæ rettulimus & uestigia eius calcata equis afferunt torporem. Iis qui argentū uiuum biberint lardum remediū est. Asinino lacte potu uenena restinguntur. Peculiariter si hyosciamum potū sit: aut uiscum: aut cicuta: aut lepus marinus: aut opocarpithū: aut carice: aut dorycnidium. Et si coagulū alicui nocuerit: nam id quoque uenenū est in prima lactis coagulatione. Multos eius & alios usus dicemus. Sed meminisse oportebit recenti utendū: aut non multo postea tepefacto. Nullū enim celerius euanesceat. Ossa quoque asini contra fracta & decocta contra leporis marini uenenū dantur. Omnia eadem onagris efficaciora. De equis feris non scripserunt græci quoniā terræ illæ non gignebant. Verumtamen fortiora eadem quā in equis intelligi debent. Lactē equi mentis habent quantū boue fero refertis indiæ siluis: portione tamē eadem efficaciora oīa ex iis credi par est. Sic quoque lacte bubulo cuncta uenena expugnari tradunt: maxime supradicta: & si ephemerū impactū sit: ut si cantarides date comitione oīa egeri. Sic & capri non iure cācharides. Contra ea uero quæ exulceratione enecāt: seu uitulū seu bubulū auxiliatur. Nam contra sanguifugas potas butirū remedio est cum aceto ferro calefacto. Quod & per se prodest contra uenena. Nam si oleū non sit: uicem eius representat. Multipediū morsus cum melle sanat. Oīa sesami quoque iure potu uenena supradicta expugnari putat. Priuatim

uero aconita & cicuta. Itemq; uitulino seuo. Caprinus caseus recens iis qui uiscum bibe-
runt. Lac uero contra cantharidas remedio est: & contra ephemerim potu cum taminia uua.
Sanguis caprinus decoctus cum medulla: contra toxica uenena sumitur. Hædinus contra
reliqua. Coagulum hædi contra uiscum: & chameleontem album: sanguinem taurinum.
contra quem & leporis coagulum est ex aceto. Contra pastinacam uero & omniū marinoꝝ
ictus uel morsus coagulum leporis: uel hædi: uel agni drachme pondere ex uino. Leporis co-
agulum & contra uenena additur antidotis. Papilio quoq; lucernarū luminibus aduolans
inter mala medicamenta numeratur. Huic cōtrarium est iecur caprinū: sicut fel ueneficiū
ex mustella rustica factis. Hinc deinde reuertemur ad genera morborū. Capilli defluuii ur-
sinus adeps mixto ladano & adiantho continet. Alopetiasq; emendat & raritatē supercilio-
rum cum fungis lucernarum ac fulgine quæ est in rostris earum. Prurigini cum uino pro-
dest. Ad hanc & cornus ceruini cinis e uino: utq; non cedium animalis eius capillis incre-
scat. Itē fel caprinū cū creta cymolia & aceto sic ut paululū capilli inarescant. Item fel hirci-
num cum urina tauri. Si uero uetus sit: etiam fursures adiecto sulphure emendat. Cinere
genitalis asini spissari capillum putant & e canitie uindicare si rasis illinatur. Plumbog; tri-
tus cum oleo densari: & asinini pulli cum urina: admiscetq; nardum: fastidii gratia. Alo-
petias felle taurino cum ægyptio alumine tepescas illinunt. Capitis ulcera manancia uri-
na tauri efficaciter sanant. Item hominis uetus si cyclaminum aduciatur & sulphur. Efficaci-
us tamen uitulinum fel. Quo cum aceto calefacto tolluntur & lentes. Seu uitulini
cum sale tritum capitis ulceribus utilissimum. Laudatur & uulpium adeps: sed præcipue
fel & simum cū sinapi pari modo illitū. Caprini cornus farina uel cinis magis hirci addi-
to nitro & tamarici semen & butyro: oleoq; prius capite raso mire continent ita fluentē
capillum. Sicut & canis cinere ex oleo illito supercilia nigrescunt. Lactē caprino lēdes tolli
tradunt. Fimo cum melle alopetias expleri. Item ungularū cinere cum pice fluentem cas-
pillum conueneri. Leporinus cinis cū oleo myrteo capitis dolores sedat. Itē aqua pota quæ
de bouis aut asini potu relicta est. Et si credimus uulpis masculæ genitali circūligato. Cor-
nus ceruini cinis illitus ex aceto aut rosaceo: aut ex irino: oculorū: epiphoras. Easq; bubu-
lo seuo cū oleo cocto illiniūt. Ceruini cornus cinis scabrias eodem unguine sanat. Mus-
crones autē ipsos efficaciores putant. Lupi excrementis circūlini suffusiones prodest. Ci-
nere eorum cū attico melle inungi obscuritates. Item felle urfino. Epinyctidas adipe apri
no cum rosaceo. Ungulæ asinina cinis inunctus e suo lacte cicatrices oculorum & albugi-
nes tollit. Medulla bubula ex dextro citre priore trita cū fulgine pilis & palpebrarum
uitiis singulis occurrit. Calliblephari pari modo fuligo in hoc usu temperatur. Optime &
lichno papiraceo. Oleoq; sesamino. Fulligine in nouo uase pennis deterfa. Efficacissime ta-
men euulsos ibi pilos coerces. Felle tauri cum oui & albumine collyria fiunt: quæq; disso-
luta inunguntur per quatridentū. Seu uituli cum anseris adipe & ocimi succo genarū uitii
aptissimum est. Eiusdem medulla cum pari pondere cere & olei uel rosacei addito ouo du-
ritiæ genarum illinuntur. Caseo molli caprino imposito ex aqua calida epiphoræ sedatur.
Si tumor sit ex melle. Vtrunq; uero sero calido fouendū. Sicca lippitudo lumbulis suum
tostis atq; contritis & impositis tollitur. Capras negant lippire: quoniā ex quasdā herbas
edant. Item dorcades. Et ob id simū earū cæra circūdatū noua luna deuorari iubet. quo-
iam noctu aque quoq; cernant. Sanguine hirci sanari luscifos putant nyctilopas appellat
græci. Capræ uero iocinere in uino austero decocto. Quidam inassati iocineris sanie inun-
gunt. Aut felle capræ: carnemq; eas uesci: & dum coquantur oculos uaporari præcipiunt.
Id quoq; referre arbitrantur: si rutili coloris fuerint. Volūt & oculos suffiri iocinere in ol-
lis decocto. Quidam inassato. Fel quidem caprinum pluribus modis assumūt cū melle con-
tra caligines. Cum ueratri candidi tertia parte contra glaucomata. Cū uino contra cicatri-
ces: & albugines: & caligines: & pterigia: & argemata. Ad palpebras uero euulso prius pilo
cum succo oleris: ita ut unctio inarescat. Cōtra ruptas funiculas cū lacte mulieris. Ad oīa
autem inueterata fel efficacius putant. Nec abdicant simū ex melle illitū epiphoris. Cōtra
q; dolores medullam. Itē pulmonem leporis. sedat caliginē fel cū passo aut melle. Lupino
quoq; adipe uel medulla suum fricari oculos cōtra lippitudines præcipiūt. Nā uulpinā lin-
guam habentes in armilla lippituros negant. Aurium dolori & uitiiis medetur urina apri
in uiro seruata. Fel apri uel luis uel bubulum cū oleo citreo & rosaceo æquis portionibꝰ.

LIBER.

Præcipue uero taurinum cum porri succo tepidum: uel cum melle si suppurent. Cōtraga odorem grauem per se tepesactum in mari corio. In ea parte rupta cum lacte mulierū effuaciter sanat. Quidam etiā in grauitate aures sic perludēdas putāt. Alii cum senecta serpen-
tium & aceto includunt lana ante aqua calida collutas. Et si maior sit grauitas aurium fel cum myrra & ruta in mali corio excelsa infundunt. Lardum quoq; pingue. Item simum asini recēs: cui rosaceum instillatur. Omniaq; ea tepesacta. Vtilior equi spuma: uel equi fimi recens cinis cum rosaceo. Seuū bubulū cum adipe anserino. Butyrū recens: urina capri uel tauri: aut fullonia uetus calfacta uapore per lagenæ collum subeunte. Admi-
scet & aceti tertiam partem. Et aliquid urinæ uituli qui nondum hærbam gustauerit. Fi-
mum etiā mixto felle eiusdem. Et cutemquā relinquunt angues: ex calfactis prius auri-
bus. Lana autem medicamina ea includuntur. Prodest & seuū uituli cum anseris adipe: &
occumi succo cū eiusdem medulla admixto cumino trito ifusa. Virus uerrinum e scrophæ
ex coitu exceptum priusq; terram attingat contra dolores. Auribus fractis glutinum e na-
turis uitulorum factum & in aqua liquatum. Alii uitis adeps uulpium. Item fel caprinum
rosaceo tepido aut porri succo: aut si sit ruptura ibi aliqua e lacte mulieris. Si grauitas sit
audiendi: fel bubulum cum urina capræ: uel hirci uel si pus sit. In quocunq; autem usu pu-
tant hæc efficaciora in cornu caprino per dies. xx. infumata. Laudant & coagulū lepori ter-
tia denarii parte dimidia quoq; sagapeni in amineo uino. Parotidas urinus adeps compri-
mit pari pondere cæræ & taurini seui. Addunt quidam hippocistidem: & per se butyrū illi-
tum: si prius foueantur scenigræci decocti succo. Efficacius cum strichno. Profunt & uula-
pinum testes: & taurinus sanguis aridus tritus. Urina capræ calefacta instillata auribus. Fi-
nūq; eiusdem cum axungia illitum. Dentes mobiles confirmat ceruini cornus cinis: dolo-
resq; eorum mitigat: siue infricentur siue colluantur. Quidem efficacior ad omnes eos-
dem usus crudi cornus farinam arbitrantur. Dentifricia utroq; modo fiunt. Magnū reme-
dium est & in luporum capitis cinere. Certumq; est in excrementis eorum plerūq; inueni-
ri ossa. Hæc adalligata eundē effectū habēt. Itē leporina coagula per aurē infusa contra do-
lores. Et capitis eorum cinis dentifricium est. Adiectiq; nardo mulcet grauiolentiam oris.
Aliqui murinorum capitum cinerem miscuisse malūt. Reperitus in latera leporis a cui os
simile: hoc scarificari dentes in dolore suadent. Talus bubulus accensus eos qui labant cū
doloze admotus confirmat. Eiusdem cinis cum myrrha dentifriciū est. Ossa quoq; ex un-
gulis suum combusta eundem usum præbent. Item ossa ex acetabulis pernarum circa quæ
coxendices uertuntur. Iisdem sanari demissis in fauces iumentorum ueminationes notū
est. Sed & corruptos dentes confirmati. Asinæ quoq; lacte percussu uexatos: aut dentium
eiusdem cinere. Lyene item equi cum oleo infuso per aurem. Est autem hoc non hippoma-
nes: quod aliquin noxium omitto. Sed in equorum genibus ac super ungulas: præterea in
corde equorum inuenitur os dentibus caninis maxime simile. Hoc scarificari doloze. Aut
exemplo dente emortui equi maxillis ad numerū eius qui doleant demonstrant. E quarū
uirus a coitu in lychnis accensum Anaxilaus prodidit: equinorum capitum usus represen-
tare monstrifice. Similiter ex asinis. Nam hippomanes tantas in ueneficio uires habet: ut
affusum aris mixturæ in effigiem equæ olympiæ admotos mares equos ad rabiem coitus
agar. Medetur dentibus & fabrilē glutinō in aqua decoctum illitumq; & mox paulo de-
tractum: ita ut confestim colluantur uino: in quo decocti sunt cortices mali punici dulcis
Efficax habetur & caprino lacte collui dentes uel felle taurino. Talorum capræ recentium
cinis dentifricio placet. Et omnium fere uillaticarum quadrupedum: ne sæpius eadem dicā-
tur. Cutem in facie erugari & tenerefcere & candorem custodiri lacte asinino putant. No-
tūq; est quoddam quotidie. dec. custodito numero fouere. Poppeaq; hoc nrox. Netonis
principis instituit. Balnearū quoq; sic solio temperato asinorum gregibus ob hoc eam co-
mitantibus. Imperus pituitæ in facie butyro illito tolluntur. Efficacius cum cærusa. Since-
ro uero ea uicia quæ sarpunt insuper imposita farina hordeacea. Vlcera in facie membrana
e partu bouis mandida. Friuolum licet uideatur non tamen omittendum propter deside-
ria mulierum. Talum candidi iuueni. xl. diebus noctibusq; donec resoluatur in liquorem
decoctum & illitum linteolo candorem cutisq; erugationē præstare. Fimo taurino malas
rubescere aiunt: non ut crocodiale illini melius. sed foueri frigida & ante & postea iu-
bent. Aestates & quæ discolorē faciunt cutem simum uituli cū oleo & gūmi manu sub-

XXVIII.

actū emendat. Vlcera oris & rimas seuū vituli uel bouis cū adipe anseris & ocini succo. Est & alia mixtura seuo vituli cum medulla cerui & albæ spinæ foliis una tritis. Idem præstat & medulla cum resina: uel si uaccina sit: iusq; e carne uaccina. Lichenas oris præstantissime uicit glutinum factū e genitalibus uitulorū liquatū aceto cū sulphure uino ramo ficulneo p̄mixtum: ita ut bis die recens illiatur. Item lepras ex melle & aceto decoctum: quas & iecur hirci calidum illitum tollit: sicut elephantis fel caprinum. Etiamnum lepras ac furfures tauri fel addito nitro. Urina asini circa canis ortum masculas in facie. Fel utriusq; per se se aqua infractum: euitatiscq; solibus ac uēris post detractum cutem. Similis effectus: & i taurino seuo uitulino ue felle cum semine cunilæ: ac cinere e cornu ceruino: si canicula exorietur comburatur. Asinino seuo cicatricibus aclicheni lepriscq; maxime color redditur. Hirci fel leotigines tollit admixto caseo & uiuo sulphure spongiæq; cinere: ut mellis sit crassitudo. Aliqui inueterato felle uti maluerunt: mixtis calidis fursibus pōdere oboli unius quatuor mellis prius defricatis maculis. Efficax eiusdem & seuum cum melanthio & sulphure & iride. Laborum fissuris cum adipe anserino ac medulla ceruina resinæq; & calce. Inuēio apud auctores his qui lentiginem habeāt negari magicæ sacrificiorum usum. Lactē bubulo aut caprino tonsilæ & arteriæ exulceratæ leuantur. Gargarizatur tepidum ut est expressū aut calefactum. Cyprinum utilius cum malua decoctum & sale exiguo. Linguae exulcerationi & arteriarum prodest ius omali si gargarizatur. Tonsillis autem priuatim renis uulpium aridi cum melle triti illitque. Anguinæ fel taurinum uel caprinum cum melle. Iecur mellis ex aqua oris grauitatem. Vlceraq; butyrum citissime sanat. Spinā aliud ue quid faucibus adhærens feris extrinsecus fimo perfricatis: aut reddi: aut delabi tradūt. Strumas difficutit fel aprinum uel bubulum tepidum illitum. Nam coagulum leporis e uino in linteo lo exulceratis duntaxat imponitur. Discutit & ungulæ asini uel equi cinis ex oleo aqua illitus & urina calefacta. Et bouis ungulæ cinis ea aqua. Fimum quoq; feruens ex aceto decoctum: testescq; uulpini. Prodest & sapo: gallorum hoc inuentum: rutilandis capillis ex seuo & cinere. Optimo fagino & caprino duobus modis spissus ac liquidus. Vterque apud Germanos maiore in usu uiris quam fœminis. Ceruicæ dolores butyro aut adipe urino perfricantur. Rigores bubulo seuo quod & strumis prodest cum oleo. Dolorem inflexibilem opisthoton uocant: leuat urina capræ auribus infusa: aut fimum cum bulbis illitū. Vngues contusos fel uniuscuiusque animalis circumligatum. Prætergia digitorum fel taurinum aridum aqua calida dissolutum. Quidam adiiciunt sulphur: & alumen pari pōdere omnium. Tussim iecur lupi ex uino tepido sanat. Urinumq; fel admixto melle. Aut ex cornu bubuli summis partibus cinis. Vel salua equi: triduo potu eam mori tradunt. Pulmo ceruinus cum gula sua arefactus in fumo: dein tufus: ex melle quotidiano eligmate. Efficacior est ad id bubulo ceruorum generis. Sanguinem expuentes ceruini cornus cinis. Coagulum leporis tertia parte denarii cum terra samia & uino myrteo potum sanat. Eiusdem fimi cinis in uino uesperis potus: nocturnas tussis. Pili quoq; leporis suffiti extragunt pulmonibus difficiles excreationes. Purulentas autem exucerationes pecturis: pulmoniscq; & a pulmo ne graueolentiam halitus butyrum efficacissime iuuat cum pari modo mellis acciti decoctum donec ruffescat: & matutinis sumptum ad mensuram linguae. Quidam pro melle laticis resinam addere maluerunt. Si sanguis reiciatur: efficacem tradunt bubulum sanguinem modice & cum aceto sumptum. Nam de taurino credere temerariū est. Sed glutinum taurinū tribus obolis cū calida aq; bibitur i uētre sanguinis excreatione. Stomachū exulceratum lactis asinini potus reficit. Item bubuli. Rosiones eius caro bubula admixto aceto & uino cocta. Rheumatismos cornus ceruini cinis. Sanguinis excreationes hædinus sanguis recens ac cyathos ternos cum aceto acri pari modo feruens potus. Coagulum tertia parte ex aceto potum. Locineris dolores lupi iecur aridum ex mulso. Asininum iecur aridum cū petroselinis partibus duabus ac nucibus tribus ac melle tritum & in cibo sumptum. Sanguis hircus cibo aptatus. Suspiriosis ante omnia efficax est potus equiferorum sanguis. Proximie lactis asini tepidi cum bulbis decocti: ita ut serum ex eo bibatur: addito in tres heminas cyatho nasturtii albi persusi aqua: deinde melle diluti. Iecur quoq; uulpinum aut pulmo i uino nigro: aut fel urinum in aqua laxat meatus spiradi. Lumborum dolores & quæcūq; alia molliore opus sit: urino adipe perfricari conuenit. Cinerem aprini aut suilli fimi inueterati aspergi portione uini. Afferunt & magi sua commenta. Primum omnium rabietm hirci

B

LIBER

corum si mulceatur barba mitigari. Eadem præcisa non abire eos in alienum gregē. Huic admiscetur finum caprinum: & subito linteolo uncto caua manu quantum pati possit feruens: sustineri iubent: ita ut si leua pars doleat. Hæc medicina in dextra manu fiat: aut e contrario. Finum quoque ad eum usum acus æræ pondus tolli iubent. Modus curationis est: donec uapor ad lumbos sentiat peruenire. Postea uero manum porro rufo illinunt. Itē lumbos ipso fimo cum melle. Suadentque in eodem dolore & testes leporis deuorare. Ichthia dicis finum bubulum imponunt calfactum in foliis cinere feruenti. In renum dolore leporis tenes curdos deuorari iubent: aut certe coctos ita ne dente contingantur. Ventris quidem dolore tentari negant talum leporis habentes. Lyenem sedat fel apri uel suis potum uel ceruini cornus cinis in aceto. Efficacissime tamen iueteratus lyen asini: ita ut i triduo sentiat utilitas. Asinini pulli finum quod primum edidit: polean uocant syri: datur i aceto mulso. Datur & equi lingua inueterata ex uino præsentaneo medicamento: ut didicisse se ex barbaris Cecilius & Bion tradidit. Et lyen bubulus simili modo. Recens autem assus uel elixus in cibo. In uesica quoque bouis alii capita. xx. rufa cum aceti sextario imponuntur ad lyenis dolorem. Eadem ex caula emi lyenem uituli quanti indicatus sit: iubet magi nulla precii contatione: quoniam hoc quoque religiose pertineat. Diuisumque per longitudinem annecti tunicae utriusque & induentem pati recidere ad pedes. Dein collectum in umbra aree facere. Cum hoc fiat simul residere lyenem ægri uitiatum: liberarique cum morbo dicitur. Prodest & pulmo uulpium cinere siccatus atque in aqua potus. Item hædorum lyen impositus. Aluum sistit ceruinus sanguis. Item cornus cinis. lecur aprinum ex uino potum citra falem: recensque. Item assum: uel suillum uel hircinum decoctum in uini hemina. Coagulum leporis i uino cicoris magnitudinis. Aut si febris sit ex aqua. Aliqui & gallam adiciunt. Alii per se leporis sanguine contenti sunt lacte cocto. Equini fimi cinis in aqua potus. Taurini cornus ueteris e parte iam cinis inspersus potioni aquæ. Sanguis hircinus in carbone decoctus. Corium caprinum cum suo pilo decoctum succo epoto. Coagulum equi & sanguis caprinum uel medulla uel lecur alum soluit. Fel lupi. cum elaterio umbilico illigatum: uel lactis equini potus. Item caprini cum sale & melle. Capræ fel cum cyclamini succo & aluminis modico. Aliqui & nitrum & aquam adiecisse malunt. Fel tauri cum absinthio tritum ac subditum pastillo. Butyrum largius sumptum cæliacis & dysentericis medetur. lecur uacinum. Cornus ceruini cinis tribus digytis captus in potione aquæ. Coagulum leporis suabactum in pane. Si uero sanguinem detrahant: uel fimi cinis: dentiumque eiusdem tororum farina salutaris dicitur: & bubuli lactis decocti potus. Dysentericis addi mellis exiguum præcipiunt. Et si tormina sint cornus ceruini: aut fel taurinum cymino mixtum. Et cucurbitæ carnes umbilico imponere. Caseus recens uacinus immittitur ad utrumque uitium. Item butyrum heminis quattuor cum resina trebinthina sextante: aut cum malua decocta: aut rosaceo. Datur & seuum uitulinum aut bubulum. Item medullæ excoquantur cum farina & cæra exiguoque oleo: ut forberi possint. Medulla & in pane subigitur. Lac caprinum ad dimidias partes decoctum. Si sint & tormina: additur protropium. Torminibus satis esse remedium in leporis coagulo potio e uino tepido uel semel arbitrantur aliqui. Cauciores & sanguine caprino cum farina ordeacea & resina uentrem illinunt. Ad omnes epiphoras uentri illini caseum mollem suadent. Veterum autem in farina tritum cæliacis & dysentericis dari cyatho casei in uini cyathis tribus. Sanguis caprinus decoctus cum medulla dysentericis. lecur assum capræ cæliacis subuenit: magisque etiam hirci cum uino austero decoctum: potumque: uel ex oleo myrteo umbilico impositum. Quidam uero decoquunt a tribus sextariis aquæ ad hæmorrhiam addita ruta. Utuntur & lyene asse: capræ hirciue & seuo hirci i pane qui cinere coctus sit: capræ a renibus maxie ut per se haunatur: protinusque modice frigidam forberi iubent. Aliqui & in aqua decoctum seuum admixta polenta & cymino & aneto acetoque. Illinunt & uentrem cæliacis fimo cum melle decocto. Utuntur ad utrumque uitium & coagulo hædi in uino myrte magnitudine fabæ potio: & sanguine eiusdem in cibum formato: quem sangiculum uocant. Infundunt dysentericis & glutinū

taurinum aqua calida resolutum. Inflationes autem discutit uiculinum simum in uino decoctum. Intestinorum vitii magno opere prodest coagulum ceruorum decoctum cum late betag: atque ita in cibo sumptum. Leporis pilorum cinis cum melle decoctus. Lactis caprini potus decoctus cum malua exiguo sale addito. Et si coagulum addat maioribus emolumentis fiet. Eademque uis est & in seuo caprino & in sorbitione aliqua uti protinus hauriatur frigida aqua. Item foeminum hædi cinis rupta intestina sarcire mire traditur. Simum leporis cum melle decoctum & quotidia fabæ magnitudine sumptum ita ut deploratos sanauerint. Laudant & caprini capitis cum suis pilis decoctus succum. Teneasmos: idest crebra & inanis uoluntas egerendi tollitur potio lacte asinino. Item bubulo. Tinearum genera pellit ceruini cornus cinis potus. Quæ in excrementis lupi diximus inueniri ossa si terram non attigerint: collo medentur adalligata brachio. Polea quoque supradicta magno opere prodest in sapa decocta. Item suilli fimi farina addito cymino in aqua rursus decoctæ. Cornus ceruini teneris cinis coctis africanis cum testis suis tufis mixtus in uino potest. Vesicæ calculorumque cruciatibus auxiliatur urina apri: & ipsa uesica pro cibo sumpta. Efficacius si prius fumo maceratur utrumque. Vesicam elixam mandi oportet & a muliere foeminae suis inueniuntur & in iocineribus eorum lapilli aut duritie lapillis similes candidi sicuti i uulgaris sue: quibus contritis atque potis in uino pelli calculos aiunt. Ipsi apro tam grauis sua urina est: ut nisi egesta fugæ non sufficiat: ac uelut deuinctus opprimatur. Exuri illa tradunt eos. Leporis renes inueterati in uino poti calculos pellunt. In perna suum articulos esse diximus: quorum decoctum ius facit urinae. utilius. Asinini renes inueterati tritici & in uino mero dari uesicæ medentur. Calculos expellunt lyenis equini ex uino aut mulso poti diebus. xl. Prodest & ungulae aquæ cinis in uino aut aqua. Item simum caprarum in mulso: efficacius siluestrium. Pili quoque caprini cinis. Verendorum carbunculis crebrum apri uel suis sanguis. Vitia uero quæ in eadem parte serpunt: iecur eorum combustum maxime iuniperi ligno cum charta armeniaca sanat. Fimi cinis uel bubulum cum alumine ægyptio ac muria ad crassitudinem mellis subactum. Insuper beta ex uino cocta imposita: caro quoque Manantia uero ulcera seuum cum medulla uituli in uino decoctum. uel caprinum cum melle rubique succo. Vel si serpant simum etiam prodesse cum melle dicunt aut cum aceto: & per se butyrum. Testium tumor cum seuo uituli addito nitro cohibetur. Vel fimo eiusdem ex aceto decocto. Urinae incontinentiæ cohibet uesica aprina si assa mandatur. Ungularum apri uel suis cinis potioni inspersus. Vesica foeminae suis combusta ac pota. Item hædi uel pulmo. Cerebrum leporis in uino. Eiusdem testiculi tosti uel coagulum cum asnerino adipe i polenta. Renes asinini in mero triti potique. Magi uerrini genitalis cinere potio ex uino dulci demonstrant urinam facere in canis cubiculo ac uerba adicere ne ipse urinam facit ut canis in suo cubiculo. Rursus ciet urinam uesica suis: in terram attigerit: imposita pubi. Sedis uitii præclare prodest fel ursinum cum adipe. Quidam adiciunt spugam argenti adhus. Prodest & butyrum cum adipe asnerino ac rosaceo. Modum ipse res statuunt: ut sint illitu faciles. Præclare medetur & taurinum fel in linteolis concepris. Rimæque perducit ad cicatricem. Inflammationibus in ea parte seuum uituli maxime an inguinibus cum ruta. Cæteris medetur sanguis caprinus cum polenta. Item fel caprinum cœdylomatis per se. Item fel lupinum ex uino: Panos & apostemata in quacunque parte sanguis ursinis discutit. Item taurinus aridus tritus. Præcipuum tamen remedium traditur in calculo onagri: quem dicunt cum interficiatur reddere urinam liquidiores in initio: sed in terra spissantem se. Hic adalligatus foemini omnes impetus discutit omnisque suppuratione liberat. Est autem rarus inuentu nec ex omni onagro: sed celebri remedio. Prodest & urina asini cum melanthio. Et ungulae equinae cinis cum oleo & aqua illitus. Sanguis equi præcipue admissarij. Et sanguis bubulus: item fel. Caro quoque eisdem effectus habet calida imposita. Et ungulae cinis ex aqua aut melle. Urina caprarum. Hircorumque carnes in aqua decoctæ. Aut simum ex iis cum melle decoctum. Fel ursinum siue uerrinum. Urina suum in lana imposita. Foemina arteri adurique equitatu notum est. Vtilissimum est ad omnes inde causas sputum equi ex ore inguibuscumque illinit. Inguina & ex ulcerum causa intumescunt. Remedio sunt equi setæ tres toti dem nodis & cestros herba adalligata intra ulcus. Podagris medet ursinus adeps: taurique seuum pari pondere & caræ. Addunt quidam hippocistidem & gallam. Alii hircinum præferunt seuum cum fimo capræ & croco & sinapi cum caulibus ederae tritis ac perdicio uel

LIBER

flore cucumeris siluestris. Item bouis fimum cū aceti fete. Magnificant & uituli qui nona
dum herbam gustauerit fimum. Aut per se sanguinem tauri. Vulpem decoctam uiuā do-
nec ossa tantum restent. Lupum uē uiuum oleo cæratī modo incoctum. Seuum hircinū cū
ellines parte æqua: sinapis tertia. Fimi caprini cinrem cum axūgia. Quin & ischiadicos urī
sub pollicibus pedum eo fimo feruente utilissime tradūt. Articulorumq; uitis fel ursinū
utilissimum esse & leporis pedes adalligatos. Podagras quidam mitigari pede leporis uiuē
tis absciso si quis secum assidue habeat. Perniones ursinus adeps: rimasq; pedum omnes ar-
cet. Efficacius alumine addito. Seuum caprinum. Dentium equi farina. Aprinum uel suillū
fel. Cum adipe pulmo impositus. Et si subtriti sint contusi uē: offensione. Si uero adusti
frigore: leporini pilis cinis. Eiusdem pulmo contusis dissectus: aut pulmonis cinis. Sole adu-
sta seuo asinino aprissime curantur. Item bubulo cum rosaceo. Clauos & rimas callig; uitia
fimum apri uel suis recens illitum ac tertio die solutum sanat. Talorum cinis pulmo apri-
nus aut suillus: aut ceruinus. Attritus calciamentorum urina asini cum luto suo illita. Cla-
uos seuum bubulum cum thuris polline. Perniones uero corium combustum. Melius si
ex uetere calciamento. Iniurias a calcitu ex oleo corii caprini cinis. Varicum dolores. sedat
fimi uitulini cinis cum lilii bulbis decoctis addito melle modico. Itemq; omnia i flammata
ac suppuraciones minancia. Eadē res & podagricis prodest & articularis morbis e maribus
præcipue uitulis. Articulorum attritis fel aprorum uel suum linteo calefacto impositum.
Vitulig; qui nondum herbam gustauerint fimum. Item caprinum cum melle & aceto de-
coctum. Vnguens scabros seuum uituli emendat. Item caprinum admixtā sandaraca. Ver-
rucas uero aufert uitulini fimi cinis ex aceto. Asini urinæ lutum. Comitiali morbo testes
ursinos edisse prodest: uel aprinos bibisse ex lacte equino aut ex aqua. Item aprinam urinā
ex aceto mulso. Efficacius quæ inaruerit in uesica sua. Dantur & suum testiculi inuetera-
ti tritig; in suis lacte præcedente uini abstinentia & sequente continuis diebus. Dantur &
leporis sale custodiri pulmones cum thuris tertia parte in uio albo per dies. xxx. Item coa-
gula. Eiusdem asini cerebrum ex aqua mulsa in fumant prius in foliis semuncia per dies.
Vel ungularum eius cinis cochlearibus binis toto mēse potus. Item testes sale asseruati &
asperfi porioni in asinarum maxime lacte uel ex aqua. Membrana partus earum præcipue
si marē peperint: olfacta accedente morbo comitialium resistit. Sunt qui e mare nigroq; co-
medendum cum pane sub diuo prima aut secunda luna præcipiant. Alii carmen: aliqui san-
guinem aceto dilutum per dies. xl. bibendum. Quidam urinam equi aquæ ferrariæ ex offi-
cinis miscant. Eadem portione & lymphaticis medetur. Comitialibus datur & lactis equini
porus licheneq; in aceto mulso bibendum. Dantur & carnes caprinæ in rogo hominis to-
stæ ut uolunt magi. Seuum earum cum felle taurino pari pondere decoctum & in follicu-
lo fellis reconditum: ita ne terram attingat. Porum uero sublime ex aqua. Morbum ipsum
deprehendit caprini cornus uel ceruini usti nidor. Sideratis urina pulli asinini nardo ad
mixto per coniunctionem prodesse dicitur. Regio morbo cornus ceruini cinis. Sanguis as-
nini pulli ex uino. Item fimum asinini pulli: quod primum edidit a partu datum: fabæ ma-
gnitudine e uino medetur intra diem tertium. Eadē & ex equino pullo: similiterq; uis est.
Fractis ossibus præsentaneus maxillarum apri cinis uel suis. Item lardum elixū: atq; circum-
ligatum mira celeritate solidat. Costis quidem factis laudatur unice caprinum fimum ex
uino uetere: aperit: extrahit: persanat. Febres arceet ceruorum caro (ut diximus) eas quidem
quæ certe dierum numero redeūt oculos lupi dexter falsus adalligatusq; si credimus ma-
gis. Est genus febrium q; epemerinum uocant. Hoc liberari tradūt: si quis e uena auris as-
nitis guttas sanguinis in duabus heminis aquæ hauserit. Quartanis magi excremēta fel-
lis cū digyto bubonis adalligari iubet & ne recedant: nō remoueri septeno circui-
tu. Quis hoc quælo inuenire potuit? Quæ est ista mixtura? Cur digytus bubonis potissimū electus
est. Modestiores iecur fellis decrecente luna occisæ inueteratum sale ex uino bibendum
ante accessiones quartanæ dixere. Idem magi fimi bubuli cinere consperso puerorum uri-
na illinunt digytos pedum: manibusq; leporis cor adalligant. Coagulum ante accessione
propinant. Datur & caseus caprinus recens cum melle diligenter sero impresso. Melancoli-
cis fimum uituli in uino decoctum in medio est. Lethargicos excitat asini lyen naribus illi-
tus ex aceto. Caprini cornus nidor aut pilorum: iecur aprinum. Itaq; & ueternosis datur.
Pthysicis medetur iecur lupi ex uino: Macræ suis foeminae herbis pastæ lardum. Carnes as-
ni

na sumptz. Hoc genere maxime in achia curant id malum. Fimi quoq; aridi: sed pabulo uiridi pasto boue fumum arundine haustum prodesse tradunt: Bubuli quoq; cornus micro nem exustum duorum cochlearium mensura addito melle pillulis deuoratis. Capræ seuo in pulre haliacia & ptisini & rosini sanari. Vel recenti cum mulso liquefacto: ita ut uncia in cyathum addatur. rutæq; ramo permisceatur: non pauci tradunt. Lupi & capræ seui cyathus uel lactis pari mensura deploratum phthisicum conualuisse certus auctor affirmat. Sune & qui suum fimi cinerem profuisse scripserint in passo. Et cetui pulmonem: maxime subul nois. siccatum in fumo tritum & in uino. Hydropicis auxiliatur urina uesicæ apri paulatim data in potus. Efficacius quæ inaruerit cum uesica sua. Fimi taurini maxie subulonus: sed & bubuli: de armentinis loquor. Quidam bolbiton uocant. Cinis cocleariorum triū i mul si hemuna bouis foemina in mulieribus: & ex altero seu in uiris: quod ueluti misterium oc cultarunt magi. Fimi uituli masculi illitum. Fimi uituli cinis cū semie staphylli æqua por tione ex uino. Sanguis caprinus cum medulla. Efficaciorem putat hyrcorum utiq; si lentil eo piscantur. Igni sacro urinus adeps illinitur: maxime qui est ad renes. Vitulinum fimū recens uel bubulum. Caseus caprinus succus cum porro. Ramenta pellis ceruinæ defecta punice ex aceto trita. Ruborem cum prurigine equi spuma aut ungulæ cinis. Eruptionibus pituitæ asinini fimi cinis cum butyro. Papulis nigris caseus caprinus siccus ex melle & ace to in balneis oleo remoto. Pustulis suilli fimi cinis aqua illitus: uel cornus ceruini cinis. Lu xatis recens finum aprinum uel suillum. Item vitulinum. Verris spuma recens cum aceto finum caprinum: cum melle. Bubula caro imposita tumorem sanat. Finum suillum in te sta calefactum tritum & cum oleo duricias corporum omnes tollit optime. Adeps e lupis il litus in iis quæ rumpere opus est plurimū n proficit. Finum bubulum in cinere calefactū aut caprinum in uino uel aceto decoctum. In furunculis seum bubulum cum sale. Aut si dolor est: inunctum oleo liquefactum sine sale. Similiter modo caprinum in abustis. Pro dest rursus adeps cum lilii radicibus. Aprinum aut suillum finum inueteratum. Setarum ex iis e penicillis testoriis cinis cum adipe tritus. Tali bubuli cinis cum cera & medulla cer uina. Fel tauri. Finum leporis. Sed caprarum finum sine cicatrice sanare dicitur. Glutinū præstantissimum fit ex auribus taurorum & genitalibus. Nec quicquam efficacius prodest ambustis. Sed adulteratur nihil æque quibus uis pellibus inueteratis calciamenis quæ ē decoctis. Rhodiaceum uero fidelissimum. Eoq; pictores medici utuntur. Id quoq; quo can didus: eo probatius. Nigrum & lignosum damnatur. Nernorum doloribus finum capri num daeoctum in aceto cum melle utilissimum putant: uel putrescente nerue. Spasmata & percussu uitiata fimo aprino curant uero collecto & arefacto. Sic & quadrigis agēdis tra ctos: rota ue uulneratos. Et quoquo modo sanguine confuso: uel si recens illinatur. Sunt qui id coxisse aceto utilius putent. Quin & in potu farinam eam ruptis conuulneratisq; eueris ex aceto salutarem promittunt. Reuerentiores cicerem eius ex aqua bibūt. Ferūtq; & Neronem principem hac portione recreari solitum: cum sic quoq; se trigario approbare uellet. Proximum suillo fimo uim putant. Sanguinem sistit coagulum ceruinum ex aceto Item leporis. Huius quidem & pilorum cinis. Item ex fimo asinino cinis. Et pilorum quidē cinis illitus. Efficacior uis e maribus aceto admixto. Et in lana ad omne profluuium imposi to. Similiter ex equino capite & foemina. Aut fimi uitulorum cinis illitus ex aceto. Item ca prini cornus uel fimi ex aceto. Hircini uero iocineris dissecti sanies efficacior. Et cinis utri usq; ex uino potus: uel naribus ex aceto illitus. Hircini quoq; utris uinari duntaxat cinis cum pari pondere resinæ. Quo genere sistitur sūguis & uulnus glutitur. Hædinū quoq; coagulum ex aceto: & foeminum eius combustorum cinis similiter pollere tradunt. Vlce ra sanat in tibus cruribusq; adeps urinus admixta rubrica. Quæ uero serpunt fel aprinū cum resina & cærulea. Maxillarum apri uel suum cinis. Finum suum illitum siccum. Item caprinum ex aceto sub feruefactum. Cætera purgantur & explentur butyro. Cornus cere ui in cinere. Vel medulla cerui. Fel taurino cum cyprino oleo. Aut fimo aprino. Aut hirci no. Finum recens suum. Vel inueterati farina illinitur unheribus fero factis. Phagedenis & fistulis immittitur fel tauri cum succo porri aut lacte mulierum. Vel sanguis aridus cū coryledone herba. Carcinomata curat coagulū leporis cum pari pondere capparis aspersū cum uino. Grangrenas urinum fel penna illitum. Asini ungularum cinis ea quæ serpunt ulcera inspersus. Sanguis equi adrodit carnes striptica ui. Item fimi equini inueterati fallia

LIBER.

ua. Ea uero quæ phagedenas uocant in ulcerum genere corii bubuli cinis cum melle. Caro uituli recentia uulnera non patitur intumescere. Fitmū bubulū cū melle. Fœminū uituli cinis sordida ulcera: & quæ cacoethe uocant e lacte mulieris sanat. Recētes uero plagas ferro illatas glutinum taurinum liquefactum tertio die solutum. Caseus caprinus siccus ex aceto ac melle purgat ulcera. Quæ uero serpūt cohibet seuum cæra. Item addita pice ac sulphure procurat. Similiter proficit ad cacoethe hædi fœminum cinis e lacte mulieris. Et ad uersus carbunculos suis fœmiæ cerebrum tostum illicitumq. Scabiem hominis asinina medulla maxime abolet. Urina eiusdem cum suo luto illita. Butyrum etiam quod in iumentis proficit cum resina calida. Glutinum taurinum in aceto liquefactum addita calce. Fel caprinum cum aluminis cinere. Boas finum bubulum: unde & nomen traxere. Canum scabies sanatur bubulo sanguine recenti. Iterūq. cum inarescat illito: & postero die abluto cinere lixiuo. Spina ac similia corpori extrahuntur fellis excrementis. Item capræ ex uino coagulo quocunq. sed maxime leporis cum thure polline & oleo: aut cum musci parti pōdere: aut cum propoli. Cicatrices nigras seuum asinum reducit ad colorem. Fel uituli extenuat calefactum. Medici adiiciunt myrrham & mel & crocum: ætq. pyxide condunt. Aliqui & florem æris miscent. Mulierum purgationes adiuuat fel taurinum lana succida appositum. Olympias thebana addidit hyssopum & nitrum. Cornus ceruini cinis potus. Itē uulua laboranti. Illitum quoq. & fel taurinum cum opio appositum obolis binis. Vuluas & pilo ceruino suffiri prodest. Tradunt ceruas: cum senserint se grauidas: lapillum deuorare: quem in excrementis repertum aut in uulua (nam & ibi inuenitur) custodire partus adalligatum. Inueniuntur & ossicula in corde & uulua: per quam utilia grauidis parturientibusq. Nam de punice qui in uaccuarum utero simili modo reperitur: diximus in natura bonum. Lupi adeps illitus uuluas mollit. Dolores earum iecur. Carnesq. lupi edisse parturientis prodest. Aut si incipientibus parturire sit iuxta quæderit. Adeo ut etiam contra illita noxia ualeat. Eundē uero superuenire perniciosum ē. Magnus & leporis usus mulieribus. Vuluas adiuuat pulmo aridus potus. Profluvia iecur cum samina terra ex aqua porū. Secūdas coagulū. Cauentur pridiana balnea. Illitum quoq. cū croco & porri succo: uellere appositum abortus mortuos expellit. Si uulua leporū in cibis sumantur: mares concipi putant. Hoc & testiculis eorū a coagulo profici. Conceptum leporis uero exemptum iis quæ parere desierint: restibilem fœcunditatem asserre. Sed & pro conceptu leporis sani est & uiro magi propinant. Item uirgini nouē grana fimi ut stent perpetuo māmā. Coagulo quoq. Ob id cum melle linunt sanguinem ubi euulsos pilos renasci nolūt. Inflationi uulua: finū aprinū suillūne cum oleo illini prodest. Efficacius sistit farina aridi aut spargatur portio: uel si grauidæ aut puerperæ torqueantur. Lactis suis potu cum mulso adiuuantur partus mulierum. Per se uero potum deficientia ubera puerperarum replet. Eadem circumlita sanguine fœminæ suis minus crescunt. Si dolēt lactis asinini potu mulcetur. Quod addito melle sumptum & purgationes earum adiuuat. Sanat & uuluarum exulcerationes eiusdē animalis seuum inueteratum: & in uellere appositum duriciam uuluarum emollit. Per se uero recens uel inueteratum ex aqua illitum psilothri uim optinet. Eiusdē animalis lyen in ueteratus ex aqua illitus māmā abundantiam facit. Vuluas suffitu corrigit. Ungula: asinina suffita partum maturant: ut uel abortus euocetur: nec aliter adhibetur: quoniam uiuentem partum necat. Eiusdē animalis finum si recens imponatur: profluvia sanguinis mire sedare dicitur. Neenon & cinis eiusdē fimi: qui & uulua: prodest ipositus. Et qui spuma illita per dies. xl. priusq. nascantur primum pili restringūtur. Item cornus ceruini decocto. Melius si recentia sunt cornua. Lacte equino iuuantur uulua: colluta. Quod si mortuus partus sentiat: lyen ex aqua dulci potus eicit. Item ungula: suffitu aut finum aridum. Vuluas procidentes butyrum infusum sistit. Induratum uulua: aperit fel bubulū rosaceo admixto: foris uellere cum resina terebenthina imposito. Aiunt & suffitu fimi in mare boue procidentes uuluas reprimi partus adiuuari. Conceptus uero uaccini lactis potu. Sterilitatem ob partus nexationem fieri certum est. Hanc emendari Olympias thebana affirmat felle taurino & adipe serpentium & erugine addito melle medicamenti locis ante coitus. Vitulinum quoq. fel si in purgationibus fuerit sub coitu aspersu uulua: etiā duritiam uentris emollit: & perfluum minuit umbilico peruncto atq. i totum uulua: prodest. Modum statuit fellis pondere denari ad apii tertiam ammixto amygdalino oleo quā

eum esse satis appareat hoc inuellere imponunt. Masculi fel uituli cum mellis dimidio tritu
tum seruatur ad uulvas. Carnem uituli si cum aristolochia in assatam edant circa conceptu:
m res paritura promittit. Medulla uituli in uino & ex aqua decocta seu ex ulcerationibus
uulvarum prodest. Item adeps uulpium: excrementumq; felium cum resina & rosaceo im
positum. Caprino cornu suffiri uulvam utilissimum putant. Siluestrium caprarum sanguis
cum palma marina pilos detrahitis. Ceterarum uero fel callum uulvarum e mollior spersum
& a purgatione conceptus facit. Sic quoq; philochri uis efficitur euulsis pilis: triduo seruatu
illinitur. Profluuium quauis immensum urina caprae pota sisti obstetrices promittunt: &
si finum illinat. Membrana caprarum in aqua partu edito inueterata potuq; sumpta i
uino: secundas pellit. Hædorum pilis suffiri uulvas utile putant. Et in profluuiio sangui
nis coagulum bibi aut hyosciami semen imponi. E boue siluestri nigro si sanguine hircini
lumbi perungantur mulieri tedium ueneris fieri dicit. Eschines. Idem amoris pota hirci uri
na amixto propter fastidium nardo. Infantibus nihil butyro utilius per se & cum melle:
priuatim & in dentione & ad gingiuas. & ad oris ulcera. Dens lupi adalligatus infantiu pa
uores prohibet: detentiq; morbos. Quod & pellis lupina præstat. Dentes quidem eorum
maxili equis quoq; ad alligari infatigabilem cursum præstare dicuntur. Leporum coagulo
illito ubere sistitur infancium aluus. Iecur asini ammixta modice panace initilatum in os a
comitialibus morbis & aliis infantes tuetur. Hoc. xl. diebus fieri præcipiunt. Et pellis asini
na iniecta impauidos infantes facit. Dentes qui equis primum cadunt: facilem dentionem
præstant infantibus adalligari. Efficacius si terram non attigere. Lyen bubulus i melle edi
tur. Et illinitur ad lyenis dolores. Ad ulcera manantia cum melle. Lyen uitulini in uino de
coctus tritusq; & illitus ulcuscula oris. Cerebrum caprae magi per annulum aureum traie
ctum prius quam lac detur infantibus instillatur contra comitiales: ceterorumq; infantium
morbos. Caprinum finum inquietos infantes adalligatum panno cohibet: maxime puel
las. Lacte caprio uel cerebro leporum peruncta: gingiuas faciles dentiones faciunt. Somnos
fieri lepore sumpto in cibis Cato arbitrat. Vulgus & gratiam corpori in nouem dies fri
uolo quem loco. Cui tamen aliqua debeat subesse causa in tanta persuatione. Magi felle
caprae sacrificatae dumtaxat illito oculis uel sub puluino posito somnum allici dicunt. Su
dores inhihet cornus caprini cinis e myrteo oleo perunctis. Coitus autem stimulat fel apri
uum illitum. Item medullæ suum haustæ. Seu uinum asinum anseris masculi adipe permix
to illitum. Item a coitu equi Virgilio quoque descriptum uirus: & testiculi equini aridi po
tioni inferi possint: dexter uel asini testis in uino potus proportionem: uel adalligatus brachia
li. Eiusdem a coitu spuma collecta roseo panno & inclusa argento ut Eschines tradit. Salpæ
genitale in oleum seruens mergi iubet septies: eoque perungi pertinentes partes. Bialcon
cinerem ex eodem bibi uel tauri coitu urinam: lutoque ipso illini pubem. Ac e diuerso mu
ris fimo illito cohibetur uirorum uenus. Ebrietatem arcet pulmo apri aut suis assus a iei
nio cibo præsumptus eo die. Item hædinus.

Mira de animalibus.

Ca.

XI.

Ira præterea traduntur in isdem animalibus. Vestigium equi excussum ungula (ut
m solet plerumq; si quis collectum reponat: singulare remedium esse recordantibus
quo nam loco id reposuerint. Iecur luporum equinae ungulae simile esse. Et rumpi
equos qui uestigia leporum sub equite sequantur. Talisque suum discordia uim quadam
in esse in incendiis si fimi aliquid egeratur e stabulis facilius extrahi. Nec recurere oues bo
uesque. Hircorum carnes uirus non recipere: si panem hordeaceum eo die quo interfician
tur ederent: laser uel dilutum biberint: nullas uero teredinem sentire luna decrecente in
duratas sale. Adeoque nihil omisum est: ut leporem surdum celerius pinguescere reperia
mus. Animalium uero medicina. Si sanguis profluat iumentis: suillum finum ex uino in
fundendum. Bouum autem morbis seuum sulphur uiuum: alium siluestre: ouum coctum.
omnia hæc trita in uino danda: aut uulpis adipem. Carnem caballinam discoctam potu suu
morbis mederi. Omnium uero quadrupedum morbis capram solidam cum corio & ranâ
ruberam discoctas. Gallinaceos non attingi a uulpibus qui iecur animalis eius aridum ede
runt. Vel si pellicula ex eo collo induta galli intererit. Similia in felle mustellæ. Boues in cy
pro contra tormina hominum excrementis sibi mederi. Insuper pedes bouum si prius cora
nua piceliquida perungantur. Lupos in agrum non accedere: si capri unius pedibus infra

B iiii

LIBER.

Etis cultroque adacto paulatim sanguis circa fines agri spargatur: atque ipse defodiatur in eo loco: ex quo coeperit trahi. Aut si uomerē quo primus sulcus eo anno in agro ductus sit excussum aratro focus larium quo familia conuenit absumat. Ac lupum nulli animalium nociturum in eo agro quādiu id fiat. Hinc deinde reuertemur ad animalia sui generis: quae aut placida non sunt: aut fera.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXIX.

PROEMIVM.

De medicina & inuētoribus eius: de origine medicarū: & quādo primū clinice & quando primū iatraliptice: & de Cryſippo: & Eraſtrato: & Empirice: & Eroſphilo: & reliquis illuſtribus medicis: & quoties rō medicinarū mutata ſit: & q̄ primus Rome medicus: & quādo: & qd de medicis antiq̄ Romani iudicauerit: & uitia medicarū. Ca. I.

ATVRA remediōrū: atq; multitudo iſtantiū ac praeſentiorū plura de ipſa medendi arte cogūt dicere q̄q̄ non ignarus ſi nullus ante hāc latio ſer mone p̄dita. accepsq; ac lubricū eē rerū omniū nouaq; pricipiū nec aliud utiq; gratiae q̄ ſterilis difficultatis ī promēdo. Sed quoniā occurrere uer ſimile eſt oīum q̄ hāc noſcāt cogitationi quo nā mō exoleuerit in medi cinā uſu quā tēperata: atq; pertinentia erāt. Mirumq; & indignum pro tinus ſubit: nullam artium inſtantiōrem fuiſſe. Et etiam nunc ſapius immutari contigerit: cum ſit fructuoſior nulla. Diis primū inuētores ſuos aſſignauit: & cēlo dicauit. Necnon & hodie multifaria ab oraculis medicina petitur. Auxit deinde fa mam etiam crimine: iſtum fulmine Aeſculapium fabulata: quoniā Tyndaridam reuoca uiſſet ad uitam. Nec tamen ceſſauit narrare alios reuiſſe opera ſua clara troiani tempori bus a quibus fama. certior uulnerum dūtaxat remediis. Sequentia eius mirū dictū in no ſte deſiſſima latuere uſq; ad peloponneſa cum bellum. Et tunc eam reuocauit in lucē Hip pocrates genitus in inſula co: in primis clara & ualida ac Aeſculapio dicata. Is cum fuiſſet moſ liberatos morbis ſcribere in templo eius dei. qui auxiliatus eſſet: ut poſtea ſimilitudo proficeret excripiſſe ea traditur. Atq; ut Varro apud nos credit iam templo cremato is in ſtituiſſe medicinam hanc quā clinice uocatur. Nec fuit poſtea quaſtus modus quoniā Prodicus Selymbriae natus diſcipulus eius inſtituiſſet quam uocant iatralēptice. Recto ribus quoq; medicorum ac medicis in eis ueſtigal inuenit. Horum placita Chryſippus in genti garrulitate mutauit. Plurimumq; etiam ex Chryſippo diſcipulus eius Eraſtratus Ariſtoteles filia genitus. Hic anticho rege ſanato centum talentis donatus eſt a rege Pro lemāo filio eius: ut incipiamus & prēmia artis oſtendere. Alia factio ab experimentis ſe co gnominans. Empiricem coepit in ſicilia a Creōte Agrigentino Empedoclis phyſici auctori tate commendato. Diſſideruntq; ea ſcholae. & omnes eas damnauit Eroſphilus in muſicos pedes uenarum pulſu diſcreto per aratum gradus. Diſcreta inde & hāc ſecta eſt: quoniā neceſſe erat illi ea litteras ſcire. Mutata & quam poſtea Aſclepiades (ut retrulimus) inuene rat. Auditor eius Themilon fuit. Seq; inter initia ſcripſit Illo mox recedente uita ſua pla cita mutauit. Sed & illa Antonius muſa eiufdem: auctoritate Diui Auguſti: quem contra ria medicina graui periculo exemerat. Multos praeſerea medicos celeberrimoſq; ex iis ca ſios carpitanoſ aruncioſ albricioſ. cc. l. ſextertia annua mercede ſiſ fuere apud principes. Quae ſextiſ imputauiſt pricipibus: quo ſextertiſ quingeniſ annuiſ contentuſ eſſet. Sex cena enim ſibi quaſtu urbiſ fuiſſe numeratiſ domibuſ oſtendebat. Par & fratri eiuf mar ces a Claudio Caſare in fuſa eſt: cenſuſque quanquam exauſtiſ opibuſ Neapoli exornata ut hāredi ſextertia. ccc. relinqueret. quantum Athena ideſt Aruncioſ ſoluſ. Exortuſ deinde eſt Vedtiuſ ualenuſ adulterio Meſſalināe Claudiū Caſariſ nobilitatuſ: pariterq; eloquen tiā aſſedator. Is eam potentiam naſtuſ nouam inſtituit ſectam. Eadem aetate Neroniſ prin cipatuſ ad Theſſalon tranſiuit delentem cuncta maiorum placita & rabie quadam in om nes aui medicos perorātē. Quali prudentia ingeniōq; aſtimari uel uno argumento abū de poteſt cum monumento ſuo: quod eſt appia uia: iarronicē ſe iſcripſerit. Nulliſ hiſtrio

num par: ex quo de comitio quadrigario comitatu regressus in publico erat. Eum Cri-
nas massiliensis arte geminata ut cautior religiosiorque ad syderium motus ex ephemeris
de mathematica cibos dando: horasque observando auctoritates eum præcessit: nuperque se-
stertia. c. reliquit muris patriæ menibus quoque aliis pene non minori summa extructis. Hi
regebant fata: cum repente civitatem. Charnis ex eadem massilia inuasit: damnatis non so-
lum prioribus medicis: uerum & balneis. Frigidamque etiam hybernis algoribus lauari persua-
sit. Merset ægros in lacus. Videbamus senes consulares usque in ostentationem rigentes.
Qua de re extat etiam Annei Senecæ astipulatio. Nec dubium est omnes istos famam non
uitate aliqua aucupantes animas statim nostras negociari. Hinc illæ circa ægros miseræ
sententiarum concertationes: nullo idem censente ne uideatur assertio alterius. Hinc illa
infelicitis monumenti inscriptio: turba se medicorum perisse. Mutatur ars quotidie totius
ens iterpollis. Et ingeniorum gratiæ statu impellimur. Palmaque est: ut quisquis inter istos
loquendo polleat: imperatorem illico uitæ nostræ uicem fieri: cum uero non milia gentium
um sine medicinis degant: nec tamen siue medicina. Sicut populus romanus ultra sexcentum
annuum: neque ipse in accipiendis artibus letus medicinæ uero etiam audis donec
expertam damnauit. Et enim percensere insignia priscorum in his moribus conuenit. Cal-
sius Hemina ex antiquis auctor est primum e medicis uenisse romam peloponensem. Ar-
chagathum Lyfaniæ filium. L. Aemilio. M. Liuius conf. anno urbis. d. xxxv. Etque ius quiritium
um datum & tabernam in compito acilio emptam. Ob id publice uulnerarium fuisse eum
tradunt uocatum. Mireque gratum aduentum eius initio. Mox a seuitia secandi urendique
transisse nomen in carnificem & in tedium artis. Omnesque medicos quod clarissime intel-
ligi potest ex. M. Catone: cuius auctoritas triumphus atque censura etiam quanto non mi-
nimum conferunt: tanto plus in ipso est. Quam obrem uerba ipsa ponemus. Dicam de istis
græcis suo loco Marce filii quid athenis exquisitum habeam. Et quod bonum sit istorum
litteras aspicere non perdisce. Vincam nequissimum & indocile genus illorum: & hoc pu-
tat uatem dixisse. Quandocumque ista gens suas litteras dabit: omnia corrumpet. Tunc etiam
magis: si medicos suos huc mittere. Iurarunt inter se barbaros necare omnes medicina. Sed
hoc ipsum mercede faciunt ut fides iis sit: & facile disperdat. Nos quoque dicuntur barba-
ros & spurios: nosque magis quam alios opicos appellatione foedant. Interdicit ibi de medicis
nis. Atque hic Cato. dc. v. anno urbis nostræ obiit octogesimo quinto suo: ne quis illi defuisset
se publice tempora ut priuatim uitæ spatia ad expediendum arbitretur. Quid ergo dam-
natam ab eo rem utilissimam credimus. Minime hercule. Subiicit enim qua medicinæ usus
& se coniugem usque ad longam senectam perduxerit: iis ipsis scilicet quæ nunc nos trade-
mus. Profiteturque esse etiam commentariū sibi quo medeatur filio: seruis familiaribus quæ
nos per genera usus sui differimus. Non rem antiqui dābant: sed artē. Maxime uero quæ
stum esse immani præcio uitæ recusabat. Ideo templum Aesculapii etiam cum reciperetur
is deus: extra urbem fecisse: iterumque in insula traditur. Et cum græcos italia pelleret: diu
etiam post Catonem excepisse medicos. Augebo providentiam illorum. Solam hanc arti-
um græcarum nondum exercuerat Romana grauitas. In tanto fructu paucissimi quiritium
attigere: & ipsi statim ad græcos transfugæ. Immo uero auctoritas aliter quam græcæ eam
tractantibus etiam apud imperitos expertesque linguæ non est. Ac minus credunt: quæ ad
salutem suam pertinent: si intelligunt. Itaque hercule in hac artium sola euenit: ut cuiusque
medicum se profitemi statim credatur: cum sit periculum in nullo mendatio maius. Non
tamen illud intuemur: adeo blanda est spirandi per se cuiusque dulcedo. Nulla præterea lex
quæ puniat incitiam capitale. Nullū exemplum uindictæ. Disce periculis nostris. Et per
experimenta mortes agunt. Medicique tantum hominem occidisse summa impunitas est. Qui
immo transit in conuiuium. Et intemperantia culpatur. Vtque qui perire arguuntur. Sed
& decuræ pro more censuris principum examinantur. Inquisitio per partes agitur. Et
quod nummo iudicet a gadibus columinisque. Herculis arcessitur. De exilio uero non nisi
die. xlv. Quinque electis uiris datur tabella. At de iudice ipso quales in consilio eunt: sta-
tim occidit? Merito dum nemini nostrum liber scire: quod salutis suæ opus sit. Alienis pe-
dibus ambulamus oculis. Alienis agnoscimus. Aliena memoria salutamus. Aliena uiuimus
opera. Perierunt rerum naturæ præcia: & uitæ argumenta. Nihil aliud pro nostro habemus
quam delicias. Non deseram Catonem tam ambitiose artis inuidia a me obiectum: & a senatu

LIBER.

illum qui ita censebat. Itaq; non criminibus artis arreptis ut aliquis expectauerit. Quid enim uenenorum fertilius: aut unde testamētōrū plures insidiæ. Iam uero & adulteria etiam in principū domibus: ut euident in Liuiā Drusi Cæsaris. Item ualentis in qua dictū est regina. Non sunt artis ista sed hominū. Non magis hæc urbi timuit Cato ut equidem credo quam reginas. Ne avaritiam quidem arguam rapacesq; nundinas pendentibus fati & dolorū indicaturam: ac mortis arma aut arcana præcepta. Squamam in oculis emouendam potius quam extrahendam. Per quæ effectum est ut nihil magis prodesse uideretur quam multitudo grassantium. Neq; enim pudoris æmuli præcia summittunt. Notum est ab eodem. Archamide unum ægrum ex prouincialibus sestertiis ducentis conductum Archontio uulnerum medico sestertiis centum condénato ademisisse Claudium principem. Eidemq; in gallia exullanti & deinde restituto acquisitum nō minus intra paucos annos. Et hæc personis impudentur. Ne faciem quidem aut inscitiam eius turbæ arguamus: ipsorum intemperentiam morbis aquarum calidarum diueticulis imperiosam mediam. Et ab iisdem deficientibus cibo: sæpius die ingesto. Mille præterea poenitentiae modis: culinarū etiā præceptis & unguentorum mixturis quādo nullas omisere uitæ illecebras. Inuehi peregrinas merces conciliariq; externa præcia displicuisse maioribus crediderim quidē nō tamē hoc Catonem prouidisse: euna dānaret artem. Tyriace uocatur excogitata compositio luxuriæ. Fit ex rebus externis cum tot remedia dederit natura quæ singula sufficerent. Mithridati cum antidotum ex rebus. lxxii. imponitur. Interim nullo pondere æquali & quarundam rerum sexagesima denarii unius imperata. Quo deorum perfidiam istam monstrante? Minimum enim subtilitas tanta esse non potuit. Ostentatio artis & portentosa scientiæ uendicatio manifesta est. Ac ne ipsi quidam illam nouere. Comperiq; uulgo pro cinabari indicata in medicamenta minimum addi inscitia nominis quod esse ueneuum docebimus inter pigmenta. Verum & hæc ad singulorum salutem pertinent. Illa autem quæ timuit. Cato: atq; prouidit: innocentiora multo & parua opinatur: quæ procures artis eiusdē in semetipsis facerentur. Illa prodidere imperii mores. Illa quæ sani patimur luctatus caronata ceu ualidinis causa instituta. Balneæ ardentes quibus persuadere in corporibus cibos coqui: ut ne mo non minus ualidus exiret. Obedientissimi uero efferrentur. Potus deinde ieiunorum ac uomitiones: & rursus per portiones: ac pilorum curatio instituta resinis eorum. Itemq; pectines in fœminis quidem publicati. Ita est profecto: leus morum nec aliunde maior q̃ medicina. Vaten prorsus quotidie facit Catonem & eius oraculum. Satis esse ingenia græcorum inspicere. Hæc fuerint dicenda pro Senatu illo sexcentisq; po. roma. annis aduersus artem: in qua conditione insidiosissima auctoritatem pessimis boni faciunt. Simul contra attonitas quorundam persuasiones qui pre desse nisi præciosa non putant. Neq; enim dubitauerim aliquibus fastidio futura quæ dicentur animalia. At nō Virgilio nefas fuit nominare formicas nulla necessitate: & gurguliones: ac lucifugis congesta cubilia blatis. Non Homero inter prælia deorum improbitatem muscæ describere. Non naturæ genere ista: cum gignat hominem. Proinde causas quisq; & effectus non res æstimet. Ora diemur autem a confessis: hoc est lanis ouibusq; Ut obiter rebus præcipuis honos in primis habeatur. Quædam etiam si alienis locis: tamē obiter dici necesse erit. Nec de esset materiarū pompa: sic quicq; aliud intueri liberet: quam fidem operis. Quippe inter prima proditis etiam ex cinere phœnicis nidoq; medicinis. Ceu uero id certum esset: atq; non fabulosum. Irridere est uitæ remedia post millesimum annum reditura monstrare.

De medicina lanarum.

Ca.

II.

Anis auctoritatē ueteres romani etiā religiosam habuere postes a nubētibus attingi iubētes. Præterq; cultū & tutelā cōtra frigora. Succidæ plurima præstat remedia ex oleo uinoq; aut aceto: prout quæq; mulceri moderari opus sit: & astringi laxari ue: luxatas mēbris dolentibusq; neruis impositæ: & crebro suffusæ. Quidā etiā salem admiscunt luxatis. Alii cū lana rutam tritā adipēq; imponunt. Item contusis tumentibusq; Hali rus quoq; oris gratiores facere traditur cōfrictis dentibus atq; gingiuis admixto melle. Prodest & freneticis suffitu. Sanguinē in narib; sistit cū oleo rosaceo: & allio indita modico aurib; obduratis spissius. Quin & ulcerib; uetustis iponit cū melle. Vulnere ex uino uel aceto uel aqua frigida & oleo asplā sanat. Arietis uellera lotu frigidōq; ex oleo madefacta in mulieribus malis inflāmationesq; uulue sedant. Et si procidat suffitu reprimunt. Succida

lana imposita subditaq; mortuos partus euocat. Sistit etiam profusio earum. At canis rabiosi moribus inculcata post diem septimum soluitur. Reduias sanat ex aqua frigida. Eadem nitro sulphure oleo aceto pice liquida feruentibus tineta q; calidissima imposita bis die tumorum dolores sedat. Sanguinemq; sistit ex ariete succida: articulos extremitatum praeligans. Laudatissima omnis e collo. Natione uero galatica: tarentina: artica: milesia. Succidam imponunt & desquamatis: percussis: liuidis: contusis: collisis: contritis: deiectis. Capitis & aliis doloribus stomachi inflammationi ex aceto & rosaceo. Cinis eius illinitur attritus uulneratis ambustis. Et in oculorum medicamenta additur. Item in fistulas: auresq; suppuratas. Ad hæc detonsam eam alii uero euulsam decisis summis partibus siccant. Carpuntq; & in fistili crudo componunt: ac melle perfundunt utrumq;. Alii hastulis tedæ subiectis: & subinde interstratis: oleo asperam accendunt. Cineremq; in labellis aqua addita confricant manu: & considere patiuntur: idq; sæpius mutantes aquam donec linguam astringuat leniter nec mordeat. Tunc cinerem reponunt. Vis eius stiptica est: efficacissimeq; genas purgat. Qui ipse sordes pecudum sudorq; foemininum & aliarum adherentes lanis: æsopum uocant. Innumeros prope usus habent. In atticis ouibus genito palma fit pluribus modis. Sed probatissimum lana ab iis partibus recenti concepta: aut quibuscunq; sordibus succidis primum collectis: ac lento igni in æneo uase sufferuefactis & refrigeratis: pinguiq; quod supernat collecto in fictili uase: iterumq; decocta priore materia: quæ pinguitudo utraq; frigida aqua lauatur: & linteo siccatur: ac sole torretur: donec candida fiat ac translucida. Tum in stagnia pyxide conditur. Probatio autem ut sordium uirus oleat & manu fricante ex aqua non liqueat: sed albeat ut cerusa. Oculis utilissimum contra inflammationes genarumq; callum. Quidam casta torrendo conficiunt: ne pinguedinem amittat: utilem talem extimantes crotis & duris genis: angulis scabiosis & lachrymantibus. Ulcera nō oculorum modo sanat: sed oris etiam & genitalium cum anserino adipe. Medetur & uulue inflammationibus: & sedis rhagadis: & condilomatis cum meliloto ac butyro. Reliquos usus eius suo loco digerimus. Sordes quoq; caudarum concretæ in pilulas ac siccatae per se rursaq; farina & illita dentibus mire profunt etiam labentibus: gingiuisq; si carcinomata serpat. Iam uero pura uellera aut per se imposita cæcis doloribus: aut aceto sulphure & cinis eorum genitalium uitiis. Tantūq; pollēt: ut medicamentis quoq; superponantur. Medentur ante omnia & pecori ipsi: si fastidio nō pascatur. Cauda enī q; artissime praeligata euulsa inde lana statim nascuntur. Traduntq; quot extra modum sic e cauda premori.

De ouorum natura.

Ca.

III.

Anæ habet & cū ouis societatem simul fronti iplite cōtra epiphoras. Nō opus est eas in hoc usu rudiculis esse curatas. Neq; aliud q; candidū ex ouo infundi: ac polinē thuris. Oua per se infuso cādido oculis epiphoras cohibent: urentesq; refrigerant. Quidā cū croco præferūt: & pro aqua miscēt collyriis: infantibus uero cōtra lippitudines uix aliud remediū est butyro amixta recēti. Eadē cū oleo trita ignes sacros leniūt: beætæ foliis supligatis. Cādido ouoq; in oculis & pilis reclinātur hāmomiaco trito: amixtoq; & Vari in facie cū pineis nucleis: ac melle modico. Ipsa facies illita sole nō adurit. Ambusta aq; si statim ouo occupetur: pustulas nō sentiūt. Quidā ammiscēt farinā hordeaceā: & salis parum. Vlcerebus uero ex ambusto cū candido ouorū tostū hordeū & suillo adipe mire pdest. Eadē curatione ad sedis uicia uruntur. Infantibus quidē etiā siquid ibi procidat. Ad pedum timas ouorū candido decocto cū cerusæ denariorū duorū pondere pari spumæ argenti myrrhæ exiguo deinde uino. Ad ignē sacrum candido ouorū trito cū amylo. Aiunt & uulnera candido glutinari. Calculosq; pelli. Lutea ouorum cocta indurescant: admixto croco modice. itē melle ex lacte mulieris illita dolores oculorū mitigent. Vel cū rosaceo & mulso lana oculis iposita: uel cum trito apii semine ac polēta in mullo illita. Prodest & rufictibus per se luteū deuorātū liquidū: ita ut dentibus nō attingat. Thoracis distillationibus. Faucium scabrie. Priuatim contra hemorrhoidum morsum illinitur: sorbeturq; crudum. Prodest & renibus: uescicæ: rossonibus: exulcerationibusq; & cruenta excreantibus. Quinq; ouorum lutea in uini hemina cruda sorbentur dysentericis: cum iure putaminis fui & papaueris succo aut uino. Dantur celiacis cum uux passæ pinguis pari pondere: & malicorio per triduum æquis portionibus. Et alio modo lutea ouorum trium lardi uetere

LIBER.

ris & melle quadrantibus. Vini ueteris cyathis tribus trita ad crassitudinem mellis: & cum
 opus sit auellanae nucis magnitudine ex aqua pota. Item ex oleo frigida terna totis ouis pri-
 die maceratis in aceto sic & illita lyenicis. Sanguine autē reicientibus cum tribus cyathis
 mixti. Utuntur iisdem ad liuētia si uetustiora sint: cum bulbis ac melle. Sunt & menses mu-
 lierum cocta & ex uino pota. Inflationes quoque uulue cruda cum oleo ac uino illita. Vltiora
 sunt & ceruicis doloribus cum anserino adipe & rosaceo. Sedis etiā uitiis durata igni: ut
 calore quoque prosint. Et cōdilatōis cum rosaceo. Item ambustis durata in aqua mox in pru-
 na putaminibus exustis tum lutea ex rosaceo illinuntur. Fiunt & tota lutea: quæ uocant sa-
 tista: cum triduo incubata tolluntur. Stomachū dissolutū confirmat pulli ouorū cum gallæ
 dimidio: ita ut ne ante duas horas alius cibus sumatur. Dant & dysentericis pullos in ipso
 ouo decoctos ammixta uini austeri hemina & pari modo olei polentæque. Mambana puta-
 minis detracta siue crudo siue decocto labiorum fissuris mēetur. Putaminis cinis in uino
 potus sanguinis eruptionibus. Cōburi sine membrana oportet. Sic sit & dentifricum. Idem
 cinis & mulierū mense: cum mirba illitus sistit. Firmitas putaminum tāta est: ut recta nec ui-
 nec pondere ullo frangatur: nec nisi paululū inflexa rotūditate. Tota oua adiuuant partū
 cum ruta. & antheo & cymino pota ex uino. Scabiē corporū ac priuatū oleo & cedria mix-
 tis tollunt. Vlcera quoque humida in capite cyclamino ammixta. Ad puris & sanguinis ex-
 creationes ouum crudum cum porri sectiui succo: parique mensura mellis græci calefactū hau-
 ritur. Dantur & tussientibus cocta & trita cum melle & cruda cum passo oleique pari modo. In-
 funduntur & uirilatis uitiis singula cum ternis passis amylique semūcia a balneis. Aduersus
 ictus serpentium cocta tritaque adiecto nasturtio illinuntur. Cibos quod modis iuuent no-
 tum est cum transmittat faucium tumore calfactūque obiter foueant. Nullus est alius cibus qui
 ægritudine alati: neque oneret. Simulque uini usum & cibi habet. Maceratorū in aceto mola-
 liri diximus putamen. Talibus cum farina in pane subactis: coeliaci recreantur. Quidam ita
 resoluta in patinis torrerent putat. Quo genere non aluos tamen sed & menses scēminatū sistit:
 aut si maior sit impetus cruda cum farina ex aqua hauriuntur. Et per se lutea ex iis deco-
 cta rursum in aceto donec indurescant. Sterūque cum trito pipere torrentur ad cohibendas
 aluos. Fit & dysentericis remediū singulare ouo effuso in fistili nouo eiusdemque oui men-
 sura ut paria sint omnia melle mixto mox aceto. Item oleo cōfusus crebroque permixtis. Quo
 fuerint ea excellentiora: hoc præsentaneū remediū erit. Alii eadē mensura pro oleo & ace-
 to resina adiciunt rubentē uinumque: & alio modo temperant olei tantū mensura pari pinet-
 que corticis duabus sexagesimis denariorū. Vna eius quod rhum diximus mellis obolis quæ
 simul decoctis ita ut cibus alius post quattuor horas sumatur. Torminibus quoque multi-
 medentur oua bina cum aliis piscis quattuor una atterendo uinique hemina calefaciendo at-
 que ita potui dando. Et ne quid desit ouorū gratiæ: candidū ex iis admixtū calci uiue glutin-
 nat uitri fragmenta. Vis uero tanta est ut lignū persusum ouo non ardeat. Ac ne uestis qui-
 dem contacta aduratur. De gallinarū autē ouis tantū locuti sumus: cum & reliquarū alitum
 restant magnæ utilitates sicut suis dicemus locis. Præterea est ouorū genus in magna gal-
 liarū fama ommissum a græcis. Angues ea: numerus est ouorū: cōuoluti saluvis faucium cor-
 porūque spumis artifice cōplexu glomerantur: anguiū appellatur. Druidæ sibilis id dicūt in
 sublime iactari sagoque oportere intercipi ne tellurē attingat. Profugere raptorē e quo. Ser-
 pentes enī insequi: donec arceatur annis alicuius interuētū. Exprimētum eius esse si con-
 tra aquas fluitet: uel auro cinētū. Atque ut est magorū solertia occultādis fraudibus sagax:
 certa luna capiendū censent tanquā cōstruere operationē eam serpentū humani sit arbitriū.
 Vidi equidē id ouum mali orbiculati immodici magnitudine. Crusta carthilaginis uelut
 acerbulis brachiorū polypi crebris: insigniæ druidis. ad uictorias litiū ac regū aditus ma-
 xime laudatur. Tantæ uanitatis ut habere id in lite in sinu equitē romanū euocatum a Di-
 uo Claudio principe interemptū non ob aliud sciā. Hic tamē cōplexus anguiū & efferatorū
 concordia causa uidetur esse: quare extere gentes caduceum in pacis argumentis circun-
 data effigie anguium fecerint. Neque enim cristatos esse in caduceo mos est. De anserū ouis
 magnæ utilitatis ipsorum anserē ducturi hoc uolumine debemus honorem comagenorum
 clarissime rei. Fit ex adipe anserum. Alioquin celeberrimi usus est. At hoc in comage-
 ne syriæ cum cynamomo casia pipere albo hæba quæ comagine uocatur: obrutis uiue uasis
 odore iucundo: utilissimum ad perfectiones: conuulsiones: cæcos ac subitos dolores:

omniarū quæ a copis curantur. Vnguentumq; pariter & medicamentum est. Fit & in syl-
ria alio modo. Adipe auium curato ut dicemus: additis erisceptro xylobalsamo phœnice o-
tuso. item calamo singulorum pōdere qui sit adipis cymino bis aut ter subterne factis. Fit
autem hyeme: quoniam æstate nō glaciatur nisi accepta cæra. Multa præterea remedia sunt
ex anserē. quod miror æque quam in coruis. Namq; cum anserē: coruus ab æstate in autū-
num morbo conficiari dicitur. De anserum honore quem meruere gallorum in capitolie
um ascensu deprehensio diximus.

Remedia de cane: & ex animalibus quæ placida nō sunt sed fera & ex uolucris & cō-
tra morsus phalangiorum.

Ca.

IIII.

Adem de casua supplicia annua canes pendūt inter ædem iuuentutis & Sūmanij
e uiui in furcas sambuceæ arbore fixi. Sed plura de hoc animali dici cogūt p̄scōq; mō-
res. Catulos lactentes adeo puros existimabāt ad cibū: ut etiā placandis numinib;
hostiarū uice uterentur iis. Genito mane catulo res diuina fit: & in cœnis deorū etiānum
ponitur. Catulina addita talibus quidē epulis celebres fuisse Plauti fabulæ sunt indicio.
Sanguine canino cōtra toxica nihil præstantius putatur. Vomitiones quoq; hoc aīal mon-
stratē uidet. Et alios usus ex eo mire laudatos referemus suis locis. Nūc ad statutū ordinē
pergemus. Aduersus serpentiū ictus efficacia habētur simū pecudis recens in uino decoctū
illitūq;. Mures desepit & ipositi quorū natura nō est spernēda præcipue in ascensu syderū
ut diximus cū lumine lunæ fibrarū numero crescēte: atq; decrescente. Tradūt magici ioci
nere muris dato porcis in fico sequi dantē id aīal. In hose quoq; similiter ualere: sed resol-
ui cyathō olei potō. Mustellarū duo genera. Alterū siluestre. Distant magnitudine. Græ-
ci uocant ictides. Harū fel contra aspidas dicitur efficax: cætero uenenū. Fæc autē quæ in
domibus nostris oberrat: & catulos suos (ut auctor est Cicero) quotidie transfert mutatq;
sedem: serpentes prosequitur. Ex ea inueterata sale denarii pōdus in cyathis tribus datur
percuttis aut uentriculis coriandro factus inueteratusq; & in uino potus. Et catulus mu-
telle etiā efficacius. Quidā pudēda ictu tanta uictorū asseueratione cōmendatur ut præte-
rire fas nō sit. Siquidem illa cōcordia rerū aut repugnātia medicinæ gignūtur. Veluti cini-
cum animalis fetidissimū. & dictū quoq; fastidiendi natura cōtra serpentiū morsus & præci-
pue aspidū ualere dicitur. Item contra uenena omnia. Argumento q; dicunt gallinas quo-
die id ederint nō interfici ab aspidē. Carnes quoq; earū percussis plurimū prodesse. Ex iis
quæ tradunt humanissimū illinire morsibus cū sanguine restudinis. Item suffitu eorū abi-
gere sanguifugas adherentes: haustasq; ab animalibus restringere in potu datos. Quāq;
& oculis quidā iis inungunt tritis cū sale & lacte mulierū. Auresq; cū melle & rosaceo an-
mixtus. Eos qui agrestes sint & in malua nascantur cremates cinere permixto rosaceo ifun-
dunt tradunt auribus. Cætera quæ de iis uomica & quartanarū remedia: aliorūq; morbo-
rum q̄q; ouo aut cæra aut faba inclusos censcant deuorandos falsa nec referenda arbitror.
Lethargi tamē medicinæ cum argumēto adhibent: quonā uincatur aspidū somnifica uis
septenos in cyathō aquæ dantes: puerilibus annis quaternos. Et stranguriæ fistulæq; impo-
suere: adeo nihil illa rerū omniū parens sine ingentibus causis genuit. Quin & adalliga-
tos leuo brachio binos lana subrecta pastoribus resistere nocturnis febribus prodiderunt
diurnis in roseo panno. Rursus iis aduersatur scolopēdia suffitūq; necat. Aspides percuss-
so torpore & somno necant: omniū serpentiū minime sanabiles. Sed & uenēnū earū si san-
guis attingit: aut recens uulnus statim interimit. Inueteratū ulcus tardius. De cetero po-
tum quantalibet copia non nocet. Non enim est rabifica uis: itaq; occisa morsu earum ani-
malia cibis innoxia sunt. Contarēt in preferendo ex iis remedia: nisi. M. V. scirem. lxxxiii.
uitæ anno prodidisse aspidū ictus efficacissime curari hausta a percussis ipsoꝝ urina. Ba-
silici quem etiā serpentis ipsi fugiunt alios olfactu necantē qui hominē uel si aspiciat tan-
tum dicitur interimere: sanguinem magi miris laudibus celebrant coeuntem picis modo
& colore dilutum cinnabari clariorem fieri. Tribuunt ei & successus petitionum a potesta-
tibus: & a diis etiā præcū morboꝝ remedia beneficiorū munere. Quidā id saturni sangui-
nem appellant. Draco non habet uenena. Caput eius limini ianuāꝝ subditū: propitiatis
orrtione diis fortunatā domū facere pmitit. Oculis eius inueteratis & cū melle tritis. inū-
ctos nō pauescere ad nocturnas imagines etiā puides cordis. Pingue in pelle draconū ner-
uis ceruinis adalligatū in læcto conferre iudiciorū uictoriā. Primū spōdiliū aditus potesta-

LIBER.

tum mulcere. Dentes eius alligatos pellibus caprearū ceruinis neruis: mites præstare dominos: potestatesq; exorabiles. Sed super omnia est cōpositio: qua inuidios faciunt magorum mendacia. Cauda draconis & capite ullis leonis & fronte & medulla eiusdem equi ut storis spuma canis unguibus adalligatis ceruino corio neruisq; cerui alternatis & dorcadis. Quæ arguisse non minus refert quā cōtra serpētes remedia demonstrasse: quoniā hæc morborū ueneficia sunt. Draconū adipem uenenata fugiunt. Item uirus ichneumonū. Beccutis cinere in aceto perunctos. Vipere caput impositū uel alterius quā quæ percussit sine fine prodest. Itē si quis eā ipsam in uapore baculo sustineat: aut cū futura p̄cinere. Itē si quis exustæ eius cinerē illinat. Reverti autem ad percussum serpētem necessitate naturæ. Nigidius auctor est. Caput quidē dissecant scytie: interq; aures eximūt lapillū quē aiunt. ab ea deuorari territa. Alii ipso toto capite utuntur. Fiunt & ex uipera pastilli qui theriaci uocantur a græcis: ternis digytis utrinq; amputatis: exēptisq; interaneis & liuore spinæ ad herente: reliquo corpore in patina ex aqua & anetho discōcto: spinisq; exemptis & addita similagine: atq; ita in umbra siccatis pastillis: quibus ad multa medicamēta utūtur. Significandū uidetur e uipera tantū hoc fieri. Quidā purgatæ ut supra dictū est adipē cū olei sexario decoquūt ad dimidias. Ex eo cū opus sit ternis stillis additis in oleū perungūtur: ut oēs bestię fugiāt eos. Præterea cōstat cōtra omniū serpētū ictus quīs infanabiles ipsarum serpētū extra iposita auxiliari. Eoq; qui aliqñ uipere iecur cōctum auferunt: nunq; postea feriri a serpente. Neq; anguis uenenatus est nisi per mēsem luna instigatus: sed prodest uiuus: cōpræhēsus: & in aqua cōtus: si foueatur ita morsus. Quin & inesse ei remedia multa credūtur ut dicemus. Et ideo Aesculapio dicat. Democritus quidē monstrat quādā ex iis cōfici ut possint auīū sermones intelligi. At qui anguis æsculapius epidauro. Romā aduectus est: uulgoq; pascitur & in domibus. Ac nisi incēdiis semina exurerēt nō esset fœcūditati eorū resistere. In orbe terrarū pulcherrimū anguiū genus est quod in aqua uiuit: hydri uocātur: nullis serpētū inferiores ueneno. Horū iecur serpētū aduersus pūssos ab iis auxiliū est. Et scorpio tritus stellionum ueneno aduersatur. Fit enī & e stellionibus malū medicamentū. Nā cū imortuus est in uino faciē eorū qui biberint lentigine obducit. Ob hoc in unguēto necat eū insidiantes pellētū forme. Remediūq; est oui luteū & mel ac nitrū. Fel stellionū tritū in aqua: mustellas cōgregare dicitur. Inter oīa uenenata salaman-dra scelus maximum est. Cætera enī singulos feriūt: nec plures pariter interimūt ut omīa tantū: quod perire cōscientia dicūtur hoīe pūssio: neq; amplius admitti ad terras. Salamādra populus pariter necare improvidos pōt. Nā si arbori irrepleat: oīa poma inficit ueneno: & eos qui ederint. necat frigida uī nihil aconito distās. Quinimo si cōtacto ab eo ligno uel pede crusta panis incoquat idē ueneficiū est: uel si in puteū cadat. Quippe cū salua eius quacūq; parte corporis: uel in pede imo resperfa oīs in toto corpore stētuat pilus. Tamen talis & tāta uis ueneni a quibsdā animalīū ut suis mandit. domināte eadē illa rerū dissidētia. Venenū eius extingui primū oīum ab iis quæ nascitur illa: uerisimile est. His uero si milia sunt: quæ producit cantharidū potu: aut lacerta in cibo sumpta. Cætera aduersantia diximus: dicemusq; suis locis. Ex ipsis quæ magi tradunt cōtra incēdia: qm̄ ignes sola aīalīū extinguat: si forent uera iam esset experta. Roma. Sestius uenerē accendi cibo earū si detrahtis interaneis & pedibus & capite in melle seruētur: tradit necatq; restingui ignē ab iis. Ex uolucris in auxilio cōtra serpētes primū uultur est. Annotādū quoq; minus uiriū esse nigris pennarū. Ex iis enī si urātur: nidore fugari eas dicunt. Itē cor eius alitis habētes turos esse ab impetu nō solū serpētū: sed etiā ferarū & latronū ac regū ira. Carnibus galinaceorū ita ut tepebunt auulse appositis uenena serpētū domantur. Itē cerebro in uino poto. Parthi gallinæ malunt cerebrū plagis iponere. Ius quoq; ex iis potū præclare medetur. & in multis aliis usibus mirabile. Pātheræ leonesq; nō attingunt perunctos eo: præcipue si & aliū fuerit incoctū. Aluum soluit. Validius e uetere gallinaceo. Prodest & cōtra longinquas febres & torpētibus mēbris tremullisq; & articulariis morbis: & capitis doloribus: Epioris: inflāmationibus: fastidiis incipienti tenasmo: iocineri: renibus: uesciæ. Contra cruditates suspiria. Itaq; etiam faciendi eius extant præcepta. Efficacius enim cōcti cū olere marino: aut cibo: aut cappari: aut apio: aut hæba mercuriali: aut polypodio: aut anetho. Utillissime autem coniugis tribus aquæ ad tres heminas cum supradictis hærbis: & refrigeratum sub diuo dari tempestiuis antecedentem uomitione. Nō præteribo miraculū

quāq̃ ad medicinam non pertinet. Si uero liquefcenti gallinarum membra misceantur: consumunt illud in se. Ita hoc uenenū auri est. At gallinaceis ipsis circulo e fermentis addito collo non canunt. Auxiliatur contra serpentes & columborū caro recens cōscripta & hirundinum. Bubonis pedes usti cū pulpagine hārba. Nec omittā in hac alite quocq̃ exemplum magicæ uanitatis. Quippe præter reliqua portentosa mendacia. Cor bubonis impositum māne mulieris dormientis sinistra tradunt efficere ut omnia secreta pronūciat. Præterea in pugnam ferentes idem fortiores fieri. Eiusdē ouo ad capillos remedia demonstrant. Quis autem quæso ouū bubonis uidere potuit: cū tam ipsam autē uidisse prodigium sit. Quis utiq̃ experiri & præcipue in capillo? Sanguine quidē pulli bubonis etiā crispari promittunt capillum. Huius generis prope uideri possunt quæ tradūt & uestpertilione: quod si sit circūlatus domui uiuus & per fenestrā inuerso capite infigatur amuletū esse. Priuatimq̃ ouilibus circūlatū totiens & pedibus suspensum sursum super liminare. Sanguine quoq̃ eius cū carduo cōtra serpentū ictus inter præcipua laudāt. Phalāgiū est italiæ ignotum & pluriū generum. Vnum simile formicæ: sed multo magis ruffo capite: reliqua parte capitis nigra: albis intercurrentibus resperfus guttis. Acerbior huius quā uestpæ ictus. Viuit maxime circa furnos & molas. In remedio est si quis eiusdem generis alterum percussio ostēdat. Et ad hoc seruatur cū mortui inueniuntur. Et cortices eorum cōtriti & poti medentur. Et mustelle catuli ut diximus supra. Acque phalangion græci uocant inter genera araneorum: sed distinguunt lupi nomine. Tertiū genus est eodē phalangii nō ē araneus: lanuginosus grandissimo capite. Quo dissecto inueniri dicuntur intus uermiculi duo: ad alligatiq̃ mulieribus ceruina pelle ante solis ortū præstant ne concipiant: ut Cecilius icōmentariis reliquit. Vis ea annua est: quā solam ex omni tacito dixisse fas sit: quoniam aliquarum fecunditas plena liberis tali uenia indiget. Vocatur & rachinno nigro similis ore minimo sub albo pedibus breuissimis tanq̃ imperfectis. Dolor a morsu eius qualis a scorpio. Vrine similis araneis textis. Idem erat aliorum: nisi distingueretur uirgulis albis. Huius morsu genua labefactantur. Peior utroq̃ est cæruleus: lanugine nigra: caliginem cōcitant & uomicus araneosus: etiā uero deteriora: crabone penna tantum differens. Hic & ad maciē perducit. Myrmecion formicæ similis capite: aluo nigra: guttis albis distinguentibus. Vespæ parum dolore torquet. Tetragathi duo genera habent: peior medium caput distinguente linea alba & transtuersam altera. Hic oris tumore facit. Ac cinereus posterior parte canedicans lentior. Minime autē noxius eodem colore qui telas museis in parietibus latissime pandit. Contra omniū morsus remediū est gallinaceū cerebrum cū pipæ exiguū potum in pota. Item formice quinq̃ poræ. Pecudum fimi cinis illitus ex aceto. Et ipsi aranei quicunq̃ in oleo putrefacti. Muris ananei morsus sanatur coagulo agne in uino pota. angulæ arietinæ cinere cum melle. Mustellæ catulo ut in serpentibus dictū est. Si iumenta momorderit: mus recens cū sale iponit ut fel uestpertilionis ex aceto. Et ipse mus araneus contra se remedio est diuisus & impositus. Nali prægnans momorderit: protinus dissilit. Optimum est si iis imponatur qui momorderit. Sed & alios ad hunc usum seruant in oleo ut luto circūlitos. Est & cōtra morsum eius remedio terra ex orbita. Ferunt enī non transiri ab eo orbitā torpore quodā naturæ. Scorpionibus cōtrarius maxime inuicem stellio traditur ut uisu quocq̃ pauorem iis afferat: & torporē frigidi sudoris. Itaq̃ in oleo putrefaciunt eū & ita eo uulnera perungunt. Quidam oleo illo spumam argenteam decoquant ad emplastrum genus: atq̃ illa illinunt. Hunc græci color uocant & ascalaborem: & galeoten. In italia non nascitur. Est enim hic plenus lentigine stridoris acerbi. Et uestitur quæ omnia a nostris stellionibus aliena sunt. Prodest & gallinarum fimi cinis illitus. Draconis iecur. Lacerata diuisa. Mus diuisus. Scorpio & ipse suæ plagæ impositus aut assus in cibo sumptus: aut potus in mero cyathis duobus. Propriū est scorpionūq̃ manus palmā non ferunt: nec nisi pilos attingere. Capillus qualiscunq̃ ab ea parte qua in terra erat appositus plagæ lenit dolorem. Itē testa sicut erat terra operata ex aliqua parte sicut erat imposita liberare dicitur. Nō debet respicere qui imponunt. Et cauere ne sol aspiciat. Vermes terreni triti impositi prosunt. Multa & alia ex iis remedia sunt propterq̃ in melle seruantur. Noctua apibus cōtraria & uestpis crabronibusq̃ & sanguisugis. Pitii quoq̃ mari rustrū secū habentes non feruntur ab iis. Aduersantur & locustarum minimæ sine pennis: quas atelabos uocat. Est & formicarum genus uenenatum. Nō eas nouere in italia. Solifugas. Cicero appellat.

LIBER.

Salfugas betica. Iis cor uespertilionis contrarium omnibusq; formicis & salamandris testis sit. Cantharidas diximus. Sed & in iis magna quaestio: quoniam ipse uenena sunt potae uesicae cum crutiato praecipuo. Cossinum equitem romanum amicitia Neronis principis notum: cum iis lichene correptus esset: uocatus aegypto medicus ad hanc ualitudinem eius a Caesare: cum cantharidum potum praeparare uoluisset interemit. Verum illitas prodesse non dubium est cum succo taminiae uue: & seuo ouis uel caprae. Ipsarum cantharidum uenenum in aqua parte sit: non constat inter auctores. Alii in pedibus & capite existimant esse. Alii negant. Conuenit tantum pennas earum auxiliari in quacunque parte sit uenenum. Ipse nascuntur ex uermiculo in spongia maxime cynhorodi: quae sit in caulae. Sed secundissime in fraxino. Caeteraeque in alba rosa minus efficaces. Potentissime inter omnes uariae luteis lineis quas in pennis transuersas habent. Multum pingues inertiore minime latae pilosae. Inutilissima uero unius coloris macraeque. Conduntur in calice fictili non picato & linteo colligato congestae rosa matura: & suspēdunt super acetum cum felle feruens: donec linteolum uaporentur: postea reponuntur. Vis earum adurere corpus: crustas obdulcere. Eadem pitycampis inipicea nascentibus. Eadem buprestis similiterque praeparatur. Efficacissimae omnes ad lepras lichenasque dicuntur. Menses citae & urinam. Ideo & Hippocrates hydropicis dabit. Catarrides obiecit sunt: Catoni uticensi: ceu uenenum uendidisset in actione regia: quoniam eas festeritis. lx. adiecerat.

De seuo camelion: & cane rabido: & lacerta: & anseribus: & columbis: & mustelis remedia.

Ca. IIII.
T seuum autem struto camelinum tunc uenisse sextertis. lxxx. obiter dictum sit: efficacioris ad omnia uisus quam est adeps anserinus. Diximus & mellis uenenati genera. Contra quod utuntur melle: in quo adeps sit mortuus. Idem potum in uino remedium est uitiorum: quae cibo pisum gignuntur. In canis rabidi morsu tuetur a pauore: quae capitis canini cinis illitus uulneri. Oportet igne comburi omnia eodem modo: ut semel diximus: in uasa fictili nouo argilla circumlito: atque ita ut furnum indito. Idem & in portione proficit. Quidamque ob id edendum dederunt. Aliqui & uermenē caduere canino adalligauere. Menstruaue canis in panno subdidere calici aut intus. Ipsius caudae pilos combustos insuere uulneri. Cor caninum habentem fugiunt canes. Non latrant uero lingua canina in calciamento subdita pollici. Aut caudam mustellae quae abscissa dimissa sit habentes. Est limus salinae sub lingua rabiosi canis qui datus in potu fieri hydrophobos non patitur. Multo tamen utilissime iecur eius qui in rabie momorderit datur. Si possit fieri crudum mandendum. Si minus quoquomodo coctum aut ius in coctis carnibus. Est uermiculus in lingua canum qui uocatur a graecis lytta: quo excepto infantibus catulis nec rabidi fiunt: nec fastidium sentiunt. Idem ter igni circulator datur morsus a rabioso: ne rabidi fiant. Et ea rebellio gallinaceo occurritur. Sed id deuoratum anno tamen eo prodest. Aiunt & cristam galli contritam efficaciter imponi. Et anseris adipem cum melle. Saliuntur & carnes eorum qui rabidi fuerunt ad eadem remedia in cibo dandi. Quin & necatur catuli statim in aqua ad sexum eius qui momorderit ut iecur crudum deuoretur ex iis. Prodest & simum gallinaceum: dum taxat ruffum: ex aceto impositum. Et muris araneae caudae cinis ita ut ipse cui accessit sit: uiuus dimittatur. Gleba ex hirundinum nido illicita ex aceto: uel pulli hirundinis combusti. Membrana siue senectus anguium uernatione exuta cum cancro masculo trita. Nam etiam per se reposita in arcis armariisque tineas necat. Tanta uis mali est urina quoque calcata rabiosi canis necat: maxime ulcus habentibus. Remedium est simum caballinum aspersum aceto & calefactum in fico impositum. Minus hoc miretur qui cogitet lapidem a cane morsum usque in prouerbium discordiae uenisse. Qui in urinam canis suam egerit: torporem lumborum dicitur sentire. Lacerta quam hysepa alii calcidem uocant in uino pota morsus suos sanat. Veneficis ex mustella siluestri factis contrarium est ius gallinacei ueteris large haurum. Peculiariter contra aconitum addi parum salis oportet. Gallinarum simum duntaxat candidum in hyssopo decoctum aut mulso: uenena fungorum boletorumque astringit. Item inflammationes ac strangulationes: quod miremur: cum si aliud animal gustauerit id simum torminibus & inflammationibus afficiat. sanguis anseris contra lepores marinos ualet: cum olei aqua portione. Item contra medicamenta mala omnia. Asseruatur cum lamina rubrica & spinis albae succo passillorum drachmis quinq; qui in cyathis ternis aquae bibantur. Item mustellae catulus uenit

supra diximus præparatus. Coagulum quoque agninum aduersus omnia mala medicamentum pollet. Item sanguis anatum ponticarum. Itaque & spissatus seruetur: uis quoque diluitur. Quidam feminæ anatis efficaciorē putant. Simili modo contra uenena omnia ciconiarum uentri culis ualet. Coagulum pectoris. Caulis ius ex carne arietum priuatim aduersus catharidas. Item lac ouium calidum: præter quod iis qui bu præstin aut aconitum biberint. Columbarum siluestrium simum priuatim contra argenti uiui potum. Contra toxica mustella uulgaris inueterata binis drachmis pota.

Ad Alopecias tollendas: & ad pilos reddendos: & ad lentes tollendas: & ad palpebras: & ad glaucomata: & ad oculos: & ad parotidas remedia. Ca. V.

Alopecias replet fimi pecudum cinis cum oleo cyprino & melle. Item ungularum muli uel mulæ ex oleo myrtheo. Præterea (ut Varro noster tradit) murinum fimum quod item muscerdas appellat. Et muscarum capita recentia prius folio ficulneo asperata. Alii sanguine muscarum utuntur. Alii decem diebus cinerem earum illinunt cum cinere chartæ uel nucum: ita ut sit tertia pars e muscis. Alii lacte mulierum cum brassica cinerem muscarum subiiciunt: quidam mel tantum. Nullum animal minus docile existimat minoris uel intellectus. Quo mirabilis est olympiæ sacro certamine nubes earum imolato tauro deo quem Myoden uocant extra territorium id abire. Alopecias cinis e murium capitibus caudisque & totius muris emendat: præcipue si ueneficio acciderit hæc iniuria. Item herina ceti cinis cum melle aut eorum coëustum cum pice liquida. Caput quidem eius ustum per se etiam cicatricibus pilos reddit. Alopecias autem in ea curatione præparari oportet nouacula & sinapi. Quidam ex aceto uti maluerunt. Quæ de herinaceis dicuntur omnia tanto magis ualebunt in hystrice. Lacertæ quoque ut diximus combustæ cum radice recentis harundinis: quæ ut una cremari possit minutatim fienda est. Itaque myrtheo oleo permixto cineres capitulorum defluuia continent. Efficacius uirides lacertæ omnia eadem præstant. Etianum utilius admixto sale & adipe ursino & cepa tusa. Quidam denas uirides in .x. sextariis olei ueteris discoquant contenti semel in mense ungere. Pellium uiperinarum cinis alopecias celerrime explet. Itaque gallinarum fimum recens illitum. Corui ouum in æreo uase permixtum illitumque derafo capite nigriciam capillis affert. Sed donec inarescat: oleum in ore habendum est: ne & dentes simul nigrescant. Idque in umbra faciendum est: neque ante triduum albuendum. Alii sanguine crebro eius utuntur cum uino nigro. Alii excoquant ipsum: & nocte concubia in plumeum uas addunt. Alii alopecias catharide trita illinunt cum pice ligda nitro præparata cure. Caustica uis eam cauendum: ne exulceret aliter. postea ad ulcera ita facta capita murium & fel murium & fimum cum helleboro & pipere illini iubet. Lentes tolluntur adipe canino: uel anguibus in cibo sumptis anguillarum modo: aut uernatione earum quæ exuunt pota. Pruriges felle ouillo cum creta cymotia illita capiti donec inarescat. Capitis doloribus remedio sunt cochleæ eæ quæ nudæ inueniuntur nondum peractæ ablato capite & iis lapidea duritia exempta. Est autem ea calculi latitudine: quæ alligantur: & minutæ fronti illinuntur trita. Item resipum ossa e capite uulsturis adalligata: aut cerebrum cum oleo cedrio peruncto capite & intus naribus illitis. Cornicis cerebrum coctum in cibo sumptum uel nocturne id præstat. Gallinaceusque si inclusus abstineatur die ac nocte pari media eius qui doleat euulsis collo plumis circūligatisque uel cristis. Mustellæ cinis illitus. Surculus ex nido milui puluino subiectus. Murina pellis cremata ex aceto illito cinere. Limacis inter duas orbitas inuenta: officulū per aurē cum ebore traiectum: uel in pellicula canina adalligatum quod remedium pluribus semper prodest. Fractio capiti aranei tela ex oleo & aceto imposita non nisi uulnere sanato abscedit. Hæc & uulsturis constrinarum sanguinem sistit. A cerebro uero profluentem anseris sanguis: aut anatis ifusus adeps sistit. Adepsque earumdem alitum cum rosaceo coctus. Maturio pascētis harundine caput præcisum maxie luna plena lineo panno adalligant capitis doloribus licio. Aut cera alba fronti illinunt: & pilos caninos panno adalligant. Cerebrum cornicis in cibo sumptum palpebras gignere dicitur. Hyssopumque cum myrrha calidum penicillo illitum. Idem præstare muscarum fimi quoque murini cinerē æquis portionibus: ut efficaciter dimidium podus denarii promittitur additis duabus sextis denarii sextiui ut omnia hyssopo illinantur. Item numeri catuli triti in uino uetere ad crassitudinem acopi. Pilos in iis incommodos euulsos renasci non patitur fel herinacei. Ouum stellionis liquor. Salamadræ cinis. Cinis lacertæ uiridis: uel in uino albo sole coactus ad crassitudinem mellis in æreo uase. Hirundinis pullos

LIBER.

rū cinis cū lacte tytimalli spumaq; cochlearū. Glaucomata dicunt magi cerebro catuli sepe-
tem dierū emendari specillo demisso in dextrā partem si dexter oculus curetur in sinistram
si sinister. Aut felle recenti axiōis. Nocturnarū est id genus maximū: quibus pluma auri mō-
micat. Suffusionē oculorum canino felle malebat q̄ hyenæ curari. Apollonius pritanus cū
melle. Item albugines oculorum. Muriū capitū caudarumq; cinere ex melle inunctis clari-
tatem visus restitui dicunt. Multoq; magis gliris aut muris siluestribus cinere: aut aquilæ ce-
rebro uel felle. Cū attico melle cinis & adeps foricis cōbusti tritus. Lachrymosis oculis plu-
rimū cōfert tibi. Quod quid si dicemus in metallis. Mustellæ cinis suffusionibus itē lacerā-
tæ hirundinis uel cerebrū. Quæ etiam trita cōstæ uel fronti illitæ epiphoras sedāt: siue per
se siue cum polline siue cū thure. Sic & solatis id est sole correptis profūt. Viuas quoq; ere-
mare: & cinere earum cum melle cretico inungi caligines utilissimū est. Lumentorum ocu-
lis mēbrana aspidis quā exuerit cū adipe eiusdem claritatē inunctis facit. Viperam uisū in
fictili nouo comburere addito fœniculi succo ad cyathum unū & thuris mamma una atq;
ita suffusiones oculorum & caligines inungere utilissimū est. Medicamentum id entheon
uocatur. Fit & collyrium uiperæ in olla putrefacta uermiculifq; enatis cū croco tritis. Exu-
ritur in olla cum sale quē lingendo claritatem oculorū consequūtur: & stomachi totiusq;
corporis tempestiuitates. Hinc etiam sal pecori datur salubritatis causa: & in antidotū cō-
tra serpentes additur & tollitur. Quidam & uiperis utunt i cibis. Prīmū omniū occisæ sta-
tim salem in os addi iubent donec liqueat humor quattuor digytorū mensura utrinq;
præcisa: exemptisq; interaneis discoquunt in aqua aut oleo sale anetho & omnibus aut ita
tim uestunt: aut a pane colligunt ut sæpius utantur. Ius præter supradicta pediculos e to-
to copore expellit: pruritusq; etiam sumæ cutis. Effectū ostēdis & per se capitis uiperini ci-
nis. Utilissime cibos inungunt. Item adeps uiperinus. De felle nō audacter suaseri quæ præ-
cipiunt: quoniam ut suo loco docuimus: nō aliud ē serpētū uenenū. Anguiū adeps erugi-
ni mixtus ruptas oculorū partes sanat & mēbranas siue earū senectus uernatiōe exuta si ad-
frices claritatē oculorum facit. Vultur quoq; fel prædicatur ad albugines suffusiones caligi-
nes. Adeps similiter ad claritatē. Aquilæ: quam diximus pullos ad contuendum solē expe-
riri: mixto felle cū melle attico inunguntur nubeculæ & caligationes & suffusionesq; ocu-
lorū uis & in uulturio felle ē cū porri succo & melle exiguo. Et itē in gallinæ felle alliga-
to ad argēa: & ad albugines ex aqua diluto. Itē ad suffusiones oculorū maxime candidi gal-
linæ. Fimū. Eadem quoq; gallinæ orū dūtaxat rubrū lusciosis illinendū monstrant. Lau-
dant & galinæ fel: sed præcipue adipem cōtra pustulas in pupillis. Hos scilicet eius rei gra-
tia saginant. Adiuvat mirifice eruptas oculorum tuniculas ammixto chisto & hematite la-
pidibus. Fimum quoq; earū dūtaxat candidum oleo in uetere corneisq; pyxidibus adser-
uat ad pupillarum albugines. Qua in mentione significandū ē pauones fimum suum resor-
bere tradi inuidentes hominum utilitatibus. Accipiter decoctus in rosaceo efficacissimus
ad inunctiones omnium uitiorum putatur. Item fimi eius cinis cum attico melle. Laudatur
& milui iecur. Fimum columbarum ex aceto ad ægilopas. Similiter & ad albugines & ci-
catrices. Fel anserinum sanguis anatum contusis oculis ita ut postea hysope & melle inun-
gantur. Fel perdicum cum mellis æquo pondere: per se uero ad claritatem. Diascoridis &
Hippocratis ut putant auctoritate adiicitur quod in argētea pyxide adseruari iubēt. Qua
perdicum in uase æreo decocta cum melle: ulceribus oculorum & glaucomatis medetur co-
lubarum turturum palumbium perdicum sanguis oculis cruore suffusis eximie prodest.
In columbis masculi efficaciorē putant. Vena autē sub ala ad huc usum inciditur: quoniā
suo colore utilior est. Superimponi oportet splenium e melle decoctum: sanamq; succidā
ex oleo & uino. Earūdem auium sanguis nyctilopas sanat. Et iecur ouium. Atq; ut in ca-
pris diximus efficacius fuluæ. Decocto quoq; eius oculos abluerē suadent: & medulla do-
lores humoresq; illinunt. Bubonis oculorum cinis collyrio mixtus claritatē oculis face-
re promittitur. Turturis fimum albugines extenuat. Item coclearum cinis. Fimum cenchri-
dis accipitrum generis hanc græci faciunt. Argema ex melle omnibusq; quæ supra scripta
sunt sanantur. Mel utilissimum oculis in quo sunt apes immortalæ. Ciconiæ pullum qui
ederit: negatur annis continuis lippiturus. Item qui draconis caput habeat. Huiusq; adipe
& melle cum oleo uetere incipientes caligines discuti tradunt. Hirundinum pullos plena
luna excecant restitutaq; earū acie capita comburuntur. Cinere cum melle utuntur ad cla-

ritatē & dolores: ac lippitudines & ictus. Lacertas quoque pluribus modis ad oculorū remedia assumūt. Alii enim viridem includunt nouo fictili ac lapillos qui uocatur cenidia: quæ & inguinū tumoribus adalligari solent: nouē singulos signis signantes & singulos detrāhunt per dies. Nono emittunt lacertam. Lapillos seruant ad oculorum dolores. Alii terrā substernunt lacertæ viridi excæcæ: & una in uitreo uase annulos includunt ferro solido uel auro: cum receperit uisum lacertam apparuerit per uitrum emissā ea annulis contra lippitudinem utuntur. Alii capitis cinere pro stibi ad scabritias. Quidam viridem longo collo in fabulosis nascentem comburunt: & incipientem epiphoram inungūt. Et item glaucoma ta. Mustellæ etiam oculis punctum erutis aiunt uisum reuerti: eadem quæ in lacertis & annulis faciunt. Serpentis oculum dextrum adalligatum contra epiphoras prodesse si serpens uiuā dimittatur. Lachrymantibus sine fine oculis cinis stelliois capitis cum stibio eximie medetur. Aranei muscarii tela: & præcipue spelunca ipsa imposita fronti ad duo tēpora: ut a puero ipube & capiat. & iponat. Nec is triduo se ostēdat ei cui medeat ne uealteruter nudis pedibus terrā attingat his diebus mirabiliter epiphoras mederi dicuntur. Albugines quoque dicē tollere inunctione araneus candidus longissimis: ac tenuissimis pedib⁹ cōtritis in oleo uetere. Sed is etiā cuius crassissimū textū est i cōtignationibus fere adalligat pāno epiphoras sanare tradit. Scarabei uiridis natura cōtuentiū uisū exacuit. Itaque gemæ sculptores tuitu eorū agefcūt. Aures purgat fel pecudis cū melle. Caniniq; lactis instillatio sedat dolorē. Grauitatem adeps cum ablinthio & oleo uetere. Item adeps anserinus. Qui dam adiciunt succum cepe & alii pari modo. Utuntur & per se ouis formicarum. Nanque & huic animali est medicina: constatque urfos agros hoc cibo sanari. Anserum quoque & omnium aurium adeps præparatur: exemptisq; uenis omnibus parina noua ficti operta in sole subdita aqua feruenti liquatur. Siccaturque lienis faccis in fictili nouo repositus loco frigido minus putrescit: addito melle. Murium cinis cum melle instillatus: aut cum rosaceo decoctus aurium dolores sedat. Si aliquod animal in aurem intrauerit: præcipuum remedium est murinum fel aceto dilutum. Si aqua intrauerit: adeps anserinus cū cepe succo. Gliris detracta pelle: intestinisq; exemptis disquoquitur melle i uase nouo. Sed medici malunt nardo decoqui usq; ad tertias: atque ita asseruari: deinde cum opus sit strigili tepe facta infundere. Constat deplorata aurium uitia eo remedio sanari. Aut si terreni uermes adipe anseris decocti infundantur. Item ex arboribus rubi cum oleo triti exulceratis & ruptis auribus præclare medentur. Lacerti inueterati in os pendentium addito sale contusi & ab ictu læsas aures sanant. Efficacissime autem ferruginea maculas habentes. Linceis etiam per caudam distincte. Millepeda: ab allis centipeda aut multipeda dicta: animal est e uermibus terræ pillosum multis pedibus arcuatim repens tractuque contrahens se: oniscus græci uocant: alii tilon. Efficaciter sanat aurium dolores in cortice punici mali decoctum & porri succo. Addunt & rosaceum & in alteram aurem infunditur. Illam aut quæ non arcuatur sepa græci uocant: alii scolopēdrā minorem perniciosam. Cochleæ quæ sunt in usu cibi cum mittha aut thuris polline appositæ. Item minutæ & lacte fracturis aurium illinuntur cū melle. Senectus serpentū feruente testa usta instillatur rosaceo amixto contra omnia quidem uitia efficax: sed contra grauiolentiam præcipue. Aut si purulentæ sunt ex aceto. Melius cum felle caprino uel bubulo aut testudinis marinæ. Veru stior anno eadem membrana non prodest: nec hymbre perfusa: ut aliqui putant. Item aranei sanies cum rosacco: aut per se in lana uel cum croco. Auribus prodest grillus cum sua terra effusus & illitus. Magnam auctoritatem huic animali perhibet Nigidius: maiore magis: quoniam retro ambulet: terramque terebret: stridat noctibus. Venatur cum formicæ circūligatæ capillo in cauernam eius coniectæ efflato prius puluere ne sese cōdat: & ita formicæ complexu extrahitur. Ventris gallinaceorum membrana quæ abiici solet inueterata & in uino trita auribus purulentis calida infunditur. Galliarum quoque adeps. Est & quædam pinguitudo blattæ si caput auellatur. Hanc tritam una cum rosaceo auribus mire prodesse dicunt. Sed lanam qua incluserint post paulum extrahendam. Celerrime enim id pingue transire in animal: fieri ue uermiculum. Alii binas ternas ue in oleo decoctas efficacissime auribus mederi scribunt: & tritas in linteolo imponi contusis. Hoc quoque animal iter pudenda est. Sed propter admirationem naturæ præcorūq; curam totum in hoc loco explicandum. Plura earum genera fecerunt. Molles quas in oleo decoctas uerrucis efficaciter

LIBER.

illini experti sunt. Alterum genus milochon appellauere circa molas fere nascens. Has ca-
pites detracto attritas lepras sanasse Musa & Pictor in exemplis reliquerunt. Tertium ge-
nus & odoris tedio in uisum exacuta clune cum pissello sanare ulcera tradunt alias insana-
bilia. Strumas panos diebus. xxi. impositas: percussa: contussa: cacoethe: scabiem: furuncu-
losq; detractis pedibus & pennis. Nos hæc etiam auditu fastidimus. Ad hercule Diodorus
& morbo regio & ortopnoicis restitisse tradit cum resina & melle. Tantum potestatis ha-
bet ars ea pro medicamento danda quicquid uelit. Humanissimi eorum cinerem cremato-
rum reseruandum ad hos usus i cornea pyxide censuere. Aut tritas clysteribus infunden-
das ortopnoicis aut rheumaticis. Infixa utique corpori illitas extrahere constat. Mel utilis-
simū auribus quoq; est in quo apes emortuæ sunt. Parotidas cōprimi columbinum stercus
uel per se: uel cum farina hordeacea aut auenacea. Noctuaq; cerebrum uel iecur cū oleo
infusum auriculæ aut parotidæ. Multipeda cum resina parte tertia illita. Grilli siue illiti:
siue ad alligati. At reliqua morborum genera medicinalique ex iisdem animalibus aut eius-
dem generis sequenti dicemus uolumine.

C. A. I. PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXX.

PRAEFATIO.

De origine magicæ artis quando & a quibus cœperit: & a quibus celebrata fuerint: & re-
liquæ ex animalibus medicinæ. Ca. I.

m

AGICAS uanitates sæpius quidem antecedentis operis parte ubicunq;
causæ: locuscq; poscebāt. Coarguimus. Detegimus etiā nūc i paucis. Tas-
mē res digna est de qua plura dicantur uel eo ipso quo fraudulentissima
artium plurimū in toto terrarū orbe plurimiscq; sæculis ualuit. Auctori-
tatem ei maximam fuisse nemo miretur: quādoquidā sola artium tres alias
imperiouissimas humanæ mentis cōplexa in unam se redegit. Natam pri-
mū e medicā nemo dubitat: ac specie salutarī irrepsisse uelut altiorē: san-
ctiorēq; quam medicinam ita blandissimis: desideratissimiscq; promissis addidisset uires reli-
gionis ad quas maxime etiamnum calligat humanū genus. Atq; ut quoq; suggesserit mis-
cuisse artes mathematicas nullo non auido futura de sese sciendi: atq; ea e celo uerissime
peti credente. Ita possessis hominum sensibus triplici uinculo in tantum fastigiū adoleuit:
ut hodieque etiam in magna parte gentium præualeat: & in oriente regum regibus iperet.
Sine dubio illic orta in perfide. a Zoroastre ut inter auctores conuenit. Sed utrū unus hic
tantum fuerit: an postea & alius non satis constat. Eudofus qui inter sapientia seclis claris-
simam: utilissimamque eam intelligi uoluit. zoroastrem hunc sex milibus annorū ante Pla-
tonis morte fuisse prodidit. Sic & Aristoteles. Hermippus qui de tota ea arte diligentissi-
me scribit: & uicies centum milia uersuum: a zoroastre condita indicibus quoque uolumi-
num eius positis explanauit. Etiam præceptorem a quo institutum diceret tradit. Agona-
cem. Ipsum uero quinque milibus annorum ante Troianum bellum fuisse. Mirum hoc im-
primis: durasse memoriam: artemq; tam longo æuo commentariis non intercedentibus:
præterea necclaris nec continuis successionebus custoditam. Istos enim quisque communi
auditu saltem cognitos habet: qui solo cognominantur. Apud eorum & zaratum medos.
Babylonumque Martmaridum: & Arabem Hippocum: Assirium uero zarnocēdam: quo-
rum nulla extant monumenta maxime tamen mirum est in bello Troiano tantum de ea
arte silentium fuisse Homero: tantumque operis ex eadem in. Vlyxis erroribus. adeo ut
totum opus non aliunde constet. Siquidem Protea & sirenum cantus apud eum non ali-
ter intelligi uolunt. Circeti utique & inferorum euocationem solum hæc agi. Nec po-
stea quisquam dixit: quonam modo uenisset telmesum religiosissimam urbem quondam.
transissetque ad Thessallas urbes: quarum cognomen diu optinuit in nostro orbe alienæ
genus. Troianis itaque temporibus Chironis medicinis cōtēta est solo Marte fulminan-
te. Miror equidem achilis populis famam eius in tantum adhæsisse ut. Menander quoque
litterarum subtilitatibus peritus in eadem telmeso genitus thessallam cognominari fabu-

lam complexam ambages foeminarum detrahentium lunam. Orphea putarem e propi quo
primum intulisse ad uicinas usque superstitiones ac medicinae profectum: si non exper-
tis esse uis toga: inthraciamque magice dellata fuisset. Primus quod extet: ut equide
inuenio commentatus de ea erat Hostanes: Xersem regem persarum bello. quod is grae-
ciae intulit comitatus: ac uelut memina artis portentosa aspersisse obiter infecto qua-
tuncque commeauerat mundo. Diligenciores paulo ante hunc ponunt zoroastrem ali-
um proconnesium. Quod certum est: hic maxime Hostanes ad rabiem non auuiditatem
modo scientiae eius graecorum populos egit. Quamquam animaduertam summam lit-
terarum claritatem gloriamque ex ea scientia antiquitus & pene semper petitam. Cer-
te Pythagoras: Empedocles: Democritus: Plato ad hanc discendam nauigauere: exiliis
uenus quam peregrinationibus susceptis. Hanc reuersi praedicauere: hanc in archanis ha-
buere. Democritus Apollonice Capridenem & Dardanum ephoenice illustrauit uo-
luminibus Dardani e sepulchro eius petitis: suis uero ex disciplina eorum editis. Quae
recepta ab aliis hominum atque transisse per memoriam aequae ac nihil in uita miran-
dum est. In tantum fides istis falsaeque omne deest: adeo ut ii qui caetera de uiro illo pro-
bant haec opera eius inficiantur esse est. Sed frustra. Hunc enim maxime effixisse animis
eam dulcedinem constat. Plerumque miraculi & hoc pariter utraque artes effloruisse:
medicinam dico: magicemque: eadem aetate illam Hippocrate: hanc Democrito illustra-
tibus circa peloponnesiacum graeciae bellum: puod gestum est a trecentesimo urbis no-
stre anno. Est & alia magice factio a Mose etiamnum & lorapes iudaicis pendena: sed mul-
tis milibus annorum post Zoroastrem. Tanto recentior est cipria. Non leuem & Ale-
xandri magni temporibus auctoritatem addidit professione secundus Hostanes comi-
tatu eius exornatus. Planeque quod nemo dubitet orbem terrarum peragravit. Extant
itaque & apud itales gentes uestigia eius in. xii. tabulis nostris aliisque argumentis quae
priori uolumine exposui. De. lvi. demum anno urbis Cn. Cornelio Lentulo P. Licinio
Crasso cons. senatusconsultum factum est: ne homo immolaretur: palamque in tem-
pus siluit sacri prodigiosi celebratio. Gallias utique possedit & quidem ad nostram me-
moriam. Naque Tiberii Caesaris principatus sustulit driudas eorum: & hoc genus uatum
medicorumque. Quid ipse ego hanc memorem artem oceanum quoque transgressam.
& ad naturae inane peruectam in britaniam: quae hodie eam attonite celebrat tantis ceri-
moniis: ut dedisse persis uideri possit. Adeo in toto mundo consensere quamquam dis-
cordi & sibi ignoto. Non satis aestimari potest: quantum Romanis debeatur: qui sustule-
re monstra: in quibus hominem occidere religiosissimum erat: mandu uero etiam saluber-
rimum. Ut narrauit Hostanes: species eius plures sunt.

Vituperatio Neronis Caesaris.

Capitulum.

II.

Anque ea quae a sphaeris & ex aere & stellis & lucernis ac peluibus securibus
que & multis aliis modis diuina promittit: praeterea umbrarum: inferiorumque
colloquia. Quae omnia aetate nostra princeps Nero uana falsaue comperit.
Quippe non citharae tragicique cantus libido illi maior fuit. Fortuna rerum huma-
narum summa gestiente in profundis animi uitiis: primumque imperare dis concupi-
uit: nec quicquam generosius ualuit. Nemo unquam ulli artium ualidius fauit. Ad
haec non opes illi defuere: non uires: non discendi ingenium aliaque non patiente mun-
do. Immensum & indubitatum exemplum est falsae artis quam dereliquit. Nero utina
que inferos potius & quosque de iuspitionibus suis deos consulisset quam lupana
tibus atque prostitutis mandasset inquisitiones eas. Nulla profecto sacra barbari licet fe-
rique ritus non mitiora quam cogitationes eius fuissent. Seuius sic nos: repleuit umbris.
Sunt quaedam magis fugia ueluti lentiginem habentibus non obsequi numina ut cerni no-
possent. Forte hoc in illo? Nihil membris defuit. Nam dies eligere certos liberum erat. Pe-
cudes uero quibus non nisi ater colos esset facile. Nam hominem immore etiam gratissimum.
Magus ad eum Mithridates uenerat armeniacum de se triumphum afferens: & ideo
provinciis grauis. Nauigare noluerat: quoniam expuere in maria: aliisque mortalium ne-
cessitatibus uiolare naturam eam fas non putant. Magos secum adduxerat. Magicis
etiam coenis eum inuitauerat. Non tamen cum regnum ei daret hanc ab eo accipere ar-

C iii

LIBER.

rem ualuit. Proinde autem ita persuasum sit instabilem irritam inane esse habentem tamen quasdam ueritatis umbras: sed in iis ueneficas artes pollere non magicas. Querat aliquis quæ sint mentiti ueteres magi cum adolescentibus nobis uisus. Appion grammaticæ artis prodiderit cynocephalam herbam: quæ in ægypto uocaretur osirites diuinam & contra omnia ueneficia. Sed si ea erueretur: statim eum qui eruisset mori. Seque euocasse umbras ad percontandum. Homerus quæ patria quibusque parentibus ganitus esset. Non tamen ausus profiteri quid sibi respondisse diceret.

De talpis & reliquæ medicinæ per morbos digeste in animalibus quorum genera placida sunt aut fera.

Ca.

III.

Eculiare uanitatis sit argumentum: quod animalium cunctorum talpas inaxime miratur: tot modis rerum natura damnatas cæcitatibus perpetuæ tenebris etiamnum aliis defossas sepultisque similes. Nullis æque credunt extis. Nullum religionis capacius iudicant animal. Ut si quis cor eius recens palpitanisque deuorant: diuinationis & rerum efficiendarum euentus promittant. Dente talpe uix exempto sanari dentium dolores ad alligato affirmant. Cætero ex eo animali placita coru suis reddemus locis. Nec quicquam probabilius inuenietur quam muris aranei morsibus aduersarii cos: quoniam & terram ut diximus orbitis depressam auersatur. Cæterum dentium doloribus (ut iidem narant) medetur canum qui rabiem præferunt: caput crematorum cinis sine carnibus instillatus ex oleo cyprio per aurem cuius e parte doleant. Caninus dens sinister maximus cunctis sacrificato eo qui doleat aut draconis os e spina. Item enydridis. Est autem serpens masculus & albus. Huius maximo dente circumscribant. At in superiore dolore duos superiores adalligant: e diuerso inferiores. Huius adipe punguntur qui crocodilum captant. Dentes scarificant & ossibus lacertæ e fronte luna plena exemptis: ita ne terram attingant. Colluunt caninis dentibus decoctis in uino ad dimidias partes. Cinis eorum pueros tarde dentiens adiuuat cum melle. Fit eodem modo & detriticium e caninis dentibus. Cinis e murino fimo inditus uel iecur lacertarum aridum. Anguinum cor si mordeatur aut alligetur efficax habetur. Suntque inter eos qui murem bis in mense iubeat mandis dolores que ita caueri. Vermes terreni decocti in oleo infusique auriculæ: cuius e parte doleant præstant leuamentum. Eorundem cinis ex his dentibus coniectus ex facili cadere eos cogit integros dolentes illitus iuuat. Comburi autem oportet in testa. Profunt & cum mori radice in aceto scyllite decocti ita ut colluantur dentes. Is quoque uermiculus qui in herba quæ ueneris labrum appellatur inuenitur. Cavis dentium inditus mire potest. Nam cruciæ brassicæ eius contactu cadunt. Et e malua cinices infunduntur auribus cum rosaceo. Arenulæ quæ inueniuntur in cornibus cochlearum cavis dentium indicat statim liberant dolore. Cochlearum inanium cinis cum myrrha gingiuis prodest. Serpentis cum sale in olla exustæ cinis cum rosaceo in contrariam aurem infusus. Anginæ uernatio cinis membrana cum oleo rædæque resina calefacta & auri alterutri infusa. Adiciunt aliqui thus & rosaceum. Eademque cavis indita ut sine molestia cadant præstant. Vanum esse arbitror canis ortu angues cauda membranam exuere: quoniam neutrum in italia uisum est. Multoque minus credibile ut tepidis regionibus in tam sero exui. Hanc autem uel inueteratam cum cæra celerrime dentes euellere tradunt. Et dens anguium aligatus dolores minuit. Sunt qui & araneum animal ipsum sinistra manu captum tritumque in rosaceo: & in aurem infusum cuius a parte doleat prodesse arbitrentur. Officulis gallinarum in pariete seruatis fistula salua adacta dente uel gingiua scarificata proiectoque officulo statim dolorem abire tradit. Item fimo eorui lana adalligato uel passerum cum oleo calefacto & proximæ auriculæ infuso pruritus quidem intolerabilem facit. Et ideo utilius est passeris pullorum sarmentis crematorum cinerem ex aceto infricare. Oris sapore emendati affirmant murino cinere cum melle si fricentur dentes. Admiscent quidam marathri radices. Penna uulturis si scalpantur dentes acidum balicum faciunt. Hoc idem hystricis penna fecisse ad firmitatem pertinet. Linguae ulcera & laborum hirundines in mulso decoctæ sanant. Adeps anseris aut gallinæ rimas. Esopum cum galla araneorum telæ candidæ: & quæ intra bulbos paruæ texuntur. Si feruentia os intus exusserit: laque canino statim sanabitur. Maculas in facie esopum cum melle corisco quod asperrimum habetur extenuat. Item scobem cutis in facie cum rosaceo impositum uellere. Quidam & butyrum

C iiiii

LIBER. XXX

num. Omniaque is ascribunt quæ nos in gryllis retulimus. Quidam & a fornicis terra egesta sic utuntur. Alii vermes terrenos totidem quot sunt strumæ adalligant: pariterque cum iis arescunt. Alii uiperam circa canis ortum circuncidunt ut diximus. Dein mediam comburunt deinde cinerem eum dant bibendum ter septenis diebus quantum præhenditur ternis digyris. Si strumis medentur. Aliqui uero circunligant eas lino: quo præligata infra caput uipera pependerit: donec exanimaretur. Et millipedis utuntur addita resina terebinthinæ parte quarta. Quo medicamento omnia apostemata curari iubet. Fluuri meri doloribus mustellæ cinis cum cæra medetur. Ne sint malæ hirsutæ formicarum oua pueris infricata præstant. Item mangonibus ut lanugo tardior sit pubescentium: sanguine e testiculis agnorum qui castrantur. Qui euulsis pilis illitus & contra uirus proticit. Præcordia uocamus uno nomine extra in homine: quorum in dolore cuiuscunque partis si catulus lactis admoveatur: apprimaturque iis partibus: transire in eum morbus dicitur. Idque exenterato perfusoque uino deprehendi uitiatum uiscere illo quod doluerit hominis: & obrui: alias religio est. Eæ quoque quas melolonthas uocamus: stomachi dolorem sedant applicatæ sæpius. Transireque morbos ægritudine eorum intelligitur: plerumque & morte. Pulmonum uitiis medentur & mures: maxime Africani detracta cute in oleo & sale decocti: atque in cibo sumpti. Eadem res & purulentis uel cruentis excretionibus medetur. Præcipue uero cochlearum cibus stomacho. In aqua eas subferuefieri intacto corpore earum oportet: mox in pruna torreri nihil addito: atque ita e uino garoque sumi: præcipue Africanas. Nuper hoc compertum plurimis prodesse. Id quoque obseruant: ut numero impari sumant. Virus tamen earum gravitatem halitus facit. Profunt & sanguinem excreantibus dempta testa trita aquæ potu. Laudatissimæ autem sunt Africanæ. Ex iis olitanæ astypaleicæ. Siculæ modice: quoniam magnitudo duras facit: & succo. Balaricæ quas cauatæcas uocant: quoniam in speluncis nascuntur. Laudatæ & ex insulis caprearum. Nullæ earum autem cibus gratæ: neque ueteres recentes. Fluuiatiles & albæ uirus habent: necnon siluestres: stomacho utiles: aluum soluunt. Item omnes minutæ. Contra marinæ stomacho utiliores. Efficacissimæ tamen in dolore stomachi. Laudatiores traduntur: quæcunque iuræ cum aceto deuorant. Præterea sunt quæ acerratæ uocantur late multifariam nascentes: de quarum usu suis dicemus locis. Gallinaceorum uentris membrana inueterata & inspersa porioni distillationes pectoris & humidam tussim: uel recens tusta lenit. Cochleæ crudæ trita cum aquæ tepidæ cyathis tribus si fortebeantur: tussim sedant. Distillationes sedat & canina cutis cuiuslibet digyto circumdata. Iure perdicum stomachus recreatur. Iocinerum doloribus medetur mustella siluestris in cibo sumpta uel iocinere eius. Item uipera porcelli modo inassata. Suspiriosis multæ pedæ ita ut ter septenæ inattico melle diluantur: & per harundinem bibantur. Omne enim uas earum nigrescit contactu. Quidam torrentis sextarium in patina donec candidæ fiant excoquunt. Tunc mel immiscunt. Alii esse tepidam necant: & ex aqua calida dant: si iubent. Cochleæ in cibis iis quos linquit animus: aut quorum alienatur mens: aut quibus uertigines fiunt: ex passis cyathis tribus singulæ contrita cum sua testa & calefactæ in potu datæ diebus plurimum nouem. Aliqui singulas prima die dedere: sequenti binas: tertio ternas: quarto duos quinto unam. Sic & suspiria emendant & uomicas. Esse animal locustæ simile sine penis: quod tryxalis græce uocatur: latinum nomē nō habet. Aliqui arbitrantur auctores nec pauciores hoc esse quod gryllus uocetur. Ex iis uiginti torreri iubent: ac bibi e mulla contra ortopnoeas: sanguinemque expuentibus. Est qui cochleis illotis quibusdam protropum infundat: uel marinam aquam ita decoquat: & in cibo sumat: aut si trita cum testis suis sumantur cum protropo. Sic & tussim edentur ac uomicas priuatim sanant melle in quo apes sint emortuæ. Sanguinem reicientibus pulmo uulturinus uirgineis lignis combustus adiecto flore mali punici ex parte dimidia. Item: cotoneorum liliorumque iisdem portionibus potus mane atque uesperis e uino si febris absit. Sin minus: ex aqua in qua cotonea decocta sunt. Pecudis lyæ recens magicis præceptis super dolentem lyenem extenditur: dicente eo qui medeatur lyeni se remedium facere. Post hæc iubent eum in pariete dormitorii eius recto uel includi & obsignari annulo ter: nouiesque carmen dici. Caninus si uiuenti exprimitur & in cibo sumatur: liberat eo uitio. Quidam recenti superilligant. Alii duorum deorum ca

tuli ex aceto scyllitico dant ignorantia fel: uel herinacet lyenem. Item cochlearum cinerē cum semine lini & urticæ addito melle donec persanet. Liberat & lacerta utridis eo do ore uiua in olla ante cubiculum dormitorii eius cui medetur suspensa: ut egrediens reuertē que attingat manu. Cinis e capite bubonis cum unguento. Mel i quo apes sunt e mortuæ Araneus & maxime qui lycos uocatur. Vpupæ cor. In lateris doloribus laudatur & cochlearum cinis in peisana decoctarum: quæ & per se illinuntur. Canis rabiosi caluarie cinis portioni inspergitur. Lumborum dolori stellio transmarinus capite ablato & intestinus decoctus in uino cum papaueris nigri denarii pondere dimidio eo succo bibitur. Lacertæ uiri & des decisis pedibus & capite in cibo sumuntur. Cochleæ tres contritæ cum testis suis atque in uino decoctæ cum piperis granis. xv. Aquilæ pedes euellunt in aduersum a suffragine: ita ut dexter dextre partis doloribus adalligetur: sinister leuæ. Multipeda quoque q̄ oniscō appellauimus medetur denarii pondere ex uini cyathis duobus pota. Vermen terrenam catillo ligneo ante fisso & fetreo unco impositum aqua excepta perfundere & defodere unde effoderis magi iubent: mox aquam bibere catilo: mire id prodesse ischiadicis affirmantes. Dysentericis recreant fœmina pecudum decocta cum lini semine aqua pota. Caseus ouilus uetus. Seuum ouium decoctum in uino austero. Hoc & ileo medetur. Et tussi ueteri. Dysentericis stellio transmarinus ablatis intestinis & capite pedibusque ac cute decoctisq; & in cibo sumptis. Cochleæ due cum ouo utraq; cum pu. amine contrita: atque i uase nouo addito sale & passu cyathis duobus: aut palmarum succo & aquæ cyathis tribus subferuefactis & in potu datis. Profunt & cōbustæ ut cinis earū bibatur i uino addito resinæ mero. Cochleæ nude de quibus diximus in Africa maxie inueniunt: utilissimæ dysentericis. Quæ cōbustæ cum denarii pondere dimidii acaciæ. Exque eo cinere dantur cochlearia biuina in uino myrtice: aut quolibet austero cum pari modo calidæ. Quidam omnibus Africanis ita utuntur. Alii totidē. Africanas: uel latas infundunt potius. Et si maior fluxio sit addunt acaciæ fabæ magnitudine. Senectus anguium dysentericæ & tenasimis i stagneo uase decoquitur cum rosaceo. Vel si in alio cū stagno illinitur. Ius e gallinaceo iisdem medetur. Sed ueteris gallinacei uehementius. Salsum ius aluum cit. Mēbrana gallinarū tosta & data in oleo ac sale cœliacorum dolores mulcet. Abstinere autem frugibus ante & gallinam & hominē oportet. Fimū columbinū tostū potumq; Caro palumbi in aceto decocta dysentericis & cœliacis medetur. Turdus inassatus cū myrthi baccis dysentericis. Itē merula. Item medetur mēl in quo sint immortuæ apes decoctum. Grauiissimū uicū apuleios appellatur. Huic resisti aiunt discepti uespertilionis sanguine. Etia illico uētri subuenire. Resistit & cochlea sicut diximus i suspensiois repera. Itē cinis earū quæ uiuæ cremate sint potus ex uio austero: gallinaceorū iecur assū cū uētriculi mēbrana q̄ abici solet i ueterata amixto papa ueris succo. Alii recētē torrēt ex uio bibedā. Ius perdicū & p se uētriculus contritus ex uino nigro. Itē palūbus ferus & e posca decoctus. Lyen pecudis totus & in fimo tritus. Fimū colūbinū cū melle ill. tū. Ossifragi uēter arefactus & porus iis qui cibos nō cōficiunt utilissimus: uel si manu tantū teneant capientes cibū. Quidāq; adalligāt ex hac causa sed cōtinuare nō debent. Maciē enim facit. Silit & anatū malarū sanguis. Inflationē discutit cochlearum cibus. Tormina sana lyen ouiu tostus. Atq; e uino potus. Palumbus ferus ex posca decoctus. Ar appodis ex uino. Cinis ibidis sine pēnis crematæ potus. Quod præterea tradit intorminibus. Mirū ē anate apposita uētri transire morbu: anatēq; emori. Tormina & melle curantur in quo sunt apes immortuæ decocto. Coli uicium efficacissime sanatur ab aue galerita assa in cibo supra. Quidā in uase nouo cū plumis exuri iūt ē: cōteriq; in cinerem bibiq; ex aqua coctum cochlearibus ternis per quatrīdūm. Quidam cor eius adalligari fœmini. Alii recensq; repensq; adhuc deuorari. Consulatis asprenatum domus ē: i qua alter e stratribus colo liberatus est aue hac i cibo sumpta: & corde eius i ar nilla aurea icluso: alter sacrificio quodā factō crudis laterculis ad formā camini: atq; ut sacrum peractū erat obstructo sacello. Vnū ē ossifrago intestinū mirabili natura oīa deuorata cōficiēti. Huius partem extremā adalligatā prodesse contra cōlum constat. Sicut oculi interraneorum morbi de quibus mirum proditur. Si catuli prius quam uideant applicentur tū duo stomacho maxime ac pētori: & ex ore ægri suctum lactis accipiant: trāsire uim morbi. Postremo ex animari: disceditq; palam fieri ægri cās. Mori & humari debere eos obrutos terrā. Magi quidem uespertilionis sanguine cōtacto uentre in totum annum cauēri dolo-

LIBER.

rem tradunt. Aut in dolore si quis aquam per pedes fluentem haurire sustineat. Murino finio contra calculos illinire uentrem prodest. Herinacei carne iucundam esse aiunt: si capite percusso uno ictu interficiatur prius quam in se urinam reddat. Eos qui carnem ederine stranguitæ morbum contrahere minime posse. Hæc uero ad hunc modum occisa stillicidia uesicæ emendat. Item suffitus ex eodem. Quod si urinam in se reddiderint: eos qui carnem ederint: stranguitæ morbum contrahere traditur. Iubent & uermes terrenos bibi ex uino aut passo ad cōminuendos calculos: uel cochleas decoctas uti suspensiois. Eisdem ex prætis testis tritisque tres in uini cyathis bini sequenti die duas. Tertio die unam: ut stillicidia urinæ emendent. Testarum uero inaniuini cinere ad calculos pellentes. Item hydi iecur bibi: uel cinerem scorpionum aut pane sumi. Vel si quis cum locusta edit. Lapillos qui in gallinaceorum uesica: aut in palumbium uentriculo inueniantur conteri: & potioni inspergi. Item membranam e uentriculo gallinacei aridam: uel si recens sit tostam. Fimū quoque palumbium in faba sumi contra calculos & alias difficultates uesicæ. Similiter plumarum cinerem palumbinum ferorum ex aceto mulso. Et intestinorum ex iis cinerem cochlearibus tribus e nido hirundinum. Gryllum dilutum aqua calida. Ossifragi uentrem arefactum: Turturis finium in mulso decoctum: uel ipsius decoctus ius. Turdos quoque edisse cum bacis myrti prodest urinæ. Cicadas tostas in patellis. Millepedam oniscum bis bisse. Et in uesicæ doloribus decoctum agnorum pedum. Aluum cit & gallinaceorū decoctum ius: & acria mollit. Cit & hirūdinum finium adiecto melle subditum. Sedis uicinis efficacissima sunt cespum. Quidam adiciunt pompholium & rosaceum. Canini capitis cinis senecta serpentis ex aceto si rhagades sint. Cinis finis canini candidi cum rosaceo. Aiuæ que inuentum Aesculapii esse. Et eodem uerucas efficacissime tolli. Murini finis cinis. Adeps cygni. Adeps bouis. Procidencia alui. Succus cochlearum punctis euocatus irrita depellit. Attritis medetur cinis muris siluatici cum melle uel herinacei uel uespertilionis. Et anserinus cum cerebro & alumine & cespio. Fimium columbinum cum melle. Condylomatibus priuatim araneis dempto capite pedibusque infricatus. Ne acria perurant adeps anserinus cum cera punica cærsa rosaceo. Adeps cygni. Hæc & hemorroidas sanare dicuntur. Ischiadicis cochleas crudas tritas cum uino amineo & pipere potu prodesse dicunt. Lacertam uiridem in cibo ablatis pedibus interaneis capite. Sic & stellionem adiectis huic papaueris nigri obolis tribus. Ruptis conuulsis fel ouium cum lacte mulierum. Verendum fornicationibus uerrucisque medetur arietini pulmonis inasari sanies. Cæteris uicinis uellerum eius uel sordidorum cinis ex aqua. Seuum ex omento pecudis & præcipue a renibus ammixto cinere pumicis ex sale. Lana succida ex aqua frigida. Carnes pecudis coctæ ex aqua. Mulæ ungularum cinis. Dentis caballini contusi farina in spersa. Testibus uero farina ex ossibus canini capitis sine carne rufis. Si decidat testium alter spumam cochlearum ilitam remedio esse tradunt. Tetrus ibi ulceribus & manantibus auxiliantur canini capitis recentis cineres. Cochleæ latæ paræ contritæ ex aceto uel cinis eius. Mel in quo apes sunt emortuæ cum resina. Cochleæ nudæ quas in africa gigni diximus tritæ cum thuris polline & ouorum albo. xxxq. die resoluunt. Aliqui pro thure bulbum ammiscunt. Hydrocelicis stelliones mire prodesse traduntur capite pedibus interaneisque demptis: reliquum corpus inasatum. In cibo id sæpius datur. Sicut ad urinæ incontinentiam. Caninum adipem cum alumine scisso fabæ magnitudine. Cochleas africanas cum sua carne & testa erematas potu cinere. Anserum trium linguas inasatas in cibo. Huius rei auctor est Anaxilaus. Panos aperit seuum pecudum cum sale tosto. Murinum finium ammixto thuris polline: sandaraca imposita discutit. Lacertæ: cinis & ipsa diuisa imposita. Item multipeda contrita ammixta resina terebinthina ex parte tertia. Quidam & sinopidem ammiscunt. Cochleæ contritæ & per se cinis in anium cochlearum cære mixtus discussoriam uim habet. Fimium columbarum per sese: uel cum farina hordeacea: aut auenacea illitum. Cantharides mixta calce panos scilicet pelli uice auferunt. Iuginum tumorem cochleæ minutæ cum melle illitæ leniunt. Varices ne nascantur: lacertæ sanguine pueris crura ieiunis a ieiuno illinuntur. Podagras lenit cespum cum lacte mulieris & cærsa. Fimium pecudum quod liquidum reddunt. Pulmones pecudum. Fel arietis cum seuo muris diffusi impositi. Sanguis mustellæ cū plātagine illitus & uiuæ combustæ cinis ex aceto & rosaceo si penna illinat. Veli cæra & rosa

ceum ammisceatur fel caninum ita ne manu attingatur: sed penna illinat. Fimū gallinarū uermium terrenorum cinis cum melle: ita ut tertio die soluantur. Alii ex aqua illinire malunt. Alii ipso aceto: mensura cum mellis cyathis tribus pedibus ante rosacco perūctis. Cochlear lata potā tollere dicuntur pedum & articulorum dolores. Bibuntur autem binæ i ui no trita. Eadem illinuntur cum heliscines harbæ succo. Quidam ex aceto intriuisse contenti sunt sale. Quidam sale cum uipera crematis in olla noua & sæpius sumptis aiunt podagri liberari. Vtile esse & adipe uiperino pedes perungi. Et de miluo affirmant: si inueterato: tritos quantū tres digiti capiant ex aqua. Aut si pedes sanguinem cum urtica uel pennis eorum cum primum nascentur tritis cum urtica. Quin & finis eorum articulis doloribus illinitur. Item cinis mustellæ aut cochlearum & cum amylo uel tragacantho. Incussos articulos aranci telæ commodissime curant. Sunt qui cinere earum uti malint sicut fimi columbini cinere cum polenta & uino albo. Articulis luxatis præsentaneū est & seuum pecudis cum cinere & capillo mulierum. Pernionibus quoque imponitur seu pecudum cum alumine. Canini capitis cinis aut finum murinum. Quod si putrida sint ulcera cæra ad cicatricem perducunt: uel grillorum crematorum fauilla ex oleo. Item muris siluatici cum melle. Vermium quoque terrenorum cum oleo uetere. Et cochlear quæ nuda inueniuntur. Vlcera omnia pedum sana cinis earum quæ uiuæ conbustæ sint. Fimique gallinæ cinis exulcerationes colūbini fimi cinis ex oleo. Attritus etiam calciametorum ueteris soleæ crematæ cinis. Agnus pulmo & arietis sanant. Dentis caballini contusi farina priuatim subleuat. Clauos pedum urina muli multæ uel cum luto suo illita. Fimū ouium lecur lacertæ uiridis: uel sanguis flocco impositus. Vermes terreni ex oleo. Stelliois caput cum uitiis pari modo tritum ex oleo. Fimū columbinum decoctum ex aceto. Verucas uero omnium generum urina canis recens cum suo luto illita. Fimi canini cinis cum cæra. Fimū ouium. Sanguis recens murinus illitus: uel ipsa mus diuulsis. Herinæ fel. Caput lacertæ uel sanguis uel cinis totius. Membrana senectutis anguium. Fimū gallinæ cum oleo ac nitro. Cantarides cum uua raminia intrita exedūt. Sed ita erosas alii quæ ad præsentanea ulcera monstrauimus curari oportet. Nunc autem reuertemur ad ea quæ totis corporibus medenda sunt. Fel canis nigri masculi amuletum esse magi dicunt domus totius: sufficit eo purificatæ uel cōtra oīa mala medicamēta. Itē sanguis canis resperis parietibus genitalique eius sub limine ianue defosso minus mirentur hæc qui sciūt fœdissimū animal quantum magnificent ricinū: quoniam uni nullus sit exitus sanguine nec finis alia quam morte: diutius in fame uiuenti. Septenis ita diebus durasse tradunt. At in facie tate paucioribus defiscere. Sunt qui hunc ex aure sinistra canis omnes dolores sedare ad alligatum. Fudunt eum in augurio uitalium habent. Nam si æger ei respondet qui intulit a pedibus stanti: interrogatque de morbo spem uitæ rectam esse. Morituum nihil respondere. Adiciunt ut euellatur ex aure leua canis cui non sit alius quam niger color. Nigidius fugere tota die canes conspectum eius qui & sue id animal euellerit scriptum reliquit. Rursus magi tradunt lymphatos sanguinis talpæ aspersura respiscere. Eos qui a nocturnis diis faunisque agitentur: draconis lingua & oculis & felle: intestinalisque in uino: & oleo decoctis: ac sub diuo noctu refrigeratis perunctos matutinis: uespertinisque liberari perfricationibus. Remedio esse tradit. Nicander amphibiaenam serpentem mortuā adalligatam uel pellem tantum eius. Quinimo arbori quæ cadatur adalligata non algere cadentes: faciliusque succidere. Itaque sola serpentium frigori se committit prima omnium procedens & ante cuculi cantum. Aliud est cuculo miraculum: quoquis loco primum audiatur alitem illam si dexter pes circumscribatur. Ac uestigium id defodiatur: non gigni pulices ubicunque spargatur. Paralytin cauentibus pingua glyrium decoctorum & foricū utilissima tradunt esse. Millepedas ut in anginis diximus potas. Phytisim sentientibus lacer tam uiridem decoctam in uini sextariis tribus ad cyathum unum singulis cochlearibus superis per dies donec conualescant. Cochlearum cinerem potum in uino. Comitialibus morbis oesipum cum myrrhæ momento & uini cyathis duobus dilutum magnitudine nucis auellane a balneo potum. Testiculos arietinos inueteratos tritosque dimidio denarii potare in aqua uel lactis asini hemina. Interdicitur uini potus quinis diebus ante & postea. Magnifice laudatur & sanguis pecudum potus. Item fel cum melle præcipue agnini. Calus lactens sumptus abscisso capite pedibusque ex uino & myrrhæ. Lyen lunæ potus in oxy

LIBER.

melite cyathis tribus. Stellionis transmarini cinis potus in aceto. Tunicula stellionis quam eodem modo ut anguis exuit pota. Quidam & ipsum harundine exenteratum in inueteratumque bibendum dedere. Alii in cibo in ligneis ueribus inassatum. Opere precium est quo modo præcipiatur scire cum exuitur membrana hyberna alias deuoranti eam: quoniam nullum animal fraudulentius inuidere homini tradunt. Inde stellionum nomen a iure in male dictum translatum. Obseruant cubile eius æstatibus. Est autem in locis hostiorum fenestra rumque aut cameris sepulchris ue. Ibi uere incipiente fissis harundinibus textas opponunt casas: quarum angustius etiam gaudet: eo facilius exuens circumdatum torporem. Sed eo derelicto non potest remeare. Nihil ei remedio in comitialibus morbis præfertur. Prodest & cerebrum mustellæ inueteratum potumque: & iecur eius. Testiculi: uuluaque aut uen tricus inueteratus cum coriandro: ut diximus: item cinis. Siluestris uero tota in cibo sumpta. Eadem omnia prædicantur exuipera. Lacerta uiridis cum condimentis quæ fastidium abstergant: ablatis pedibus & capite. Cochlearum cinis addito semine lini & urticæ cum melle inunctos sanat. Magis placet draconis cauda in pelle dorcadis alligata ceruinis nervis. Vel lapilli e uentre pullorum hirundinum sinistro lacerto annexi. Dicuntur enim excluso pullo lapillum dare. Quod si pullus is detur incipienti in cibo: quem primum perierit: cum quis primum tentatus sit: liberatur eo malo. Postea medetur hirundinum sanguis cum thure uel cor recens deuoratum. Quin & e nido eorum lapillus ipositus recreare dicitur confestim: & adalligatus perpetuo tueri. Prædicatur & iecur milui deuoratum: & senectus serpentium. Iecur uulturis tritum cum suo sanguine ter septenis diebus potum. Cor pulli uulcurini adalligatum. Sed & ipsum uulturem in cibo dari iubent: & quidem statutum humano cadauere. Quidam pectus ei bibendum censent: & in cernino calice. Aut testes gallinæ ex aqua & lacte antecedente quinque dierum abstinentia uini ob id inueneratos. Fuere & qui. xx. unam muscas ruffas: & quidem emortuas in potu darent: infirmioribus pauciores. Morbo resistunt regio sordes aurium: aut mammarum pecudis denarii pondere cum mirrhæ momento & uini cyathis duobus. Canini capitis cinis in mulso. Multipeda in uini hemina. Vermes terreni in aceto mulso cum myrrha. Gallina si sit luteis pedibus prius aqua purificatis: dein collutis uino quod bibatur. Cerebrum perdicis aut aquilæ in uini cyathis tribus. Cinis plumarum aut inter oncorum palumbi sed in mulso ad cochlearia trita. Passerum cinis sarmentis crematorum cochlearibus duobus in aqua mulsa. Auis icterus uocatur a colore: quæ si spectetur sanari id malum tradunt & auem mori. Hanc puto latine uocari galgulum. Phreneticis prodesse uidetur pulmo pecudum calidus circa caput alligatus. Nam non modo muris cerebrum dari potui ex aqua: aut cinerem mustellæ: uerum etiam inueteratas herinacci carnes quis possit furenti: etiam si certa sit medicina? Bubonis quidem oculorum cinerem inter ea quibus prodigiose uitam ludificatur: acceperim. Præcipueque febrium medicina placitis eorum renuntiat. Namque & in. xii. signa digessere eam sole transmeante: iterumque luna: quod totum abdicandum paucis exemplaribus docebo. Siquidem crematis tritisque cum oleo perungi iubent ægros: cum geminos transit sol cristis: & auribus & unguibus gallinaceorum. Si luna rasis barbis eorum. Si uirginem alteruter hordei granis. Si sagittarium uersperilionis alis. Si leonem luna tamaricis fronde: & adiiciunt fatiua. Si aquarium e buxi carbonibus tritis. Ex istis confessa aut certe uerisimilia ponemus: sicut letargum olfactoriis excitari. Inter ea fortassis mustellæ testiculis inueteratis: aut iocinere usto. Is quoque pulmonem pecudis calidum circa caput adalligari putant utile. In quartanis medicinæ clinice prope modum nihil pollet. Qui ob rem plura eorum remedia ponemus. Primumque eum quem adalligari iubent puluerem: in quo se accipiter uolutauerit lino rutilo in linteolo. Canis nigri dentem longissimum. Pseudospecem uocant uestram: quæ singularis uolitat. Hanc sinistra manu apprehensam subnectunt. Alii uero quam quis eo anno uiderit primam. Vipera caput abscissum in linteolo. uel cor uiuentis exemptum. Muris rostellum auriculæque sumas roseo panno: ipsumque dimittunt. Lacerta uiridis dextrum oculum effossum mox cum capite suo deciso in pellicula caprina. Scarabeus qui pillulas uoluit propter hunc ægypti magna pars scarabeos inter numina colit curiose Appionis interpretatione qua colligit solis operum similitudinem huic animali esse ad excusandum genti suæ ritus. Sed & alium adalligant magi cui sunt cornicula reflexa sinistra ma

nu collectum. Tertium qui uocatur fullo albis guttis deffectu utriusq; lacerto adaligat. Ca-
 tera sinistro. Cor anguinu sinistra manu exemptu uiuentibus Scorpionis cauda quattuor
 articulos cum aculeo panno nigro ita ut nec scorpionem dimissum nec eum qui alligauerit:
 uideat zger triduo. Post tertium circuitum in condat. Erucam in linteolo ter lino circun-
 dant totidem modis ad singulos dicentes quare faciant: qui medebuntur. Limacem i pel-
 liculam uel quattuor limacum capita praecila harundine. Multipedam lana inuolutam. Ver-
 miculos ex quibus tabani fiunt: ante quam pennas germinant. Alios e spinosis fructibus la-
 nuginosos. Quidam ex illis quaternos inclusos iuglandis nucis putamine adalligant. Co-
 chleasq; quae nudae inueniuntur. Stellionem inclusum capsulis subiciunt capiti: & sub de-
 cessu febris emittunt. Deuorat autem iubent cor mergi marini sine ferro exemptum: inue-
 teratumq; conterit: & in calida aqua bibi. Corda hirundinum cum melle. Alii finum drachma
 una in lactis caprini: uel ouili: uel passo cyathis tribus ante accessiones. Sunt qui totas cen-
 seant deuorandas. Aspidis cutem pondere sexta parte denarii cum pipere pari modo par-
 thorum gentes in remedium quartanae bibunt. Cryssippus philosophus tradidit. phryga-
 nion adalligatum remedium esse quartanis. Quod esset animal. nec ille descripsit: nec nos in-
 uenimus qui nouisset. Demonstrandum tamen fuit a tam graui auctore dictum: si cuius
 quam cura efficacior esset ad inquirendum. Cornicis carnes esse: & nidum illi inire in longis
 simis morbis utilissimum putant. Et in tertianis fiat potestas experiendi: quoniam miseria
 spei delecta: an ne aranei quem lycum uocant tela: ipso specu toto resina caraeq; imposita
 utrisq; temporibus & fronti prodest. Aut ipse calamo adalligatus qualiter & aliis febribus
 prodesse traditur. Item lacerta uiridis adalligata uiua in eo uale quod capiat. Quo genere
 & reciduias frequenter abigi affirmant. Hydropicis oesipum ex uino addita mirtha modi-
 ce potu datur nucis auellanae magnitudine. Aliqui addunt: & anserinum adipem & oleum
 myrtheum. Sordes ab uberibus ouum eundem effectum habent. Item carnes inueteratae
 herinacei sumptae. Vomitus quoque canum illitus uentri aquam trahere promittitur. Igni
 sacro medetur oesipum cum pompholionio & rosaceo. Ricini sanguis. Vermes ex aceto ter-
 reni illiti. Gryllus contritus in manibus. Quo genere praestat: ut qui id fecerit antequam
 incipiat uitium: toto eo anno careat. Oportet autem eum ferro cum terra cauernae suae tol-
 li. Adeps anseris. Vipere caput aridum asseruatum: & combustum: dein ex aceto impositum.
 Senectus serpentium ex aqua illita a balneo cum bitumine & seuo agnino. Carbunculus fi-
 mo columbino deletur per se illito. Vel cum lini semine ex aceto mulso. Item apibus quae
 in melle sunt immortuae impositis. Polentaque imposita in superfa. Si in uerendis sit. Ca-
 terisque ibi ulceribus occurrit: & melle eosipum cum plumbi squamis. Item finum pecu-
 dum incipientibus carbunculis. Tubera: & quaecumque emolliri opus sit efficacissime an-
 serino adipe curantur. Idem praestat & gruum adeps. Furunculus mederi dicitur araneus
 si prius quam nominetur sit impositus & tertia die solutus. Mus araneus pendens nece-
 tus sicut terram nec postea attingat: ter circumdatus furunculo totiens expuentibus me-
 dente & cui medebitur. Ex gallinaceo fimo quod est rufum maxime recens illitum ex
 aceto. Ventriculus ciconiae decoctus. Mustae impari numero infricatae digyto medico.
 Sordes ex pecudum auriculis. Seuum ouium uetus cum cinere a capillis mulierum. Se-
 uum arietis cum cinere putricis & salis pari pondere. Ambustis capitem canis cinis me-
 detur. Item glirium cum oleo. Fimum ouium cum cera contmixtum. Murium cinis & co-
 chlearum. Eoque sic ut ne cicatrix quidem appareat. Item adeps uiperinus. Fimi colum-
 bi cinis ex oleo illitus cyprino. Nervorum nodis medetur capitis uiperini cinis ex oleo
 cyprino illitus. Terreni uermis cinis cum melle illitus etiam dolores tollit. Item amphif-
 bona mortua adalligata. Adeps uulturinus cum uentre arefactus contritusque cum adipe
 suillo inueterato. Cinis e capite bubonis in mulso potus cum lilii radice: si magis credimus.
 In contractione nervorum caro palumbina in cibis prodesse: & inueterata. Herinacei spasti-
 cis. Item mustellae cinis. Serpentium senectus in pelle taurina adalligata spasmos fieri pro-
 hibet. Opisthotonicis milui iecur aridum tribus obolis in aqua mulsa cyathis tribus potu.
 Reduias & quae in digytis nascuntur pterygia tollunt canini capitis cinis aut uulua de-
 cocta in oleo super illito butyro ouillo cum mele. Item folliculus cuiuslibet aialis fellis. Un-
 guium scabriciae catharides cum pice tertio die solutae: aut locustae frictae cum seuo hircino.
 Pecudum seuu Aliqui miscunt uiscum & portulacae uel zris florem. Ita ut tertio die solu-
 at.

LIBER.

Sanguinem sistit e maribus seuum ex omento pecudum illitum. Item coagulatum ex aqua maxime agninum subditum uel infusum etiam si alia non profint. Adeps anserinus cum butyro pari pondere pastillis ingestus. Cinis cochlearum terrenarum. Sed & ipse extrahat testis. E naribus fluentem sanguinem sistunt cochleae contrite fronti illitae. Aranei tela superpositae. Gallinacei cerebellum uel sanguis profluens a cerebro. Item columbinus sanguis ob id seruatus concretusque. Si uero & uulnere imodice fluat fimi caballini cum putaminibus ouorum cremati cinis impositis mire sistit. Et uulneribus medentur cespium cum ore dei cinere & erugine aquis partibus. Ad carcinomata ac serpentina quoque ualet. Erodit & ulcerum margines. Carnesque quae excrescunt ad aequalitatem redigit. Explet quoque & ad cicatricem perducit. Magna uis & in cinere pecudum fimi ad carcinomata addito nitro: aut nere ex ossibus foeminum agnino: maxime in iis ulceribus quae cicatricem non trahunt. Magna & pulmonibus praecipue arietum. Excrescentes carnes in ulceribus ad aequalitatem efficacissime reducunt. Fimo quoque ipso ouium subiecta calefacto & subacta tumor uulnerum sedatur. Fistulae purgantur sananturque. Item epynistides. Summa uero uis in canini capitis cinere. Excrescentia omnia spodii uice erodit ac persanat. Item murino fimo eroduntur. Itemque mustellae fimi cinere. Duricias etiam in alio ulcerum & carcinomata persequitur multipeda trita admixta resina terebinthina & sinopide. Eademque utilissima sunt in iis ulceribus quae uermibus periclitantur. Quin & uermium ipsorum genera mirandos usus habet. Cosses qui in ligno nascuntur sanant ulcera omnia. Nomas uero cum busti cum pari pondere anisi & ex oleo illiti. Vulnere recentia conglutinant terram: adeo ut nervos quoque abscissos illitis solidari infra septimum diem. Democritus persuaserit. Itaque in melle seruandos censet. Cinis eorum margines ulcerum duriores absumit cum pice liquida uel simbolo & melle. Quidam arefactis in sole ad uulnera ex aceto utuntur: nec solunt nisi biduo intermisso. Eadem ratio & terrenarum cochlearum est: quae rursus & impositae recentia uulnera conglutinant: & nomas sistunt quae non adhaerent. Herpes quoque animala graecis uocatur: quo praecipue sanantur quaecumque serpunt. Cochleae quoque profunt cum testis suis rursus cum mirra quidem & thure etiam praecisos nervos sanare dicuntur. Draconum quoque adeps siccat in sole magnopere prodest. Item gallinacei cerebrum recentibus plagis sale uiperio in cibo sumpto. Tradunt & ulcera tractabilia fieri: sanari celerius. Antonius Musa medicus cum incidisset insanabilia ulcera: uiperas edendas dabat: miraque celeritate persanabat. Trayxalidum cinis margines ulcerum duos aufert cum melle. Item finus columbinus cum arsenico & melle ea quae erodenda sunt. Bubonis cerebro cum adipe anserino mire uulnera dicuntur glutinari: quae uocantur cacoethae. Cinis etiam foeminum arietinis cum lacte muliebri diligenter pius elutus lincolis sanat. Vlula quoque auis cocta in oleo cui liquato miscetur butyrum ouillum & mel: ad ulcera sananda ualet. Vlcerum labra duriora apes in melle emortuae emolliunt. Et elephantis sanguis: & cinis mustellae. Verberum uulnera: atque uibices pellibus ouium recentibus impositis obliterantur. Articulorum fracturis cinis foeminum pecudis peculiariter medetur. Efficacius cum cera. Idem medicamentum fit ex maxillis simul utrisque: cornuque ceruino & cera mollita rosaceo. Ossibus fractis caninum cerebrum lincolio illito superpositis lanis: quae deinde subfunduntur fere quattuordecim diebus solidat. Nec tardius cinis siluestris muris cum melle: aut cum uermium terrenorum cinere. Qui etiam ossa extrahit. Cicatrices ad colorem reducit pecudum pulmo praecipue ex ariete: seuum ex nitro lacertae uiridis cinis. Vernatio anguim ex uino decocta. Fimum columbinum ex melle. Item uutiligines albas ex uino. Ad uutiliginem & cantharides cum rute foliorum duabus partibus in sole donec formicet tutis. Tolerandae sunt. Postea fouere: oleoque perungere necessarium: iterumque illinere: idque diebus pluribus facere cauentes exulcerationem multam. Ad easdem uutiligines & musteas illini iubent cum radice lappatoria. Gallinarum fimum candidum seruatum in oleo uerere cornea pyxide. Vespertilionum sanguinem. Fel herinacei ex aqua. Ad scabiem uero bubonis cerebro cum afronito. Sed ante omnia sanguis caninus. Sedat pruritum cochleae minutae latae contrite illitae. Iarundines & tella quaeque alia extrahenda sunt corpori: euocat mus dissectus impositus. Praecipue uero lacerta dissecta: & uel caput eius tamen contusum cum sale impositum. Cochleae ex iis quae gregatim folia sectantur cotusa impositaeque testis: & ea quae manducant exemptae testis. Sed cum leporis coagulo efficacissima. Ossa anguim eundem

cum coagulo cuiuscunque quadrupedes intra tertium diem approbant effectum.

Ad muliebria mala medenda: & conceptus maturandos.

Ca.

IIII.

Audantur & cantharides tritæ cum farina hordeacea. Mulieribus malis membra ne a partu ouium proficiunt: sicut in capris rettulimus. Fimum quoque pecudū eodem usus habet. Locustarum suffitu stranguriæ maxime mulierum iuuatur. Galli naceorum testes subinde si a conceptu edat mulier: mares in utero fieri dicuntur. Parcus conceptos histricum cinis potus continet. Maturat caninum lac epotum. Euocat membrana e canum secundis: si terram non attigerit. Lumbos parturientium potus lactis. Fimum murinum aqua pluuiæ dilutum mamas mulierum a partum: tumescences reficit. Cinis herina ceorum cum oleo perunctarum custodit partus contra abortus. Facilius emittuntur quæ fimum anserinum cum aquæ cyathis duobus sorbuere. Aut uentriculo mustellino per genitale effluens aquas. Vermes terreni illiti in ceruices: & scapulas. ne nerui doloant: præstat. Grauidis secundas pellunt in passo poti. Item per sese impositi: mammarum suppuratio ne concoquant: & apperunt: extrahuntque: & ad cicatricem perducunt. Lac deuocant poti cum mulso. Inueniuntur: & in gramine uermiculi qui adalligati collo continent partum. Detrahunt autem sub partu: alias eniti non patiuntur. Cauendum etiam ne in terra ponantur. Conceptus quoque omnia dantur in poru quini aut septeni. Cocleæ in cibo sumptæ: accelerant partum. Item conceptum impositæ cum croco. Eadem ex amylo & tragacantho illitæ profluuiis sistunt. Profunt & purgationibus sumptæ in cibo: & uulua uersam corrigunt cum medulla ceruina: ita ut uini cocleæ denarii pondus addatur & cypri. Inflationes quoque uuluarum discutunt exemptæ testis: triteque cum rosaceo. Ad hoc astipalei: & maxime eliguntur. Alio modo africanæ binæ cum scenogreco quod tribus digyris capiatur: additis mellis cochlearibus quattuor. Illinuntur aluo prius irino succo peructæ. Sūt & minutæ longæque candidæ cochleæ passim oberrantes. Eæ arefactæ sole in tegulis: tustæque in farina miscentur lomento æquis portionibus. Candoremque & liuorem corpori afferunt. Scabendi desideria tollunt minutæ & latæ cum polenta. Viperam mulier prægnans si transenderit: abortum facit. Item amphibenam mortuam duntaxat. Nam uiuam habentes in pyxide impune transunt: etiam si mortua sit. Atque adseruatam partus faciles præstat uel mortua. Mirum si non adseruatam transenderit grauida: innoxiam fieri: si protinus transceat adseruatam. Anguis inueterati suffitus menstrua adiuuat. Anguium senectus adalligata lumbis faciliore partus facit: protinus a puerperio remouenda. Dant & in uino bibendum cum thure. Aliter sumpta abortum facit. Baculus quo angui rana excussa sit: parturientes adiuuat. Tryxalidum cinis illicus cum melle purgationes. Item araneus qui filum ducit ex alto: capi debet manu caua tritusque admoueri. Quod si redeuntem prehenderit: inhibebit idem purgationes. Lapis actites in aquile repertus nido custodit partus contra omnes abortuum insidias. Penna ulturna subiecta pedibus adiuuat parturiētes. Ouum corui grauidis cauendum constat: quoniam transgressus abortus asperos facit. Fimum accipitris in mulso potum uidetur fecundas facere. Vuluarum duritias & collectio ones adeps anserinus aut cygni emollit. Nam mas a partu custodit adeps anseris cum rosaceo & araneo. Phryges & lycæones māmīs puerperio uexatis in uenere otidū adipem utilem esse & iis quæ uulua strangulatur: & blattas illinunt. Ouorum perdicis putaminum cinis cadmiæ mixtus cæcæ stantes mammas seruat. Purant & ter circumdatam ouo perdicis non inclinari. Et si sorbeantur eadem fecunditatem facere: lactis quoque copiam. Cum anserino adipe perunctis mammis dolores minuere. Molas uteri rumpere. Scabiem uuluarū sedare si cum cinice trito illinatur. Vespertilionum sanguis psilothri uim habet. sed malis puerorum illitus non satis proficit nisi erucæ uel cicutæ semen postea inducatur. Sic enī aut in totum tolluntur pilis: aut non ecedunt lanuginem. Idem rubrorum profici putant. Est autem duplex: rubens utique & candidum. Aliqui sanguinem & iecur eius admiscunt. Quidam in tribus geminis olei discoquant imperam exēptis ossibus & psylthri uice utuntur: euulsis prius pilis: quos renasci nollunt. Fel herinacci psilothrum est utique mixto cerebro uespertilionis & lacte caprino. Item per se cinis cum lacte. Canis primi partus euulsis pilis quos renasci uolunt: uel nondum natis perunctis partibus: alii non surgunt. Idem euenire traditur sanguinericini euulsi cani. Item hirundinis sanguine uel felle.

Promiscuæ medicinæ.

Ca.

V.

LIBER. XX

Vis formicarum supercilia denigrari cum muscis tritis traditur. Si uero oculi nigri nascentium placeant: foricem pręgnanti edendum. Capilli ne canescant uermium terrenorum cinere pręstari admixto oleo. Infantibus qui lacte concreto uexantur pręsidium est agninum coagulatum ex aqua potum. Aut si uicium coagulato lacte acciderint: discutitur coagulo ex aceto dato. Ad dentitionem cerebrum pecoris utilissimum est. Ossibus in canino fimo inuentis adustio infantium quę uocatur siriasis adalligatis emendatur. Ramices infantium lacertę uirides ad mortę dormientibus morsu emendatur. Postea harundini adalligatę suspenduntur in fimo. Traduntq; pariter cū ea expirante sanari infantem. Cochlearum salua ilita infantium oculis palpebras corrigit: gignitq; Ramicos cochlearum cinis cum thure ex oui albi succo ilitus per dies triginta meddetur. Inueniuntur in corniculis cochlearum harenacę duricię. Eę dentitionem facilem pręstant adalligatę. Cochlearum manium cinis admixtus cęcę procidentium interrancorum partes extremas prohibet. Oportet autem cineri misceri sanem punctis emissam e cerebro uipere. Cerebrum uipere illigatum pelliculę dentitiones adiuuat. Ad idem ualent & grandissimi dentes serpentium. Fimum corui lana adalligatum infantium tussi medetur. Vix est serio completi quędam non omittenda tamen: quę sunt prodita. Ramici infantium lacerta mederi iubent. Matrem hanc pręhendi. Id intelligi & quod sub cauda unam cauernam habeat. Id agendum ut per aurum aut argentum: aut ostrum mordeat uicium. Tum in calice nouo illigatur: & in fimo potitur. Urina infantium cohibetur muribus elixis in cibo datis. Scarabeorum contra grandia denticulata adalligata in iis amuleti naturę optinent. Bo uis capiti lapillum tradunt inesse quem ab eo expui si necem timeat: inopinati pręciso capite exemptum adalligatq; mire prodesse dentitioni. Item cerebrum eiusdę ad eundę usum adalligari iubent. Et simacis lapillum siue ossiculum quod inuenitur in dorso. Magnifice iuuat & ouis cerebrum gingiuis illitum. Sicut aures adeps anserinus cum ocini succo impositus. Sunt uermiculi in spinosis hęrbis asperi: lanuginosi. Hos adalligatos protinus mederi tradunt infantibus: si quid ex cibo hęreat. Somnos allicit oesupum myrrhe mometo in uini cyathis duobus dilutum uel cum adipe anserino & uino myrrite. Auis cuculus leporena pelle adalligatus. Ardeolę rostrum in pelle asinina fronti adalligatum. Putant & per se rostrum eiusdę effectus esse uino collutum. E diuerso somnū arcet uespertilionis caput aridum adalligatum. In urina uituli lacerta necata uenerem eius qui fecerit cohibet. Nam inter amatoria esse magi dicunt. Inhibet & fimum cochleę & columbinū cum oleo & uino potum. Pulmonis uulturini dextere partes uenerem concitat uiris adalligatę gru is pelle. Item si lutea ex ouis quinq; columbarum admixta adipis suilli denarii pondere ex melle sorbeantur. Passeres in cibo uel oua eorum. Gallinacę dexter testis arietina pelle adalligatus. Ibi cum cineres cum adipe anseri & irino perunctis si conceptus sit: partus continere. Contra inhibere uenerem pugnatōis galli testiculis anserino adipe illius adalligatę pelle arietina tradunt. Item cuiusq; galli gallinacę si cum sanguine gallinacę lecto subiciantur. Cogunt concipere inuitas setę ex cauda mulę si iunctis inter se colligentur in coitu. Qui in urinam canis suam ingesserit: dicitur ad uenerem pigrior fieri. Mirū & destellionis cineres: si uerum est: In linamento inuolutum in sinistra manu uenerem stimulare. Si transferatur in dextram: inhibere. Item uespertilionis sanguinem collectū flocco suppositumq; capiti mulierum libidinem mouere: aut anseris linguam in cibo uel potione sumptum. Tyria uero mactato corpore pota. Et membrana fenestutis anguium triduo inhibet. Acherum exempto caseo potum cum exiguo sale. Caseos si cerebrum mustellę coagulo addat: negant corrumpi uetustate: aut a muribus attingi. Eiusdęq; mustellę cinis si detur in ossa gallinacę pullis & columbinis tutos esse a mustellis. Iumentorū urinx tormina uespertilionis adalligato finiuntur. Vermicatio ter circumlato uerendis palumbo mirū dictū palumbus emissus moritur: iumentūq; liberatur confestim. Ebriosis oua noctuę per triduum data in uino: tedium eius adducunt. Ebrietatem arcet pecudum assus pulmo pręsumptus. Hirundinis rostri cinis cum mirha tritus & in uino quod bibatur inspersus: securos pręstabit a temulentia. Inuenit hoc Horus assyriorum Rex. Pręter hęc sunt notabilia animalium ad hoc uolumen pertinentium. Gromphrenam autem in Sardinia narrat grui similem ignotam iam etiam sardis ut existimo. In eadem provincia est ophion ceruis tantum pilo similis: nec alibi nascens. Idem auctores nominauere sirulugū. Quod nec quale esset

XXXI.

animal: nec ubi nasceretur tradiderunt. Fuisse quidem non dubito: cum & medicinæ ex eo sint demonstratæ. M. Cicero tradit animalia bituros uocari: qui uites incampania rodant.

De miraculis quarundam bestiarum.

Ca. VI.

Eligua mirabilia ex iis quoque dicemus. Non latrari a cane membranam ex secundo canis habentem: aut leporis finum uel pilos tenentem. In culicum genere mus liones non amplius quam uno die uiuere. Eosque qui arborarii pici rostrum habeant: & mella eximant: ab apibus non attingi. Porcos sequi eos a quibus cerebrum corui acceperint in ossa. Puluerem in quo se mula uolutauerit corpori inspersum mitigare ardorem amoris. Sorices fugari: si unus castratus emittatur. Anguina pelle & sale & farre cum serpillo contritis uno die: deiectisque cum uino in fauces bouum uua maturescere: toto anno eos ualere. Vel si hirundinum pulli tres tribus ossis dentur. Pulvere e uestigio anguium collesco: sparsas apes in alueare reuerti. Arietis dextro teste præligato oues tantum gigni. Non lassescere in ullo labore qui neruos ex aliis & cruribus gruis habeant. Mulas non calcitrare cum uinum biberint. Ungulas tantum mularum repertas: neque aliam ullam materiam quæ non perroderetur a ueneno stygis aquæ cum id dandum Alexandrino magno Antipater mitteret memoria dignum est: magna Aristotelis infamia ex cogitatum. Nunc ad aquasilia reuertemur.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXXI.

PROEMIVM.

Medicinæ ex aquatilibus. Aquarum mirabilia.

Ca.

I.

QVATILIVM SEQVVTVR IN MEDICINA beneficia: opifrice natura ne in illis quidem cessante: & per undas fluctusque ac reciprocos æstus annuumque rapidos cursus improbas exerente vires. Nusquam potentia maiore si uerum fateri uolumus. Quippe hoc elementum ceteris omnibus imperat. Terras deuorat aquæ. Flammæ necant. Scandunt in sublime: & cælum quoque sibi uendicant. Ac nubium obtentu uitale spiritum strangulant. Quæ causa fulmina edidit: ipso secum discordante mundo. Quid esse mirabilius potest aquis in cælo stantibus? At illæ ceu parum sit in tantam peruenire altitudinem rapiunt eo secum piscium examina. Sæpe etiam lapides subueunt portantes aliena pondera. Eadem cadentes omnium terra nascentium causa fiunt: prorsus mirabili natura. Si quis uelit reputare ut fruges gignantur arbores fruticesque uiuant in cælum migrare aquas animamque etiam herbis uitalem inde deferre iusta confessione. Omnis quoque terræ vires aquarum esse beneficii. Quapropter ante omnia ipsarum potest exempla ponemus. Cunctas enim quis mortalium enumerare queat?

De differentia aquarum medicinis: & obseruationibus. cc. lxxi.

Ca.

II.

Micant benigne passimque in plurimis terris alibi frigida: alibi calida: alibi iunctæ: sicut interebellis aquitanica gente. Exin in pyreneis montibus tenui intervallo discernente. Alibi tepida: gelidaque auxilia morborum conferentes. Et cunctis animalium hominum tantum causa erumpentes. Augent numerum deorum numinibus uariis: urbesque condunt: sicut puteolos in campania statelas in liguria: festias in Narbonensi prouincia. Nusquam tamè largius quam in baiano sinu nec pluribus auxiliandi generibus: aliæ sulphuris aliæ aluminis: aliæ salis: aliæ nitri: aliæ bituminis: nonnulla etiam acida falsa ue mixtura. Vapore paruoque ipso aliquæ profunt. Tantaque est uis ut balneas calefaciant: ac frigidam etiam in solis feruore cogant: quæ in baiano possideant uocantur nomine accepto a Claudiæ Cæsaris liberto. Obsorita quoque percoquunt. Vaporant & in mari ipso quæ Licinii Crassi fuere. Mediosque inter fluctus existit aliquid ualitudini salutare. Iam generatim neruis profunt pedibus ue aut coxendicibus: aliæ luxatis fractis ue. Inaniunt aluos. Sanant ulcera. Capiti auribusque priuatim medentur. Oculis uero cicero-nianæ. Dignum memoratu uilla est ab auerno lacu puteolos tendentibus imposita littoris celebrata porticu ac nemore. Quam & uocabat. M. Cicero academiam ab exemplo athena

D

LIBER.

rum: ibi compositis uoluminibus: In qua & monumentum sibi instatuerat. Ceu uero non
& in toto terrarum orbe fecisset. Iuius i parte prima exiguo post obitum ipsius. Antistio
ueteri possidente eruperunt fontes calidi perquam salubres oculis celebrari carmine. Lan-
rez Tullii qui fuit e libertis eius. Ut protinus noscatur etiam ministerium eius ausu ex il-
la maiestate. Ponam enim ipsum carmine dignum ubique & non ibi tantum legi.

Quod tua romana uindex clarissime linguae.

Silua loco melius surgere iussa uiret.

Atque academia celebratam nomine uillam.

Nunc reparat cultu sub potiore uetus.

Hinc etiam apparent lymphae non ante repertae.

Languida quae infuso lumina rore leuant.

Nimirum locus ipse sui Ciceronis honori.

Hoc dedit: hac fontes cum patefecit ope.

Ut quoniam totum legitur sine fine per orbem.

Sint plures oculis quae medeantur aquae.

In eadem campaniae regione sinuessanae aquae sterilitatem foeminarum & uirorum i sania
abolere produntur. In enaria insula calculosis mederi. Et quae uocatur acidula ab teano si-
dicino quattuor milibus passuum frigida. Item in stabiano quae dimidia uocatur. & in ue-
nafrano ex fonte acidulo. Item contingit in uelino lacu potantibus. Item in Syria fons iux-
ta taurum montem. Auctor est. M. Varro. Et in phrygiae gallosumine Gallimacus. Sed ibi
in potando necessarius modus: ne lymphatos agat. Quod in Aethiopia accidere iis qui in
fonte rubro biberint Cresias scribit. Iuxta Romam albulae aquae uulneribus medentur.
Praegelidae ea. Sed subcutitae in Sabinis gelidissimae luctu quodam corpora inuadunt: ut
prope morsus uideri possit. Aptissime stomacho: neruis uniuerso corpori. Thespiorum fons
conceptus mulieribus repraesentat. Item in Arcadia flumen elatuni. Custodit autem par-
tum linus fons in eadem Arcadia abortus. fieri non patitur. E diuerso in pyriaea flumen
quod aphrodisium uocatur: steriles facit. Lacus Amphion utiligines tollit. Varro auctor
est Titium quenda praeture fustum marmorei signi faciem habuisse propter id uitium. Cid-
nus ciliciae annis podagricis medetur: sicut apparet in epistola Cassii Parmensis ad M. An-
tonium. Contra aquarum culpa in Troezenae omnium pedes uitia sentiunt: Tungri ciui-
tas galliae fontem habet insignem plurimis bullis stillante: ferruginei saporis quod ipsum no-
nisi in fine potus intelligitur. Purgat hic corpora Tertianas febres discutit: calculorumque
uicia. Eadem aqua igne admotu turbida fit. Ad postremum rubescit. Leucogei fons iter pu-
teolos & neapoli oculis & uulneribus medentur. Cicero in admirandis posuit reatinis tan-
tum paludibus ungulas iumentorum indurari. Eudicus in hestia eutiche fontes duos tradit
esse: cerone: ex quo bibentes oues nigras fieri: mellem ex quo albas: ex utroque autem uarias.
Theophrastus in thuriis crathin candore facere: sybari nigricia bobus ac pecoribus. Quin-
& homines se re differetiam eam. Nam qui sybari bibant: nigriores esse: durioresque & crisp-
o capillo. Qui ex cratide candidos: mollioresque ac porrecta coma. Item in macedonia quae uelut
sibi candida nasci ad haliamonem ducere. Quae nigra aut fusca ad axium. Idem omnia fusca qui
busda in locis tradit nasci: & fruges quoque: sicut in messapiis. At in leucis arcadiae quodam
fonte mures terrestres bibere & conuersari. Erythris aleos annis pilos gignit in corporibus
In boetia ad trophonium deum iuxta flumen erynii duo sunt fontes: quorum alter metemoriae
alter obliuione affert: inde nominibus inueteris. In cilicia apud opidum iusgu riuus fuit unus:
ex quo bibentium subtiliores sensus fieri. Varro tradit. In cea insula fontem esse qui heber-
res facit. Samae in africa ex quo canoras uoces. Vinum tedio uenire iis qui ex clitorio lacu
biberint. At Eudoxus & Theopompus inebriari fontibus iis quos diximus afferunt. Mu-
rianus andriae fonte. Liberi patris statis diebus septenis eiusdem dei uinum fluere. Si aufe-
rarur e complectu templi sapore in aquam transeunte. Polyclitus explere olei uicem iuxta:
solos ciliciae fontem. Theophrastus hoc idem fieri in aethiopia eiusdem uirtutis fonte. Ly-
cos in india terris fontem esse: cuius aqua lucernae ardeant. Idem ecathanis traditur Theo-
pompus in scortis lacum esse dicit: qui uulneribus medetur. Iuba in troglodytis lacum in
sanum maleficum appellatum: ter die fieri amarum salsumque: ac deinde dulcem: totiesque et
noctu scatenem albis serpentibus uicenum cubitorum. Idem in arabia quoque fontem exi-

lire tanta ut nullum non pondus impactum respuat. Teophrastus marlyæ fontem in phrigia ad celenarum oppidum saxa egerere. Non procul ab eo duo sunt fontes cyllon & gyllon: ab effectu græcorum nominum dicti Cyzice fons cupidinis uocatur ex quo potantes amorem deponere Murianus credit. Granno ne est fons calidus citra summum feruorem qui in uinum additus triduo calorem potionis custodit in uasis. Sunt & marciaci in gremania fontes calidi trans rhenum: quorum haustus triduo feruet. Circa margines uero punicem faciunt aquæ. Quod si quis fide carere ex iis aliqua arbitrat: discat in nulla parte nature maiora esse miracula: quanquam inter initia operis abunde multa retulimus.

Ctesias tradit sideri uocari stagnum in indis in quo nihil innatet: sed omnia mergantur. Celius apud nos in auerno ait etiam folia subsidere. Varro aues quæ euolauerint emori. Contra in africæ lacu apuscidamo omnia fluitant: nihil immergitur. Item in siciliæ fonte phinthia: ut appion tradit. Et in medorū lacu puteoque Saturni. Neptunni fons linire transire solet in loca uicina portendens aliquid. Mirum quoque est quod cum piscibus transit. Responfa ab iis petunt incole cibo: quem rapiunt annuentes: Si uero euentum negent: caudis abigunt. Amnis olachas in bitynia Brietum alluit: hoc est & templo & deo nomen: cuius gurgite periuri necantur parthi uelut flamma urente. In cantabria fontes tamarici in augurio habentur. Tres sunt octonis pedibus distantes. In unum alueum coeunt uasto amne. Singulis siccantur duodecims diebus: aliquando uicies citra suspensionem ullam aquæ cum sit illis uicinus fons sine intermissione largus. Dirumque est quod cum profluere eos aspiceret uolentibus: sicut proxime Lartio Licinio legato post preturam post septem dies accidit. In iudea riuus sabbatis omnibus siccatur. E diuerso miracula alia dira. Ctesias in armenia scribit esse fontem: ex quo nigros pisces illico mortem afferre in cibis. Quod & citra danubii exortum audiui: donec ueniat ad fontem aluio appositum: ubi finitur id genus piscium. Ideoque ibi caput eius amnis intelligi fama. Hoc idem & in lydia in stagno nympharum tradunt. In Achacia ad pheneum aqua profluit e saxis styx appellata: quæ ilico necat: ut diximus. Sed esse pisces paruos in ea tradit Theophrastus lætales & ipsos: quod non in alio genere mortiferorum forium. Necare aquas Theopompus in Thracia apud cychros dicit. Lycus in Leontinis tertio die si quisquam biberit. Varro ad soraetem scripsit esse fontem: cuius sit latitudo quattuor pedum: sole oriente eum exundare feruētū similem: aues quæ gustauerint: iuxta mortuas iacere. Nāque & hæc insidiosa conditio quod quædā etiam blandiuntur aspectu: ut ad nonactin archadiæ. Omnino enim nulla deterrent qualitate: sed hanc putant nimio frigore esse noxiam utpote cum profluens ipsa lapidescat. Alii circa Thessalica tempe quoniam uisus omnibus terrori est. Traduntque etiā æs ac ferum erodi illa aqua. Profluit ut indicauimus breui spacio. Mirumque si aliqua siluestris amplecti radicibus fontem eum dicitur semper florens purpura. Et quedam sui generis herba in labris fontis uiret. In Macedonia non procul ab Euripidis poetæ sepulchro duo riuus confluant: alter saluberimi potus: alter mortiferi. In perperenis fons est qui quacūque rigat lapideam facit terram. Item calidæ aquæ in Euboea. Lebconemque alluit riuus in quo saxa in altitudine crescunt. In eurimenis deiecte coronæ in fontem lapides fiunt. In colossis flumē est: in quo lateres coniecti lapides extrahuntur. In scyretico metallo arbores quæcūque flumine alluntur saxa fiunt cum ramis. Distillantes quoque guttæ in lapides durescunt. In antris coryciis nāmioze. In Macedonia etiam pendentes in ipsis cameris. At in corintho cum decidere in quibusdam speluncis utroque modo columnas faciunt: ut in phausia chersōnesi rhodo in antro magno etiam discolori aspectu. Et hætenus contenti simus exemplis.

De qualitate aquarum in salubritate uel cōmoditate earum

Ca. III.

Varicur inter medicos cuius generis aquæ sint utilissimæ. Stagnantes: pigraeque merito damnant: utiliores quæ profluunt existimantes. Cursu enim percurfuque ipso extenuari: atque proficere. Eoque miror cisternarum ab aliquibus maxime parari. Sed si rationem afferunt quoniam leuissima sit hymbrium aqua ut quæ subire potuerit ac pendere in aere. Ideoque & niues præferunt nubibus: niuibique etiam glacies uelut ad infinitum coacta subtilitate. Leuiores enim hæc esse & glaciem multo leuiorem aqua. Horum sententiam refellere interest uitæ. In primis. n. leuitas illa deprehendi aliter quam sensu uix potest: nullo pene momento ponderis aquis inter se distantibus. Nec leuitatis in pluuia aqua argumentum est subisse eam in cælum cum etiam lapides subire appareat: scā

D ii

LIBER.

densque inficiatur halitu terræ. Quo fit ut pluuia aquæ sordidum inesse plurimum sentiatur: citissimeque ideo calefiat pluuia aqua. Niuem quidem glaciemque subtilissimum elementum eius uideri miror: appolito grandinum argumento et quibus pestilentissimum potum esse conuenit. Nec uero pauci inter ipsos e contrario: ex gelu ac niuib. insaluberrimos potus prædicant: quoniam exactum sit inde: quod tenuissimum fuerit. Minui certe liquorem omnem congelatione depræhenditur: & rore nimio scabiem fieri. Pruina uerdinem cognatis & niuis causis. Pluias quidem aquas celerime putrescere conuenit: minimeque durare in nauigatione. Epigenes autem aquam quæ septies putrefacta purgata sit perhibet amplius non putrescere. Nam cisternas etiam medici confitentur inutiles alio duritias facientes faucibusque etiam limi non aliis inesse plus: aut animalium quæ amplius faciunt redium confitendum habent. Nec statim amnium utilissimas esse: sicuti nec torrentium ullius: lacusque plurimos salubres maxime. Quædã igitur & huius generis aptissimæ aliæ alibi. Parthorum reges ex coaspe & euleo tantum bibunt. Ex quauis in longinqua committatur illos. Et horum placere potum non quia sint amnes apparet: quoniam nec et tigris nec euphrates nec multis aliis bibunt. Limus aquarum uitium est: si tamen idem amnis angustis illis scatet salubritatis indicium habetur. Sicuti frigoris tineas in fonte gigni. Ante omnia damnantur amaræ: & quæ serodem statim implent: quod euenit troezenæ. Nam nitrosas atque salmacidas & faculentas in desertis rubrum mare petentes addita polenta utiles intra duas horas faciunt: ipsaque uescuntur polenta. Damnantur in primis fontes qui cœnum faciunt: quique malum colorem bibentibus referunt: & si uasa ære inficiunt: aut si legumina tarde percoquant. Si liquate leniter terram relinquunt: decoctæque crassius obdunt uasa crustis. Est etiamnum uitium non fetide modo uerum omnino quicquam recipi entis iucundum sit illud licet gratumque: & ut sæpe ad uicina lactis accedens. Aquam salubrem aeri quam similitam esse oportet. Vnus in toto orbe traditur fons aquæ iucunde olentis in mesopotamia cabille. Fabulæ rationem afferunt: quoniam eo luno perfusa sit. De cætero aquarum salubrium sapor odor uel nullus esse debet. Quidam statim iudicant de salubritate. frustrante diligentia: quando perrarum est ut leuior sit aliqua. Ceterior subtilitas inter pares meliorem esse quæ calefiat refrigereturque celerius. Quin exaustam uas ne manus pendente depositis in humum tepescere affirmant. Ex quoniam ergo genere maxime probabilis contingit: puteis nimirum ut in oppidis constare uideo. Sed iis quibus exercitationis ratio crebro haustu contingit. & illa tenuitas colante terra. Salubritati hæc satis sunt. Frigori & opacitas necessaria. Vtque cælum uideant super omnia obseruatio una. Eadem & ad pereunitatem pertinet: ut illa uado exilat uena non e lateribus. Nam ut tactu gelida sit: etiam arte contingit. Si etiam expressa in altum: aut e sublimi deiecta uerberatu corripit aera. In natando quidem spiritum continentibus frigidior sentitur eadem Nero nis principis inuentum est decoquere aquam: nitroque demissam in niues refrigerare. Ita uoluptas frigoris contingit sine uitiiis niuis. Omne utique decoctam utiliore esse conuenit. Item calefactam magis refrigerare subtilissimo inuento. Vitiōsæ aquæ remedium est si decoquatur ad dimidias partes. Aqua frigida iniecta sistitur sanguis. Aëstus in balneis ardetur si quis ore teneat. Quæ sunt haustu frigidissime: non penitus & tactu esse alternante hoc bono multi familiari exemplo colligunt. Clarissima aquarum omnium toto orbe frigoris salubritatisque palma præconio urbis martia est: inter reliqua deum munera urbi tributa. Vocabatur hæc quondam aufeia. Fons autem ipse piconia. Oritur in ultimis montibus pelignorum. Transiit marcos & fucinum lacum Romam non dubie petenes. Mox specu mersa in tyburtina: aperit nouem millibus passuum fornicibus instructis per indutū. Primus eam in urbem ducere auspicatus est Ancus Martius unus e regibus. Postea, Q. Martius rex in prætura. Rursusque restituit. M. Agrippa. Idem & uirgenem adduxit ab octauo lapidis diuerticulo duo milia passuum prenestina. uia. Iuxta est herculaneus riuus: quem refugiens uirginis nomen optinuit. Horum amnium comparatione differentia supradicta deprehenditur cum quantum uirgo tactu præstat: tantum præstat martia haustu. Quanquam utriusque iam pridem urbi petie uoluptas ambitione avariciaque in uillas ac suburbana dequentibus publicam salutem. Non abre sit querendi aquas iunxisse rationem. Reperiuntur in conuallibus maxime: & quodam convexitatis cardine aut montium radicibus. Multi septentrionales ubique partes aquosas existimauere. Quia in te uarietatem naturæ aperuisse

conuenit. In hyrcanis montibus a meridiano latere non pluit. Ideo siluigeri ab aquilōis rā
tum parte sunt. At olympus ossa parnasus apenninus alpes undiq; uestiuntur amnibusq;
perfunduntur. Aliqui ab austro sicut in creta albi montes. Nihil ergo in iis perpetuē obser
uationis indicabitur. Aquarum sunt notae iuncus aut harundo: aut hærba de qua dictum
est. Multumque alicui loco pectore incubans rana. Salix enī erratica & alnus aut uitex aut
hedera sponte proueniunt & corruatione aquarū pluuiarū in locum humiliores & superiori
bus defluentis augurio fallaci. Certior multo nebulosa exhalatio est ante ortum solis lon
gius intuentibus. Quod ex edito quidam speculantur proni terram mento attingente. Est
& peculiaris aestimatio peritis tantum nota quam feruentissimo aestu sequuntur dieique
horis ardentissimis: qualis ex quoque loco percussus splendeat. Nam si terra sitiente hu
midior est ille: indubitata spes promittitur. Sed tanta intentione oculorum opus est ut in
dolescant. Quod fugientes ad alia experimenta decurrunt loco in altitudine pedum quin
que defosso. Ollisq; & figulino opere crudis: aut peruncta pelui aëra cooperto lucernaque
ardente concamerata frondibus: de in terra. Si figulinum humidum ruptum ue: aut si in
aëre sudor uel lucerna siue defectu olei restincta: aut etiam uellus lanae madidum reperia
tur: non dubie promittunt aquas. Quidam & igne prius excollunt locum: tanto efficio
re uasorum argumento. Terra uero ipsa promittit candicantibus maculis: aut tota glauci
coloris. In nigra enim scaturigines non fere sunt perennes. Figularis certa semper adimit
spes. Nec amplius puteum fodiunt coria terrae obseruantes: ut a nigra descendat ordo su
pradictus. Aqua semper dulcis in argillosa terra frigidior in topho. Nanque & hic proba
tur. Dulces enim leuesque facit: & colando continet fordes. Sabulum exiles limosaq; pro
mittit. Glarea in certas uenas: sed boni saporis. Sabulum masculinum & harena carbunculo
facetas stabilesque & salubres. Rubra saxa optimas speique certissimae. Radices montium
saxosae: & silex hoc amplius rigentes. Oportet autem fodientibus humidiores assidue res
pondere glebas: faciliusque ferramentis descendere. Depressis puteis sulphurata uel alumi
nosa occurrentia putearios necant. Exprimendum huius periculi est demissa ardens lucer
na si extingatur. Tunc secūdum puteum dextra ac sinistra fodiuntur aestuaria: quae gra
uiorem illum halitum recipiant. Fit & sine his uitiis altitudine ipsa grauior aer quam emē
dant assiduo linteorum iactatu euentilando donec ad aquam uentum est. Sine harena tor
sus surgit: ne uenae obstruantur. Quaedam aquae uere statim incipiente frigidiores sūt: quā
non in altam origo est: hybernis enim constant hymbribus. Quaedam canis ortu sicut in
Macedonia apparet. Vtrunq; ante oppidum pellam. Incipiente enim aestate frigida est pa
lustris: dein maximo aestu in excelsiorib; oppidi. riget. Hoc & in chio euenit simili ratione
portus: & oppidi. Athenis & neachronos nybosa aestate frigidiore est. Deinde maximo aestu
qui putei in iouis orto. At ille siccitatibus riget.

Aquarū subito nascentiū aut desinentiū.

Cap.

III.

Axina autem putei circa arcturum. Nam ipsa aestate deficiunt omnesque qua tri
duo eo subsidunt. Iam uero multi hyeme tota ut circa olympum uere primum a
quis redeuntibus. In Sicilia quidem circa messanam: & mylas hyeme in totum in
arescant fontes. Aestate exundant amnemque faciunt. Apolloniæ in ponto fons
iuxta mare aestate tantum superfluit: & maxime canis ortu partius si frigidior sit aestas. Que
dam terrae hymbribus sicciores fiunt uelut in narniensi agro quod admirandis suis inferuit
M. Cicero: siccitate lutum fieri prodens hymbrae autem puluerem. Omnis aqua hyeme dul
cior est. Aestate autem minus. Autumno minime. Minusque per siccitates. Neque aequalis am
nium plerunque gustus est. Magna alvei differentia. Quippe tales sunt aquae qualis terra
per quam fluunt. Qualesque hærbarum quas lauant succi. Ergo iidem amnes parte aliqua
reperiuntur insalubres. Mutant saporem & influentes riuī ut borysthenem uisique di
luuntur. Aliqui uero & hymbre mutantur. Ter accidit in bosphorono: ut falsi deciderent
necarentq; frumenta. Toriens & nilirigua pluuiarū amara fecere: magna pestilentia Aegyp
ti. Nascuntur fontes decisis plerunque siluis: quos arborum alimenta consumeant. Sicut
in hemo obsidente gallos. Cassandro: cum ualli gratia siluas cecidissent. Plerunque uero
damnosī torrentes corruantur detracta collibus silua continere nimbos ac digerere con
fuerat. Et coli mouerique terram callumque summæ cutis solui aquarum interest. Proditur
cerre in creta expugnato oppido quod uocabatur arcadia: cessasse fontes: amnesque qui i

D iii

LIBER.

eo situ multi erant. Rursus cōdito post sex ānos emerisse utiqueq; coepissent partes coli.

Obseruatio hystorica.

Capitulum quintum.

Errat quoq; motus profundunt sorbentq; aquas: sicut circa phenū arcadiæ quinquies accidisse constat. Sicut & in corico monte amnis erupit: posteaquam coepit colli. Illa mutatio mirabilis nulla euidente causa apparet: sicut in magna calidas factas frigidas alias non mutato sapore. Et in caria ubi Neptuni templū est amnis qui fuerat ante dulcis mutatus in salem. Est & illa miraculi plena arethusam lyra culis sumum redolere propter olympia: uerique simile: quoniam alpheus in ea insula sub ima maria permeat. Rhodiorum fons in cheronneso nono anno purgamenta egerit. Mutantur & colores aquarum: sicut Babylonix lacus æstate rubras habet diebus ondecim. Et borysthenes æstatis temporibus cæruleus fertur: quanquā omnium aquarum tenuissimus. Ideoque innatis hypani. In quo & illud mirabile. Austris flantibus superiorem hypani fieri. Sed tenuitatis argumentum & aliud est: quod nullum halitum non modo nebulam emittit. Qui uolunt diligentes circa hoc uideri: dicūt aquas grauiore post brumam fieri.

Ratio aquæ ducendæ: & quomodo medicari utēdum: & quid profit nauigatio: & medicina aquæ marinæ.

Ca.

VI.

Aeternum a fonte duci fistilibus tubis utilissimum est: crassitudine binum digytorum commissuris, pixidatis ita ut superior intret calce uiua ex oleo leuigatis. Libramentum aquæ in centenos pedes sursum elici: minimum erit si uno cuniculo ueniet in binos actus: laminæ esse debent per quas surgere in sublime opus fuerit e plumbo: subit altitudinem exortus sui: ut si longiore tractu ueniat subeat crebra: descendatq; libramenta ne pereant. Fistulas denum pedum longitudinis esse legitimum. Et si quinaræ erunt sexagena pondo pendere. Si octonaræ centena Si denariæ centena uicena. Ac deinde ad has portiones Denaria appellatur cuius laminæ latitudo antequam curretur digytorum decem est dimidioque eius quinaræ. In omni anfractu enim collis quinaræ fieri ubi dometur imperus: necessarium est. Item castella prout res exigit. Homerum calidorum fontium mentionem non fecisse demiror: cum alioquin lauari calida frequenter indiceret: uidelicet quia medicina tunc non erat hæc: quæ nunc aquarum perfugio utitur. Est autem utilis sulphurata neruis. Aluminata paralyticis: aut simili morbo solutis. Bituminata aut nitrosa qualis cutilia utilis est bibendo: atque purgationibus. Plerique in gloria ducunt: plurimis horis perpeti calorē earum: quod est inimicissimum. Nam paulo diutius quam balneis uti oportet. Ac postea frigida dulci nec sine oleo discedentibus: quod uulgus alienum arbitratur. Idecirco non alibi corporibus magis obnoxii. Quippe & uastitate odoris capita replentur: & frigore infestantur sudantia: reliqua corporum parte mersa. Similis error quo quidam plurimo potu gloriantur. Vidique iam turgidos bibendo: in tantum ut annuli integerentur cute cum reddi non posset hausta multitudo aquæ. Nec hoc ergo fieri conuenit sine crebro salis gustu. Virtus & corno fontium ipsorum utiliter: sed ita si illitum sole inarescat. Nec uero omnes quæ sint calidæ: medicatis esse credendum sicut in segesta siciliæ: larissa: troade: magnescia: melo: lipars. Nec decolori species æris argenti uel ut multi existimauere: medicaminum argumentum est. Quando nihil eorum in patuinis fontibus ne odoris quidem differentia aliqua deprehenditur. Medendi modus item & in marinis erit: quæ calefaciunt ad neruorum dolores ferruminata & fracturas ossa cōtusa. Idem ad corpora siccanda. Qua de causa & frigido mari utunt. Præterea est alius usus multiplex. Principalis uero nauigandi phisi affectis ut diximus: aut sanguinem egerentibus: sicut proxime Anneum Galleonem fecisse post consulatum meminimus. Neque enim Aegyptus propter se petitur: sed propter longinquitatem nauigandi. Quin & uomitiōes ipsæ instabili uoluntate commotæ pluribus morbis capitis oculorum pectoris medentur. Omnibusque propter quæ helleborum bibitur. Aquam uero maris per sese efficaciorē: discutiendis tumoribus putant medici si illa decoquatur hordeacea farina ad parotidas. Emplastris etiam maxima albis: & malagmatis miscent. Prodest & infusa crebro ictu. Bibitur quoque quanuis non sine iniuria stomachi ad purganda corpora: bilemque atram aut sanguinem concretum reddendum alterutra parte. Quidam & in quartanis dedere eam bibendam. Et in renascentis articularibusque morbis asseruatam: & in hoc perustare uirus de-

ponentem. Aliqui decoctam: omnes ex alto haustam nullaq; dulcium mixturam corruptam. In quo usu præcedere uomitum uolunt. Tunc quoque aceturum aut uinum aqua miscent. Qui puram dedere raphanos super mandi ex mulso aceto iubent: ut at uomitiões reuocent. Clysteribus quoque marinam infundunt tepescant. Testium quidem tumori fouendo non aliud præferunt. Item permionum urio ante ulcera. Simili modo pruribus: psoris & lichenum curationi. Lendes quoque & terra capitis animalia hac curantur.

Et liuentia reducit eadem ad colorem. In quibus curationibus post mariam aceto calido fouere plurimum prodest. Quin & ad ictus uenenatos salutaris intelligitur ut phaligiorum & scorpionum & phthiade aspide resperis. Calida autem in iis assumitur. Sufficitur eadem cum aceto capitis doloribus. Tormina quoq; & cochleram calida infusa clysteribus sedcant. Difficilius perfrigescunt marina calefacta. Mammas rigentes præcordia: marciem corporis piscinæ maris corrigunt. Aurium dolores capitis grauitates cum aceto feruentium uapor. Rubiginem ferro marinæ celerime exterunt. Peccorum quoque scabiem sanant: lanæque emolliunt. Nec ignoro hæc mediterraneis superuacanea uideri posse. Verum & hæc cura præuidit inuenta ratione qua sibi quisque aquam maris faceret. Illud in ea ratio mirum si plusquam sextarii salis cum quatuor aquæ sextariis mergatur: uinci aquam: salemq; non liquari. Cætero sextariis salis cum quattuor aquæ sextariis salissimi maris um & naturam implet. Moderatissimam autem putant supradictam aquæ mensuram octonis cyathis salis temperari: quoniam ita & neruos calefaciat: & corpus non exasperet. Inueterat quod uocatur thelassomeli æquis portionibus maris: mellis hymbris ex alto: & ad hunc usum aduehunt: fistilique uase & picato condunt. Prodest ad purgationes maxime sine stomachi uexatione & sapore grato & odore. Hydromeli quoque ex hymbre puro cum melle temperabatur quoniam: quod daretur appetentibus uinum ægris ueluti innocentiore potu. Damnatum iam multis annis iisdem uitis quibus uinum nec iisdem utilitaribus. Quia sæpe nauigantes defectu aquæ dulcis laborant. Hæc quoque subsidia demonstrabimus. Expansa circa nauim uellera madescent acepro halitu maris quibus humor dulcis exprimitur. Item demissæ reticulis in mari concavæ e cæra pilæ: uel uasa inania obturata dulcem intra se colligunt humorem nam in terra marina aqua argilla percolata: dulcescit. Luxata hominum corpora & quadrupedum narando in cuiuslibet generis aquam facillime in artus redeunt. Est & in metu peregrinantium: ut tentent ualitudinē aquæ ignotæ. Hæc cauēt a balneis egressi statim frigidam suspectam hauriendo. Muscus qui in aqua fuerit podagris illitus prodest. Item oleo admixto talorum dolori: tumoriq; Spumaque aquæ africtu uerrucas tollit. Necnon harena lictorum maris: præcipue tenuis & solibus candens in medicina est siccandis corporibus coopertis hydropicorum aut rheumatismos sentientium. Et hætenus de aquis. Nunc & de aquatilibus. Ordinemur autem ut in reliquis a principalibus eorum: quæ sunt sal & spongia.

De generibus salis: & confecturis: & medicinis & obseruationibus. Ca. VII.
Al omnis fit: aut gignitur. Verumque pluribus modis: sed causa gemina coactio humore uel siccato. Siccatur in lacu terentino æstiuis solibus: totumque stagnū in sale in abdit modicum alioquin altitudine genua non excedens. Item in sicilia in lacu qui cocamicus uocatur: & alio iuxta gelam. Horum extremitates tantum inarescunt: sicut in phrygia capadocia. Aspendi: ubi largius coquitur & usq; ad medium lacum. Aliud etiam in eo mirabile: quod tantundem noctu subuenit: quantum die auferas. Omnis est alius sal minutus: atque non gleba est. Aliud genus ex aquis maris sponte gignitur: spuma in extremis lictoribus ac scopulis relicta. Hæc enim omnis rore densatur. Et est acrior quæ in scopulis inuenitur. Sunt etiamnum naturales differentię tres. Namq; in bactris duo lacus uasti: alter ad scythas uersus: alter ad darios sale æstuant. Sicut ad stytiū in cypro & circa memphin extrahunt lacu dein sole siccant. Sed & summe fluminum densantur in sale: amne reliquo ueluti sub gelu fluente ut apud caspias portas: quæ salis flumina appellantur. Item circa mardos & armenios. Præterea apud bactros amnis ochus & xerxes ex appositis montibus deferunt salis ramenta. Sunc & in Africa lac? & quidem turbidi sale m ferentes. Ferunt quidem & calidi fontes sicut pegasei. Et hætenus habent se genera ex aquis sponte prouenientia. Sunc & montes natui salis: ut in indis oromen: in quo lapidinarum modo cæditur renascens: maiusque regum uestigal ex eo est quam ex auro

LIBER.

atque margaritis. Effoditur & e terra: ut palam est humore densato in capadocia ibi quidē ceditur specularium lapidum modo. Ponderis magnum glebis: quas micas vulgus appellat Carrhis arabiz oppido muros domosque massis salis faciunt: aqua ferruminantes. Inuenit & iuxta pelusium. Ptolemæus rex cum castra faceret. Quo exemplo postea inter ægyptum & arabiam etiam squalentibus locis coëptus est inueniri detractis harenis. Qualiter & per Africæ deserta usque ad Hammonis oraculum. Is quidem crescens cum luna noctibus. Nā cyrenaici tradit nobilitat? hāmoniaco & ipso quia sub harenis iueniatur appellato. Similis est colore alumini: quod schiston uocant: longis glebis: neque perlucidis ingratis sapore: sed medicinæ utilis. Probatum quāmaxima perspicuus rectis scissuris insigne. De quo proditur: quod leuissimus intra specus suos in lucem uniuersam prolatus: uix credibili pondere ingrauescat. Sed causa euidens cuniculorū spiritu madido sic adiuuante aqua. Adulteratur siculo: quem cocanicum appellauimus: necnon & cyprio mire simili. In hispania quoque citerior egelaste ceditur glebis pene translucentibus. Cui iam pridem palma a plerisque medicis inter omnia salis genera perhibetur. Omnis locus in quo reperitur sal sterilis est: nihilque gignit: & in torum sponte nascens. Inter hæc sūt factitii uaria genera. Vulgaris plurimusque in salinis mari adfuso: non sine aquæ dulcis riguis: sed hymbre maxime iuuante: ac super omnia sole multo: non aliter inarescens. Africa circa utricam constituit aceruos salis ad collum speciem. Qui uero sole lunaque induruerit: nullo humore liquefunt: uixque etiam ferro cāduntur. Fit tamen & in creta sine riguis in salinas mare infundentibus. Et citra ægyptum ipso mari influente in solum ut crebro nilo succosum. Fit & e puteis in salinas ingestis. Prima densatio babyloniz in bitumē liquidum cogitur: oleo simile: quo & in lucernis utuntur hoc. Detracto subest sal. Et in capadocia puteis ac fonte quem in salinas ingerunt. In chaonia excoquunt aquam ex fonte refrigerandoque salem faciunt teretem nec candidum. Galliz Germanizque ardentibus lignis aquam salinam infundunt. (Hispaniz quadam sui parte puteis hauriunt muriam appellantes.) Et illi quidem etiam lignum referre arbitrantur. Quereus optima ut quæ per se cinere sincero uim salis reddat. Alibi corylus laudatur. Ita infuso liquore salso. Carbo etiam in salem uertitur. Quicumque ligno conficitur sal niger est. Apud Theophrastum inuenio cimbros harundinis & iunci cinerem decoquere aqua solitos. donec exigum superesset humoris. Quin & e muria falsamentorum recoquitur: iterumque consumpto liquore ad naturam suam redit vulgo heminis iucundissimis. Marinorum maxime laudatur cyprius a salamine. At e stagnis tarentinis. Ace riguis qui tateus uocatur. Hi duo oculis utiles. A capadocia uero qui in laterculis affertur cutis nitorem dicitur facere. Magis tamen extendit is quem styrium appellauimus. Itaque a partu uentrem eo cum melanthio illinunt. Salsissimus sal qui sic cissimus. Suauissimus omnium. Tarentinus: atque candidissimus. Et de cætero fragilis qui maxime candidus. Pluuia dulcescit omnis. Suauiores tamen rores faciunt. Sed copiosum aquilonis flatus. Austro non nascitur. Flos uero salis non fit nisi aquilonis. In igni nec crepitat: nec exilit tragæus: neque acanthius ab oppido appellatus. Nec ullus spuma aut ramentum: aut tenuis. Agrigentinus ignium patiens ex aqua exilit. Sunt & colorum differentiz. Rubeus memphi. Ruffus est circa oxum. Centuripis purpureus. Circa Geleam in eadem sicilia tanti splendoris: uti imaginem recipiat. In capadocia croceus effoditur translucentis & odoratissimus. Ad medicinæ usus antiqui Tarentinum maxime laudabant. Ab hoc uero quæcunque e marinis ex genere eo: præcipuè spumeum iumentorū uero & bonū oculis tragæum & beticum. Ad obsonium & cibum utilior quisquis facile liquefit. Itē humidior minorē. amaritudinem habent: ut atticus & euboic. Seruadis carnib? aptior acer & sic? ut megaric. Cōdit ē odorib? additis: & plumētarii uicē implet ex citas auditarē: iūtatq? in oībus cibis: ita ut sit peculiaris ex eo itelle? iter innumera cōdit mēta. Ita est in mandendo quæsitus garo. Quin & pecudes: armenta que & iumenta sale maxime sollicitantur ad pastum: multrum largiores lacte: multoq? gratiores etiā in caseo dote. Ergo Hercule uita humanior sine sale nequit degere: adeoque necessarium elementum est: ut transierit intellectus ad uoluptatem. Animi quoque samia sales appellantur: omnisque uitæ lepos & summa hylaritas laborumque requies non alio magis uocabulo cōstat. Honoribus etiam militizque interponitur salaris inde dictis: magna apud antiquos auctoritate sicut apparet ex nomine salariz uitæ: quoniam illa sal in Sabinos

portari consuevit. Ancus Martius Rex salis modia sex milia in congiario dedit populis: & salinas primus instituit. Varro etiam pulmentarii uice usus ueteres auctor est. Elitasse enim salem cum pane & caseo: ut proverbio apparet. Maxime tamen sacris intelligitur au thoritas quando nulla conficiuntur sine mola falsa. Salinarum sinceritas summam fecit suam differentiam. Quedam enim fauilla salis quæ leuissima ex eo est & candidissima flos salis appellatur. Et flos quidem salis in totum diuersa res humidiorisque naturæ & crocei coloris aut rufi ueluti rubiga salis. Odore quoque ingrato ceugari dissentiens a sale non modo a spuma. In Aegypto inuenitur uideturque nilo deferri. Et fontibus tamen a quibusdam innatât. Optimum ex eo quod olei quandam pinguitudinem reddit. Est enim in sale pinguitudo: quod miremur. Adulteratur autem tingiturque rubrica: aut plerunque testa trita. Qui fucus aqua deprehenditur diluente factitium colorem: cum uerus ille non nisi oleo resoluitur. & unguentarii propter colorem eo maxime utantur. Canicia in uasis summa est. Media uero pars humidior: ut diximus. Floris natura aspera ex calfactoria flos macho inutilis. Sudorem cit. Aluum soluit uino & aqua acopis & smegmaticis utilis. De trahit & ex palpebris pilos efficacissime. Fæces imæ concutitur ut color croci redeat. Præter hæc etiamnum appellatur in salinis falsugo: ab aliis falsilago tota liquida marina aqua falsior ui distat. Aliud etiamnum liquoris exquisiti genus quod garon uocauere intestinis piscium ceterisque quæ abicienda essent: sale maceratis: ut sit illa putrescentium fanies. Hoc olim conficiebatur ex pisce: quem græci garon uocabant. Capite eius usto suffitu ex trahi secundas morantes.

De scombro pisce & muria: & alece.

Ca. VIII.

Vne scombro pisce laudatissimum in sinibus carthaginis spartarie & cetariis: sotiornm appellatur singulis milibus nummum permutantibus congios pene binos. Nec liquor ullus pene præter unguenta maiore in precio esse cepit nobilitatis etiam generibus. Scombrus quidem & mauritania beticaque & cartea ex oceano intrans e capunt ad nihil aliud utiles. Laudatur & elazomene garo. Pompeiique & Leptis. Sicut muria antipolis ac thuria. Iam uero & dalmatia. Vitium huius est alex im perfecta nec colata fæx. Cæpit tamen & priuatim ex inutili pisciculo minimoque confici aquam nostri apyhen græci uocant: quoniam is pisciculus e pluuia nascitur. Foroiulienses piscem ex quo faciunt lupum appellant. Transiit deinde in luxuriam: creueruntque genera ad infinitum: sicuti garum ad colorem mulsi ueteris adeoque dilutam suauitatem ut bibi possit. Aliud uero ad castimoniarum superstitionem: etiam sacris iudeis dicatum: quod fit e piscibus squamam carentibus. Sic alex peruenit ad hostreas echinos urticas cammaros mulloge iocinere. Innumerisque generibus ad saporem gulæ cæpit sal tabescere. Hæc obiter indicata sint desideriis uitæ: & ipsa tamen nonnulli usus in medendo. Namque & alece scabies pecoris sanæ infusa peute incisam. Et cœtra canis morsus draconisque marini pdest. In linteolis aut cœteris prapris ipsis. Et garo anibusta recentia sanant: si quis infundat ac non nominet garum. Cœtra canis quoque morsus prodest: maximeque crocodili: & ulceribus quæ serpunt aut sordidis. Oris quoque & aurium ulceribus aut doloribus mirifice pdest. Muria quoque siue illa falsugo spissata mordet: extenuat: siccatur. Dysentericis utilis est etiam si nomen intestina corripit. Ischia dicis cœliacis ueteribus infundit. Foru quoque apud mediterraneos aqua marinæ uicem pefat.

De natura salis & eius medicinis.

Ca. IX.

Alis natura est per te ignea & inimica ignibus fugiens eos: omnia erodens. Corpora uero astringens: sicca alligans. Defuncta autem ac putrescentia ita uedicans ut durent ea per secula. In medendo uero mordens: adrens: repugnans extenuas: dissoluens. Stomacho tantum in utilis: præterque ad excitandam audiditatem. Aduersus serpentium morsus cum origano melle bysopo. Contra cerastem cum origano & cera aut pice aut melle: Auxiliatur contra scolopendras ex aceto potus. Aduersus scorpionum ictus cum quarta parte lini seminis: & oleo uel acetum illitus. Aduersus crabrones uero uel uestpas similiaque ex aceto. Ad hecerocranas capitisque ulcera & pustulas pastulas ue & incipientes verrucas cum seu uiculino. Itæ ocnlogre mediis: & ad excrecentes ibi carnes totiusque corporis pterygia. Sed in oculis peculiari ter. Ob id collyriis emplastrisque additur. Ad hoc maxime probatur etateus. aut caumites. Ex istu uero suffusus cruore oculis suggillatque cum myrrhe pari pondere ac

LIBER.

melle: aut cum hyfopo ex aqua calida: utque foueantur falfugine. Ad hæc hyfpanien-
fis eligitur. præq; suffufiones occulog: cū lacte i coticulis teritur. Priuari fugillationibus
in linteolo iuolutus crebroque ex aq; feruēti impositus. Vlceribus oris manantibus in lin-
teolo pcepto. Gingiuarū tumori infricatus. Et cōtra scabiciē liguæ frictus cōmunitusq;. Aiu-
t dentes nō erodi neq; putrefcere si qs quotidie mane ieiunus sale p̄ineat sub lingua
donec liquefcat. Lepras idē: & furūcnlos: & lichēas: & pforas emendat cū passa uua exep-
to eius ligno: & feno bubulo atq; origano ac fermento uel pane maxime i hebaicus. Hic & ad
pruritus eligitur. Tōsillis & uuis cū melle pdest. Quicūq; ad anginas. Hic ap̄lius cū oleo
& aceto. Eodē tpe exata fauces illitus cū pice liqda. Emollit & aluū in uino mixtus. Idē no-
xia: & tinearū genera pellit in uino potus. Aestus balnearū qualescētes ut tolerari possint
linguæ subditus præstat. Nuruorū dolorē maxime usurpanda obseruatiōe circa humeros
& renes in sacris aqua feruēti crebro madefactus leuat. Colū torminaq; & coxarū dolores
potus: & in iisdē sacis ipositus candens. Podagras cū farina ex melle & oleo tritus ibi ma-
xime obseruanda usurpatione q̄ qdē totis corporib; nihil eē uilius sale & sole dicūt: itaq;
cornea uidemus corpora piscatorū. Sed hoc præcipuū dicatur in podagris. Tollit & cla-
uos pedū. Itē priōdes. Ambustis ex oleo iponitur. aut cōmanducatus pustulasq; reprimi-
t. Ignibus uero sacris ulceribusq; quæ serpūt ex aceto aut hyfopo. Carcinomatis cū uua ta-
minia. Phagedenis ulcerū tritus cum farina hordei sup̄imposito linteolo madente uino.
Morbo regio laborantes donec sudent ad ignē cōtra pruritus quos sentiūt ex oleo & ace-
to infricatus tuuat & fatigatos ex oleo. Multi & hyd̄ropicos sale curauere. feruoresq; fe-
briū cū oleo punxere: & tussim ueterē linctū eius discussere. Clysteribus infundere ischia-
dicis. Vlcerib; ex crescētibus: uel putrescentibus iposuerē. Crocodilorū morsibus ex ace-
to in linteolis: ita ut battuantur ante istū ulcera. Bibitur & cōtra oppiū ex aceto mulso.
Luxatis imponitur cū farina & melle. Itē extuberationib;. Dentū dolori cum aceto torus
& illitus cum resina prodest. Ad omnia autem spuna salis iucundior: utiliorq;. Sed quicun-
que sal acopis additur ad excafactiones. Itē smegmaticis ad extendendā cutē. leuandāq;. Peco-
rū quoq; scabiē & boum illitus tollit. Datuq; lingendus: & oculis iumentorum in-
spuitur. Hæc de sale dicta sint.

De nitri generibus & quō cōsular. Ca. lxxviii.
Vnc est diferenda & nitri natura non multū a sale distans: & eo diligentius dicē-
da: quia palā est medicos qni de eo scripsere ignorasse naturā. Nec quenquam
Theophrasto diligentius tradidisse. Exiguū fit apud medos canescentibus siccī-
tate conuallibus quod uocant halmigara. Minus etiā in thracia iuxta Philippos
fordiū terra: quod appellant agriū. (Nā quercu cremata nūq; multū fāctatū est: & iam
pridē in totū omisum.) Aquæ uero nitro sæ pluribus locis reperiunt: sed sine uiribus den-
sandi. Optimū: copiosumq; in elytis macedoniæ: quod uocant calestricū: candidū: purūq;
proximū sali. Lacus est introsus exiliente e medio dulci fonticulo. Ibi fit nitruū circa canis
ortū nouenis diebus: totidēq; cessat: ac rursus innatat: & deinde cessat. Quo apparet solū
naturā eē quæ gignat: qm̄ cōptū est nec solespicere quicq; cū cesser: nec hymbres. Mirū
est & illud scatebra fonticuli semper emicante: lacum nec augeri: nec effluere. Is autem di-
ebus quibus gignitur si fuere hymbres: falsius nitrum faciūt aquilones deterius: quia ua-
lidius commouent limū. Et hic quidem nascitur. In Aegypto autem cōficitur multo abū-
dantiū: sed deterius. Nā fuscum lapidosumq; est. Fit pene eodem modo quo sal nisi quod
salinis mare infundunt Nilū aut nitrariis. Excedente nilo siccantur decedente madent suc-
co nitri. xl. diebus continuis non ut in Macedonia statis. Si etiā hymbres affuerit: minus
de flumine addunt: statimq; ut densari est cōptū rapitur ne resoluatur i nitrariis. Sic quo-
que olei natura interuenit. Ad scabiē animalium utilis. Ipsum autem conditum in acer-
uis durat. Mirū in lacu ascanio & quibuldā circa calcida fontibus summas aquas dulcēs
esse potariq; inferiōre nitrosas. In nitro optimum quod tenuissimum & ideo spuma me-
rior. Ad aliqua tantum sordidum tanquam ad inficiendas purpuras tincturasq; omnes.
Magnus & nitro usus qui dicitur suo loco. Mitrariæ egregiæ ægyptiis. Nā circa acathin
& memphin tantum solebant esse. Circa memphin deteriores. Nam & lapidescit ibi in acer-
uis multique sunt tumuli ea de causa saxei. Faciunt ex iis uasa. Necnon frequenter h;
quatū cum sulphure coquentes in carbonibus. Ad ea quoq; quæ in deterari uolunt illo

nitro utuntur. Sunt ibi nitrariae: in quibus & ruffum exit a colore terrea. Spumam nitri quae maxime laudatur: antequam negabant fieri: nisi cum ros cecidisset pregnatibus nitrariis: sed non cum patientibus. Itaque non fieri incitatis etiam si caderet. Alii operimentum fermetogigni existimauere. Proxima aetas medicorum aphonitrum tradit in alia colligi in speluchis mollibus distillans. Specus eos colligas uocant. Dein succant sole. Optimum putat lydiu. Probatio ut sit minime ponderosum & maxime friabile. Colore pene purpureo. Hoc in pastillis affert. Aegyptiu in uasis picatis: ne liquefeat. Vasa quoque ea sole inarescentia perficiuntur. Nitri probatio: ut sit tenuissimum & quam maxime spongiosum fistulosumque. Adulteratur in aegypto calce. Deprehenditur gustu. Sincerum. n. facile resoluitur. Adulteratum pugit. Calce asplum reddit odorem uehementer. Vritur in testa opertum ne exiliat. Alias igni non exilit nitrum nihil: quae gignit aut alit. Cum in salinis herbarum gignant: & in mari tot aialia: tum algae. Sed maiorem esse acrimoniam nitro apparet: non hoc tamen argumento: sed & illo quod nitrariae calciamenta protinus consumunt. Alias salubres: oculorum quae claritati utiles. In nitrariis non lippiunt. Vlcera allata eo celerrime sanantur. Ibi facta tarde. Cit & sudorem cum oleo perungis: corpus quae emollit. In pane salis uice utitur calestrico. Ad raphanos aegyptios: teneriores eos facit. Sed obfonia alba & deteriora: olera uiridiora. In medicina autem calfacit. extenuat: mordet: spissat: siccit: exulcerat. Utile iis quae euocanda sunt aut discutienda & lenius mordenda atque extenuanda: sicut in papulis pustulisque. Quidam in hoc usu accensum uino austero restigunt: atque ita trito in balneis utitur sine oleo. Sudores nimios inhibet cum arida iride adiecto oleo uiridi. Ex tenuat & cicatrices oculorum & scabrias genarum cum fico illitum aut decoctum in passo ad limidias partes. Item contra argemas oculorum. Ungues decoctum in passo in mali punici calice adiuvat nitrum. Claritatem uisus cum melle inunctum. Prodest dentium dolori ex uino si cum pipere colluantur. Item cum porro decoctum. Nigrescentes dentes crematum dentis fricio ad colorem reducit. Capitis aialia & lentes necat cum famia terra illitum ex oleo. Auribus purulentis uino liquo infundit. Sordes eiusdem partis erodit ex aceto. Sonitus & tinnitus discutit sicco additum. Vitilignes albas cum cymolia creta aequo potere ex aceto in sole illitum emendat. Furunculos admixtum resinam extrahit aut cum uua alba passa. nucleis eius simul tritis. Testium inflammationi occurrit. Item eruptionibus pituitae in toto corpore cum axungia. Contraque canis morsus addita resina inunctis cum aceto illinit. Sic & serpentium morsibus: phagedenis: & ulceribus quae serpunt: aut putrescunt cum calce ex aceto. Hydripicis fico tusum adalliniturque. Discutit & tormina si decoctum bibat potere drachmae cum ruta uel anetho uel cymino. Reficit lassitudines cum oleo ex aceto perunctum: & contra algos horresque prodest manibus pedibusque confricatis cum oleo. Coprimat & pruritus suffulso felle: maxime cum aceto datum. Succurrit & uenenis fungorum ex posca potum. Aut si buprestis pasta sit ex aqua uomitionesque euocat. Iis qui sanguinem tauri biberint cum lasere datur. In facie quoque exulcerationes sanat cum melle & lacte bubulo. Ambustis totum donec nigrescat tritumque illinitur. Infundit urceis & renu doloribus. aut rigori corporum: neruorumque doloribus. Paralixi in lingua cum pane imponit. Suspitiosis in pituita sumit. Tussim ueterem sanat flore mixto galbanum: resinae terebinthiniae pari pondere omnium: ita ut fabae magnitudo deuret. Coquitur distutumque postea cum pice ligda sorbendum in angina datur. Flos eius cum oleo cyprio articulorum doloribus in sole iucundus est. Regium quoque morbum in uino exterminat potum. Et instatotes discutit. Sanguinis profuuium sistit e naribus ex feruenti aqua uapore uaribus raptum. Pruriginem a lumine mixto tollit. Alarum uirus ex aqua quotidiano fotu. Vlcera expituita nata caera permixtum. Quo genere neruis quoque prodest. Coeliacis infundit. Perungi ante accessiones frigiditas nitro & oleo multi praecipere. Sic & aduersus lepras letigines. Podagricis in balneis uti folia nitri prodest: atrophis opisthoris: tetanis. Salnitrum in phlegmi decoctum in lapide uertit.

De spongiarum natura.

Capitulum undecimum.

Spongiarum genera diximus in naturis aquatilium marinarum. Quidam eas ita distinguunt. Alias ex iis mares existimauere tenui fistula spicioreque perforantes: & quae tinguntur in delictis aliquando & purpura. Alias foeminas maiores fistulis ac perpetuis maribus duriores. Alias quas appellant tragos tenuissimas fistulis atque densissimis. Candidae cura fiunt: e molissimis recentes per aestatem tinctae salis spuma: ad lunam & pruinas sternuntur in uersae: hoc est qua parte adhaesere: ut

LIBER.

candorem bibant. Animal esse docuimus etiam cruore inhaerente. Aliqui narrant & audis-
tu regi eas: contrahique ad sonum: exprimentes abundantiam humoris nec auelli petris
posse: ideo abscindi & saniem emittere. Quin & eas quæ ab aquillone sint genitæ præferunt
cæteris. Nec usquam diutius durare spiritum medici affirmat: sic & prodesse corporibus:
quia nostro suum misceant: & ideo magis recentes magisque humidas. Sed minus in cali-
da aqua minusque unctas: aut unctis corporibus impositas. Et spissas minus adhærescere.
Molissimum genus earum penicilli oculorū tumores leuant ex mulso impositi. Item ab-
stergendæ lippitudini utilissimi. Eam que tenuissima est molissimam quoque esse oportet.
Imponuntur spongiæ ipsæ epiphoris ex posca: & ex aceto calido ad capitis dolores. De ca-
toro recentes discutiunt molliunt: mitigant. Veteres conglutinant uulnera. Vfus earum
ad abstergenda: fouenda: operienda fotu dum aliud imponatur. Vlcera quoque humida
& senilia impositæ siccant. Fracturæ & uulnera spongiæ utilissime fouentur. Sanguis rapi-
tur in secando: ut curatio perspicui possit. Et ipsæ uulnerum inflammationibus imponuntur:
nunc siccæ: nunc ex aceto inspersæ: nunc e uino: nunc ex aqua frigida. Ex aqua uero cæle-
sti impositæ siccant. Recentia non pariuntur intumescere. Imponuntur & integris partibus
& fluxuatione ocula laborantibus quæ discutienda sunt: & iis quæ apostemata uo-
cant melle decocto perunctis. Item articularis alias aceto falso madidæ: alias e posca. Si fer-
ueat impetus ex aqua ædæ e callo falso madidæ. At contra scorpiorum ictus ex aceto. In
uulnerum curatione & succidæ lanæ uicem implent. Nunc ex uino & oleo: nunc ex eadem
Differentia hæc quod lanæ emolliunt spongiæ coercent rapiunt que uicia ulcerum. Circū
ligantur & hidropicis siccæ: uel ex aqua tepida posca uel ut cunque blandioribus opus est
operiri uel aut siccare cutem. Imponuntur & iis morbis quos uaporari oporteat: feruenti
ex aqua perfusæ expressæque inter duas tabulas. Sic & impositæ stomacho profunt: & in
febri contra nimios ardores. Sed splenetici e posca. Ignibus sacris ex aceto. Efficaciores
quando aliud imponi oportet: sic ut sanas quoque partes spatiosè operiant. Sanguinis per
fluuium sistunt ex aceto aut frigida. Liuorem ab ictu recentem ex aqua falsa calida sæpi-
us mutata. Tolluntque testium tumorem doloremque ex posca. Ad canum morsus utiliter
conciæ imponuntur: ex aceto aut frigida: aut melle abudè subinde humectandæ. Africa-
næ cinis cum porri sectiui succo sanguinem reiicientibus haustu salis ex frigida prodest.
Item cinis cum oleo uel aceto fronti illitus tertianas tollit. Priuatim Africanæ ex posca
tumorem discutiunt. Omnium aut cinis cū pice crematæ sanguinem sistit uulnerū: Aliqui
raras tñ ad hoc cū pice urūt. Et oculorū eā comburuntur in cruda olla figulini operis plu-
rimū proficiente eo cinere contra scabrias genarū: excrecentescq; carnes & quicquid opus
sit ibi destringere: suffragare: explere. Utilius in eo usu lauare cinerem. Prestant & strigilum
uicem lintheorūq; affectis corporibus. Et contra solem apte protegūt capita. Medici insci-
tia ad duo nomina eas rede gere. Africanas: quarū firmitus sit robur. Rhodiacasq; ad fouen-
dū molliores. Nūc aut molliissimæ circa muros antipolis urbis reperiuntur. Trogius auctor
est: circa lyciam penicillos molliissimos nasci in alto unde ablatae sint spongiæ. Polibius sup-
ægrū suspensos getiores facere noctes. Nūc reuertemur ad marina aialia & aquatilia.

CAPITULUM PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER. XXXII.

PROHEMIUM.

Medicinæ ex aquatilibus.

ENTVM est adsumma naturæ exemplorūq; per rerū ordinem: &
ipsum sua sponte occurrit immensum potentia occultæ docu-
mentū: ut prorsus nec aliud ultra quæri debeat: nec par aut simi-
le possit inueniri: ipsa se uincente natura: & quædam numerosis ino-
dis declarante. Quid enim uiolentius mari uentis ue: & turbini-
bus ac procellis quo maiore hominū ingenio in nulla sui parte
adiuta est: quæ uelis remissq; Addat his & reciproci æstus inenarra-
bilis: uis: uersumque totū mare in flumen.

De echeneide pisce: & mirabili eius proprietate: & torpedine: & marino lepore: & mirabilia rubri maris.

Capitulum primum.

Amen omnia hæc pariterque eodem impellentia. unus ac paruus ad modum pisciculus echeneis appellatus in se tenet. Ruant venti licet: & seuiant procellæ: imperat furor: uirique tantas complacuit: & cogit stare nauigia: quod non uincula ulla: non anchoræ pondere irreuocabili faciunt. Inferant impetus: & domat mundi rabiem: nullo suo labore: non retinendo: aut alio modo quâdâ hærendo. Hæc tantilla est satis contra tot impetus: ut ueter ire nauigia. Sed armatæ classes imponunt si bi turtium propugnacula: ut in mari quoque pugnetur uelut e muris. Heu uanitas humana cum rostro illa ære ferroque ad ictus armata semipedalis ibidere possit: ac tenere deuincta pisciculus. Fertur acciaco Marte tenuisse prætoriam nauim Antonii properantis circuire & exhortari suos donec transiret in aliam. Ideoque cæsariana classis impetu maiore protinus uenit. Tenuit & nostra memoria. Cuius principis ab astura antium remigantis ut res est etiam auspicalis pisciculus. Si quidem nouissime tum in urbem reuersus ille imperator: suis telis confectus est. Nec longa fuit illius moræ admiratio statim causa intellecta: cum e tota classe quinque remis sola non proficeret: & exilientibus protinus quod id quærerent circa nauim inuenire adhærentem gubernaculo: ostenderuntque Caio indignanti hoc fuisse quod se reuocaret: quadringentorumque remigum obsequio contra se intercedere: Constat peculiariter miratum quomodo adhærens tenuisset: nec idem polleat in nauigium receptus. Qui tunc postea uidere: eum limaci magnæ similem esse dicunt. Nos plurimum opiniones posuimus in natura aqua tilium: cum de eo diceremus. Nec dubitamus idem ualere ad omnia genera cum celebri & consecrato etiam exemplo apud gnidiæ Venerem conchas quoque eiusdem potentia credi necesse sit. E nostri quidam latini remoram appellauere eum. Mirumque egræcis alii lubricos partus atque proci dentes contineri ad maturitatem alligato eo (ut diximus) prodiderunt. Alii sale aduersatum a dalligatum grauidis partus soluere: ob id alio nomine odinolyontem appellauere. Quocumque modo ista se habeant: quis ab hoc tenendi nauigia exemplo de ulla potentia naturæ: atque effectu in remediis sponte nascentium rerum dubitare debeat? Quin & sine hoc exemplo per se satis esset. Ex eodem mari torpedo etiam procul & e longinquo: uel si hasta uirga ue attingat quauis præualidos lacertos torpescere: quauilibetque ad cursum uelloces alligari pedes proditur. Quod si necesse habemus fateri hoc exemplo esse uim aliquam quæ odore tantum: & quadam aura sui corporis afficiat membra: quod non de remedium omnium momentis sperandum est? Non sunt minus mira quæ de lepore marino traduntur. Venenum est aliis in potu: aut in cibo datus: aliis etiam uisus. Si quidem grauidæ si omnino aspexerint feminam ex eo genere: dūtaxat statim nausea & redditione stomachi uitium fatentur: ac deinde abortum faciunt. Remedio est mas ob id induratus sale: ut in brachialibus habeant. Eadem res in mari & tactu quidem nocet. Vescitur eo unum tantum animalium: ut non intereat. Nullus piscis: & tenerescit tantum: & indegratior: uti siorque sit: Homines quibus in pastu est: piscem olent hoc primo argumento ueneficium id deprehenditur. Cætero moriuntur totidem diebus quot uixerit lepus. Incertique temporis ueneficium id esse: auctor est Licinius macer. In India affirmant non capi uiuentem. Inuicemque ibi hominem illi pro ueneno esse: ac uel digyto omnino in mari tactu mori. Esse autem amplexorem multo sicut reliqua animalia. Iuba in iis uoluminibus: quæ scripsit ad Caium Cæsarem Augusti filium de Arabia: tradit uitulos marinos ternas heminas capere. Cetos sexcentorum pedum longitudinis: & trecentorum sexaginta latitudine in flumen Arabiæ intrasse: pinguique eius negociatores: & omnium piscium adipe camelos perungi in eo sicut ut asilos ab iis fugent odore.

De ingeniis & mansuetudine quorundam piscium

& ubi ex manu edant: & ubi responsa datur

ex piscibus.

Capitulum

secundum

Ihi uidentur mira & quæ Ouidius prodidit piscium ingenia in eo uolumine quod halie uticon inscribitur. Scarum inclusum nassis non fronte erumpere: nec infestis uiminibus caput inferere: sed auersum caudæ ictibus crebris laxare foras atque retrorsum ita erumpere. Quem luctatū eius si forte alius scarus ex

LIBER.

trinfecus uideat: appræhensa mordicus cauda: adiuuare nixus erumpentis. Lupum piscem rete circumdatum harenas arare cauda: atque ita conditum transire rete. Murenæ maculas appetere ipsas consciam teretis ac lubrici tergi: tum multiplici flexu laxare donec euadat. Polypum hamos appetere: branchiisq; completi: nō morsu: nec prius dimittere q̄ escam circumroscrit: aut harundine leuatum extra aquam. Scit & mugil esse in esca hamum: insidiasq; non ignorat: audivit tamen tanta est: ut cauda uerberando sicutat cibos. Minus in providendo lupus solertie habet: sed magnum robur in pœni tēdo. Nam ut hæserit in hamo: tumultuoso discursu laxat uulnera: donec excidant insidias. Murenæ amplius deuorant hamum: admoventq; dentibus lineas: atq; ita erodi. Pytheas id tradit. Idem infixam hamo inuertere se: quoniam sit dorso cultellato: spinæq; lineam præse care. Licinius Macer murenas tantum fœminini sexus esse tradit: & concipere e serpentibus ut diximus ob id sibillo a piscatoribus tanquā serpentibus: euocari & capi pinguescere lædatur. Fuste non interimi. Eas dē ferula procius Animam in cauda habere certum est: atq; icta cellerrime exāimari: at capitis ictu difficulter. Nouacula & ferrum quæ pisce tacta sunt: olent. Durissimū esse piscium constat qui orchis uocerur: rotundus est: & sine squamis: rotundusq; capite constat. Miluago quotiens cernatur extra aquā uolans: tempestates mutari Trebius Niger auctor est. Xiphiam id est gladium rostro mucronato eē: ab hoc naues per fossas mergi in occāo ad locū mauritanæ qui cotta uocetur: non procula lyxo flumine. Idem lolligines euolare ex aqua tradit: tanta multitudine ut nauigia demergāt. Et manu uescūtur pisces in pluribus q̄dem Cæsaris uillis. Sed quæ uereres prodidere in stagnis nō piscinis ammirati in helore siciliæ castello non procul syracus. Itē in labra Gnidii louis fossa anguillas. Et ex in aures additas gerūt. Similiter in chio iuxta senū delubrum. In mesopotamiæ quoq; fonte chabura de quo diximus pisce. Nā i lycia myris in fonte Apollinis: quæ curiū appellant ter fistula euocati ueniūt ad auguriū. Diripere eos carnes abiectas lætū est consultantibus: caudis abigere dirū. Hierapoli syriæ in lacu Veneris adi tuoz uocib; parent uocati auro ueniūt adulantes. Scalpunt ora hiantia manibus inserendis præbent. In stambiano cāpaniæ ad Herculis petram: melanuri i mari panē abiectū rapiūt. Idemq; ad ullum cibum in quo hamus sit accedunt. Nec illa in nouissimis mira: amarissimos esse pisces ad apellē insulam & ad elazomenas. Contra ad scopulum siciliæ: ac leptin Africæ & euboæ & dyrrhachii. Rursus ita falsos: ut possint falsamenta existimari. Circa cephaloniā & ampeloporon & delipetras in portu eiusdem insulæ dulces. Quam differentiā parbulo constare non est dubiū. Appion maximam pisciū esse tradit porcū: quem lacedæmonii astagoristū uocant. Grunire eum cum capiatur. Esse uero illam naturæ accidētia quod magis miremur etiam in locis quibusdam: appposito occurrit exemplo. Siquidem falsamēta omnium generum in italia beneuolenti recentia resciri constat. Pisces marinos in usu fuisse protinus a condita Roma: auctor est Cassius Hemina: Cuius uerba de ea re hic subiiciam. Numa constituit: ut pisces qui squammosi non essent nō pollincerent patrimonium: ut ad conuentus & conuiuia publica: & priuata cœnasq; ad puluinaria facilius compararentur: nō qui ad pollinctum emerent: precio minus parcerent: eaque præmercerentur. Quorum apud nos indicis margaritis precium est: de quibus suo loco satis diximus rātū. apud indos in chorallio. Nāq; ista persuasione gentium constant. Gignitur quidem & in rubro mari: sed nigrius. Item in persico uocatur iace. Laudatissimam in gallico sinu: circa orchadas insulas. Et in siculo circa heliam & drepanum. Nascitur & apud grauiscas & ante neapolin campaniæ: maximeque rubens: sed molle: & ideo uilissimū erythris. Forma est ei fruticis: color uiridis. Baccæ eius candidæ sub aqua ac molles. Exemptæ confestim durant & rubescunt: quasi corna fatiua spæne atq; magnitudine. Auunt tactu protinus lapidescere: si uiuat. Itaque occupari euellique retibus: aut acri ferramento præcidi. Hæc de causa chorallium uocitatum interpretantur. Probatissimum quammaxime rubet: & quamramosissimum: nec scabiosum: aut lapideum: uel rursus inane: aut concauum. Auctoritas baccarum eius non minus indorum uiris quoque preciosa est: quam fœminis nostris uniones indici. Aruspices eorum uatesque in primis religiosum id gestamen amolendis periculis arbitrantur. Itaque & decore & religione gaudent. Prius quam hæc noteferent: galli gladios: & ura galeas adornabant eo. Nunc tanta penuria est uendibili merce: ut perquam raro cernatur in suo orbe. Surculi infantie adalligati: tutelam habere creduntur. Cōtraq;

eorum ac uescicæ & calculorum mala: in puluerem igne redacti: potique cum aqua auxiliantur. Simili modo ex uino poti: aut si febris sit: ex aqua somnum afferunt. Ignibus diu repugnant. Sed eodem medicamine sæpius potio tradunt lyenem quoque absumi. Sanguinem reicientibus excreantibus uel medent. Cinis eorum miscetur oculorum medicamentis. Spissat enim: ac refrigerat. Vlcera caua explet. Cicatrices extenuat. Quod ad repugnantiam rerum attinet: quam græci antipathiam uocant: nihil est uenenatius usquam in mari pastinaca: utpote cum radio eius arbores necari dixerimus. Hanc tamē persequitur galeos. Idem & alios quidem pisces: sed pastinacas præcipue. Sicut in terra serpentes mustela. Tanta est auditas ipsius ueneni. Percussis uero ab ea medetur & hic quidem sed & nullus ac lasser.

De his quibus in terris & in aquis uictus est & de castoreis medicis & obseruatione. Ca. III.
 Spectabilis nature potestas in iis quoque quibus & in terris & in aqua uictus est: sicut & fibris quos castores uocant & castorea testes eorum amputari hos ab ipsis capiuntur negat Sestius diligentissimus medicine. Quin immo paruos esse substriptos & adherentes spinæ: nec adimi sine uita animalis posse. Adulterari autem renibus eiusdem qui sunt grandes: cum ueri testes parui admodum reperiuntur. Præterea ne uescicæ quidem esse cum sint geminæ quod nulli animalium. In iis folliculis inueniri liquore: & asseruari sale. Itaque inter probationes falsi esse folliculos geminos ex uno nexu dependentes: quod ipsum corrumpi fraude coniicientibus gummi cum sale: aut ammoniacum quoniam ammoniaci coloris esse debeant circumdati liquore ueluti mellis cærosi odoris grauis: gustu amaro: & acri friabiles. Efficacissime e ponto galaciæ: mox Africa. Seruata tamen olfactu mouent. Somnum conciliant cum rosaceo & peucedano peruncto capite. Et perse poti in aqua. Obd phreneticis utiles. Item lethargicos odoris suffitu excitant. Vuluarumque exanimationes uel subditi: & menses ac secundas ciunt duabus drachmis ex aqua cum pulegio poti. Medentur & uertigini: opisthoronis: tremulis spatibus: nervorum uitiis hischiadici: stomachicis: paraliticis: perunctis omnibus. Vel triti ad crassitudinem mellis cum semine uiciis ex aceto: aut rosaceo. Sic & contra comitiales sumpti. Poti uero contra inflationes: tormina: uenena. Differentia tantum contra genera est mixtura. Quippe aduersus scorpiones ex uino bibuntur. Aduersus phalanga & araneos ex mulso: ita ut uomitione redantur. Aut ut retineantur cum ruta. Aduersus cæcidas cum myrtice. Aduersus cæstæ & præstera cum panace: aut ruta ex uino. Aduersus cæteros serpentes cum uino. Dari binas drachmas satis est: eorumque adiciantur singulas. Auxiliantur priuatim contra uiscum ex aceto. Aduersus acsitum ex lacte: aut aqua. Aduersus helleborum album ex aqua multa nitroque. Medentur & dentibus infusi cum oleo triti in aurem a cuius parte doleant. Aurium doloribus melius si cum meconio. Claritatem uisus faciunt cum melle atrico inuncti. Cohibent singultus ex aceto. Urina quoque fibri resistit uenenis: & ob id in antidota additur. Adseruatur autem optime in sua uescica: ut aliqui existimant.

De testudine & multorum piscium medicis & obseruationes. Ca. IIII.
 Eminus similiter uictus in aquis terraque & testudinum effectusque par in honore habendo uel propter excellens in usu pretium figuræque ueræ proprietatem. Sunt ergo testudinum genera: terrestres: marinæ: lutariæ: quæ in dulci aqua uiunt. Has quidem e græcis emydæ appellant. Terrestrium carnes suffitionibus propriis: magicisque artibus refutandis: & contra uenena salubres produntur. Plurimæque in Africa. Hæ ibi amputato capite: pedibusque pro antidoto dari dicuntur & ex iure in cibo sumptæ. Strumas discutere ac lyenes tollere. Item comitiales morbos. Sanguis earum claritatem uisus facit: suffusioneque oculorum tollit. Et contra serpentium omnium & araneorum & similibus: & ranarum uenena auxiliatur. Sanguine seruato in farina pilulis factis: & cum opus sit in uino datis. Felle testudinum cum atrico melle glaucomata inungi prodest. Et scorpionum plagæ instillari. Tegumenti cinis uino & oleo subactus pedum rimas ulceræque sanat. Squammæ e summa parte derafæ: & in potu date uenerem cohibent. Eo magis hoc mirum: quo niam totius tegumenti farina accendere traditur libidinem. Urinam earum aliter quam in uescica dissectarum: inueniri posse non arbitror: & intra eam esse. Hæc quoque portentosa magis demonstratur aduersus aspidum istius singulare remedium. Efficacior est: tamen ut aiunt cimicibus ammixtis. Oua durata illinuntur strumis & ulceribus frigore: aut adustio

LIBER.

ne factis. Sorbentur in stomachi doloribus. Marinarum carnes amixtae ranarum carnibus contra salamandras preclare auxiliantur. Neque est testudine aliud salamandrae aduersus. Sanguine alopeciarum inanitas & porrigio omniaque capitis ulcera curantur. Inarefcere autem cum oportet: lenteque ablui. Instillatur & dolori aurium cum lacte mulierum. Ad uersus comitiales morbos manditur cum polline frumenti. Miscetur autem sanguis heminis, tribus aceti hemia uini addita iis: & cum hordeacea farina: aceto quoque ammixto: ut sit quod deuoretur fabae magnitudine. Haec singula & matutina & uespertina dantur: dei post aliquot dies uespera. Comitialibus instillatur ore deductis labris iis: qui modice corripiantur. Spasmo cum castoreo clystere infunditur. Quod si dentes per annum colluntur testudinum sanguine immunes a dolore fiunt. Et anhelitus discutit: quasque orthopnoeas uocant: ad has in polenta datur. Fel testudinum claritate oculorum facit. Cicatrices extenuat. Tonsillas sedat: & anginas & omnia oris uitia. Priuatim nomas ibi. Item ardentium testium. Naribus illitum comitiales erigit: attollitque. Idem cum uernatione anguim aceto ammixto unice purulentis auribus prodest. Quidam bubulum fel ammisceps decoctarumque carniuum testudinis succum abditam aquam uernatione anguim. Sed diu in uino testudinem excoquunt. Oculorum quoque uitia omnia fel inunctum cum melle emendat. Suffusiones etiam marinarum felle: uel cum fluuiatilis sanguine & lacte mulierum. Fel & contra salamandras: uel succum decoctum bibisse: satis est. Testudinum est tertium genus in ceno & paludibus uiuentium. Latitudo iis in dorso pectori similis: nec conuexo incurua calice: ingrata uisu. Ex hac quoque tamen aliqua contingunt auxilia. Tres namque in successa sarmenta coniecta & diuidentibus se tegumentis rapiuntur. Tum euulsa carnes: earum coquuntur in aqua congio sale modice addita. Ita decoctarum ad tertias partes succus paralyticis & articulares morbos sentientibus bibitur. Detrahit item fel pituitas sanguineque uiciatam. Siftitur ab eo remedio alius aqua frigida potu. Ex quarto genere testudinum quae sunt in manibus diuulsarum pingua cum aizoo herba tusa ammixto unguento & semine lilii ante accessiones perunguntur aegri: praeter caput mox conuoluti: calidam aquam bibunt quartanis liberari dicuntur. Haec testudinem quintadecima luna capi oportere: ut plus pinguium reperiatur. Verum aegrum sextadecima luna perungi tradunt. Ex eodem genere testudinum sanguis instillatus crebro capitis dolores sedat. Item strumas. Sunt qui testudinum sanguinem cultro aereo supinarum capitibus praecisis excipi nouo fictili iubeant. Ignem sacrum cuiuscunque generis sanguine illini. Item capitis ulcera manantia: & verrucas. Idem promittunt testudinum omnium fimo panos discuti. Et licet incredibile dictum sit ut aliqui tradunt: tardius ire nauigia: testudinis pedem dextrum uehementia. Hinc deinde in morbos digeremus aquatilia: non quia ignoremus gratiorem esse ueris animalium maiorisque miraculi. Sed hoc utilius est uitae contributa habere remedia: cum aliud alii proficit. Aliud alibi facilius inueniatur. Venenatum mel diximus ubi nasceretur. Auxilio est piscis aurata in cibo. Vel si ex melle sincero fastidium cruditasque (quae si grauissima incidat. Testudinem circuncisis pedibus: capite cauda decoctam antidotum esse auctor est Heloapi Scincopel Apelles. Quid esset Scincus: diximus. Saepius uero quantum ueneficium praestarent menstrua mulierum. Contra omnia ea auxiliatur: ut diximus: nullus. Item contra pastinacam & scorpiões terrestres marinosque: & dracones & phalagia illitus superius uel in cibo. Eiusdem recentis e capite cinis contra omnia uenena: priuatim contra fungos. Mala medicamenta inferri negant posse: aut certe nocere stella marina uulpino sanguine illita: & affixa limini superiori: aut clauo aereo ianuae. Draconis marini scorpionumque ictus & carnibus earum impositis. Item araneorum morsus sanantur. In summa contra omnia uenena: uel potu: uel ictu: uel morsu noxia. Succus earum ex iure decoctarum: efficacissimus habetur. Sunt & seruatis piscibus medicinae. Salfamentorumque cibis prodest a serpente percussis & contra bestiarum ictus mero subinde hausto: ita ut ad uesperam cibis uomitione reddatur. Peculiariter a chalcide ceraeste: aut quas seps uocat: aut helope diplade uel percussis. Contra scorpiões largius sumi. sed non euomii salfamenta prodest: ita ut sitis toleretur: & imponere ea plagis conuenit. Contra crocodilorum quidem morsus non aliud praesentius habetur. Priuatim contra praeteris morsum sarda prodest. Imponuntur salfamenta & contra morsum canis rabiosi: uel si non ferro uisae plagae corporaque clystribus exinanita. Haec per se sufficit. Et contra draconem marinum ex aceto ionicum: lidem & ex cybio perfectus. Draco in mari

nus ad spinæ suæ qua ferit uenenum ipse impositus: uel cerebro toto prodest. Ranarum
 marinarum ex uino & aceto decoctarum: succus contra uenena bibitur & contra ræ ruber
 æ uenenum: & contra salamandras. Fluuiatiles si carnes edantur: uel decoctarum sorbea
 tur: profunt & contra leporem marinum: & contra serpentes supradictas. Contra scorpiões
 ex uino Democritus quidem tradit: si quis extrahat ranæ uiuenti linguam nulla alia cor
 poris parte adherente: ipsaq; dimissa in aqua imponat supra cordis palpitationem mulieri
 dormienti: quæcunque interrogauerit: uera responsuram. Addunt etiam nunc alia magi:
 quæ si uera sunt: multo utiliores uitæ existimantur ranæ quam leges. Nanque harundine
 transfixa natura per ossi succurculus in menstruis defigatur a marito adulterorum te
 dium fieri. Carnibus earum uel hamo additis præcipue purpuras certum est allici. Iecur ra
 næ geminum esse dicunt: obicique fornicis oportere eam partem quam appetant: contra
 omnia uenena esse pro antidoto. Sunt quæ in uepribus tantum uiuunt: ob id rubetarum
 nomine ut diximus: quas græci phrynos uocant: grandissimæ cunctarum: geminis ueluti
 cornibus plenæ ueneficiorum. Mira de his cæratim tradit auctores. Illatis in populum sil
 uestrium fieri. Officulo quod sit in dextro latere in aquam feruentem deiecto refrigerari
 uas: nec postea feruere nisi exempto. Extemplo id inueniri. Nam obiecta rana formicis: ca
 nibusque erosus singula in oleum addi. Et aliud esse in sinistro latere: quo deiecto feruere
 uideatur: apocynon uocari. Canum impetus eo cohiberi. Amorem concitari: & iurgia addi
 to in potionem. Venerem ad alligatum stimulare. Rursus a dextro latere refrigerari feruē
 tia. Hoc & quartanas sanari illigato in peticula agnina recenti: aliasq; febres. Amorem in
 hiberi eo. Item ex iis ranis lyen contra uenena quæ fiant ex ipsis auxiliatur. Cor uero etiā
 efficacius est. Coluber est in aqua uiuens: huius adipem & fel habentes qui crocodilos ue
 nentur mire adiuuari produntur: nihil cōtra belua audente. Efficacius etiamnum si harba
 potamogeton misceatur. Cancri fluuiiales triti: potique ex aqua recentes seu cinere adser
 uato: contra ueneno omnia profunt: priuatim contra scorpionum ictus cum lacte asinino:
 uel si non assit: caprino uel quocunque. Addi & nimum oportet. Necant eos triti cum oc
 imo admoti. Eadem uis contra uenenatorum omnium morsus: priuatim scitalem: & angues
 & contra leporem marinum: ac ranarum rubetam. Cuius eorum seruatus prodest pauori
 Prodest periclitantibus ex canis rabiosi morsibus. Quidam adiciunt gentianā: & dant in
 uino. Nam si iam pauor occupauerit: pastillos uino subactos deuorandos ita præcipiunt.
 Decem uero cancris cum ocimi manipulo adalligatis: omnes qui ibi sunt scorpiones ad eū
 locum coituros magi dicunt. Et cum ocimo ipsos cinerem uel eorum percussis imponunt.
 Minus in omnibus iis marini profunt: ut Trassillus auctor est. Nihil autem æque aduersa
 ri serpentibus quam caneros. Suesq; percussas hoc pabulo sibi mederi. Cum sole sit in can
 cro torquent serpentes. Ictibus scorpionum carnes fluuiatium cochlearum resistunt crudæ
 uel coctæ. Quidam ob id falsas quoque adseruant. Imponūt & ipsis plagis. Coracini pisces
 nilo quidem peculiare sunt. Sed nos hæc omnibus terris demonstramus. Carnes eorum ad
 uersus scorpiones ualent impositæ. Inter uenena sunt piscium: porci marini spinæ in dorso
 cruciati magno læsorum: remedium est limus ex reliquo piscium eorum corpore: Canis
 rabidi morsu potum ex pauescens faciem perungunt adipe utili marini. Efficacius si
 medulla lyene & oleum e lentisco & cæra misceatur. Murenæ morsus ipsarum capitis cine
 re sanantur. Et pastinaca contra suum ictum remedio est cinere suo ex aceto illito: uel alte
 rius. Cibi causa extrahi debet e dorso eius quicquid simile est croco: caputq; totum. Et hæc
 autem & omnia testacea modice collui in cibis: quia saporis gratia perit Leporis marini ue
 neficium restinguunt poti hippocampi. Contra dorycium echini maxime profunt. Et iis
 qui succum carphati biberint: præcipue eius iure sumpto. Et cancri marini decocti ius con
 tra doryenium efficax habetur. Peculiariter uero contra leporis marini uenena & ostrea ad
 uersantur. Idem uidetur: nec potest uidiri satis dictum esse de iis: cum palma mēsarum diu
 iam tribuatur illis. Gaudent dulcibus aquis: & ubi plurimi influūt amnes. Ideo pelagia par
 ua & rara sunt. Gignuntur tamen in petroris: arentibusque aquarum dulcium aduentu: si
 cut circa grynum & muriam. Grandescunt syderis quidem ratione maxime: ut in natura
 aquatiliū diximus. Sed priuatim circa initia æstatis multo lacte prægnantia: atque ubi sol
 penetret in uada. Hæc uidetur causa quare minora in aliis locis reperiuntur. Opacitas enī
 prohibet in clementi: & tristitia minus appetunt cibos. Variant coloribus. Rufa in hispa

LIBER.

nia. Fusca in illirico. Nigra & carne & testa circeis. Principua uero habentur in quacūque gente spissa nec salua sua lubrica. Crassitudine porus spectanda quam latitudine. Neque in luto capta: neque in harenosis. Sed solido uado spondylo breui atque non carnoso: nec fibris lacinioso: ac tota in aluo. Addunt peritiores notam: abiēte purpureo etine fibras: eo que argumento generosa interpretantur callida parata appellantes. Gaudet & peregrinatione transferrique in ignotas aquas. Sic brundisina in auerno. Contra ista & suum retine succum: & a Lucinio adoptare creduntur. Hæc sint dicta de corpore. Dicemus & de nationibus: ne fraudentur gloria sua littora. Sed dicemus aliena lingua digna quæque. Peritissima huius censura in nostro æuo fuit. Sunt ergo Mutiani uerba quæ subiiciam. Cyzizena maiora lucrinis: dulciora britannicis: suauiora eduliis: aciora lepricis: pleniora lucensibus sicciora coryphatenis teneriora istricis: candidiora circiensibus. Sed iis neque dulciora: neque teneriora esse ulla compertum est. Indico mari Alexandri rerum auctores pedalia inueniri prodidere. Necnon inter nos nepotis cuiusdam nomenclator tridacna appellauit: tantæ amplitudinis intelligi cupiens ut termordenda essent. Eorum dos in medicina hoc loco tota dicitur. Stomachum unice reficiunt Fastidiis medentur. Addiditque luxuria frigus obrutis niue: summa montium & maris una miscens. Mollit aluum leniter. Eadem cocta cum mullso tenasmo: qui sine exulceratione sit: liberant. Vesicarum ulcera quoque repurgant. In conchis suis cocta siue uti clausa uenerint: mire distillationibus profunt. Testæ ostreorum cinis uuam sedat & consillas ammixto melle. Eodem modo parotidas: panos mammarumque duritias: caput ulcera ex aqua: cutemque mulierum extendit. Inspargitur & ambustis. Et dentifricio placet. Pruritibus quoque & eruptionibus pituitæ ex aceto medetur. Crudæ si tondantur strumas sanant & perniones pedum. Purpuræ quoque contra uenena profunt. Et algam maris theriacen esse Nicander tradit. Plura eius genera: uti dixim. Longo folio & latiore: rubente: alia ue crispo. Lau datissima quæ in creta insula iuxta terram in petris nascitur. Tingendis etiam lanis ita colorem alligans: ut elui postea non possit. E uino iuber eam dari Alopecias replet hippocāpinus cinis nitro & adipe suillo mixtus: aut sincerus ex aceto. Præparant cutem sapiarum cruste fariua medicamentis. Cutem replet & muris marini cinis cum oleo. Item echini cū carnibus suis cremati cinis. Fel scorpiōnes marini. Ranarum quoque trium si uiuæ in oleo crementur cinis cum melle. Melius cum pice liquida. Capillum denigrant sanguisugæ: quæ in uino nigro dieb. xl. computrescere. Alii in aceti sextariis duobus sanguisugarum sextarium in uase plumbeo iubent putrescere totidem diebus: mox illini in sole. Sornatius tantam uim habere tradit: ut nisi oleū ore contineant qui tingunt: dentes quoque eorum denigrari dicat. Capitis ulceribus murium uel purpurarum testæ cinis cum melle utiliter illinitur conchyliorum: uel si non urantur farina ex aqua doloribus. Castoreum cum peucedano & rosaceo. Omnium piscium fluuiatilium: marinorumque adeps liquefactus oleo ammixto melle oculorum claritati plurimum confert. Item castoreum cum melle Callionymi fel cicatrices sanat: & carnes oculorum superuacuas consumit. Nulli hoc piscium copiosius: ut existimauit Menander: quoque in comœdiis. Idem piscis & uranos copos uocatur ab oculo quem in capite habet. E coracini fel excitat uisum. Et marini scorpionis ruffi cū oleo uetere: aut melle attico incipientes suffusiones discutit. Inungitur oportet intermissis diebus. Eadem ratio albugines oculorum tollit. Mullorum cibo aciem oculorum hebetari tradunt. Lepus marinus ipse qui dem uenenatus est: sed cinis eius in palpebris pilos inutiles euulsos cobibet. Et ad hūc usū utilissimus inimi. Item pectunculi falsi triti cum cædria. Ranae quas diphricas & calamitas uocant: anguis earum cum lachryma uitisi euulso pilo palpebris illinatur. Oculorum tumorem: ruboremque sepiæ cortex cum lacte mulieris illit sedat: & per se scabrias emendat. Inuertunt itaque genas id agentes: & medicamentum auferunt post palum: rosaceo inungunt: & pane imposito mitigant nocte. Eadem cortice & nyctilopes curantur in farina trita: ex aceto illita. Extrahit & squammas eius cinis. Cicatrices oculorum cū melle sanat prexygia cum sale: & cadmia singulis drachmis. Emendat & albugines oculorum iumentorum. Adiciunt & ossiculis eius genas si terantur sanari. Echini ex aceto epinyctidas sanant. Eundem cumbuti cum uiperinis pellibus: ranisque: & cinerem aspergi potioni iubent magi: claritatem uisus promittentes. Ichthyocolla appellatur piscis: cui glutinosum est corium. Idemque nomen glutino eius. Hic epinyctidas tollit. Quidam ex uentre non ex corio fieri di-

eunt. Icthyocolla ut glutinum taurinum laudatur. Pontica candida: & carens uenis: squā
 misq: & quæ celerime liquefit. Malescere autem concisa in aqua aut aceto nocte ac die.
 Mox tundi marinis lapidibus: ut facilius liquefat. Vtilem eam in capitis doloribus affir
 mat. & teraëis. Ranæ dextre oculus dextro: sinistro leuus suspensæ & collo nativi coloris pā
 no lippitudines sanant. Quod si per coitum ranæ eruantur albuginem quoq: Alligati si
 militer in putamine oui. Reliquæ carnes impositæ sugillationem rapiunt. Cancri etiam ocu
 los adalligatos collo mederi lippitudini dicunt. Est parua rana in arundinetis & herbis ma
 xime uiuens muta: ac sine uoce uiridis si forte hauriatur: uēres bouum distendens huius
 corporis humorem penicillis derafum claritatem oculis iunctis narrant asferre. Ipsaq: car
 nes doloribus oculorum superponunt. Ranas etiam quindecim coniectas in fictili nouo
 iuncis configunt quidam: succum earum qui ita effluxerit admiscunt lachrymæ: quæ ex al
 ba uitæ emanat: atq: ita palpebras emendant inutilibus pilis exemptis acu instillantes hunc
 succum in uestigia euulsorum. Meges psilothrum palpebrarum faciebat in aceto enecans
 putrescentes: & hoc utebatur in multis: uariisq: per aquationes autumnal nascentibz. Idem
 præstare sanguisugarum cinis ex aceto illitus putatur. Comburi eas oportet nouo uase.
 Idem cheni iecur siccatum pondere quattuordecim cum oleo cædrino perunctis pilis no
 uem mensibus. Auribus utilissimum baciæ piscis uel recens: sed inueteratum uiuio. Item
 bacci quem quidam myzen uocant. Item callionymi cum rosaceo infusum. Vel castoreum
 cum papaueris succo. Vocant & in mari pediculos eosq: tritos instillari ex aceto auribus iu
 bent. Et per se conchylio infecta lana magnopere prodest. Quidam aceto & nitro madefa
 ciunt. Suntq: qui præcipue contra omnia aurium uitia laudent gari excellentis succum cya
 thum mellis dimidio amplius aceti cyathum in calice nouo lenta pruna decoquere. Deinde
 spuma penis deterfa: & postquam defierit spumare tepidum infundere. Si tumeat aures co
 riandri succo prius mitigandas iidem præcipiunt. Ranarum adeps instillat: statim dolores
 tollit. Cancrorum fluuiatiliū succus cum farina hordeacea: aurium uulneribus efficacissi
 me prodest. Parotides muricum testæ cinere cum melle: uel conchyliorum ex mulso curan
 tur. dentium dolores sedantur offibus draconis marini scarificatis gingiuis. Cerebro cani
 culæ in oleo decocto adseruatq: ut ex eo dentes semel anno colluantur. Pastinacæ quoq:
 radio scarificare gingiuas: & in dolore utilissimum. Conterturque iis: & cum helleboro al
 bo illitos dentes sine uaxatione extrahit. Salsamentorum etiam fictili uase combustorum
 cinis: addita farina marmoris inter remedia est. Et cyria uetere eluta nouo uase: & inde tri
 ta profunt doloribus. Atque prodesse dicuntur omnium salsamentorum spinæ combustæ
 triteque & illitæ. Decoquuntur & ranæ singulæ in aceti heminis: ut dentes ita colluantur:
 contineantq: in ore succus. Si fastidium obstaret suspendebat pedibus posterioribus eas.
 Salustius Dionysius: ut ex ore uirus deflueret: in acerum feruens idq: e pluribus ranis. For
 tioribus stomachis ex iure edendas dabat. Maxilaresq: ita sanari dentes præcipue putant.
 Mobiles uero supradicto aceto stabiliri. Ad hoc quidem ranarum corpora binarum præci
 pis pedibus in uini hemina macerant: & ita collui dentes labentes iubent. Aliqui totas adal
 ligant maxillis. Alii denas in aceti sextariis tribus decoxere ad tertias partes: ut mobiles de
 ntium stabiliarent. Necnon. xxxvi. ranarum corda in olei ueteris sextario sub ærea testa disco
 xere: ut infunderent per aurem dolentis maxille. alii iecur ranæ decoctum & tritum cū mel
 le ipsuere dentibus. Omnia suprascripta ex marina rana efficaciora. Si cariosi & fetidi sūt
 centum infurno arefieri per noctem præcipiunt. Postea tantundem salis addi atque frica
 ri. Enydris uocatur a græcis coluber in aqua uiuens. Huius quattuor dentium superiori
 bus in dolore superiorum gingiuas scarificant: inferiorum inferioribus. Aliqui canino ta
 tum earum contenti sunt. Utuntur & cancorum cinere: nam muricum cinis dentifricum
 est. Lichenas & lepras tollit adeps uituli marini. Murenarum cinis cum mellis obolis ternis
 iecur pastinacæ in oleo decoctum. Hippocampi & delphini cinis ex aqua illitus. Exulceratio
 nem sequi debet curatio: quæ perducit ad cicatricem. Quidam delphini iecur in fictili tora
 renti: donec pinguitudo similitudine olei fluat: ac perungit. Muricum uel conchyliorum
 testæ cinis maculas in facie mulierum purgat cum melle illitus: cutemque erugat: extendit
 que septem diebus illitus: ita ut octauo candido ouorum foveantur. Muricum generis
 sūt q: uocāt græci colytia: alii corythia: turbinata æq:. Sed minora multo: efficiora et & oris
 halicum custodientia: Icthyocolla erugat cutē: extenditq: in aqua decocta horis quattuor

LIBER.

dein confusa: colluta: & subacta ad liquorem usque mellis. Ita præparata in vase nouo con-
ditur: & in usu quattuor drachmis eius binæ sulphuris: & anchusæ totidem: octo spumæ ar-
gentæ adduntur: asperaque aqua teritur una. Sic illita facies post quattuor horas abluitur.

Pronisue medicina.

Ca.

V.

Ederetur & lentigini cæterisque uitiis ex ossibus sepiarum cinis. Idem & carnes ex /
crescentes tollit: & humida ulcera. Pforas tollit rana decocta in heminis quique
m aquæ marinæ. Excoqui debet: donec sit crassitudo mellis. Fit & mari halcyonæ
appellarum ex nidis: ut aliqui existimant: halcyonum & cæicum: ut alii & sordibus
spumarum crassescens: Alit & limo: uel quadam maris lanugine. Quattuor eius genera
Cinereum spissum odoris asperi. Alterum melle leuius odore fere algæ. Tertium candi-
dioris uermiculi. Quartum punicosius: spongiæque putri simile pene purpureum. Quod op-
timum: id & milesum uocatur. Quo candidius autem hoc minus probabile est. Vis eorum
ut exulcerent: purgent. Vfus tostis & sine oleo mire: lepras lichenas: lentigines tollit cum
lupino: & sulphuris duobus obolis. Halcyoneo utuntur & ad oculorum cicatrices. Andria
as ad lepras canceri cinere cum oleo usus est. Actalus thynni recentioris adipe ulcera. Mena-
rum muria & capitum cinis cum melle sanat strumas. Pungi piscis eius qui rana in mari ap-
pellatur: officulo de cauda: ita ut non uulneret: prodest. Id faciendum quotidie donec pro-
curentur. Eadem uis & pastinacæ radio & lepore marino inposito: ita ut celeriter remouea-
tur. Echyni testis contulis & ex aceto illitis. Item scolopendræ marinæ & melle. Cancro flu-
uiatilis contrito: uel combusto ex melle. Mirifice profunt: & sepiæ ossa cum axungia uete-
re confusa & illita. Sic & ad parotidas utuntur: & scauri piscis marini iocineribus. Quin-
te testis cadi salsametrarii tusus cum axungia uetere: muricumque cinere ex oleo ad parotidas:
strumamque. Rigor ceruicis mollitur cum marinis. qui pediculi uocantur drachma pota. Ca-
storeo potio cum pipere ex mulso mixto raris decoctis ex oleo & sale: ut forbeatur succus.
sic & opisthoton medetur: & tetano: spatice pipere adiecto. Anginas menarum salutarum ex ca-
pitibus cinis ex melle illitur abolet. Ranarumque decoctum ex aceto. Succus hic & contra tō-
silas prodest: Canceri fluuiatilis triti singuli in hemiam aquæ: anginis medentur gargariza-
aut e uino: aut calida aqua poti. Vux medetur garum cochlearibus subditum: Vocem silu-
ri recentes falsi ue in cibo sumpti adiuvant. Vomitiones nulli inueterati: tritici in portio-
ne concitant. Suspiriosis castoreo cum hammoniæ exigua portione ex aceto mulso ie-
iunis utilissime pota. Eadem portio spasmos stomachi sedat ex aceto mulso calido. Tussim
sanare dicuntur piscium modo e iure decocto in patinis ranæ. Suspensæ autem pedibus cum
distillauerit in patina salua earum exenterati iubentur: abiectionis interaneis conditi. Est ra-
na parua arborem scandens & ex ea uociferans. In huius os si quis expuat ipsamque dimittat:
tussim liberare dicuntur. Præcipiunt & cochleæ crudæ carnem tritam bibere ex aqua cali-
da intussi cruenta. Iocineris doloribus scorpio marinus in uino necatur: ut inde bibatur.
Conchæ longæ carnes ex mulso potæ cum aqua pari modo: aut si febres sint: ex aqua mul-
sa. Lateris dolores leniunt hippocampi tosti sumpti. Thetæque similes ostreæ in cibo sū-
præ. Ischiadicorum muria siluri clystere infusa. Dantur autem conchæ ternis obolis dilutæ
in uini sextariis duobus per dies quindecim. Aluum emollit silurus e iure & torquedo in ci-
bo. Et olus marinum simile satiuo stomacho inimicum aluum facillime purgat: Sed propter
acrimoniam cum pingui carne coquitur. Et omnium piscium ius. Idem & urinas cit e uino
maxime. Optimum & scorpionibus & duride: & laxatilibus: nec uirus recipientibus. Coqui
debent cum anetho: apio: coriandro: porro additis oleo & sale. Fugant & cybia uetera: pri-
uatique cruditates pituitas bilem trahunt. Purgant & myes quorum natura tota in hoc loco
diceretur. Aceruantur muricum modo uiuuntque in algosis: gratissimi autumnos: & ubi mul-
ta dulcis aqua misceatur mari: ob id in Aegypto laudatissimi. Procedente hyeme amaritudi-
nem trahunt: coloremque rubeum. Horum ius traditur aluum & uescas exinanire. Inter
rana distringere. Omnia adaperire. Renes purgare Sanguinem: adipemque minuere. Itaque
utilissimi sunt hydropicis. mulierum purgationibus: morbo regio: articulari: inflationibus
Item prodesse felli pituitæque pulmonis: iocineris splenis uitiis rheumatismis. Fauces tantum
uexant: uocesque obtundunt. Vlceraque quæ serpant: aut sint purgandas sanant. Item carcino-
mata cremati autem ut murices & morsus canum: hominumque cum melle: lepras lēgines
Cinis eorum potus emendat caligines. Gengiuarum & dentium uitia: eruptiones pituitæ:

& contra dorycnium: aut opocartum antidoti vicem optinent. Degenerant in duas species in mitulos: qui salem: uir usque recipiunt: muscasque. Quæ rotunditate differunt: minores aliquanto: atque hystræ tenuioribus testis: carne duriores. Mituli quoque ut murices ciere causticam uim habent: & ad lepras: lentigines: maculas. Lauantur quoque plonibi modo ad gingiuarum crassitudines: & oculorum albugines: caliginemque. Atque in aliis partibus sordida ulcera: capitisque pustulas. Carnes uero eorum ad cæcis morbus imponuntur. Et pelorides emolliunt aluum. Item castorea ex aqua mulsa: drachmis binis. Qui uehementius uolunt uti: addunt cucumeris fatui radices siccas drachmam: & afronitri duas. Theriac torminibus & inflationibus succurrunt. Inueniuntur hæc in foliis marinis suggestis: fungorum ueri? quæ piscium. Eadem & tenasium dissoluunt: renumque uitia. Nascitur & in mari absinthium: quod aliqui seriphium uocant: circa taposyrin maxime ægypti: exilius terrestri. Aluum soluit: & noxiis animalibus intestina liberat. Soluunt & sepia. In cibo dantur cum oleo & sale & farina decoctæ. Menæ falsæ cum felle. taurino illitæ umbilico: aluum soluunt. Ius piscium in patina coctorum cum lactucis tenasium discutit. Canceri fluuiatiles triti ex aqua potius aluum sistunt. Vrinam ciunt in uino aluum. Ademptis branchiis calculos pellunt tribus obolis cum miche trita singularibus eorum drachmis. Neos & inflationes castoreum cum dauci semine & petroselinum quantum ternis digyis fumatur ex mulsi calidi cyathis quatuor. Tormina uero cum aceto uino mixto. Erythini in cibo sumpti sistunt aluum. Dysentericis medentur rana cum scylla decoctæ: ita ut pastili fiant. Fel siue cor earum cum melle tritum: ut tradit Niceratus. Morbo regio falsamentum cum pipere: ita ut reliqua carne abstineatur. Lyeni medetur solea piscis impositus item torpedo. Item rhombus uiuus: dein remittitur in mare. Scorpius marinus necatus in uino: uesticæ uitia & calculos sanat. Lapis qui inuenitur in scorpionis marini cauda potest oboli potus. Enhydri iecur. Blendiorum cinis cum ruta. Inueniuntur & in branchia piscis uel capite ceu lapilli. Hi potius ex aqua calculos præclare medentur: Aiuuntque & urticam marinam in uino potam prodesse. Item pulmonem marinum decoctum in aqua. Oua sepia urinam mouent: renumque pituitas extrahunt. Rupta conuulsa cancri fluuiatiles triti in aluino lacte maxime sanant. Echini uero cum spinis suis contusi: & uino potius calculos. Modus singulis hemina bibitur: donec proficit: & alias in cibis ad hoc proficiunt. Purgatur uesica & piscinum cibo. Ex iis mares dorchas uocant: foeminas onychias. Vrinam mares mouent. Dulciores foemine sunt unicolores. Sepia quoque oua urinam mouent renes purgant. Enterocelæ lepus illinitur tritus cum melle. Iecur quoque aquarici colubri. Item hydri tritum porumque calculosis prodest. Ischiadicos autem liberant falsamenta ex siluro infusa clystere euacuata prius aluo. Sedis attritus cinis e capite mugillum mulorumque. Comburentur autem in fictili uase. Illini cum melle debent. Ite capitis menarum cinis ad rhagadas: & ad condylomata utilis: sicut pelamidum falsarum capitis cinis: uel cybiorum cum melle. Torpedo apposita procidentis iteranei morbum ibi cohercet. Cancrorum fluuiatiliu cinis ex oleo & cæra: ritas in eadem parte emendat. Ite & marini cancri pollin. Ponas falsamenta coracina discutunt. Sanant interanea & squamæ combustæ. Scorpio in uino decoctus: ita ut foueantur ex illo. At echinorum testæ cotusæ & ex aqua illitæ incipientibus panis resistunt. Muricum uel purpurarum cini utroque modo: siue discutere opus sit incipiente: siue concoctos emittere. Quidam ita componunt medicamentum cæra & thuris drachmas. xx. Spumæ argenti. xl. Cineris muricum. x. olei ueteris heminam. Profunt per se falsamenta cocta. Canceri fluuiatiles triti uerêdorum pustulas discutunt. Cinis ex capite menarum. Item carnes decoctæ & impositæ. Similiter perca falsæ e capite cinis melle addito. Pelamidum capitis cinis aut squatinæ picis cutis combusta. Hæc est qua diximus lignum poliri: quia & e mari fabriles usus exeunt. Profunt & smarides illitæ. Item muricum: uel purpurarum testæ cinis cum melle. Efficacius crematarum cum carbonibus suis. Carbunculos uerendorum priuatim falsamenta cocta cum melle restingunt. ad testem si descenderit: cochlearum spuma illini uolunt. Vrinæ incontinentiam hippocampi costis: & in cibo sepius sumpti emendant. Item ophidiō pisciculus scombro similis cum lilii radice. Pisciculi minuti ex uentre eius quos deuorauerint: exempti & cremati: ita ut cinis eorum bibatur ex aqua. Iubet & cochleas africanas cum sua carne comburi: ciceremque ex uino signo dari. Pedagris articularibusque morbis utilis est oleum in quo decocta est rana: & ipsa cum intestina & ruberæ cinis cum adipe uetere. Quidam & hordei cinerem adiciunt trium

LIBER.

rerū a quo pōdere. Iubēt & lepore marino recēti podagram fricari. Fibrinis quoq; pellibus calciari maxime pontici fibri. Item uituli marini. Cuius & adeps prodest. Item & bryon de quo diximus laetue simile rugosioribus foliis sine caule. Natura est ei stiptica. Impositū lenit impetus podagræ. Item alga: de qua supradictum est: Obseruaturq; in ea: ne arida i/ponatur. Perniones emendant pulmo marinus. Cancrig; marini cinis ex oleo. Item fluuiati les triti sicq; cinere & oleo subacti & siluri adeps. Et in articulis morborum impetus sedāt ranæ sub inde recentes impositæ: quas quidam dissectas iubent imponi. Morbos abigit ius mitulorum: & concharum comitiales & ut diximus: coagulum uituli marini bibunt cum la ste equino asinino ue aut cum punici succo. Quidam ex aceto mulso. Necnon aliqui per se pilulas deuorant. Castoreum in aceti mulsi cyathis tribus ieiunis datur. Is uero qui sapi? corripuntur: clystere infusum mirifice prodest. Castorei drachmæ duæ esse debebunt: mel lis & olei sextarius: & aquæ tantundem. Ad præsens uero correptis olfactu subuenit cum aceto. Datur: & mustellæ marinæ iecur. Item muris uel testudinum sanguis.

Ad febres omnium generum & contra diuerfas infirmitates. Ca. VI.

Ebrium circuitus tollit iecur delphini gustatum ante accessiones. Hippocampi necantur in rosaceo: ut perungantur ægri in frigidis febribus. Et ipsi adalliga tur ægris. Item ex asello pisce lapilli qui plena luna inueniuntur: in capite alliga tur in linteolo. Pagri fluuiatilis longissimus dens capillo adalligatus: ita ut quæ diebus eum qui alligauerit: non cernat æger. Ranæ uero in triuio decoctæ oleo abie ctis carnibus perunctos liberant quartanis. Sunt qui strangulatas in oleo ipsas clam adalli gent: oleoq; eo perūgat. Cor earum adalligatum frigora febrium minuit. Et oleum in quo intestina decocta sint. Maxime autem quartanis liberant ablatis unguibus ranæ & adalliga tæ & rubetæ. Iecur eius: uel cor adalligatur in pāno leucopho. Cancrī fluuiatiles triti i oleo & aqua perunctis ante accessiones in febribus profunt. Aliqui & piper addunt. Alii deco ctas ad quartas in uino & balneo egressis bibere suadent in quartanis. Aliqui uero sinistrū oculum deuorari iubent. Magi quoq; oculis earum ante solis ortum adalligatis ægro ita ut cæcas dimittant in aquam tertianas abigi promittunt. Eosdemq; oculos cum carnibus lusciniæ in pelle ceruina adalligatos præstare uigiliam: somno fugato tradunt. Aliqui san guinem testudinum: in lethargumq; uergentibus coagulo balenæ: aut uituli marini ad of factum utuntur. Aliqui sanguinem testudinum: & lethargicis illinunt. Tertianis mederi dicitur: & spondylus perctæ adalligatus. Quartanis cochleæ fluuiatiles in cibo recētes. Qui dam ob id aseruāt sale: ut dent tritas in potu. Scrombi in aceto putrefacti lethargicos exci tant odore. Profunt & in cardiacis. Cachecticis quorum corpus macie conficitur. Tethææ utiles sunt cum ruta ac melle. Hydropicis medetur adeps delphini liquat? & cum uino po tus. Gravitati saporis occurritur ractis naribus unguento: aut odorib? uel quoquo modo obturatis. Scrombi quoq; carnes tritæ: & in multis tribus heminis pari modo aquæ: aut si fe bres sint: ex aqua mulsa datæ proficiunt. Succus cancrorum fluuiatilium cum melle. Ranæ quoq; aquaticæ in uino uetere & farte decoctæ: ac pro cibo sumptæ: ita ut bibatur ex eodē uase. Vel testudo decisis pedibus capite cauda & intestinis exemptis: reliqua carne ita con dita ut citra fastidium sumi possit. Cancrī fluuiatiles ex iure sumpti & pibificis prodesse traduntur. Adusta sanantur cancrī marini: uel fluuiatilis cinere. Et ea que seruēt aqua cō busta sint. Hæc curatio etiam pilos restituit cum cancrorum fluuiatilium cinere. Putant que utendum cum cæra & adipe ursino. Prodest & febri ranarum fellis cinis. Ignis sacros restingunt ranarum uiuentium uentres impositi: pedibusque posterioribus pronas adalli gari iubent: ut crebriore anhelitu profint. Utuntur & silurorum capitum cinere salsamen torum ex aceto. Pruritus scabiemq; non hominum modo: sed quadrupedum efficacissi me sedat iecur pastinacæ decoctum in oleo. Neros præcisos purpurarum callum quo se operiunt rufum glutinat. Lethargicos coagulum uituli adiuuat in uino potum oboli pon dere. Item ichthyocollæ. Tremulos iuuat castoreum si ex oleo perungantur. Mullos in ci bo inutiles neruis inuenio fieri. Sanguinem piscium putant cibo sisti polipo rufo illitoque De quo & hæc traduntur muriam ipsam ex sese emittere: & ideo nō debere addi. In coque do secari harundine ferro eminente: in uitiumq; trahere natura desistente. Ad sanguinem sistendum & ranarum illinunt cinerem uel sanguinem arefactum. Quidam ex ea rana quā græci calamiten uocant quoniam inter harundines fruticesq; iuuant: minima omnium &

viridissima cinerem fieri iubent. Aliqui & nascentium ranarum in aqua quibus adhuc cauda est: in calice nouo combustarum cinerem si per nares fluat inficiendum. Diuersus hiru dinum quas sanguisugas uocant ad extrahendum sanguinem usus est. Quippe eadem ratio earum quæ cucurbitarum medicinalium ad corpora leuanda sanguine spiramenta laxanda iudicantur. Sed uitium quod admissæ semel desiderium faciunt circa eadem tempora anni: semper eiusdem medicine. Multi podagris quoque admittenda censuere. Dicitur facietate & podere ipso sanguinis detractæ aut sale aspersæ. Aliquando tamen adfixa relinquantur capita quæ causa uulnera insanabilia facit: & multo interimite: sicut Messalinum & cõsularibus patriciis cum ad genua admisisset. inuehunt uirus remedio uerso: maximeque rufæ ita fornicantur. Ergo suggestia ora forficibus præcidunt: ac ueluti siphonibus defluit sanguis: paulatimque morientium capita se contrahunt: nec relinquunt. Natura earum aduerlatur cimicibus: & suffitu necat eos. Fibrinarum pellium cum piee liquida combustarum cinis narium profluuiâ sistit succo poti mollitus. Extrahit resla corpori inhaerentia. Sepiæ rum testæ ex aqua fassamentorum carnes. Cancri fluuiatiles triti. Siluri fluuiatilis qui & alibi quam in nilo nascitur carnes impositæ recentes siue fassæ. Eiusdem cinis extrahit & adeps & cinis spinæ eius uicem spodii præbet. Ulcera quæ serpunt & quæ ex iis excrescunt ex capite menarum cinis uel siluri coerces. Cancinomata per earum capita fassarum: efficacius si cineri earum misceatur sal & cunila capitata: oleoque subigantur. Cancri marini cinis usti cum plumbo carcinomata compescit. Ad hoc & fluuiatilis sufficit cum melle: lineaque lanugine. Sed aliqui malunt alumen melisque miscere cineri. Phagedenæ siluro inueterato: & cum sandaraca trito. Cachoeæ & nomæ & putrescentia cybo uetere sanantur. Vermes uero innati ranarum felle tolluntur. Fistulæ aperiuntur: siccanturque fassamentis cum lintheolo immissis. Intraque alteram diem callum omnem auferunt & putrescentia ulcerum quæque serpunt emplastri modo subacta & illita: Et halpe expurgat ulcera in lintheolis conceptis. Item echinorum testæ cinis. Carbunculos eoracinarum fassamenta illita discutunt. Item mullorum fassamenti cinis. Quidam capite tantum utuntur cum melle: uel coracinarum carne. Muricum cinis cum oleo tumores tollit. Cicatrices fel scorpiõis marini? Verrucas tollit glauci iecur illitum. Capitis menarum cinis cum alio tritus ad tymia crudis utuntur fel scorpionis marini ruffi Smarides tritæ illitæ. Hallex deferuefacta unguium scabriciam cinisque e capite menarum extenuat. Mulieribus lactis copiam facit glaucus e iure sumptus: & smarides cum pisanâ sumptæ: uel cum feniculo decoctæ. Mammæ ipsas muricum uel purpuræ testarum cinis cum melle efficaciter sanat. Cancri fluuiatiles illiti uel marini pilos in mamma: uel muricum carnes appositæ: tollunt. Squatinæ illitu crescere mammæ non patiuntur. Delphini adipe linamenta accensa excitant uulua stranguatū oppressas. Item scombrî in aceto putrefacti. Percarum uel menarum capitis cinis ammixto sale & cunila oleoque uel uulua medetur. Suffitione quoque secundas extrahit. Item uituli marini adeps instillatur igni naribus iter mortuarum uulua uitio: & cum coagulo eiusdem uellere iposuit. Pulmõis marini cinis ad alligat egregie profluuiâ purgat. Echini uiuètes tusti & in uio dulci poti sistunt & cæci fluuiatiles triti in uio potius. Itæ siluri suffitu precipue africis faciliores partem fieri dicunt. Cæci ex aqua poti profluuiâ sistere. Ex hyssopo purgare. Et si partem stranguat: similiter poti auxiliant. Eisdem recetes uel aridos bibunt ad partem continendos. Hippocrates ad purgationes mortuos que partus utitur illis cum quinis lappati radicibus cum ruta & fuligine tritis: & in mulso datis potui. Item in iure cocti cum lappato & appio menstruas purgationes expediunt. Latissique ubertatem faciunt. Item in febris quæ sit cum capitis doloribus & oculorum palpitacione. Mulieribus in uino austero poti prodesse dicuntur. Castoreum ex mulso potum purgationibus prodest. Contraque uulua olfactum cum aceto & pice: aut subditum pasulis. Ad secundas etiam uti eodem prodest cum panace in quattuor cyathis uini. Et a frigore laborantibus ternis obolis. Sed si castoreum fibrum uel supergrediatur grauida abortum facere dicitur: & periclitari partus si superferatur. Mirum & quod de torpedine inuenio. Si capiatur cum luna in libra fuerit: triduoque asseruetur sub diuo: faciles partem facere: postea quotiens inferatur adiuuare. Et pastinacæ radius adalligat umbilico existimatur idem facere si uiuenti ablatus sit: ipsaque denuo in mare dimissa. Inuenio apud quosdam ostreatum uocari: quod aliqui onychen uocant: hoc suffitum uulua penis mire resistere. Odo rem esse castorei: meliusque cum eo ustum proficere. Vetara quoque ulcera & cachoe

LIBER.

eiusdem cinere sanari. Mam carbunculos & carcinomata in mulierum parte præfessisti /
mo remedio sanari tradunt cancro femina cum salis flore contuso post plenam lunam : &
ex aqua illita. Psylotrum & tymi sanguis : fel iecur siue recetia siue seruata. Iecur et ritum mix
taque cædro plumbea pyxide asseruatum. Ita pueros pubescere negauit. Magno salpe ob
stetrix. Eadem uis est pulmonis marini. Leporis marini sanguine & felle : uel si in oleo le
pus hic necetur. Cancro scolopendræ marini cinis cum oleo. Vrtica marina trita ex aceto
scyllito. Torpedinis cerebrum cum alumine illitum. xvi. luna. Rana parua quam in oculo
looum curatione descripsimus sanies efficacissime psylotrum est : si reces illinatur : & ipsa
arefacta ac tusa. mox decocta tribus heminis ad tertia uel in oleo decocta in areis uasis. Ea
dem mensura alii ex quindecim ranis conficiunt. Psylotrum : sicut in oculis diximus. San
guisugæ quoque tostæ in uase fistili : & ex aceto illitæ eundem contra pilos habent effectum
Et suffitus urentium eas necat cimices inuectas castoreo quoque cum melle pro psylotro
usi pluribus diebus reperiuntur. in omni autem psylotro uellendi prius sunt pili. Infanti
um gingiuis dentitionibusque multum confert delphini cum melle dentium cinis : & si ip
so dente gingiua tangantur. Adalligatusque idem pauores repentinos tollit. Idem effe
ctus & caniculæ dentis. Vlcera uero quæ in auribus aut ulla corporis parte fiant cancro
rum fluuiatiliū succus cum farina hordeacea sanat. Et ad reliquos morbus triti in oleo
perunctis profunt. Siriasisque infantium spongia frigida cerebro humefacto rana muer
la adalligata efficacissime sanat quam aridam inueniri affirmant. Mullus in uino necatus
uel piscis rubellio uel anguilla duæ. Item uua marina in uino putrefacta iis qui inde bibe
rint tedi uini affert. Venerem inhibet : & cinis hippopotami frontis e sinistra parte pellis in
lintheolo adalligata. Fel ue torpedinis uiuæ genitalibus illitum. Concitant cochlearum
fluuiatiliū carnes sale asseruata : & in potu ex uino data. Erythini in cibo sumpti. Iecur ra
næ dyrophetes & calanites in pellicula gruis alligatum : uel dens trochodilii maxilaris an
nexus brachio : uel hippocampus : uel nerui rubethæ dextro lacerto adalligati. Amorem si
nit in pecoris receti corio rubetha alligata. Equorum scabiem ranæ decoctæ in aqua exte
nuant : donec illini possit. Aiuatq : ita curatos non repeti postea. Et salpe negat canes lara
re : quibus in ossa rana uia data sit. Inter aquatilia dici debet : & calamochnus latine adar
cha appellata. Nascitur circa harūdines tenues spuma aquæ dulcis ac marinæ : ubi se miscet
Vim habet caustica : Ideo acopis addit cōtra perfriktionū uicia. Tollit & mulierū lētigines
nifacie. Et calami simul dici debet. Phraxmatis radis reces tusa luxatis medetur : & spinæ do
lorib⁹ ex aceto illita. Cypri uero qui & donax uocat⁹ cortex alopecis medet⁹ ustus : & ulce
bus ueteratis. Folia extrahūt quæ ifixa sūt corpori & igni sacro Paniculæ flos si aures itra
uerit exurdat. Sepiæ atramēto tāta uis ē : ut in lucerna addito æthiops uideri ablato priore
lumine Amaxila⁹ tradat. Rubeta decocta & i aq potu data suū morbis medet⁹ : uel cuiuscūq
ranæ cinis. Pulmone marino si cōfrice lignū ardere uidet⁹ : adeo ut faculā ita præluceat.

Animaliū oīum in mari uiuentiū clxxvii. genera esse.

Ca.

VII.

Erecta aquatiliū dote nō alienū uidet⁹ idicare prot maria tā uasta & tot millib⁹ pas
p suū terræ ifusa : extrag circūdata mēsurā pene ipsi⁹ mūdi quæ itelligant aīalia cen
tū septuaginta septē oīum generū esse : eaq nominatī cūplent. Quod in terrestib⁹
uolucribusq fieri nō quit. Neq. n. oīs idia æthiopiæq aut scythiæ desertorū ue nouimus
feras aut uolucres cū hominū ipsorū multo plurimæ sint differētiæ quas i uenire potuim⁹
Accedat his taprobane ifulæq alia oceani fabulose narratæ. Profecto cōueniet : non posse
oīa genera in contēplationē uniuersā uocari. At hercule in tāto mari oceano quæcūq naf
cūtur certa sūt : notioraq quod miremur quæ pfundo natura merfit. ut a beluis ordiamur
arbores phylethres : balenæ : pistrices : tritones : nereides : elephāti : homines qui marini uocan
tur : rotæ : orcæ : arietes : musculi & alii pisciū forma arietes delphini : celebresq Homero ui
tuli. Luxuriæ uero testudines : & medicis fibri : quorū genera nusquā mari accepim⁹ mergi
tantum marina decentes : sam caniculæ : drynones : cornutæ : gladii : ferræ : communefq mari
terræ amni hippopotami : crocodili. Et amni tantum ac mari thynni : thynnides : siluri : coraci
ni : percæ : Peculiaris autem maris accipenser : aurata : afellus : acarne : aphia : alopeca : anguilla :
araneus : box : batia : bachus : batrachus : belonæ : quos aculeatos uocamus balanus : coruus : ci
tharus. Rhomborum genera chalcis gobio. Collurus afellorum generis ni minor esset colla
Siue parianus siue faxetanus a patria berica : lacertorum minima abysmon : esse : cybius. in

Ita uocat cōcisa pela mis: quæ post .xl. dies a pōto in meotim reuertit. Cordyla & hæc pela mis pusilla: cū in pōtū e mæotide exit hoc nomen habet: cātharus: callyonimus: siue urano scopus: cinædi: solæ: phiscinulæ: cnide: quā nos urticā uocamus. Cancrorū genera chamecis: siue: chameleos: campeporides: generis uarietate distates & rotūditate: chameglycia: me nides: quæ sunt maiores quæ pelorides: glycia siue coroquia. Concharū genera iter quæ & margaritifera: cochleæ: quarū generis pentadactydes: melicem: bales: echinophoræ: dicun tur qbus cantant. Extra has sunt rotundæ in oleario usu cochleæ: cucumis: cynopos ea ny marus: cynoldexia: draco. Quidā aliud uolūt eē dracūculū. Est aut graculæ simili. Aculeos in branchiis habet ad caudā spectantis. Sic & scorpio lædit dū manu tollit: erythinus: ecbe neis: echinus. Elephātū locustarū generis nigri pedibus qternis: bisculis. Præterea brachia duo: binis articulis: singulisq forficulis dēticulatis. Fabri siue zægaucisci: glaneus: cōger: gyres: galeos: garus: hippos: hippuros: hirundo: ale: pleumon: hipocampos: heparcotinos: Sunt lacertorū genera lolligo uolitas: locustæ: lucernæ: liparis: lamyrus: lepus: leones: quo rūbrachia cancris similia sunt. Reliq ps locustæ: nullus: merula: inter saxatiles laudata. mu gil: melausus: mæa: metis: murena: misnylus: miscus: murex: oculata: ophidion: ostria: eōtia orcinō. Hic ē pelamidū generis maxius. Neq redit i mæotin: similis tritoni. uetustate me lior: Orphus orthagoriscus: phager: picus: saxatiliūq pelamis. Earū generis maxia: apolea etus uocat. Durius tritō: phorcus: phitarus: passer pastinaca. Polyporū genere pectines: ma ximi & nigerrimi æstate. Laudatissimi aut mitylenis rhyas: tyndarides: salonis: altimacia in Insula Alexādræ. In Aegypto pectūculi: purpuræ: pedriges: pīna pinnotheræ: rhina: quem squatinā uocamus. Rūbus: scarus pncipalis hodie. Solea: fargus: scylla: sarda: Ita uocat pela mis lōga ex oceano ueniēs. Scōber: salpa: horus: scorpēna: scorpīos: scyafcia: sciēna: scolopē dra: myrus. ægyptia: strōb: solen: siue aulos: siue donas: siue onix: siue dactylus spodylus: maristella: spōgia. Turdus iter saxatiles nobilis. Tynnus: tranus. quem aliū Xiphyā uocat. Stafla: torpēdo: terhea: triphonō. Pelamidū generis magni ex eo serena cymbia fiūt. Vene ri: Euax: xyphii. His adiecimus apud Ouidiū posita noia: quæ apud nemiuē aliū reperiunt Sed fortassis i pōto nascunt: ubi i uolumē supremis suis tpib? inchoauit. Bopyrū i scopu lis uiuentē. Orphū rubentē: rhacinūq pullū pīctas mormyras: aureiq coloris chryson. Præ terea parū teragū: & placentē cauda labrū. Epodas lati generis. Præter hæc insignia pisciū tradit channen ex se ipa cōcipere. Glacū æstate nūq apparere. Pōpiūq semp comitet nauia giorū cursus. Chromin qnidificet i aqs. Teleopen quoq dicit eē nostris icognitū undis. Ex quo apparet falli eos q eūdē accipenserē existimauerūt. Telopi palmā saporis inter pi sces multi dedere. Sūt præterea a nullo auctore noiati. Iudis latinæ appellatæ: a græcis phy ren ostrea similis noie magnitudine iter amplissimos rarus: sed tñ nō degeneri: & pna cō charū generis circa pōtias insulas frequētissimæ. Stāt uelut suillo crure lōgo i harena defi xa hiatesq q lipitudo ē: pedali nō minus spatio. Cibū uenant. Dēres in circuitu marginū hñt pectinatim spissatos. Intusp spōdyli grādis caro ē. Et hyenam piscē uidi i oenaria i sula captū caput exerēt. Præter hæc purgamēta aliq relatu idigna: & algis poti? anumerada q aīalibus.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE.
LIBER TRIGESIMVSTER TIVS.

PROEMIVM.

Metallorum naturæ.

ET ALLA NVNC IPSAEQVE OPES ET RERV
precia dicent: tellurē intus exegente cura multiplici Modo
qpe alibi diuitiis fodit quærete uita aurū argētum æs ele
ctrū. Alibi deliciis gēmas: & parietū digytorū que pigmēta
Alibi temeritati ferrū auro etiā gratius inter bella cedetq.
Persequimur oēs eius fibras: uidemusq sup excauatos mon
tes mirantes defiscere aliq: aut intremiscere illā. Ceu uero
nō hoc etiā exēplū idignationis sacræ parētis expmi possit.

LIBER.

Imus in viscera eius & in sede manū opes quærimus tanq̃ parum benigna fertilisq̃ qua se-
cetur. Inter hæc nimium remediore gratia scrutamur. Cui n. fodiendi causa medicina est.
Quamq̃ & hæc & summa sui parte tribuit ut minime parca: facilisq̃ i omnibus quæ p̃sunt.
Illa nos premunt: illa nos ad inferos agunt quæ occultauit atq̃ demersit. Illa quæ non na-
scuntur: ut repente mens ad iane euolans reputet quis deinde futuri finis est: sæculis om-
nibus exhauriendi eam quousq̃ penetret avaritia? Quam innocens quam beata: immo ue-
ro & delicata esset uita si nihil aliud de ea nisi quod supra terras concupisceret: haberetq̃
non nisi quod secū est? Eruitur quidem aurum & chrysocola iuxta: ut preciosior uideatur
nomen ex auro custodiens. Parum enim erat naturæ unam inuenisse uitæ pestem: nisi in
precio etiam esset sanies auri. Querebat argentum avaritia. Boni consuluit interim inuenis-
se minium. rubentisq̃ terre excogitauit usum. Heu prodigiosa ingenia quot modis auxi-
mus precia rerum? Accessit ars picturæ: & aurum argentumq̃ cælando carius fecimus. Di-
dicit homo naturam prouocare. Auxere & artem uitiorum irritamenta. In poculis libidi-
nes cælare iuuat: ac per obscenitates bibere. Abiecta sunt deinde hæc: & sordere cœpere: &
auri argentiq̃ minimum fuit. Murina & crystallina ex eadem terra effodimus: quibus preci-
um faceret ipsa fragilitas hoc argumentum opum: hæc uera luxuriæ æstimata est gloria:
habere quod posset statim totum perire. Nec hoc fuit satis: turba gemmarum potamus: &
smaragdis teximus calices: ac temulentiæ cā tenere indiā iuuat: & aurū iam accessu eius.

Quæ prima cōmendatio metalloꝝ auri: & de origine annuloꝝ aureoꝝ: & modo auri
apud antiquos: & equestri ordine: & de iure annuloꝝ aureoꝝ. Ca. J.
Tinam possēt e uita in totum abdicari auri sacra fames: ut celeberrimi auctores
dixere: proficissum cōiitiis ab optimis quibusq̃: & ad perniciem uitæ repertum.
Quantum foelicior æuo cum res ipsæ permutabantur inter se: sicut & troianis
temporibus factitatum Homero credi conuenit. Ita enim ut opinior commer-
cia uictus gratia inuenta: alios coriis bouum: alios ferro captiuisq̃ rebus emptitasse tradit:
quancumq̃ & ipse miratus aurum æstimationes rerum ita fecit: ut centum bouum arma aus-
rea permutasse Glaucum diceret cum Diomedis armis nouem bouum. Ex qua consuetudine
multa legum antiquarum pecore constat etiam Romæ. Pessimū uitæ scelus fecit: qui aū-
lum primus induit digytis. Nec hoc quis fecerit traditur. Nam de Prometheo omnia fabu-
losa arbitror: quancumq̃ illi quocq̃ ferreum annulum dederit antiquitas: unculumq̃ id
non gestamen intelligi uoluerit. Muidæ quidam: annulum quo circumactio habentem. ne
mo cerneret: quis non etiam fabulosiorem fateatur. Manus & prorsus sinistra: maximam
auctoritatem conciliauerit auro: non quidem Romani quorū more ferendum erat bellicæ
uirtutis insigne. De regibus Romanis non facile dixerim. Nullum habet Romuli in capi-
toliō statua: nec præter Nummæ Seruicq̃ Tullii alia. Nec L. quidem Bruti. Hoc in tarqui-
niis maxime miror: quorū egregia fuit origo: unde hic anulorum usus uenit: quancumq̃
nunc lacedæmone ferreo utantur. Sed a Prisco Tarquinio omnium primo filium cum in
prætexit annis occidisset hostem bulla aurea donatum constat: unde mos bullæ durauit
ut eorum qui equo meruissent filii id insigne haberent: ceteri eorum. Et ideo miror Tar-
quinii eius statuam sine annulo esse. Quancumq̃ & de nomine ipso ambigitur. Id græci a
digytis appellauere. Apud nos prisci ungulum uocabant. Postea & græci & nostri scytno-
lum. Longo certo tempore ne senatum quidem Romanum habuisse aureos: manifestum
est. Si quidem iis tantum qui legati ad exterarum gentes ituri essent: annuli publice dabātur
credo quoniam ita exterorum honoratissimi intelligebantur. Neq̃ aliis uti mos fuit: quā
qui ex ea causa publice accepissent: uulgoque sic triumphabant. Et cum corona ex auro
etrusca sustineretur a tergo: annulus tamen in digyto ferreus erat: æqua fortuna trium-
phantis & serui coronam sustinentis. Sic triumphauit de lugurta. C. Marius. Aureum nō
ante tertium consulatum sumpsisse traditur. Si quoque qui ob legationem acceperant au-
reo in publico tantum utebantur: intra domos uero ferreis. Quo argumento etiam nunc
sponsæ annulus ferreus mittitur. Isque sine gemma. Nec illiacis temporibus ullos fuisse
annulos uideo: nusquam certe Home. dicit: cum & codicillos missitatos epistolarum gra-
tia indicet: & conditas arte uestes: ac uasa aurea argenteaq̃: & ea colligata nodi non an-
nuli nota. Sortiri quoq̃ contra prouocationem duces non annulis tradit. Fabricæ etiam
deum fibulas: & alia muliebris cultus: sicut in aures in primordio factitasse sine mentione

annuloꝝ. Et qui primus instituit contanter id fecit: leuissq; manibus ac latentibus induit cū si honos securus fuisset: dextra fuerit ostentandus. Quod si impedimentū potuit in ea aliquid intelligi: etiā infertorii usu argumentum est: narius i leua fuisse qua scutum rapitur. Est quidem apud eundem Homerū uirorum crinibus aurum implexum. Ideo nescio an prior usus a feminis coeperit. Romæ quidem non fuit aurum: nisi ad modum exiguo longo tempore. Certe cum a Gallis capta urbe pax emeretur: non plusq; mille pondo effici potuerit. Nec ignoro. M. Crassum duo milia pondo auri rapuisse suo: & Pompeii tertio consulatu e Capitolini Iouis solio a Gamillo ibi condita: & ideo a plerisq; existimari duo milia pondo collata. Sed quod accessit: ex Galloꝝ præda fuit: detractumq; ab his i parte capte urbis delubris. Gallos autē cum auro pugnare solitos Torquatus indicio est. Apparet ergo Galloꝝ: templorumq; tridem nec amplius fuisse. Quod quidem in augurio intellectū est: cum Capitolinus duplum reddidisset. Illud quoq; obiter indicari cōuenit: qm̄ de annulis sermonem repetimus: ædituum custodiæ eius deprehensum fracta in ore annuli gēma statim expirasse: & indicium ita extinctum. Ergo & maxime duo tm̄ milia pondo cum capta ē Roma anno trecentesimo. lxxiii. fuisse: cum iam caput liberorū censā essent. clii. milia genti. lxxiii. Eadem post annos. ccc. vii. quod ex Capitolinæ ædis incendio: cæterisq; omnibus delubris. C. Marius filius prænestæ detulerat tredecim milia pondo: sub eo titulo in triumpho transtulit Sylla. Et argenti. vii. milia. Idem ex reliqua omni uictoria pridie transtulerat auri pondo quoddecim milia argenti pondo. c. xv. milia. Frequēior autē usus annulorum non ante. Gn. Flauium Anii filium deprehenditur. Hic namq; publicatis diebus factis. quos populus a paucis Principū quotidie patebat: tantā gratiam Plebis adeptus est: aliqñ Libertino patre genitus: & ipse Apii Cæci scriba cuius hortatu exceperat eos dies consultando assidue sagaci ingenio promulgaueratq; ut ædilis currulis crearetur cū. Q. Anicio prænestino qui paucis ætate annis hostis fuerat: præteritis. C. Perilio & Domitio. quorum patres cons. fuerant. Additū Flavio ut simul Tribunus Plebis esset. Quo facto tāta Senatus indignatio exarsit. ut annulos ab eo abiectos fuisse in antiquissimis reperiāt annalibus. Fallit plerosq; q̄ tum & equestrem ordinē id fecisse arbitrantur: Etenim adiectū hoc quoq; Sed & phalera posita propter quæ nomen equitum adiectū est. Annulos quoq; depositos a notabile in annales relatum ē: non a Senatu uniuerso. Hoc actum. P. Sempromio Longo. L. Sulpitio cons. Flauius uouit ædem concordia: si populo reconciliasset ordines: Et cum ad id pecunia publica non decerneretur. ex multitudine sceneratoribus condēnatis ædiculā ærea fecit in græcostasi: quæ tūc supra comitium erat. Inciditq; i tabula ærea eā ædē. ccc. iiii. annis post Capitolinā dedicatā. Ita qdringētis: xlviii. a cōdita urbe gestū est & primū anulorū uestigiū extat. Promiscui autē usus alterū secūdo punico bello. Neq; n. aliter potuissent trimodia illa annulorū Carthaginē ab Hannibale mitti Inter Cepionem quoq; & Drusum ex anulō i auctōre nauali inimicitia coepere. Vnde origo socialis bellis: & exitia rerū. Ne tū qdē oēs Senatores habuerūt: utpote cū memoria auorū multi prætura functi i ferro cōsentierūt: sicut Calphurnium & maniliū: q̄ legatus. C. Narii fuerat iurgitino bello. Fenestella tradit. Et multi. L. Fufidiū illū quē Scæurus i uita sua scribit. In Quistorum uero familia aurum ne scēmas quidem habere mos fuerit. Nullosq; oīo annulos maior ps gentium hoīumq; etiam qui sub imperio nostro degūt hodie habeat. Nō signet oriēs aut Aegyptus etiā nūc litteris cōtenta solis. Multis hoc modis ut cætera oīa luxuria uariauit: gemas addendo exq̄siti fulgoris: censuq; opimo digytos onerando: sicut dicemus i gemarū uolumine. Mox & effigies uarias exlādo: ut alibi ars alibi materia eēt in precio. Alias deinde gēmas uiolari nefas putauit: ac ne quis signandi cām in annulis eēt intelligere: solidas induit. Quas dā uero neq; ab ea parte quæ digyto oculat: auro cludit aurūq; milibus lapilloꝝ uilius fecit. Cōtra uero multi nullas admittūt gēmas: auroq; ipso si gnant: ut claudii Cæsaris principatu reprim. Necnon & seruitia iam ferrum auro cingunt alia per sese uero auro decorant: cuius licentiæ origo nomine ipso in samathracia id institutum declarat. Singulis primo digytis gerere mos fuerat: qui sunt minimis proximi. Sic in Nūmæ & Seruii Tuli statuis uidemus. Postea pollicis proximo induere etiā deorum si mulacris. Dein iunxit & minimo dare Gallia britaniaq; in medio dicuntur usæ. Hic nunc solus excipitur: cæteri omnes onerantur: atq; etiam priuatum articuli minoribus alis. Sunt qui tres uni minimo congerant. Alii uero & huic unū tantū: quo signanda signent. Condi

LIBER.

turq; ille ut res rara & ad iniuriæ usus indigna: uelut e sacrario promittitur. Ei unū in mini-
mo digyro habuisse preciosioris est in recondito suppellectilis ostentatio. Iam alii ponde-
ra eorū ostentant: Alii plures q̄ unū gestare labor est. Alii bratteas in serūt leuiore mate-
ria: & propter casum gemmarū totam sollicitudinem purant. Alii sub gemmis uenena clu-
dūt: sicut Demosthenes summus orator: graciæ: annulosq; mortis gratia habet. Demūq;
ut plurimū opū ita scelera annulis fuit. Que sint illa priscorū uita: qualis innocentia i qua
nihil signabatur? At nūc quoq; sibi ac potus uindictantur annulo a rapina. Hoc profecere
mancipiorum legiones: & in domo turba externa acta Seruorum quoq; causa nomenclatu-
tor adhibendus. Sed aliter apud antiquos. Singuli marci pores locifères ue dominorum gē-
tiles omnem uictum in promiscuo habebāt: nec ulla domi custodia a domesticis opus erat.
Nūc rapiendæ comparantur epulæ: pariterq; qui rapiant eas. Sed & clauēs quoq; ipsas si-
gnare non est satis: grauatīs somno: aut morientibus annuli detrahuntur: maiorq; uitæ ra-
tio circa hoc instrumentum esse cœpit: incertum a quo tempore. Videmur tamen posse in
externis auctoritatem eius rei intelligere circa Polycratem fami tyrannum: cui dilectus il-
le annulus in mare abiectus capto relatus est: pisce ipso circiter ducentesimo. xxx. annum
urbis nostræ interfecto. Celebrationem q̄dem usum cum fœnore cœpisse argumēto. est cō-
suetudo ulgi ad sponsiones etiamnum annulo exiliente: ab eo tempore quo nōdum erat
arra uelocior: ut plane affirmare possumus nummos ante apud nos cœpisse: mox annulos
Denūmis paulopost diceretur. Annuli distinxere alterum ordinem a plebe: ut semel cœpe-
rant esse cēlebres: sicut tunica ab annulis senatum tantum: quāq; et hoc sero: uulgoq; pura
pura latiore tunica usos inuenimus etiam præcones: sicut patrem. L. Elji Stellionis Præco-
nini ob id cognominati. Sed annuli plane medium ordinem tertiumque plebi & patribus
inseruere. Ac qd antea militares equi nomen dederant: hoc nūc pecuniæ iudices tribuūt.
Nec pridem id factū: Diuo Augusto decurias ordinante: maior pars iudicū in ferreo an-
nulo fuit. liq; non equites: sed iudices uocabantur. Equitū nomen subsistebat in turmis
equorum: publicorum iudicium quoq; non nisi quattuor decuriæ fuere primo. Vixq; nū-
lia singula in decuriis inuenta sunt: nondum provinciis ad hoc munus admissis. Seruatū
que in hodiernum diem est: ne quis e nouis ciuib; in iis iudicaret. *De decuriis iudicium: & quorū nomina equestri ordinis imutata*
& donis militaribus & qm primū corona aurea. *Ca. 11.*
Ecuriæ quoq; ipsæ pluribus discere nominibus fuere. Tribunorū ærif. & Sele-
storū & iudicū. Propter hoc etiam Nongenti uocabantur ex omnibus. Sele-
sti ad custodiendā suffragiorum scita in comitiis. Et qui diuisus hic quoq; ordo
erat superba usurpatione nominum: cū alijs se Nongentum alijs. Selectum:
alijs Tribunum appellaret. Tyberii demum principatu nono anno in unitatē uenit eque-
ster ordo annulorūq; auctoritati forma constituta est. C. Asinio Pollione. C. Antistito Ve-
terere consilio anno urbis conditæ. dcc. septuagesimoq̄to. Quod miremur futuri pene de cau-
sa cū. C. Sulpi. Galba iunenale famā apud principē popinarū poenit aucuparet: occupatusq;
in hiis eēt questus in Senatu uulgo institor: eius culpæ defendi annulis. Hac de cā cōsti-
tutū ne cui ius eius esset: nisi cui ingēuo ipsi patri: auoq; paterno sefertia. cccc. censul fu-
issent & lege iulia theatri. in. xliii. ordinibus sedendi. Postea gregatim in signe id appeti
cœptū. Proterq; hæc discris C. princeps decuriā q̄ntā adiecit: tantūq; natū est fastus: ut quæ
sub D. Augu. impleri nō potuerant decuriæ non capiant eū ordinē: passimq; ad ornamen-
ta ea etiā seruitute liberati transfiliat: qd ante nūq; erat factū qm in ferreo annulo eq̄tes: iu-
dicēsq; intelligebant: adeoq; promiscuū id esse cœpit: ut apud. Cl. Cæsarem in censura eius
unus ex equitibus Flautus proclus. cccc. ex ea causa reos postularet. Ita dū separatur ordo
ab ingenuis cōcatus est cū seruitutis. Iudicū autē appellatiōe separari eū ordinē primi oīum
instituere. Grachi discordi popularitate in cōtumeliā Senatus mox ea debellata: auctoritas
noīs uario seditionū euentu circa publicanos substint: & aliquādiu tertiæ uires publicani
fuere. M. Cicero demū stabiluit equestre nomē i cōsulatu suo ei Senatū cōcilans: ex eo se
ordis puectū cē celebrās: & eius uires peculiari popularitate quærēs. Ab illo tpe plane hoc
tertiū corpus in re. pu. factū est. Cœpitq; adici Senatui populoq; ro. equester ordo. Qua
de causa & nunc post populū scribitur: quia nouissime cœptus est adici. Quin etiā ipsum
equitum nomen sæpe uariatum est in iis quoq; qui ad equitatum trahebant. Celeres sub

LIBER.

uicenis: quod efficit in libras ratione sestertii: tunc erant sestertios nongentos. Post hæc placuit. xl. milia signa ex auri libris: paulatimque principes imminuere pòdus: minutissimus uero ad. xlv. milia. Sed a nummo prima est origo auaritiæ: excogitata tœnore quæstiuosa se-
gnitia. Hæc paulatim exarsit rabie quadam non iam auaritia: sed fames auri: utpote cum Se-
pius Clandius. C. Grachi familiaris auro repensum caput eius excisum ad opimum rule-
rit: plumbosque in eos addito paracidio suo rempu. etiam circumscripserit. Nec iam quiritiũ
aliquo: sed uniuerso nomine Romano infami rex Mithridates Aquilio duci capto aurũ
in os infundit. Hæc parit habendi cupido. Pudet intuentem tantum omnia ista quæ sub
inde noua græco sermone excogitantur expresso argenteis uasis auro aut incluso: quibus
deliciis ueneunt tam aurea quam aurata: cum sciamus interdixisse castris suis. Spartacũ
ne quis aurum haberet: aut argentum. Tãto fuit plus animi fugitiui nostris. Messala ora-
tor prodidit Antonium triumphum aureis usum uasis in omnibus obsenis desideriis: pu-
dendo etiam crimine Cleopatrz. Summæ apud externos licentiæ fuerat poculo aureo pul-
uino subdito Phillippum regem dormire solitum. Agomen celum Alexandri Magni præ-
fectum aureis clauis suffigere crepidas. Antonius Sopus in contumeliam naturæ uilita-
tem auro fecit opus proscensione dignum. Sed præter alia equidem miror populum Ro-
uictus gentibus in tributo semper argentum imperasse: non aurum sicut carthagini cum
Hannibale uictæ argenti pondo annua in quinquaginta annos nihil auri. Nec potest uide-
ri penuria mudi id uenisse. Nam Mida: sed & Cræsus: infinitũ possederant: iam Cyrus de
uicta asia pondo. xxxiiii. milia inuenerat: præter uasa aurea aurũque factum: & in eo folia ac
platanum uitæque. Quo uictoria argenti quingenti quingenta milia talentorum repõ-
tauit. & craterem Semiramidis: cuius pondus. xv. talentorum colligebat. Talentum autem
ægyptium pondo. lxxx. patere Varro tradit. iam regnauerat in colchis Salauces & Esubo-
pes qui terram uirginem nactus plurimum argenti: aurique eruisse dicitur in suanorũ gẽ-
te: & alioquin uelleribus aureis inelyto regno. Sed & illius aureæ cameræ: & argentæ tra-
bes narantur & columnæ: atque parastate. uictio Sosostræ Aegypti rege tam superbo: aut pro-
datur annis quibusque sortes reges singulos e subiectis iugere ad currum solitus: sicque tri-
umphare. Et nos fecimus quæ posteris fabulosa arbitrentur Cæsar qui postea dictator fuit
primus in ædilitate numere patris funebri omni apparatu harenæ argenteo usus est: feras-
que argenteis uasis incessere tum primum uisum. Mox qd etiam in municipiis emulantur
C. Antonius ludos scœna argentea fecit. Item. L. Murena. & C. princeps i cyro pecunia du-
xit. In quo fuere argenti pondo. c. xiiii. Claudius successor eius: cum de Britaonia trium-
pharet inter coronas aureas unam. vii. pondo habuit. quam contulisset Hispaniæ ceterior:
alteram. ix. quam Gallia comata sicut titulus indicauit. Huius deinde successor Nero Põ-
petii theatrum operauit auro in unum diem quo Tyridati Regi Armeniæ ostenderat. Et
quota pars ea apparatus fuit aureæ domus ambientis urbem. Auri in ærario populi Roma-
ni fuere. Sexto Iulio. L. Aurelio consul septem annis ante bellũ punicum tertium pondo
dccc. xxvi. argenti nonaginta duo milia & extra numerum. ccc. & lxxv. milia. Item Sex. Iulio
L. Martio cons. hoc est belli scotialis initio: octingenta. xlv. auri pondo. Cæsar primo itro-
itu urbis in ciuili bello suo ex ærario protulit laterum aureorũ. xxi. milia: & numero pon-
do. ccc. Nec fuit aliis tibus respublica locupletior. Intulit & Aemilius Paulus Perseo Re-
ge Macedonico deuicto prædam pondo triũ miliũ a quo tpe Populus Romanus tributũ
pendere desit. Laquearia quæ uic: & in priuatis domibus auro tegũtur: post Carthaginẽ
euersam primo inaurata sunt in Capitolio censura. L. Munimii. Inde transiere in cameras.
In parietes quoque. qui iam: & ipsi tanquam uasa inaurantur: cum sua ætas uaria de Catulo
existimauerit: quod tegulas æreas Capitolii inaurasset primus. Inuentores auti sicut me-
tallos: fere omniũ: septimo uolumine diximus præcipuam gratiam huic materiæ fuisse ar-
bitror: non colore qui in argento clarior est: magisque diei similis: & ideo militaribus: signis
familiarior. quoniam is longius fulget: manifesto errore eorũ qui colorem syderum placuif-
se i auro arbitrant: cũ i gẽmis: aliisq; rebus nõ sit præcipuus. Nec pòdere aut facilitate ma-
teriæ prælatũ ē: ceteris metallis: cũ cædat p urũq; plũbo: Sed qd rex uni nihil igne depe-
rit: tota ēt i scẽdiis rogisq; durate materia. Quinimo quo sepius arsit: pficit: ad bonitatẽ: au-
tisq; expimẽto ignis ē: ut simul color rubeat quo ignis. At ipm obrũũ uocat. Primũ at bõĩ
tas argumẽtũ ē qd difficillie accedi: Præterea miz: prunæ uolētissimæ ligni idomitũ palea

citissime ardescere: atque ut purgetur cum plūbo coqui. Altera causa precii maior quod minimum usus deteret: cum argento ære plumbo lineæ durantur: manusque fordescant de ci-
dua materia. Nec aliud laxius dilatur. aut numerosius diuiditur: utpote cuius uncia in
septuagenas & quinquagenas pluresque bratteas quaternum utrinque digitorum spargan-
tur. Crassissima ex iis prenestinae uocantur: etiamnum retinentes nomen fortunæ inaura-
to ibi fidelissime simulachro. Proxima brattea quæstoria appellatur. Hispania strigiles uo-
cat auri paruulas massas: quod super omnia solum in massa auramento capitur. Cum cæte-
ra in metallis reperta igni perficiantur hoc statim aurum est consumatamque materiam
protinus habet cum ita inuenitur. Hæc enim inuentio ius naturalis est. Alia quæ dicemus
coacta. Super cætera non rubigo ulla: non erugo non aliud ex ipso quod consumat boni-
tatem iminuat uel pondus. Iam contra salis & aceti succos dormitores rerum constantia su-
perque omnia netur: nec textitur lana modo: & sine lana: Tunica aurea triumphasse Tarq-
nium Priscum Verius tradit. Nos uidimus Agrippinam Claudii principis edente eo na-
ualis prelii spectaculum assidentem ei indutam paludamento: auro textili sine alia mate-
ria. Attalidis uero iam pridem intexitur inuento regum asiæ. Mormori & iis quæ candefi-
eri non possunt oui candido illinitur: ligno glutini ratione composita: leucoporon uocat.
Quid sit hoc: aut quemadmodum fiat: suo loco docebimus. Aes in aurari argento uiuo:
aut certe hydrargyro legitimum erat: de quibus ut dicemus illorum naturam redentes: ex-
cogitata fraus est. Namque æs cruciatur in primis accensumque restinguitur sale aceto alu-
mine. Postea exarenatur: an satis recoctum sit splendore deprehendente: iterumque exha-
latur igni: ut possit edomitum mixtis pumice alumine argento uiuo inductas accipere brat-
teas. Alumen in purgando uini habet tale est quale esse diximus plumbo.

Ratio naturalis inueniendi auri: & quando primum
aurea statua: & medicina ex auro. Ca. III

Vrum inuenitur in nostro orbe ut omittamus indicum: atque a formicis: aut gry-
phibus apud sythas erutum. Apud nos tribus modis fluminum ramentis: ut in
tago hispaniæ: pado italiæ: hebro thraciæ: pactolo asiæ: gange indiæ: Nec ullū ab
solutius aurum est: ut cursu ipse tritusque perpolitur. Alio modo puteorū scrobi-
bus effoditur: aut in ruina montium. Quare utraq; ratio dicitur. Aurū qui quæritur: ante om-
nia segullū tollit: ita uocatur indicum: alueus ubi id est: arenæ que leuatur: atque ex eo
quod reledit: coniectura capi. ut aliquando in summat tellure protinus rara felicitate: ut
nuper in dalmatia principatu. Neronis singulis diebus etiam quinquagenas libras fundes
cum iam inuentum est in summo cespite. Alutationem uocant si & aruo ea tellus subest
Cæterum montes hispaniæ aridi sterilesque: & in quibus nihil aliud ginatur: huic bono co-
guntur fertiles esse. Quod puteis foditur canalitium uocant: alii canalienfe marmoris glo-
riæ inhærens: non illo modo quo in oriente sapphyro atque thebaico aliisque in gemis scin-
tillat: Sed micæ amplexum marmoris hi uenarum canales per marmor uagantur & latera
puteorum & huc illuc inde nomine inuento: tellusque ligneis columnis suspenditur. Quod
effusum est tūdatur: lauatur: uritur: mollitur in farinam. Nam quod in pilis eudunt apilæ:
scudem uocant argentum quod exit a fornace: sudoremque qui camino iactatur. Spucci-
tia in omni metallo uocatur scoria. Hæc in auro cognitur iterum & tunditur. Catini fuit
ex tasconio. Hæc est terra alba similis argillæ. Neque enim alia afflatum ignemque & ar-
dentem materiam tolerat. Tertia ratio opera uicerit gigantū. Cūculis per magna spatia
actis cauantur montes ad lucernarū lumina. Eadem mensura uigiliarū est: multisque mensi-
bus non ceruitur dies. Arrugius id genus uocant: siduntque rimæ subito: & opprimunt ope-
rarios: ut iam minus temerarium uideatur e profundo maris petere margaritas: tanto no-
centiores fecimus terras. Reliquūt itaque fornices crebri mōtibus sustinendis. Occursant
in utroque genere silices. Hos igni & aceto rūpūt. Sepius uero quoniam in cuniculis uapor
& fumus strangulat: cādūt fracturis. c. l. libris ferri terrarū agentibus. Egeruntque humeris
noctibus ac diebus per tenebras proximis tradentes: lucem nouissimi cernunt. Si longior
uidetur silix: latus sequitur. Fossam ambit quiete. Tamen in silice facilius existimatur ope-
ra. Est uamque terra ex quodam argillæ genere glareæ mixta: candidam uocat: prope inex-
pugnabilis. Cuneis eā ferreis aggrediūt: & uisdē malleis. nihilque durius putāt. nisi quod i-
ter oīa auri fames durissima ē. Peracto opere ceruices forniciū ab ultimo cādūt. datque signū

LIBER.

rima. Eamque solus intelligit in cacumine montis eius peruigil. Hic uoce istu ue repente reuocari operarios iubet. pariterque ipse deuolat. Mons fractus cadit a sese longo fragore: qui concipi humana mente non possit: & statu incredibili. Spectant uictores ruinam naturae. Nec tamen adhuc aurum est. Nec scire esse cum fodere. Tantaque ad pericula euicenda fuit satis causa sperare quod cuperent. Alius par est labor uel hoc maioris impendit dii flumina ad lauandam hanc ruinam iugi montium duxere obiter a centesimo plerumque lapide. Corrugos uocant a corruatione credo: nimirum & hoc labor est. Precepisse libramento oportet ut fruarius quando in nodat: itaque altissimis partibus ducitur. Conuallis & interualla substructis canalibus iunguntur. Alibi rupis inuiae caduntur: sedemque trabibus cauatis praebere coguntur. Is qui cadit: funibus pender: ut procul inuentibus spectantes nefaria quidem: sed a litum fiat. Pendentes maiore ex parte librant & lineas itineri praefigunt. Itaque insistentis uestigiis hominis locus non est. Manes trahuntur ad homines ut uitium importent. Id genus terrae urion uocant. Ergo per silices calculos ue dicuntur: & urium euitant. Ad capita deiectus in superciliis montium piscinae cauantur: ducentos pedes in quasque partes: & in altitudinem deos. Emissaria in iis quina pedum quadratorum ternum fere linquntur: & repleto stagno excussis obruramentis erumpit torrens tanta ui: ut saxa prouoluat. Alius etiamnum in plano labor. Fosse in quas prostrant cauant: agas uocant caesternuntur gradatim. Frutex est ulex roris marini similis asper arumque retinens. Latera cluduntur tabulis: ac per praerupta suspenduntur: canali ita profluente de terra in mare. His de causis iam promouit Hispania in priore genere: quae exhauriuntur immenso labore ne occupent puteos in hoc rigantur. Aurum arrugia quaesitum non coquitur sed statim suum est. Inueniuntur ita massae: necnon in puteis etiam denas excedentes libras Palacas Hispani: alii palacranas: idem quod minutum est balucem uocant. Vlex siccatus uritur: & cinis eius lauatur substrato cespite herboso ut sidat aurum. Vicena milia pondoad hunc modum annis singulis asturiam atque galleriam & lusitaniam praestare quidam tradiderunt: ita ut plurimum asturia gignat. Neque in alia parte terrarum tot saeculis haec fertilitas. Italiae paritum est uetere interdico patrum ut diximus. alioquin nulla secundior metallorum quoque erat tellus. Extrat lex censoria uictimiliarum aurifodinae: qua in Vercelle siagro cauebatur: ne plus quinque hominum in opere publicani haberent Aurum faciendi est etiamnum una ratio ex auripigmento: quod in Syria foditur pictoribus in summa tellure auri colore: sed frangili lapidum specularium modo. Inuitaueratque spes Caium principem auidissimum auri: quam ob rem iussit excoqui magnum pondus: & plane fecit aurum excellens. sed ita parui ponderis ut detrimentum sentiret illud propter auaritiam: expectatus quamquam auripigmenti libras viii. permutarentur nec postea tentatum ab ullo est. Omni auro inest argentum uario pondere: alibi dena: alibi nona: alibi octaua parte. In uno tantum Galliae metallae loco: quod uocant albicrarense. xxxvi. portio inuenitur: ideo ceteris praest. Vbi cumque quinta argenti portio est: electrum uocatur. Scrobes eae reperiuntur in calienensi. Fit & cura electrum argento addit. Quod si quintam portionem excessit: in cudi bus non resistit. Est electrum auctoritas Homere teste qui Menelai regina auro: electrum argento: ebore fulgere tradit. Mineruae templum habet lindos insula rhodiog: in quo Helena sacrauit calicem ex electro. Adicit historiam mannae suae mensura. Electri natura est ad lucernarum lumina clarius argento splendere. Quod est natium & uenena deprehendit. Nanque discurrunt in calicibus arguis caelestibus similes cum igneo stridore: & genina ratione praedicunt Aurea statua prima omnium nulla inanitate: & ante quam ex aere alia qua illo modo fieret: quam uocant holosphyrato in templo Anaetidis posita dicitur. Quod in situ terrarum nomen hoc significauimus: numine gentibus illis sacratissimo. Direpta e Antonii parthicis rebus. Scitumque narratur dictum uolui ueteranorum Bononiae: hospitali Diui Augusti coena cum interrogaretur: esset ne uerum: eum qui primus uiolasset hoc numine oculis: mabrisque caprum expirasse: respondit. n. tum maxime Augustum de cruore eius coenare seque illum esse: torumque sibi censum ex ea rapina esse. Hoc ium primus & aurea statuam & solidam Gorgias Leontinus delphis in templo sibi posuit. lxx. circiter olympiade. Tantus erat docendae oratoriae artis quaestus. Aurum pluribus modis pollet in reuediis. Vulneratissaeque & infantibus applicatur. ut minus noceat: quae inferantur ueneficia. Est & ipsi superlatio uis malefica gallinarum quoque & pecorum foeturis. Remedium est abluere illatum &

XXXIII.

spargere eos quibus mederi uelis. Torretur & cum salis grunimo pondere triplici misso: & rursum cū duabus salis portioibus & una lapidis quę schiston uocat: ita uirus tradit rebus una crematis in fictili uase ipsū purū & icorruptum: Reliquus cinis seruatus i fictili & ex a qua illius: lichenas in facie sanat. Lomēto id cōuenit abluī. Fistulas ēt sanat: & quę uocant hemorrhoides. Quod si trito spuma adiciatur putria ulcera & tetri odoris emēdat. Ex mel le uero decoctū cū melāchio & ilitū ūblico leuiter soluit aluū. Verrucas curari eo. M. Varo est auctor.

De chrysocolle & medicinā ex chrysocola. vi. & mirabilia natura de glutinandis inter se perficiendisq; metallis.

Ca.

V.

Chrysocollo humor ē in puteis quos dixim⁹: p uenā auri defluēs crassescēte limo rigorib⁹ hybernis usq; in duritie pumicis. Laudatior ē eandē in arariis metallis: & p ximā in argētariis fieri cōpertum ē. Inuenit & i plumbariis uilior ēt auraria. In oibus at iis metallis fit & cura multum ista naturalē illā imissis i uenā aquis leuiter hyeme tota usq; q in iunium mēsem. Dein siccatis i iunio & iulio ut plane itelligat nihil aliud chrysocolle quā uena putris. Namia duritia maxie distat uuā uocat. Et tñ illa quoq; herba quā luteā appellant: tinguit. Natura ē que lino lanæ ue ad succum bibēdum. Tundit in pisa: deī de tenui cribro fecerit: postea mollitur: ac deinde tenui sic cribat. Quicquid nō transmeat: reperit in pila: dein mollitur. Puluis semp i catinos digerit: & ex aceto maceratur: ut oīs duricia soluat. Ac rursus tunditur: dein lauatur in cōchis: siccaturq;. Tunc tingitur alumine schisto: & herba supradicta pingiturq; ante quā pingat. Refert quā bibula docilisq; sit. Nā nisi rapuit colorē addunt & syrācum atq; turbystum: ita uocat medicamēta forberē cogētia. Cum tinxere pictores turescōbitin uocat. Eiusq; duo genera faciunt. Elutā quę seruatur in lomēta. Et liquida globulis sudore resolutis. Hęc utraq; genera in cypro fiunt. Laudatissima in armenia. Secunda in macedonia. Largissima in hispania. Summa cōmendationis est: ut colorē hęrbę segetis lætę uirentis quā simile reddat. Visumq; est iā Neronis picipis spectaculis harenā cyrei chrysocola sterni: cum ipse cōcolori pāno aurigaturus ēt iducta opificum turba. Trib⁹ eā generib⁹ distinguunt. Asperā quę taxatur i libra. vii. Mediā quę denariis quinis. Attritā quā herbaceā uocat: quę. xiii. Sublinunt at harnosā: pus quā i ducant atramentū & paretonio. Hęc sunt tenacia ei⁹ in colore blanda. Paretonium qm ē natura pinguisimū: & pp leuorem tenacissimū atramentū aspergitur: nec paretoni candor pallorem chrysocolle afferat. Luteā putat alutea hęrba dictā quā ipsā cæruleo subtrita chrysocolle inducūt uilissimo genere atq; fallacissimo. Vfus chrysocolle & in medicina ē ad purgāda uulnera cū cera & oleo. Eadē p se arida siccatur: & cōtrahit. Datur & i āgina ortopnoea ue miscēda cū melle. Cōcitant uomitiōes: miscetur & colliriis a cicatrices oculorū: ac uiridibus ēplastris. Ad dolores mittigādos: & cicatrices trahēdas. Hanc chrysocolle medici acēfin appellāt: quę nō est orobitis. Chrysocolle & aurifices sibi uendicāt agglutinādo auro: & inde oēs appellatā similiter utēres dicūt. Temperatnr at ea cypri erugine: & pueria i pubis urina: addito nitro. Teritur cypro are i cypriis mortariis: santernā uocat nostri. Ita ferrum iatur aurū qd argētosum uocat. Signūq; ē si addita sāterna nitescit. E diuerso erosū cōtrahit se: hebetaturq; & difficulter ferruminatur aurū. Ad id glutinū fit auro & spuma argēti ad supradicta additis unaq; cōcitis. Cōtexi par est reliqua circa hoc: ut uniuersa naturā cōtingat amiratio. Auri glutinū ē tale. Argilla ferro. Cadmia aris massis. Alumen laminis. Resina plūbo & marmori. Sed plumbū nigrū albo iungitur. Ipsūq; albū sibi oleo. Itē stannum aramētis stagno argentū. Pineis optime lignis æs ferrūq; cōditur. Sed ægyptia ppyro paleis aux. Calix aqua accēditur: & trachinius lapis. Idemq; oleo restiguitur. Ignis at aceto maxie & uisco & ouo. Terra minime flagrat. Carbōi maior uis efusto. Itēq; flagrati.

De argento & argento uiuo & stibia siue alabaistro: & scoria argenti & de spuma argenti.

Ca.

VI.

Bhis argēti metalli dicātur: quę sequēs insania est. Nō nisi i puteis reperitur nullaq; sui spe nascitur: nullis ut in auro lucētib⁹ scitillis. Terra ē alia ruffa alia cineracea excoq nō pōt nisi cū plūbo nigro aut cū uena plūbi Galenam uocant: quę iuxta argēti uenas plerūq; reperitur. Et eodē ope igniū descendit pars in plūbū: argentū aut supnat inat: ut oleū aquis. Reperit i oibus pene puinciis sed in Hispania pulcherrimū. Id quoq; sterili solo atq; ēt in montibus. Et ubicunq; una inuēta uena est: nō pcul inuenitur alia. Hoc quidē & in oī fere materia. unde metalla græci uidētur dixisse. Mirum adhuc per His

F

LIBER.

panias ab Hānibale inchoatos puteos durare sua ab inuētoribus noīa habētes. Ex quibus bebelo appellat: hodieq; qui.ccc. pondo. Hānibali sūministravit in dies. Ad mille quintos iā passus cauato monte p quod spatiū aquitai stantes dieb: noctibusq; egerūt aquas lucernarum mēsurā: amnēq; faciūt. Argenti uena quā in sūmo reperta est crudaria appellatur. Firnis atiquis fodiendum solebat esse alumē inuentū ultra nihil quārebatur. Nuper inuenta æris uena infra alumē alba nullū finem spei fecit. Oodor ex argentifodinis inimicū oībus animalibus: sed maxime canibus. Aurū argentūq; quo mollius eo pulchrius. Lineas ex argēteo nigras fieri. produciq; maramur. Est & lapis in iis uenis cui? uomica liquoris æterni: argenti uiuum appellatur. Venenum reg: oīum est. Exedit ac prumpit uasa permeans tabe dira. Oīa ei inatant præter aug. Id unum ad se trahit. Ideo: & optime purgat cæteras eius sordes expuens crebro iactatu fistilibus in uasis ita uitriis abiecit: ut & ipsum ab auro discedat. In pelles subactas effunditur: perq; eas sudoris uice defluēs purgare relinquit aurum. Ergo & cū æra inauratur: subtilū brateis pūacissime retiet. Verū calore detegit simplices: aut p tēues bratteas. Quapp id furtum quæretes oui liquore candido usum eum adulterauere. Mox & hydrargyro: de quo suo dicemus loco. Et alias argētum uiuum nō largum iuentū ē. In iisdē argenti metallis iuenitur ut pprie dicamus: spumæ lapis cādida nitentisq; nō trāslucētis stimini appellat: alii stibiā alii alabastrū: aliqui turbasim. Duo et? genera: mas & foemina. Magis probat foeminā. Horridior ē mas: scabriorq; & min? pōderosus: minusq; radians: & harenosior. Foemina cōtra nitet friabilis: fissurifq; nō globis dehiscens. Vis ei? astrigere ac refrigerare. Principalis aut circa oculos. Nanq; ideo & platyo ophthalmion id appellauere: quoniā in callibus mulierumq; epiphoris dilatat oculos & fluxiones ihibeat oculorū exulterationesq;. Earina ei? & thuris gummi amixto sistit & sanguinē e cerebro profluentum. Efficacior & cōtra recētia uulnera. Et cōtra ueteres canum morsus inspersa farina. Et cōtra abusta igni cum adipe ac spuma argēti cærusaq; & cæra. Vritur autē & offis bubuli finis circumlitum i clibanis. Dein restiguitur mulierum lacte. Territurq; i mortariis amixa aqua pluuia. Ac subide turbidum trāsfundit i æreum uas. Et mundatur nitro. Fex eius iteligitur plōbosissima quæq; subidit in mortario: abigiturq;. Dein uas i quo turbida trāsfusa sunt optum luteo p noctē relinquitur: & postero die quicquid inatat effunditur: spōgiæq; aqua tollitur. Quod ibi subledit: flos iteligitur: ac linteolo iterposito i sole siccat: nō ut perarescat. Iterumq; in mortario teritur: & i pastillos diuiditur. Ante oīa at urēdi mod? nec cessari? est: ne plumbum fiat. Quidā nō sūmo utuntur coquētes: sed adipe. Alii tritum in aqua triplici linteo siccat: fecēq; abiciunt. Idq; qd defluerit trāsfundunt. Ac quicquid subsidet id colligētes ēplastris collyriisq; miscent. Scoriā i argento græci uocāt helchysma. Vis ei? astringere & refrigerare corpora. Additur ēplastris: ut mollihdēna. de q; dicem? in plumb. Cicatricibus maxime glutinādis & cōtra tenasmos: disenteriasq; infusa clysteribus cum myrteo oleo. Addunt & i medicamēta quæ uocāt liparas ad ex erecētia ulcerum aut ex attritu facta: aut in capite manātia. Fit & in iisdē metallis & quæ uocatur spuma argēti. Genera eius tria. Optima quā chrysitin uocāt. Secunda quā argiritin. Tertia quam molibditin. Et plerumq; oēs hi colores in eisdē tubulis iueniuntur. Probatissima ē attica. Secunda hispaniēsis. Chrysitis ex ipsa uena fit. Argyritis ex argēto. Molibditis plumbi ipsius fusura: quæ fit puteolis: & idē habet nomē. Omnis at fit ex cocta sua materia ex supiori catino defluens in inferiōre. Ex eo sublata ueruculis ferreis: atq; in ipsa flāma cōuoluitur ueruculo: ut sit modice pōderis. Est at ut ex noīe ipso itelligi pōt feruescētis & futuræ materiæ spume. Distat a scoriā quo pōt spuma fece distare. Alterum purgātis se materiæ: alterum purgatē uitium ē. Quidam duo genera faciunt spumæ: quæ uocāt stelerythida & peumēnē. Tertium molibdenā in plumbo dicēdam. Spuma ut sit utilis: iterum coquitur: cōfractis tabulis ad magnicu dinē anullorum ita accēsa follibus ad separādos carbones cinerēq;. Abluitur aceto aut uiō. Simulq; restiguitur. Quod sit argyritis: ut cādor ei detur magnitudie fabæ cōfracta in fistili coqui iubēt ex aqua addito i linteolis tritico: & hordeo nouis: donec ea purgētur. Postea sex diebus terunt in mortariis ter die abluētis aqua frigida. Et cum desināt calida: addito sale fossili in libram spumæ obolo. Nouissimo die cōdunt in plumbi uase. Alii cum faba cādide & pēisana coquunt: & in solo siccat. Alii in lana cādida cum faba donec lanam nō denigrēt. Tunc salē fossilē adiciunt: subinde aqua mutata: secantq; diebus. xl. calidissimis æstatis. Necnō in uentre suillo in aqua coquūt exemptamq; nitro fricāt: & ut supra te

runt in mortariis cū sale. Sunt qui nō coquāt: secū sale terant & adiecta aqua abluant. Vſu eius ad collyria: & nitrū ad muliebriū cicatricū fœditates tollendas maculasq; & abluendū capillū. Vis autē: siccare: muliere: refrigerare: temperare: purgare: explere. Vlcera tumores Talibusq; emplastris supradictis ignes etiam sacros tollit cum ruta: myrtoq; & aceto. Itēq; perniciōes cum myrto & cæra & abdomine.

De minio quanta auctoritatis fuerit apud Romanos: & origine ac ī uēſione eius: & cina-
baris rōe in picturis: & medicina de generibus minii: & rōe ei⁹ in picturis. Ca. VII.

Nuenitur in argentariis metallis miniu quoq; & nunc inter pigmēta magnæ aucto-
ritatis: & quondā apud Romanos nō solū maxime sed etiam sacrae religionis: ut au-
tor est Verrius: & cuius sit necesse credere auctoritati. Iouis ipsius simulachri fa-
ciem diebus festis minio illini solitā triūphatēq; corpora. Sic Camillum triūphasse. Hac
religione etiam nūc addi in unguenta cœnæ triūphalis: & accensoribus in primis louem mi-
niandū locari. Cuius rei equidem eam miror: quāquam & hodie id expeti cōstat æthiopum
populus totosq; eo tingi procures: huncq; ibi deorum simulacris colorē esse. Quapropter
diligentius prosequemur oīa de eo. Theophrastus. xc. ānos ante Trasibulum atheniensium
magistrū: quod tempus exit in urbis nostræ ducentēsimū quadragesimū. ix. ānum tradit ī
uentum minium a Callia atheniense initio sperante aurū posse excoqui harena rubente in
metallis argenti. Hanc fuisse originē eius. Reperiri autē iam tū in hispaniis sed durum & ha-
renosum. Item apud Colchos in rupe quadā inaccessa ex qua iaculantes decuterent: id esse
adulterū. Optimum uero supra ephesum. Cilbianis agris. Harenam cocci coloretm habere
Hanc teri Dein lauari farinam. Et quod subsidat iterū lauari. Differentiā artis esse: qđ alii
miniu faciunt prima lotura. Apud alios id esse dilutius. Sequentis autē loturæ optimū. Au-
thoritatem colorī fuisse nō miror. Iam. n. troianis tēporibus rubrica in honore erat Home-
ro teste: qui naues ea cōmendat. Alias circa picturas pigmenta queramus. Militō uocat græ-
ci miniu: quidā cinnabari Vnde natus error ī dico cinnabaris nomē. Sic. n. appellat illi saniē
dracōis elis elephantorum morietium pondere permixto utriusq; aialis sanguine: ut dixi-
mus. Neq; alius est color qui in picturis proprie sanguinē reddat. Illa cinnabaris antidotis:
medicamentisq; utilissima est. At Hercule medici: quia cinnabarin uocant pro ea utuntur
hoc minio: quod uenenū esse paulo mox docebimus. Cinnabari ueteres quæ etiā nunc uo-
cant monocramata pingebant. Pinxerunt & ephesio minio: quod derelictum ē: quia curatio
magni operis erat. Prætereaq; utrunq; nimis acre existimatur. Ideoq; transire ad rubricam
& sinophidem: de quibus suis locis dicam. Cinabaris adulteratur sanguine caprino: aut sor-
bis tritis. Precium sinceræ nūmi quinquaginta. Iuba miniu nasci & in carmania tradit. Her-
mogenes & in Aethiopia. Sed neutro ex loco inuehitur ad: nos nec fere aliunde quam ex
Hispania. Celeberrimum ex Sisaponesi regione in berica miniaro metallo uēſigalibus po-
puli Romani nullius rei diligentiore custodia. Non licet id ibi perficere excoquique. Ro-
mam perfertur uena signata ad dena milia fere pondo ānua Romæ autē lauatur. Inuenden-
do precio statuta lege ne modū excederet. lxx. in libras. Sed adulteratur multis modis: uide
pda societati. Nanq; est alterū genus ī oībus fere argētariis: itēq; plumbariis metallis: quod
fit exusto lapide uenis pmixto: nō ex illo cuius uomica argentum uiuum appellauimus (is
n. & ipse in argentum excoquitur: sed aliis simul repertis. Steriles etiā plumbi depræhen-
duntur solo colore: nec nisi in fornacibus rubescētes: exustiq; tundunt in farinam. Et hoc
ē secundū minium perquam paucis motū multū īfra naturales illas harenas. Hoc ergo ad-
ulterat minium in officinis sociorū. Item syrico quonāmodo syricum fiat suo loco dicem⁹
Sublini aut syrico minium cōpendio ratio demōstrat. Et alio mō pigentiū furto oportu-
num est plenos subinde abluētium penicillos: Sidit autē in aqua cōstatq; furantib⁹. Sincer-
ro cocci nitor eē debet. Secundarii autē splendor in parietib⁹ sentit imaginē. Quanquā hoc
rubico quædam metalli ē. Sisaponesibus ac minarii suæ uenæ haranea sine argento excoqui-
tur. Auri modo probat. Auro cādere fucatum nigrescit. Sincerum retinet colorē: Inuenio
& calce adulterari. Ac simili rōe ferri candentis lamina: si nō sit aurum depræhēdi ilico. So-
lis: atque lunæ cōtractus inimicus remedium: ut parietī siccatō cæra punica cum oleo liquæ
facta candens fetis inducat. Iterumque ad motis gallæ carbonibus aduratur ad fuderē usq;
que. Postea candelis subigatur ac deinde linteis puris sicut & marmora nitescunt. q miniu
in officinis polliūt: faciē laxis uēſicis illigant ne in respirando pernicialē puluerē trahant: &

LIBER.

tamen per illas spectent. Minium in uoluminum: quoque scriptura usurpatur. Clariore scilicet litteras uel in auro uel in marmore etiam in sepulchris facit.

De hydrargyro: de argento inaurando: de coticulis in argenti generibus: & experimen-

tis

Ca.

VIII.

X secundario inuenit uita & hydrargyrum in uiscem argenti uiui paulo ante dilatum. Fit autem duobus modis: æreis mortariis pistillisque trito minio ex aceto aut panis fictilibus ipositum ferrea concha calice coopertum argilla superillata. Dein sub patenis accensum foliibus continuo igni: atque ita calicis sudore deteriso: qui sit argento colore: & aquæ liquore. Idem guttis diuidi facilis & lubrico humore cõfluere: Quod cum uenenum esse cõuenit oia quæ de minio in medicinæ usu tradunt: temeraria arbitror: preterquam fortasse quod illitum capiti uentri uel sanguinẽ sistit: dum ne quid prætereat in uiscera: ac uulnus attingat: aliter utendum non equidem censeo. Hydrargyro argentum iauratur solum nunc periculi & in æra simili modo duci debeat. Sed eadẽ fraus quæ in oia uicæ patre ingeniosissima est: uiliore excogitauit materiã: ut docuimus. Auri: argenti: mentione comitat lapis quẽ coticulã appellant: quondã non solum inueniri nisi in flumine hymocho: ut auctor est Theophrastus. Nunc uero passim quẽ alii heraclium: alii lydiũ uocant. Sunt autem modici quaternas untias longitudinis: biasque latitudinis non excedentes. Quoad sole fuit in iis melius: quod a terra. Is coticulis periti cum euena lima rapuerint experimentum protinus dicunt quantum auri sit in ea. quantum argenti uel æris scrupulari differentia mirabili ratione non falente. Argenti duæ differentie: Battilis ferreis candentibus ramento iposito: quod candidum permaneat: probatur Proxima bonitas ruffo: nulla nigro: Sed experimento quoque fraus interuenit: seruatis. n. i uirorum urina battilis inficit ita ramentum obiter dum uritur: candoremque mentitur. Est aliud quod experimentum positi & in halitu hominis: si sudet protinus: nubemque discutiatur.

De speculis & ægyptio argento.

Ca.

IX.

Aminas duci: & specula non nisi ex optimo posse creditum fuerat. Id quoque iam fraude corrumpit. Sed natura mira est imagines reddendi: quod repercussio acre. atque in oculis regesto fieri. Eadẽ uero in speculis uel polita crassitudine: paulumque propulsa dilatata in imensum magnitudo imaginum. Tantum interest: repercussum uisum respuat: an accipiat. Qui etiam pocula ita figurant: excultis intus crebris ceu speculis: ut uel uno intruente populus totidẽ imaginum fiat. Excogitatur & monstrifica: ut in templo smyrnæ dicata. In euenit figura materiæ. Plurimumque refert cõcaua sint & poculi modo an media depressa: an elata: an auersa an obliqua supina: an festa qualitate excipientes figuræ torquente uenientes umbras. Neque enim est aliud illa imago: quã digesta claritate materiæ excipientis umbram. Atque ut oia de speculis peragantur hoc loco: optima apud maiores fiebant brundusia: stagno & ære mixtis. Pretulata sunt argenita. Primus fecit Praxiteles magni Pompeii ætate. Nuperque credi coeptum: certiore imaginẽ reddi auro appposito auersis. Tingit & ægypti argentum: ut in uasis Anubis suum spectet: pingitque non cælar argentum. Transiit inde materia & ad triuphales statuas: mirumque crescit precium fulgoris excecari. Id autem fit hoc modo. Miscetur argento tertia pars æris cyprii tenuissimi: quod coronarum uocant: & sulphuris uiui quantum argenti. Constat in fide si circumlito argilla. Modus coquendi donec se ipsa opecula operiant Nigrescit oui indurati luteo: ut tamen aceto & creta deteratur. Miscuit denario trium uir. Antonius ferrum Miscuit æri falsæ monetæ. Alii e potere subtrahunt: cum sit iustum. lxxxiii. e libris signari. Igitur ars facta denarios probare tam iucunda e lege plebe: uti Mario Gratidiano uicari totas statuas dicauerit. Mirumque in hac artium sola uicia discuntur: & falsum denarii spectatur exemplar: pluribusque ueris denariis adulterinum emittitur.

De imodica pecunia: & quorum maxime opes fuerint: & quando primum Popululus Romanus stipem sparserit.

Ca.

X.

On erat apud antiquos numerus ultra centum milia. Itaque hic & hodie multiplicat: ut decies centena milia: aut sæpius dicantur. Fortis hoc fecit numusque percussus: & sic quoque æs alienum ætium appellatur. Postea diuites cognominati dumodo notum sit: cumque primus acceperit hoc nomen: decoxisse creditoribus suis. Ex eadẽ gente. M. Crassus negabat diuites esse nisi qui redditu annuo legionem tueri posset. In agris suis sextertium. xx. milia possedit. Quiritium post Scyllam ditissimus. Nec fuit satis nisi totum parthorum esurisset aurum. Atque ut memoria quidẽ optimam occupauerit. luanat. n. isectari inexplabilem istam habendi cupiditatem. Multos po-

ista cognouim? seruitute liberatos opulētiōres pariterq; tres Claudii pncipatu pallātem Callistū & Nacisū. Atq; ut hui omittant: tanq; adhuc regē potiant. C. Asinio Gallo. Martio Cyrino con. ad. vi. Challēdas febru. C. Cecili? Claudius Isidorus testamēto suo edixit: quis multa ciuili bello pdidisset: tñ reliquere seruos: quattuor milia: centum. xvi. luga bouū tria milia sexcēta. Reliq; pecoris. cc. quiquaginta septē milia. In numerato pōdo sexcēta milia. Qui funerari se iussit festeriis. xi. milibus. Cōgregatē & excedētes numēq; opes. Quota tñ portio erūt Ptolemæi: quē Varro tradit Pompeio res gerēte circa iudeā: octōna milia equitū sua pecunia tollerauisse. Mille cōuiuas totidē aureis potoriis imutantē uasa cū ferulis saginasse. Quota uero illā ipsā (neq; n. de regib? loquor) portio fuerit. Pythis bithiniū q; platanū aureā: uitēq; nobilē illā Dario regi donauit: Xerxis copias: hoc ē septies. lxxxviii. milia hominū excepit epulo. Stipēdium quinq; mensū: frumētumq; pollicitus: ut e quib; liberis senectuti suā in delectu unus saltē cōcederet. Hūc quoq; ipsū aliquis cōparet Creso regi Quā malū amentia ē: id in uita cupere quod aut ē seruis cōtingerit: aut ne in regibus qdem iuenerit finē? Po. Ro. stipem spargere cōcepit Sp. Postumio. Q. Martio conf. Tāta pecunia erat: ut eā cōferret. L. Scipioni: ex qua iis ludos fecit. Nā qd Agripæ Mētio se / stātes aris i. funere cōtulit: honoris id necessitatisq; pp paupertatē Agripæ: non largitionis esse dixerim.

De luxuria & frugalitate i uasis & lectis: argētis & qñ lāces imōdicæ factæ. Ca. XI. Alia ex argēto mira i constantia humani igeni uariat: nullū genus officia diu probando: nūc furniana: nūc clodina: nunc gratiana. Etenī tabernas massis adoptauim? nunc anaglypha: in asperitatēq; excisa circa lineas picturas quærim?. Iā uero & mēsas repositoriis sponis: & ad sustinēda obsonia iterā dimus altera: & iterest q plurimū li / ma pdiderit. Vasa coquinari ex argēto Caluus orator fieri quærit. At nos carrucas ex argēto cælare iuenimus. Nostraq; ætate Pompeia cōiunx Neronis pncipis delicatiorib; iumentis suis soles ex auro quoq; iduere solebat. Libras. xxxii. argentei. Africanus sequēs haredi reliquit. Idemq; cū de pœnis triumpharet quattuor milia. cccc. lxx. pondo trāstulit. Hoc argētum tota Carthago habuit illa terrag; æmula: quod nūc i mēsarū est apparatus. Postea uicta numantia & deleta. Idem Africanus in triūpho militibus. xvii. milia pōdo dedit. Qui ros illo i peratore dignos qbus hoc satis fuit. Frater eius allobrogicus primus oī um mille pondo habuit. At liuius Drusus in Tribunatu plebis. xi. milia. Nam pp quinq; pondo notatum a censorib; triumphalū senem: iam fabulosum uidet. Itē Catum Elium cum legati ætolog; in cōsultu prandentē in fictilibus adissent missa ab iis uasa argentea nō accepisse. neq; aliud habuisse argēti ad supramū uitæ diē quā duo pocula: quæ. L. Paulus focer ei ob uirtutē deuictō Perseo Rege donasset. Inuenimus legatos Carthaginēsiū dixisse: nullos hominum benigni? iter se uiuere quā Romanos. Eodē. n. argēto apud oēs cœnitauisse se ipsos. At hercules Pompeium paulini equitis Arelatēsis filium paterna quoq; gente pulsum: qd. xii. pōdo argēti habuisset apud exercitum ferocissimis gētibus oppositum scimus lectos uero mulier; iā pridē toros operiri argēto & triclinia quādā qbus argētum addidisse primus tradit. Caruilius Folio eques Romanus: ut nō ope: aut delicata sperie faceret sed punica. Idē & aureos fecit: Nec multo post argēti deliacos imitati sunt. Quæ oīa expiauit bellum ciuile sylianum paulo. n. æte hoc facta sunt. Lacensq; e cērenis libris argēti: quas tūc sup quingētas numero Romæ fuisse cōstat: multosq; ab eas pscriptos dolo cōcupiscētium Erubescāt ānales q bellum ciuile talibus uitis i putauere. Nostra ætas fortior fuit Claudii pncipatu: Seruus eius Drusillanus noīe Rotundus dispēlator Hispaniæ citeriōri quinquagenariā lancē habuit cui fabricadæ officina prius exhædificata fuerat. Et comites eius octigentag; qnquaginta octo libræ. Quare quæso? nisi ut quā multi eas cōserui i ferent: aut qbus cœnātib; Cornelius nepos tradit æte Syllæ uictoriā duo tñ triclinia Romæ fuisse argētea Repositoriis argētum addi sua memoria cōceptum. Fenestella dicit: q obiit nouissi / mo Tyberii Cæsaris pncipatu. Sed & testudinea tū in usum uenisse. Ante se autē paulo li / gnea rotūda solida: nec multe maiori quā mēsas fuisse. Se quidē puero. quadrata & cōpacta aut certe op̄a ac cædro cōcepisse. Mox additū argētum i āguilis lineasq; p cōmissuras. Tympana uero se iuuenē appellata tumateras & lāces quas antiq; magiras appellauerāt. Nec cōp̄a tantū argēti fuerat uitæ: sed uallidius pœnæ metu precii. Idq; iā pridem ut ignoscām? nobis. Delphinos quinis milibus festeriis in libras ēptos. C. Gracchus habuit. L. uero Cras

LIBER.

sus orator duos syphos. Mentoris artificis manu celatos festertis centū cōfessus est tamē nunquam se iis uti pp uerecundiā ausum. Sicut eundē. vi. milia festertis in singulas libras uasa ēpta habuisse. Asia primū dei uicta luxuriā misit in italiā. Si quidē. L. Scipio transtulit in triumpho argēti celati pondo milia quadringēta. l. Et uasorum aureorū pondo. cc. milia an no cōditē urbis quingentesimo sexagesimo quinto. Eadē asia domita multo ēt grauius effu xit mores: in utiliorq; uictoria illa hāreditas. Attalo rege mortuo fuit. Tum. n. hāc emēdi Romā in auctiōibus regiis uerecundiā exēpta est: urbis āno. de. xxvi. mediis. lvi. ānis crudi ta ciuitate samare ēt & nō solū āmi rari opulentiā externā. Immenso & achaicā uictoriā momēto ad ipellendos mores: quā & ipsa hoc interuallo āno urbis. dc. viii. parthica signa & tabulas pīctas inuexit: nequid deesset. Pariterq; luxuria nata ē: & carthago sublata: ita con gruētibus satis: ut & liberet āplecti uitia: & liceret peccare ex dignatiōe. Hinc aliqui ueterū ut. C. Marius post uictoriam cimbricā cantharis potasse. Liberi patris exemplo traditur: ille orator arpinas & ex manipulari imperator.

De statu argenteis & celatura argenti: & ceteris quibusdam. Ca. XII.

Argenti usum in statuas primū ad honorē Diui Augustini in adulationē tēporum transisse falso existimatur. Iam. n. triumpho magni Pompeii reperimus translata Pharnacis: qui primus regnauit in pōto: argenteā statuā. Item Mithridatis Eupato ris & currus aureos argenteosq;. Argento succedit ex ea re aliquādo & auro luxus: fa mi nae plebis cōpedes sibi ex eo facientū quas induere aureas mox tristior uetat. Vidimus & ipsi Valerium Tuscū motū equestri ordine ob insignē calurnnia cū celebritate assectare: adolescentiū scholā ex argēto ānullos habentē. Et quid hoc attinet colligere cū capuli mili tum ebore ēt fastidito celerent argento: uaginā catillis: baltei laminis crepitēt: iam uero ā pedagogis ad trāsītū uiriliteris custodiant. Argento fēminā lauē & nisi argentea solia fastidiant: eadēq; materiā & cibis & probris seruiat. Videret hāc Fabricius & stratas argen to mulierū balineas: ita ut uestigio locus nō sit cū uiris lauātium. Fabritius in quā q; bellico sos īperatores plusquā paterā & salinū ex argēto habere uetabat. Videret hinc dona fortitū fieri: aut in hāc fragi. Heu mores Fabritii nos pudet. Mirum in auro celādo iclaruisse ne minē: argēto multos. Maxime tū laudatus ē Mentor: de quo supra diximus. Quattuor par ria deniq; ab eo oīo facta sūt: ac iā nullū extare dicit. Ephesiae Dianae tēplum iacet. Capitoli um icendiū. Varro & aereū signū eius habuisse scripsit. Proximi ab eo āmiratione. Acragas & Boetus & Mys fuere. Extant hodie oīum opera in īsula Rhodiōrū boeti apud lyndiam Minervam in tēplo. Acragatis in tēplo liberi patris in ipsa Rhodouacca centauriq; celati i scyphis Myos in eadē & Silenus & Cupido & ueneratio in scyphis. Magna fama post hos celebrat? ē Antipater: quicq; satirū in phiala grauātū somno collocauisse uerius quā ca lasse dictus est Stratonicus. Mox Cyzicenus Tuaricus. Itē Ariston & Onichus Methyle ne laudatur. Et Hecateus: & circa magni Pōpei aratem Praxiteles Posidonius. Ephesus: Ludus Stratites: qui praelia armatosq; celauit. Sopyrus qui areopagitas & iudiciū. Orestis in duob; scyphis pondo. xii. aestimatis. Fit dein Myrheas: cuius tunicā uigiti uenierūt. Vly xes & Diomedes erant in phialae ēblemate palladium surripientes. Fecit idem & cocos magi telia appellatos puulis pororiis. Sed e qbus ne exemplaria quidem liceret exprimere. Tam oportuna iuriae subtilitas erat. Habuit & Teucer Crustarius famā. Subitoq; hāc ars ita ex oleuit: ut sola iā uerustate censeat usq; adeo attritis celaturis ne figura discerni possit: au xtoritas cōstet. Argētum medicatis aquis inficit: atq; ēt afflatu falso: sicut in mediteraneis Hispaniā. In argēti & auri metallis nascunt ēt nunc pignēta. Fit. n. ceruleū: quod pprie li mus est. Optimū ex eo qd attritū uocat. Precium in pondo libras. xxii. Proximū marmoro sum sub dimidjo attriti precio. Tertium genus ē prassum: qd alii scyricū uocat ex īsula scy ro. Iam qdem & ex achaia quo utūt ad pīcturā umbras. Precium in libras huius. hf. bini. Dipondius uero derractis quod lucidum uocant e Gallia ueniens. Hoc autem & attico ad lumina utuntur. Ad abacos nō nisi marmorosū: quoniam marmor in eo resistit amaritudini calcis. Effoditur: & ad uicissim ab urbe lapidem in montibus. Postea uritur prassum appela tantibus qui adulterant. Sed esse falsum: adust umq; amaritudine apparet quoniam resolu tum in puluerem est.

De sile. & ceruleo: & cryfocolla: & nestoriano: & cilono: & quod non omni anno aequali ter species uendantur. Ca. XIII.

Ille primi restituere pingere. Sed polygontus & Micon atticon dūtaxat. Hoc secu-
ta ætas ad lumina usa ē. Ad ūbras at scyrico & lydio. Lidiū sardib⁹ emebat qđ nūc ob-
mutuit ceruleū harēa ē. Hui⁹ gñā tria atiquis ægyptiūl quod maxie pbat scyricū hoc
diluit facile. Cūq; teritū. iiii. colores mutat cādidiorē nigriorē ue: crassiorē tenuiorē ue
Prefert hui⁹ etiāū cypriū. Accessit his puteolanū & Hispaniēse: harena ibi cōfici cōepta.
Tinguit at oē: & in sua coqitur harēa: bibitq; succū. Reliqua cōfectura eadē quæ chryocol-
læ. Ex ceruleo fit: qđ uocat lomētum. Perficitur id lauādo terēdo ue: & hoc ē ceruleo cādi-
dius. Precia ei⁹. xxii. in libra. xviii. Vfus i creta calcis spaciētes. Nup accessit & nestorianum
ab autore appellatū. Fit ex ægyptii leuissima pre. Preciū ei⁹. xl. i libras. Idē & puteolai usuf
preter quā ad fenestras: uocat cōlō nō pridē apportari & idicū ē cōptū. Cuius preciū. xvii.
i libras. Rō i pictura adicifuras hoc ē umbras diuidēdas ab lūse. Est & subtilissimū gen⁹ lo-
mētū quoddā tritū qñis assib⁹ æstimatū Cerulei sinceri experimētū in carbone ut flagret.
Fraus uiola arida decocta in aq; succoq; per linteū exp̄so i cretā erethriā. Vis ei⁹ i medicīa
ut purget ulcera. Itaq; & ēplastris adiiciūt. Itē causticis. Teritur difficilime sile. In medio le-
uiter mordet: astrigitq; & explet ulcera. Vritur i fictilib⁹ ut profuit. Precia: regē quæ usq; dis-
posuim⁹: nō ignoram⁹ alia in aliis locis: esse & omnibus pene anis mutari prout nauigatio-
nes cōstiterint: aut ut quisq; mercatus sit: aut aliquis præualēs māceps anonā flagellet non
obliti. Demetrium tota helladia. Neronis principatu accusatum apud Consulē. Poni ta-
men necessarium fuit: quæ plerumq; erāt Romæ: ut exprimeretur auctoritas rerum.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIE LIBER.

XXXIII.

PROEMIVM.

Aeris metalla.

Ca.

I.

ROXIMA dicantur æris metalla: cui & in usu proximum est precio-
um. Immo uero ante argentum: ac pene etiam ante aurum corinthio.
Stipis quoque auctoritas ut diximus. Hinc æra militum tribui ærari
& ærarium: & obæratū ab ære dictū. Docuim⁹ quam diu. Po. Ro. ære si-
gnato tantum usus esset: & alia quæ uetustas tradidit cum æqualem
urbi auctoritatem eius declararet a rege. Numa collegio tertio fabrū
ærariorum instituto. Vena quod dictum est modo effoditur: igniq; perficitur. Fit & elapide
eroso: quem uocant Cadmiani. Celebritas in asia: & quondam in Campania: nūc in Bergo-
natiū agro: extrema parte italiæ. Feruntque nuper in Germania et prouincia repertum.
Genus æris: quæ corinthia: quæ deliaca: quæ æginetica

Ca.

II.

It & ex alio lapide: quem chalcitem uocant in cypro: ubi prima fuit æris inuentio.
Mox uilitas præcipua reperto in aliis terris præstantiore: maxime aurichalco: quod
præcipuam bonitatem ammiratione diu obtinuit. Nec reperitur longo iam tempo-
re efficta tellure. Proximum bonitate fuit salustianum in centronum alpino tractu nō lō-
gi & ipsum xui. Successit & liuianum in gallia. Vtrumque a metallorum dominis appella-
tum: illud ab amico diui Augusti: hoc a coniuge. uelocis defectus. Liuianum quoque cer-
te admodum exiguum inuenitur. Summa gloria nunc in marianum conuersa: quod cordu
benſe dicitur. Hoc a liuiano cadmiani maxime sorbet: & auri chalci bonitatem imitatur in
sestertiis dipondiarūq; cyprio suis assibus contento. Et hætenus nobilitas in ære naturalis
se habet. Reliqua genera artificio constant: quæ suis locis ridentur: summa claritate ante
omnia indicata. Quondam æs confuse auro argentoq; miscebatur: & tamen ars preciosior
erat. Nunc incertum est peior hæc sit an materia. Mirumque cum ad infinitum operum p-
cia hæc creuerint: auctoritas artis extincta est. Quæstus enim causa: ut omnia: exerceri cōp-
ta est: quæ gloriæ solebat. Ideo etiam deorum adscripta operi cum proceres gentium clari-
tatem & hac uia quærerent: adeoque exoleuit fundendi æris preciosi ratio: ut iam diu nē
fortuna quidem in ære ius artis habeat. Ex illa autem antiqua gloria corinthiū maxime lau-
datur: hoc casus miscuit. Corintho cum caperetur incensa: mireque circa id multorum affe-
ctatio fuit. Quippe cum tradatur non aliena de causa Verrem quem Cicero damnauerat p-
scriptum esse ab Antonio quāquod corinthiū se ei cessurū negauisset. At mihi maior para-
eotum simulare eam scientiam uidetur: ad segregandos se a ceteris magis quam itelligere
aliquid subtilius: & hoc paucis docebo. Corinthus captā est olympiadis centesimæ quiqua-

F iiii

LIBER.

gesimo sexteāno tertio nostrae urbis sexcētesimo octauo: cū ante in saeculo fistores nobiles esse desissent quorum isti omnia signa hodie corinthia appellant. Quapropter ad coarguēdos eos ponemus artificum ætates: nā urbis nostrae ānos ex supradicta cōparatione olympi dum colligere facile erit. Sunt ergo uasa tm̄ corinthia quae isti elegantiores nunc æs sculpendo trāsferunt modo in lucernas modo in trullas: nullo mondiciarū despectu. Eius tria genera. Candidū argenteo nitore quā proxime accedens: in quo illa mixtura præualuit. alterum in quo auri fuluanatura. Tertium in quo æqualis omnium temperies fuit. Præter hæc est: cuius ratio nō potest reddi: quāquam hominis manu facta dederit fortuna temperamentum simulachro significā. Illud suo colore præciosum ad iocineris imaginem uergēs quod ideo epatizon appellant: procul a corinthio. Longe tamen ante egineticum atq; deliacum: quae diu obtinere principatum. Antiquissima æris gloria deliaca fuit mercatus in delo concelebrante toto orbe: & ideo cura officinis triclinoꝝ pedib; fulcrisq; Ibi prima nobilitas æris. Perueit deinde ad deū simulachra: effigiemq; hominum: & aliorum animalium. Proxima laus eginetico fuit. Insula ipsa est nec ingens: sed officinarum temperatura nobilitata. Bos æreus inde captus in foro poario est Romae. Hic ē exemplar eginetici æris. Deliaci autem Iupiter in capitolio in Iouis tonantis aede. Illo ære. Myro licius usus ē. Hoc Polycletus æqualis atq; condiscipulus. Aemulatio autem & in materia fuit.

De candelabris: & templorum ornamentis.

Ca.

III.

Riuatinq; ægina candelabrorum superficiem dumtaxat elaborauit: sicut terētum p̄ scapos: in iis ergo iuncta cōmendatio officinarum est. Nec pudet tribunatum militarium salaris emere: cum ipsum nomen a candelarum lumine ipso apparet. Accessio candelabri talis fuit: ut auctor est. Dion. Iussu preconis Clesippus fullo gibbere & preterea alio foedu aspectu fabricatur est: emente id Gegania festitiis. l. eodemq; ostentate in conuiuio emptum ludibrii causa nudatus: atq; in pudentia libidinis receptus in totū mox testamentum prediues numinū uice illd candelabrum coluit: & hāc corithus fabulā adiecit: uideatis tm̄ moribus nobili sepulchro p̄ qd æterna supra terras Geganiæ dedecoris mēoria duraret. Sed cū eē nulla corithia candelabra cōster: nomē id p̄cipue i iis celebrat: quoniam Mūnii uictoria corithū qd ē diruit: sed cōplurib; achaia ep̄didis simul æta disp̄sit. Prisci limia ēt ualuas i tēplis ex ære factitauere. Inuēio & a Cn. Octatio q; de Perseo Rege nauale triūphū egit factā porticū duplicē ad cyrcū flaminū q; corithia sit appellata capitulis æreis colūnae. Veste quoq; adē ipsā syracusana sup̄ficie regi placuisse Syracusana sūt i p̄teo capita colūnarū a. M. Agrippa posita. Quinetiā puata opulētia eo mō usurpata ē. Camillo. n. crimini obiecit. Sp. Caruilius q̄stor: qd ærata hostia haberet i domo. Nā triclina ærata ab acosq; & monopodia. Cn. Māliū alia deuicta p̄mū imexisse triūpho suo: quē duxit urbis āno qngētesim o sexagesimo septio. L. Piso auctor ē. Antias qd ē. L. Crassū haredē. L. Crassī oratoris multa ēt triclina ærata uēdidisse. Ex ære factitauere & cortias tripodū noīe d̄lphicas qm̄ dōis maxie Appollinis delphici dicabant. Placuisse & lyeni p̄siles i delubris: arboꝝ mō mala ferētū lucētes. Qualis ē i tēplo Appollinis palatini: quē Alexāder thebag expugnatione captū i cyma dicauerat eidē Deo. Transiit deīde ars ubiq; uulgo ad effigiem deorum. Quando primum simulachrū Romae factum: & de origine statuarum & honore statuarum & generibus & figuris.

Ca.

III.

Romae simulachrū ex ære factū Ceteris primum reperio ex peculio. Sp. Cassi: quem regnū affectatē pater ipsi? iteremerat. Trāsit & ab diis ad hominū statuas: atq; imagines multis modis. Antiq; p̄gebat eas bitumie quo magis mirū ē: placuisse auro in regere. Hoc nescio an Romanū fuerit iuentū. Certe ēt Romae nō habet uetustatē. Effigies hominū nō solebat exp̄mi nisi aliq; illustri cā p̄petuitatē merētū: & p̄mo sacroꝝ certaminū uictoria maximeq; olympie ubi o iūm q; uicissent: statuas dicari mos erat Eoꝝ uero q; ter ibi sup̄uissent: ex mēbris ip̄sorū similitudie exp̄ssa quas iconas uocat. Atheniēses nescio an p̄mi o iūm Harmodio Aristogitoni. tyrānicidis publice posuerit statuas. Hoc adū ē eodē an no: quo & reges Romae pulsi. Excepta deīde res ē a toto orbe terrarū hūanissima ābitōe. Et iam omnium municipiorū & fori statuarū ornamētum esse cōpere. Prorogariq; memoria hominū & honores legi æuo & basibus inscribi: ne i sepulchris tantū legerent. Mox foro & in domibus priuatis factum: atq; in atriis. Honos clientium i stituit sic colere patronos. De statuīs & quibusdam aliis: & quibus primum in columa: & quando rostra: & quando

primum publice: & que primum statuæ Romæ. *Ca. VI.* V
 Ogata effigie antiquitus statuæ dicabantur: Placere & unde tenentes hastam ab
 ephēborū gymniciis exēplaribus: quas achilleas uocant. Græca res est nihil ualere. At
 e contra Romana ac militaris thorachas addere. Cæsar quidē Dictator loricatā sibi
 dicari in foro suo passus est. Nā lūpeorū habitu factæ tā nouiciæ sunt quā quæ nup prodi-
 ere penulis indute. Mancinus eodē habitu sibi instituit quo deditus est. Notatum ab an-
 thoribus & L. Actium poetā in canticenarum ædē maximā formā statuā sibi posuisse: cū bre-
 uis admodū fuisset. Equæstres uero statuæ mō Roma celebrationē habent orto sine du-
 bio a græcis exēplo. Sed illi celtas tantum dicabant in sacris uictores. Postea uero & qui bi-
 gis uel quadrigis uicissent. Vnde & nostri currus nati in iis qui triūphauissent. Serum hoc
 & in iis non nisi a Diuo Augusto seiuges: sicut & elephantis. Non uetus & bigarum cele-
 bratio in iis q̄ prætura functi curru uicti essent p̄ cyrcū. Antiquior columnarū sicut. C. Me-
 nio qui deuicerat priscos fatinos: quibus ex fœdere tertias prædæ Populus Ro. prestabat.
 Eodēq̄ i cōsulatu i suggestu rostra deuictis antiatibus fixerat anno urbis. cccc. xvi. Itē. C.
 Duilio q̄ primus nauale triūphū egit de poenis. quæ est etiā nunc i foro. Itē. P. Minutius
 præfecto annonæ extra portā trigeminā uenaria stipe collata. Nescio an primo honor talis
 a populo. Antea. n. a senatu erat præclara res: nisi friuolis cœpisset initiis. Nāq̄ & Actii Ne-
 ui statuā fuit ante curiā: cuius basis cōflagrauit curia incēsa. P. Clodii funere. Fuit & Her-
 modori ephesii in comitio legū: quas decē uiri scribebant: interpretis publice dicata. Alia cā
 & alia auctoritas maior in Oratii. Coclitis statuæ: quæ durat hodieq̄: cū hostes a pōte publi-
 cio solus arcuisset. Egdē & Sybillæ tres iusta rostra sunt minores sint licet. Vna quā Parci-
 nius Taurus ædilis plebis instituit. Duæ q̄s. M. Mesalla. Primas putarē has & actii nauī po-
 sitæ ætate Tarquinii Prisci: nisi regum antecedentium essent in capitolio.
 De statuīs sine tunicis & q̄busdā aliis: & q̄ p̄ma Romæ statuā equestris: & q̄n oēs statuæ puatī
 & publicæ sublate: & q̄b? Romæ mulierib? & q̄ priæ ab exteris publice positæ. *Ca. VI.*
 X iis Romuli est sine tunica: sicut & Camilli in rostris: & ante ædē Castorum fuit
 M. Tremellii equestris togata: q̄ sanites bis deuicerat. Captaq̄ anagnia populū sti-
 pendio liberauerat. Inter antiquissimas sunt & Tullii Celi. L. Koscii Et Sp. Matici
 Eulcini in rostris a fidēnatibus in legatione interfectorū. Hoc a Romano populo tribui so-
 lebat iniuriæ: sicut. P. Iunio & T. Coruncanio: qui ab Teusa illicorum regina inter-
 fecti erant. Nō omittēdum quod annotauere annales tripodanas iis statuās i foro statutas.
 Hæc uidelicet mēsurā honorata tunc erat. Non præteribo. C. Octauium ob unū uerbum
 quo regē Anthiochoni dilaturum se responsum dicentem uirga quā tenebat forte circū
 scripsit: & priusq̄ egredere circulo illo: rñsum dare coegit: In q̄ legatione interfecto senat?
 statuā poni iussit quā oculatissimo loco i rostris: Inuenit & statuā decreta & Thraciæ Caiæ
 siue Suffeciæ uirgini uestali: ut poneret ubi uellet. quod adiectū nō minus honoris habet
 quā qd̄ fœminæ ē decreta. Meritiū eius ipis ponā annaliū uerbis. Quod cāpum tyberinū
 gratificata ea ēēt populo. Inuenio & Pythagoræ & Alcibiadi i cornibus comitiis positā cū
 bello sannitico Apollo pythius fortissimo græcorū gentis iussisset & alteri sapientissimo
 simulachra celebri loco dicari: donec Sylla dictator ibi curiā faceret. Mirūq̄ ē illos patres
 Socrati cunctis ab eodē deo sapiētia prælato Pythagoram prætulisse: aut tot aliis uirtute
 Alcibiadē: aut quenq̄ utiq̄ Themistoeli. Colūnarū rō erat: attolli supra cæteros mortales:
 qd̄ & arcus significant nouitio inuēto. Primus tñ honos cœpit a græcis. Nulliq̄ arbitror
 plures statuās dicatas quā Phalerio Demetrio athenis. Si qd̄. ccc. lx. statuere: q̄s mox lace-
 rauerunt: nōdū āno hūc numerū dierū excedente. Statuerant Romæ etiā in oībus uicis. C.
 Mario Gratidiano trib? ut diximus: eadēq̄ subuertere Syllæ i troitu. Pedestres sine dubio
 Romæ fuere i auctoritate lōgo tpe. Equestriū tū origo p̄ quā uetus ē cū fœminis ēt hono-
 re cōicato. Cochliæ. n. statuā ē equestris: ceu parū ēēt toga eā cigi: cum nec Lucretiæ: nec
 Bruto q̄ expulerāt reges: pp̄ quos Cochliæ iter obsides fuerat: decernerent. Hæc primā &
 Oratii Coclitis publice dicata credideri. Ante. n. sibi ac Sybillæ Tarquinii & reges ipos po-
 fuisse uerisimile ē: nisi Cochliæ positā quocq̄ Piso traderet ab iis q̄ una obsides fuerāt red-
 ditis a Porfenna. Honorē eius habuit e diuerso Annius fœcialis. Equestre statuā cōtra lo-
 nis Statoris ædē iuestibulo superiore domus ualeriæ fuisse Publicole cōsulis filiæ: eaq̄ so-
 lā fugisse. Thiberimq̄ transnatauisse: cæteris obsidibus q̄ Porfennæ mittebātur: iterēptis.

LIBER.

Targnii insidiis. L. Pifopdidit. Idē auctor est. M. Aemilio. C. Pōpeio. ii. consules a cēforib⁹
P. Cornelio Scipione & M. Popilio statuas circa forū eorum q̄ magistratus gesserāt subla-
tas oēs: prāter eas quāz populi aut Senatus sententia stantē essent. Eā uero quā apud adē.
Telluris statuisset sibi. Sp. Cassius qui regnū affeclauerat: etiā constātā a cēforibus. Nimi-
rum in ea quocq̄ re ambitioni puidēbāt illi uiri. Exant Catonis in cēfura uociferationē
mulieribus Romanis in puinciis statuas poni. Nec tamen potuit inhibere: quo minus Ro-
mā ponerentur sicuti Corneliā Gracchorū matri quāz fuit Africani prioris filia. Sedēs. na-
huic posita: soleisq̄ sine amento insignis in Metalli publica porticu. Quē statua nunc ē in
Octauīz operibus. Publice autē ab extetis posita est Romā a. C. Elīo tribuno Plebi. lege
perlata in Sennium Stralium: Lucanum: qui thurinos bis infestauerat. Et ob id Elīi thu-
rini statua & corona aurea donatur. Idē postea Fabritiū donauero statua liberati obsidio-
ne. Passimq̄ statua in clientela sunt receptā. Et adeo discrimen omne sublatum: ut Han-
nibalis etiā statua tribus locis uisat⁹ i ea urbe: itra cuius muros solus hostiū emisit hasta.

De autē qui statuariis & precii signorum immodicis: & colossis
in urbe celeberrimis.

Capitulum.

VII.

Visse autē statuariā artem familiarem italicā quocq̄ & uetustā indicant. Hercules ab
Euandro sacrat⁹ ut p̄dunt in foro boario: qui triūphalis uocatur: atq̄ p̄ triūphos
uestitur habitu triumphali. Prāterea Ianus geminus a Nūma rege dicatur: q̄ paucis: belliq̄
argumento colitur. Digyris ita figuratis: ut trecentorū quāq̄gintaquinq̄ dierū nota p̄ signi-
ficationē anni t̄pis & aui sedē indicet. Signa quocq̄ tuscanica p̄ terras displa: quā i etruria
factitata non est dubium. Deorū t̄m putarē esse: nī Metrodorus Septins cui cognomē Ro-
mani nois Odioso inditū est: Vulsinius pulsatos p̄ centum & decē statuārū signa obiece-
rit. Mirūq̄ mibi uidetur cum statuārū in italia tā uetus origo sit: potius lignea aut fictilia
deorū simulachra in delubris dicata usq̄ ad deuictā asiā: unde irrepit & luxuria. Similitu-
dines exprimendi quāz prima fuerit origo: in ea quā plasticē grāci uocant dici conuenien-
tius erit. Etenim prior quā statuaria fuit. Sed hāc ad infinitū effloruit multorū uoluminū
opere si quis plures p̄sequi uelit. Oīa. n. quis possit? In. M. Scauri adilitate tria milia signo-
rū in Scena t̄m fuere tēporario theatro. Mūmīus deuicta Achaia repleuit urbē. Ipse excel-
sit non relicturus filiaz dotē. Cur. n. nō cū excusatione ponantur? Multa & Lucilii inuexe-
re. Rhodi etiā nū. lxxiii. milia signoz esse. Mutianus ter consul prodidit: nec pauciora ar-
tis & olympiaz. Delphis supesse credūtur. Quis ista mortaliū p̄sequi possit: aut quis usus
noscedi intelligantur. Insignia t̄m maxime & aliq̄ de cā notata: uoluptariū sit attigisse. ar-
tificesq̄ celebratos nosauisse singuloz quocq̄ i explicabili multitudie cū Lysippus ad sex-
centena. x. opera fecisse tradatur. Ante oīa ut arti claritatē possent dare uel singula. Na-
merū apparuisse defuncto eo cū thesaurum effregisset hāres solitū. n. ex inani precio. cu-
iusq̄ signi denarios se ponere aureos singulos. Euecta supra humanā fidē ars est. successu
mox etiā audacia. In argumentū successus unum exēplū afferā: nec deorū nec hoīum simi-
litudinis expresse. Aetas nostra uidit in Capitolio: priusq̄ id nouissime conflagraret a Vi-
tellianis incensum in cella lunonis canē ex aere unius suum labentē. Cuius eximium mira-
culum & in discreta uerisimilitudo nō ex eo solū intelligitur: quod ibi dicatus fuerat: ues-
rum & noua satisfatione: nā summa nulla par uidebatur: capite tutelarios cauere p̄ eo in-
stituti publici fuit. Audaciā. In numera sunt exēpla. Moles quippe excogitatas. uidemus
statuarum quas colossas uocant turribus pares. Talis est in capitolio Apollo translatus a
Lucullo ex appollonia ponti urbe. xxx. cubitorum. c. l. talentis factus. Talis in campo ma-
tio Iuppiter. A. Claudio Cæsare dicatis: qui ideo uocatur pōpeianus a uicinate theatri.
Talis & tarenti factus a Lysippo. xl. cubitorū. Mirum in eo qd manus ferunt moles ea ra-
tione libramenti: ut nullis conuellatur procellis. Id quidē prouidisse & artifex dicitur mo-
dico interuallo. Vnde maxie opus erat statū frangi opposita colūna. Itaq̄ p̄ magnitudinē
difficultatēq̄ demoliendi: nō attigit eū Fabianus uerucosus: cū Hercule qui est in capito-
lio: inde transferret. Ante oēs autē in admiratione fuit Solis colossus rhodi quē fecerat
Chares Lyndius Lysippi supradicti discipulus. Septuaginta cubitoz altitudinis fuit. Hoc
simulachrū post quinq̄gesimū sextū annū terremotū p̄stratū. Sed iacens quocq̄ miraculo ē.
Iauci pollicē eius amplectunt. Maiores sunt digyri quā plerāq̄ statua. Vasti specus hīat
defraclis mēbris. Spectant itus magnā molis saxa: quorū pōdere illud stabiliuerat p̄stitutē

Duodecim annis tradunt effectum. ccc. talentis: quæ contulerat ex apparatu regis Deme-
trii relicta mora & tedio obfissa rhodo. Sunt alii minores hoc in eadē urbe colossi ceterum
numero. Sed ubicunq; singuli fuissent nobilitaturi locū. Præterq; hos deorū quinq; quos
fecit Bryxis. Factitauit colosso & italia. Videmusq; certe Apolinē in bibliotheca tēpli Au-
gusti thufcanicum. I. pedum a pollice dubiū ære mirabiliorē an pulchritudine. Fecit & Sp.
Carnilius louē q; est i capitolio uictis famnicibus sacrata lege pugnantis e pectoralibus
eorū ocreisq; & galeis. Amplitudo tanta est: ut conspiciatur a Latario Ioue. Reliquisq; li-
mæ suā statuā eā fecit: quæ est ante pedes simulachri eius. Habent in eodē capitolio amira-
tionē & capita duo: quæ. P. Lentulus cōsul dicauit. Alterum a Charete supradicto factum
Alterum fecit Decius cōparatione in tantum uictus: ut artificium minime pbabilis artifi-
cis uideatur. Verum oēm āplitudinē eius generis statuarum uicit ætate nostra Zenodo-
rus Mercurio facto in ciuitate galliæ aruernis p. annos. x. pedum. cccc. in magno præcio. Is
postq; satis ibi artē approbauerat: Romā accitus est a Nerone. ubi destinatū illius principis
simulachrū colossū fecit centum. x. pedum lōgitudine: q; dicatus Solis uenerationi ē dā-
natis sceleribus illius principis. Mirabatur in officium nō mō ex argilla similitudinē infu-
gnē: uerum & de paruis admodū surculis quod primum operis instarati fuit. Ea statua in
dicauit interisse fundendi æris scientiā: cum & Nero largiri aurum argentumq; paratus
esset: & zenodorus scientia fingendi celandiq; nulli ueterum postponeretur. Statuā ar-
uernorum cum faceret prouinciæ Vibio. Auito præsidente duo pocula Calamidis manu
cælata: quæ Cassio Syllano auunculo eius præceptori suo Germanicus Cæsar adamato do-
nauerat amulatus est: ut uix ulla differentia esset artis. Quantociq; maior in zenodoro præ-
stantia fuit: tanto magis deprehendi æris obliteratio potest.

Nobilitatis ex ære operum & artificium: ccc. lxxvi.

Ca. VIII.

Ignis quæ uocant corinthia pleriq; in tantū capiuntur: ut succum circumferant: si-
cut Hortensius orator sphingem Verri reo ablata. Propter quā Cicero illo iudicio
in altercatione neganti ei se enigmata intelligere: rēdit debere qm sphingem domi
haberet: Circumtulit & Nero princeps amazonē: de qua dicemus. Et paulo ante. C. Cestius
consularis signum qd secū etiā in proelio habuit Martis ultoris ædē dicata sunt. todinē an-
te regiā. Minoribus simulachris signisq; numerū ppe artificū multitudo nobilita est. An-
te oēs tamen Phidias atheniensis loue olympiæ facto ex ebore quidē. Sed & ex ære signa
fecit. Floruit aut olympiade octogesima tertia circiter. ccc. nostre urbis anno. Quo eodē tpe
æmuli eius fuere Alcámenes: Critias: Nestocles: Hegleas. Et deinde olympiade octogesi-
ma septima. Agelades: Callon: Polyclethus: Phradmū: Corgias. Lacor: Mycon: Pythagoras
Scopas: Perelius: Ex iis Polyclethus discipulos habuit Argiū: Arfopodrum: Alexin: Aristi-
dē: Prynoē: Diuē: Athenodogē: Demeā: Clitoriū: Myronē: Lyciū: Nonangesimaq;nta olym-
piade floruerunt: Naucides: Dinomedes: Chanachus: Latroclus. Centesima secunda Polycles
Cephisiodorus: Leuiæres: Hipatodorus. Centesima quarta Praxiteles Euphranor. Centesi-
ma septima Edhion: Termachus. Centesima quartadecima Lysippus fuit & cum eo Alexā-
xander magnus. Itē Lysistratus & frater eius Stenius: Euphronides: Sofstratus Ion: & Syl-
lanion. In hoc mirabile quod nullo doctore nobilis fuit ipse. Discipulosq; habuit Theusin
& ladē: Ceterima uigesima: Eutyclides: Euticrates: Lahippus: Cephisiorotus: Timarcus
Pyromachus. Cessauit deinde ars ac rursus olympiade centesima gn̄gesimaq;nta renixit: cū
fuere lōge qdē ifra prædictos pbari tamen Anteus: Callistratus: Policles: Athenus: Calli-
xenus: Pyrocles: Pythias: Tymoles. Ita distinctis celeberrimog; ætatibus: raptim trāscurrā
reliquā multitudinē & passim disp̄sam. Venere aut & in certamen laudatissimi quāq; diuer-
sis ætatibus geniti: qm fecerant: amazonas: quæ cū in tēplo Ephesiæ Dianæ dicarentur. pla-
cuit eligi pbarissimā: ip̄lorum artificum qui præsentēs erant iudicio cum apparuit eam eē
quā oēs secundam suā quisq; iudicassent. Hæc est Polycleti. Proxima ab ea Phydæ. Tertia
Chresilla. Quarta Ciclonis. Quinta Phradmonis. Phidias præter louē olympiade quē ne-
mo emulatur: fecit & ex ebore æque Mineruā athenis: quæ est in parthetonia stans. Ex ære
uero præter amazonē supradictā Mineruam tā eximie pulchritudinis ut a forma cogno-
men acceperit. Fecit: & clydicum & aliam Mineruam: quam Romæ ad ædē Fortune Aemi-
lius paulus dedicauit. Itē duo signa quæ Catulus in eadē æde posuit: palliata. Et alterū co-
lossicon nudum. Priusq; artē torreuticē aperuisse atq; demonstrasse merito iudicatur.

LIBER.

Polycletus sicyonius Ageladis discipulus Diadmenū fecit molliter iuuenē centum talē
 ris nobilitatum. Item & Doriphog uiriliter puerum. Fecit & quem canona artifices uocāt
 linamenta artis ex eo petentes uelut a lege quadā solūq; hoīum artem ipse fecisse artis
 opere iudicatur. Fecit & distingentē se. Et nudum talo incessentem. Duosq; pueros. Itē
 talis nudos ludentes q uocant altragalizontes. Et sunt in Titi imperatoris atrio quo ope
 re nullū absolutius pleriq; iudicant. Item mercurium qui fuit lysimachia. herculē qui Ro
 mae Anthemum a terra sustinentem. artemona qui phænaporretos appellatus est. hic confus
 masse hanc scientiam iudicatur. & coreuticen sic erudisse ut phydias aperuisse proprium
 eiusdem: ut uno crure insisterent signa excogitasse: ut ait Varro: & pene ad unū exemplū
 myronem eleuteris natum. & ipsum ageladis discipulū bucula maxime nobilitauit celebra
 ris uersibus laudata: qm̄ alieno pleriq; ingenio magis q̄ suo cōmendantur. Fecit & canem
 & discobolon: & Persea: & cristes: & satirū admirantem tibias & mineruā delphicos pentas
 thlos. pancraciastas. herculē etiam qui est apud circū maximum in edā. Pōperi magni
 Fecit & cicadæ monumentū & locustæ: sicut carminib? suis Erina significat. Fecit & Apol
 linē quē a triū uiro Antonio snblatū restituit ephesiū Din? Augustus amonitus igete. Pri
 mus hic multiplicasse uarietatem uidet: numerosior in arte quā Policleus. & simetria dili
 gentior. Et ipse tamen corporū tenus curiosus: animi sensus non expressit. Capillū quoq;
 & pubem non emendatius fecisse quā rudis antiquitas instituisse. Vicit eum pythagoras
 ex italia Reginus Pancraciaste delphis posito. Eundē uicit & Leōtius cum fecit hastadiæ
 dromonstilion: qui olimpiæ ostenduntur. & loris puerum tenentē tabellas eodem loco &
 mala ferentē nudum. Siraculis autē claudicantē cuius ulceris dolorē sentire et iā spectan
 tes uidentur. Itē Apollinē citharedum: serpentemq; eius confici sagittis: qui Dirceus ap
 pellatus est: qm̄ cum thebæ ab Alexandro caperentur: aurum a fugiente conditum sinu
 eius cælatum esset. Hic primus neruos & uenas expressit capillum diligentius. Fuit & ali
 us Pythagoras samius initio pictor: cuius signa ad adē fortunæ huiusce dex sunt seminu
 da: unde & laudata sunt. Hic supradictō facie quoq; indiscreta similis fuisse traditur. Re
 gini autem discipulus & filius sororis fuisse traditur. Softratii Lysippus Sicyonius. Duris
 negat. Tullius fuisse discipulū affirmat. Sed primo ætatiū fabrum. Audendi rationē cœp
 pisse pictoris Eupōpi responso. Eum. n. interrogatum quē sequerēt antefedentium: dixisse
 demonstrata hoīum multitudine: naturā ipam imitanda esse: non artificē. Plurima ex em
 nibus signa fecit: & ut diximus fecundissimæ artis: inter quæ distingētē se quē. M. Anip
 pa ante thermas suas dicauit. mire gratum. Tyberio principi: q non quīuit tēperare sibi in
 eo: quanq; imperiosus sui inter initia principatus transulitq; i cubiculū: alio ibi signo sub
 stituto. Cum quidē tanta Populi Ro. contumacia fuit: ut magnis theatrī clamoribus res
 poni Apoxyomenon conflagitauerit: princepsq; quāq; adamatū reposuerit. Nobilitat Ly
 sippus & remulenta tibicina & canibus ac uenatione. In primis uero quadriga cū sole tho
 diog. Fecit & Alexandrū magnum multis operibus: a pueritia eius orsus. Quā statuā iau
 rari iussit Nero princeps delectatus ad modum illa. Deī cum precio perisse gratia artis:
 detractū est aurum: preciosiorq; talis existimatur etiā cicatricibus operis atq; cōfissuris: in
 quibus aurū hæserat remanentibus. Idē fecit Ephestionē Alexandri magni amicū: quē qdā
 Polycleto ascribunt: cū iis centum prope annis ante fuerit. Idē Alexandri uenationē quæ
 delphis sacrata ē: Athenis satyrog turmā. Alexandrū amicorū quæ eius imagines summa
 oīum similitudine expressit. Has Merellus macedonia subacta transulit Romā. Fecit & q
 drigas multoq; generū. Statuariæ arti plurimū traditur contulisse capillū experimēdo Ca
 pita minora faciendo quā antiqui. Corpora graciliora siccioraq; p quæ proceritas signorū
 maior uidere. Nō habet latinū nomē symmetria: quā diligētissime custodiuit noua intra
 ctāq; rōne q̄dratas ueterū statuas permutādo uulgoq; dicebat: ab illis factos quales essent
 hoīes a se q̄les uiderent eē. Huius pprie uidētur esse argutiæ operū custodiæ in minimis
 quoq; rebus. Filios & discipulos reliq; laudatos artifices Labippū & Bedā: sed ante oēs Eu
 chratē: quanq; is constantiā patris potius æmulatus quā elegantiam austero maluit genere
 quam iucundo placere: Itaq; optime expressit Herculem delphis & alexandrum Thespin
 uenatorē & thespiadum prælium equestre. Simulacrum trophonii ad oraculum. Quadri
 gas Medæ cōplures. Equū cū fisciis. Canes uenantiū. Huius quoq; discipulus fuit Thy
 licrates & ipse Sicyonius: sed Lysippi seclæ priorior uetus discernantur complura signa

XXXIII.

ceu Senex Thebanus Demetrius rex: Feucestes Alexandri magni seruator. Digni tanta gloria artifices: Qui cōpositis uoluminibus condidere hęc miris laudibus celebrāt & The laphanē Poëcum ignotū alias: qm̄ in thessalia ubi habitauerit: latuerint opera eius aliogn suffragis iporum æquatur Polycleto: Myroni: Pythagoræ. Laudant eius Latissam. & Spi nariū. Pentathlon: & Apollinē. Alii non hanc ignobilitatis fuisse cām sed qm̄ se regū Xer xis & Darii officinis dediderit existimant. Praxiteles quoq; marmore felicior: ideo clarior fuit. Fecit tñ ex ære pulcherrima opera. Proserpinæ raptū. Itē Cataglysam & ebrietatem & liberū patrem: nobilēq; una satyrū: quem græci Periboeoton cognomināt. Signa etiā quæ ante felicitàtis ædē fuere. Venerēq; quæ cū ipsa ædē incendio cremata est: Claudii princi patu: marmore nulli sup̄ terras inlyro parē. Item stephusam. Spelumen: Oenophogē: Har modiu & Aristogytōnē tyrannidas: quos a Xerse psarum rege captos uicta pside atheni ensibus remisit Magnus Alexander. Ecceit & puberem Apollinem subrepente lacertæ cō minus sagitta insidiantē: quē Saurotonon uocant. Spectantur & duo signa eius diuerfos affectus exprimentia flentis matrouæ & meretricis gaudētis. Hanc putat prynen fuisse deprehenduntq; in ea amorē artificis. & mercedē in vultu meretricis. Habet simulachrum benignitas eius. Calamidis. n. qdrigæ aurigā suū iposuit. Et ne melior in equorū effigie ho mine deuicisse credere ipse calamis & alias qdrigas bigasq; fecit: eqs semp sine emulo ex pressis. Sed ne uideatur in hoīum effigie inferior: Achamene nullius est nobilior. Achame nes phidæ discipulus & marmorea fecit & æreū petallum q uocatur encrinomenos. At po lylecti discipulus Aristides quadrigas & bigas. Et Iphicratis læna laudatur. Scortū hęc ly ræ cantu familiaris Harmodio & aristogytōni consilia eorū de tyrannicidio usq; ad mortē excruciatā a tyrannis non pdidit. Quāobrem athenienses eā honore habere uolentes: ne tñ scortū celebrasse uiderent: aīal noīs eius fecere. Atq; ut intelligeretur eā honoris in opere linguā addi ab artifice uetuerunt. Bryxialis Aesculapiū & Seleucū fecit. Bēdas adorantē Batton Apollinē & Iunonem. q sunt Romæ in tēplo Concordiæ. Cressilas uulneratū defici entē: in quo possit intelligi quantū restat animæ. Et olympiū piclē dignum cognōie. Mi ruūq; in hac arte est: qd nobiles uiros nobiliores fecit. Cephisidorus Mineruā mirabilem in portu Atheniensiu: Et arā ad templū Iouis seruatoris in eodē portu cui pauca cōparatur Canachus Apollinem nudū q Philesius cognominantur in Dydi meo egmetici æris tēpatū Ceruūq; una ita uestigiis suspendit: ut linū subter pedes trahatur alterno morsu digyris calceque retinentibus solū: ita uertebrato dēte utrisq; in partibus: ut arepulsu p uices resi liat. Idē celetizontas pueros fecit. Chereas Alexandrū magnum. Et Philippū patrē eius fecit. Clestiauf Dorophoron: & amozonē uulneratā. Demetrius Lysimachen: quæ sacerdos Minerue fuit annis. lxxiii. Idē & mineruā quæ musica appellat: qm̄ dracones in gorgone eius adictus citharæ tinnitu resonāt. Idē eqtē Sarmenē: q primus de equitatu scripsit. De dalus & ipse interfectores laudatus pueros duos dstringentes se fecit. Dynomenes Prote silau & Pythodemū luctatorē. Euphranoris Alexander parif est: in quo laudatur: qd oīa si mul intelligātur. Iudex dearū: amator Helenæ & tamen Achillis interfector. Huius est mi nernua Romæ: quæ dicitur Catuleana infra Capitolū a. Q. Luctatio Catulo dicata. Et simulachri boni euentus dextra paterā: sinistra spicā ac papanæ tenens. Itē latona puerpe ra Apollinē & Dianā infantes sustinens in ædē cōcordiæ. Ecceit quadrigas bigasq; & Cli ticon eximia forma. Et uirturē egregiā: utraq; colostreas. Mulierē ministrantē & ado rantē. Itē Alexandrum & Philippū in quadrigis. Eutyclides eurotan fecit in qua artē ipam liqdiore plurimi dixere. Hegiæ Minerua Pirrhufq; Rex laudatur. Et celitizontes pueri. Et castor ac Pollux ante ædem Iouis tonantis. Agesiæ in pario Colonia Hercules Isidori. Butyreus Lycius Myronis discipulus fuit: qui fecit dignum præceptore puerum sufflans tem languidos ignes & argonautas. Leocras: aquilam sentientem quid rapiat in Ganyme de: & quid erat: parcentem unguibus etiam per uestem. Puerum Antolycom Pæcratio ui ctore Propter quē Xenophon symposiū scripsit. Iouēq; illū tonantē i Capitolio ante cun ctā laudabilē. Itē Apollinē diademātū. Luciscus Langonē puerū subdole ac fucatæ uernili tatis. Lycius & ipse puerū suffitorē. Menechini vitulus genu præmiē: replicata ceruice. Ip seq; Menechin⁹ scripsit de sua arte Naucides Mercurio & discobolo imolātē arietē cēset Naucerus luctatorē anhelātē fecit niteratus Aesculapiū & Hygiā q sunt i cōcordiæ tēplo Romæ. Phytōachi qdriga regiē ab alcibiade. Polyclef hermaphroditū nobilē fecit pirrhus

LIBER.

Higiā & Minervā Phoenix Lisippi discipulus Epidīrfam. Sytax Ciprius uno celebratur signo Spnachonrte: Periclis: Olippi uernula. Hic fuit extra torrens: ignē oris pleni spiritu accedens. Sillanion Apollodorum fecit fīctōrē & ipm: sed inter cunctos diligentissimū artis: & inimicum sui iudicem crebro pfecta signa frangentē dum satiare cupiditatem neque artis: & ideo insanū cognominatum. Hoc ī eo expressit. Nec hoīem ex aere facit: sed iracū diā: Et Achillē robilem. Item Epistatē exercentem abletas. Strongilon amazonē: quā ab ex celentia crurum Eucnemom appellant. Ob id in comitatu Neronis principis circūlatā. Itē fecit puerum: quem amando Brutus philippensis cognomine suo illustravit: Theodorus q labyrinthum fecit fami: ipse fe ex aere fundit prater similitudinem nobile: fama magnae subtilitatis celebratus. Dextra limā tenet: leua tribus digyis qdrigulam tenoit translatā prenefte: tantae paruitatis: ut totā cā curtūq; & aurigā integeret alis simul facta musca. Xenocrates Tisieratis discipulus: aut ut alii Eutyrcatis: uicē utroq; copia signorum: & de sua arte cōposuit uolumina. Plures artifices fecere. Artali & eumenis aduersus gallos proelia. Ifigonus: Phylomachus: Stratonicus: Antigonus: q condidit uolumina de sua arte: Boeti quanquā argento melior infans eximie anferem strangulat. Atq; ex oībus quae rettuli clarissima quaeq; ī urbe iā sunt dicata a Vespasiano principe in tēplo pacis: aliisq; eius operibus uiolentia Neronis in urbem conuecta: & in sellariis domus aureae disposita. Præterea sunt æq̄litate celebrati artifices: sed nullis operum suorū præcipui: Ariston q & argentum cælares solitus est. Callases: Desias: Cantharus Sicyonius: Dionysiodorus Critiæ discipulus Deliades: Euphorion: Eunicus & Hecataeus. Argenti cælatores: Lesblocles: Prodyrus Pythodius: Polygnotus Idē pictores nobilissimi. Item ex cælatoribus: Stratonicus: Si nus qui fuit Critiæ discipulus. Nunc p̄censebo eos: q eiusdem generis opera fecerunt: ut Apollodorus: Androbulus: Asclepiodorus: Aleuas phuns: Appellas: & adorantes fœmial Antigonus. Et luctatores Peryoxyomenō. Tyrānicidaq; supradictos. Antimachus: Athe nodorus: Fœminas nobiles Aristodemus: & luctatores bigasque cū auriga. Philosophus Annus Seleucum regē. Habet quoque huius gratiā Doryphorus. Cephsiodori duo fuerunt. E priore est mercurius Liberū patrē in fantiā nutriens. Fecit & concionantē manu elata Personā in incerto est. Sequens phūs fecit Cœlites q cū Phidia louē olimpiū fecerat. Philosophus itē Cleon & Cenchrans & Cephis & Calcoschenes & comēdos & abletas: Da hippus Pella: Iomenō Daiphron: & democritus: & Dæmon. Philosophus Epigenon oīa fere prædicta imitatus præcessit in tubicine & matrē interfecit: & ifanē miserabiliter blandientē: Eubolides digyis cōputans. Mycō athletis spectat. Menogenes qdrigis. Nec minus Niceratus oīa quae ceteri aggressus: representauit. Alcibiadē: lapadeque accensa matrē eius. Demareten sacrificantē. Tisierates bigæ Pisto mulierē iposuit. Idēq; fecit: Matrē & mercuriū q sunt ī cōcordiæ tēplo Romæ. Per illū nemo laudat fœuioīe phalaride tyrannos: cui taurū fecit mugitus hoīs pollicitus igne subdito: & primus eū exptus est cruciatū iustiore fœuitia. In hoc a simulachris deū hoīumq; deuouerat humanissimā artē. Ideo ne tot cōditores eius elaborauerant: ut ex ea tormēta fierent. Itaq; una de cā seruatur opera eius ut quisq; illa uideat oderit manus Stē eins Cererē: louē: Minervā fecit: qui sunt Romæ in Concordiæ tēplo. Idē fœtes matronas & adorates: sacrificantesq; Simō canē & sagittarium fecit. Stratonicus cælator ille phūs. Scopas utraq; Athletas aut & armatos & uenatores: sacrificantesq; Batron. Eunichir: Clauces: Heliodorus: Hycanus: Lophō: Lyson: Leon: Menodorus: Myagarus: Polycrates: Polydus: Pythocritus: Protogenes. Idēq; pictura clarissimi: ut dicemus. Patrochles: Phillis: Phisidomus q & argētū cælauit nobilit natione ephesi periclimenus: pgylo: Simenus: Thimotheus: Theomnestus: Thimarchides: Thimō: Thias: Trafon. Ex oībus aut maxie cognōie ifignis ē Callimachus sp calūniator sui: nec finē hūis diligētiae ob id Caci: otechnos appellatus. Memorabilis exēplo adhibēda curæ modū Huius sunt saltantes Lacanæ emēdatū opus. Sed ī quo gratiā omne diligētia abstulerit. Quē qdē & pictorē fuisse tradunt: Non aere captus nec arte unā solūmō Denonis Cypria statuā in expeditione nō uendidit Cato. Sed qā philosophi erat. Ut obiter hoc quoq; nosceat tā inane exēplū in mentione statuari. Est & una nō prætereunda: licet auctoris incerti iuxta rostra Herculis tunicati. Eleo habitu Rōæ: torua facie sentienteq; supma ī tunica. In hac tres sunt tituli. Vnus. L. Luculli ipatoris de manubiis. Alter q pupillū Luculli filiū ex S. C. dedicasse. Terti⁹ q. T. Septimū Sabinū ædilē currulē ex puato ī publicū restituisse

Tot certaminū tateq; dignationis simulachrū id fuit nūc reuertentiur addfias æris & mixturas. In cyprio coronariū & regule ē utrūq; ductile coronariū tenuat i laminas: tantorūq; felle tictū spēm auri i coronis hiftrionū præbet. Idēq; i uncias additis auri scrupulis senis pteui pyropi brattea ignefcit. Regulare & i aliis fit metallis. Itēq; chaldiariog; dria: qd chal dariū funditur tm malleis fragile: qbus regulare obfequitur: ab aliis ductile appellatum: qle omne Cypriu ē. Sed & in cæteris metallis cura diftat a chaldario. Omne. n. purgatis diligē tius igui uitius excoctifq; regulare est. In reliqs generibus palma cāpano. Simile in multis partibus italiæ puiciifq; Sed octonas plūbi libras addunt: & bene recoquunt pp inopiā li gni. Quantum ea res differentia afferat: in Gallia maxime sentitur: ubi inter lapides cande factos funditur. Exurente. n. coctura nigrum atq; fragile conficitur. Præterea femel reco quant quod læpius feciffe bonitati plurimum confert. Id quod noraffe: non ab re est.

Differentia æris & mixtura: & de feruando ære.

Capitulum.

IX.

Es omne frigore magno melius fundi. Sequensq; tēperatura statuarua est. Eadēq; tabularis hoc mō. Massa pstat in primis: mox i pstatū additur tertia portio æris collectanci: hoc est ex usu coempti. Peculareq; in eo condimentum attritu domiti & consuetudine nitoris ueluti manufecti. Miscentnr & plūbi argentarii pondo duode na: ac felibra e centenis pflata. Appellatur etiā nunc & formalis tēperatura æris tenerrimi qm nigri plūbi decima portio additur: & argentarii uigefima: maximeq; ita colorem bibit quē græcanicū uocant. Nouissima ē quæ uocatur ollaria: uafe nomen hoc dante. Ternis aut qternis libris plumbi argentarii in centenas æris additis: Cyprio si addatur plumbum colos purpure fit in statuarum prætextis. Aera extensa rubiginam cellerius trahit: q ne gleffa: nisi oleo puugatur. Seruari ea optime in ligda pice tradūt. Vfus æris ad ppetuitatē monumetog; iā pridē trālatu ē. Tabulis æris i qb? publicæ constitutiones incidantur.

De cadmia medicinæ.

Ca.

X.

Etalla æris multis mōis instruunt medicinā: ut pote cū ulcera oīa ibi ociffime sanē tur. Maxime tamen pdest cadmia. Fit sine dnbio hæc & i argenti fornacibus can didior ac minus pōt derofa: sed nequaq; cōparanda æriæ. Plura autē genera sunt. Nāq; ipe lapis ex quo fit æs cadmia uocatur fufuris neceffarius. medicinæ inutilis. Sic rur fus i fornacibus exiftit. Aliāq; noīs fui originē recipit. Fit autē egesta flamis: atq; flatu te nuiffima parte materie: & cameris lateribus ue fornaciū p quātitate leuitatis applicata. Te nuiffima ē i ipo fornacium ore q flāmā eludantur: appellata capitif. exufta & nimia leui tate fimilis fauillæ. Interior optima: cameris dependens. & ab eo argumēto botrifentof co gnominata ponderofior hæc priore. Leuior porto fecuturif. Duo eius colores: Deterior ci nereuf. puniceuf. melior: fabrilif. oculorumq; medicamentif utiliffima. Tertia est in lateria bul fornacium: quæ pp grauitatē ad cameraf puenire non potuit. Hæc dicitur placitif: & ipfe ab argumento cruffa uerufq; pumex intuf: uariat ad pforas utilior: & ad cicatrices tra hendas. Fluunt ex ea duo alia genera. Onychitif extra pene cærule: intuf onychiti maculis fimilis. Ostracitis toga nigra & cærerarum fortiffima: uulneribus maxime utilif. Oīs autē cadmia i cypri fornacibus optima. Iterum a medicif cogtur carbone puro atq; ubi in cine rem rediit extinguit uino amineo: quæ ad emplastra preparatur: quæ uero ad pforas aceto Quidā in oleis fiftilibus tufam urunt: ac lauant in mortariis: poftea ficcant. Nymphodorus lapidem ipfum quam gauiffimum fiffumq; urit pruna: & exuftum chio uino refinguit tunditq; mox linteo cribrat: atq; in mortario terit: mox aqua pluuia macerat: iterumque te rit quod fubfedit: donec cernfæ fimilis fiat: nulla dentium offensa. Eadem Lollia actio: fed quam puriffimum lapidem eligit. Cadmiæ effectus: ficcare: sanare: fiftere fluctiones: pterygia: fordes oculorum purgare: scabriciem extenuare: & quicquid in plumbi effectū dicemus. Et æs ipfum ad omnia eadem untur: præter qua albugines oculorum & cica trices. Vlcerā quog; oculorum cum lacte sanat. Idq; ægyptii coliriū modo terunt in coricu lis: Facit & uomitiones e melle fumptum. Vritur autem cyprium in fiftilibus crudis cum sulphuris pari pondere: uafe circūlito fpiramento in caminis: donec uafa ipfa percoquātur. Quidam & falem addunt. Alii alumen pro sulphure. Alii nihil: fed aceto tantum afpergūt. Vftum teritur mortario thebaico: aqua pluuia lauatur: minor effectū: iterumq; adiecta lara giore teritur. & dum confidat relinquitur: hoc fæpius: donec ad fpecie minii redeat. Tunc ficcatur in Cole: in ærea pyxide feruatur.

LIBER.

De scoria & flore & squama æris & stomace
& erugine & hyeratio.

Ca. XI.

T scoria æris simili mō lauat: minor effectu quā æs ipm. Sed & æris flos medici
næ utilis est. Fit ære fuso: & in alias fornaces translati: ibi statu crebriore excutitur
tur uelut milii squāmæ: quas uocant lepidas & sic adulteratur flos: ut squāma ue
neat pro eo. Est aut squāma æris decussa i clauis: in quos panes ærei ferruminantur. In cy
priis maxime officinis oīa. Differentia hæc est: qd squāma excutitur istibus iisdē panibns.
Elos cadit sponte. Squāmæ est alterū genus subtilius ex summa scilicet lanugine decussū
qd uocant stomoma. Atq; hæc oīa medicī qd pace eorū dixisse liceat ignorāt. Pars maior
& oīa in tantū a cōficiendis iis medicaminibus absunt: quod eē propriū medicinæ solebat.
Hanc quotiens incidere in libellos cōponere ex iis uolentes aliqua: hoc est impendio mise
rorū experiri cōmentaria: credunt semplaciæ ea oībus qdē fraudibus corrūpenti: factaq; iā
pridē emplastra & collyria mercantur: tabesq; mercū: fraus semplaciæ sic exteritur. Et squā
ma aut & flos uruntur in patinis fistilibus aut æreis: deinde lauantur ut supra ad eōsdem
usus. Et amplius narium carnosia uitia. Itēq; sedit: & gravitates aurū: p fistulas in eas statu
impulsam. Et ulcera oris farina admota. Tollit & tonsillas cū melle. Fit & cādido ære squā
ma cypria longe inefficior. Necnon urina pueri prius macerāt clauos panesq;. Quidā ue
ro excussam squāmā terunt. & aqua pluuiā lauant. Dant & hydropicis duabus drachmis i
mulsi hemina & illinunt cū polline. Eruginis quoq; magnus usus. Sed pluribus fit ea mo
dis. Nāq; & e lapide ex quo coquitur æs deraditur & ære: candido pforato: atq; in cadis su
peracetū suspensio æreo: obturatūq; opculo: multo probatior quā si hoc idē squāmīs fiat.
Quidā uasa ipsa candidi æris fistilibus condunt in aceto raduntq; .x. die. Alii uiuacis con
tegunt. totidēq; post die radunt. Alii delinatā æris scobē aceto spargunt: uersantq; spatia
sepius die donec absumatur. Eandēq; scobē alii terere in mortariis æreis ex aceto malunt.
ocissime uero contrahit coronariū eruginē recisamentis in acētū additis. Adulterant mar
more trito maxime rhodiā eruginē. Alii punice aut gūmi. Præcipue aut fallit atramento
sutorio adulterata. Cetera. n. dente depræhenduntur: stridentia in frendendo. Experimen
tū in batillo fereo. Nā quæ sincera est suū colorē retinet: quæ mixta atramēto rubescit. De
præhenditur & papyro galla prius macerato. Nigrescit. n. statim erugine illita. Depræhen
ditur & uisu maligne uirens. Sed siue sinceram siue adulterā aptissimū est eius siccitatem
in patina noua utri & uersari: donec ut fauilla fiat. Postea teritur: & recorditur. Aliqui i
trudis fistilibus urunt donec figilinū pcoquantur. Nonnulli & thus masculū ammiscunt.
Lauatur aut erugo sicut cadmia. Vis eius collyriis oculorū aptissima: & de lachrimationib
bus mordendo pfiēs. Sed ablui necessarium peniculis calidis donec rodere desinat. Hie
rarium uocatur collyriū quod ita maxime constat. Téperatur aut idē hammoniāci uncis
quattuor: eruginis cypræ duabus: atramēti sutorii: quod chalcantum uocant: totidē. Mya
uero una croci. vi. Hæc oīa trita aceto thasio colliguntur in pillulas: excellentis remedii cō
tra glaucomatom initia & suffusionum. Contra caliginē & scabrias: & albugines ac gena
rum uitia. Cruda aut erugo: uulnerariis emplastris miscetur. Oris etiā gingiuarūq; exul
ceratione mirifice emendat: & labiorū ulcera cū oleo. Quod & si cæra addatur purgat & ad
cicatricē pducit. Erugo & callū fistulaz erodit: uitorūq; quæ circa sedē: siue p se: siue cum
ammoniaco illita: uel colliriū modo in fistulas adacta. Eadēq; cum resina crebintina: tertia
parte subacta leps tollit.

De scolecia & calciti & foro & calcanto.

Ca. XII.

Se & alterum genus eruginis. quā uocant scoleciā in cyprio ære. Hoc trito alumi
ne & sale aut nitro pari pondere cum aceto albo q acerrimo. Non fit hoc nisi æstu
osissimis diebus circa canis ortum. Teritur aut donec uiride fiat: contrahatq; se in
uermiculorū specie: unde & nomen. Quod uitium ut emēderet duæ partes quā fuere ace
ti miscentur urina pueri ipubis. Idē autem in medicamentis & snā efficit quā diximus au
rū ferruminari. Vtq; utriusq; q eruginis. Scolecia fit & p se rasa ab ærario lapide de quo
nunc dicemus. Calcitin uocat lapidē ex quo & ipm æs cogitur. Distat a cadmia: quod illa
sup terrā ex subdialib⁹ petris cæditur. hæc ex obrutis. Itē quod chalcitis friat se statī mollis
natura: ut uideatur lanugo concreta. Est & alia distinctio qd chalcitis tria genera cōtinet
æris & myfios & sorios: de qb⁹ singulis dicemus suis locis. Habet aut æris uenas oblōgas

Probatum mellei coloris gracili uenarum discursu friabilis: nec lapidosa. Putant: & recentē
utiliorē esse: quoniam inueterata fori fiat. Vis eius ad excrescentia in ulcerib⁹ sanguinē siste
re gingiuas uiam tinsillas farinā cōpescere. Vuluā quoq; uitiis inuellere igitur. Cū suc
co uero porri uerrendorū addit ēplastris. Maceratur autē in fistili ex aceto circumlito fimo
diebus. lx. Et colorem croci trahit. Tunc amixto cadmiæ pari pondere medicamentū efficit
foricon dictū. Quod si duæ partes chalcitidis tertiæ cadmiæ tēperantur acius hoc idē fiet.
Acius etiā mū & uehemētius factū si aceto q̄ uino tēperetur. Tosta uero efficacior fit ad
eadem oīa. Sorī ægyptiū maxime laudat: multū superato ciprio hispaniensi & Africo quā
quam oculorū quoq; curationi quidā utilius Cipriū putant. Sed in quacūq; natione opti
mū cui maximū uirus olfactu. trituq; pinguitet nigrescens: & spongiosū. Stomacho res cō
traria in tantū ut quibuscūq; olfactu mō uomitiones moueat. Et ægyptū quidē tale. Alterius
nationis cōtrariū splendet. Et mysi est lapidosius. Prodest autē & dentiū dolori si cōtinea
tur: atq; colluat. Et oris ulceribus grauib⁹ quæq; serpunt. Vritur carbonibus ut chalcitis.
Myi aliqui tradiderunt fieri exusto lapide in serobibus flore eius luteo misente se ligni pi
nea fauilla. Re uera autē e supradictō fit lapide cōcretum natura discretūq; & optimum in
cypriorum officinis: eius notæ sunt friati aureæ scintillæ: & cū teratur harenosa natura siue
terra chalcitidi similis. Hoc autē miscet: qui aurum purgat. Utilitas autē eius infusi cum ro
faceo auribus purulentis: & lana ipsi capitis ulceribus. Extenuat etiā scabrias oculorū
iūteratas. Præcipue utile tonsillis: cōtraq; anginas & suppurata. Ratio ut. xvi. drachmæ in
hemina aceti coquatur addito melle: donec lentescat. Sic ad supradicta utile est. Quotiē
opus sit molliri uim eius: mel aspergit. Erodit & callum fistulæ ex aceto fouentiū: & collu
riis addit. Siste & sanguinē: ulceraq; q̄ serpat q̄ ueputrescant. Absumit & excrescentes carnes.
Peculiariter uirilitalis uitiis utile: & foeminaq; phluuiū sistit. Græci cognationē æris fecerūt
nomine & atramēto lutorio. Appellāt. n. chalcātum. Nec ullius æque mira natura ē. Fit & i
hispania & puteis stagnis ue habetibus id gēus aquæ. Decoquit ea amixta dulci pari mensu
ra: & in piscinas ligneas fundit immobilibus sup has trāstris depēdentes restes lapillis extē
te: quib⁹ ad hærescēs limus: uitreis acinis imaginē quandā uix reddit. Exēptum ita siccat
diebus. xxx. Color ē cæruleus: perq; spectabili nitore: utrumq; ē credid. Diluēdo fit atramē
tum tinguedis coriis. Fit & plurib⁹ modis genere eo in serobe cauato. Quarum elateribus
distillates hyberno gelu styrias stalagmiā uocāt: neq; ē purius aliud. Sed ex eo cādidum colo
re sentientē uiolā leucāthon appellāt. Fit & i saxo: catinis pluuiæ aqua corruato limo gelā
te. Fit & salis mō flagrantissimo sole admixtas dulces aquas cogēte. Ideo duplici qdā differen
tia fossile aut facticiū appellāt. Hoc pallidius: & quātum colore tñ bonitate deterius. Pro
bant maxie cyprium in medicina usu. Sumit ad depellēda uētris aīalia drachme pōdere cū
melle. Purgat & caput diluē: ac narib⁹ i stillatū. Itē stomachū cū melle aut aqua mulsa sū
ptum Medet & oculorū scabriei doloriq; necnō & caligini & oris ulcerib⁹. Siste & sangui
nē narium. Itē hemorroidum. Extrahit ossa facta cum semine hyoscyami Suspēdit ephioras
penicillo frōti positum. Efficax & in ēplastris ad purgāda uulnera: & excrescētia ulcerum
Tollit & uuas uel si decocto tangerit. Cum lini quoq; semie supponit ēplastris ad dolores
colēdos. Quodq; ex eo candicat in eo usu præfertur uiolaceis. Et grauitati aurium p̄fistur
las i spirat. Vlnera et per se illitum sanat: sed tinguit cicatrices. Nuperq; inuētum urform
in harena & leonum ora aspergere illo: tantaq; est uis in stringendo: ut nō queat modere
De pōpholyge & spodio & antispodio & diphryge & triete serulo. Ca. XIII.

Tiam nunc in ærariis reperiunt quæ uocāt pompholygem & spodion. Differentia:
quod pompholyx lotura paratur. Spodios illota ē aliqui id quod sit cādidum leuif
simūq; pompholygen dixerūt: & esse æris & cadmiæ fauillā. Spodion nigriore pon
derosiorēq; esse derafam parietibus fornacium mixtis scintillis aliquādo & carbonibus.
Hæc aceto accepto odorē æris præstat: & si tangat lingua saporē horridum. Conuenitque
oculorū medicamentis q̄buscūq; currens uitiis: & ad oīa quæ spodion. Hoc solum distat
quod huius elutior uis est. Addit & in ēplastris: q̄bus lenis quæritur refrigeratio & siccato.
Vltior ad oīa quæ uino lota est. Spodios cypria optima. Fit autem liquefētibus cadmiā &
ærario lapide leuissime hæc afflatur & ocus: euolatq; e fornacibus: & restis adhærescit.
A fuligine distans candore. Quod minus cādidū ex ea: imatueræ fornacis argumentum
est. Hoc quidam pompholygen uocant. Quod uero rubicundius ex iis inuenitur acriorem

LIBER.

uim habet: exulceratque adeo: ut cum lauatur si oculos attingat excæcet. Est & mellei coloris spodios in aqua plurimū æris intelligitur. Sed quodcunq; gen⁹ lauādo fit utilius. Purgatur ante pīna: dein crassiore lotura digitis scabriciē exteriūt media uis eius est quæ uino lauatur & aliqua in genere uini differētia. Leni. n. lota collyriis oculorū nimium uigiliis fatigatorū apta purat. Eadē efficacior ulceribus quæ manāt: uel oris: quæ madēt: & oibus medicamētis quæ parātur cōtra grangrenas. Fit & in argēti fornacibus spodios: quā uocāt lauriotin. Utillissima aut oculis cōfirmatur: quæ fit in auraris. Nec in alta parte magis ē uitæ in genia mirari. Quippe ne inquirenda essent metalla uilissimis rebus. utilitates eadē excogitauit. Antispodion uocāt cinerē fici arboris uel caprifici uel myrthi foliorū cū tenerimis ramorum partibus: uel oleastri uel cyto nimali uel lētisci. Itē ex moris imaturis: idest candidis in sole arefacti: uel e buxi coma uel pseudo cyperi: aut rubi: aut terebinthi uel ocanthis Taurini quoq; glutinis: aut lintheorū cinere similiter pollere iuentum ē. Vrut oīa ea crudo fistili in fornacibus. dore figulina pcoquatur. In æraris officinis & smegma fit: iam liquo ære: atq; percocto: additis etiamnū carbonibus: paulatim accensis. ac repēte uehementiori flatu expulit æris palā quædā. Solum eo quo excipiat: strātū esse debet: Maxili ab ea difernit aqua in iisdē officinis. Dyphrigia uocāt græci ab eo qd bis torreat. Cuius origo triplex. Fieri. n. traditur ex lapide pyrithe cremato in caminis: donec excoquat in rubricā. Fit & in Cypro ex luto cuiusdā specus arefacto pri⁹. mox paulatim circūdati samentis. Tertio fit mō in fornacibus æris fece subside. Differentia est: quidē: quod æs ipsū in catino defluit: scoria extra fornaces: flos supernatat. Diphryges remanet. Quidā tradunt in fornacibus globos lapidis qui coquātur: ferruminari: circa hunc æs fauere. Ipsum uero nō pcoqui nīl trālatum i alias fornaces: & eē nodum quēdam materiæ. Id quod excocto superfit diphryga uocāt. Ratio ei⁹ in medicia similis supradictis. Siccare & excrefcētia cōsumere: & ppurgare. Probat lingua ut eā siccet tactu statim. saporemq; æris reddat. Vnum etiamnū æris miraculum nō omittemus. Seruilia familia illustris i fastis trientē æreū pascit auro & argēto cōsumenteq; utrunq; Origo: atq; natura ei⁹ incomperata est mihi. Verba ipsa de eare. Messalla senis ponā: Seruiliorum familia habet trientē sacrum: cum sūma cum cura magnificentiaq; sacra quottannis faciunt. quem ferunt alias creuisse alias decreuisse uideri: & ex eo aut diminui ionem: aut honorem familia significari.

De ferro & ferreis metallis & differentia ferri.

Ca. lxxviii. XIII.

Roxime indicari debet metalla feri: optimo uitæ pessimoq; istrumento. Siquidem p hoc tellurē scidim⁹: ferim⁹ arbuta: ponim⁹ potaria: uites squalore deciso anis oībus cogim⁹ iuuenescere. Hoc exstruius testā: cædim⁹ saxa: oēsq; ad alios usus ferro utimur. Sed eodē ad bella cædes latrocinia nō cōmin⁹ solū sed et missili: uolueriq; nūc tormentis excusso nunc lacertis: nūc uero pēnato quā scelratissimā humani igenii fraudē arbitror. Sigdē ut oīus mors pueniret ad hoīem alitē illā fecim⁹: pēnasq; ferro dedim⁹. Quam ob rē culpa ei⁹ nō natura fiat accepta. Aliquot experimētis pbatū ē posse inocens eē ferrū. In foedere quod expulsis regibus Populo Ro. dedit Profenna: nominati cōpræhēsum iuenimus: ne ferro nisi i agricultura uterē. Et cum stillo scribere iutum: ut uetustissimi auctores pdiderunt. Magni Pompeii i. iiii. cōsulatu extat editū: i tumultu necis elodiana phibētis ullū relū eē in urbe. Et tñ uita ipsa nō defuit honorē initio habere ferro quoq; Aristonidas artifex cū exprimere ueller Athamātis furorē Chlearchū filium pēpitare uolentis & i præcipitato illo residētis penitentiā: ferrum & æs miscuit: ut rubigine eius p nitorē æris relucēte: exprimeret uerecundia rubor. Hoc signum extat hodierno die. Est in eadem urbe & ferreus Hercules: quē fecit Halicon laborum Dei patientia iduētus. Videmus & Romæ scyphose ferro dicatos in templo Martis Vltoris. Obsticit eadē naturæ benignitas exigentis a ferro ipso pēnas rubigine: eademq; prouidētia nihil i rebus mortalibus faciente quam quod infestissimū mortalitati. Ferri metalla ubiq; prope modū reperiuntur. Quippe insula etiā italiæ silua gignēte: minimaq; difficultate cognoscunt ipso colore terræ manifestō. Sed ratio eadē excoquēdis uenenis. In capadocia tantū quæstio est aquæ an terræ fiat acceptū: quoniā perfusa certo fluuio terra neq; aliter ferum e fornacib⁹ reddit. Differentia ferri numerosa. Prima ingenere terræ cæliuæ. Alias. n. mole tantū plumboq; uicinijs subministrant. Alias fragile & erosum rotarumq; usibus: & clauis maxime fugiendū: cui prior ratio cōuenit. Aliud breuitate sola placet: clauisq; caligariis. Aliud rubiginē celerius sentit

Stricturæq; vocantur omnes: quod nō in aliis metallis astringenda acie vocabulo impossi-
to: ex fornaciū maxima differentia ē. In iis quidē nucleus ferri coquitur ad indurandā aciem.
Aliquæ mō sunt ad densandas incudes malleorū uel rostra. Summa autē differentia in aqua
est: cui subinde cādens imergitur. Hæc aqua alibi atq; alibi utilior nobilitauit loca: gloria
ferri: sicuti bilbilin in hispania & turiassonē. Commum in italia cū ferraria metalla in iis locis
nō sint. Ex oībus autē generibus palma serico ferro est. Seres hoc cū uestibus suis pellibus
que mittunt. Secunda parthico: neq; alia genera ferri eximia acie tēperantur: cæteris. n. ad
miscetur. Mollior cōplexus in nostro orbe. Aliubi uena bonitatē hanc præstat: ut in noris
cis. Aliubi factura: ut fulmone aqua uti diximus. Quippe cū inexcacuendo oleares cotes: &
aquariæ æque differat oleo delicatior fiat acies. Mirumq; cū excoquatur uena: aqua mō
liquari ferrū: postea in spongas frāgi. Tenuiora ferramenta oleo restigui mos est: ne aqua
in fragilitatē durentur. A ferro sanguis humanus se ulciscit. Contactum namq; eo celerius
subinde rubiginē trahit. De magnete lapide suo loco dicemus: cōcordiaq; quā cū ferro ha-
ber. Sola hæc materia uirus ab eo lapide accipit: retinetq; lōgo tēpore. Aliud apprehendens
ferrum: ut anulorum cathena speretur iterdum. Quod speritum uulnus appellat ferrum
uiuū: uulnereq; ex tali asperiora fiant. Lapis hic & in cantabria nascitur: nō ille manes ue-
rus caute cōtinua: sed sparsa bubbatōe ita appellant: nescio an ultro fundēdo perinde uti-
lis: nondū. n. expertus est quisq; ferri utiq; inficit acie ut magnes. De magnete lapide. Dino-
crates architectus Alexandri. Arslones templum cōcamerare inchoauerat: ut in eo simula-
chrum eius e ferro pendere in aere uideret. Intercessit mors & ipsius & Ptolemæi: qui id so-
rori suæ iusserat ferri. Metallorum omnium uena ferri largissima est. Cantabriæ maritime
parte: quam oceanus alluit: mons prærupte altus: incredibile dictu: totus ex ea materiæ est
ut in ambitu oceanī diximus.

De temperatura ferri: & medicinæ ex ferro: & ex erugine: & rubegine & squamma ferri
& hygremplastro.

Ca.

XV.

Errorum accensum igni: nisi durentur ictibus: corrumpitur. Subens nō est habile tun-
dendo: neq; anteq; albescere incipiat. Aceto & alumine illitum fit æri simile. Arubi-
gine uindicatur cæruſſa & gypſo & liquida pice. Hæc est tēperatura græcis anthi-
patia dicta ferunt quidam & religione quadam id fieri. Et extare ferream cathenam apud
euphratem atnēm in urbe quæ zeugma appellatur: aqua. Alexander magnus ibi uinxerit
pontem: cuius anulos qui refecti sunt rubiginē infestari: carentibus e prioribus. Medicina
e ferro est: & alia quam secandi. Namq; circumscribi circulo ter uel circumlato mucrone &
adultis & infantibus prodest contra noxia medicamenta: & præfixos in limine e sepulchro
e uulsos clauos aduersus nocturnas lymphatiōes. Pungitq; leuiter mucrone quo percussus
homo sit: contra dolores laterum pectorumq; subitos qui punctionem afferant. Quædam
ustione sanatur. Priuatim uero canis rabidi morsus. Quippe etiam præualent morbo expa-
uentesq; porum uſta plago illico liberantur. Calefit etiam ferro candente aqua in multis
uitiis: priuatimq; dysentericis. Est & rubigo ipsa in remediis: & sic Telephum proditur sa-
nasse Achilles siue id ærea siue ferrea cuspide fecit: Ita certe depingitur ex ea ducentiens
gladio. Sed rubigo ferri deraditur humido ferro clauis ueteribus. Vis eius ligare: siccare
restringere. Emendat alopecias illita. Utuntur & ad scabrias genarum pustulasq; totius
corporis cum cæra & oleo myrteo. Ad ignes uero sacros ex aceto. Item ad scabiem. Parony-
chia digytorum & pterygia in linteolis. Sistit & sceminarum profluvia imposita uelleribus
Plagas quoque recentibus uino diluta & cum myrrha subacta. Et condilomatias ex aceto p-
dest. Podagras quoq; illita lenit. Squamma quoque ferri in usu est ex acie aut mucronib;
maxime simili: sed acriore ui quam rubigo. Quam ob rem & contra Epiphoras oculorum
assumitur. Sanguinemque sistit: cum uulnera maxime ferro fiant. Sistit & sceminarum
profluvia. Imponitur & contra lyenum uitia Hemoroydas compescit ulcerumque serpen-
tia. Et genis prodest farinæ modo aspersa paulisper. Præcipua tamen comendatio eius in
irge emplastro ad purganda uulnera fistulasque: & omnem callum erodendum: & rasis os-
sibus carnes recreandas. Componitur hoc modo. Obolis ex cimolia creta duob; drachmis
sex ære: totidem & squamma ferri: totidem cæra: ex oleo sextarius. His adiicitur cum sicc
repurganda uulnera aut replenda cæratum.

De plumbi metallis: & albo plumbo & nigro.

Ca.

XVI.

G ii

LIBER.

Equitur natura plumbi. Cuius duo genera: nigrum atq; candidū: præciosissimū can-
didum: græcis appellatū cassiterion: fabulosq; narratū in insulas atlantici maris
peti: utilibusq; nauigiū circumsutis corio aduehi. Nunc certū est in lusitania gigni
& in Gallicia summa tellure harenosa & coloris nigri. Pondere tantū ea depræhenditur. In-
terueniunt & minuti calculi: maxime torrentibus siccitas. Lauant eas harenas metallicæ: &
quod subsedit coquūt in fornacibus. Inueniē & in aurariis metallis quæ alutia uocāt. Aqua
missa eluunt calculos nigros paulum candore uariatos: quibus eadem grauitas quæ auro:
Et ideo incolatis in quibus aurū colligitur remanent cū eo: postea caninis separant. Con-
statq; in album plumbū resoluūtur. Non fit in Gallicia nigrum: cum uicina canabria nigro
tantū abundet. Nec ex albo argentū cum fiat ex nigro. Iungi inter se plumbū nigrū sine al-
bo nō potest. Nec hoc ei sine oleo. Ac ne albū quidem secum sine nigro. Album habuit au-
toritatem & iliacis temporibus recte Homero crissirītū ab eo dictum. Plumbi nigri origo
duplex est. Aut n. sua prouenit uena: nec quicquam aliud ex se parit: aut cū argēto nascitur
mixtisq; uenis cōstat. Eius qui primus fuit in fornacibus liquor stagnū appellatur. Qui
secundus argentum. Qui remansit in fornacibus: galena quæ portio est tertia addita uenæ
Hæc rursus cōctata dat nigrum plumbum deductis partibus duabus.

De stagno & plumbo argentario: & quibusdam aliis.

Ca.

XVII.

Tagnum illiū aris uasis saporem gratiorē facit: & cōpescit eruginis uirus: mirū
que pondus nō auget. Specula quoq; ex eo laudatissima (ut diximus) brundisii tē-
perabantur: donec argenteis uti cōpere & ancillæ. Nunc adulterat stagnum addita
aris tertia portio candidi in plumbum albū & alio modo: mixtis albi plumbi nigriq; libris.
Hoc nunc aliqui argentarium appellant. Idem & tertiarum uocant: in quo duæ nigri por-
tiones sunt & tertia albi. Precium eius in libras. xxx. Et hoc fistulæ. Solidatur. Improbiores
ad tertiarum additis æquis partibus albi argentariū uocant. & eo quæ uolunt incoquunt.
Precia huius faciunt in pondo. c. xxx. In libras albo per sincero precia sunt. xxx. nigro. xvii.
Alibi natura plus aridi habet. Contraq; nigri tota humida ē. Ideo album nulli rei sine mix-
tura utile est. Neq; argentū ex eo plumbatur: quoniā prius liquefcit argentum. Cōfirmat
que si minus albo nigri q̄ satis sit misceat: erodi ab eo argentum. Album incoquitur aris
operibus galliarum inuento ita ut uix discernit queat ab argento eaq; incoctilia uocant.
Deinde & argentum incoquere simili modo cōpere equorum maxime ornamentis iūmē-
rorūq; iugis. In alexia oppido reliqua gloria biturig. ni fuit. Cōpere deinde & effeda ha-
culis & petorita exornare. Similiq; mō ad aurea quæq; & argētea uehicula inanis luxuria p-
uenit: quæq; in scyphis cerni prodigū erat: hæc in uehiculo atteri cultus uocatur. Plumbi
albi permixtū in charta est: ut liquefactum pondere uideatur nō calore rupisse. India neq;
æs neq; plumbum habet: gēmisq; suis ac margaritis hæc permutat. Nigro plumbo ad fistu-
las laminasq; utunt laboriosius in hispania eruto: totaq; per gallias. Sed in britānia summo
terræ corio adeo large: ut lex ultro dicat: ne plus certo modo fiat. Nigri generibus hæc sūt
nomina louetanum: caprariense: oleastrēse. Nec differētia ulla scoriæ modo sit excōcta di-
ligēt. Mirumq; in his solis metallis quod derelicta fertilius reuiuiscunt. Hoc uidetur fa-
cere relaxatis spiritamentis ad satietatē infusus aer: æque ut foeminis quasdam foecundio res
abortus facere. Nuper id compertū in betica santarensi metallo quod locati solitū. x. libris
per ducentos ante ānos: postq; oblitteratum erat. lxx. locatū est. Simili mō antonianū. In eadē
prouincia pari locatione puenit ad pondo. cccc. uectigalis. Et mixtū aqua addita nō liquefcere
uasa e plumbo constat. Eadem in aqua calculus æreus ne quadrans si addatur uas perori.

Medicinæ de plumbo & scoria plumbi: de molibdena siue galena: de psymythio: & sana-
diraca.

Ca.

XVIII.

In medicina p se plūbi usus ē cicatrices reprimere: adalligatisq; lumbos: & renū par-
ti laminis frigore natura ibibere ipetus ueneris. Visq; i gere ueneria spōte naturæ
erūpentia usq; i morbi genus his laminis. Caluus orator cohibuisse tradit: uisq;
corporis studioq; labore custodisse. Nero qm ita diis placuit: princeps lamina pectori ipos-
ita sub ea cātica exclamās alendis uocib? demonstrauit rationē. Coquit ad medicinæ usus pa-
tinis fictilibus substrato sulphure minuto laminis ipositis tenuib? optisq; sulphure & fer-
ro mixtis. Cū coquit muniēda in eo opere foramina spiritus cōuenit: aliqñ plūbi & forna-
cibus halitus noxius sentitur & pestilens: & canibus ocissime. Omnium uero metallorum

muscis & culicibus. Quam ob rem non sunt ea tedia i metallis. Quidā in coquendo scobem plumbi lima quesiā sulphuri miscēt. Alii cārūsiā potius q̄ sulphur. Fit & lotura. Plumbi usus in medicina: cū se ipso terit in mortariis plūbeis: addita aq̄ cālesti. donec crassescat. Postea supernatās aqua tollit spongiis: quod crassissimū fuit siccātū diuiditur in pastillos. Quidā limatū plumbū sic terunt. Quidam ēt plumbaginē amiscēt. Alii uero acētū alii uinum: alii adipē: alii rosā. Quidam in mortario lapideo & maxime thebico plūbeo pistillo terere malūt. Candidiusq̄ fit ita medicamentū. Id aut̄ quod uisū est plumbū lauatur & stibis & cadmiā pōt astringere: sistere: cōtrahere cicatrices. Vfus: nēx eodem & in oculorū medicamentis: & maxime cōtra pidentiam eorū inanitatē & ulcerū excrementia: rimasq̄ sedis aut hemorrhoidas & cōdylomata. Ad hāc maxime lotura plūbi facit. Cinis aut̄ usti ad uleera serpentia aut sordida. Eademq̄ quā chartis nō profectus. Vritur aut̄ in patinis per las minas minutas cū sulphure uersatū rudibus ferreis aut ferulaceis: donec liquor mutetur in cinerē. Dein refrigeratū teritur in sarnā. Alii climatā scobem in fictili cado coquūt in caminis: donec percoquatur figulīnū. Aliqui cārūsam miscēt pari mensura: aut hordeum: tenuitq̄ ut in crudo dictū ē: & prāferūt sic tritū plumbi spodio cyprio. Scoria quoq̄ plumbi in usu ē. Optimāq̄ quā ad luteum maxime colorē accedit sine plumbi reliquiis: aut sulphuris specie & terrā carens. Lauatur hēc in mortariis minutim fracta: donec aqua luteū colorē trahat: & transfundit in uas: purū: idq̄ sēpius: usque dum subsidar: qd̄ utilissimū est. Eisdemq̄ effectus habet quos plumbū: sed aciores. Mirari succurrit experimentiā uitā: ne face qdem neu rex extremētorūq̄ foeditate intēta tot modis. Fit & spodium ex plumbō eodē quo ex cyprio are dixim⁹. Lauatur in linteis raris in aqua cālesti. Separatur quē terrenum transfusione: cribratumq̄ teritur. Quidam puluerem cum pennis detergere malunt: ac terere in uino odorato. Est & molibdena quam alibi galenam uocauimus: plumbi & argenti uena communis. Melior hāc quanto magis aurei coloris: quantoque minus plumbosa friabilis & modice grauius. Cocta cum oleo iocineris colorem trahit. Adhārescit & auri & argenti fornacibus. Et hanc mecalli cām uocant. Laudatissima quā in zephiriō fiat. probantur minime terena: minimeque lapidiosa. Coquuntur: lauaturque scorix modo. Vfus in lippa ad lenienda: refrigerandaque ulcera. Emplastisq̄ quā non alligantur sed illita ad cicatricem perducunt in teneris corporibus: mollissimisq̄ partibus. Compositio eius est libris tribus & cārā libra una olei tribus heminis. Quod i senili corpore cum amurca additur. Temperatur & cum spuma argenti & scoria plumbi: ad dysenteriam & tenasimum fouendo calida. Pylmichiū quoque hoc est cārūsam plumbariā dant officinā. Laudatissimū in rhodo. Fit aut̄ ramentis plumbi tenuissimis super uas aceti asperum impositis: atque ita distillantibus. Quod ex eo cecidit in ipsum acetum arefactum molitur & cribratur. Iterumq̄ aceto mixto in pastillos diuiditur & in sole siccatur aestate. Fit & alio modo addito in urceos aceti plumbō obturatos per dies decem: derafoque ceu situ ac rursus deiecto donec deficiat materia. Quod derafum est teritur & cribratur: & coquitur in patinis: misceturque rudiculi donec ruffescat: & simile sandaracē fiat. Dein lauatur dulci quā. donec nubeculā omnes uluantur: siccatur similiter postea & in pastillos diuiditur. Vis eius eadem quā supradictis. Leuissima tantum ex omnibus prāter quā ad candorem foeminarum adhibetur. Est autem letalis potus: sicut spuma argenti. Postea cārūsa ipsa si coquatur ruffescit. Sandaracē quoque propemodum dicta natura est. Inuenitur autem & in aurariis: & in argentiis: metallis. mellior quo magis ruffa: quoque magis uirus redolens: ac pura friabilisque. Valet purgare: sistere: excalfacere: perrodere. Summa eius dos stiptica. Explet alopēcias ex aceto illita. Additur oculorum medicamentis. Fauces purgat cum melle sumpta. Votem lymphidam ac anoram facit. Suspiriosis tussitentibusque iucunde medetur cum resina terebinthina in cibo sumpta. Suffita quoq̄ cum cedro: ipso nidore eius medetur. Et arfenicum ex eadem est materia. Quod optimum coloris ē in auro excellentius. Quod uero pallidius aut sandaracē similis est: deterius existimatur. Est & tertium genus quo miscetur aureus color sandaracē. Vtraque hāc squamosa. Illud uero siccum purumque grati li uenarum discursu fissile. Vis eadem quā supra: sed acior. Itaque & causticis additur & psilottis. Tolle & prerigya digytorum carnesque narium: & condylomata: & quicquid excreuit. Toretur: ut ualidius proficit in noua testa: donec mutet colorem.

PROEIVM.

Honos picturæ & imaginum. **ET ALLORVM Q. VIBVS OPES CONSTANT AD** nascentium quoq; eis natura indicata propemodum est ita connexis rebus ut immensa medicinar silua: & officinarum tenebræ & morosa celandi pingendique ac tingendi subtilitas simul dicerentur: Restant terræ ipsi genera lapidumque: vel numerosiores ærariæ plurimis singula a græcis præcipue voluminibus tractata. Nos in iis breuitatem sequemur utilem instituti modo nihil necessarium aut naturale omittentes.

Honos picturæ.

Ca. I. Rimumq; dicemus quæ restat de pictura arte quondã nobilitate cū expeteret a rebus populisq; & alios nobilitate quo esset digrata posteris tradere. Nunc uero in torum marmoribus pulla tū quidē & auro: nec tñ ut parietes toti operiant: uerū & in terraso marmore: uermicularisq; ad effigies regū & aialiu crustis. Non placet iam abaci: nec spatia montis in cubiculo dilatantia. Cœpim⁹ & lapidē pigere. Hoc Claudii præcipatu inuētū. Neronis uero maculas q̄ nō essēt i crustis iserendo unitatē variare: ut ouat eēt. Numidicus ut purpura distingueret Sinnadicus inuenit: qualiter illos nasci optassent delicia: montium hæc subsidia deficientiū. Nec cessat luxuria id agere ut q̄ plurimum incendii perdat.

Honos imaginum.

Ca. II. Imaginū q̄dem picturæ q̄maxime similes in æuum propagabant figuræ: q̄ in totū exoleuit. Aerei q; ponunt clipei: argenteæ facies: surdo figuræq; discrimine statuæ: capta pmutatur. Vulgatis iam pridē salibus et carminū adeo materiam malūt cōspici oēs quæ se nosci. Et inrer hæc pinothecas ueteribus tabulis cōsunt: alienasq; effigies colūt ipsi honore nō nisi in precio ducetes: ut frangant hæres: foris detrahant laqueus. Itaq; nulli effigie uiuente: imagines pecuniæ nō suas relinquūt. Idem palestras athletarū imaginibus & cœromata sua exornāt: & uultus: Epicuri p cubicula gestat: ac circūferunt secū. Natali ei? uigilantia luna sacrificat: feriasq; oī mense custodiunt: quas ichadas uocat: illi maxime q̄ sene uiuētē q̄dem nosci uolūt. Ita est pfecto: artes desidia pdidit: & qm animosq; imagines non sūt: negligunt etiā corporum. Aliter apud maiores in atrijs hæ erāt: quæ spectaretur: nō si gna externorū artificum: nec æra aut marmora. Expressi cæra uultus singulis disponebatur armariis: ut essent imagines: quæ conitarent gentilitia funera. Semperq; defuncto aliquo: totus aderat familiæ eius q̄ unquā fuerat populus. Scēmata uero lineis discurrebāt ad imagines pictas. Tabulina codicibus ipebantur & monumētis regū in magistratu gestaq; Alia in foribus & circa limina animosq; igentiū imaginē erat: affixis hostiū spoliis quæ nec emptori refringere liceret: quæ etiā dominis mutatis: domus ornāmēta erāt. Eratq; hæc stimulatō summa & ingens exprobratibus testis quottidie ibellem dominū intrare in alienū trūphum. Extat Messalæ oratoris indignatio: quæ phibuit inferi genti suæ bleuinorū alienā imaginē. Similis causa Messalæ seni expressit uolumina illa quæ de familiis cōdidit: cū Scipionis. Pomponiani trāsisse atriu: uidissetq; adoptione testamētaria. Saluitoris: hoc. n. ei fuerat cognomē. Africanorū dedecore uotā irepentē Scipidum nomini. Sed pace Messallorū dixisse liceat et mentiri clarorū imagines: erat aliq; uirtutum amor multoq; honestus quā mereri: ne quis suas expeteret: Non ē preterendum & nouitium iuentum. Siquidē nō solū ex auro argēto ue aut certe ex ære in bibliothecis dicant illi quosq; imortales animæ i iisdē locis ibi loquunt: quinimo et q̄ nō sūt fingunt: pariuntq; desideria nō traditi uult? : sicut i Homero euenit: quo maius (ut equidē arbitror) nullū ē felicitatis speciē: quā semp oē scire cupere qualis fuerit aliquis. Asinii Pollionis hoc Romæ inuentū: q̄ primus bibliothecā dicando: genia hominū rem publicā fecit. An priores cœperint alexander & pgami reges & bibliothecas magno certamine instituere: nō facile dixerī. Imaginū amore flagrasse quodā testes sūt: & Atticus ille Cicerōis: edito de iis uolumine: & M. Varro benignissimo iuento inferitis uoluminū suorū fecunditati nō nominibus tātum septingentorū illustriū: sed & aliquo modo imaginibus nō passus intercidere figuras: aut uetustatem æui cōtra homines

ualere iuentioni muneris. Etiam diis inuidiosis: quādo immortalitatem nō solū dedit: uerū etiā in omnes terras misit: ut p̄tes eē ubiq; & claudi possent.

Quando primū clipei imaginū publice: quādo in domibus positi: & de picturā initiis: & monochromaton & p̄mis pictoribus & at̄quitate picturā in italia. Ca. III.

T hoc quidē alignis ille pr̄stitit. Suorū clipeos in sacro uel publico priuatū dicare primus instituit (ut reperio) Ap. Claudius qui p̄sol cū Seruiliū fuit āno urbis. cc. lxx. Posuit. n. in bellone adē maiores suos: placuitq; i excelso spectari & titulos honorum legi. Decora res utiq; si liberorū turbā puuiliū imaginibus cunūq; aliq; sobolis pariter ostendat. Quales clipeos nemo nō gaudens: fauensq; aspiciat. Post eū. M. Aemilius collega in cōsultatu. Q. Luciaci nō in basilica mō aemelia uerū & domi suā posuit: id quoq; martio exēplo. Scutis. n. qualib; apud Troiā pugnatū ē: cōtinebant imagines. Vnde & nomen habuere clipeorū nō ut pueri grāmatorum subrilis uoluit a lucēdo. Origo plenā uirtutis: faciem reddi in scuto cuiusq; qui fuerit usus illo. P̄eni ex auro sc̄itauerē & clipeos & imagines: secumq; i castris tulere. Certe captis eis talē Asdrubalis iuenit. Q. Martius Scipionū in hispania ultor. Isp̄ elideus supra fores Capitolinā: adis usq; ad incendiū primū fuit. Maiorū quidē nostrorū tanta securitas in ea re ānotatur ut. L. Mālio. Q. Eulio cōsules āno urbi quinquagesimo. lxxv. M. Aufidus tutelā Capitolii redemptor docuerit patres argenteos esse clipeos: q; pro aereis paliquot iā lustra assignabant. De picturā initiis incerta nec instituti operis quæstio est. Aegyptii sex milibus ānorum apud ipsos inuentam priusquā in Grāciam trāsiret: affirmant. Vana prædicatione ut palam est. Gr̄ci autē alii apud Sicyonē: alii apud corinthios repertā oēs ab umbra hominis lineis circumducta. Itaq; talē primā fuisse. Secundā singulis coloribus & monochromaton dictā: postq; operiosior inuenta erat: duratq; talis etiā nūm. Inuentā linearē dicit a Phylacle Aegyptio uel Cleante corinthio: Primi exercuere Ardices corinthius & Telephanes sicyonius sine ullo etiā nūc colore iam tū spargētes lineas itus. Ideo & quos pingerēt ascribere iſtiturū. Primus euenit eos colores: teste ut ferunt Arato: Cleophantus corinthius. Hūc autē eodē nomie aliū fuisse quem tradit Cornelius Nepos secutū in italia Demarātū Traquinii Prisci Romani Regis patrē fugientē a corinthio iniurias Cypseli tyrāni: ut mox docebimus. Iam. n. absoluta erat pictura et in italia. Extant certe: hodieq; antiquiores urbe picturā ardē in ædilibus sacris: qbus equidē nullas æq; miror. tā longo æuo durātes in orbitate recti ueluti recētes. Similiter lanuū ubi atlāta & Helena cōminus pictæ sunt nudæ: ab eodē artifice: utraq; excellētissima forma: sed altera ut uirgo: ne ruinis qdē tēpli cōcussa Ponti? legatus Cai p̄ncipis eas tollere conatus est libidine accensus: si recti natura permisisset. Durauere & ceteræ antiquiores & ipsæ. Fatebiturq; quisquis eas diligēter estimauerit: nullā artium celerius consumatam cum illiacis temporibus non fuisse eam apereat.

De pictoribus Romanis & quādo primum dignitas picture & qui uictorias suas pictura proposuerunt & quando externis picturis dignitas Rome. Ca. III.

Pud Romanos quoque honos maturæ huic arti contingit. Si quidem cognominata ex ea pictorū traxerunt. Fabi clarissime gentis princepsq; eius cognominis ipse adē Salutis pixit āno urbis cōditæ. cccc. l. quæ pictura durauit ad nostrā memoriam: adē Claudii principatu exusta. Proxime celebrata est in foro boario adē Herculis Pacūii poetæ: pictura. Ennii sorore gēitus hic fuit: clariorēq; eā artē Romæ fecit gloria scēnæ. postea nō est spectata honestis manib; nisi forte quis Turpiliū equitē Romanū e Venetiā nostræ ætatis belle referat hodieq; pulchris eius opibus Veronæ extrātib; Leuias manu pinxit quod de nullo ante memorat. paruis gloriabāt tabellis: extinctus nup̄t in longa senectā. Aterius Labeo prætorius ēt pro cōsultatu prouintiz Narbonēsis fundū. Sed ad res in risu & iā cōtumelia erat. Fut & p̄ncipiū uirorū nō omittēdū de pictura celebre cōsiliū. Q. pedius nepos. Q. pedii cōsularis triūphalisq; a Cæsare dictatore coheredis Augusto dati cū natura mut̄ ēt cū Messalla orator: ex cuius familia pueri auia erat: picturā docendū celsuit. Idq; ēt diu? Augusto cōprobauit: puer magni p̄fēt? in ea arte obiit. Dignatio at̄ p̄cipua Romæ iſcreuit (ut existimo): a. M. Vario Maximo cōsule. cū Messalla p̄nceps tabulā picturæ proelii: quo cartaginēses & Hieronē i sicilia deuicerat p̄posuit i latere curie hostiliæ āno ab urbe cōdita quadragētesimo nonagesimo. Fir hoc quidē & L. Scipio: Tabulāq; uictoriæ suæ asiaticæ i capitolio posuit. Idq; ægre tulisse fratē. Africanū tradit iratū haud

LIBER.

inmerito: quoniam filius eius in illo proelio captus fuerat. Non dissimilem offensionem & Aemiliani subit L. Hostilius macinus qui primus carthaginem irruperat: sic eis expugnationemque depictas proponendo in foro: & ipse assistens populo spectanti singula enarrando. Qua comitate proximis comitiis consularum adeptus est. Habuit scena ludis Claudii Pulchri magnam admirationem picturae: cum ad regularum similitudinem corui decepti imagine aduolareretur. Tabulis autem externis auctoritate Romae fecit prius omnium. L. Mumius: cui cognomen Achaici uictoria dedit. Nam cum in praeda uendenda res distraxisset & res attalus sex milibus sestertium emisset Aristidis tabulam Liberrum patrem continentem: praecium miratus suspicatus aliquid in ea uirtutis quod ipse nesciret: reuocauit tabulam Attalo multum querente: & in caeteris delubro posuit. Quam primum arbitrator picturam externam Romae publicatam. Deinde uideo & in foro positam uulgo. Hinc enim Crassi oratoris ille lepos agentis: cui cum reus sub ueteribus contextu compellatus istaret dic ergo Crasse qualem mereris? Talem inquit: ostendens in tabula pictum ifacetissime gallum exerentem linguam. In foro fuit & illa pastori senis cum bacullo de qua teutonorum legatus interrogatus quanti eum estimaret: respondit sibi donari nolle talem uiuum uerumque. Sed praecipuam auctoritatem fecit publice tabulis Caesar dictator Aiae & Medea ante Veneris genitricis aedem dicatis. Post eum. M. Agrippa uir rusticitatis quae deliciis propior. Extat certe eius oratio magnifica & maximo ciuium digna de tabulis omnibus signisque publicandis. Quod fieri satius fuisset quam in uillarum exilia pelli. Verum eadem illa coruitas tabulas duas Aiacis & Veneris mercata est a cizicenis. xiii. milia pondorum. In thermarum quoque calidissima parte marmoribus incluserat paruas tabellas: pauloante cum restringerent sublatas. Super omnes diuus Augustus in foro suo in celeberrima parte posuit duas tabulas: quarum bellum picta faciem habent & triumphum. Idem Caesares ac uictoriae posuit: & quas dicemus? sub artificum mentionem in templo Caesaris patris. Idem in curia quoque: quam in comitio consecrabit duas tabulas inpressit parieti. Nemea sedentem supra leonem. Palmigeram ipsam astantem cum baculo sene. Cuius supra caput tabula bige dependet: quam Nicias scripsit se iussisse: tali. n. usus est uerbo. Alterius tabule admiratio est puberum filium seni patri simile esse: salua aetatis differentia: superuolante aquila draconem complexa. Philochares hoc suum opus esse testatus est. Immenfam uel unam si quis tantum hanc tabulam aestimet. potest etiam artis: cui propter Philocharem ignobilissimos alioquin Glauconem filiumque eius Aristippum senatus Populusque Romanus saeculis spectent. Posuit & Tyberius Caesar minime comis imperator in templo ipsi Augusti quas mox indicauimus. Ratio pingendi de pigmentis. Ca. V.

Addeus dictum sit de dignitatis artis morietis. Quibus coloribus singulis prius pinxisset: h. diximus cum de pigmentis traderetur in metallis. Qui monochromateae generae picturae uocauerunt: quae deinde & quibus reportibus inueniuntur dicemus? in mentione artificum: quoniam indicare naturas colorum ea instituti operis prior est. Tandem se ars ipsa distinxit: & inuenit lumen atque umbras differentia colorum alterna uice sese excitare. Deinde adiectus est splendor: alius hic quod lumen quod quia iter hoc & umbram appellauerunt tonos. Commissuras uero colorum & transitus artogen.

De coloribus natiuis & factitiis. Ca. VI.
Vnt autem colores austeri aut floridi. Vtriusque natura aut mixtura euenit. Floridi sunt quos dominus fingenti praestat: miniu: armeni: cynabaris: crysocolle: idicium: purpurissum. Caeteri austeri. Ex omnibus alii nascuntur. Alii fiunt. Nascuntur sinopis: rubrica: parethoni: meli: neri: eretria: auripigmentum. Caeteri finguntur: Primumque quos in metallis diximus. Praeterea e uiliorebus ochra: cerussa usta: sardaraca: sardix: syricum: attramentum. Sinopis inuenta est primum in potio. Inde nomen a Sinope urbe. Nascitur & in Aegypto: balearibus: africa: sed optima in leno & in Capadocia. Effossa & in speluncis. Quae saxi adhaesit: excellit. Glebis suis colos extra maculos. Haecque usque sunt ueteres ad splendorem. Species sinopidis tres: rubra: & minus rubra: & iter has meda. Precium optime in libras. xiiii. denariis. Vtus ad penicillum: aut si lignum colorare libeat. Eiusque ex Africa uenit: octo asses: cicerulus appellatur. Quae magis caeteris rubet: utilior abacis. Idem praecium eius: quod praestior uocat: & est maxime fusca. Vtus eius ab abacis. In medicina uero blandus enim plastrisque & malagmatis siue sicca compositione eius siue liquida. Facilis contra ulcera in humore sita: uelut oris sedis. Aluum sistit infusa. Foeminarum profluvia pota denarii pondere. Eadem adusta: siccatur scabrias oculorum: uino maxime. Rubricae genus in ea uoluerit intelligi quidam secundae auctoritatis. Palmam enim semine dabant: minio proximam. Haec est antiquis multum celebrata cum insula in qua nascitur. Nec uisum signata uenundata.

bat: unde & sphragidem appellauere. Hac minimum sublinunt adulterantq. In medicina præclara res habetur. Epiphoras enim oculorū mitigat & dolores circūlita. Egilopias manare prohibet. Sanguinem reicientibus ex aceto datur bibenda. Bibitur & contra lyenū renūq. uitia & purgationes foeminarum. Item & contra uenena & serpentium ictus rerū restrium marinorūq. Omnibus ideo antidotis familiaris. Ex reliquis rubricæ generibus fabris utilissima ægyptia & Africana quoniam maxime scabentur. Picturis autem apta nascitur: & in ferrariis metallis. Ex ea fit ochra: exusta rubrica in ollis nonis luto circūlitis. Quo magis arsit in caminis hoc melior. Omnis autem rubrica siccat. Ideo & emplastris conuenit igni etiam sacro. Sinopidis ponticæ selibra filis lucidi libris. x. & melini græciensis duabus mixtis: tritiscq. una per dies. xii. eūchophorū fit: hoc est glutinum auri cum inducitur ligno. Parethonion nomen loci habet ex ægypto: spumam maris esse dicunt solidatam cum limo: & ideo conchæ minutæ inueniuntur in eo. Fit in creta insula atq. cyrenis. Adulteratur Romæ creta cimolia decocta conspissatq. Precium optimo in pondo sex librarum e candidis colorib. pinguisimum: & testoris tenacissimum propter liuorem. Melinum candidum & ipsum est. Optimum i melo insula. In samo quoq. nascitur. Sed eo nō utuntur pictores propter nimiam pinguedinem. Accubantes effodiūt ibi inter saxa uenas scrutantes. In medicina eundem usum habet quemere tria creta. Præterea linguam tactu siccat. Pilos detrahit & mitigat. Præciū in libra sestertii singulis. Est & colos tertius e candidis cæussæ: cuius rōem in plūbi metallis diximus. Fuit & terra pse in Theodori fundo inuenta siuynæ: qua ueteres ad nauim picturæ utebantur. Nunc oīs ex plūbo & aceto fit ut diximus. Vsta casu repta in incendio pyrræ cæussa in ortis cremata. Hac prius usus est Nicias supradicta. optima nūc asiatica habetur. quæ & purpurea appellatur. Preciū eius in libris æris. v. Fit & Romæ cremato file marmoroso & restincto aceto. Sine usta nō fuit umbra Eretria terræ suæ habet nomen. Hac Nicomachus & Parrhasius usi. Refrigerat: emolliatq. Explet uulnera si coquat. Ad siccanda præcipue utilis & capitis doloribus: & ad deprehendēda pura. Subesse i ea intelligit: si ex aq. illicita nō areseat. Sādaracā: & ochrā lūba tradit in insula rubri maris topazono nasci. Sed inde nō puehūt ad nos. Sādaraca quo modo fieret: diximus. Fit adulterina & cæussa i fornace coacta. Colos eē debet flāmeus. Preciū i libris affel qui. Hac si torreat: aqua pre rubrica amixta sandycē facit. Quāq. animaduerto Virgiliū existimasse herba id esse illo uersu.

Sponte sua sandix pascētes uestient agnol.

Precium in libras dimidium eius quod sandaracā. Nec sunt alii colores maioris ponderis. Incel facticios & syricū: quo minimum sublimi diximus. Fit aut sinodide & sadyce mixtis. Atramētū quoq. iter facticios erit: quāq. & terra geminæ originis. Aut falguginis modo emanat: aut terra ipsa sulphurei coloris ad hoc pbat. Inuēti sunt pictores q. e sepulchris car bones isectos effoderēt. Sed iportuna hæc oīa ac nouitia. Fit. n. & fulgine plurib. mōis. resina uel pice exustis. Propter qd officinas et edificauere: fumū eū nō emittētes. Laudatissimū eodē mō fit e tædis Adulteratur fornaciū balnearūq. fulgine: quo ad uolumina scribenda uiuēt. Sūt & q. uini fecē siccata: ex quoquāt: affirmatq. si ex bono uino sex fuerint: idici spēm id atramētū præbere Polignotus & Mycō celeberrimi pictura athenis e uinaceis fecere: stigmō appellāt. Apelles cōmētus ē ex ebore cōbusto facere: qd elephatiū uocat. Appozat & i dicū ex idia: i exploratæ adhuc inuētionis mihi. Fit et apud isectores ex flore nigro q. adhærescit areis corninis. Fit & e tædis ligno cōbusto tritiscq. i mortario carbonibus. Mirā i hoc sepiarū natura: sed ex iis nō fit. Omne aut atramētū sole pficitur. Librariū & testoriū glutino amixto. Quod aut aceto liquefactū ē: ægere eluitur. E reliqs coloribus quos a dñis dari diximus p magnitudinē precii aū oēs ē purpurissimum e creta argētaria cū purpuris pariter tinguitur: bibitq. eū colorē celerius lenis. Præcipuū ē primū: seruētū ahenorudi bus medicamētis iebriatū. Proximū egesto eo addita creta i ius idē. Et quoties id factū est leuatur bonitas p numero dilutione sanie. Quare puteolanū potius laudatur q. tyriū aut getulicū uel laconicū: unde preciosissimæ purpuræ. Causa est qd id genus maxime inficitur: rubiāq. cogitur forbere. Vtilissimum a canusio. Precium huic a singulis denariis in libras ad. xxx. Pingētes sandyce sublita mox ouo iducētes purpurissimum fulgorē minui faciunt. Si purpurā facere malant: cæruleū sublinunt: mox purpurissimum ex ouo inducunt. Ad hoc maxima auctoritas indico: Ex india uenit arundinum spumæ adhærescentes limo cū

LIBER.

territur nigrum. At in diluendo mixturam purpuræ cæruleiq; mirabilem reddit. Alterū genus eius est in purpuriis officinis innatans cortinis & est purpuræ spuma. Qui adulterant uero indico tingunt stercore columbina aut cretam silenusiam uel annulariā ultro inficiunt. probatur carbone. Reddit enim qđ sincerum est flāmam excellentis purpure: & dum fumat odorem maris olet. Ob id quidam e scopulis id colligi putant. precium indicio denarii. xx. in libras. In medicina indicū rigores & impetus sedat. Siccat oris ulcera. Arteria mittit qđ eius nose appellant. Lapis est hic quoq; chrysocollæ modo infectus. Optimum est qđ maxime uiride est: cōicato colore cum cæruleo. Solebant libræ eius tricenis nūmis taxari. Inuenta p hispanias harena est similem curam recipiens. Itaq; ad denarios se nos uilitas redit. Distat a cæruleo candore modico: qui teneriorē hūc efficit colorē. Vsum in medicina ad pilos tantum alendos habet maximeq; in palpebris. Sunt etiānum nouitii duo colores e uilissimis uiride qđ appianū uocatur & q; chrysocollam lotum mētunt. Ceu parum multa sint medicina eius. Fit ex creta uiridi æstimatū sestertis in libras. Annulare qđ uocant candidum est: quo muliebres picturæ illuminantur. Fit & ipsum ex creta amixtis uitreis gemmis ex uulgi annulis: unde & annulare dīctum.

Qui colores udo nō inducantur: & quibus coloribus antiqui pinxerūt & quando primum gladiatorum pugnae propositæ sunt. Ca. VII.

Omnia coloribus cretulam amare. udoq; illini reculant purpurissum indicū cæruleum mellinum auripigmentum apianum. Cærusa cæra tinguntur iisdem coloribus ad eas picturas quæ inuruntur alieno parietibus genere: sed classibus familiari. Iam uero & onorariis nauibus quoniam & pericula expingimus: ne qui mirentur & rogos pingi. Iuatq; pugnaturus ad mortem aut certe cædem speciose uehi. Qua contemplatione tot colorum tanta uarietate subit antiquitatem mirari. Quattuor coloribus solis immortalia opera illa facere ex albis melino: ex silaceis attico: ex rubris sinopide pontica ex nigris atramento. Apelles Echion Melanchius Nicomachus clarissimi pictores: cum tabulæ eorum singulæ oppidorum nenirent opibus. Nunc & purpuris in parietes migrantibus & in india conferente fluminum suorum limum & draconum: & elephantorum sanem nulla nobilis pictura est. Omnia ergo meliora tunc fuere: cum minor copia. Ita est. quoniam (ut supra diximus) rerum non animi precii excubatur: Et uostræ ætatis infaniam ex pictura non omitam. Nero princeps iusserat colloſseum pingi. c. xx. pedum in linteo. inco gnitum ad hoc tempus. Ea pictura cum peracta esset in lamianis hortis: accensa fulmine cū optima hortorum parte conflagrauit. Libertus eius cum daturus esset Antii munus gladiatorū publicas porticus occupauit pictura ut pstat gladiatorū ministrorūq; omnium ueris imaginibus redditis. Hic multis iā seculis sumus animus in pictura. Pingi autē gladiatoria munera atque i publico exponi cœpta a. C. Teretio Lucano. Iſq; auo suo a quo adoptatus fuerat. xxx. paria in foro per triduum dedit. Tabulamq; pictam in nemore Dianæ posuit. De etate picturæ operum & artificium indicatura nobilitates. ccc. v. Ca. VIII.

Vnc celebres in ea arte quā maxima breuitate percurram: neq; enim instituti operis est talis executio. Itaq; & quosdam uelut in transcurso & in aliorum mentione obiter nominasse satis erit: exceptis operum claritatibus: & ipsa conueniet attingi siue extant: siue interciderint. Non constat sibi in hac parte græcorum diligentia quam multas post olypiadas celebrando pictores quam statuarios auctores. Primum que olympiade nonagesima: cum & phidiam ipsum initio pictorem fuisse tradatur: clipeumq; athenis ab eo pictum. Præterea in confesso fit octagesima tertia fuisse. Pæum fratrem eius: qui clipeum intus pinxit elide Minerue quam fecerat. Colores Phidiæ discipulus: & in faciendo lo ue olympio adiutor. Quid? in confesso perinde est Bularchi pictoris tabula: in qua erat magnetum prælium a Candaule Rege Lydiæ heraclidarū nouissimo: qui & Myrsilus uocatus est: repesam auro. Tanta iam dignatio picturæ erat. Id circa ætatem Romuli accidit: necesse ē. Duo. n. de uicesima olympiade iteriit. Cādaules: aut ut qđ tradūt eodē anno quo Romulus nisi falsor. Manifesta iā cū claritate artis adeo absoluteiore. Quod si præcipitur: necesse ē simul appeat mulio uetustiora pncipia eē: eousq; q monochōata pixerūt quorū ætas nō tradit. Aliquāto ergo ante fuisse Hygienōem Monochromadā: q pm? i pictura marem foeminamq; discreuerit. Eumarum Atheniensem figuras omnes imitari aſum. Quinq; inuēta eis excoluerit Gimonē Cleodēum. Hic Cathaglyphā inuenit. hoc ē obliquas

imagines & uarie formare uultus respicientes suspicientesque & despicientes. Articulis etiam membra distinxit. Venas protulit. præterque in ueste rugas & sinus inuenit. Paneus qui dem frater Phidias etiam prælium Atheniensium aduersus persas apud Marathonem factum pinxit. Adeo iam colorum usus increbruerat: adeo ars perfecta erat ut in eo prælio iconicos duces pinxisse tradatur Atheniensium Milciadem. Callimacum Cynegrum Barbarorum: Darium: Thyssaphernem.

Primum picturæ certamen & qui primi peticello pinxerunt. Ca. IX.

Vinimmo certamen picturæ etiam florere eo institutum est corinthei ac delphis. Primumque omnium certauit cum Timagora calcidense: superatusque est ab eo Pythis: quod & ipsius Timagoræ carmine uetusto apparet. chronicorum errore non dubio. Alii quoque post hoc clari fuere nonagesima olympiade: sicut Polignotus Thasius: qui primus mulieres lucida ueste pinxit: capita earum miris uersicoloribus operuit: plurimumque picturæ primus contulit. Siquidem instituit os adaperire: dentes ostendere: uultus ab antiquo rigore uariare. Huius est tabula in porticu. Papeii: quæ ante curiæ eius fuerat. In qua dubitatur ascendentem cum clipeo pinxerit an descendente. Hic delphis ædem pinxit. Hic & athenis porticum quæ poelite uocatur gratuito: cum partem eius Mycon mercede pingere. Unde maior huic auctoritas. Siquidem amphictiones: quod est publicum græciæ concilium hospitium ei gratuito decreuere. Fuit alius Myco: qui minoris cognomine distinguitur: cuius filium Timarete & ipsa pinxit. Nonagesima autem olympiade fuere Aglaophō Cephisodorus Phrylus Euenor pater Parrhasii & præceptor Maximi pictoris: de quo suis annis dicemus. Omnes hi iam illustres: non tamen in quibus hereret expositio debeat festinans ad lumina artis: in quibus primus refulsit Apolodorus atheniensis nonagesimæ olympiade. Hic primus species exprimere instituit: primusque gloriam penicillo iure contulit. Eius est sacerdos: adorans & Ajax fulmine in census qui pergamæ spectatur hodie. Neque ante eum tabula ullius ostenditur: quæ tenae oculos. Ab hoc artis fortes apras. Deus heracleotes intrauit olympiadis nonagesimæ quintæ anno quarto: audentemque iam aliquid penicillum (de hoc enim adhuc loquimur) ad magnam gloriam perduxit. A quibusdam falso in octogesima nona olympiade positus: cum fuisse necesse est. Demophilus hymereus: & Neseam thasium. Quoniam utriusque eorum discipulus fuerit: ambigitur. In eum Apollodrus supradictus peruersus fecit. Artem ipsis ablatam zeus ferre secum. Opes quoque tatas acquisiuit: ut in ostentatione earum olympiæ aureis litteris in palliorum tessenis intextum nomen suum ostentaret. Postea donare opera sua instituit: quod ea nullo satis digno precio posse dicere: sicut Alcmeniam agrigentinis. Pana Archelao. Fecit & Penelopen: in qua mores pinxisse uidetur: & Athletam. Adeoque sibi in illo placuit: ut uersum subscriberet celebrem ex eo inuisurum aliquem facilius quam imitaturum. Magnificus est iupiter eius in throno astantibus diis. Et hercules infans dracones strangulans Alcmena matre coram pauente: & Amphitryon. Deprehenditur tamen zeus grandior in capitibus articulisque. Alioquin tantus diligentia: ut agrigentinis facturum tabulam: quam in templo lunonis laconice publice dicarent inspexerit uirgines eorum nudas. & quæ elegerit: ut quod in quaque laudatissimum esset: pictura redderet. Pinxit & monochromata ex albo. Aequales eius & æmuli fuere Timanthes Androgydes Eupompos. Parrhasius.

De auibus per picturam deceptis: & quid difficilissimum in pictura. Ca. X.

Descendisse hic cum zeufide in certamen traditur. Et cum ille detulisset duas pictas tanto successu ut in scenam aues aduolarent: ipse detulisset linteum pictum traditur: ita ueritate representata: ut zeus alitum iudicio tumens flagitaret tandem remoto linteo ostendit picturam: atque intellexit errore concederet palmam ingenuo pudore: quoniam ipse aues feculisset. Parrhasius autem se artificem. Fertur & postea zeus pinxisse puerum uas ferentem: ad quas cum aduolarent aues: eadem ingenuitate processit iratus operi: & dixit: uas melius pinxi quam puerum. Nam & si hoc consummassem: aues timere debuerant. Fecit & figulina opera: quæ sola in ambracia relicta sunt: cum inde musas fulinus nobilior Romam transfereet: zeusidis manu Romæ Helena est in philippi porticibus. Et in Concordiæ delubro Marfyas religatus. Parrhasius ephesius natus: & ipse multa constituit. Primus & symmetriam picturæ dedit. Primus argutias uultus: & allegantiam capilli

LIBER.

uenustate oris confessione artificū in lineis extremis palmā adeptus. Hæc est pictura summa subtilitas. Corpora enim pingere & media rerum est: quidem magni operis: sed i quo multi gloriam tulerint. Extrema corporum facere: & desinentis picturæ modum includere rarum in successu artis inuenitur. Ambire enim debet se extremitas ipsa: & sic desinere: ut pmiat alia posse ostendatq; etiā que occultat. Hanc ei gloriā concessere Antigonus & Xenocrates: q de picturis scripsere: prædicantes quoq; nō solū confitētes alia multa. Gra phidis uestigia extant in tabulis ac mēbranis: ex qbus pficere dicuntur artifices. Minor tū uidetur sibi cōparatus in mediis corporibus exprimendis. Pinxit & dæmonē atheniensiu argumento quoq; ingenioso. Volebat nāq; uariū. iracūdu: iniustū: incōstantē. Eundē uero exorabile: clementē: misericordē: excelsum: gloriosum: humilē: ferocē: fugacēq; & oīa pari ter ostendere. Idē pinxit & Thesiā q Romæ in Capitolio fuit. Et nauachrū torachatū. Et in una tabula quæ est Rhodi: Meleagru: Hercule: Persea. Hæc ibi ter fulmine ambusta: neq; obliterata hoc ipso miraculū auger. Pinxit & Archigallū: quā picturam amauit. Tiberius princeps: autq; ut actor est Detius Epulo. lx. festiis a stimatā cubiculo suo. includit. Pinxit & Cressam nutricē: infantēq; in manibus eius: Et Philiscū & liberū patrē astantē uirtute & pneros duos: i qbus spectatur securitas & simplicitas ætatis. Itē sacerdotē astantē puero cū acerra: & corona. Sunt & duæ picturæ eius nobilissimæ hoplides. Alter in certamine ita decurrens: ut sudare uideatur. Alter arma deponens ut anhelare sentiat. Laudatur & Aeneas castorq; ac pollux in eadē tabula. Itē Thelephus: Achilles: Agamennō. Vlyxes, fa cundus artifex. Sed quo nemo insolentius & arrogātius sit usus gloria artis. Nā & cogno mina usurpauit abrodientū se appellando: aliisq; uerbis principē artis & eā ab se. consuma tum. Sup oīa Apollinis se radice ortū: & Hercule quē lyndi fecerat talem a se. pictū: quāle sæpe in qete uidisset. Ergo magnis suffragiis superatus a Timanthe est sanū in aiace: anno rum quoq; iudicio Herois noīc. Et se moleste ferre dicebat quod iterū ab indigno victus esset. Pinxit & in minoribus tabellis libidines eo genere & petulantibus iocis se reficiens: Nā Timanchi uel plurimū affuit ingenii. Eius. n. est lphigenia oratorū laudibus celebrata. Qua stante ad aras peritura cū mœstos pinxisset oēs: præcipue patrum: cum tristitiæ omne imaginem consumpsisset patris ipsius uultū uelauit: quem dignæ non poterat ostendere. Sunt & alia ingenii eius exemplaria ueluti Cyclops dormiens in paruula tabula. Cuius & sic magnitudinem exprimere cupiens pinxit iuxta satyros thryso pollicem eius mentien tes: atq; in omniū eius operibus intelligitur plus semp q pingitur. Et cū ars summa sic ingenium tamen ultra artem est. Pinxit & heroa absolutissimi operis: arte ipsa complexus uires pingendi: quod opus nunc Romæ in templo Pacis est. Euxinidas hac ætate docuit Aristidem præclarū artificem. Eupōpus Pāphilū Apellis præceptorem. Est Eupompi uictor certamine gymnico palmā tenens. Ipsius auctoritas tanta fuerit: ut diuiserit picturā in ge nera tria quæ ante eū duo fuere helladicum & asiaticū. Asiaticū appellabant pp hunc q erat scytionius: Diuisio helladico trita facta sunt: loniū: sycioniū: atticū Pāphili pictura est cōgnatio & proliū ad philutē & uictoria Atheniensium. Itē Vlyxes in rate. Ipse macedo na tione: sed prius in pictura oībus litteris eruditus præcipue arithmetice: & geometriæ sine quibus negabat artē pfici posse. Docuit neminē minoris talento annis. x. quā mercedem & Apelles & Melantius ei dedere. Et huius auctoritate effectum est. Sicyone primū: deinde & in toga græcia: ut pueri ingenui ante oīa anthigraphicen: hoc est picturā in ludo doce rentar: recipereturq; ars ea in primum gradū liberalium. Semp quidem honos ei fuit: ut in genui eā exercerent: mox ut honestis ppetuo interdicto: ne seruitia docerentur. Ideo neq; in hac neq; in toreutice ullius qui seruitur opera celebrantur. Clari etiā centesima septima olympiade extitere. Echio & Therimachus. Echionis sunt nobiles picturæ Liber pater: itē tragœdia & comedia. Semiramis ex ancilla adipiscens regnū: anus lampadas præferens: & noua nupta uerecundia notabilis. Veruū & omnes prius genitos futurosq; postea supera uit Apelles eousq; olympiade centesima. xii. in pictura pfectus: ut plura solus prope quā ceteri oēs contulerit: uoluminibus editus quæ doctrinā eā otinēt. Præcipua eius i arte ne uultus fuit: cū eadē ætate maximi pistores eēt: quoq; opa cū ammiraret: collaudatis oīb? ab esse iis unā illā uenerē dicebat: quā græci charita uocant. Cætera omnia cōtigisse. Sed hæc soli sibi neminem parē. Et aliam gloriā usurpauit: cum Prothogenis opus imēsī laboris ac cure supra modū anxie miraretur. Dixit. n. oīa sibi cum illo paria esse: aut illi meliora: sed

uno se prestare: quod manum ille de tabula nesciret tollere: memorabili præcepto: nocere saepe nimiam diligentiam. Fuit autem non minoris simplicitatis quam artis. Nec decebat Amphionem de dispositione: nec Asclepiodoro de mensuris: hoc est quanto quid a quo distare deberet. Scitum est inter Prothogenem & eum quod accidit. Ille rhodi uivebat. Quo cum Apelles annavigasset: audius cognoscendi opera eius fama tamen sibi cogniti: continuo officinam petiit. Aberat ipse sed tabulam magnæ amplitudinis in machinæ aptatâ picturæ auius una custodiebat. Hæc Prothogenes foris esse respondit: interrogauitque a quo quæsitum diceret. Ab hoc inquit Apelles arreptoque peniculo lineam ex colore duxit summæ tenuitatis per tabulam. Reuerso Prothogeni quæ gesta erant anus indicauit. Ferunt artificem protinus contemplatum subtilitatem dixisse: Apelle uenisse. Non enim cadere in alium tam absolutum opus. Ipsum tunc alio colore tenuiorem lineam in ipsa illa duxisse præcepisseque abeuntem si redisset ille: ostenderet: adiceretque hunc esse quem quærerent: atque ita euenit. Reuertitur enim Apelles: sed uinci erubescens: tertio colore lineas secuit: nullum relinquens amplius subtilitati locum. At Prothogenes uictum se confessus in portum deuolauit: hospitæ quærens. Placuitque sic eam tabulam posteris tradidit: osium quidem: sed artificis præcipue miraculo. Consumpta eam constat priore incendio domus Cæsaris in palatio. Auide ante a nobis spectatam spatiosiore amplitudine: nihil aliud continentem quam lineas uisum effugientes. Inter egrægia multorum opera inani similem & eo ipso allicientem omnique opere nobiliorē. Apelli fuit aliquin perpetua consuetudo nunquam tam occupatâ diem agendi: ut non lineam ducendo exerceret artem: quod ab eo in proverbiū uenit. Idem perfecta opera proponebat in pignora transeuntibus. Atque post ipsam tabulam latens: uicia quæ notarentur auscultabat: uulgum diligentiores iudicem quæ se præferens. Feruntque a sutore reprehensum quod in crepidis una intus pauciores fecisset ansas. Eodē postero die superbe emendationē pristinæ ammonitionis cauillante circa cruce indignatum perspexisse: denunciantē ne supra crepidam sutor iudicaret: quod & ipsum in proverbiū uenit. Fuit enim & comitas illi: per quam & gravior Alexandro magno erat: frequenter in officinam uentitanti. Vnde ut iam diximus ab alio pingi se uertit in ueterato edicto. Sed & in officina imperite multa differentia silentium comiter suadebat: tideri cum diceret a pueris quod colores tenerent. Tantum auctoritatis & iuris erat ei in regē alioquin iracundum. Quamquam Alexander & honorē clarissimo præbuit exēplo. Nam cum dilectæ sibi ex pallacis suis præcipue noīe Cāpassen nudā pingi ob admirationē formæ ab Apelle iussisset eūque cum pari captū amore sensisset dono dedit eam Magnus aīo maior ipso iūctio sui: nec minor hoc factō quam uictoria aliq̃. Quippe se uicit: nec torum tū suū: sed et affectū donauit artifice: ne dilectæ quæ de respectu moris ut quæ mō regis fuisset mō pictoris eēt. Sūtque Venerē Dionæā illo pictā exēptari putat. Apelles & in æmulis benignus Prothogeni dignationē primis rhodi constituit. Sordebat ille suis ut plerūque domesticis. Percōtantique quāti licitaret opera effecta. paruum nescio quod dixerat Attilæ quingenis talentis poposcit: famāque dissipat se emere: ut pro suis uenderet. Et res cōcitauit rhodios ad intelligendū artificē: nec uisi argentibus precium cessit. Imaginū ille similitudines adeo idiscere pinxit: ut incredibile dictū Appio gramaticus scriptū reliquerit: quædam ex facie hominum addiuinante. quos Meropos uocat ex iis dixisse aut futuræ mortis annos aut præteritæ. Non fuerat ei gratia In comitatu Alexandri cum Ptholomæo: quo regnante Alexandria ui tēpestatis expulsi subornato fraude æmulorū Plano regio iūctatus ad regis coenā uenit. Indignatūque Ptolemæo: & uocatores suos ostēdit: ut diceret a quo eorū iūctatus eēt. arrepto carbone extincto e foculo: imaginē in pariete deliniauit: agnoscente uultū Plani Rege ex inchoato primis. Pinxit & in antgoni regis imaginē altero lumine orbam primus excogitata rōne uitia ostēdi: obliquā namque fecit ut quæ corpori deerat picturæ potius deesse uideret. Tamen ea in parte a facie ostēdit quæ totā poterat ostēdere. Sūt inter opera eius expirantiū imagines. Quæ autē nobilissima sint nō est facile dictū. Venerē exēptē e mari: D. Augustus dicauit in delubro patris Cæsaris: quæ anadyomene uocatur: uersibus græcis tali opere dū laudatur: sed illustrata. Huius enim inferiorē partē corruptā quæ reficeretur nō poterat inueniri. Verū ipsa iniuria cessit in gloriā artificis. Cōsenuit hæc tabula caræ: aliāque per ea Nero in principatu substituit suo Dorothei manu. Apelles incohauerat aliā Venerē cois: supaturus et suā illā porē. Inuidit mors pacta pre: nec quæ succederet opī ad præcepta linamēta iūctus ē. Pixit & Alexandrū. M. fulmē tenētē i tēplo ephesie Dianæ. xx. talēd auri

LIBER.

Digiti eminere videntur: & fulmen extra tabulam esse. Sed legētes meminerint omnia ea constare quatuor coloribus. Immane tabulæ præciū accepit aureos mēsurā nō numero. Pinxit & Megalyssi sacerdotis Dianæ ephesiæ pōpā. Clitū equo ad bellū festinatē. & ei galæā polcēti armigerū porrigentē. Alexandrū & Philippū quotiens pinxerit: enumerare sup vacuū ē. Miranē eius Abironē famii. Et Menandrū Regē cariae rhodi. Itē Anceū. Alexandriæ Gorgonas tenētē tragœdū. Romæ Castorē & pollucē cum uistoria & Alexandro magno. Itē belli imaginē restrictis a tergo manibus Alexandrō i curru triūphātē. Quas utrasq; tabulas. D. Augustus i fori sui partibus celeberrimis dicauerat simplicitate moderata. Diuus Claudius pluris æstimauit in utrisq; excisa facie Alexandri Diui Augusti imagines dedere. Eiusdē arbitrantur manu esse & in Antoniae tēplo Hercule auctum ut qd est difficillimū faciē eius ostendat uerius pictura promittat: pinxit & Heroa nudū ad quā picturā natura eū puocauit ab hoībus. Nāq; ambiru æmulus præualere sentiens singulorū picturas inductis equis ostendit. Apellis tñ equo adhinniuere: idq; postea semp illius experimētum artis ostentatur. Eecit & Neptolemū ex quo aduersus perlas. Archelaū cum uxore & filia. Antigonū thoracatū cū equo incendētē: peritiores artis præferūt oībus eius operibus eundē regē sedentē in equo. Dianā sacrificantiū uirginū cohoro mixtā qbus miscuisse Homeri nersus uidetur idipm scribentis: pinxit quæ pingi non pnt tonitrua: fulgetra: fulgurq; brontē: astrapē: ceraunobolō appellat. Inuenta eius & ceteris eius pfuere in arte. Vnū imitari nemo potuit. qd absoluta opa atramēto illinebat ita tenui: ut idipm repēssu claritates oculorū excitaret: custodiretq; a puluere & sordibus: ad manū inruēdi demū appareret. Sed & cū rōe magna: ne colorē claritas oculorū acie offenderet ueluti p lapidē specularē intuentibus e longinquo. Et eadē res nimis floridis coloribus austeritate occulte daret. Aeq̄lis eius fuit Aristides thebanus. Is oīum primus a sum pinxit & sensus oēs expressit: quos uocant græci ethe. Itē pturbationes: durior paulo in coloribus: Huius pictura: opido capto ad matris morientis ex uulnere māmā adrepens infans. Intelligiturq; sentire mater: & timere ne e mortuo lacte sanguinē infans lābat. Quā tabulā. Alexander magnus transtulerat pellā in patriā suā. Idē pixerat proelium cū p̄s centum hoīes ea tabula complexus pactusq; in singulos mnas denas a tyranno e latensium Mnafone. Pinxit & currentes quadrigas. Et supplicantem pene cum uoce. Et uenatores cum captura: Et leōtionem pictorem. Et Anapauiomenon pp fratris amorem morientem. Item Liberum patrem & Ariadnen spectatos Romæ in æde Cæreris Tragœdum & puerū Apollinis. Cuius tabulæ gratia interit pictoris inſcitia: cui tergendam eam mandauerat. M. Iunius prætor sub die ludorum apollinarium. Spectata est & in æde Fidei in capitolio imago senis cum lyra puerū docentis. Pinxit & egrum sine fine laudatum. Quā in arte tantū ualuit: ut Attalus rex unā tabulā eius centum talentis emisse tradatur. Simul ut dictum est & Protogenes floruit patria phicaunus gentis rhodiis subiecte Summa eius paupertas initio: artificū summa intentio. & ideo minor fertilitas. Quis eum docuerit non putant constare. Quidā & naues pinxisse: usq; ad annum quinquagesimum. Argumentum esse quod cum athenis celeberrimo loco Mineræ delubro Propilion pingeret ubi fecit nobilē Paralum & Hāmioniadam: quā quidā nausicā uocant: adiecerit paruulas naues longas in iis: quæ pictores peraga appellāt ut apparet a quibus initis ad arcem ostentationis opera sua peruenissent. Palmā habent tabularū eius lalysus: qui est usq; hodie Romæ dicatus in tēplo Pacis: quē cum pingeret iraditur madidis lupinis uixisse: qm simul famē sustinerent & sitim: ne sensus nimia dulcedine obstrueret. Huius picturæ quater colorem induxit contra subsidia iniuriæ & uetus statis: ut decedente superiore inferior succederet. Est in ea canis mire factus: ut quē pariter casus & ars pinxerit. Non iudicabat se exprimere in eo spumā anhelantis cum re si quā omni parte quod difficilimum erat sibi ipse satisfecisset. Displicebat autē ars ipsa: nec minui poterat: & uidebat nimia ac lōgius a ueritate discedere: spumaq; illa pingi nō nasci ex ore anxio animi cruciatu cū i pictura nerū eē nō uerisimile uellet: absterlerat sæpius: mutaueratq; penicillū: nullo mō sibi aprobandans. Postremo iratus arti qd intelligeret: spongiā spexit in uiso loco tabulæ ex illaq; reposuit ablato colorem: q̄liter cura optauerat: fecitq; i pictura fortuna naturā Hoc exēplo similis & Nealtē successus i spuma eq̄ similis spōgia i pacta secutus dicit cū pingeret Popizōra retinētes pane. Cū ita Prothogenes mō strauit &

fortuna. Propter hunc lalysum ne cremaret tabulas Demetrius rex: cum ab ea parte sola posset rhodum capere: non incendit: parcentēq; picture fugit occasio uictoriae. Erat tunc Prothogenes in suburbano hortulo suo: hoc est Demetrii castris. Neq; interpellatus praeteritis inchoata opera intermisit oīo: sed accitus a rege interrogatusq; quā fiducia extra muros ageret: respondit: scire se illi cum rhodiis bellum esse nō cum artibus. Disposuit ergo rex in tutellam eius stationes gaudens: quod posset manus seruare qbus iā pepercerat: & ne saepius auocaret: ultro ad eum uenit hostis. Relictisq; uictoriae suae uotis inter arma & murorum iactus spectauit artificē. Sequitur tabulā eius tps hāc fama: q; eam Prothogenes sub gladio pinxerit. Sarius hic est: quē Anapauome non uocant: ne quid defit tps eius securitati tibiā tenens. Eecit & Cydippē Triptolemū: Cyliscū tragœdiarū scriptorē mediāntē & athletā: & Antigonū regē: & imaginē matris Aristotilis philosophi qui ei etiā sua debet & Alexandri magni opera pingeret: pp aeternitatē rerū. Imper? animi & libido i hāc quēdā artis eum potius tulere. Nouissime pinxit Alexandrū ac panā: Fecit. & signa ex aere ut diximus. Eadē aetate Asclepiodorus fuit: quē in symmetria mirabatur. Apeles huic Mnason tyrannus pro. xii. diis dedit in singulos mnas tricenas. Idemq; Theonēstro in singulos eroas mnas cētenas. His annumerari debet Nichomachus Aristodemi filius ac discipulus pinxit hic raptū p̄serpinā. Quā tabula fuit in Capitolio in Mineruā delubro supra adiculam Iuuentatis. & in eodē Capitolio alia quā planctus imperator posuerat uictoria qua drigam in sublime rapiens. Hic primus Vlyxi addidit pileum: pingit & apollinē & Dianā Deūq; Marē in leone sedentē. Et itē nobiles uaccas arreptantibus satyri scyllāq; quā nunc est Romae in tēplo pacis. Nec fuit alius in ea arte uelocior. Tradunt nāq; conductum eū ab Aristrato sycioniorū tyranno ad pingendū qd is faciebat. Telesi poetae monumentū profinito die intra quē perageretur: nec multo ante uenisse accenso i p̄nam tyrāno: paucisq; diebus absoluisse celeritate & arte mira. Discipulos habuit Aristidē fratrem & Aristotē filium & Philoxenon eretriū. Cuius tabula uuluis postferenda Castandro Regi picta. Continuit Alexandri praeliū cū Dario. Itē pinxit & lasciuia in qua tres Sileni cōmensant. Hic celeritatē praceptoris secutus breuiore etianū quasdā picturā uias & cōpendiarias inuenit. Annumeratur his & Nicophanes elegans & cōcinus: ita ut uetusta opera pigeret propter aeternitatē rerū i petuosi animi: & cui pauci cōparentur. Coturnus ei & grauitas artis. Multū a Zeufide & Apelle abest Apellis discipulus Perseus: ad quē de hac arte scriptū: q; huius fuit aetatis. Aristidis thebani discipuli fuerunt & filii Niceros & Aristippus: cuius est satyrus cū sypho coronatus. Discipuli eius fuerūt Antorides & Euphranor: de quibus mox diceuimus. Nāq; subtexi par est minoris picturā celebres in penicillo e quibus fuit Pyreicus arte paucis postferendus. Proposito nescio an destruxerit se: qm̄ humilia qdē secutus humilitatis tamen summa adeptus est gloriā. Tonstrinas: lutrināsq; pinxit & asellōs & obsonia ac similia: ob hoc cognominatus Rhyparogruos. in iis cōsumatae uoluptatis Quippe ex pluris uenire q; maxie multorū. E diuerso mediana ut iquit Varro oīa operiebat Serapionis tabula sub ueteribus. Hic scenas optime pinxit: ob id hōsem pingere nō. Cōtra Dyonisius nihil aliud q; hōes pinxit hoc Antrophaphus cognouitatus. Parua & Calicles fecit. Itē Caleces comicis tabellis. Vtrāq; Antiphilius. Nā & Hestiona nobis pinxit: & alexandrū ac philippū cū Minerua q; sunt in scola in Octauiae porticibus & philippi. Liberū patre: Alexandrū puerū: Hippolitū tanto emisso expauescētē. In Pōpeia uero Cadmū & Eupropē. Idēq; iocoso noīe & gryllū ridiculi habitus pinxit. Vnde hoc genus picturā gryllus uocatur. Ipse in aegypto natus didicit a Ctesidemo: Decet non sileri & ardeatis templi p̄ctorem praesertim ciuitate donatum. Ibi carmine quod est in ipsa pictura his uersibus.

Dignis digna loco picturis condecorauit:

Reginae Iunonis supremae coniugis tēplum.

Marcus Iudius eloras arolia orundus.

Quem nunc & post semper artem hanc ardea laudat.

Easūt septa aris Iris latinis nō fraudādo & Ludio. D. Au. aetate: q; p̄m? iſtituit amoenissimā pietū picturā uillas & porticū: ac topiaria opa lucos: nēora: colles: piscinas: euripos: anes: littora: q; optaret: uarias ibi ob ābulatiū sp̄ie: aut nauigatiū: terraq; uillas adēutiū asellis aut uheiculis. Iā piscātes: aucupētesq; aut uenātes. aut ē uidemiātes. Sūt i eis exēplarib? nobiles palustri accessu uillae: sub colliū spōsiōe mulieres labātes trepidāq; fuerūt plurimū

LIBER.

Præterea faciles argutiæ: facitissimi sales. Idē subdialibus maritimis urbes pingere instituit blandissimo aspectu minimoque ipendio. Sed nulla gloria artificum est: nisi eorum qui tabulas pinxere eoque uenerabilior apparet antiquitas. Nō .n. parietes excolebāt dñis tñ nec domos uno in loco mansuras: quæ ex incendiis rapi non posset. Casula Prothogenes contētus erat in hortulo suo. Nulla in Apellis tectoris pictura erat. Nōdum libebat parietes totas pingere. Omnis eorum ars urbibus excubabat: pictorq; res cōis terrarum erat. Fuit & Arellius Romæ celebris paulo ante Diuum Augustum. nisi flagitio insigni corrupisset artem semp alicuius amore fœminæ flagrans: & ob id eas pingens: sed dilectarū imagine. Itaq; in pictora eius scorte numerabantur. Fuit & nup̄ grauis ac seuerus idēq; floribus humilis rei pictor Amulius. Huius erat Minerua spectantē aspectans quacunq; aspiceretur. Paucis diei horis pingebat: id quoq; cum grauitate: qd̄ semper rogatus quanq̄ i machinis. Carcer eius artis domus antea fuit: & ideo non extant exēpla alia magnopere. Post eū fuere f̄ auctoritate Cornelius pinus & Aëtius priscus: qui honoris & uirtutis ædes impatori Vespesiano Augusto restituenti pinxerunt. Sed priscus antiquis similior.

De auiū cantu cōpescendo: & q̄ encausto & penicillo primus lacunaria & emeras pinxerit: sparsumq; precia mirabilia picturarum. Ca. X.
Non est omittenda in picturæ mentione celebris circa Lepidum fabula. Si quidem in triumphatu quodā loco deductus a magistratibus in memorosum hospitū minaciter cum iis postero die ex postulauit somnum adeptum sibi uoluerum concessu. At illi draconē in longissima mēbrana depictum circumdedere loco. Eoque terrore aues tunc siluisse narrantur: & postea cognitum est ita posse cōpesci. Cæris pingere ac picturā innurere quis primus excogitauerit: non constat. Quidā Aristidis inuēitū putant: postea consumatā a Praxitele. Sed aliquanto uetustiore encausticæ picture extitere, ut Polignori & Nicanoris & Marefilai pariorum. Lyfippus quoq; eginæ picturæ suæ inscripsit Enetem qd̄ pfecto non fecisset: nisi encaustica inuenta. Pāphilus quoq; Apellis preceptor nō p̄xil se tñ encaustica: sed etiā docuisse traditur. Pausiā sicyonium primum in hoc genere nobilē. Brietis filius hic fuit: eiusdēq; primo discipulus. Pinxit & ipse penicillo parietes thebis cum reficerentur quondā a Polygnoto picti: multūq; cōparatione superatus existimabatur qm̄ non suo genere certasset. Idē & lacunaria primus pingere instituit. Nec cameras ante eum taliter adornari mos fuit. Paruas pingebat tabellas maximeq; pueros. Hoc amulicū interpretabantur facere: qm̄ tarda picturæ ratio esset illa. Quā ob rē daturus celeritatis famā absoluit uno die tabellā quæ uocata est hemerestios puero p̄cto Amauit in iuēra Glycērā municipē suam inuetericē coronarum: certandoq; imitatione eius ad numerosissimam florum uarietate perduxit artem illā. Postremo pinxit illam sedentē cum corona. Quæ nobilissima tabula appellata est stephanoplocos: ab aliis stephanopolis: qm̄ Glycera coronas uenditando sustinuerat paupertatē. Huius tabulæ exemplar quod apographon uocāt Lucius. Lucullus duobus talentis emit athenis. paucias autem fecit & grandes tabulas: siue cū spectatā in pōpei porticibus bouū imolationē. Eam .n. picturam primus inuenit. quā postea imitati sunt multi æquauit autē nemo. Ante oīa cum longirudinē bouis ostendere uelut aduersum eum pinxit: non transversum. Vnde & abūde intelligit̄ amplitudo. Deinceps oēs quæ uolunt eminentia uideri: candicantia faciant: colorēq; condiant nigro. Hic totum bouem atricoloris fecit: umbraēq; corpus ex ipso dedit. Magna prorsus arte in quo extantia ostendens & in contrafacto solida oīa. Sicyone & hic uitam egit. diuq; fuit illa patria picturæ. Tabulas inde oēs ex publico pp̄ æs alieuum ciuitatis additas. Scauri ædilitas Romā transtulit. Post eum eminuit longe ante oēs. Euphranor isthmii olympiēde scilicet centesima quarta. Is est qui inter fictores dictus est a nobis. Fecit & colossos & marmora: ac scyphos sculpsit. Docilis & laboriosus ante oēs: & i quocunq; genere excellens ac sibi æqualis. Hic primus uidetur & exprecisse dignitates insignia herum & usurpasse symmetriam. Sed fuit in uniuersitate corporis exilior: capitibus: articulisq; grandior. Volumina quoq; cōposuit de symmetria & coloribus. Opera eius sunt equestre proelium. xii. dii. Theseus: in quo dixit eundē apud parthasium rosa pastum esse: suum uero carne: Nobilis eius est tabula ephesi. Vlyxes simuiata uestigia bouē cum equo iungēs. Palamedes dux Fæce gladium condens. Eodē tpe fuit & Cyclias: cuius tabulā argonautas. talentis. clxiii. Hortensius Orator mercarus est: eique ædē fecit in turculano suo. Euphranoris autē discipuli

pulus fuit antidotus. Huius est clipeo dimicans athenis & iuctor: tibicenq; inter paucos laudatus. Ipse diligentior q; numerosior: & in coloribus securus. Maxime in claruit discipulo Nicia Atheniensis qui diligentissime mulieres pinxit. Lumen & umbras custodiuit. atque ut eminent e tabulis pictura maxime curauit. Opera eius nemea aduecta ex asia. Roma a Syllano: qua in curia diximus posita. Itē liber pater in aede Cōcordiæ. Hiacyntus quē Cæsar Augustus delectatus eo secū deportauit Alexandria capta. Et ob id Tyberius Cæsar in tēplo eius dicauit hanc tabulā. Dianæ. Ephesi uero ē Megalyssi sacerdotis ephesie Dianæ sepulchrū. Athenis necromātia Homeri hanc uendere uoluit Attalo regi talētis. lx. potiusq; patriæ suæ donauit: abundas opibus. Fecit & gradel picturas in quibus sūt Calypso & Io: Andromeda. Alexander quoq; in Pompeii porticibus pcellens: & Calypso sedens. Huic q; dem ascribunt quadrupedes. Prosperrime canes expressit. Hic est Nicias: de quo dicebat. Praxiteles interrogatus: quæ maxime opera sua pbarer in marmoribus: qbus Nicias manum admouisset. Tantū circultioni ei? tribuebat. Non satis discernit ali? eodē nomine. Ad hūc eundem quidā faciunt olympiade cētesimaduodecima. Nicia cōparatur. & aliquāto præfertur Athenion Maronites Glautionis corinthis discipulus & austerior colore: & in austeritate iucundior: ut in ipsa pictura eruditio eluceat. Pinxit in tēplo Elufine Philarchum. Athenis frequentia quā uocauere polygēneton. Itē Achillem uirginis habitu occurratū. Vlixē depræhendente. Et in una tabula quaq; maxime inclauit agasōnē cum equo. Quod nisi iuuenta obisset: nemo ei cōparatur. Est & nomē Heraclidi macedoni: initio naues pinxit. Captoq; rege Perseo athenas cōmigravit: ubi eodē tēpore erat Metredorus pictor. Idēq; phūs magnæ in utraq; sciētia auctoritatis. Itaq; cū. L. Paulus deuicto Perseo petisset ab atheniensibus ut q; probatissimū phūm mitterent sibi ad erudiendos liberos itemq; pictorē ad triumphū excolēdum: athenienses Metredorum elegerunt: pfecti eundē in utroq; desiderio præstantissimum: quod edito quoq; Paulus indicauit. Timonachus dizātinus Cæsaris dictatoris ætati acic ei pinxit & Medea ab eo in ueneris genitricis aede posita: octoginta talētis uenundata. Talentū autē atticū ut ait Varro. xvi. sextertis taxat. Timōachi æq; laudant Orestes Iphigenia i tauris & Lecithiō agilitatis exercitator: cognatio nobilium palliati: quos dicturos pinxit: alterum stantē alterq; sedentē. Præcipue tñ ar ei fauisse in Gorgone uisa est. Paulus filius & discipulus Aristolus e feuerissimis pictorib? fuit cui? sunt Epaminondas: Pericles. Medea Virtus: Theseus. Imago attice Plebis. Boum imolatio. Sunt quibus & Mechlo panes eiusdem. Pausia discipulus placeat diligentia: quā intelligant soli artifices. Alias durus in coloribus: sed & multus. Nam Socrates iure omnibus placeat. Talesq; sunt eius picturae. Cum æsculapio filia Higia Aegle: Pane: Calafus: & Piger qui appellat Ocnos spatium torquens quod asellus arrodit. Hactenus indicatis in genere utroq; procerib?: nō silebuntur & p̄mis proximi. Aristocides: q; pinxit adē: Apollinis delphis. Antheophilus puero ignē cōflāte laudat: ac pulchre alias domo splēdescēte: ipsiusq; pueri ore. Itē lanificio: in quo pperant oīum mulierū pensa: Ptolemæo uenāte. Sed nobilissimo satyro cū pelle pantherina: quē apocoptōta appellant. Aristophon Anthalo uulnerato ab apro cū focia doloris Astipale. Numerosaq; tabula: in aqua sūt priamus: Helena: Credulitas: Vlixes: Deiphobus: Dolus. Androbis pinxit Scyllam ancoras perfidæ classis præcidentē. Artemon Damne miratibus eā prædonibus. Reginā Stratonicē: Hercule & Deinarā. Nobilissimas autē que sūt in porticibus Octauia operibus. Hercule ab oeta monte eusta mortalitate cōsensu deorum in cælū euntem. Laomedontis circa Hercule & Neptunum historiā. Alcimachus Dio xippū: qui Pancratio olympiæ circapuleris iactū: quod uocat aconiti: uicit. Cœus stemmata. Cresillochus Apellis discipulus petulanti pictura innotuit loue Liberum parturiente de picto mitrato & muliebriter igemiscēte iter obstetrices & dearu clamorē. Testidemus oecaliæ expugnatōe & Laodamia. Clefides reginæ Stratonices iniuria: nullo. n. honore exceptus ab ea: pinxit uoluptatē cū piscatore: quem reginā amare sermo erat. Eamq; tabulam in portu ephesi proposuit: ipse uelis raptus est. Regina tolli uetuit utriusq; similitudine mire expressa Cratinus comædus athenis Pompeium pinxit. Euchides bigā regis cum victoria Eodorus scēna spectatur. Idem & ex ære signa fecit. Iphis Neptunno & Victoria. Habron amicitiam & cōcordiam pinxit: & deorū simulachra Leontiscus Aratum uictorē cum trophæo psaltriam. Leon Sapho. Nicearchus Venerem iter Gratias & cupidinem. Hercule triastem isania pœnitentia. Neanes Venerem solers in arte inganioso operi superpinxit. Siqui

LIBER.

dem eunt proelium nauale ægyptiorum & persarum pinxisset: quod in nilo cuius aqua est mari similis: factū uolebat intelligi. Argumentoq; declarauit: quod arte nō poterat. Asellum. n. in lictore bibentē pinxit: & crocodillū insidiantē ei. Cœnias Syngenicon Philiscus officinam pictoris: ignem cōstante puero. Phalerion Scyllam. Simonides Agatharctum & Mnemosinē. Simus iuuenē requiescentē officinam fullonis quinquatris celebrantē. Idē quē Nemefin egregiā. Theodorus uero emungentē. Idem ab Oreste: matrē & Aegistum interfici. Bellumq; iliacum pluribus tabulis: quod ē Romæ in philippi porticib; & Cassandram quæ est in Concordiæ delubro. Leotinus Epicurū cogitantē Demetrium regē Theō Orestis insaniā Tamyrā cytharedū. Tauriscus Discobolū. Clytemnestrā. Paniscum: polynicem regnū repetentē: & Capaneā. Nō omittet iter hos isigne ex explū. Namq; Erigonus tritor colorū Nealce pictoris in tantū ipse p̄fecit: ut celebrē etiā discipulū ipse reliquerit. Pasiā fratrē Egenitæ fictoris. Illud uero perq; rag; ac memoria dignū ēt sup̄renia opera artificum ip̄fectasq; tabulas. sicut Irin Aristidis: Tindaridas Nicomachi: Medeam Thimo machi: & quā diximus Venerem Apellis in maiori amiratione esse quā perfectā. Quippe in iis liniamēta reliqua ip̄seq; cogitationes artificū spectant: atq; in lenocinio cōmendationis dolor ē. Manus cū id agerent extindæ desiderant. Sunt etiā nō ignobiles quidem in trāscursu tū dicendi. Aristonides: Anaxander. Aristobolus syrus: areefilas Tificratis filius. Coribas Nicomachi discipulus: Carmanides Euphranoris: Dionysiodorus colophonius: Diogenes qui cū Demetrio rege uixit. Eutymedes: Heraclides macedo: Mydon solus philomachi statuarii discipulus: Mnasthemus Aristonidis filius & discipulus: Nessus Habronis filius: Polemon alexandrinus. Theodorus samius: & Tadius Nicosthenis discipuli. Xenon Neochis discipulus sicyonius. Pinxere & mulieres. Timarete Myconis filiā Dianā in tabula: quæ ephesi ē in antiquissimis picture Irene Cratini pictoris filiā & discipula puellā quæ est elefinæ. Calypso senē & præstigiatorē Theodorum Alcibiθene saltatorē. Aristarete Nearchi filiā & discipula Aesculapiū. Lala cicizena perpetua uirgo Martiā. M. Varonis iuenta Romæ & penicillo pinxit: & cesiro in ebore imagines mulierū maxime: & Neapolitanum in grandi tabula. Suam quoq; imaginē ad seculū. Nec ulli in pictura uellocior manū fuit. Artis uero tantū ut multum imanitate precii antecederet celeberrimos eadē ætate imaginū pictores. Sopylon & Dionysium quorū tabulæ ponæothecas iplent. Pinxit & quædam olympias: de qua hoc solum memorat: discipulum ei? fuisse Antobolum. In encaustice pingendi duo fuisse antiquitus genera cōstat: cæra & ebore cesiro id est uiriculo: donec classes pingi cōpere. Hoc tertium accessit: resolutis igni cæris penicillo utendi: quæ pictura in nauib; nec sole nec sale uentis quæ corūpit. pigunt et uestes in egypto iter pauca mirabili genere Candida uella postquam atrauere illinētes non coloribus sed colorem sordētib; medicamentis. Hoc cū fecere nō aparet i uelis: sed i cortina pingi. In feruētes aquas mersa post momētum extrauntur picta. Mirumque cū sit unus i cortina colos ex illo alius atq; alius sit i ueste accipiētis medicaminis qualitate mutatus. Nec postea ablui potest: ita cortina nō dubie cōfussura colores si pictos acciperet. Degerit eo: ax uio: pigitq; dū coquit. Et aduste uestes firmiores fiunt quam si nō uterētur.

Plastices primi i uētores de simulacris & uasib; fictilib; & precio eorū. Ca. XI.

Epictura satis superq;. Contexisse his plasticē cōueniā: eiusdē opere terrā fingere ex argilla similitudines. Dibutades sicyonis figulus prim? i uenit corinthi filiā opa quæ capta amore iuuenis: illo abeunte peregre umbrā ex facie eius ad lucernā in patiete lineis circumscripsit. Quibus pater eius ip̄pressa argilla typum fecit: & cū cæteris fictilib; induratū igni proposuit: eumq; seruātū in nymphæo donec corinthū Mūmis euerteret: tradit. Sūt q; in samo p̄mos oīum plasticen iuenisse Ideochū Rhetū & Theodop; tradat multo ante Battiadæ cerintho pulsos. Demaratū uero ex eadē urbe pfugum: q; in Etruria Tarquinū Priscū Regē Po. Romani genuit: comitatos fictores Eucirapū & Eugrāniū. Ab iis italiæ traditā plasticen: Dibutadis inuentū ē rubricā addere: aut ex rubia cretā fingere. Primusq; personas regularū extremis ibricibus ip̄posuit. quæ inter initia protypā uocauit. Postea idē ectypa fecit. Hic & fastigia tēpl orum orta proter hūc plastē appellata. Hominis aut imaginē gipso e facie ipsa primus omnium expressit: cæraq; in eam formā gypsi infusa emendare instituit. Lyfistratus sicyonius frater Lisippi: de quo dixim; Hic & similitudinē reddere instituit. Ante eum qp̄ulcherimas facere studebatur. Idem & de signis effigiem ex

primere inuenit. Creuitq; res in tantū: ut milia signa statuæ ue sine argilla fieret. Quo ap-
 paret antiquiorē hanc fuisse scientiā quā fundēdi æris. Plastrā laudatissimi fuisse Diniophi-
 lus & Gorgasus. Idemq; pictores qui cæteris ædem Romæ ad circū maximū utroq; genere
 artis suæ excoluerūt: uersibus inscriptis græce: quibus significarunt a dextro opera. Di-
 mophili esse a parte leua Gorgasi. Ante hanc ædē Tuscania oīa in ædibus fuisse auctor est
 M. Varro. Ex hac cū reficerent. crustas parietū excisas tabulis marginatis inclusas esse. Itē
 signa ex fastigiis dispersa. Fecit & Clacolthenes cruda opera athenis: qui locus ab officina
 eius ceramicos appellat. M. V. tradit sibi cognitū Romæ possumum nomine: a quo factas
 Romæ tubas. Itē pisces: quos aspectu discernere a ueris uix posses. Idem magnificat arcesū
 laū. L. Luculi familiarē: cuius pro plasticē pluris uenire solitā ab artificibus ipsis quā aliorū
 opera. Ad hoc factā Venereū genitricē in foro Cæsaris: & priusquā obsolueret: festinatiōe
 dedicandi positā. Deinde ei a Lucullo sestertiis sesaginta signū felicitatis locū: cui mora
 utriusq; inuiderit. Octauio equiti Romano cratera facere uolenti exēplar egypto factū ta-
 lento. Laudat & Phraxitelē qui plasticē matrem statuariæ sculpturæq; & cælaturæ esse di-
 xit: & cū esset in oībus his sūmis: nihil unquā fecit ante quā finxit. Præterea elaboratā hāc
 artem italiæ & maxime eturiæ. Turianumq; a fregellis accitū: cui locaret. Tarquini⁹ Prif-
 cus Iouis effigiem in capitolio dicandam. Fictilem eam fuisse: & ideo mirari solere. Fictiles
 in fastigio templi eius quadrigæ: de quibus sæpe diximus. Ab hoc eodem factum Hercu-
 lem: qui hodieq; materie nomen in urbe retinet. Hæ enim tum effigies deum erant lauda-
 tissimæ. Nec poenitet nos illorum qui tales coluere. Aurum & argentum ne diis quidem
 consuebant. Durant etiamnum pleriq; in locis talia simulachra. Fastigia quidem templo-
 rum etiam in urbe crebra & municipiis mira cælatura & arte firmitateq; æui certiore auro
 certe innocentiore. In sacris quidem etiam inter has opes non murinis crystallinis ue: sed
 fictilibus proliabatur sympulis Innocentius. Inenarrabilia terræ benignitate: si quis singula
 æstiment: etiam ut ornantur in frugum uini pomorum herbarum fructuum medicame-
 torum metallorum generibus beneficia eius: quæq; adhuc dimus: uel quæ assiduitate fa-
 ciant. Figlinarum opera: imbricibus tabuli tegulisq; ad balneas māmatis: uel ad testā co-
 stilibus laterculis fundamentisq; aut quæ tota fiunt etiam fictilibus doliis ad uina exco-
 gitatis: & ad aquas. Propter quæ numma rex septimum collegium figulorum instituit.
 Quin & defunctos sese multi fictilibus foliis condimaluere sicut. M. Varro pythagorico
 modo in myrti & oleæ atque nigre populi foliis. Maior quoq; pars hominum terrenis uti-
 tur uasis. Samia etiamnum in æsculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem & Arretinū
 in italia & calieum tarentum surrentum: asta pollentia in hispania & saguntum: in asia per-
 gamum. Habent & trallis opera sua: & utina in italia: quoniam & sic gentes nobilitantur.
 Ex hæc per maria terasq; ultro citroq; portantur. Infigibus rotæ officinis erythris. Hodieq;
 in templo monstrantur duæ amphoræ propter tenuitatem consecraræ discipuli magistrisq;
 certamine uter tenuiorem humum circumduceret Cois laus maxima: hadrianis firmitas
 Non nullis circa hoc seueritatis quoq; exemplis. Q. Coponium inuenimus ambitus dam-
 natum: quia uini amphoram dedisset dono ei: cuius suffragii latio erat. Atque ut luxu ali-
 qua quoq; auctoritas contingat figlinis: tripatinum inquit Fenestella appellabatur summa
 cœnarum lauticia. Vna erat murenarum altera luporum: tertia myxonis piscis. Inclinatoris iā
 scilicet moribus ut tamen eos præferre græciæ etiam philosophis possimus. Siquidem in
 Aristotelis hæredem auctione. Ixx. patinas uenisse traditur. Nam nos cum unam Esopi tra-
 gœdiarum histrionis in natura auium diceremus sestertiis sexcentum stetit: non dubito
 indignatus legentes. At Hercules Vitellius in principatu suo. cc. sestertiis condidit patin-
 as. Cui faciendæ fornax in campis ædificata erat: quoniam eo peruenit luxuria: ut etiā
 fictilia pluris constent quam murina. Propter hanc Mutianus altero consulatu suo in con-
 quæstione exprobat patinarum paludes Vitellio. Memoria non illa foediore: cuius uene-
 no Aspernareo Cassius Seuerus accusator obieiebat interisse. c. xxx. conuiuas. Nobilitā-
 tur iis oppida quoque: ut regium: & cumæ Samia testa matris deum sacerdotes: qui galli
 uocantur: uirilitem amputant. Nec aliter circa perniciem: si. M. Celio credamus qui lin-
 guam sic amputandam obiecit graui probro: tanq; & ipse iam tunc eidem Vitellio maledice-
 ret. Quid non excogitauit ars? fractis etiam testis utendo sic ut firmius durent tulsis calce-
 addita: quæ uocant lignia. Quo genere etiam pauimenta excogitauit.

LIBER. XXX

Terræ uarietates: & de puluere puteolano: & aliis terræ generibus quæ in lapidem uertuntur. Ca. XII.

Erum & ipsius terræ sūt alia segmenta. Quis.n. satis miret pessimam eius patrē mē-
diocq puluere appellatū in puteolanis collibus opponi maris fluctibus: mersumq; p-
tinus fieri lapide unum inexpugnabile undis: & fortiorē quotidie: utiq; si cumiano
miscetur cemento. Eadem ē terræ natura in cyzicena regione: sed ibi nō puluis: uerū ipsa
terra qualibet magnitudie excisa demersa i mare lapidea extrahit. Hoc idē circa cassandre-
am produnt fieri. Et in fonte gnidio dulci intra octo menses terrā lapidescere: Ab oropo q
dem aulidem usq; quicqd terræ attingit. mari mutatur in saxa: nō multū puluere puteola-
no distat. enīlo harena tenuissima sui parte nō ad sustinēda maria fluctusque frangendos:
sed ad debellanda corpora palæstræ studiis. Inde certe Patrobio Neronis principis liberto
aduehebat. Quin & Leonato: & Cratero: ac Meleagro Alexandri Magni ducibus fabulū
hoc portari cū reliqs militarijs cōmertiis repio. Plura de hac pte nō sū dicturus: nō Hercu-
les magis q de terræ usu i cārōtis: qb⁹ exercēdo iuuetus nostra corpora uires anioꝝ pdidit.

De parietibus fornaceis. & latericiis & eorum ratione. Ca. XIII.

Vidē nō & in africa. Hispaniaq; ex terra parietes: quos appellāt fornaceos qm forna-
cum mō circumdati utrinq; duabus tabulis infarciunt uerius quā instruntur: & uis
durant icorrupti hymbribus uento: ignibus omniq; cemento firmiores. Spētat etiam
nunc speculas Hānibalis Hispania: terrenasq; turris iugis montiū impositas. Hinc & celsi-
tū natura castrorū uallis ac cōmodata contra fluminum ipētus aggeribus. Illiū quidem
crates parietum luto & lateribus crudis extrui quis ignorat. Lateres nō sūt e fabuloso: neq;
harenofo: multoq; minus calculoso ducendi solo. sed e cretoso & albicante: aut ex rubrica.
Vel si iā ex fabulo e masculo certe. Pingunt optime uere. Nam solstitio rimosi sūt: quos
ædificiis nō idoneos pbant. Quin & intritū ipsum eoz pri⁹ quā fingatur: macerari oportet
Genera eorū tria. Lidoron quo utimur longū sesq; pede: latū pede. Alterū tetradoron. Ter-
tiū pētdoron Græci. n. atiq; dorō palmū uocabāt: & ideo dora munera: qā manu darent. Er-
go a quattuor & quinq; paluis put sūt: nominant. Eadem est laritudo. Minore in priuaris
operibus: maiore in publicis utitur. In Græcia pithæne. In Asia & in ulterioris Hispania
ciuitatibus massilia & calento fiunt lateres: qui siccati nō merguntur in aqua. Sunt. n. e ter-
ra pumicosa: cū subigi potest utilissima. Græci pp quā ubi e silice fieri poterat structura pa-
rietes latericios prætulere. Sunt. n. æterni: si ad perpendiculari fiat. Ideo & ad publica opera
& regias domos adduntur. Sic extruxere murū athenis: qui ad montē hymetūm spētat.
Sic patris ædes louis & Herculis quāuis lapides colūnas & epistylia circumdarēt. Domum
regiā Attali trallib⁹. Item sadiib⁹. Cræsi: quā gerusia fecere. Halicarnasi mausolea: quæ etiā
nunc durant. Lacedæmonæ quidē excisum latericiis parietib⁹ opus tædiorum propter ex
celentiam picturæ ligneis formis ielufum: Romam deportauere in ædilitate ad conitiū ex-
ornandū Murena & Varro: Quod opus cū per se mirum esset translātum tamen magis mi-
rabantur. In italia quoq; latericiis murus acreti & meuanæ est. Romæ nō fiunt talia ædifi-
cia: quia sexquipedalis paries: non plusquam unam contignationem tolerat. Cautumq; est
ne communis crassior fiat: nec intergerinorum ratio patitur.

De sulphure alumine: & generibus eorum: & medicinz. Ca. XIII.

Aec sunt dicta de lateribus. In terræ aut reliquis generibus uel maxime natura mira-
h ē sulphuris: quo plurima domant. Nascit in isulis æolys inter siciliā & italiā: quas
ardere diximus. Sed nobilissimū i melo isula. In italia quoq; iuenit i Neapolitano
Cāpanoq; agro collibus: q uocant leucogabi: qd e cūculis offosio pficit igni. Genera quat-
tuor. Viuū: qd græci apyron uocāt: nascit solidū: hoc glebosum. Eo solo ex oibus generib⁹
medici utunt. Cætera. n. liquore cōstant & cōficiunt oleo icōda. Viuū aut effodit: translu-
cetq; & uiret. Alterū genus appellāt glebā fullonū tantū officiis familiare. Tertiū quoq;
generi unus tantū est usus ad suffiendas lanas qm candorē tantū mollicēq; cōfert. Egula
uocat hoc genus. Quarto aut ad lychnia maxie cōficienda. Cætero rāta uis ē: ut morbos co-
mitiales depræhendat nidore: ipositum igni. Lufit Anaxilaus eo cādens in calice nouo: pru-
naq; subdita circumferens: ex ardescens reuulsu pallorē durū uelut defunctorū effundē-
te cōiuiis. Natura ei⁹ ex calfacit: pcoꝝ. Sed & discutit collectiōes corporū: ob hoc tabulis
ēplastris malagmatibusq; miscet. Renibus quoq; & lumbis in dolore cū adipe mire prodest

impositum. Aufert & lichenas a facie cū terebinthi resina: & lapras. Harpaticon uocat a celeritate apellēdi: auelli. n. subinde debet. Prodest & suspitiosis linctū. Purulenta quoq; ex tussientibus: & cōtra scorpionū ictus. Vitilignes uiuo nitro mixtū: atq; ex aceto tritū & illitū tollit. Itē sedes in palpebris: aceto sandarecato amixto. Habet & in religiōibus locū ad expiandas suffitu domos. Sentit uis eius & in aquis feruētibus. Neq; alia res facilius accenditur: quo apparet: igniū uim magnā ē ei inesse. Fulmina & fulgura quoq; sulphuris odorē habēt ac lux ipsa eorū sulphurea ē. Et bituminis uicina ē natura: alibi lim^{us}: alibi terra. Limus a iudea lacu ut diximus emergēs. Terra in syria circa sidonē oppidū maritimū. Spissant hęc utraq; & in densitatē cōeunt. Est uero liquidū bitumē sicut zacynthiū & qd a bylone inuehit. Ibi qdem & candidū gignit. Liquidū est & apolloiaticū: quā oīa grāci pissasphalon appellāt ex argumēto picis & bituminis. Gignit & pingue liquorisq; oleacei in sicilia: agragatino fonte ificiens riuū. Incole id arundinū pāniculis colligūt citissime sic ad hārescens. Utiturq; eo ad lucernarū lumina olei uice. Itē ad scabiē iumentorum. Sunt qui & naphthen de qua in secūdo dixim^{us} uolumine: bituminis generi ascribūt. Verum ardens eius uis igniū naturā cognata procul abest ab oī usu. Bituminis pbatio ut q̄maxime splēdeat: sitq; ponderosū ac graue. Leue aut modice: qm̄ adulteratur pice. Vis bituminis quā sulphuris: sistit: discotit: atrahit: glutinat. Serpentes nidore fugat accēsū. Ad suffusiōes oculorū & albugines babiloniū efficac traditur. Itē ad lepras lichenas pruritūq; corporū. Illinitur & podagris. Oīa autē eius genera incōmodos oculorū pilos replicāt. Dentiū doloribus medētur simul cū nitro illita. Tussim ueterē & anhelitus cū uino potū emēdat. Dysentericis ē datur eodē mō. Sistitq; aluū. Cum aceto uero potū discutit cōcretum sanguinē: & detrahīt. Mitigat lumborū dolores: itē articulorū. Cum farina hordeacea ipositum: epulstrum peculiare facit sui nominis sanguinē sistit. Vulnē colligat. Glutinat neruos. Utuntur et ad quartanas bituminis drachma & hedyosmi pari pōdere cū myrtħae obolo subacti. Comitiales morbos uisū deprehendit. Vuluarū strangulatiōes olfactum discutit cū uino & castoreo. Procidencia sedis suffitu reprimīt. Purgationes foeminarū in uino potū elicit. In reliquo usu erramentis illinitur: firmatq; ea cōtra ignes. Diximus & tingi solitas ex eo statuas & illini. Calcis quoq; usum p̄bituita ferruminatis babilonis muris. Placet in ferrariis fabrorū officinis tingēdo ferro: clauorūq; capitibus: & multis aliis usib^{us}. Nec minor aut ab eo dissimilis ē aluminis opa: qd̄ itelligitur salsugo terrā. Plura & eius genera. In cypro candidum & nigrum: exigua coloris differentia: cū sit usus magni qm̄ ificiendis clāro colore lanis cādīdum liquidūq; utilissimū ē. Cōtraq; fuscis aut obfcuris nigrum. Et aurum nigro purgatur. Fit aut oē ex aqua limoq; hoc ē terrā exudātis natura. Corruatū hyeme aestiuis solibus maturatur. Quod fuerit ex eo p̄coz: cādīdum sit. Gignitur aut in hispania: ægypto: armenia: macedonia: ponto: africa. In sulis sardinia melo lipara: strongyle. Laudatissimū ægypto: p̄ximū in melo. Huius quoq; duæ species: liquidū: spissūq;. Liquidū probatio: ut sit lympidum lactēq; sine offēsis fricādī cum quodā igniculo caloris. Hoc phorimon uocant. An sit adulteratū: deprehēditur succo punici malī. Sincerum. n. mixtura ex nigrescit. Alterum genus ē palide & serabrā naturā & qd̄ inficit galla. Ideoq; hoc uocat paraphoron. Vis liquidi aluminis astringere & durare prode. Melle amixto sanat oris ulcera: papulas pruritūq;. Hęc curatio fit i balneis duab^{us} mellis p̄tib^{us}: tertia aluminis. Virus alaz: sudoresq; sedat. Sūtitur pylulis cōtra lyenis uitia: Pellendūq; pruritū ac p̄ urinā sanguinē. Emēdat & scabiē nitro ac melachio admixtis. Cōcreti aluminis unū gen^{us} schiston appellāt grāci i capilla mēta qdā canescētia debile. Vnde qdā trichitī poti^{us} appellauere. Hoc quoq; fit ex lapide ex quo & i chalcitū uocat: ut sit sudor qdā ei^{us} lapidis i spumā coagulati. Hoc gen^{us} aluminis siccit: minusq; sistit humore iutile corporib^{us}. Sed aurib^{us} magnopē pdest ifusū uel illitū uel oris ulcerib^{us}: dētub^{us}: si salina cū eo cōtineat. Et oculorū medicamētis iferitur apte: uerēdisq; uerūsq; sexus. Coquitur i patinis: dōc liqui desinat. Interioris ē & alterū gen^{us} qd̄ strigili uocat. Duæ eius spēs: fungosū: atq; osium ore dilui facile: qd̄ i totū dānatur. Melius pumicosū & foraminū fistulis spōgiæ simile: rotōdūq; natura: cādīdo p̄prius cū quadā pinguedie sine hārēis friabile: nec ificiēs nigritia. Hoc coquitur p se carbonibus puris: dōc cinis fiat. Optimū ex oībus qd̄ melinū uocat: ab ifula melo: ut diximus. Nulli uis maior neq; strigēdi neq; denigrādī neq; idurādī. Nullū spissū. Oculorū scabritias extenuat. Cōbustum: uti lias epiphoris thibēdis. Sic & ad pruritus corporis. Sanguinem quoq; sistit in totum foris

LIBER.

illitū Vulsis pilis ex aceto illitū: renascētē mollit lanuginē sūmā. Os um generū vis ī astrigēdo. Vnde nomē a grācis. Ob id oculorū vitis aptissima sunt. Sanguinis fluxiōes ibibent cū adipe. Sic infantium ulcera. Putrescētia ulcerum cōpescit cū adipe. Et hydropicorū eruptio nes siccāt. Et aurium vitra cum succo punici mali. Et unguium scabritias: cicatricumq; duritias: & prerygia: ac perniōes. Phagedenas ulcerum ex aceto: aut cū galla pari pondere cremata. Lepras cum succo oleorum. Cum salis uero duabus partibus vitra q; serpunt. Lēdes & alia capillorum aīalia pmixtum aquā. Sic & abustis pdest: & fursurib; corporum cum pice Infunditur & dysentericis. Vnā quoq; in ore cōprimit: ac tōsillas. Ad oīa quā in cāteris generibus diximus efficacius itelligitur ex melo aduectum. Nam ad reliquos usus vitæ in cōriis: lanisq; pficiendis: quanti sit momenti: significatum est. Ab his per se omnia ad medicinas pertinentia terræ genera tractabimus.

De terra & eretria & chia & selinusia & phiniri & appelliti medicinar. Ca. XV.
Amiæ duæ sunt: quæ syropicon: & quæ aster appellātur. Prioris laus: ut recēs sit: & lenis: linguæq; glutinosa. Altera globosior candida. Vtraq; uritur: ac lauatur. Sunt qui pferant priorē. Profunt sanguinē expuētibus. Emplastisq; quæ siccādi causa cōponuntur. Oculorum quoq; medicamentis miscētur. Eretria totidē differētias habet. Namq; & alba est: & cinerea: quæ præfertur in medicina: probatur mollicia: & quod si ære producat: uiolaceum reddit colorē. Vis & ratio eius in medendo dicta est inter pigmenta. Lauatur omnis terra. In hoc. n. loco dicemus: perfusa aqua siccataq; solibus: iterum ex aqua trita ac reposita: donec cōsudet: & digeri possit in pastillos: Coquitur in calicibus crebro concussu. Est in medicaminibus & chia terra candicans. Effectus ei; qui famiæ. Vfus ad mulierum maxime cutem. Idem & selinusia. Lactei coloris est hæc: & aqua dilui celerrima. Eademque lacte diluta: & testiorum albaria interpolantur. Phinitis eretria simillima est: grandioribus tantum glebis & glutinosa cui: effectus idem qui cimolia. istamior tantum. Bitumini simillima est appellitis. Experimentum eius si in cæra accepta olei mō liqueat. Et si nigricans colos maneat tostæ. Vfus ad molliendum: discutiendumq;. Ad hæc medicamentis additur: præcipue in calliblepharis & inficiendis capillis.

Crete genera ad uestium usus cimolia: farda: umbrica: saxū argēaria. Ca. XVI.
Eretræ plura genera. Ex iis cimolia: duo ad medicos prinentia. Cādidum & ad purpurissum iclinans. Vis utriq; ad discutiendos tumores: & sistendas fluxiones aceto asumpto. Panos quoq; & parotidas cohibet. Et lichenas illita: pustulasq;. Si uero aphronitum & cyprium admisceatur & acetum pedū: tumores sanat: ita ut in sole curatio hæc fiat: & post sex horas aqua salsa abluatur. Testium uero tumoribus cypria cæra addita prodest. Et refrigerandi quoq; natura crete est. Sudoresq; imodicos sistit illita. Atq; ita papulas cohibet ex uino sumpta ī balneis. Laudatur maxime thessalica Nasceitur & lycia creta circa bubonē. Est & alius cimolia: usus in uestibus. Nam farda quæ affertur defardinia: cādidis tātum assumitur. Inutilis uersicoloribus. Est & utilissima oīum cimolia: generum: præciosior umbrica: & quā uocant saxum. Proprietatq; saxi qd crescit in macerando: atq; pondere emitur: illa mēsurā. Umbrica nō nisi poliēdis uestibus assumitur. Neq; n. pigebit hāc quoq; partē attingere: cum lex metalla exret fullonibus dicta quā. C. Flāminius & L. Aemilius censores dedere ad populum ferendā. Adeo oīa maioribus curæ fuere. Ergo ordo hic ē. Primū abluatur uestis farda: dein sulphure suffitur: mox desquamatur cimolia: quæ ē coloris ueri. Fricata. n. deprehendit: nigrescitq; & offendit sulphure. Veros autē & præciosiores colores emollit cimolia: & quodā nitore exhilarat cōtristatos sulphure cādidis uestibus saxum utilius a sulphure. Inimicum coloribus. Græcia pro cimolia tymparico utitur gypso. Alia creta argentaria appellant: nitorem argenteum reddēs. Est & utilissima qua circum præducere ad uictoriæ notam pedesq; uenaliū trans mare aduektorū denotare instituerunt maiores. Talemq; Polociū mimicæ scœnæ cōditorem & astrologiæ cōsobrinum eius Manliū antiochū item grāmaricæ Staberium Erotem eadē naue aduectos uidere paui.

Qui & quorum liberti præpositi. Ca. XVII.
Ed quid hos refero aliquo literarū honore cōmendatos? Talē ī catasta uidere Chri fogonū Syllæ: Amphionē. Q. Catuli iterfectorē: Heronē. L. Luculi: Demetriū Pōpeiū: Augēq; Demetriū: quā & ipsa Pōpeiū credita ē. Et Hiparchū. M. Antonii Menæ & Menecratē Sex. Pōpeiū: aliosq; deinceps: quos enumerare iā nō ēe sanguine quiritū &

proscriptionū licentia dīratos. Hoc ē in signe uenalicis gregibus: oprobriūq; insolētis fortunæ: quā & nos adeo potiri rerū uidimus ut prætoria quoq; ornamenta decerni a senatu iubent Agrippina Claudī Caesaris uiderimus libertis. Tantiūq; non cum laureatis fascib; repitri illo unde cretatis pedibus aduenissent.

Terra galata: terra clupea: terra balearica: terra ebulsitana.

Ca. XVIII.

Rariora sunt genera terræ proprietatis suæ de quibus iam diximus. Sed & hoc loco reddenda natura. Ex galata insula & circa clupeam africæ scorpiones necat: balearis & ebulsana serpentes.

C. PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER XXXVI.
PROHEMIVM.

Naturæ lapidum ac marmorum luxuria.

Ca.

I.

APIDVM natura restat. Hoc est præcipua morū insania: et ut gemæ cum succinis atq; cristalli cū murinis sileant. Omnia namq; quæ usq; ad hoc uolumen tractauimus homini aliqua ex cā genita uideri hoc possumus. Montes natura sibi fecerat ad quasdā cōpages telluris uisceribus densandis: simul ad ipetus fluminū domandos: fluctusq; frangendos: ac minime quætas partes coercendas durissima sui materia. Cædimus hostrahimusq; nulla alia quā deliciarū cā: quos transcendisse quoq; mirum fuit. In potēto ppe habuere maiores alpes ab Hānibale exuperatas: & postea a cimbriis. Nunc ipsæ cedunt in millegenera marmorū. Promontoria apiuntur mari & rerū natura agit ī planum. Euectus ea quæ separandis gētib; pro terminis cōstituta erāt: nauisq; marmore cā fiunt: ac p̄ductus scæuissimā rerum naturæ partē: huc illucq; portantur iuga mōtiū: maiore etiamnum uelania: quā cum ad frigidos portus uas petiit in nubila. Cæloq; p̄xime rupes cauatur: ut bibatur galliæ. Secū quisq; cogitet quæ precia horū audiat quas uehi trahiq; moles uideat. Sed & q̄ sine his multorū fuerit beator vita: ad quæ que multorum necesse sit ista facere: imo uerius pati mortales quos ad usus: quasq; ad uos luptates aliasq; gaudia hæc auferentibus. Ingēs ista repuxantē subit et antiquitatis rubor. Ex tant censoriæ leges glādia in cœnis gliscq; & alia dictū minora apponi uerantes. Marmor inuehi: & maria huius rei causā transiri: quæ uetaret lex nulla lara est.

Quis primū in publicis operibus ostenderit.

Ca.

II.

Icat fortassis aliq; nō. nāuebatur. Id qdē falso. ccc. lx. columnas. M. Scauri ædilitate ad scenā theatrī tēporatī & uix uno mēse futuri ī usu uiderūt portari siletio legū. Sed publicis nimis indulgēs uoluptatib;. Id ipsū cur: aut quā magis uia irrepit uita quā publica. Eni uero nō alio mō ī pueros usus illa uenere: ebora: aurū: gemæ: aut qd oībus modis reliquimus. Verū esto idulserit publicis uoluptatibus: etiāne tacuerūt maxias earum atq; adeo duodequadragenū pedū luculli marmoris ī atrio Scauri collocari: nec claudere illud occulteq; fectū ē. Satisfari sibi dāni īfecti egit redēptor cloacarū cū ī palatio extraherent. Nō ergo ī rā malo exēplo marib; cauere utilius fuerat: quā tacere tātas moles ī puatā domum trahi p̄ter fœdilia deorum fastigia.

Quis primus peregrino marmore columnas habuerit Romæ.

Ca.

III.

Ec pōt uideri Scaurus rudi & hui; mali iprouide ciuitati obrepisse quodā uitæ rudimēto. Iā. n. L. Crassū oratorē illū q̄ p̄mus pegrini marmoris colūnas habuit ī eodē atrio hymetiās tñ nec plures sex aut lōgiores duodenū pedū: quē. M. Brut; ī iurgiis ob id Venere palatinā appellauerat. Nimis ista omisere morib; uictis: frustra q̄ iterdicta q̄ uetuerāt: cernētes nullas potius quā irritas eē leges maluerūt. Qui nos sequent meliores nō eē pbat. Quis. n. tantarū hodie colūnarū atriu habet. Sed priusquā de marmoribus dicamus hominum in iis præferenda iudicamus precia. Ante igitur artifices censuimus.

Qui primum laudari in marmore scalpendo: & quibus temporibus.

Ca.

III.

Armore scalpēdū p̄mi oīum iclaruerūt. Dipoenus & Scyl; geniti ī creta īsula cēnū medīs iperātib;: postq; quā Cyrus ī plis regnare iciperet: hoc ē olympiade circiter qn q̄gesima. li. sicyonē se cōtulere: q̄ diu fuit officinago ī um metalloq; p̄ma Deoq; quorū dā simulachra publice simul locauerāt sicyonū: q̄ pus quā absoluerent: artifices iniuriā.

H iiii

quæsti abierunt in ætolos. Protinus sicyonios famēs inuasit ac sterilitas: mœrorq; dirus re-
medium petentibus Appollo pythius affuturum respōdit: si Dipœnus & Scylus deorū si-
mulachra perfecissent. Quod magnis mercedibus obsequiisq; impetratū est. Fuere aut si-
mulachra Appollinis Dianæ: Herculis: Mineruæ: quod & cælo postea tactum est.

Nobilitates opesq; & artificū i marmore. c. xxvi. de marmore pario & mausolco. Ca. V.
Vni ii essent: iā fuerāt in chio isula Malas sculptor: dein filius eius Micia des: ac de
inde nepos Anthernius chijs: cui? filij Bupalus & Anthernus clarissimi in ea scien-
tia fuere Hiponactis poetæ ætate: quē certū ē. lx. olympiade fuisse. Quod si qs hoc
familiā ad proauum usq; retro agat iueniet artis ei? originē cū olympiadū origine cœpisse
Hipponacti notabilis fœditas uultu erat: quamobrē imaginē ei? lasciuia iocorum ii propo-
suere ridendum circulis. Quod Hipponax indignatus: amaritudine carmium distinxit
eos in tm̄: ut credat aliquos ex iis ad laqueū cōpulisse: qd̄ falsū ē. Cōplura. n. in finitimis in-
sulis simulachra postea fecere: sicut in delo: qbus subiecerūt carnē: nō uicibus tm̄ ceteri chi-
um: sed & opib? Antherni filioz. Ostendūt & lasi Dianā manib? eorū factā. Et i ipsa chio
narrata ē opib? Dianæ facies i sublimi posita: cuius uultū irantes tristē: abeuntes exhy-
laratum putāt Romæ signa eorū sūt i palatina æde Apollinis i fastigio. Et oībus fere quæ
diu? Augustus fecit. Patris quoq; eorū & deli fuere opera: & i libedo isula Dipœni qdē
abraccia: argos: clēone: opibus refertæ fuere. Omnes at tm̄ cādido marmore usi sūt & paro i
sula quē lapidē cœpere lychnitē appellare: qm̄ ad lucernas in cuniculis caderet: ut auctor ē
Varro: multis postea cādido toribus reptis. Nuper ē in lunesium lapidicinis. Sed in pariorū
mirabile pōitur: gleba lapidis unius cuneis diuidētium soluta imaginē sileni itus extitisse.
Non emittendū hāc artē tāto uertustiore fuisse quā picturā aut statuariam quarū utraq; cū
Phidia cœpit octogesima tertia olympiade: post ānos circiter. ccc. xxii. Et ipsū Phidiā tra-
dunt sculpsisse in marmora. Venerēq; eius ēē Romæ in Ostruæ operibus eximie pulchritu-
dinis. Alemanē atheniensem (quod certum ē docuit in primis nobilē: cuius opera athenien-
ses cōplura in ædibus sacris posuere. Præclarāq; Veneris imaginē extra muros quæ appella-
tur aphrodite exopolis. Huic sōma manū ipse Phidias i posuisse dicūt. Ipsius discipul? fuit
Agoracritus parius ei ætate gratus. Itaq; e suis opibus pleraq; nomini eius donasse fertur.
Certauere aut iter se ambo discipuli in Venere faciēda Vicit? Alchmanes nō opere: sed
ciuitatis suffragiis contra peregrinum suo fauentis. Quare Agoracritus ea lege signū suū
uendidisse tradit: ne athenis esset: & appellasse nemelī. Id positam ē rhanunte pago attice
quod. M. Varro omnibus signis prætulit. Est & in matris magnæ delubro in eadem ciuita-
te Agoracriti opus. Phidiā clarissimū esse per oēs gentes quæ Iouis olympi famā intel-
ligūt: nemo dubitat. Sed ut & merito laudari sciant etiā qui opera eius non uiderunt pro-
feremus argumento paruo & ingenii tantū. Neq; ad hoc Iouis olympi pulchritudine ute-
mur: non Mineruæ athenis factæ amplitudine: cū sit ea cubitorum. xxvi. Ebores hęc & auro
constat: sed in scuto eius in quo amazonum prælium cælauit itumescēte ambitu paruæ
eiusdem concaua parte deorum & gignantū dicationem. In soleit uero laphitarum in cē-
taurorum adeo momenta omnia cōm pacta artis illi fuere. In base autem quod cælaturū est
Pandoras genēs appellauit. Ibi dii sūt. xx. numero noscentes uictoriam mirabili & præci-
puo precio. Miramur & serpentem: & sub ipsa cuspide æream sphingem. Hæc licet sint obi-
ter dicta de artifice nunquam satis laudato simul ut nosceatur illam magnificentiam æqua-
lem fuisse & in paruis. Praxitelis ætatem inter statuarios diximus: qui marmoris gloria su-
perauit etiam seimet. Opera eius sunt athenis in ceramico: sed ante omnia & non solum Pra-
xitelis: uerum & in toto orbo terrarum Venus: quam ut uiderent multi nauigauerūt gni-
dum. Duas fecerat: simulq; uendebat. Alteram uelata specie quam ob id quidē prætulerūt
optione: quorum cōditio erat eoi: cum alterā etiam eodē precio detulisset: seuerū id ac pu-
dicū arbitantes. Reiectā gnidi emerunt: imensa differentia famæ. Voluit eā postea a gnidi
is mercari res Nicomedes: totū æs ciuitatis alienū: quod erat ingens: dissoluturū repromit-
tens. Omnia ppeti maluere: nec i merito Illo. n. signo Praxiteles nobilitauerat gnidū. Aedi-
cula ei? tota apicē ut cōspici possit undiq; effigies deæ: fauēte ipsa ut credit facta. Nec mior
ex quacūq; parte amiratio est. Ferūt amore captū quendā: cū delituisse noctu simulachro
cobasse: eiusq; cupiditatis eē idicē maculā. Sūt i gnido & alia signa marmorea illustrū ac
tificū Liber paf Bryaxidis & alter scopæ: & Mineruæ. Nec mai? illd Veneris praxitelice spēm

quam qđ inter hęc sola memoratur. Eiusdē est Cupido obiectus a Cicerone. Verrī ille pp
 quē thespida uisebant. Nunc in Octauia scolis positus. Eiusdē & alter nudus i pario. Co
 lonia propontidis par Veneri gnidiā nobilitate & iniuria. Adamauit. n. eū Alchidas Rho
 dius: atq; in eo quocq; simile amoris uestigiū reliquit. Romæ Praxitelis opera sunt. Flora.
 Tripolemus: Ceres in hortis seruilianis. Boni euentus & bonæ fortunæ simulachra in ca
 pitolio. Itē Menades: & quas Thyeladas uocāt: & Castiadas & sileni i asinini pollionis mo
 nuētis: & Apollo & Neptūus praxitelis uocāt: & Cephysiodorō rei & artis hāres fuit. Cus
 ius laudatū est pgami symplegarū signū nobile: digyris corpori uerius quā marmori ipref
 sis. Romæ eius opera sunt Latōa in in palatii delubro. Venus in Asinii Pollionis monumē
 tis: & intra Octauia porticus in iunonis ædē Aesculapius ac Diana. Scopæ uero laus cum
 his certantis. Eecit Venerē & Pothon Phærontē: q. famothraciā sanctissimis in cerimoniis
 coluntur. Itē Apolinē palatinū. Vestā sedentē laudatā in seruilianis hortis: duasq; chame
 teras circa eā: quorū pares in asinii monumētis sunt. Vbi & Canephorus eiusdē. Sed in ma
 xima dignatione. Cn. Domitii delubro in cyro flāmīneo. Neptunus ipse & Thetis: Atq;
 Achylles Nereides supra delphinos & certē & hippocāpos sedentes. Itē tritones: choruscq;
 Phorci: & pistices: ac multa alia marina. Eiusdē manus oīa Magnū & præclarū opus etiā si
 rotius uitæ fuisse. Nunc uero præter supradicta quæq; nescimus. Mars est etiā sedens.
 Colossus eiusdē i tēplo Bruti Callaici apud cyrē eundē ad Laucanā portā cūti. Præterea
 Venus in eodē loco nuda praxitelicā illā gnidiā antecedētes: & quæcūq; aliū locū nobili
 tat Romæ qdē magnitudo operū ē iā obliterata a magnis officiorū negociorūq; acerbis:
 quæ oēs a contemplatione taliū abducunt: qm̄ ocioforū: & in magni loci silentio apta ammi
 ratio talis est. Qua de cā ignoratur artifex eius quoq; Veneris quā Vespasianus ipator in
 operibus pacis suæ dicauit antiquorū dignā famā. Par hæsitatio est in tēplo Apolinis. Ios
 ani Nioben cū liberis morietē Scopas an Praxiteles fecerit. Itē lanus pater i suo tēplo dica
 tus ab Augusto: ex ægypto aduectus: utriusq; manu sita qdē & auro occultatus. Similiter i
 curia Octauia queritur de cupidine fulmē tenēre: id demū affirmatur. Alcidiadē cē prin
 cipē forma i ea ætate. Multa in eadē scola sine auctoribus placēt. Satyri q̄tuor: ex quibus
 unus Liberū patrē palla uelatū Veneri præfert. Alte liberā similiter. Tertius ploratū infan
 tis cohibet. Quartus craterē alterius sitim sedat. Duæ que nymphe uellificantes sua ueste.
 Nec minor qđ ē in septis. Olympū & Panā: Chyronēq; cū Achille qui fecerint præsertim
 cū capitali satisfactione fama iudicet dignos. Scopas habuit a mulos eadē ætate Briaxin: &
 in Timotheū & Leocarē: de quibus sumus dicendū est: qm̄ pariter cælauere mausoleū hoc ē
 sepulchrū ab oxore Arthemisia factū Mausolo caria regulo: q obijt olympiadis cētesimæ
 anno secundo. Opus id ut eēt inter septē miracula: ii maxime artifices fecere. Pater ab aus
 stro & septentrione sexagenos ternos pedes. Breuius a frontibus toto circuitu pedes. quā
 dringentos. xi. atcollitur in altitudine. xxv cubitis. Cingitur colūnis. xxvi. ab oriente cæ
 lauit. Scopas: a septentrione Bryax: a meridie Timotheus: Ab occasu Leocares. Priusq; quā
 pagerent: regina Arthemisia quæ mariti memoriæ id opus extrui iusserat: obiit. Nō tñ re
 cesserūt: nisi absoluta iā. Id gloriæ iporū artifq; monumētū iudicātes: hodieq; certant. ma
 nus: Accessit & qntus artifex. Nāq; supra pterō pyramis altitudine inferiorē aq̄uit. xxiiii.
 gladius in metæ cacumē se cōtrahens. In fumo est qđ riga marmorea: quam fecit pythis.
 Hæc adiecta. c. lx. pedū altitudine: totū opus includit. Timothei manu Diana Romæ est in
 palatio Apollinis delubro: cui signo caput reposuit Aulanius Euander. In magna ammi
 ratione ē. & Hercules Mnestrati. Et Heceate ephesi in tēplo Diane post ædē in cuius cōtem
 plationē amonēt æditiui pœte oculis: rāta marmoris radiatio ē. Nō possē rūtū & charites
 in ppyleis atheniēsiū: quas Socrates fecit: alius ille quā pistor: idē ut aliqui putant. Nā Mi
 ronius illius: q are laudat: anus ebria ē smyrnæ i primis inclaya Polliō Asinius ut fuit acris
 uehementiæ: sic quoq; spectari monumēta sua noluit. In iis sunt cētauri nymphas gerentes
 Archesita: Thespiades: Cleomenis. Oceāus & Iupiter Entochi. Hermerotes Taurici non
 cælatoris illius: sed Tralliani. Iupiter hospitalis: Pappipi praxitelis discipoli. Zetus & Am
 phiō & Dirce & Taurus: unicolūq; ex eodē lapide. Arthodo aduecta opa Apolloniū & Tau
 rici parētū. ii certantē de se fecere. Meneeraten uideri p̄fessū: sed eē naturalē Artemidorū
 Eodē loco Liber pater Eutychedis manu laudat. Ad Octauia uero porticū Apollo Philiscē
 rhodii in delubro suo. Item Latona & Diana & musæ nouem: & alter Apollo nudus. Eum

LIBER.

qui citharā in eodē tēplo tenet: Timarchides fecit. Intra Octauiae uero porticus in aede lunonis ipsam deā Dionysius & Polycles. Aliā uenerē eodē loco Philiscus: Caetera signa Praxiteles. Itē Polycles & Dionysius Timarchidis filii louē q̄ ē in p̄xima aede fecerunt. Pana & Olympū ludātes. Eodē loco Heliodorus: quod ē alterum in terris symplega nobile. Venerē lauante sese. Dedalum astatē Polycharmus. Ex quo apparet in magni honoris auctoritate habitum. Lisiae opus: quod in palatio sup̄ arcum diuus Augustus honori Octauii patris sui dicauit in aedícula columnis adornata inest quadriga currusq̄: & Apollo ac Diana ex uno lapide. In hortis seruilianis reperio laudatos Calamidis Apollinē illi? cælatoris. Dactylidis Pythias. Amphistrati Callisthenē historiarum scriptorē. Deīde multorum obscurior fama ē quorundā claritati in operibus eximiis obstante numero artificum: qm̄ nec unus occupat gloriā: nec plures pariter nuncupari possunt: sicuti in Lachoonte: q̄ est i Ti-ri ipatoris domo: opus oibus & picturā & statuariae artis pponēdum. Ex uno lapide cum & liberos: draconumq̄ mirabiles nexus de cōsiliū snia fecere summi artifices Agelander & Polydorus & athenodorus rhodii. Similiter palatinas domos Caesarum repleuere pbatissimis signis Craterus cum Pythodoro. Polydeces cum Hermolao: Pythodorus cū Artemione. Fē singularis Aphrodisius trallianis. Agrippaē pātheū decorauit Diogenes atheniēsis & Caratides. In columnis tēpli eius pbātur inter pauca operum sicut in fastigio posita signa: sed p̄ altitudinē loci minus celebrata. In honore ē i tēplo illo Hercules ad quē poeni oibus annis humana sacrificauerunt uictima humi stās ante aditum porticus agnari-ones site fuere & Thespiades ad aedē Felicitatis: q̄rum unā amauit eques Romanus iuni-
Pisciculus: ut tradit Varro annumerātur & Praxiteles: q̄ etiā qnq̄ scripsit uolumina nobi-
lium operum in toto orbe. Natus i grecia italiae ora & ciuitate Romana donatus cū iis op-
pidis. louē fecit eburneum i metelli aede: q̄ cāpus petitur. Accidit uero ei: ut cū in nauilib-
ubi ferā africanā erāt: p̄ caueā itūēs leonē cælaret: ut ex alia cauea pāthera erumperet nō
leni piculo diligentissimi artificis. Fecisse opera cōplura dicitur: sed quā fecerit noiātum nō
refertur. Archemislaum quoq̄ magnificat Varro: cuius se marmoreā habuisse leonā tradit
aligerosq̄ ludētes cum ea Cupidines quorum alii religatā tenerēt: alii e cornu cogerēt bi-
bere: alii calciarent foccos: oēs ex uno lapide. Idē & a Coponio. xiii. nationes quā sunt cir-
ca Pōpeium factas auctor ē. Inuenio & Canacū laudatū iter statuariol: fecisse marmorea.
Nec minus Saurō atq̄ Bathracum obliterari cōuenit. q̄ fecere tēpla Octauiae porticibus i
clusa natione ipsi lacones. Quidā & opibus prāpotētes fuisse eos putāt ac sua ip̄sa astru-
xisse: inscriptionē sperātes. Quā negata: hoc tñ alio loco & mō usurpasse. Sunt certe etiā
nū i colūnarū epythilis insculpta noiū eoz argumēta rana: atq̄ lacerta. In louis aede exti-
tisse picturā: cultusq̄ reliquos oēs formineis argumētis cōstat. At. n. facta lunonis aede cum
inferret signa: pmutasse geruli tradunt: & id religioni custoditum: uelut ipsis diis sedē ita
ptitis. Ergo & i lunonis aede cultus ē: qui louis eē debebat. Sunt & in paruis marmoreis fa-
mam: consecuti Myrmecides: cuius quadrigam cum agiratore cooperuit alis musca. Et cal-
licrates: cuius formicarum pedes: atq̄ alia membra preuidere non est.

Quando primū marmoz in aedificiis usus: & quis primus Romae crustauerit
parietes: & quibus aetatibus: quēq̄ marmora in usum uenerint: & quis primus
marmora secuerit: & ratio secandi de harena. Ca. VI.

Aec sint dicta de marmoz sculptoribus: summaq̄ claritate artificū: quo in tracta-
tu subit mentē nō fuisse tñ auctoritatē maculoso marmori: quā fecere & tapso cycla-
dū insularū una aequē & elefbo: liuidius hoc paulo uersicolores qdē maculas ha-
bens. Et in totū marmoz apparatū Menāder etiā diligentissimus luxuriā interpret primus
& raro attingit. Colūnis demū utebantur in tēplis: nec lautitā cā nondū. n. ista intelligeban-
tur: sed quia firmiores aliter statui nō poterant. Sic est inchoatum athenis templum louis
olympii: ex quo Silla capitolinis aedibus aduexerat columnas. Fuit tamen inter lapidē atq̄
marmor differentia iam apud Homerum. Dicit enim paridem os marmoreo saxo percul-
sum. Sed athenis Regias quoq̄ domos laudatissime tum prāter aēs: aurum: electrum: argē-
tum chore tantum adornans. Primum (ut arbitror) uersicolores istas maculas chiorum la-
pidicina ostēderunt cum extruerēt muros: faceto in id. M. Ciceronis sale. Omnibus enim
ostendebat ut magnificū: Multo inquit magis mira res esset: si tyburtino lapide fecissetis.
Ethereules nō fuisset picturā honos ullus: nō modo: tātus aliqua marmorum auctoritate

Secūdi marmor ī crustas nescio an carāe fuerit inuētum. Antiquissimū quod eādē iueniā
 Italicanāsi Mausoli domus p̄comēso marmore excultra est: lateritiis parietibus. Is obiit
 olympiadis cētesimā sextā anno secundo Urbis Romāe āno. ccc. secundo. Primum Romāe
 parietis crusta marmoris operuisse totius domus suā ī cālio mōte Cornelius nepos iradi
 cit Mamurra formis natū egrē Romanum p̄fectum fabrorū. C. Caesaris ī Gallia. Neq; ī
 dignatio sit tali auctoritate inuēta re. Hic nāq; ē Mamurra Catulli Veronēsis carminibus
 proficissus: quē ut res ē domus ipsius clarius quā Catullus dixit habere: q̄qd habuisset co
 mata gallia. Nāq; adiecit idē nepos eum p̄mum totis aedib; nullā nisi ē marmore columnā
 habuisse oēs solidas ē carysto aut lunēsi. Deniq; M. Lepidus Catuli p̄sulatū collega p̄mus
 oīum limina ex numidico marmore in domo posuit: magna reprēhensione. Is fuit Cōsul
 anno Urbis de. lxxvi. Hoc p̄mum inuēti numidici marmoris uestigium iuenio. nō in colū
 nis tū crustis ue ut Mamurra carystium posuit: sed ī massa & uilissimo liminum usu. Post
 hunc lapidum ferme quadriēnio. L. Lucullus Cōsul fuit: q̄ nomē (ut apparet ex re) Lucul
 leo marmorī dedit: admodum delectatus illo. Primumq; Romā inuexit atrum alioq; cum
 cetera maculis aut coloribus cōmēdētur. Nascitur autē in nilo insula: solumq; pene horū
 marmorum ab amatore nomē accepit. Inter hos primum (ut arbitror) marmoreos parie
 tes habuit scena. M. Scauri: nō facile dixerī scētōs an solidis glebis politos: sicuti ē hodie
 Iouis tonāris aedes in capitolio. Nōdum. n. scētī marmoris uestigia iuenerat italia. Sed q̄s
 q̄s p̄mum inuenit secare: luxuriāq; diuidere. īportuni īgeniū fuit. Harena hoc fit: & ferro
 uidetur fieri serra in p̄tenui linea p̄mēte harena: uersando tractuq; ipso secāte. Actio
 picā ad hoc maxie p̄batur. Nā id quoq; accessit: ut ad aethiōpas usq; peteretur qd seccaret
 marmora. Immo uero ē in idos unde margaritas quoq; peti seueris moribus īdignū erat
 Hāc proxime laudatur. Mollior tñ quā ex aethiopia. Illa. n. nulla scabrie secat: Indica nō
 aequē leuigat: sed ea cōbusta poliētes marmora fricare iubētur. Simile & naxiā uicium ē &
 coptidi: quā uocatur aegiptia. Hāc fuere antiq; genera marmoribus secādis. Postea repta
 ē: Harena nō minus p̄bata: ex quodā hadriatici maris uado aestu undāte obseruatione nō
 facili. Iā qdē quacūq; harena secare ē fluuiis oībus fraus artificum aulā ē: qd dispēdiū ad
 modū pauci intelligunt. Crassior. n. harena laxioribus segmentis terit: & plus erodit marm
 ris: maiusq; opus scabricia politurā reliq; ita scētā attenuātur crustā. Rursusq; thebaica
 polituris accomodatur. Et quā fit e topho lapide aut e pumice. Signis ē marmore poli
 endis: gēmisq; etiā scalpēdis atq; limandis.

De naxio & harmonio: & de generibus marmorum. Ca. VII.
 Axiū diu placuit an alia uti: ita uocātur cotos ī insula cypro genitā. Vicere postea
 ex armenia uetā. Marmorū genera & colores nō attinet dicere ī tāta notitia. Nec
 facile ē enumerare ī tāta multitudine. Quoro. n. quoq; loco nō suū marmor inueni
 tur. Et tñ celeberrimi generis dicta sunt ī ābitu terrarū cū gētib; suis. Nō oīa tñ ī lapidi
 cinis gignunt. Sed multa & sub terra sparsa. Preciosissimi quidem generis lacedemoniū
 uiride: cunctisq; hylarius. Sic & augustēū. ac deīde tiberiū in aegypto Augusti ac Tiberiū
 primū p̄ncipatu repta. Differētiāq; eorū ē ab ophite: cū sit illud serpētiū maculis simile: una
 de & nomē accepit: q̄ hāc maculas diuerso mō colligunt. Augustēū undatū crispū in uerti
 ces. Tiberiū sparsim cōuoluta canicie. Neq; ex ophite colūnā: nisi parua admodum inue
 niuntur. Duo eius genera. molle cādidiū. nigricans durū. Dicuntur ambo capitis dolores
 sedare adalligati: & serpētiū ictus. Quidā phrenētis ac lethargicis adalligari iubēt cādica
 tē. Cōtra serpētes autē a q̄busdā laudat p̄cipue ex his quē rephriā appellāt a colore cine
 ris. Vocat & mēphites a loco gēmātis naturā. Cuius usus puenit iis quā urēda aut siccāda
 sūt: ex aceto illit. Ostupescit. n. ita corpus ut nō sentiat cruciatū. Rubet porphirites ī aeg
 ypto ex eo cādidiū iteruenientibus pūctis leucostyctos uocat. Quātissibet molibus cādēdis
 sufficiunt lapidicinā. Statuas ex eo claudio Cesari p̄curator eius ī urbē ex aegypto adue
 xit tris: Asinius Pellio nō admodū p̄bata nouitate. Nemo postea certe imitatus est. Inuēit
 eadē aegyp̄tus in aethiopia quē uocāt basaltē: ferrei coloris atq; duriciā. Vnde & ei nomen
 dedit. Nunq; ls autē maior repta ē q̄ in tēplo Pacis ab ipatore Vespasiano Augusto dicat
 Argumēto ipse liberis circa ludentibus: p̄ quos totidē cubiti summi incrementi augentes
 se annis eius intelliguntur. Non absimilis illi narratur in thebis delubro Serapis ut putant
 Memnonis statua dicatur: quē quotidiano solis ortu cōtactū radiis crepare dicūt. Ony

chiten etiā tū in arabia n. ontibus nec usquā alibi nasci putauere nostri ueteres: Sed & in germania potioris uasis inde factis primū dein pedibus lestorū sellisq; Cornelius nepos tradit magno fuisse miraculo: cū. p. Lætulus Spiter amphoras ex eo & urceos magnitudi ne cadorū ostēdisset. Post quinquennium deinde triginta duorum pedum lōgitudine co luminas uidisset Variatū in hoc lapide postea est. Nāq; pro miraculo insigni quattuor mo dicas in theatro suo Cornelius Balbus posuit. Nos ampliores triginta uidimus in scena. quā Callistus Cæsaris Claudii libertorum potentissimus exhædificauerat.

De alabastrite & ligdino alabandico. Ca. VIII.

Anc aliq lapidē alabastriten uocat: quē euaat ad uasa ungueraria: qm̄ optime ea incorrupta seruire dicūt. Idēq; etiā exustus: ex emplastris conuenit. Nascitur circa thebas ægyptias: & damascū syriæ. Hic cæteris cādidior. Probatissimus uero ī carmania: mox in india. lā qdē & in syria assaq; Vtilissimus autē & sine ullo nitore in cappadocia. Probatur quāmaxie mellei coloris in uertice maculosi atq; nō trāslucidi. Vicia uero in iis corneus color aut cādidus: & qecquid simile nitro est. Paulū distat ab eo unguetorū fidē uti exstimat. Lygdinus ī tauro reptus amplitudine q̄ lāces craterasq; nō excedat. Antea tā tū ex arabia aduehi solitus candoris eximii. Magnus & cōtrariē inter se naturā duob; ho nos. Coralitico in asia repto: mēsurā nō ultra bina cubita: cādore pximo eborei & qdā simili tudine. E diuerso nigre est alabādicus terræ suæ noīe: quāq; & mileti nascēs: ad purpurā tū magis aspectu declinat. Idēq; liquatur igni ac funditur ad usum uitri. Thebaicus itercina stus aureis guttis inuenitur in Africæ parte Aegypto ascriptæ coticulis: ad torrēda collyria quadā utilitate naturæ aliā cōueniens. Circa syenē uero thebaidis limites: quē ante pyr rhopocilō uocabāt. Trabes ex eo fecere reges quodā certamine obeliscos uocātes solis nu mini sacratos. Radiorū eius argumentū in effigie est: & ita significatur noīe Aegiptio. Primus oīum id instituit Mitrēs: q in sothis urbe regnabat somnio iussus. & hoc ipm̄ iscri ptū est in eo. Etenim sculpturæ illæ effigiesq; quas uidemus: ægyptiæ sunt literæ. Postea & alii regū ī. supradicta urbe Sothis quattuor numero: quadragenū & octonū cubitorū lō gitudine Ramises aut in quo regnate illū captū ē: qdraginta cubitorū Idēq; digressus idē: ubi fuit Mneuidis regia posuit aliū lōgitudine undecētenis pedib; p latera cubitis qtuor

De obelisco & thebaico & alexandrino: & de illo q est in cyro magno. Ca. IX.

Pus id fecisse dicunt. xx. milia hoīum. Ipse rex cū subrexturus eēt: uerereturq; ne machinæ pōderi nō sufficerent: quo maius piculū curæ artificū denūciaret filiū su um adalligauit cacumini ut salus eius apud molientes pdeset lapidi. Iac amira tione opis effectū ē ut cū oppidū id expugnaret Cābises rex uetumq; eēt incēdio ad crepi dines obelisci. extingui ignē iuberet molis reuerētia q urbis nullā habuerat. Sūt & alii duo Vnus a Myrne posrus: altera Phio sine notis. xlviii. cubitorū. Alexandriæ statuit unū octo ginta: cubitorū Ptholemaeus Philadelphus: quē exciderat Nechtabilis Rex purū. Maiusq; opus fuit ī deuehēdo: statuēdo: ue multo quā ī excidēdo. A Satiro Architecto aliq deue hū tradit. Rite ut Callixenus dixit a Phœnice fossa pducta usq; adiacētē obeliscū e ni lo. Nauesq; duas ī latitudinē paruas: pedalibus spaciis ex eodē lapide ad rōem geminas ri p duplicē mēsurā pōderis oneratas ita ut sibissent obeliscū pēdētē extremitatibus suis ī ripis utriq; postea egestis laterculis allenata naue excepisse onus statuit. Excisos; aut. sex talis ī mōre eodē artificē donatū talēis qnq; gita. Hic aut obeliscus fuit ī arsmoe: positus a rege supradictō: munus amoris ī piuge: eadēq; sorore Arsmoe. Inde cū naualib; incōmo dū Maximus qdā pfectus ægypti trātulit in fove reciso cacumine dū uult fastigiū. adde re auratum: quod postea amisit. Eralii duo sunt Alexandriæ ad portū ī Cæsaris tēplo: quos excidit Mesphees Rex qdragenum binū cubitorū. Sup oīa accessit difficultas mari Romā deuehēdi spectatis admodū manib;. D. Augustus porē aduexerat miraculi gratia: puteo / liscq; naualib; ppetuis dicauerat. Sed icēdio cōsumptus est. D. Claudius aliquot per annos asseruatum eum quem C. Cæsar importauerat: omnibus quæ nunquam ī mari uisa sunt: mirabiliorē turribus pureolis expulvere exhædificatis perductum ostiam portus gratia mersit. Alia ex hoc cura nauium quæ tyberi subuehebant. Quo experimento palam fuit: non minus aquarum huic amni esse quam nilo. Is autem obeliscus quem D. Augustus in cyro magno cōstituit: excisus a Rege Semneferto: quo regnante Pythagoras in ægy pro fuit: centum uiginti q; pedū est: & dodrantis: præter balin eiūsdē lapidis. Is uero qui

est in capō martio. ix. pedum minor est. a Sefotide. inscriptam ambo rerum naturæ inter-
prærationē ægyptiorū opere & philosophiæ continent.

De illo qui est in campo Matio pro Gnomone.

Ca.

X.

I qui est in campo Diuus Augustus addidit mirabile usum ad deprehendendas so-
lis umbras dierumq; ac noctū magnitudines: strato lapide ad obelisci magnitudi-
nē cui par fieret umbrarum Romæ cōfesto die sexta hora paulatimq; p regulas q
sunt ex ære incluse singulis diebus decreferet: ac rursus augeteretur. Digna cognitu res
& ingenio fecundo. Mālius mathematicus apici auratā pilā addidit cuius uertice umbra
colligeretur in semetipsam alia atq; alia incrementa iaculante apice: ratione ut ferunt: a ca-
pite hoīs intellecta. Hæc dierum obseruatio triginta iā fere annis non congruit: siue solis
ipius dissono cursu & celi aliq; rōne mutato. siue uniuersa tellure aliqd a cētro suo dimo-
ta: ut deprehēdi & in aliis locis accipio siue urbis tremoribus bii tū gnomone intorto: siue
inundationibus tyberis sedimēto molis facto quāq; ad altitudinē i positæ rei in terrā quocq;
dicantur ista fundamenta.

De tercio obelisco Romæ in uaticano.

Ca.

XI.

Ertius est in uaticano Cai & Neronis principū cyro: ex oibus unus oīo fractus i
molitione eius: quē fecerat Sefotidis filius Nuncoreus. Eiusdē remanet & alius cē-
tum cubitorum quem postea cecitatem uisu reddito ex oraculo soli sacrauit.

De pyramidibus ægyptiis & sphinge.

Ca.

XII.

Alcatur obiter & pyramides in eadē ægypto regum pecuniæ ociosa ac stulta ostē-
ratio. Quippe cum faciendi eas cā a plerisq; tradatur: ne pecuniā successoribus aut
remis insidiantibus præberent: aut ne plebes esset ociosa Multa circa hoc uani-
tas illorum hoīum fuit: uestigiaq; cōpluriū incoatarum extāt Vna est i arsinos urbe: duæ
in memphi nō procul a labyrintho: de quo & ipso dicemus. Totidē ubi fuit meridis lacus.
hoc est fossa gradis. Sed ægyptus inter mira ac memoranda narrat harum cacumina extre-
ma: quæ eninere dicuntur. Reliquæ tres: quæ orbē terrarum i pleuere fama: sane cōspici-
undiq; annauigantibus: siue sunt in parte africæ monte saxo steriliq; inter mēphin oppidū
& qd appellari diximus delta a nilo minus quattuor milib; passuum: a mēphi septē. d. passi.
a uico apposito quē uocant busirin. In quo sunt assueti scandere illas. Ante has est sphinx
uel magis miranda: qua siluestria sunt accolentium. Amasin regē putant in ea conditū: &
uolunt inuectā uideti. Est autē saxo naturali elaborata: & rubrica. Capitis monstri ambit;
p frontē centum duos pedes colligit: lōgitudo pedum centum qdragintarium est: altitudo
a uentre ad summā aspidē in capite sexagintaduū. Sed pyramis amplissima ex arabis
cis lapidicinis constat. Trecenta sexaginta hoīum milia annis. xx. eā construxisse produnt;
Tres uero facte annis septuaginta octo & mēsis quattuor. Nēpe q de iis scripsērūt: sunt
Herodotus: Euhemerus: Duris samius: Aristagoras: Dionysius: Artemidorus: Alexander
Polyhistor: Butarides: Antisthenes: Demetrius: Domoteles: Apion: Inter oēs uero eos nō
constat a qbus factæ sint iustissimo casu oblitteratis tantæ uanitatis auctoritatibus. Aliq ex
iis prodiderit in raphanos & allū ac cepas mille octingenta talenta erogata. Amplissima
octo iugera optinet soli quattuor anguloq; paribus interuallis per octingentos octoginta
tres pedes singulorū laterū altitudine. A cacumine pedes: xy. Alterius interualla singula
p quattuor angulos pares. dcc. xxxvii. comprehendūt. Tertia minor prædictis: sed multo spe-
ctatior. Aethiopicis lapidibus confurgit: ccc. lxiii. pedibus inter angulos. Vestigia ædifica-
tionū nulla extant. Harena late pura circū lētis similitudine: qualis in maiori parte africæ.
Questionū summa est quā rōne intrā altitudinē subuecta sint cemēta. Alii. n. nitro ac
sale adaggeratis cū crescēte opere. At pactos fluminis irrigatione dilutis. Alii. laterib; elu-
to factis extructos pōres in priuatas domos distributos. Nilū. n. nō putāt rigare potuisse
multo humiliore. In pyramide maxia est intus puteus octoginta sex cubitoq; flumē illo ad
missum arbitrant. Mēsurā altitudinis earū oīum que simili deprehendere inuenit. Tha-
les milesimū umbrā metiēdo: qua hora par eē corpori solet. Hæc sunt Pyramidū miracula
Supremūq; illud: ne qs regū opes miret: minimā extitisse laudatissima a Rhodope meretri-
cula factā. Aesopi fabularū philosophi conserua quondā & cōtubernalis hæc fuit: maiore
miraculo tantas opes meretricio esse conquisitas quæstu. Magnificatur & alia turris a re-
ge facta in insula pharo portū optinente. Alexandriæ quā constituisse: d. ccc. talētis tra dūt

LIBER.

magno aīo neqd omittamus Ptolemæi Regis quod in ea pmiserit: Sosttrati cassidis archi-
tecti structe ipsius nomē inscribi. Vñs eius nocturno nautarū cursui ignes ostendere ad
præunciāda uada: portusq; introitum Sicut iā tales cōpluribus locis flagrāt ut potens
ac rauennæ aduītādum periculum etiā in corruatione. Flagrāt cum eo sita ea crassissime
Periculum in corruatione ignium ne sydus existimetur qm̄ e longiquo similis. Flamarum
aspectus est. Hic idē Architectus primus oīum pensilē ambulationē gini fecisse traditur.

De labyrinthis ægyptio: lemnio italico.

Icamus & labyrinthos: uel portētoissimū humani ingenii opus. Sed nō ut existima-
ri possit falsum. Durat etiā nunc in Aegypto heracleopolite nomos: qui primus fa-
ctus est ante annos (ut tradunt) tria milia sexcētos a Pete suo. rege: siue Tithoe.
Quāquā Herodotus totū opus regum esse dicat: nouissimeq; Psammetici. Causas faci-
endi uarie interpretantur. Demoteles regiā Mohterudis fuisse. Licias sepulchrum Meri-
dis plures soli sacrum id extruētū. quod maxime creditur. Hinc utiq; sumpsisse dedalum
exēplar eius labyrinthi quē fecit in creta: non est dubium: sed cētesimā tantum portionem
eius imitatum: quæ itinerum ambages occursumq; ac recursus inexplicabiles cōtinet. Non
ut in pauimentis puerorum ne ludicris cāpestribus uidemus breui lacinia milia passuū plu-
ra ambulationis continēt: sed crebris foribus inditis ad fallendos occursum: redeundūq;
in errores eosdē Secundus hic fuit ab Aegypto labyrinthus: tertius in lemnio: quartus in
italia. Oēs lapide polito fornicibus recti. Aegyptius quod miror eqdē in introitu lapideis
e paro columnis. Reliquæ erant syenite: molib⁹ cōpositis quas dissoluere: ne sæcula quidē
possint adiuuā: ibus heracleopolitis: qui id opus inuisum mire infectauerunt. Positionē ope-
ris eius: singulaq; partes enarrare non est cū sit in regiones diuisum atq; in præfecturas:
quas uocant nomos: sexdecim nomibus eorum totidē uastis domibus attributis. Præterea
tāpla oīum Aegypti deorum cōtinet: sup⁹ Nemese quindecim ædiculis inclusæ. Sūt py-
ramides cōplures qdragenarum ulnarum senos radice muros optinentes: Fessi iā eundo p-
ueniunt ad uiarum illum inexplicabilē errorē. Quin & cœnacula prius excelsa: porticusq;
ascenduntur nonagenis gradibus oēs. Intus colūne de porphyrite lapide deorum simula-
chra: regum statuarū monstrificæ effigies. Quāquā autē domorum talis est situs: ut adape-
rientibus fores: tonitruum intus terribile extat. Maiore autē in parte transiens est p-
bras aliæque rursus extra murū labyrinthi ædificiorū moles pteron appellant. Inde aliæ p-
fossis cuniculis subterraneæ domus. Refecit unū oīo pauca ibi ex mōte phadon Thebis
Rex ante Alexandrū magnū annis quingentis. Id quoq; traditur fuisse trabibus spinæ oleo
incoctæ dum fornices quadrati lapidis assurgerent. De ægypto & cretico labyrinthis satis
didū est. Lemnius similis illis colūnis tñ centum. l. memorabilior fuit: quarum in officina
turbines ita librati pependunt: ut puero circūagente tornarent. Architecti illum fecere
Smilus & Rholus & Theodorus indigēa. Extantq; adhuc reliquæ eius cū cretici italicisq;
nulla uestigia extēt. Nāq; & italicum dici cōuenit: quē fecit sibi postenna rex herurie se-
pulehri cā simul ut & externorum regū uarietas quoq; ab italicis suparet. Sed cum exce-
dat oīa fabulofitas: utemur ipsius. M. Varonis in expositione eius uerbis. Sepulcrum est in
quō sub urbe clusio: in quo loco monumentum reliquit lapide qdrato. Singula latera pe-
dum lata tricenū: alta quinquagenū: lncq; basi quadrata intus labyrinthum inextricabilem
Quo si qs improperet sine glomere lini: exitum inuenire nequeat. Supra id quadratū py-
ramides stant quæ. Quattuor in angulis: & in medio una. In imo latæ pedum septuagenū
quinū: altæ centum quinquagenū ita fastigiata: ut in summo orbis æneus & Pegasus
unus oībus sit ipositus ex quo pendeant excepta catenis tintinnabula: quæ uēto agitata
lōge sonitus referant: ut dodonæ olim factum. Supra quē orbē quattuor pyramides in sup-
singula extant altæ pedum centenū. Supra quas uno solo quæ pyramides: quarum altitu-
dinē Varronē puduit adicere. Fabulæ herustæ tradunt eandē fuisse: quam totius operis
adeo uesana dementia quæsisse gloriā impendio nulli profuturo. Præterea fatigasse regni
uires: ut tamen laus maior artificis esset.

De pensili horto & oppido: & tēplo Dianæ ephesiæ.

Ca. XIII.

Eguntur & pensiles hortos: imo uero totum oppidum fecisse ægyptiæ thebæ: exer-
citus armatos subito educere solitis regibus nullo oppidanorum sentiēte. Etiam
num hoc mīnus mirum: quam quod flumine medium oppidum interfūte: quæ si fuissent

non dubiū est dicturum Homerū fuisse: cū centum portas ibi predicaret. Græcæ magnificentiæ uera ammiratio extat tēplū ephesū Diane ducentis uiginti annis factū a tota asia. In solo id palustri fecere: ne terramotus sentiret: aut hiatus timeret. Rursus ne in lubrico atq; instabili fundamenta tante molis locarentur: ante calcatis ea substravere carbonibus dein uelleribus lane. Vniuerso tēplo longitudo est quadringentorū uiginti q; pedū: latitudo ducetorū uiginti. Colūne centū uiginti septē: a singulis regibus facte: sexaginta pedum altitudine. Ex iis: xxvi. cælatæ. Vna a Scopā. Operi præfuit Ctesiphō architectus Summa miracula epystilia tante molis attoli potuisse. Id cōsecutus est ille beronibus harena plenīs molli puluino sup capita colūnarum exaggerato paulatim exinaniens ab imo ut sensim totū in colle sederet. Difficillime hoc coningit in limine ipso: quod foribus iponebat. Etenim ea maxima moles fuit: nec sedire. In cubili ergo anixo artifice mortis destinatione summa. Traduntq; in ea cogitatione festum nocturno tpe in quiete uidisse presentē deam cui tēplum fiebat: hortantē ut uiueret: se cōposuisse lapidē: atq; ita postero die apparuit: ponderetq; ipso correptus uidebatur. Cetera eius operis ornamenta plurimū librorū instar optinet: nihil ad specimē naturæ pertinentia.

De delubro Cyzici & lapide fugitio & de echo septies resonante: & edificio fine clauo: & mirabilia edificiorū Romæ. Ca. XV.
Vrat & Cizici delubrum: in quo filium aureum cōmissuris oibus politici lapidis subiecit artifex eburneū louē dicaturus intus coronante eo marmoreo Apolline. Tralucens ergo picturæ tenuissimis capillamentis: leniq; affatu simulachra refouere: præter ingenij artificis ipsa materia quāuis occulta in precio operis intelligitur. Eodē in oppido est lapis: fugitiuus appellatus: Argonautæ eo pro ancora usi ibi reliquerat. Nunc e pyrtaneo (ita uocatur locus) saepe profugū fixere plōbo. Eadē in urbe iuxta portā quæ thracia uocatur tures. vii. acceptas uoces numerosior repercussu multiplicat. Homēq; huic miraculo echo est a græcis datū. Et hoc quidē natura locorū euent. Et plerūq; cōuallium ibi casu accidit. Olympiæ autē arte mirabili modo in porticu quā oppidani heptaphonon appellat: qm̄ septies eadē uox redditur. Cyzici & bōleuterion uocant edificiū aplū sine ferreo clouo ita disposita cōtignatione ut exiniantur trabes sine fulcibus ac reponantur. Quod itē Romæ in ponte sublicio religiosum est: postea quā Coclitē. Noratio. defendente agere reuulsus est. Verū & ad urbis nostræ miracula transire cōuenit: nōgētorū annorum dociles scrutari uiros: & sic quoq; terrarū orbē uisum ostēdere: quod accidisse totiens pene: quos referent miracula: apparebit. Vniuersitate uero aceruata & in quēdā unū cumulū cōiecta nō alia magnitudo exurgeret: q̄ si mundus alius qdā in unō loco narreretur. Nā ut cyrcū maximū a Cæsare dictatore extructū longitudine stadiorū triū: latitudine unius: sed cū edificiis iugerū quernum ad sedē ducetorū. lx. miliū inter magna opera dicamus. Nōne inter magnifica basilicā Pauli colūnis e phrygiis mirabilē forūq; D. Augusti: tēplum pacis D. Vespasiani impatoris Augusti pulcherrima operū quæ unq; pātheō lo ui ultori ab Agrippa factū: cū theatrum ante texerit Romæ Valerius ostiensis architectus ludis Libonis. Pyramidas regum miramur operā: cū solū tñ foro extruendo sestertis mille ducētis Cæsar dictator emerit. Et si qdē ipse mouent captos: auaritia aīos: P. Clodius quē Milo occidit: sestertis. c. xlvii. milibus domo empta habitauerit. Quod eqdē nō secus ac regū insaniā miror Itaq; & ipm̄ Milonē sestertia septingēta milia aeris alieni debuisse inter pdigia animi hūani dūco. Sed tūc senesaggeris uastū spatiū & substruēdōnes ifanas capciosi mirabant. Præterea: cloacas operū oīum dictū maximū: suffosis mōtib; atq; ut pauloate retrulim; urbe pēssili: subterq; nauigata. Id. M. Agrippa fecit i edilitate post Cōsulatū p̄ mea? corruat. vii. ānib; cursu p̄cipiti torrētū nō rape: atq; auferre oīacoactis. Insup mole hymbriū cōcitati uada ac littora q̄riunt. Aliqñ tyberis retro ifusi recipiūt. fluā? pugnātq; diuersi aq̄rū ipetus intus: & tñ obnixa firmitas resistit. Trahūt moles ierne tātæ nō succūbētib; cāis opis: Pulsant ruīnæ spōte præcipientes: aut spaciā icēdiis. Quatī solū te remotibus. Durāt tñ a Targnio Prisco ānis ostingētis ppe i expugnabiles. Nō omittēdo memorabili exēplo uel eo magis q̄ celeberrimus rerū cōditorib; omissū ē: Cū id opus Tarqnus p̄scus plebis manibus faceret: eēq; labor icertū lōgiōr an? periculōsiōr. passim p̄scita nece q̄ritib; tediū fugiētib;. Nouū & sexagitatū ān posteaq; remediū iuēt ille rex: ut oīum ita dūfūtoz figeret crucib; corpa: spectāda ciuib; simul & feris uoluerib; usq; lacerāda.

Quamobrem pudor Romani nominis proprius qui sepe res perditas seruauit in preliis: tunc quoque subuenit. Sed illo tpe imposuit iam erubescens cum puderet uiuos tanquam puditurum esset, extinctos. Amplitudinem cauis eam fecisse proditur: ut uehen forni large transmittere. Parua sunt cuncta quae diximus nec omnia uni comparanda miracula: antequam noua attingeretur. M. Lepido: Q. Catulo cons. ut constat inter diligentissimos auctores domus pulchrior non fuit Romae: quam Lepidi ipsius. At Hercule intra annos. xxxv. eadem centesimum locum non obtinuit. Computet in hac estimatione qui uolet marmorum mole: opera pictorum impenda regalia. Et cum pulcherrima: laudatissimaque certantes centum domos postea eas ab innumerabilibus aliis in hunc diem uistas. Profecto incendia puniunt luxum: nec tamen effici potest: ut mores aliquid ipso in homine mortalius esse intelligant. Sed eas omnes duae domus uicerunt. Bis uidimus urbem totam cingi domibus principum. Caii & Neronis. Et huius quidem ne quid deesset aurea. Nimirum sic habitauerunt illi qui hoc imperium fecere: tantas ad uincendas gentes triumphosque referendos ab aratro aut foco exeuntes: quorum agri quoque minorem modum optinere quam celaria istorum. Subit uero cogitatio quota portio harum fuerit aeris: ille: quas inuidis imperatoribus decernebant publice: ad exaedificandas domos. Summusque illarum honos erat sicut in L. Valerio publicola: qui primus consul fuit cum L. Bruto post tot merita: & fratre eius qui bis in eodem magistratu fabinos deuicerat: adduci de cetero ut domus eorum fores extra aperirentur & ianua in publicum reuiceretur. Hoc erat clarissimum in signum inter triumphales quoque domos. Non patiemur duos Caios uel duos Neronem ne ac quidem gloria frui. Docebinusque etiam insania eorum uicta priuatis operibus. M. Scauri cuius nescio an aedilicias maxime prostrauerit mores ciuiles: manusque sit Syllae malum tanta priuigni potentia: quam proscriptio tot milium. Hic fecit in aedilitate sua opus maximum: omnium quae unquam fuere humana manu facta non parua mora uerum etiam aeternitatis destinatione. Theatrum hoc fuit. Scena ei triplex altitudine. ccc. lx. columnarum in ea ciuitate quae flex hymerias non tulerat sine probo ciuis amplissimi. Iam pars scenae e marmore fuit. Media e uitro inaudito etiam postea genere luxurie. Summae tabulis inauratis columnae ut diximus imae duo de quadragenis pedibus. Signa aerea inter columnas: ut indicauimus fuerunt tria milia numero. Cauea ipsa coepit hominum. lxxx. milia: cum Pompeii amphitheatri toties multiplicata urbe tantoque maiore populo sufficeret large. xl. milia. Sed & reliquus apparatus tantus attolica ueste: tabulis pictis: ceteraque cura fuit: ut in tusculanam uillam reportaretur quae superfluebant quotidiani usus deliciis incensa uilla ab iratis seruis concremarentur ad sterilitatem. M. Aufert animum & a destinato itinere digredi cogit contemplatio tam prodigae metis: aliaque connecti maiorem in saniam. Eligno. C. Curio qui bello ciuili in caesarianis partibus obiit: funebri patris munere cum opibus apparatusque non posset superare Scaurum. Unde. n. illi uictor Sylla: & Metella mater proscriptionum scitrix: unde. M. Scaurus pater totiens princeps ciuitatis: & marianis sodalibus rapinarum puincialium sinus: cum iam ne ipse quidem comparari sibi posset. Quando hoc certe incedum illius premium habuit conuictis ex orbe terrarum rebus: ut nemo postea par esset insaniae illi. Ingenio ergo suo erat utendum. Curionique aliud excogitandum fuit. Operae precium est scire quid inuenerit: & gaudere moribus nostris. ac nostro modo nos uocare maiores. Theatra duo iuxta fecit amplissima e ligno cardinum singulorum uersatili suspensa librameto: in quibus utrisque ante meridianum ludos spectaculo edito inter sese auersis ne inuicem obstreperent scenae: & repente circumactis ut constiterant. Postremo iam die discedentibus tabulis & cornibus inter sese coeuntibus faciebat amphitheatrum: & gladiatorum spectacula edebat: ipsum magis autoratum Populum Romanum circumferens. Quid. n. miretur quisque in hoc primum: inuentorem: an inuentum: artificem: an auctorem: ausum aliquem hoc excogitare: an suscipere: parere: an iubere. Super omnia erit populi furor sedere ausi tam infidam instabilem sedem: En hic est ille terrarum uictor & totius dominator orbis qui gentes & regna diriperet: iura exteris mitteret: & quosdam in numero deorum immortaliu generis humani portio in machina pendens: & ad periculum suum plaudens. Quae utilitas aiarum ista: aut quae quarela de canis: aut quantum mali potuit accidere. Hauriri urbes terrae hiatis publicis mortaliu dolor est. Ecce Po. Romanus uniuersus uelut duobus nauigiis impositus binis cardinibus sustinet: & se ipsum depugnante spectat: periturus momento aliquo luxatis machinis: & per hoc queritur in tribunitiis concionibus gratia ut peniles tribus faceret. Qualia hic in rostris. Quid non ausurus apud eos quibus hac persuaserit.

XXXVI.

Vera namq̃ cōsistentibus. Po. Romanus funebri munere ad tumultū patris eius depugnauit
uniuersus Variavit hanc magnificentiā suā fessis turbatisq̃ cardinibus: & āphitheatri for-
ma custodita nouissimo die diuersis duabus p̃ mediū scenis athletas edidit: raptisq̃ e con-
trario rep̃te pulpitis eodē die uictōres e gladiatorib⁹ suis pduxit. Nec fuit rex Curio aut
gētium ip̃erator nō opibus insignis: uti qui nihil in censu habuerit: p̃ter discordiā p̃cipum
Sed dicant uera x̃stimatiōe inuicta miracula: quā. Q. Martius rex fecit. Is iussus a senatu
aquas ap̃e & anienis regula ductus reficere: nouā a noīe suo appellatā cuniculis p̃ montes
actis intrapreturā suā rep̃us adduxit. Agrippa uero in x̃dilitate sua: adiecta uirginea aq̃
ceterisq̃ corruatis atq̃ emēdatis lacus: dccc. fecit. Præterea fontes. cv. castella. c. xxx. cōplu-
ra ēē cultu magnifica & operibus. Hic signa. ccc. xrea aut marmorea ip̃osuit: & colūnas ex
marmore q̃dringentas: cāq̃ oīa ānuo spatio. Adiecitq̃ ip̃se in x̃dilitatis suæ cōmemoratiōe
& ludos undē. lx. diebus factos & gratuita præbuit balnea cētum. lxx. quæ nunc Romæ ad
sfinitum auxere numerū. Vicit ātcedentes aquarū ductus nouissimū ip̃endium operis in-
choati a. C. Cæsare & peracti a Claudio. Quippe a lapide quadraginta ad eā excellitātē: ut ī
oēs urbis montes leuērent: isfluxere curtijs: atq̃ cæruleis fontes. Errogata in id opus sester-
tia quingenta quinquagintaquinque milia. Quod si quis diligētius x̃stimauerit aquas ab-
undantiam in publico balnei piscinis domibus euripis hortis suburbanis uillis spatioq̃ ad-
uenientis extructos arcus montes perfossos: cōuales æquatas: fatebit̃ nihil magis mirandū
fuisse in toto orbe terrarū. Eiusdē Claudii inter maxima equidē ac memoranda duxerit: quā
uis destitutū successoris odio montē p̃fossū ad lacum lucinū emittēdum inenerrabili p̃-
fecto ip̃endio: & operariōrū multitudinē p̃ tot ānos: cum aut corruatio aquas: qua terre-
nus mōs erat egeret̃ in uertice machinis: aut silex cederet̃. Omniaq̃ intus in tenebris fier-
rent: quæ neq̃ cōcipi animo nisi ab iis quidē: neq̃ humano sermone enarrari possunt. Nā
portus Ostiensis opus prætereo. Item uias iter montes excisat. Mare thirrenum a Lucrino
molibus seclufum. Tot pontes tantis ip̃endiis factos. Et inter plurima alia italiæ miracu-
la: ipsa marmora in lapidicinis crescere auctor est Papyrius Fabianus naturæ rerum peritiss-
simus. Exemptores quoq̃ a firmant compleri sponte illa mōtium ulcera. Quæ si uera sunt
sp̃es est: nunquam defuturam luxuriam.

De magnetis generibus & medicinis.

Ca.

XVI.

Maiores digrediēti ad reliquos lapidum isignes naturalis quis dubitet ī primis
magnetē occurrere. Quid. n. mirabilius: aut qua ī parte naturæ maior ī probitas de-
derat uocē saxi: ut diximus: respondentē hominis: imo uero & obloquentē. Quid
lapis rigore pigrius. Ecce sensus manusq̃ tributi illi. Quid fieri duritia pugnatius. Sed ce-
dit & patit̃ maiores: trahit̃ namq̃ a magnete lapide. Domitriusq̃ illa rerum oīum materia ad-
mane nescio quid currit: atq̃ ut p̃pius uenit assistit: tenetq̃: & cōplexu hæret. Sideritin ob
hoc alio nomine appellat̃: q̃dam heracleon. Magnes appellatus est ab inuentore ut auctor ē
Nicanor in india rep̃t. Namq̃ & passim inueniē: ut in Hispania quoc̃ inuenisse aut̃ fere-
tur clauis crepidarū & baculi cuspidē harentibus: cū armenta pasceret. Quinq̃ genera ma-
gnetis Sotac⁹ demonstrat. Aethiopicū: & magnesia cū a Macedonia & cōtermina a bebñea
locatū petentib⁹ dextra. Tertium in echio boetia. Quartum circa Alexandriā troadē. Quī-
tum & magnesia asia. Differentia prima mas sit an fœmina. Proxima ī colore. Nā qui ī Ma-
cedonia & magnetia repiunt̃: rufi nigriq̃ sūt. Boetius uero rufi coloris plus habet quā ni-
gris: q̃ in troade iuenitur: niger est & fœminei sexus: ideoq̃ sine uiribus. Deterrimus autē
in magnesia asia cādus: neq̃ attrahens ferrū similisq̃ punici. Compertū tāto meliores ēē
quanto sūt magis: cærulei. Aethiopicis laus sūma dat̃: pondusq̃ argēto rep̃endit̃. Inuenitur
hic in Aethiopia ziniiri ita uocat̃ regio harenosa. Ibi & hematites sanguinei coloris: sangui-
nemq̃ reddens si terat̃. Sed & crocū. In attrahēdo ferrum non eadē quæ magneti hematite
natura. Aethiopici argumentū est quod magnetē quoq̃ aliū ad se trahit. Omnes aut̃ ii ocu-
lorum medicamentis p̃sunt ad suam quisq̃ portionē. Maximeq̃ epiphoras sistunt. Sanant
& adusta cremati: tritiq̃. Alias rursus in eadē Aethiopia nō penul mons gignit lapidē thea-
meden: qui ferrum omne abigit: respuitq̃. De utraq̃ natura eius sæpius diximus.

De lapidibus qui cito absument corpora in eis condita

& de his qui diu seruant: & de thasio lapide.

& medicinis eius. Capitulum

XVII.

I

LIBER.

I Apidē e sciro infula itegrum fluuare tradūt: eundem cōminutum mergi. In affō
troadis sarcophagus lapis fissili uena scīditur. Corpora defunctorū cōdita in eo abs
sumi cōstat intr. xl. diem: exceptis dentib⁹. Mutianus specula quoq; & stringiles &
uestes & calciamēta indita mortuis lapidea fieri auctor est. Eius generis & in lycia laxa sūt
& in oriente quā uiuentibus quoq; adalligata: erodūt corpora. Mitior est autē seruadis cor
poribus nec absumendis chemites ebori simillim⁹. in quo Dariū cōditom ferunt. Pariocū ū
milis cādore & duritia: minus tñ pōderosius q porus uocat. Theophrastus auctor ē & trans
lucidos lapides in ægypto iueniri: quos ephionitæ similes ait: qd fortassis tunc fuerit: qm
& ii desinunt: & noui reperiunt. Thasius gustu salsus podagras lenit pedibus in uase ex eo
cauto inditis. Præterea oīa crurū uitia in iis lapidicinis sanātor: cū in metallis oīb⁹ crura ui
tientur. Eiusdē lapidis flos appellatur: in fatinā redigēdam molis ad quādā perinde efficax
Est autē similis pumici ruffo. Anunxitus æri cyprio māmaram uitia emendat. Pici autē refi
næ ue strumas & panos discutit. Prodest & phthisicis linctū. Cum melle uetera ulcera ad ci
carricem perducit. Exerescētia erodit. Et ad bestiarum morfus utilis. Repugnantia curas
tionis ac suppurata siccac. Fit cataplasma ex eo podagris mixto fabæ lomento.

De ebone fossili & lapidibus osseis & palmatis & aliorum generibus. Ca. XVIII.

Dem Theophrastus & mutianus ē aliquos lapides: q parietē credūt. Theophrastus
auctor ē & ebur fossile candido & nigro colore inueniri: & ossa & terra nasci: inueni
riq; lapides osseos. Palmati circa mundā in hispania: ubi Caesar didicit. Pompeum
uicē: reperiuntur: ibiq; quotiens fregeris. Sunt & nigri: quoq; auctoritatis uenit in marmora
sicut tanarius. Varro nigros ex africa firmiores ēē tradit: q in italia. E diuerso albos coronas
duriore: q parios: Idē lunēsem silicē serra secari. At tusculanū dissilire igni. Sabinum faul
cum addito oleo ēē lucere. Idē molas versatiles uolsine iumentis. Aliquas & spōte motas in
uenimus in & dygitis. Nusquā autē hic uulior quā in italia gignitur: lapisq; nō saxum ē. In
quibusdā uero prouiciū oīo nō inuenitur. Sunt qdam in eo genere molliores: qui & cote le
uigatur: ut pcul ituentibus opbitæ uideri possint. Neq; ē alius firmior: qm & lapidis natura
ut lignū similiter hymbres solesq; aut hyemes nō patit. In aliis atq; aliis generib⁹. Sunt q &
lunam nō tolerēt: & qui uetustate rubiginem trahant: colorem ue candidum oleo mutent.

De corallio uel pyrite: & medicinis ei⁹: & ostracite: delamanto lapide & medicinis ei⁹ &
milicino lapide & uiribus eius: de gagate lapide medicinis ei⁹: de spongiis: de phrygiis la
pide & natura ei⁹. Ca. XIX.

Orallium lapidē quidē pyriten uocāt: qm sit plurimus ignis illi. Sed ē alius etiam nū
pyrites similitudine æris. In cyprio eum reperiiri uolunt: & i metallis q sūt circa acra
maniā: unum argenteo colore: alterū aureo Coquūtur uarie. Ab aliis iterum tertio
que i melle: donec cōsumatur liquor. Ab aliis pruna pus: dem melle: & postea lauantur ut
æ. Vt usq; eorū medicia ē calfacere ficcare discutere: humorē extenuare: & duritias nimias
mollire Vtuntur & crudis tuisq; ad strumas atq; furunculōs. Pyritarū etiam nū aliqui ge
nus unum faciunt plurimū habent ignis: quos uiuos appellamus: & ponderosissimi sūt. Hi
exploratorib⁹ castrorū maxime necessarij: q clauo uel altero lapide pēssū: & scintillat edūt
quæ exceptæ sulphure aut spongiis aridis uel folijs: dicto celerius ignē trahunt. Ostracitæ si
militudinem testæ habēt. Vtus eorū pro pumice ad leuigandā cutē. Poti sanguinē sistunt: &
illiti cū melle ulcera doloresq; māmaram sanant. Amantur alumini similis nihil igni deper
dit. Hic ueneficiis resistit oībus: priuatū magnorū. Geoden ex argumēto appellat: qm āple
xus est terrā: oculoq; medicamētis utilissimus. Itē māmaram & testū uitius. Melitites lapis
succū remittit dulcē melitūq; tulus. Et caræ mixtus eruptiōib⁹ pituitæ maculisq; corporis
medef. Et fauciu exulcerationi. Epynictidas tollit: & uuluarū dolores i positus uelleri. Ga
gates lapis nomē loci & amnis habet gagatis lyciæ. Aiunt & i leu cocolla expelli magi: atq;
i fra duodeci stadia colligi. Niger ē: plan⁹: pumiceosus: nō multū a ligno differēs leuis: fragi
lis: odore si terat graui. Fictilia ex eo i scripta nō dolent. Cū uris odorē sulphureū reddit.
Mirūq; accēdit aqua: oleo restrigē. Fugat serpētes ita recreatq; uuluarū stragulationē. Dep
hēdit fonticū morbū & uirginitatē suffit. Itē ex uīo decoq; dētib⁹ medef. Strumisq; caræ
pmixt. Hoc dicūtur uiri magi i ea quā uocāt necromātiā. In peruri negāt: si eunturū sit: qd
aliq; optet. Spōgiæ lapides inueniūtur i spōgiis: & sūt natiui. Quidā eos cysteolithos uocāt:
qm uellicz medetur. Calculos rūpunt i uīo poti. Phrygius lapis gētis nomē habet. Est autē

gleba pimicosa. Vritur ante uino perfusus: statimq; foliis: donec ruffescat: ac rursus dulci uino restinguitur: & hoc trinis uicibus ringendis uestibus tantum utilis.

De ematite & quinque generibus eius & schisto.

Ca. XX.

Chistos & hematites cognatione habet. Hematites iuenitur i metallis. Vtus minii colore imitatur. Vritur & Phrygiis: sed nō restinguit uō Adulteratur schisto. Hematite discernit uerū rubet: & friabilis ē natura. Oculis cruore suffusus mire cōuenit. Sifit pfluuiū mulie: pot? Bibūt ea & q sanguine reiecerūt cū succo punici mali. Et i uesica efficac uitiis. Bibitur & i uō serpentū ictus. Infirmitas ad oīa eadē ē: quē schiston appellat. Sed i iis cōmodior croco similis: peculiariū splēdet. Proficit oculorū lachrymis i lacte muliebri. Procidereq; oculos pelare cohibet. Hac ē sentētia eog: q nuptime scripse re: Sed Soracus ē uetustissimis auctoribus qnq; genera hematitaz tradit pter magnetem. Principatū dat ex iis æthiopico oculorū medicamentis utilissimo. Et iis q panchresta appellat. Itē abustis. Alterū atrodamata dicit uocari: colore nigro: pōdere ac duricia i signē: & ide nōmē traxisse: picipueq; in africa repertā. Trahere autē in se argentum æs ferri. Experimentū eius ēē in core ex lapide basanite. Reddere. n. succū sanguineū & ea ad iocineris uicia pē pue remedii. Tertiū gen? arrabici facit: simili duricia: uix reddētis succū ad eorū aquariā ali quā lo croco similē. Quarti generis elatiten uocari quādiu crud? sit: coctū uero militē uti lem abustis. Ad oīa uuliorē rubrica. Quinti generis schistos hemorrhoidas reprimat. In totū at hematitas oēs tritos i oleo triū drachaz pōdere a ieiunio sumēdos ad uicia sanguinis. Idem auctor ē schiston esse alterius generis: quā hematiten tradit: quē uocat arrabiten. Nā sci in Africa nigrum attritum reddere aquariis coribus ab ea parte quā fuerit ab radice nigrum colorem: ab altera parte croci. Ipsum utilem esse oculorum medicamentis.

De quattuor generib? ætitis: & calamo: & samio: & arabo: & punicibus.

Ca. XXI.

Ætites lapis ē argumēto nominis magnā famā habet. Reperitur in nidis aquillarū sicuti in decimo uolumine diximus. A iunt binos iueniri marē & fœminā. Nec sine iis parere quas diximus aquilas: & ideo binos tū Genera eorū quattuor. In Africa nascentē pusillū & mollē ita se ac uelut in aluo habentē argillā suauem cādida. Ipsum friabilem quem fœminei sexus putat Matrem autē qui in Arabia nascitur durū similem aut sub tūtilū in aluo habentē durū lapidē. Tertius in cypro iuenitur: colore illis in africa nascēribus similis: aprior tamē atq; dilatatus. Ceteris. n. globosa facies. Habet in aluo harenā iucundā & lapillos. Ipse tā mollis ut ē digytis fricetur. Quarti generis Taphiusius appellat nascentis iuxta leucadē in taphiusia: q locus ē dextra nauigantibus ex hac ad leucadē. Inuenitur in fluminibus cādidas & rotundus. Huic est in aluo lapis qui uocatur callimus: nec quā tenerius. Aetitz oēs grauidis adalligati mulieribus uel quadrupedib? i pelliculis scarrificati uteri alium cōtinent partus: nō nisi parturiant: remouendi: alioquin uulū exciduiū fit. Sed nisi parturientibus auferatur: oīo nō pariunt. Est & lapis samius in eadem insula: ubi terrā laudauimus: poliēdo auro utilis. Vtilis & in medicina oculorū ulceribus cū lacte quo supradictū est mō cōtra ueteres lachrymatiōes. Prodest & ptra uitia stomachi potus. Vertigines sedat. Mentēq; cōmotas restituit. Quidā & morbis comitialib? utiliter dari putat. Et ad ruinā difficultates: acopis ē miscet. Probatū grauitate & candore. Vuluaz & artus cōtineri adalligato eo tradūt. Arabus lapis ebori similis: dentificiis accommodatur crematus. Priuatī hemorrhoidas sanat cū lanūgine lintheoz lintheolis i super ipositis. Non ptermittenda ē & punicū natura: siquidē ita appellanē qdam lapides erosi amne: in ædificiis musea uocat dependentia ad imaginē specul arte reddendā. Sed & iis pumices q sūt in usu corpore leuigandorū fœminis iā quidē & uiris: atq; ut ait Catullus liberis: laudatissimi sūt in melo scyro & æolis i sulis. Probatio in candore & in minimo pōdere: & ut qmaxime spōgioli aridicq; sint: ac teri faciles: nec harenosi in fricādo. Vis eoz in medicia: extenuare: siccare. In ustrina ter siccant: ita ut torreatur carbone puro: ac totiens uino restinguant albo. Lantur deide ut cadmia: & siccati cōdunt qminimū uliginoso loco. Vtus farinaz eius oculorū maxie medicamentis. Vlcera purgāt eoz leuiter: ex plent cicatrices: & emendāt. Quīdam tertia uisione refrigeratos: potius q restinctos terere malunt ex uino. Adduntur etiā ad malagmata capitum uerendorūq; ulceribus. Vtilissima sunt ex iis dentificia: Theophrastus autem auctor est potores in certamine bibendi psumere: farinam eius: sed nisi uniuerso potui impleantur periclitari. Tantamq; refrigerandi naturam esse: ut musta fere

LIBER.

uere desinant pumice addito.

De lapidib⁹ mortariorum medicinalium & mollib⁹ lapidibus & speculati lapide: & silicibus: & phengite: & cotibus: & reliquis ad structuram lapidibus igni & tempestatibus resistētibus. XXII.

Vtioribus curæ fuere lapides mortariorū quoq^{ue} nec medicinaliū tñ aut ad pigmēta ptinentiū. Ethesiūq^{ue} lapidē in iis ptulere ceteris: mox & theabiciū: quē pyrrhophilion appellauimus. Aliqui pharoniū uocāt. Tertiū ex calazio chrysitē. Medici autē & basaniten. Sic. n. lapis nihil ex sese remittit. Ii autē lapides qui succū reddūt oculorū medicamentis utiles existimant. Ideoq^{ue} æthiopici maxie ad ea probatur. Tenariū uero lapidē & poenicum & hematiten iis medicamentis pdesse tradunt: quā ex croco cōponantur. Ex alio tenario qui niger ē: & ex pario lapide nō aque medicis uilē. Potiorem ex lapide alabastrite egyptio: uel ex ophite albo. Est. n. hoc genus ophitis: ex quo uasa & ēt cados faciūt. In syphon lapis ē qui cauatur: tornaturq^{ue} in uasa coquēdis cibus utilia: uel ad esculentorū usū. Quod in comensi italīe lapidē accidere scimus. Sed in syphon singulare quod ex calcātis oleo nigrescit: durefcitq^{ue}. Natura mollissimū tanta qualitatū differentia ē. Nam molliciei & trasalpis præcipua sunt exēpla. In belgica provincia cādūm lapidē ferra qua lignum faciliusq^{ue} ēt secant ad regulas: & ibricum uicem. Vel si libeat: ad q^{uod} uocāt pauonacea tegendi grā & igni qdē durati uidem festiles sunt. Specularis uero qm̄ & hic lapis nomen optinet. faciliore multo natura findit in quantilibet tenues crustas. Hispania hunc olim ceterior tantum dabat: nec tota: sed intra centum milia passuum circa segobricā urbem. Iā & cypros & cappadotia & sicilia: & nuper iuentum africa. Postferendos oēs tñ hispania: & cappadotia mollissimis & aplissimā magnitudinis. sed obscuris. Sunt & in bononiensi italīe parte breues maculosi cōplexu silicis alligati: quorū tamen appareat natura similis eis qui in hispania puteis effodiuntur: profunda altitudine. Necnō & saxo iclusus sub terra iuenitur extra huntq^{ue}: aut exciditur. Sed maiori parte fossili natura absolutus segnienti nō nunquam ad huc quinq^{ue} pedū longitudine amplior. Humore hunc terræ qdam autumant quādā anima crystalli mō glaciari. Et in lapidē cōrescere manifesto apparet: quod cū ferre decidere i pūteos tales & medullas ex ossibus earum in eadē lapidis natura post unā hyemē figurant. Inuenitur & niger aliquando. Sed cādido natura mira cum sit mollicia nora perpetiēdi solis rigorisq^{ue}: nec senescit si mō iniuria absit: cum hoc ēt i cements multorum generum accidat. Inuenere & alipm̄ usum i ramiētis quoq^{ue} cyrcum maximū ludis cyreensibus sternēdi: ut sit i cōmendatione candor. Nerone p̄cipe in Capadocia repertus est lapis duritia marmoris candidus: atq^{ue} translucens: ēt qua parte fuluē iciderant uenā: ex argumento phengites appellatus. Hoc cōstruxerat adē fortunæ: quā se iam appellāt a Seruio Rege sacratā aurea domo cōplexus. Quare etiā foribus apertis iter diu claritas ibi diurna erat haud quā speculariū modo: tanquā iclusa luce: nō transmissa. In Arabi quoq^{ue} ēē lapidē uiri modo translucēdum: quo utunt^{ur} pro specularib⁹. Iuba auctor est. Nunc ad operarios lapides transisse cōueniat: primūq^{ue} cores ferro acuendo. Multa earum genera Creticæ diu maxima laudem habuere. Secundā laconicæ ex taygero nōte: utraq^{ue} oleo idigentes. Inter aquarias maxie laus maxima fuit: mox armeniacæ: de qb⁹ dixim⁹. Ex oleo & aqua cilicæ pollēt: ex aqua arsinotice p̄cipue. Repertæ sūt & in italia aquā trahentes acie acerrio effectū. Necnō & trasalpes quas pasernices uocāt. Quarta rō est salina hoīs pficientiū. Quæ i constrinarum officinis iutilis ē: fragili mollicia. Flaminitanæ ex Hispania ceteriore i eo genere. Reliqua multitudo lapidū in totū adificiis iutilis ē morositate. Quādā tñ loca morē illū hñt sicuti Carthago in Africa exercet halitu maris: fricat uento: & uerberat^{ur} hymbri. Sed cura tuent^{ur} picādo parietes: qm̄ & testoria calx rodit. Scitq^{ue} distū ē ad testā eos pice ad uinū calce uti: qm̄ sic musta cōdiunt. Alia mollicia circa Romā fidēnati & Albā. In Liguria quoq^{ue} umbria & Venetia albus lapis dentata ferra secat. Ii tractabiles i operā laborā quoq^{ue} tolerāt sub testō dumtaxat. Aspergine & gelu pruiniſque rūpūt i testas. Nec cōtra humores & aurā maris robustī. Tyburtini at reliqua fortes uapore dissiliūt. Nigri silices optimi qbusdā in locis & rubētes. Nonusquā uero & albi: sicut in Tarquinēsī & Ancianis lapidicinis circa lacū Volsiniensem. Et in Stratonienſi sūt quib⁹ ne ignis quidē nocet. Iidē & in monumenta sculpi cōtra uetustatē quoq^{ue} i corrupti pmanēt. Exque iis formæ fiūt: in qbus æra infundunt. Est & uiri diis lapis uehēmēt^{er} igni resistēs: sed nusquā copios⁹. Et ubi iuenit lapis nō saxū ē. E reliqs

pallidus in cemento raro utilis: globosus contra iniurias fortis: sed ad structuram infidelis nisi multa suffrenatione deinctus. Nec cercior fluuiatilis semper ueluti madens. Remedium est in lapide dubio ætate eum eximere: nec ante biennium eum inferre tecto domitium tempestatibus. Quæ ex eo laesa fuerit in subterranea structura apratur utilis. Quæ restiterit: tutum est celo promittere. Græci est lapide duro ac silice æque construunt ueluti lateritios parietes: cum ita fecerit iso domos uocat genus structuræ. At cum in æquali crassitudine structa sunt pseudisodomon. Tertium est euplecton tantummodo frontibus politis. Reliqua fortuito collocant. Alternas compositiones fieri: ut commissuras antecedentium medii lapides optineant: necessarium est in medio quoque pariete si res patiat. Si minus: utique a lateribus. Medios parietes sarcire fractis cements Dietyontheon uocat reticulatam structuram: quam frequentissimam Romæ struunt: rimis oportet. Structuram ad normam & libellam fieri: & ad perpendicularum respondere oportet.

De Cisternis & calce & harenæ generibus & mixtura calcis & harenæ: & uitis structuræ & tectoribus columnis

Ca.

XXIII.

T Cisternas harena pura & aspera quinque partibus calcis quæ uehementissime duabus constructi conuenit: fragmentis silicis non excedentibus libras. Item ferratis uetibus calcari solū parietesque similiter. Utilius geminos esse ut in priore uitia cōsidant aquæ: atque per colū in proximis transeat maxime pura aqua. Calcem uario lapide Cato Censorius improbat. Ex albo melior quam ex duro & structura utilior. Quæ ex fistuloso: tectoriis. Ad utrumque damna ex silice. Utilior eadem ex esoso lapide quam ex ripis fluminum collecto. Utilior et molari: quia est quædam pinguior natura eius. Mirum aliqui postquam aserit accendi aquis. Harenæ tria genera. Fossicia cui quarta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinæ tertia. Si & testæ tunc tertia pars addatur melior materia erit. Ab appennino ad padum non inuenitur fossicia: nec marina. Ruinarum urbis ea maxime cū quod furto calcis sine ferrumine suo cementa componuntur. Intrita quoque quo uetustior eo melior. Unde & in antiquorum ædium legibus inuenitur ne recideret rima tueretur redeptor quisque. Ideoque nulla tectoria eorum rima fore dauere. Tectoriumque quod nisi ter harenato & bis marmorato inductum est non satis splendoris habet. Vliginosa & ubi falsugo testatio uitia sublini utilius. In græcia tectoriis et harenarum quod inducturi sunt: prius in mortario ligneis uetibus subigunt. Experimentum marmorati est in subigendo: donec rutro non cohæreat. Contra in albario opere: ut macerata calx ceu glutinum hæreat. Sed macerari non nisi a gleba oportet. In elide ædes est Minerue: in qua frater Phidias pæus tectorium induxit lacte & croco subactum ut ferunt: ideo si queratur in ea hodieque salua pollice: odore croci saporeque reddere traditur. Columne edere densius positæ: crassiores uidentur. Quattuor earum genera. Quæ sextam partem altitudinis in crassitudine habent: doricæ uocantur. Quæ noua ionicæ: quæ septimam tuscanicæ. Corinthiis eadem ratio quæ ionicis. Et differentia quoniam capitularis corinthiarum eadem est altitudo quæ colligitur crassitudine ima: ideoque gratiliores uidentur ionicis: capirelli enim altitudo tertia præstat crassitudinis. Antiqua ratio erat columnarum altitudinis tertia per latitudinum delubri. In ephesi Dianæ æde: de qua prius fuit sermo: primum columnis spiræ subditæ: & capitella addita. Placuitque altitudinis octaua pars in crassitudine: & ut spiræ haberent crassitudinis dimidium septimæque partis detrahentibus summæ crassitudinis. Præter has sunt uocantur atticæ columnæ quaternis angulis pari laterum intervallo.

De medicinis calcis: & malthe & gypso.

Ca.

XXIII.

Calcis & i medicina magnus usus. Eligitur. nec recedens: nec aspersa aquis urit: discutit: extrahit: sciipientesque serpente ulcere: ipse coarctat. Aceto & rosaceo temperata perducit ad cicatricem. Luxatis quoque cum adipe suillo aut liquida resina ex melle medetur. Eadem compositione & strumis. Malthe & calce fit recetum: gleba uino restinguunt. Mox tundi cum adipe suillo & fistu duplici linamento. Quæ res omnium tenacissima & duritia lapidis antecedens. Quod malthe oleo perficitur ante. Cognata calci res gypsum est. Plura eius genera. Nam et lapide coquitur ut in syria cathuris. Et e terra foditur ut in cypro ac perthebie summa tellure. & hymericum est. Qui coquitur lapis non dissimilis alabastrite esse debet: aut marmoroso. In syria duris simos ad id eligunt: coquiturque simo bubulo ut celerius uratur. Omnium autem optimus fieri oportet et lapide speculari squamam uitalem habere. Gypso madido statim utendum est quoniam celerime coit: an siccatur. Tamen rursus tundi & in farinam resolui patitur. Usus gyphi in albariis sigillis ædificiorum & coronis gratissimus. Exemplumque illustre. C. Proculium Augusti Cæsaris

I iii

LIBER

ris familiarem in maximo stomachi dolore gypso potio conuissse sibi mortem.

De pauimentis: & quando primum Romæ: & subdialibus pauimentis: & græcanicis: & quando primum cameræ.

Ca.

XXV.

Auimenta originē apud græcos habet elaborata arte picturæ ratione: donec litho-
strata expulere eā. Celeberimus fuit hoc gerosus q̄ p̄gamistravit quē uocat Eufaro-
ton Oecon: qm̄ purgamenta cœnæ in pauimēto quocq̄ euerri solēt: uel uti reliq̄a. Fe-
cerat paruis e testulis tinctisq̄ in uario colores. Mirabilis ibi colūna bibens: & aquā umbra
capitis ifuscans abripiente alia escam. Dentes uidere in canthari labro. Apricatur alia scar-
bente sese pauimēta credo primū facta: quæ nūc uocant barbarica: atq̄ subregulanea. In ita-
lia e festucis cæneæ: hoc aperte ex nomine ipso itelligi pōt. Romæ scalpturatur in Iouis Capi-
toliniæ de primū factum ē post terriū punicū bellum initū. Frequētata uero pauimēta ante
cimbrīū magna gratia animoz indicio ē luciliū ille uersus. Ante pauimenta atq̄ emble-
mata uermiculata. Subdialia græci iuenerē talibus domos cōtegentē facili tractu & tepen-
te. Sed fallax ubicunq̄ hymbres gelāt. Necessariū bina p̄ diuersum taxatiōes substerni. Ca-
pita earū præfigi ne torquazātur. Et ruderi nouo terriā partē testæ addi. Deinde rudus in
quo duæ quīræ calcis miscētur pedali crassitudine festucari. Tūc nucleo crasso sex digytos
iduci & e testa grandi nō minus alia duos digytos strui. Fastigiū uero seruari i pedes deos
& se cūcē. Ac diligenter corā despumare: uernisq̄ axibus cōtribulare. Quæ torquētur i uti-
lia putant. Immo & silice aut palea substerni melius ēē quo minor uis calcis pueniat. Necessa-
rium & golobsum lapidē subici. Similiter sunt spicata testacea. Nō negligēdum ētūm
unum genus græcanicū. Solo festucato innicitur rudus aut testaceū pauimētum. Deinspisse
calcaris carbonibus inducitur sabulo calce: ac fauilla mixis: materia crassitudine semipedali
ad regulā: & libellam exigitur: & ē forma terrena. Si uero core depolitum ē nigri pauimēti
usum optinet. Lithostrata cœptauere iā sub Sylla paruulis certe crustis. Extrax hodie qd̄ i
fortunæ delubro præneſte fecit. Pulsa deinde ex humo pauimenta in cameras transire: ut p̄-
num uitium. Et hoc certe iuentum ab Agrippa in thermis quas Romæ fecit. Figlinū opus
eneauſto pinxit. In reliquis albaria adornauit. Nō dubie uitreas facturus cameras: si prius
inuentum fuisset: aut a parietibus scēnæ ut diximus. Scauri peruenisset in cameras. Quā
obrem originem uitri dicemus.

De origie uitri & rōne faciēdi: & de obsiano uitro

& generibus multiformibus uitri.

Ca.

XXVI.

Ars ē syriacā: quæ phœnice uocatur finitima iudææ itra mōtis carmeli radices palu-
dē habēs: quæ uocatur cādēbea. Ex ea creditur nasci belus annis qnq̄ miliū. p̄ spa-
cio i mare p̄fluēs iuxta prolemaidē coloniā. Lentus hic currit: insalubris potu. sed
cerimonis facer: limosus uado pfundus. Nō nisi refuso mari harenas farētur. Fluctib⁹. n.
uolūrate niteſcunt detritis sordibus. Nūc & a marino credātur astrigi morſu nō prius uti-
les. Qui gētoz ē passuū nō āplius littoris spaciū. Idq̄ tm̄ multa p̄ sæcula gignēdo fuit uitro.
Fama ē appulsa naue mercatorū nitri cū sparsi p̄ littus epulas pararet: nec ēēt cortinis attol-
lēdis lapidū occasio: glebas nitri e naue subdidisse. Quib⁹ accēsis permixta harena littoris
trāsflucēs nobilis liquoris fluxisse riuos & hāc fuisse originē uitri. Mox ut ē astuta & ingenio-
sa solertia nō fuit cōtenta nitri miscuisse cœpt⁹ addi & magnes lapis: qm̄ i liquorem uitri
quocq̄ ut ferrū trahere credit. Simili mō & calculi splēdētes multifariā cœpti uitri deſide cō-
chiæ & fossiles harenæ. Auctores sūt in idia e crystallo fracta fieri & ob id nullū cōparari in
dico. Leuib⁹ at aridifq̄ lignis coq̄tur addito cyprio ac nitro maxie ophirio. Cōtinuis for-
nacib⁹ ut æs liquat: massæq̄ sūt colore pigui nigrātes. Acies tāta ē quacūq̄: ut citra ullū
sensū ad ossa cōſeneſcet q̄qd̄ afflauerit corpis. Et massis rursus fūdiē i officinis tinguitur
que. Et aliū statu figurat. Aliud torno terit. Aliud argēti mō cælat. Sidōz condā iis offici-
nis nobili siq̄d ēē specula excogitauerat. Hæc fuit atq̄ rō uitri. Iā uero & i uolturno [mari
italiæ harena alba nascēſ sex miliū passuū a litore iter cumas atq̄ lucrinū: q̄ mollissima ē p̄
lamolaz terit. Deſi miscet trib⁹ partib⁹ nitri pōdere uel mēſura: ac liquata i alias fornaces
trāsfundit. Ibi sit massa q̄ uocat hāmonitriū. Atq̄ hoc recogit: & sit uitri purg ac massa uitri
cādida. Iā uero & p̄ gallias hispaniaſq̄ simili mō harenæ tēpanē. Ferūt Tyberio p̄cipe exco-
gitatū uitri tēpanētū ut flexibile eſſet: & torā officinā artificis ei⁹ abolitā: ne æris: argēti: au-
ri: metallis p̄cia detraberent. Ea q̄ fama diu crebrior quā certior fuit. Sed qd̄ refert. Nerōis

XXXVI.

principatu reperta uitri arte quæ modicos calices duos quos appellabāt petrotos. hñ. sēx milibus uēderet. In genere uitri & obsidiana numerātur ad similitudinē lapidis quē in athio pia iuenit. Obsidius nigerrimi coloris: aliqñ & trās lucidi: crassiore uisu atq; i speculis parietū p imagine umbras reddēte. Gēmas multi ex eo faciūt. Vidimuscq; & solidas imagies diui Augusti capti materia hui⁹ crassitudinis. Dicauiq; ipse p miraculo in tēplo Cōcordiæ obsidianos. quattuor elephātos. Remisit & Tyberius Cæsar heliopolitæ: ceremoniis reper tam ibi i hereditate ei⁹ q p̄fuerat ægypto: obsidianā imaginē Menelia. Ex quo apparet antiquior materiæ origo nūc nitri similitudine interpolata. Xenocrates obsidianū lapidē i india & in samnio italiæ & ad oceanū i hispania nasci tradit. Fit & t̄dura genere obsidianū ad escaria uasa totū rubēs uitæ atq; nō trās lucēs: hematinō appellatū. Fit & albū & murrinū aut hyacinthos saphirosq; imitatū: & oībus aliis colorib⁹. Nec ē alia nūc materia sequatior: aut ē picturæ accommodatio. Maxim⁹ tñ honos i cādido trās lucēte quāproxima cryalli similitudine. Vt us uero ad potandū argēti metalla & auri pepulit. Est atq; calor is ipaciens: nī p̄cedat frigidis liquor: cū addita aqua uitæ pilæ sole aduerso in tñ exadescent: ut uestes exorāt fragmenta tēporata agglutinātur tñ rursus ad fundi nō queūt praterq; abrupto libimet: tñ qui ueluti cū calculi fūt: quos qdem abaculos appellāt: aliquos ē plurib⁹ modis uersicolores. Vitrum sulphuri concoctum ferruminantur in lapidē. Ad peractis omnib⁹ quæ cōstant ingenio artem natura faciente: succurrit mirari nihil pene non igni perfici.

Ignium miracula & medicinarū prodigia.

Ca.

XXVII.

Gnis accipit harenas: ex qbus alibi uitru: alibi argētum: alibi plūbi genera: alibi pigmentra: alibi medicamēta fundit. Igne lapides i res solūntur. Igne ferrum gignit: ac domatur. Igne cremato lapide cēmēta i tectis alligātur. Alia sēpius uri prodest. Ea dēq; materia aliud gignit p̄mis ignib⁹: aliud sēcūdis: aliud tertiis. Quando ipse carbo uires habere incipit restitū: atq; iterū creditus: maioris fit uirtutis. In mēsa & i proba regē naturæ portio. Et in qua dubiū sit plura absumat: an pariat. Est & iplis ignib⁹ medica uis: Pestilētiæ quæ solis obscuratiōe cōtrahitur i gini suffitu multiformiter auxiliari certū ē. Empedocles & Hippocrates id mōstrauere diuersis locis. Ad cōuulsa uiscera aut cōtusa ur. M. Varro auctor ē. Iplis. n. uerbis ei⁹ utat. Lix cinis ē iquit foci. Inde. n. cinis luxatū pot⁹ medrē. Vt licet uidere gladiatores cū deluserit hac iuuari portione. Quin & carbunculū genus morbi quo duos cōsulares nuper absumptos indicauim⁹: quernul carbo tritū cum melle sanat. Adeo in rebus dānatū quocq; ac iā nullis sūt aliqua remedia: ut i carbōe ecce & cinere. Nō prateribo & unū foci exēplū Romanis litteris clare. Tarquinio Prisco regnāte tradunt repente in foco comparuisse genitale e cinere masculini sexus. Eamq; quæ i federat ibi. Tanaquilis reginæ ancillā Oerestem captiua cōsurrexisse grauidā. Ita Seruum Tullium natū q regno successit. Inde & i reginæ cubati puero caput attulisse uisum creditumq; Laris familia nūc filium. Ob id compitalia & lodos Laribus primum i stituissē.

CAII PLINII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TRIGESIMVS SEPTIMVS ET VLTIMVS.

PROHEMIVM.

Origo gemmarum.

T N I H I L i stituto operi desit: gēmae sup̄sunt: & in artū coacta rerum naturæ maiestas a multis nulla sui parte mirabilior. Tantū tribuūt uarietati coloribus materiæ decori. Violare ē signis gēmas nefas ducentes. Aliquas uero extra præcia ulla taxationēq; humanæ opum arbitantes ut plerisq; ad summā absolutāq; rerū naturæ cōtēplatiōe satis sit una aliqua gēma. Quæ fuerit origo gēmarū & qbus initiis i tñ hæc ammiratio exarserit dixim⁹ quodā tenuis in mentiōe auri annulorumq;. Fabulæ primordium a rupe caucasea tradit. Promethei uinculorum interpretatiōe fatali: primumq; saxi fragmentum inclusum ferro ac digyto circundatum hoc fuisse annulum & hoc gemmam. De gēma Polyclatis tyrāni & Pyrrhi Regis & q sculptores optimi: & nobilitates artificū & q p̄mus dactylotheam Romæ habuit.

Ca.

I iiii

LIBER.

Is nitens corpore auctoritas in tū amorē elata ut Polycrati Seuero famio insularū ac
 littorū tyrāno foelicitatis suae: quā nimiam fatebat asse ipse: satis piamenti in unius
 gemae uoluntario damno uideret. si cū fortunae uolubilitate paria faceret. Planēq;
 ab inuidia eius abunde se redimi putaret: si hoc unū doluisset. Assiduo gaudio luxus eo p
 fectus a nauigio in altum anulū merisit. At illū piscis eximia magnitudie regi natus esca
 uice raprū ut faceret ostentū in culinā domini rursus fortunae isidiantis māui reddidit. Sar
 donicē eā gemam fuisse cōstat: ostēduntq; Romae (si credim?) i Cōcordiae delibro cornu au
 reo Augustae dono iclusa & nouissimū prope locū tot praelatis optinentē. Post hūc anulū
 regia fama est gemae Pyribi illius q aduersus Romanos bellū gessit. Namq; habuisset tra
 dicit acathen: in qua nouē musae & Apollo citharā tenens spectaret: nō arte sed spōte natu
 ra ita discurretibz maculis ut musis quoq; singulis sua redderent isignia. Nec deinde alia
 que tradat magnopere gemae claritas exat apud auctores: praterq; Isimeniā Choraule mul
 tis fulgētibz uti solitū comitātē fabula uanitatē eius dicat: i Cypro: sex aureos denarios
 pro smaragdo in qua fuerat scripta Amydone iussisse enumerari. Et cū duo relati essent i
 minuto p̄cio: male me Hercules curatū dixisse. Muteum. n. detracta erat gemae dignitati.
 Hic uidet isituisse ut oēs musicae artis hac quoq; ostentatiōe censerent: ueluti Dionysioz
 dorus aequalis eius & Amuluz: ut sibi quoq; par uideret. Terminusq; eodē tempore fuit iter
 musicos. Nicomachus multas gemas habuisse tradit: sed nulla peritit electas: sed forte qua
 dam. His exēplis initio uoluminis oblaris aduersus istos q sibi hac ostentatiōe arrogat: ut
 palā sit eos tibiū gloriā tumere. Hoc in Polycratis gemā quae de mōstrat illibata intacta
 que quae ab Isimeniā aetate post multos ānos apparet scalpi ēt smaragdos solitos. Cōfirmat
 hanc eandē opibionem dictū Alexandri magni quo uetuit in gemma se ab alio scalpi q a
 Pyrgotele nō dubie clarissimo artis eius. Post eum Apollonides & Cronius in gloria fue
 re. Quique diuī Augusti imaginem similem expressit: quā postea princeps signabant. Dio
 scordes. Sylla dictator traditione iugurte semper signauit. Est & inter auctores Catien
 sem illum cuius patrem. Scipio Aemilianus ex prouocatione interfecerat: pugnae eius et
 figiē signasse uulgatō Stilonis Praecontini sale. Quidnam fuisse acturū eum si Scipio
 patrem eius inrempus esset? Diuus Augustus inter initia sphinge signauit. Duas aut in
 matris annulis tam indiseretā similitudinis inuenerat. Altera per bella ciuilia absente eo
 amici signauere epistolas edicta. Quae ratio temporū nomine eius reddi postulabat
 non in faceto lepore accipientium enigmata affert eam sphingē. Quin etiam Maccena
 tis rana per collationem pecuniarum in magno terrore erat. Augustus postea ad deuitan
 da conuitia spingis Alexandri magni imagine signauit. Gemmas plures quod peregrin
 nō appellant: nomine dactylothecae: primus omnium habuit Romae priuignus Sylla Scau
 rus. Diuq; nulla alia fuit: donec Pompeius magis eam quae Mythridatis regis fuerat: inter
 dona in capitolio dicaret: ut. M. Varro: aliq; eiusdem aetatis auctores confirmant: mula
 tum praelatam Scanti. Hoc exemplo Caesar dictator sex dactylotheas in aede. Veneris ge
 nitricis consecrauit. Marcellus octauia genitricis in palatina Apollinis aede unam. Victoria
 tamen illa Pompeii primum ad margaritas gemmasque mores inclinauit. Sicut. L. Scipio
 nis & Cn. Manlii ad caelatum argentum & uestes attalicas & triclinia arata. Sicut. L. Mum
 mii ad corinthia & tabulas pictas.

De gemmis trāslatis in triumpho Pompeii & natura crystalli & medicinis & luxuria cir
 ca eam: & quando primum inuenta myrthina: & luxuria circa eam & natura myrthorum
 quae mentiti sunt auctores de succino.

Dati planius nascatur: uerba ex ipsis Pompeii triumphorum actis subiiciam. Er
 go tertio triumpho quem de piratis asia: ponto: gentibusque & regibus in sep
 timo operis huius uolumine indicatis. M. Pisonē. M. Messala conf. pridie Cha
 lendas octobris: die natalis sui egit: transtulit alueum eum cesseris lusorium e
 geminis duabus latum pedes tres: longum pedes quattuor. Et ne quis de ea re dubitet nul
 la gemmarum magnitudine hodie prope ad hanc amplitudinem accedente. In quo fuit lu
 na aurea pondo: xxx. milium. Lectos triclinares tres. Vasa ex auro & geminis abacorum no
 uē Signa aurea tria. Mineruae martis: & Appollinis corōas ex margaritis: xxx. tres. Montē
 aureū qdratū eum ceruis & leonibus & pomis oīs generis circumdata uite aurea. Museum
 ex margaritis in cuius fastigio horologium erat. Imago Cn. Pompeii & margaritis illa regio

honore grata. illius probioris uenerandiq; p cunctas gētes illa i qua ex margaritis. seuerita-
te uicta & uenior luxuria quā triumpho. Quod profecto inter illos uiros durasset cogno-
mē Magni: si pma uictoria sic triuiphasse de margaritis Magne: tā pdiga re & foeminis re
pta: quā habere gerereq; fas nō sit. Hinc sic fieri tuos uultus: sic te preciosum uideri? Nō-
ne illa similior tui ē imago quā pyrenei iugis iposuisse: Graue pfecto fœdūq; pbrum erat
ni uerius seuū deorū ostentū credi oportere. Clareq; itelligi posset iā tum illud caput oriē-
tis opibus sine reliquo corpore ostēratum. Cætera triumphī eiusdē quāuerissime subiiciā.
Reipublice datum mille talērum. Legatis & questoribus: q oras maris defendissent sester-
tia bina milia. Cōmilitonibus singulis qnquaginta. Tolerabiliorē tñ fecit cām Caii princi-
pis q sup oīa muliebria oculos induēbat e margaritis. Et Neronis principis q scepra perso-
nis histronum & cubicula uiatoria unionibus cōsternēbat. Quinimo etiā ius uidemur pdi-
disse corripiendi gēmata potoria & uariæ supellestilis genera annulos transautes. Quæ
enim nō luxuria innocentior existimari possit: Eadē uictoria primum in urbē murina inue-
xit. Primumq; Pōpeius sex procula ex eo triumpho capitolio loui dicauit. Quæ ptinus ad
hoīum usum transire: abacis etiā eseariūsq; uasis inde expetitis. Exerescitq; in dies eius rei
luxus murrino. lxxx. sestertiis empto capaci plane ad sestarios tres. Galicēq; potauit ex eo
ante hos annos consularis ob amorē abrafo eius margine ut tamē iniuria illa precium au-
geret. Neq; est hodie murrini alterius præstatio idicarura. Idē i reliquis generis eius quā-
tum ualuerit licet æstimare ex multitudine quæ tanta fuit: ut auferente liberis eius Nero-
ne Domitio theatrum peculiare transtiberim hortis exposita occuparet hoc a populo im-
pleri cāuentēs. Et dum pōpeianus præludit. etiā Neroni satis erat qui tunc uidit annu-
rari unius sciphi fracta mēbra: quæ in dolore credo sæculi inuidiāq; fortune tanquā Alexā-
dri magni corpus in conditorio asseruari ut ostēteretur: placebat. T. Petronius cōsularis
mōriturus inuidia Neronis picipis ut mēsam eius exheredaret trullā murinā. ccc. sestertiis
emptā fregit. Sed Nero ut par erat picipē uicit oēs. cccc. sestertiis capedinē unā parando.
Memoranda res tanti imperatorē patrēq; patriæ bibisse. Oriens murina mittit. Inueniunt
enim ibi i pluribus locis: nec insignibus: parthici regni. Precipue tamen in carmania. Hu-
morem putant sub terra calore densari. Amplitudine nunquam paruos excedunt abacos
Crassitudine rara quanta dictum est uasi potorio. Splendoriis sine uiribus: nitroq; uerius
quam spendor. Sed in precio uarietas colorum subinde ciruagentibus se maculis in pur-
purā candoremq; & tertium ex utroq; ignescente ueluti per transitum coloris purpura
rubescens: aut lacte candescens. Sunt qui maxime in iis laudent extremitates: & quosdam
colorum repercussus: quales in cælesti arquiū spectantur. His maculæ pingues placent.
Translucere quicquam aut pallere uitium est. itēm sales uerrucq; non eminentes: sed
ut corpore etiā plerumq; sessiles. Aliqua & in odore commendatio est. Contraria huic
causa crystallum facit gelu uehementiore concreto. Nec aliubi certe reperitur: quam ubi
maxime hybernæ niues rigent: glaciēq; esse certum est unde & nomen græci dedere. Ori-
ens & hanc mittit. Sed indicæ nulla præfertur. Nascitur & in asia: uilissima circa alabādam
& horrosam finitimisq; montibus itēm in cypro. Sed laudata in Europa alpium iugis. Iu-
ba auctor est & in quadam insula rubri maris ante arabiam sita nasci quæ neron uocetur.
Et in ea quæ iuxta gemmam topacion ferat. Cubitalemq; e fossam a Pithagora Prolemæi
regis præfecto. Cornelius Bocchus & in lusitania perquam mirandi ponderis immensis iu-
gis depresso ad libramentum aquæ puteis. Mirum & quot Xenocrates tradit ephesus
aratro in asia & cypro excitari. Non enim in neuiri in terreno: nec nisi inter cautes creditū
fuerat. Simili? ueri est quod idem Xenocrates tradit torrentibus sæpe deportari. Sudines
uero negat nisi ad meridiem spectantibus locis nasci. Quod certum est: non enim reperi-
tur in aquis: quāquam in regione prægelida: uel si ad uada usq; glatiētur amnes. Cæ-
lesti humore paruāq; niue id fieri necesse est: ideo caloris impatiens in frigido potu abdi-
catur. Quare nascatur angulosi lateribus: non facile ratio inueniri potest: eo magis quod
neque macronibus eadem species est ita absolutus est laterum leuor ut nulla id arte pos-
sit equari. Magnitudo amplissima adhuc uisa nobis erat quam in Capirolio Liuiā Au-
gusta dicauerat: librarum circiter. l. Idem Xenocrates auctor est: uas amphorale uisum.
Et aliqui ex india crystallū sextariorū quattuor. Nos liqdo affirmare possumus in cautib?
Alpium nasci adeo inuiis: ut plerūq; fune pendētes eā extrahant. Peritis signa & indicia no

ta sunt. In festantur plurimis uitiis: scabro: ferrugine maculosa nube occulta aliqui uomit
 præduro fragiliq; centro a sole appellato. Est & ruffa aliquibus rubigo. Aliis capillamentū
 rimæ simile. Hoc artifices litura occultat. Que uero sine uitio sunt: puras eē malū ascyn-
 theta appellantes. nec spumei coloris lympeq;. Postrema uero auctoritas in pondere est.
 Inuenio medicos quæ sunt urenda corporum nō aliter utilius id fieri putare quā crystalli-
 na pila aduersus apposita solis radiis. Alius hic furor. hī. centū. l. milibus trulla una nō an-
 te multos annos mercata a matre familias nec diuitie. Itē Nero amissarum rerum nuncio ac-
 cepto duos calices crystallinos in suprema ira fregit illis. Hæc fuit ratio uiri sæculū su-
 um punientis: ne q̄s alius ex iis biberet. Fragmenta sarciri nullo modo queunt. Mireq; ad si-
 militudinē accessere uitri: sed prodigii modo: ut suū precū auxerint: crystalli nō diminue-
 runt. Proximū locum in deliciis cœminarum tñ adhuc tñ succina opinent: eandemq; oīa
 hæc quā gēme auctoritatē. Sane maiore aliquibus de causis crystallina & murrina. Rigidi
 potus utraq;. In succinis cām ne deliciæ qdē adhuc excogitauerūt. Occasio est uanitas gra-
 corum diligenter. Legentes mō equæ ppetantur me de ortu eorum: cū hoc quoq; intersit
 uitæ scire posteros quicq; illi prodidere mirandum. Phœrontis fulmine idē sorores fletu
 mutatas in arbores populos lachrymis electrū oībus annis fundere iusta eridanum: amnē
 quē padum uocamus. Et electrū appellatum: qm̄ sol uocitatus sit electros: plurimi poeta
 dixerē primiq; ut arbitror: Eschylus: Philoxenus: Nicander: Euripides: Satyrus. Quod eē
 factum italiæ testimonio patet. Diligentiores eorū electridas insulas i mari hadriatico eē
 dixerunt: ad quas dilaberetur padus. Qua appellatione nullas unq; ibi fuisse certū est. Nec
 uero ulla ibi appositas esse in quas quicq; cursu padi deuehi possit. Nā qd Eschylus in hy-
 beria hoc est in hispania eridanum esse dixit: eundēq; appellari rhodanū. Euripides rursus
 & Apollonius in hadriatico litore confluere rhodanū & padum: faciliore ueniā facit igno-
 rati succini: in tanta orbis ignorantia. Modestiores sed æque falsum prodidere i extremis
 hadriatici sinus rupibus inuiis arbores stare: quæ canis ortu hoc effunderent gūmī. Theo-
 phrastus in liguria effodi dixit. Phœrontē in æthiopia Hāmōnis obisse. Ob id delubrū ibi
 esse atq; oraculum. Electrūq; gigni. Philemō fossile esse: & in scythia erui duobus locis Cā-
 didum atq; cæci coloris qd uocaretur electrum. In alio loco fuluum qd appellaretur sual-
 ternicū. Demonstratus lyncurion id uocat: & fieri ex urina lyncū bestiarum. Emaribus ful-
 um & igneum: e foeminis languidiū atq; candidum. Alii dixerē languidiū esse i italia be-
 stias langurias. Senothenis langas uocat eadē: & circa padum iis uirā affirmat sudines ar-
 borē quæ gignat in liguria. In eadē sententia & Metrodorus fuit. Soracus credidit in bri-
 tania arboribus effluere: q̄s electridas uocauit. Pytheas gutonibus germaniæ genti accolis
 æstuariū mētonomō noīe ab oceano spacio stadiorū sexmiliū. Ab hoc diei nauigatione in
 sulā abesse aballū. Illo uere fluctibus aduehi: & eē pcreti maris purgamentū. Incolas p ligno
 ad ignē ut i eo: primisq; teutonis uedere. huic & Timæus credidit: sed isulā basiliā uoca-
 uit. Philemō negauit flāmā ab electro reddi. Nicias solis radiorū succū itelligi uoluit. Hos
 circa occasum credit uehementiores in terrā ados piguē sudorē i ea pte oceani: reliquere
 deinde æstatibus i germanorum littora eici. Et i ægypto nasci simili mō: & uocari sacal. Itē
 in india: gratiusq; thure eē indis. In syria quoq; foeminas uesticillos inde facere: & uocare
 harpaga: q̄a folia. & paleas: uestiq; fimbrias rapit. Theophrastus oceano id exastuante ad
 pyrræni pmtoriū eici. Quod Xenocrates credit: q̄ de iis nuperime scripsit. Viuit adhuc.
 Asarubal: qui tradidit iuxta atlāticū mare eē locū cephisida: quē mauri uocat electrū. Nūc
 sole ex calfactū e limo dare electrum fluitās. Mnesias africe lacū sycionē appellatū: & crati-
 nā amnē in oceanum effluentem lacu: in quo aues quas melagrides & penolopas uocat ui-
 uere. Ibi nasci ratione eadem qua supra dictum est de electride lacu. Theomenes dicit: iux-
 ta syrtin magnā hortū hesperidum eē: ex quo in stagnum cadat. Colligi uero a uirginib;
 hesperidum. Cæcias indis flumē esse hypobarum quo uocabulo significetur oīa uasa ferre
 bona: fluere a septentrione in exortū oceanū iuxta mōrē siluestre arboribus electrum ferē
 tibus. Arbores eas aphtagoras uocari: qua appellatione significetur prædulcis suauitatis
 Michridates in germaniæ littoribus esse insulā: uocariq; eā cædron: cædri genere siluofam
 inde defluere in petras. Xenocratis non succinum tñ in italia: uerum etiā thieū uocari: a
 scythiis uero sacrum: qm̄ & ibi nascat. Alios putare in numida gigni: Sup omnes ē Sopho-
 cles tragicus poeta: qd egdem miror tanta grauitate cothurni. & præterea uitæ fama alias

principali loco genitus athenis rebus gestis exercitū obiecto. Hic ultra indiā fieri dixit e-
lachrymis melegridū auium Meleagrum deflentū. Quod & credidisse eum uel sperasse
aliis psuaderi posse quis non miretur: quā ue periciā aut impericiā posse reperiri quā auū
ploratus annuos credit: lachrymas ue tam grandes: auesq; e grācia ubi Meleager perit
ploratum isse in indos. Quid ergo: Nō multa æquā fabulosa produnt poetæ. Sed hoc ea i-
re quæ quotidie inuehatur: atq; abundet: & hoc mendacium coarguat serio quenquam
dixisse summa hominum contemptio est: & intoleranda mendaciorum impunitas.

De ortu & medicinis & generibus & luxuria succiorum
lyncurio & medicinæ.

Ca.

III.

Ertum est gigni in insulis septentrionalis oceani: & a Germanis appellari glessum:
itaq; a nostris unam insularum ob id glessariam appellatā Germanico Casare ibi
elassibus rem gerente anstruam a Barbaris dictam. Nascitur autē defluente me-
dulla pinei generis arboribus: ut gūmi in cerasis: resina pineis erūpit humoris abūdantia.
Densatur rigore uel tēpore aut mari. Cū uero intumescens æstus rapuit ex insulis: certe in
littora expellitur: ita uolubile ut pendere uideatur. Quod arboris succū etiā pnsi nostri
credidere ob id succinū appellantes. Pineæ autem arboris esse indicio est pineus in attritu
odor: & pā accensum tādā modo ac nidore fragret. Affertur a Germanis in pānoniā: mox
prouinciā. Inde Veneti primum quos grāci enetos uocāt: rei samā fecere. Proxime pā-
noniā id accipientes circa mare hadriaticū. Pado uero adnexa fabulæ uidetur: cā: hodieq;
transpadanorum agrestibus fœminis: monilium uice succina gestantibus maxime decoris
gratia. Sed & medicinæ: quādo consillis creditur resistere & faucium uitii uario genere
aquarum iuxta illos infestante guttura ac uicinas carnes. Centū fere milibus passuū abest
a carnuntio litus pannoniæ: ex quo id Germaniæ inuehitur: præ cognitū nuper. Vidit. na-
eques Romanus missus ad in cōparandum a Iuliano curante gladiatorū munus Nero:
nis principis. Qui hæc cōmercia & littora pagrauit tanta copia inuecta ut recia coercendis
feris podiū protegentia succinis nodarentur. Arma uero & libitia totusq; unius diei appa-
rātus esset e succino. Maximū pondus iis glebæ attulit. xiii. librarū. Nasci & in india certū
est. Arehelāus q; regnauit in Capadocia illinc cortice inhærete tradit aduehi rude: poliricq;
lacte incoctum. Liquidū primo destilare argumēto sunt quædā inrus translucentia ut for-
nice aut culices: lacertæq; quas adhæsisse musteo nō est dubiū: & inclusas indurefcēti. Ge-
niera eius plura. Candida odoris præstantissimi. Sed nec his nec terris precium. Fuluis tra-
ior auctoritas. Ex iis etiānum amplior translucentibus: præterquā si nimio ardore flagret:
imaginēq; igneā inesse: nō ignē placet. Summa laus falernis a uini colore dictis molli fulgo-
re perspicuis. Sunt & in quibus decocti mellis leuitas placeat. Verum hoc quoq; tantū fie-
ri oportet quocunq; modo tingui libeat: hædorū leuo. & anchusæ radice. Quippe etiā cō-
chilio inficiuntur. Cæterum attritu digitorū accepta uicoloris attrahunt in se paleas & fo-
lia arida ut magnes lapis ferrum. Ramēta quoq; succini oleo adito flagrāt dilucidius du-
tiusq; quā lini medulla. Taxatio in deliciis tanta ut hois quauis pua effigies uiuorū homi-
nū urgentium p præcia superet prorsus ut castigatio una nō sit satis. In corinthiis æs pla-
cet auro: argentocq; mixtū in cælatiis ars & ingenia. Murinorū & cristallinorū diximus gra-
tiam. Vniones qd capite circumferentur: gemæ digytis. In omnibus deniq; aliis uitis osten-
tatio aut usus placet. In succinis deliciarum tamē conscientia. Domitius Nero in cæteris ui-
tæ suæ portentis capillos quoq; coniugis suæ Popæ in hoc nomen adopræuerat quodam
etiā carmine succinos appellando. Et qm nullis uitis defunt præciosa noia ex eo terti? hic
quidē colos coepit experi a matronis. Visus tñ succinorū inuenitur aliq; i medicina sed nō
ob hoc fœminis placent. Infantibus alligari Amuleti rōne prodest. Callistratus & cuiuscq;
æratī contra lymphationes prodesse tradit. Et urinæ difficultatibus porum: alligatumq;
Hic & differentiam nouam attulit appellando crysolestrū quasi coloris auri: & matutino
grauissimi aspectus. Rapacissimū igniū: & si iuxta fuerit celerrime ardescens. Hoc collo al-
ligatum: mederi febribus & morbis: Tritū cum melle ac rosaceo auriū uitis. Et si cū melle
attico conteratur: oculorū quoq; obscuritatibus. Stomachi etiā uitis uel per se farina eius
sumpta: uel cū mastice ex aqua pota. Succina etiā gemis quæ sunt nāslucida: adulterandi
magnū habet locū maxime amethystis: cum omni ut diximus colore tingantur. De lyn-
curio pñime dici cogit a uictorū pinacia. Quippe etiā si nō electū id esset lyncuriū tñ gē-

LIBER.

ma esse contendunt. Fieri autem ex urina quidem lyncis. Sed egesta terra protinus bestia operiente eam: quoniam inuideat hominum usui. Esse autem quale in igneis succinis coloris: salpica. Nec folia tamen aut strameta ad se rapere: sed aris etiam ac ferri lamias quod Diocles quidem & Theophrastus credidit. Ego falsum id totum arbitror. Nec uisam in æuo nostro gemam ullam ea appellatione. Et quod de medicina simul proditur calculos uescia eo poro elidi: & morbo regio occurrere: si ex uino bibatur: aut si portetur. Et tamen nunc gemarum confessa dicemus alia uatissimis orsi. Nec uero id solum agemus: sed ad maiorem utilitatem uitae obiter coarguetur magorum infanda uanitas: quando illi uel plurima prodidere de gemmis medicinae ex iis species blando prodigio transgressi.

De adamantis generibus & medicinis & margaritis.

Ca. V.

Aximum in rebus humanis non solum inter gemas precium habet adamas: diu non nisi regibus: & iis admodum paucis cognitus: unus modo in metallis repertus: per quam raro comes auri: nec nisi in auro nasci uidebatur. Veteres eum in æthiopum tantum metallis inueniri existimauere: inter delubrum. Mercurii atque insulam meroen dixeruntque non amplius cucumeris semine haud colore dissimile inueniri. Nunc genera eius sex noscuntur. Indici non in auro nascentis: sed quadam crystalli cognatione. Siquidem & colore translucido non differt. Et laterum sexangulo lepore turbatus in mucronem: aut duabus contrariis partibus quo magis mitetur: ut si duo turbines latissimis suis partibus iungantur magnitudine uero etiam auellani nuclei. Similis est huic quidam arabicus: minor tantum. Similiter & nascentis cæteris pallor gentis & in auro non nisi excellentissimo natalis. Incudibus hi deprehenduntur: ita respuentes ictum ut ferrum utrinque dissulcet. Incudescunt etiam ipsae dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est simulque ignium uictrix natura: & nunquam incallescens. Unde & nomen indomita uis graeca interpretatione accepit. Vnum ex iis uocat cenchron: quod est milii magnitudine. Alterum macedonicum in philipico aruo repertum: & hic est cucumris semine par. Post hos cyprius uocatur in cipro rebus uergens in æreum colore. Sed in medicina ut dicemus efficacissimus. Post hunc est siderites ferrei splendoris: pondere ante cæteros: sed natura dissimilis. Nam & ictibus frangitur: & alio adamante perforari potest. Quod & cyprio euenit. Breuiterque ut degeneres nobis tantum auctoritatem habent. Idque quod totis uoluminibus his docere & mandare conati sumus de discordia rerum concordiaque: quam antipathiam ac sympathiam appellauere graeci non aliter clarius intelligi potest. Siquidem illa inuicta uis duarum uolentissimae naturae rerum ferri ignisque contempnix hircino rumpitur sanguine: ac ne aliter quam recenti calidoque macerata: & sic quoque multis ictibus: tunc etiam praeterquam eximias incudes malleosque ferreos frangens. Cuius hoc ingenio inuentum: Quo uel casu reperi? Aut quae fuit coniectura experiendi rem immensi secreti & in foedissimo aialium omnium? Profecto muneris talis inuentio hominis est. Nec quarendam nulla parte naturae ratio: sed uoluntas. Ut cum feliciter rumpere contingit: in tantum paruas frangantur crustas: ut cerni uix possint. Expetuntur a sculptoribus: ferrosque includuntur: nulla non duritia ex facili cauantes. Adamas dissidet cum magnete lapide: tantum ut iuxta positus ferrum non patiatu abstrahi: aut si admotus magnes apprehenderit: rapiat atque auferat. Adamas & uenena irrita facit: & lymphationes abigit: metusque natos expellit a mente ob id quidam cum anchiten uocauere. Metrodorus Scepius in eadem germania in balista insula nasci in aqua & succinum quod eodem legerim: solus dicit & praefert arabicis. Quod falsum esse quod dubitet? Proximum apud nos indicis arabicisque margaritis precium est de quibus in nouo diximus uolumine inter res marinas.

De smaragdi generibus: & gemis uiridibus & translucidis.

Ca. VI.

Etiam auctoritas smaragdis perhibetur pluribus de causis: nullius coloris aspectu iucundior est. Nam herbas quoque uirentes: frondesque haud despectus. Smaragdus uero tanto libentius: quoniam nihil ideo uiridius comparatum illis uiret. Praeterea soli gemarum contuitu oculos implent: nec fatiant. Quin & ab intentione alia obscurata aspectu smaragdi recreatur acies. Scalpentibusque gemas non alia gratior oculorum refectio est: ita uiridi lenitate lassitudinem mulcent. Praeterea longinquo amplificans uisum: inficientes circa se reperiendum aera non sole mutari: non umbra: non lucernis: semper sensim radiantes: & uisum admittentes ad crassitudinem sui facilitate translucida. Quod etiam in aquis non fit. Idem plerumque & concaui ut uisum colligant. Quapropter decreto hominum is paritur scalpi uentis.

Quāquā schythiorum ægyptiorumq; tanta durities est: ut nequeant vulnerari. Quorū vero corpus extensum est: eadem qua specula ratione supini imagines rerum reddunt. Nero princeps gladiatorū pugnās spectabat smaragdo. Geneta eorū. xii. nobilissimi scythi ci ab ea pte i q reperunt appellati. Nullis maior auctoritas: nec min⁹ uitiū. Et quātū smaragdi a gemis distant: tñ schythici a cæteris smaragdis. Proximā laudē habēt sicut & sedē bactriani: quos i cōmissuris saxorū collegere dicuntur etelis stantibus. Tunc. n. tellure in territē: quia iis: uentis maxie harenæ mouētur. Sed hos minores multo scythicis eē tradit Tertiū loco Aegyptii habēt q eruūtur circa copton oppidū thebaidis in collibus & cauti bus. Reliq; genera in metallis æranis inueniūtur. Quapropter principatū ex iis ægyptii op tinēt: dosq; eorū & ut i colore liqdo nec diluto: uerū ex humido pinguiq; quaq; respiciat imitante translucidū mare pariterq; trāslucet: & nitet: hoc ē colorē expellit & acie recipit. Ferunt & in herme insula tumulto reguli. Hermis iuxta cetarias marmoreo leoni fuisse indiros oculos ex smaragdis ita radiantibus etiā in gurgitē ut territi istrumēta refugerēt thinni: diu miratibus nouitate piscatoribus: donec mutauere oculis gemas: sed & uita de / mostrari oportet repta. Sunt qdē oīum eadē. Quādā tñ nationū pecularia: sicut in hoīe. Ergo Ciprii uarie glauci: magisq; ac minus in eodē smaragdo aliis partibus tenorē illū. scythicæ austeritatis nō semp custodiunt. Ad hoc qbusdā intercurrit umbra surdusq; fit co / los q i probatur etiā dilutior. Hincq; genera distinguntur. Et sunt aliq; obscuri quos uocāt cæcos. Alii densi nec e liqdo translucidi. Quidā uaria nubecula i probati. Aliud ē hoc quā umbra de q diximus. Nubecula. n. albicans ē uitiū cum uiridis nō ptransit aspectus sed aut intus occurrit aut excipit in fine uisum cādor. Hæc coloris uitia: ista corporis capilla / mētum sal: plūbago. Ab iis æthiopici laudātura copto dierū triūm itinere: ut auctor ē lu / ba: acriter uirides: sed nō facile puri aut cōcolores. Democritus in hoc genere posuit her / micos & pscos. Hos extumescētes pingui ter pscos uero nō trāslucidos: sed iucundi teno / ris. Visum iplere quē nō admittat. Felū pantherarumq; oculis simile. Nāq; & illos radiare nec pspici. Eodē in sole hebetari: umbris: refulgere: & lōgius quā cæteros nitere. Oīum horum etiā uitiū quod felis colorē aut ætis habent. In sole dilucidi qdē ac liqdi: sed nō uirides. Hæc uitia & articeis maxie sentiūtur i argētariis metallis reptis i loco q thyrice uo / catur: semp minus pigues & e lōgi quo speciosiores. Frequē & iis plūbago: hoc ē ut i sole plūbei uideātur. Illudq; peculiare qd qdā ex iis senescunt paulatī uiriditate euanida & so / le læduntur. Post hos medici plurimū uiriditatis habent i terdū & e saphyro. li sunt fluidi / osi: & rerum imagines cōplexi ut uerbis gratia papauerum aut auium pīnarumq; uel catu / lorum aut similitum. Qui tñ uirides nascuntur: qm oleo meliores fiunt. Neq; est aliorum magnitudo amplior. Carchedoni nescio an in totum exoleuerint: postq; metalla æris ibi de / fecerunt: & semp tamen uisissimi fuisse minimiq; Idē fragiles sed colore incerti & uirentiū in caudis pauorū columbarūq; collo plumis similes ad inclinationē magis aut minus luci / di. Venosi quidē: squamiosiq; Peculiare erat in his uitiū sarcio appellatum. Hoc est quæ / dā gēme caro. Mox iuxta carthedonē in qua legebatur: smaragdites uocatus est. Iuba est auctor smaragdū quē cholan uocant: in arabia ædificiorum ornamenti includi. Et lapidē quē alabastriten ægyptii uocant. Cōplures uero e proximo laconicos in taygeto monte erui medicis similes: & alios in sicilia. Inferitur smaragdis & quæ uocatur tanos: e plis ueni / ens gēma ingrate uiridis atq; itus sordida. Itē chliosmaragdos e cypro turbida æreis uenis Theophrastus tradit: ægyptiorum cōmenratiis reperiri: regi eorum a rege babylonio mis / sum smaragdū munere. iiii. cubitorum longitudine: & triūm latitudine. Et fuisse apud eos in Iouis delubro obeliscū e quartuor smaragdis .xl. cubitorū lōgitudine. Latitudine uero in una pte. iiii. & in altera pte duorū. Se aut scribente eē i tyro Hercules tēplo statuā planā e smaragdo: nisi potius pseudo smaragdus sit. Nā & hoc genus reperiri: & i cypro inuentū ex dimidia parte smaragdum: ex dimidia iaspide: nōdū humore in totū transfigurato. Ap / piō cognominatus Plistonices: pauloante scriptū reliq; esse etiā in labyrintho ægypti colosseum Serapin e smaragdo. ix. cubitorum. Eadē multis naturā aut certe simile habere berylli uidentur in india originē hātes: raro alibi reptos. Poliūtur oēs sexāgula figura ar / tificū i gēniis: qm hebescūt: ni color surdus: repulsu āguloꝝ exciteat. Aliter. n. politū nō hnt fulgorē eundē. Probatissimi sunt ex iis q uiriditate puri maris imitat. Proximi q uocantur chryloberylli & sunt paulo pallidiores: sed in aureum colorē exeunte fulgore. Vicinum

LIBER.

genus huic est pallidius: & a quibusdā proprii generis existimatur: uocaturq; chrysopylō. Quarto loco numerant hyacynthozontes. Quinto quos heroides uocant. Post eos autē ceramini. Ac deinde oleagini: hoc est colore olei. Postremi chrystallis fere similes. Hi capillamenta habent: sordescq; alioquin euanidi: quā sunt oīum utia. Indi mire gaudēt lōgitudine eorum: solosq; gēmarū esse prādicant: q; carere auro maliunt: & ob id pforatos elephantorū fetis religant. Et alios cōuenit nō oporteret pforari: quorum sit absoluta bonitas ut publicis statim ex auro capita cōprehendentibus. Ideoq; cylindros ex iis facere malūt quā gēmas: qm̄ ex summa cōmēdatio ī lōgitudine. Quidā & angulosos putāt statim nasci: & perforatos gratiores fieri medulla candoris exempta: additoq; auro repercussa aut oīo castigata cā perspicuitatis ad crassitudinem. Vitia prāter iam dicta eadem fere quā in smaragdis & pterygia. In nostro orbe aliqñ etra potum inueniri putantur. Indi & alias quidē genimas crystallo inuenito adulterare repperierunt: sed prācipue beryllos.

De opali generibus & uitis: & expimētis: & uariis gēmis. Ca. VII.
Inimū: idēq; plurimū q; ab iis differunt opali: smaragdis tm̄ credētes. India solū & horū ē mater. Atq; ideo eis preciosissimā gloriā cōpositores gēmarū & maxime inenarabilem difficultatē dederunt. Est. n. in iis carbūculi tenuior ignis. Est amethysti fulgens purpura. Est smaragdi uires mase: & cuncta pariter incredibili mixtura lucentia. Alii summo fulgoris augmento colores pigmētōrū æquauere. Alii sulphuris ardētē flammā aut etiā ignis oleo accēsi. Magnitudo nucē auellanā æquat insigni apud nos hystoria. Siqdē extat hodieq; huius generis gēma pp quā ab Antonio proscriptus Nonius senator est filius Strumæ Nonii eius: quē Catullus poeta in sella curuli uisū idigne tulit. Auusq; Sernilii Noniani quē cōsulē bis uidimus. Illeque pscriptus fugiēs hūc ē fortunis suis oib; annulū abstulit secū. Quē certū ē festertis. xx. milibus æstimatū. Sed mira Antonii feritas atq; luxuria pp gēniā proscriptoris. Nec minor Nonii cōtumacia pscriptiōnē suā amantis cū etiā ferā abrofa parte corporis relinqueret bestię ppter quas se periclitari sciāt. Vitia opali: si color in flore hārbæ quæ uocatur heliotropiū exeat aut crystalli: aut grandinē. Si sal interueniat aut scabritia: aut cuncta oculis occurrantia: nullōq; magis india similitudine indiscreta uitro adulterat. Experimentū in sole tm̄. Falsis. n. cōtra radios libratis digyro. a pollice: unus: atq; idē transluet colos in se cōsumptus. Verū fulgor subinde uariat: & plus huc: illucq; spargit: & fulgor lucis in digyros funditur. Hanc gēniā ppter eximīā gratiam pleriq; appellauere pedefora. Sunt & q; priuatū eius genus faciunt: sangnon que ab idis uocari dicunt. Traduntur nasci & in ægypto & ī arabia: & uilissimi in ponto. Itē in Gallia: rha: & cyprio qppe opali gratiā habet. Sed mollius nitet: raro nō scaber. Sūma coloris ex aere & purpura cōstat. Viriditas smaragdi deest. Cōstatq; melior ille color: cuius fulgor uini colore fuscatur q; diluit aqua. Hactenus de principatu: cōuenit mulierū maxie seuatufcō. Minus certa sunt de qbus: & uiri indicant. Sigulorū. n. libido singulis precia facit: & prācipue regū. Claudius Cēsar smaragdos induebat & sardonicas. Primus autē Romanorū sardonice usus est prior Africanus: ut tradit Demōstratus. Et inde Romanis hanc gēniā fuisse celeberrimā. Quāobrē proximū ei dābimus locū. Sardonices olim ut ex noīe ipso apparet intelligebantur candore in sarda: hoc est uelut carnibus ungue hoīs iposito & utroq; translucido. Talesq; esse indicas tradūt. Ismenias. Demōstratus Xenothemis. Sotacrus: hi qdē duo reliquas oēs quæ transluceant cæcas appellantes: quæ nunc noniē abfluere. Nullo sardorū uestigio arabicæ sunt. Coeperuntq; pluribus hā gēniæ coloribus īrel ligi: radice nigra: aut cæruleū imitante: & unguē: creditū. n. candido pingi. Nec sine quadā spetie purpuræ candore in minimū transeunte. Has indīs nō habitas in honore Xenothemis scribit tantā alias magnitudinis: ut inde capulos facitarent. Etenim cōstat ibi torretibus detegi. Et placuisse in nostro orbe initio qm̄ sole ppe gēmarū scalpæ cæcā non auferrent. Persuasimus deinde & indīs ut ipsi quoq; iis gauderent. Veiturg; pforatis utiq; uulgus tm̄ ī collo. Et ē nūc idicarū argumētū. Arabicæ excellūt cādore circuli prælucido. atq; nō gracili: neq; ī recessu gēniæ aut ī defectu renitēte. sed ī ipīs umbonib; nitēte. Præterea substrato nigerrimi colloreis. Ex hoc indicis cæreum: aut corneum inuenitur etiam circuli albi: quādamq; in iis cælestis arcus anhelatio est. Superficies uero locustarum maris crustis rubentior. lam melex aut feculentæ (hoc enim nomen est uitio) improbantur & si zona alba fundat se non colligat. similimodo si ex alio colore in se admittat aliquid

enormiter. Nihil. n. in sua sede alieno irrepellari placet. Sunt & armeniacæ: ut cæteræ ipso bandæ: sed pallida zona. Exponēda est & onicis ipsius natura pp nois societate hoc in gemma transilit. & allapide ex carmania. Sudines dicitur in gēma. eē candore unguis humani similitudine. Itē chrysolithi colore & sarde & iaspidis. Xenothemis indicā onycē plures habere uarietates: ignea: nigra: cingentibus candidis uenis oculi mō interuenientibus: quarundā oculis obliquis uenis. Sotacus & arabicā onycē tradit. Sed eam a cæteris distare quod indica igniculos habeat albis cingentibus zonis singulis pluribusque: aliter quā i sardonycæ indica. Illic. n. momentum eē hic circulū. Arabicas onycas nigras inueniri candidis zonis. Satis rus carnosas esse indicas parte carbunculi. parte chrysolithi & amethysti. Torumq; id genus abdicat. Verā autē onycē plurimas: uariasq; cōlaetis zonis habere uenas oīum in rāsitu colore iuenerabili: & i unū redeunte cōcentum suauitate grata. Nec sardæ natura differenda est: diuiduā ex eodē noie. Quapp oīum obiter gēmarū ardētū natura indicāda.

De generibus carbunculo: & uitis: & experimētis: & gēmis ardētib? Ca. VII.
Rincipatum habēt carbunculi: a similitudine ignium appellati: cui ipsi nō sentiant ignes: ob id a quōdā apyrustæ uocati. Horum genera: indici & garamatici: quos & carchedonios uocauerunt: pp opulentia carthaginis magnæ. Adiciunt æthiopicos & alabandicos i ortosiaca caute nascentes: Sed q pficiantur abandicos. Præterea i omni genere masculi appellantur aciores: at fœminæ languidius resurgētes. In masculis quoq; obferuant liqidiōis alios flāmæ: nigrioris alios: & quōdā lucidiōis: ac magis cæteris in sole flagrantēs. Optimos uero amethysticos: hoc ē quoz extremus igniculus in amethysti uio lā exeat. Proximos illis quos uocant syrtas priuato fulgore radiantes. Inueniri autē ubicunq; maxie solis repercussu. Saryrus idicos nō ē claros dici: ac plerūq; sordidos. ac semper fulgoris retorridi. Aethiopicos pingues: lucēq; nō emittentes: sed uoluto igne flagrare. Calistratus fulgorē carbunculi debere cādidiū esse posuit extremo uisu nubilantē: & si ita attollat: exardescēt: ob id a plerisq; nunc carbunculū candidū uocari. Qui languidius & liuidius ex idicis luceat liuconas appellari. Carchedonios multo minores ēē. Indicos etiā minus sextarii unius mensura cauari. Archelaus carchedonios nigrioris aspectu esse sed igne uel sole & inclinatione acris q cæteros excitari. Eosdē umbratē recto purpureos uideri. Sub cælo flāmēos. Cōtra radios solis & scintillare. Cæras signantibus iis liquefcere quāuis i opaco. Multi idicos carchedonif candidioris ēē: & e diuerso inclinatione hebetari scripsere. Etianū in carchedonif maribus stellas intus ardere. Fœminas uniuersum fulgorē fundere extra se. Alabandicos cæteris nigriores ēē scabrosq;. Nascentur & i thracia coloris eiūsdem ignē minime sentientes. Theophrastus auctōr ē & i orchomeno archadæ iueniri & in chio. Illos nigriores ēē quōdā & specula fieri. Esse & troyenios uarios interuenientib? maculis albis. Itē corinthios ex pallidiorē cādidos. Massilia quoq; i portu Boechus & Vlyxipone scripsit magno labore ob argilla sole adustis saltib?. Nec est aliud difficili? q discernere hæc genera: rāta est i iis occasio artis: subitis p quæ transluere cogātur. Aiunt ab æthiopicis hebetiores in aceto maceratos. xiiii. diebus nitescere: totidē mensib? durate fulgore. Adulterantur uitro simillimæ. Sed coræ deprehēduntur: sicut aliæ gēmæ factiæ. Meliore. n. materia & fragili & ceterosa scobe deprehenduntur & pondere: qd minus ē uitreis: aliqñ & pu stulis argenti modo relucētib?. Est & anthracitis appellata: in tēsprotia fossilis: carbonib? similis. Falsum arbitror qd & in lyguria nasci tradiderunt: nisi forte tūc nascebatur. Esse in iis & præcincti cādica uena tradūtur. horūq; ignēū color ut superiorū ē. Peculiare qdē qd lactæ uelut intermortui extinguntur. Cōtra aq; pfusi exardescunt. Cognata est huic sandastros: quā aliqui garamantiten uocant. Nasctur in india loco eiūsdē nois. Gignitur & in arabia ad meridiē uersa. Cōmendatio summa qd uelut in transluendo stellantes intus fulgent aureæ guttæ: semper in corpore: nunq i cute. Accedit religio narrata a syderū cognitione ab inspectōribus: qm fere stellarum hyadum & numero & dispositione stellātur. Ob hoc a chaldeis in ceterimoniis habitæ & hic mares austeritas distincta quodam vigore appositā tinguefcens. Indicæ qdē etiā hebetare uisus dicuntur. Blandior fœminis flāmæ: alliciens magis quam accendens. Sunt qui præferant arabicas indicis. Numideq; chrysolito illas similes dicunt. Ismenias uero negat poliri sandastros propter teneritatem: & ob id magno uenire. Sūt q sādāsa uocent. Inter oēs constat: quātū numero stellarū accedat: tm & præatio accedere. Affert errorem aliquando similitudo nominis. Sandasfer Nicāder sandesferio

LIBER.

uocauit: alii sandarefson. Quidā uero hanc sandastrō: illā sanderefson: in india nascentem illā quoq; & loci nomen custodientē. Malicoloriā ut olei uiridis: oibus. Improbata. Ex eo dē genere ardētū lichnites appellat: a lucernarū accēsarum prācipua gratia. Nascit̃ circa orthosiā totaq; Carmania ac uicinis locis. Sed pbatissimi i indis. Quā qdā remissiorē catibunculū ēe dixerunt. Secunda bonitate similis est iomis appellata a praelatis floribus: Et alijs iuenio differentias. Vnā quā purpura radiet. Alterā quā cocco: a sole exalfactas: aut digitorum attritu: paleas & cartharū fila ad se rapere. Hoc idē & scarchedonius facere dicie quāq; multo uilior prādictis. Nascitur apud Nasamonas i mōtibus: ut incolae putāt hymbre diuino. Inuenitur ad repercussum lunā: maxie plene Carthaginē quondā deportabatur. Archelaus & i aegypto circa thebas nasci tradidit: fragiles uenofas: moriēti carboni similis. Potoriā uasā & ex hoc lapide & ex lichnite factitata iuenio. Oīa aut̃ hāc genera sculpturā cōtūmāciter resiliunt: partēq; cārā in signo tenent. E diuerso ad hāc facta utilissima: quā nomen cū sardonice coica uir. Ipsa gēma uulgaris: & p̃mū sardibus repta. Sed laudatissima circa Babylonā cū lapidicinā quādā aperirentur: hārens i saxi corde. Hocq; mō metallum apud p̃sas defecisse traditur. Sed iueniuntur cōpluribus alijs locis: sicut in ephire: & also in india triū generū rubrū. & qd demium uocat a piguedine: tertiū quod argenteis bracteis sublimitur. Indicaq; plūcēte crassiores sunt arabica. Inueniuntur & circa leucada epiro: & circa aegyp̃tū quā bractea aurea sublimuntur. Et in his autē mares excitatius fulgent. Forminā piguiore sunt & crassius nitēt. Nec fuit alia gēma apud antiquos usu frequentior. Hac certe apud Menādriū & Philomenē fabulā supbiūt. Nec ullā trāslucentiū tardius suffuso humore hebetat: oleoq; magis q̃ alio liquore. Vānā ex iis melleā: & ualidā testaceā. De generibus topacii & callaitē: & de gēmis uiridibus nō trāslucētibus. Ca. VIII.

Gregia etiānum topacio gloria ē: suo uirēti genere: & cum repta ē praelatā oibus. Id accidit i arabia isulā: quā chytis uocatur. In qua trogladitā prādonēs: cū diutius famā & tēpestare pressi herbas: radiceq; effoderēt: eruerunt topacion. Hac Archelai snia ē: uba topation insulā i robro mari a cōrinēte stadiis. ccc. abesse tradit nebulosā: & ideo quesiā saepe a nauigantib; ex ea cā nomē accepisse. Topazin. n. trogloditarū lingua significatiōē habere querendi. Ex hac p̃mum ip̃portatā Berenicā Regina: quā fuit mater sequētis Ptolemāi a i-hylemone prāfecto Regis ac mire placuisse: & inde factam statuā Arsinōe Ptolemei Philadelphi uxori. iiii. cubitorum sacratā in delubro qd aureum cognomiābat. Recētissimi auctores & circa thebaidis alabastrē oppidū nasci dicūt. Et duo eius genera faciūt prāsoidē: atq; chrysopreō similē chrysoprasio: eius. n. tota similitudo ad succū porri dirigitur. Est autē aplūssima gēmarū. Eadē sola nobilium limā sentit. Ceterā saxo & cotā poliuntur. Hac & usu atteritur. Comitatur eā similitudine ppior quā auctoris: tate callais uiride pallēs. Nascitur post aduersā india apud insulas caucasi montis phicaros ac asdathas amplitudine cōspicua: sed fistulosa ac sordiū plena. Sincerior multo: prāstantiorq; in carmania. Utrobq; aut i rupibus suis & gelidis: oculi figura extuberās. leuiterq; adherens: nec ut annata perris: sed ut apposita. Quapropter scādere ad eā pigritia pedum equestres populus teder: simul & piculū terret. Ergo cuntes e lōginquo icesunt: & cū toto musco excutunt. Hoc nēdital hocq; gestamen diutius in ceruice gratissimū norunt. Is census: hāc gloria a pueritia deictorum numerum prādicantiū. In quo uaria fortuna. Quidā ictu primo corpe re prāclaras. Multi in secundo nullas. Et qdē callaides. tali sedura formantur: alias fragiles. Optimus color smaragdi ut tū apparet: ex alieno ē quod placeant. Incluse decorantur auro. Autiq; nulla magis decent. Que sunt earum pulchriores oleo. unguēto: & ēt mero colere depdunt. Viliores cōstātius representant: ueq; est mura bilior alia aut mendatior uitri. Sunt q in arabia inueniri eas picant in nidis auium quas melancholicos uocant. Viridantium & alia plura sunt genera. Viliori ē turbā prasius. Cuius alterum genus sanguineis punctis abhorret. Tertium uirgulis tribus distinctum est candidum: Prefertur his Chrysoprasius porri succum & ipsa referente sed & paulum declinās a topacio in aurum. Huic & amplitudo ea ē: ut cymbia ēt ex ea fiant. Cylindri qdē celerrime. India has generat & nilion fulgoris si ante habeat breuis: & cum iteare fallacis. Sudines uero dicit & in syuero attice flumē nasci: Est autē color fumidatē topacii: aut aliqū mel le. Iuba i aethiopia gigni tradit: & i litoribus amnis quē nilum uocauimus: & inde nomen trahere. Nō transluceret malachites spissius uirēs: a colore malux noie accepto: reddēdis

laudata signis: & infantium custodia quadam in nato contra pericula ipsorum medicamine. Viret & saepe translucet iaspis: etiā si victus a multis antiquitas tamē gloriā retinens. Plurimae ferunt eā gentes. Smaragdo similē indicat. Cypri dicunt glaucū pinguēq. Persarum similē ob id uocat arizusa talis. Et iaspis ē cærulea circa thermoodontē amē. In phrigia purpurea. In capadocia ex purpurea cærulea: atq. nō refulgēs. Thracia idicā similē mittit. Chalcidia turbidā. Sed minū refert nationes q. bonitates distinguere. Optima ergo quae purpurea quicq. habet secunda quae rosae: tertia quae smaragdi. Singulis autē grāci nomina ex argumēto dedere. Quarta apud eos uocat boria caelo autumnali matutino similis: & haec erit illa: quae uocat arizusa. Similis ē & sardae: imitata & uiolas. Non minus multae spēs reliquae sed oēs in uitio: cæruleae aut crystallo similes. aut myxis. Item heterizusa in proprio uti arbitror cognomine: uelut e multis eiusdē generis cōposita gēmis. Quāobrē prestāiores fundā claudunt: id est patentes nec prāterq. margines auro āplēdente. Vitium est breuis in iis nitor & longe splēdēs: & sal: & oia quae in cæteris. Et nitro adulterant: quod manifestū sunt cum extra fulgorem spargunt: atq. non in se continent: nec in diuersa quae sphragidas uocant. Publico gemmarum dominio in iis tantum dato: quoniam optime signent.

De iaspidum generibus.

Ca.

IX.

Ortus uero oriens pro malueris traditur testari ea: quae ex iis smaragdo similis est e petra per transversum linea alba praecingitur: & grammatis uocatur. Quae pluribus polycalamos. Liber obiter uanitatem magicam hic quoq. coarguere: quoniam hanc concionantibus utilem esse prodiderunt. Est & onychipuncta: quae iasponyx uocatur: & nubem complexa: & niues imitata: quae stellata rutilis punctis est: sali megarico similis: & ueluti fumo infecta: quae capnias uocatur. Magnitudinem iaspidis. xi. unciarum uidim. formatamq. inde effigiem Neronis thoracatam. Reddetur & perse cyaneo gratia accomodato paulo an iaspidis nomen: colore cæruleo. Optima sythica: dein cypria: postremo aegyptia. Adulteratur maxime tinctura: idq. ingloria regis aegyptii adscribitur: qui primus eam tinxit. Diuiditur autem haec in mares feminasque. Inest aliquando & aure? pulvis nō glis i saphirinis. Saphirus. n. & aureis punctis collucet. Cæruleae & saphiri raroq. cum purpura. Optima apud medos: nusquā tamen plucida. Preterea inutiles sculpturae interuenientibus crystallinis centris. Quae uero sunt ex ii cyanei coloris mares existimantur. Alius ex hoc ordo purpureis dabitur: & absis discedentibus. Principatū amethysti indicat. tenent. Sed in arabia ex ea quoq. parte quae finitima syriae petrea uocatur. & in armenia minore: & i aegypto: & in galatia reperiuntur. Sordidissime autē atq. uilissimae in tharso & cyprio. Cām nō minis afferunt: quod usq. ad uini colorē accedens: prius quā eū digustet: in uiolā definit. Fulgorq. qdā in illa purpure nō ex toto igneus: sed in uini colorē deficiens. Perlucet autē oēs uiolaceo colore: scalpulis faciles. Indicat absolutum purpure colorē habent. Ad hācq. tinguentiū officinae dirigunt uota. Fundit autē eū aspectū leuiter blandū: neq. in oculos ut carbunculi uibrat. Alterū earū genus descendit ad hyacinthos. Hunc colorē indi facon uocat: talēq. gēma facodion. Dilutior uero ex eodē sapiuos uocatur. Eadē & paranites in cōtermino gentis arabiae. Quartū genus colorē uini habet. Quintū ad uicina crystallo descendit albicante purpure deiectū. Hoc & minime probatur: qn̄ praecellens debet esse in suo spectu uelut ex carbunculo refulgens quidā in purpura leuiter roseus nitor. Tales aliqui malunt pederotas uocari. Alii anterotas. Multi Veneris gēma: qd maxime uidetur de re. & specie & colore extremo gēme. Magorū uanitas resistere ebrietati eas promittit: & ide ap pellatas. Et praeterea si lunae nomē ac solis scribatur in iis atq. ita suspēdantur collo e capillis cinocephali uel plumis hirundinis: resistere ueneficiis. Iā uero quoquomō adesse reges adituris. Grandinē auertere quoq. ac similia prospere & locustas praedicatione addita: quā demonstrant. Nā e smaragdis quoq. similia promissere: si aquilae scalpenterentur: aut scarabei. Quae quidē scripsisse eos nō sine cōrētu & irrisu generis humani arbitror. Multum ab ea distat hiacinthos: tamen e uicino descendens. Differentia haec: quod ille emicans in amethysto fulgor uiolaceus dilutus est in hiacintho. Primo quoq. aspectu gratus euanesceat anteq. satiet: adeoq. nō implet oculos: ut pene nō attigat: marcescens celerius nois sui flore. Hiacinthos Aethiopia mittit & crisolithos: aureo colore traslucētes: praefertur iis idicā. Et si uarie nō sint: bactrianae. Deterime aut arabicae qm turbide sunt & uarie: & fulgoris interpellati nubillo macularū: etiā quae limpida cōtingere: ueluti scobe sua refertae. Optima

LIBER.

vero sunt: quæ in colatione aurum albare quadam argenti facie cogunt. Funda includuntur perspicua: Carteris subiicit auricalcū. Tamen si iam ex partes gemarū usu appellantur alig & chrisoleadri in colore electri declinātes: matutinus aspectus iucundior: ponticas deprehēdit leuitas. Quādā in iis duræ sūt ruffeq: quādā molles & sordidæ. Bocchius auctor ē & in hispania reptas: quo in loco cristallū dicit ad liberamentū aquæ puteis defossis inde erutā. Et chrisolichon. xii. pondo a se uisam. Fiunt & leucochrysi: inter ueniēte candida uena. Sūt in hoc genere capnie. Sunt & uitreis similes: ueluti croco refulgētes. Vitrea uero i usu discerni nō possint. Tactus aut deprehēdit tepidior in uitreis. In eodē genere sunt melichristi: ueluti p aurū sincero melle translucēte: quas india mittit: q̄quā ad iniuriāmy fragiles. Eadē & xistiō parit plebeia ibi gemam. Candidatū dux ē pederosi: q̄quā pōt quæri: an i colore nūmerari debeat totiens iactari p alienas pulchritudines nominis: adeo decoris progiatia in uocabulo facta ē. Est & suū genus expectatiōe tanta dignū. Cernunt. n. in translucidā cristallū uiredis suo mō aer simulq: purpura: & qdam uini aureus nitor: semp extremus in uisu: sed purpura coronatus madere singulis uidet his & pariter oibus. Nec gemarum ulla ē liquido capiti iucunda suauis & oculis. Laudatissima ē in indis: apud quos argenō uocat. Proxima apud ægyptios: ubi fenites. Tertia in arabia: uē scabra. Mollius radiat pōrica & affiatica. Ipse uero molliores sūt Galatica: & tragica: & cypria. Vicia eaz langor: aut alienis turbari coloribus: & quæ coeterarū. Proxima candicantiū est asteria principatū habens proprietate naturæ: quod inclusā lucē pupillæ modo quadam cōtinet: transfundit eū ielinatio ne uelut itus ābulantē ex alio atq: alio loco reddēs: eadēq: cōtraria foli regerēs candicatis radios: unde & nomē accepit difficilis ad cælādū. Indice præfert i Carmania nata. Similiter cādida ē quæ uocat astrios cristallo ppinquās in idia nascēs: & i pallenes littorib? itus a cētro: cui stella lucet fulgore lunæ plenæ. Quidā cā nomis reddūt: q̄ strais opposita fulgorē rapiat: ac regerat. Optima in Carmania gigni nullāq: min? obnoxia uitio. Ceraunia. n. uocari q̄ sit deterior. Pessimā lucernæ luminis similē. Celebrāt & astroiten: mirasq: laudes eius in magicis artib? Soroastrē cecinisse. Quidā diligētius de ea pdunt. Astrolobon Sudines dicit oculis pisciū similē esse & radiare cādido ut solē. Est iter candidas & quæ ceraunia uocat: fulgorē lyderū rapiens. Ipsa cristallina splēdoris cærulei in carmania nascēs. Albam ē Nenothemis fatef: sed habere intus stellā cōcursantē. Fieri & hebetes ceraunias: quas nitro & aceto per aliquot dies maceratas cōcipere stellā eam: quæ post toridē mēses relāguescat Sotacus & alia duo genera fecit cerauniæ: nigras: rubetēsq. Ac similes eas ē securibus. Per illas quæ nigræ sūt & rotunde urbes expugnari & classes: easq: betulos uocari. Quæ uero lōge sūt cerauneas. Faciunt & aliā rarā admodū: & parthorū magis quæ sita: qm nō albi in ueniat: quā in loco fulmine isto. Proximū cerauniæ nomen apud eos habet: quæ appellatur iris. Effoditur in quadā insula rubri maris: quæ distat a beronice urbe. lx. milia passū: cetera sui parte cristallus. Itaq: qdā radice cristalli ē dixerūt. Vocat ex argēto iris. Nā subrepto pculsa sole: spēs & colores arguus cælestis in pximos parietes eiacular: subinde mutans magnaq: uarietate amirationē sui augēt. Sexangulā ē ut cristallum cōstat. Sed ē aliquas scabris laterib? & angulis inequalib? dicūt In sole aperto pietas: radios in se recādentes discutere. Aliquas uero ante se proiecto nitore: adiacentia illustrare. Colores uero nō nisi ex opaco reddunt: nec ut ipse habeant: sed ut repercussu parietem illidant: optimaq: quæ maximos arguus facit: simillimosq: cælestibus. Est & alia. iris cæra similis: & prædura. Quam Horus crematam tufanq: ad ichneomonum morsus remedio esse. Nasci autem in perside tradit. Similis est aspectus: sed non eiusdem effectus quæ uocatur zeros alba nigrasq: macula in transuersum distinguente cristallum. Expositis per genera colorum principalium gemis: reliquas litterarum ordine explicabimus.

De quibusdam gemmis per alphabeti ordinem.

Ca.

X.

Chates in magna fuit auctoritate: nunc in nulla. Reperta primum in sicilia iuxta flu men eiusdem nominis: postea pulchris locis: excedens amplitudine numerosa: uarietatibus diuersis mutantib? cognomina eius. Vocatur enim phaspachates: ceras chates: fardachates: hæmachates: leucachates: dendrachates: uelut arbuscula insignis. An tachates cum uritur myrrham redolens. Coralochates guttis aureis saphiri nō distincta: qualis copiosissima in creta sacra appellata. Putat eā cōtra araneos: & scorpionū iā? pdesse. Quod i siculis utiq: crediderūt: quoniā primū ei? puinciarū afflatu scorpionū pestis extinguit.

Et in india inuentæ cōtra eadem pollent: & aliis magnis miraculis reddunt. n. spēs fluminū nemorum & iumentorū: etiam edera & statunculas: & equoꝝ ornementa. Medici corticulas inde faciūt. Spectasse ēt prodest oculis. Sitimq; sedāt in os additæ. Phrigiæ uiridia non habēt. Thebis ægyptiis reperte carent rubētibus uenis: & albis. Et hæc quoq; cōtra serpētes ualidæ. Eadēq; auctoritas & cyprii ē. Sunt ēt q; maxime probent uitreā perspicuitatē i his. Reperiunt & in thracia circa oethā. Et in parnoso: & lesoo: ac massena: similes illis floribus & rhodo. Aliæ apud magnos differentia. Leoninæ pelli similes potentia habere cōtra scorpiones dicunt. In persis uero suffitu eaz; tēpestates auerti: & præterea flumina sisti. Argumētū esse si in feruentes cortinas additæ refrigerēt. Sed ut p̄sint leoninis iubis alligadas. Nam hænæ pelli similē abhominantē discordialē domib⁹. Eam uero quæ uini coloris sit i uicta athletis esse. Argumentū ei⁹ quod in olla plena olei cocta cū pigmentis: & intra duas horas subferuefacta: unū colorē ex oibus facit minii. Ac opis nitro similis ē pumicosa aure is guttis stellata. Cum hac oleum subferuefactū punctis lassitudinē (si credimus) soluit. Alabastrites nascit in alabastro ægypti: & in syriæ damasco candore intercincto uariis colorib⁹. Quæ cremata cū fossili sale: ac trita grauitates oris & dentiū extenuare dicūt. Alethoria uocant in uentriculis gallinaceis inuentas crystallina spetie: magnitudine fabæ. Quibus Mijlonem crotoninēsem usū in certaminibus inuictū fuisse: uideri uolunt. Androdamas argēti nitore habet ut adamas: quadrata: & semp tessellis similis magnis: putatq; nomen ipositum ab eo: quod impetus hominum & iracundias domet. Eadem sit an alia argyromadas: auctores nō explicant. Antiphates nigra cōtra lucet. Experimentū eius si coquat in lacte: facit. n. hoc myrrhæ simile imissa. Eamq; cōtra effascinationes auxiliari magni uolunt. Arabica ebori simillima est: & hoc uideret: nisi abnueret duritia. Quāquam putant contra dolores neruorum prodesse habentibus. Aromaticis & ipsa in arabia traditur gigni. Sed in ægypto circa pisas ubiq; lapidosa & myrrhæ coloris & odoris ob hoc reginis frequentata. Asbestos in arcadiæ montib⁹ nascitur: coloris ferrei. Aspilatem Democrit⁹ in Arabia gigni tradit ignei coloris. Eam oportere camelli fumo splenicis alligari inuenitq; in nido arabicarum alitum. Et aliam eodem nomine ibi in leucoperta nasci argentei coloris cōtra lymphatum habendam. Atizonem in idia & perfidis acidia monte nasci tradit argenteo nitore fulgentam: magnitudine trium digitorū ad lenticulæ figuram odoris iucundi: necessariā magis regē constituentibus. Augites multis non alia uidetur esse quā quæ calais. Amphitane alio nomine appellatur chrysocolla in idie parte: ubi formicæ erunt aurum: in qua inuenitur auro similis: quadrata figura: affirmaturq; natura eius quæ magnetis nisi quod augere quoq; aurum traditur. Aphrodisiæ ex candida ruffa est. Apistos septenis diebus calorem tenet ex calfacta igni nigra ac ponderosa distinguentibus eam uenis rubentib⁹. Putant prodesse contra frigora. Agpyrillam Iacchus itelligit per album sarda nigræq; uena transeunte. Vulgus aut in nigra radice cæruleam facit. Balanitæ genera duo habent subnitides: & corithii æris similitudine illa a copto. Hæc est trogloditica regione ueniunt medias seccante flāmeam uena. Bratrachitas mittit & coptosi. Vnam ranæ similem colore. Alteram ebori. Terciam rubentis e nigro. Baptes mollis: alioquin odore excellit. Beli oculus albicans papillā pingit nigrā e medio aureo fulgore lucentē. Hæc pp suam spetiem: sacratissimo affiriorum deo dicat. Aliam aut quā Bellum uocant in arbelis nasci Democritus tradit nucis iugulandis magnitudine uitrea spetie. Baroptenus: siue botrytes nigra: sanguineis & albis nodis alligata dicitur: ueluti p̄tentosa. Botrytes alia nigra ē: alia pāpinea incipienti uix similis Bostrichitē Do roastres uocat crinibus mulierū similior. Bucardia bubulo cordi similis. Babylone trā nascitur. Bronica capitibus testudinum similis & tonitrua cadentia: ut aiunt: restingit: & fulmine idē restinguit: si credim⁹. Bole nimbo inueniunt glebe similitudine. Cadmites eadē esset quā ostracitē uocant: nisi quod hæc cæruleæ interdum bullæ cingunt. Calais saphirum imitatur cādidiōr & littoroso mari similis. Chamites quibusdā uidet suū genus haberi plurimis spiris fumida: ut suo loco diximus. Capadocia & in phrigia nascit ebori similis. Calamiten uocant e turbido: feruntq; plures calaicas cōiunctas simul iueniri. Catochites corallæ lapis est cæteris maior mirabilis: si uera traduntur: ipositam manum ueluti gūmi retinēs Catopyrites e cappadocia prouenit. Cepites: siue cepocapites candida est uenarū nodis coeuntibus candore imaginem regeens. Ceramites testæ colorem habet. Cynodia inueniuntur in crebro piscis eiusdem nominis candidæ & ob longæ: euentq; mirandæ: si mō ē fides

LIBER.

prælagare eas habitum maris nubilo colore aut tranquillitate. Carites cæra similis est Cir-
cos piris. Corfoides caniciei hominis. Coralloacathes corallo aureis guttis disticta Coral-
lis minio gignitq; in idia & syene. Craterites iter chrisolithum & electrum colore habet p-
dura naturæ. Crocallis cæras representat. Cissites circa copton nascit candida: & uidetur i-
tus habere partu: qui sentiatur et si creditur. Calcophonos nigra est: sed illa æris tinitum
reddit tragœdis ut suadent gustanda. Chelidoniz duoru sunt generu hirundinum colore
& alia parte purpure nigris interpellantibus maculis. Chelonia oculus est indice testudinis.
uel protentoissima magoru mendacii: melle. n. colluto ore ipositam linguæ futuroi di-
uinatione præstare promittunt quintadecima luna & silente tota tota die decrescere uero
ante solis ortu. Ceteris diebus a prima in sexa horam. Sunt & chelonitides testudinū simi-
les: ex quibus ad tempestates sedandas multa uaticinantur. Eam uero quæ sit aureis guttis
cū scarabeo deiectam in aquam feruentem tempestates tueri. Calorites herbacei coloris e-
quam dicūt magni eam iueniri in syllæ apis uentre cogenitā ei: ferroq; includi iubent ad q-
dam prodigiota moris sui. Coaspides a flumine dicta ē uiridis fulgoris aurei. Chrysolapis
in ætiopia nascit pallidi coloris die: & noctu ignei. Chrysopsis aug. uidetur esse. Cepionidæ
in æolide nūc ad arneum pagum quondā oppidū nascuntur multis coloribus traslucens
alias uitreæ: alias crystallinæ alias iaspideæ. Sed & fardidis tantus ē nitor: ut imagines red-
dāt ceu specula. Daphniā zoroastres & Orchastres morbis comitialibus demōstrant. Dia-
dochos heryllo similis ē. Diphrys duplex candida ac nigra: mas ac fœmina: gentile utriusq;
sexus distinguente linea. Dionysias nigra ac dura mixtus rubentibus maculis. Quæ ex a-
qua trita: saporem uini facit: & ebrietati resistere putatur. Draconites siue draconia e cere-
bro fit draconum: sed nisi uiuentibus absciso: nunquam gemmascit: inuidia animalis mori
se sentientis. Igitur mos est: ut dormientibus animalibus caput amputent. Soracus qui
uisam eam gemmam sibi apud regem scripsit: bigis uehi querentes tradit: & uiso dracone
spargere omnia medicamenta: atque ita precipere. Esse autem candora translucido nec pos-
seta poliri: aut artem admittere. Ecordia cognominantur ecardiste. Vna in qua nigra effi-
gies cordis eminet. Altera eodem nomine uiridi colore: cordis spetiem representant. Tera-
tia nigrum cor ostendit reliqua sui parte candida. Enorchis candida est: diuisaq; fragmen-
tis testium effigiem representat. Exhebenum zoroastres spetiosam & candidam tradit: qua
aurifices aurum poliunt. Eristalis cum sit candida: ad inclinationes rubescere uidet. Eroa-
tylos eadē quæ mepicores & hieronne modo a Democrito laudat in argumentis diuinationo-
num. Eumetris in bactris nascitur: silici similis: & capita supposita uisa nocturna oraculi mo-
do reddit. Eumetrem Beli gemmam sanctissimi deorum sibi assyrii appellant porracei color-
is superstitionibus gratam. Eupetalos quattuor colores habet: cæruleum: igneum: minii:
mali. Euros nucleo oliuæ similis est: strictæ concatū modo nō adeo candida. Eurotias situ
uidetur operire nigritiam. Eusebes ex eo lapide est: ex quo traditur Tyri in Herculis tem-
plo facta sedes: ex qua dii facile surgebant. Epimelas fit: cū in candida gēma superne nigri-
cat colos. Galaxiam aliqui galaçiten uocant: simile proxime dictis: sed iterecurrentib; san-
guineis aut cadidis uenis. Galaçites ex uno colore lactis est. Eandem dicūt leucogageam
& leucographiam appellant: & synephiten lactis succo ac sapore notabilē. In educatione nu-
tricibus lactis fœcunditatem: infantium quoq; alligata collo saluā facere dicitur. In ore autē
liquefcere. Eandē memoriam adimere dicunt. Mittit eam & achelous ammis. Sunt qui smar-
agdum albis uenis circumligatū galaçiten uocent. Galaicos argyrodamanti similis ē: pau-
lo sordidior. Inueniūtur at binæ uel ternæ. Gasidanem medi mittunt coloris olorini ueluti
florib; sparsam. Nascitur & in arbellis. Hæc quoq; gēma concipere dicitur: & itra sepeptum
fateri cōcussa. Concipere autē trimestri spatio. Glofoperta linguæ similis humanæ magnæ
in terra non nascitur: sed deficiente luna cælo decidere: & lenocinanti necessaria creditur.
Quod ne credam? promissi quoq; uanitas facit. Ventos enim comprimi narrant. Gorgonia
nihil aliud est quā corallium: non uinis causa. quod induritiā lapidis mutatur. Emollit mari-
na fulminibus: & typhoni resistere affirmat. Genianen eadē uanitate inimicorum poena effi-
cere promittunt. Heliotropium nascitur i æthiopia: africa cypro porracei coloris: sangui-
neis uenis distincta. Causa nominis: qm̄ deiecta in uas aquæ fulgorem solis accedentem per-
eussa sanguineo mutat: maxime æthiopica. Eadem extra aquam seculi modo solem acce-
pit: deprehenditque defectus subeuntem lunam ostendens. Magorum impudentiæ uel

manifestissimum hoc quoque exemplum est: quoniam amixta herba heliotropio: quibusdam quoque additis precationibus gerentem conspici negent. Hepistithes quoque speculi naturam habet in reddendis imaginibus: quam rutila. Ex perimentum est si fermentem aquam addita statim refrigeret: aut si in sole addita arida materia accendat. Nascitur in circo Hiermodochos ex argumento uiriditatis in candida gema uel nigra: & aliquando pallida abiente circulo aurei coloris appellatur. Hexeconthalichos in parua magnitudine multicolor: hoc sibi nomen adoptauit. Reperitur in trogloditica regione. Hieracites alternat tota miluini nigricas ueluti plumis. Himnites ouis piscium similis est: & alia uelut nitro composita p dura alioqui. Hiamonis cornu inter sacratissimas aethiopiarum gemas aureo colore arietini cornus effigie reddes: permittit p diuinis oia representare. Hormesion iter gratissimas aspiciet ex igneo colore radias auro portare secum in extremitatibus candidam lucem. Hienia ex oculis hienae tabido in uase inueniri dicuntur: & si credimus: linguae hominis subdita futura p dicere. Hemarites in aethiopia quidem principalis: sed & in arabia & africa inuenitur sanguineo colore: non admittenda pmissis ad coarguedas barbarorum insidias zachalias babilonis in his libris quos scripsit ad Regem Mithridatem humana gemis attribuit fata: has non contentus oculorum: & iocinerum medicina decorasse. A rege autem aliqd petentibus dedit: & litibus iudicium interposuit in proeliis et eas salutare pntiauit. Est & alia eiusdem generis quae uocat henui ab idis xanthos appellata graecis e fuluo cadicans. Idem dicitur in creta ferreo colore pollicem humanum exprimit lesteria lurida: similis ideo existimat salubris contra regios morbos. Est & alia eodem nomine liquidior. Tertia folio uiridi similis latior prioribus: pene sine pondere: uenis luridis. Quartum genus in eodem colore nigris uenis descendentibus. Iouis gema candida est: non poderosa: tenera. Indica gentium suae habet nomen subrufo colore: in attritu sudore purpureum emanat. Alia eodem nomine candida: pulchro aspectu. Non apud idos uiolacea est: sed raro saturo colore lucet. Lepidotes squamas piscium uariis coloribus imitat. Lesbias lesbi patrie nomen habes inuenit: & in idia. Leucopthalmos rutila alias oculi specie candida nigramque continet. Leucopetalos candorem niuis ex auro distinguit. Libanochros thuris similitudinem ostendit: sed ad succum mellis. Limoniates eadem uidetur quae sinaragdus. De lipare hoc tamen traditur suffusa ea omnes bestias euocari. Lysimachus rhodum marmoris similis est aureis uenis: politur ex marmore: amplitudine in angustias coeunt: ut in uisita extendantur. Leucochrysos fit crysolito iter albicantem. Menoia qualis sit non traditur. Media nigra est a Menda illa fabulosa inuenta habet uenas aurei coloris: sudorem reddit croci: saporem autem uini. Meconites papauera exprimit. Mitra a persis accepta est: & rubri maris montibus multicolor: contra solem varie refulget. Meroetes porracea lacte sudat. Morion indica quae nigerrimo colore transluet uocatur pronnion: in qua miscetur & carbunculi colos. Alexandrium ubi fardae. Nascitur in Cypro tyro & galatia. Xenocrates & sub asperibus nasci tradit. Haec sunt gemae quae ad sculpturas aptantur: Myrites myrrhae colore habet: faciemque minime gemmae: unguenti odorem attrita etiam nardi. Myrmedia nigra habet emittens similes uerrucis. Myrsinites melleum colorem habet: myrrhae odorem. Mesoleucos est mediam gemmam candida distinguente linea. Mesomelas nigra uena quolibet colorem secante per medium. Nasomonites est sanguinea nigris uenis. Nebrides Libero patri sacra nomen traxit a Nebridum eius similitudine. Sunt & aliae nigrae generis eiusdem. Nympharena urbis & gentis persicae nomen habet: similis hypodaria. Orca barbari nominis enigro fuluorum ac uiridi & candido placet. Ombria quam aliqui notiam uocant sicut caradua & broninea cadere cum hymbribus & fulminibus dicitur eundem effectum habere quem bronea narrantur. Praeterea in aras addita ea traditur libamenta non amburi. Orites globosa species a gbusdam & syderites uocat ignem non sentiens. Ostracis sine ostracites est testacea durior altera achatae similis: nisi quod achates politura pinguescit duriori: rarasque inest uis: ut aliae gemmae scalantur fragmentis eius. Ostracidi ostrea nomen & similitudinem dedere. Opphicardelon barbari uocat nigrum colorem binis lineis albis includentibus. De obsidiano lapide diximus superiore libro. Inueniuntur & gemmae eodem nomine ac colore non solum in aethiopia indiisque: sed et in famo ut aliqui putant: & in littoribus hispaniensis oceani. Panchros fere ex omnibus coloribus constat. Panconus non longior digito: ne crystallus uideatur: numero plurium angulorum canet. Paneros qualis sit a Metrodoro non dicitur: sed carmen Timaridi reginae in eadem dictum. Veneris non elegans ponit: ex quo intelligitur additam ei fecunditatem. Quidam hanc pansebaston uocant. Ponticarum plura sunt genera. Est stellata nunc sanguineis nunc atris guttis quae

LIBER.

inter sacras habetur. Alia pro stellis eiusdem coloris lineas habet. Alia montium conualliumq; effigies. Philoginos quæ & chrysitæ uocant ostreæ atticæ assimilata: iuenitur in ægypto Phenicites ex balani similitudine appellat. Phrycites oliuæ. Perileucos fit ab ore gemæ ad radicem usq; cædido descendere. Parantides quas quidam grauidas uocant pregnantes fieri: & parere dicunt: medericæ parturiētibus. Natales in macedonia iuxta monumentū Tiresie iueniuntur: spēs q; eis aquæ glaciata. Solis gēma candida ē: & ad spēm syderis in orbe fulgētes spargit radios. Sadam chaldei adherescētē nauibus hnt: inuenitur prasini coloris Samothracia isula eiusdē nominis gēmam dat nigram: ac sine pondere ligno similē. Sauritæ in uentre uiridis lacerti harundine descti tradūt iueniri. Sarcites bubulas carnes presertat. Selenites ex cædido transluet melleo fulgore: imaginē lunæ cōtinens: redditq; eam in dies singulos crescentis minuentisq; numero: nasciq; putat in arabia: Syderites ferro similis & litigio illata discordia facit quæq; nascitur in ethiopia. Syderopœcilos ex ea fit uariantibus guttis. Spongites spongiæ nomē representat. Synodontites e cerebro pisciū est: quī sy nodotes uocatur. Syrtitæ in littore syrtium iāquidem lucania iueniuntur melleo colore croco refulgētes. Intus autē stellas cōtinet languidas. Syringites stipulæ iternodio similis: perpetua fistula cauatur. Tricus ex africa niger est: sed tres succos reddit: a radice nigrum: medio sanguinē: summo cædidum. Telirrhizos cinerei coloris aut rufi cædidus radicibus spectatur Telicardios colores cordis perfas apud quos gignitur magnopere desectat. Muculæ appellat thracia triū genex est uiridis aut palidior: tertia sanguineis guttis. Tephrites noue lunæ spēm habet curuata in cornua quāuis cinerei coloris. Telicos oleæ nucleo similis uidetur: neq; est gēmae honos: sed lingentium calculos fragit: pellitq; Veneris crines niger rimi nitoris cōtinent in se spēm rufi crinis. Veientana italica gēma est: uetis reperta nigram materiā distigente limite albo. Sathenē in media nasci Democritus tradit electri colores: & si quis terat i uino palmeo & croco cæra mō lentescere odore magnæ suauitatis. Smilaces in euphrate nasci pconneso marmori similis: medio colore glauco. Soronylios in ido flumine nascitur: magorum gemma esse narratur: neq; aliud amplius de ea.

De gemmis quæ a membris hominum cognominantur: & quæ ab animalib; & de iis quæ a cæteris rebus.

Ca.

XI.

Se etiam nū alia distinctio: quā qdem fecerim subinde uariata expositio. Si quidem a membris corporis hnt nomia. Hepatites a iocinere. Stetiates singulorū: aialiu adipe numerosa: Adureneis. Vrioptalmos ionice nascit tres hoīs simul oculos exprmēs: ab aialib; cognominat. Carcinias marini cæci colore. Echites uipæ. Scorpites scorpis aut colore aut effigie. Scarites scari piscis Triglites muli. Aegophthalmos capno oculo. Itē alia fu illo. Et a gēnis cologeraites. Hieracites acipitris. Aetites a colore aqlæ cædicatē cauda. Myrmecites inatā repētis formicæ effigie hnt. Scarabeorū cātharias. Lycophthalmos qtuor ē colorū ex rutilo & sanguineo i medio nigrū cædido cīgīf: ut luporū oculi: illis p oiaia similis. Taos pauō ē similis: itē aspidi q uocari timiclonia iuenio. Arenax similitudo ē i hāmocryso uelut auro haracis mixto. Cenchrites milii grāis uelut spīs. Dyrites et trūcis arbore: hæc ligni mō ardet. Cissites i cædido collucet edere foliis q totā tenet. Narcissites uenis ē edere distiguit. Cyamea nigra ē: sed fracta ex se fabæ similitudinē parit. Pyrene ab oliuæ nucleo dicta ē: huic aliqñ iesse pisciū spinæ uident. Chalazias grādinū & colorē & figurā hnt adamātinæ duritiæ. Narrat et i ignē additæ manere suū frig. Pyrites nigra qdā: sed attritu digytos adurit. Polizonos nigra multis zonis cædicat. Astrapiæ i cædido aut cyaneo discunt e medio fulmīs radii In phlegōtide itus ardere qdā uidet flama q nō exeat. In āthracide sintilla discurrere aliqñ uident. Enais semprotūditatis absolutæ i cādore ē leuis: sed ad motū fluctuat it? i ea ueluti i ouis liquor. Polytrix i uiridi capila: defluuia comagē facere dicit. Sūt & a leōis pelle & pateræ nomiatæ leōtios pardalios. Colos appellauit chrysolitū aure. Chrysoprāsū herbacē. Melle? melichrota: quīs plura ei? genera sūt. Melichros ē gemius pte flaus: pte melleus. Crocias a croco. Polia caniciē quādā sparti iducit: eādē duriorē. Nigra spartopolia. Rhodites a rosa est. Melites mali coloris. Calciter ærei. Sicites fici. Rō notum nō ē in borfycite in nigro: ramosa cædidis aut sanguineis frōdibus. Nec gemite uelut in petra cædidis mīb; inf se cōplexis. Ananchitide in necromātia dicit euocari imagines deorū. Synochide umbras inferorū euocatas teneri. Dētritide alba defossa sub arbore quæ cædatur securis aciē nō hebetari. Et sūt multo plures: magisq; monstrifice: qbus bar.

bari dedere nomina confessi lapides esse. Nobis satis erit in his coarguisse dira mendacia.

De gemmis nascentibus & factitiis: & figuris gemmarum.

Ca. XII.

Una inuenta: quæ pp pulchritudinē Alexandro Regi missa fuit: ut auctor ē. Theophrastus. Coclides quoq; nunc uulgarissimæ famæ fiunt uerius quā nascūtur in Arabia reptis in gētibz glebis. Melle excoq; tradunt septenis diebus: noctibusq; sine intermissione. Ita omni terreno uitioloq; puluere decusso purgatā glebā artificum ingenio uarie distribui i uenas: ductusq; macularū quāmaxie uēdibili rōne sectātium. Quodāq; tāte magnitudinis fecere: ut eqs regū i oriēte frōctalia atq; pro phaleris pensilia facerent. Et alias oēs gēme mellis decoctu nitescunt: præcipue corfici. In omni alio usu acriora abores. Que uarie sunt & ad nouitatē accedere caliditate ingeniorū ptingit ut nomen usitatū nō habeāt. Physes appellāt uelut ipsius naturæ admirationē i iis uendicātes cū finis nominū nō sit: quæ pseq nō egdē cogito: innumera ex græca uanitate pfecta. Indicatis nobilibz gēmis ēt plebeis rarorū generū dictū dignas distinxisse satis erat. Illud mō meminisse puenit: crescentibus uarie maculis atq; uerrucis linearū: quæ iterueniūt multiplici dictū & colore mutata sæpius noia i eadē plerūq; materia. Nūc cōiter ad oīum gēmarū obseruationē ptenentia dicemus opinionēsecuti auctorū. Cave ut extuberātes uiliiores uidentur æq; libus. Figura oblōga maxie pbatur: deinde quæ uocat lenticula: postea clipeidos & rotundus. Figura angulosis minima gratia. Veras a falsis discernendi magna difficultas. Quippe cū inuētū sit ex ueris gēmis in alterius generis falsas traducera. Sardonicæ & ceraunijs glutinātur gēmis ita ut depræhendi ars nō possit: aliunde nigro: aliunde candido: aliunde nimio sumptis: oībus in suo genere probatissimis. Quinimo ēt extāt cōmētarii auctorū: quos nō equidē demonstrari in quibus modis ex crystallo cingantur smaragdi: aliaq; translucētes. Sardonia & sarda. Itē cetera ex alijs. Neq; est ulla fraus uitæ lucrosior.

De ratione probandarum gemmarum.

Ca.

XIII.

Os cōtra rōem deprehēdēdi falsas demonstrabimus: qñ etiā luxuriā aduersus fraudē muniri decet. Præter illa quæ i principalibus qbusq; generibus priuatim diximus. Translucētes matutino pbari cēscent: aut si necesse ē i quartā horā: postea uerāt. Ex perimēta pluribus mōis pstat: Primū pōdere: si grauiorē sentiuntur: post hæc corpore. Fictitijs pustule i pfundo apparēt. Scabritia in cute. In capillamēto frigoris in cōstātia: prius quā ad oculos pueniat desinēs nitor. Decussi fragmēti paulū quod in lamia ferrea teratur efficacissimum experimēto excusant māgones gēmarū. Recusant similiter & limæ probationē. Obsidiare fragmēta ueras gēmas nō scarificāt. Fictitiæ scarificatiōis cādicatiā fugiūt. Tātaq; differentia ē: ut aliæ ferro scalpi nō possint: aliæ nō nisi retuso: uerū oēs adamāte. Plurimū aut in his terebratū pficit feruor. Gēmiferi amnes sunt aoaxis: mater gāges. Terrarū aut oīum maxie idia. Et iā pāctis oīb? naturæ operib? discriminē quoddā rerū iparū facere cōueniat. Ergo i toto orbe & i q̄cunq; cæli cōuexitas uergit: pulcherrima ē oīum reb? meritōq; picipatū naturæ optinēs italia reatrix parēsq; mūdi altera: uiris: fœminis: duceib? militib?: feruitijs: artū prætātia īgeniorū claritatibus. Iā situ ac salubritate cæli atq; tēpērie: accessu cūctarū gētiū facili: littoribus portuosis: benigno uetorū afflatu. Etenī ptingit recurrētis positio i partē utilissimā: & inter ortus occasusq; mediā aq̄rū copia: nemorū salubritate: motiū articulis: ferorū aialiū innocentia: soli fertilitate: pabuli ubertate. Quicqd est quo carere uita nō debeat: nusq; ē prætātius: fruges: uinū: olea: uellera: lina: bestes: iuuenti: Ne equos qdē intricarijs præferri ullis uernaculis aduerto. Metallis auri: argenti: æris: ferri: quādiu libuit exercere: nullis cessit. Et iis nūc i se grauida p omni dote uarios succos & frugum pomorūq; sapores fundit. Ab ea exceptis indiæ fabulosos proxime quidem dixerim hispaniam quacunq; ambitur mari.

LAVS DEO.

C. II. PLINII Secūdi Naturalis hyſtorie Liber trigēſimūſ ſeptimūſ & ultimus Finit. Venetijs impreſſus opera & impenſa Thomæ de blauis de Alexandria. Anno Natiuitatis Domini. M. CCCC. LXXXI. Die. III. Menſis Nouembris. Regnāte Auguſtino Barbado inclito Venerorū Principe.

CORRECTIONES.

In libro.iii.ubi sermo fit de latinis populis:ita scriptū hñt mēdosi codices.Cū his carnē in mōte albano soliti accipe Po.Albanēses:ī spēctatē fidei libris nō carnē scriptū est:sed car mē:& ita ipse emēdaui secutus historiā.Nāq; ī albano mōte,latinis po.uiscerationē quot an nis Rōani dabāt.M.Varronis ad hāc rē ptinentia uerba subieci.Latinæ feriæ dies cōceptus dictus a latinis po.qbus ex albano mōte ex sacris carnē perere fuit ius cū Romanis.Liuij quoq; libro.xxxiii.idē demōstrat his uerbis.Feriæ latine pōtificū decreto instauratæ sunt qd legati ab Ardea quæsti in Senatu erant sibi in monte Albano latinis carmen:ut asfolet: datam non esse.Nō ne hi duo celeberrimi scriptores apte monent carnē apud plyniū legē dū eē nō carnē.Eodē Seruius quoq; grāmaticus locuplex auctor accedit:q; ī pmo cōmētā rio sic scriptū reliquit.Viscera nō tm ītestina dicimus:sed qcqd sub corio ē:ut ī albano latinis uisceratio dabat:idest caro.& in.vii.sup Virgilianū illud populiq; latini:ait qui interrerāt Albani mōtis uisceratiōni.

In v.locus p syllabæ adiectiōne deprauatus ē oppidū tachabrachia ciuiū Ro.cū tabrachā le gēdū sit:& ita cor:exi luuenalis testifonio:q locū ostēdēs similis frequētē igit. Quales um briferos ubi pādīt tabrachā saltus:ī uetula scalpit iā mater simia bucca.Nāq; ī africæ ubi ta brachā ē saltib; & latifundiis maximā simiarū eē multitudinē.Solin⁹ & Strabo tradūt.Po fidonius quoq; refert se ī lybiæ orā delatū siluā uidisse simiis plenā:quarū aliæ sup arbori bus:alii ī terra.federēt.Nōnullæ catulos haberēt & uerba depēdentiā:īstisse:itaq; cum eas ubertib; graues cerneret:nōnullas caluas:q;sdā ēt herniosas.Tabrachæ meminit.Pōponius Mela.Tabrachā Siluis Italicus tyriū opus appellat.

In.vii.ubi rerū īuētores enumerant scriptū legīt.Dedalū inuenisse ithyocollā.Nos exem plaria qnā emēdatissima secuti correxīus ithyocollā.Est at ithyocolla glutinum e pisce fa ctū ut nomē idicat de q sic scribit Ply.i.xxxii.ithyocolla appellat piscis:cuius glutinosum ē:coriū:ideq; nomē glutino eius:& alibi ithyocolla igit erugat cutē.Cornelius Celsus me dicamētis cōpluribus miscēda eē docet ithyocollā.

In.viii.ubi de eqs fit mētio:correptores īnemēdatū locū reliquerūt:nō adurentes hystoriā sic.n.scriptū ē.Maximū uero eodē.i.ī Capitoliū puēisse hēas cū palma & coronæ effuso ra tumēa:q; ibi uicerat.Ex his Plynii (simō Plynio ascribēda sunt) uerbis nemo pfecto itelli get:ubi uicerit raumēa:& sensus erit mutilatus idignusq; Plyniana maiestate nisi illud p uenisse habēas īmutes:ut dicat puēisse a Veis:& ita nos emēdauius secuti hystoriæ fidē & maxie Plutarchū q id ita clarissime refert:ut nihil āplius ambigēdū sit.Scribit.n.Veis oppi do ethruiz:dū currule editur spēctaculū ratumenā agitarorē uictorē & coronatū ex Hip podromo egrediētē equoz; celeritate atq; īpetu Romā usq; fuisse raptatū eoq; e curru ex cūso equos ī Capitoliū puenisse.Solinus quoq; idē breuiter refert a Plynio ut arbitror acceptrū.Ab hoc auriga ratūena Rōæ nomē ē idutū ratūenæ porte.Auctores Festis Ply.& Plutar.

In.x.ubi fit mētio de his quæ īter se dissident scriptū ē Phalāges & arāei.qd senserit hoc in loco correctiones pietate nō possū:nisi forte oppiati sint legiones illas cuneosq; macedo nū:q; ipsi teste Li.Phalāges appellāt:scriptoresq; fere oēs celebrāt agere discordias cū ara nei.qd quā ridiculū sit sentire ēt īsulsiū itelligūt.Ego uero correxī sic Phalāgia & ara nei.Est at Phalāgiū ex genere araneoz; quoq; noxiū sūt morsus:ut scribit Ply.i.xi.corpus exiguū uariū acumiātū ad saltū īgrediētū.Phalan.teste eodē tricōs parit.Idē i.xxix.Pha lāgiū ē italiz ignotū & pluriū generū.Et alibi phalāgiō grāci uocat inter genera araneorū Cornelius Celsus ī qnto.Vbi uero phalāgiū nocuit:præter eā curationē quæ manu reddidit sæpe hō demittēdus ē:soliū ē.Quid multa hāc diētio:apud Plynio adeo ē frequēs:ut corre ptores existimē cū hoc præsertim locū nō emēdarit obliuisciōres fuisse Curriōe:q; memo ria ita fuit nulla:ut aliquotiēs tria cū pposuisset:aut quartū adderet:aut tertiū quæreret.

In.xiiii.ubi generosa uina referunt:sic scriptū legīt.Ceterano scilicet uino īter gallias cōsi stit auctoritas.Quis quæso geographus:q; hystoric ceterāos populos quorū uina laudat Plynius illustrauit:uel nudis saltē nominibus nūcupauit unq;Me hercule nullus.At qui cum ceretanos ī hispania nobiles fuisse legerimus deprauatū pmutatis litteris locutū sic

emendauimus. Cerretano inter gallias cōstitit auctoritas: Sunt. n. Cerretani hispaniæ populi: q. iuliani cognominatur & q. Augustani: ut auctor ē Plinius i. iiii. Horū uina inter. laudatissima locū habet: ut auctor ē Plinius: q. Martialis i. Xenii setinis cōparat. Cerretana nepos ponat: Serina putabis. Nō potuit turbe cū tribus illa biber. Scio oēs fere eruditos uiros hactenus extimasse. Martialis hoc disticho eē locutū de Cerretanis etruscis. In quo exponendo nō minus errarūt quā i illo: cuius lēma ē pna. Cerretana mihi fiat uel malla licebit d Menapislauti de petasone uorēt Crediderunt. n. hoc quoq. ad Cerites ethrusiæ referēdū. In quod manifestū erratū ne inciderēt: potuissent Strabonis lēctione admoneri sic i tertio geographiæ scribētis: ubi de hispaniarū situ hētur oratio. Media pyrenes loca cōualles tenēt: q. s. frequētes cultores habitāt: quas quāmaxia hispaniæ portio cerretani tenent: a q. bus multifariā pna cōdiuntur cāthabris p. quā similes puentū nō mediocrē hoībus exhibent. Quid his Strabonis uerbis lucidus eē pōt. qd aptus: quā clarissime oīdunt distichon Martialis nō ad Cerites etruscos q. nulla condiendi pnas laude censentur: sed ad ceretanos hispaniæ: quorum pna celebrantur eē referēdū. Nāq. cū ex hispania & gallia. M. Varonis atq. Strabonis testimonio saluamēta mittentur laudatissima: uidetur Martialis eodē carmine tanquā confinium regionum puas coniungere uoluisse. Cerretanarum uinearū miram ubertatem prouentumq. incredibilem Columena tradit in iiii.

In. xvi. cū oībus codicibus talis index sit. De hedera quā uocat Similax: & eodē capite id uerbū Similax sēpius repetitū sit: fateor me quo min. imutare supsedisse. Verū quēadmodū fabulæ cōueniat nō intelligo. quā Milacē appellat. nō similacē. Ouidius. & crocō i paruos uersum cū Milacē flores: Et Plinius ab ouidio nō dissentiens ait. Virgine eiūsdē noīsp. amorē iuuenis croci mutata in hunc fruticē. Huc accedit qd in. xxiii. scribens de natura eederē in medicina Milacē nuncupat: quā i. xvi. Similacē noīauerat: nisi exēplaria i. hoc (ut eq. dē arbitror) deprauata sint: qd ideo facilius credere libet cū apud eundē Pliniū complures deprauatos indices deprehēderi: de qb. alias loquitur Præterea ut ad similacē redeā. Sestius grauis auctor Taxū arborē a quo toxica nūcupatur: uocari dixit a græcis simulacē: & eē i archadia tā præsentis ueneni: ut si q. dormiat sub ea: cibū ue capiant: moriatur.

In. xviii. cū correctores ita emēdauerūt: uel uerius deprauauerint. Seruius rex ouīū boīūq. effigie primū aras signauit habuisse uidentur quidā cōe cū lacerta: cui afali memoria inest nulla. Nā dicāt quæso apud quē idoneū scriptorē istud unquā legerint: Cur inō ad Pliniū bonis uiri: Si apud alios nō reperiēbātis: recurēdū cēsuistis q. i. xxxiii. locū hūc ut nos coreximus: ita emēdandum eē demonstrat. Seruius rex ouīū bouūq. effigie prius aras signauit: nō autē aras. Id hystoriæ fides exigit. Idē Plinius repetit: cuius uerba ex prædicto libro hæc sunt. Seruius rex primus signauit aras Antea rudi usos Romæ Timæus tradit. Signatū est nota pecudū: unde & pecunia appellata. Eodē accedit locupletissimas auctor Plutarchus: q. scribit apparere in uetustissimis nūmis incisum signum bouis: pecudis: suis ue.

In. xix. i. mēdosīs codicib. uerbū pscū pōrib. litteris ablatis mutilatū ē ubi scriptū legitur ædiū: cū legēdū sit hærediū. & sic ego correxi. Est autē herediū ut ait Festus prædiū puulū. Et in legib. xii. tabularū i horti significatōe sp. noīatur herediū. Inde hærediolū usurpat Columella: cuius uerba hæc sunt ex libro. i. Ad eodē iuueos & iiii. iugerū auū herediolū redierit.

In eodē unius litteræ inuersione mēdū admissum ē. Ita. n. scriptū hnt deprauati codices. In ueterari uina: succisq. castrari: cū scribēdū sit Saccicisq. castrari. Atq. uideor nimis leuiasectari imo grauissima & nota digna. Nō. n. sono tā dissimile est thais Hermione: quā sensu succus & saccus. Nāq. si legēdū admiseris. Vina succis castrari. Qui sensus. Dii boni quā inerutus: quā ridiculus: & Pliniano acumini minle qdras erit cōfingēdus: e cogitādusq. Si uero saccis quēadmodū nos emēdauim. corexeris: & sensū depræhēdes elegātē eruditū & ex p. uerudine Romana sūptū atq. a Plinio nō discrepātē. Nāq. Romanū institutū fuit uetus uina sacco lineo colare: ut essent inocentiora. Ideoq. ait Plinius in. xiiii. de uito loquēs Quinimo ut plus capiamus sacco frangimus uires: & in. xxiii. utilissimum inquit omnisbus sacco uiribus fractis. Hæc pliniana faciunt: ut æxtimen. Martialem cum de egroto

Tongilio loqueretur i secundo: sic scriptu reliquit. Cecuba faceret quare annus coxit opi
mi: id est sacco colent: cu sicer passim legat. Ita. n. salubriora: purioraq; redebatur. Vnde &
in. xii. ait. Turbida sollicito transmittere cecuba sacco. Oratius quoq; n. ii. sermonu more huc
transmittedi uinap sacco tetigit eo uersu. Intergu pduit limo uitia sapore. Vbi Porfirio ex/
posuit sacco collata. Et Martialis in apophoretus. Pauperiore mero tingere lina potes.

In. xxv. legitur Gallia sagittas i ueneno helleboro tignit. Nos correximus i uenatu au
storē secuti. A. Gelliu uirū ut Augustinus ait multū faciūdiā sciētiā: q eadē referēs ex Ply
nio sumpsisse se idicāt: sic scribens. xvi. Præterea id scriptū ē i plynio Legimus gallos inue
natibus tingere helleboro sagittas quod iis ita exanimata ferā teneriores ad epuals fiant.
Ex iis Gelli uerbis lucido apparet apud Plynū legēdū eē in uenatu: ut ipse emendauit: nō
aut inuenenato. Eiusdē quoq; Gelli auctoritas fecit: ut alterū quoq; locū i eodē. xxv. de
prauatū corrigerē. Ita. n. scriptū ē. Mithridatis inuentū autumnāt in anatū pōticarū mi
scere antidotis qm ueneno uiuēt. Quæ sunt hæc portēta uerborū: quā cōcisa snia: quā in
decora cōstrūctio: nisi illud i anatū pōticarū sic emēdes. Sāguinē anarū pōticarū: cuius rei
nō me auctorē habebis: sed Gelliū sic scribenē in noctibus æticiis. Anates pōticas dicūt eadē
dis uulgo uenenis uictitare. Scriptū etiā a Leneo. Cn. Pōpeū liberto Mithridatē illū pōti re
gē medicinā: rei: & remediōrū id genus solertē fuisse. solitūq; earū sanguinē miscere medi
camētis: quæ digerendis uenenis ualent: eūq; sanguinē uel potentissimū eē in ea confecti
one. Quid his Gelli uerbis manifestus. Quid lucidius esse potest: quibus edem enarrat
quod Plynus. Qui etiam ipsemet Plynus aperte demonstrat ita corrigendum esse: ut
ego correxi cuius uerba ex libro uigesimo nono: hæc sunt. Coagulum quoq; agnium ad
uersus omnia mala medicamenta pollet. Item sanguis anatum ponticarum.

In. xxviii. sic scriptum ē medetur phitocāpes uenenis. Ego uero pmutatis litteris emēdau
pitocāpes. Est aut pityocāpe uermis siue eruca nuce pineas ifestās: ut docet Ply. sic scri
bēs i. xxiii. usus cōtra cātharidas bupræsti pīorū erucas: q; pytiocāpas uocāt. Dīctio cōposi
ta ex pyria & cāpe. Pīrya uero inter genera nucū pinearū numeratur. e pinastris singularis
remediū aduersus tussim: ut Plynus refert in. xv. Ab hac arbore pīrya salamin pityusa est
nuncupata: ut auctor est Strabo in. ix. quēadmodū & aliā in hispania insulam pityusæ no
men inde esse sortitam scribit Diodorus in. vi. Cāpe uero est eruca infestans maxime hor
tensia: cuius meminit. Columna hoc uersu. Voluitur ad terram distorto corpore campe.

In xxxiii. uerbū barbarū pro latinissimo: insolens pro usitato elegantissimofq; receptū est:
gratotasiū p græcostasi. Sic. n. scriptū ē. Flauius adiculā ærēā fecit in gratotasio. Nō ificia
bor ignorare me qd sit gratotasiū: imo ingenue fatebor. Quod si q; correptores iterroget
qd id significet: nescio quid mūstabitunt: & dictionē tanquā inauditā portenta sanq; refo
midabunt. Ego uero correxi i græcostasi. Græcostasi aut locus erat Romæ substructus sub
dextra curiæ hostilæ supra comitium: ubi nationum subsisterent legati: qui ad senatum ef
sent missi. Is græce costasis: ut interpretatur. M. Varro: appellatur a græcorum legatis ibi
subsistentibus. De græcostasi meminit Cicero i epistola ad Quintū fratrem hic uerbis Dein
de eius operæ repente a græcostasi & agradibus clamorem satis magnum sustulerunt.

In. xxi. nec hoc qd præteribo: propriū pictoris nomē deprauatū est: ubi sic legitur. Siccyon
ex ingenio Pausiani. Nos uero docente Plynio correximus: ex ingenio. Pausiæ: & ita cor
rectores Plynū secuti auctorem emēdare potuissent: nisi lethargo oppressi ceruario similes
extitissent: cui etiā i fame mādēti si respexerit cibi subrexit obliuio. Nāq; Plynus in. xxxv.
clarissime ostendit Pausiā pictorē nuncupatū fuisse nō Pausianum: cuius uerba hæc sunt.
Pausiā Sicyonium primū i hoc genere nobilē. Vbi ei oīa illa ne forte alium putes ascribie
quæ in. xxi. retulerat. Alibi quoq; inquit Pausiæ filius & discipulus Aristolaus. Quin etiā
Porphirio pictorē nobilē fuisse Pausiā scribit: a quō tabellā pausiacam nominauit Oratius
Vel cum pausiaca torpes infane tabella. Cæterum nō hoc solum hominis nomē in Plynio
deprauatum legitur (id enim leuissime ferendum foret) sed tot ego deprēdi inuersa &
abhyistoriæ fide discrepantia: ut ista priuatim uolumen non epistolam requirant.

REGISTRVM HVIYSOPERIS.

a a	f	detinet	lexerat aut	ritatem &
Prima alba	subinde	o	rate sine	lani complexam
CAIUS PLI	annos	lia baccaſq;	y	addunt
cuidam xpo	coniunx	ſcium	cordis	D
imperator	c Orpore	De meſpelis	lieres	animal
b b	g	Malis	Defectis	lire tanta
De hamenico	Frenos	p	agreftes	conuenit
Xenophonte	metu	germinant	z	ponentem
ca & cytiſo	ciliis	lum tendentes	tium refinatū	E
& leucantemo	dem ciuili	bacca	ta Sinecus	nus ad
a	h	obſeruant	De myrobalano	cunt
C. PLINII	uit. xx.	dum farinae	tuitam	& contra
ſituros	ceruice	non ſit	&	uiridiſſima
exoriens	nus earum	gilius ex	ri. Federæ	F
& a nullo	carulos	Italia	habere	ſpargere
b	i	r	Melior	runt in
bitu	c Oncharū	quoq;	uiſ cit	ſtea cognouimus
contra	multa	ris honore	?	Ille primi
u Arie	CALL PLINII	q in agro	Folia	G
no urbi	ſubuolet	ſicut	purgandis	Probatur
c	k	cum luna	piti non	Stricturæq;
propiciorq;	De generatione	cuſtodiri	modice	muſcis &
Opidum	Que uolucru	ctus ante	z	ualere
maris	Aquila	ſe meſſes	uenio	H
In hoc	r ESTANT	t	De hæba	pulus fuit
d	l	Silphio	phure	primere
metropon	generi	aspera	& guſtu	impoſitum
meras	li ſine	tia Bulbus	A	proſcriptionum
quingentis	Altera	tantum	uim effectus	I
h Inc	uocantur	u	Homerus	Vera naq;
d	m	medetur	Item	gleba
nia taurus	Radix	Coquitur	nes in	pallidus
put Lelegeis	reperiuntur	mis illitum	B	principatu
do canyro	ante ortum	thi meſſura	aſtum	II
PRAEFATIO	Et ſarmenta	x	taurinum	laudata
e	n	est in capania	nae ſumptæ	Et in india
inum	felitiora	uerum & in	tum eſſe	maniſeſtiſſimum
ra & dictu	reperiuntur		C	
Arabia	cuſtare		ſupra	

